477.

Pr. K. I 477

Sūm Chrysanti fabritij
Pastoris in Holtz Velne

Sermones Martini ordinis pdicatoz penitentiarij dñi pape de tempore et de sanctis sup eplas et euangelia cū pmptuario exemploz.

ex iusta donatione Chrisanti Fabritij
Pastoris in Gotzweiler Leo Hermanij
Regios ex missala Caesaris possideo
hunc librum Anno Dñi
1607.25 die Junij

Est Commune mori Nostra nulli parcit Sorori
Mors servat legem tollit cum paupere legem

Ex revocat eius sceleratos voce dolentes
Emulet ingenium lacrymis fac fatear

Tabula.

Incipit tabula ꝑsentis operis.

Hequirere ij.D.cccix.E
Accusare. ccciij.
Actio. ccxcij.E
Adam.ser. xlij.
Aduentus.ser. vij.ff. sermone.cciij.cccxvj.
Aggressio.ser. ccj.M.
Ager.sermone. xlj.lb
Agilitas.ser.cclxxxix.B
Agnitio.ꝓ. cclxxiij.lb.
Altare. cccxvij.
Amministratio.sermõe. cclviij.B.
Ammiratio.ser. clxxvj. L.ccxxvij.B.cclxij.
Ammonitio. ccxciij.
Ammonere.ser. lv.
Ammissio.ꝓ. xxix.D.
Ambulare.ser.cxlvij.ser. cxlviij.ser.clxxj.
Angelus.ser. lxxxvij.E
Angeli. ccciij.
Angustiari.ꝓ.ccxxvij.E
Apparitio.ser. xxij;
Appropinquare.sermone.cxxij.B.
Arguere.sermone.lxxvj. ff.ser.xcviij.
Arma.ser. iij.ff.
Ars.ser. clxxx.K.
Areola. ccxiij.K
Arca.ser. cclxv.
Argentũ.ser. cclxxviij.
Assumptio. cclx.B
Ascendere.ser. ciij.D ser.ciij.sermo.cvj.A.
Ascendit.ser. cxxvij.A
Audira.ser. xcvij.J.K.
Auaricia ser. ix.D.
Auarus ser. cclix.ff.
Beatitudo sermõe.ccxcj.A
Bellarre ser. cxxxiij.
Benedictio.ꝓ. cxxvj.J.
Beneficium. ser.clxxiij. ser.cxciij.lb ccxxxv.
Benignitas.ser.cxcj.lb ccxxviij.D.
Bibitio. ccl.L
Bonifactio.ser. cl.A
Bonum.sermone.cclxx. D.ante mediũ.
Charitas. ser.xxxvij.E.ser mone.cxviij.ser.cliij.ccxxxvj.ff.ccxxxviij.B
Cathedra. ccxxxiij.
Causa ser.clxxx.L.ccc.E
Caro.sermo. clj.ff
Cecitas ser. ccxxviij.E
Cedrus ser. cclvij.
Cena ser. cxxj.
Certificatio.sermone. clxxxvij.A. ante finem.
Circũcisio.ser. xxj.xxij.
Citatio.ser. cv.L
Ciuitas hierusalem.ser. lxviij.
Ciuitas sermone.lxix.ꝓ mone.cxxxix.lb.ser.clxij. T.cclij.cccxij.
Ciuitas.sermone. ccxlviij.D
Ciues.ser: ccxlviij.
Cogitare. cxlij.A
Collatio ser. clxxij.D
Columba ser. cclxij.
Cõminatio ser. lxij.lb
Cõmendatio tobis baptiste.ser.ix.L.ccxxxij.cclxviij.cclxxvj.B
Cõmendatio.sermone. clxxv.J
Conatus mundi.sermõe cxxviij.A
Concordatio.sermone. lxvj.lb
Concupiscentia.sermõe cxxxv.
Conceptio.ꝓ. clxxv.lb
Combinatio sermone. ccxxxvij.J.
Concutere ser. cccj.K
Confessio ꝓmone.xxxvj. M.sermone.xxxvij.Y.sermone.clxxvij.
Congratulatio.sermone cccij.
Coniugium sermone. xxxj.ꝑ totum.
Compati ser. lxxxij.S
Compatio. ccxxxvij.J
Conseruatio virginitatis.cccvj.B
Consolatio ser. cxix.L E.ccxlvij.B.ccxc.B
Consilium ser. xxvij.B
Contritio ser. xxxv.X
Contemplatio.sermone cclviij.E
Cõtemplantes.sermone cxlv.D
Contexio ser. cclxxvj.A post medium
Conuerti.iij.ccxxiiij.B
Conuersio. cc.M
Conuiuiũ ser. ccxlv.
Cõuallis ser.cccxvij.E
Crescere ser. clxvij.lb
Crux sermone.cxxvij.A cclxxx.ff.
Crucifixio ser. lxxxj.
Currere ser. xlij.
Cursus sermone. xlij.
Curatio.cxlij.B.clvj. M.clxxiij.B.cclxxij. M.
Cõtrahere.ꝓ.xxxviij.A
Dextio spiritussancti. cxij.

Si caput et Curris ventrem comitabere volabis
Ale zodiacum comedes et sine ventre bibes

Tabula.

Bare.sermone. cxj.
Debitū.ser. clxx.
Declinare malum.sermone. xxx.A.
Defectus.ℏ. cxliij.
Delatio.ser. ccv.
Deprecatio.sermone. lij.
sermone. cxlij.
Descensus.sermone. ctij.
A.ccxiij.B.cccxviij.A.
Desperatio. sermone. cxliij.A.
Desideria.ℏ. cxlvij.B.
Desercio.ℏ. ccj.D.
Desertum.ℏmone.lx.D cccxx.K.
Deus.ser. clxxxviij.
Deuotio.ser. cxc.ℏ.cccv
Deuoti.ser. cclix.B.
Diffinitio.ser. clv.D.
Differentia mortuorum. sermone. ccxcix.A
Differentia laborisr qui etis.ser. ccxcix.B
Differentia operuz.ℏmone. cccxcix.E.
Digitus.ℏ. ccxxxix.F
Dignitas.ℏmone.cclx.A ser. cclxiij.G
Dignatio.ser. cccxiij.
Dilecti.ser. cxciij.E.
Dilectio.sermone. lxxxij. r sermone.cclxxiij.E.sermone.clix.ccxlij.B.
Diligere.ser. cx.ccxix.
Diligere.ser. clviij.
Disceptatio.ser. cv.D
Ditare.ser. clvij.E.
Diuitie.ix.D.D. clxvij.
B.clxxvj.L.cclxxxij.D.
Diues.ser. clvij.
Diuisio spūs.ℏ. cxxxvij.
Doctrina.sermone.lxxv. E.clxxij.B.
Docuit.ser. cxxvij.E.
Dñs.ser. clj.D.
Domus.ser. cccxv.
Dormire.ser. cclj.
Ducere.ser. lxj.J.

Ecclesia. ser. cclvj.
Egressus.ser. lxiij.
Egressio.ser. cclxxvj.A
Elemosyna.ser.ccliij.D
Electo.ser. cclviij.D. cccxix.E.cccxx.
Epycurus.ser. cclix.B.
Errare.sermone. cj.
Eucharistia.ser. lxxxvj.
Excitare.sermo. ccxj.A. ante finem.
Exire.ser. ccciij.A
Exaltatio.ℏ. cxciij.
Exoratio.ser. clxxxiij.F in fine.
Expectare.ser. clxxxvj.
Exultatio.ℏ. clxxxvij.A

Facere. sermõe. lxxix.D
Fecundat.ser. cxv.K.
Felicitas.ser. cxxiij.B.
Felicitas angelor.sermone. cclxxxvij.E.
Felicior.ℏ. cccx.F.
Ferculũ.ℏmõe. cclv.B
Fermentũ.ℏmone.lxxxv. ser.lxxxvj.D.
Feruentes ser. cxlv.E.
Festinare.ser. ccciij.
Fidelis.ℏ.ccij.ser.cccij.S
Filius dei.ser. ccxxx.J.
Filia.ser. cclxxiij.E.
Flere. xxxiij.L.sermo.cxxxix.ccl.E
Firmare.ser. ccxxij.
Fortuna.ser. clxvij.B.
Fortitudo.sermo.ccxliij.
Fructus.sermone.ccc.D ccc.xxj.D.
Fuga.sermone. lxxv.E. ser.cxcvj.
Fur.sermone. clxxxv.

Gaudium ℏmone.ix.A.B
Gaudere.sermone. xj. ser.xcvj.D E.F.
Gaudentes.ℏ. cxlv.E
Gratia.sermo. xvij.G. sermo.lviij.ser.xiij.sermone.clxvij.F.D.
Genealogia. sermone. cclxxv.
Genus.sermone. cclxxvij.D
Genera hominũ.sermone. cclxxxvij.B.
Gloria.sermo. cxcv.A. ccxxix.ccxxvj.
Glorioser.ser. cccx.K

Habitatio ser. ccxcij.B.
Heretici.ser. clx.D
Hierusalem.sermone: lxviij.lxix.
Hoim genera.sermone. cclxxxvij.B.
Homines.ser. ccxxxj
Honoratio.ℏ.clxxxij.D.
Hospitales.ser. cxlv.D
Hostis.ser. cclxxxiij.G
Humilitas.ser. xlvj.T. ser.lxxx.
Humiliatio.ser. cxxij. ser.clxix.D.

Iesus. ser mone. xxij.L.
Jesus saluator.sermone cij.D.
Incarceratio.ℏ. ccxxxix.
Ignorare.ser. ccxcvj.
Iniuria.ser. cclxxiij.A
Imitari.ℏ. lxiij.
Incarnatio.sermone. xvij.xix.ccxxiij.

Incipere. sermo. xxxliij. W. cclxix. J.
Infirmitas. ℔. xlvij. A:
Immundus spiritus. ℔. lxvj.
Innouare. ℔mo. cxv. J. cccxij. B.
Innocentia. sermone. cxcv. L.
Impius. ℔. lvj. B.
Instruit. ser. cxv. K
Inuentio. sermone. xxix. H. clxxxj.
Inuitatio. sermone. clxxviij. E
Imitari deum. sermone cxxv. E
Imitatio. ser. clxxix. clxxxij. clxxxiij. E.
Judiciū. sermone. cv. L. cclxxxj W
Justicia. ser. cxxx ff. ser. clxix. ℙ. sermone. cclxxxiij. z.
Justificatio. sermo. cccx. iij. L.
Jo bis baptiste cōmendatio. ℔mone. ix.

Laborare.

ser. xlv. R.
Largitas. ℔. cclxxxix. A
Latrones. ser. clxiij. O.
Lepra. ser. xxxv. ℙ. ser. cxlix. E
Liber. cclxxv. O
Lignū. ser. cclxxx.
Lingua. ser. xcix.
Locus. ser. clxj. clxxx.
Loqui. ser. xcvij. L.
Luctus. ser. cclxvij. ff
Lucrū. ser. ccxvij.
Lucerna. ser. ccxxxiij.
Lumen. ser. xxiij. ℙ. ante mediū.
Luna. sermone. ccxxxvj. W. cclij. H
Luxuria. sermone. ix. H. ser. cxxxvj. ser. ccxlix. E. ff. clxxiij. ff.

Macula. ℔.

ccxvj.
Machinatio. sermone. clxxiij. L
Magnus. ser. cclxxj.
Magi. ser. xxv.
Malignitas. cxcj. J.
Manus. ser. ccxxxix. ff
Manere. ℔. cx. A. ccxxj.
Mare. ser. clxij. U
Margarita. ℔. cccviij. H
Mater. ser. cclxxiij.
Medicus. ser. cclxxxiij. cccxxj. D.
Mereri. cxliij. A
Mendacia. ser. clx.
Meroz. ser. xcvj. B
Meritū. ser. cxcviij. ccxxv ff. cclxx. O. ccxciij. W. cccviij.
Milicia. ser. ccxxij.
Ministerium. sermone. cclv. T. cclxxxix. E
Ministrare. ℔. cxcix. cclv.
Miraculum. ccxxxj. Q. cclij. L
Missus. ser. ccxxxij.
Miseria. ser. cxlvj. E. sermone. ccix. D
Misericordia. ℔. cxxv.
Misericordia. sermone. cxxx. ser. cxl. vj. W. ser. cxcvij. ff
Mons. sermone. cclij. K ccxcij. D
Monachus. ℔. cccj. L
Mortuus. ser. ccxcviij.
Mori. ℔. ccxcviij. W
Mors. sermo. lxxxiij. T post principiū. ℔. cliij B
Multer. ser. cclxxxij. U in medio.
Mundicia. ser. lxij.
Mūdus. ser. clj. E. ccxcj
Munit spūs. ℔. cxv. W
Munus spūssanctus. ℔. cxiij.
Mutitas. ℔. cxliij. B
Mutatio. ser. cc. O.

Natiuitas

semone. xiij. K. ℔. mone. xiij.
Natiuitatis vtilitas. sermone. xx. E
Nauis. cxxvij.
Naute. ser. clxij. X
Nostri. ser. cclxxxvij. A.
Nuncius. ser. cxxvj. W
Nuncij dei. ℔. cliij. W
Nuptie. sermo. xxxij. sermone. clxiij.

Obediētia

ser. ccxlij. D
Obliuio. ℔. lxxx
Occursus. ℔mone. ij. O lvij. K
Odire. ser. cxx
Officium. ser. cclxxxiij. ℙ. cccxix. B
Officium angeloy. ser. cclxxxvij
Onus. ser. ccix. D
Opera spūssancti. ℔. cxv
Officium pastoris. cccxxj. B
Opus euāgeliste. cclj. W
Oratio. sermone. cxlj. ℔. cxlix. B
Ortus. sermone. ccxij. ccxv. cccxviij. B

Patientia

ser. lxxv. D
Panis sermone. lxx. H ser. xxj. B
Passio ser. lxxxiij. ser. lxxvij. A. ℔. lxxxiij. ccxxx. ci cclxxiij. D. cclxxxj.
Pastor. ℔. xciij. cccxxj.
Pati ser. xciij.
Passus ser. cxxvij. B

Tabula.

Pastor ser.xciij.cccxxj.
Pastorj officiū. cccxxj.b
Paupes ser.ccxcv.
Pax ter.xcij.B
Patientes ser.cxlv.D
Peccatores ꝑ.lxxvj.F.
Peccatū.cxxxj.
Penitentia cxxiij
Penitere ser.xxvij
Pena ser.cxxxix.K.ser.
clx.P.ser.cxcv.B
Penne.cclxij.
Perficere.xxxiij.
Periculū maris ꝑ.xxxix
Peregrinus ꝑ.xcv.
Perficere ser.cclxix.
Persecutio ꝑ.ccxcj.D
Petere ꝑ.ccij.ccxlix.
Potentia ser.lxv.E
Pontifex ser.lxxij.ꝑ.lxx
iij.cccj.
Portare ser.cliij.
Potio ser.ccvj
Pugnare ser.xcj
Pugna ser.clxv.ccxxiij.
B.cxxxv.ccxxvj
Purgatio ser.ccvij
Purificatio ser.ccvj
Puritas ser.lxxx.E
Puer ser.lxx.A sermeō
lxxj.A
Puerilia ser.l.
Plenitudo ser.cclxiij
Preceptū ser.cclxvj.A
Premiū sermone.cxcvij
J.ccj.K.ccxxv.B.cclxx
A.ccxciij.J.cccvj.L
Preparatio ser.cvij
Prelatus ꝑ.ccxl.K.cexix
Princeps ser.clx.
Presūptio ꝑ.cxliij.
Prouidere ser.cxxxvij
Prosperitas ꝑ.cxxxix.J
Proficere sermone.cccij
D.cclxix.K
Promissio ser.cxlv

Uerere.

ser.xxv.B añ mediū.ser
xxvj.E.ser.lxxxvij.clj.
Quinq; sensus ser.cclxx
iij.T in fine.

Radix.

clij.E
Ratio ꝑ.clxvij
Reconciliari sermo.lvj
cccj.J
Recipere ser.cxxiij.L
Refugere ser.cx.B
Regressus ser.lvj.J
Regna sermone.cliij.
cclxxxvij
Regulus ser.clxvj.E
Religio ser.lxj.K
Religiosi sunt ōsertū.ser
mone.lxj.B añ mediū
Relinquere.c.
Relaxatio ser.clxix.P
Remediū sermoe. ccxxx
K.ccxcvij.
Remissio.sercxlj.A.
Remuneratio ser.cl.E
Resurgere ser. lxxxiij.
sermone.lxxx.
Resurrectio sermone.xc.
ccxcvij.ccc.
Resuscitatio ser.cliij
Residere ser.cliij.J
Resistere ser.clxv.B
Retributio ser.cliij R
Reuelat ser.cxv.K
Reuertere ꝑ.cclxxix.B
Rex.ser.lxxvij.E
Repletio spūssancti ser.
cxlij.
Reprehensio ser.ccxlix.B

Sagena ser.

cccvij.D
Salutatio ser.ccxlj.E
Sanctitas ꝑ.cclxxij.B
Sanctificatio ꝑ.cclxxvj.
A in fine.
Samson sermo.lij.E.
Satisfactio ser.xxxvij.J.
clxix.D
Seminare ꝑ.xlj.x.xlvij
Semen sermone.xlix.
Sentire ser.lxxvij.
Seruire ser.vij.J
Seruitiū.cccij.A
Sequela.cclxxxj.
Sex viri ꝑ.cxxiij.A.B
cclx.D
Scientia ser.clxxij.A
Signū.cclxj
Signa sermone.v.A.vj
L.xx.F
Signa natiuitatis ſmo
ne.xvj.p totū.
Silitudo ser.cxxx.
Sol ser.ccxxxvj.B.ccxl
iij.A.cclij.D
Soluere debitū sermōe
xxxvij.
Solutio ser.ccxlj.
Somnus ꝑ.j.A.ccxj.
Sublimitas ꝑ.xlvj.A
Sublimis.cxciij.D
Sunamitis.cclxxix.
Surditas ser.cxliij.
Surgere ser.j.A
Superbia ser.ix.P
Sustinere ser.cclxxxv E
post medium.
Status sermone. ccxlvj
cclvij.ccxc.
Stabilire.ccxvj
Stabiles ser.cxlv.
Status gratie sermone
cclxxij.A
Status glorie.ibidem.
Status ꝑsecutor. ibidē.
Statꝰ quadruplex ſmo
ne.cccj.
Spelunca ser.cciij.E
Spes ser.cclxxiij.J
Stella ser.xxij.K.ſmo
ccvj.E.ccxlij.L.cliij.
Spiritus ornat sermōe.
cxv.B
Studiū ser.xxvij.p totū

Tempus.

Tabula.

ser.lix.ccc.ff
Templū p.cciij.cccxj.
Temptatio p.lx.ser.lxj.
Tenebre sermōe.iij.E
Thesaur? p.ij.L.p.clxxx iij.cccvj.E.cccviij.D
Thesaurizare.ser.liij.
Testamentū sermone.xvij.cciij.B.ccxxx.L
Timor p.ccxx.cclxxiij.B
Timor recidiuandi.c.xl iij.B
Turbare ser.ccxxvij.A cclviij.L
Tuba p.cv.L.ccxcvij.ff
Traditio ser.lj.
Trahere ser.ccviij.B
Trāsfretare p.clxij.K
Tribulatio ser.cxxiij.A cclxxxvj.D
Triduū penitentie p mone.xxix.H.in medio.
Trinitas p mone.cxvj. ser.cxvij.
Triplex bonū p.cccj.R
Triplex virginitas p mone.cccv.L.cccix.B

Vas. p mone.cclxxviij.lb
Venire sermone.iij.Y
Venatio p mone.lxiij.A in medio.
Veneratio ser.clxxvj D
Venti q̄tuor p.xxxix.D
Verbum ser.cxxvij.E
Vestis ser.xl.
Vestigiū ser.cxcix.L
Victoria ser.cclxxxv.L
Vidua ser.cccij.
Videre sermone.clxxxix. ccxxviij.L
Vigilare sermōe. clxxv L.cclj.ff
Vita.sermone.clxij.cclxv ij.ccxc.A
Vita sermōe.lxxv.B
Vincere ser.xcj.A
Virginitas ser.ccxxxix. ff.cccvj cccix.
Virtus sermone.cccxxij. H.cclxxvij.
Virga ser.cclxxvij.
Visitatio ser.iij.T.ser. cxxxix.L.clxxvj.H.
Ungere.cxv.J.
Vocare ser.cxxj.B.
Vocatio p.cxxvj.B.ccx.
Voluntas ser.cxxxiij.
Vox ser.xij.lb
Unitas ser.clv.cccxix.D
Usurarius ser.xxxviij A
Utilitas p.cvij.cclxxiij K.cclxxxix.E.

Vtopic?. sermone.clvj.

Incipiunt sermones de tpe ⁊ dñ sanctis sup epl̃as ⁊ euãgelia. editi a fratre martino ordinis p̃dicatoꝝ penitentiarij dñi pape cum ꝓmptuario exemploꝝ.

Dñica prima in aduentu dñi de epistola.

Sermo Primus.

Lientes qz hora est tam nos de somno surgere. nunc eñ ꝓpꝛior est nostra salus q̃ cum credidimus Roꝛ. xiij. Hic hortatur nos ap̃lus surgere a somno culpe. ⁊ hoc faciendũ ostendit ex tribus. scz ex cognitione. qz scientes. Item ex tepis breuitate cum dicit. hora est. glo. id est breuis oportunitas. Item ex salutis ꝓpinquitate. cũ subdit. Nunc eñ ꝓpꝛior est nostra salus q̃ cũ credidimus. A Vere debemus surgere a somno culpe ꝓpter cognitiõem. quia scientes. Seruus eñ qui scit voluntatem sui dñi ⁊ non facit. vapulabit plagis multis. sicut dñs dicit in euãgelio. Unde quanto plus scit quis quo offendit dñm suũ. tanto plus eũ ledit. Unde plus mali christiani eũ ledunt q̃ pagani. plus clerici q̃ simplices layci. plus religiosi q̃ alij. Ubi eñ maius donum scientie est transgressoꝛ maioꝛi subiacet culpe. sicut dicit Bre. Item ꝓpter tempis breuitatẽ est surgendũ. quia hora ẽ. id est breuis oportunitas. Nescimus eñ quid nobis crastina dies paritura sit. sicut diẽ salomon Unde ap̃lus. Dum tp̃s habemus edocemur bonũ. Multi eñ longe credentes se esse a mꝛte subito perierũt vitaz amittendo. Est enim homo vt lucerna vento exposita. que cito extinguitur. Prouerbioꝝ. xx. Lucerna hominis spiraculum eius. Fragilioꝛ est vita hominis q̃ filum aranee. Citius enim extinguitur ab vrente aduersitate q̃ filũ qõ a vento rapitur. O deus in quãto periculo sunt petõres qui ad filuz tã debile pendent sꝑa puteũ inferni. Fragilioꝛ est hõ alitquo vase vitreo. luteo. ligneo. quia si vas vitreum potest aliquo duro metallo frangi. tamen nõ potest submersum destrui. Ligneum si potest vri. ab aqua nõ leditur nec submergitur. Item luteum aquam sustinet. ⁊ igne solidatur. Homo vero ab omnibus istis leditur ⁊ destruitur. Potest eñ a lapide frangi. igne exuri. aqua extingui. ꝑ subtractum aerem suffocari. Vere magne fragilitatis est homo. quẽ punctio vnius acus interficit. ⁊ vna febris occidit. Job. xxi. Ducũt in bonis dies suos ⁊ in puncto ad inferos descendũt. Pũctus iste est aculeus mortis. Cum sit ergo breuis oportunitas. hora est tã nos de somno surgere. Exemplum in ꝓmptuario capl̃o. v. H. B Item est tercio surgendum ꝓpter salutis ꝓpinquitatem. Nunc eñ est ꝓpꝛior nostra salus q̃ cum credidimus. Salus hec ẽ beatitudo anime ⁊ corporis in celesti iocunditate. que consistit in mali remotione. quia sicut dicit̃ in Apoc. Absterget deus oẽm lachrymã ab oculis sanctoꝝ ⁊ tam ⁊c. Et in boni adeptione. Quia qõ oculus nõ vidit nec auris ⁊c. Nec salus nunc ꝓpꝛior est nobis q̃ fuerit in veteri testamento patribus. Nullus eñ adeo perfectus fuit tunc q̃ eam consequi potuisset. optabãt quidem sed intrare nõ poterant. Unde vnus eoꝝ dixit. Attenuati sunt oculi mei suspi. in excel. Et quia illic peruenire nõ poterat dixit. Uadam ad portas inferi nec mirum. Adhuc eñ culpa clauserat celũ Sed post q̃ iesus. id est saluatoꝛ saluũ fecit populum a peccatis eoꝝ quod

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DUSSELDORF

vtiq; contigit in passione quando iuxta beatum petrum peccata nostra in ligno pertulit. tunc eternitatis aditum deuicta morte reseruauit. sicut in paschali collecta dicitur. In cuius signum latroni dixit. Hodie mecum eris in paradiso. Qualem vocem ante sancti patres nunq; audierunt. licet plus latrone laborassent. Pro quo dicit apls. Propior est nostra salus. Quia modo bonus q̃cito euolat consequi salutez. De qua Esa. xlv. Israel saluatus est salute eterna. Ad quã nos perducat q̃ viuit ꝛ regnat.

De epistola. Sermo. II.

Hora est iam nos de somno surgere. nunc eñ ꝓpior est nostra salus q̃ cũ credidimus. Rom. xiij.

Mos est bonor negociator vt cũ qs de ipsis lucrum magnũ alicuius regionis ignote expertus est nõ solum illuc ipse tendere festinat. sed etiam amicos suos illuc ꝓperare inuitat. Sic apostolus negociator celestis regionis. mestimabile lucr per raptum expertus alijs incognitum nõ solum ipse illuc tendebat. sed etiam omnes fideles adire monuit dicens. Hora est iam nos de somno surgere. nunc eñ ꝓpior est nostra salus q̃ cum credidimus. In quibus verbis tria facit. Primo negociatorib; celestem thesaurum q̃ magnus sit indicat. qr est salus nra. Sz qr thesaur? quantũcũq; magnus longe positus nõ curatur. ideo secundo q̃ ꝓpe sit insinuat. cum dicit. ꝓpior est q̃ cum credidimus. Tercio qualiter per vigilantiam bonor operũ acquiri debeat informat cum dicit. Hora est iam nos de somno surgere. Vere magnus thesaurus sal? nostra excedens omnes thesauros mũdi. Est eñ glorificatio anime ꝛ corporis in celesti beatitudine. De quo Esa. xlv Israel saluatus est salute eterna. Nec salus q̃ magna sit pẽsare possumus ex hoc q̃ tactis dotib? anime tribus. vnã de quatuor dotibus corporis que sunt minores. rex francie vel alter cũ oi thesauro suo nõ possz ꝓpare. sic impassibilitatẽ vel agilitatẽ vel subtilitatẽ vel luciditatem. q̃ salutẽ quia habemus per christi aduentum. ideo legunt premissa verba in prima dñica aduentus q̃ agit de salute nostra. O thesaurus inestimabilis qui nõ vt tempalis raro visus absconditur quia semp in se videbitur. ꝛ semper magis ac magis ad videndum animus noster afficiet. Iuxta illõ Esa lx. Tunc videbis ꝛ ex visione afflues. ꝛ mirabitur ꝛ dilatabitur cor tuũ. Tunc adimplebitur verbum dñi. Vbi est thesaurus tuus ibi est cor tuum. Quia homo de salute semper meditabit. Nunc thesaurum habet reconditum pater in horreo celesti vbi filius est ostium. spiritussanctus vero ostiarius. Vñ ibi fures non furantur. quia diligens ostiarius cofortauit seras portar. Exemplum in ꝓmptuario capko. xvj. B. Ostenso thesauro salutis mox q̃ nõ longe sit innuit dicens. Propior est q̃ cum credidimus. Vere ꝓpior q̃ olim sanctis patribus in veteri testamento fuerit. q̃ licet nobis plus laborauerint. quia diutius viuere potuerũt. tamen ad celum peruenire nõ poterant. Nec mirũ. qr tunc tempus fuit siccum ꝛ ariduz a gratia ꝛ salute. adeo eñ culpa clauserat celum q̃ nec ros misericordie nec pluuia gratie descendere potuit. Propter qõ sancti patres clamabant. Vñe in celo misericordia tua. Sed quando venit iesus attulit secum saccuz gratie in aduc̃tu suo. quia venit plenus gratia ꝛ veritate. ꝛ rupto sacco corporis sui in passione. misericordia domini plena est terrã. ꝛ tũc incepit ꝓpter aptionem regni celor tempus gratie ꝛ salutis. Iuxta quod als dicit apostolus. Ecce nunc tempus acceptabile. ecce nunc dies sa

lutis. Et quia tunc incepit tempus salutis. mox ostendit in latrone secū crucifixo qui pro modico suo labore audiuit. Hodie mecuz eris in paradiso. Quale verbum quantumcunq; sanctus fuit ante nō audiuit. Est etiam propior nostra salus q̄ erit in futuro. Longe enim a peccatoribus tunc erit salus. Unde clamabunt pro salute sed non exaudientur cum diuite. nec in gutta aq̄. Nūc enim propior est nostra salus. ¶ Sed qualiter conquiri debeat hic thesaurus. s. salus nostra. ostendit. quia p vigilantiam bonorum operum. Unde dicit. Hora est iam nos de somno surgere. Quia quantūcunq; quis in somnis laboret ex tali labore non ditatur. Unde qui vtiliter vult laborare debet vigilans laborare. Hora est ergo nos de som. sur. si volumus hunc thesauz conquirere. ¶ Est autem duplex somnus hunc thesaurum negligens scilicz culpe q̄tum ad cōmissionem. et negligentie q̄tum ad omissionez. ¶ Culpe quo dormit homo sm̄ animā quando scilicet in mortali peccato sopor̄at̄ alicuis tobtenebratur. De quo apostol⁹ Surge q̄ dor. et exur. a mor. ¶ Negligentie siue torporis somn⁹ est quo dormit homo sm̄ corpus. quando scilicet torpens corpore negligit. p salute laborare. De quo in puer. Usq; quo piger dormis. Et circa hunc dupliceꝫ somnū nota tria genera hominum hunc thesaurum negligentium. Quidam enim quodāmodo loquendo dormiunt sm̄ corpus et non sm̄ animam. Quidam dormiunt sm̄ animam et non sm̄ corpus. Quidam dormiunt sm̄ vtrūq; scilicet corpus et animam. ¶ Primi nō dormiunt sm̄ animam somno culpe. quia actualiter nullum mortale cōmittunt. sed corpore dormiūt somno torporis. quia bonuz omittunt facere corpore. et hi sunt longe a salute. Quia licet paruuli baptizati si decedūt habēt salutem. quia tali somno occupati sūt quia vigilant sm̄ animam per baptis malem innocentiam. et dormiunt corpore. quia nihil corpore promerentur. excusantur per corporis impotentiam. Unde in fide aliorum tantūmodo saluantur. Sed adultis vigilantibus anima propter defectum culpe etiam si baptismalem innocentiā seruauerint nō prodest si dormiūt somno torporis in corpore. s. quia corpore cum possint p salute nolunt laborare. fides enim in talibus mortua est. Unde super illud apostoli Ne inuacuum gratiā dei recipiatis. dicit aug⁹. Gratia dei est remissio peccatorum quam inuacuū recipit ille qui post se nō exercet in bonis. Et tales solent dicere. quare debemus ieiunare vel peregrinari. non sum adulteratus. neminem occidi. z huiusmodi. Sed certe si neminez occidisti malum declinasti. Sed salutez desideranti nō tm̄ sufficit malum declinare sed etiam bonum facere. Malum enim declinādo fugis gehennam sed bonū operando consequeris glorie salutem. Unde dicit Bern̄. Nunq̄ bon⁹ fuit qui melior esse noluit. Item Hieronimus ad Oceanū. Dicite mihi quot anni sunt exquo regenerati sum⁹ in christo. Cōsideret vnusquisq; quantum in illa ceteri etate profecerit. Nescio qualiter placeant parentibus illi infantes qui sunt annorum quinq; vel decem. si in ea modicitate q̄ nati sūt pdurāt. Ibūt de virtute in vtutem. de bonis scripta sunt christianis. Nos aūt de infirmitate ad infirmitatez. Videam⁹ si christiani simus q̄d in nobis exquo regenerati sum⁹ virtutis accesserit. q̄d humilitatis in psperis. q̄d patiētie in aduersis. q̄d felicitatis in damnis. q̄d indulgentie in offensis. Alioq; momēta meliores fiūt nos vo. hodie mal⁹. cras peior. hodie auarus. cras auarior ꝛc. ¶ Sed secundi longius sunt a salute quia dormiūt sm̄ animam somno culpe grauati. sed vigilant corpore bona operādo. Hoc somno multi religiosi et alii multi laici occupati sunt. q̄ existentes in aliquo

mortali peccato corpus cilicio terunt. ad matutinas surgunt. pegrinationes faciunt. et quia totum in somno culpe faciunt ad salutem non ꝓficiunt. quia dona iniquoꝝ nō approbat dominus. Exemplum in ꝓmptuario ca. iij. R. Aliud exemplum ibidem. ca. ij. B. Sed tercij a salute sunt longissimi qui dormiunt ꝑm vtrūq; s. in ania somno culpe quam cōmittunt. ⁊ somno corporis in corpore respectu boni qō omittunt. Et quia hi omnes supradicti lōge sunt a salute. vt eam acquirāt dicit. Hora est iam nos de somno surgere.

¶ De epistola. Sermo. III.

HAbjciamus opera tenebrarum ⁊ induamur arma lucis. sic vt in die honeste ambulemus. Ro. xiij. ¶ In his verbis apostolus tria facit. Primo monet ad peccatoꝝ depositionē cum dicit. Abjciamus opa tene. Secūdo ad virtutū conquisitionez cum subdit. Et induamur arma lucis. Tercio ostendit vtriusq; laudabilē rationē cum dic. Ut in die honeste ambulemus. Et bene primo monet de peccatorum depositione post de virtutū ꝙquisitione. quia iuxta beatum Gregō. Bonū meritorie non agitur nisi prius malum deseratur. Abjciamus ergo opera tene. i. peccata. Dicuntur aūt opa tenebraruꝝ peccata triplici de causa. ¶ Primo quia pecdunt de tenebris et cecitate mētis. Ūñ apls ad Ro. j. loquens de peccatorib? dicit. Obscuratuꝝ est cor eoꝝ. Quia si sciret perfecte peccator quāta mala ꝑ peccatum incurrit facilius se corporaliter occidere ꝓmitteret q̄ peccaret. ⁊ta citius multis incurrit dei a se sepationē et regni celestis exheredationē. ⁊ perpetui carceris inclusionē. Nullus eñ tā amicus est dei nec ita carus nisi q̄ cito peccet mortaliter sepat eum a sua societate ⁊ suoꝝ. et exheredat eum a regno et retrudit eum ꝑpetuo carceri. sicut patz in pulcerrimo angelo lucifero Eccl. Altissimus odio habet peccatores ⁊c. ¶ Secundo dicunt peccata opera tenebrarū. quia tenebras querunt. Job. v. Qui male agit odit lucez. sicut patet in furibus. et luxuriosis. Ūñ in Eccl. xxiij. de adultēro. Quis videt me tenebre circūdant me. et nemo circūspicit me. quē vereor ⁊ non intelligit q̄m oculus domini omnia videt. O de? q̄nta dementia hec. q̄ coram gartione vidente nō faceret deo vidente facere nō veretur. Talis nō erat sancta susanna que dixit. Melius est mihi incidere in manus hominū q̄ peccare in ꝓspectu dei mei. Exemplum in ꝓmptuario ca. ij. R. Aliud exemplū ca. iij. B. Aliō exemplum ca. j. E. ¶ Tercio dicuntur opa tenebraꝝ peccata. quia ducunt ad eternas tenebras. De quib? in Math. xxij. Liga. ma. et pe. ꝑjce. eum in tenebras exterio. Que tante condensitatis sunt vt null? de eis se mouere possit. Sap. xv. Una catena tenebraꝝ omnes ligati erāt. Unde erunt ligati quasi lapis in muro. quia non poterūt se mouere ad suam voluntatē. Quantū tediuz ex ipsis tenebris peccatorib? ꝙmiat notare possumus in p̄sentibus tenebris. De q̄bus legit Exo. x. Ut vnusquisq; egyptioꝝ tpe tenebraruꝝ non mouit se de loco suo. Unde non mirū si legunt amariores morte. Job. x. Ad terrā tenebrosam ⁊ optam mor. cali. Ūñ legit de quodam q̄ raptus ad penas infernū illū precipue se planctum audiuisse Ue. ve. ve. quante sunt tenebre. Acquiescentes ergo salubri ammonitōi. abjciamus opa tenebraꝝ. quia nisi modo ea abjceremus. post mortem sicut diabolo nobis insepabiliter adherebunt. Sicut dicit damas. Q̄ diabolo casus hoc homini moꝝ. Abjciamus q̄ cor de. et hoc ꝑ detestationē siue amaritudinem. Juxta illud. Recogitabo tibi oēs annos meos in amaritudie. nō in delectatione anime mee. Itē abjcia-

mus ore et hoc p puram confessionez. Juxta illud Hiere.tre.ij. Effūde sicut aquam cor tuum.non sicut aliū liquorem cuius vel color vel sapor remanet Item abiciamus ope per praue cōsuetudinis depositionez. Juxta illud Hebre.xij. Deponentes omne pondus et circumstans nos peccatū. ℣ Sic igitur abiectis operibus tenebrarum. Secundo hortat nos ad conquisitionem virtutuz cū subdit. Et induamur ar.lu. Et vt facilus ipsius exhortatiōi acquiescamus ostendit nobis triplicez vtilitatem bonorū operum siue virtutum. Innuit cīm eas esse integumentū cum dicit. Induamur. Item in munimentum cum dicit.arma. Itez in ornamentuz cum subdit.lucis. Induamur ergo quia sunt in turpitudīs tegumentum. id est peccatorum Psal. Beati quorum tec.sunt pec. Quod contingit quando ipsis abolitis virtutes supponuntur. Sic ſm Jac. Charitas operit multitudinē peccatoy. Itez dicunt virtutes siue opera bona arma.quia sunt in munimentū ptrarietatis. Unō apostolus ad Ephe.v.loquens de virtutibus dicit. Accipite armaturā. Et enumerat ibi virtutes. In milite cī christi debet esse in capite galea spei.in corpe lorica iusticie.in manu sinistra scutum fidei. In dextera debet habere gladiū spiritus quod est verbum dei. Et vt firmus stet debet habere succinctos lumbos p continentiā. Item sunt in ornamentum pulcritudinis.pro quo luxdicuntur. Sicut cīm niger carbo turpis superueniente luce ignis pulcrior efficitur auro.sic peccator virtutibus suppositis Pſ. Dis gloria eius fi.re.abint? in fimbrijs aureis circumamicta varietate virtutū.ſ. Quare aūt apls suaserit vicioz depositionē t virtutū cōquisitionem.subdit laudabilem rationem dicens. Ut in die honeste ambulemus vt intelligat de die illo magno quādo sic clarum erit.q omnia occulta nuda erunt et manifesta. O deus si in curijs principū et in generalibus colloquijs est cōfusio in sordidis vestib?.t in pulcris honestum ambulare quanta tunc confusio erit peccatoribus in illo generalissimo colloquio et tā magna curia tam confuse ambulare Hiere.ij. Quō confundit fur qñ cōprehendit sic confundet. Nam iuxta Hiere.tre.j. Iniquitates cōposite et cōuolute collo eorum erunt.t q̄ laudabile erit nobis in illo honeste ambulare. Dō nobis prestet dñs ihesus christus. Qui.

De euangelio.

Sermo.IIII.

Ecce rex tuus ve

nit tibi mansuetus Mat.xxj. Saluator noster more bonī plati visitationem suam facere volens in verbis premissis q̄ predixit p zach. pphetam et recapitulauit p Matheū euangelistā sue visitatiōis aduentuz p dicens ait. Dicite filie syō. Ecce rex tuus ve.ti.māsue. T ℣ Volēs ḡ visitare dñs vult vt p̄nuncie filie syō suus aduentus. Filia syon vt innuit glo. est quelibet anima fidelis q̄ est filia ecclesie triumphātis q̄ dr syō.i.specula. qz deum speculat facie ad faciē. O vos ergo p̄dicatores dicite,pnūciando filie syō.i.aīe cuilibet christiane. t maxime p petīm a gratia constitute.cui ob carē tiā dñi aduentus ipsi? summe est necessarius. Aia cīm fidelis non solū numero sed t merito est filia syō eo q̄ in caritate manens in deo manet t deus in ea,ita q̄ ipsam nunq̄ deserit. Juxta illud Hobiscū suz vſ.ad cō.se. Ez aīa peccatrix dr filia syō nūero sed nō merito.noīe sed nō re. Hec est cīm quā deflet Hieremias Tre.j.dicens. Et egressus est a filia syō oīs decor ei?. Quia sicut ibi dicit glo. Aia illecta malo moribus decorē virtutum amittit. t p cō sequens dñm.qz ipse est q̄ vult homīs indui decore.i.p̄ngi virtute. Tali ḡ filie syon vt p̄latum suū benigne visi

tantem recipiat. ꝺz Ecce rex tu. ve. tibi man. ¶ In quibus verbis duo innuuntur. visitatoris aduentus. ⁊ visitationis modus. Visitatoris aduẽtus cũ dicit. Ecce rex tu. ve. tibi. Sed visitatoꝭ modus. cum dicit. Mansuetus. ¶ Innuendo aũt aduentum insinuat visitatoris ꝓpinquitatem vt ei sine mora occurratur. Et hoc cum dicit. Ecce. q. in promptu est. Item insinuat ipsi⁹ humilitatẽ vt post occursum decenter suscipiat. Et hoc cum dicit. rex tuus. Itez insinuat venientis vtilitatem vt decenter susceptus amicabiliter ꝓtractet. cũ dicit. venit tibi id est ad tuam vtilitatẽ Ex quibus tribus colligit ꝙ in peccato perdurans inuenitur. incurialis. infidelis et miserabilis. Incurialis qz ꝑlato suo in ꝓpinquo existẽti nõ occurrit. Infidelis quia regem in regnuz suum non intromittit. Miserabilis quia consulentem vtilitati sue puipendit ¶ Prelatus ergo propinquus ostẽditur cum dicitur. Ecce. Hoc enim ad uerbũ ecce non tm̃ ponit̃ pro facti admiratione. vt ibi. Ecce vir. conci. Non solum pro rerum publicatione. vt ibi. Ecce agnus dei. Sed etiaz ponit̃ pro temporis vel loci ꝓpinquitate. vt cum dicitur. Ecce iam venit. Et hic. Ecce rex tuus. Quam prope aũt sit summ⁹ prelatus anime peccatrici quam cupit visitare. ipse in Apoc̃. iij. ostendit cum dicit. Ecce ego sto ad hostiũ ⁊ pul. Ecce ꝙ incurialis sit peccator in p̃missis verbis ostenditur. quia non solũ tanto prelato non occurrit per liberi arbitrij ꝓparationẽ. sed etiã ad hostiũ venienti ⁊ pulsanti nõ aperit. Et pẽsanda sũt verba redemptoris. Ecce inquit ego non angelus meus. non nuncius. sed ego ille magnus ꝑlatus. qui creaui. ꝙ redemi. sto. non taceo. nõ sedeo. ad hostiũ. non ad angulũ sed ad hostiũ conscientie. qõ ꝓpria volũtate seratũ est. et pulso vt mihi apiatur. pulso inquam sicut dicit glo. p internã inspiratoez dicẽs. ℣ hõ vsq̃quo obliuiscẽris me in fi. vsq̃quo auer. fa. tuã a me. q̃diu pona filia mea in aia tua. Aliter pulsatum se ostendit Aug⁹. dicens. Opponebas faciem meã mihi vt aduerterez iniquitatez meam. Certe legitur in luca de illo qui pseuerauerat pulsans ꝙ etiaz media nocte sibi non tm̃ apiebat̃ verum etiã quod habuit necessariũ dabatur ei. Et ecce saluatoris pseuerãtia in pulsatiõe innuit̃. qz nõ dicit ste. sed sto. nõ dicit pulsaui semel vl̃ bis ꝫ pulso. in quo innuit ꝙ ipse ꝓtinuat pulsationẽ ad hostiũ peccatoris. Et pot̃ hũ indignari de talium incurialitate ꝙ tam magno ꝑlato tanto tpe vt sunt in peccato stãti añ hostiũ suũ nõ ꝓpatiuntur etiã pulsanti tot annis non aptum. Vere pulsabũt ⁊ ipsi aliqñ ad hostiũ suũ dicentes. Dñe dñe aperi nobis. Et ipe rñdebit. Nescio vos. Quapropt̃o filia syon ne hoc tibi eueniat. iuxta consiliũ Amos ꝓphete. Prepare in occursum dñi dei tui et in ꝓpinquo existenti hñ Berñ. Non oportet te hõ maria trãsfrerare. nõ penetrare nubes. nõ gradis tibi inquam ostẽdit̃ via vsq̃ ad te metipsuz. Occurre deo tuo vsq̃ ad cõpunctionẽ cordis ⁊ oris cõfessionem. Occurre vt saltẽ eyeas de sterquilinio misere conscientie. qm̃ indignũ est auctorem puritatis intrare illuc. ℟ ¶ Postq̃ visitatoris ostendit ꝓpinquitatem. Secundo loco ostẽdit ipsius sublimitatẽ cum dicit. Rex tuus. Vt si predicto modo rõne ꝓpinquitatis sibi occurrat̃. ꝓpter ipsius sublimitatẽ decenter suscipiat̃. Est ei o anima visitatoꝛ tuus sublimis. qz rex. et non tm̃ rex tuus. sed rex regũ ⁊ dñs dñantiuz. vt ꝺz in Apoc̃. xix. Imo qõ maius est. Rex est eterne glorie. Iuxta illud ps̃. Dñs virtutũ ipse est rex glie. Huiꝰ em̃ regis regnũ est cor hũanũ. Hñ ipse in Luca xvij. dicẽ Regnũ dei intra vos est. Hoc regnuz sicut dicit Berñ. Non quõ cetera vt fieret. tm̃ dixit. Sed pugnauit vt acquireret. occubuit vt redimeret. ⁊ post laborem in eo requiescere cupit.

dicens illud in Prouerbi.viij. Deliciæ meæ esse cum filijs hoim. Sed aia pec catrix in peccato pdurans.magnaz in fidelitatem regi suo ostendit.dum ipm in regnū suum nō intromittit. Imo et alīū dñm qui dicit in apoc. Rex abyssi. Et in Iob.xlj. Rex sup oēs filios superbie.subintroduxit. Magna infidelitas seruū dñm suum negare.z maxime a quo omnia bona habet.et aduersario suo adherere. quod facit quelibet anima in peccato pdurans.que dicī cū coequalibus suis christū negantibus Non habemus regē.i.christuz nisi cesarem.id est diabolum. Qui reuera cesar dicit a cedendo.quia ipse est Joh. x.alle fur q̄ non intrat in hominez nisi vt mactet et pdat. Vñ Gregoriꝰ dicit. Stultum est diabolo seruire offenso q̄ nullo placatur obsequio . De hac infidelitate conquerit dominus Iere.ij. dicens. Quid inuenerūt in me patres vestri iniquitatis.quia elongauerūt a me z ambulauerunt post vanitatez et vani facti sunt. Sed certe oēs qui te derelinquunt cōfundent.qm̄ scz tanq̄ rex in virga ferrea reges eos et tanq̄ vas figuli pfringes eos. Propterea o filia syō ne b̄ tibi ptingat collige de regno eiꝰ scādala vt auctor puritatis decenter suscipiat. Et dic cū ps. Paratū cor meū deꝰ paratū cor meū. Ingredere ergo būdicte dñe.q̄d stas foris. Exē plū de beremita negāte deum q̄rere in pmptuario.c.ir.D. ¶ Postq̄ aūt ostēdit ipsius sublimitatē subdit venientis vtilitatē.cū dicit Venit tibi. Vt si ppter ipsius sublimitatē deceēter suscipiat.etiā ppter ipsius vtilitatē amicabiliter ptractet Et licz multiplicater vtilis sit eius aductus. tñ ex multis q̄ tuoz ponemus ad pōens. z dicamꝰ q̄ venit tibi In medicū tue curatōis. In magistz tue eruditōis In sociū tue tribulatōis. In premiū tue retributiōis

Venit q̄ primo mō tanq̄ medicꝰ. Ille in q̄ medicꝰ qui de se dicit in Mat. Non est opus valē.medi sed male habentibus. Tibi q̄ scz descēdens ab hie rusalē in hiericho a latronibꝰ infernalibus vulneratus.semiuiuus remansisti vt ab eo efficacissime cureris . ps. Qui sa.omnes infir.tu. Unde Iere. huic medico dicebat. Sana me dñe z sanabor. ¶ Item venit secundo tanq̄ verax magister tibi vt te sanatū viā veritatis qua pficiscaris doceat z instruat. Unde ipse Joh.xiij.dixit. Ego sum via z veritas. Huic magistro veritatis sine aliqua opinione docenti dicebat dauid. Etiam iusti.tu.instru.me. ¶ Itez tercio venit tanq̄ socius z amicus vt te sub pondere penitentie z tribulationis sustentet. Vñ Esa.xlij. dicit Cum transieris per aquas tecuz ero z flumina non operient te.cū ambulaueris in igne non cōbu. Propter talis socij cōfidentiā dicebat dauid . Si ambulauero i me.vm.mor.nō ti.ma.qm̄ tu.mecs. Exemplū in Dan.iij.de tribus pueris in fornacē ignis missis. ¶ Itē q̄r to venit tanq̄ vinee paterfamilias tibi tanq̄ suo cultori in premiuz retributiōis. Ipse enim est ille diuinus denarius regia imagine insignitus qui datur laboratibus. Hunc retributiōis denariū abrae promittebat. cum dicebat Ego ero merces tua magna nimis. Ecce q̄ miserabilis sit aia in pctō pdurans. Ex p̄dictis aduerti pōt q̄ tā magnū medicū p sua curatione. tā pitum magistrū p sua informatione.tam fidelem sociū in sua tribulatione.tam largum dñm in sua retributione paruipē dit. ¶ Sed ne peccatoꝰ dicat recognosco visitatoris vtilitatem.sed b̄ facio quia timeo visitationis austeritatē ideo mox subditur visitationis modꝰ. Modus inq̄ pius z benignus . quia mansuetus.et hoc maxime necessariū est dominantibus ne quātūcūq̄ vtiles sint per austeritatem vilescant . Unde Ambrosius in examcron dicit. Apibꝰ rex natura clarus est z insignis vt magnitudinem prestet et speciem.z quod in rege precipuum est mansuetudinez.

Nam et si habeat aculeū non vtiť eo ad iudicandum. Talis certe est in hoc aduentu visitator tuus o aía. Ipse cū est agnus quē petebat esa. xvi. dicens. Emitte agnum dñe. Et quē publicauit confirmando talez esse Johannes dicens. Ecce agnus dei. Nam quō sine mansuetudine visitabit q̄ etiaz cum a plātis tā durissime visitareť. sicut in passione legiť mansuetissimuz se ostendit. Mansuetudinis cū eť in aduersis non irritari. et certe ipse sicut ouis ductus est. Cum maledicereť nō maledicebat. z cum patereť non cōminabatur. Sed potius retribuebat bona pro malis dicens. Pater dimitte eis non eniz sci. quid faciunt. Quia ergo talis z taz mansuetus venit tibi visitator. gaude et letare filia syon occurrens deo tuo. Alioquin si mansuete visitantē nō recipis p sententiā visitantē siue particularem siue generalez. siue velis siue nolis durissimū senties. Juxta qō dicit p pphetaz. Visitabo in virga iniq̄tates eoz. et in verberibus peccata eoz. a q̄ nos liberet de? qui vnit z regnat. Exē plū in pmptuario ca. ij. H.

De eadem dominica.

Veniens veniet z nō tardabit. Abac. ij. In his verbis pphete duo aduentus tangunt nostri saluatoris. Prim? fuit in carnem. De quo Lu. xix. Venit fili? ho. querere et saluū facere. Secundus aduentus erit ad iudicium. De quo Luce. xij. Qua hora nō puta. filius hois veniet. De his require sermonez inter sermones dedicationis. Venit fili? hominis querere z sal.

Dñica secunda in aduentu de epistola. Sermo. V.

Quecunq; scripta sunt ad nostraz doctrinā scripta sunt, vt per patientiam z consolationem scripturarum spem habeamus. Ro. xv. ¶ In his vbis apostolus innuit sacram scripturā nō esse contemnendam. propter ea que cōtinet. Continet enim prospera. cōtinet et aduersa. Aduersa tangit cum dicit. Vt per patientiam. quia patientia nō est nisi in aduersis. Sed prospera tangit cum dicit. Consolationē. Consolatio enim surgit ex fauorabili prosperitate. Propterea ad presens epistola p̄mittitur euangelio. Erunt signa in sole et luna. quia ibi vtraq; continentur. Nam terribilia iudicij et iudiciuz pcedēcia dominus innuit cum dicit. Erūt signa in sole. vt scilicz preparati animemur. Prospera vero siue fauorabilia subdit vt consolemur. cum dicit. Leuate capita vestra. ecce approp̄inquabit redemptio vestra. Vere terribilia sunt iudicium precedentia. quia erunt signa terribilia in quatuor. In celo. in terra. in aere. et in aqua. ¶ In celo. qz erunt signa in sole z luna et stellis. Celum cū in signum tristicie obscurabiť Ezech. xij. Operiam celos tenebris. Sol conuertetur in tene. z lu. non da. lu. su. Joel. ij. ¶ Secundo etiam terra in signum reuerentie tota tremet. Unde dicit. Et terremotus erunt magni. ¶ Item tercio signa erunt in aere qz aer contrario agitabitur. pestilentijs corrumpetur et exercitu celorū replebitur. Unde subditur. Nam virtutes celorum mouebuntur. Aer enim totus sanctis angelis replebitur. Mat. xxv. Exibunt angeli. Item quarto in aq̄ signum erit quia tumescet z sonabit. Unde. Et pre confusione sonitus maris et fluctuum. Psal. Sonuerunt et turbate sunt aque eorum. Vere terribilia sunt iudicium precedentia. Sed terribiliora sunt iudiciuz concomitantia. quia tunc videbunt filiuz hominis venientem cum potestate magna. Videbuntur inquā omnes mortuos cōuocantem. Mat. xxv. Congregabunť añ eū oēs gētes. Audiet cū oēs q̄ in monu.

mentis sunt vocẽ filij dei et qui audierunt viuent. Item videbunt sepantem. oues quidem statuet a dextris. edos a sinistris. Math. xxj. Item videbũt dñ sceptantem. Esurui enim et non de. mi. mandu. Item videbunt sententiã consumantez. Discite a mema. in ignẽ eternum. Exemplũ in pmptuario. ca. iij. P. B Promittit etiaz dominus in hoc euangelio prospera vt consolemur cum dicit. Leuate ca. ve. Promittit autẽ duo. scz remotionẽ mali cũ dicit. Appropinquabit redẽptio vestra. et collationez boni cum subdit. Scitote quia prope est regnum dei. Promittit in redemptione terminationẽ tribulationuz. que sunt quatuor. Demonis carnis. hominis et mortis. Hec sunt ḡ tuor a quorũ tribulatõne redimet. Ũ sancti dicent illud Esa. xxv. Quomõ cessauit exactor. i. demon. Ecce primuz Qui exigit penas p culpa vsq; ad nouissimum quadrantez. Sicut dicit dominus in Math. v. Quicuit tributuz scz carnis. ecce secundum. cuius tributarij sumus escas procurãdo. Sed tũc non esurient neq; sitiẽt amplius Esa. xlix. Contriuit dominus baculũ impiorum. s. hominũ psecutor. ecce tercium Quia sicut dicitur Malach. vlti. Calcabunt impios. cum fuerint sicut cinis sub pedibus eorum. Virgaz dominantium cedentẽ populos. Hec est mors omnũ dñantiuz dña. ecce quartum. q̃ tunc conteretur. quia mors nõ erit vltra. Sicut dicit in Apo. xxj. Itẽ cõsolat in exhibitione boni cũ dicit. Scitote quia ppe est regnum dei. In cuius adeptione sanctis quadruplex cõsolatio occurrit. Primum est obuiatio. j. Thess. iij. Simul rapiemur cum illis. Secundũ honorabilis a christo collocatio. qz statuet oues a dex. Terciũ est blanda allocutio siue cõmendatio. cũ dicit. Esurui et dedi. mihi manduca. Math. xxv. Quartum felix retributio cũ dicit Venite bñdicti patris mei pci. reg. Ad quod nos pducat.

De euangelio. Sermo VI.

ERũt signa in sole et luna. Lu. xxj. Duo innuuntur in hoc euangelio. Primo eñ ponitur signũ potestatis iudicij arte. Secundo signũ bonitatis iudicis Primum est terroris. qz erũt signa in sole et luna. Secundum cõsolationis. quia his fieri incipientibus re. r leua. ca. ve. rẽ. C Circa primũ nota q̃ hic ponunt signa iudicij et signa iudicis. Signa iudicij inaudita propt̃ tria P Primo ppter generalẽ cõmotionẽ Mouebitur eñ creatura insensibilis. rationalis et intellectualis. Primo in sensibilis mouebit̃. Tum ex superiori. quia in sole r stellis. Joh. iij. Sol cõuertet in tene. Tum ex inferiori. quia in terris pressura gentium r in mari cõmotio. Esa. xxiij. Luxit r elangut terra. Secundo rõnalis mouebit̃. Tũ ex interiori. quia arescentibus hominib' Heb. x. Terribilis quidem expec. Tum ex exteriori. qz pressura gentium. Surget eñ gens cõtra gentẽ. Tercio intellectualis mouebit̃. tum ex cõuersione ad suũ supius exhibendo reuerentiam Job. xxvj. Columne celi contremiscũt Tum ad suum inferius exeq̃ndo iusticiam. Math. xxj. Exibunt angeli r separabunt ma. Et hoc notat̃ ibi. Nã virtu. ce. mouebunt̃. Totũ eñ vniuersum mouebitur ad aduentum auctoris sui. Exemplũ ca. iij. E C Secundo propter terribilẽ expectationẽ. pro quo dicit Arescentibus hominibus. Terribilis mq̃ expectatio iudicij comminata Terribilis expectata. Sed q̃ terribilis adimpleta. Unde tria ponit. Arescentibus pre timore ppter cõminationem. Abac. iij. Audiui r cõturbatus est venter meus. Et expectatiõe propter ipsaz prestolationem. Prouer. xj. Prestolatio impiorum furor. Que supereniet propter ipsam adimpletionem. Ro. j.

Reuelabitur ira dei sup omnem impietatem. ¶ Tercio ppter horribilē visionem. Vñ illud Sap. vj. Horrendus et cito apparebit vobis. Q̄ horrendum tunc quando de superius erit iudex iratus. Amos. iij. Leo rugiet. quis non timebit. De inferius infernus paratus. Math. xxv. Qui paratus est diabolo. De interius cōscientia mordēs Ro. ij. Testimoniū reddente conscientia eorum. De exterius mundus ardens. Psal. Ignis ante ipm̄ p̄ce. ⁊ infla. Videbunt autem eum omnes gentes que non crediderunt. Apoc. j. Videbit eū omnis oculus. Itez iudei qui eum crucifixerunt. zach. xij. Aspicient eum quē pupugerunt. Item christiani qui contempserunt. Hebre. x. Irritam quis faciens legem moysi sine vlla miseratione moritur. quanto magis putatis deteriora merent supplicia qui filium dei conculcauerit ⁊ sanguinē pollutuz duxerit in quo sanctificatus est Apoc. vj. Tunc dicent montibus cadite. Exemplū. ca. ij. A. ¶ Signa p̄o iudicis mopinata. Unde Videbunt filiuz hominis. vbi tria videnda ostendit christus. ¶ Primo naturā quā assumpsit. vñ. filium hominis. que aliquādo posita fuit in signum humilitatis. Luc. ij. Hoc vobis signum ⁊c. Nec fuerūt tūc eius signa. paruulus natus. pannis inuolutus. in p̄sepio positus. Sed mō est posita in signū potestatis. Math. vlti. Data est mihi omnis potestas. ¶ Secundo gratiā quam impendit. Vñ Venientez in nube. Illa enim nubes erit in refrigerium bonis. et in incendium malis. Esa. xij. Erit in vmbraculū diei ab estu. s. bonis. Job. xx. Pluet super eos bellū. i. super malos. Hec gratia figurata est in nube p̄cedēte filios israel. Sed tūc mutabit tempus malis quādo nubes illa apparebit. ¶ Tercio gloriam quam accepit. Unō In potestate magna. Et sunt tria signa irrefragabilis potestatis. Primū pertinet ad vexillū. Mathei. xxv. Tūc apparebit signum. Secundū ad exercitum. Mat. xxv. Omnes angeli cū eo. Terciuz ad triumphū. Esa. xxxij. Regem in decore videbunt. ¶ Circa secundum nota q̄ dominus consolat̄ suos tripliciter. Primo cautos facit de periculo. Ibi Respicite. Psal. Bedisti metuentibus te ⁊c. Secūdo suspēsos de p̄mio ibi Leuate capita vestra Phil. iij. Saluatorē expectamus. Tercio certos determino. ibi. Appropinq̄bit re. ve. Mat. xxiij. Propter electos breuiati sunt dies. Rogemus ḡ ⁊c.

De euāgelio. Sermo. VII.

Tunc videbunt filium hominis venientem in nubibus celi cū ptāte magna. Luce. xxj. ¶ In his verbis tria innuuntur. ¶ Primo videlicet christi ad iudicium aduentus. cum dicit. videbūt filiū ho. ve. ¶ Secundo veniendi tempus. cum dicit. Tunc. ¶ Tercio venēdi modus. cum dicit. cum potestate magna. ¶ Primo ergo ostēditur eius aduentus. ostendit̄ inquā ingratis hominibus de suis beneficijs terribilis. Sicut enim beneficia hominū multa contulit per creaturas ⁊ p̄ semetipsū seruiendo sic terrebit ingratum per omnez creaturam sibi exhibitam ⁊ tandem p̄ semetipm̄. De primo agit in principio euangelij. ibi Erunt ⁊c. De secundo ibi. tunc videbūt Sicut primo seruiunt p̄ creaturas. quia omnē creaturaz visibilem fecit propter hominē. sic primo impugnabit̄ ingratus per creaturas. Armabit enim creaturas in vltionez inimicoruz. et pugnabit cum eo orbis. Jure enim ingratum omnia feriunt ve quot in hoc mundo a creaturis habuit solacia. tot post sentiat tormenta. Infert aūt creatura sm̄ omnem situm suum turbationem. s. a superiori. Unde

Erunt signa in sole et lu.s. signa in testimoniū.t signa in tormentum. In signum testimonij culpe hominum erubescet sol.et confundet luna. Esa.xxx. In signum tormenti conuertet sol in tenebras et luna in sanguinez. Joelis. iij. Ab inferiori erit pressura cōmotionis in terra ad euomendū impios. q̄si impatiens plus eos sustinere in se. de quorum sanguine inebriata est. Esa. xxiij. Cōmotione cōmouebitur terra. Ab exteriori erit pressura belloz. Surget enim gens contra gentez. Imo qō plus est tradet pater filium et econuerso.et inimici hominis domestici eius. Et ex istoz confusione pre timore arescet in semetipso omnis homo. Unde arescentibus hominibus. Nec mirum quia ideo et arbusta sudabunt sanguinē. Et postq̄ creatura pugnauerit veniet ipse ad iudicium. Et ipsius aduētus tangiturin premissis verbis. cū dicit.venientem. Secundo ostēdit veniendi tempus.cum dicit. tunc.i. post pugnam creaturarum. O q̄ durū erit tunc. Durum enī esset in hoc mundo appere in iudicio.vbi de culpa nulla esset spes venie vbi non prodessent omnia per que culpabiles plerunq̄ solent euadere.videlicz allegatio. suppliatio.redemptio.potentia.t fuga.que omnia in christi iudicio frustrabuntur Non ergo iuuabit ibi allegatio. quia ibi deficient substantialia allegatois. scilicet ratio et sapientia. Legistam enī oportet rationabiliter et sapienter allegare. Sed neq̄ ratio neq̄ sapientia sunt apud inferos quo tu pperas. Ain Verū. Veniet dies illa in qua pl? valebunt pura corda q̄ astuta verba.conscientia bona q̄ marsupia plena. quoniam quidem iudex ille non fallit verbis nec flectitur donis. Hoc debent attendere qui multo tempore studeant in philosophia et nunq̄ in bona vita. Item redemptio ibi non reputabitur. Prouer.xj. Non proderunt thesauri iniq̄tatis. Hoc deberent auari attendere q̄ in cassum thesaurum quotidie cumulant. Item supplicatio ibi non exaudietur. Prouer.j.tunc inuocabunt me t non exaudiam tē. Item deberent aduertere qui deum multum misericordē dicunt et in spe misericordie a peccato non recedunt. Tercio innuitur veniendi modus.q? cum potestate magna. Unde per potētiam nullus se eripiet. quia iudex veniet cum potestate magna cui nemo ibi resistere poterit. Unde potentes potenter ibi torquentur patientur.t fortibus fortior instat cruciatio. Unde stulti sunt principes mūdi qui nō curant qualiter dilatant terminos potentie sue. Que potentia et hic est momentanea et ibi nō profutura. Et fuga ibi nō patebit. quia vbiq̄ coangustabit peccator.sicut dicit anselmus. Supra erit iudex iratꝰ. infra infernus hyans. a dextris peccata accusantia.a quibus si posset libenter se abscōderet t negaret. Sed iuxta prophetam. Quomodo si deprehenditur fur et confunditur. sic cōfundetur domus israel pro suis iniquitatib?. Mos enim est vt furtum furibus. in humeris appendatur.t sic confusi ducantur ad suspendium. Sic inuolute sunt et cōpposite collo meo iniquitates mee. Sicut dicit Hieremias. Heu quāta erubescētia coram deo et angelis.coraz vniuersis iustis et reprobis nuduz in iudicio cum multis abominatiōibus apparere. Primi parētes licz soli essent in paradiso. propter vnius pomi iniquitatem cum cognouissent se nudos pudēda cooperiētes perizomatibus abscōderunt se in medio paradisi. Reprobus autem in iudicio nec abominabilia potest cooperire.nec se cū ipsis abscondere. Et a sinistris erunt infinita demonia publicationem sententie expectātia. Quid circa se.i.añ t retro videbit mundum ardentē. Pectoz sic deprehensus q̄d faciet. Vere tabescet vniuſ

cuiuscq̄ caro stantis supra pedes suos. sicut dicitur in zach. quouscq̄ p verbuz asperū dānati. s. ite maledicti. peccatis grauati. cadant casu perpetuo in infernum. Tunc infern⁹ insatiabilis ab initio mundi inhyans claudet os tanq̄ satiatus. ꝛ dñs cum potestate magna sic confortabit seras portaruz eius. vt nec diabolus nec homo pl⁹ exeant nec amplius inde videant sicut modo faciunt. quia modo vident gl̄iā sanctoz. O q̄durus est hic sermo. quem si peccator aduerteret nunq̄ modo tā letus esset. quia et iusti recogitantes diem iudicij pre timore contristant. Exemplū de quodam rege grecie.

Dominica tercia aduentus de epistola.

Sermo. VIII.

Sic nos existimet homo vt ministros christi. j. Cor. iiij. Quoniaz sm sanctos in presenti nullus status spūalis potest esse indifferens. q̄n aliqui seruire debeamus. adeo apl's in premissis verbis hortat primo nos vt poti⁹ christo q̄ alteri seruiamus. cum dicit. Sic nos existimet homo vt ministros christi. non mundi. non diaboli. sed christi. Secundo vt hoc ipsum seruitū fideliter expleamus. et hoc innuit cum dicit. Hic iam q̄ritur inter dispensatores vt fidelis quis inueniat. Vere acquiescēdum est apl'o vt potius christo q̄ alteri seruiamus triplici ratione. videlicet quia iustū. quia honestū. et q̄ vtile. Justū tripliciter. Primo quia nos creauit. Secūdo quia redemit. Tercio quia nobis seruiuit. Vere iustum est ei seruire. quia nos creauit. Unde p̄s. Seruite dño in leticia. Et subdit. Scitote quia dñs ipe fecit nos. Carissimi indignum esset cuilibet si res ad suum ministerium facta contempto eo alteri deseruiret. sic et ipse p moysen de talibus dic. Prouocauerūt me in dijs alienis. et obliti sunt creatoris sui. Iteꝝ secundo iustum est ei seruire. quia redemit nos. Unde apostolus. j. Cor. vj. Empti enim estis precio magno. Et subdit ministerium. Glorificate ꝛ portate deū in corpore vestro. Que redēptio quanto fuit cariot. quia nō corruptibilibus auro vel argento sed precioso sanguine. tāto offensa grauior si alteri et nō sibi seruiremus. Ūñ Bern. in persona christi dicit. Quid est q̄ inimico meo vestroq̄ libet seruire magis q̄ mihi. Non ille vos pascit. non ille tēpa vestra disponit. non ille vos redemit. sed ego. Item tercio iustum est est ei seruire. quia nobis seruiuit. Unde in Luc. xxij. Ego sum inter vos quasi ministrator. et seruiui vobis in purgatione tui spiritualis. Unde Esa. Seruire me fecisti in peccatis vestris. Et q̄ laboriose seruiuit ostendit Petrus. quia peccata nostra in ligno pertulit. quādo pro peccatis nostris passus fuit. Secundo ministrandū est christo quia est honestum. Si enim honestuz est nobilibus huius seculi et principibus seruire. multo fortius honestuz est illi seruire qui est rex regū et dominus dominantium. Cui seruire sm Greg. regnare est. Unde beata agatha dixit. Summa ingenuitas ista est in qua seruitus christi comprobatur. et maxime quia ipse suos ministros non seruos vocat sed amicos Joh. xv. Jam non dicam vos ser. sed amicos. Unde in Ecc. xxiiij. Gloria magna est sequi dominum. Item tercio ministrandum est poti⁹ christo. quia vtile. Et q̄ vtile tangit dominus in Johāne. Si quis michi. mini. honorificabit me. honorificabitur autem tripliciter. In morte per ministerium angelorum. Luce. xvi factum est autem vt mor. mendicus et porta. ab angelis. Vere solacium est non solum diuitibus sed etiam mendicis. q̄ a tātis principibus deportari debent. scilicet angelis. Exemplum ca. j.

¶. L. Item honorificabit eos in iudicio. ¶ quantus honor in illo generalissimo colloquio quādo collocabit eos a dextris. ⁊ coram toto mūdo ipsor ministeriū cōmendabit dicens. Esurriui ⁊ de. mi. man. Hanc cōmendationē appetere deberent qui hic torneamenta. ⁊ alios ludos faciūt. ⁊ laborāt vt tpali ter laudent ⁊ quor postea mēoria perit cū sonitu cāpanar. Itez honorabit eos regnum celeste cōferendo dicens. Venite bñ. pa. m. pci. reg. ⁊c. Si tantū ministeriū impēdit a seruientibus suis dñis p vna villa vel duabus. mlto magis impenderēt p vno regno tpali si illud scirent se adipisci. ꝯ maxmū tūc deberent ministeriū impendere deo. p illo regno celesti ⁊ meffabili. in q̄ ipse creator ministrabit eternaliter eis. Et transiens inquit. Luc. xij. m ministrabit eis.

¶ K Postq̄ aūt aplus hortatus est ministros xpi nos esse. cōsequenter hortatur nos vt ipm ministerium fideliter adimpleamus. cū dicit. Hic iam queritur inter dispensatores vt fide. quis inue. Sic ⁊ xpus querit inter suos dispēsatores. vt in illis que eis ad ministrandum cōmisit fideles inueniant. Cōmisit aūt tria. s. res corpus ⁊ aiaz. vt scz rebus seruiatur in elemosynis. Iuxta illud Luc. vj. Oīi petenti te tribue. Exemplū ca. iij. ¶. Corpe vo in diuersis obsequijs. Iuxta illud aplī Ro. vj. Sicut exhibuistis corpa vestra seruire imū. ita nunc exhibete mēbra vestra seruire iustitie. Sed spū in diuino amore ⁊ desiderio. Iuxta illud quod dicit aplus Ro. j. Cui seruio in spū meo. Et alibi. Spiritu feruentes dño seruientes. Exemplū ca. j. d. Quor triū si vnū in ministerio xpi subtrahitur infidelis iudicat. Magnū q̄dem in rebus ministeriū ꝫ in corpore maius. ꝫ terciū in spū maximū.

De euāgelio. Sermo. IX.

Quid existis in deserti videre arundinē vento agitatam. Matth. xj. ¶ L In his verbis cōmendat a dño iohānes baptista Que cōmēdatio triplici de causa ē cōmendabilis. vicz quia vera. discreta et cōdigna. Vera ⁊ discreta ex pte cōmendantis. Condigna ex pte cōmendati. Verar ex pte cōmendantis. quia iesus qui solus veraciter veritatē nouit ⁊ nil tempale p cōmendatione requirit cepit dicere ad turbas de iobe. scz cum cōmendando Job. xij. Ego sum veritas Aplus Ro. iij. Oīis homo mendax deus aūt verax est. Discreta etiā ex pte cōmendantis quia more sapientis discrete cōmendauit. vt em̄ vitaret suspitionem adulationis nō pīsentem nec in pīsentia suor discipulorū iobem voluit cōmendare sed in absentia. Unde illis absentibus cepit dicere ad turbas. Cōdigna ex parte cōmendati. Dignuz em̄ fuit vt iohānes lucerna lucens ⁊ ardēs a sole iusticie cōmendatus poneretur supra candelabr ostēsionis. vt vita sua luceret eis qui xpm reprobabant. quibus ⁊ dignitas vite ipsius ostenditur. cum dicitur. Quid existis in desertum videre arundinem vento agitatā. fuit in deserto quidez iohānes sed arundo deserti nō fuit. ¶ O Mundus dicitur desertū quasi deserens xpm. ⁊ p cōsequens deserens omne bonū. In hoc deserto peregrinant ⁊ affliguntur filij israel. in quo est serpens flatu adurens superbie. Scorpio luxurie capite illudens ⁊ cauda pūgens. Et de ipsas auaricie qui lesos nimis sitire facit. Quia Job. xij. dicit. Omne quod est in mundo aut est concupiscentia carnis aut concupiscentia oculor aut superbia vite. In quibus omnibus beatus iohānes dño teste manēs in mūdo imunis fuit. Nō em̄ sic dicit dñs arundo fuit in luto radicatus p luxuriā. quia virgo. Intus vacuus per auaricia quia tempalia tanq̄ stercora reputans desertuz petijt. Nec vento agitatus per superbiā. quia humilia semp concupiuit. Unde vestiebatur pilis camelorū ⁊ alijs vilibus. Et

quia oīnibus in vita dissimilis fuit ꝯ
pre omnibus a dño dignus fuit cōmē
dari. Non debemus esse arundo radi
cati per luxuriam illis consimiles. de q̄
bus Joelis. j. Computruerūt iumēta
in ster. suo. Vocaui per auariciā. Ecē.
v. Auarus nō implebitur pecunia, Uē
to aitati per superbiam. Ecē. v. Non
ventiles te nomnē ventum. Ista enim
tria sunt que ipediūt inuitatos ad eter
num conuiuiū venire. scz luxuria. aua
ricia ⁊ supbia. ¶ N Luxuriā pri
mo pono. Hec ē em familiarioꝛ pestis
sed grauioꝛ ceteris. familiarioꝛ est ha
bitans nō ꝓcul sed ꝓpe. nō exterius ꝙ
interius. nam virtus eius in lumbis eiꝰ
tē. Grauioꝛ est ceteris. quia cum oīne
aliud peccatum facit homo extra coꝛ
pus peccat. qui aūt fornicatur in coꝛpꝰ
suum peccat. Quod sic exponit Augꝰ.
quia in omni alio peccato r̄no hois li
bera est. In fornicatione aūt adeo ab
sorbetur homo. vt totus homo nō aliō
sit q̄ caro. Unde ⁊ inter inuitatos cum
se alij rogarent excusari. ille qui vxoꝛez
duxit nō rogauit. Unde beatus Iobes
inter tria mundi delectabilia. primo cō
cupiscentiā carnis posuit. Luxurari em
est pestis amara que animā cōmaculat
coꝛpus eneruat. bursaz euacuat. formā
destruit. formā perdit. deum amittit. ꝓ
primū offendit. ⁊ ad ignem gehenne pꝛ
ducit. hec omnez etatem coꝛrumpit. ⁊
omnē sexum soluit. omnē gradum per
uertit. inuadit senes ⁊ iuuenes. mares
⁊ femīnas. nō reuerēt regum purpurā
⁊ pauperū fragloꝛē nō abhoꝛret. ⁊ q̄s
potest eius diuersas pestes explicare.
Hec pentapolim cū adiacenti regione
subuertit. Hec her ⁊ onā filios iude pꝛ
cussit. tribum beniamin ꝓ vxoꝛe leuite
deleuit. filios hely sacerdotis in bello
pstrauit. viam occidit. amon interfecit
pbyteros lapidauit. samsonem seduꝛ
xit. salomonē infatuauit. ⁊ multos vul
nerauit. ⁊ fortissimi quiq̄ ceciderūt per
eam. ¶ Et vt mundus melius va
ceat libidini ꝓpter nutrimentū volupta
tis se conuert it ad auariciā. Unde poe
ta. Diuitijs aliter luxuriosus amoꝛ. Et
satyricus. Nullum crimen abest faciesq̄
libidinis ex quo paupertas antiqua
parit. Legitur de romanis quondā pau
peribus. Auaricia em radix est omniū
maloꝝ. Hec est arūdo vacua. quia aua
rus nunq̄ implebitur pecunia. Ab yꝰ
sus insatiabilis que nunq̄ dicit sufficit
Quia quo plus sunt pote plus sitiunt
aque. Terra suis limitibus artat. Aq̄
suis finibus limitatur. Aer fine suo
clauditur. Auaritia nullo fine termiat
Et quare. Quia hūanus animus nul
lius capax est finaliter nisi solius dei.
Nō potest ergo plenus esse quātūcūq̄
habeat nisi deū habeat cuius capax est
Si vis ꝙ satiari desinas ē cupidus qz
dū cupidꝰ fuerꝭ satiari nō poterꝭ. Ꝓ
hac auaritia homo laboꝛans mutat re
gna. patitur naufragia. ad mendacium
currit. federa rumpit. amicitias soluit.
vincula cōsanguinitatis dissoluit. aua
rus offendit deū. offendit ꝓximū. offen
dit seipsum. Nam deo detinet debita.
ꝓximo denegat sua necessaria. sibi sub
trahit opoꝛtuna. quia inuētis miser ab
stinet ⁊ timet vti. Auarus ad petendū
ꝓmptus ad dandum tardus. ad negā
dum ꝓsumptuosus. Si quid expendit
quasi totum amittit. quia grauis coꝛ
quent auari amissi memoꝛes q̄ delectē
tur habendo. Tristis querulus solicitꝰ
suspiraꝛ magnificat darū. vilificat dan
dum. largus in alieno sed parcus in ꝓ
prio. Manū habet ad dandum colle
ctam. sed ad accipiendum apertā. Sed
certe cum interierit nō sumet oīa ne
q̄ descēdet cum eo gloria eius. Sed re
linquet alienis diuitias suas ⁊ sepꝰcra
do. coꝝum. ⁊ in bonis suis luxuriabit
alius. ¶ Postq̄ autem auarus di
tatus fuerit tendit ad honoꝛem. in sup
bia extollitur ꝓsumens se meliozem. q
cernit se superioꝛem. Ꝓtoꝛes dedigna
tur amicos notos ignoꝛat hesternos co
mites cōtemnit antiquos. vultum peꝛ
uertit. ceruicem erigit. grandia loquit.

sublimia meditatur. subesse nõ patitur precesse molitur. Sed certe vidi impiũ superaltatum ⁊ transiui ⁊ ecce nõ erat.

Dñica quarta aduentus de epistola.

Sermo. X.

Gaudete in domino semper iterum dico gaudete Modestia vestra nota sit omnibus hominibus. dñs ppe est. nihil solliciti sitis. sed in oñi obsecratione ⁊ oratione petitiões vestre innotescant apõ deum. Phil. iij. In his verbis apostolus quatuor facit. Primo ad gaudium spirituale inuitat. cum dicit. Gaudete in dño semper iterum dico gaudete. Secundo causam gaudij innuit cũ dicẽ dñs ppe ẽ. Tercio impedimentũ gaudij notificat cũ dicit. Nihil solliciti sitis Quarto ꝓmotionẽ gaudij demõstrat. cum dicit. Sed in omni oratione ⁊ obsecratione pe. ve. inno. ¶ A Inuitãdo ergo ad gaudium spirituale dicit. Gaudete in dño nõ i mũdo nec in peccato sicut impij faciunt. De ꝯbus Prouer. ij. Letantur cum malefe. ⁊ exul. in rebus pessimis. Vox gaudium est miserabile. Tale em ẽ ac si aliquis gauderet. si cecidisset in lutum fetidissimum. Peccatũ em ꝯ imundissima res sit patet in angelo quem sic deturpauit. Unde Esa. xiij. dicit. Lucifer ꝓpter pulcritudinẽ. ⁊ post casuz sequit ibi. sanie obuolutus ꝓpter turpitudinem. Itẽ gaudete in dño. non in mõdo sicut gaudent mundani qui in tribus gaudent. sicut habetur Hiere. ix. Non glorietur ꝑt sapiens in sapientia sua. neq; fortis in fortitudine sua. neq; dives in diuitijs suis. Hoc enim gaudium est vanum ⁊ mane. Nam sapientia mundana stultitia est apud deuz. Sicut dicit apostolus. Ipsa est enim sicut ligni putridi lumen. quod apparet in nocte sed non de die. In tenebris enim presentis vite videtur sapientia. sed in futuro apparebit ꝙ est insapientia. Propter quod dicitur Ecclesiast. ix. Ne ratio nec sapientia est apud inferos quo tu ꝓperas

De fortitudine etiam corporis nõ est gaudendum. Quia fortioribus fortior instat cruciatio. Sicut dicitur Sapiẽ vj. Et quia gaudere de fortitudine corporis non est gaudere nisi de fortitudine sui aduersarij. Corpus enim spiritui semper aduersatur. Sicut dicit apostolus ad Gal. v. Exemplum in ꝓmptuario capitulo. j. B. De diuitijs nõ est gaudendum. quia non proderũt in die vltionis. Sicut dicitur Prouerbi. vj. Et etiam quia gaudere de diuitijs. nõ est nisi de hoc gaudere ꝙ habet molam magnam ad collum vt citius demergatur in ꝓfundum inferni. Unde Job. xxj. Ducũt in bo. di. su. ⁊ in punc. ad inferos descendũt. Unde Luce. xvj Mortuus est dives ⁊ sepultus in inferno. Unde cum predicta gaudia sint vana. Apostolus ad verum gaudium inducens ait. Gaudete in dño Habẽ. iij. Ego aũt in dño gaudebo. Et Esa. Gaudens gaudebo in domino. ¶ B Causam autem huius subdit cũ dicit. Dñs ppe est. Hec ẽ em causa gaudij. scz ipsius ꝓpinquitas. Est autẽ duplex ipsius ꝓpinquitas aduentus de quo debemus gaudere. Videlicet aduentus redemptionis ⁊ retributiõis. Pro tanto apostolus ingeminat gaudium dicens. Gaudete in domino iterum dico gaudete. De primo scz redemptionis aduentu quo venit in carnem dicitur. Mathei. xxj. Dicite filie syon ecce rex tuus venit tibi. id est pro tua redemptione. Venit enim tunc filius hominis querere ⁊ saluuz facere quod pierat. Qui aduentus prope est per representationem. Hec est enim propinqua dominica natiuitati. De cuius aduentus propinquitate multum debemus gaudere. Unde ⁊ angelus dixit pastoribus Annũcio vobis gaudium magnum. quia natus est vobis saluator.

¶ De secundo aduentu scz retributionis quo veniet ad iudicium. ⁊ de ppin quitate eius dicitur Apo. vlt. Ecce venio cito ⁊ merces mea mecuz est. Et de hoc aduentu multum debemus gaudere ꝓpter retributionē. Unde Math. v Gaudete ⁊ exul. ecce mer. ve. multa est in celis. Uere multa. quia ipse deus q̄ erit omnia in oīibus. Unde Geñ. xv Ego merces tua magna nimis. Gaudete ergo ꝓ aduentu redemptionis. iteꝝ dico gaudete ꝓ aduentu retributionis quia ꝑm vtrūq; aduentū dñs ꝓpe est.

¶ Tercio impedimentū huius spiritualis gaudij demonstrat. cum dicit. Nihil solliciti sitis. Solicitudo em̄ tēporalium ⁊ carnalium est maximū impedimentū gaudij spūalis. Gaudium em̄ spūale vni deo innititur sed solicitudo trahit ad diuersa. Et hoc inuit dñs in Maria ⁊ martha. Nam maria vni deo vacabat ad eius pedes sedendo ⁊ in illo gaudebat. ꝓpter hoc dixit xp̄us Porro vnū est necessariū. scz illis qui spiritualiter volunt gaudere. Sed martha circa plurima vsabatur. ⁊ ideo nō gaudebat sed turbabatur. ideo dixit ei dñs. Martha solicita es⁊ turba. er. plu. Unde ⁊ dñs aplis vt spūaliter gaudere possent. ꝓhibuit tempalem solicitudinē dicēs. Math. v. Nolite solliciti esse dicētes quid man. aut quid bi. Neq; cooperi vestro q̄d indua. Et post subdit de spūali gaudio dicens. Primum querite regnum dei. Exemplū in ꝓmtuario. ca. xvj. A. D ¶ Quarto ostendit gaudij ꝓmotionē esse deuotionem cum dicit. Sed in oīi obsecratione ⁊ oratione ⁊ gratiarūactione petitiones vestre innotescant apud deū. Deuotio em̄ est feruor bone volūtatis quē mēs cohibere non valens certis manifestat indicijs. Et ponit aplus in p̄missis verbis tria indicia deuotionis. scz orationem. obsecrationem. ⁊ gratiarūactōez Oratio est cum deo familiaris locutio Sed obsecratio est maioris instantie locutio. Unde dicit. Obsecratio quasi p̄ sacra adiuratio. sicut cum dicimus. p passionem tuam. vel p aliud cōsimile. Gratiaꝝ vero actio debet esse de pceptis. siue ꝓsperis siue aduersis. Ad p̄dicta monet aplus Col. iij. Orationi instate ⁊ vigilate in ea in gratiarū actione. Per hoc em̄ multū ꝓmouet gaudiū spūale. Unde p̄s. Exul. la. me. cum cantauero tibi. scz p orationē obsecrationem ⁊ gratiarūactionem. Unde augustinus de doctrina xp̄iana. Cuz deo nihil digne possum? facere admisit tamen humane vocis obsequiū. ⁊ verbis nostris in laude sua gaudere nos voluit. Exemplū in ꝓmptuario. ca. xv. H. Aliud exemplū ibidem. F. Gaudete ergo in dño predicto modo. iterū dico gaudete. Quod gaudiū spūale nobis p̄stare dignetur. qui viuit ⁊ regnat.

De epistola. Sermo. XI.

Gaudete i dño sp

Iterum dico gaudete. vsq; nihil sol. ⁊c̄. Phil. iij. In hac epistola inuitat nos apostolus ad gaudium spirituale. Et innuit nobis circa ipsuz quatuor necessaria. Uidelicet gaudij materiam. frequentiam. discretionem. ⁊ causam. Primū scz gaudij materiam cum dicit. In dño. Secūdū scz gaudij frequentiam vel pseuerantiā cum addit. Semp. Tercium scz gaudij discretionem subiūgit cum dicit. Modestia vestra. Quartum scz gaudij causam ostendit cum ait. Dominus ꝓpe est.

¶ Volentibus ergo spiritualiter gaudere. Primo ponit apostolus gaudij materiam tanq; fundamentū. ne aliam gaudij materiam sicut quidam faciunt amplectantur. Quidam em̄ gaudent in inferioribus. id est in peccatis scz luxurijs. ebrietatibus ⁊ consimilib? De quibus in Prouer. ij. Qui letantur cum ma. ⁊ exul. in re. pes. Quidam in exterioribus. id est tempalibus. qui ꝑm p̄s. In multitudine diuitiarum suaruz

grant. Quidam in interioribus. id est bona conscientia. Secura enim mens est quasi iuge cõuiuiũ ps. omnis gloria eius filie regis ab intus in ftm. au. Quidaz in superioribus. id est in dño & in gloria eius. De quibus Abac. iij. Ego aũt in dño gaudebo. Primũ gaudiũ est damnabile. Tenent enim tympanũ & cytharã & gaudent ad sonitũ organi & in pũcto ad infernũ descendunt. sicut dicit Job. xxj. Idez. Gaudiũ hypocrite ad instar puncti. Secundũ gaudiũ est detestabile. quia nõ in veritate ẽ in vmbra gaudent. Unde. Sap. v. Transierũt omia tanq̃ vmbra. Et amos. vj. Qui letamini nihili. Tertiũ gaudiũ ẽ approbabile. Quia sicut dicit in Prouer. xvij. Animus gaudens etatem floridã facit. Et aplus. ij. Corinth. j. Gloria nostra hec est testimoniũ sciẽtie nostre. Quartũ gaudiũ est laudabile. quia in eternis est. Quod oculus nõ vidit nec auris audiuit nec in coz hoĩs ascendit. Ad hanc vltimã & felicioꝛem gaudij materiã hoꝛtat nos aplus cum dicit. Gaudete in dño. vt dñs quo nihil melioꝛ materia sit gaudij. ¶ Sed quia parum est ad tps gaudere in dño & tempe temptationis recedere. ideo ꝓsequenter adiũgit gaudij frequentiam vel pseuerantiã cũ dicit. Semp. Tho. iij. Omni tempe benedic deũ. Quãtũ enim malũ sit in hac gaudij materia nõ pseuerare. modo iudas sentit qui vnus de discipulis fuit. quando dñs dixit de eoꝝ gaudio. Non pñt filij sponsi lugere q̃diu cũ illis est sponsus. Et qz nõ pseuerauit melius ei esset si natus nõ fuisset. sicut & angeli q̃ de tali gaudio ceciderunt. Quid aũt hoiem in hoc gaudio ꝓmoueat. consequenter ostendit cum dicit. Modestia vestra nota sit oĩbus hoĩbus. Modestia siue modus discretionis. nõ tm̃ ꝓncipia verumetiam rerum exitus mentur. Multi enim in inchoatione facti moduz nõ habentes. non perueniunt ad finem facti. Unde & primus angelus. quia nimis in principio in gaudio dilatare se voluit ad finem gaudij non peruenit. Substantia enim ad quã festinatur minuetur. Sicut dicit salomon Prouer. xxx. Unde & poeta dicit. Est modus in rebus sunt certi denicq̃ fines. Quos vltra citraq̃ nequit cõsistere rectũ. Modestia ergo vestra nota sit omnibus hominib?. rationabile obsequium vestrum ostendentes. ¶ Ꝟ Causam autem huius tanti gaudij subiungit cum dicit. Dominus ꝓpe est. quia in ventre virginis per carnem assumptam. In mente hominis per gratiam. In morte cuiuslibz per particulare sententiam. In fine mundi per vniuersale iudicium. ¶ Primo modo est ꝓpe quia hec est vltima dñica in cuius hebdomoda saluatoris natiuitas recolit. Cant. ij. En ipse stat post parie. ¶ Secundo modo ꝓpe est scilicet per gratiã. Quia dicit in Apoc. iij. Ego ad ostium sto & pulso. ¶ Tercio modo est ꝓpe scz per mortem. Sicut dicitur in Matheo iij. Jam securis ad radicem. posi. est. id est sententia mortis. Ex quo enim homo nascitur secum portat mortis sententiã. Unde Luce. xij. Qua hoza nõ putatis filius hominis veniet. ¶ Ultimo modo ꝓpe est per vniuersale iudicium. quia nos sumus in quos fines seculoꝝ peruenerunt. Nos ergo in domino non extra dominũ manentes de ꝓxima ꝓpinquitate scilicet festiuitatis debemus gaudere ꝓpter saluatoris nostri natiuitatẽ. Luc. ij. Annuncio vobis gaudium magnuz quia natus est vobis saluatoꝛ. De secunda ꝓpinquitate scz gratie debem? gaudere ꝓpter ipsius consolationem. Joh. xvj. Paraclitus quez ego mitto vobis ille vos docebit omnia. & suggeret. De tercia ꝓpinquitate mortis debem? gaudere ꝓpter exilij cuasionem. ps. Heu mihi quia incolatus meus ꝓlongatus est. Et apostolus. Cupio dissolui & esse cum christo. De quarta ꝓpinquitate scz iudicij debemus gaudere ꝓpter

eorpozum glorificationem. Quia sicut dicitur Math. xiij. Fulgebūt iusti sicut sol. Et ppter laboz remunerationem. Ps. Venientes aūt venient cum exul. portantes manipulos suos. Ad quam exultationez vt in ipso semp possimus gaudere. nos perducat gaudij auctor ihesus xp̄us. Qui viuit.

De euāgelio. Sermo. XII.

Ego vox clamantis in deserto parate viam dñi. rec. fa. se. dei nostri. Joh. j. In pphete t euāgeliste duo debemus cōsiderare. Et primū de clamore quē tangit cū dicit. Ego vox cla. Secūdum de clamoris intentiōe quā inuit cū subdit parate viam dñi rec. fac. se. dei no. ¶ In primo innuūt duo vicz tohis officiū. t hoc in vocis compatione cū dic Ego vox. Et xp̄i beneficiū in ipius clamatione cum dicit. clamantis. id est xp̄i Johes autē compatur voci p officium multipliciter. Et primo quia missus fuit ante xp̄m sicut vox ante verbū. Unō Luc. j. dicit. Ipse p̄cedet ante illum in spiritu t virtute helye. Item dicit vox tohes. Quia sicut vox plata perit sic iohānes veniente xp̄o t publicato p mortem disparuit. Unde Job. xxxviij. Nūquid pduces lucifer in tpe suo Lucifer fuit tohānes qui sole veniente occubuit. Item dicitur vox tohes. Quia sicut dicit Crisost. vox est sonus pfusus verbum aūt aperit secretū cordis. Sic tohānes nihil de secretis celestibus nūciauit. Sed vnigenitus est filius qui ē in sinu patris ille enarrauit nobis. Sicut Joh. j. dicit. Sed xp̄i beneficiū innuit in ipsius clamatione cū dicit. clamantis. id est xp̄i. Clamauit em xp̄us in multiplici deserto ppter nostram salutem. Et primo in deserto mundi p̄dicādo. Sicut clamauit ihesus in die magno festiuitatis dicēs. Si quis sitit veniat ad me t bibat. Sicut dicitur Joh vij. ¶ Item clamauit in deserto crucis p nobis patiendo. Sic clamās voce magna tradidit spiritum. Sicut dicit Luc xxiij. Et ad Hebre. v. Cum clamore valido t lachrymis exauditus est p sua reuerentia. ¶ Itē clamat in deserto cordis penitentiā inspirando. Un Esa. vj de anima que recipit gratiam inspiratam ad penitentiam dicitur. Cōmota sunt suplimiaria cardinū a voce clamātis. quod fit cum gratia illuminat intellectum t inflamat affectū t domus cōscientie impletaest exodore fumi. id est gratie. Sed hanc vocem quidā nō audiunt. vel ppter distantiā que fit ppter multitudine t diuturnitatē peccatorū. Ps. Longe a peccatoribus salus. Vel ppter somnolentiam scz torporis t negligentie. Ecc. xxij. Qui narrat verbuz nō audienti quasi qui excitat dormientē de graui somno. Exemplū capō. vij B. R. Vel propter aurium obturationem. ps. Sicut aspidis sur. t obtu. au. su. Aspidis vnam aurem obturat terre applicando. alā cauda. Sic faciūt quidam per terrenoz applicationē. t mortis nō recordationem. Cōtra quod dicitur Ecc. xxv. Beatus qui narrat iusticiam auri audienti. Vel ppter strepitum scz instrumētoz vel negociox mūdi. Unde? Amos dicit. v. Auser a me tumultū carminū tuoz t cantica lyre. Jterz clamabit in futuro. s. in iudicio in deserto mundi. quando scz mundus deseretur. Math. xxv. Media nocte clamor factus est. Exite scz a sepulcris obuiam sponso. Uere tunc vox tonitrui eius. verberabit terram. Sicut dicitur in Job. Canet em tuba t mortui resurgent de terra incorrupti. id est integri. Hec tuba est vox christi. de qua in iohāne. Audient vocem filij dei t qui auviuent. ¶ Intentio aūt huius clamoris est parare vias t rectificare semitas. Hie sunt precepta. Ps. Viam mandatoz tuorum cucurri. Sed semite sunt cōsilia. Prouerbioz. iij. Ducam

te per semitas equitatis quas cum ingressus fueris.nō artabunt gressus tui Paratur autem via hec vt per ipsam curatur tollendo impedimenta que sūt lutum luxurie.spine auaricie.palea superbie.ꝛ lapides tracundie.His sublatis iusti currunt per eas expedite de virtute in ỽtutem ꝓcedendo.Ꝺro quo dicitur.Vie iustoꝝ absq; offendiculo.Semite vero consiliorꝝ rectificatur.quando circulatio in ipsis vitaꝫ.Nam paupertas que est de consilio. Juxta illud Math.xix.Vade ꝛ vende omnia ꝛ da pauperibus.nō habet circulationem. quādo nec occasione pietatis.nec alia de causa aliq̄d retinet ꝓpꝛietatis. Hoc modo direxit semitam hanc petrus cū dixit.Ecce nos reliquimus oīa ꝛc. Jtē virginitas que est de consilio. Juxta illud apostoli.j.Coꝝ.vij. De virginib? ꝑceptum dñi non habeo consi.aūt do. non habet circulationem quando est sicut carne sic ꝛ mente ꝛ oꝛe pura. Juxta illud apostoli.j.Coꝝ.vij.Virgo cogitat que dñi sunt.vt sit sancta coꝛpoꝛe ꝛ spiritu. Jtez obedientia regularis que est de cōsilio. Juxta illud Math. Qui vult venire post me abneget semetipm rectificatur quando de suo nil apponitur.Talis fuit ille de quo dicitur in ps̄. In auditu auris obedunt mihi.Talis fuit dauid qui dicebat. Ut iumentū factus sum apud te. Jumentum em̄ non matoꝛem vim facit cum ponitur simus super ipm q̄ si oneraret muscatis. nec ꝓpter hoc magis recalcitrat.

In natiuitate dñi de ꝓpꝛhetia. Sermo.XIII.

Paruulus natus ē nobis Esa.ix. In his verbis ꝓpheta tria innuit nobis. Vicz christi sm carnem natiuitatem.cum dicit natus. Secundo nati quantitatem. cum dicit paruulus. Tercio nostrā vtilitatem.cum dicit.nobis. R Bene dico natiuitatē carnalem. quia plures natiuitates christi scriptura cōmēoꝛat scz tres. Eternam ex patre. Carnalem ex matre. Spūalem in fidelium mente Scōm primā.scz diuinam christus habet patrez sine matre. De qua ps̄. Dñs dixit ad me filius meus es tu ego hodie genui te. Ubi ego discretiue ponit quasi ego ꝛ nō alius. Scōm carnalē christus habet matrem sine patre. De qua Esa. vij. Ecce virgo concipiet et pariet filium. Scōm spūalē christus habet patrem ꝛ matrem. De q̄ in euangelio Math.xij. Si quis fecerit voluntatem patris mei.ille meus pater soꝛoꝛ ꝛ mater est. Has tres natiuitates sub tribus missis hodie repsentat ecclesia. Eterna natiuitas.ꝓsus est occulta.ita vt dicat ꝓpheta. Generationem eius quis enar. Ad quod signandum prima missa cantatur in ꝓfunda nocte. Carnalis natiuitas partim est occulta partim manifesta. Occulta quantū ad modum.manifesta q̄tum ad factum. Ad quod significandū secunda missa cantatur in auroꝛa. que partim est lucida partim obscura. Spiritualis natiuitas est manifesta christo manifestante qui dicit. Si quis diligit me sermonez meū seruabit. Christus em̄ per affectū concipitur.per effectum nascitur.p consuetudinem facti nutritur. Ad quod signficandum tercia missa cantatur in die. Timentibus em̄ deum oꝛitur sol iusticie.id est christus lux que iustificat. De secunda scz humana vel carnali natiuitate sm quam natus est de mre sine patre.agit hic ꝓpheta. cum dicit. Natus est. Circa quam natiuitatem possumus ꝓsiderare quatuoꝛ mirabilia Duo ex parte xpi qui natus est.scz charitatem ꝛ humilitatē. Duo ex pte mris de qua natus est.scz virginitatem ꝛ fecunditatem. De primis duobus scilicz charitate ꝛ humilitate dicit Bern̄. Sūmus omniū factus est infimus omniū

Considerāda in ista natiuitate quinq; .

ꝺd fecit hoc nisi amor. Et Hiere. xxxi. In caritate perpetua dilexi te ideo attraxi te miſe. De matris vero virginitate ⁊ fecunditate dicitur Esa. vij. Ecce virgo concipiet. ℣ Secundū vero ꝺcz nati quantitatē innuit cum dicit paruulus. quod sine causa nō fuit ꝙ ꝺcz sic paruulus natus est. Potuisset enim christus. nihil eñ et erat impossibile. in plena siue in virili etate nat⁹ fuisse. Sed natus est paruulus. nisi alijs hominibus dissimilis fuisset. maiorem suspitionem dyabolus de eius incarnatione habuisset. Unde ⁊ habitu inuentus est vt homo. ℣ Item paruulus natus est vt omnibus ad se venientibus. sicut pastoribus. tribus magis ⁊ discipulis potius amorem ꝙ timorē inferret. Unde ipse dixit. Jam nō dicā vos seruos sed amicos. Item paruulus natus est vt velut paruulus citam ⁊ facilem reconciliationem pberet peccatori. Propter quod dicit Ezech. Quacunq; ho. inge. pec sal. erit. Exemplum de latrone cum eo crucifixo. ℣ Item paruulus natus est. quia ipse sicut puulus in reconciliatione preteritarū iniuriarum nō meminit nec improperat. Uñ Jac. Dat oīnibus affluenter ⁊ nō improperat ⁊c. ℣ Item puulus natus est. quia ipse sicut puulus ad baiulandū ipsum manus sanguineas expauescit ⁊ abominat. ps. Virum sanguinū ⁊ dolo. abominabitur dñs. Unde Esa. j. Cum extenderitis manus vestras ego nō exaudiam. quia manus vestre plene sunt sanguine. id est opibus malis. Et licet natus est puulus. nō tamen eo minus vigorosus. Hic eñ puulus vt dicit glosa. Celum ⁊ terrā fabricauit. ℣ Sed natus tercio ostendit cū dicit. cui nobis. i. ad nram salutem siue vtilitatē Sicut eñ vtilis est instructor insipientibus. egrotis medicus ⁊ curator. captiuis liberator. exosis pacificator. lugentibus consolator. pauperibus ditator. laborantibus remunerator. sic ipse vtilis fuit hūano generi. Homo eñ post peccatū insipiens factus est. Quia ꝑm Osee. Periit scientia de terra. Infirm⁹ factus est. quia descendens ab hierlm in hiericho incidit in latrones. qui plagis impositis abierūt semiuiuo relicto Incarceratus etiam fuit in pñti exilio. ꝑm illud ps. Educ de car. aiam meam Cū deo discordabat. qz peccata nostra diuiserūt inter deum ⁊ nos. Frequentē fletū habebat. Juxta illud. Fuerūt mi. la. me. pa. die ac noc. Paup fuit. quia descendens ab hierusalem in hiericho spoliatus fuit. Sine mercede laborauit. quia eius labores quasi in saccum ptusum mittebat. Q ꝙ vtilis fuit ꝙ oia ista remouit. Paruulus eñ natus est nobis vt nos indoctos instrueret Esa. lxj. Ad annūciandū māsuetis misit me Item puulus natus ē vt egrotos sanaret. Unde idem. Ut mederer contritos corde. Item nobis natus est vt nos captiuos liberaret. Unō idem. Ut ꝓdicarem captiuis indulgentiam. ⁊ clausis apitionem. Item natus est nobis vt exosos pacificaret. Unde idem. Ut ꝓdicarem annū placabilē. Itez nobis natus est vt lugentes consolaret. Uñ idē Ut consolarer oīes lugentes. Itē nobis natus est vt paupes ditaret. Unde idem. Et darem eis coronam ꝓ cinere. Item natus est nobis vt laborātes remuneraret. Unde idem. Et merces ei⁹ cū eo. Exemplū. ca. x. E. B.

De euangelio.

Sermo XIIII.

Exijt edictū a cesare augusto vt describeretur vniuersus orbis. ⁊ ibant singuli vt ꝓfiterent in suā ciui. Ascendit aūt ⁊ Ioseph a galylea in iudeam ciuitatem dauid. que vocatur bethelcem ⁊c. vsq; pastores grant. Luce. ij. ℣ In hac parte euangelij describitur natiuitas xpi ꝙtū ad tria principaliter. vicz ꝙtum ad tps

ptum ad locum, t ptum ad modum. Quantū ad tēpus innuit ipsius natiuitas. qz tpe augusti cesaris. Quantū ad locū quia in bethleē ciuitate dauid Quantū vo ad modū innuit euangelista. Quia postq̄ impleti sunt dies marie tē. Et q̄dem oia hec tria pueniētia et congrua fuerūt natiuitati christi.

Tēpus eñ congruz fuit natiuitati christi triplici ex cā. ¶ Primo qz tpus fuit pacis. Cesar eñ Augustus tunc orbē terre pacatū habebat. t tali tpe christū q̄ mundū pacificare venerat nasci congruū erat. Un t angeli tūc cantauerūt In terra pax ho. bo. vo. Hoc enīz diu ante pphetatū fuerat. Un ps. Orieť in diebus eius iusticia t abundātia paq Item Mich. Pax erit in terra nostra dū venerit. ¶ Secūdo qz tunc tempus fuit copie. s. tpalis abūdantie. Bar. iuj At vbi venit ple. tē. misit deus filiū suum. Hoc eñ tpe decebat christū nasci. qz cum plenitudine gratiarū veniebat Plenus eñ venit gratia t veritate. sic̄ dr Joh. j. Exemplū in pmptuario ca. x. E. ¶ Tercio qz tūc tēpus descriptionis fuit. Et certe christus ad hoc nascebať vt electos suos scriberet in eternitate. Sicut dicit Grego. Unde et ipse Math. v. dicit. Gaudete t exul. qz nomina ve. scrip. sunt in celis. Locus etiā natiuitatis congruus fuit triplici ratiōe. ¶ Primo qz situs fuit in medio mundi. t ideo sicut dicit magister primo ibi descriptio fieri cepit. Congruū eñ fuit mediatorē qui pro salute totius mūdi venerat t communi o m salute vt in medio mūdi terre. s. habitabilis nascereť. Propter quod t ps. dicit Operatus ē sa. in medio ter. ¶ Secūdo rone interptatiōis. Bethleē eñ dom panis interptať. quasi p̄scia q̄ ibi debebat panis angelor nasci. q̄ dicit Jo. Ego sum pa. vi. qui de celo descendi. ¶ Tercio congruus locus fuit ratiōe generis. Congruū eñ fuit ipsuz nasci in ciuitate generis sui. s. dauid. cui t p missio de ipso exse nascēdo facta fuit. Quam rationem assignat euangelista cum dicit. Ascendit autē ioseph a galilea in iudeā ciuitatem dauid. q̄ vocať bethleem. eo q̄ esset de domo t familia dauid ¶ Modus aūt natiuitatis fuit congruus t singularis. et hoc innuitur in tribus. ¶ Primo quia peperit cum mater sine lesione virginitatis. Quia virgo in partu mansit. Jam eñ fuit via viris inuta. Et hoc tangit euangelista cum dicit. pepit filiū suū, ioseph vel alterius viri. ¶ Propter quod etiā dñs se semp filiū hois dixit. non hominū sicut nos sumus. q̄ bus dr in ps. Filij hominū vsq̄quo g. cor. ¶ Secundo peperit sine dolore. Quia pepit postq̄ impleti sunt dies. non ante. quia illud fit cū maximo dolore. Sed beata virgo et tpe congruo et sine omni dolore pepit. ¶ Tercio peperit sine debilitatione. ideo dr. Pannis inuoluit euz. s. ipsamet. quia fortis fuit nec debilitata fuit ex partu. Unō psonaliter natum reclinauit in psepio sine obstetrice.

De euangelio. Sermo XV.

Ecce euāgilizo vobis gaudium magnum quod erit omni populo. quia natus est vobis sal. qui est christus dñs in ciuitate dauid. Lu. ij. Ad honorē natiuitatis dñice que bodie colitur. hec verba ab angelo sunt plata. ¶ In q̄ bus videnť in summa duo poni. videlicet ingens admiratio t ammiratōis ratio. Primum notať cum dicit Ecce. Secundū cum subdit. Euangelizo vobis gaudiū magnū qō erit oi populo Que triplex est. Prima ex parte angeli qui dicit. Annūcio vobis. Secunda ex pte hominis cui dicit. Gaudiū magnum quod erit omni populo. Tercia ex parte dei. de qua dicit. Quia natus est vobis salua, qui est christus dñs.

Prima ammiratiõis occasio est magna.secunda maior.tercia maxima. Magna est prima ex pte angeli. si cõsideremus quis cui locutus est. Annũcio inquit ego.s.angelus.vobis videlicet pastoribus. O vere magne ammiratõis occasio q̃ dignitas angelice nature cũ tã ingenti.tomnibus cõmuni transmissa misterio.non precipuis vt regibus et principibus. nec mediocribus vt baronibus t militibus. sed infimis vt pastoribus non dedignata fuit illud nunciare. Annũcio inquit vobis gaudium magnũ. In hoc autẽ q̃ per angelum dominus natiuitatem suam nũciat.dignitas nati ostenditꝫ. et innuit nobis hoc mysteriũ esse vnũ de precipuis quod etiam per angelos hominibus nunciauit. Que sunt. vj. videlicet annunciatio.natiuitas.passio.resurrectio.in celum ascensio.ad iudiciũ reuersio. De his oĩbus habes in biblia. Pastoribus autẽ primo nunciat quia ipsi forte pre ceteris sperãtes id quesierunt.quod etiam forte angelus videꝫ innuere cum dicit. Inuenietis. Nã ostendit eos illud quesiuisse. Vel forte pastoribus consolationez in hoc mundo non habentibus nunciat.ne si diuitibus verbum salutis nunciaretur a spũs diuitiarũ illud suffocaret. Vñ de pastoribus dicitur. Et venerunt festinantes.quia nil temporale ipsos retrahebat. Secunda autez scilicet ex parte hominis maior est ammiratõis occasio.quia gaudium magnum qõd fecit omni populo. Signum vniuersale ponẽs.innuit populos esse plures. Et quia tale signum ad minus exigit tria particularia.ideo ad determinationez ipsi tres dicere possumus populos q̃bus hoc magnum gaudium factuz est scilicet superiorẽ inferiorẽ t medium. Superiorẽ.i.angelos.qui quandoq̃ dicunt populus.vt ibi. Mortuus est iacob et positus est ad populũ suum. id est ad angelos. Constat em̃ eum positum fuisse ad abrahã et isaac. Sz sicut dicit glo.tam pauci populus dici non possunt. Inferior populus dicunt illi q̃ in limbo. Medius populus qui in hoc mundo. Populo ergo in hoc mũdo tanq̃ in medio constituto fecit gaudium magnũ dñs ipsum de vana ipsi? conuersatione redimendo.vt dicit pe. Non cor.au.vl ar.tẽ. Inferiori populo.i.illis in limbo gaudiũ magnum fecit ipsum de carcere limbi eripiendo. Vñ oz zach.ix. Tu quoq̃ eduxisti vinctos de la.tẽ. Superiori populo.i.angelis fecit gaudiũ ruinas ciuitatis eoruz restaurando.quod ipsi multũ desiderauerũt dicentes dño. Benigne fac dñe in bo.vo.tua.vt rec. muri hierlm. Et q̃ huic triplici populo fecit gaudium magnũ cõuenienter potest dici q̃ fecit gaudium magnuz omni populo. Vel certe factum est omni populo.i.ecclesie ex omni populo congregate. Vere de primo magna est admiratõis occasio sed de isto maior.q̃ homini in gemitu et in miseria constituto adeo exuberauit gaudium q̃ se p̃ totum mundũ dilatauit. In celum vsq̃ transcendit t ad inferni limbuz penetrauit. Infelix homo quẽ tãti gaudij largitas nõ astringit. Tercia tamen maxima est admiratõis ratio.s.ex parte dei.quia natus est nobis saluator qui est christus dominus. Quid nobis amplius? facere potuit q̃ semetipm exinanire. Exinanitõ em̃ est alicuius magne rei quasi incõprehẽsibilis.in paruo aliquo comprehensio. Quod hodie patet in domino Ipse em̃ quẽ totus non capit orbis in sua se clausit viscera. Quia fm̃ beatus dionysiũ. est spũs incircũscriptus.q̃ est super omnia.intra omnia.extra oĩa Hodie se clausit in humana forma exinaniuit se formã serui accipiẽs. vt ait aplus. Vere cantate dño quia mirabilia fecit. Hodie quidem multa mirabilia.quia de virgine in diuersorio nat? in presepio collocatus.ab angelo nunciatus.a pastoribus visitatus.t si qua sunt similia que tamen omnia pcellũt.

quia deus est homo fact⁹. In hoc enī caritas prefulsit.pietas magis enituit gratia plenius radiauit. Exemplū in ꝓmptuario ca.x. B. Unde et homies deuoti ⁊ maxime religiosi in credo in vnum deū.ad homo factus est.pro excellenti beneficio gratias agunt ꝓfunde se inclinantes. Exemplū de quodā monacho cui diabolus alapam dedit quia non inclinauit dicens. Si cantaret ꝙ deus factus esset diabolus .ipse nunq̄ inclinare cessaret. Est enī mirabile cōmercium ꝙ creator generis humani animatū corpus sumens de virgine nasci dignatus est. In hoc autez cōmertio fecit sicut fidelis pacis reformator.qui ne ab aliqua pte suspectus habeatur.vtriq̄ parti equaliter se conformat. Sic nostro pacifico inter deū et nos pacem facere volenti vtriusq̄ partis cōformitas necessaria fuit. Si enī tm̄ purus fuisset de⁹ homini se nō cōformasset. Si purus hō alteri parti se non conformasset. Et vt verus mediator esset vtriusq̄ ptis cōformitatez habens.hodie natus est nobis saluator qui est christus dñs. ℟ In eo autē ꝙ tria de nato dicit.vocans eum iesum.i.saluatorem.christū et dominū ostendit triplicē nati vtilitatē.quia ipse re ipse saluator.ipse christus. ipse dñs Saluator in passiōe.quia sibi populū suū a peccatis suis saluuz fecit. Quia ꝑm ꝓphetam peccata nostra in ligno ptulit. Unde Aug.in meditatōnibus Quid est iesus nisi saluator. Ergo ꝓpter temetipsum esto mihi iesus. Noli dñe.noli sic attēdere malū meū vt obliuiscaris bonū tuū. O domine si ego admisi vnde me dānare potes.tu non amisisti vnde saluare soles. Christ⁹ fuit.i.vngēs in spūssancti missiōe. Quia tunc. Iuxta quod ꝓpheta dixerat. Cōputrescere fecit iugū legis a facie olei id est gratie. Ante enim adeo aptos iugum legis constrinxerat.vt ad gentes declinare ⁊ eis cōicare nō auderēt.sed post vngentū effusuz a facie ipsius pretactum iugum legis diruptum est. Unde in omnez terram exeūtes omnibus omnia facti sunt.quia vncto deo cuncta subiecta sunt. Dominus autē erit in corpoꝛe glorificatione et remuneratione.quādo fideli seruo suo dicet. Euge serue bone et fidelis .quia sup pauca fuisti.supra multa te constituaz intra in gaudiuz domini tui. Ad quod nos ipse dñs iesus qui natus est perducat. Qui viuit et regnat.

De euāgelio. Sermo. XVI.

Hoc uobis signū inuenietis infantē pannis inuolutū ⁊ positum in ꝑsepio. Lu.ij. Ad manifestandā christi natiuitatē legimus ipso die natiuitatis ostensa plura signa fidelicz signa in creaturis.⁊ signa in creatore. ¶ In creaturis vo vniuersalib⁹ ostēsa sunt signa mirabilia in christi natiuitate sicut colligit ex euāgelio ⁊ historiis. Et primū signū fuit ostensum de celo empyreo.s. appitio angelor. ⁊ hoc fuit signū mirabile ꝓpter duo. Q⁹ apparuerunt in claritate. Unū in euāgelio dr. Q⁹ claritas dei circumfulsit eos. Et quia apparuerūt in multitudine. q⁹ subito facta est cum angelo multitudo celestis exercitus. ¶ Scōm signū ostensum est in ethere.q⁹ legit in historiis ꝙtpe natiuitatis christi appuerunt tres soles.qui post paululū in vnū sunt ꝯglobati. ¶ Terciū signū oīnuz ē in aere.⁊ dupl⁹ vnū fuit stella.q magis appuit. Mat. ij. Vidim⁹ stellā ei⁹ in oriēte. Itē aliud fuit vbi tenēs filiū q apparuit in aere octauiano ipatori.quā cū ꝓpr suā speciositatē adorare voluissz dictū ē ei solū puerū oportere adorare. Exēpluz in ꝓmptua.ca.x. B. Quartū signuz fuit in terra. vicz ruina tēpli paci.qō cū romani ꝙstruissent.i respōsis demonū accepant qñ vbi pareret ꝙ tuc corrueret

Ex hoc romani primum ponentes im possibile subintulerunt in eternū dura turū. quod in christi natiuitate corruit ¶ Quintum signum fuit ostensum in aquis. Fuit enim vna taberna emerito ria rome. vbi. s. milites senes recreabā tur. ibiq; fons fuit de quo in nocte na tiuitatis christi fluxit oleum vsq; in ty berim. ¶ Omnia p̄dicta signa ostēde bāt aliquod nobis mysteriū circa chri stum iesum qui fuit natus. Nam ange li apparuerunt in signū dominj et po testatis. Math. xxvj. Possum rogare patrem meum et exhibebit mihi plusq;. xij. legiones angelorū Job. xxv. Nun quid est numerus militū eius. ¶ Tres soles in signum triū psonarū. quia to ta trinitas opata est incarnationem. qz in hoc q; in vnum redierunt vnitas es sentie designatur. Juxta illud Joh. v. Tres sunt qui testimoniū dant in celo pater. verbum. et spūssanctus. thi tres vnum sunt. ¶ Stella magoz in signū cōuersiōis gentiū que illuminādo erāt a christo. quia ipse erat lux vera que il luminat omnem hominē. Sicut dicit Joh. j. Et legitur eodem die. Et illud Esa. ix. Populus gē. qui ambulabat in tenebris vi. lu. mag. ¶ Virgo tenēs puerum quē imperator adorauit signifi cabat q; impium romanū trāsire debu it ad christum. quod et factum est tem pore siluestri t̄ constantini. Esa. ix. Mul tiplicabitur eius impium. t̄ regni eius non erit finis. ¶ Ruina templi pacis fuit in signū q; christus non venit mit tere pacem sed gladium. Sicut ipse di cit Luce. Vel in signuz q; culture idolo rum debebāt per christū ruere. Esa. xix. Ingredietur dominus egyptum et cō mouebunt simulacra egypti. Exēpluz in pmptuario. capko. x. E. f. ¶ Fons olei fuit in signū misericordie christi. Quia natus fuit ex misericordia Luc. j. Per viscera misericordie dei no. in quibus visi. nos oriet ex alto. Ad Thi. Non ex operibus iusticie que fecim? nos. sed sm suam misericordiā saluos nos fecit. Hec oīa predicta signa fu erūt in creaturis propter creatoris na tiuitatē. ¶ Ex in ipso creatore na to dat angelus pastoribus in pmissis verbis triplex signum. Videlicz signū benignitatis. Signum humilitatis. et signuz liberalitatis. ¶ Nam in signū benignitatis primo infans nasci t̄ ap parere voluit. pro quo dicit dominus Inuenietis infantem. Et saltem ipsuz quem olim in signum terroris ton an tē audire non poterant dicentes. Exo. xx. Non loquatur nobis dominus ne forte moriemur. Modo in signum be nignitatis infantem inuenient. Inue nietis inquit infantem. Illa enim etas plus benignitatis et amoris q; terro ris pretendit. Quante autem benigni tatis christus fuerit ostendit Chryso. de cuius benignitate dicit. O miseri cordia christi. o iude demētia. Ille em xxx. vēdebat denarijs. t̄ christus ei san guinem quem vendidit offerebat. Licz etiam extunc infans existēs nostraz sa salutem oparetur Unde Ambro. sup Lucam. We illi infantie christi vagie tis abluunt fletus. mea lacrime ille de licta lauerunt. Psal. Laborauit a iuuē tute. ¶ Item secundo in signum humi litatis. non purpura sed pannis volu it inuolui. Inuenietis inquit pānis in uolutū. Cuius humilitatez ammirās Esa. dicit. liij. Vidimus eum de spec. t nouissimum virorum. De cuius humi litate dicit Gregorij. Ad hoc vnigeni tus filius dei formam nostre humilita tis accepit. ad hoc inuisibilis. non so lū visibilis sed etiam despectus appa ruit. ad hoc contumeliarum ludibria. illusionum probra. passionū tormenta tolerauit. vt superbum non esse hominē doceret humilis deus. ¶ Item tercio in signuz liberalitatis siue cōcabilita tis in p̄sepi poni voluit Inuenietis in quit positum in p̄sepio. Se ipsum enim in mentis prebuit pabulū. Vñ Bern. Monstratur pīs sumentis presepiuz et in p̄sepio fenū de vtero vginali. Vñ

fecit in signum liberalitatis ⁊ cõicabilitatis. Cuius cõicabilitatē cõmendãs Ambro. dicit. Omnia christus est nobis. Si vulnus curare desideras ipse medicus est. Si febribus estuas fons est. Si grauaris inq̃tate iustitia ē. Si auxilio indiges virt⁹ est. Si mortē times vita ē. Si cęlū desideras via est. Si tenebras fugis lux ē. Si cibuz q̃ris alimentū ē. Gustate igit ⁊ videte qm̃ suauis est dñs. Hoc ergo vobis vtiq̃ signum benignitatis. q̃ inuenietis infantē. Signū hũilitatis q̃ inuenietis pannis inuolutū. Et signuz liberalitatis q̃ positū in p̃sepio. ¶ Per primuz signū scz benignitatis attrahit penitẽtes siue incipiẽtes. Sicut herbergarij p signū añ domū suspensum attrahũt pegrinos. De quo Esa. Leuabit dñs signū. s. benignitatis. ⁊ ꝯgregabit disp̃sos. i. pctõres q̃ sunt velut oues errãtes. Multū em̃ benignitas christi ꝓuocat pctõres ad pniaz. Unde ad Ro. ij. An igno. qm̃ benignitas dei ad pniam te adducit. ¶ Per secundum. s. hũilitatis dirigit ꝓficientes. velut signū q̃ dã erigit ꝓpe viã. Un̄ dicit Joh. xiij. Ego sum via. Discite a me q̃ mi. sum ⁊ hu. cor. De quo signo Esa. Erit radix iesse q̃ stat in signū pplox. Multū em̃ valet ꝓficientibus inspicere hoc signū vt p viam hũilitatis incedant. vt cũ oia fecerint nõ presumãt. sed dicant. serui inutiles sumus. Un̄ Grego. Sancti viri quo alti⁹ virtutū dignitate ꝓficiũt eo subtilius se indignos esse deprehendunt. Et Bern̄. dic. Ita nimiz diuina solet pietas ꝓseruãde hũilitatis gratiã ordinare vt q̃nto quis plus ꝓficit eo min⁹ se reputet ꝓfecisse. Exemplũ in ꝓmptuario ca. j. L. ¶ Per tertiũ signum. s. liberalitatis reficit ꝓfectos siue ꝓcẽplãtes. q̃bus seip̃m dñs cõmunicat in p̃senti p gratiam. quasi arrã dans ⁊ signum certitudinis de futuro. Sicut in curia dñi pape dat signũ marie paupib⁹. qui post introducendi sunt ad prandium. Pro quo dicit aplus. ij. Cor. j. Signauit nos et dedit pignus spũs in cordibus nostris. Et p hoc tales de futuro prandio certificat. Luc. xxij. Ego dispono vobis sicut dispo. mi. pat̃. meus regnũ vt eda. ⁊ bi. sup mẽ. meã in regno meo. Ad quod nos ꝓducat.

De epistola. Sermo. XVII.

Apparuit benignitas ⁊ humanitatis salua. nostri dei ⁊c̃. Tit. iij. ¶ In hac epistola inuitur saluatoris nostri multipler gracia ex multiplici effectu. ¶ Primo em̃ apparuit ex gratia benignitas in ipsius cõceptione. glo. i. larga dei misericordia que apparet in effectu suo q̃ scz homo fieri voluit. Benignitas em̃ dicitur quasi bona ignicitas. i. charitas. Illa em̃ sola ip̃m fecit sumere carnem. Un̄ dicit p Hiere. xxxj In caritate perpetua di. te. ideo attraxi te miserans. Bern̄. Sumus oim̃ infimus fieri voluit. q̃d fecit ꝺ nisi amor. ¶ Itẽ apparuit ex gr̃a hũanitas in ipsi⁹ natiuitate ⁊ circũcisione. Quantuz ad primũ. scz ꝓpter natiuitatẽ dicit glosa Apparuit hũanatus p carnẽ in mũdo Apparuit et hũanitas in circũcisione quia tunc vere apparuit q̃ hõ verus erat contra hereticos Phil. iij. Et habitu inuẽt⁹ vt hõ. i. vere hõ. Baruch. iij. In terris visus est ⁊ cũ ho. cõ. Itẽ apparuit gratia in passione ꝓ quo dic̃ Ur nõ ex opibus iustitie q̃ fe. nos. sed ꝑm suã mi. sal. nos fecit. In passione em̃ opat⁹ est salutẽ in medio terre. sicut cecit in hieruslẽ. quã salutẽ petebat dauid dicens. Saluũ me fac dñe in misericordia tua. ¶ Item apparuit gr̃a in baptismo. i. in baptismi susceptione ⁊ ꝺsecratiõe. ꝓ quo dicit. Per lauacz regeneratõis ⁊ renouatõnis. glo. i. p baptismũ. In quo ꝺposita vetustate peccati renouamur in nouitate vite. ⁊ regeneramur filij dei. Nam ipse baptismo non eguit sed p baptismũ veterem

hominez renouans. saluatoz venit ad baptismū. Et nō sine cā primo ponit passionē et post baptismū. qz totā virtutē a passione traxit baptismus. Propter hoc dicit Ro. vi. Quicūqz baptizati estis in morte ipsius baptizati estis. ¶ Itē apparuit gratia in spūssancti missione. Pro quo dicit Quē effudit i nos abūde Joel. ij. Effundā de spū meo sup oēm carnē. Quia tūc repleti sunt oēs spūsancto. ¶ Item apparuit gra in resurrectione. Pro quo dicit. Ut iustificati gratia ipsius tē. Resurrexit ei ppter iustificationē nostram. Sicut dicit aplus Ro. iiij. Et primus ponit effusionē spūssancti q̄ resurrectionē. vt innuat q̄ nisi prius habeamus spūmsanctū p iustificationē resurgere nō valemus. ¶ Ultimo apparuit gratia i ascēsiōe. Pro quo dicit. Heredes sim? fm spem vite eterne. Illis em̄ prib? quos tunc secū duxit. qz captiuā duxit captiuitatē. dedit nō in spe sed in re hereditatē vite eterne. Vñ sequit ibi Qui dedit dona hoibus. Sed nobis dedit in spe. p tāto dicit heredes simus fm spē tūc aunt dabit in re. Vñ dicet. Venite benedicti pa. mei pci. regnum. Nō quotidie desideramus dicētes Adueniat regnū tu. De quo regno si placeat loqui requirem in dñica in sermone. Primum querite regnū dei.

¶ De euāgelio. Ser. XVIII.

Verbū caro factū est et habitauit in nobis. In his vbis euāgeliū duo innuit. vicz saluatoris nostri incarnationem. Et incarnati cum hoibus quersatōez Primū cōtigit in conceptione. Quia tūc verbuz caro factū est. Scōm in natiuitate. quia tunc habitauit in nobis p conuersationē. ¶ A Circa primū scz circa incarnationē tria ponunt. vi. t elicet psona cū dicit. Et vnita ei? natura. cū dicit. caro. Et vnionis forma cū dicit factū est. Et certe ponit psona cum cōmendatione. Natura cū expssione. Forma cū ammiratione. Cōmendat aūt psona siue verbū incarnatum tripliciter. Videlicz quia subsistēs eternitate. Vñ In princi. erat vbuz. Item pfectum deitate. Quia deus erat vbuz Itē qz opatiuū potestate. Quia oīa p ipsum facta sunt. Non ergo nobis euangeliū aliud ostendit q̄ q̄ ab eternitate mortalitas. a diuina maiestate hūilitas. et a virtute infirmitas suscipitur cum dicit. Verbū caro factum est. ¶ Expzimit aūt natura vnita cū dicē. Caro. Non em̄ dicit hō sed verbū caro factū est. Et hoc ppter triplicē expssionē. ¶ Primo vt ostēderet verā carnem christum assumpsisse cōtra hereticos qui hoc negant. Unde de quo magis dubitat magis expssit. Sicut etiaz fecit aplus Ro. i. di. Qui fact? ē fm carnem ex semine Dauid. ¶ Secūdo carnē dicit vt nature vnite expzimeret cōditionem t ppietatez. Assumpsit em̄ non tm̄ carnem. sed et carnis conditionē. i. penalitates. qō melius nomie carnis designat. qz ipsa est inter ceteras ptes corporis fragiliores sicut sunt ossa nerui t cartilago. Pro quo dr Esa. liij Vere lāguores nostros ipse tulit t dolo. no. ipse por. ¶ Tercio dicit caro. vt affectū nostrum ad diligendū. p nobis incarnatuz inflāmaret. Nō em̄ est aliō dicere verbū caro factuz ē q̄ q̄ sublimitas t pfunditas. creator t creatura. beatitudo t miseria. ppter nos vnita sūt Hoc est qō tangit aplus Phil. j. Qui cū in for. dei esset. exinaniuit semetipm formā serui acci. Forma vo siue modū vnionis innuit cū dicit. Factū est. Nō dicit. facta est. s. caro verbū. qz nō trāsiuit in carnē verbū sed verbum qō non erat assumpsit t tm̄ quod erat permansit. Olim enim caro voluit fieri vbuz cū voluit esse sicut deus sciens bonū t malū. Unde Ben. iij. impropatū est ei a deo patre. cū dictū est ei ironice. Ecce adā quasi vnus ex nobis factus est. Idcirco modo verbū factū est caro vt

vnde mors oriebaꝫ. inde vita resurgeret. vicz carne carnem liberans. ne pderet quos condidit. Factum est ergo verbum caro ꝓpter carnē scz vt verbum culpā carnis detegeret. Ūñ Matth. j. postq̄ dixit angel⁹ vocabis nomē eius iesum. subdit. Ipse eñ sal. fa. pp̄lm suum a pec. eoꝝ. Item factum est caro ꝓpter carnem. vt opprobriū carnis auferēdo ipsam exultaret. In signū huius post incarnationē angeli nō pmiserūt adorari se ab hoibus sicut ante pmiserant. Unde apoc. vlt. dixit angelus iohanni cum adorare eum voluisset. Ui de ne feceris. cōseruus eñ tuus sum ⁊ fratrum tuorū. Item factuz est caro ꝓpter carnem vt verbū curā carnis ageret. Unde. j. Joh. ij. Aduocatum habemus apud patrē iesum christuz et ipse est ꝓpiciatio ꝓ peccatis nostris. Sed tñ factū est verbū caro p̄ter carnē quia p̄ter carnis opationeꝝ. quia nō ex viri li semine sed mystico spiramine. Unō Matth. j. ōr. Quod eñ in ea natuz est de spiritusancto est. Item factuz est caro p̄ter carnem. i. p̄ter carnis cōsuetudinē. que est Ut sunt. Ex m lacte dies ter sunt in sanguine trini. Bissent corpus ter seni membra figurant. Nō tñ in christo non contigit. Quia in eodē instanti fuit pfectus deus. pfectus homo ex anīa rōnali et hūana carne subsistens. Ūñ Hiere. xxxj. Nouū fa. dñs sup ter. femina circūd. viz. Item factuz est caro p̄ter carnē. i. p̄ter carnis comp̄hensionē. Caro eñ non comp̄hendit quomodo verbum caro factū est. Unō Matth. vj. dicitur. Beatus es symon bariona. quia caro ⁊ sanguis nō reuelauit tibi. sed pr̄ meus qui in celis est. Exēplū ca. r. f. ¶ Secundo ostendit incarnati cum hominib⁹ conuersationē. cū dicit Et habitauit in nobis. Et hoc incepit in natiuitate Unde Baruch. iij. Post hec in terris visus est ⁊ cū hominibus cōuersatus est. Habitauit aūt inter homines sine habitatiōe. Unde cum quidam sibi dixisset. Magister sequar te. quocūq̄ ieris. Matth. viij. Ipse respōdit. Vulpes foueas habēt et volucres celi nidos. filius aūt hominis non habet vbi caput suum reclinet. Item habitauit cum hominibus sine reprehēsione. Unde ipse dixit Joh. viij. Quis ex vobis arguet me de peccato ¶ Peccatuz eñ non fecit. nec inuentus est dolus in ore eius. Sicut dr. j. Pe. ij. Item habitauit inter homines cum iniurias per pessione. Unde Trcñ. j. Habitauit inter gen. nec inuenit requiem. Sed tunc habitauit inter homines qui nunc habitat in hominibus per gratiam. ¶ Pro quo dicit hic euangelista. ¶ Plenū gra Je cuius plenitudie nos omnes accepimus. Sicut dicit euangelista idem. Sed in futuro habitabit cum hominibus in gloria De qua hic dicit euangelista. Uidimus inquit gloriā eius. nūc scilicet in egnimate. tunc autē facie ad faciem. Ad quā nos pducat.

¶ Dominica infra octauas de epistola. Sermo. XIX.

HI vbi venit plenitudo. temporis. misit de⁹ filiū suū factū ex muliere. factū sub lege. vt eos qui sub lege erāt redimeret. Gal. iij. In his verbis insinuat apostolus missionem filij dei in carnem. Circa quaz in p̄dictis verbis ponuntur quatuor Uidelicz tēpus. persona. modus et causa. Tempus cum dicit. At vbi venit plenitudo temporis. ¶ Persona scz patris que misit filiū suū Modus. quia factum ex muliere. Causa. vt eos qui sub lege erant redimeret In primo scilicet in tempore innuitur ipsius temporis oportunitas. In secundo. scilicet in persona ostenditur mittentis caritas. In tercio. scilicet in modo insinuatur filij humilitas. In vlti mo. scilicet in causa. tangitur nostra vtilitas; Cum ergo primo dicat. At

vbi venit plenitu. tēporis. Innuit tem
porisopportunitas. Erat em̄ tēpus pfi
nitum a patre in vltima sui dispositio
ne. et ideo debuit necessario p̄missum
adimpleri postq̄ venerat de promisso
temporis plenitudo. ¶ C Est autez
quadruplex plenitudo. scilicet. tempo
ris. ventris. mentis. et legis. De pleni
tudine tēporis dicit. At vbi ve. ple. tē.
De vētris plenitudine dicitur Iere.
xxxj. Mr mulier circūdedit vir gremio
vteri. s. btā virgo qñ filius dei psonali
ter vtez eius repleuit. De plenitudine
mentis dicitur in Act. ij. Repleti sunt
omnes spūsancto. De plenitudine le
gis ōr in Matth. v. Non veni soluere
legē sed adimplere. Et inter has pleni
tudines vnaq̄q; p̄mouet aliā. Ex ple
nitudine em̄ tpis plenitudo vētris ve
nit. Et ex vētris plenitudine venit ple
nitudo mētis. Et ex plenitudie mētis
venit plenitudo legis. Nisi em̄ p̄fimit
tpis plenitudo venisset. christi nō fuis
set incarnatio. Et si nō fuisset incarna
tio. spūssancti nō fuisz missio. Et si spi
ritussancti nō fuisset missio. a nullo ho
minū fuisset inuenta legis impletio. ¶
D Circa secundū scz psonā mittētis
tria ostēdunt̄ sm̄ triplicē abundantiā
caritatis. Fuit em̄ abūdans caritas pa
tris in eo q̄ misit. Abundātior. q̄ filiū
misit non angelū. non aliū hoīem
Abundantissima quia suū p̄prium fi
lium misit. nō adoptiuū. Joh. iij. Sic
deus dilexit mundū vt vnige. filiū suuz
daret. Et Ro. v. Qui p̄prio filio suo
non pep. sed p no. tradidit illū. ¶ Circa
tercium vo. s. circa modū venientis in
uenit filij dei triplex gradus hūlitatis.
Fuit em̄ humilitas eius magna q̄ for
mā serui accepit. Unde. Factum ex mu
liere. Maior. quia legi subesse voluit
cū esset supra legez. Maxima q̄ mor
tem subijt. p quā nos redemit. ¶ Vbi
et quartū. s. causa nostre vtilitatis ostē
ditur que triplex est. Prima quia a do
minio peccati nos eripuit. Vñ vt eos
qui sub lege erant redimeret. Et Ro.
vj. Liberati a peccato serui facti deo
habetis fructū vestrū in sanctificatiōe
Secundo quia in filios suos nos ado
ptauit. vñ vt adoptionē filiorū recipe
mus. Tercio quia eterne hereditatis re
gno nos sociauit. Unde q̄ si filij et he
redes p deum. Ad quam hereditatem
nos p̄ducat iesus christus.

¶ De euangelio.

Sermo xx.

Ecce positus est
hic in ruinā et in resurrectio
nē multorū in israel et in si
gnum cui cōtradicet. Lu. ij. Hoc euan
gelium legit in dñica infra octauā nati
uitatis christi vt per p̄phetiam symeo
nis cuius sunt hec verba ostendat vti
litas natiuitatis. Ostendit em̄ ea vti
lem cuilibet statui. Videlicet incipien
tiū siue penitentiū. p̄ficientiū. et pfecto
rū. Nam incipientibus siue penitenti
bus cōuenit vicia destruere. et q̄tuz ad
hoc dicit. Ecce posit⁹ est in ruinā. s. vi
cioz. Itē p̄ficientibus conuenit ad vtutes
cōsurgere. et q̄tum ad hoc dicit. Et erit
in resurrectionē. s. virtutū. Itē pfectis
cōuenit opibus pfectiōis q̄ christ⁹ ha
buit intendere. et q̄tum ad hoc dicit.
Et in signū. s. pfectionis. ¶ Ere
vtilis fuit q̄tum ad primuz natiuitas
christi. s. ad ruinā vicioz. Ad b em̄ na
sci voluit vt reatus diluceret. et quicq̄d
malt otra ip̄m erectū fuerat deiceret et
dissiparet. Vñ Esa. xix. Ecce dñs ascē
det sup nubē leuē et candidā. sm̄ aliaz
interp̄tationē. i. assumet carnē a pctis
immunē et ingredietur per natiuitatem
egyptū. i. mundū tenebrosum. et moue
bunt̄ simulacra egypti a facie ei⁹. i. vi
cia et pctā. Illa em̄ a facie sua ruere fa
cit sicut ad p̄sentiā arche dagon p̄nus
corruit in terrā. j. Re. v. Et ad p̄sentiā
iosue muri hiericho corruerunt funditus. Hiericho luna interp̄tat. et signat
hunc mundum qui vt luna mutatur.
Hanc aūt ruinā peccatorum maxime

positus in cruce fecit sic̄ petrus dicit. q̄ inquit pct̄a nr̄a ptulit sup̄ lignū. Ibi ei lauit nos a peccatis nr̄is in sanguine suo sicut dr̄ Apo. j. Nec aūt ruina nō hz effectū nisi in incipientib⁹ siue in penitēt̄ib⁹ sicut pz. Nam hz passio xp̄i ad ruinā oim vicioz esset q̄tū ad sufficientiā. in solo tñ latrone tūc effectū habuit. qz solus penitens fuit dicēs. Nos q̄dē digna factis recipim⁹. Et post memento mei dñe dū veneris in regnū tuū. Fuit g̃ t est natuitas xp̄i penitēt̄ib⁹ vtilis. qz est ip̄sis in ruinā vicioz. Exēplū in pm ptuario ca. xj. ff. Scdo vtilis est pficientib⁹ ad ꝓstructionē vtutū. p quo dic̄ Et in resurrectionē. s. vtutū. Sicut em̄ duplex est mors. s. spūalis q̄ aia sepat a deo. Et corpalis. s. q̄ corpus sepatur ab aia. Ita duplex est resurrectio. vicz spūalis. qñ aia p gr̄am t virtutes vnit̄ do de q̄ in Apoc. xx. Beatus q̄ hz ptē in resurrectiōe prima. Et corpalis qñ aia corpi vnit̄. De q̄ Matb. xxij. In resurrectiōe mq̄t dñs. neq̄ nubent neq̄ nubēt de prima q̄ est ad vtutes loquit̄ hic symeon cū dicit. Et in resurrectionē. s. vtutū. Ad eo em̄ primi hoīs culpa clauserat celū. q̄ ros gr̄e q̄ facit crescere t pficere. nō potuit descendere. Qñ clamabant scī pres. Qñe in ce. mi. tua. t vsq̄ ad nu. tc̄. Hz qñ venit in natuitate attulit secū saccuz corpis sui. plenū gr̄a t vitate. Qñ in die ntitatis post q̄ dictuz est. Verbū caro factū est. subdit plenū gr̄a t veritate. De cui⁹ plenitudine sic̄ dicit tobes oēs. s. pficere cupientes accipiūt. qz sine me. i. sine mea gr̄a. inquit dñs nihil potestis facere. Qñ greg. Nemine in q̄t occulta loca sine gr̄a saluare pñt. Quid celo securi⁹. q̄d paradiso iocūdius. t tñ angelus de celo. t hō de paradiso corruit peccando. Qñ gr̄a pōt dicere cuilibet proficienti illud Hen. xxx. Modicū habuisti ante q̄ venirē. Glo. bona naturalia. t nūc diues factus es s. vtutib⁹. Bñdixit q̄ tibi dñs ad introitū meū. t bñdicēdo dixauit. qz bñdictio dñi diuites facit. Propter q̄d dr̄ Sap. vij. Venerūt mihi oīa bona pīter cū illa. s. gr̄a. Qñ apls t totū pfectū suū attribuebat gr̄e dei dicens. j. Corinē. xv. Gr̄a dei sum id q̄d sum. t gr̄a dei mq̄ in me vacua nō fuit. qz semp in ea pficiebat. Qñ subdit. Abūdantius alijs laborau. Et ad idē alios monebat dicēs Hortamur vos ne inuacuū gr̄az dei reci. Qd̄ faciunt illi sicut dicit glo. q̄ post acceptā gr̄am in bonis opibus pficiendo se nō exercent. Sic g̃ fuit xp̄i natiuitas vtilis pficientibus in resurrectione vtutū. ff Tercio fuit positus pfectis in signū sez pfectionis. Et positus c̄ in q̄druplex signū pfectis. vicz in signū puritatis. in signū pauptatis. in signū patientie. t in signū ꝓtemplatiōis. Quā tū ad primū signū positus c̄ in gremio veteri virginalis de q̄ nasct voluit. Qñ pfectis dr̄ Esa. vij. Hoc vobis signum Ecce vgo ꝓcipiet t pariet. Castitas cī siue vginitas nō est in p̄cepto ꝑ in ꝓsilio Qñ pfectos tm̄ respicit q̄ tenent̄ ad ꝓsilia. Qñ. j. ad Corinē. vij. dicit apls. De vginibus p̄ceptū nō habeo ꝓsiliū autē do ff Quantū ad signū secundū. s. pauptatis fuit positus in p̄sepio. Qñ Luc. ij. dictū est pastorib⁹. Hoc vobis signū Inuenietis infantē pānis inuolutū nō purpura. t positū in p̄sepio. nō in palatio. Quia nō erat ei locus in diuersorio Ecce magna pauptas q̄ als locū hre nō potuit q̄ in p̄sepio. t in multis alijs Qñ nota septē in q̄bus maxie sua pauptas patuit. ¶ Paup em̄ fuit a domo Qñ in diuersorio que fuit domus cōmunis natus fuit. ¶ Paup in loco qz in p̄sepio collocatus. ¶ Paup in pecunie possessione. qz nō habuit vnde vitā redimeret. ¶ Paup in amicis. qz nō habuit q̄ corazludice ꝓ eo staret. ¶ Paup in vestibus. qz in cruce nō habuit vñ carnē cooperiret ¶ Paup in cibi t potus subtractione. qz ꝑ habuit q̄d biberet aut q̄d comederet ¶ Paup q̄tuz ad membroz libertatē. qz nō habuit mēbz in passione liberū de quo se iuuare posset. nisi linguā accto t felle vltimo impeditā. t in ꝑ pfectiōis

signū relinq̄ns. Ūñ quēdā post ad ide̅ inducere volēs dixit. Si vis pfect⁹ esse vade ⁊ vē.o.q̄ hēs ⁊ da paupibus ⁊ se q̄re me. In ꝟ statu apli cōstituti dixerūt Mat.xix. Ecce nos reliq̄mus oia ⁊ se.su.te. Glo.dic̄ Hiero. Nō est pfector. ¶ Quantū ad tertiū signū.s.patie fuit positus in cruce. Tūc em̄ leuauit signū dñs in nationib⁹.s.patie. de quo signo Treñ.iij. Tendit arcū.i.ppl'm iudaicū q̄ quersus est in arcū p̄ua. ⁊ posuit me q̄si signū q̄ nō mouea.s.p impatiam. Ibi em̄ verus moyses stetit q̄si imobil' i ofractōe quā iferebāt iudei. Adhāc p fectione xp̄s iducebat qñ dicebat mat. v. Si q̄s pcusserit te i vnā maxillā.nolt moueri.ꝟ p̄be et alterā. Et alibi. Bñ facite māt his q̄ oderūt vos. Et sequit Estote pfecti. Rancorē em̄ q̄libet tenea dimittere.ꝟ inimico bñfacere nō nisi p fectus. ¶ Quantū ad signū q̄rtū s.otēplationis fuit positus in sepulcro. De quo Math.xij. Signū dabit ione ppb̄e. Dic̄ fuit ionas in ventre ceti tri bus diebus ⁊ trib⁹ noctib⁹.ita erit filj hois in corde terre. Ubi in pace factus est locus eius. Bās pfectis signū q̄ ip̄s q̄uenit a tumultib⁹ segregari ⁊ soli deo vacare. Ūñ ip̄is dñs dicit p ppb̄az. Va cate ⁊ videte qm̄ ego sum ds. Oz heu huic q̄druplici signo teste dño a plerisq̄ ꝺdic̄. Nā primo puritatis.s. signo ꝺdicūt luxuriosi dicētes vltra naturaz ocupie esse flamā estuantā extinguere posse. viuere ꝺ hūanā generis legē. Et ppt̄ ꝟ dicit dñs Mat.xix. Nō oīs ca piūt v̄bū ꝟ ꝟ q̄bus datū est. q̄ pōt cape capiat. ¶ Perfectoz em̄ tantū est. de q̄ꝟ dicit dñs Math.xix. Sūt em̄ eunuchi q̄ se castrauerūt ppter regnū dei.nō ad lr̄am ꝟ ad modū castratoz se tenēt. Itē signo pauptatis ꝺdicūt amatores mōi attendentes illud ps̄. Celū celi dño ter. aūt de.fi.ho. Onerāt se terrenis q̄tum p̄nt ⁊ q̄ꝛ p̄nt. ꝟ pfecti terrena oia arbi trant tāq̄ stercora attendētes signū pfe ctionis.i.xp̄m q̄ dicit. Nisi q̄s renūcia uerit oibus q̄ possidet nō pt meus esse discipulus. ¶ Tercio signo.s.patie ꝺdi cūt tracūdi q̄ sunt velut vlcus q̄ se ctiaz tangi nō p̄mittūt. imo parū tacti fumi gant sic montes vltionē q̄rendo allegā tes vel suā inocentiā vel offense magni tudinē. vel iniurie freq̄ntiā vel inferen tis meq̄litatē. Hec xp̄s sustinēdo nō pe sauit. Nā sine culpa sustinuit. q⁹ pcūm nō fecit. nec est inuētus dolus in oze ei⁹ Sic dicit pe.j. Cano.ij. Itē ab meq̄li bus sustinuit. q⁹ filj⁹ dei a pctōribus q̄ bus multa bona ꝺtulerat. Ūñ dic̄ Joh Multa bona opatus sū in vobis. ppt̄ q̄ꝺ hoz me lapi. Item offensa multa ⁊ magꝝ fuit. q⁹ vilissimo pcio venalis expo situs. Vilissima passus sic sputa ⁊ fla gella ⁊ hmōi. In vilissimo loco crucifi xus vbi.s.dānati puniebant. Et vilissi mo supplicio.s.cruc̄ traditus int̄ latro nes ⁊ iniquos est suspēsus. ¶ Propt̄ q̄ꝺ Hiere.vij.dicit. Non est dolor sup do lorē meū. Et Treñ.j. O vos oīes ⁊c. Attē. ⁊ vi.si est do.si.sic̄ do.me⁹. Et tñ nō solū sibi illata mala patient sustinu it. ꝟ nec nocuit inferētib⁹. nec nocere vo luit. imo bona p malis reddidit. apud p̄rem suos crucifixores excusando ⁊ p eis orando dicens. ¶ Pater ignō.eis q⁹ ne.q̄d fa. Ad ꝟ signū patie q̄tuz p̄nt se dirigūt pfecti. De q̄bus btūs stephan⁹ vnus nō solū patient sustinuit ꝟ etiā p psecutoribus exorauit. Quarto sig̃.s. otēplatiōis ꝺdicūt tumultuosi q̄ dilexe rūt mouere pedes suos. etiā dño ñ pla cuit. Sic dr Esa. Ipsi em̄ sunt intus ⁊ ex q̄si mare feruens q̄ꝺ q̄escere nō pōt. Tales oz fugere pfect⁹ dicens illud ps̄. Ecce elongaui fugi. ⁊ man.in sol'. Ex pectabā e ū q̄ saluū me fecit. Exemplus in p̄mptuario ca.xv. B.

¶ In circūcisione dñi.

Hpparuit benigni tas ⁊ hūanitas ⁊c. Recte in na tiuitate dñi.

De enāgelio. Sermo. XXI

In circūcisione dñi.

Postquā octūmati sunt dies octo vt circūcideret puer, vocatū est nomē ei⁹ ihesus Luc.ij. In his verbis lucas euāgelista ondit tria in xpo sm legē expleta. vicz ipsius circūcisioz cū dic. vt circūcideret puer. Tps circūcisionis cū dic. postq octūmati sūt dies octo. Et nois ipositioez cū dic. vocatū est nomen eius ihesus. In qbus tribus innuit forma nre repationis. Per pmū. s. p circūcisionē facta est aie nre a pcō purgatio. Per secūdū. s. p tps corporis nri innuit renouati. Per tertiū. s. p nomē corpis t aie simk in etna salute collocatio. ¶ In pmo. s. in circūcisione bene innuit aie a pcō purgatio. Per sanguinē eiⁿ suū pcm purgauit. Vñ in Apoc. dr. Qui dilexit nos t lauit nos in sanguie. quē sanguinem ad nram purgationē primo in circūcisiōe fudit. t in passiōe purgatoez octūmauit Sic ei alluuione tra paulatim octūmit sic exmltiplici sanguis xpi fusiōe hois pduratū pcm paulatim debuit humectari. vt p diluuiū passiōis efficaci⁹ posset purgari. sm illō Nau. s. In diluuio pterēte octūmationē faciet. Dr aūt diluuiū passio xpi. ppē sanguis abūdātiā tantū eiⁿ sanguinē fudit q posit⁹ in statera cruc. pcm totius mūdi qsi talentū plūbi palcā ponderauit. Iuxt qō pdixerat dicēs. Ego si exaltatus fuero a t. oia. tra. ad meipm. In cruce eiⁿ tāc in statera sustulit petā mōi. Vñ cantat in passiōe xpi. Statera facta ē corpis. pdā q tulit tartar. Voluit aūt circūcidi mlis de cāis. Primo ppē legis iplemētū. Mat. v. Non veni le. sol. ad implere. Itē ppter aduersitatis approbatione. In b ei q tenellus pati voluit adultis t alijs aliqd sustinētibus. exemplū dedit patie. Jac. Oīe gaudiū existimate tē. Itē vt sacrm incarnatiōis dyabolo occultaret. ppē tales eiⁿ xpi passiōes vr⁹ de⁹ essz dyabolus dubitauit. Item circūcisus ē vt nos spūaliter circūciderem Est aūt triplex spūalis circūcisio. s. inci pientiū. pficientiū t pfectoꝝ. Prima fit a noxijs. Scōa a supfluis. Tercia a necessarijs. Primā facit iustitia q resecat vicia. Scōam facit mia que erogat supflua. Terciā facit pfecta charitas q etiā dat necessaria. Ad primā inuitauit dñs illū q querebant spūaliter circūcidi. dicens. Math. xix. Quid faciēdo vitā eternā possidebo. Cui dñs. Non occides tē. De qua Hiere. iij. Circūcidimini dño tē. Tales debent circūcidi in vestibus ō vnā gliam. In oculis cōtra inuidiā q nō pōt bonū pximi videre. In lingua ō mendacia t detratiōes In vngubus ō rapinā. In bursa ptra auariciā. In lumbis cōtra luxuriā. In ventre cōtra gulā. ¶ Ad secūdā inuitat dicens Math. xv. Honora prem. qō intelligit in loco illo de subsidio tpali. Et Luc. xj. Qō supest. t. qō supfluū est. date pauperibus. Exemplū in pmptuario ca. ix. J. Ad terciā inuitat dicēs Mat. xix. Si vis pfectus esse vade t ven. oia tē. ¶ Per secundū. s. tps septime diei bñ innuit corpis renouatio. Vita eiⁿ pñs p septenariū nūerū reuoluit. ℔ octaua dies incipit in resurrectione corpoz. Vñ qz p xpm tūc resecabūt corpis supflua. voluit in corpe suo octauo die circūcidi. de quo apls phil. ij. Reformabit corpus hūilitatis nre. Per tertiū s. p nomē bñ salutis etne possessio innuitur. Jesus ei saluator dr. ℔ qz b nomen hūit primū in vtero ꝛapet. nō tpale ℔ eternū esse oñdit. Vñ qz hō p circūcisionē in aia purificat t octauo die i corpe renouat. sm vtrūq qz debuit in etnuz palaciū introduci. euāgelista circa nomē vtrūq posuit. vt p nomen ihesus t p nois etnitatē eternā salutez in quā hō p ipaz introduci debuit exprimeret. de q salute Esa. xlv. Israel saluat⁹ est salute etna. Sic g p ei⁹ circūcisionē aiepurgatio t p tps corpis renouatio. t p nomē etne salutis introductio oñdit. t ꝛuenit enī b tria facere debuit. Ipe ei ē vt dic apls ad hebre. splēdor glie. vñ vmbras peccati purgare debuit. Ipe ē imago

ꝛ figura substãtie. Vñ hõ ad imaginẽ ꝛ similitudinẽ dei formatus est. ꝛ in imagine deturpatus. ex quo renouari debuit p̃ imaginẽ dei. i. filiũ q̃ solus imago dei ẽ debuit renouari sic̃ sigillũ cere cũ renouaꝛ p̃ eiusdẽ figure substantiam renouaꝛ. Ipse etiã vt dic̃ aplus eterne salutis nomen hereditauit. Vñ ne putaremus sibi displicere q̃ suã hereditatẽ deberemus possidere p̃ heredẽ in illaz introducim̃. Cui⁹ nos p̃ticipes faciat.

De euãgelo. Sermo. XXII

POstquã ipleti sũt dies octo vt circũ. pu. vocatũ est nomen eius ihesus. qõ vocatũ est ab angelo p̃iusq̃ in vtero ꝯceꝑet. Lu. ij. Hodiernũ festũ duplicatiõne decoraꝛ. vicz ex dñi circũcisione. quã tangit euãgeliũ cũ dic̃. Postq̃ impleti sunt dies octo vt circũ. pu. Et ex nois impositione. quaz subdit cũ dicit. vocatũ ẽ nomẽ ei⁹ ihesus. Circa p̃imũ. s. circa circũcisionẽ duo implicanꝛ. vicz tp̃is cõgruitas. cũ dicit. Postq̃ impleti sunt dies octo. Circũcisi puritas. cũ dic̃. Ut circũcideꝛet puer

K Primũ. s. tp̃is ꝯgruitas deseruit ꝛ hystorie q̃tũ ad lrãz. deseruit etiã tropologie q̃tũ ad moralitatez. ꝛ deseruit allegorie q̃tũ ad mysteriũ. Hystorie deseruit tp̃is ꝯgruitas q̃tũ ad lrãz. Vñ dr̃ Gen. xvij. Infans octo dier̃ circũcidet. Quia ante p̃uenire p̃iculosum erat corpi p̃p̃ mẽbroꝝ teneritudinẽ ꝛ putatẽ. vltra vo differre dãnosũ erat anie. Vñ ibidez seq̃ꝛ. Masculus cui⁹ p̃pucij caro circũcisa nõ fuerit delebit aia illa de pplo suo. Itẽ b̃ tp̃s ꝯgruit tropologie q̃tũ ad instructionẽ. qz octonarius nũerus deseruit vtuti. Vñ pe. ij. Cañ. j. dicit. Vos aũt curã oẽm sub inferẽtes. mistrate in fide vra vtutẽ. in vtute aũt sciam. In scia aũt abstinentiã. In abstinentia aũt patiam. In patia aũt pietatẽ. In pietate fraternitatis amorem In amore ffratris charitatẽ. Hec em̃ si vobisc̃ assint nõ vacuos nõ sine fructu vos ostituent. Et subdit. Cui autẽ nõ p̃sto sunt hec. cecus est ꝛ manu temptans. oblitionẽ accipiẽs purgatiõis suoꝝ veteꝝ delictoꝝ. q. d. Nõ ꝓdest baptismus nisi in his exerceaꝛ. Vñ p̃ ꝓdicta octo circũcidiꝛ hõ a culpa. Vel certe octonarius nũerus ꝑcat octo in q̃b⁹ debem⁹ circũcidi. vicz corde. lingua. visu. gustu. odoratu. auditu. ꝛ tactu. ꝛ grẽssu. Adapta. Itẽ b̃ etiã tp̃s ꝯgruit alle gorie q̃tũ ad mysteriũ. Octonarius ei sic sigt octauã etatẽ q̃ erit resurgentiũ. Vñ glo. Octauo tpe resurgemus. tunc verissime circũcisi a culpa ꝛ a pena. Secũdo innuiꝛ circũcisi innocẽtia siue puritas. cũ dr̃. puer. Non em̃ saluator nr̃ dr̃ b̃ infans vel masculus vel alia designatiõe. ꝑ puer a puritate. vt oñdaꝛ. q̃ nõ fuit ab originali vel alia culpa. sicut alij circũcisus. qz puer iste pur⁹ fuit ab originali a mortali ꝛ a veniali. qz sic̃ dicit apls ad Hebre. vij. Fuit sctus innocẽs imaculatus ipollutus segregat⁹ a peccatoribus. Vñ nõ ꝓpr̃e ꝑ ꝓpr̃e alia mꝛta circũcidi voluit. Pio vt hũane nãe vitatẽ oñderet. Vñ in ꝓma cañ. Job. v Tres sũt q̃ testionẽ dãt in tra. s. in carne xp̃i q̃ fuit verus hõ. s. sps. sãguis. ꝛ aq̃ Itẽ circũcisus fuit vt circũcisionẽ patꝛ añ legẽ ꝛ sub lege approbaret. Nõ em̃ eã suscepisset si mala fuisset. Propr̃e qõ dic̃ matb̃. v. Nõ veni sol. l. ꝑ adimplere Itẽ fuit circũcisus vt iudeis se recipiẽdi occasionẽ exclusatiõis auferret. Propr̃e qõ dic̃ apls Ro. xv. Dico xp̃m mistruz fuisse circũcisiõis ad ꝯfirmãdas ꝓmissiones patꝝ. Itẽ circũcisus fuit vt ꝓcium nr̃e saluatiõis extũc inchoaret. Vñ. s. Petr. j. Nõ corruptibilib⁹ auro vel ar. ꝑ ꝓcio. sanguie redẽp. estis. Itẽ circũcisus fuit vt duriciã circũcisiõis ẽminãdã demõstraret. ꝛ tra vtrũq̃. s. circũcisionẽ ꝛ baptismũ i se suscepit. vt p̃mũ termiaret ꝛ secũdũ statueret. Sic̃ fec̃ in cena de agno ꝛ eucharistia. Ro. x. Finis legis xp̃s. Alias rões circũcisiõis hẽs in ꝓcedenti smõe.

L Circa nois ipositionẽ tria sũt pensanda. vicz ipsi⁹ nois

declaratio. ꝓnũciatio. ⁊ interꝓtatio. Declaratiõe ponit euãgelista cũ dic̃. Vocatũ est nomẽ ei⁹ ihesus. Añ eñ plurib⁹ noibus fuit vocat⁹ ꝫ aliquã ꝓuenctiã Dic̃ Esa.xj. Vocabit nomen ei⁹ ãmirabilis. ꝓpt ntitatẽ. qz de vgine natus. Dicre.xxxj. Nouũ faciet dñs sup ter. mu. circũ. vix. Cõsiliarius ꝓpt paupertatis ꝓdicatiõẽ. Mat. xix. Vade ⁊ vende. o. ⁊ da pau. Deus ꝓpt pctõꝝ relaxatiõẽ Mat. Fili. re. tt. pec. t. Nemo ei pcta dimittit nisi sol⁹ ds. Jt ds etiã dr̃ ꝓpter miraculoꝝ opationẽ Math. viij. Qualis ẽ h. qz venti ⁊ mare obediũt ei Joh̃ iij. Nemo pt hec sig̃ fa. q̃ tu faq. nisi fuerit ds cũ eo. Fortis ꝓpt passionẽ. Ps. Dñs for. dñs. po. in plto. Nr̃ futuri seculi ꝓpt gliosam resurrectiõz. Jpe eñ ꝓpter h dr̃ pr̃. qz primus gliose resurrexit. quã ⁊ nos habebim⁹ in futuro seculo. Princeps paq dict⁹ est ꝓpt ascensionem. qz tunc ima sũmis copulauit. Ad Eph̃. ij. Ipse est pax nr̃a q̃ fecit vtraq; vnũ. Hoc at nomen ihesus ab eterno a pre fuit pordinatũ. In circũcisiõe a maria ⁊ a ioseph impositũ. Ab euãgelista declaratũ. cũ dic̃. Vocatũ est nomen ei⁹ iesus. ab eẽno fuit a pre ipositũ. vñ ps. Añ solẽ pmanet nomẽ ei⁹. Añ glo. sup illũ. Vocabis nomẽ ei⁹. ¶ No tu ipones qz ab eterno ipositũ ẽ. Interꝓtatio vo nois est cũ effectu. Jesus eñ interꝓtat saluator. siue sal⁹. Q̃ mltipliciẽ salutẽ ꝓseq̃ñ ex h⁹ nois effectu. Est eñ h nomen ihesus fructuosũ. vñ Act. iiij. Non est nomen aliud sub celo datũ hoib⁹ in quo opteat nos saluos fieri. Jt̃ est victoriosũ. Añ in titulũ victorie scriptum fuit in cruce lr̃is hebraic̃ greco ⁊ latinis Jesus nazarenꝰ rex iudeoꝝ. Q quot sẽ q̃ h nomen visibiles ⁊ inuisibiles hostes a se auerterũt. ps. In noie dñi vlt⁹ sũ in eos. Ultra modũ eñ valet ad victoriã. Apoc. xiij. dr̃ de martyrib⁹ q̃ hẽ hãt nomẽ ei⁹. s. agni scriptũ in frontib⁹ suis. Jt̃ est nomẽ suaue ⁊ affectuosum Eccs. vij. Melius est no. bo. q̃ vn. pci. Cañ. j. Oleũ effusũ nomẽ tuũ. Bernh. Nomẽ ihesus pascit recogitatũ. luce p̃dicatũ. iuocatũ lenit ⁊ vngit. Jdẽ. Jesus ẽ iubilus in corde. mel in ore. melos in aure. Jtez est pr̃ sup oñe nomen gratiosum. Añ dicit in Joh̃. xvj. Quãcuq; petieritis patrẽ in noie meo dabit vobis. Jnde est q̃ oñs ores nr̃e terminant̃ p dñm nr̃m ihesum xp̃m.

In Epiphania dñi. Sermo. XXIII.

Qui sedes sup cherubin manifestare cora effraim bentamin ⁊ manasse. ps. lxxix. Apparitionẽ saluatoris nr̃i quã hodie festiuat eccla p̃missis vbis videt ꝓpha p̃dixisse ⁊ p̃dicẽdo desiderasse cũ dic̃. Qui sedes sup cherubin tẽ. In q̃b⁹ vbis tria fac̃. Prio ei apparẽtis incõphensibilẽ deitatis. sublimitatem insinuat. cũ dicit Qui sedes sup che. Scõo vt ipse idẽ in hũanitate appareat desiderat. cũ dicit. manifestare. Tercio cora q̃bus appare re debeat declarat cũ dicit. Cora effra. beni. ⁊ manas. ¶ Volẽs g̃ ꝓpha desideratã saluatoris apparitionẽ innuere ꝓmittit ipse incõphensibilẽ deitatis sublimitatẽ. In h eñ q̃ dicit eũ sedere sup cherubin q̃ plenitudo scie interꝓtat innuit q̃ q̃tũcũq; alia creatura etiã angelica abũdet scia. ipsi⁹ tñ deitatis sublimitatẽ ñ valz ꝓphendere. qz sedet sup cherubin. i. sup ois creature scie plenitudinez. Vnde quo Esa. xlv. dr̃. Vere tu es ds absc̃ditus. Qz nec sensu pcipit. Job. j. Deũ nemo vidit vn q̃. nec rõne ꝓphendit. Job. xj. Forsitã vestigia dei ꝓphendes. Nec intellectu capit. Job. xxxvj. Memto q̃ ignozes tps eis. Jpe eñ est pax q̃ exupat oẽm sensũ ꝓ tanto ⁊ dns dic̃ Mat. xj. Nemo nouit filiũ nisi pr̃. qz sedet sup cherubin. i. sup scie plenitudinem. ¶ Scõo vt ipse in hũanitate appareat desiderat cũ dicit. manifestare. Luce eñ p carnẽ in ntitate visibilis apparuerit. tñ ei⁹ diuitas nube carnis tecta fuit ⁊ mũdo occultata.

Juxta qđ p̄dixerat đs p̄ Ezech̄. xxxvij. Solē nube tegā. ꝑ in hūanitate đs appareat ppūa desiderat dicēs. Manifestare. Ad tali die ꝓtigit. s. i diuersorio die xiij. In baptismo ānō. xxx. In nuptiaꝝ ꝓuiuio. ānō. xxxj. Rōe ꝑme apparitionis dr̄ h̄ festū epiphania. eo q̄ stella supra incedens ipm deū esse mānifestauit. Ūñ t reges postq̄ stella ducente ad eū puenerūt. ipm sic deū adorauerūt. Hec em̄ stella q̄ ꝑter nām ortū tigit q̄ ille idē ꝑter naturā ortus ē de ỹgine. Jt̄ figurabat ortū solis iusticie. Mal. vlt. Vobis timē. de. orieť sol iusticie. Jtē hec stella ꝫ naturalem cursū aliaꝝ stellaꝝ incedit Alie em̄ mouenť ab oriente in occidentē. qz mōdo occidēti fuerūt. Jsta ab oriente in meridiē mānifestans ortū nascētis ecclie de gentib⁹. Ūñ t tribus regibus q̄ erāt primitie gentiū primo apparuit dirigēs i meridiē. i. in fidei feruorē qui feruor in ipīs mltiplr appuit. Adapta Jt̄ hec stella cū sole lucz. mānifestās illū esse verā t incessabilē lucē. Illū inq̄ eē q̄ fabricatus est auroꝝ t solē. Jt̄ q̄nq̄ mānifestabať q̄nq̄ occultabať significās ipm debere esse q̄nq̄ occultuz ꝑ hūane infirmitatis oñsionē. t marie tpe passionis vbi abscōdita est fortitudo ei⁹. q̄n q̄ ỹtute miraculoꝝ debere manifestari Ūñ Mat. viij. Quis est hic. qz venti t mare obediūt ei. Jt̄ erat ꝓpinq̄ terre. si em̄ eleuata fuisset quō ciuitatē diuersoriūq̄ oñderet. In h̄ autē q̄ vicina erat terre. illū significabat q̄ descendit in inferiores ptes terre. Epḥ. iiij. Rōne aūt secūde mānifestatiōis que. s. ꝓtigit in baptismo dr̄ h̄ festū theophania. a theos qđ est đs. Manifestat⁹ est em̄ đs esse celo illustrāte. qz tūc celi apti sūt. Spūsancto intimante. qz descendit sic columba in ipm. Voce patris attestante. qz vox facta est dicens. Hic est filiꝰ meus dilectus. In h̄ ipso defectū baptismi expiamēs. qz baptisatis celū apť. nā soluūť ab oi impedimento. s. culpe quo tenenť q̄ sunt in inferno. ne intrent t pene q̄ tenenť q̄ sūt in purgatorio. Jt̄ spūsctūs apparuit. qz tales gr̄am vtutū recipiūt Ezech̄. xxxvj. Postq̄ dixit. Effundā sup vos aquā. subdit. Et dabo vobis spiritū nouū. Jt̄ vox p̄is audiť. qz de filio tre filius dei efficiť. Rōne aūt tercie manifestatiōis que fuit in nuptijs h̄ festū bethphania dr̄. Beth em̄ domus interp̄tať. Qz in domo nuptiaꝝ mānifestatus est. q̄n btā ỹgine instigante fecit miraculū in vini mutatiōe. Ūñ subdiť. q̄ manifestauit gl̄iam suā. Oꝛ Sz corā q̄bus mānifestatio ꝓtigerit. ppūa innuit cū subdit. Coram effraim beniamin t manasse. Per effraim q̄ interp̄tať frugifer siue fertilis magi designāť. qz fertiles. i. diuites fuerūt. t de optimis frugibus terre mūera obtuleŕt. dño. Beñ xlvij. Jstis primo p stellā manifestatus fuit. Per beniamin q̄ interp̄tať filiꝰ dextre. i. gr̄e. q̄ ex gr̄a datus ē iobēz designāť Hic est beniamin q̄ est natus in timore mr̄is. i. synagoge. qz lex t ppūe vsq̄ ad iobēz ppetauerūt Mat. xj. Et ei manifestatus est in baptismo ꝑdicto mō. Per manassen q̄ interp̄tať obstupescēs designāť architriclin⁹. ipse ei obstupuit qñ gustauit aquā vinū factā. vñ vocat sponsum.

Decpla. Sermo. XXIIII

Surge illuminare hierlm. qz venit lumē tuū. t gl̄ia dñi sup te orta est. Et post sequiť. Sup te aūt orieť đs t gl̄ia ei⁹ in te videbiť Esa. lx. In ỹbis istis ppūe duo ponūť vicz p̄ntis festiuitatis insinuatio cū dicit. Venit lumen tuū t gl̄ia dñi sup te orta est. Sup te ať orieť dñs. t gl̄ia ei⁹ in te videbiť. Et ad susceptiōz festiuitatis exhortatio cū dicē. Surge illu. hier.

Oꝛ Qz em̄ tribus miraculi p̄ntē dieē ornatū colimus. iō t festiuitatē huius diei trib⁹ noibus exp̄ssam inuenimus. Hodie em̄ stella magos duxit ꝑ ceptiuz mānifestando puerū. Et sic dr̄ p̄ns festū epiphania. q̄si supra manifestatio. s. ꝑ stellā. Et h̄ factū insinuat ppheta in p dictis ỹbis cū dicē. Venit lumen tuū sez

In Epiphania dñi.

xp̃us ⁊ gl̃ia dñi sup te orta est.i.stella q̃ ad gl̃iam xp̃i creata est. Jt hodie xp̃us xxx.ãno post ĩ iordane baptisari voluit Et sic p̃ns festũ dr̃ theophania.q̃si dei mãifestatio. Tota em̃ t̃nitas ibi mãifesta fuit.⁊ b̃ tãgit ppb̃a in p̃missis. vbis cũ dic̃. Sup te aũt oriet dñs. Hodie re uoluto ãno p̃ aquã in vinũ trãsmutauit. Et sic b̃ festũ dr̃ bethfania q̃si in domo mãifestatio.s.p̃ miraculũ.⁊ b̃ factũ tãgit ppb̃a cũ subdit. Et gl̃ia eius in te videbit. Tũc em̃ mãfestauit gl̃iam suã coram discipul̃ suis. Quãtũ g̃ ad p̃mã mãifestatiõz dic̃. Veint lume tuũ.i.xp̃s ⁊ gl̃ia dñi sup te orta est.i.stella mãifestãs xp̃m.b̃ pdixit ps̃. dicens. In lũme tuo.i.in stella videbim⁹ lumẽ.i.xp̃m q̃ ẽ lumẽ vite sic̃ ipe dixit Jo.viij. Qui seq̃r me nõ ãbu.in te.ß hẽbit lumẽ vita. hoc ẽ lumẽ qõ fuit ad reuelatiõz gẽtiũ. que stella duce que ad gl̃iaz dñi orta ẽ puenerũt ad ip̃m. De stellis si placz loq̃ habes in duob⁹ alijs p̃mõib⁹. Xp̃s aũt dr̃ lumẽ triplici rõe. Et p̃mo rõe sue puritatis. Sic̃ em̃ lumẽ vel lux puz q̃dẽ est sic xp̃s in quo nulle tenebre sũt. Tãdoz ẽ em̃ luc̃ etne.⁊ speculũ sine macula. Sic̃ dr̃ sap.vij. Pctũ em̃ nõ fec̃ nec est inuentus dol⁹ in ore ei⁹. sic̃ testat̃ petrus. Jt dr̃ lumẽ ppẽ pctõz tacz tenebraz ppulsionẽ. Vñ Lu.j. Visitauit nos oriens ex al. Illũinare his q̃ in te.sũt. Vñ ad Eph̃. v. dic̃ aplus. Eratis aliq̃n tenebre.nũc aũt lux in dño.vt filij luc̃ ãbulate. Vz heu Jo. vij.dr̃. Lux venit in mundũ.⁊ dilexerũt homines magis tenebras.s.obstinati in pctis q̃ lucẽ. vñ seq̃t. Erãt ei illoz mala opa Jt dr̃ lumen ppẽ sui cõicabilitatẽ. Sic̃ em̃ lumẽ se oib⁹ cõicat.sic xp̃s oibus se cõicat sine psonaz acceptiõe. Vñ illũinat oẽm ho.ve.in hũc.mũ.sic̃ dr̃ Jo.j. Nõ em̃ ẽ psonaz acceptor ds. Sic̃ dr̃ Act.x. Vñ oẽs homes vult sal.fieri.q̃ cura ẽ sibi de oib⁹. vñ Job.xxv. Sup quẽ nõ fulget lumen illius. Et quo ineruestigabilis est q̃cũq̃ nõ illũinat̃.b̃ lumẽ tali die mãifestatũ est magis p̃ lumen stelle Scdaz ãt mãifestatiõz que ptigit in baptismo innuit ppb̃a cũ dic̃. Sup te aũt oriet dñs. Dñs em̃ p̃. dñs filius. dñs spũssctus. Nõ tñ tres dñi ß vn⁹ est dñs De quo hic dr̃. Sup te ãt ori. dñs. Ibi em̃ tota t̃nitas orta fuit.i.manifestata. sic̃ dr̃ quotidie oriri sol.nõ q̃ quotidie incipiat ß q̃ illa hora dici q̃ prius subtra occult⁹ fuit se mãfestat. sic tũc ortus fuit dñs.q̃ mãifestauit se tũc p̃ in voce.filij⁹ in carne.spũssctus in colũba qui descẽdit sup eũ. Tercia ãt mãifestatio ẽ que cõtigit in domo in vim miraculo. Hãc mãifestat ppb̃a cũ dic̃. Et gl̃ia ei⁹ in te videbit. Ut ãt gl̃ia miraculi videret̃ adfuit mr̃ inducendo cũ dixit. Vinũ nõ hñt. Filij⁹ exeq̃ndo cũ dixit. Haurite nũc aq̃s⁊ ferte architriclino. Jt architriclin⁹ ãmirãdo dicens. Seruasti vinũ bonũ vsq̃ adhuc. Et sic manifestauit gl̃iam suã coram discipulis suis ⁊ crediderũt in eum. Sic ergo p̃ tria predicta p̃ntis festiuitatis fit insinuatio ℣

Dz ad festi suscepti õez seq̃r exhortatio cũ dic̃. Surge il.hier. Et notãdum q̃ tribus generibus hoim dr̃ surge. Dr̃ em̃ surge dormienti.iacenti.⁊ sedenti. Dormit spũal̃r in mortali pctõ sopor atus.iacet a bono ope torpidus. ß sedet qui in pte est erectus.s.q̃tũ ad affectuz ⁊ q̃tũ ad effectũ est pstratus. Cuilibet tñ vt festũ suscipiat dr̃ Surge il.in p̃missis vbis. q̃ quilibet eoz necesse hz ⁊ surgere illũinari. Primus dz surgere ad statũ incipientiũ vicia deponendo. Scõs debz surgere ad statũ pficientiũ vtutes ogregãdo. Terci⁹ surgere ad statũ pfectoz celestiũ⁹ tot⁹ mhiãdo. Prio s.in mortali pctõ sopor ato dr̃ Eph̃. v. Surge q̃ dormis ⁊ exurge a mor.⁊ illuminabit te xp̃s. Talis em̃ sic̃ mortu⁹ nihil videt q̃ nec gaudia celi q̃ amittit. nec penas inferni ad q̃s tendit. Excecauit em̃ cuz malicia ei⁹. Tali g̃ dr̃. Surge illu. Surge vtiq̃ relinq̃ndo pctũ.⁊ ad baptismũ in quo xp̃s hodie inq̃natos sctificat cõuolãdo. ⁊ illũinare lũine eternali. qõ est ipe ds. Ibi ei aptis celis spũssctus i colũbe spẽ apparuit. Ibi filij⁹ cõtingẽdo

aqs ipas sctificauit. ꝛ vox ꝑris filiū dilectū ꝓtestata fuit. in signū tibi ꝙ si bñ ablutus fuer̃ a pcō baptismo flumis vel flaminis gram spūssancti papis. de filio ire filius dilect⁹ deꝯ efficer̃. ꝛ celos ad te recipiendū aptos inuenis. Jē dr̃ scdo iacenti ꝛ a bono ope torpēti. Surge siē dictū est Josue. vij. Surge cur iaces ꝓnus in tra. ꝛ Esa. lij. Cōsurge cōsurge induere fort. tua syon. s. ad bonuz opandū. Et dr̃ tali. illūinare. qz vere ex mag̃ cecitate ꝓcedit ꝙ hō q̄ hz trāsfretare de hac vita. ꝛ nescit q̄ hora nauis s. corporis sui debeat recedere. torpens ocio differt sūptus necessarios ꝑare. qz nisi secū portet nihil ibi inueniet. vñ Eccs. ix. Qdcūqꝫ pt facere man⁹ tua instanter opare. qz nec op⁹ nec rō nec sapia nec scia est apd inferos quo tu ꝓperas Et vt bñ melius facere possis illūinare. s. lūie corpali. i. stella q̄ magnos sua illustratiōe ad magnos ꝛ meritorios labores incitauit ꝛ deduxit. qz multū q̄libet ad apandū bñ ꝓuocat qñ videt ꝛ pensat tātos reges p tot trarū spacia. s. ab oriente hierosolymā tā feruenter ꝛ tā reuerenter q̄siuisse saluatorē. Jē dr̃ Surge sedenti tercio. Sedens q̄ ꝑtim est ꝓstratus ꝛ ptim erectus. designat hoiem q̄ vt bñ faciat volūtate q̄dē est ꝙmptus. s carne q̄ infirma est depssus. Et qz velle adiacet pficere ār nō inuenit. iō ꝓristat Propter hoc dicē dauid. Sup flūina babylonis illic se. ꝛ fle. dū re. syon. Hz certe tali dr̃. Surge ad nuptias ꝙolando ꝛ illūinare ibi stella singulari. s. btā vgine. qz erat mr̃ ihesu ibi vt impleas ꝑ pos se tuo illō qō docuit dicens. Qdcūqꝫ dixerit vobis facite. Si eī vis ad vitam ingredi serua mādata. qz tibi mānifestabit gliaz suā. De q̄ ps. Satiabor cū apparuerit gl̄ia tua. Ad quā nos pduc.

De euāge. Sermo. xxv.

Cum natus eēt ihesus in bethleē ꝛc. ecce magi venerūt ab oriente hierosolymā dicentes Ubi est q̄ natus est rex iudeoꝝ. vidim⁹ stellā ei⁹ in ort. ꝛ ve. ado. cū. Math. ij. In his vbis aduentus innuit magoꝝ ad xp̄m. circa quez in p̄dictis vbis tanguntur quor nō solū ad festi solēnitatez. verūetiā ad nr̃am vtilitatē. vidz tps quo venerūt psone q̄ venerūt. via q̄ venerūt. ꝛ cā ꝓpter quā venerūt. Primo tps eoꝝ ponit. tps q̄dez ꝛgruū ꝛ optunū. Qz cū natus esset ihesus. Ecce psone q̄ venerūt oñdunt. psone nō imbecilles ꝛ fatue ꝫ sapientes ꝛ potentes. Ñ magi. Magi ei ꝓpria lingua idē qd apd nos sapientes dicūt qui etiā potentes fuerūt. qz reges fuisse legūt. Tercio via eoꝝ oñdit. via inq̄ longa ꝛ laboriosa. qz ab oriente hierosolymā. Vere lōga fuit via. qz vt sancti tradūt. ibi alijs iter spacū fuit vnius āni. Hz ꝙ ipsi. xij. venerūt die miraculose ꝛgit. vel ꝓpt̄ velocissimos dromedarios quos hūerūt Ultio ponit cā eoꝝ aduent⁹. cā vtiq̄ dilēcs ꝛ btā. qz ad q̄rendū ꝛ adorādū ihesū Quid eī est beatius q̄ q̄rere salutem. Et quid decentius q̄ adorare saluatorem. Ubi est inquiūt q̄ nat⁹ est ꝛc. Hic ꝙ matheus cū dic̃. Cū natus essz ihesus ꝛc. oñdit ꝙ tpe ꝛgruo ꝛ optuno psone potentes ꝛ sapientes p viā longā venerūt ꝛ laboriosam ꝓ cā decenti ꝛ btā. s. q̄rere ꝛ adorare ihesū. Ibi Exp̄dictis aūt q̄tuor ad nr̃am edificatiōez q̄tuor vtilia elicīt. In tpe eī quo venerunt tps quo q̄ri debeat ds oñdit. In psonis q̄ venerūt a quibus magie q̄ri debeat ds innuit. In via q̄ veneꝛt ꝓpendit. q̄li mō q̄situs inuenit. In vltimo. s. cā ꝓpter quā p̄cipue q̄ri dz deus exprimit. Tps aūt ꝛgruū ad querendū deū est tps miseriordie vel gr̃e. qō incepit cuz natus est ihesus. añ eī fuit tps culpe qō tps fuit artdū ꝛ siccū a gr̃a ꝛ mia. Adeo eī culpa clauserat celū ꝙ nec ros mie nec pluuia gr̃e poterat descēdere. Pro per qō ꝓpha exclamauit. Ḃñe in celo mia tua. Sed cū natus est ihesus attulit secū saccū gr̃e. qz ꝫ tot̃em plenus venit gratia ꝛ vitate. Et fracto sacco cor-

poris sui in passiõe miscõia dñi plena est terra. Vñ cũ nat⁹ ẽ ihesus. i. saluator ps salutis incepit. Juxta qõ apls. Ecce nũc ps acceptabile. ecce nũc dies salutis. In h tpe requirẽdus est dñs. qz ipse inqt. Tpe accepto exaudiui te. ⁊ in die salutis adiuui te. Queram⁹ g̃ dñm dũ inueniri põt. qz si distulerim⁹ in futuꝝ scz vsq; ad tps iustic̃e qõ incipit post finẽ vite nr̃e frustra clamabimus cũ diuite. qz nõ exaudiemur nec i gutta aq̃. Et licet ab oĩb⁹ sit querẽdus tñ in magis oñdit a q̃b⁹ maxie queri debeat deus. s. a diuitib⁹ ⁊ a sapientib⁹ ⁊ hsimilib⁹ q̃ plus ab eo receperunt. per donũ em̃ qõ a dño receperũt sũt ei magis obligati. Vñ. Ecce magi venerunt hocip̃m recognoscẽtes. Talib⁹ em̃ sic dicit ps. dedit dñs regiones gentiũ ⁊ labores pplox possederũt. Ad q̃d. vt custo. iusti. ⁊ le. ei⁹ reqrant. imo ip̃m dñm in lege. Hz heu plenitꝝ nr̃i tpis p donũ qõ a dño recipiũt magis ab ipso recedunt q̃ accedãt. nõ formidãtes q̃ q̃nq; processum repetet vsq; ad nouissimũ quadrantẽ. imo exiget illud cum vsura. Et certe cui mõ pl⁹ dimittit pl⁹ tunc ab eo exigẽt. et vbi erat maius donũ scie trãsgressor maiori subiacebit pene. Et potẽtes. si cõmissum neglexerint potẽter tormẽta patient̃. Propter h isti reges et sapiẽtia ⁊ potẽtia sup altos exaltati p ceteris dñm quesierũt. ℣ Quali autẽ mõ querẽdus sit vt muenia. p viã magoꝝ ostendit qui nõ sine graui labore ab oriente venerunt hierosolymã. Qõ est õ illos q̃ sim ꝓphetã dormiũt in lectis eburneis. ⁊ lasciuiũe in stratis suis. ⁊ tñ credũt se dñm inuenisse. Hoc vtiq; posset esse si in lecto q̃escentiũ habitaret. Hz in cañ. a spõsa in lecto querit ⁊ mine muenit. Est em̃ salies p montes vt hr. trãsilies colles. Vñ ipm querentẽ nõ oportet pigritare. ꝑ grauiter laborare. qz ei nõ muenit in terra sua. ut vuctuz. Ideo magi i sua tra ipm querere nõ attẽtauerũt. ꝑ vt ipm inueniret p mõtes mltos ⁊ colles ab oriẽte hierosolymã veniendo laborauerunt. Vñ in Cañ. Egredimi filie syon de ciuitate mag̃. s. ⁊ opulẽta. et sic videte regẽ salomonẽ. Vñ qz maria magdalẽa post resurrectionẽ dñi ipm p alios cũ labore ⁊ afflictiõe quesiuit. ipsa pri⁹ p ceteris cũ inuenire meruit. Exẽplũ i ꝓmptua. ca. v. R. ℣ Hz qz quida ipm loco mate querũt. s. tm̃ ꝓpt̃ tpalẽ vtilitatẽ Dicẽ illi de q̃b⁹ dñs. Queritis me non qz vidistis sig̃. ꝑ qz manducastis de panib⁹. iõ cã decẽs ⁊ btã vltio oñdit p q̃ maxie de⁹. queri dz. s. ad adorãdũ. Taliter ei reqrẽtes dñm nõ minuent oi bono. qz replebunt oi bono. s. gr̃e in pñti que eos moneat i somnis h ẽ in pscntia vita que q̃si in somnis agit. p quã viã redeãt i regionẽ suã. s. celestẽ pnaz vbi repleant oi bono glorie Videntes illũ in specie quez adorauerũt in enigmate Ad q̃m visionez pducat nos ops de⁹.

De euãgelio. Ser. XXVI.

Vbi est q̃ natus ẽ rex iudeoꝝ. vidim⁹ ei stellã ei⁹ in oriente ⁊ venim⁹ adorare eũ Mat. ij. ℣ Hec questio q̃ plurimũ pendit duota. si q̃uor pensant. Et primũ est q̃ sũt q̃ querunt. qz magi. Deinde est de quo querũt. s. de rege iudeorum. Vbi est inquiũt q̃ nat⁹ est rex iudeoꝝ. Tertiũ p quid querũt qz p stellã. Vidimus em̃ stellã ei⁹ in oriente. Quartuz ꝓpt̃ quid querũt. qz adorare. Et venimus adorare eũ. ℣ In primo. s. ex pte eoꝝ qui querũt deuotio muenit. si querentiũ loc⁹ ⁊ stat⁹ pensat. ℣ Loc⁹ vtiq; querentiũ remot⁹. qz ab oriente hierosolymã venerũt querendo. Hoc ei fẽ deuotio. Deuotio em̃ est feruoz bone volũtatis quã mens cohibere non valens certis mãifestat indicijs. Q̃ certũ fuit indiciũ deuotõis tantuz iter venire. s. ab oriente hierosolymã. vbi fuit sicut tradunt sancti vir⁹ anni iter quo rendi ihesum. Hoc est qõ ꝑdixit esa. lx. Filij tui de lõge venient. ℣ Stat⁹ etiã

grentū deuotionē oñdit. Fuerunt eñ ꝑm statū potētes. Uñ in epla dr. Ambulabūt gentes in lūme tuo ⁊ reges in splēdore ortꝰ tui. Itē fuerūt sapientes qz magi, qđ i ꝓfica lingua sapiētes dr Item fuerūt diuites qz ab oriēte venerūt. oriētales aūt fiē dīc grego. sup iob qs dubitet inf alios eē ditiores. Nō ḡ ipsos terror traxit ad puer. qz potētes fuerūt. Nō leuitas ai mouit eos ad infantulū. qz sapiētes fuerūt. Itē nō auaricia rex mouit qrere paupem. qz diuites fuerūt. Sz sola duxit deuotio ⁊ iduxit qrere saluatorē. ¶ Et ꝺ ē secūdū in quo inuit cor deuotio. qz talē qrūt. Ubi est inqunt q nat'ꝰ rex iudeor. ¶ In qb' vbis oñdūt circa ipm quē qrūt triplr suā deuotionē. ¶ Et ꝓio. qz qsierūt ipm sine dilatione. nō eñ expectauerūt quousqꝫ cresceret. ꝑ natū statiz qsierūt. Uñ dicūt Ubi ē q nat'ꝰ ē. Et in principio euāgelij dr. Q cū nat'ꝰ essz iesus. ecce magi veniūt. ¶ Scđo ostēdūt deuotionē circa ipm in laboris ꝓmptitudine. in eo q dicūt. Ubi est. Nō eñ determinant locū ad quē solū qrēdo velint ire. ꝑ dicunt. vbi est. qsi parati vbiqꝫ quousqꝫ inuenant laborare. ¶ Tercio ostēdūt deuotionē circa ipm quē qrūt ꝓdicādo ipm regē sine formidie cū dicūt. Ubi est q nat'ꝰ est rex iudeor. Magne ei audacie fuit esse in iudea ⁊ alū regē nūciare natū eē q illū quē hēbāt. Propē qđ etiā audiēs herodes rex turbatus est ⁊ ois hierosolima cū illo. ¶ In primo. s. i eo q statiz natū qsierūt instruimur q christ'ꝰ qri debeat sine dilatiōe. Juxta illud Eccl. v. Ne tardes cōuerti ad dñm. ⁊ ne differas de die in die. Nescis eñ qđ tibi crastina die pītura sit. Propter qđ dicit dñs. Estote parati qz q hora nō putatis filius. ve. Et poeta. Sed ꝓpera nec te vēturas differ in horas. Aut nō est hodie cras min'ꝰ aptus erit. Explū ca. v. A. B. ¶ In scđo. s. laboris cor ꝓmptitudie instruimur q bonis nris nunq debemus otēti esse. ꝑ sp ad vlteriora ꝓmpti esse. qz dicit Bern. Nunq bonus fuit q noluit esse melior. Uñ Re. iij. dr. Q dauid, pficiens sp se rubustior erat. Et Gen. xxvj. dr de isaac q ibat pficiens ⁊ succrescēs. Explū capl'o. iij. T. In tercio. s. in eo q sine formidie d rege nato qsierūt instruimur. vt christus coram regib' ⁊ principib' audacter cōfiteamur. qz ⁊ talib' magnū donū p̄misit. Math. x. Qui me cōfitebit coram homīn. cōfite. ⁊ ego eū coram pre meo. Tales fuerunt de quib' dr Apoc. xiij. Qz sequendo agnū habe. nomē ei'. et ⁊ nomē patris scriptū in frontibus suis. ¶ Per tercū. s. p stellā. magnū fomentū deuotōis habuerūt ad ipm q rendū. ⁊ b qz ipsam stellā ab oīb' alijs stellis viderūt differentē. Et primo in tpe. Quia oēs alie create sunt in principio creationis. ista in die natiuitatis Nec mirū quia ad h creata fuerat. vt natū christum demōstraret. Ps. In lumine tuo. s. stelle vide. lumē. i. christum Item differebat in luce. Alie eñ stelle in die oēs obscurabant a sole. hec lucebat cū sole, aliter eñ magos nō duxisset in die. Unde ambulabūt gentes in lūme tuo tā die q nocte. ⁊ reges i splē dore ortus tui. ¶ Itē differebat in motu. qz alie oēs stelle mouent motu naturali ab oriēte in occidētez. Hec aūt ab oriēte in meridiē ꝑm situm terraz de q bus veniebāt et ad qs tendebāt ¶ Itē alie stelle mouent vniformiē. Hec aūt aliqñ apparebat aliqñ se occultabat. Uñ cū recederēt ab herode. qz stellaz p ditā recupauerant. videntes eā gauisi sunt gaudio magno valde. ¶ Itē differebat in officio. Alie enim stelle create sūt vt signēt tpa dies ⁊ ānos. Hec aūt ad manifestandū natū regem iudeor ꝑm q pdixerat balaam numeri. Orietur stella ex iacob. Uñ pacto officio in pri stinā materiā est redacta. Hec oīa ꝓsiderātes magi in stella dixerūt. Hoc signū magni regis ē. eam'ꝰ ⁊ inꝑamus eū. ¶ Quartū. s. ppē quid querunt ipsor ꝓmēdat deuotoez. qz veniūt ado

rare. Dec est setā et iusta cā querēdi deum. In hac aūt adoratiōe triplex cōmunit deuotio. ℣ Adorauerūt ei reuerentē qz pcidētes. Signū em̄ magne reuerētie fuit. qñ tres reges corā vno puero maxie in stabulo ꝓcidebant. In b̄ em̄ instruit̄ q̄libet sicut dicit Eccl. xij. Quanto maior es. hu. te in oīb⁹. Dis em̄ q̄ se hu. exalta. et q̄ se exal. hūiliabit̄ etiā in p̄senti. Exemplū Dañ. xij. de nabuchodonosor q̄ maxim⁹ regū fuit. et ꝓpter superbiā suā intātū deiect⁹ fuit q̄ cū bestijs morabat̄ et fenū sic bos comedit. ℣ Itē adorauerūt efficacit̄. qz obtulerūt ei mūera de suis thesauris. In b̄ docemur q̄ licz dñs bonoꝝ nr̄oꝝ non egeat. tm̄ vt deuotionē nr̄am ꝓmendet vult vt de ill̄ q̄ de manu sua accepim⁹. ℣ Ipm̄ sm̄ statū nr̄m honorem⁹. ℣ Pro tāto p̄cepit Exo. xx. xxiij. Nō appebis i cōspectu meo vacu⁹. Et puer. xij. salomō dic. Honora dñm̄ de tua substātia. Itē adorauerūt prudenter. qz thesauros offerēdos nō herodi nec alijs i via oñde rūt. ℣ itrātes domū aptis thesaur⁹ suis mūera obtulerunt. In quo edocem̄ vt qñ thesauros bonoꝝ opm. vicz th⁹ orōnis. mirrā mortificatōis p ieiunium. et aur̄ elemosyne offerim⁹. nō hoīb⁹ ꝓpē laudē oñdere debem⁹ ℣ soli⁹ deo in ipsis laudē q̄rere. ad b̄ ipm̄ monet dñs mat. vj. Cū orauer⁹ itra in cubiculū tuū. et clauso ostio ora p̄rem tuū. Itē de ieiunio dic. Cū ieiunas vnge caput tuū et faciē tuā laua ne videar⁹ hoīb⁹ ieiunās sed p̄ri tuo qui i abscōso ē. et p̄r tu⁹ qui videt in abscōso reddet tibi. Itē ō elemosyna dic. Te aūt faciēte elemosinā nesciat sinistra tua quid faciat dextera tua. vt sit elemosyna tua in abscōdito. Et sic istis deuote pactis cū magis p aliā viā reuertamur i regionē nr̄am. s. de regiōe paditi de q̄ dudum exiuim⁹. Ad q̄m nos ꝓducat iesus xp̄s Amē.

Dñica ifra octauas epiphanie de epla Her. xxvii.

OSecro vos p mlsericordiam dei vt exhibeatis corpa vra hostiā viuentez sanctā deo placentē. rationabile obsequium vestr̄ Ro. xij. Istud honestatis cōsiliū efficaciā impletiōis sumere dz ex trib⁹. vicz ab eo q̄ monet. ab eo p quez monet. et ab eo ad quod monet. Ab eo qui monet b̄ est ab hūilitate doctoris. cū dic̄. Obsecro. Ab eo p quē monet. b̄ est a bñficio ꝺditoris. cū dic̄. p miaz dei. Ab eo ad qō monet b̄ est ab vtilitate actōis. cū dic̄. vt exhibeatis corpa vra ho. vi. sanctā deo placentez rationabile obsequiū vestr̄. ℣ Primo g̃ ab eo qui monet hoc est ꝓpter hūilitatem doctoris dz impleri hoc ꝓsiliuz. ℣ Magna em̄ hūilitas. q̄ doctor tā potens i ope et sermone in suos subditos nō vtit austeritate ptātis. ℣ simplicitate supplicatōis. Nō em̄ impat ℣ supplicat dicens obsecro. Sciebat ei btūs paulus illō qō dicit Seneca. Benero⁹ est animꝰ hoīs facilius ducit̄ q̄ trahit̄. Vere facili⁹ ducit̄ bonis ꝓbis et benignis āmonitōnib⁹ q̄ trahit̄ p̄ceptis et dur̄ increpatōib⁹. ℣ Pro tāto dic̄ beatus Aug⁹. in regl̄ de plato. Vl⁹ amari appetat q̄ timeri. Benignitas em̄ plati amorē. ℣ durticia timorē in subditis induc̄. Nulla durticia sine benignitate dono placz. Iō impropabat dñs i ezech⁹. q̄busdā pastorib⁹ dicēs. Cū austeritate impabatis. Q ānt̄ scūs scarioth abbas amabilez se suis subditis fecerat. De cuius morte vt scribit mgr̄ in hist̄o⁹ subditi dolētes incōsolabilit̄ mortui sūt. Et i signū miri amoris adhuc cōpaginati vident̄. Ergo carissimi qz paul⁹ apl̄s doctor gētiū. n̄ cū austeritate ipat. ℣ cū hūilitate obsecrat. acq̄escē dū ē ei⁹ ꝺsilio. ℣ Itē acq̄escēdū ē ipsi⁹ ꝺsilio ꝓpē bñficiū ꝺditoris p quē monet cū dic̄. p miaz dei. Dos ē ei hominib⁹ vt q̄n̄ p se obtinere nō ꝑt bñficia suoꝝ amicoꝝ reducūt ad memoriaz vt saltem sic ꝓficiant. Sic ꝛ aplūs primo

p se obsecrat ⁊ vt facili⁹ ei acḧescerem⁹ misericordiā dei p quā monet ad miaz nobis replicat. Vocat aūt miscōiaz dei illō bñficiū q̄ p salute nr̄a hō fieri voluit. qz ß est bñficiū oim hoim excedēs merita. Vñ apl's. Non ex opib⁹ iusti. q̄ fe. nos. ß ꝑm suā mag. mi. sal. nos. fe.

¶ Itē acḧescendū est ipsi⁹ ꝓsilio ꝓpter vtilitatē actiōis. ad quam nos monet. Monet em̄ nos vt vtiliter pniam agamus. cū dic̄. Ut exhibeā. cor. ve. ho. vt. san. deo pla. rōnabile obsequiz vr̄m.

¶ In qb⁹ ponit sex que debēt esse in vtili pnia. Debet em̄ pnia cē debita. ꝑ pria. volūtaria. mūda. recta ⁊ discreta.

¶ Sit g̃ primo pnia debita. quā inuit apl's cū dic̄. Exhibeatis corpa vr̄a. nō res. Hoc ei debitū est vt sic̄ exhibuim⁹ mēbra nr̄a seruire iust̄icie. ita exhibeam⁹ ea seruire iusticie. vt sic̄ p corp⁹ peccauit hō p corp⁹ satisfaciat. Cor. ix. Castigo corp⁹ meū. Nō est cōtra multos seculares q̄ viuētes in delicijs carnis ⁊ peccatis. credūt satisfacere de rebus suis. Sil'es cayn q̄ res suas obtulit deo seip̄m aūt diabolo. Vñ qz inde bite fecit dz in Ben̄. Nō ad cayn dñs nō respexit nec ad munera ei⁹.

¶ Itez dz esse pnia ꝓpria. nō mutuata. Nō innuit apl's cū dicit. Corpa vr̄a nō aliena. Vñ apl's. Castigo corp⁹ meū scz ꝓpriū. Quod est ꝓtra multos qui gloriant̄ de pnia ⁊ austeritate aliox sicut forte filiox suox in claustris ⁊ aliox religiosox ipsi i pctis pmanētes. Sil'es iudeis qui gl'iabant̄ in p̄e abraaz cui⁹ tñ opa mīme faciebāt. Vñ dñs dic̄ eis in ioh̄e. Si filij abrae estis opa abrae facite. ꝓpro quo bñ dicit apl's. Exhibite corpa vr̄a non aliena. Exp̄lū in pmptuario ca. j. M.

¶ Itē pnia dz esse volūtaria. nō violēta. Nō innuit apl's cū dic̄. Hostiā viuentē. nō semimortuā Ecc̄i. xvij. Viu⁹ ⁊ san⁹ ꝓsiteberis. Nō est ꝑ mlt̄os q̄ nolūt pniaz agere nisi in morte timore mortis coacti. ⁊ tal'es ostē dūt se fatuos esse. ꝓpro qz tūc medico spūali oñdūt infirmitatē aīe cū tā ꝓstlitū nō pñt iplere. impotētes sūt ad agē dā pniam. Stult⁹ em̄ est q̄ onus pnie nō vult portare nisi in infirmitate vel senectute. qñ habet asinū corpis sui debilē. Et quo tūc portabit onus pnie totus vite sue cū vix possit se tūc bacḧo sustētare. Et tūc pmittit se oia factuz cū sciat se nihil posse. Tal' pnia dz violēta. qz timore cogēte ⁊ iō dño nō est p cios̄a. Est em̄ velut pnia latronum. Latrones em̄ vel fures nō solēt penitere vel ꝓfiteri nisi qñ vident mortē iā paratā. Hāc remouet pniaz apl's cū dicit Hostiā viuētez. Exp̄lū in pmptuario ca. ij. f.

¶ Itē dz esse pnia mda. vt vicz nō immundeḧ aliquo pctō. Nō innuit apl's cū dicat sanctā. Sāct⁹ em̄ idē est qō mūdus. Nō est ꝑ multos qui sic penitēt de vno vt tñ aliud nō dimittant. Et talis pnia est inutilis. qz veniaz nō ꝓsequit̄. Nō em̄ vult de⁹ curare ptē ß totū hoiez. Vñ moyses. Dei pfecta sūt opa. Vñ ysus. Sūma dei pietas veniam nō dimidiabit. Aut nihil aut totū ꝓpiciādo dabit. Exp̄lū i pmptuario ca. ij. M.

¶ Itē pnia dz ee recta. i. recta intēciōe facta scz ꝓpter deū non ꝓpter hoies. ꝓpro quo dic̄ apl's. Deo placentē. Multi em̄ exterminant facies suas vt videant̄ ab hoib⁹ ieiunātes. Vi sūt sil'es sepulcris foris dealbatis. int⁹ aūt plen sūt spurcicia pctōr. Cōtra quos dicit apl's. Deo placentē.

¶ Itē dz ee pnia discreta. vt vicz nec nimis i ea ac celeres. pl⁹ faciēdo q̄ possis ferre. nec nimis remisse faciēdo. ꝓpro quo dicit apl's. Rōnabile obsequiū vr̄m. Unḋ Leuit̄. xv. dñs p̄cepit. Quicḋ obtuleri sale ꝓdieḧ. s. discretōis.

¶ Nos aūt fratres carissimi bñficiū ꝓditoris recolentes. s. miscōiam ipsi⁹. ꝓsilio apl̄i acḧeuimus. Agim⁹ ei pniaz debitā. qz ad fuiendū deo corpa nr̄a exhibuim⁹. Itē ꝓpriā. qz nr̄a oia mēbra deo exhibuim⁹. Itē volūtariā. qz ñ coacti infirmitate vl̄ senio ß bñ sani icepim⁹. Tria vltia manent in consilio. vt scilicet sanctā. i. mū dā penitentiā agam⁹. vt cū nullo vicio

ipsam deprauemus. Itē rectā vt.s.deo placeamus ⁊ nobis aliū finē nō ꝓstituam⁹. Et ꝫ ipm obsequiū nostꝝ ita rōnabiliter ⁊ discrete agam⁹. vt ad bonū finē deducere valeamus. Amen.

De euāge. Ser. XXVIII.

QUm factus esset Iesus annoꝝ. xij. ascēdētib⁹ illis hierosolymā ꝑm cōsuetudinē diei festi cōsummatisq; di. cū re. re mā. pu. so. in hierl'm Lu. ij. ¶ In ꝫ euāgelio oñdit nobis duplex studium laudabile. Unū fuit mris. aliud fuit ꝓlis. ¶ Studiū mris ostendit in duob⁹ fuisse. vicz in vera religiōe. ⁊ in ꝓlis solicitudie. Studiū vere religiōis oñdit imitabile in trib⁹. ¶ Primuz est in sctoꝝ locoꝝ freqntatōe. Et ꝫ inuit ibi. Ascēdētib⁹ illis hierosolimā ꝑm ꝓsuetudiez Hierosolyma cū erat in veti lege loc⁹ sacratissim⁹. ⁊ ꝫ marie ꝓpter tēpli veneratiōnē. Uñ ⁊ ipse christ⁹ locū illuz freqntabat ⁊ intrādo illuc primo oim tēplū visitabat. Uñ dr Math. xxj. Et cū intrasset iesus hierosolymā intrauit in tēplū. dās nobis exēplū. mr cū filio sacra loca freqntare. vñ dic ibi glo. Ingressus vbē prio tēplū adijt dās formā religionis vt quocūq; imus domū oroīs si ibi est adeam⁹. Exēplū. ca. iiij L. Sz heu mō libēti⁹ freqntant tabernez lupinaria q̄ sanctuaria. Mō adiplet illud Treñ. j. Uie syō lugēt. eo q̄ nō sint q̄ veniāt ad solēnitatez. Scōm studiū religiōis fuit btē virginis in festoꝝ diez obseruatiōe. ¶ Pro quo dicit. ꝑm ꝓsuetudinē diei festi. ⁊ ꝫ nō ad vnā horā ꝑ vsq; ad festi ꝓsūmatōez. ꝓ quo subdit. Cōsūmatisq; dieb⁹. Implebat eñ illud dñi ꝓceptū Exod. xxiij. Per singulos annos festa celebrabitis Mō est hcu hodie ꝫ mltos. q̄ vel parū celebrāt festa. vl male celebrāt. ¶ Propt̄ qđ dic Esa. j. Solennitates vras odiuit aīa mea. Et Tre. j. dr. Uiderunt eā hostes ⁊ derisērūt sabbata ei⁹. Quia tūc maxime choreas ducūt luxuriant⁹ ⁊ inebriant⁹. Talib⁹ dicit dñs Malach. ij. Dispgā sup vultū vrm sterc⁹ solennitatū vrar. Exēpluz in ꝓmptuario. ca. ij. B. ¶ Tercū studiū religiōis fuit btē virgis in diuini vbi meditatiōe ⁊ quersatiōe. Uñ subdit. Q⁹ mr ei⁹ ꝓser. oia vba ꝓfe in coꝛ. suo. Sciebat eñ q̄ bti sūt q̄ audiūt vbū dei ⁊ custo. illud. In ꝫ nobis exēplū dans si diligimus deū

¶ Studiū vo ei⁹ qđ fuit in ꝓlis solicitudine oñdit imitabile in trib⁹. maxime pueroꝝ parentib⁹. Illi eñ tenent curā ⁊ solicitudinē hr̄e de pueris suis. Uñ ad thi. v. dicit aplus. Si q̄s suoꝝ ⁊ marie domesticoꝝ curaz nō habet fidē negauit. ⁊ ē infideli deterioꝛ. ¶ Primū est q̄ ex exēplo btē vgis. debēt vias suas ꝓlis diligēter q̄rere. Uñ mlti ipa q̄siuit ꝓlem inter ꝛgnatos ⁊ notos. et hierosolymā redeūdo. Multi eñ sunt q̄ nullā custodiam hñt de pueris suis ¶ Propt̄ qđ dr Ecc. vij. Si filij tibi sūt erudi illos. et curua illos a puericia illoꝝ. Si filie tibi sint serua coꝛp⁹ illaꝝ. De mala eñ custodia ⁊ nutritiua pueroꝝ fit freqnter q̄ filij q̄ nō didicerūt nisi in iuuētute ludere deficiente pecunia in ludo vel in taberna furant⁹ ⁊ rapiūt vbi possunt. Et ex ꝫ post capti suspendunt⁹ in dānū sui ⁊ in opprobriuz generis sui. ⁊ ꝫ q⁹ in iuuētute non fuerūt solicite custoditi. Uñ de quodā tali filio dr. Q⁹ cū duceret⁹ ad suspēdiuz rogauit patrē coraz oib⁹ vt daret sibi osculū. Et cū pater oscularet⁹ ipm mordit⁹ morsu nasu priuauit. Cū aūt ab oib⁹ ob ꝫ argueret⁹ rndit pr̄is fuisse culpā q̄ ad illū statū puenerat. q⁹ de ipso in iuuētute custodiēdo solicit⁹ nō fuerat. De ꝫ q̄re in ꝓmptuario. ca. iiij. ¶ Secundū est q̄ parētes qñ,plē non inuenīūt in honesta societate multum debēt dolere. sicut fec̄ btā virgo qñ nō fuit in comitatu pegrinoꝝ inuēt⁹. cum dolore alias q̄rebat eū. ¶ Pro quo dicebat ei. Dolentes q̄rebam⁹ te. Sed heu mlti sūt pentes q̄ nō solū curāt de pue

ris suis, sed etiã gaudẽt de ipsis. qñ in vana societate sunt vel mala loquunt vel faciũt. Contra quos Ecc. xvj. Ne fo cũderis in filijs pessimis, nec delecte ris sup ipsos, si nõ fuerit timor dei in illis. Et post. xxx. dic. Ne corrideas illi scz in malo, ne ꝺoleas. Sicut ꝺtigit illi puero q̃dã ãnoꝝ. de quo scribit sanctus Greg. in dyal. Qui de ꝺsuetudie maloꝝ vboꝝ puenit ad blasphemiã t cũ in gremio pris mala t blasphema loq̃ret, pre arridẽte a diabolo ẽ strãgulatus, et ita pr primo corrisit t postea ꝺdoluit. ℣ Tercio debent parẽtes pueros arguere. Ñ t btã virgo dixit. Fili quid fecisti nobis sic. t si ipsa filiũ q̃ in nullo offenderat arguere voluit. mlto forti? debẽt et tenẽt parẽtes pueros delin quẽtes arguere t corrigere. ne forte ꝺtingat eis sicut hely. Quia eo q̃ non uerat indigne agere filios suos. t non corripuit eos simul cũ filijs suis interijt. Ñ Greg. in pastorali. Quia hely falsa pietate supatus. ferire delinq̃ntes filios noluit apud districtũ iudicẽ seipsum cũ filijs crudeli dãnatiõe peussit

℣ Studiũ vo ꝓlis duplr fuit ãmirabile. scz respectu pris. rõne obtemperantie. ꝓ quo dixit. Nesciebatis q̃ in his q̃ pris mei sũt oportet me esse. Itẽ respectu mris rõne reuerẽtie. ꝓ quo dicit. Q̃ descẽdit cũ illis. erat subditus illis. ℣ Obtẽpabat aũt pr triplicit. ℣ Primo tẽpluz ei? honorãdo. Ñ. inuenerũt eũ in tẽplo. Ubi dic Chrysosto. Propriũ erat boni filij. vt veniens ad domũ curreret pris. Voluit etiaz illud t ab alijs honorari. Hoc oñdit iob. ij. Ubi etecit vendentes t ementes de tẽplo dicẽs. Nolite facere domum pris mei domũ negociatõis. ℣ Scõo doctores legis veteris approbãdo. Ñ inuenerũt eũ in medio doctoꝝ audientes t interrogantẽ. Hoc etiam fecit Math. xxij. dicẽs. Sup cathedrã moysi sederũt scribe t pharisei. q̃cq̃ dixerint vobis facite. Tercio obtẽpabat pr doctrinã quã audiuerat ab eo ꝓponẽdo. Ñ Joh. vij. Cũ iudei mirarent vnde litteras sciret cũ nõ didicisset. rñdit. Doctrina mea nõ est mea sed ei? q̃ misit me. Ñ t hic. Stupebãt oẽs sup prudẽtia et responsione eius. Joh. vij. Nunq̃ sic locut? est hõ. ℣ Propr̃ que oĩa dixit. Nesciebatis q̃ in his q̃ patris mei sũt oportz me esse. ℣ Studiũ vo reuerẽtie respectu mris oñdit in trib?. cũ ipm argueret benigne respondẽdo. Cũ dixit. Quid est q̃ me q̃rebatis. In b docens sp mris benigne esse respondendũ. et nunq̃ esse ꝓuocãdas Ecc. vij. Memit? mris tue ne obliuiscar. memor esse debes q̃ et q̃nta passa sit ꝓ te. Itẽ Ecc. iij Est maledictus a deo q̃ exaspat matrẽ suã. ℣ Itẽ ipsam amicabiliter associãdo. Ñ. descẽdit cũ illis. Semp ei pueri associare deberẽt parentes. vt si alíquo indigerẽt ad ministrandum ipsis ꝓpti essent. Quantã credim? christũ de mre curã habuisse omni tpe vite. cũ etiã mortẽs de ipsa solicit? fuit. discipulo fideli eã recõmendãdo diligenter dicens. Ecce mr tua. Legit de grue q̃ qñ pater t mater debilitati sunt. pulli eorũ ꝓuidẽtes eis q̃diu ipsi non possunt vel quousq̃ ipsi moriantur. Et digne. Quia t ipsi parẽtes ꝓuiderunt eis cũ pul essent. Propr̃ qꝺ dic aplus Ephe. vj. Reddite vicẽ parẽtib?. q̃ hoc acceptũ est coram deo. Exemplũ ca. xvj. C. ℣ Itẽ illi hũiliter obediẽdo. Ñ. qui tur. Q̃ erat subditus illis. Et q̃rit betus Bernñ. Quis cui. Et rñdet. Deus hoibus. Dãs exemplũ q̃ q̃ntũcũq̃ filius sit exaltatus t ditatus. tñ sp patri t matri teneꝛ subesse hũiliter. Ñ Ecc. vij. Suscipe senectam pris tui. Et subdit. Ne spnas eũ i vtute tua. Et ponit rõnez ibi. Gloria enim hois ex honore pris sui. Et dedec? filij pr sine honore Unde nunq̃ spnas ipm in gloria virtutis tue.

℣ De euangelio.

Sermo XXIX.

Dñica infra octauas.

Post triduũ inue
nerũt eũ in tẽplo Lu.ij. Expo
sita serie euangelij duo primi
paliter notãda sunt in ipo. vicz saluato
ris nr̃i amissio. Et hec tãgit in princi
pio euãgelij cũ dr. Cũ fact⁹ esset iesus
annoꝝ.xij. ascẽdẽtib⁹ illis ꝑm cõsuetu
dinẽ tẽ. remansit puer tẽ. Et ciusdẽ in
uentio. ibi. post triduũ inuenerũt eũ.

Primũ. s. ci⁹ amissio causat̃ ex
duob⁹. s. ex festiuitate. Vñ dic̃. Ascẽdẽ
tib⁹ illis ꝑm ꝓsue. dieꝝ festiuitatis. pu. i hie.
Itẽ ex multitudine. ꝑ quo dic̃ Existi
mates aũt illũ esse in ꝯmitatu. venerũt
iter vni⁹ diei. t non inuenientes reuersi
sunt in hierlm. O quot sũt hodie q̃ ꝑ
pter duo ꝑdicta. s. festiuitatẽ t multitu
dinẽ christũ amiserũt. In festiuitatib⁹
eñ ꝑ potatões t ebrietates q̃ tũc maxi
me ꝛmittunt̃. intellect⁹ hois obtenebra
tur t excecat̃. In signũ c⁹ petr⁹ q̃ agno
scẽs interp̃tat̃. in festo azimoꝝ strictissi
me icarcerat̃. Act̃. xij. Itẽ in festis ꝑ lu
dos t choreas t salt⁹ t incõtinẽtias q̃
tũc maxie exercent̃ gr̃a dei amittũt̃. In
signũ cui⁹ in festo natalis herodis ꝑpẽ
herodiadẽ incestuatẽ t ꝑpẽ filiã saltan
tẽ. Johãnes q̃ gr̃a dei interp̃tat̃ decol
lat̃. Itẽ in festis ꝑ taxillorũ ludos et ꝑ
blasphemias. ꝑ spoliatiões. ꝑ homici
dia. t alia mlta q̃ tũc maxie fiũt de⁹ irri
tat̃. In signũ cui⁹ christ⁹ in festo pasce
blasphemat̃. vestib⁹ spoliat̃. t sup ve
stes ipsi⁹ sortes mittunt̃. t trãdẽ occidit̃
O q̃ multis vtil⁹ esset arare q̃ sic festi
uare. Talib⁹ dic̃ dñs Esa. j. Solennni
tates vr̃as odiuit aia mea. Secũdo
amittit̃ christ⁹ i mltudie. In signũ hu
ius zache⁹ ꝑ turba iesuꝝ videre nõ po
tuit. Propẽ hoc dicebat Job. t xix. Quis
mihi tribuat vt sim iuxta mẽses ꝓsti
nos qñ de⁹ secrete erat mecum. Propẽ
qđ t ps. multitudinẽ declinabat dicẽs
Ecce elõga. fu. t mã. i solit. Expec. eũ q̃
sal. me fecit. Et alibi. Qñ i terra deser
ta inuia t inaquosa. sic in sancto appa
rui tibi. Vñ Seneca. Quotiẽscũq̃ iter
hoĩes fui. minus hõ redij. Sed
inuẽtio iesu a talib⁹ subdit̃ cũ dr. Post
triduũ inuenerũt eũ in tẽplo. Et ad in
uentionẽ iesu tria cooperatiua ponunt̃.
vicz q̃rendi mod⁹. tps. t locus. Mo
dus q̃rendi innuit̃ debit⁹. qr cũ dolore
Ego inq̃t ꝑr̃ tu⁹ dolentes q̃rebamus
te. Tps vo q̃rendi innuit̃ opportunũ
qr ꝑ triduũ pmic. Unde post triduũ in
uenerũt eũ. Loc⁹ locus ꝯgruus nusq̃
alias q̃ in tẽplo ꝓscie. Vñ postq̃ ipm
satis alias sicut ꝑ ꝯgnatos t notos t
etiã in comitatu q̃siissent t non inue
nissent vltimo q̃rẽtes ipm in tẽplo. ibi
ipm inuenerũt. Primo ḡ vt possit in
uenire debet queri cũ dolore. nec mirũ
magnũ eñ est qđ petr⁹ pdidit. Nã si
plorator lacrimis amissa pecunia. vt
eris. si pr̃ vel mr̃ mortui incõsolabiliẽ
plorant̃. multo fort⁹ debet dolore pec
cator q̃ illũ pdidit in quo oĩa habuit.
Si mater in morte vnigeniti t vgo in
morte spõsi dilecti ꝓsolationẽ non reci
pit. amarior mlto debet tristicia dole
re. q̃ christũ qui in infinituꝝ multo ma
ior est pdidit. Hiere. vj. Luctũ vnigeni
ti fac tibi. Exemplũ in ꝑmptuario. ca.
ix. C. Hũc aũt dolorẽ debet petr⁹ cõti
nuare ꝑ triduũ penitẽtie. Quia hic dr
Q⁹ post triduũ inuenerũt eũ. Hoc eñ
tps est ꝯgruũ ad q̃rendũ dñm. Triduũ
um aũt penitẽtie c̃ dolor ꝑtitõis i cor
de. pudor cõfessionis in ore. labor satis
factionis in ope. Ut vicz ꝑ h̃ purgent̃
petã. s. cogitatõnis. locutõis. t opatio
nis. Hi sunt tres mortui quos dñs su
scitauit. scz puellã in domo. que cõsen
sum mortalis peccati designat. Juue
nẽ in porta q̃n petñ ad portam oris ꝑ
locutõez deferẽt. Per lazar⁹ in sepulcro
petñ opis cũ ꝓsuetudie designat. Hz
pensandũ q̃ puella paucis vbis suscita
tat̃. iuuenis cũ plurib⁹ t loculi tactu.
lazar⁹ vo cũ fremitu t clamore t cum
multor lacrimis suscitat̃. qr talis cum
maiori difficultate resurgit. Hoc c̃ tri
duũ ꝑ qđ itur in solitudinẽ ad sacrificã
dũ dño. Exo. viij. Hi sũt tres dies ꝑ

quos penitẽs reſtituit in gradũ priſtinũ. Beñ. xl. Vi ſunt q̃ tres dies poſt quos ſaluator inuenit. ⁊ hoc in templo ꝓſcie. Ille ei loc⁹ ꝓgru⁹ẽ ad q̃rẽdũ dñm nõ inter ꝓgnatos.nõ inter notos.non in ꝓmitatu. Vñ talib⁹ Eſa.liij.dic. Redite p̃uaricatores ad cor. Et Ecc. xxxij. Precurre prior in domuz tuã ⁊ ibi age ꝓceptões tuas. Bern. Nõ oportz te o hõ marta träſſretare.non penetrare nubes.nõ gndis tibi õndit via,vſq; ad temetip̃m occurre deo tuo. In templo ei cordis tui iuenies ip̃m. Et poſtq̃ iueneris ip̃m i templo cordis vl ꝓſcie inuties ip̃m i templo glie.de quo dic. Et in templo ei⁹ oes dicẽt glias. Ad q̃m n.p.

Dñica. I. poſt octauas epiphanie de epla Ser. xxx.

Odientes malum.

adh crẽtes bono ⁊c. Ro. xij.

Ad In his vbis hortat nos apl's ad ſtatũ pfectũ q̃ ſurgit ex obſeruatia moraliũ p̃ceptoꝝ.q̃ ſũt declinare a malo ⁊ facere bonũ. Hec em̃ p̃cepta ſũt lex ⁊ pphete. Primũ.ſ. declinatiõ ex mali ſuadet cũ dic. Odientes malũ. Secundũ.ſ.executionẽ boni cũ dic. Adhe rẽtes bono. Et licz bonũ digni⁹ ſit malo tñ pri⁹ p̃mittit p̃ceptũ ꝺ malo declinãdo vt inuat q̃ q̃ntũcũq; bñ faciat hõ ſtatũ pfectũ hre nõ pt.niſi pri⁹ malũ deſerat Bona em̃ imiquoꝝ ñ,pbat altiſſimus.vt ꝺr in Ecc. Propter hoc g̃ pri⁹ dic apl's. Odientes malũ. Ex ne credam⁹ oc malũ eſſe odiendũ.notandũ q̃ dupler eſt malũ.ſ. vocale ⁊ reale Vocale malũ eſt malũ pene.q; pena ñ eſt malũ.ſ vocat ab hoib⁹ maluz ꝓpt aduerſitatẽ ſic dicit Greg. ſup illõ Iob Si bona ſuſcepim⁹ mala aũt q̃re non ſuſti. Reale malũ ẽ malũ cul̃pe.q; culpa i rei vitate malũ q̃d ẽ. Item malũ pene ẽ duplex.ſ.innatũ ⁊ illatũ. Innatũ ẽ penalitas q̃ ẽ malũ ſextuplex. ſcz.frig⁹.calor.fames.ſitis.laſſitudo.⁊ egritudo.q̃ nos oia ꝓmitam⁹ a nitate nra. Vñ in Ezech. ſignt in ſex viris.q̃ veniebãt de via porte ſuperioris.⁊ vnuſ cuiuſq; vas interit⁹ in manu ei⁹. Porta ſuperior adã est. ⁊ ab hac ꝓcedũt ſex viri.i.ſex penalitates.q̃ ſũt vaſa interitus.qz vnũq̃q; ſufficiẽs ẽ interimere hoiez. Illatũ aũt illatũ aut eſt ex pte dei q̃ q̃q; hoiez caſtigat aut corporis egritudie.aut alia afflictiõe. aut ex pte ꝓximi a quo ledimur aut vbo cõtumelie.aut maligno op⁹.tb oc malũ penenõ ẽ odiẽdũ ſ pot⁹ letant ſuſtinẽdũ. Et b̃ p̃cipue ꝓpt duo.vicz.qz p b̃ malũ pene liberabimur a maiori malo pene ⁊ ꝓmouemur ad magnũ bonũ Maius pene malũ ẽ pena purgatorij, excedit em̃ oez penã tpalẽ vt dic Aug. Exemplũ de beremita q̃ poti⁹ elegerat duob⁹ diebus eſſe in purgatorio q̃ malũ ſuſtinere tpale p aliq̃ annos. Quere etiã de b̃ exemplũ i ꝓmptuario.ca. ij. A. Et ab b̃ malo liberat iuſt⁹ p malũ tpalis pene. Quia q̃ fornax auro. q̃ lima ferro.q̃ flagellũ gno.b̃ tribulatio iuſto.dicit Aug⁹. Et q̃nto ꝺs pl⁹ tribulat tãto purior efficit. Ingntũcũq; peccatoz intantũ hic poſit⁹ pot purgari q̃ illud purgatorij penit⁹ declinabit. Exẽplũ ꝺ latrone crucifixo cũ dño q̃ p iniq̃tate ſua cruci affixus. poſtq̃ a dño venã impetrauit.candẽ penã crucis poſtq̃ ſuſtinuit.adeo ipſum purgauit q̃ meruit audire a dño. Hodie mecũ eris i paradiſo.nõ in purgatorio. Exẽplũ in promptuario.ca.ix. B. Sic g̃ liberabimur p maluz pene tpalis a malo pene purgatorij. Promouemur etiã p ip̃m malũ ad magnũ bonũ q̃ eſt vita eterna. Vñ ⁊ caput noſtr̃ ſcz chriſt⁹ qui prim⁹ illuc intrauit.hoc i ſenobis oſtẽdit q̃ ſcriptũ eſt. Oportebat patiri chriſtũ ⁊ ita intrare in gloriã ſuã. Propter quod et ſuos ſequaces oportet p multas tribulatões intrare ibidẽ. Sic ꝺr in actibus. Vñ cũ iohãnes ⁊ iacob⁹ cõfidentes de ꝓgnatõe. vn⁹ ad dexterã ⁊ alter ad ſiniſtrã ſine laboze ⁊ tribulatõe illic regre q̃rerẽt, dictũ eſt eis,

Potestis bibere calicē quē ego bibitu rus sum.q.d. Aliter non possidebitis. Ūñ t beata agatha tortori dixit. Nisi diligenter pfeceris corpus meū a carnificibus attrec.nō pōt a.m.in pa.dñi intrare. Quia ḡ malū pene intantū vtile est q̄ remouet maius malū t pmouet ad tantū bonū.tō nō est odiendū ß potius āplectendū. Jō de malo pene ex pte dei illato gaudebāt thobias t Job cū dicebant. Hec sit ꝓsolatio mihi vt affligens me dolore nō pcas. Itē de malo pene ex pte ꝓximi illato gaudebant apli cū irent gaudētes a ꝓspectu ꝓcilij q̄m digni habiti sūt ꝓ nōie iesu ꝓtumeliā pati. ¶ Malū ḡ pene nō est odiendū ß culpe.t h̄ ꝓpt multa: Primo.q.facit hoiem sui ipsi? hostē t homicidā pr̄. Qui diligit iniq̄.odit aiam suā.t tho.xij. Qui facit̄ pctm̄ hostes sūt aie sue. Et sap̄.xv. Nō ꝓ malitiā occidit aiam suā. ¶ Sc̄o.q.facit hoiem in oīb⁹ opib⁹ suis inutilē.t infructuosum. Ūñ Esa.lix. Opa eoꝝ opa inutilia.s. Eccl.xlij. Si oēs facultates meas diss.in cibos pau.t corpus meū dedero.ita vt ar. Sic̄ fecit btōs laurentius. Charitatē aūt nō habeā mihi nihil ꝓdest.s.ad vitā eternā. Hec plerīq̄ attendere debent t maxime religiosi q̄ multis laboribus.s.vigiliaꝝ t ieuniorꝝ insudant.ne inuacuū laborent. Exōdus in pmp.ca.vj. ¶ Tercio malū culpe est odiendum.q.facit hoiem duꝝ.facit em̄ hoiem silem rānō.q̄ primo q̄si mollis herba est.post indurat̄ in arborem t spinā durā. Hiere.xv. Peccatū iude scriptū est in vngue adamantino. Maxime q̄n senescit ḥ vt fiat in corde.q.in debile. Sicut em̄ ꝓ spm̄sctm̄ fit de corde lapideo carneū. Sicut dr̄ Ezech̄.xx xvij. Ita dyabolus fac̄ de corde carneo lapideuꝫ. Sic̄ dr̄ Job.xlv. Indurabit̄ q̄si meus malleatorꝫ. Pro tanto dicit Seneca. Peccata iuuenū p̄dicant̄ in q̄le.q.sunt debilia de facili. Peccata senū p̄dicant̄ in ād.q.ea q̄si substantialiter adherent. Quarto est odiendū.q.

sordidat aiam t facit abominationem pr̄. Corrupti sunt t abominabiles facti sunt. Nulla em̄ corpalis sorditatio ita maculat. Ūñ Matb̄.xv. De corde exeunt cogitatiōes male. fornicationes t adulteria. Et post subdit. Hec sūt q̄ coinquināt aiam. Patet aūt q̄nta sit peccati macula.ex eo q̄ ita turpissima creatura q̄ dicit̄ dyabolus nihil deformitatis habet nisi rōne peccati. q̄diu em̄ sine peccato fuit pulcerrim? fuit. Quinto odiendū est pctm̄.q.regno eterno p uat t ad mortē eternam trahit. Ro.v. Stipendia peccati mors. Hoc malum nō tm̄ est declinandū ß etiam odiendū q̄ malus est. Nō em̄ q̄s odit.nō solū illud in se nō recipit ß nec in sua ptāte illud esse pmittit. q̄ est cōtra multos q̄ culpam in se nō admittūt. ß illam non odiūt.q.in ptāte sua alios ipsam facere pmittūt. Non q̄si a facie colubri fugiūt pctm̄ cū colubꝝ venenosum in domicilio suo pmittūt manere. Exemplum in ꝓmptuario ca.vij.B.

De epla. Sermo.xxxi.

Dilectio sine simulatione ⁊c.vsq̄ in finē. Ro.xij. In p̄cedenti parte hodierne epl̄e informat apl̄us p̄latos.in hac vo instruit cōfugatos. Quia em̄ dñs in euangelio p suam p̄sentiam t pmiraculum approbat cōiugiū tanq̄ bonū. Ideo apl̄s in epl̄a ꝓiugatos q̄liter se hr̄e debeant informat. ¶ Infozmat aūt ipsos triplic̄iter. Primo. q̄tum ad dilectionem quā debeant habere respectu sui cū dic̄ Dilectio sine simulatiōe. Secūdo. q̄tū ad deuotionē quā debent habere respectu dei.cū dicit. Spū feruētes dño ꝓtentes. Tercio q̄tū ad exhibitionē quā debent habere respectu ꝓximi. cū dicit Necessitatibus sanctoꝝ cōicantes. ¶ Quantū ad primū ostendit apl̄s q̄ dilectionē ꝓiugum quā debent hr̄e ad seipsos.q̄nq̄ sunt necessaria. Debet em̄ primo dilectio esse vera nō simulata.ꝑ

quo dicit. dilectio sine simulatõe. Multi eñ ꝯiungunt nõ mrimoiali affectõe ꝫ aut pecunie cã. Sicut aliqui iuuenes existentes dicũt vetulas. vel econuerso. vel dicũt timoris cõpulsione pentũ vel aliox. vel quibuscunq; alijs modis. qui dilectionẽ ore asserunt. ꝫ corde dissentiunt. Propter qõ dicit apls. Dilectio sine simulatiõe. Et. j. Joh. iij. Filioli nõ diligamus verbo neq; lingua tm̃. ꝫ ope t veritate. O quot sũt ꝯugũ qui simulatorie alterutr diligendo. mortẽ alter alteri veneno aut modo alio ꝓcurant. Hec est dilectio iude cui dixit dñs Luẽ xxij. Juda osculo filiũ hois tradis. Ut ergo sit inter coniuges dilectio vera nõ ficta dicit apls. Dilectio sine simulatione. Item secundo dilectio cõiugũ debet est munda nõ feda. ꝓpter quod dic Odientes malum adherentes bono. Hoc eñ sacramentũ sicut dicit aplus magnũ est. Magnũ vniq; rõne instituẽtis. quia ipse deus. Item rõne loci. q; in paradiso. Item rõne tpis. q; primũ est. Est eñ prima religio quã deus instituit p se t imediate in paradiso. Alias eñ religiones serui sui in exilio constituti ꝯstituerũt. sicut nigror sãctus benedictus. p̃dicator dñic⁹. t minor franciscus. Et sic de alijs. Sed hũc ordinẽ instituit dñs ipse. Ergo fortius ligat ꝓfessio illius religiõis. Sicut plus ligat lex regis q̃ militis t plus est timenda. O deus quanta cecitas plurũ seculariũ qui aliarũ religionũ apostatas. vel male viuentes detestant. t de seno mirant si frangũt legem dei t ordinez paradisi. vel cũ alia adulterãdo tãq; apostatando. vel etiam cũ sua fede t turpiter viuendo. sicut equus t mulus q̃bus nõ est intellectus. quos talc ꝯugiũ pl⁹ damnat q̃ saluat. Quia sicut dr Tho. vj. In talibus potestatẽ habet demoniũ qui ꝯugum ita suscipiũt. vt deum a su. mẽ. excludant. t su. va. libidini. q̃les fuerũt illi septẽ viri q̃ saram duxerũt t successiue a dyabolo strangulati fuerunt. Miserabilis fuit ille casus. sed tamen heu odie a paucis pensatur. Et si nõ ꝓpter aliud tamen ꝓpter effectum turpem q̃ post apparet in pueris deberent abstinere. Nam ex hoc generantur leprosi surdi ceci claudi t gipposi filij. qui etiam si patres t matres taceãt ipsox fedam cõmixtionẽ q̃diu viuũt p hmõi deformitates accusãt. Pro tanto aplus instruit vt dilectio cõiugatox sit munda cum dicit. Odientes malũ. Ex emplũ in ꝓmptuario ca. ix. lb. Item tercio debet esse dilectio coniugum mutua contra dissentionẽ. Pro quo dicit. Charitatem fraternitatis inuicem diligentes. Ubi dicit glo. q; plus q̃ fratres inuicem charitatem habeant fraternitatis. Solent eñ vt frequẽtius occasione coniugũ dissensio esse inter fratres. Nam plerũq; carnales fratres qui se ex natura multũ diligunt. ꝓpter coniuges nõ solum dissentiunt sed etiaz se occidunt. Contra quod dicit apostolus. Charitatem fraternitatis habentes inuicem diligentes. Et ad Hebr. xiij. dic Charitas fraternitatis maneat apud vos. quia nõ solum viri debent fouere talem charitatem. sed etiam vxores.

Item quarto dilectio coniugũ debet esse discreta ꝯtra inhonoratione. Pro quo dicit. honore inuicem pueñtes Debent eñ inuicem multũ se honorare Quod ostẽditur. j. Pet. iij. Mulieres imõt subdite sint ꝓpijs viris. Sic sara obediebat abrae. dñm eũ vocans. Similiter t viri debent honorare vxores suas. Unde subdit. Viri similiter. q. infirmiori vasculo mulebri impertientes honorem. Quod innuit ipse dñs informatione mulieris. Non eñ formauit eam de capite viri. q; noluit q̃ esset dña nec de pedibus. ne esset ancilla. ꝫ de latere vt esset socia. Unde pleriq; patres antiqui vxores suas sorores vocabant Et licet ratione equalitatis vtriusq; sit vna domus. vna mensa. vna scutella. vnus cibus t vnus potus t vnus lect⁹ tamen mulier nõ equalem se viro. sed semper subditam tanq; ancillam debet

reputare. Unde.j. Regū.xxv. legitur. q̄ cum dauid abygail vellet recipere in vxorem.illa ait. Ecce famula tua sit in ancillam ⁊ vt lauet pedes seruoꝝ dñi mei. O deus vbi inuenemus secundā abygail. Tales etiam deberent esse bone ꝯiugate. Phil.ij. In humilitate superiores sibiinuicē arbitrantes. Ex tali em̄ honoratiōe nutritur ꝯcordia inē ipsos que multū placet deo. sicut dicit Ecc.xxv. O tria sunt placita ⁊ approbata coram deo ⁊ hoibus. Inter que vnum est vir ⁊ mulier sibi bene consentientes. Et sicut deo placent coniugati ꝯsentientes sic dyabolo placent dissentientes. maxime quando ambo sūt mali. quia tunc dyabolus ex vtraq; pte lucrat ⁊ pentes ⁊ filios. quia vir accidit q̄ de malis parentibus boni filij nascātur. sed potius mali qui sunt testes neq̄tie. Unde Sap̄.iij. Ex iniquis oīs filij qui nascunt testes sunt nequicie aduersus parentes. Propter hoc apl̄us vt ꝯiugati ꝯcordiam nutriāt dicit. Bonore inuicē p̄uenientes. Item ḡnto debet esse dilectio ꝯiugatoꝝ operosa contra octositatē. Pro quo dicit. Solliciti dine nō pigri. Vir em̄ nō debet esse sollicitus.nō pigere extra domū in necessarijs ꝓcurandis vxori. vt ipsam pascat ⁊ vestiat.⁊ illa debet esse sollicita esse in domo circa curam domus.⁊ custodiaz ac educationē filioꝝ.⁊ vterq; nō piger circa ꝓuisionem ⁊ eruditionē coꝝ. De qua sollicitudie dicitur ad Thi.v. Si quis autem suoꝝ ⁊ maxime domesticorum curam nō habet. fidem negauit ⁊ est infideli deterior. Uñ vtriq; dic apl̄s Sollicitudine nō pigri. Non vult em̄ apl̄us. vt vnus coniugum sit sollicitus conquirere ⁊ alter ocios⁹ expendere. sicut heu frequenē cōtingit. Unde talū domus nō ꝓficit. quia nō equaliter tra hunt. Juxta illud Ecc. Unus edificās ⁊ alter destruens. quid ꝓdest illis nisi labor. Unde plus deberet attendi in p̄sonis coniugū laboris aptitudo q̄ pulcritudo. Ex cuplū require in ꝓmptua-

rio ca.xv. B. Secūdo informat apostolus q̄tum ad deuotiottonē coniugatos quā debent habere respectu dei dicens. Spiritu feruentes dño seruientes Et ponit tria que ex deuottone debent ꝓcedere. Primo debent ex deuotione deo feruenter seruire.scz mandatis eī obtempando. Pro quo dicit. Spiritu feruentes dño seruientes. Sicut faciebāt illi beati cōiuges zacharias ⁊ Elizabeth. De quibus dicit Luce.j. Erāt autem ambo iusti ante deum.incedentes in oīmibus mandatis eius sine querela. Unde ⁊ ipse zach̄. in cantico dicit Seruiamus illi in sanctitate ⁊ iusticia omnibus diebus nostris. Item ex deuotione debent esse gaudentes.secūdo ꝓp̄o mala sustinendo. Pro quo dicit Sepe gaudentes.in tribulatione patientes. Hoc ipm̄ xp̄s docuit apostolos dicens. Cū eiecerint ⁊ exprobrauerint vos propter me. gaudete in illa die et exul. Unde Actuū.v. Ibant apostoli gaudentes a con.cocilij. q̄m digni habiti sunt ꝓ noīe iesu cōtumeliam pati.

Item tercio ex deuotione debent esse plerūq; oratioñi vacātes. Pro quo dicit. Orationi instātes. Ad hoc ipm̄ monet coniugatos. j. Coꝝ.vij. dicens. Nolite fraudare inuicem. nisi forte ex consensu ad tp̄s. vt vacetis orationi. Quia em̄ ꝯiugati pluribus sunt irretiti de q̄bus se expedire non p̄nt sine dei auxilio. ideo necesse est eis ipsuz frequenter orationibus interpellare. Uñ ad Thes. v. Sine intermissione orate ⁊c. B Tercio informat apostolus coniugatos. q̄tum ad exhibitionem quā debēt habere respectu ꝓximi. Pro quo dicit Necessitatibus sanctoꝝ cōmunicātes. Hec autē exhibitio siue cōicatio fit per opa mie subueniēdo. q̄b⁹ p̄cipue debēt intendere ꝯiugati. Item debēt se exhibere ꝓrio. s. vestire. cibare. potare. ⁊ alijs. ⁊ marie hospitalitati debent intendere Uñ illam inter cetera mie specificat dicens. Hospitalitatē sectantes. Sic faē etiam ad Hebr.xiij. vbi cū moneret ad

fraternā charitatē ꝛ ante oīa ſpecifi/cat hoſpitalitatē dicens. Hoſpitalitatē nolite obliuiſci. p hanc placuerūt q̄daꝫ deo angelis hoſpicio receptis. ſic̄ abra/am ꝛ loth qui fuerūt bonī coniugati. Item debent ſe exhibere ꝓmo. iniu/rias ipſius patiēter ferendo. Pro quo dicit. Benedicite ꝑſequentibus vos. Benedicite ꝛ nolite maledicere. Et. ſ. Pet. ij. Non reddentes malū ꝓ malo vllo modo. ꝫ econuerſo benedicentes. ſicut fecit xp̄us ꝛ btūs ſtephanus. Itē debent ſe exhibere ꝓmo ſe ſibi in oi/bus ꝓformando. Pro quo dicit. Gau/dere cū gaudentibus. rone ꝓſperitatis Sic faciebat apl̄us Phil. ij. Gaudeo ꝛ congratulor omnibus vobis. Item flere cum flentibus rone aduerſitatis Sicut faciebat ad Cor. xj Quis infir/matur ꝛ ego nō infirmor. Et ſic eritis idipm̄ inuicem ſentientes. Et quia cū oīa hec fecerimus. iuxta doctrinam dñi debemus dicere. Serui inutiles ſum⁹. Ideo apoſtolus poſt omnia ſubdit de humilitate dicens. Non alta ſapientes ſed humilibus conſentientes. Quia ſi/cut dicit Greg. Aut ceteras virtutes ſine humilitate congregat quaſi in ven/tum puluerē portat. Rogemus ḡ dñm

℣ De euangelio.

Sermo. XXXII.

Nuptie facte ſunt in chana galilee. Joh. ij. Iuxta littere ſuperficiem. principaliter in hoc euā/gelio tria tanguntur. vicz. Nuptiarū ce/lebratio. Aque in vinū cōmutatio. Et ex hoc glorie ſaluatoris reuelatio. Pri/mū tangitur in principio ibi. Nuptie facte ſunt ꝛc̄. Secundū in medio ibi. Cum guſtaſſet ꝛc̄. Tercium in fine. Et manifeſtauit gloriam ſuam ꝛc̄. Iuxta occulte intelligentie ſignificationē alia tria ex his poſſumus elicere. In primo eīm ſcz in nuptijs ſignatur in vnum dei ꝛ hoīs copulatio. In ſcō ſcz in aque mutatione nature noſtre in melius ꝓ/motio. In tercio ſcz in manifeſtatione glorie reparate nature eterna fruitio.

℣ Circa primū vbi ſcz oſtenditur dei ꝛ hoīs copulatio. tria oſtenduntur que ſolent eſſe in carnalibus nuptijs. vicz hominis tanq̄ a deo ſponſi a ſpō/ſa remota habitatio ibi. Galylee. Dei ad hoīem tanq̄ ſponſi ad ſponſam ex amore aduentio ibi. Chana. Et vtriuſ q̄ ꝓ ſpm̄ſcm̄ tanq̄ ꝓ ſacerdotē in tem/plo vginis in vnū copulatio. Ibi facte ſunt. Bene aūt ꝓ primū hoīs remota a deo oñditur habitatio. Galylea eīm trāſmigratio interꝑtatur. Et certe trāſ/migratio nō eſt niſi in locis a ſe diſtan/tibus. Diſtabat aūt hō a deo duplicit. naturaliter ꝛ occaſionaliter. Naturali/ter reſpectu deitatis. q̄ nulla eſt cōpa/tio deitatis ad hoīem. Occaſionaliter q̄ dū ꝓ grām ꝓpe eſſz occaſione pecca/ti longe diſceſſit a deo. Ipſe ē eīm filiꝰ ꝓdigus. q̄ accepta ſubſtantia a deo pa/tre. abijt ꝓ peccatū in regionem longin/quā ſentore filio. id eſt angelo q̄ ſenior eſt creatione cū patre remanente. Sed vtrāq̄ hanc metā diſtantie. ſcz nature ꝛ occaſionis traſmigrauit deus duct⁹ amore. et hoc notat ibi. Chana. Chana eīm zelus ſiue amor dr̄. Trāſmigra/uit eīm metas nobilitatis ſue q̄ ipſe q̄ tanq̄ creator a creatura longe diſtabat copulatus eſt creature. Vñ Hiere. xxxj In charitate ꝑpe. dilexi te iō ꝛc̄. Greg. Dūmus oīm factus eſt infimus oīm. Quid fecit hō niſi amor. Hec aūt copu/latio facta oñdit ꝓ ſpm̄ſcm̄ cuz dr̄. Fa/cte ſunt. Ope eīm ſpūſancti facte ſunt. Vñ dr̄. Conceptus ē de ſpūſancto. Vñ non dicit. Nuptie erant. ſed facte ſunt. quod eſt contra manicheum. Unde ꝛ apoſtolus dicit. Qui factus eſt ſm car/nem. Et poſt ſubdit. Scōm ſpiritū ſan/ctificationē. Hec autem copulatio fa/cta eſt in templo dedicato ſcilicet in be/ate virginis vtero. Unde bene ſubdit. Et erat mater ieſu ibi. quia in vtero ei⁹ celebrate ſunt. ℣ Scōm vero ſcz ex hoc nature noſtre in melius ꝓmotio

notat ibi. Aquā vinū factā. Circa quā tria tanguntur. s. nature nre nimia debilitatio. debilitatiōis diutina ptractio; t ei⁹ laudabilis in bonū pmutatio. Primū tangit cū dr aqua. Sicut em aqua ex debilitate sua semp inferius defluit; sic hūana natura ppter debilitatē quā habuit ex peccato inferius. i. in infernū defluxit. Nullus em fuit tam potens, t tā sapiens. qn illuc descenderet. Unō in li. Reg. xiij. dicit. Dñs tanq aqua dilabimur. Et hmōi diutina ptractio ostenditur in b q sex ydrie replete sunt. Sex em ydrie sex sunt etates ab adam vsq ad xpm. a quo debilitas hec pdurauit. Per xpm autez aqua debilitatis mutata est in vinū. t b laudabilr. Jn b em q architriclinus vinū pmutatū laudauit. ostat ipm fuisse primo vino melⁱ alioqn nō laudasset. Jn quo signat q hūana natura laudabilioꝛ ē post reparationem q fuit olim. Jn futura em pria ꝑ nobis mānifestabit gl̄iaz suā. Primū em vinū fuit primus status. s. an̄ pctm

R Tertiū ꝺo. s. repate nature etna fruitio innuit ibi. Et mānifestauit gl̄iaz suā. s. deitatis t hūanitatis. vt hō deitate spūs sanctetur. t coꝛpus gl̄ia coꝛporis in quo delectabit. pspicere. Ad hoc em vt dicit aug⁹. vt homo. coꝛpaliter fruꝛetur voluit deus homo fieri.

Dñica. Ser. XXXIII.

Erāt ibi sex ydrie posite sm purifi. iudeo. Joh. ij

Sicut ad purificationē iudeoꝛū sex ydrie ponebant. ita ad purificationē spūalū iudeoꝛ. i. ostentū peccata necessarie sunt ydrie sex. i. sex genera lachrymaꝝ de oculis q̄si de ydriis manātes. Debemus em flere. Primo ppria cōmissa sicut fleuit petrus. Et sic pctm purgauit negatiōis. Math. xxvj. Sic t maria magdalena omia peccata sua ad pedes dñi lacrimis diluit. Exēplū in pmp. c. ij. ff. Jtē debemus flere scōo p mūdi. p q̄bus ipugnam̄ dolis. Dolis. Maledictū t mendaciū. homicidiū t furtū inūdauerūt. Et sequit. Propt hoc lugebit terra. Un̄ t ps. mūdū istū vocat vallē lacrimaꝝ. Ascensiōes ināt in coꝛde suo disposuit in vālle lacri. Licet em in p̄dictis gaudeant mūdani tā q̄ frenetici. tm̄ de ipsis flent t ploꝛant sancti. Un̄ Job. xvj. dic̄ dñs apl̄is. Plorabitis t fle. vos. m̄. aūt gau. Jtē terꝛio flere debemus ppter dubiū de hoc mūdo exitū Ecc. ix. Nemo scit vtrum odio vel amoꝛe dignus sit. Propter b dr Judith. viij. Jn spū ꝛtrito t hūiliato fluentes dicamus illi flentes vt fm voluntatē suā faciat nobiscū miam suā Bern̄. Heu me miser vbi sum. qui nescio vbi futurus sum. Aug. Magna iudicia tua dñe t pfunda. q̄ cū ꝛsidero cō tremiscunt oia ossa mea qm̄ nō securat hō viuens sup terrā. Videmus em lucē obtenebꝛasse t de tenebꝛis lucē pcessiss se. qm̄ publicant t meretrices p̄cedunt incolas in regno dei. Filij aūt regni ejciunt foꝛas. Exēplū de heremita t latrone. Jtem quarto debemus flere p pꝛioꝛ pctis. Nūe. xxv. Ecce vir vnus de filijs isrl̄ intrauit coꝛā fratrib⁹ suis ad scoꝛtū vidente moyse t omni turba isrl̄ que flebat ante foꝛes tabernaculi.

Jtē debemus flere ānto p eoꝛundem sm coꝛp⁹ incōmodis. Hiere. ix. Quis dabit capiti meo aquaz. t oculis meis fontē lacrimaꝝ t ploꝛabo interfectionem populi mei. Job. ix. Videꝛ iesus ciuitatē fleuit sup illam. Jtē vltimo debemus flere p desiderio dei t patrie celestis. ps. Sup flumina babilo. illic sedimus t fle. dū recoꝛ. syon. i. patrie celestis. Et alibi. Fuerūt mihi lacri. m. pa. die ac nocte t c̄. Sitiuit aia mea ad deū fontem viuū. Quo nos pducat.

Dñica secūda de epl̄a. Sermo. XXXIIII.

Dolite esse pruden

tes apō vosmetipsos. nulli malū p malo reddentes. puidētes

bona.nõ tm̃ coꝝã deo ꝫ etiam coꝝã hoĩbus. Roꝝ.xij. Beatus paulus doctor egregius tria docet in hac epla.vicz vicia extirpare.virtutes aggregare.ꝛ cõsilia adimplere. Primũ scz vicia extirpare pertinet ad incipiẽtes quibus dr. Nolite esse prudentes apud vos metipsos.nulli malũ ꝓ malo reddentes.

Secundũ scz virtutes aggregare.pti net ad ꝓficientes.quibuꝫ dicit. Prouidentes bona.nõ tm̃ coram deo. ꝫ etiaꝫ coram omnibus hominibus. Tercium scz consilia adimplere.pertinet ad perfectos quibus dicit. Cum oĩbus hoĩbus pacem ha.nõ vos defendẽtes. Ez si esurierit inimicus tuus ci.al.ꝛc̃. Do

Docẽdo ergo primo deponere vicia incipientes.tangit duo vicia. Unũ qđ nos maxime decordinat respectu dei. ꝫ est superbia. Initium em̃ supbie hoĩs apostotare a deo. Sicut dr Ecc̃.x. Hoc vicium docet remouere cũ dicit. Nolite esse prudentes apud vos metipsos. Nec phibet hic apostolus esse prudẽtes.cũ xp̃us ꝓcipiat Matth̃.x. Estote prudentes.ꝫ esse prudentes apud vos metipsos nolite.quia hoc est arrogantie.quod cõtingit tribus modis.scz qñ quis credit se aliquid habere ꝛ hoc a se Sicut illi in ps̃. Labia nostra a nobis sunt.quis noster dñs est. Quibus dicit aplus.j. Coꝝ.iij. Quid habes qđ nõ accepisti.si autẽ accepisti.quid gloriaꝝ quasi nõ acce. Item qñ gloriat se habere quod nõ habz. Sicut ille cui dicitur Apoc̃.iij. Tu dicis qr diues sum ꝛ nullius ego et nescis.quia miser es ꝛ miserabilis ꝛ cecus ꝛ paup ꝛ nudus. Item qñ gliatur se excellere alios. Sicut phariseus. Lu.xj. Gratias tibi ago dñe.qr nõ sum sicut ce.ho. Et hoc est arrogantie.ꝓpterea talibus dicit aplus. Nolite esse prud̃.apud vosmetipsos. Quia certe talibus debeꝫ ve eternũ. Unde Esa v.dr. Ue vobis qui sapientes estis in oculis vestris.ꝛ coram vobismetipsis prudentes. Exemplũ capl̃o.ix.R. Ui cum vero quod nos decordinat respectu ꝓmi est impatientia qđ docet nos vitare cum dicit. Nulli ma.ꝓ ma. red. Et hoc oñdit beatus petrus. In Can̄ ij. Nõ red.inqt ma.ꝓ ma.q̃tũ.s.ad factum.nec maledictũ ꝓ mal̃.q̃tũ ad verbum. Hoc viciũ impatientie multũ exe crabaꝫ dauid dicens. Si reddidi retri. mi.ma.decidã merito ab inimicꝭ meis inanis. Persequaꝫ inimicus aiam me. ꝛc̃. Exemplũ in ꝓmptuario capi. vj. J.

Scdo informat ꝓficientes quorũ est virtutes aggregare ꝛ oñendit tria ipsis necessaria.s.virtutũ opa.ꝓ quo dicit. Prouidẽtes bona. Intentio recta. ꝓ quo dic̃. Coꝝã deo. Et fama bona.ꝓ quo dicit. Coꝝã hoĩbus. Sint ꝫ ꝓficiẽtes,puidentes bona.s.virtutũ ꝛ operũ. De quibus bonis dr Sap̃.iij. Bonoꝝ laboꝝ est fructus gl'iosus. Et de,ꝓfectu tp̃oꝝ bonoꝝ opeꝝ dic̃ Die.ad occeanũ Dicite mihi quot anni sũt ex quo sum? regenerati in xp̃o. Cõsideret vnusqsq; in illa celesti etate q̃tũ ꝓfecerit. nescio q̃liter placeant ꝓcibus illi infantes q̃ sunt ante annos q̃nq; vel decez si in ea modicitate pdurant.in q̃ nati sunt.videamus si xp̃iani sumus quid in nobis ex quo regenerati sumus virtus accesserit q̃d hũilitatis in ꝓsperis.q̃d patie in aduersis.q̃d felicitatis in dãnis.q̃d indulgentie in offensis. Sed modũ ꝓficiẽdi in bonis oñdit apl̃s.cũ dicit. Prouidẽtes q̃si ꝓcul videntes.s.antiquoꝝ patꝝ gesta ꝓsiderantes. Multũ em̃ ꝓuocam ad bonũ si sanctoꝝ facta recogitamus in q̃ nondũ attigimus. Q̃nte fuerunt asperitates aplorꝝ.passiones sanctorꝝ. tolerantie patꝝ.sicut legr̃ in vitaspatꝝ Uere in solicitudinib? errãtes.circuie. in me.in pel.capri.egẽ.ang.afflic.q̃bus dignus non erat mũ.sicut dr Hebꝝ.xj. Hoc mõ mathathias ꝓuocabat filios suos ad ꝓfectũ virtutũ. Mach̃.ij. dicens Memẽtote opeꝝ patꝝ q̃ fecerũt in generatiõibus suis.ꝛ accipietis gl'iaz magnã. Et qr in ꝓfectu virtutũ sũme est necessaria intentio recta.ideo apl̃s postq̃ dixerat. Prouidẽtes bona subdit. Co

ram deo. vt videlicet fiat bonus ꝓpter deum. non ꝓpter fauorē hominū. Hoc ipsum christ⁹ docet Matth. v. dicens. Attendite ne iusticiā vestrā faciatis coꝝ hoīb⁹ vt videamini ab eis. Sed qō coꝝ deo facere debēt docet. cū subdit Tu autē cum ora. intra in cu. ⁊ clauso ostio ora patrē tu. in abscon. ⁊ pr̄ tu⁹ q̄ videt in abscō. red. tibi. Est etiā ꝓficientibus necessaria fama bona. Pro quo addit. Sz etiā coꝝ hoībus. Et b̄ ꝓpter tria. s. vt malus hūliet. Unō. j. Pe. ij. Sic est volūtas dei vt bñ facientes obmutescere faciatis hoīm imprudentiū insipientiā. Itē vt ꝑrim⁹ edificet. Math. v. Sic luceat lux vra coꝝā ho. vt vi. opa ve. bo. Itē vt de⁹ glorificet. Unī. j. Pe. ij. Cōuersationē vestraz hñtes inter gētes bonā. vt in eo qō detractant de vobis tanq̄ de malefactoribus ex opibus bonis vos ꝓsiderātes glorificent deū. O Tercio docz ꝓfectos quoz est ꝓsilijs acq̄escere. ⁊ tria tāgit ipsis necessaria. Primū est oībus sine exceptione dimittere iniurias Pro quo dicit. Cū oībus pacez habentes. Sic faciebat dauid. Qui cum his qui oderunt pacem erat pacificus Sciebat em̄ q̄ bti sunt pacifici. qm̄ filij dei vocabunt. Secōm est iniurijs nō resistere. Pro quo dicit. Non vos defendentes carissimi sed date locū ire Sic faciebat christ⁹ qñ tpe passiōis dicebat. q̄. xij. legiones angeloz habere potuit ad sui defensionē sed tm̄ noluit. Sicut habet Lu. xxvj. Imo ꝛpetrū se defendere volentē coercuit dicēs. Conuerte gladiū tuū in vaginā. Nocapsuz inter ꝓfectōis regulas posuit. Math. v. dicens. Si quis ꝑcusserit te in maxillam p̄be ei ⁊ alterā. i. si velit te in altera ꝑcutere nō defendas. Tercium est iniuriātib⁹ etiā bñficiū exhibere Pro quo dicit. Si esurierit inimic⁹ tu⁹ ciba. il. Si sitit potū da illi. Sic fecit christ⁹ qñ p crucifixoꝝ⁹ orauit dicēs. Pater ignosce illis. qz nesciūt fa. Hoc idē docuit inter regulas ꝓfectōis Math. v. dicens. Bñfacite his q̄ vos odē. Et ora te p̄ ꝑsequen. vos. Hoc cōsiliū adiplevit beatus Stephanus qñ p lapidatoꝝibus exoꝝauit. Rogemus.

De euangelio.

Sermo. XXXV.

Domine si vis potes me mundare. ⁊c. Matth. viij. In his verbis duo innuunt. Leprosi infirmitas. cū dicit se mūdandū. Et dñi sup infirmitate transcēdens potestas. cū dicit. Dñe si vis potes me mūdare. ℣ Leprosi aūt infirmitas est generalis infectio ⁊ corruptio membroꝝ. Et designat infirmitatē spūalem hoīs cui sensus p̄ mortale peccatū sunt infecti ⁊ corrupti tanq̄ leprosi. Et qz nō vnū est mortale ꝑtm̄ hoīem tanq̄ lepra inficiens sed multa sunt. sic multiplex est lepra in scriptura. multa mortalia peccata designans ℣ Nota q̄ q̄ septē criminalia pctā designant̄ p septēpliciē leprā in sacra scriptura. ℣ Est em̄ lepra superbie. ⁊ hec est regis ozie. q̄ ausu temerario p̄sumpsit officium sacerdotis exercere. De quo Paralip. xxvj. Et hec signat̄ Leui. xiij. p leprā in barba. ℣ Itez est lepra inuidie. ⁊ hec est marie q̄ ꝓpter inuidiam quā habuit in moysen inhesit ei. De q̄ Numeri. xij. Ecce medū carnis tā deuoratum est a lepra. Inuidia em̄ devorat possessoꝝ. Unde hec est fera pessima q̄ devoꝝauit ioseph. Et hec signat̄ p lepram in domo. Lepra em̄ inuidie est in domo cordis. et est tanq̄ vermis in pomo. qz inuidia in corde tanq̄ vmis in pomo nascit̄. ⁊ ipm cor tanq̄ vmis pomū depascit. ℣ Item est lepra ire. ⁊ hec est simonis. De q̄ Math. xxvj. Ip se em̄ indignabat̄ dño qz cū maria loq̄batur. Et b̄ signabat̄ in lepra vlcer. Ulcus em̄ nō simit se tāgi sic iracūdus. ℣ Itē est lepra auaricie. Et hec ē giezi Regū. iiij. Qui ꝓpter lucz tpale vēdidit spūale. ⁊ b̄ signat̄ in lepra caluicij.

Leuit. xiij. Caluus em̃ sp crinib⁹ eget. sic sp auarus eget. ¶ Ite est lepra accidite. Et hec est moysi. Exo. xij. Qui p̃tulit manũ suam leprosam de sinu suo Egestatez em̃ opata est manus remissa Et hec signat in lepra vestis q̃ est leuis. Sic accidiosi leuiter tepide viuũt ponunt em̃ manũ sub ascella. Exẽplũ ca. ij. D. ¶ Item est lepra gule. t hec ẽ illoz leprosoz quatuor qui intrauerũt tentoria syrozũ t comederunt t biberunt t absconderunt. t post nunciauerunt. iij. Re. vij. Et hec est lepra in cute. ¶ Item est lepra luxurie. Et hec est lepra Joab. Reg. ij. Cui dictũ est vt nõ deficeret fluxus seminis. tc̃. Et hec est carnis lepra p̃figurata. quia q̃ fornicat in corpus suũ peccat. Et hec septẽtuplex lepra spiritualis mficiẽs est t corrũpens totũ hominẽ. q. totũ corp⁹ Reddit em̃ graues pedes ad bene ambulandũ. manus ad bñ opandũ. anhelitũ fetidũ t torũ aspectũ Adapta. Et talis dolẽs de infirmitate sua accedat per cordis ꝓtritionẽ ad medicũ. q̃ solus peccata dimittit. confiteat potẽtiã. et expectet eius volũtatẽ dicẽs. Domine. si vis potes me mundare. Et statim recipiet sanitatem. Si aũt vis loqui de septẽ mortaliũ peccatorũ curatione per christũ. Require dñica. xvij. in sermone. Ydropicus erat.

¶ De euãgelio.

Sermo. XXXVI.

Vade ostẽde te sacerdotibus Matth. viij. In b̃ q̃ sanatũ leprosũ remittit sacerdotibus ostẽdit q̃ sanatis p̃ contritionẽ necessaria est cõfessio. ¶ Circa quã in p̃missis verbis ꝓsiderant̃ quinq̃. videlicet q̃ debet esse ꝓfessio festina. nuda. ꝑpria. integra. et frequẽs. ¶ Primo q̃ debet esse festina innuit cũ dicit Vade. Non dicit ibis. Sed vade in p̃senti. q. tantũ bonũ in quo consistit salus nullatenus est differendum. Juxta illud Jacobi. v. Cõfitemini alterutrũ peccata vra vt salue. Ad ꝓfessionẽ salutiferã festinandũ est mltis de causis ¶ Primo ꝓpt̃ incertitudinẽ hore mortis. Lu. xij. Veniet dñs serui illi⁹ in die qua non sperat. et in hora qua nescit. et diuidet eũ. et partẽ eius cum infidelibus ponet. Ite diuiti ꝑmittenti sibi vitã in annos plurimos dictũ est. Stulte hac nocte repetent aiam. tc̃. Exemplũ in ꝑmptuario ca. iiij. B. ¶ Scõm est quare festinandũ est ad cõfessionez q. morãs in peccato semp accumulat peccatũ peccato. et p ꝓsequẽs penaz pene. Aplus. Qui in sordibus est sordescat adhuc. Apls. An ignoras q̃m benignitas dei ad penitentiã te adducat; Secũdm duriciã et ipeni. cor. thesaurizas ira. Et Greg. Peccatũ q̃d p̃ penitentiam nõ diluit mor suo pondere ad aliud trahit. Exemplũ in ꝑmptuario ca. vj. D. ca. ix. A. ¶ Tertiũ est q̃re ẽ festinanduz. quia quanto diuti⁹ morat q̃s in peccato tanto lõgius elõgat a deo et tanto difficilior est regressio. Uñ sm̃ cursum consuetũ admin⁹ tantũ spaciũ tpis debet exp̃ndere ad deũ redeundo. quantũ expendit a deo recedẽdo. Qđ q. raro fit ꝑpterea dicitur in ps. Qui elongant se a te ꝑibunt. ¶ Quartũ est quare festinandũ. quia in extrema egritudine vix potest aliq̃s vel de peccatis penitere vl etiã cogitare. Ideo cũ egritudine deprimeris vix aliud cogitare potes q̃ qđ sentis et illuc rapit̃ intentio mẽtis vbi est vis doloris. Quia vt dicit aug⁹. Plurima tunc impedimenta concurrũt. Nã mors vrget. pena tenet. filij quos illicite dilexit. vxor t mũdus eũ ad se vocãt. Tene q̃ certũ t dimitte incertũ. t. age penitentiã dũ sanes. Exemplũ in ꝑmptuario ca. j. ff ¶ Quintũ est q̃re festinãdũ est q. nisi in p̃senti vita feceris. non poteris postea sed clamabis nec exaudieris. Clamauit enim diues in inferno t nõ est exauditus. nec in gutta aq̃. Festina q̃ vade t noli ꝑegastynare dicẽs. Hinc mõ. sine

mō. qz illud mō nō habet modū. vt dicat Aug⁹. Exemplū ca. ħ. N. R Sēdo innuit q̄ ꝓfessio debet esse nuda nō palliata. cū dicat Ostēde. Nō ei ꝙs debet uti verbis vel noibus palliatis. sed ꝓpriū peccatū suo noīe ꝓpio ānticum q̄ turpe exprimat. ⁊ no solū peccata sed oēs circūstantias quātūcunq̄ turpes ⁊ abominabiles vt sic tota sanies apostematis expellat. Debet enīz dici. Quis. ꝙd. vbi. p quos. quoties. cur. quō. qñ. Quilibet obseruet aīe me dicamina dando. R Quis. s. si mascul⁹ vel femina. iuuenis vel senex. nobilis aut ignobilis. solut⁹ vel ꝓiugatus. clericus vel laicus. cōsanguineus vel affinis. R Quid. vtrū. s. adulteriuz vel fornicatio. Aut homicidium vel hmōi.

Vbi. in loco sacro. vel via publica. vel loco nō cōsecrato. R Per quos. s. mediatores. qz oēs tales sunt ptīcipes criminis ⁊ dānatōis. R Quotiēs. debet ei cōfiteri si pōt nō solū pctā sed etiam vices. vt dicat quotiēs fornicatiā cognouit vel adulterā. et vtrū vnam aut plures. Et quotiens iterauit iniurias. et hmōi. R Cur vtrū sponte vel coactus vtz cupiditate vel pauptate. et hmōi. R Quō. s. de mō agendi vel patiendi. qō mdius actu q̄ locutiōe sat. R Qñ vtz in tpe sacro. puta aliq̄⁹ festis vel ieuniis. vel hmōi. S R Tercio innuit dñs q̄ ꝓfessio dz esse ꝓpria. cū dicit. te. nō aliū. ps. Deꝰ vt. me. annū. ti. non alienā. qz alit si crimē alioz diceret. nō est ali⁹ crimis corrector sed ꝓditor vel detractor. Fallit ꝫ vbi circūstātia talis est q̄ aliter nō pt ꝓfiteri pctm. vt si cognouit matrē suā vel filiā. vel simile. ⁊ tūc non ē ꝓditor. qz nō dicit vt aliū ꝓdat sed vt liberet se. qz aliter nō posset ꝓfiteri peccatū. S R Itē in ꝫ q̄ dicit ostēde te sacerdotib⁹. innuit q̄ cōfessio dz esse integra. Nō enī dicit ostēde caput vel manus vl aliud. sed te totū. qz nō tm ꝓfiteri dz ꝙs qō fecit manib⁹ vl pedib⁹. ꝫ etiā oculis ⁊ auribꝰ ⁊ alīs. vt sez oīa pctā dicat q̄ ipse ꝓmisit. nō diuidendo inter diuersos sacerdotes ꝫ vni oīa. Deꝰ enī summe bonꝰ impfectōnis opus nō bz. aut enī totū hoiem sanat aut nihil. Nñ ysus. Sūma dei pietas veniā nō dimidiabit. Aut nihil aut totū ꝓpiciādo dabit. Caue ꝫ ne ꝓpē verecundiā diuidas ꝓfessionē. Ridiculosi enī erāt nūcij dauid. q̄bus vestimēta vsq̄ ad nates erāt precisa. ⁊ medietas barbarū rasaq̄ mal̄ coopiēbat cui dorsum nudū appet. Rex ille q̄ nūcios dauid sic deturpauit diabolū signat. qui peccatoribꝰ suadet vt q̄dā peccata detegant. Sed q̄ habitat in celis irridebit eos. Ideo dicit dñs ꝓphete. Effunde sicut aquā cor tuū. Aliq̄ ei effundūt sicut oleuz. Alij sicut mel. Alij sicut vinū. Alij sicut lac. Cū oleū effundit⁹ ꝙ pinguedo in vase remanet. Hij sunt q̄ parum pctā sua ꝓfitent̄ maiora ꝓpter verecundiā retinentes. Sicut mel effūdūt qui quidē oīa ꝓfitent̄. sed dulcedinē delectationis retinēt sicut vas mellis. Sicut vinū effundūt q̄ odorē retinent sicut vas vini. hoc est qñ libenter audiūt tractare ea q̄ incitant ad peccā dū. Sicut lac effundūt q̄ colorez peccati retinent. sicut vas lactis candorez. ꝫ est qñ delectatiōes mūdi libenter aspiciunt. Dz caue ne ꝓcutiat te dñs pies dealbate. Effunde ꝫ sicut aquā cor tuum post cuius effusionē nihil remanet

S R Quinto oñdit q̄ cōfessio debet esse frequēs. cū dicit pluraliter sacerdotib⁹. ꝙ per plures sacerdotes innuit frequentiā. qō dupliciter ē intelligēdum. Uno mō vt si frequēter ceciderit i mortalia pctā frequēter cōfiteat. Alio mō vt etiā eadē pctā frequēter ꝓfiteat. Si forte vna inter multas cōfessiones inueniat placēs deo. et etiā ꝓpter frequentez pudorē ꝓfessiōis. q̄ magna pars est satisfactionis. et etiam vt plures habeat orantes pro se.

De euangelio.
Sermo. XXXVII.

Cum introisset capharnaū accessit ad eū centurio rogās ⁊ dicēs. Dñe puer meꝰ iacz paliticꝰ in domo ⁊ male tor. Mat. viij. Centurio cuiꝰ puer paliti torquet signat peccatorē. cuiꝰ animus torpens a bono accidia vexat. Qui vtiq; centurio p curatiōe serui tria facit. ¶ Prio enī adit medicū. p quo ōz. Cū introisset capharnaū accessit ad eū. ¶ Scō exponit morbū cū dicit. Puer me. iacet in do. palti. ¶ Tercio petit subsidiū cū dicē Dīc verbo ⁊ sanabit. Sic certe q̄libet dicto mō infirmꝰ. s. spūali paliti p cussus exēplo centurionis adeat thronū gre ei⁹ p petī ꝑtritiōez. exponat morbū p ꝯfessionē. petat subsidiū p orationez q̄ est ps satisfactōis. Æ ¶ In primo scz in peccati ꝑtritiōe tria implicant cōtrito necessaria. ¶ Primū ē exꝑtritiōe ad deū ꝯuersio. p quo dicē Accessit ad eum. Jacob. s. dicē. Cōuertimini ad me et ego ꝯuertar ad vos. Idē Joh. ek. ij. ꝯsulit. Cōuertimini ad dñm deum ve. qm benignus. in se em nunq̄ irascit. ⁊ misericors ē miserꝰ sp miserādo. patiens. q; diu vltionē suspēdit. mkte miserationis. q; oīb⁹ q̄cq̄d ad salutē petūt impēdit. ⁊ pstabit sup malt. q; p malis bona repēdit. Exēplū in ꝓmptua. ca. xx. A. ¶ Secundū est ꝯuersiōis accelerat tio. Hāc innuit in hoc. Quia statim cū introisz in caphar. accesꝰ. Sic Maria magdalena peccatrix. vt ꝯgnouit q̄ ie sus accubuisset in domo simonis. ad ip̄m tanq̄ ad medicū venit. Ecc. v. ōz Ne tar. ꝯuerti ad do. Si vis plus loq̄ de festina ꝯuersione. Reqre in capite ieunij in ꝓmone Cōuertimini. ¶ Tercium est cōuersi siue ꝑtriti de petis hūiliatio. Et hoc innuit in hoc q̄ centurio q̄ fuit magnꝰ accessit rogās hūiliter. Ecc. iij. Quāto ma. es hu. re in oīb⁹. Vñ et dauid rex pⁿs petm vite se hūiliando dixit. Cor ꝑtritū ⁊ hu. ōs ne despi. ¶ In scō. s. in explanatōe morbi tria facit. Nā primo oīndit morbū ⁊ b cū dicē Puer meꝰ ia. pa. Scō tāgit infirmitatis locū cū dicit. In domo mea. Tercio infirmitatis modū cū dicit. Et male torquet. ¶ In primo innuit q̄ confitēs morbū nō ōz occultare sed oīndere petm suo noīe exprimēdo dicens. Puer meus. i. animꝰ meus iacet paliticus a bono ope p accidiā torpendo. Accidia em est tarditas corpis metu ꝯsequentis laboris. Vñ Ecc. xiij. Stultꝰ ꝯplicat manꝰ suas ⁊ comedit carnes suas dicens. Melior est pugillus cū reqe q̄ plena vtraq; manꝰ cum labore ⁊ afflictione. Etiā si aliq̄d boni ꝯcipit extinguit p animi accidiā. Hō signat Re. iij. in muliere q̄ pepat puer. Mortuꝰ ē inq̄t filius ei⁹ nocte dormiēs q̄ppe op pressit eū. Mulier filiuz parit cū aīa bñ opari incipit. Sed dormiēs ip̄m oppri mit cū accidia dñante q̄ inceperat non vult ꝯsūmare. et sic iacet puer. i. animꝰ paliticꝰ ad oē opus bonū torpidus. ¶ Itē p loeū innuit q̄litatē peccati quā ꝯfitēs ōz exprimere. Nā domꝰ in q̄ iacet ꝯsciaz signat. ⁊ differt ab illo adolescēte q̄ ad portā ciuitatis p opis manifestationē defert. ⁊ a lazaro q̄ p ꝯsuetu dinē tumulat. De q̄b⁹ si vis loq̄ habes in sermone Adolescēs tibi dixi. sur. In dñica. xj. p⁹ pēte. ¶ Itē modū petī ꝯfiteri docz dicēs Et male torquet. Vere male torquet paliticꝰ spūalis. q; intꝰ in domo ꝯscientie est ignis q̄ ip̄m exurit. s. sua desidia. Vñ Prouer. xxiij. ōz. Per agrū. s. cordis pigri hoīs trāsiui. ⁊ ecce totū repleuerūt vrtice q̄ exurūt. ⁊ ops ruerūt supficiē eius spine q̄ pungunt. Tota die ei ꝯcupiscit ⁊ desiderat piger Sic ōz Prouer. xxj. Et ideo male torquet. q̄n illud q̄ō desiderat hre nō pōt Et intantū torquet. q̄ sicut ibidez ōz. Desideria occidūt pigr. ¶ Tercio docet petere subsidiū. ⁊ b p orationē q̄ est pars satisfactionis cū dicit. Dīc verbo et sana. puer meꝰ. Tres em partes satisfactōis sunt. Oratio. ieunij ⁊ elemosina. Vnā tāgit hic. s. orationē Et docuit orare tripliciter. s. hūiliter. cū dī

ptit. Dñe nō sū dign⁹ vt intres sub tec. meū Vere licz cēt cēturio thī attēdebat illud. Subdit⁹ esto dño t ora illū. Humiliū em̄ t māsuetor sp sibi placuit de pcatis. Ain dr Ecc. xxv. Dro hūili. se. pene. nubes. t donec ꝓpinq̄t. nō ꝑsolabit t nō discedet donec altissim⁹ aspiciat. Sicut patet in publicano. Lu. xviij Qui reputās se indignū ocl'os ad celū leuare statim descēdit iustificat⁹ in domū suā. Jtē docuit orare fideliter dicēs. Im̄ dic ybo t sana. pu. m. Vere iuxta ꝑsiliū bti iacobi postulauit in fide nihil hesitās. Nō etiā dñs oñdit dicēs Amē dico vobis nō inuem tantā fidē in israel. Orās em̄ dz cōfidere ꝙ impetrabit. Ain dicit Bern. Unū de duob⁹ indubitāter credere debem⁹ ꝙ dñs dabit nobis. aut illud qđ petim⁹. aut qđ nouit esse vtil⁹. licz q̄nq; ꝓtrahat et audire. vt feruēti⁹ t magis instem⁹. Ain et cēturio docuit orare instanter Post ꝙ em̄ orasset dñm t dñs nō statiz exaudiuisset eū. nō iō destitit nō ideo desperauit. Dz post allegauit dicens. Nā t ego sum hō sub ptāte ꝑstitutus. et dico huo meo fac b t fac. sic tu tm̄ dic verbo t sanabit puer me⁹. Et certe melior fuit finis orōnis ꝙ principiū. qz statim subdit dñs. Made t sicut credidisti fiat tibi. Bonū est g̃ orōni instare sed nō ꝑ orōis ꝓlongationē. Ain Math. vj. dixit dñs discipulis. Orātes aūt nolite multū loqui. Propt̄ qđ dñs t breuē orōnez docuit ipsos dicēs. Sic orabitis. Pr nr. cē. Volēs vt freq̄nti⁹ ire ret. Sic em̄ dr orō iusti assidua. Sm ꝙ Jaco. dic. Ain t in vitis paty oñdit angelus cuidā pri sancto modū orādi vt scz frequenter ab ope surgeret. et facta breui orōne itez laborāret. Ideo dicit dauid. media nocte surgebam. Et septies in die laudauit dñm. Jō ysa. xxiij dr. Bñ cane. freq̄nta cātieu. Sicut de btō bartholomeo legit ꝙ cēties in die et cēties in nocte flexis genib⁹ orabat dñm. Et ipse dñs orauit tertio eundē sm̄onē. Math. xxvj. Exemplū in pm̄ptuario ca. xv. ff. Rogem⁹ t nos dñm vt ꝓ tritionē t ꝓfessionē t satisfactionē de spūali palisi si q̄ ꝓtraxim⁹ satisfacere valeamus.

Dñica tercia de epistola. Sermo. XXXVIII.

Emini quicquaz

debeatis nisi vt inuicē diligatis Ro. xiij. In his verbis monet nos ap'ls de duplici ꝓximi debito. scz tpali t spūali. Primū qđ ꝓtingit in reb⁹ tpalib⁹ monet nos ꝙ sit soluendus t nihil de eo retinendū. cū dic. Nemi q̄quā debeatis. Scōm qđ ꝓtingit in rebus spūalib⁹ monet nos ꝙ sp sit soluēdū t sp retinendū. cū dicit. Nisi vt inuicē diligatis: Ad tpale aūt debitū qđ ē ꝓximo soluendū. Aut contrahit circa res ꝓximi. aut circa ꝑsonam ꝓximi. Si circa res ꝯhit. hoc fit multipliciter. aut ex violētia. aut ex fraude. aut ex iniq̄tate. Si ex violētia b est qz vel violētia manifesta vel occulta. Si ex manifesta sic ꝯhūt debituz circa res ꝓximi raptores. iudices t dñi a subditis vltra iusticiā exigētes. t tartilloz lusores. Si aūt ex violētia occulta. sic cōtrahūt fures t eoz oplices. vt sunt furtū emētes t fures fouētes q̄ tenent oēs ad restōem. Si aūt ex fraude ꝯhit furtū vel debitū. sic sunt qui bonuz asserūt t malū subiciūt. vt sūt plūbū ꝑ argēto dātes. cuprū ꝑ auro. outnū corū ꝑ caprino. malū panū ꝑ bono. vltra vel citra iusticiā ꝓputātes. thmōi. Si aūt ꝯhit ex iniq̄tate sic sūt vsurarij. vsurarij⁹ ei ō supfluo sibi ꝯmodat idigēti ad vsurā. t sic ꝯhit debitū ex iniq̄tate. Cū em̄ ex ꝑcepto teneat q̄libet diligere ꝓximū suū sicut seipm̄. supfluum dz ad necessitatē ꝓximi erogare. qđ q̄ nō facit iniq̄ facit. i. nō eq̄ facit. qz nō diligit ꝓximū vt se. Et tales diuitie q̄ vl' supflue reseruant. vl' si ꝓprio ñ ꝯmodant dicūt iniq̄tatis diuitie. vt dic glo. sup illō. Facite vobis aj. tc. Ain vsurari⁹ peior ē inde

ꝛ chriſtū ꝓ minoꝛi p̄cio dat ꝙ iudas. q̄ qđ male accepit ſtatim reddidit. Itē peior ē latrone. qꝛ latro aliq̄n q̄ſcat. ſ. dormiendo ⁊ comedēdo. vſurari⁹ nunq̄ nec die nec nocte. Vñ qꝛ ipſe vēdidit requiē frustra cātaꝫ ei requiez eternā. Exemplū in pmptua. ca. ij. ℣. Itē peior ē iudeo. qꝛ iudeus ab alio iudeo nō accipit vſurā. Itē peior eſt inferno qꝛ infernus nihil accipit niſi qđ celū reſpuit. Et qꝛ oēs p̄dicti tenenꝫ ad reſtitutionē. oībus vt ſingulis ſingula reſtituanꝫ. ꝺꝛ ipis ab apło Nemini q̄cquā debeatis. qꝛ aliter nunq̄ ſaluabuntur. Nec mir ſi ꝓ alienis q̄s dānaꝫ. cū dives ille purpuratus. qꝛ ſua lazaro nō dederat in inferno eſt ſepultus. Et ſic cortina cortinam trahit. ita male fidei poſſeſſoꝛ ſeq̄ces ſuos ſecū trahit. cum em̄ oīa pcta cū actoꝛe ſuo mortanꝫ vt fornicatio ⁊hmōi. mala poſſeſſio ſp vigilat. Vñ ꝓ vinea naboth nō ſolū achab eſt punitus. ſed eius poſteri vſq̄ in q̄rtā generationē. Solēt em̄ tali⁹ filij dicere. Juſte poſſideo qđ p̄ me⁹ mihi dimiſit. ⁊ ita p̄ ſecū trahit filiū ad gehēnā. ⁊ ℔ qđ nō vult hic dimittere ꝓpter amoꝛē dimittit ꝓpter gehennā. Vñ legit in legēda furſei. q̄ cū eſſz filij⁹ regis et regine chriſtū nudus ē ſecut⁹. ⁊ cum quodā tpe ꝛopuliſſet neceſſitas cū recipere tunicā a quodam feneratoꝛe. ipſo mortuo. angeloꝝ ⁊ demonuz facta eſt magna altercatio ꝓ tunica. Cū demones eā hꝛe nō poſſent in facie ei⁹ crudeliter ſe iniecerūt ⁊ ipſius maxillā miraculoſe fregerūt. Que cum poſt angeli ad coꝛp⁹ reſtituiſſent ſp ꝛcauitas in facie eius fuit. ita vt man⁹ ibi clauſa poſſet circūuolui. Itē exēplū de filio vſurarij dānato cū pꝛe. qꝛe in pmptua. ca. ij. E. ℬ Si aūt debitū ꝓtrahit cir ca pſonā ꝓximi. hoc fit ope aut verbo. Ope pſonā ꝓximi p afflictiōes debilitādo. Ore pſonā ei⁹ maledicēdo. vl̄ p detractiones obfuſcādo famā ei⁹. q̄ oēs tenenꝫ ad reſtitutionē. Vñ Salomon Qui detrahit ꝓꝛio ſuo in futuꝝ ſe obligat. vt ſ. ei cui detraxit ſatisfaciat. Jux ta illud cuāgelij. Si offers mun⁹ tuū ad al. ⁊ recoꝛ. fuc. q̄ frater tu⁹ hꝫ aduersum te. vade pri⁹ ⁊c. Vñ de oīb⁹ ſupdictis ꝺꝛ. Nemini q̄q̄ debeatis. niſi vt inuicē diligatis. ℭ Scdo ponit debitū ſpirituale. ſ. vt inuicem diligatis. Nā caritas ſp eſt ḧnda ⁊ ſp eſt ſoluēda. Unde glo. Jta eā ſoluite vt cam ſp debeatis q̄ de alijs vtutib⁹ nō ꝺꝛ. Nā honoꝛez ſi abſens eſt pſona non teneoꝛ exhibere. ſed caritas etiā abſenti exhiberi debet. Itē ſi video q̄ alioꝛs de honoꝛe ſibi exhibito ſupbiat. non debeo ei eū exhibere. caritatē aūt ſp debeo Hec ē virtus q̄ quāto magis ꝓfio exhibeꝫ. tāto in exhibente augmentaꝫ. Vñ nota q̄tuoꝛ rerū differētias. Sunt em̄ res q̄ cū pluribus cōicanꝫ diminuunꝫ. vt eſt aurū ⁊ hmōi. Itē ſunt res q̄ cū pluribus cōicanꝫ. nec diminuunꝫ nec augmētantur. vt ſunt lux ⁊ tenebꝛe. Itē ſunt res q̄ cū plurib⁹ nō cōicanꝫ diminuunꝫ. cū aūt cōicanꝫ augenꝫ. ⁊ quāto plus cōicanꝫ. tanto magis et plus augenꝫ. Et he ſunt due. ſ. ſcia ⁊ caritas. Unde dicit Boecius. Scientia ē nobilis poſſeſſio animi q̄ auaꝝ deſignaꝫ poſſeſſoꝛē. Niſi publiceꝫ elabiꝫ. Alia res eſt vt⁹ ſiue caritas De q̄ dicit gloſa. Cū redditꝫ ab hoīe creſcit in homie. ⁊ quanto magis redditꝫ tanto magis acquiritꝫ. Quarta differētia eſt in diuitis q̄ cū pluribus cōicanꝫ in ſe nec minuunt nec augenꝫ. Sant aūt eſſe ⁊ bene eſſe quibus participanꝫ. Et ideo qꝛ caritas extēſa creſcat. Nemini quicq̄ debeatis niſi vt inuicem diligatis.

De euangelio.

Sermo. XXXIX.

Omīe. ſalua nos perimus. Math. viij. Hec eſt oratio apłoꝝ in piculo maris exiſtentiū. ⁊ quia nos fratres cariſſimi in piculoſioꝛi mari. videlicet huius mūdi ſumus. ideo vt liberemur p̄cemiſſaz

oronem ad saluatorē nostr̄ dirigamus dicentes. Dñe salua nos ꝑimus. In q̄bus verbis duo notant̄. Tangit̄ cū in ipsis periculū cū dicit̄ ꝑimus. Et implorat̄ auxiliū cum dr̄. Dñe salua nos.

¶ Periculū aūt nostrum magnū inuenimus si maris periculū ꝑ qđ nauigauimus. ⁊ nauis in qua sumus debilitatē ꝑpendimus. Mare cū huius mundi inter oīa maria plura pericula habz. qđ ꝓbat sicut dicit btūs Ber. transiuntiū paucitas. ⁊ peuntiū multitudo. In mari siquidem marsilie de q̄tuor nauibus transeūtibus vix vna periclitat̄. In hoc ꝙ mundo nō dico de quatuor. imo de q̄draginta transfretantibus vix euadit vnus. Exēplū de quodam monacho sancto cui abbas in virtute sancte obedientie p̄ceperat vt sibi post mortē appareret. Et reuerente abbate dixit eadē die mortis sue mlta milia hoīm decessisse. ⁊ se tm̄ tertiū saluatū esse. Item aliud exemplū in ꝑptuario q̄re ca. xvij. C E. ¶ Sunt cū in maribus mōti tot ⁊ tanta pricula. ꝙ q̄ vult euadere vnū incidit in aliud. Juxta illud. Incidit in scillā cupiens vitare caribdim. ¶ frequenter cū q̄s volens vitare periculu luxurie absorbeā a voragine auaricie. quasi a caribdi. Scilla ꝙ dr̄ petulantia maris sup arenā maris vel scopulos ex defectu ꝓfunditatis. Est etiam hoc mare mundi periculosum ꝓp̄ ventor̄ vehementiā ⁊ cōtrarietatem. Vñ Dañ. vij. dr̄. Q quatuor venti pugnabant in mari. vicz venus timor. vana spes. vanus dolor. ⁊ vanū gaudiū. Que quatuor affectiones hoīs nunq̄ ꝙcordāt. De q̄bus Boecius. Gaudia pelle. pelle timorē. spemq̄ fugato. nec dolor assit. Item periculosum est mare huius mūdi ꝑpter latronū ⁊ pyratarū id est demonū crudelitatē. q̄ crudelitas eor̄ designat̄ Luc. x. in illo qui descēdit ab hierlm in iericho. quē nō solum spoliauerūt sed etiā vulneratū semiuiuū reliquerūt. Exēplū in ꝑptuario ca. ij. ¶ Item est periculosum ꝑpter monstrorū diuersitatē. Sunt em̄ sbi syrene adulator̄ dulces cantus habentes quas cū vlixe surda aure transire debemus. Exemplū ca. vij. A. Est etiā ibi alia bestia de qua Apoc. xiij. Vidi bestiā de mari ascendentē. hñtem septem capita. id est septem mortalia ⁊ capitalia peccata ⁊ decē cornua. i. transgressionē decem mandator̄ dei. ꝑ que multū impugnāt in hoc mari nauigantes. ne ad potū salutis puentāt. Sed ecce inter tot pricula ꝓstituti. aggrauat nostrū periculū vasis siue nauis fragilitas. corpus em̄ nostrū qđ est vas nostrū fragilius est oīni vitro. q̄ vitr̄ ⁊ si frangi potest. submersum tm̄ in aquā ledi nō ꝑt. qđ nō hz hō Item corpus nostrū est nauis ꝓforata ita q̄ intrant aque temptationū ⁊ malar̄ delectationū vsq̄ ad aiam ꝑ foramina q̄nq̄ sensuū. Propter qđ exclamat dauid. Sal. me facōs qm̄ intra. aq̄ vs. ad am. me. Et Treñ. iij. Inūda. aq̄ sup caput me. ⁊ dixi pj. In tot g̃ periculis ꝓstituti dñm implorem⁹ auxiliū dicentes. Dñe salua nos. q̄ si decreuer⁊ salua re nos ꝓtinuo liberabim̄. E ¶ Saluat aūt nos dñs triplici salute. vicz salute nature. gre. ⁊ glie. Salute nature saluat ipsam ne in suū principiū. scz in nihilum redeat ꝓseruando. De qua ps Noies ⁊ iumēta sal. dñe. Salute gre saluat aiam a peccatis purgando. ⁊ in vtutibus ꝓmouendo. De qua Matth. j. ipse sal. fa. ꝑplm suū a pec. eor̄. Salute glie saluat corpus ⁊ aiam eternaliter beatificando. De qua Esa. xlv. Saluatus est ī israel salute eterna. Hanc ergo triplicem salutē ne pereamus. implorem⁹ a dño dicendo. Dñe sal. nos. Sic clamabat. Aug. in li. soliloquior̄ petēs salutis auxilium. Quādiu inquit tactabor miser in fluctib⁹ mortalitatis mee clamans ad te dñe. ⁊ nō exaudis. audi clamantē dñe in h̄ mari magno ⁊ educ me ad portum felicitatis eterne. Infelices heu nos qui per huius mari magni fluctus ꝑcelloſasq̄ voragines trahim⁹ nauem ignorantes an ad portū salutis

peruenire valeamus. guberna refugiū nostrū. nauem nostram tua dextra clauo clauo crucis tue ne peamus in fluctibus. exaudi nos deus salutaris noster. spes oīum finiū terre ⁊ in mari longe. In mari turbulento versañ. Saluos nos fac dñe ꝓpter nomen tuū. Da nobis dñe inter scillam ⁊ caribdim ita tenere medū vt vtroq; piculo cuitato saluis naue ⁊ mercibus securi quenia⁹ ad portum salutis eterne. Ad quā nos perducat.

¶ Dñica quarta de epla.

Sermo. XL.

Induite vos sicut electi dei viscera misericordie. Col.iij. Vestes ad quas nos hortatur aplus sunt virtutes. Et sicut corpaliuz vestium. quedam sunt, ꝓpter frigus ad calefaciendū. quedam vt in estu ad cooperiendū. quedam vt in festis ad ornandū. quedā vt in plijs ad muniendū quedaz contra pluuiā ad ꝓtegendum Sic ⁊ easdem spūi necessarias enumerat aplus in hac epla. ¶ Vestis ad calefaciendu3 spūaliter est benignitas. Benignitas vo dicit quasi bona ignicitas. Hec em̄ est que ad ꝓximi cōpassionem accendit. Unde in euangelio ignis cōpatur a dño. Luc.xij. Ignē veni mittere in ter. ⁊ quid volo nisi vt ardeat ⁊ ardendo ꝓximū calefaciat Job.xxxj. Si ñ de vellerib⁹ ouiū meaꝝ calefact⁹ est quasi dicat. Male accidat mihi.

¶ Secundū vestimentū qđ est ad cooperiendū est hūilitas. Unde dicit. Hūilitatez. Humilitas em̄ in electis dei ofa bona cooperit. Unde Esa.l. Induam celos. i. celestes viros. tenebris. i. hūilitate ⁊ vilitate. ⁊ ponā saccū opimentū eoꝝ. Nam sicut saccus vilis est tñ res ꝑciosas conseruat. sic hūilitas omnes virtutes ⁊ bona opera tegit ne abinfernalibus latronibus spolientur. Exemplum in ꝓmptuario ca.ij. S. Uñ gre. Maligni spūs quasi quidam latruncu li iter nostrū obsident. Deꝑdari ergo desiderat qui thesauros suos publice portat. Unde necesse est ne ceteras vestes nobiles amittamus vt cū hūilitate quasi cum vili sacco coopiamur. Ꝓpo quo dicit Job.xxvj. Saccū consui sup cutem meam. Ad hoc operimentū hūilitatis monebat xp̄us aplos. Luce.xij. Cum oīa inquit que p̄cepta sunt vobis feceritis dicite. quia serui inutiles sumus. Exemplū cap.iij. T. ¶ Tercia vestis est ad ornatū. Hec est modestia ꝓ quo dicit. Modestiam. Unde aplus ad Phil.iij. dicit. Modestia vestra nota sit oīibus hominibus. i. modesti mores ⁊ conuersatio modesta nota sit oībus hominibus. Hec em̄ vestis oīes homines delectat. Hac veste cū iacob indutus ad patrē venisset delectatus in fragrantia dixit. Ecce odor filij mei sic odor agri pleni. Odor em̄ bone cōuersationis ⁊ modestie multum ꝓuocat. Ꝓpo quo dicit aplus Cor.ij. Christi bonus odor su. alijs. ⁊c. Nec mirū. qz odor vestimentoꝝ eius sicut odor thuris. Qui odor longe redolet. sic ipse ꝓpter bonā famā. ¶ Quarta est vestis ad muniendum. Hec est patientia. Ꝓpo quo dicit. Paticiā. De hac veste Roꝝ.xiij. Induamur arma lucis. Hāc vestem xp̄us ꝓmisit aplis suis dare in pentecos. cū dixit. Act.ij. Sedete v̄ donec indu. v. exal. Qua veste postq̄ apli induti fuerūt sic audaces facti sunt. vt qui sine ipsa ad fontium vocis terrebantur. post in plio duris verberibus nō cesserunt. Exemplū de petro qui ad vocē mulieris negauit. post minas imperatoris ꝓtempsit. ⁊ alij apostoli q̄ solo xp̄o in plio relicto oīs fugerūt. post hoc hac veste induti se in plia letanter ingesserūt. Act.v. Ibant apli gau. a cō. conci. q. di. ha. sunt ꝓ noīe ie. ꝓtume. pati. ¶ Quinta vestis est. q. contra pluuiā opimentū oim. que est caritas. Ꝓpo quo dicit. Sup oīa cari. hñ. Quia sicut dē pe. in cap.iij. Charitas operit mul. pec. Hec est vestis durabilis quia

charitas nunq̄ excidet. Item est vestis leuis. Ambro. Omnia seua t inania facilia t ppe nulla facit amor. Aug⁹. Tolerat omnia charitas in p̄senti vita. q̄ omnia credit de futura vita. sperat omnia q̄ ibi p̄mittunt. Ad que nos p̄ducat dñs noster. Amen.

Decuāge. Sermo. XLI.

Similē est regnū celoꝝ homini qui seminauit semen bonū in agrō suo ⁊c. Matthei. xiij. In hac similitudine verboꝝ duo notant. Conditoris nr̄i circa creaturas beneficiū. Et hoc ibi. Similē ē regnū celoꝝ homini qui seminauit. Et inimici maleficiū. Et hoc ibi. Venit inimicus t superseminauit zizania. ¶ Primū sez conditoris beneficiū ex tribus pensatur laudabile. vicz ex discretionis subtilitate. quia in agro seminauit nō sup̄ petrosa. Item ex seminis q̄litate. quia sez bonū semen seminauit. Item ex iusticie integritate. q̄ in agro suo nō alieno seminauit. ¶ Quantum ad primū nō q̄ ager p̄ditoris nostri est multiplex. Primus est celū empyreū Hic est ager sanguinis. Matth̄. xxvij. emptus sez p̄cio sanguinis ihesu xp̄i in sepulturā pegrinoꝝ. hoc est sanctoꝝ qui se peregrinos in isto mūdo agnoscunt. ps̄. Aduena ego sum apud te t pe. Nā sepultura maloꝝ infernus ē. Vñ mor. est diues t se. est in inferno. Exemplus in p̄mptuario ca. ij. X. ¶ Secundus gradus est paradisus. de quo Hiere. xxxij. Eme tibi agrū in anathot q̄ interp̄tat obedientia. quia paradisum nemo intrat nisi p obedientiā. ex quo hō expulsus ē p inobedientiā. Qui nobis competit ex p̄pin q̄tate. q̄ datus est p̄ri nostro in hereditatē t filijs eius. Sed malus pater misit nobis ip̄m. ¶ Tercius ager est mūdus iste. De quo Matth̄ xij. Ager est mūdus. ¶ Quartus ager est cor hūanū. De quo p̄uer. xxiij. Per agrū pigri hoīs transiui t ecce totū repleuerāt vrtice t sapie. Quia in agro pigri cordis nō crescūt nisi sapie auaricie t vrtice carnalis cōcupiscentie. In quo quadruplici agro seminauit semē bonū. Vbi q̄tū ad secūdū nō seminis q̄litatē. q̄ bonū. In primo eñ agro. scz in celo empyreo seminauit semen bonū scz angelicā naturā. q̄ sunt semen electū cui benedixit dñs Gen̄. j. In principio creauit deus celū. i. p̄tinens t p̄tentum scz celū t angelos tanq̄ semen. In secūdo. s. in paradiso seminauit semen bonū. scz adam t euā. Gen̄. ij. Tulit dñs adam t posuit eū in paradisum. In tercio. scz in agro mundi seminauit genus hūanum t ceteras creaturas. q̄ omnia sm̄ suā naturā sunt valde bona. In q̄rto seminauit semina naturalia t gr̄uita. quia fecit hoīem ad imaginē t similitudinē suam. Quantū ad tercium nō q̄ iusticie integritatē oñdit. quia in agro suo nō in alieno seminauit. q̄ t celum t paradisus t mūdus t hūanū cor oīa sua sunt t oīm p̄ditor existit Jo. j. Oīa p ip̄m facta sunt t sine ipso factū est nihil. Quod est p̄tra manicheos q̄ dicūt q̄ oīa corpalia t visibilia fecit dyabolus. Spūalia sicut aīam t alia inuisibilia solum fecit deus. Et ita p oīa supdicta p̄ditoris nostri innuit bñficiū. ¶ Sed inimici ipsius innuit maleficiū q̄ oēm agrū istū infecit zizaniā superseminando. In primo q̄ superseminauit superbiam. Ezech̄. xxviij. Tu cherub extētus ⁊c̄. t q̄ subleuatū est cor tuū. In secūdo inobedientiam. Sap̄. j. Inuidia dyaboli mors ē ⁊c̄. Gen̄. iij. Nequaq̄ morietmini. In tercio discordiā sectarū vt in stultis ph̄eis t hereticis q̄ errant circa creaturas. Jobis. j. Totus mundus in ma. positus est. In quarto malas cōcupiscentias per suggestiones. Unde Job. Altus eius p̄unas ardere facit. Et ita oñs agros infecit. Exemplū in p̄mp. ca. ij. H. Sz est vnus ager singlaris quē infecere nō potuit. s. beata v̄go Hic est ager plen⁹ de quo. dic̄ ad iacob

Ysaac. Ecce odor filij mei sicut odor agri plenti cui benedixit dñs. In quo pater seminauit semen bonū. i. xp̄m. qđ cecidit in terram bonā virginalez. Sed in isto agro nunq̄ potuit suspeminari zizania ab initio. quia fuit porta clausa p oīa. que nō patuit nisi soli principi id est christo dño.

Dñica in septuagesima.

Sermo. XLII.

Hodie mater eccl̄ia ex filijs ade congregata depositō cantu letitie sicut alla. illud flebile z lugubre verbum qđ post casum suū pater oīm z filij in patre audiuerunt repetit dicens. Adam vbi es. In quibus verbis duo innuit dñs. s. gl̄iam quā habuit añ peccatū. z hoc signat in noīe cū dicit. Adā Et miseriā quā incurrit ꝓpter peccatū z hoc innuit in interrogatione. cū dicit Vbi es. quasi diceret. Vide in q̄ntā miseriam deueniſti. R/ Bene aūt p nomen adam hois innuit gl̄ia. Hoc enim nomen adam fuit ante peccatū. Et sm conuenientiā illius status fuit ei impositū. Gl̄ia eñ illius status fuit in hmois imortalitate. in vite innocentia siue puritate z status iocūda trāquillitate. sm que z primus homo nomen accepit. Nam adā indigena terrenus z hō interp̄tat. Indigena scz paradisi. in quo imortalitas innuit. Sic eñ in paradiso positus erat vt si de ligno nō comederet. ibi mori nūq̄ potuisset. Añ expellendo cū dñs de padiso dixit. Videte ne forte sumat de ligno vite z viuat in eternū. Interp̄tat etiā adam terrenus in quo innocētia. Nam actuale peccatū in illo statu mime habebat. z in peccato sicut alij ꝺceptus nō erat. qz de terra formatus erat. Unde terrenus dicit Interp̄tat etiaz adā hō. in quo innuit ipsius honorificentia. z hoc qz rōnabilis. ad imaginem z ad similitudinez factus. ad imaginem dei factus ē sm corpus z sm aiam. Scdm corpus. quia sicut deus est oīm principiū p creationez ita ipse oīm est principiū p ꝓpagationem. Scdm aiam q̄tum ad tria que hz anima in se cū sit simplex. tū sm intelligentiā memoriā z volūtatē que simplici deitati ꝓpter trinitatē psonaꝝ adaptantur. Hunc ergo hoiem tam honorifice creatū posuit in paradiso voluptatis vt operaret q̄tum ad corpus. non vtiq̄ seruili ope sicut dicit aug⁹. sed voluptuoso sicut ōlicatissima z puriſſima comedendo. z aiā custodiret illud. s. qđ deus dederat in mandatis sibi iugiter adherendo. O deus q̄tum homo amisit. quando tria p̄dicta perdidit. Si eñ in p̄nti amara est mors hoi pacem habenti in substantijs suis. cū tamen sine hoc nō sit quin pluribus turbationib⁹ molestet. q̄tum tunc perdidit quando illum statum in quo sine omni molestia semp viuisset perdidit. Viuere eñ in illa felicitate semp homies debuissent. sicut dicit in secūdo sententiaꝝ. senio nō deficientes quousq̄ numero adimpleto oīes simul ad maiorem felicitatez translati essent. Item quanta fuisset illa felicitas ex vite puritate z innocētia vbi nec in peccato concepti nec cū ipso nutriti fuissemus. Itez quātus fuit honor hois in illo statu ex tranquilla iocunditate vbi corpus sine vllo labore z dolore deliciarē z aia sine omni angustia deo famularet. Sed heu homo cū in honore essz nō intellexit. compar est iu. insi. z similis factus est illis. in labore. in fame. z in siti. z in diuersis membris. infirmitatibus. z in diuersis mutauit eñ gl̄iam suam in similitudinem vituli comedētis fenū. Rememoratur ergo status illius felicitatis cū dō Adam. L/ Sed de miseria in quā deuenit. interrogatur. cum dicitur. Vbi es. Sed ipse pater noster tanq̄ adhuc in paradiso constitutus z parū de pena expertus respōdit breuiter. Abscondi me. quia nudus eram. Certe si tunc illa sensisset que post in exilio sensit. nō

sic breuiter respondisset. Unde q adaz omisit tunc. modo ecclesia filioz adam quoz dentes ad vuã accrbam quã pater comedit obstupescũt. rñdet ad interrogationem in officio misse hodierne. Cum ergo dicit. Adam vbi es. p prima felicitate. scz imortalitatis quã pdidit. respondet. Circũdederũt me gemitor. do. infer. circũde. me ꝛc. Et bene dicit circũdederũt me. qz nõ p vnã viaz mors insidiat sed quasi ex omni parte. Aut em supza tonitruo. aut iuxta ptimi dolo occidiã aut infra aqua submergitur. aut vnus tactus serpentis. vel canis rabidi. vel alicuius venenati. ꝛ qõ grauius est ex medicamẽto sine quo nõ potest viuere ad mortem tendit sicut ẽ cibus ꝛ potus de quo sepius suffocaꝛ vel inficitur. ℣ro secũda aũt felicitate scz innocentia. rñdet. De pfundis. s. vicioz clamaui ad te. Unõ statim subdit Si iniq. obser. quis susti. Quasi dicat. Adeo sum pfunde q si oĩs iniqta. observa. quis susti. Et hic adapta q̃tum quotidie petamus. ℣ro tercio felicitate. s. tranquillitate. rñdet in epla primo Sic curro ꝛ pugno ꝛ in agone pcẽdo. Et in euãgelio. A primo mane iuuentutis vsq; in vesperam senectutis in vinea laboro. Adapta.

De epistola.

Sermo. XLIII.

Nescitis q hi qui in stadio currũt. oẽs q̃dẽ currũt sed vnus accipit brauiũ. j. Coz. ix. In hac epla hortaꝛ nos aplus ad cursum gre dicens. Sic currite vt comphen.

Ad q hortaꝛ aũt nos ad cursum dupliciter. viz exemplo gentili. cum dicit Nescitis q hi q in stadio currũt. oĩes quidẽ cur. ꝑ vnus accipit bra. Et exẽplo sui cũ dicit. Ego aũt sic curro nõ quasi in incertũ. In primo cãm currendi. In secũdo modo ostendit. Triplicem aũt cãm in exemplo gentili tangit. q̃ mouere debet ad currendũ. ℣ Prima est ab exteriori tanq̃ impellens. s. loci importunitas. qz in stadio. Alia ab inferiori tanq̃ stimulans. s. instabilitas vite ꝛ breuitas. cũ dicit. Oĩs quidẽ currunt.

Tercia a superiori tanq̃ attrahens. s. celestis brauij suauitas. cũ dicit. Sz vn9 accipit brauiũ. Bñdico q primo exẽplo gentili aiamur. Gentiles em vt legitur in hystoria imitatores herculis. q. cxxv. passus sub vno anhelitu cucurrit. ꝛ a stando hoc q̃ cucurrerat stadiũ appellauit. positi inter tale spaciũ loci spe brauij. vrgebãꝛ currere. Sic ꝛ nos huius mũdi spaciũ. intra q̃ ꝓsistimus q̃diu viuimus vrget nos ad currendũ. Ad hoc em in stadio huius mũdi sumus positi vt merendo curramus ad brauiũ Homo em q̃ sine cursu laboris in paradiso positus potuit ptingere ad brauium celestis patrie ꝓpter culpam de paradiso electus. in huius mundi stadio p penitẽtia agenda est positus. Sz heu multi de stadio ꝛ exilio sibi paradisum ꝓstituũt. quia vbi tanq̃ in stadio de virtute in virtutẽ deberent pficere ꝛ penitentiã agere. in fecibus peccatoꝝ quiescunt. Causaz huius ostendit dñs Hiere. xl. Fertilis fuit moab requiescẽs in fecibus suis. Cũ tamen dñs mitta ad currendũ vrgentia hoĩ in stadio huius mundi posuit. Mala em que nos hic pmũt ad deũ nos ire compellũt. Sicut dicit Greg. Item vita pñs. laboribus plena est. cũ luctu agiꝛ ꝛ tamen cum lachrymis amatur. sicut qui delectantur crudum cepe comedere. ꝛ tamen lacrimanꝛ. Item tanta est miseria huius vite vt nec vita sit dicẽda. ꝑ potius mors morte deterior Melior est em mors q̃ vita amara. Ecc. Licet em per assuetudinem nõ agnoscant hoies magnitudinem pñsentis miserie tamen vix est aliqs qui possit vnam diem sine perturbatione transire. ꝛ freq̃nter p̃ turbatiõe sibi manũ iniicũt Mich. Surgite ꝛ ite. qz hic nõ habetis requiẽ. Ergo locus stadij in quo sumus positi nos impellit vt curramus. Secũda causa que est tãq̃

mouens ad currendum est vite genera/lis instabilitas ⁊ breuitas. quā tāgit cū dicē. Oēs quidā cur. Iste cursus est ad tempalem mortē. Vere hoc cursu oēs currūt magni ⁊ parui potentes ⁊ ptracti. Hoc eē cursu currunt puuli anteq̄ supra pedes vadant. ¶ Quilibet. eē homo singulis diebus vnā magnam dietam facit ad mortē. Aug⁹. Nihil aliō tp̄us vite p̄sentis est q̄ cursus ad mortem. Ex quo apparet q̄ fatuū est sectari gaudiū in hoc mundo cū potius fletus pmeat ad eos q̄ risus qui tendūt ad mortē Ecē. Et risū repu. er. ⁊ gaudiū. q̄d f. Unde fatui videnē qui diu cupiunt hic viuere. Valde eē fatuum est ad locum inecssanter currere ⁊ nolle ad eum puenire. Unde aug. Studia tua ptraria sunt in labore lassari ⁊ laborez nolle finiri. Exempluz in ꝓmptuario ca. vō. ¶ Tercia causa currendi a supernoz tanq̄ attrahens est celestis brauij suauitas. Hoc eē brauiū ostendit apostolus non tempozale esse ⁊ cozruptibile sed celeste ⁊ perpetuum. est eē corona celestis. Unde dicit. Et illi quidem vt cozruptam cozonam ac. nos aūt incozruptam. Corona hec est tante p̄cio situatis q̄ oculus nō vidit nec auris audiuit nec in cor ho. ascen. Ipsa est illa suauis dulcedo. quā amirat dauid dicēs. Quā magna multitudo dul. ⁊c. ¶ Pro singulis horis quibus homo in cursu hoc laborat fruetur plusq̄ centū milibus annoz. nō tempalibus sed illis delitijs. q̄bus ipse deus. pō. Melioz ē dies vna in atrijs tuis sup milia. Exemplum ī ꝓmptuario capō xvj. B. ¶ Ad hō brauium percipiendū expectat nos multitudo sublimiū personaz. Beatī. Expectant nos angeli vt eoz ruina restaurētur. Sancti vt eoz gloria compleatur. Deus pater. vt nos filios sup oēa bona sua constituat. O q̄tum curreret aliquis ad locū huius miserie si ad regnū expectaretur. q̄tum ergo currere debemus ad locum delicias. vbi a tantis et ad tanta expectamur. quia ones ad coronam regni. Unde Math. xxv. Uenite benedicti patris mei pcipite regnū

¶ Et quia hoc brauiū vnus. id ē rarus accipit eo q̄ indebito modo currendo illuc nō puenīt. Ideo qualiter illud certitudinaliter cōprehēdere possimus debitum modum currendi exemplo sui ostendit dicens. Ego autem sic curro nō quasi in incer. ¶ Debemus ḡ exemplo sui quatuoz ad cursum expectantia attendere. vicz locum quo currendum est scire. Uiam rectiozem tenere. Onera deponere in cursu. In cursu p̄seuerare. ¶ Primū ergo est locum scire ꝓ quo dicit. Nescitis. q̄si diceret. Scire oportet quo currendum sit. quia scilicz ad brauiū. Et non sitis de illis quoruz pedes ad malum currunt. De quibus pō. Nescierūt nec intellexerūt in tenebris. Proverbioz. Uia impioz tenebrosa nesciunt vbi cozruant. ¶ Secundū est viam rectam querere. q̄ consulitur Hiere. vij. Interrogate inquit de semitis antiqs. ⁊ videte que sit via bona. Est eē via lata que tendit ad mortem. ⁊ multi vadunt per illam. Et hoc est quod innuit aplūs cū dicit. Oēs q̄dem currūt. Sed alia est via arta que ducit ad vitam. et pauci inueniūt eam. quam paucitatem innuit aplūs cū dicit. Sed vnus accipit brauiū. Glo. Unus. i. rarus. Hec via sunt mandata dei quā dauid se tenuisse dicit ad brauiū currendo. cū dicit. Uiā mā. tu. cu. Ideoq̄ ad brauiū vite eterne peruenit. Unde Math. xix. dicit dñs Si vis ad vitam ingredi serua mandata. Exemplum in ꝓmptuario capitulo xviij. C. ¶ Tercium expediens ad cursum est onera deponere. Nemo eē bene currere potest onerat⁹. vel multis cibis repletus. Pro quo dicit. Omnis q̄ in agone ⁊rē. ab oēi se abstī. Graue onus est peccatum. ⁊ nullus mons est grauior. pō. Iniquitates mee sicē onus graue grauate sunt sup me. Cum hoc enere nō solum nō currere. sed etiā nec mouere potest se homo. Propter hoc dicit apostolus Hebr. xij. Deponentes

omne pondus. ⁊ circũ. peccatũ vt possi tis currere. Exemplum in ꝓmptuario capło. vj. ℔. Quartum expediens in cursu est persecuerãtia quã innuit dicẽs Sic currite vt comꝓhendatis. Tãdiu eñ debemus currere quousq; comprehendamus. Incassum quidam currit. sicut dicit greg. si ante terminũ iter deseratur. Qui enim currendo perseuerauerit vsq; in finem brauium accipiet ⁊. coronam incoruptam. quia hic saluus erit. Ad quam salutẽ nos ꝓdu.

De epistola. Sermo. XLIIII.

Sic currite vt comꝓhendatis. j. Cor. ix. Scõm scripturam tres vias cursus possumus distinguere. Prima est cursus ad mortem temꝓalem. Hoc cursu currunt omnes. parui ⁊ magni. potentes ⁊ ꝓtracti. Hoc tamen non tandũ q̃ sicut in flumine nõ apparet velox cursus nauis nisi respectus habeat ad stabilitatẽ litoris. sic nec apparet velox cursus vite pñtis nisi respectus habeatur ad eternitatez future vite. Duo autem exempla huius cursus in creaturis inuenimus. Primũ est cursus aquaꝝ. j. Reg. xiij. Oẽs morimur ⁊ q̃si aque dilabimur in terram que non reuertunt. Sicut ergo fatuus est q̃ cursum aque deflet. sic fatuus videtur esse qui mortem mortalium deflet. Secũdum est cursus syderum. in exemplum nobis ꝓpue cursus solis. Unde Ecc. Oritur sol ⁊ occidit ⁊ ad locum suum re. Quãcito sol ortus est incipit currere ⁊ cum homine nunq̃ in eodem statu permanet. ⁊ cum creditur occidisse occulte redit ad locum suum vnde ꝓcessit Sic homo q̃cito natus est incipit currere ad mortem. ⁊ cum mortuus creditur ad auctorem suum reuertitur vt pẽnam vel premium accipiat. Secunda via est cursus malorum. De quo cursu Hiere. xiij. Factus ẽ cursus eorum malus ⁊ fortitudo eoꝝ dissimilis. Dissimilitudo ista attenditur in hoc q̃ ipsi sunt fortes ad malum ⁊ debiles ad bonũ. Cursus iste nihil aliud est q̃ festinatio ad mortem eternam. Nunquid non ad mortem eternam festinant illi qui non solum de die opantur malum. sed etiam de nocte. non solum diebus ferialibus sed etiam festiuis. qui non solum duobus pedibus. ꝙ etiam omnibus membris currunt in infernum. dum in omnibus membris peccant. Unde Prouerbioꝝ. vj. homo apostata vir inutilis graditur ore peruerso ⁊c. De hoc Greg. Magna confusio ardentius desiderant seculares pniciosa. q̃ nos vtilia alacrius currunt ad mortem q̃ nos ad vitam. Mali homines onusti spinis viciorum ad infernale incendium currere festinant. nec vel ãmonitionibus spinas quibus incendi debent volunt deponere. nec ad modicum tempus volunt quiescere. singulis diebus faciũt vnam dietam illuc. Tercius cursus est bonorũ. De quo Bern. Qui amat ardentius currit eo velocius. De hoc cursu loquit aplus b̃ Sic currite vt comꝓhendatis. Et ad Hebre. xij. Curramus ad ꝓpo. nobis certamen. Hoc cursu currit qui inestanter bene facit. Juxta illõ. Quodcũq; pt manus tua instan. opare. ⁊c. Qui vero sic vult currere vt comꝓhendat duo debet facere. Malum tanq̃ nociuũ reicere. ⁊ cũ bono debet se ad viam abilitare. Aplus ad Hebre. xij. Deponentes omne pon. ⁊ circũ. peccatum ⁊c. Ille qui bonũ agit ⁊ a malis nõ cauet in incertũ currit. modo ꝓ viam paditi. mõ ꝓ viam inferni. Ecc. De peccatori ingredienti vía duplici. Contra quod dicit apostolus. Sic curro nõ quasi in incertũ. Exemplũ ca. ij.

De euangelio. Sermo. XLV.

Quid hic statis tota die ociosi. Ite & vos in vineam meam. Math. xx. R

Et in vinea dñi que p̄sens est ecclia vel certe penitentia laboremus. his v̄bis dñi āmonemur. & b̄ ꝓpter quinq; que in p̄missis verbis tanguñt. vicz ꝓpter nature nostre ꝺditionē. ꝓpter loci importunitatem. propter temporis cō cessionē. ꝓpter ordinis rōnem. & ꝓpter ꝓcuratoris ꝙuentionē. ¶ Propter nāe ꝺditionē. quia natura nostra ad hoc cō dita ē vt laboret. q; si negligimus laborare p primū a dño reph̄endimur cum dicit. Quid hic statis. cū nō stare sedla borare debeatis. Vt aūt ad laborē cō diti simus in primi creatione hois ostē ditur. quē dñs primo tulit in paradisū vt oparetur. & si hoc in statu beatitudinis facere debuit. multomagis in statu nature a beatitudie destitute. Juxta qō dicit. In sudore vultus tui &c. ¶ Propt̄ talem nature nostre ꝺditionē dicitur in Job. v. Vt homo ad laborē nascitur. Unde q̄diu viuit tādiu laborare tenet Nec miꝝ cū omnis creatura q̄diu volitur p̄sens vita. habet aliq̄ exercitiuz laboris. Sicut supior creatura. inferior. & media. Supior scz angeli. q̄ iuxta aplm oñes sunt administratorij spūs. Et in Dañ. Milia miliū mi. mei. Inferior vt omnia volatilia & alia animalia que oñia in labore viuūt. Unde tacito de oñibus alijs aīalibus ad minimū quidē piger homo. scz ad formicā. in ꝓuer. transmittit. vt discat ab ipsa laborare. Quia sicut q̄dam dicit. Exemplū nobis p̄bet formica laboris. Et dī q̄ apes nō p̄mittūt ociosam apem inter se viuere. Media creatura vt sol & lūa & alia supma corpa que semp sunt in motu ꝯtinuo. Unde aplus. Omnis creatura ingemiscit. Glo. i. oñia elementa cum labore expellent officia sua. vt sol & luna que non sine labore explent statuta sibi spacia. quod ē causa nostri. Unde quiescent nobis assūptis. vt q̄n sol & luna stabūt in habitaculo suo. Et cum oñis sic laboret creatura nos nō sic stemus ociosi ꝑ iuxta conditionem nostram laboremus. Exemplū in ꝑmo quarto ca. xv. B. ¶ Debemus etiam laborare ꝓpter loci importunitatē. quod tangitur cū dicit. Hic scz in mundo vbi nulla quies sed penarū importunitas Unde dñs. In mūdo p̄ssuram habebitis. Et certe sapiens debet semetipsuz monere qualiter bene opando importunitatē huius mundi possit euadere. Mala em̄ que nos hic p̄mūt ad deum tre compellūt. Unde Aug̃. Surgite &c. quia nō habetis hic requiē. Unde sicut stimulus bouē exagitat sic nos loci importunitas ad vitam eternam laborare compellit. p̄s. Multiplicate sūt infirmi. eox postea accelerauerūt. ¶ Propter tempis etiam concessionem debemus laborare quod tangit cum dicit. Tota die. Glo. id est omni tpe. Omne em̄ tempus concessum est nobis a deo nō ad ociandū sed ad laborandū. Uñ dñs in euangelio. Negociamini dum venio. Et apostolus. Dum tempus habe. opere. bo. ad omnes. Sed heu quidam hoc tempe abutunt̄ in superbia. Sed sicut dicit beatus Bern̄. Omne tempus impensum requiretur a nobis qualiter sit expensum. quia sicut capillus de capite non peribit sic nec momentum de tempore. ¶ Propter ordinis etiam rationem debemus laborare. q̄ tangitur cū dicit. Ociosi. Nos em̄ speramus ad supnam gloriam peruenire sed certe ꝑm ordinis rōnem nō illuc ꝓueniunt ociosi sed laboriosi. p̄s. Labores manuum. q; m. &c. Et aplus. Qui nō laborat nō mā. ¶ Primo pomt̄ labor post manducatio. Hic em̄ est ordo rationabilis. vt primo homo deseruiat. post recipiat. Unde beati iobes & iacobus hunc ordinem seruare nolentes. prius regnare voluerunt q̄ deseruirēt a domino reph̄ensi sunt. Qua reph̄ensione stimulat̄ beatus iobes ad ordis rōnē laborauit. Uñ & post. Ego iobes

frater vester particeps in tribulatione ⁊ regno. Et bene dicit particeps in tribulatione. qz nisi fuisz particeps tribulationis nō esset particeps regni. Hic cū est ordo verus ⁊ rōnabilis. Hūc ordinez cōditor noster instituit qñ in creatione primo sex diebus laborauit. post septimo quieuit. Et qz primus angel⁹ hūc ordinē nō seruauit prius sedere volēs in mōte testamenti q̄ ministrare. ideo precctus est ibi vbi nullus ordo ꝫ sempiternus horror inhabitat. ℣ Debemus etiā laborare, ꝓpter procuratoris id est christi quentionē. Christus autē procurator dr. Quia sicut procurator in tribus tenet dño suo. s. bona dñi sui multiplicare. multiplicata custodire. custodita dispensare. Primū debet facere iuste. s. multiplicare p fas ⁊ nō p nefas. Scōm fideliter. s. custodire. Tertiū prudēter. s. dispensare. Hic christ⁹ multiplicauit bona pñs sui. Unō ysa. sibi dr. Multiplicasti gentez. Multiplicata custodiuit. Uñ in Jo. Pater quos dedisti mihi. ⁊c. Custodita dispēsauit. Uñ alios dedit euāgelistas. alios doc. et pphetas. ⁊c. vnicuiq; sm ꝓpriā virtutem. ⁊c. Quō aūt primū fecerit iuste secundū fideliter. tertiuz prudenē. adapta. ℣ Iste procurator ad vineā nos cōducit. Uñ nullus pōt dicere. Nemo nos conduxit. Iste cñ procurator venit ⁊ mercedē porrexit. Uñ in Job. Si nō ve. ⁊ locutus fuissem eis peccatū non haberēt. nunc aūt ⁊c. Sed posset quis dicere. Uerū est conduci sumus sed mercedē denariū tanq̄ puam vilipendum? Hoc ⁊ ego dicerē si hic denarius talis esset ⁊ nō eternus. Designat enim ipm iesuz christū q̄ dicit in Ben. Ego ero merces tua magna. Exemplum in pmptua. ca. x. B. Hic denarius fabricatus est de substātia purissimi argēti sez de btā virgine. De quo requre sermonem Auser rubigine. in natiuitate Marie. O q̄ felices sūt qui in vinea dñi fideliter laborant ⁊ fideliter laborauerunt. qz hoc denario diurno remunerati nocturnis nō inuoluentur tenebris amplius. sed p splendorē denarij illūnati delectabunt inspicientes imaginē deitatis. ⁊ supscriptionē hūanitatis. Et certe hec est vita eterna vt cognoscant te deū. Exemplū in vitis patrū de quodā sancto. q̄ cū infirmaret ⁊ multo tpe nil loqueret cū expirare debuit extensa manu ⁊ clausa clamauit. Bene mihi iam recepi denariuz. quo dicto expirauit.

℣ Dñica in sexagesima. De epistola. Sermo. XLVI.

Scio hoiem ante annos. xuij. siue in corpe siue extra corpus. nescio. deus scit. raptū vsq; ad tertiū celum. ij. Cor. xij. In his vbis innuit apl̄s humilitas et sublimitas. Primum. s. humilitas ibi. Scio hominez añ annos. xuij. Sublimitas ibi Raptū vsq; ad tertiū celuz.

℣ Humilitas ipsi⁹ innuit tripl̄r. sez ex pte relatōis cū dic. Scio. ex pte cōditionis cū dicit, hominē. Et ex pte tpis cū dicit. añ annos. xuij. ℣ Ex pte primi. s. relatōis oñdit hūilitas. qz tā excellēs factū qō sibi cuenit nō refert i specie tanq̄ de se. sed in genere dicens Scio hoiem more sanctoz q̄ gmenda dabilia opa ipsis ꝓuenētia nō specificant de se. sed ꝓferūt in genere. vt non psona sed tm̄ factum sciat. Uñ Jobes euāgelista describēs factū suū ait. Hic est discipulus ille quē dilit. iesus. Et lucas q̄ sicut dicit Greg. vnus fuit ex discipulis euntiū in emaus q̄b⁹ apparuit dñs socii nomen sault sed de se tacuit dicens. Et alius discipulus. ℣ Item ex pte ꝓditōis. innuit eius hūilitas. quia cū factū mirificuz sm q̄ angel⁹ similis fuit refert. nō tm̄ se aut angelū aut apostolū. aut alio noīe expssit honesto. sed infirme conditōis suc noīe. memorās se esse hominē. Cōsuetudo cñ sanctorum est vt q̄to plus dei beneficio attollunt. tāto magis in se hūlianť. Uñ et

abrāā cū frueret dei alloquio dixit. Lo quar ad dñm me. cū sim ci. t pul. Exē plū ca. v. ℣. J. ℟ Jtē ex pte ptis innu itur eius hūilitas. qz tam glorioſuz fa cē qđ sibi euenerat. nō statim sed post annos. xviij. publicauit. Nos em̄ sctō rū est magnalia sua añ mortez nisi cō pulsi magna necessitate nō publicare. et hoc hūilitatis cā. Uñ t pscros facti adiurāt ne añ mortem ipsoz publicēt. Uñ dñs ad discipulos suos dixit. Ui sionē quā vidi. ne dixeri. tē. Et i vita bti Dñici legit ō mgr̄o reinaldo q̄ ad iurauit sanctū Dñicū q̄ visionē ei⁹ añ mortē nō publicaret. Nō t aplꝰ de ra ptu eius fecisset. Sed vt dicit glo. com pulsus vir post annos. xviij. reuelauit.

℣ Scōm yo. s. eius sublimitas in nulī cū dr. Raptū vsq̄ ad ter. ce. Pri mū ei celū vt dic̄ glo. ē corpale. i. firma mentū in quo sunt sidera. Scōm ē spi rituale. i. empyreū. in quo ē regio spū um. i. angeloz. Terciū est supiellectua le. s. celū trinitatis. t dr supintellectua le. qz excedit oēz intellectū. Ad primū hoiem rapt̄ est magnū. ad scōm maī⁹. ad terciū maximū. ℣ Ad primū. s. cor porale rapti pbr̄ sunt p cognitionē. vñ de motu firmamēti t de naturis stella rum cognouerūt. ℣ Ad scōm. s. spūale rapti sunt ppbe. vt Ysa. Dañ. zacb. et alij ppbete. q̄ ab angelo archana ognouerūt. ℣ Ad terciū. s. trinitatis rapt⁹ ē paulus vbi vidit pl⁹ q̄ ppbe. qz vidit archana. q̄ nō licet hoi loq̄. in ꝑ ppēdi tur eius sublimitas qz adhuc mortalis magis sublimari nō potuit. t bñ primus humilitatē post sublimitatē ponit. qz q̄ se hūiliat exaltabit.

De epistola. Ser. XLVII.

LJbenter gloria bor in infir. meis. tē. ij. Cor. xij. ℣ Notādū ē q̄ duplex est infirmitas Una in q̄ est ꝓfusio. alia n q̄ē glīatio Pria infirmitas de q̄ dr bō ꝓfūdi est culpe. de q̄ ps̄. Miserere me⁹ dñe. q̄m infir. sū sa. me. ℣ Scōa de q̄ dr esse glīatio ē pene. De q̄ ps̄. Multi pli. sunt infir. eo. p⁹ea acce. Christ⁹ aūt volēs sanare hoiez infirmitatē assum psit pene. vt p illā infirmitatez depelle ret culpe. Propt̄ b aplus libēter glia bat in infirmitatib⁹ pene vt hitaret in ipso vtus christi. nō aūt in infirmitate culpe q̄ repellit christū. De prima. s. infir mitate culpe gloriant mundani. De se cunda. s. pene. glīant christiani. ℣ Pri mis dr illud ps̄. Quid gloria. i ma. Le tant em̄ cū male fecerint t exul. in re. pes. Glīatio ista talis est q̄lis est si alī q̄s gloriaret de b q̄ cecidisset in lutū fe tidū. Peccatū em̄ est res imundissima. Hier. iij. Quā vilis facta es nimiterās vi. tu. Jtē talis ē gloriatio hec. acsi mu lier glīaret q̄ pepissz bufonē. Sic em̄ mulier naturaliter dz parere hoiez ñ bu fonē. sic aīa q̄ naturaliter bona est bona dz opari nō mala. Uñ in ꝓpatōe vinee sibi dicit. Expectaui vuas t fec̄ labru scas. ysa. v. Sic glīantes silues sunt pue ris. q̄ denigrādo se diabolū effigiāt. et sic designādo diabolū p villā nudi ice dūt. Expl̄ ca. vj. ff. ℣ Glīatio aut̄ christiana ē in tribulatiōib⁹. De q̄bus aplꝰ b dic̄. libēter glo. in infir. ℣ Impli ci aūt rōne pōt ostēdi q̄ hō libēter dz gloriari dū tribulat̄. ℣ Prio qz sic glo rioſius ē militi in exercitu esse q̄ sede re ad ignē. Boeti⁹. Uix fortē nō deez indignari quoties bellic⁹ increpuit tu mult⁹. gre. Pena inꝛrogat si q̄et⁹ quis veracit̄ deū amat. Miles em̄ ñ ꝓbat̄ q̄ dui sedet ad ignē ꝑ in ꝓflictu. ℣ Scōo qz ille q̄ tribulatōes sustinet. christū imi tat̄. cui assimilari magne glīe ē. Ecc. xviij. Mag̃ ē glīa seq̄ dñm. Sic glīosū ē mi liti cū defert arma regis. sic glīosuz est christiano cū defert stigmata ihesu chri sti. Gal. vj. Ego enī stigmata d. ie. i. c. m. p. Stigma ei dr punct⁹ vel nota ali quo ferro fcā. Ber. Quisq̄s b plagā vel liuorē nō suscepit in futuro iudicio miles inglorioſius appebit. ℣ Tercio qz in b amici dei oñdunt̄ dū tribulant̄ Quē em̄ diligit dñs cor. Tribulatio ei est equ⁹ sūmi regis assueri. quē ipse ℣

passiõe cõtault. Vñ quãcũq; ipse tanq; amicũ vult honorare sup suũ equũ ponit eũ. huic equũ b. andreas mittũ affectabat cõtare cũ diceret. O bona crux diu desiderata. tẽ. Exẽplũ i pm. c. xvj. ℣ Libenter etiã debem⁹ sustiere tribulatões ppt̃ eox multã vtutẽ quã habẽt ℣ Pria ẽ q; freqnt̃ mentẽ sanat. Cũ⁹ ei puersi hois mentẽ sanat vna acuta febris q; .x. pdicatões. Osee. In tribulatiõe sua mane surgent ad me. Itẽ btus Greg. dicat de btõ bñdicto q; ppt̃ tẽtationẽ carnis piecit se in spinas. t vulnere carnis sanauit vulnus mẽtis. Exẽplũ. c. xvj. ℣ Scẽa q; tribulatões debita nr̃a soluũt. t est magna mia dei q; p penis futuris recipit tribulatões pntes. Tale emi est acsi ille cui deberent̃ marce suri vel argẽtũ recipet fabas p eis. sic ẽ tribulatõ pns respectu future. gregio. Sancti pntẽ penã lucẽ reputãt. q⁹ hãc eternã euadere se nõ ignorãt. Exemplũ ca. ij. K.

De euange. Ser. XLVI

Exijt qui semiãt semminare se. suũ. t dñs se. aliõ. tẽ. Lu. viij. ℣ Jux expositiões dñi tria sũt notãda i pmissis verbis Vnũ ex pte seis. aliõ ex pte satoris tercio ex pte loci semẽ recipientis. In semine virtus ẽbi dei mnuit̃. In satore stat⁹ pdicatoris exprimit̃. ℣ in diuersitate loci semẽ recipiẽtis diuersitas audit̃ox designat̃. ℣ Vere in semie virt⁹ ẽbi dei inuit̃. Verbũ ei dei velut vtuosũ semẽ etiã p⁹. xx. annos fructificat i hoie Latz ei aliq; i corde hois t p⁹mitta tpa germinat t fructificat. vñ cũ q̃dã ribaldus argueret̃ ỏ h q; freqntabat pmões rñdit. Et si ñ mõ stati imutor tñ semẽ mõ recipio q; aliq; ñ crescz i fructũ et erit mihi cã emẽdatõis. vñ ad col. j. de fructificatõe b⁹ seis. in vbo vtilitatis cuã gelij q; puenit ad vos t fructificat t crescit i vobis. Fructificat ãt p grãz i pñti t crescit i gloriã i futuro. Vñ puer. iij. Primi t purissimu fruct⁹ ei⁹. ℣ Primi q; tũ ad grãz in pñti. t purissimi q; tũ ad gloriã i futuro. p quo dr i hodierno cuã gelio. de his q vbũ retinẽt q; fruc. affe. in pa. Exẽplũ i pm. c. viij. ℣ Ad q; tã desolatõez deducat h⁹ seis defect⁹. osee dit̃ ysa. j. ℣ Nisi dñs reliquisz nobis semẽ q. sodoma fuissem⁹. s. i cpa t tãd i pea. vñ dñs i signũ offẽse magne q; busdã omisit̃ h⁹ seis subtractõz i amos. viij. dicẽs. Mittã i vos famẽ ñ famẽ pãis neq; sitis aq̃ sed audiẽdi vbũ dei. ℣ In satore at h⁹ seis stat⁹ pdicator⁹ exprimit̃. cũ dr Exijt q; se. se. se. sua. dz ei pdicator eẽ sollicit⁹ discret⁹ t bon⁹. sollicit⁹ i laboze discret⁹ i pdicatõe. bon⁹ i quersatõe. ℣ Primũ inuit̃ cũ dic̃. Exijt q; seiat. Nõ ei tm̃ dz pdicator tm̃ i domo laborare sed etiã exire sollicit⁹. exẽplo dñi q; circuiuit ciuitates t castella dicẽs. Quia t alijs ciuitatib⁹ oportz me euãgelizare Itẽ exẽplo ap̃lox ỏ q; h⁹ dr. q; i oẽz trã eri. so. eox. Vñ i puer. vj. dr pdicatoꝛ. Discurre festiã susucita primũ tuũ. Itẽ q; pdicator dz eẽ discret⁹ i pdicatõe. minuit̃ cũ dic̃. seiare. i. minutati spgere. ñ sil̃ t semel totũ effũdere. ℣ Pro q̃litate ei auditox formãd⁹ t abbreuiãd⁹ ẽ pmone q̃dã tã q; rudes it̃ pma nib⁹ retineãt sed dñs cauit cũ dixit discipul⁹ suis. mtta ha. vo. dicc. ñ po. poz. mõ. Vñ i puer. xxviij. totũ spm̃ suũ pfert stult⁹. sapiẽs ãt refuat i postex. Vñ Sch̃. pmũ p ficit pmo q; minutati aio irrepit. disputatiões pperate t effuse pl⁹ hñt strepitus. minus vtilitatis ℣ Itẽ dz bon⁹ eẽ in quersatõe. q; dz semiare semẽ suuz nõ alienũ. In seipso ei dz colligere qõ alijs dz pdicare. Alienũ ei semẽ seiat q; alioꝝ caritatẽ. alioꝝ bũlitatẽ. alioꝝ patiaz q; i seipso mimebz pdicat. Talꝭ ei ñ erat apls. Qui dic̃. j. Cox. ix. Castit. coꝛ. me. t i ser. redi. ne forꝛ. cũ alijs pdicauero qõ in me ñ habeoꝛ pcepto. efficiar. Exemplũ i pm. ca. viij. K. ℣ Sed in diuersitate loci semẽ recipientis diuersitas auditox ostignat. Nã aliud cecidit secus viã. i. sup coꝛ oi malo puio. Nã hõ tale coꝛ habens exponit oẽs sensus coꝛpis vanitatibus. q;

ipsius oculus non satiaꝝ visu. nec auris auditu. Itē os mendacijs et alijs malis locutōibus. Tales em̄ docuerūt linguā suā loqui mēdaciū. Itē cor no xijs desideꝛijs. Tota em̄ die cōcupiscit sicut dr in puer. xxj. In talibus em̄ se mē dei ꝓculcaꝝ. s. cogitatiōibus malis et a volucribus celi. i. a demonib⁹ comediꝝ. qꝛ ipsoꝝ suggestione verbū dei amittiꝝ. Sed he volucres abigēde sūt exēplo abꝛae. Hcñ. xv. vbi dr Descēderunt volucres super cadauera ꝛ abigebat eas abꝛaā. Ad ipsas aute abigendas valet timor dñi sicut formidies in ortis ponunt ad abigendas aues. Valet etiā ad idē memoria passiōis dñice Timent em̄ demones vexilluꝫ crucis. qꝛ ibi debilitati sunt. Exēplū in ꝓmptu. ca. viij. B. ca. xij. C. ca. xj. D ¶ Itē aliud cecidit supꝛa petrā. Glo. Petra est induratū cor. nullo fidei vomere penetratū. et b aruit. qꝛ non habuit humorē devotiōis ꝛ gre. Ideo necesse est seminanti ꝛet qui semen recipit recurre ad fontē diuine gratie et misericordie. vt ipleat ꝓmissionē factā ysa. xxx. Dabiꝝ pluuia semini tuo vbicūq; semi naueris. ¶ Et aliud cecidit inꝛ spinas id est in corda diuitū. sollicitudinib⁹ diuitiaꝝ laceꝛata. et simul exoꝛte spine. i. affectiones inordinate suffocauerūt illud. Ideo libenter seminandū est i terra sine spinis. i. in paupib⁹ nō habētibus spinas diuitiaꝝ. Exēplo filij dei q̄ dic̄ Lu. xiij. Euangelizare paupib⁹ misit me Unī Viere. xiij. Nolite serere sup spinas. Item aliud cecidit super terrā bonā. i. cor bonū et docile. Talis est terra studiose clausa. s. in sensibus exterioꝛibus. ꝓuidēter irrigata. s. deuotione et lacrumis. et diligenter culta scz cōtritiōe ꝛ confessione. cui⁹ rōnalis a vanis est expedita ꝛ salubꝛib⁹ intēta. Ira scibil' aduersitate nō frēt. Cōcupiscibilis ꝓspitate ñ allicit. Talꝝ terra affert fructū multū in pūti in gra. ꝛ tādē in gla.

¶ De euangelio.

Sermo. XLIX.

Exijt qui seminat semi. semē suū. ꝛ dū se. aliō ce. rē. Lu. viij. Salua expositiōe dñi pūt etiam ꝓmissa verba exponi de semie opeꝛ miscōie. De quo semie dic̄ apl's ad Coꝛ. ix. Qui pce. se. pce. ꝛ me Unde ꝑm hoc tria pēsanda sunt in ꝓmissis verbis. Unū exꝑte seminis. aliud ex ꝑte satoꝛis. tertiū ex ꝑte bone terre recipientis semē. Nā in semine elemosina ꝓmēdaꝝ. In satoꝛe status facientis elemosinā exꝑimiꝝ. In terra bona semē recipiēte. cui ꝓcipue danda est elemosina demōstraꝝ. D ¶ Vere ea in semie cōmēdaꝝ. Sicut em̄ semen iactū in terra pdit videꝝ. sed tñ plus multiplicr recipiꝝ. ita elemosina. Eccl. xxix. Perde pecuniā ꝓpter fratrē. Et sequitur. Et ꝓderit tibi plus q̄ aur. Itē sic̄ semen vno tpe seminaꝝ ꝛ alio recipiꝝ. ita elemosina in pūti daꝝ ꝛi statu glie recipiꝝ. vnō Ja. v. Ecce agricola exꝑectat patienter ꝓ fru. terre donec accipiat. Cū em̄ elemosinam in terra das in celo reponis illā. nilq; de rebus tpalibus tecū portas. ꝓter eas quas p manus paupeꝝ ad celū ꝓmittis. vñ dñs i Mat. Thesaurizate vobis thes. in ce. Quid g̃ gratanti⁹ elemosina q̄ nō deserit dantē cū cetera deserāt retinentē Exēplū i ꝓmptu. ca. xiij. M. ¶ Itē sic̄ ꝓciosa semia non eodē anno ꝑ futuro colligunt. vilia aūt eodē anno. ita ea in caritate facta nō mō sed futuro tpe retribuiꝝ. In mortali aūt facta ñ in futuro ꝑ ī pūti retribuiꝝ. Unō talib⁹ dñs in Mat. Amē dico vobis rece. mercedē suā. Nisi ei ram⁹ eke ꝓcedat ex radice caritatis nō ꝓficit ad fructū vite eine. licet ad mlta alia valeat ea extra caritatem facta. Unō ō. Que cū mortali bona fiunt dant bona terre. Coꝛ faciunt habile minuūt tormēta gehenne. Etē plū ca. x. C. E ¶ Sed in satoꝛe status facientis elemosinam exꝑimitur.

De quo dicitur. Exît qui seminat seminare semen suū. Ubi de ipso tria innuit. videlicet. q̄ debet esse sollicit⁹. discretus. t iustus. ¶ Quantū ad primū dicit. Exît q̄ seminat. Ideo cū vir iustus t misericors debet esse sollicit⁹ q̄ nō solū hostium suū sicut hostiū Job viatorū pateat. sed etiam ipse de hostio suo exeat t egētes q̄bus bñfaciat inuersis locis requirat. Sicut loth in domo sua nō solū pegrinos expectabat. sed etiā ad portas ciuitatis exiuit. Unde t angelos p̄ pegrinis recepit. p̄ quo Jaco. j. ōr. Religio mūda est visitare pupillos t viduas in tribulationibus Hic fm̄ pā. sancti patres cūtes ibant tribulatos requirēdo. et flebant ipsoꝝ tribulatiōibus ꝓpatiēdo. mittentes semina sua eos suis bñficijs subleuando ¶ Et nō solū debet esse sollicitus exeūdo sed t discretus in dādo. Quia debet seminare. i. in diuersa loca spargere. nō oia vni dare Uñ pā. Dispsit dedit pauperib⁹. Sic zacheus in luca dixit. bo. su. dedit paupibus. nō vni paupi. Itē debet esse iustus. q̄ debet seminare semē suū nō alienū. Uñ in ꝓuerb. iij. Honora dñm de tua substantia. Que tua est tripl'r. Aut cōmissiōe sicut patrimoniū christi q̄ clericis cōmittit. de q̄ fit elemosina vtilis Aut tuo patrimonio de qua fit vtilior. Aut tuo labore ꝓpio de qua fit vtilissima. Sed ō substantia furti aut rapine. aut vsure. aut simonie deo grata elemosina non fit. Unō ōsius. Cū furto raptus. cū fenore simonis actus De sic possessis elemosina non fit ab istis. Nō Ecc. xxxiij. ōr. Qui offert de substātia pauperꝝ quasi q̄ victimat filiū in cōspectu pris. Uñ ysa. Ego dñs odio hñs rapinaz in holocaustis. Exemplum ca. xv. E. ¶ Sed quibus danda sit p̄cipue elemosina in bona terra que semē suscipiens multū fructū affert designat. Qui cū semen elemosine secus viam vel supra petrā vl' inter spinas seminat illud annihilat. Supra petrā semiat q̄ in petō obduratis sicut meretricibus vel similibus elemosinaz dat. Et illud arescit q̄ vere caritatis non habuit radicem Quia dicit auctās. Non minus ē turpibus dare q̄ ob turpia. Itē iuxta viā seminat q̄ histrionibus qui semp in circuitu ambulāt dat. t illud volucres celi. i. demones comedūt. q̄ histrionib⁹ dare nō aliud ē q̄ demonibus īmolare vl' pdere. Sic dic hiero. Inē spinas seminat q̄ diuitibus dat. et illud suffocat q̄ diuitib⁹ dare nō est aliud nisi pdere Sicut cassiodorus dicit. Et Hiere. iij. ōr. Nolite seminare sup spinas. Sz sicut ōr Esa. lviij. Frange esurienti panē tuū. Et in Luc. xiij. Cū facis cōuiuiū voca paupes. et bonos paupes qui p bonā terrā designant. q̄ sic vtiliter seminabis. Uñ Ecc. xij. Da bono t non recepis peccatorē. Per elemosinā emi paupes patronos nostros ꝓstituimus apud dñm. Uñ oportet q̄ boni sint. q̄ iuxta btm̄ Greg. Cum is qui displicz ad interpellandum mittit. irati iudicis animus ad exteriora ꝓuocat. Uñ dic dñs. Facite vobis ami. de mā. iniqui. vt recipiant vos in eter tabernacula. Uñ talibus dandū est qui possint nos recipe in eter. tabernacula. Ad q̄ nos pduc.

Dñica in quinquagesima. De epistola. Sermo. L.

Cum essem puul⁹ loquebar vt puulus. sapiebā vt puulus. cogitabā vt paruulus. Cū aūt factus sum vir euacuaui q̄ erant puuli. j Cor. xiij. In his verbis apli duo ad nrām instructionē ponuntur. vicz pueriliū insinuatō cū dic. Cū essem puulus rc. vsq̄ cogitabā. Et eorundē euacuatio cū subdit. Uñ aūt factus sum vir. euacuaui q̄ erāt puuli.

¶ Puerilia aūt tria insinuat que a nobis sunt euacuanda. ¶ Et primum ē loqui puerilit'. i. sine p̄meditatiōe. ꝓ quo dicit. loq̄bar vt puulus. Loquunt cū pueri quicquid venit eis ad os. q̄

certe non debet facere, pfectus. Sed sic dicit ps. Lingua ei⁹ loq. iudiciuz. i. examinatā et rōnabilē sententiaz. Lingua em̄ est nūci⁹ rōnis. Vñ a rōne regi oz et solū ad impiuz rōnis oz lingua exire in actū loqle. Indecēs em̄ est q̄ nūcius rōnis sine rōne mittat. Hoc aūt cōtingit qñ vir sicut puer q̄ caret vsu rōnis loquit. Duplici aūt rōne bonuz est homi examinare ẏba et loq rōnabilit Et primo vt trāsire valeat in districto iudicio. vbi sicut dr Math. v. de oi verbo qd locu. fu. ho. reddēt rationē. Secūdo qz incautū verbū multum nocet. blāde em̄ egredit sed ḡuiter vulnerat. sicut dicit Bern. Vñ Eccl. xxviij. Flagelli plaga liuorē facit. plaga aūt linguę ꝺminuet ossa Eozdi em̄ letale vulnus infligit. O deus quot hoies. quot ciuitates. quot ꝓuincias. aliq̄n vnum incautū verbū ꝺsilij mali vel detractōnis destruxit. Nulla bestia adeo nocz hoib⁹ sicut lingua maliloq̄. Certe pl⁹ nocet vnū verbum suggestoris ad destructionē vni⁹ ꝓuincie q̄. cc. lupi. Vñ Eccl. xxviij. Lingua tercia multos commouit et dispsit illos de gēte in gentez. ciuitates munitas destruxit. Secundū puerile qd insinuat apl's est sapere puerili⁹. p quo dicit. Sapiebaz vt puulus. Sapę aūt puerilit est sapiētez esse circa modica. vt sunt nuces. poma et moneta plūbea. Vnus em̄ puer daret bn̄ vnū regnū. p vno pulcro pomo. Hāc sapientiā hnt illi q̄ circa tpalia q̄ modica sunt sapientes sunt circa eterna q̄ incōprehensibilia sunt insipiētes. Contra quos dicit apl's Col. iij. Que sursuz sūt sapi. nō q̄ sup ter. Itē ꝺcupiscūt pueri q̄q̄ visu pulcra licz sibi nocua. Vñq̄ em̄ pueri capiūt carbonē vl' gladiū nudū, ppt̄ pulcritudiez quā ibi vident. et se offendūt. vel cōburēdo vl' incidēdo. Exēplū habem⁹ de moise. De quo refert Iosephus q̄ cū occidi debuisset eo q̄ coronā a rege pharaone sibi ipositā ꝺculcassz sub pedib⁹ q̄daz puericieb⁹ ascribētes, examinat⁹ fuit p cadētes carbones. ad quos tan q̄ puer statiz palpauit et se ꝺbussit. Tales sunt q̄ videtes pulcritudinē mulieris alicui⁹ ꝺcupiscūt. nō attēdentes illud qd dicit Diere. Gladi⁹ igneus est spēs mulieri. Exēplū in ꝓmptua. ca. ix D. Hāc p̄dictā puerilitatez dissuadet apl's Col. xiij. Nolite ef. pueri sensibus Tertiū puerile qd insinuat apl's est cogitare puerilit. p quo dicit. Cogitabā vt puulus. Cogitatio ei puerilis nō est nisi intēdere illis q̄ placēt licet i se sint vilia. Vñ libenē balneant in aq̄s pluuialib⁹ et luteis. Libēter circueūt cū luto. edificādo domos luteas vno die edificātes alio die destruētes. Sic sunt q̄daz q̄ nō cogitāt nisi q̄liter se maculēt in aq̄s luxurie. De q̄ aqua Ben. penul. dictū est ruben. Propt̄ luxuriā effusus es sicut aq̄. maculasti cubile pris tui. Itē nō intendunt nisi domos suas instaurare cū luto auaricie. de quo Abac. ij. Usq̄quo aggḡuat ꝺ se densum lutū. Tales sunt qui edificant domos luteas. q⁹ terrenū hnt fundamentū. i. cogitationē. Dis em̄ intentio coꝛ est ad talia. Exemplū in ꝓmptua. ca. viij. D. Pueritia aūt hec euacuare debem⁹ cū puenim⁹ ad etatē virilē Et primo qz monstruosum essz si aliq̄ arbor tūc flores haberet cum deberet hr̄e fruct⁹ maturos. Talis senex male dictus est a deo. sicut ficus illa in qua q̄siuit dn̄s fruct⁹ et nō inuenit. ꝓpter qd eā maledixit. Vñ ysa. lxv. Puer centum annoꝛ maledictus erit. Itē erubescibile essz alicui barbato ad mamillas matris pendere. imo insania videret. Juxta illud. Audere par impar. eqtare in arūdine longa. Si q̄ delectat barba tū. insania vetat. De tali ꝺr Osee. vij. Sz et cani effusi sunt. et ipse ignorauit Itē odibilis ē deo et hoibus senex inuenis. Vñ Eccl. xxv. Senex fatu⁹ enumerat inter tres species hoim qui odi unt. Ergo p̄dcā puerilia euacuare debemus cū ad senilem etatem ꝓcedim⁹ Roge. ergo.

De euangelio. Sermo. LI.

Ecce ascendimus hierosolimā ⁊ ꝯsūma.oía que scrip.sunt ꝑ ꝓphās de fi.hoīs Tradet cm̄ gen.ad illu.⁊ fla.⁊ crucifi. Lu.xviij. ℟ In his verbis p̄dixit dn̄s suā traditionē q̄ p̄cessit suā passionē. Circa quā traditionē ponunt ⁊nq notāda.s. Traditōis tp̄s.modus. loc⁹ psona ⁊ cā. ℟ Prio g̃ innuit tp̄us. Tēpus inquā nō lōge posituz.sed subito ventuz. Et ℣ cū dicit. Ecce.q.in ꝑrio ℟ Scdo vo innuit traditōis moduz.i. q̄li mō sit traditus. Innuit māt modū non inuitū sed voluntariū.cū dicit Ascēdimus. Ascēdere cm̄ volūtariū est.q.di. Nō trahimur inuiti nō ducimur igrati. ℣ ascēdim⁹ volūtarij. Jo.x. Potātez habeo po.aíaz meā. Ysa.liij. Oblat⁹ ē q⁹ ipse voluit. ℟ Tercio dicit traditōis locū. Locū inquā mīt⁹ bñficijs ab ipo honoratū.cū dicit. Hierosolimaz. Voluit aūt in tali loco pati ꝑ cōuenīē tiā. Cōueniens cm̄ erat vt q̄ totū mundū sua passione saluare venerat.in meditullio tot⁹ mūdi pateret.⁊ ℣ fuit in hierusalē. Tradit̄ cm̄ a sapiēt⁹ hierusalē esse meditullū seu vmbilicuz tot⁹ terre. Et iuxta ꝓphētā. Operatus est salutē in medio terre. Itē conuenīēs fuit pati ibi.vt q̄ ꝑ legē ⁊ ꝓphetas suaz passionē p̄dixerat ibi pateret vbi maxime let ⁊ ꝓphete pullulabāt.⁊ ℣ fuit hierosolimis. Et hāc cāz ipse dn̄s ostēdit in p̄missis vbis cū post ostēsionis locū subdit. Et ꝯsūma.oía que scripta sunt in le.⁊ ꝓphetis.⁊ hoc in hierusalē. Et q̄tum ad ℣ ipse p̄figuratus est in facto mirabili cuiusdā auis q̄ dr fenix. Ipe cm̄ quasi fenix sarmēta odorifera arboz in nidū collegit.dum scripturis ꝓphetaz et legis hierusalem repleuit. Eisdē aūt sarmentis ꝑburit in nido.dū ꝑm dicta legis ⁊ ꝓphetaz in hierusalē patit̄. Tercia die auis repat quia christus tercia die resurrexit. ℟ Quarto subdit traditōis psonā. Personā inquā innocentē ⁊ immaculataz cū dicit. Filius hominis.non filius hominū. qui in macula concipiunt̄.⁊ in peccato nutriunt̄.sed filius cm̄ vni⁹ hominis.i.beate virgis. Et nō dixit plan⁹.ego tradar.sed filius hominis vt ostēdat se nō ꝑter suam culpā passuz sed ꝑter nostrā.et hoc magis incitat nos ad ipsius dilectionē. q⁹ reuera ex hoc sumus multū obligati ipsum dilige re.q⁹ si quis innocēs ita diligeret furē vt vestibus latronis indutus se ꝑ latrone ipm q̄rentib⁹ ad suspendū offerret.magne dilectionis esz signū. Hoc fecit christus. Nos inquā in peccato nefario fuimus deꝓhensi vsq; ad mortē.sed christ⁹ amic⁹ nr̄ ꝑ dilectōe magī in vestiario btē ỽginis carnē nostrā induit. Et sicut ī passiōe legit̄ iudeis exeuntib⁹ cū gladijs ⁊ fustib⁹ tanq̄ ad latronē se exhibuit dicens. Quē q̄ritis. Ego sum.nō latro ꝑ amic⁹ latronis.⁊ sic tanq̄ latro capt⁹ ē.⁊ cū miꝯ reputat⁹ ē.q⁹ cū latronib⁹ ⁊ ꝑ latronib⁹ suspēsus ℣ ℟ Quinto cāz traditionis subdit cū dicit. Ad illu.⁊ fla.⁊ crucifi. Illusus ē aūt q̄tuor modis. In spinea corona. In purpure circūdatione. In genuflexione.et falsa salutatōe. ℟ Itē q̄tuor modis flagellatus. virgis. arundine.alapis et sputo. Itē q̄tuor modis crucifixus.blasphemantiū acclamatōne. Iuxta qđ Marcus tercia hora dicit ipsum crucifixum. Item clauoz cōfixione.lanceatione.et aceti ⁊ fellis potatione. Ecce quantum ꝓcu.sicut dicit ap̄lus.q̄ factus nobis a deo sapia. iusticia.sanctificatio. et redemptio.a nobis tam turpiter est deboneſtatus. Factus est dico nobis id ē ad nostraz vtilitatem.fact⁹ est ꝑ corꝑis assūptionē nobis sapientia in docēdo. Matth.x. Discite a me. Factus est nobis iusticia exemplum vite dando. Matthei.

xvj. Qui vult venire post me. Fact⁹ est nobis sanctificatio .i. mundatio spūm effundēdo. Joꝛ. vj. Sed abluti estis sed sctificati estis. Factus est redēptio in cruce patiendo. ij. Pet. ij. Pꝛecioso sangume redempti estis. Si ergo christus fuit sapiētia nō debuit illudi tanq̄ stulticia. Si iusticia nō debuit tradi vt malicia. Si scificatio .i. mundicia ḡ nō debuit cōspui vt turpitudo. Si redemptoꝛ non debuit crucifigi vt male factoꝛ. Sed heu sapiētia illudit. iusticia tradit. sanctificatio cōspuitur. redēptio crucifigit. Exemplus in ꝓmptua. ca. xj. A. Si sic pater miscōiaꝝ pcussit, ꝙ peccatoꝛibus baculū senectutis t lumē oculoꝝ. q̄d faciet de nobis peccatoꝛibus si tantā neglexerimus salutez Et ideo curramus ad ꝓpositū nobis certamē aspiciētes in remuneratoꝛē. i. christū. Aspiciētes dico tanq̄ in libū vite. q̄ fuit scriptus intus t foꝛis. Int⁹ p mesſabilē sapientiā. foꝛis p tribulationes. Fuit aūt hic liber scriptus foꝛis nigris literis flagelloꝝ t capitalib⁹ literis quinq̄ vulneꝝ. Et sicut solet affigi pn̄cipis carta ad asserē vt pleni⁹ aspiciant. sic et christus clauis affixus ē tabule crucis. et primo cū scopa purgat⁹ legant ergo in hoc libꝛo nouicij. ipm traditū ad illudendū. Siq̄dem t nouicijs principes tenebꝛarū plurimū illudunt. Exemplū in ꝓmptua. ca. xij. ſp. Legant ꝓficiētes traditū ad flagellandū. Siq̄dem t ipsi multis tribulatiōibus flagellant. Legant ꝓtēplatiui ꝑtraditū ad crucifigendū quibus mundus crucifixus est. t ipsi mūdo. Legāt oēs ꝑmiū sue cōsolationis. quia tercia die resurrexit. vt nos consedere faceret in celestibus. Ad que nos pdu.

De euangelio.

Sermo. LII.

Esu fili dauid miſere mei. Lu. xviij. In his verbis ceci pꝛolatis ad dñm duo ponunt. viez beniuolentie captatio. et humilis depcatio. Pꝛimū cū dicit. Jesu fili dauid. Scōm cū addit. miserere mei. Ut em facilius hic cecus a dño audiret consueto hominuz moꝛe. ipꝛimo captat beniuolentiā dñi commendans eū dupliciter. ſm naturā ipsi⁹ diuinā. s. t humanā. D Diuinā tangit cū dicit. Jesu. Hoc em nomē diuinitati attribuit. et hoc ꝓpēdit ex angelo. q̄ cum de hoc noie ioseph loqueret dixit Vocabis nomē ei⁹ iesus. vbi dic. Origenes. Nō dicit angel⁹ impones nomē tanq̄ christo tpaliter nato hoc nomen ascriberet. Sed dixit vocabis q̄ hoc nomē christo cōpetebat ſm diuinitatē ab eterno. Jesus em interꝑtatur saluatoꝛ qō fuit christus ab eterno diuinitus. Ipse est em verus saluatoꝛ saluans p oēm moduz. Saluat em triplicit er. salute nature. gratie. et glorie. Salute nature. q̄ cōseruat oēm naturā in esse. Sicut em p ipm oia facta sunt vt essent. ita p ipm oia cōseruant in esse ne peant. Nisi em ipse oēm saluaret creaturā ꝓseruando rediret in suum pncipiū. s. in nihiluz. De q̄ salute dicit ps. Homines t iumē. sal. Saluat etiā salute gratie. et hoc facit in presenti ecclesia quotidie qñ hoiez liberat a peccato. t ꝓseruat in bono. Hoc em fit mediante gra. Vñ apꝰs Ecce nūc tēpus ac. ecce nūc dies sa. Saluabit etiā salute glorie. et hoc in vita eterna. qñ penalitate hois resecata corp⁹ corruptibile glorificabit. De hac duplici salute dicit Esaias. xlv. Dabo in syon salutē. i. in pſentē ecclesiaz que mō speculat in enigmate. q̄ syon interꝑtatur specula. Et in hieruſalē. s. celestem vbi vere pacis est visio. gloriaz meā. Hāc aūt triplicē salutē saluatoꝛ nr̄ inq̄tuz est deus efficit. Et ab hoc effectu deitatis ꝓmendat hic cecus deum cum dicit Jesu. E Humanā vo naturā hic cecus oñdit cū dicit. Fili dauid. hoc ei fuit inq̄tum hō. tm hoc q̄ dicit cū filium dauid ꝓmendat cū s generis nobi

ytate. eo q̄ a regia stirpe descenderat. Uel certe filiū dauid vocauit eū ꝓpter actum idemtitatē. que em̄ in figura gessit hec xp̄us fm veritatē implcuit. Dauid em̄ oues pauit golyā strauit. pſecutorem declinauit. in hierlm regnauit. maleficos tolerauit. supplicibus cōdonauit. Sic noster dauid. scz xp̄s fecit q̄ vere fuit dauid. i. manu fortis q̄ñ bellauit aereas ptātes. ⁊ vultu desiderabilis est mō in gl̄ia ꝓstitutis. qz ipse est in quē desiderāt angeli ꝓspicere. Sed in iudicio erit vtrimq̄ manu fortis reprobis qñ dicet. Ite. maledicti ⁊c. Uultu desiderabilis bonis qñ dicet. Uenite benedicti. Iste dauid oues pauit. Uñ dic̄ Ego sum pastor bon⁹. Uere bonus. qz quis ex nobis q̄ faceret hoc quod ipse fecit. Deseruit em̄ nonagitanouē oues in deserto celesti ⁊ abiens in desertum mundi quesiuit vnā que abierat ⁊ pierat. Times ergo ne ouis in deserto huius mundi vagabunda tanq̄ silvestris effecta pastorem exhorreret pastor bonus formā ouis assumpsit. qz similia similib⁹ applaudēt. ⁊ inuentā in hūeris portauit. Golyā etiam ꝓstrauit. i. dyabolū. Sumens em̄ de torrente penalitatū nostrar penalitates q̄nq̄. tanq̄ q̄n que lapides in peram corporis sui cōtra golyā ꝓcessit. que sunt quinq̄ de q̄bus in hodierno euāgelio agitur. vicz ipsi⁹ traditio. illusio. flagellatio. ꝓspuitio. ⁊ occisio. Tradit̄ nāq̄ virtus. illuditur sapia. flagellat̄ innocentia. cōspuit̄ gl̄ia. ⁊ occidit̄ vita. Tradit̄ dei virtus. de qua apls. Predicamus xp̄m dei virtutem. Quare ergo se non defendit. qz infirmata inquit in p̄s. in pauptate. i. hūilitate virtus mea. Sic in figura sua sampson sua voluntate traditur ligat⁹ philisteis. Et nō hystorīā. illuditur etiā sapienti. De qua apls. Predicamus xp̄m dei sapiaz. Huic sapientie illusio facta ē coram hode. Sic dauid in figura cōmutat os suū coram achis. Flagellatur innocentia. De qua beatus petrus Qui peccatū nō fecit. Sic michees in figura percutit̄ in maxilla. Conspuitur gl̄ia. De qua apls. Qui cum sit splendor glorie. Sic iob in figura inuolut̄ sterquilinio. De qua alibi dicit. Et facies mea conspuere nō verent̄. Occiditur vita. Unde Job. Ego sum vita. Exemplum in ꝓmptuario ca. xj. A. Sed dñs noster velut verus moyses stetit in ꝓfractione. Licet confractionem humane nature sustineret tñ deitate stetit incōcussus. Unde p quinq̄ dictas penalitates in quibus abscōdita fuerat fortitudo eius. dyabolū tanq̄ golyam dauid ꝓstrauit. Et sicut dauid pſecutorez suū declinauit. scz saul. sic ⁊ xp̄us fecit. Uñ iesus abscondit se ⁊ exiuit ⁊c. Ille in figura in hierlm regnauit. sic xp̄s in celesti hierlm que est mater nostra regit. Et sicut ille maleficos tolerauit. sic ⁊ xp̄s tales tolerat qui sunt heretici ⁊ tyranni ⁊ mali christiani quos tanq̄ zizania sinit crescere vsq̄ ad messem in medio tritici. Item supplicibus ꝏdonauit sic ⁊ xp̄us. Quacūq̄ hora peccator ingemuerit. ⁊c. Sic ergo fm generis nobilitatē ⁊ actuū ydemptitatē dixit eum filiū dauid. ¶ Captata ergo benuolentia ex cōmendatione vtriusq̄ nature. subiungit hūilem dep̄cationē dicens. Miserere mei. Hūilis est dep̄catio. quia in ipsa miserū se fatetur dicens. Miserere ergo qui miam docuisti dicens. Estote misericordes ⁊c. Miserere dico q̄ misertam exptus es. apls. Non habemus pontificē qui non sci. ꝓpa. infirmi. nostris. Item miserere iusta petenti qz intene. sedeo ⁊ lumen celi non video. Et quia nūq̄ despexit dep̄cationē paupis dñs hunc paupem exauduit ⁊ illūinatus merui videre illūinatorem. qui illuminat oēm hominē qui etiam dignetur nos illuminare in interioribus oculis scz intellectu ⁊ affectu. vt sic illuminati perueniamus ad patriam claritatis eterne. Amen.

¶ In capite ieiunij. de epla. Sermo. LIII.

In capite ieiunij.

Conuertimini ad me in toto cor. ve. in le. t fle. t planctu. Joel. ij. Verba hec q legunt in principio quadragesime bñ ꝓcordant cū tpe. Inter alias eñ rones statutū est hoc tps quadragesimale vt peccatores q per anni circulū se p peccata a deo elongauerūt, ad ipm b tepe p pniam reuertant. In signū cui? eccla dicta verba in principio huius tpis repetit dicens. Cōuertimini ad me in to. cor. ve. tē. In ꝭbus verbis dñs p phetā tria facit. ¶ Primo eñ pctoribus suadet reditū. cū dicit. Cōuertimini. ¶ Secūdo ostendit regressionis termi nū. cū dicit. Ad me. ¶ Tercio declarat regressiōis modū. cū subdit. In ieunio t fletu t planctu. t scindite corda vra. Et quidem regressum suadet subitū. q debet esse sine dilatione. Unde dicit. in pñti cōuertimini. ¶ Non dicit. Conuertimini qñ est futuri tpis. Terminū vero oñdit necessariū. cū dic. Ad me. Si em te ad aliud querteris subuerteris. Sed in hoc termino stabilieris. Modū vo regressionis innuit debitū. q sine claudicatione. cū dicit. In toto cor. in le. t fle. t planctu. ¶ Primo ergo peccatoribus suadet reditū dicens. Conuertimini. ¶ Peccatū em mortale est via qua quis recedit a dño t se elongat ab eo. Hec est via per quam filius prodigus abijt a patre t se elongauit in regiones longinquā viuendo luxurioſe. Unde dicit ibi glo. Abijt p viaz latam que ducit ad mortē. Hec est via q videtur hoī recta. sed nouissima eius ducūt ad mortē. O quot sunt q p hanc viam currētes. appropinquerūt vsq; ad portas mortis. Exēplū ca. vj. K. ¶ Talib? g ne pueniāt ad mortē dñs in pmissis verbis suadet reditū dicens. Conuertimini. Suadet aūt reditū subitum. quia debet esse sine dilatiōe. q in pñti debet querti. Huic aūt suasioni vt consentiamus tria nos inducūt. Uicz. scriptura. exēpla. t pericula. ¶ Scriptura triplex paganoz. iudeoz. t xpianoz. Audi paganū poetam. Sed ꝓpera nec te ventura differt in horas. Qui non est hodie cras minus aptus erit. Audi sapiētem in scriptura iudeoz. Ecc. v. Non tardes quer. ad do. t ne differas de die in diem. Audi sapientissimū in scriptura christianoz. Luc. viij. Estote parati, quia qua hora nō putatis filius hois ve. ¶ Ad accelerationē etiaz quersionis inducūt nos exempla viczi iustoz t peccatorum. Justoz qui scz mortaliter nūq; peccauerūt. t tamen in ipa puericia ad dñm sūt conuersi. sicut patz in tobe bap. qui teneris sub annis antra deserti petijt. Jē in beato nicolao qui etiaz in cunabilis quarta t sexta feria ieiunauit. Item in beato dñico qui adhuc sub nutricis diligētia custodit? vt carnis delicias declinaret. lectū dimittebat t sup nudū humū accūbebat. Itē inducūt nos exēpla peccatoz. i. alli q aliqñ peccatores magni fuerūt qui cito conuersi sunt addo. Et hoc in oñi genere peccatoz. Attēde ergo homo in vicio luxurie manēs mariam magdalenā que vt conuiit q iesus in domo symonis accubuisset ad pedes eius venit. Itez accipe exemplū in vicio auaricie cōstitutus in matheo euangelista. Qui cū in thelonio sedēs lucris tempalibus inhiaret. iesu sibi dicente. sequere me nō contradixit. nō ꝓcrastinauit. sed statim surgens secutus est eum. Item attende quisq; es tumore supbie inflatus pauluz aplm q cum ecclam dei psequeretur. t iesus dixisset sibi. quid me psequeris. mox obediens respōdit. Dñe quid me vis facere. Ani aduerte petrū qui post ternā negatiōez postq; gallus cantauit statim amare fleuit. Hec ergo oñia supdicta exempla inducūt te homo vt sine dilatione quertaris. ¶ Inducūt nihilominus t pricula viczi etatis. infirmitatis. t mortis. vt sine dilatione quertaris. Etatis piculuz est si vsq; ad senilem etatem differas conuersionem. t hoc ꝓpter tria, scz ꝓpter

induratione. Unde Eccl'. xxx. Tunde latera eius dum infans est. ne forte indurescat sicut arbor. Et difficilius flectit quādo indurat & antiquat. Pro tanto est puerbiū. Ire cathenatus. nescit canis inueteratus. Itē ppt vasis diutinā corruptionē. Uix em vas quod. xl. annis corruptū est. fermento malicie vel veneno purgari potest. vt recipere possit intra se balsamū gratie. De quo dr Eccl'. v. Non infer. ve. nec infer. ma. & ne. cē. Item ppter nimiā orationē pē. Quā iniq. mee sic onus graue grauate sunt sup me. Et cū hoc onus grauius sit ceteris oneribus etiam montibus. O deus quō potest homo peccator resurgere. q quot mortalia peccata habet tot onera grauia & grauiora mōtibus se deprimentia habet sup se. Ut iuuenes q minus oneris habent. facilī' suerūt. Hoc pz oñdit dñs in triū mortuor suscitatiōe puelle Marthe. Adolescentis. Luc. vij. Et lazari senis. Job xj. Puelle tanq iuniores citius cōsurrexerunt q adolescentes. sicut patet in hoc q fec dñs. Nam puelle dixit dñs. Puella surge. & statim surrexit. Adolescenti plura verba dixit. Adolescēs tibi dico surge. Ad lazari aūt suscitationem multa facta fuerūt. Nam turbauit se ipm ihesus. lachrymatus ē voce magna clamauit. Lazare veni foras. Quia senes a veteri ritu difficile auellūt. Nō tardes ergo cōuerti ad dñm. Ad hoc ipm etiam monet supueniens piculum infirmitatis. Frequenter em grauis infirmitas supueniens tollit potentiā cōuertendi vt per rationis submersionē facti amentes nesciant quid sit penitentia. Pro quo consulit. Eccl'. xvij. Utuus & sanus cōfiteberis. Itē piculū mortis monet cito conuerti. Multi em credētes se longe esse a morte subito corruerūt. Sic pharao & egyptij diu credētes viuere. subito sunt submersi. Exod. xvij Sic dathan & abyron subito sunt a terra absorpti. Sic de exercitu sēnacherib cum filios israel impugnarēt. clxxv. subito ab angelo sunt incinerati. Regū. ix. Itez aliqui nimio dolore. alij nimio gaudio subito expirant. Itez aliqui ex ipso medicamento sine quo viuere nō possunt. sicut est cibus & potus subito suffocant. O quot sunt qui ad dñm per pniam redire ppositerāt. & subito morte puenti pierūt. Sap. v. Spes impij quasi lanugo que a vento tollitur ppē predicta ergo suadet dñs peccatori reditum sine dilatione. cum dicit. in pscenti cōuertimini. Exemplū in pmptuario capō. vij. B. Secundo cōuersionis ostendit terminū vtilem & necessarium cum dicit. Ad me. Ad me inq tāq ad vestrum creatorem. Item ad me tanq ad vestrum redemptorem. Ad me vtiq tanq ad vestrum remuneratorē. Ut ḡ ad ipsum tanq ad creatorem reuertamur. monet natura cuius principiū existit. Item vt cōuertamur ad ipsum tanq ad redemptorem monet gratia quā exhibuit. Ut reuertamur ad ipsum tanq ad remuneratorē inducit gloria quā pmisit. Vere ad ipsum conuerti tāq ad suū creatorem monet natura tanq ad suum principium. Omnis em natura suum petit principiū. & ipse est principium omnis nature. Rom. xj. Ex quo omnia. p quem omnia. in quo omnia; Unde Aug'. Fecisti nos dñe ad te & sicut nil quieuit nisi in suo principio. sic dicit Aug'. Inquietū est cor meū donec veniam ad te. Hoc ipm innuit hūa ne nature conditio. q sez inter oīa ad ad ipm tendere debeat. quia cuz cetera animalia sint reflexa creata solus homo creatus est rectus. sicut dicit Aug. Ut sez que sursum sunt sapiat nō q sup terram. sicut faciūt reflexa animalia & qñ refectiē ad terrena compatur iumētis insipientibus & similis erit illis factus. Propter hoc dicit dñs. Cōuertimini ad me. Ad quem sez imitat natura. cuius principium existo. Item ad idem inuitat & gratia. Illa inq gratia quā exhibuit. De qua ad Titū. Apparuit gratia saluatoris nri dei. Et post

subdit. Expectantes beatam spem ꝛc. Quia vero multū monet nostrā spem quemēdi ad ipm cuius gratia ꝑ nobis exhibita tanta apparuit. quia ꝑ nobis homo factus mortuus est. Ber. Jam me spernere nō potes bone iesu. quia caro de carne mea es. ꝛ os ex ossib⁹ meis. Item inuitat ꝛ glia illa quā ꝑmisit Math. xxv. Venite bñdicti patris mei percipite regnū nō mundi sed suum ꝙ est regnū oim seculoꝝ. vbi sunt diuitie ꝛ glia. ¶ Tercio ostendit conuersionis modū ꝛ hūc debitū. qz sine claudicatione. cū dicit. In toto corde in ieiu. ꝛ fle. ꝛ planctu. Integra. em ꝛ nō claudicās quersio est quādo homo corde conuertitur ꝛ ope. Corde ꝑ contritionē. opere ꝑ satisfactionem. Que ꝙsistit in ieiunio ꝛ fletu ꝛ planctu. Redite ergo ꝓuaricatores ad cor. ꝛ cōuertimī in to. cor. ve. ꝛ hoc ꝑ ꝓtritionē pctōrē. ꝑ quo dic̄ Scindite cor. ve. scz vomere cōpunctōnis ꝛ quertimini. Un dicit Bern. Nō te o homo oportet maria transfretare nō penetrare nubes. non grandis tibi ostenditur via. vsq; ad temetipm occurrere deo tuo. vsq; ad compunctionem cordis occurrere vt saltez exeas de sterquilinio misere conscientie tue. qm̄ est indignū auctorem puritatis illuc intrare. Et post ꝙ sic conuersi fueritis in toto corde cōuertimini etiam ꝑ exteriorē satisfactionem. scz in ieiunio ꝛ fletu ꝛ planctu. vt sicut tribus modis peccastis scz cōcupiscentia carnis. cōcupiscentia oculoꝝ. ꝛ superbia vite. sic ꝛ de eisdem ꝑ tria ꝓdicta satisfaciatis. Cōuertimini ergo in ieiunio vt ꝑ cōcupiscentia carnis satisfaciatis. Conuertimini in fletu vt cōcupiscentiam oculoꝝ defleatis. Item cōuertimini in planctu vt ꝑ superbia vite satisfactatis. Et si sic conuersi fueritis ꝑ pñtiam ipse vtiq; conuertet ad vos ꝑ misericordiā. Unde aug. in libro de spū ꝛ aia. Nemo dei misericordia diffidat. quontā maior est sua misericordia ꝙ nostra miseria. Et quisquis ad cuz toto corde clamauerit exaudiet illum. quia misericors est. Tardius siquidem videt illi omni peccatori ventam accipere ꝙ illi dare. Sic em̄ festinat reū absoluere a peccato vl' rozmēto cō scientie sue quasi plus cruciet eū compassio miseri ꝙ ipm miserū passio sui. Exemplū in ꝓmptuario ca. iij. ¶ Rogemus ergo ꝛ nos dñm vt cōuertam̄ ad dñm in toto cor. in te. ꝛ fle. ꝛ planctu. vt misericordiā. inueniam⁹ ꝑstante ꝛ dño nr̄o iesu xp̄o. Amen.

¶ De euāgelio.

Sermo. LIIII.

Thesaurisate vobis thesauros ī ce. vbi nec erugo nec tinea demolit. ꝛ vbi fures nō effodiūt nec furant. Math. vj. In his verbis hortat nos dñs vt celestem thesaur ꝙquiramus. ꝛ in ꝓmissis verbis duo facit. ¶ Primo ꝑcipit vt conquirat sine dilatione cū dicit. Thesaurizate vobis thesauros in celo. Secundo subdit rōnem in eius multiplicā cōmēdatiōe. cum dicit. Ubi nec erugo nec ꝙ tinea. nec ꝙ fures effo. nec ꝙ furantur.

¶ Precipit ergo primo dñs vt sine dilatione conquirat. Non em̄ dicit in futuro thesaurisabitis. sed in ꝑsenti thesaurizate. Est em̄ hoc necessariū vt nō differatur. Quia si quis mare necessario transiturus essz ꝛ recessum nauis ignoraret. qua neglecta aliam penitus nō mueniret. fatuus esset si se expensis ꝛ alijs necessarijs preparare differret. Sic nos ad patriam tendentes mare huius mundi transituri sumus. sed certe non solum diem vel horam. imo nec momentū recessus nauis. id est vite nostre scimus. Unde fatui sumus si ea sine quibus illuc pcentre nō possumus preparare distulerimus. Ergo iuxta cōsilium apostoli ad Gal'. vj. Dum tempus habemus operemur bona. scz in elemosynis ꝛ in alijs. O quot sunt qui tē pore vite sue parum boni volunt the-

saurisare. sed in morte cõstitui alijs curant cõmittere sub conditione dicẽtes Si moriar tantũ dabis illic. ⁊ illic tantũ. quasi dicat. si viuã egoipse volo retinere. sed post mortem date. Sed qui sibi nequã quis illi bonus erit. Vñ frequenter a filijs vel ab alijs quibus cõmittunt defraudant. Contra quos nõ dicit dñs in futuro thesaurisabitis. sed thesaurizate in pñti. Et bene dicit vobis thesauros in celo. Quantũcũq; em fuerimus diuites mihi tamen nostrum est nisi illud quod p elemosynas in celũ transmittimus. Vñ sicut dicit Bern̄ Mundus mortalẽ sibi constituit habitatorẽ. sed mortem. qui de omnibus que mundi sunt nihil sinit asportare preter peccatũ. Exemplũ ca. v. Thesaurizate ẽ vobis thesauros in celo non in mundo vt auari faciũt. qui nõ sibi sed alijs thesaurisant. ¶ Ps. Thesaurizat em ⁊ ig. cui cõgre. ea. Et alibi. Dor. somn. suũ. ⁊ nihil inue. oĩm vi. diuitiarum in ma. suis. Contingit illis sicut alicui rubaldo qui somniat se diuitẽ. excitatus inuenit se pauperẽ. Sic erit ipsis in inferno. Unde dicent illud Sap. v. Quid diuitiaꝝ iactantia contulit nobis transi. hec omnia quasi vmbra. Sic thesaurizauit ille diues in Luc. alijs qui horreis instauratis ⁊ multis in annis plurimis repositis mox expirauit. O si hoc modo homines aduerterent non sic mundo thesaurizarent. Unde legitur Saladinus magnus imperator apõ saracenos fecit sibi apportari sudariuz suum cum se videret vicinum morti ⁊ fecit illud clamando deportari. Tantũ secuz deportabit princeps magnus saladinus de omnibus suis. Exemplũ in pmptuario capko. xj. B. ¶ Item thesaurizate vobis thesauros in celo nõ in ppio corpe. Sicut faciunt gulosi quorum omnis labor in ore eop ⁊ hoc stultum. quia thesaurizant in saccum pertusum. De talibus dicit agg. j. Qui merces congregauit misit eas in saccum pertusum. Quibus dicit dñs. Nolite thesaurizare in terra. id ẽ in carne. Sic thesaurizauerat ille diues purpuratus. qui quotidie epulabatur splendide ⁊ pauperi lazaro nec micam dedit. Vñ post sepultus in inferno guttam aque non meruit. Exemplum in pmptuario ca. j. A A. ¶ Item thesaurizate in celo nõ in inferno. vt peccatores faciunt q̃ modo peccata peccatis accumulando thesaurizant sibi penas inferni. Vnde Roma. j. Thesaurizas tibi irã ⁊ indignationem ⁊ tribulatiõem ⁊c. Sic thesaurizauerat cui dicitur in Apoc. Quantũ dila. se in deli. tantũ date illi tormentũ ⁊ luctum. Thesaurizate ergo vobis thesauros in celo vt iusti faciunt. ¶ Et subdit rationẽ quare potius hũc thesaurum cõmendans cuz tripliciter vicz quia inueterabilis. incorruptibilis ⁊ inamissibilis. Inueterabilis est quia erugo que vetustum ferrum consumit ipsum thesaurum nõ ledit. Incorruptibilis. quia tinea que p̃cio sitatem vestium corrũpit ipsum nõ demolitur. Inamissibilis est. quia fures nõ effodiunt neq; furantur. O thesaurus imensus paucis quidem verbis comphensus. ⁊ nos fratres cum ciuitatẽ h̃ manentem nõ habeamus. ⁊ ad thesauri locum. scz celum venire pponamus. cum ignoremus qua hora nauis vite nostre recessura sit. pensemus vnusquisq; nostrum si ad recedendũ paratus simus. ⁊ quantũ iam ad locum vbi semp manere intẽdimus thesaurum p̃miserimus. Angeli eñ sancti tanq; fideles nuncij omnia bona nostra illuc deferũt. Unde thobie vnus dixit. Quãdo orabas ego quoq; obtuli orationem tuã dño. Triplex aũt signuz est q̃ homo ibi thesaurizet. Primo quando celestia meditatur. Unde Matb. vj. Ubi est thesaurus tuus ibi est ⁊ cor tuũ. Secũdo quando celestia libenter audit ⁊ loquitur. Quia bonus homo de bono thesauro cordis sui p̃fert bona. Unde de beato martino dicitur. Q̃ eius ori christus nunq; abfuit. siue iusticia vel quicquid ad veram vi

tam ptinet. Exemplū in ꝓmptuario. c. vij. K. Tercio quādo ope siue cōuersatiōe sua totus illuc erigit dicēs cū apl'o Phil'. iij. Nostra conuersatio in celis est. Et sic beatus martin' oculis ac manibus in celum semp intentus fuit. Vt sicut dicit Ecc. xxix. Posuerat thesaurum suū in ꝓcordijs altissimi. Ibi enim sūt depositā nostra tanq̄ in custodia t tuto loco deponenda. Sic fecerat apl's qui dicit ad Thi. j. Scio cui credidi t certus sum. quia potens est depositum meū seruare in il. di. Ad quem locum nos ꝓducat iesus xp̄us Amen.

De penitentia.

Sermo. LV.

Relinquat impius viam suam t vir iniqu' cogitationes suas. t reuertatur ad dñm t miserebitur eius t ad deū nostrū quoniā multus est ad ignoscēdū. Esa. lv. Istis verbis dñs alloquitur per esaiā ꝓphetam quēlibet peccatorē. que verba pia mater ecclesia perdite, plis per peccatū recupatiōem sitiens no semel neq̄ bis hoc tempe repetit. sed hodierno die in officio incipiens vsq̄ ad magnā ptem quadragesime non cessat ea reuoluere. Nec mirū. Sunt em̄ p̄dicta verba peccatoribus salubria. sunt vtilia. sūt t dulcia ꝓm q̄ in ipsis cōtinent tria. Primo em̄ fit in ipsis peccatorib' salubris ammonitio. Secūdo fit vtilis exhortatio. Tercio fit dulcis permissio. Salubris āmonitio fit de mali desertione cum dicit ꝓpheta. Derelinquat impius viam suā t vir iniquus cogi. suas. Utilis exhortatio fit de boni aggressione cū subditur. Et reuer. ad dñm. Sed ne forte peccator de venia desperet. sequit̄ tercio dulcis ꝓmissio. s. de dei in peccatorem miseratione. cū addit. Et miserebitur eius quoniā multus est cognoscendū. Fidelis est ergo sermo t omni acceptiōe dignus cuilibet peccatori in quo sibi fit tam salubris āmonitio. tam vtilis exhortatio. t tam dulcis ꝓmissio.

R Bene dico q̄ in primis fit salubris āmonitio. Longe em̄ a peccatoribus salus. teste ps̄. Unde vt illam consequi valeant. primo fit eis de peccati desertione tāq̄ de obstaculo salutis am monitio. Et vt āmonitioni sue acquiescentes citius peccatum suum deserant aggrauat statū peccati tripliciter. Primo em̄ ostendit statū peccati miserabilem. Secūdo lamētabilē. Et tercio detestabilem. Miserabilis em̄ ē ille status in quo quis ꝓpue diligendos. scz deū t seip̄m offendit. Quam offensam innuit ꝓpheta in p̄dictis verbis cū dicē peccatorem impium t iniquū respectu sui. Item secūdo lamentabilis est ille status in quo quis tendit ad mortem. Hic est status peccati. Quod innuit ꝓpheta ip̄m vie compando. cū dicit. Derelinquat in viam suam. Homo em̄ p peccatum tāq̄ per viam tendit ad mortem eternam. Item tercio detestabilis est status in quo quis cōsumit̄. Hic est status peccati. Desideria em̄ concupiscentie quibus abundat t peccata q̄ nutrit plus ipsum consumūt q̄ reficiāt sicut in ꝓsecutione postea patebit. Et hec desideria p cogitationes innuit ꝓpheta. cum dicit. Et vir iniquus cogitationes suas. Quia ergo offensa diuina in sacra scriptura impietas dicitur ratione offense diuine. ꝓpheta dicit in p̄dictis verbis peccatorem impium. qz vere peccator peccatum agendo multipliciter impie gessit in deum. Quia scz summū bonū spreuit. maiestatem ꝓtem psit misericordiam anihilauit. Sūmū bonū spreuit quando ꝓpter peccati delectationem se ab eo auertit. De tali dicitur in Deut. Derelinquit deum factorē suū t recess. a deo sa. suo. Hanc impietatem deflebat Dañ. dicens. Impie egimus t recessimus t declinauim' a mādatis tuis. Vtiq̄ stultus est ille mercator qui ꝓ temporalibus vendit eterna. O q̄ felix est ille qui potest dicere cum ps̄. Custodiui vi. dñi nec impie gessi a deo

meo. ¶ Item impie egit peccādo. quia maiestatem contemplit. Maiestati em̄ diuine debitam reuerentiam non exhibuit. Quia illud quod coram vno gartione facere nō erubescret coram deo facere nō erubuit. Unde dñs dicit per Ysaiam. pphetam peccatori. Frons mulieris meretricis facta est tibi. noluisti erubescere. Hanc impietatem irreuerētie dissuadet salomon cum dicit. Auferimpietatem a vultu regis. Illius in q̄ regis qui est rex regum t dñs dñantiū Vultus em̄ dñi super facientes mala. Hoc peccator non recogitat. excecauit em̄ eum malicia sua. Exemplū in pmptuario capl'o. xiij. B. Unde legitur de quodam religioso q̄ cū victus temptatione cum quadam femina peccare voluisset. t ne forte ab aliquo videretur circūquaq̄ respiceret. femina accelératrix damnationis sue dixit. Quid respicis. nemo nos videt nisi de⁹. Et ille statim in se reuersus respondit. Optime me monuisti. Oblitus ei eram q̄ me deus videret. Et si ppter vnum hominez multo fortius ppter deum dimittam. Unde Susanna dixit. Melius est mihi incidere in manus hoim q̄ peccare in conspectu dei. ¶ Item impie egit peccator. quia misericordiā dei anihilauit. Illam in q̄ de qua dicit apostol⁹. Non exoperibus iusticie que fecimus nos ē pm suam misericordiam saluos nos fecit. vt scz abnegantes impietatem t secularia desideria sobrie. q̄tum ad nos dicit gloriuste q̄tum ad primū. pie q̄tuz ad deum. viuamus in hoc seculo. Male viuit qui impietatem ad mittit. Certe fratres magna impietas. xxx. annor seruitio nō respondere. Christus em̄ plus q̄ xxx. annis p mercede anime nostre laborauit. quam homo per peccatum sibi subtrahit. Verūtamen dicit per prophetam. Precium meum cogitauerūt repellere. Et ego pea cucurri in siti. et in multis alijs erūnis. Imo vt eam rehaberet ex sua magna misericordia seipsum pro ea tradidit. Hanc misericordiam vilipendere t anihilare ostendit qui pro modica peccati delectatione eā vendit. Non solum em̄ dei misericordiam sed etiam pciosam animam parupendit. Unde Augustin⁹. O anima preciosa nō auro redempta. vl' opibus sed angni imaculati sanguine. Attende quanti valeas. quid pro te datum sit cogita. nolite ipsam tradere. quia xp̄us pte effudit sanguinem. Quia ergo peccator tam multipliciter impie agendo deum offendit. bene a pphēta dicit impius. Dicitur etiam iniquus respectu sui. Inique enim agit cum seipso. t vt iuxta ps. inueniatur iniquitas ad odiū eius. Quia cum se plus ceteris rebus diligere deberet plus se odio habet. Quecūq̄ em̄ habet bona vult habere. sicut dicit Augustin⁹. Ipse autem vult malus esse. Plus em̄ appreciatur suos sotulares vel vestimentum q̄ seipsum. Illa em̄ bona vult habere. se autez malum. Vie miser peccator qui diligit iniquitatem odit animā suam. t intantuz odit q̄ etiam ipsam occidit. Homo em̄ per maliciam occidit animā suā. vt dicitur in libro Sap. In hoc enim peccator similis efficitur achitophel t iude. qui pre odio sui se suspenderunt. dum pro infernali suspensione seipsum capit t funiculos peccati ad suspendium plectit. Iniquitates em̄ sue capiunt impium. vt dicitur in puerbijs. Et in funibus peccatorum suorum constringitur. Quia ergo in statu peccati homo offēdit deum t offendit seipsum. insinuat hunc statum beatus Bern̄. miserabilē dicens. Miser ego. quia cōtrarius deo O custos hominū quare me posuisti contrariū tibi. Posuisti em̄ cū non phibuisti. Aliquin meipm posui t factus sum mihi metipsi grauis. ¶ Item q̄ peccator etiam sit in statu lamentabili ostēdit ppheta per vie compationē. Peccatum em̄ est illa que videtur hōi recta nouissima aūt eius ducunt ad mortem

Exemplū in ꝓmptuario capko. vj. R. Hec via intratur cum peccatum superbie aut auaricie aut luxurie cōmittitur Currit ergo in hac via superbus. Unde Job. Cucurrit aduersus deum erecto collo. Currit auarus. Unde salomon postq̄ de auaris qui implent domos suas spoliꝭ locutus est in ꝓuerbiꝭ adiunxit. Pedes eoꝝ ad malū currūt. Itez currit luxuriosus. Unde Hiere. Factus est cursus eoꝝ malus ꝛ fortitudo dissimilis. ꝓpheta nanq̄ ꝛ sacerdos polluti sūt. isto aūt ordie homo recedendo a deo circa hāc viam se disponit. Primo em̄ mouet se ad eā p cogitationem. accedit ad eam p delectationem. intrat eam p cōsensum. ꝓcedit in ea p opus. elongatur in ea p consuetudinem. Sic homo tūc elongatus a deo currit p hāc viam. peccata peccatis addendo. Juxta illud ps̄. Si videbas furem curebas cū eo. Ecce auaricia. Et cum adulteris por. tu. ponebas. Ecce luxuria. Nec miꝝ teste greḡ. peccatum quod p penitentiā nō diluitur mox suo pondere ad aliud trahit. Itez currit in peccatis pdurando. plongauerūt mātes. inquitatē suā. Pensate fratres carissimi siter vnius anni coꝛpale ꝓtinuū longū faciat recessum a termino. Q̄ longe tunc recesserūt a deo qui plurib⁹ annis cucurrerunt in peccato. Vere de pluribus potest dici illō ps̄. Q̄ appropinquauerunt vsq̄ ad portas mortis. Sic homo rationalis non dico similis sed insipientior efficit iumentis. Jumēta em̄ ꝛ bruta alia aīalia naturaliter fugiūt mortem. Hac de causa ouis lupū fugit. Hac de causa auis cedit lapidi. Q̄ miserabilē. irrationabilia fugiūt mortem. ꝛ homo rationalis currit ad eam cū currit p latam viam que ducit ad mortem. ꝛ vtinam ad mortē iumentoꝝ que tempalis est. sed ad mortē eternam vbi nō moꝛitur moꝛs. ꝛ qr ibi ē fletus ꝛ stridoꝛ dentiū. lamentabilis ē status peccati quo tendit peccator tanq̄ p viam ullam mortem. Derelinquat ergo impius viam suam ꝛ vir iniquꝰ cogitationes suas. ¶ Item ostendit etiam statum peccati esse detestabilem ex desideriorꝝ ꝛ sumentiū incensione cū dicit. Et vir mi. cogi. suas. Desideria em̄ peccatoꝛis sunt peruerse cogitatiōes que separant a deo. De quibus dñs per Esa Auferte malū cogita. ve. ab oculꝭ me. In hoc aūt q̄ ꝓpheta postviam peccati ponit cogitationes ostendit detestatione peccati. quia nō imponit finem desideriꝭ sed amplius desideria incēdit. Jam em̄ aliquid esset si peccato perpetrato cessaret desideria. ꝛ q̄to plus peccat aliquis. tanto magis desideria ei⁹ crescunt. Unde glo. sup lucā. Mires fornicarij minuunt. sed desideria inardescunt. Tota die dicit in ꝓuer. de pigro concupiscit ꝛ desiderat. Et hec desideria magis consumūt peccatoꝛē q̄ reficiūt. Unde amon filio dauid dicitur in libro regū. Q̄ ꝓpter concupiscentiam soꝛoris attenuabat macie per singulos dies intantū vt consumptus egrotaret Nec mirum. Desideria em̄ occidūt pigrum. vt dicit in ꝓuer. Cum ergo stat⁹ peccati sit detestabilis ex desideriorꝝ cōsumentiū incensione. sit lamentabilis ex eterne mortis perductione. sit miserabilis ex dei ꝛ sui offensione. salubri ām̄onitioni aquiescēs. derelinquat impius viam suam. ꝛ vir mi. cogi. suas.

¶ Et quia peccatoꝛi nō sufficit malum deserere nisi ꝛ bonum aggrediat ideo mox subdit ꝓpheta. Et reuertatur ad dñm ꝛ ad deum nostrum. ꝛ hoc vt dixi fit peccatoꝛi vtilis exhoꝛtatio. Utilis em̄ est exhoꝛtatio vage mulieri vt reuertatur ad maritum gratum. erranti ouī ad pastoꝛem ptū. famelico filio ad benignum patrem. seruo ꝓfugo ad clementem dñm. ¶ Reuertatur ergo impius ꝛ iniquus vtili exhoꝛtationi acq̄escens. ad dñm tanq̄ vaga mulꝛ ad maritū. vt gratanter ad eo suscipiatur. Tu aūt inquit dñs p hieremiā fornicata es cū amatoꝛibus multis. o aīa peccatrix tamē reuertere ad me ꝛ ego suscipiā te

¶ Itē reuertat ad dñm tanq̄ ouis errans ad pastorē piū vt p̄ pastoris humero ad ouile reportet. Et sit de illis quibus de q̄bus dicit Pe. Eratis q̄si oues errantes. sed cōuersi estis ad pastorē et epm animaꝝ vestraꝝ. ¶ Item reuertat ad dñm tanq̄ famelicus filius ad patrē benignū. vt cōmuto vitulū saginati satiet. vt dicat filius p̄digus in se reuersus. Ego hic. i. in statu peccati fame peo. surgam et ibo ad patrē meū Qui dicit in Math. Venite ad me et ego reficiā vos. ¶ Item reuertat tanq̄ p̄fugus seruus ad dñm clementem vt ipsi misereat. Vñ hic dicit ꝓpheta. Reuertat ad dñm et miserebit ei?. Reuertatur ergo ad dñm sed nō ea via q̄ recessit. s. peccati que lata est via ducēs ad mortē. sed p̄ aliam. s. penitētie que est arta via ducens ad vitā. Necē via cōpendij qua achymaas. i. poztās on? penitentie citissime puenit ad verū dauid. i. christum. Exemplū em̄ habem? in latrone qui hora illa g̃ penituit audire meruit. Hodie mecū eris in paradiso. Et quia magnus est dñs quē offendit. vt possit cum placare p̄ p̄dictaz viam reuertat ad eū in ieiunio et fletu et planctu. Talibus em̄ solent serui p̄fugi de magnis offensis placare dños suos. Hec etiaz tria mater ecclesia hodie repsentat. Nā hodie ieiunū in choat. in cantu ploꝛat. in modū plangētis cinere caput aspergit. Reuertat ergo impius et iniquus p̄ viam penitentie ad dñm in ieiunio et fletu et plāctu. In ieiunio vt p̄ concupiscētia carnis satisfaciat. Itē reuertat ad dñm in fletu. vt concupiscentiā oculoꝝ defleat. Itē reuertat in planctu. vt p̄ superbia vite satisfaciat. In hoc aūt q̄ ꝓpheta addit. ad deum nostꝝ. ostēdit q̄ saluatoꝛ noster ad placationez suā pl?regrit q̄ p̄dicta. Illa em̄ sufficiūt seculari dño g̃ nō deo. Secularis em̄ dñs de coꝛde scrutat̄ non intromittit. illud em̄ est de foro solius dei. Scrutās em̄ coꝛda et renes deus. Quia g̃ maxie deū in coꝛde offēdimus. nihil valet extra satisfacere nisi intus satisfiat. Undeiohel postq̄ de exteriori satisfactione que pertinet ad dñm suaserat addidit de interiori que ptinet ad deū cū dxit. Scindite coꝛda vra. q. d. Reuertat impi? iniquus ad dñm in ieiunio et fletu et planctu. et ad deū nrm scindēdo coꝛ suū vt iram dñi possit placare. Dicat cū btō Bern. ex scissione coꝛdis loquēs. Exite exite lacrime. apiant cataracte miseri capitis et erumpant fontes aquaꝝ si forte sufficiant abluere maculas peccatoꝝ q̄b? iram merui. ¶ Sed ne forte peccatoꝛ de venia desperaret. sequit ꝓphete dulcis. pmissio cū dicit. Et miserebitur eius. s. omnē offensam seruo dimittendo. q̄m̄ multus est ad ignoscendu; Vñ Aug?. Quid penitēti nō ignoscitur cū effusus sanguis christi no scitur Et ponit exemplū de dauid. Qui cum adulteriū et homicidiū ꝓpetrasset et diuisset. peccauī. stati remissum est ei. Vñ dicit. O breue verbū peccaui. o tres silabe que poztas apiunt padisi. Dixit dauid peccaui. et nathan missus a dño statim subintulit. Translatū est pctūm tuū. Miseratoꝛ em̄ et misericoꝛs dñs pati. et mul. mi. Exemplū in. pmptu. ca. ix. B. Reuertētes g̃ ad ipm rogemus vt nr̄i misereat et dimissis peccatis nostris pducat nos in vitā eternā. Amē.

¶ De penitentia.

Sermo. LVI.

Relinquat impius viā suā et vir iniqu? cogitationes suas. et reuer. ad dñm. Esa. lv. ¶ Ista ẏba Esa. lv. que mō in. xl. legit ecclesia. ostēdunt q̄z hoc tps ad hoc institutū est. vt bō iniquus qui impietate sua deuz offendit p̄ anni circulum mō reuertat ad deū et ipsi reconciliet. In quibus verbis ꝓphete tria notanda sunt. ¶ Primo q̄s sit vir impius et iniqu?. de quo hic dicit. Vir impius et iniquus. ¶ Secundo que sit

via p quã talis graditur et quã relinq̃ re monet. quia dicit. Derelinquat viaz suã. ¶ Tercio causam relictiõis subdit quia scz ad dominũ suũ. cui scz seruire tenet. redire debet cum dicit. Reuertat ad dñm. ¶ Vir impius t iniqu⁹ est quilibet in mortali peccato pdurãs et cõtra decẽ precepta agens. De q̃bus si placeat loqui require in sermone. Si p̃cepta mea seruaueritis. Merito autẽ dicit impius t iniquus in peccato pdurans. quia talis impie t inique agit in deum in angelũ. in semetip̃m. in pximũ et in inferiores creaturas. ¶ In deum inique agit dũ illud ante oculos suos defert qõ maxime ei displicet t maxime eũ grauat scz peccatuz. Multũ em̃ homines puocant eũ ea q̃ ipsis cõtraria sunt ante oculos deferunt. vt est caseus t allia t hmõi. illis qui ea nõ ome dunt. Multo fortius dominus de peccato qõ sibi ante oculos defert puocat. Vnõ p Osee dicit. Prouocauit me in das in amaritudinibus suis. Peccato rem etiam sustinẽdo plus grauat q̃ de aliquo alio onere. Vñ cũ teneat orbez terre t plenitudinem eius in tali onere non dicit se laborare. sed de peccatore dicit p pphetã. Laborauj sustinens. Et alibi dicit. Vos estis mihi onus pricia q̃ vos. ¶ Itẽ inique in deũ agit dum mercedẽ suã scz aiam p q̃ triginta annis laborauit. et vt eã redimeret vitaz suã dedit. non restituit. Si em̃ iniquus est ille dñs qui vnius anni mercedem suo seruo detinet. multo fortius talis. Eccl. Qui fraudẽ facit mercẽ. et qui effundit sanguinẽ tẽ. Felix est ille q̃ potest dicere. mõ tibi creatori reddo aiaz meam. Item inique agit in deuz dum mandata ipsius ad que explẽda creat⁹ fuit nõ facit. Iniqui em̃ serui illi a dominis suis iudicant. qui opposita mãdatis ipsoz faciunt. Item in euãgelio dicit. Seruus qui scit voluntatem dñi sui et nõ facit vapulabit plagis tẽ. ¶ Itẽ in angelũ inique agit etiã triplicit. De quo require in sermone. Exibunt angeli. ¶ Item iniq̃ agit in seip̃m duz se potius vult habere malũ q̃ bonum vult esse potius in statu latronis q̃ in statu regis. nihil habentem q̃ oim bonoz participẽ. Q⁹ pot⁹ velit se habere malũ q̃ bonũ. ostendit. quia ipe nullis ammonitionibus vult deserere maluz et bonũ acquirere. in quo seip̃m vilio rem habet omnibus alijs rebus suis. Omnes em̃ res suas vult bonas habere potius q̃ malas. De talibus dicẽ Aug. Bona vis habere t malus vis esse. Talis etiam potius vult esse in statu latronis q̃ regis. quia qui est in statu mortalis peccati. ad modũ latronis adiudicãdus est patibulo inferni. Qui vo in statu bono est vnctus ad regem eternũ. Itẽ talis nihil habet imo nihil est. Juxta illud apli. Si non habuero caritatem nihil sum. Sed in statu grazie est omniũ bonoz ecclesie particeps Juxta illud ps. Particeps ego sum oium timentiũ te. ¶ In pximũ etiam iniq̃ agit pdurans in peccato triplicit. ¶ Primo qz corrũpit cum suo exẽplo malo. Vñ Math. Si quis peccauerit in te. Jn me peccat. qz sciente me solo peccat. quia me suo exemplo malo corrũpit. Exemplũ in pmptua. ca. ij. ff. ¶ Item talis peccat in pximũ. qz debito auxilio eũ defraudat. cũ deberet eũ iuuare in pugna otra diabolũ. ipe potius nocz ei. Diabolus em̃ potens efficit hois vicio. Sicut dicit glo. sup illõ ps. Bñdicite angeli do. poten. virtutẽ. Magna q̃ iniquitas socũ suum in bello deserere t ad ptẽ inimicoz se vertere Eccl. iij. Melius ẽ duos esse simul q̃ vnũ. habent em̃ emolimentũ sue societatis. Si vn⁹ ceciderit fulcietur ab altero. ¶ Item talis inique agit in pximũ quia p peccato ipsius sepe punit pximus. Unde legit Josue. vij. q̃ propter furtum achor. xxx. homines corruerũt. et iust⁹ Ezechiel cũ iudeis petõrib⁹ deducit in babilonicã ciuitatẽ. ¶ In creaturas etiam talis inique agit. quia propter peccatum ipsius quodãmodo pu

ntiuntur. Unde si possent conqueri in die iudicij.sol diceret. Propter peccatū hominis ego claritatem meam amisi. Item aīalia dicerent. Nos ꝓpter peccatum hominis diluuio piuimus. Terra etiaz diceret. Ego ꝓpter peccata hominis maledicta spinas ⁊ tribulos germinaui. Unde quia modo plus abundat de peccato consequens est vt miserabilius germinet. Sed fatui homies hoc predicatoribus seu doctoribꝰ aliis id est parrochiarū rectoribus qui peccata remouent imponunt. dicētes. Ex quo tales homines venerunt nihil boni ꝓcuratur. Et licet creatura in die iudicij non congretur verbo. cōqueretur tamē facto. Quia armabit deus creaturas in vltionē iniquoꝝ. Ux. dicit sap. Quia ergo peccatoz cōtra to t et tanta inique egit et impie. merito a ꝓpheta in premissis verbis impius et iniquus dicitur. cum dicit. Derelinquat impiꝰ viam suā.et vir iniquus cogitationes suas. ¶ Via autē per quam talis graditur et quam relinquere monetur est via lamentabilis et miserabilis. qz hec est via de qua dicit in ꝓuer. Que talibus hominibus ꝓpter momētanea am delectationem peccati videt recta. sed nouissima eius ducunt ad mortem quia tales si decedūt in peccato in pūcto ad infernum descendūt. ℣ ℭ miserabile est ℭ homo rōnalis iumētus irrationalibus insipientioz efficit. Irrationalia cū animalia quoꝝ mors subitanea et quasi ventus est fugiunt mortem. Uuis em̄ hac de causa fugit lupū et auis accipitrē aut lapidez.⁊ pullus miluum. Tu autem homo rōnalis ad mortem curris dum ꝑ viam graderis que ducit ad mortē.non momentaneā sed mortem ꝓpetuā. Ubi em̄ lamentabilius est esse ℭ ibi vbi mors nō mortur.optant mori ⁊ fugit mors ab eis. Ergo talis derelinqt viā suam ℣ Huiꝰ aūt potissima cāz oñdit.qz.s. ad dñm suū redire tenet.cū dic.et reuertatur ad dñm suū. Si em̄ seruo alicui ꝓprio nō ē salus aīe ℭdiu a dño suo vagat.et de neglecto fuitio rōez suo dño reddere tenet. Multo fortiꝰ ꝙ a deo salutari suo recessit.nō habebit salutem. imo reddet rōnem neglecti seruicij qō sibi iuste tenebat.qz creauit redemit ⁊ educauit eū. Sed ne peccatoz tanq̄ ad crudelē dñm redire timeat ostēdit ꝓpheta dñm nostrū benignū esse in recepcōe cū dicat. Misericors est. Exēplū de filio ꝓdigo. Cui reuertenti occurrit pater letanter. Itē ꝓnū oñdit in culpe dimissione cū dic. Em̄ mk.est ad ignoscē. Non em̄ partem tenet ⁊ partez dimittit. Sed omne mq̄t debitum dimisi tibi. Exemplū de maria magdalena. Exemplū in ꝓmptua.ca.ix.D.

De penitentia.
Sermo. LVII.

Dixit adolescētioz filius ad patrez.pater da mihi portionē ⁊c. Lu.xv. Hec parabola a dño ꝓlata q̄ agit de pcōis reconciliatione legit mō tpe q̄dragesime qñ ē tps recōciliatōis ⁊ pnie. Nā sic legit in Lu. Cū pharisei aduersus iesū murmurarēt.eo ℭ pcōres recipet triplicem pabolā dignatꝰ est ꝓponere ad pharisecoꝝ ꝓfutationē ⁊ pcōꝝ ꝓsolationē.viz ouis pdite ⁊ reportate.dracme q̄site ⁊ inuēte.filij pdigi recedētis a patre ⁊ reuertētis ad patrez. In quibꝰ tribus pabolis ℭ magnū sit gaudiū ipsi pcōris conuersio clementer ostendit.

¶ Ipse em̄ est piꝰ pastor q̄ hñs.c. oues.nonagintanouē relict i deserto.i. in celo qō ab hoie derelictū fuit.abijt p nature hūane susceptōz. recupare cētesimā.i.hoiez.tanq̄ pia mr̄.q hñs cētuz filios ludētes i pulcro prato. ⁊ vnum tacentē in luto citius currit ad illū qui in luto iacet vt ipm̄ extrahat ℭ ad alios. Sic christꝰ relict angelos tanq̄ nonagintanouē oues.⁊ vnā pditā.i.hūanā naturā humeris suis. id ē brachijs crucis ad olle celeste reportauit. Un-

de Ambrosius. Humeri christi crucis brachia sunt. illic peccata mea disposui. in illa nobili patibuli cerunce requieui. Et post quantum gaudium sit ei de recuperatione pditi hominis subdit. Et conuocat amicos suos ⁊ vicinos. i. angelos. qui sunt amici qz p̄ceptis obediūt. Job. xv. Vos amici mei estis si feceritis ⁊c. Psal. Ministri ei⁹ qui facitis volūtatē eius. Hicunḡ vicini. qz de ppe vidēt. Mathei. xviij. Angeli eoꝝ semp vident f. p. Et dicit eis. Cōgratulamini mihi. qz inueni ouē quā pdideram. ¶ Item ipsa est mulier sapiēs. que pdita decima drachma. i. humana natura. vt eam inueniret lucernam accēdit. i. in carne visibilis apparuit. Et vt eam inuenīret solicite quesiuit tanḡ pia mater que habēs decē filios plus est solicita de vno febricitāte. etiā minus dilecto. ḡ de reliḡs. etiam plus dilectis. Vñ reuūcta in signum magni gaudij conuocat amicos. ⁊ vicinos dicens. Congratulamini mihi. ⁊c. ℞ ¶ Item ipse est clemēs p̄ ḡ filio. i. pctōri p̄ supbiā recedēti ⁊ hūiliter p̄ penitentiā reuertēti occurrit ⁊ in amplexus ruit. oscul̄ tradit. pdita restituit. conuiuiū vituli saginati instituit dicēs. Epulari ⁊ gaudere oportebat. qz hic filius meus mortuus fuerat ⁊ reuixit. ¶ In hac ergo parabola de filio tria innuunt videlicz peccatoris a deo recessus. ⁊ eiusdē peccatoris ad deum regressus. et dei ad ipm peccatorez occursus. ¶ Recessus a deo fit p culpam Et hoc innuit cū dicit adolescentior filius ad patrē. Da mihi portionē q̄ me cōtingit. et congregatis oībus abijt. ⁊ pegre. pfectus est. Sed regressus ad deum fit p pniaz. et hoc innuit cū filiꝰ in se reuersus dicit. Quāti mercēnarij in domo patris mei abundāt panib⁹ surgā et ibo. Et surrexit ⁊ abijt. Sed occursus dei fit p gratiā. qō innuit. Cum adhuc longe esset vidit eū p̄ suus ⁊ occurrēs cecidit sup collū. Recessuz pēso miserabilē. Regressum laudabilem Sed occursum acceptabilē ℞ ¶ Vere recessus a deo ḡ fit p culpā miserabilis innuit. ppter tria. videlicz qz facit a deo elongare. Vñ hic filius recedēs a patre abijt in regionē longinquam. Itē facit oīa bona pdere. Vñ hic dicit ḡ p̄sumpsit oīa luxuriose viuēdo. Itē facit demonib⁹ subiacere. In signū cuius adhesit hic ciuiā ciuis regionis. ḡ misit illū. ⁊c. ¶ Miserabilis ergo culpa que facit a deo elōgare. Ipsa ē em illa via q̄ videtur hoi recta. nouissima aūt eius ducūt ad mortē. Prouer. xiij Unde glo. de hoc filio dicit. Abijt i regionē longinquā. p viā latā que tēdit ad mortem incedēdo. Hz pēsate quo ordine pctōr a deo recedēdo ad hāc veniam disponit se. Primo enim mouet se ad eam per cogitationem. accedit ad eam per delectationez. intrat eam per cōsensum. procedit in ea per opus. clōgatur in ea p consuetudinē. Hic ordo a deo recedendi et clonganḋi designat in hoc filio prodigo. Primo enim patri dixit per cogitationem. Unde glosa Dixit id est cogitauit. Secundo portionem substantie elegit per delectationē Unde glosa. Substantia patris ḡ vimus ḡ loquimur ḡ sapimus. Cui⁹ substantie portionez petit sibi dari ḡnto hīs sine domino patris delectatur vti. Et congregatis omnibus per consensum abijt per opus. et elonganit in regionem longinquam per cōsuetudinem. ¶ Sic carissimi per hanc viaz lata tam a deo recedendo ⁊ elongando currit superbus. Unde Job. Cucurrit aduersus deum erecto collo. ¶ Item currit luxuriosus. Unde Hieremie. xxiij Factus est cursus eorum malus ⁊ fortitudo dissimilis. Propheta nanḡ et sacerdos polluti sunt. Item currit asinus. Unde Prouerbioꝝ. Postḡ Salomon de illis locutus est qui implent domus suas spoliis. subdit. Pedes eorum ad malum currūt. ¶ Currunt autem predicti per hanc viaz a deo recedendo. peccata peccatis reddē do Ps.

Si videbas fu. cur cū eo? Ecce auaricia. Et cū adul. poz. tu. po. Ecce luxuria. Nec miz qz teste Greg. peccatum qđ p pniam nō diuit mox suo pōdere ad aliud trahit. Itē currūt in pcīs pdurādo. pē. Prolō. intq. sibi. Carissimi si iter ptinuū vntus anni longū facit recessum a termino. o q̄ntum tunc a deo elongauerunt q̄ multis annis cucurrerūt in peccato. Vere de pluribus pōt dici illud pē. Qui appropinquauerunt vsq; ad portas mortis. Miserabile ḡ pctm qđ sic facit a deo elōgare et ad mortē eternā appropinquare facit etiā oia bona pdere. In signū cui? hic filius prumptus oibus viuēdo luxurio se cepit egere. Et bene dico oia bona. qz p̄terita. p̄sentia t futura. Preterita bona pdunt qz p̄sequens mortale peccatū mortificant t a demonibus oīa tollunt. Treñ. j. Manuz suā misit hostis ad oia desiderabilia ei?. In signū cuius Judic. vj. dr. Qui postq̄ filij isra el fecerūt malū in cōspectu dñi. madianite venebant t cūcta cū adhuc in flore essent deuastauerūt t nihil oīno ad vitam ptinēs relinquebant. Sic demones oia que florent p caritatē p culpā deuastant. t nihil omnino ad vitā glorie aut gratie ptinens relinquūt. Item p̄sentia bona ppter peccatū pduntur. quia oia que facit de genere bonorum mortua sunt. t deo nō accepta. Bona eñ miquoz nō pbat altissimus. i. non approbat. nec respicit oblatiōes eorū Ecc. xxxiij. Et quare. quia sunt ei abominabilia. Vñ puer. xv. Victime impiorū abominabiles dño. Tales sūt simules mari mortuo qđ nihil generat ptinens ad vitā. Esa. lix. Opa eoz iutilia Item futura bona pdunt. Vñ apl̄us ad Gal. v. cū enumerasset fornicatōez immūdiciā luxuriam t alia multa peccata mortalia. subdit Qui talia agunt regnū dei non cōsequent. Item miserabile est pctm qz facit demonib? subiectum esse. Vñ hic dr. q̄ adhesit vni ciuiū regionis illius, glo. i. diabolo q̄ excellētia prauitatis singulariter prīceps mundi dr. Joh. xiij. Hunc principi se subiecit q̄ peccatū facit. Pet. ij. A quo quis superatus est eius t seruus est Aug?. Bon? hō si fuerit liber est. malus si regnat seruus est. non vni? hois sed quod peius est tot demoniox quot viciox. In signū cui? vnus euāgelistarū de maria magdalena dicit. q̄ habuit septē vicia. alter q̄ habuit septem demonia. Et nota q̄ primo dicit adhesit qđ est voluntatis. post dicit misit illuz qđ est coactionis. quia homo ex pria voluntate diabolo se subiicit. Debilis eñ est hostis. t nō potest vincere nisi volentē. Vñ vox illoz est Esa. lj. Incuruare vt trāseamus. Sed post ab ipso trahit. Ideo dr q̄ misit illū in villā suā. i. mundi cupiditatibus subiugauit Vñ Lu. xiij. vnus de vasallis diaboli dixit. Villam emi t necesse tē. Vt pascat porcos. glo. Porcos pascit. cū ea quibus imundi spūs gaudent opatur Miserabilis est ḡ recessus a deo q̄ fit p culpā. qz sic facit elōgare a deo. t sic oia bona pdere. sicq; demonibus subiacere. ¶ Secūdo regressus pctōris innuit cum dicit. In se reuersus dixit. Quanti mercēnarij in domo p̄tis mei abūdant. Surgā t ibo ad patrē me. Et surrexit. Vere laudabilis regressus qz nō est p viam latā miserabilē q̄ ducit ad mortē p quā recesserat. sed p altam vitā. s. artaz que ducit ad vitā. vicz. viam pnie. Hec est eñ via cōpendij q̄ achymaas. i. portans onus pnie citissime venit ad dauid. i. christū. Exemplū habemus de latrone q̄ eadem hora q̄ penituit. audiuit. Hodie mecuz eris in paradiso. Et dauid postq̄ adulteriū t homicidiū ppetrasset t dixisset. peccaui statim ei fuit dimissum pctm. Vñ Augustī. O breue verbum peccaui. o tres sillabe que portas aperiūt paradisi. Dauid dixit. Peccaui. Et nathan missus a dño statim subintulit. Trāslatum est peccatū tuum. Exempluz in pmptua: ca. ir. B. Et vide laudabilē moduz re

gressionis ad deū p penitentiā. Quinq; eñ ad hoc sunt necessaria .s. status sui discussio. melioris electio. peccati cum cōtritione detestatio. confessio ⁊ operis satisfactio. Primū .s. status sui discussio. innuit cum subditur. In se reuer. dixit Quanti mercē. ⁊c. Et bñ dicit in se reuersus. In corde eñ status discutitur Unde Esa. lij. Redi p̄ua. ad cor. Et Bern. O homo nō o portet te maria trāsfretare nō penetrare nubes. nō ḡn dis tibi ostendit; via. vsq; ad temetip̄m occurre deo tuo. Quere. ij. vide vias tuas in cōuallibus scito ꝺd feceris. Ecē. xxj. p̄curre prior in domū tuam ⁊ tibi age cōcep. tu. Et debet discutere vnde recessit. quia a ꝺ emēte patre. Uñ dicit. Quāti mercē. i do. pa. m. Et quo abijt qz in regionē longinquā. vsq; ad portas mortis. Uñ dixit. Ego aūt hic. id est in regione longinq; vbi sum seruus diaboli qui prius fui filius dei. Itē debet discutere ꝺd amisit. qz oim bonoz abundantiā. Uñ dixit. Quanti mercē. in do. p. m. abun. pan. Quid incurrit qz summā egestatē. Uñ dixit Ego aūt hic fame pereo. Uñ post talē discussionē sequit melioris status electio. cū dicit. Surgā ⁊ ibo ad patrē meū. Surgā de lecto peccati in quo iaceo. ⁊ ibo qui lōge recessi ad patrē qui principi tenebrarū adhesi et dicā illi quem offendi. Pater peccaui. Surgā cū dolore. ibo cum timore. dicā cū rubore. Pater peccaui. Et surrexit p peccati dolorem. venit p satisfactionē. et dixit p cōfessionē. Pater peccaui. Prima duo .s. stat⁹ sui discussio ⁊ melioris electio sunt dispositiua ad penitentiaz. Sed tria vltima sūt contritio. confessio. ⁊ satisfactio. sūt constitutiua penitētie. que est sufficiēs ad omne peccati remediū. ℟ Taliter ḡ reuertēti p penitentiā occurrit deus pater p gr̄am. Aut occursus debet esse peccatoris acceptabilis ꝓpter q̄nq; Primo ꝓpter cursus accelerationem. Quia cum adhuc lōge esset vidit eum ⁊c. Secundo ꝓpter benignā susceptionē. In signū cuius cecidit sup collum eius. Tercio ꝓpter plenam reconciliationem. In signū cuius osculatus ē eū Quarto ꝓpter omniū perditoz restaurationē. In signum cuius dixit pater. Cito ꝓfer. sto. primā ⁊c. Quinto ꝓpē dei ⁊ angeloz et sanctoz congratulationem. In signū cuius ceperunt oēs epulari. Symphonia et chori audiuntur. ℣ Q̄ acceptabilis debet esse peccatoris occursus dei ꝓpter primum. videlicet eiusdem occursus accelerationē. Cū eñ adhuc longe esset vidit eū et occurrit. .s. p gratie auxiliū. sicut enim nutrix cū videt puerū imualidū conari ad ambulandū stanti occurrit ne cadat Ita deus cū quis nitit p libez arbitrium redire ad eius statum occurrit p gratiam. Uñ Job. xiij. Operi manuū tuarū porrriges dexteraz. sicut sez nutrix facit. Unde Osee. xj. Ego quasi nutricius effraim portabā eos in humeris meis. ℣ Item debet esse occursus acceptabilis ꝓpter benignā susceptionem In signum cuius cecidit sup collū eius brachia. .s. amplexādo. Hāc benignaz susceptionē dei innuit ecclesia crucifixū extentis brachijs pingēdo. De qua receptione Iere. iij. dicit Vulgo dicit Si mulier ⁊c. Et post. Tu aūt fornicata es cū amatoribus multis. non pauci. tamen reuertere ad me ⁊ ego suscipiā te. ℣ Item debet esse occursus acceptabilis ꝓpter perfectā reconciliationē. In signū cuius osculatus est eum. Osculū eñ est signū pfecte reconciliationis. Quantuscūq; eñ peccatoz fuerit cum redierit. nō ptem offense sed totum dimittit. In signum cuius marie magdalene que multa peccata habuit penitenti dixit. Fides tua te saluā fecit. vade in pace. Et latroni dixit. Hodie mecum eris in paradiso. Bern. Uere benignus ⁊ misericors est dñs integre remittendo. nec cōfundit exprobrando. nec minus diligit rancorem retinendo nec imputat beneficium retrahendo. ℣ Item debet esse occursus acceptabi-

lis ꝓpter ꝓditorum restaurationem. In signuz cuius dixit. Cito ꝓferte stolam primam et induite illuz ⁊c̄. Unde Ezechiel. xx xvj. promisit penitētibus. Restituā vos sicut a principio bonisq; maioribus donabo q̄ habuistis ante. Hoc signat Gen̄. xl. p visionē vitis q̄ significat penitentiā in qua erant tres ꝓpagines .i. tres partes eius. Quod signum fuit pincerne pharaonis q̄ restitueret in gradū pristinū. Unt Dañ. nij. Nabuchodonosor mutatus in bestiā ꝓpter peccata sua eiectus a regno in siluis fenum vt bos comedēs. cum elevasset oculos ad celum sensus restitutus est ei. et revocatus ad regna ꝓdita recupauit. ¶ Item debet esse occursus acceptabilis ꝓpter ipsius saluatoris ⁊ omniū angelorum congratulatiōez In signum cuius ceperūt oēs epulari Symphonia ⁊ chori audiunt. Gaudium en̄ est deo ⁊ angelis eius super vno peccatore penitentiā agente. Exēplum in ꝓmptuario ca. vj. H. Ad qd̄ nos ꝓducat Amen.

¶ Dominica in quadragesima. de epistola.

Sermo. LXIII.

Hortamur vos ne inuacuū gratiā dei recipiatis. ij. Corinth. vj. ¶ Est gra quadruplex q̄ inuacuū recipit a peccatoribus. gratia creationis. recreationis. cum diutina expectatōe crebre vocationis. et benigne susceptiōis. De gratia creationis dicit ps̄. Creauit te in misericordia ⁊ miserationibus. Et Deut. Nunquid non ipse pr̄ tuus ⁊c̄. Vere magna misericordia dei. qz creauit hominē dignioꝛē ceteris creaturis Creauit en̄ eum ad imaginē et similitudinē suaz. Qd̄ ēnte sit dignitatis in speculo trinitatis ad cuius imaginem factus est hō cum illuc puenerit plene videbit. Hanc gratiam primus homo inuacuū accepit cum peccauit. quia p peccatū similitudinē totaliter amisit. et imaginē obfuscauit. Ipse en̄ est ille hō qui p peccatū descendens ab hierusalē in hiericho. incidit in latrones scz demones. qui despoliauerunt eum q̄tum ad gratuita. ⁊ vulneraverūt q̄ntum ad naturalia. ¶ Propter hoc dē adiecit secundā gratiā. s. recreationis. et hoc cum homo p homine factus. ē et p ipso passus est. Unde viri religiosi de hoc q̄ homo factus est regratiantur sibi in Credo in vnum deū. ad hō factus est p fundē inclinantes. Et diabolus ferē cuidam monacho alapam dedisse. quia non inclinauit tunc. et dixisse. Si deus diabolus factus esset sp sibi vellem? inclinare. De hac gr̄a dicit apostolus. Scitis gratiam dn̄i nr̄i ihesu christi. q̄n̄ ꝓpter nos egen? factus est cum diues esset. Nec tn̄ homo fieri voluit sed etiam pati voluit. Aplus dilexit me et tradidit semetip̄m p me. Non abiicio gratiam dei. Uel sm̄ aliam literā. Non sum ingratus gr̄e dei. Hanc gratiā inuacuū recipit qui admittens peccatum tanti bñficiū q̄ ipse christus ꝓpter delendū peccatū scipm exhibuit immemor exīstit. Preterea ecclesia statuit vt imago crucifixi in oībus ecclesijs christianoꝝ ponatur. et in tali loco vt aspectui ingredientiū et clesiā occurrat. Ut homines memores passionis magne ihesu christi quam p pter peccata nostra sustinuit peccare desistant. ¶ Ingratitudinē autez quā pecatores circa passionē christi habēt accusare poterūt infantes qui non loquuntur. et fere irrationabiles. et lapides qui non sentiunt. Infantes ꝓpter hoc q̄ nutrices suas naturaliter amant ꝓpter bñficiū lactis qd̄ eis ministrant. et ipse saguinem eius. Tho. iij. dicitur. Honorem habebis matri tue omnibus diebus. memoꝛ esse debes quanta sit passa. Si diligenda est mater que multa passa est quo-

modo nō diligendus est christus. Ubi enī est mater que tāta sustineret, p filiis suis q̄nta christus sustinuit pro nobis. Certe legimus matres pre timore et pudore pueros reiecisse. alias pueros p cōseruatione vite sue comedisse. Hz christus vt nos cōseruaret vitā suam dedit. Exemplū in ꝓmptua. ca. xj. ¶ Item fere bñficia sentiūt. Refertur enī de quodā leone quē quidaz miles a serpente liberauit. adeo gratus fuit. ꝙ eum deserere noluit. Quam ergo excusationē peccatoz habebit in die iudicij ꝙ a liberatore suo recessit. et serpenti infernali adhesit. ¶ Itē lapides poterunt accusare. quia petre in passione scisse sunt. z adamas sanguine hircino scindit̄. Ipsi virtutem sanguinis christi non senserunt. ¶ Tercia gra peccatoribus adḧcit. s. diutine expectationis z crebre vocationis. Un apls. An ignoz; qm benig. dei ad penitentiā te adducit. Ipse diu expectādo stat ad hostiū peccatoz z pulsat crebre vocādo. z dicit. Usq̄quo obliui sceris me infi. vsq̄quo auer. fa. tuaz a me. Quādiu po. ipsi. in aīa tua. Hanc gratiā in vacuū recipiūt obstinati in peccatis qui vsq̄ in senectā z senū cōputrescunt in fecibus suis. Exemplū in ꝓmptua. ca. ix. ¶ Et licz tales putridos z senes nullus tpalis dñs ad suū seruitiū. reciperet. imo penit? spneret. tñ adhuc dominus talibus q̄rtam gratiā adhibet. sez benigne susceptionis. Exemplū de filio ꝓdigo. cui reuertenti p̄ occurrit. et amplexatus est. In cui? figura christus in cruce manus suas expandit vt peccatorē amplectat̄. caput inclinat. xp̄e. Et sic susceptum non ptem sed totū dimittit. nec more secularū dimittendo improperat. Et licet hec gratia dei sit ineffabilis sunt tñ qui eam euacuāt. s. desperati ꝙ dicunt. Maioz est nostra iniquitas q̄ vt veniā mereamur.

De epistola.

Sermo. LIX.

Ecce nūc tempus acceptabile. ij. Cor. vj. ¶ In his vbis debemus duo notare. ¶ Primo qō sit tempus acceptabile. Secūdo cui sit acceptabile. ¶ Tē pus acceptabile vt dicit apls. non tñ tēpus q̄dragesime. sed totū temp? gr̄e qō incepit a christi aduentu quo venit in mundū z durabit vsq̄ ad secundū aduentum eius sez ad iudiciuz. ¶ Triplex enī tp̄us pōt distingui creature respectu sui creatoris. s. tēpus scientie. qō fuit ante incarnatōez. Itē miseōie siue gratie. quod fuit post incarnationē. pō Tempus miserēdi eius q̄ venit tēpus Itē tp̄us iusticie qō erit in iudicio pticulari siue generali. de quo pō. Cum acce. tp̄s. ego iusti. iu. Tunc enī vnicui q̄ reddet p̄m opa sua. Quare aūt tē pus ante incarnationem dicat̄ tēpus scientie. et tēpus futurū tp̄s iusticie patebit in sermone. sed p̄ns tēpus qō est miserecordie vel gratie dicit solū tp̄us acceptabile. ¶ Est aūt tp̄us gratie acceptabile deo angelis z hominib? ¶ Deo est acceptū tanq̄ mercatoz magnum thesaurū diu absconditū habēti cui multū acceptabile est tp̄s. qñ valet thesarū suuz talibus negociatoribꝰ ostendere qui illū volunt compare. sic thesaurus regni celoz̄m diu a negociatoribus humani generis qui ad hoc creati erant vt tp̄m cōparent absconditus fuit. tum ꝓpter ip̄sius remotionez. tum ꝓpter latronū impedimētū. Non enī p̄m ꝓphetā erat creūti par p tribulationē. Nam cū negociatores huius regiōis de hinc egrediebanť mox a latronibus demonū capiebanť z in carcerē inferni retrudebantur. qō durauit vsq̄ ad christi aduentū q̄ viaz vsq̄ ad suū thesauruz tendentē pacificare voluit in hūc mundū venit. Un et in natiuitate eius angeli dixerunt. Et in terra pax hominibus. Et ipse post passionē post q̄ latrones captiuos in carcerē inferni detrusit et alios intantū debili-

tauit q̄ nō possunt ledere nisi volentes dixit negociatoribus. Pax vobis. Exē plū ca. xx. D. Uñ ex illo tpe pgūt quotidie fideles negociatores. illū nobilem thesaur videre. Bene dico nobilē. qz ex nobilitate sua intantū negociatores delectat ꝛ attrahit q̄ oim pentū imemores nō curant repatriare. Et vt magis eos ad ipm alliceret de cumulo thesauri mercemercatoꝝ modicū quid thesauri negociatoribus in transfiguratione ostendit. qui cū intantū delectati sunt q̄ obliti de amicis semp ibi voluerūt manere. dicētes. Dñe bonū est nos hic esse Unde qz mō negociatoribus dñs thesaur oñdit est tps sibi acceptabile. Et etiā angelis acceptabile tps gratie. qz hoc tpe deformitas coꝛone eoꝝ que facta fuerat p ruinā p̄ciosi lapidis. scz per hoiez reformat. qđ ipsi desiderabāt dicentes. Fac benigne dñe in bona volū. tua. vt edi. mu. hieru. De hac materia si placet loqui. require in die oim sanctorū in ꝑmone. Est etiam hoibus bñ tpus acceptabile nō tñ bonis sed etiā malis Bonis est acceptabile. qz post seruicū suū regnū celeste suscipiūt sine dilatiōe qđ nō fuit sanctis in veteri testamento ꝓstitutis. q̄ licz dño longioꝛi spacio seruierūt. qz diutius viuere potuerunt. tñ nō solū p̄cio fraudabant sed etiā in carcerem limbi retrudebantur. Adeo em̄ culpa clauserat celū q̄ ros misericoꝛdie nequaq̄ descendere poterat. Uñ prēs clamabant. Dñe in ce. mi. tua. Ex post q̄ verbū caro factū est. attulit secum sacū gratie. qz venit plenus gr̄a ꝛ veritate. Et rupto sacco in passiōe. misericoꝛdia dñi plena est terra. Et tunc incepit tps gr̄e ꝓpter indilatā retributionē acceptabile. qđ ipse dñs in latrone tūc oñdit q̄ q̄dem modicū tūc laboꝛauerat. tñ sine dilatione p̄mū accepit. Amen inquit dico tibi. hodie mecū eris in paradiso. Et Valis etiā hoc tpus acceptabile est. Ante em̄ hoc tpus q̄ seuus fuerit dñs legimus qñ sine dilatiōe peccata punichat. sicut lucifeꝛ moꝛ p̄ consensu superbie delectt. Adam p̄ vnius pomi furto de paradiso expulit. Propter luxuriam totum mūdū diluuio deleuit. Et ecce quē prius cuꝛ vno peccato sustinere noluit. modo cū centū tolerare videt. qđ facit tps gratie in quo reseruant hoies ad pniam. vt purificati a peccato celestem intrent patriā. Nō em̄ vestibus soꝛdidatis quis intrabit illam. Exemplum de regis asueri palatio. qđ in sacco nō licebat intrare. Uñ vestis innocentie ad intrandū idonea est. Exemplum de noutter baptisatis. Hac veste charissimi amicti estis si tñ vestis decentiā p mortale peccatum nō coꝛrupistis. Sed rarus est talis. Et cū vestem ad intrandū oporteat eē integrā desperaremus vtiq̄ si dñs resartionem vestis nō admitteret. Unde modo cantat ecclesia. Tribularer si nescirem mi. tu. tē. Ex misericoꝛdia ergo dñi bñ tps nobis concessum est. vt qđ p annum lamauimus. nunc resuamus cū acu contritionis. filo confessionis. ꝛ manu satisfactionis. cū quibus tribus etiā si multum vestis innocentie sit lantata. si diligenter resuatur. nō peius stabit q̄ ante Quod patet in beato petro ꝛ in mltis alijs. q̄ post casum ꝛ pactam penitentiā gloꝛiosioꝛes effecti sunt. Nec mirū. penitentia em̄ que ꝓstat ex tribus supradictis sufficiens est ad oñe peccati remedium. Hec trinam petri negationē remouit. xv. annos regi ezechie addidit. ninuitis vitam reseruauit. Si mūdus ad penitentiam confugisset diluuio nō perijsset Cayn si nouisset penitentie beneficium nō desperasset. Similiter iudas de quo dicit Hiero. Q̄ plus peccauit desperando q̄ tradendo. Penitemus ergo nunc. quia nunc est tpus acceptabile. In quo ds exaudit. Tpe inquit accepto exaudiui te. Quia si indiguerimus post q̄ venerimus in tps iusticie frustra clamabimus cuꝛ diutte. qz infra mille annos nō exaudiemur. nec in gutta aque. Exemplum in ꝓmptuario capl̄o. xvij. C.

¶ De euangelio.

Sermo. LX.

DUctus ē ihesus in de sertū a spū vt tēptaret a dyabolo ꝛc. Math. iij. In hoc euangelio matheus tria facit. ¶ Primo oñdit qꝫ xp̄us vt tēptaret volūtarie se exposuit. cū dicit. Ductus est ihesus in desertum a spū. scz volūtatis sue. vt tēptaret a dyabolo. ¶ Secūdo oñdit q̄libus astutijs tēptator vt ip̄m impugnaret accessit. cū dicit. Et acce. tēpta. dixit. Si filius dei es dic vt lapides isti pa. fiant. ¶ Tercio innuit ḡlr tētator a tētato victus recessit ibi. Tūc reliqt cū dyabolus. ℣ ¶ Primo ḡ xp̄us vt temptaret se exposuit. in hoc qui caput est fideliū oñdere volēs qꝫ nullus q̄ membꝝ suū vult esse potest pñtem vitam sine temptatione transire Unde Job̄ .xv. dicit. Non est disci. sup magistrū. si me pse. sunt ꝫ vos psequentur. Et Aug. Premonitos vos esse volo neminem esse xp̄ianū sup terrā absq; temptatione victuꝝ si forte cui tollitur aliqua securus aliam expectet. ¶ Vult enī dñs suos temptari ꝓpter multa. Et primo ꝓpter virtutū exercitū. Quia dicit Ecc. xxxiij. Qui nō ē tēptatus pauca recognoscit. Et ideo petebat dauid temptari dicens. Proba me ꝫ tempta me. Ubi dicit glo. Ideo dicit tēpta. qz nisi tēptaret negligentes essemus. Tēptatio enī cui nō ꝑsentit peccatū nō est vt dicit Greg. ꝑ materia exercende virtutis. Propter hoc alibi postq̄ dixit. Deserūt pnm. ꝫ aduersum me loquebant. Subdit. Seruus tuus exercebat in iustificationibus tuis. ¶ Item scdo vult ipsos tēptari ꝓpter virtutis notificatiōz Deut. xiij. Temptat vos dñs deus vester vt palā fiat vtz diligatis eum. Sic temptauit abraam vt obedientiā suam notificaret. ¶ Item tercio vult ipsos tēptari ꝓpter virtutū ꝑseruationē. Unde apls dicit. Cor. xij. Ne magnitudo reuela. extol. me datus est mihi stimulus car. mee angelus satha. q̄ me colaphizet. Sup quo verbo dicit greg. Cū tēptamur vicijs diuina dispensatione nobiscū agitur ne virtutibus q̄bus ꝓficimus expiramur. Idem. Nisi psalmista ꝫ tribulationes se melius ꝑuari nosset nō diceret. Proba me deus ꝫ tēpta me ¶ Item quarto vult ipsos temptari ꝓpter alioꝝ ad bonū ꝓuocationē. Unde Thobi. ij. Hanc temptationē ideo dñs ꝑmisit euenire illi vt posteris daret exēplum patie ipsius. ¶ Item vult quinto ipsos tēptari ꝓpter coꝝ p̄miationem. Unde Jac. j. Beatus vir q̄ suffert tēq̄m cū ꝓba. fu. ac. co. vi. Et Thobi. iij. Hoc aut habet ꝓ certo oñis q̄ colit te qꝫ vita eius si in ꝓbatione fuerit coronabitur. Et quia tanta bona de tēptatione ꝓueniūt. Ideo dī Jac. j. Omne gaudiū existimate fratres cū inva. tēp. inciderit. Exemplū in ꝓmptuario. c. xvj. E. B ¶ Secūdo q̄bus astutijs dyabolus impugnauerit caput nostrū ꝫ adhuc mēbra impugnat. oñdit cum dicit. Et acce. tēp. dixit ei. Si filius dei es. Vere de ipso p̄t dici illud Ecc. xj. Multe insidie dolosi. Exēplū ca. ij. S Ad hoc enī vt decipiat tēptat. diuersis de causis. diuersꝫ loc̄. ꝫ diuersis modis ¶ Tēptat dico diuersis de causis. Una de gula. cū dic. Dic vt lapi. isti pa. fiant Itē de vana gl̄ia cū dicit. Mitte te deorsum. Item de auaricia. cū dicit. Hec oīa tibi da. si cadens adoraueris me. Hec sunt tria oīm vicioꝝ genera de q̄bus dyabolus temptat. Unde Apoc. ix. De ore ipsius ꝓcedit sulphur. q̄tum ad gulam. qz fetet. pō. Sepul. patens ē guttur eoꝝ. Itē fumus q̄tum ad vanā gl̄iam. qz cito transit. Esa. xuij. Ab aq̄lone fumus veniet ꝫ non est q̄ effugiat agmen eius. qz pauci sunt q̄ nō laborāt hoc vicio. Itē ignis quo ad auariciam qz sicut ignis nunq̄ dicit sufficit. Prouer. vlt. O deus q̄tum his tribus temptando ꝑficit in mundo. qz teste Joh̄. v. Omne quod est in mundo aut est cō cupiscentia carnis q̄tū ad gulam ꝫ lu-

puriam.aut ꝓcupiscentia oculoꝝ ꝗtum ad auariciam.aut supbia vite ꝗtum ad vanam gl̃iam.De quibus tribus si placet loqui requirem in tercia dñica aducentus in sermone.Quid exstitis in deser.

¶Item tẽptauit in diuersis locis scz in deserto.in tẽplo pinnaculo.t in monte excelso.¶In deserto designantur religiosi.in templo pinnaculo clerici.ꝫ in mõte excelso ꝓiugati.Dicit aũt religio deserta.qz ibi deserit mũdus p votũ pauptatis.carnis lasciuia p votũ castitatis.ꝓpria volũtas p votũ obedientie Ibi maxime dyabolus tẽptat de gula dicens.Dic vt lapi.isti pa.fiant.i.murmura ꝙ panis est durus sicut lapis.Ꝙ ꝗtum dyabolus tẽptat religiosos vt ꝓpter gulã murmurent de cibarijs.ꝗbus dicit aplus Ioꝝ.xj.Ne ꝙ murmuraueritis sicut q̃dam illoꝝ mur.t a serpẽ.perierũt.Exemplũ.c.ij.Ꝙ.ca.xij.ꝓ.¶Di cunt aũt clerici pinnaculũ templi.i.culmen.quia p̃sunt templo.Et hos maxime temptat de supbia vel vana gloria dicens.Ꝙitte te deorsum.quia angeli portabũt te t volabis p aera.Per hoc vicium dyabolus supra modũ infestat clericos.t maxime eos qui sunt in pinnaculo templi.i.ꝓlatos ecclie ꝓsiant em altissima venti.s.vane glorie t supbie Bern̄.Vides oẽm ecclasticũ zelũ feruere ꝓ sola dignitate tuenda.honori totum dar.sanctitati nihil.Idem alibi.Ꝙd sublime est hoc salutare dicam? t qd̃ gloriã redolet hoc iustum.Idem de clericis.Intuere quõ incedãt nitidi t ornati circũamicti varietatibus tanq̃ sponsa ꝓcedens de thalamo suo.Ꝺone si quẽptam talium minus ꝓcedentem ꝓspexeris spõsam potius putabis ꝗ custodem sponse.Mons aũt excelsus t altus dicunt ꝓiugati rõne prime institutionis.Fuit em ꝓiugũ institutũ in paradiso qui est locus excelsus t sic altus ꝙ excedit omnẽ habitabilẽ regionem.Unde t aque diluuij illuc minime pngerũt.Et istis ostendit ouña regna mundi.quia maxime tẽptat eos de cõcupiscẽtia oculoꝝ.s.auaricia.ꝓpter domos t puerorꝝ ꝓcurationẽ.Et iuxta illud Tbi.vlt.Qui volunt diuites fieri incidũt in tem.t in laq̃.dya.Exemplũ ca.xij.Ꝺ.¶Item temptat diuersis modis t primo ꝓsulendo.cũ dicit.Si filius dei es dic vt lapi.isti pa.fiant.Ꝑic videt ꝗtum ad esurientẽ cõsulere.Sic sepe sub specie pietatis ꝓsulendo multos decipit.Ꝓpter qd̃ aplus Ioꝝ.r.dicẽ ꝙ transfigurat se in angelũ lucis.¶Itẽ ex scripturis sacris argumẽtando.cum dicit.Scriptũ est.Angelis suis mã.de te.Sicut dicit barlaam dyabolus vt iosaphat ad mortale peccatũ ptraheret. intrauit in quandã puellaz pulcerrimã gentilẽ que cepit dicere ꝙ statim vellet baptisari si semel cũ ea peccaret.inducendo multas scripturas tam veteris ꝙ noui testamenti quõ in hoc multũ mereret.ita ꝙ penetrauerat.si orando astutias dyaboli nõ cognouisset.Ꝺ ꝗfelices sunt qui possunt ꝗtum ad hoc dicere Ioꝝ.ij.cũ aplo.Non em̃ ignoramus astutias ei?

¶Item temptat ꝓmittendo.cum dicit Hec oia tibi da.si cadens adoraueris me.Omnia ꝓmisit q̃ nihil de suo habuit.Unde mendax fuit in sua ꝓmissione Hec est ꝓmissio nequissima.q̃ multos perdidit.Sicut dr Ecc.xxix.¶Perdidit em̃ primos pentes ꝗbus imortalitatez ꝓmisit dicens.Nequaq̃ morientini.et fefellit.Mendax em̃ est t pater eius.

Ꝺ ¶Tercio inuit euãgelista q̃r dyabolus a tẽptato victus recessit.Victi ei tẽptatoꝝ triplr.vicz sapienter rñdendo. patienter tolerãdo.t potenter repellendo.

Sapiẽter em̃ rñdit verbo scripturaꝝ sacraꝝ vtendo.cũ dicit.Scriptũ est em̃ Non tẽp.dñm deũ tuũ.In hoc ostendens potissimũ esse genus vincendi.v. bũ dei.Unde.Sap̃.xviij.Ꝺmipotens ꝑmo tuus dñe a regalibus sedib? venit durus bellator.¶Pro tãto ꝓsulit aplus Epb̃.vlt.in bello spũali maxime vtendum verbo dei dicens.Et gladiũ spũs assumite qd̃ est verbũ dei.Hoc sentiẽs

spūs assumite quod est verbū dei. Hoc sentiens dyabolus nitit multā verbuz dei impendere. Unde dñs loquens de semine verbi dei Math. xiij. dicit. Volucres celi. i. demones rapiūt illud. Et si nō possunt tollere suppseminant zizaniam erroz ⁊ viciox. vt in ipsis suffocetur. Exemplū ca. viij. ℣ Item vicit patienter tolerando. Permisit ēm se a dyabolo circūduci. Unde dicit euāgelista. Assumpsit eū in ciuitatē ⁊ statuit supra pinnaculū templi. Et iterū. Assumpsit ⁊ statuit supra montē excelsum. In hoc ostendēs ꝙ optimū genꝰ armoz est patientia. Unde in vitis patrū legit ꝙ cū ḋam sanctus pater demonē a quodā obsesso oratiōibus ⁊ muocationibus ejicere volnisset. ille dedit sancto patri alapaz. ⁊ sanctus pater cū statim aliam maxillā ad pcutendū poz rerisset. subito demon exiuit clamando O humilitas. o patientia. tu me ejecisti. ſ. Pec. ij. Pi quid patimini ꝓpt iusticiā beati. ℣ Item vicit temptatoꝛē potenter repellēdo cū dixit. Vade satha. Et sequit. Tunc reliquit eū dyabolus. Debilis ēm est hostis ⁊ nō potest vincere nisi volentē. Propter qđ dr Pec. v. Cui resistite foꝛ. in fide. Et alibi Resistite dyabolo ⁊ fugiet a vobis. Et taliter vincenti veni. angeli ⁊ mi. et.

De euāgelio.

Sermo. LXI.

Ductus ē iesus in desertū a spū vt tēptaret a dyabolo. Math. iiij. ℣ Circa ductum dñi q̄tuoꝛ innuit euāgelista oñdens ꝙd ductus. qꝛ iesus. Quo ductus. qꝛ in desertū. A quo. qꝛ a spū. Ad quid vt temptaret a dyabulo. Ex q̄bus q̄tuoꝛ alia q̄tuoꝛ ad nostrā edificationē elicitūtur. In primo oñdit tantū bonoꝛ tēptatio In secūdo tēptationis occasio. In tercio spūssancti ad ℣ instigatio. In quarto pmissa dyaboli exercitatio. ℣ In primo. i. in iesu ꝙ ductus est ad tēptandus oñdit ꝙ bonoꝛ est temptatio. In ℣ ēm ꝙ iesus añ baptismū licz multis annis scz. xxx. vixerit nūq̄ a dyabolo tēptatus legit. sed postq̄ baptizatus fuit moꝛ tēptatus ē. oñdit ꝙ ante baptismū aque vel pniēnō tēptant a dyabolo hoies. qꝛ vnusq̄q talū ℈m aplm adhuc est filius ire. Unde q̄dm quis est originali siue actuali peccato ligatus. tādiu est seruus illius ꝙ dñs est peccati. Et certe sic dicit btūs greg. Tales impulsare non appetit quos quietus possidet. ℣ postq̄ hō purificatus est baptismo vel pnia a peccato eo ꝙ renūciat a dyabolo ⁊ pōpis eius. insequit eū diaboli tēptatio. qꝛ ptēptus pharao surgit in scandaluz sicut legit in Exod. Greg. Dyabol? ꝓtra cozda charitate calentia solicitus vigilat. in frigidis autē mentibus securus iacet. ⁊ post totiens vt recedat a sanctis pungitur quotiēs ab eis amoꝛe intimo ad eterna suspiraꝛ. Unde in oꝛoe dñica postq̄ dñs petit vt dimittat peccati debitū. subdit de tēptatione. cū dr. Et ne nos inducas in tēptationē. Qꝛ ēm certū est ꝙ post peccati renūciatioz moꝛ subsequet tēptatio. ideo vt ei resistat auxiliū dñi implozaꝛ. Un in Ecco dr. ſ. fili acce. ad seruie die sta in oi timore ⁊ ꝑpara aiam tuā ad tēptationem. Postq̄ ēm ascendit quis in naviculaz. ecclesie vel pnie magnus motus fit in mari. ⁊ sic p primū ꝓpendit ꝙ bonoꝛū tantū est tēptatio. ℟ In secūdo. ſ. in deserto quo ductus fuit innuit tēptationis occasio. Nemo ēm dicit glo. tēptaꝛ nisi pri⁹ exierit in desertu. Et ℣ ꝓpendit ꝙ triplex desertū. ſ. materiale. singulare ⁊ spūale. Materiale est sic illud in quo fuerūt filij israel. xl. annis. q̄ in egypto manentes de nullo legunt tēptati. Sed postq̄ ingressi fuerant desertū etiā de vilibus q̄ deseruerāt in egypto tēptabāt sicut de cepe ⁊ pepombꝰ qꝛ ibi fuit tēptationis occasio. ℣ Desertū singulare est xpi passio. qꝛ discipuli eo relicto fugerūt. Et qꝛ solus dñs remansit. dr desertū singulare. Un ꝙ ꝓbam

dicit. Singula. sũ ego do. trã. Cũ de ℔ deserto loquerẽt dñs cũ discipl̃is oĩs hortabant se velle intrare cũ illo ⁊ mori p eo. Sed cũ iesus ad ℔ desertũ pceſſit. oĩs eo relicto fugierũt. qz ibi fuit tẽptationis occasio. Exemplũ in ꝓmptuario ca. xj. C. ¶ Desertũ spũale est religio. qz ibi deserit mũdus p votũ paupertatis. caro p votũ castitatis. voluntas ꝓ pria p votũ obediẽtie. Que tria hõ in seculo positus ante ꝙ ipa deserat nescit quid sit tẽptato. Sed postꝙ religionez intrauit in primo ꝓpter desertionẽ ipsorũ est tẽptationis occasio. ¶ In qrto innuit spũssancti ad temptandũ instigatio. cũ dr. Ductus a spũ. Unde aliter euãgelista dicit. Expulit eũ spũssanct⁹ qui innuitũ. Temptatio eñ sicut dicit beatus greg. nõ est peccatũ. ℨ materia exercende virtutis. Uñ vt hõ exerceat. ⁊ p hoc mereaꝛ a spũsancto ad hoc instigatur. Uñ ⁊ Ezechi. Et assũpsit me spus Et sequit. Exaudiui cõmotionem magnã post me. ¶ In qrto innuit p missa dyaboli exercitatio. cum dicitur. Ut temptaret a dyabolo. Bene dico permissa. quia nihil potest nisi ꝙtum a deo permittit. Unde ⁊ in porcos intrare nõ potuerunt. nisi prius a dño impetrata licentia. ¶ aũt dñs pmittit facit ꝓpter exercitũ hoim. Unde dñs postꝙ debellauit acreas potestates. nõ ocs in carcerem inferni detrusit. sed ꝙplures in hoc seculo reliquit vt eruditet in eis israelem. Sicut dicit in iud. Et tpe dñs discipulis ostendit cum sathan expetuit vt cribraret eos sicut triticum. Unde nõ dixit dñs petro. Ego aũt p tibui sed rogaui. Quia certe triticum quãto magis cribraꝛ tanto melius excutit. Unde ⁊ dauid petit. Proba me dñe ⁊ tempta me. Exemplũ in ꝓmptuario capl̃o. xvj. E. Predicta igitur ꝙtuor euangelista ostendit dicens. Ductus est iesus in desertum ⁊c.

¶ Dñica secũda in quadragesima de epistola.

Sermo. LXII.

Hec ẽ volũtas dei sanctificatio vestra. j. Thes. iiij. his verbis in sequentibus apl̃s tria facit. ¶ Primo oñdit ꝙ p nostram mũdiciam dei voluntatẽ adimplemus. cũ dicit. Hec est voluntas de sanctificatione vestra. ¶ Secũdo instruit a quibus peccatis cauendo eandẽ mundiciã ꝓseruem⁹ cũ dicit. Ut abstineatis vos a fornicatione. Et ne quis supgrediaꝛ nec circũueniat in negocio frem suum. ¶ Tercio oñdit cõminationẽ vt predicta que inquinãt magis cõmittere timeamus. Ibi. Qñ vindexẽ dñs de oĩbus his

¶ Vere primũ in quo p nostram mundictã dei voluntatẽ adimplemus. est a nobis pensandum. Moris est eñ hõibus vt cũ alicui seruiunt a quo magnũ sperant pmiũ ne p irritationẽ dñi sui pmiũ pdant. solicite discũt qliter ipsius obtẽperent voluntati. Sic ⁊ nos qui sumus dei mãcipati seruitio. a quo ⁊ magnã pmiationem. scz regnũ celoꝝ qõ nobis ꝓmisit expectamus. ne illud pdamus necesse est vt ipsius voluntati obtpemus. aliter eñ ꝓmissũ pmiũ non habebimus. Uñ dicit Math. vij. Qui cũctꝫ fe. vo. pa. m. il. intra. in reg. celoꝝ. Que aũt ipsius sit volũtas oñdit apl̃s cũ dicit. Hec est volũ. dei sanctificatio vestra. Sanctificatio hec nõ est aliõ ꝙ aĩe nr̃e a pctõꝝ sordib⁹ depuratio. Nullis eñ alijs sordibus spũs ꝙ peccatoꝝ inquinaꝛ. Nõ exp̃sse innuit dñs ¶ Mat. xv. vbi nõ alta sed illa tm̃ que ex corde exeũt. sicut homicidia. furta. ire. rixe. adulteria ⁊ hmõi. dicit hoiem coinq̃nare. corpalem vero imundictã nõ pensauit. Quantũ aũt pctm̃ maculet aĩam perpẽdere possumus in angelo primo. qui cũ esset pulcerrimus adeo p vnum pctm̃ obsordauit ꝙ absqꝫ magno horore videri non potest. Heu ꝙtum hoies tunc obsordẽt q̃ plurimis peccatis sũt

imoluti. Unde aug. loquens de dyabolo dicit. Ecce cuius horreo nomen, inuento me horribiliorē. Exēplū in pmuario ca. vj. A. B. Et cum imundicia spūalis adeo sit execrabilis. o q̄ ceci sūt hoīes q̄ de corpali imundicia quā dē nō reputat sic solicit sunt abstergenda de spūali vero imūdicia minime curāt Plurtes eñ in hebdomoda p corpali imundicia pcurant balnea. Spūalem vo imundicīā vtinā semel in anno bene purgarent. Pro tanto t ecclia p̄mussa verba apli q̄ agūt de sanctificatione repetit vt saltem mō volūtatē dei adimplentes mundationē aie nostre pcuremus. Hec ingt apls volūtas dei sanctificatio vra. De hac spūali mūdatione si vis loqui require in purificatiōe sancte marie. ¶ Secūdo instruit a q̄bus peccatis cauendo mundicīā q̄ dei voluntatē adimplemus ꝓseruemus. cū dicit. Abstineatis vos a fornicatiōe t̄c Et tangit tria peccata que sunt genera oim petōy. Sicut dicit iobes in Cañ. Supbiam. luxuriā. t auaricīā. A q̄b? tribus hō si cauit mundicīā aie ꝓseruabit. Contra luxuriā dicit. Abstineatis vos a fornicatione. Hec est eñ q̄ aiam inq̄nat t maculat. Apoc. xiij. dr. Hi sūt q̄ cū mulieri. nō sunt coniq̄nati. Et de salomone in Ecco. dr. Inclinasti femora tua mulieri. dedisti maculā in gloria tua. ¶ Cōtra supbiā dicit. Nelās supergrediat. Supbi eñ q̄si sup alios gradiunt. dū de his volūt facere q̄si scabellū pedū suoy. Supbia eñ coy qui te ode. ascen. sem. Ps. Un dicit salomon. Ubi inter supbos sp urgia sunt. Et hec ē ratio. q̄ nullus alio vult esse inferior. Supbus eñ si ei vnū verbū dr. decem vult rñdere. Si manu pcutit. gladio repcutere vult. Quantū aūt p hancaia inq̄nat. pz in angelo pulcerrimo. cui post supbie casum. Esa. xliij. dr. Tu aūt q̄i vir pollutus t same obuolutus t̄c. ¶ Contra aūt auaricīā dicit. Nec q̄s circū veniat in negocio fratrē suū. Non rephendit negociū vel negociationē, s cum circūuentionē. Negotiatio eñ in se bona est t necria. Ordinauit eñ ds vt nulla tra sibi sufficeret in oibus. s sibi mutuo subuenirēt. Un negociatores sunt oim mistri. duz eis piculis fluminū. piculis latronū. piculis in itinere quecq̄ necessaria deferūt. t ideo oim merent ofones

Quāti aūt meriti bonus negociator sit oñdit in vitis patr. vbi dr. cū q̄dam petijsset a deo sibi reuelari cui in pmio equari deberet. cui cū dictū fuiss cuidā mercatori. inuēto illo didicit q̄ iuste q̄ rendo egētes q̄bus ministraret require bat. De b̄ require in pmp. ca. ix. J. Un nō negociationē s circūuentionē ex negocio q̄ ptingit in dolo t fraude rephēdit. Malicia eñ hoim adeo implcuit fraudibus negociationē q̄ multi negociatores nō minus sunt mali q̄ raptores vel vsurarij ꝓpter coy circūuentionē. De q̄ Hiere. v. Inuēti sunt in domo mea impij insidiantes q̄si aucupes laq̄os ponētes. Sant eñ pulera vba t iuramenta q̄ sic emerūt vt sic circūueniāt Ecc. Potior ē fur q̄ assiduitas viri mēdacis. Item in mensuris t ponderibus q̄ sunt ad iusticiam istituta circūuenūt tripli. ¶ Primo diuersis ponderib? minori dādo. maiori recipiendo. ¶ Secōo cū iustū pondus hīndo male mēsurant t ponderāt. sicut faciūt tabernarij qui mensurā iplent spuma. ¶ Tercio cū, pcurat vt res tpe venditiōis sit ponderosior. sicut q̄ lanā madidāt cū vendūt. vel argentū cū ponderant. ¶ Item circūueniūt q̄ res pcurāt vt aliter appareāt cū vendūt q̄ sint. vt sutores in corio. mercatores in pāno q̄ tenebras eligunt q̄n pannos vendūt. In b̄ eñ oñdūt se male velle agere. q̄ q̄ male agit odit lucez Hz q̄ talibus circūuentionib? aia mltū inq̄nat. dr. Ecc. xxxj. Beat? dives q̄ inuē. est sine ma. ¶ Tercio subdit cōminationē. vt p dicta tria q̄ inquinat magis cōmittere expauescam?. cū dicit Un vindex est ds de oibus his. Un dicit est. q̄ nō solū punit hmōi petores in futuro s etiā in pnti vita. Nam ꝓpt

supbiam nabuchodonosor in pecudem cõmutauit.ppt auaricią adã de paradiso in hãc miseriã.quã nos sentimus expulit.ppt luxuriã tpe noe mundũ aq̃ delenit. Et si sic quis vindex est in pñti de his multo grauior erit in futuro. Exẽplum in ꝓmptuario ca.j.A.

De euãgelio.
Sermo. LXIII.

Ece mlier chanea a finibus illis egress. Mat. xv. ℣ In ꝟ euãgelio duplex egressus tãgit.vicz culpe t gre. Culpe egressus notat ex pte mulier.cũ dicit. Et ecce mlier a finibus illis egressa. Gre vo egressus innuit ex pte saluatoris. cũ dic Egressus iesus secess.tc. Primũ egressum facit pcor pcm deserẽdo. Sm illũ Luc.xv. Vadã ad patrẽ meũ.t di.ei.pr peccaui tc. Secũdũ facit xpus.misericorditer pcor occurrendo Luc.xv. Et occurrẽs illi.ceci su.col.et. Si ḡ aia peccatrix desiderat misericordẽ xpi occursuz egrediat de finibus tyri t sydonis. Per tyrũ q̃ interp̃tat angustians significat caro angustians aiam. Corpus em̃ qđ corrũpit aggrauat aiam. puer.v. Propter qđ dicit ps. Anxiatus est in me spũs me. Et apls Ro.vj. Infe.ego hõ qs me lib.de cor.mor huius Est em̃ caro q̃si vsurari. q ptiens vult lucri esse t nõ dãni. Vñ aug. Nullum peiorem socium patior q̃ carnem quã inhabito.mecũ vult coronari t nõ vult mecũ decertare. Hui. sunt duo fines. s.gula t luxuria.his cũ caro intendit. Prouer.vlt. Hãguisuge sunt due filie q̃ clamant.aufer aufer. Intendit dico gule.t ꝟ triplr. Aut exigendo ampliꝰ q̃ ei debeť. Cõtra qđ dr. Ecc.xij. Prohibe illi panes. Unde aug. Dic sumenda sunt alimenta q̃si medicamẽta. Aut exigendo ante q̃ debeť Ecc.x. Maledicta terra cui. princeps mane comedit. Cõtra qđ ps. Tu dns il.es.in tpe. Aut exigendo lautiora t meliora q̃ ei debeť Contra qđ apls.j.ad Thi.vj.dic. Hñtes alimenta his contenti simus. Si tñ ex his in aliquo bono rñderet esset tolerabile. Hz petius oi terra rñdet. Ceteris em̃ terris fim. apponit t flores suaues odore t triticũ t alia quecq̃ bona reddũt. ꝟ terra carnis appositis pciosis vitia t fetida reddit. Tamen si in gula caro subsisteret vt vltra aliud nõ intenderet quoquomõ esset tolerabile.sed post gulã aliũ finem intendit. quia coitum appetit. Hiere.v. Saturaui eos t mechati sunt. Et in Ezech. dr. Hec iniquitas sodome fuit abũ.panis. Et hic q̃ntum placet adapta de luxuria. Et q̃ diuersos modos excogitat. De q̃bus habes in sermone in die beati petri. ℣ Nũc scio vere. Exemplũ in ꝓmptuario ca. j.D. ℣ Et post hunc egressum tyri necesse est aie peccatrici.vt etiã a finibus sydonis egrediat. Sydon que interp̃tatur venatio.mundũ significat cui. laqueus est expãsus sup facies orbis terre.cuius fines sunt duo.sicut dicit Job. in cañ.s.cupiscentia oculor t superbia vite. Istis em̃ duobus.scz diuitijs t honoribus marie mũdani intendũt t his duobus mũdus hommes venat. Venatur aũt tripliciter.scz blandiẽdo.ingrossando.t inebriendo. ℣ Blandit em̃ vt decipiat. Ambro. Fructus mũdi ruina est. Ad hoc blandit vt decipiat. Est em̃ vt ioab qui amasam osculando occidit Est vt iudas ꝓditor qui dicit demonibus. Quẽcũq̃ osculatus fuero.scz diuitijs t honoribus ipse est tenete eum. Hic est simulator qui ore decipit amicũ suũ Ecc. Sicut auis decipitur. ℣ Fistula em̃ dulce canit volucrem dũ decipit auceps. De hac venatione. Treñ.iij. Venatõe ceperũt me quasi auem. ℣ Item ingrossat t onerat vt cursum per artaz viam que ducit ad vitam intercludat exemplo simie quã venator conspiciens in arbore fingit se sub arbore residens calceũ arena oneratũ iducere. t fortiť circa pedes ligare. t postq̃ recesserit cal-

eo relicto simia descendens t idem at tẽptãs.qz onerata nequit currere mox capit. Sic mũdus venat auaros. Unde Job.xliij. Tenebit planta eius.i.auari laqueo. Illo in q laqueo de quo dicta postolus. Qui volũt diuites fi.inci.in tem.t laque.dya. Uñ greg. Quisqs honoribus inflatus vel thesauris auri dilatatus fuerit p angustũ regni iter trãsire nõ poterit. Q vnã tales exemplũ formice attenderẽt.q cuz grosso grano onerata p artũ foramen transire nõ pt granũ diuidit. Sic zacheus felix videns q cũ gyppi sarcina foramen acus trãsire nõ posset. granũ tpaliũ in duo diuisit vt transiret dicens. Ecce di.bo.me. dñe do pau. Exemplũ in pmptuario ca.v. R. Item venat mũdus inebriãdo.vt incõmoda mundi non aduertat. Treñ. Inebriauit me absinthio.glosa. Ebrius qd patit nescit. Unde in puer. xxiij.dicit ebrius. Traxerũt me t nõ sensi. Absinthio ãt inebriat q leue estimat qd pmũdo patit. Q qntis mũdani pũgnt incõmodis. Greg. Plus tolerat impius mũdi excogitando cõmoda q̃ iustus tolerãdo aduersa.ꝫ impij velut ebrij nõ sentiũt. Dilẽsione q alijs clamãtibus t piculũ aduertẽtibus ipse solus in tẽpestate dormiuit in piculo. Et ideo alijs cuadentibus ipse solus in periculo remansit. Quia ergo fines tyri t sydonis sũt sic piculosi.egrediat pec catoz a finibus illis. Egrediat corde p peccati pnitionẽ t detestationẽ. Ber. Non optet te hõ maria transfretare. nõ penetrare nubes. non grandis tibi via oñditur. vsq ad temetipm occurre deo tuo. vsq ad cõpunctionẽ cordis vt saltem exeas de sterquilinio miserie tue. qm indignũ est auctorẽ puritatis illuc intrare. Item clamet oze p peccati pfessionẽ dicens. Filia mea male a demonio vex. Sic decẽ leprosi p curatione leuauerũt vocẽ. t statim mũdati sũt Item instet ope pseueranter p satisfactionẽ etiã quecq aduersa hũiliter sustinẽs Sicut hec mulier cũ canis diceret. rñdit. Utiq dñe. Job. Etiã si occidat me in eo sepabo. R Taliter a p̃dictis finibus egredienti xp̃s occurrit p egressum misericordie. Occurrit aũt triplr. vicz. Benigne suscipiendo.qõ patz in allocutione.cũ dicit. O mulier magna est fides tua. Quãta aũt benignitate in susceptione peccatoris moueat dicere. iij.oñditur vbi dicit. Vulgo dr. Si dimiserit vir vxorem suã t recessab eo duxerit vi.al.nunqd reuertet ad eaz. Ubi ostendit q licz viri vxores post meretrici cũ nõ libenter suscipiant. ipse tñ gaudenter. Unde subdit. Tu aũt fornicata es cũ amatoribus nõ paucis ꝫ multis reuertere t ego suscipiã te. Hoc idẽ oñdit Luc.xv. sub triplici pabola. Unus p dite q reportata ad ouile cuz gaudio t cõgratulatione recipit. Item dragme amisse t diligenter quesite t inuẽte cũ gratulatione vicinaz excipit t custodit. Item filij pdigi cui reuertenti pat occurrit tũ amplexus ruit. t p susceptione filij magnũ gaudiũ t gaudiũ vicinis exhibuit. p hoc oñdens quantũ gaudiũ sit deo t angelis peccatoris conuersio Unde ipse dñs adiũgit. Dico vobis q gaudiũ magnũ est angelis dei sup vno pcõre pniam agente. Exemplũ in pm ptu.ca.vj. B Item occurrit pie t sine imperio culpã relaxando. qõ innuit cũ dicẽ. Fiat tibi sicut vis Ecc.xliij. Magna est mia dei t ppiciatio illi q̃ uertẽtibus ad se. Hõ oñdit in marta magdalena.cui sine imperio mlta peccata dimisit. Oñdit etiã in adultera Jo.viij cui dixit. Nec ego te odẽnabo. vade t tã aplius no.pec. Item occurrit miseri cordiẽ veniã nõ pcrastinãdo. Uñ dr hq sanata est filia ei in illa hora Ezech xviij. Quacũq hora inge.pec.oim peccatoz tc. Hoc pz in maria magda. q lz cũ pctis multis aduenerat ab oibus tñ liberata abscessit. Non solũ aũt pctoꝛ ex mia veniã nõ pcrastinat. verũctiam nec gloriam. Unde latroni penitenti dixit. Hodie mecũ eris in paradiso.i.in fruitione diuinitatis. Ad quã nos p.

¶ Dñica tercia in quadragesima. de epla. Ser. LXIIII

Estote imitatores dei sicē filij carissimi ⁊ ambu. in dilec. Ephe. v. ¶ In his verbis aplus tria facit. ¶ Primo em nos ad imitandū deū animat cū dicit. Estote imitatores dei. ¶ Secundo modū imitatiōis insinuat cū dicit. Sicut filij carissimi. ¶ Tercio ī quo pcipue sit imitandus demōstrat. cum subdit. Et ambulate in dilectione. ¶ Libēter aūt homo debet acqescere amonitioni apli qua docet nos debere esse imitatores dei. nō alterius dicens. Estote imitatores dei. Et hoc ꝓpter quatuor. Primo qr nullū iust⁹ imitamur. Secundo qr nullum tutius. Tercio qr nullū gloriosius. Quarto quia nullus vtilius. ¶ Dico ergo primo q̄ nullum iust⁹ imitamur. quia creatura creatorem. filius patrem. seruus dñm. Unde dixit Moyses Deut. xxij. Nunqd non ipse est pr̄ tu. qui posse. et fe. ⁊ creas te. Creauit q̄tum ad animā. fecit q̄tum ad corpus. possedit q̄tum ad vtrunq;. Et quia iustum est filium sequi patrē. Ideo dicit hic aplus. Estote imita. dei sicut filij carissimi. Et Hiere. xij. dicē dominus. Patrē vocabis me et post me ingredi non cessabis. s. tanq̄ filius. Item nullū tutius imitamur. quia ipe errare non potest. Ideo qui sequit eū non errat. Unde dicit Joh. viij. Ego sum via. s. sine errore. Et Johan. viij. Qui sequit̄ me non ambu. ī tene. Pro tanto dicit hic aplus. vt filij lucis ambulate. s. ipm imitādo. ¶ Item nullus imitamur gloriosius. qr si magna gloria est sequi regem tpalem. multo maior regem celestem. De quo Eccl. xxij Gloria magna est sequi dominū. quia eum imitari et ei seruire regnare est. Sicut dicit Grego. Un̄ bta Agatha dixit Sūma ingenuitas ista est in qua seruitus christi ꝓbat. ¶ Item nullus imitamur vtilius. Socios em in via socios vult habere in hospicio. Juxta illud Joh. xij. Qui mihi mi. me sequat̄ et vbi ego sum ibi. ⁊ mini. me. erit. Nō est magnū. ⁊ nō solū vult pos habere in eodē hospicio sed etiā in eadem mēsa quod maius est. Unde dicit Lu. xxij. Ut eda. et biba. sup men. me. in regno meo. Et non solū in mēsa secū erūt sed qō maius est. etiā ministrabit illis. Un̄ Lu. xij. Transiens ministrabit illis. Pro pter ergo p̄dicta dicit Estote imitatores dei. ¶ Scō modū imitatōis insinuat. cum dicit. Sicut filij carissimi. Carissimi filij dei fuerūt apli. De quibus dicit dñs Math. ix. Non possunt filij spōsi lugere q̄diu est sponsus cum ipsis. Pro modum in sequēdo christū docet nos apls habere q̄ inueniuntur christū imitati tripliciter. Videlicz celeriter primo. Unde de petro ⁊ andrea ⁊ filijs zebedei ꝛ Mat. iij. Cōtinuo secuti sunt eū. Item secūdo imitati sunt quenienter. quia nudū nudi qr relictis retibus ⁊ nauī secuti sunt eum. Item tercio imitati sunt eum pseueranter. ⁊ hoc innuit̄ in hoc q̄ dicitur. Secuti sunt eū ¶ Simus ergo imitatores dei sicut filij carissimi. Primo sicut a postoli imitemur eum celeriter sine ꝓcrastinatiōe et ex hoc dicimur filij cari. Eccl. v. Ne tardes cōuerti ad dñm. et ne dif. de die in diem. Aug⁹. Hec vox cras cras decipit multos. ⁊ subito claudit hostium et manet foris cū voce cornina q̄ noluit habere gemitū colūbinū. ¶ Item imitemur cōuenienter sine tpalium onerationē. et sic erimus filij carissimi. Conueniēs em est vt christum pauper pauperes imitemur. Tpalia em sunt onus Un̄ christū nudū q̄ exultauit vt gygas ad currendā viam. onerati temporalibus sequi non possumus. Pro tanto Math. xix. primo dixit Petrus. Ecce reliq̄mus omia. et post subdit. secuti sumus te. Exemplū ca. v. R. ¶ Item imitemur pseuerāter sine reuersione. et sic erimus filij carissimi. qr sicut in Mat.

S. Augst.

dicit. Nemo mit.ma.ad ara.t ref. re-aptus est re.celoꝝ. sed q̄ pseue.vsq; in fi.hic sal.erit. Et tales sunt filij carissimi q̄druplica de cā. ¶ Primo q; carissime empti. Cor.vj. Empti enī estis p̄cio magno. Et q̄ magnū sit p̄ciū ostendit Petrus .j.can.j. Non cor.au.t ar. sed p̄ci.san.agni ima. Licet enī ꝑ omnibus sanguine fuderit. soli tñ pseuerantes effectū p̄cipiūt. ¶ Itē secundo sunt filij carissimi.q; tenerrime dilecti. Vatoꝛē enī dilec.nemo hz q̄ vt aiam suā ponat quis ꝑ amicis suis. Hi sunt pseuerantes. ¶ Itē tercio carissimi dicuntur q̄si carissimus thesaurus cū solicitudine custoditi. Unde Esa.lxij. Super muros tu.hie.constit.custo.to.die t̄to. noc. Et qui sunt custodes ostendit ps. cū dicit. Angelis suis de⁹ mādauit de te vt custo.te in oi.vi.tu. ¶ Itē q̄rto filij carissimi sunt.q; magnifica hereditate dotati. Ro.viij. Si filij t heredes heredes q̄dem dei coheredes aūt christi. Isti enī sunt filij carissimi de quoꝝ hereditate dicit ps. Cū dederit di.suis som.ecce here.dñi t̄ē. Estote ḡ imit.dei sicut filij carissi. ¶ Sed in quo p̄cipue imitandus sit demōstrat cū subdit. Et ambulate in dilectiōe. Bñ dicit ambulate.q; plures sunt vie dilectōis per q̄s ambulādo erūt filij dei. ¶ Debent enī ambulare in via dilectōis imitꝰ eos diligendo. Iurta illud Mat.v. Diligite inimi.ve.be.his q̄ vos ode. Et post subdit vt sitis filij pa.ve.q̄ in ce.est. ¶ Itē ambulare debent in via dilectionis discordes pacificādo. De q̄ via dr Mat. v. Beati paci.qm̄ fi.dei vo. ¶ Itez ambulare debent in dilectiōe miseris subuenendo. Iurta illud Eccī.v. Pupillis.esto misericors t eris tu sicut filius altissimi. Si plures vis vias dilectōis q̄bus diligat de⁹ vel ꝑimus . require post pente.dñica.xviij.in sermone . Diliges dñm deū tuū. Et in sermone. Diliges ꝑimum tuum.

Deeuangelio.

Sermo. LXV.

Erat iquit dominus ihesus ejciens demoniuz t illud erat mutū. Et cū ejecisset demoniū locu.est mutus.t ammi.sunt tur. Lu.xj. E. ¶ Circa hoc miraculū q̄ legit in hoc euāgelio triplr in p̄missis verbis potētia christi notificat Videlicet respectu diaboli qui ejicit.respectu infirmi q̄ curat.respectu ppli q̄ ammirat. ¶ Primo respectu diaboli ppendit christi potentia ex ipsius cōtinua debellatiōe siue ejectōe.quā innuit euāgelista cū dicit. Erat ihesus ejiciens demoniū. ¶ Secundo respectu infirmi ppendit ipsius potentia ex valitudinis morbi curatione quā tāgit cū dicit. Et cū ejecisset demoniū locutus ē mutus. ¶ Tercio ex pte populi ppenditur christi potētia ex operꝫ suoꝝ ammiratione quā ostendit cum subdit dicens. Et āmirate sunt turbe. ¶ Quantū ad primū bñ dico notat christi potētia et diaboli continua ejectione.quā innuit euāgelista cū in p̄senti dicit Erat ihesus ejiciēs demoniū. Ipñs enī tps ē instās cuius ps ꝑteriit et ps futura est. Sic t saluator noster triūphauit de diabolo in ꝑterito.triūphat mō. triūphabit in futuro. ¶ Triūphauit dico in ꝑterito. tpm ejiciēdo de celo. Un Ezech.xxviij Tu cherub extētus t ꝑtegens tposui te in monte sancto dei. Et sequit. Nec castr t ejeci te de mōte sancto meo. Et Lu.x. Videbā sathanā sicut fulgur cadentē de celo. ¶ Itez triūphat de ipso in p̄nti tpm quotidie ejiciēdo de corde humano. Unde Lu.xij. Ecce demonia ejicio t sanitates pficio hodie et cras. Sic Math.xvj. de maria magdalena ejecit septē demonia. ¶ Itē triumphabit de ipso in futuro tpm ejiciēdo de hmūdo in infernū ꝑpetuo. Un in Joh. xij. Princeps hui⁹ mūdi ejicietur foras. Hoc erit ꝑprie qñ dicet in iudicio. Ite male.in ig.eter.q̄ ꝑparat⁹ ē diabolo et

angelis eius. ¶ Secūdo respectu infirmi innuit potētia christi ex validi morbi curatiōe. Erat enī hic hō obsessus a diabolo. Erat cecus ⁊ mut⁹. Sicut ꝺr Math. xij. Sed dñs vno miraculo obsessum liberauit, cecū illūminauit et loquelā restituit. Et p hec tria signātur tria mala que facit peccatū in homine. ¶ Primū est q facit hoiem sub ditū et seruū diaboli. Ps. ij. A quo ds supat⁹ est hui⁹ seruus ē Et Dicē. xvj. Scrutetis dñs alienis. i. demonibus q̄ nō dabūt vobis requiē. ¶ Itē excecat eū ne videat dei bñficia vel eterna gaudia vel ppetua supplicia. Ad hec enī tria continue deberet hō mentis oculos habere. sed per petiā impedit. Sap. ij. Excecauit eos malicia eor. ¶ Item facit ipm mutū a tribus. a laude dei. ab edificatione ꝓximi. a confessione peccati. Esaie. xvj. Canes muti nō valētes latrare. ¶ Tercio innuit eius potentia ex pte ppi ex operē suoꝝ ammiratione. Vñ dicit. Et āmirate sunt turbe. Turbe ammirabant ꝓpter tria q̄ tāgit Job. v. Qui facit magna et inscrutabilia absq̄ numero. ¶ Opabat ei magna. q⁹ sup creature ꝓsuetudinē. Unde Mar. ij. ꝓpter palitici curatiōes admirabant oēs dicentes. q⁹ nunq̄ sic vidimus ꝛc. ¶ Itez inscrutabilia. q⁹ supra creature cōsiderationē. Vñ Mat. viij. ꝺr. Pore hoies mirati sunt dicentes. Qualis est hic q⁹ vēti ⁊ mare obediūt ei. ¶ Itē absq̄ nūero. q⁹ supra creature capacitatē. Vñ Joh. vlti. Alia multa ihesus fecit q̄ si scribant̄ per singula. nec ipm arbitror mundū capere. Et ꝓpē hoc ꝺr Eccl. xlij. Terribilis dñs ⁊ magnanimus vehementē. et ammirabilis potētia eius. Rogem⁹ g̃ nos dñm vt si aligō demonū vel mutū vel cecū vl surdū sit in aliquo nostr⁹. ipse potentia sua eiciat. ⁊ hoc sine mora. q⁹ q̄to diu⁹ possidet. tāto difficilius dimittit.

¶ Deeuangelio.

Sermo. LXVI.

Qum immundus spūs exierit ab hoie ambulat p loca inaquosa q̄rēs requiez ⁊ nō inueniēs dicit reuertar. Lu. xj. ¶ In his verbis dñi tria nobis ꝓponunt. h̄uani generis hostis descriptio. bonoꝝ ab ipso sedula impugnatio. et maloꝝ cum ipso concordatio. ¶ Primū sc̄z h̄uani generis hostis descriptio. cū dicit. Cū imun. spi. Scōm cū dicē. Ambulat p loca inaquosa q̄. req̄. Tercium sc̄z cū ipso maloꝝ cōcordatio. cū dicit. et nō inueniēs dicit. reuertar in do. m. ¶ Immūdus aūt spūs ꝺr h̄uani generis inimicus quemēter. q⁹ si ille ꝺr noster inimicus q̄ nitī recuperes nostras ille aūt qui corpus maior. maxim⁹ pōt dici q̄ nitī aiam tollere. et hic est immūdus spūs Beñ. Da mihi animas cetera tol. tibi. Quia q̄ pdit aiam hō ꝓseqūter pdit corpus ⁊ res celestes amittit. Hic aūt maxim⁹ hostis nr̄ describit̄ a a dño dupliciter. s. ꝑm naturā. cū dicit spūs. et ꝑm q̄litatē cum ꝺr. immūdus. Quia g̃ nr̄ hostis ē spūs ideo est timē dus. q⁹ immūdus. ideo est abominād⁹ Timendus est hostis spūs ꝓpter tria. ¶ Primo q⁹ inuisibilis. Vñ q̄ ipm a nobis lōge putam⁹ ꝓpe nos ē. Exemplū in dyalogo de quodā. q̄ cū pigritāti seruo diceret. Nem diabole exue calceos mihi. mox inceperūt corrigie dissolui. Cui sanctus. Discede miser non te voco g̃ seruū. Hoc habeb̄ i ꝓmptua. ca. j. R. ¶ Scōo q⁹ infatigabilis. Vñ nos cū ꝓpter on⁹ corpis fatigati q̄escimus. ab ipso q̄ ex onere corpis non fatigatur impugnamur. ¶ Tercio q⁹ durabilis. Hostis enī corpis fine mortis intercidit. nō sic hic hostis q⁹ spūs. ¶ Itē immūdus ꝺr ꝓpter tria. Primo q⁹ in seipso immūdus. Vñ in vitis patr⁹ plurib⁹ se ꝓtulit in turpi forma oñdit Exēplū ca. iij. ¶ Scōo immundus ꝺr q⁹ immūda suadet sicut vicia ⁊ petā. Vñ in osee fornicationū spūs ꝺr. Tercō immūd⁹ ꝺr. q⁹ ad immūda ducere nitit sc̄z

ad infernū. vbi fetor et tenebre rhmōt Ūñ ps. Ignis sulphur r spūs pcel. rc.

¶ Et hic ambulat p loca iaquosa qrens requiem r nō inueniens. Hic innuit scōm bonor. s. ab ipo impugnatio. Boni em̄ dicunt loca maquosa propter defectū hūoris luxurie r luti peccati exiccati igne spūssancti. Per hec loca ambulat qrēs in eis reḡem quā nō habēt. Suū querrē non est. s. impugnare. Ūñ querit. i. impugnat eos vt possit in eis hre requiē quā nō habēt q̄diu a supfluo hūore sunt maquosi. Sicut ei porcus delectat humiditate sic imundus spūs in peccato. Ūñ in Job. In locis hūidis requiescit. Unde q̄ sunt aridi et sicci vt possit in eis qescere q̄rit ipsos ad humorē peccati reclinare Esa. Incuruare vt transeamus. Querit aūt bonos ad peccatū incuruare vt possit hre in eis requiē. dupl'r. s. manifeste r occulte impugnādo. Manifeste id ē p aliqō mediū visibile. r hoc triplciter. s. aut in specie superioris creature. aut in specie inferioris creature. aut in specie medie creature. q̄ est ipse hō. ¶ In specie superioris creature. i. angeli. q̄ est sup hominē querit requiē. trāsfigurat em̄ se sicut dicit aplꝰ in angelū lucis Etiā in figura christi voluit btm̄ martinū decipe. Hoc mō expugnauit Origenē. ¶ In specie inferioris. i. in specie irrationabilis creature. que est. s. infra hoiem. q̄rit reḡez. et sic expugnauit primū hoiem. s. in spē serpētis. ¶ In spē creature medie. i. in specie hois q̄ medius est inf̄ superiorē et inferiorē creaturā querit requiē. sic multis in vitis patrū in specie mulieris r virili apparuit. et aliquos expugnauit. sicut illū cui i specie hois apparēs docuit q̄ patrē p̄ diabolo occidit securi. Itē in vita iohannis heremite legit̄ q̄ quendā heremitā in specie vagabūde mulieris decepit. Exemplū in ꝓmptua. ca. xij. C. c. vij. f. ¶ Occulte aūt querit impugnare q̄ dupliciter. videlicet ad occasiōes peccati inducēdo, sic induxit dauid vt ambularet in solario quando bersabee lauabat pedes suos. ¶ Itē querit secundo mala suggerēdo. Unde sic suggessit diuid vt numeraret pplm̄ dei. quo facto vt in pal'. 2o. consurrexit sathan aduersus dauid. ¶ Itē tercio imagines rer̄ p̄sentando. sic maxime offert dormientibus spēs illusionū vt viris species mulier̄ r ecōuerso. ¶ Itez querit q̄rto affectiones inflāmādo. De quo Job. Alit? eius prunas ardere facit. et sic q̄rens requiē in eis r nō inuentēs. co q̄ ei nō ꝓsentiūt dicit Reuertar in domū meā vñ exiui. ¶ Et hoc est tercū sez cū ipso cōcordatio. Malū em̄ dicitur domus diaboli. q̄ ipsius sunt receptaculū. in quā domū intrat r exit q̄n vult. In hac domo ex humore peccati requiē habet sicut porcus i voluabro et cum istis concordat. Quia iuxta gregō. Illos negligit pulsare quos quietus possidet. ¶ O q̄ miserabile r laceri mabile illum esse domū diaboli qui debuit esse domus dei. qō quisq̄ fit cū peccat. non tm̄ peccato operis sed etiā peccato consensus. Per voluntatē em̄ peccati sathanas in cor iude intrauit. quia anteq̄ ope traditionē fecisset hoc de ipso dicitur. Et in vita hilarionis legit̄ de quodā clerico idē exēpluz. Per opus peccati possederat mariā magdalenā que in se habuit septem demonia q̄ qō vn? euāgelista dicit septē peccata alter euāgelista dicit septē demonia oñdens q̄ q̄ hz pctm̄ hz et demonium ¶ aūt in nūero pctoꝝ r demonū concordant ppendit̄ q̄ sm̄ pluralitatez in hoie pctoꝝ est r pluralitas demonū. r cū est in hoie reḡescere volens claudit aditū dom? sue. i. sensus hois. Ūñ de isto 2o. q̄ fuerit mutus. Legit̄ aūt de b modo in quadragesima vt si quis scit se habere peccatum. sciat etiaz se habere demonū. et electo peccato p confessionem eiciet̄ et iam r demonium.

Dñica quarta in quadragesima. de epla. Ser. LXVII

Scriptum est q̄ Abraaz habuit duos filios ⁊c. Et post subdit. Hec autē sunt duo testamēta q̄ sunt p allegoriaz dicta. Gal. iij. ¶ In his vbis vt patet agit aplus de duobus testamentis. legis scz et gre. Primū datuz est in mōte syna. Secundū in monte thabor Primū fuit mortis. qz lra occidit. Secundū vite. qz spūs viuificat. Primuz culpas aggrauat. qz lex intrauit. vt abūdaret delictum. Scdm culpas euacuat Vñ Lu. iij. Baptizet vnusquisq; in remissionē peccatoz. Per primū heredi tatem terrenā cōsequimur. Vñ ibi dicitur. Audi israel mādata vite ⁊ cōserua ea in corde tuo. et dabo tibi terram fluentem lac ⁊ mel. Et p secundū celestez Vnd Centuplū acci. ⁊ vi. eter. pos. In primo veritas occultat. Unde. posuit moyses sup faciē velamē ne possent filij israel intēdere in faciē eius. In secūdo veritas reuelat. In cuius signū velum tēpli scissum est. Hi sunt duo viri portantes botrū in vecte. Hesunt due rote quaruz vna claudit in altera. Hi sunt duo montes enei. de quoz medio q̄drige egrediebant. Hec sunt duo animalia in quib⁹ messias agnoscit. Hic est thesaurus de quo scriba doctus p fert noua ⁊ vetera. Hi sunt duo denarij plati in curatione semiui. ¶ Sed notandū q̄m testamēto condendo q̄n q̄sunt necessaria. scz psona testatoris. p̄sentia tabularij. figura testamēti. numerus testium. ⁊ signaculū. In veteri vo testamēto testator fuit deus. Unde in Exo. dixit dñs ad moysen. Vade et sanctifica populū hodie ⁊ cras vt sint parati in die tercia. Tabularius fuit moses. Unde i Exo. Vocauit dñs Moysen de medio caligis ¶ Figura testamēti fuit ipsa scriptura spūssancti. Vñ ibi. Dedit moysi tabulas scriptas digito dei. Nec solum septenarius numer⁹ testium qui ad hoc requirit fuit ibi. sed totus ppl'us in testimoniū. Vñ ibi. Locutus est ei dñs ita vt nullus vox ei fugeret. Signaculū fuit circūcisiōis signū. Vñ apls. Et signū ab hac hora accepit abraam circūcisionis ¶ Super hec omnia vt ratū sit testamentū necessariū est vt mors testatoris intercedat Testamentū cū vt ait apl'us in morte testatoris confirmat. Quia g̃ antiqu⁹ ille dicrū qui idem ipse est et cuius anni non deficient nō potuit mori in propria psona. moriebat in figura. in multitudine scz illaz hostiaz. nec pemit⁹ illud voluit cōfirmare. quia aliud. s. gre phieremiā ꝓmittebat succedentiū dicēs. Hoc testamentū q̄ testabor ad illos.

¶ In nouo aūt testamēto. scz gre testator fuit ipse christus. Unde in euāgelio. Hic calix noui testamē. ē in meo sanguine. ¶ Tabularij fuerunt euāgeliste. Hi sunt quatuor anuli quibus arcba ferebat. Hi sunt quattuor fabri q̄ sunt missi ad deiciēda cornua omniuz gentiū. Hec sunt q̄tuor animalia ezech̄.

¶ Figura testamenti fuit forma vbor quam christus ꝓtulit vitam eternaz ꝓmittendo mortis testatoris. qui solet dicere. Hoc illi deputo. et illi illud. Sic christus dicit discipulis suis Luc. xxvj. Vos estis qui pmā. me. in tenta. me. et ego dis. vobis regnū. Q quale ⁊ q̄ntū testamentū. De quo si placet loqui req̄re in purificatione. in sermone. Statiz venret ad tēplū. ¶ Numerus etiam testium fuit sufficiēs. s. octo discipuli. et p̄sertim. xij. apostoli. q̄bus et dixit. Vos eritis mihi testes in hierusalem ⁊m oī iudea et samaria et vsq; ad vltimū terre. ¶ Signaculū vel sigillū fuit signū crucis. De quo apostolus Mihi absit gl'iari nisi in cruce dñi nr̄i iesu christi. Hoc sigillo fuit sigillatū vas iudei. ne demones illud violaret. Sicut scribit Grego. in dialo. Hoc est illō thau q̄ olim signatum est in frontibus gementium. Erat q̄dem olim theta vel thau nota ignominie. nunc vo aureū signū victorie Trāsijt eū a loco dānatoz ad frontes impatorū. Et q: b̄ testamētuz

ppetuo voluit esse ratū. non in figura sed in ppria psona mori voluit. Oblatus est cīm. qz ipse voluit. In hoc itaq; sanguine noui testamenti confirmatione eduxit vinctos suos de lacu in quo nō erat aq̄. Hic est sanguis abel q̄ de terra clamauit. Hic est sanguis edi qui io seph tunicā cruētauit. Hic est sanguis agni paschalis quo suplimināre dom̄ in egypto tingit. Hec est medicina serpentis enei. qui in palo erigit. Hic est sanguis vituli quo ppitus ab oib̄ pec catis abluit. Hoc est oleū qō de lecto vidue sarceptane refundit. O saluta re oleū quod vulneribus sauciati infūditur. q̄ ciderat in latrones. et sem̄ uus redit ad pristinā sanitatē. O collirīū illuminatorīū qō oculis ceci nati apponit et visus recupat sanitatem. O p̄ dulce ,pfluuiū in quo naamā syrus ablut et lepre deformitatē deponit. Hec est vnda q̄ emorroisse fluxus desiccat. Hec sunt natatoria syloee vbi Login̄ lauit oculos et illuminatus puenit ad pfiaz claritatis cēle. Ad quā nos pō.

De epistola.

Sermo. LXVIII.

Vla que sursū est hierusalē libera est que est mr̄ nra Gal.iiij. Dnica hec septima est ab illa qua incepit plāctus vel miseria hūana. Et cātat. Circūderunt me gemitus mortis. Et qm̄ oo loris nostri est finis sabbatismus aiarum quarū cepit beatitudo in etate septima. hoc est in morte cuiuscūq; pficitur aūt in octaua que est resurgentiuz ideo in hac dnica que septima est et letitiā signat aiaz sonat vox leticie in troitu misse; et dicit. Letare hierusalem. Que ꝟba sumpta sunt de Esa. q̄ lōgo tpe ante captiuandū populū consolat vt q̄ fuerāt in tristicia captiuitatis. de liberatiōe pfecta gauderēt. ad signandū q̄ fideles q̄ in babylonia hui⁹ mōi captiuati penalitatibus detinent. cōsiderantes futurā liberatiōnē et btitudinē in q̄ aie sanctoz sunt minus ꝓtristent. Et vt efficacius fideles in pñti et in futura beatitudinis māsione possint ꝓsolari. inducit ecclesia ꝟba p̄missa apli. in qb⁹ apl̄us ꝓmēdat future ciuitatis māsionē. W Ostēdunt aūt q̄tuoz cōmendabilia celestis ciuitatis. in q̄ fideles post tribulatiōes pñtes recipiendi sunt. Videlicz situs amenitas. cū dicit Que sursum est. Itē loci libertas cum dicit. Libera est. Itē ois turbatiōis elōgatio. cū dicit. Hierusalē. Que interpretat visio pacis. Itē ostendit ipsi⁹ erga nos affectio. cū dic. Mat nra. Et hec q̄tuoz marie attendūt hoies māsionez bonā appetētes. T Cōmendat autē ei⁹ amenitate. cū dicit. Que sursum est Ea em̄ que sursū sunt pulcra sūt et solis plustratiōe. Apoc. Ciuitas illa nō eget sole. Et nō solū fulgebit claritate dei sed et oīm sctoz̄ ōi. Nuta fulgebūt iusti sicut sol. Itē que sursuz sunt sana sunt ,ppter subtilitatem aeris. Apoc. Mors nō erit vltra. Nuta aer ibi purior ē. Ul̄ nō pōt ifficere naturā. Aug. Libēter potest hō morari in illa ciuitatem q̄ nō posset mori. Itē ea q̄ sursum sunt amena sunt ex remota visione. qz nō est qō ipsos lateat. qz oia videntez vident. Sicut dicit Gregō. Et Esa.lx Tunc videbis. et affluz. et mirabit et dilata.coz tuū. T Scōo ꝓmendat a libertate cū ōr. Libera est. Job. Paru⁹ et magnus ibi sunt. Et seru⁹ liber a domino Apl̄us. Ipsa creatura liberat a seruitute. T Tercio ꝓmēdat a turbatōis remotione cū ōr. Hierusalē .i. visio pacis. qz hō erit ibi liber a q̄tuoz q̄ sunt pturbatio. De qb⁹ reqre in ſmone de purificatiōe. Uel ōr ciuitas supna hierusalē ,ppter pacis. i. christi visionē. qz sicut dic apl̄us. Christ⁹ ē pax nra q̄ fecit vtraq; vnū quē fideles videbunt facie ad faciē. nō tm̄ ſm hūanitatē ſ etiā ſm diuinitatē qō ē delectabile. In tpo em̄ tanq̄ in speculo oia ꝓgnoscēt. Argumentū in trāsfiguratiōe vbi petrus

moysen ⁊ helyā quos nūq̄ vidit agno uit. Itē vnle est ꝓpter oim bonoꝝ sa tietatē q̄ est ex visiōe dei. Psal. Satia bor cū apparuerit glia tua Exēplū ca. ꝛ. B. ℣ Sed qz pax valeret celestē ci uitatē p̄ dicta cōmēdare si nos ciuita tis illius ciues nollent ad se recipe. ꝓ pter hoc p̄dicte ciuitatis affectuz erga nos magnū ostēdit. cū dicit. Que ē mr nostra. Si q̄ mr nr̄a ergo diligit ⁊ tan q̄ dilectos filios ad se venire appetit. Esa. vlti. Quō si cui mr blandiat.

De epistola. Ser. LXIX.

Illa que sursum est hierusalē libera est q̄ est mr nr̄a. Gal. iiij. Nñ aliqs vltra mare est vel altas in exilio libenter bo na de terra sua audit ⁊ magnū solaciū inde recipit. Sic nos q̄diu sum⁹ i hac vita tādiu sumus exules ⁊ pegrini desi derātes repatriare. Nñ libenter sancti q̄ se reputāt exules audiūt de patria ce lesti bona referri. Ecclesia ergo ad so lacia coꝛ repetens verba apli cōmen dat celestē patriā dicēs. Illa q̄ sursum est hierlm ⁊c. In hoc q̄ dicit. Sursum cōmendat eā a situ. Et vere est sursum qz in celo empyreo. In b̄ q̄ dicit eam hierusalē cōmēdat eā a pace. In b̄ q̄ dicit eā liberam cōmendat eam a nobi litate. In b̄ q̄ dicit eā matrez nostram ostendit eius ad nos caritatē. ℣ Circa primū nota q̄ ex hoc q̄ aliqua ciuitas est in alto solent tria bona seq̄. ℣ Pri mum est mundicia quā constat ibi esse Nñ Apoc. xxj. Non intrabit in eā alt quid coinquinatum. aut abominatōez faciens. ℣ Secundū est sanitas quam constat ibi esse. Nullus enim ibi infir matur vl moꝛit Apoc. xxj. Moꝛs nō erit ibi vl. ⁊c. ℣ Tercium est securitas non eñ patet accessus hostibus qñ ci uitas in alto sita est. ps. Sla. non appro pinquabit. tuo. Que tria in p̄nti nō sūt Nñ sicut dr Judic. xiij. Surgite ascē damus ad eos. vidimus eñ terraz val de opulētam. nolite negligere. nullus erit labor intrabimus ad securos in re gionē latissimā. Quia q̄ ibi amat de⁹. scz immēsus est q̄ quāto a pluribus ha bet. tāto maioꝛi gaudio ab vno quoq̄ habet. Et ponit Aug⁹ exēplū de ludo Quāto aliquis ludū cū pluribus aspi cit tāto magis gaudet. ℣ Itez nota q̄ celestis hierlm iuxta nos interp̄tatōz pacifica est. Esa. xxxij. Sedebit pp̄lus meus in pulcritudine pacis. In mūdo aūt isto non est pax. Quō eñ aliquis habet pacē in domo in qua habet ma lam vxoꝛē ⁊ quinq̄ filios q̄rulosos q̄ nunq̄ satiant. Mala vxoꝛ caro ē q̄ sp rebellat spūi. Gal. Caro concupiscit ad uersus spm ⁊c. Quinq̄ filij q̄rulosi sūt quinq̄ sensus q̄ nunq̄ satiant. Eccl. j. Nō satiabit oculus ⁊c. Itē nec cū deo nec cū primo plene pacē seruare possu mus. Adapta. Exēplū ca. j. B. ℣ Itē ibi erit etiaz libertas. Libertas a seruitu te peti. Itē libertas a carcere coꝛpis q̄ carcer adeo soꝛdidus ē vt ad fenestras eius lutū oē exeat. Ps̄. Educ de carce re aiam meā. Ibi aūt absterget deꝰ oēz lacrimā. ℣ In hoc aūt q̄ vocat eā ma trē nostrā ondit q̄ ipsa nos diligat. et nos eā diligere debeamus. Adapta.

℣ De euangelio.

Sermo. LXX.

Et puer vn⁹ hic habēs quinq̄ panes ⁊c. Joh. vj. Mystice glo. dicit puez hunc moy sen quinq̄ panes. id est quinq̄ libꝛos legis veteris quos accipiens iesus fre git exponendo. Et sm hoc in verbis p positis ponunt tria. s. moysi cōmenda tio. cum dicitur puer. Secūdo legis p ipm promulgate amaritudo. cum dicit Habens quinq̄ panes oꝛdeaceos. Tercio notatur in expositione ipsius christi miseratio. cum dicitur. Quos accipiens iesus fregit. ℣ Puer eñ dicitur Moyses propter quandaz virtutē que maxime patet in puero. s.

mansuetudo. Erat enī moises māsuetissimus. Sicut dr in Deut. Māsuetudinis enim est nō irritari. nec irritare. Talis fuit Moyses. Uñ cum a popl'o lapidabaf p populo depcabaf. Et dr vnus puer ppter singularitatē māsuetudinis. quia erat mansuetissimus sup omnes filios israel. Vel dicf puer. qr pueriliter. i. impfecte docuit. Neminez enī lex sua ad pfectum duxit. sicut dicit aplus. ¶ Legis aūt p ipm pmulgate amaritudo ostēdit cū subdit. Habens quinq pa. ordea. Quinq enī legis libri dicunt quinq panes. qr illis quodāmodo filij israel reficiebant spiritualiter. Uñ ibidē dr. Nō in solo pane viuit hō sed in oi ver. dei. Sed non reficiebant ad saturitatē. qr erant panes ordeacei. i. pūgētes ramari. Amara enī fuit lex ppter tria. vicz ppter pceptoz multitudinē. Uñ post dixit petrus. Hoc est onus qō nec nos nec patres nostri portare potuim⁹. Itē amara fuit ppter legis intelligentie obscuritatē. oia enī in figura cōtingebant illis. Sicut dicit aplus. In cuius figura moises cū pcepta dabat filijs israel velamē ponebat sup faciem suam. Item amara fuit ppter legis rigorē. In ea enī dicebaf Nulla flecteris miscdia. ꝫ oculū p oculo. dentē p dēte. ¶ Sz in explanatione eiusdē legis notaf misericordia christi cū dicif. Accipiēs iesus panes fregit. Incipiēs enī a lege et pphetis aperuit illis scripturas. Sic dr in fine Luc. ¶ Primū panem. s. Genesim. in quo dr. Diuisit lucē a tenebris: fregit. et b peccatoz ognitiōez predicādo. et hoc fecit cū dixit. Quid vides festucā in oculo fratris tui. trabē in oculo tuo non vides. ¶ Scōm panē scz libri Exodi i quo dr. q egyptij submersi sunt in mari rubro. fregit ontritionem de cognitis peccatis insinuando. cū dixit. penitentiā agite. ¶ Tercū panem scz librū Leuitici. vbi dr q filij israel cōfitebant peccata sua offerētes p illis. fregit. ad ofessionē et satisfactionem inducendo. et hoc fecit qñ leproso dixit: Uade ostende te sacerdotibus et offer illis. Utrūq ponit simul cōfessionē cū dicit. Uade oñde te sacerdotibus. Satisfactionē cū addit. et offer illis. et hoc fecit ppter plura. qr vtrūq de vno pane fregit. s. de libro leuitico. et ppterea ponit vtrūq. Et quia magna ps satisfactionis est cōfessio. ¶ Quartū panē scz libz Nūeri vbi numerant filij israel ad pugnā. fregit cōtra vicia pugnaz indicendo. cū dixit. Uigilate in orationibus ne intretis in tēta. ¶ Quintū panem scz libz Deuteronomiū. in quo de dilectione dei agit et primi. fregit non tm amicū sed et inimicū diligendū adiacēdo cū dixit. Diligite inimicos vestros: Et sic ex quinq fractionibus panū satiauit iesus quinq milia hoim. De primi panis fractiōe satiatus fuit mathe⁹ euāgelista qñ pctōrē se cognoscens publicanū in euāgelio se nosauit. De secūdo scz ontritionis comedit Maria magdalena qñ ad pedes dñi fleuit. De tercio comedit latro qñ crucifigebaf et cōfitebaf in cruce p meritis suis se pati. De quarto. s. reluctationis comedit aplus qñ dicebat. Ego aūt sic pugno. nō quasi aerē verberans. De ūto comedit Stephanus. qñ lapidat⁹ p inimicis exorauit. Et nos fratres si spūaliter satiari volumus hos panes ome damus. et hoc maxime in qdragesima Uñ et nobis pmissa verba hoc tpe legunt. Primo ergo habeam⁹ peccatoz ognitionē et post habeam⁹ de pctis cognitis cōtritionē ꝛc. Adapta.

De euangelio.

Sermo. LXXI.

Et puer vn⁹ hic hñs quinq panes ordeaceos. Et p⁹. Discubue. ḡ viri numero qsi ūq milia hominū. Joh. vj. In his verbis tria mystice nobis insinuantur. Primū est saluatoris nostri cōmendatio. cum dicif. Est puer vnus hic.

Secūdū est septē sacrāmtoꝝ insinuatio. cū dicit. Dñs q̄nq̄ panes ordeaceos ⁊ duos pisces. Tercū est oim fidelitū peadē refectio. cū dr. Impleti sūt q̄nq̄ milia hoim de q̄nq̄ panib⁹ ⁊ duob⁹ piscibus. Quatū ad primū notādum q̄ xp̄s est ille puer. de quo Esa. ix. Puer natus est nobis. Et q̄ puer dr a puritate. ꝛō in p̄missis verbis cū dr. Est puer vn⁹ b. ipsius innuit cōmendatio. Cōmendat aūt duplr. s. a puritate. cuz dr. puer. Et a puritatis singlaritate cū dr. vnus. Fuit em̄ singlariter purus in ḡtuoꝝ. vicz in ꝯceptione. q̄ ꝯcept⁹ fuit de spūsancto Math. i. Q̄ em̄ in ea natū est de spūsācto natū est. Nz nos alij oēs in iniq̄tatibus ꝯcepti sumus. Itē purus fuit in cogitatione. Ūñ illō Job xxvij. bñ poterat dicere. Non reprehēdit me cor meū in oi vita mea. Nz ō nobis q̄s pōt dicere. Mundū est cor meū. Jō alioꝝ oim cogitatiōes vane sūt. Jt̄ purus fuit in locutiōe. Ūñ Pet. ij. Nec inuent⁹ est dolus in ore ei⁹. Nz de nobis dr. Dis hō mendax. Item pur⁹ fuit in opatione. Ūñ Pet. ij. Qui peccm̄ nō fecit nec est inuen. ⁊c. Nz de nobis alijs dr. Non est hō q̄ nō peccet. nō est em̄ q̄ faciat bonū nō est vsq̄ ad vnū. istū sez de quo dr hic. Est puer vn⁹ b. Et q̄ in oibus p̄dictis singular⁹ fuit. ꝛō dicit per pphetā. Singulr sum ego do. trā. B Secundū est septē sacroꝝ insinuatio cū dr. Aut hz q̄nq̄ panes ord. ⁊ duos pisces. Ipse em̄ oibus sacrāmētis vtute passionis sue efficaciā dedit. Pro tāto dicūt ⁊ panes ⁊ pisces sui fuisse. Primus panis est sacrm̄ pnie. De quo reg. xvij. dr. Mittite vir istū in carcerē ⁊ sustentate eū pane tribulatiōis. Et est ordeaceus ꝓpter peccati amaritudinem Ūñ ps. Fuerūt mihi la. mee pa. die ac noc. Est em̄ pnia mala p̄terita plangere ⁊ plangēdo iteꝝ nō cōmittere. i. ꝓponere nō cōmittere. Sufficit em̄ ad verā pniam vt dū plangit q̄s p̄terita ꝓpōat in aio nō cōmittere plāgenda. Hic panis vt comedat in tres ptes dz diuidi. i. ꝓtritionē cordis. in ꝯfessionē oris. ⁊ in satisfactionē op⁹. Et in q̄libet petiatā q̄ ordeaceus est pūgitiuus ⁊ amarus. q̄ in ptritiōe cordis est dolor. in ꝯfessione oris est pudor. in satisfactiōe op⁹ ē labor. Pro tāto hūc panē vocat ps. panē doloris dicens. Surgite post̄q̄ sederitis q̄ mā. pa. do. Secūs panis est ꝯfirmatōis. de quo ps. Panis cor hois cōfirmat. Et est ordeace⁹ ꝓpē belli fortitudinē. In baptismo q̄dē ꝯferē gra ad innocētiā. In ꝯfirmatiōe ad pugnā. ⁊ lz statim moriturꝰ sufficiāt regnātiōis bñficia. victurꝰ tñ necessaria sūt ꝯfirmationis auxilia. q̄ ꝯfirmatio alias armat ⁊ instruit ⁊ roborat ad agonias h⁹ mōi. ruinā carnis. ⁊ insidias d yaboli. Et iō fideles q̄citius pñt dūt p eām ꝯfirmari. Maioꝝ em̄ est ꝯfirmare minores. vñ petro quasi matoꝝ dixit dñs. Cōfirma frēs tuos. ⁊ ipsi apli minores cōfirmauerūt. Nuoꝝ vicem q̄ tenēt epi. subditos suos dūt ꝯfirmare. Fit aūt in fronte. ꝓpē bellice strenuitatis audaciā. q̄ pma ⁊ maxia pricula bellantib⁹ imminent in frōte. ⁊ etiā q̄ ille locus est erubescētie. Ūñ Here. ij. cui dā dr. Frons meretricis facta est tibi noluisti erubescere. Ūñ ibi fit ꝯfirmatio. vt nō erubescant publice ꝯfiteri xp̄m. Ūñ in Apoc. xiij dr de sequētib⁹ agnū q̄ habebāt nomē ei⁹ ⁊ nomē p̄ris ei⁹ scriptū in frōtibus suis. Tercius panis est ordis. Hic est panis ꝓpositiōis. q̄ debēt solis sacerdotibus ⁊ ꝯstitutis in sacr̄ ordinib⁹. q̄ est ordeaceus ꝓpē votū ꝯtinentie ad q̄d artat. Nz tñ dauid ⁊ q̄ cū eo erāt de b̄ pane comederūt. q̄ laic⁹ etiā se ad votuz ꝯtinētie pt obligare. Et lz votū ꝯtinentie multū arctet tñ decens est mistros xp̄i illud hr̄e. q̄ si diutes seculi amāt mundiciā in his q̄ sibi fuiūt marie cibū p̄parando. iux q̄d dr dauid. Ambulans in via ima. hic mihi mīstrabat. Multo fortioꝝ ille q̄ pascit inē lylia mūdis ministris delectat marie ꝓpē sacrm̄ eucharistie. ꝓpē q̄d sacerdotes nō hōibus sed angelis in puritate si possibile eēt si les

esse deberēt. Vñ t malachias ppha sacerdotē angelū vocat dicens. Labia sacerdotis custo. sciam. Et post subdit. Angelus dñi exercituū ē. Imo plus q̄ angelus est ppt̄ sacerdotalē dignitatē. q; nō angelis ꝑ sol' sacerdotibus cōmissit ōs eucharistie ꝯsecratiōnē t potestatē relaxatiōnē. In q̄bus etiā silis est deo. Vñ sup illud. Vos aūt quē me esse dicitis. Dicit glo. Vos ab alijs discreti ñ hoies ꝑ dñ. Et certe mactens est q̄ ille sit imundus vt porcus qui est vt deus.

¶ Quartus panis est extreme vnctōis hic est panis de quo dicit ps̄. Cinerē tāq̄ panē mā. Hoc pōt dicere q̄libet illud sacrm̄ percipiēs ppt̄ p̄timā incinerationē quā expectat. Qui est ordeace? propter iudicij districtiōz in quo est. Hinc em̄ timet mortē. inde deū iudicē. Hinc infernū. inde dyabolū. Pro tāto dr̄ panis afflictionis. Deut. xvj. Comedes inq̄t afflictiōis panē. Et subdit. Vt memineris egressionis tue de egypto. i. ꝑ mōdo. Vñ ꝑ sacrz dat̄ arca egressionē de ꝑ mōdo. Tunc em̄ hoi est maxia afflictio. q̄n aīa egressura de corpore p violentiā t maximā difficultatē dissoluit a nexibus corpis. Et ꝑ fit cū tāto dolore q̄ntū hō prius nūq̄ sensit. Si ei hō q̄n particulariē in oculis vel in dentibus vel in aliquo alio mēbro patit̄ tantū se dolere asserit. quid mirū si tantū dolet q̄n oia mēbra ab vnione scindunt̄ t statuz aīa hz liberā ptātez scie sue t videt oia q̄ fecit. t videt bonos angelos t malos t etiā ipm xp̄m si diḡ est iuxt illud apli. Cor. j. Expectātib? revelatiōz dñi nr̄i iesu xp̄i. qui ꝯfirmabit vos vsq̄ in finē sine crimine in die aduēt? dñi. Hō exponūt doctores de aduētu in morte. Vñ t iobes euāge. in morte constitutus dixit Dñe suscipe me vt cū fribus meis sim. cū quib? venies visitasti me. Exemplū de pauore mortis in ꝑmptu. ca. j. D.

¶ Quintus panis est ꝯiugū. De quo Gen. iij. In sudore vultus tui vesceris pane tuo. Et hic est ordeaceus ꝑ vi uendi solicitudinē. tribulationē em̄ hñt hmōi. Sic dr̄ Cor. vij. Ipsa em̄ dispēsatio domus. liberoz educatio. necessitatū ꝙquisitio. correptio familiarū. t alia multa. tantā angustiā inducūt q̄ nō expedit nubere. sic dicit pe. t math. Vt ḡ q̄libet sacroz ꝑdictoz aliquid asperitatis hz. iō dicitur ordeacei panes.

¶ Sz duo pisces q̄ q̄si sunt coneduliū sunt duo sacra alia q̄ multū hñt dulcoris. Unū est intrantiū. s. sacz baptismi q̄ fit in aqua. De quo Esa. l. dicit. Cōputrescent pisces sine aqua t morient. q; nisi q̄s renat? fuerit ex aq̄ t spū nō pōt viuere spūal'r nec intrare poterit regnū celoz. Imo putridi pisces. s. in peccatis mortui in hac aqua reuiuiscūt. In cui? figura naaman in aq̄ Jordanis a putrefactiōe lepre mūdat̄. Re. v. Aliud sacrm̄ sez eucharistie est itinerantiū. Corpus em̄ t sanguis xp̄i ē viaticū pegrinantiū. Hic est piscis suppinas cruq̄ positus. Luc. vl. Vñ glo. Piscis assus xp̄s passus. cui? passionē toties ad memoriā reducim? quoties corpus ipsius t sanguinē ꝯficimus t sūmus. In q̄ em̄ cibo est inestimabilis saporis delectatō. ꝑ illā q̄ palatū corruptū nō hñt. Vñ in māna signat̄. De quo dr̄ Sap. xvj. Qui habebat omne delectamētū in se t oīs suauitatis saporez. Unde dr̄ de q̄dam montali q̄ cū temptaret de melle t nulli auderet tēptationem suā revelare. in ipsa tēptatione corpus xp̄i cū alijs accepit. t statim q̄si melle plenissime saciata fuit. Ista ḡ duo sacra dicunt pisces. q; nō hñt asperitatē. ꝑ dulcorant ocm amaritudinē quinq̄ panū ordeaceoz. Istos aut̄ quinq̄ panes t duos pisces iste cōmendabilis puer mirabil'r care emit. Dedit em̄ ꝑ eis septez talenta q̄ extraxit de bursa corpis sui. s. septem effusiones sanguis. q̄s emisit vt daret vim sacramentis. Et prima fuit in circūcisione. secūda in sudore. Tercia ni flagellatione. Quarta in coronatiōe. Quinta in pedū confossione. Sexta in manuū pforatione. Septia in lanceatione. Pro tanto dic̄ pe. j. Non corru-

ptibilib⁹ auro vel argēto re.estis ꝙ p̄ci oso sanguie agni. ℣ Tercio oñdit oim fideliū p̄ cadē sacra refectio cū dr. ꝙ satiauit q̄nq; milia hoiz. ℣ Per quinq; milia hoim designant oim credentiuz gnā qui quinq; sensibus corpis regunt qui oīs añ septez sacroz ꝓceptionē fa mescāt.ꝙ post receptiōz spūalr sanant. ℣ Ipsa em̄ aiam in peccatis sordidā ab luūt. Ūñ primū eoz in aqua ꝛferť. In cui⁹ figura naaman p̄cipit vt in iordane septies lauareť.iij.Reg.v. Septies em̄ in iordane abluit.qui septez sacris hūlr sbdit.qz iordanis hūilis descen sus interprať.pō. Hūiliatus ¶ tum ¶ libe rauit me. ℣ Secūdū est ꝙ imaginem in nobis informāt ꝛ ꝓsolidāt. Ūñ significāť p̄ septem signacula Apoc.v. Et Cañ.viij. Pone me sic̄ sigculū sup coz cuū.ꝛ b respicit ꝓfirmatiōz. ℣ Per hanc em̄ ꝓfirmatū coz ei⁹ in certamine non cōmouebit donec despiciat inimicos su os. ℣ Terciū est ꝙ aiaz nutriūt ꝛ reficiūt Ūñ significāť p̄ septez spicas plenas at q̄ pulcerrimas. Gen.xlj. In spica em̄ exteri⁹ est aspitas palee ꝛ interi⁹ est dul cedo grn̄. Ita ꝛ in sacris exterius hō q̄ uať ꝙ int⁹ reficit. Ūñ Deut.viij. Afflixit te penuria ꝛ dedit tibi cibū mana. Nō spāliter respicit sacrm corpis xpi. ℣ Quar tū est ꝙ totū corpus ecclie illūinant sic oculus est lucerna corpis. Ūñ signāť p̄ septez oculos q̄ sūt in lapide vno.zach iij. Et ad b̄ est spāliter sacer ordo qui ecclīam illūinat in bono. ℣ Quintū est ꝙ oia mēbra fouent ꝛ caritate ꝓiūgūť. sic est ꝓiugiū.ꝙ septez optibus mie intē dit.ꝛ sm̄ b̄ signant p̄ septē lampades. in quib⁹ est oleū mie. Apo.iij. ℣ Sextū est ꝙ aiam quotiēscūq; mortuā in pec catis viuificāt. Et b̄ spāliter respicit ba ptismū flaminis s.pniam. Ūñ signant p̄ septem spūs dei Apoc.iij. Spūs est em̄ qui viuificat Job.vj. Septimum est ꝙ ꝓsciam securāt ꝛ viam ad intran dum regnū celoz dirigūt. Ūñ signant p̄ septem gdus quib⁹ ascendebať in tē plū. Ezech.xl. Et b̄ spāliter respicit ex tremā vnctionē.q̄ fit vt ꝓscientia secure tur.ꝛ si quid luti pedib⁹ affectionū ad hesit.remoueať.vt ascēdere ad templū glozie valeamus. Nō nobis p̄stare.

℣ Dñica in passione dñi de epistola. Sermo. LXXII.

Christus assistens pontifex futuroz bonoz ꝛc. Hebr.ix. ℰ ℣ In his vbis tria nobis circa xp̄m oñdit apl's. Oñdit em̄ primo pontificalem dignitatez in xp̄o. cū dicit.pontifex. Scō pontificatus sui sublimitatē.cum dicit.futuroz bonoz. Tercio officij vtilitatē.cū dic̄. Assistens. ℣ Primo ꝙ pontificalis dignitas tāgit in xp̄o cū dr.pontifex. Hoc em̄ nomen potifex nō solū tpe legis noue.verūctiā tpe veteꝛ testamenti est nomen magne dignitatis. Sz xp̄s nō solū noie ꝙ etiā re sicut ostendit apl̄us fuit verus pōtifex Ipse em̄ electus fuit a patriarchis ꝛ p̄ phetis qui eū desiderabant videre. Et sicut canonici cū in capl'o p̄prio aliquē dignū nō hñt quē eligant.postulant de alieno. Sic qz inter puros hoies non inuenieba ť sufficiens ad redemptionē hoim.qz p̄m p̄s. Omnes simul inutiles facti sunt.nō est qui fa.bo.non vsq; ad vnū.s.xp̄m. Ideo de celesti capl'o vna nimiter postulabant filiū dei. Hunc eli gebat patriarcha iacob.qui primā vo cem habet in capitulo. Gen.xlix. Ipe erit expectatio gentium. Hunc moyses Exo.iij. Obsecro dñe mitte quē missu. es. Et dauid. Dixit dñs de⁹ nr̄ meus nū. Et alibi. Tu es sacerdos in eternū. Sic oēs alij. Cañ.v. Dilect⁹ me⁹ es mihi⁹ ℣ Cōfirmat⁹ fuit in incarnatiōe qñ p̄ misit eū quē petebāt. Hec ꝓfirmatio fa cta est in ciuitate eccie in tēplo vginis. Ūñ xp̄us p̄ p̄s. dic̄. In te ꝓfirmat⁹ sū ex vtero.ꝛ b̄ petebāt p̄res dicentes. Con firma hoc deus quod operatus es in nobis.i.qđ dedisti nobis eligere ꝓfirmes.ñ ē dign̄

cassari. Ipse etiã fuit a pre tãq; a sũmo papa p vnctionẽ gre supabũdantẽ ꝓse cratus. iuxt qđ dicit ppha. Unxit te deꝰ deꝰ tu. oleo le. p̃ pti. tuis. i. p̃ alijs hoib⁹ Qz ei datus est sp̃ũs nõ ad mensurã. ꝟ nos de plenitudie eꝰ oñs acce. Oñs dico p̃tes. s. p̃teritꝰ t futuri. Hic ẽ ꝙ pontifex q̃ ꝑm legẽ nec sup p̃ris nec sup mis moꝛticino est ꝓtaminatus. i. peto Qz de pre tanq; de lumine. t de matre ꝙgine pura est egressus. Dicest ꝙ põtifex in cui⁹ moꝛte ꝓfugi multoꝝ miliũ annoꝝ redierunt ad ꝓpria. De quo in Deut. xxx. Hic põtifex sacros oꝛdies ꝓfert t b excellentẽ. qz nõ tm in sacerdotũ ꝓmouet ꝟ t in regnũ. Apoc. v. Fecisti nos deo nr̃o regnũ t sacerdotes. Et pe. in can̄. sua q̃busdã ait ab ipso oꝛdinatis dicit. Vos estis regale sacerdotium gens scã t c. ¶ Itẽ ꝓsecrat templa siue ecclias Exo. vj. Templũ dei sanctũ ẽ qđ estis vos. Et alibi. Sz abluti estis sed sanctificati estis. Hec sunt tẽpla q̃ ipse solus aspergit aq̃ gre sue ea ꝓsecrando Itẽ dat ineffabiles p̃bendas qz etñas qz est pontifex futuroꝝ bonoꝝ. ¶ Et hic innuit secundũ scz põtificatus sublimitas. nõ em̃ est in infimis ꝟ in supꝛoꝛibus ipsi⁹ pontificatus. nõ in terrenis ꝟ in celestibus. qz in futuris bonis. Sibi q̃dem illa bona sp̃ sunt p̃nta. sed nobis pegrinãtibus futura. Q̃ q̃liben ter deberemus ei fuire q̃ tã magnas p̃bendas bz ꝓferre. Exemplũ in ꝓmpt. ca. xvj. A. Sz nota differentiã. Nostri pontifices magnas p̃bendas licet tpales ꝓferendo attendũt p̃cipue scĩam t nobilitatẽ psonaꝝ. Noster aũt põtifex marie attendit bonã vitã. Uñ siue nobilis siue ign̄obilis. siue doctus siue indoctus. ip̃i cura est de oib⁹. qz oẽs hoies vult sal. fi. Adeam⁹ g̃ oñs thꝛonũ gre ipsius cũ fiducia. Ipsius em̃ officiũ est vt auxiliet in tpe oportũo. ꝙ quo t assistens dñ. glo. pri. ꝙ nobis. Sz ¶ Ubi tercio. s. officij vtilitas exꝓmit. Ex quo em̃ pontifex est ipsi⁹ officiũ est assistere ppło erga deũ. Uñ apł's. Dis pontifex ho. assũ. ꝙ hoib⁹ ꝓstituit in his q̃ sũt ad deũ vt offerat p̃ces t hostias ꝙ hoibus. Et certe xp̃s verus põtifex nr̃e vtilitati ꝓsulens duobus modis astitit nobis circa deũ patrẽ. Astitit ei nobis in ara cruc̃ hostiã offerendo t p̃ces porrigendo. Cruꝛ em̃ xp̃i dñi altare. Uñ Esa xxx. Erit altare dñi. In ꝟ altari volens offerre hostiã fecit ꝓfessionẽ suã cũ dixit. Sitio. Adiũxit absolutionẽ ꝓfessionis latronis absoluens ipm̃ ab inferno qñ dixit. Hodie mecuz eris in paradiso. Post obtulit oblationẽ. i. seip̃m. Eph̃. v. Tradidit semetip̃m. Et sic fuit ipse melchisedech offerẽs panem t vinũ. i. carnẽ t sanguinẽ. Offerẽdo aũt ꝙpoꝛrexit p̃ces. Et p̃mo oꝛauit ꝙ se q̃n ũpit In man⁹ tu. do. cõ. spi. meũ. Deinꝺ ꝙ ppło. qñ dixit. P̃r ig̃. il. qz nes. qđ f. Ꝛx minauit missam qñ dixit. Cõsũmatũ ẽ. Sic g̃ nr̃ pontifex in ara cruc̃ astitit nobis hostiã offerẽdo. t p̃ces poꝛrigẽdo. Sz diligenẽ notãda ẽ ipsi⁹ duplex oꝛo Illa em̃ q̃ oꝛauit ꝙ ppło ꝓsiderata oꝛone a q̃ntũcũq; pctoꝛibus magnis tollit despationẽ. Illa aũt q̃ oꝛauit ꝙ se ꝓsiderata tollit a q̃ntũcũq; pfectis p̃fũptoꝝ

Uere p̃na tollit despationẽ a pctoꝛibus dũmõ ꝓsideret ꝙ q̃b⁹ oꝛauit. Oꝛauit em̃ ꝙ illis qui speculo ãgeloꝝ multas illusiões q̃ sibi amatoꝛes erãt moꝛte exhibuerũt. nec b̃ suffecit. Sz ꝓspectes splendoꝛẽ luc̃ etne moꝛte turpissia infemerũt. Et qz dñs de tãtis pctoꝛib⁹ se nõ vindicauit qui vno ẏbo vel nutu ipos in nihilũ redigere potuit. ꝟ qđ magis est ꝙ ipsis vt ꝑceret oꝛauit dicens. Ignosce eis p̃r. Quis est adeo magn⁹ pctoꝛ qui apud piũ iesũ deventa desperare possit. Imo sic dicit btus hiero. su ꝙ ps̃. Judas plus peccauit desperando q̃ xp̃m tradẽdo. qz si cũ longino militer venia q̃siuisset. inuenisset. Et sic vt dixi ꝙ hac oꝛonem tollit a pctoꝛib⁹ despatio. Exemplũ in ꝓmptu. ca. ix. B. ¶ Per aliã aũt q̃ oꝛauit ꝙ se tollit a q̃ntũcunq; iustis p̃sumptio si cã h⁹ oꝛonis aduertat. Oꝛa bat ei ihesus vt magister dic̃ in

hysto.sco.qz demon cruci astitit. z quē prius vincere nō potuit tūc vincere tē/ptauit.z q̄si alios pces excepatz rapue rat.sic z ipm credebat rape. Ex quo re linquit q̄ si ad illū q̄ nūq̄ aliq̄ō etiā ve male petīt cōmisit.in morte audebat accedere.tūc nulli q̄tūcūq̄ pfectus p̄su mat ō se. Ūñ in vitis patrū legit q̄ aia heremite pauli postq̄.lxx.ānis dño ser uierat.aīa ei trepidabat exire. Exem plū in ꝓmpt.ca.iiij. T. Ur aūt demon cruci tunc astitit sine cā nō fuit. Semp eīm de xpo vr de esset dubitauit. Ūñ eīm q̄dā infirmitatis sig vidit sicut qñ comedit z bibit vel aliō fecit.tūc hoiez eū credit. Ūñ aūt miracula vidit tūc q̄ā esset dubitauit. Ur aūt xps deitatē suaz occultauit rō fuit. Fecit eīm vt sapiens piscator qui vt piscem capiat sub vmi/culo hamum occultat.

De epla. Sermo. LXXIII

Qhristus assistens pōtifex z̄c. Hebre.ix. Hic p̄sideranda sūt q̄dā de pōtificis officio. cui officiū est triplex. Orare bñdicere. z ex cōicare. Orare ꝓ afflictis. bñdicere bonos. z excōicare malos. Circa primū nota q̄ hic pontifex orauit ꝓ amicq̄ Jo. xvij. p totū. Jt ꝓ inimicis. Esa.liij. Et ꝓ transgressoribꝫ orauit. Et Luc.xxiij. Pater dimit.il. Jt z adhuc orat ꝓ nobis.s.bonis z malis. Ro.viij. Qui etiā interpellat ꝓ nobis. Circa secūdū nota q̄ bñdicit triplici bñdictione.s. tpali bñdictiōe. Prouer.x. Bñdictio dñi di uites facit. Ben.xxvij. In pinguedine ter.z̄c. In spūali. Epb.j. Qui bñdixit nos in oīi bñdictione spūali.ps. Bñ dictiōem dabit legislator. In eternali. Mat.xxv. Venite bñdi.pa.m. Circa tertiū nota ordinē. Pōtifex eīm primo interdicit.secūdo deponit.tercio excōi/cat.sic xps fec. Ūñ eīm visitaret prochiā synagoge inuenit eā rebellem. Act.vij. Vos sp spīi sctō resp uistis. Et iō mē/dixit. Hab.iij. In medio annoz deficiet hostia. Osee.iij. Sedebūt filij isrl sine rege.sine ꝓncipe sine sacrificio. Et iō faciet ꝓcilū generale Joel.iij. Cōgregabo oīs gentes. Tūc degdabit ꝓtūaces. Lu.j. Deposuit poten.de sede. Esa xxij. Expellā te de statione tua. vltimo excōicabit. Math.xxv. Ite maledicti. Eusegi. Quid erit eīs se viderint ab illa bonoz ꝑpetua ecclia excōicatione se cludi.ab ipa vite radice pscidi. Ue ēb hec expienda sūt poti q̄ credēda. Tūc extinguent candele. Job. Lucerna ipio rū extinguit. Et pulsabunt campane. Prouer.xj. In ꝑditione ipioz erit laudatio. Exemplū in ꝓmpt.ca.iiij. E.J.

Sermo. LXIIII.

Isti sūt dies quos obseruare debetis. Dies isti pleni sut pietate z gra. Per hec ꝙba q̄ scripta sūt Leuit.xxiij. mater ecclia monet nos vt ad imolationē veri agni nos ꝑparem. Qaz dñica hec dr dñica passionis.qz mō ecclia incipit agere de passione duplici de cā. Primo ꝓpter miraculū lazari. Hec quo legit euangeliū in p̄cedenti sexta feria. z ab illo die co/gitauerūt pōtifices z pharisei interfice re eū. Ūñ tūc xpi passio in machinatione iudeoz incepit. Ūñ qz iesus tunc nō palā ambulabat.in rhīsoriis z in introitu suppzumit glia pri. Hec ēa rō est.qz ecclesia in alia pte q̄dragesime q̄ p̄cessit v. sa ē multis exemplis ad aiandū eos q̄ tā aggressi sunt pniam.nūc q̄si in fine q̄dragesime exēplo efficacissimo vtit.s. xpi passione.reducens eis dñicā passio nē ad memoriā. Ūñ dñt isti dies reue/renter obseruari ꝑ ceteris. Unō cantat eccia. Isti sunt dies quos obseruare de bemus. Dies isti pleni sunt pietate z gra. Quibus etiā sceleratoz hoim mē/tes ad pniam ꝓuocant. Tanta eīm vis est sacroz q̄ diebus istis recolūt vt pos sint lapidea scindere corda. Qui a petis prius nō caucbat saltē b tpe dz cauere Valde ingtus ē redēptoz si b tpe quo

ꝑ illo crucifixus est nō timet cū ita crucifigere Hebre. vj. Rursum crucifigentes. Qui em̄ nō erubescebat ꝓ pr̄i⁹ peccō saltē ꝑ tpe dz de eo erubescere qñ sol sacco tenebraꝝ se opuit. qsi erubesceret ꝙ ꝑ peccato creature creato⁹ su⁹ moreret. sicut aliq̄ q̄ sūt de aliq̄ congregatōe erubescūt si vn⁹ de congregatōe illa cōmittit aliqđ horribile factū. ¶ Itē q̄ pus nō dolebat de pctis suis mō dz dolere ⁊ condolere ⁊ tremere de passione dñi audita. ad quā tra tremuit. Alioq̄n pōderosior videretur terra. ¶ Itē saxa in passiōe dñi scissa sunt. Durior⁹ saxis videnť corda illoꝝ q̄ audita passione dñi nō scindūť. ¶ Itē q̄ prius nō ꝯfitebat pctā sua. mō saltez ꝯfiteať. cū ad mentē passio dñi sibi reducit. ad quā monumēta apta sť. alioq̄n labia eius tenacius videnť ꝯglutinata ꝙ lapides in monumētis cemento cōpactis adunicē. ¶ Jt q̄ pus dño seruire noluit mō ad minus seruiat quo tpe ei dñs utilit̄ fuit. Esa. xlviij. Seruire me fecisti in pec. tu. Ne illis q̄ nec seruire nec laborare volūt ꝑ eo q̄ ꝑ eis tantū laborauit. Imo laborē laborī addidit. ⁊ afflictionē afflictioni. ꝙtū in eo ē. Hiere. xviij. Laborauit rogās. Rogat dñs suos quos ita care emit vt sibi seruiāt. ⁊ audire ꝓtēnūt. Job. xxix. Seruū meū rogaui ⁊ nō rñdit mihi ore, ppio. Esa. j. Laborauī sustinēs. Cum dñs totū mūdū supportet. sm illō hebre. Portās qꝙ oia vbo. tñ nō dicit se laborare portādo illū ꝑ in sustinēdo pctōr̄. Ex quo satis pz ꝙ oneros⁹ sit pctōr. qz nec celū cū sustinere potuit. qđ pz in lucifero. Ad vltimū nec ēra potuit eū sustinere, vñ in infernū descēdit. Jō dic̄ dñs illis q̄ nolūt cōuerti. Vos estis mihi onus ꝓ nias vos. Hiere. xxxvij. Nec miꝝ si dic̄ se dñs sic laborare qñ vilis vīculus ita diu faċ se rogari vt fili⁹ dei fiat. ⁊ ad illam magnā curiā veniat. ¶ Jt nō est miꝝ qñ cū tāto dolore laborauit etiā vsq̄ ad sudorē sanguis. ⁊ mercede sua fraudať. Magis afflixit mercenariū q̄ auferet ei mercedē ei⁹ ꝙ afflixerat eū labor diurnus. Ex quo satis pz ꝙtū dñm offendūt q̄ alias ꝓprias auferūt ei. De talib⁹ ꝑt dicere. Sup dolore vul. m. addideť

De euāge. Sermo. LXXV.

Quis ex vobis arguet me de pctō. si vitatē dico ꝙre no credi. mihi ⁊c. Joh. viij. ¶ In hoc euāgelio ꝓponūť nobis de salvatore nr̄o qdā ad āmiratiōz. ⁊ qdā ad imitatiōz. Ad āmiratiōz sūt ei⁹ vita doctrina. Fuit em̄ vita sine reprēhēsone. Pro quo dic̄. Quis ex vo. arg. me de pec. Fuit doctria sine deceptiōe. ꝑ quo dic̄. Si vt. dico. ¶ Ad imitatiōez vo sūt patia ⁊ fuga. Fuit em̄ patia ex māsuetudine. Et hoc innuit cū ad multas blasphemias rñdit. Ego de. nō ha. Jt fuit fuga cū discreta sui subtractiōe. Et ꝑ innuit cū dr̄. Jesus āt ascō. se ⁊ exiuit de tē. Pro ꝙ innuit vita. ⁊ hoc sine reprēhēsione. Fuit em̄ irreprēhēsibilis in cogitatione. Uñ ve dicere potuit illō Job. xxvij. Nō reprēhēdit me cor me. in oī vita mea. Jt fuit irreprēhēsibilis in locutiōe. Uñ Job. vj. dr̄. Nec ꝙ in faucib⁹ meis stultitia psonabit. nec inuenietis in ore meo iniq̄tatē. Hoc ei duo poterat dicere iob ꝑticularit̄ de aliquo se excusādo. ꝑ in gnāli nō ꝓuenūt nisi xp̄o. Jt fuit irreprēhensibilis in opatiōe. qz sic dic̄ petrus. pctm̄ nō fec̄. Et qz in pctis tribus in qb⁹ pctm̄ oē cōmittit. ⁊ nos oēs in ipis declinām⁹ irreprēhensibilis fuit. cōuenient̄ poterat dicere. Quis ex vobis s. pctōribus. arguet me de pec. In pdictis āt ipm imitari nō possim⁹. ꝑ āmirari. ꝑ tāto dic̄ apl's Heb. vij. Talis decebat vt nobis esset pōtifex. Et post subdit. Sctūs. s. in corde. innocēs i ore. impollut⁹ in ope. ⁊ sit segregatus a pctōribus fuit. Uñ ipm in his imitari nō possum⁹ nec est em̄ hō q̄ nō peccet. ꝑ āmirari. ps. Scitote qm̄ mirī. dñs san. suū. Exēplū ca. ij. B. ¶ Scdo ondit ꝙ doctrina ei⁹ fuit sine deceptiōe. Et ꝛō dic̄. Si vitatē dico. Si ꝑ qz. Qz vitatē dico ⁊ ꝑ sine deceptiōe. Alij em̄ ꝙtūcū ꝙ doctores magni interdū in suo dice-

re decipiūť vł decipi pñt. Propť qđ dic̃ pō. Immute sūt vita. a fi. ho. Sol' xp̃s dixit vitať sine deceptiõe. p tãto dicit apł's Ro. xiij. Dis hō mẽdax. ds aũt veraxc̃. Et ipse xp̃s dixit Jo. xiij. Ego sũ vitas. Uñ qz nūq̃ sic hō locut' ẽ sic hō iste. s. xp̃s. nec vnq̃ loquet. Jō ipm in hoc imitari nō possumus. ꝑ ãmirari. Unde Matth. vij. Ammirabãť turbe. sup doctrina ei'. Erat em̃ docẽs sic ptãtẽ hñs et nō sic scribe et pharisei. Qualr ãt ad hãc vitatis doctrinã debeam' nos hr̃e ipe dñs oñdit in euangelio hodierno triplicit. Debem' ei eã libenť audire. corõ credendo retinere. et ope adiplere. Ad primo. s. q libenť debeam' audire inducit nos dicẽs. Qui est ex deo vba dei audit. Multũ em̃ ꝯingit illi et ille deo q̃ vba sua libenť audit. In signũ cuius multũ liberalis fuit. q̃ seq̃banť eũ vt audirent ipm cos instruẽdo. pascendo. sanando. et alias ꝓsolatiões faciẽdo. imo etiã ipsos beatificãdo. Lu. xj. Beati q̃ audiũt vbum dei. Et multũ oñdit sepatos a deo qui a sua vitate q̃ est sine decepti5e auditũ auertũt ad fabulas se cõuertendo. cũ dic̃. ꝓptercz vos nō auditis qz ex deo nō estis. Multi em̃ heu patrias leges deserẽtes. s. euãgelia. ꝓphas grecas lras. i. phos libros ghiam arbitrãť. Et tales qz vba dei ꝓtenũt ex deo nō sũt. ꝑ poti' a dyabolo. qz illi tpalia ꝯiũgunť. Uñ cũ q̃dã eps relictis theologie libris in terentio studeret aperuit in horribili valde aspectu ei dyabolus. a quo cũ q̃reret ipse eps q̃s essz rñdit. Ego sũ terenti' tuus amic' et veni osculari te. Et cũ timeret deuozari eps clamabat dicens. Promitto deo et btẽ marie q̃ de cetero in libris gentilũ nō studebo ꝑ in theologia. et statim dyabolus discessit. Ad idẽ facit exẽplũ hiero. q̃ p gues castigatiões es a libris gentilũ fuit reuocatus. De b̃ habeť in pmptuca. vij. Et Scõ mnuit q̃ doctrina ei' audita dz corde credi et retineri. Uñ qz illi iudei b̃ nō faciebãt dicebat eis. Si vitatẽ dico q̃re nō creditis mihi. Corõ em̃ credit ad iusticiã. Sicut dr Roy. x. Ad b̃ monebat moyses iudeos Deut. xiij. dicens. Audi isrł p̃cep. dñi et ea in corde tuo q̃si in li. scri. credendo et retinendo. Multũ em̃ ꝓuocať ds ꝺ illos q̃ nō credũt vbis suis. Uñ Lu. j. dr zacbie p eo q̃ nō credidisti vbis meis eris tacẽs et nō poles. Dz qz abraã credidit ds. i. vbis dei reputatũ est ei ad iusticiã. Dz qz pleriq̃ sũt qui vbũ dei libenť audiũt feruenť credũt. nō tñ in ope oñdũt. Jō tercio oñdit q̃ doctria ei' dz in ope fuari. Uñ subdit. Amen amẽ dico vobis si q̃s ꝑmonẽ me. p. moz. nō gu. meť. Seruare et custodire vbũ dei nō est aliud q̃ ope adiplere. Illud intẽdit dñs cũ dic̃. Lu. xj. Beati qui aud v. dei et cu. illud Dñt em̃ auditores esse vt tra optia purgata et ꝑpata q̃ receptũ semen vbi dei ita fuet vt faciat fructũ multũ. aliud tricesimũ. aliud sexagesimũ. aliud centesimũ. De q̃ fructificatiõe. dic̃ apł's Col'. j. In vbo inquit vitatis euãgelij qđ peruenit ad vos et fructificat et crescit i vobis. Fructificat ãt in graz in pñti. et crescit in gliam in futuro. ꝑ tãto dic̃ b̃ dñs q̃ talis fuator vbi sui mortez nō gustabit meťnũ. Explẽ ca. viij. D. K. Et Tercio inuit ipsi' patia in mãsucta ipius rñsiõe. Cũ ei blasphemareť dicẽdo demonũ hẽs. Benigne rñdit. Ego demonũ non hẽo. De hac et de vlteriori eius patia dic̃ Pe. iij. Cũ malediceret nō maledicebat. Qđ fuit patia magna Dz maioz in b̃. q̃ cũ pateret nō cõminabať. Dz patia in b̃ q̃ tradebat se iudicãti in iuste. Superexcellẽs adhuc fuit q̃ p suis crucifixoribus oravit. Et certe hec patia est ad nr̃am imitatiõz quib' dic̃. Si me psecuti sũt et vos pseq̃nť. Dz in patia ve. pos. ai. ve. Et Quarto inuit ipsi' fuga q̃ fugebat qui pati venerat. et hoc in discreta sui subtractione cũ dr. Jesus abscon. se et exiuit de templo. Nō aũt simpliciter passiõẽ fugebat q̃ pati venerat. Dz qz nōdũ passionis ei' xp̃s aduenerat. Licz em̃ iudeoz

h uij

tps sp patū essz ad ipm occidendū. ipi? tñ tps nōdū aduenerat. Adhuc em se p mūdi vtilitate reseruabat. ¶Nocidem aplis pcipiens qb? lz passiōis calicē bibendū pdixerat. tñ p vtilitate hoim q? diu possent ptelando hostiles insidias declinarent. Cū ināt psecuti vos fuerit in vna ciuitate fugite in aliā. Ūñ notā dū q? debemus fugere psecutores exēplo dñi. ¶Primo cū desperaī de fructu Sic fecerī apli Act. xiij. dicētes iudeis Uobis optebat primū loqui vbū dei. ⁊ qm respuistis illud. ecce ouertimur ad gentes. ¶Scdo cū qrit quis nō rone fidei ⁊ alicui? odij psonalis. Sic iacob fugit a facie esau. de q fuga Osee. xij. Fugit iacob i regionē syrie. Et apls dicit Rom. xij. Date locū ire. ¶Tercio cuz fuat se qs maiori vtilitati q? scit imminere. sic xps hic fecit. Et idez aplis pcipit dicens. Cū p se. vos fu. in vna ci. fu. in aliā. rogem? t nos dñz vt sic nobis det vitatē sui vbi audire t credere vt ⁊ quando in ope mortem eternā nō gustemus Quod nobis pstare dignet.

De euāge. Her. LXXVI.

Quis ex vobis arguet me de pctō. Joh. viij. ¶ If Scdm iustū iudiciū inocens dānabilē arguere pōt ⁊ nō ecōuerso. Sic xps nos arguere pt de pctō qz oīs sumus pctōres. Sz nos nō ipm qz pctm nō fecit. Et h est qđ in pmissis vbis tāgit dicens. Quis ex vobis. s. pctōribus arguet me de pctō q? pctm nō feci. q. d. null? Ex quo sensu vboz tria sunt oñdenda ¶Primo quō xps est sine pctō. Secūdo quō nos ocs sum? pctōres. Tercio quō xps iō arguet pctōres t qñ. ¶Q? xpus sit sine pctō dic petr?. Qui pctm nō fecē Q? aūt oīs hoies sunt pctōres oñdit salomon in libris. regū dicēs. Nec em est hō q? non peccet. Sz nota q? dupler ē pctm qđ cōmittit. s. mortale t veniale ¶Ueniale pt vocari pctm infirmitatis qz cogente hūanitate infirma, optet vt cōmittat. Ūñ de h pctō ppie dr. Nec em est hō q? nō peccet. ¶Preter em xpm t beatā virginē a tpe ꝯceptionis xpi sicut dicit aug. nullus q? hūanitate infirma amictus fuit tali pctō caruit. Quis aplis q? xpi imitatores fuerūt ipius doctrina imbuti t post ascensionē spūsancto replett fuerūt. sanctior esse pōt. t tñ vn? de ꝯcipuis illoz dicit. Si dixerim? qz pctm nō ha. nos ip. sedu. tē. Ūñ qz infirmitatis pctm est ex tali nō arguet nos ⁊ reliquit nobis ex sua mia quotidianā ipoz medicinā. Ūñ vsus. Abluo tūdo cado fateor rogo cōico do. Aspergo signo p q? venalia pono. Exemplū q̄liter dyabolus dixit pctm esse ppium hois. reḡre in ꝓmpt. ca. ij. B. ¶Pctm aūt mortale. vocat aplis fermentū malicie t neḡcie. qz ppie nō infirmitas sed malicia t neḡcia hois ad hocipm trahit. Si em sic tales dicūt ad h cōpelleret hūana infirmitas tūc nullus in humanitate ꝓstitutus a mortali pctō sibi cauere posset. qđ falsum est. Ūñ cū dñs dicat hoi. Sub te erit appetitus tuus: t tu dñabeř illi?. ¶Peccantes mortalit apte nō infirmitas ⁊ malicia t neḡcia ipsos nō sinit esse bonos. Unde ꝯ tales q̄ dicūt se nō posse abstinere a pctō dic Seneca. Dimitte excusationes. nemo peccat inuitus. Sicut em alicui? cui venenata apponerent scienter diceret nō possum bibere. sic hō potius deberet dicere. nō possum fornicari q? nō possum ꝓtinere. Sunt em rones qb? pōt vn ꝯ tales. Talis em coā vno garrione fornicari nō auderet quē sola verecundia cohibet. q?to magis coram deo t angelis eius se deberet cohibere. ¶Et qz tales pctōres odio hz altissimus. iō arguit eos de pctō. Arguit aūt in pñti t arguet in futuro. In pñti arguit p̄m miam tāq̄ pius p̄ filios. In futuro vo arguet p̄m iusticiā. s. tāq̄ dñs ⁊ uos. vel iudex cōdemnandos. Juxta suam misericordiā in pñti tripliciter arguit. videlicz p̄ internā inspirationē. p exteriorē p̄dicationē. t p flagellor imissionē.

De prima argutiõe quã dñs facit p spũm sanctũ dr in euãgelio. Cũ venerit paracl.i.ar.mun.i.mũdanũ hoiez de pctõ. Ipse cñ est q̃ stat ad hostiũ cordis pctõris ꝛ pulsat dicẽs. O hõ vsq; quo obli.me in fi. q̃diu po.cor.si.in ania tua. Huic argutõi multi accẽscẽtes de peccatis suis cõterunt. De q̃bus fuit Maria magdalena. Ipsa ẽ cñ muscа. ſm Esa.vij. Cui sibilauit dñs p internam inspiratiõnẽ. Hac argutõe dauid ꝓpt̃ pctm̃ qõ in nũeratiõe ppli ꝯmisit ꝯpũctus pcussit cor suũ. Sed de hac argutione nõ curatiũ dñs argutionẽ misericordie sue. addit secundã. s. quã ifert p exteriorẽ p̃dicationẽ. Hoc mõ arguebat iohãnes herodẽ ꝓpter herodiadẽ. Hoc mõ arguebat christ' pctõres p ꝓphetas ꝛ apl'os. Ad hãc etiã monebat apl's Thi. dicẽs. Argue obsecra increpa. Ad hãc argutionẽ nathan ꝓphete correctus est dauid de pctõ vnie cõfitẽs se peccasse. Et q; mõ plus solito i mũdo eruberauit iniq̃tas dñs multiplicauit ꝯ ipm argutores p̃dicatores. ita vt mõ ꝓprie possit dici. In oẽm terrã exiuit son' eor. Quos q; plerisq; ptẽnunt audire dñs miscẽre sue argutionez tertiã adiũgit quã. s. facit flagellãdo. De q̃ iob flagellato dr. Increpationẽ dñi nõ reprobes. Quẽ cñ diligit dñs corripit. O q̃ felices pctõres quoꝝ deus vulnera p vinũ castigatiõis purgat vt oleum misericordie sue infundat. Ysa. Visitabo in vga iniq̃. eor. ꝛ i ỹbe. pec. eor miaz aũt me. non disp. ab eo. Hoc mõ dñs paulũ pcussuz cecitate arguebat dicẽs. Saule saule q̃d me psequris. Hoc mõ arguit ezechiã ꝓpter pctm̃ p cussuz in ifirmitate ꝛ correct' ẽ. ꝛ formã correctionis illis q̃ p flagella arguunt reliq̃t. Debẽt cñ se ꝓuertere ad parietẽ pctoꝝ ꝓteritoꝝ. Pctã cñ merito parieti ꝓpanũ. Quia sic pies hoiem ab hoie. ita pctã nra diuiserũt nos a deo. Ad hũc parietẽ ꝓuertere nos debem' p recognitoz dicẽdo. Recogi. tibi oẽs an. me. in amari. tẽ. O q̃ infelices sũt q̃ has tres increpatiões dñi neglexerũt q̃s vt pctm̃ remoueat misericordiẽ infert. q; in futuro iustitie argutionẽ nõ euadẽt. De q̃ ꝓpha. Arguã te ꝛ statuã ꝯ fa. tu. A q̃ argutiõe se libẽter abscõderẽt si possent. dicẽtes mõtib'. cadite sup nos. Erit ei plena furore dñi. Vñ dauid timẽs eam dicebat. Dñe ne i furtu. ar. me. Et q̃ intolerabilis sit furor ostendit Iob in psona pctõris dicens Quis tribuat vt in infer. pte. me. ꝛ abscõdas me donec pträseat furor tuus. In illo inquã arguet pctõres. ꝛ statuet oẽs abominatiões eoꝝ ꝯ fa. coꝝ. Quã magne erit ẽ erubescẽtie rechre in ſmone. Tũc videbũt filiũ hois. Ergo frẽs vt hãc argutionẽ euitem'. prime argutiõi quã facit in p̃nti misericorditer ac q̃escam'. ꝛ oĩa pctã nra vt nullũ remaneat q̃d in futuro ꝯ facie nostrã statuat p cõtritionẽ ꝓfessionẽ ꝛ satisfactiõez deleamus. Qđ nobis p̃stare. ꝛc̃.

Dñica in palmis de epl'a.

Sermo. LXXVII.

Hoc ẽ sentite in vobis q̃d ꝛ i christo iesu ꝙphil. ij. Apl's in his ỹbis duo facit. Innuit cñ christ' quã sensit passionez ꝛ hortat ad ciusdẽ imitatiõem dicens Hoc cñ sentite ꝛc̃. A Que autez sũt q̃ christ' sensit ꝛ nos sentire debemus ecclesia repsentat hodie legendo ipsi' passionez. In q̃ oñdit q̃ christus ſm oẽs sensus cũ q̃bus sentire potest sensit passionẽ. s. visu. auditu. odoratu gustu ꝛ tactu. Nam in visu sensit lacrimaꝝ abundãtiã. In auditu opprobriuoꝝ saturitatẽ. In odoratu sputi fetorẽ In gustu fellis amaritudiez. In tactu clauoꝝ aspitatẽ. Q; in visu senserit lacrimaꝝ abundantiã manifestuz est. Quia ter fleuisse legit in euãgelio. s. su p ciuitatẽ. sup lazaꝝ. ꝛ i passiõe. Prio fletu defleuit ciuitatis culpaꝝ grauitatẽ. Per scõm defleuit lazari dãnositatẽ. qr dicẽ glo. q̃ iõ dñs sup lazaꝝ flebat

qz suscitauit eū ad erūnas seculi huius Et lz mortu⁹ ad regnū celoz nō tuiſſz ꝑ ad lymbū. ibi tñ nullā penā inſtigen tē senſiſſz q̄ hic sentiē sup numez. Per tercū fletū innuit suū dolorē. qz cū tā ta sustineret. p toto mōo saluādo solū latronē lucrabaē. Vere merito caliga uerunt oculi ei⁹ a fletu magno. sic can tat ecclesia ꝓpter supdicta. Itē t nos in oculi nr̄is sentiam⁹. s. lacrimaz abun dātiā. vt. s. eisdē de causis plorem⁹. De quo reḡre in ſmone. Abſterget de⁹.

℣ Itē in auditu sensit opprobrioz saturitatē. q̄dā suo honori t maiestati derogātia vt cū eū esse dicerēt filium fa bri. q̄ teste angelo in luca erat fili⁹ altis simi. Itē q̄dā sensit sue ptāti ꝛrogātia vt cū dicerēt eū in beelzebub demonia ejicere. p quē oia facta sunt. Sicut dic̄ johānes euāgelista de eo. Et c⁹ ptātez ipsi demones in luca ꝓfessi sūt dicētes. Quid nobis t tibi iesu fili dei. veniſti añ tps. Si ejcis nos mitte nos in poz cos. Itē sensit opprobria sue scitati de rogātia. dicētes eū q̄ teste petro. petūm nō fecit. petōrē. Cum⁹ inq̄unt ad cecū in johāne qz hic hō petōr est. Et alibi. Blasphemū t seductorē eū appellaue rūt. Et nos exēplo christi idē i auditu sentiam⁹. s. opprobria t ꝓtumelias. qz bti critis cū maledixerint vobis hoies Exēplū de pb̄o quodā q̄ ꝓduxerat ḡn dā q̄ ei cōuiciarē. ℣ Itē sensit in odoratu fetorē sputi. In quo iudei ma gnā indecentiā exercuerūt. Valde enim indecēs t rusticanū esset tā nobile spe culū in quo inuisa t incognita ad noti cia resultarent rōne ꝓceptus cōspuere. Et certe in christo petrus tanq̄ in no bili speculo añ inuisa vidit t incogni ta ꝓgnouit. s. helyā et enoch in trāsfigu ratiōe. ℣ de⁹ t q̄d poterat dicere tunc celestis curia. cū facies in q̄m desiderāt angeli. pspicere tā turpi⁹ dehonestabaē Et bñ dico tā turpiter. qz in hoim cō tumelijs nil vili⁹ tabiecti⁹ q̄ facia con spui. Vere possumus dicere cū. ꝓpheta ℣ vidim⁹ eū nouiſſi. viroz. quia spe cioſū forma p̄ filijs hoim. tanq̄ lepro sū cōspuebāt. Sup quē locū dicit bea tus Greg. ℣ nouiſſimū t altissimū. o hūilē t sublimē. o opprobriū hoim et gaudiū angelorz. nemo illo hūlioz. ne mo sublimioz. Denicq̄ sputis illit⁹. op probrijs saturat⁹. morte turpissima cō dēnat⁹ t cū sceleratis deputat⁹ c. Hoc tdē exēplo christi in nobis sentiam⁹ vt q̄tūcūq̄ vilificamur ab hoib⁹ patiēter sufferam⁹. Quia dic̄ Piero. Quātūcū q̄ te hūliauer̄ christo hūlioz nō eris Esto. pedib⁹ nudis incedas. fusca tuni ca vestiaris. egēis paupib⁹. inopū cel lulas indesinēter introeas cecoz ocul⁹ sis. man⁹ debilū. pes claudoz. Itē sis ad oē opus pfect⁹. ligna ꝺcidas. focū extruas. vbi vincula. vbi flagella. vbi alape. vbi sputa. vbi patibulum. vbi mors. ℣ Itē sensit in gustu fellis amaritudinē. in quo innuit magna mi ḳtas iudeoz. qz cū exeis mlta milia pa nib⁹ t piscib⁹ satiauerat. t vino laudabili ex aq̄ mutato mltos potauerat. eū inquā nō cū multis ꝑ solū in maria ne cessitate cōstitutū nō cū eisdē. s. panib⁹ t piscib⁹. ꝑ sic ipse dñs dicit p ꝓphetā Repleuit t inebriauit me amaritudie. qz dederūt in escā meā fel t in siti mea potauerūt me aceto. ℣ B sensit vt no bis daret exēplū q̄ nō sp suauia carnē mulcētia ore sūt sumēda. ꝑ etiā aspera In b videnē illi sentire cū christo qui nec vina nec carnes appetunt ꝑ cibaria leuia castigāt corpus suū t in seruit tutē redigūt. ℣ Itē i tactu sensit clauo rū aspritatē. in quo notaē magna incōue nietia. qz secur⁹ erigit⁹ ō eū q̄ se secat. nā man⁹ q̄ hoiez plasmauerūt ab homie cruci affigunt. ℣ B sensit vt etiā cum apl̄o stigmata ei⁹ sentiam⁹ i corpe nr̄o Quia sicut dicit Greg. Nō decz sub spinato capite membr̄ delicate viuere Et si sic p q̄ncq̄ sensus nr̄os christo cō patimur i pñti ꝓregbim⁹ in futuro.

℣ De euangelio.

Sermo. LXXVIII.

Turia añt turba

straverunt vestimenta sua in via. alii autem ramos arborum cedebant et sternebant in via. Turbe autem que precedebant et que sequebantur clamabant osanna. Mat. xxi.

Hec narrat euangelista vaticinium prophete de nro saluatore turba iudeorum protestata est ope. Preuidens ei zacharias ppha christi aduentum hodiernum. s. in hierlm. tria de ipso intimauit. s. venientis sublimitatem cum dicit Ecce rex tuus. Item benignitatem cum dicit. mansuetus. Item vtilitatem cum dicit. venit tibi. Propter hec et turba occurrit venienti Propter venientis sublimitatem vestimenta sternebat in via Propter venientis benignitatem ramos oliuarum preferebat. Item propter venientis vtilitatem clamabat osanna. i. salua vel salutifica Oz heu propter principum et sacerdotum inductoes idem populus glaz in ignominiam commutauit. Nam propter paucos dies quibus strauerant vestimenta sua in via. christus suis vestibus expoliauerunt. Et qui cum ramis palmarum et oliuarum obuiauerunt. propter cum gladiis et fustibus eum occidere exquirunt. Et qui prius clamauerunt osanna. i. salutifica. post pauca clamauerunt. saluum fac temetipsum. Et post Crucifige crucifi. Quanta stupor vbi tam sublimis pupugit. quia rex. tam benigne respuit quia mansuetus. tam vtilis non curat quia venit tibi. Dicit autem christus rex triplex. vicz a regnādo. Lu. i. Et regni eius non erit finis. Item dz rex a rectificādo. Ipse ei rectificat viam nram Unde pe. i. Erratis sicut oues errantes sed quere estis ad pa. qui dicit Joh. xiii. Ego sum via. Pro tanto orabat ps. dicens Dirige me deum. i. ospice. et vide me. Item dz rex a regendo. ps. Dns regit me. et nichil deerit. Quia perfectus rector fuit qui sic rexit quod suis nihil defuit. Unde dixit eis quia nisi vos sine peratack nunquid aliquid defuit vobis. Et ipsi rndent Nihil Pro tanto dixit eis. Nolite solliciti esse dicentes. quid manducabimus aut quid bibemus aut quo operiemur. scit enim pr vr celestis. quia his oibus indigetis. Scio dz mansuetus propter ipsius benignitatem. Est enim benignus pectoribus benigne expectando Ro. ii. An ignoras quia benignitas dei ad penitentiam te adducit. Et esa. xxx. Expectat vos deus vt misereatur vestri. Item benigne alacriter recurrentes recipiendo. Unde dicit per hieremiam iii. Tu autem fornicata es cum amatoribus multis reuertere tamen ad me. et ego suscipiam te. Et quia alacriter occurrit pabola filii prodigi cui pr reuertenti occurrit. i. amplexus fuit. osculum dedit. vestimenta instauravit. Item benigne recognoscentibus facit literam precedo. ps. Dixi confitebor tibi et tu remisisti. Mat. xviii. Debitum debui. ti. quia rogasti me dimisi. Et in die pte debiti et omne debitum. Explicit. ca. ix. Ecce rex tuus venit tibi. i. ad tua utilitatem Venit. i. vt te a quo ad ipsum venire non potuisti ad se perduceret. Unde pe. dixit io. xiii. Quo ego vado non potes me modo sequi. sequeris autem postea. quia vbi ego sum illuc. et mi. m. erit. Item venit vt puerorum viam monstraret. Est ei via quia videt hoi recta et nouissima est ducit ad mortem Hec est via lata per quam multi heu vadunt. et ipse odit viam rectam dicens Mat. vii. Ite per angustam portam. Arta est ei via quia ducit ad vitam. Explicit ca. vi. Item venit tibi vt te etnaliter saluaret. Venit ei filius homo. quere. et sal. fa. quod pierat. sicut dz lu. xix. Et quia quilibet nrum spat se esse filium syon. i. eccie. saluatori nro per dicto triplici modo occurrat. vicz tam quia regi vestimenta per sternendo. Item tam quia benigno ramos oliuarum preferendo. Item tam quia vtili ipsum per salute inuocando, dicens. Osanna. i. salutifica in excelsis. Primum. s. vestimenta, psternere petiet ad incipientes quoque vicia tam alta nequiuit a se reijcere Jux illud apli ad Phi. Via arbi. sunt tam sterco. vt xpm lucrarer. Scom. s. ramos de arboribus tam arie oliuarum preferre et proficientium. quoque est bonis operibus tam arie operibus mie insudare. ipsorum ei est de virtute in virtute ire. Sicut dz de ysaac Ben. xxvi. Proficiebat proficiens atque succrescens. Tertium. s. osanna clamare et proficuum. quibus pnis vita dz est tedio. et futa salus desiderio. unde quia ipsorum quisquis in est officium est desiderando clamare. osanna. i. salua in excelsis. Ubi nos pdu. qui vi.

In cena dñi de euangelio. Sermo. LXXIX.

Scitis quid fecerim vobis. Joh.xiij. Felix discipulus q̃ ad hãc q̃stionẽ valet respõdere. Est ei q̃stio illi⁹ sũmi doctoris q̃ hodie dixit in euangelio. Ego dñs t mgr̃. Mgr̃ vtiq; vitatis t dñs maiestatis. qz g̃ est mgr̃ veritatis q̃rit de illis q̃ facit vt sciamus. Scitis inq̃t q̃d fecerim vobis. qz dñs maiestatis ipat vt eade ope opleam⁹. Quẽadmodũ iquit ego feci t vos fa. ℣ Vult g̃ nos scire quinq; q̃ tali die fecit vt quẽadmodus ipse fecit t nos faciam⁹. ℣ Et primo vult nos scire hũilitatẽ quã ostẽdit pedes discipulor̃ lauãdo. ℣ Scõo caritatẽ quã docuit ꝑmonẽ faciendo. cũ dicit Mãdatũ nouũ do vobis. ℣ Tercio benignitatẽ quã oñdit petẽtes recipiendo. Scẽ patet in maria magdalena q̃ accessit ad ipm cũ alabastro vngẽti. ℣ Quarto discretiõis quã innuit malos cõgnũmẽ tolerãdo. sic̃ patet de iuda.

℣ Quinto patiaz quã oñdit aduersa sustinẽdo. Tali em̃ die captus fuit t alia multa mala sustinuit. ℣ Vey in primo scz in pedũ lotiõe magnũ recipim⁹ documentũ. si cõsideramus quo hũilitẽ lauit. qz genua flectẽdo dñs lauit pedes ꝓuor̃. mgr̃ discipulor̃. Si ĩq̃t ego domin⁹ t mgr̃ laui pedes vros. Itẽ quo lauit feruenẽ. vt em̃ ꝓmptior fieret a cena surrexit. Itẽ vt esset aptior vestimẽta deposuit. Itẽ vt maiorẽ feruorẽ exprimeret ipe ꝑsonaliter aquã in peluĩ misit. ipse pedes lauit. et etiã ipse extersit. qđ fuit nobis magne hũilitatis exẽplũ. ℣ In scõo. s. i ꝑmone pfecte caritatis edidit documẽtũ. thoc ipm pluries inculcauit. qz trib⁹ vicibus sub ꝑcepto dixit. Mandatũ nouũ do vobis. Itẽ Jo.xiij. Hoc ẽ ꝑcep. me. vt di. iui. tẽ. Itẽ hec mãdo vobis vt diligatis iui. In culcauit aũt dilectiõz ẽtũ ad tria. vicz ẽtũ ad dilectiõis materiã. formam t finem. Dilectiõis materia est deus t ꝓximus. De dilectiõe dei dic̃. Manete i dilectiõe mea. De dilectiõe ꝓximi dic̃. Hec mãdo vobis vt diligatis iui. Forma vr̃a dilectiõis est diligere vsq; ad mortez. qz etiã vitã ꝓptez debemus siue ꝓ deo siue ꝓ ꝓximo exponere. Sicut fec̃ christus. Vñ dic̃ Joh.xiij. Maio. hac dile. ne hz q̃ vt ai. su. po. qs tẽ. Et Jo. dic̃ i can. iij. Et nos debemus alias ꝓ fra. po. Exẽplũ in ꝓmptu. ca. xj. ℣ Finis vr̃a dilectiõis est sũmũ bonũ. Non em̃ dz quis vera dilectiõe alĩ ꝓpt̃ carnalis diligere ꝑ ꝓpt̃ eius. ad q̃ seip̃m diligit. Vñ dixit dñs Mat.xxij. Diliges ꝓximũ tuum sic̃ teip̃m. i. ad qđ teip̃m debes diligere. Istũ finẽ dilectiõis oñdit dñs hodie in ꝓmõe dicens. Diligatis inui. sic̃ dile. vos. Christus em̃ no ꝓpter aliud dilexit nos q̃ ꝓpt̃ summũ bonũ. ℣ Tercio docuit benignitatẽ i marie magdalene benigna receptiõe. q̃ benignitas in tribus emicuit. ℣ Primo in ipsius ad caput admissione. Vñ Math. xxij. Venit mlier hñs alabastr̃ vngenti et effudit sup caput eius. Licet ei peccatrix fuisset no tñ dixit ei Recede a me ne appropinq̃s mihi. qm̃ mulier polluta es. Imo opus ipsius ꝓmendauit dicens. Opus bonũ opata est i me. Exemplũ ca. ix. L. ℣ Itez benignitas emicuit in discipulor̃ ꝓ ipsa reprehensione. Mar.xxij. quid molesti estis huic mulieri. ℣ Item benignitas emicuit qz nõ solũ factũ ipsius ad discipulos comendauit sed etiã vt toti mũdo innotesceret discipulis indicauit dicens. Amen dico vobis vbicũq; ꝑdicatũ fuerit hoc euãgeliũ i toto mõdo dicet̃ q̃ b̃ fe. i me. eius. ℣ Quarto docuit discretiõz in inde reuocatiõe. in b̃ marie dãs ꝓlatis exẽplũ. Nõ em̃ subditũ suũ ve ꝓdito rẽ statĩ ꝓfũdere voluit ꝑ discrete studuit reuocare. Et b̃ triplr̃. ℣ Prio ad me morã reuocãdo amorẽ. cũ dixit. Amice ad qđ venisti. Vocat eũ amicũ vt saltẽ ꝓpt̃ ꝑtũ amorẽ resipiscat ꝑ̃s. Si is qui ode. me super me mala locutus fuisset ab scondissem me forsitã ab eo. Seneca. Nulla pestis grauior ad nocendum q̃ familiaris inimicus.

¶ Itē reuocat ingerēdo pudorē. Mat. xxvj. dicēdo. Qui intingit mecū manū in pabsi. hic me tra. Certe magnū pudorē habere potuit tūc iudas. qñ ipm dicebat secū ꝓmedere. q ipm tradebat. ps̄. Si inimic⁹ me⁹ male. mihi sus. vtiq. Tu vo hō vna. dux. me. t no. meus. Qui si. me. dul. capi. ci. ¶ Itez reuocat incutiēdo timorē. Mat. xxvj. Ve autē hoi illi p quē fi. ho. tradet. Melius ei erat si nat⁹ ñ fuisset hō ille. Infelix hō qui sic fuit desperat⁹ q ipm nec tātus amor nec talis pudor. nec tā horrend⁹ timor a tā nefando ope trahit. Vere ō ipso pōt dici illud ꝓuer. xviij. Impius cū in ꝓfundū venerit cōtēnit. ¶ Quinto docuit patientiā in multarū aduersitatū ꝓpssiōe. nā ipa nocte p⁹ce nā fuit traditus t vēdit⁹. illusus. flagellatus. ꝟsputus. Sicut ipe añ pdixerat Luce. xviij. Cōsumabunt inquit oīa ō filio hois. Tradet enim gētib⁹ t illu. t fla. t cōspu. Certe carissimi exēpluz multū patiēdi nobis pctōrib⁹ reliquit Si ꝟsideremꝰ cōditionē illi⁹ qui tanta t talia sustinuit. Tradit nāq; ꝟtus t illudit sapiētia. flagellat innocētia. conspuit gloria. ¶ Nō dico q tradit vt⁹. Quia dicit apl's. Predicam⁹ ipm dei virtutē. Sz si virtus quare ḡ se nō defendit. q infirmata est inquit in pauptate. i. in hūilitate virt⁹ mea. Sic in figura Judic. xv. samson sua voluntate tradit ligat⁹ philisteis. Adapta histo. riā. ¶ Itē illudit sapia De q apostol⁹ Predicamus christū dei sapiētiā Hec illusio facta ē coraz iudeis. qñ velata facie illudebant ei ad collū pcutiēdo. t dicēdo. Prophetiza christe quis est qui te pcussit. Et etiā facta ē coram herode. Sic in figura dauid corā achis imutauit os suū ¶ Itē flagellat innocentis. De q dicit Pet. ij. Qui peccatū nō fecit nec inuent⁹ est dolus in ore eius. Sic micheas ꝓpheta innocenter pcutit ad maxillā. Reg. xxij. Itez cō spuit gloria. De qua dicit apl's ad hebre. j. Qui cum sit splēdor gloriē. Sic Job in figura voluitur in sterquilinio Christo igit sic passo eadē cogitatōne armamini. sicut ꝺr Pe. ij. Quia si cō patimur t cōregnabimus. Qd nobis pstare dignetur. Amen.

De euāgelio Her. LXXX.

Exemplū dedi vobis vt quēadmodū ego feci sic t vos faciatis Jo. xiij. ¶ Saluator nr̄ hodie duplex exēplū nobis reliquit. Unū hūilitatis. aliud puritatis. Hūilitatis exēplū reliquit nobis in pedū lotione. Pro quo dic. Si ego dns t mgr̄ vr̄ laui vestros pedes. t vos alter alterius debetis lauare pedes. ¶ Puritatis exēplū ostēdit nobis in corpis sui āministratōe. ꝓ quo dixit Hoc facite quotiēscūq; sumitis i me. cōme. qz anteq; administraret p⁹ a mēsa surrexit t vestes deposuit t linteo se pcinxit. t pedes eoz quib⁹ āmistrabat lauit. Ad vtrūq; ꝓmissa ꝟba christi referunt vt dicat. exēplū dedi vobis vt quēadmodū ego feci t vos faciatis ¶ Ad primū exēplū. s. hūilitatis. inducit nos nō solū exēpli ꝓuocatiōe dicēs Quēadmodū ego feci vobis t vos faciatis. Sed etiā rōnis inductōne. cum subdit. Si ego dns t mgr̄ vr̄ laui vobis pedes. t vos debetis alter alterius lauare pedes. Quia vere magna t mirabilis ppendit hūilitas si consideret quis lauit. Ego inquit dns t mgr̄. Qui b⁹ lauit. vobis dicit. s. piscatorib⁹. Et ꝓpter quid lauit. vt quēadmoduz ego feci vobis inquit t vos faciatis. ¶ Si ḡ ꝟsideramus primū. s. Quis lauit. qz dns t mgr̄ ad imitatōez multū ꝓuocamur. ¶ Solet em̄ quis dici dns ꝓpt dignationē siue ꝓpt platiōez. sic dñi respectu suoz dicunt. Aut ꝓpt scitatis reuerētiā. sic dñi dicunt monachi t clerici. Aut ꝓpt nobilitatē sic principes t milites dñi memorant. Istis de causs christ⁹ dns ꝺr. Nā ꝓpt nobilitatē. qz ex regali semi. c. Lu. xviij. a ecce dns ꝺr

Qui post dixit. fili dauid. subdit. Dñe vt videã. ℣ Itẽ ꝓpter reuerẽtiã sancti tatis. Job. viij. dixit ei mlier. Dñe vt video ꝓpheta es tu. ℣ Itẽ ꝓpter dñatio nẽ. s. qz creator ⁊ gubernator. Dixit et thomas. Dñs me⁹ ⁊ deus me⁹. ℣ Dicitur etiã ꝗs mgr rõne ẽminentis scie. ſm b̃ dr christ⁹ ꝑcipue mgr. Et b̃ tripliciẽ. ℣ Primo qz ẽminet in scie generalitate. Alioz ei oim mgroz scia ꝑticularis est. ipse⁹ vo de oib⁹ generalis. Unde dicit apls. Q⁹ in ipso sũt oẽs thesauri scie ⁊ sapie abscõditi. Ne⁹ ei sciaz dñs ẽ. Reg. ij. ℣ Itẽ ẽmiet i scia q̃tũ ad ognitiõez. qz alioz scire ẽ circa exterioza Quia hõ videt i facie ꝑ christ⁹ sciebat ꝗd erãt in hoie. Unde Mat. xij. dr. Jesus sciẽs cogitatões eoz. ℣ Itẽ ẽminet in scia q̃tũ ad istructiõez. Ipse eñ sol⁹ instruit interi⁹. Unde p ꝓpheta dicit. Intelli. da. ⁊ istruã te. Et qz sibi in his oib⁹ sl̃m nõ habuit. iõ sibi soli ꝓprie mgri nomẽ ouenire oñdit. dicẽs Mat. xxiij. Ne vocemi ma. vn⁹ ẽ ei mgr vr̃ christ⁹

℣ Sz hic talis ac tãt⁹ dñs ⁊ mgr q̃b⁹ pedes lauerit oñdit cũ dicit. Vobis scz hoib⁹. Carissimi legim⁹ hoies hoi b⁹ pedes lauasse. geñ. xxuij. Itẽ legim⁹ hoies angel⁹ pedes lauasse. Geñ. xviij. Sz nusq̃ legim⁹ angelos hoib⁹ pedes lauasse. Sz ecce stupẽda hũilitas. qz ñ dico angelus ꝑ angelos de⁹ ⁊ dñs hodie lauit pedes hoib⁹. Q̃ magnũ attẽdens petr⁹ obstupuit dicẽs. Non lami. pe. in ẽ. Hoc idẽ angelis ꝓcipe potuit. Sz cãm ꝓpter quã fecerit subdit.

Exẽplũ ei de. vo. vt quẽ ad fe. ⁊ vo. fa.

℣ Dedit g̃ exẽplũ dñs respectu nobilitatis. qz nobil⁹ piscatoz⁹ lauit pedes. Itẽ dñs respectu scitatis. qz innocẽs lauit pctõz⁹. Itẽ dñs rõe dñatõis. qz creator ⁊ gubernator lauit pedes creature

℣ Dedit itaq̃ exẽplũ nobil⁹ nobilib⁹ vt hũiles nõ ꝓtẽnãt. Ecc. iij. Quã ma. es hũilia te i oib⁹. Ad b̃ etiã dz nos ipsi⁹ nature ꝺditio mouere. qz oẽs ex eodez pr̃e ⁊ ex eadẽ mr̃e sum⁹. Nõ legit⁹ dñs fecisse vnũ argenteũ ex quo nobiles essent. ⁊ vnũ luteũ ex quo ignobiles eẽnt Sz vnũ luteũ ex quo oẽs. pcessim⁹ Uñ Mal. ij. Nunq̃d ñ pr̃ vn⁹ oim nr̃m.

Itẽ dñs inocẽs lauãdo pedes pctõribus dedit exẽplũ vt pctõres ñ spnam⁹ q̃liẽ fecit pharise⁹ q̃ dixit. Nõ sũ sic ceteri hoim ve. etiã hic publica. Talis ei credidit q⁹ de⁹ nõ sit bon⁹ nisi sibi. Sz fatuus ẽ q̃ nõ credit alꝫ solẽ lucere nisi i domo sua. Berñ. Nolo vt vnq̃ arbitreris nusq̃ grãz dei opari nisi in cõscia tua. Nescit ei tarda molimia spũs sancti gra. Uñ q̃nq̃ quẽ spnim⁹ tanq̃ peccatorẽ. forte iã corã deo iustificat⁹ ẽ sicut patet de publicano quẽ pharise⁹ spnebat tanq̃ pctõrez. q̃ tñ iustificatus descẽdit in domũ suã. ℣ Itẽ dñs tanq̃ creator ⁊ gubernator dedit exẽplũ gubernãtib⁹ ne subditos suos puipenderent. Pro quo dr Ecc. xxxij. Rectorez te posuerũt ciuitatis noli extolli ꝑ esto sicut vn⁹ ex illis. Uñ Aug. de plato dicit Timore corã deo substrat⁹ sit pedibus vr̃is. ℣ Dedit etiã mgr exẽplũ doctorib⁹ ne rõne scie sue minus doctos puipẽdant. Uñ Hiere. ix. dr. Nõ gliet sapiẽs in sapia sua. Qualit eliud gloriatus fuit ꝺ̃ Iob. ⁊ alios puipendens et ideo a dño ipse solus reprobatus fuit.

Propt. qd̃ ꝓsiluit apls Ro. xij. docẽs Nõ alta sapiẽtes ꝑ hũilib⁹ ꝓsentiẽtes Propt. ꝑ dicta g̃ oia dicit. Si ego dñs ⁊ mgr vr̃ laui pedes vr̃os. ⁊ vos debetis alter. la. pe. ℣ Scõo dedit exẽplũ hodie puritatis ꝓpt. corpis sui ãministratiõnẽ. Tradidit eñ nobis hodie corp⁹ suũ in cibũ dicẽs. Accipite ⁊ mãducate ex hoc oẽs. Hoc est eñ corpus meũ Tũc vere impletũ est illd̃ ꝓphete. Panẽ angelor⁹ manducauit. Berñ. O amirabilis mutatio. cib⁹ angelor⁹ ꝓmutauit se in cibũ hominũ pctor⁹ Sz hũc cibũ qualr accipiamus digne exẽplũ puritatis nobis dedit. Uñ eñ q̃ corp⁹ suũ daret a cena surrexit. vestimẽta posuit. lintheo se ꝑcinxit. ⁊ pedes lauit. in quib⁹ exẽplũ puritatis reliqt ꝓpicienti bus. ne sicat cants aut porcus ad illuz

ꝑsumeremus accedere. cuius calciamē
ti corrigiā Johānes in vtero sanctifi-
catus ⁊ maior oi hoīe tāgere formida
uit. Exēplū in ꝓmptu. ca. v. ℣. ¶ Qua
tuor ḡ postponere docuit si digne b̄ sa
cramentuꝫ velimus ꝓcipe. vicꝫ gulā. In
cui⁹ signū a cena surgit. Itē auariciaꝫ
In signū hui⁹ ponit vestimēta. Item
carnis luxuriā. ℣ Propter qō litheo se p̄
cinxit. Itē cordis ꝓcupiscentiaꝫ. In si
gnū hui⁹ pedes lauit. ¶ Surgēdo ḡ a
cena innuit ꝙ postponēda sit gula ⁊ p̄
mittēda abstinētia. ℣ Nō em̄ digni sunt
sumere b̄ sacr̄m. q̄ nō christo ꝑ suo ven
tri seruiūt. Añ ad Hebre. vi. Habem⁹
altare de quo edere nō habent potesta
tem qui tabernaculo deseruiūt corpis
sui. ℣ Propter qō ecclesia statuit ꝙ hoc
sacr̄m ieiuno stomacho debet sumi. et
plerīq; deuoti multa p̄mittunt ieiuna
añ ipsi⁹ sumptionē. ¶ In eo aūt ꝙ ve
stimenta ponit auariciā execrandaꝫ et
caritatē habendā innuit. Est em̄ sacr̄m
caritatis que nō q̄rit q̄ sua sunt. Añ ōr
cōmunio. Oꝫ auar⁹ nō ꝑticipat eo q̄
in suis rebus ē singularis. Talis erat
iudas qui mē. apl̄os q̄bus oia erāt cō-
munia solus fuit fur. ⁊ loculos habēs
singulariter sibi reseruans. Et ideo q̄
talis existens corp⁹ christi p̄sumpsit ac
cipe. post buccellā intrauit in eū satha
nas. Sicut ōr Joh. xiij. Añ cōsuetudo
est plerisq; fidelibus hodie vestimenta
pauperibus erogare. ℣ Ar aūt linthco
se p̄cinxit luxuriā cohibendaꝫ ⁊ castita
tē habendā innuit. Linū em̄ mīstis tun
sionibus ad candorē ꝑducit. sic et cōti
nentia multis afflictionibus carnis p̄
teruia vigilias talios labores acq̄rit.
Hoc est lūbare lineū qō hieremias q̄
fuit sacerdos p̄cepit possidere. Hiere.
xiij. Quia castitas maxie⁹ vigere i sa
cerdotibus. qui b̄ sacr̄m manib⁹ suis p
tractāt. vñ Exo. xxv. ōr. Sacerdotes q̄
accedunt ad dñm sanctificent. ne ꝑcuti
at eos. ℣ Pro tanto ecclesia q; sacerdo-
tes nostri cōtinuo accedunt ad altare
sacrificando cōtinuam indixit eis cōti
nentiā. Sed heu sequit in Hiere. Ar
lūbare ꝓputruit in aquis cufratis. qō
interp̄tatur frugifer. Quia castitas in
abundantia ⁊ in deliciis ꝓclitat. Añ
ad Thi. v. Vidua viuēs i deliciis mor
tua est. Sic et in clericis luxuriā maxi
me nutrit rex abundātia. Añ fertilis
fuit moab requieuit in fecib⁹ suis. Exē
plū ca. vj. E. Et q; hoc sacr̄m oīmo
dā requirit puritatē. ideo ⁊nō solū cor
porales sordes sed etiā cordis affectio
nes añ ipsius susceptionē oīdit remo
uēdas. Et b̄ in pedū lotiōe. Añ Aug.
Pes meus est amor meus. Añ iubet
apl̄s b̄ sacr̄m i azimis sinceritatis ⁊ ve
ritatis sumi. Nō facimus qñ etiā ipas
affectiones malas lacrimis ꝓpriciōis
lauamus. ¶ Probet ḡ se hō quilibet i
q̄tuor p̄dictis. et sic de carne edat et de
calice bibat. Quia qui sic māducat car
nē christi ⁊ bibit eius sanguinē habet
vitā eternā. Ad quā nos ꝑducat.

¶ In parasceue.

Sermo. LXXXI.

RVrsum sibi cruci
figentes dñm. Hebre. vj. D
Apl̄us i his verbis innuit du
plicē christi crucifixionē. s. corpalem ⁊
spūalem. Corpalē quam in corpe eius
exercuerūt iudei. De qua mō cantādo
et legēdo agit ecclesia. Spūalē quā ci
mali hoīes inferūt malis opib⁹. De q̄
dic dñs p Malach. Vos me p̄figitis
gens tota Vtrāq; tāgit apl̄s in hac dic-
tione Rursuꝫ. ℣ Per hoc ꝙ dicit rursū
p̄teriti facti reiteratiōez innuit. Primā
legimus amaram sed secundā amario
rem. ¶ Amarā fuisse corpalē crucifixi
onē oīdit ipse q̄ sensit dicens. O vos
oēs qui trāsitis p viam attendite et vi
dete si est dolor sic. Hoc certe, si ipse ñ
ostenderet perpendere possumus eam
fuisse amaram si consideremus quatu
or. scilicet conditionem patientis. passi
onem inferentis. causaꝫ passiōis ⁊ mo
dum. ¶ Circa ꝓditionem tria inducūt

magnitudinē doloris.s.ꝺicio nature corpis.qz nullū corpus hūanū teneriꝰ corpe christi qꝺ a virgie sumpsit. Virginalis cm̄ partꝰ tenerrimus ē. Scōm Aug. Dolor cm̄ est testimoniū nature bone. Nulla cm̄ natura corpis melioꝛ et ideo in nulla natura corpis pōt cōsiderari doloꝛ fuisse maioꝛ. Ūñ in libꝛo Reg.ꝺ. Qꝛ salomō erat q̄si tenerrimꝰ ligni ym̄iculus. Itē ꝺicitio educatōis Ūñ cm̄ ꝺs fuerit a puericia educatꝰ delicate et nutritus.duriꝰ est ei post dolores tolerare. Et ꝺs delicatiꝰ educatꝰ q̄ ipse in cuiꝰ psona dicat eccl̄ia. Quis delicijs sic affluit sicut ego. Itē ꝺditō status. Cū quis fuerit i statu altioꝛi si p̄ deijcit̄ plꝰ ceteris gnat̄. Et quis ipso altioꝛ in gloria.quis hūilioꝛ i pena. De primo apls. Qui cū in forma dei esset ꝛc̄. De secūdo ps̄. Ego sum ym̄is ꝛnō hō. Et ita ppt̄ria p̄dicta nō fuit doloꝛ sīlis sīc ei. ¶ Itē ex pte passionē inferētis. Sustinuit cm̄ non ab extraneis sed a p̄rimis. Nō ab inimicis ꝫ ab amīcis. Non ab his ꝺbꝰ aliq̄ mala intulit.sed ꝺbus multa bona fecit. Ūñ in Johāne. Multa bona opa feci vobis. Ps̄. Retribuebāt mihi mala pro bonis. ¶ Itez ex pte cause amara fuit passio.qz nullā cām habuit. Sine cā cm̄ inꝺt flagellis ceciderūt me. Sed qz mos est flagellatoꝛ q̄ dicūt se sine cā puniri.sicut exēplū ponūt hoies de puero flagellato. Ideo ab alijs reqꝛamus sicut ab eiꝰ iudice.s.pilato q̄ dicit. Nihil cause inuenio in eo. Itē a latrone ꝺbꝰ tm̄ vt pluriḇ gaudiū est socios habere penaꝝ. Nos ꝺdez iquit digna factis recipim̄. hic aūt nil mali fecit. Dic ꝛ tu traditoꝛ iudas. Peccauī inꝺt tradens sanguinē iustū. ¶ Quarto ꝓpter modū amara fuit passio i tribus.s.ꝓpter generalitatē.ꝓpē genꝰ.et ꝓpter circūstātias. Generalis cm̄ fuit passio.qz a plāta pedis vsq̄ ad vticem nō erat in eo sanitas. Nā in capite spina coꝛonatꝰ ē.arūdine pcussus. oculis velatus,in facie cōsputus.alapis in genis pcussus.collo colaphis cesus.i oꝛe felle potatus.in auriḇ opꝓobꝛijs saturatus.p totū corpus flagellatus.bꝛa chijs et pedib in cruce extēt.vsq̄quo dinūerauerūt oia ossa ei. Ultimo mucrone diro lācee pforat est. Itē ꝺsideranduī est genus passionis. Nullū ei genus tormēti turpiꝰ erat cruce. Ūñ Sapiēn.v. Morte turpissima ꝺdēnem cū Aug. Genus tormēti elegit extremū ne aliq̄ gen tormenti martures formidarēt. Itē ex circūstātia. Quia tūc nullus astabat q̄ eum ꝺsolaret.imo q̄ piꝰ ꝺcebāt se moꝛi velle ꝓ eo.relicto eo oēs fugerūt. Ūñ ipse lamētaī dicens. Cōsiderabā a dextris ꝛ videbā ꝛ non erat q̄ cognosceret me ꝛc̄. Propt̄ sup̄ dicta amara fuit ei passio coꝛpal̄ quā ꝓpter nos sustinuit. Eam ꝛ nos ꝛmoriamur cū illo p cōpassionē. Si les dauid q̄ morte filij grauioꝛē morte,ꝓpria reputauit.cū ꝺceret Quis mihi det vt ego moꝛiar,ꝓ te fili mi absalō. Ūñ etā filij qui tenere amāt matres suas molestius sustinēt pcutī eas q̄ se. Sz ꝺs ꝺubitat xp̄m magis amādū q̄ matrem carnalē. Que cm̄ mr̄ passa ē tot ꝛ tāta ꝓfilio q̄nta christ? ꝓ nobis sustinuit. Nōne matrē suā relict ꝓ nobis. Adhuc ꝛ aiaz suā. Hiere.xij. Relīq̄ domū meā ꝛc̄. ¶ Sz heu plurimi qui ei ꝺpati ꝺebuerūt rursuz crucifigūt spūaliē dn̄m.s.aculeis pctoꝝ suoꝝ.ꝛ hec legit sibi amarioꝛ ẽm ps̄. Super dolorē vul.me.addiderūt. Hec mꝛ qz peccās ꝓuat eū illa re.s.aia.ꝓ q̄ ipe oia p̄dā sustinuit. Nōne plꝰ ille te offenderet q̄ tibi rē emptā q̄ ille qui tibi denarios cū quiḇ emisses auferret. Ūñ Hugo de scō victoꝛe in psona christi dicit. O christiane ꝛua aiaz tuā.ego ꝓ illa moꝛtuꝰ sū.si illā amiseꝛis iteꝝ moꝛi nō possū ꝫ nolo vt mihi inuriaz facias.qz si salutē tuā morte mea restituā volūtarie peccādo amiseris q̄ntū in te est me iterū crucifigis. Sz heu mō bñ pōt dicere illud ꝓphete. Vos me ꝺfigitis gens tota.q̄ piꝰ coꝛpaliē a pauq̄ iudeis cru-

afixus fuz. Modo em̄ a multis p'puo vendit aia. q̄ nihil p̄aosius. qz p vno denario. sic pz in auaris. qui p vno denario peierat. t in miseris mulieribus Tele foz nō facerent de sotularibus suis si noui essent. Iterz peccātes eū rursum crucifigūt dñ cām crucifixionis reiterant. Adeo em̄ deus odio hz pctm̄ q̄ etiā vt illud deleret t tolleret patiuo luit t mori. Vñ deū multū ꝓuocāt qui cām crucifixionis reiterant. i. peccatuz Unde fm̄ aliā translationē dicit dñs p hieremiā. Facta est hereditas mea q̄si spelūca hyene. Hyena est aial ferocissimū qō cadauera extrahit de sepulcris t deseuit i ea. Nō ē aliquis tā crudelis quin hoste suo mortuo cesset eius seuicia in mortuū. q̄si diceret deus. O hō si me mortuū iudicas parce saltem mortuo: cur debacharis in mortuū. Si regnantē in celis estimas. sicut dicit tibi aug. magis delinquit. qui ꝓtēnit regnātem in celis q̄ qui ambulantez in terra cruci affixit. Et ita dupliceꝫ crucifixionem inuit aplus in p̄missis verbis dicens. Rursum crucifigentes dñm.

Decod. Sermo. LXXXII

Recordare pauperta tis t transgressionis mee absinthij t fellis. Treñ. iij. In his verbis ꝓphe hiere. duo nobis dñs inuit. s. ipsius erga hoīez dilectionem. t hois erga ipm̄ obliuionē. Primū scz ipsius dilectionē tangit. cū dicit Pauptatis t transgressionis mee ab. Sed hois obliuionem inuit. cū dicit. Recordare. Quia em̄ ꝓbatio dilectōis exhibitio est opis. ō dñs in p̄missis verbis nō verbotenus dicit nos dilexisse. ꝓrecolit nobis illō qō fecit ꝓpter nos et ipse et tali exhibitione opis ꝓbem̄ t aduertamus eius erga nos dilectioz Triplex est aūt eius beneficiū in quo maxime ppendit eius dilectio scz. exinanitio. abiectio. amaritudinis perpessio Primū scz exinanitio quā fecit in incarnatione. Secundū scz abiectio quā habuit in ꝓuersatiōe. Tercū scz amaritudinis perpessio quā sustinuit in passiōe Et b triplex beneficiū tāgit in p̄missis verbis dñs. Primū scz exinanitio nota cū dicit. Trāsgressionis mee. Secūdum scz abiectio. cū dicit. Pauptatis. Tercū scz amaritudinis ppessio cum dicit. Absinthij t fellis. Exinanitionē sui fecit in incarnatione. qz exinanitio est alicuius magne rei t q̄si incōꝓhēsibilis in modicū quid redactio. Nō factū est in filij dei incarnatione. Ipse ei quē totus nō capit orbis. qz est spūs in circūscriptus. qz est sup oia. infra oia. intra oia. extra oia. tunc totus est ꝓclusus in hūana forma. Et hoc est qō tangit aplus. Exinanivit em̄ se formā fui accipiens. Et hanc exinanitionē vocat dñs in p̄missis ỹbis trāsgressionē qz ve in icarnatōe trāsgress? ē metas nobilitatis sue. qz dñs fact? ē fu'etn? fact? ē puer. excelsus fact? ē puulus. imēsus factus est localis. simplex factus est cōpositus. imortalis factus est mortalis

Uel vocat exinanitionē transgressionem ꝓpter metā triplicē quā transgressus est in incarnatione. scz metā diuine nature. t metā angelice creature. t metam hūilitatis humane. Diuine nature metā transgressus est qñ simplicitati sue creaturā copulauit. Et ꝓpter huius mete transgressionē dicit minoz patre. Ie angelice nāe metā trāsgressus ē qñ sibi creaturā copulauit morti tributari am. qō nō est angelica. Et ꝓpter huius mete trāsgressionē dr paulominus minoratus ab angelis. Iterz metā hūilitatis hūane transgressus est qñ ipse hoi subiectus fuit. s. marie t ioseph. t qñ iudicis passus est iniuriā. pseqntiū ꝓtumeliā. Et ꝓpter huius mete transgressionē dr minoz hoie. Unde ipse dicit ꝓ phetam. Ego sum vermis t nō hō obꝓbriū hoim. Et sic ꝓpter eius p̄dictā exinanitionē quā fecit in incarnatiōe dicit transgressionē. Et q̄ hanc fecerit ex charitate quā habuit ad nos oñdit per

hieremiã dicens. In caritate ppe. dilexi te. ideo attraxi te mi. Et uerũ. Sumus oim factus est unsim⁹ oim. qđ ℞ fecẽ nisi caritas. ℟ Et licz hec exinanitio fuerit signũ maxie dilectionis. cñ ad indicũ maioris dilectionis exinanitiõi addidit abiectionẽ ꝓuersatiõis. Non enim primo uoluit apud reges uel alios potentes nasci. aut cũ talibus cõuersari. ℣ paup cũ pauperibus factus opprobrium hoim et abiectio plebis. Iux illõ Esa. vj. Uidim⁹ eũ nouissimũ tẽ. Et hãc abiectionẽ uocat dñs in pmissis ỹbis pauptatẽ. Triplr aũt ppendim⁹ ipsi⁹ pauptatẽ s. in ingressu. in ꝓgressu. et egressu. Paup cñ mũdũ intrauit. paup in mõdo uixit. paup õ mõdo exiuit. ℣ paup mũdũ intrauit dñ in euãgelio. Inuenietis infantẽ pãnuo. nõ purpura positũ in ꝓsepio nõ in castro. ℣ q̃m magẽ fuit hec pauptas. Ipse eñ ad aggrauatiõez h⁹ pauptatis quã sustinuit mũdũ intrãdo nõ in estate ℣ in hyeme. nõ in die ℣ in nocte. nõ inẽ notos ℣ inter ignotos nasci uoluit. Si eñ natus fuisset in estate forte illa tẽperies aeris nõ ita nocuissz mẽbris tenellis paupis mris filio. que uix panniculos ad uoluendũ eũ habebat. Itẽ si natus fuisset in die forte trãseuntes aliq̃ pietate moti ꝓbuissent ei aliq̃d uestimenti. Item si fuisset natus inter notos. forte lr̃ectulũ ad hospitãdũ ei prebuissent. ℣ de⁹ t qđ poterat dicere illa celestis mltitudo q̃ assistebat q̃n videbat iesum sacerdotẽ magnũ sordidis indutũ uestib⁹. ℣ si licuisset quõ eũ purpura uestiuissent. ℣z mitissim⁹ oim elegit pãnis uilibus suolui t in ꝓsepio reclinari. ℣ Itẽ paup in mũdo uixit q̃ in mũdo nihil possedit. ℣z pauprimus de mõdo exiuit. q̃ nudus in cruce stetit. Unñ t dixit. Uulpes foueã habent. Et post. Filius autẽ hois nõ hz ubi caput suũ reclinet. Unñ inclinato capite tradidit spm̃. ℣ paup autẽ hãc pauptatẽ ꝓ nra dilectiõe sustinuit oñdit apls dicens. Cũ essz dives ꝓ nobis factus est egenus. nec ℞ sibi sufficẽ. ℟ ℣z ad oñsionẽ magne dilectiõis abiectioni addidit amaritudinis ppssionẽ. Et hãc tãgit cũ subdit. Absinthij t fellis. Dic eñ tangit unũ de ꝑcipuis q̃ bonus medicus tpe passiõis ꝓ infirmo sustinuit. s. amarã potionẽ. De q̃ re quire in ꝑmone. ℣ nõ egent q̃ sani sẽ medico. ℣z q̃ hec ꝓ nrã dilectiõe sustinuit oñdit iob. dicens. Aut dilexit nos t lauit nos in san. s. Sic g̃ p triplex bñficiũ s. exinanitiõis. abiectiõis. t pene ppssionis. oñdit dñi erga hoiem dilectio.

℣ ℣z hois oblitionẽ erga ipm inuit dñs cũ dicit. Recordare. Hois dico mortalr peccãtis. ℣ Nullus eñ possz mortalr quolibz genere peti peccare. s. aut ꝑ superbiã. aut ꝑ auariciã. aut ꝑ luxuriã. si triplex bñficiũ iam ꝓdictũ ꝑfecte in mente. ℣ã ipsi⁹ exinanitio quã fecit in incarnatione nre refutat superbie. eius pauptas nre auaricie. et⁹ in carne amara passio nre luxurie. Quõ eñ hõ q̃ cõpatus est luto faville t cineri se supse ꝑ superbiã leuaret. cũ deũ q̃ est speculũ sine macula t candor luc eterne. ꝓpter ipm de sedibus regalibus descẽdisse t metas nobilitatis sue transgressum esse ut se exinaniret formã serui accipiens recogitaret. Aut quõ hõ cuius ingressus t egressus nudus est. cui⁹ uita uapor ad modicũ parens est auaricie insudaret. cũ creatorẽ oim in quo erãt in ℞ mõdo oẽs thesauri abiectũ t pauprimũ recogitaret. Itẽ quõ hõ cuius corpus in fetore libidinis ꝓceptũ t ex corruptione esca ymbus ꝓparatũ delicijs t luxurijs deseruiret si saluatorez oim cui⁹ corpus sine macula ꝓceptũ t corruptioni mime deputatũ absinthio t felle t diuersis cruciatibus ꝓ nobis cruciatũ recogitaret. Recogitate eũ q̃ talem ꝓ nobis sustinuit ꝓtradictiõz dicit apls. Recordare g̃ hõ pauptatis xpi trãsgressiones. t absinthij t in eternũ nõ peccabis ℣ sua sequens uestigia sibi cõpatiens secum ꝓregnabis. Qđ nobis p.

De eod. Ser. LXXXIII.

O Uos oẽs qui trã

sitis p̄ viā attendite ⁊ videte si ē dolor sicꝭ sicē dolor meus. Treñ. j. ¶ In ꝓpositis vbis ꝓpḥe dñs duo facē. ¶Primo eñ insinuat suā vehementē passionē. cū dicit. Si est do. si. sicē dolor meus

Scō monet ad cōpassionē. cū dicit. O vos oñs at. ⁊ vi. In primo duo oñ dit. vicz vehementiā passiōis ex ꝑsona patiētis. quā tāgit cū dicit. Dolor meus Et ex incōpabilitate passionis. cū dicit Si ē dolor sicꝭ. Vere vehemēs iuenit passio ex primo si consideret cōditio p̄sone patiētis. quā tangit cū dicē. Dolor meus. Deus inq̄ ḡ sum sapia q̄ ex ore altissimi pdi q̄ p̄ciosior est cunctis opibus. ⁊ p̄ tā vili. i. q̄si p nullo p̄cio venalis suz exp̄situs. Quid vultis mihi dare inq̄t iudas ⁊ ego vobis eum tradā. Vbi dicē glo. q̄ vile mācipiū p̄cū posuit in optione ementiū dicēs. Quid vultis mihi dare. Je dolor meus ḡ sū speciosus forma p̄ filijs hoim. ⁊ cādor lucis eterne ⁊ ita turpiter sum sputo dehonestatus. Vere poterat dicere illud Job. Facie meā in quā desiderant angelī p̄spicere ꝙspuere nō verenī. Item dolor meus ḡ. s. suz rex regū ⁊ dñs dñantiū. ⁊ tāq̄ latro cū latronibus deputatus sū Marc. xv. Et cū iniq̄s deputatus est. Hoc est q̄d dixit Esa. liij. de vilificatione tāte p̄sone cū dixit. Vidimus eum nouissimū virorū. Et post sequit. Vnde nō reputauimus eū. Sic ḡ vult vt ꝙsideremus vehemētiā passionis ex pte cōditiōis p̄sone. cū dicē. Dolor me⁹. ¶ Scō oñdit vehemētiā doloris ex incōpabilitate passiōis. quā inuit cū dicē. Si est dolor sicꝭ. Vere non fuit dolor sicꝭ. q̄ fuit incōparabilis. ⁊ h̄ ꝑpendit si tria principalr ꝙsideranī. Vicz nature cōplexio. Iniuria illatio. ⁊ passionis vilipensio. ¶ Propt̄ primū siquidē nāe sue bñ dispositā ꝙplexionē. vehemētem tulit passiōez. Quāto eñ caro mundior est ⁊ minus putrida tanto vehementiorez illatā sentit passiōez. Et q̄nto cōplexio est magis bñ ꝓportionata tanto fortior est pugna in dissolutiōe ⁊ angustia maior. Cū ḡ in dño Iesu p̄ ceteris filijs hoim caro fuerit purior ⁊ cōplexio conuenientior. maiorē etiā sensit p̄ ceteros in ipsa doloris vehemētiā. ⁊ in diffinctione angustiā. ¶Pro tāto dicē Luc. xij. Baptismo habeo baptizari ⁊ quō coartor vsq̄ dū p̄ficiat. In signū coartatiōis h⁹ in agonia positus dū cogitaret de futura passione sanḡnē sudauit. Et q̄ tale ḡd nec añ nec post vlli vnq̄ nisi sibi euenit iō bñ dixit. Nō est dolor sicꝭ sicē. ¶ Scōm. s. iniuriaz illatio fecit incōparabilem passiōez. Iniurias aūt sibi illatas enūerat ḡtuor. Matḥ. xx. cū dixit. Tradet eñ gen. ad il. ⁊ fla. ⁊ crucī. Magna vniq̄ ⁊ incōparabilis iniuria ipsi⁹ traditio Si ꝙsiderem⁹ quō vtutū ōs tradit⁹ fuit a suo. mḡr celestis a discipulo. p̄familias a dispensatore ⁊ bursario suo. ⁊ h̄ secū comedēdo ⁊ ipm osculādo. Je quō tradidit agnū lupis. innocentez homicidis. amicū inimicꝭ. pīū impijs. iustū iniustis. ¶Propter h̄ ꝙqrit̄ dñs p̄ ꝓphām. Hō pacis mee q̄ e. p. m. magni. sup me supplantatiōz. Et alibi. Si is q̄ oderat me sup me magn̄ locut⁹ fuisset absc̄o diss̄em me forsitan ab eo. tu vo hō vnanimis dux me⁹ ⁊ notus meus qui dulces mecū capiebas cibos. ¶Itez incōpabilis fuit iniuria. in ipsi⁹ illusione. Illusus eñ fuit in ḡtuor loc̄. In domo cayphe. pilati. herodis ⁊ in cruce. O q̄ttū fuit in domo cayphe illusus vbi facies sua sole splendidior fuit in dilubrium velata. alapis cesa. blasphemijs inhonestata. de ꝓphetisatiōe petentiū interrogata. ¶Je ḡntū illusus fuit in domo pylati. vbi ꝓpijs vestimētis exuit. ⁊ in ludibriū tāq̄ rex fatuor purpura circūdat. spinis coronat. derisorie adorat. ⁊ rex vocat. ⁊ tāq̄ nō valēs se saluare saltat. ⁊ arūdine caput ei⁹ āgelis tremēdū percutit. ⁊ tāq̄ fragilis ⁊ nulla sit ei⁹ potētia. bacul⁹ arūdine⁹ in mānu dextra ꝓ sceptro regio ponit. ⁊ tanq̄ sit vmis vilissim⁹ ⁊ imundissim⁹ cōspuit altissimi fili⁹ rex regū ⁊ dñs angelor⁹ ⁊ gl̄ia ¶Itē ḡnta fuit illusio regis celor⁹ cor̄ā

herode terreno⁊ iniquo reget toto ei⁹ exercitu a q̄bus spernit⁊ tanq̄ fatuus indutus veste alba irridet.⁊ a curia ipsius ejicit⁊ pylato iudicādus remittit

Sup oīs aūt q̄rta illusio fuit doloro sa.q̄ ꝓtigit in crucis patibulo.vbi cū pr̄ miay ꝓ salute oim hoim effunderet vi scera miesue a principibus⁊ sūmis sa cerdotibus⁊ senioribus⁊.pplis⁊ mi litibus⁊ etiā ab ipsis ꝓdēnatis⁊ cruci fixis latronibus. Itē a ꝑtereūtibus⁊ capita mouentibus subsannat⁊ blas phemat⁊ vituperat. Post ergo tantos⁊ tot illusiōes mer.to poterat dicere. Nō est do.silis sicut dolor meus. Veraum inducens incōpabilē dolorē fuit flagel latio. fuit enī attritus mītis flagellis sqzmatialiū flgelloy colaphoy spina rū pūgētiū.sputoy.fellis.lancee. clauo rū. De quib⁹ oībus btūs ber.dicit. Se ptē sunt discipline in quibus docet nos xp̄s in flagellis.sputis.colaphis.spinis potu fellis.clauis.lanceatione lateris. Sufficiat nobis hec pbia scire iesum xp̄m⁊ crucifixū. O vtinā bone iesu di sciplina tua me doceat. Juxta illud ps. Disciplina tua ipsa me docebit. Quar tū inducens incompabilem dolorē fu it amara crucifixio. Per totum enī cor pus fecit dolorē passiōis diffundi. Nō enī habuit ꝓticularē vnius membri do lorē ꝑ oim mēbroy vehementissimum Vulneratus enī est in locis vbi venę⁊ nerui ꝓcedūt totius corpis.in manib⁹ pedibus⁊ corde q̄b⁹ diruptis sanguis de toto corpe est effusus.⁊ dolor ꝓ totū corpus diffusus. Cui cōpetit q̄d dicit Bern.vij. Rupti sunt oīs fontes abyssi magne.⁊ cataracte celi apti sūt. Fon tes p̄nt dici vulnera xp̄i.cataracte vene⁊ nerui. Et hiere.x. Tabernaculū meū vastatū est.i.corpus.oīs funiculi eius diruptī sūt. Funiculi vene⁊ nerui sunt

Tercīū principale inducens do lorē est p̄cij tanti vilipensio. Nam san guis xp̄i effusus potuit sufficere ad oīz hoim redemptionez⁊ efficere salutem oīz.⁊ in solo latrone tūc ꝓfecit. Inde ḡ dolor tanti negociatoris fuit q̄d p̄cīū q̄d ad salutē oim sufficit tā pax illo tpe effecit. Vñ q⁹ mercator celestis tā de p̄ciosis merab⁹ ita pax reportauit.ō su us dolor incōpabil⁹ fuit. Hec ei rō potis sima fuit. q̄re in cruce positus fleuit sic dicit apls. Preans cū clamo.vali.⁊ la. Vñ Ber. O bone iesu q̄re fleuisti cuz pottus esset gaudendū.q⁹ oparis salu tē in medio tre. Sz fleuit q⁹ cū passio ei⁹ sufficeret redēptioni oim hoim effe cit tñ redēptionē paucoy. Pro tāto ḡ in p̄missis ꝓbis dixit. Non est do.silis sicut do.me⁹. Exemplū ca.xj.f. S

Scdo ad p̄dicti doloris inducit cōpas sionē.cū dicit. O vos o.q̄ tran.p viā at. ⁊ vi.si est do.silis ⁊c. Ad oīes clamat ꝓ cōpassione dicens. O vos oīs.q⁹ p oībus passus est. Ro.viij. Proprio fi. su.nō pc.ꝑ ꝓ no.oib⁹ tra.illū. Quibus oībus dicit. Attē.⁊ vi. Videte ꝓsiderā do.⁊ attendite cōpatiendo. Ad idē mo net Treñ.iij. Recor.inq̄t pau.m.⁊ trā. abijt.⁊ fel. Et rūdet sibi fidelis anie. Memoria me.ero⁊ ta.in me aia mea s.p cōpassionē. Ad eandē cōpassionez inducit btūs bern.dicens. Respice ocu lo mentali o hō q̄nto debito remunera tionis astringaris dño patiēti ꝓ te. Re spice⁊ attende sanguineū sudorē.ala pax ꝓtumeliā.flagelloy instantiā.coro nā spineā.sputa.ludibria.crucis angaria.patibuli suspendiū. fellica cibaria. acida pocala.irrisiones.geminatū cru cifige crucifige.⁊ quid plura.vilissimū mortis supplicīū. Ad eandē cōpassiōez monet nos tā rōnalis creatura q̄ irra tionalis creatura. Et primo monet cō passio btē ṽginis.cui⁹ aiam ptransiuit gladius cōpassionis tpe sue passionis. Monent⁊ nos mulieres q̄ flentes se q̄bant dñm q̄bus dixit. Filie hierlm no lite sup me fle. Monet⁊ maria mag dalena q̄ nō solū viuū ꝑ etiā mortuū q̄ plurimū defleuit. Unde sibi dixit dñs. Mulier q̄d ploras. Monet vtiq⁹⁹⁹

brat velũ templi scindit. terra tremuit. petre lisse sunt. Et videntur dormientes petris q̃ suo saluatori nõ cõpatiunt. In signũ cõpassiõis plerique fideles die passionis abstinẽt in pane ⁊ in aq̃ nudis pedi⁹ incedũt. Ergo ⁊ nos ex castra sic ꝓsulut apls. ꝓpoñ eius portates p cõpassionem. Et si cõpatimur ⁊ ꝓregnabim⁹. Nõ nocuis p̃stare. Alios duos ꝓmones de passione require in dñica ante diem cinerũ.

In vigilia pasche de epla. Sermo. LXXXIIII

Si cõresurrexistis cũ xp̃o q̃ sursuz sũt q̃rite vbi xp̃s est in dextra dei sedens. Col. iij. In his ẏbis apls duo facit. Primo exprimit nostrã pfectã ⁊ verã spũalem resurrectiõem. cũ dic̃. Si cõre. cũ xp̃o. Scõo monet ad eiusdez resurrectiõis oñsionẽ vel ꝓbationem. cũ subdit. Que sursum sũt q̃rite. Spũalem aũt resurrectiõz dico ad differentiã aliaz resurrectionũ. Triplex est em̃ hois resurrectio. Spũalis q̃ est de culpa ad grã. De q̃b. Si ꝓresur. cũ xp̃o. Corpal q̃ est de morte ad vitam. De q̃ Job. xix. In nouiss. die de ter. sur. suz. Beatitudis q̃ est de pena gl̃am. De q̃ epl̃. ij. Gratia xp̃i saluati estis ⁊ ꝓresuscitauit ⁊ ꝓsedere fecẽ in celestibus. De spũali g̃ resurrectiõe q̃ est de culpa ad gr̃am loquens apls dicit. Si ꝓresur. cũ xp̃o. Culpa em̃ mortalis peccati dr̃ mors spũalis. Ut sic dr̃ in li. Sap. xvj. Nõ p malicia occidit aiaz suã. Et hec mors culpe disposuit se quẽadmodũ mors corpalis. In morte em̃ corpali ꝓmo hõ distrah̃. post infirmat. deinde morit. tandẽ efferẽ ⁊ postea tumulat. Sic etiam in morte spũali distrah̃ hõ p cogitatõz. infirmat p delectatiõz. morit p ꝓsensum. efferẽ p opus. tumulat p ꝓsuetudinem. Taliter spũalr mortuũ hortat apls ad surgendũ cũ dicit ad eph̃. v. Surge q̃ dormis ⁊ exurge a mortuis ⁊ illũinabit te xp̃s. Huic aũt resurrectioni tria sũt necessaria ip̃sam efficientia. s. cordis cõpũctio oris ꝓfessio. ⁊ operis satisfactio. Hec tria sũt q̃si tres dies ip̃ius resurrectiõis. De q̃bus Osee. vj. Post duos dies. in die tercia suscitabit nos. Ut post ꝓtritionẽ ⁊ ꝓfessionẽ in satisfactiõe q̃si in die tercia de morte culpe resuscitabim̃. Exẽplũ ca. ix. D. Hz pensandũ q̃ apls exp̃mens spũalem resurrectiõz. nõ solũ dic̃ Si ꝓresurrexistis. Hz etiã addit. cũ xp̃o vt innuat pfectã ⁊ verã resurrectiõem. Est em̃ spũalis resurrectio triplex. Fantastica ⁊ nõ va neq; pfecta designata p resurrectiõz samuel. Re. j. Suscitatus em̃ videbat samuel. sic dicit glo. ℔ p̃uitatez nõ erat. Hec est illoz q̃ de aliq̃bus penitẽtes in alijs delectant. ⁊ cũ credũt se satisfacere. ignorantes q̃ dei opa pfecta sũt. sic dr̃ in iobe. Totũ hoiem sanũ fecẽ in sabbato. Ut suma dei pietas venia nõ dimidiabit. Aut nihil aut totũ ꝓpiãdo dabit. Vñ q̃diu vna culpa mortalis peccati h̃nt sup se p̃ gr̃uedine ip̃ius culpe. iposibile est quẽpiã spũalr resurgere. Iz fingant sibi resurrectiõz. Vñ Eze. xxxiij. dr̃. Grauabit eũ iniquitas sua. ⁊ corruet ⁊ nõ adijciet vt resurgat. Alter est alia resurrectio va ℔ nõ pfecta ꝓpter reciduũ signata p resurrectiõez lazari q̃ q̃dẽ ve fuit resuscitat⁹. ℔ nõ pfecte. qz iterꝝ mortu⁹ ẽ. Hec est illoz resurrectio q̃ q̃dẽ p ꝓtritionẽ ꝓfessionẽ ⁊ satisfactõz ve ⁊ nõ fantastice a pctõ resurgerant ℔ nõ pfecte. qz post tps in pctm̃ iterꝝ recidũt. De q̃b⁹ pe. in can. ij. Canis reuersus ad vo. su. ⁊ sus lo. in vo. lu. Exemplũ ca. vij. ff. Alter tercio est resurrectio va ⁊ pfecta. in pnia pseuerãs designata p xp̃i resurrectiõz. q̃ ve resurrexit ⁊ pfecte. Qz xp̃s resur. a mor. iã nõ morit̃ mors illi vltra nõ dñabit. Hanc pfectã ⁊ spũalem resurrectiõz exprimit apls cũ dic̃. Si ꝓresurrexistis cũ xp̃o. Exemplũ. c. j. E. Scõo monet ad eusdem resurrectiõis cõprobatiõz. cũ subdit. Que sursum sũt q̃rite. hec sũt ei va sig̃ h⁹i⁹ resurrectiõis vt iã terrena nõ

grat ꝑ in hac pegrinatione solo corpe ꝓstitutus. cogitatiõe ⁊ auditate in illa celesti pria ꝙuerset q̄ sursuz sunt q̄rens dicens cũ apło. Nra ꝙuersatio in celis ẽ. Exẽplũ. c. viij. R. c. xij. R. ¶ Post hãc resurrectionẽ pueniẽt ad secundã. s. corpalẽ. q̄ est de morte ad vitã. De q̄ aplus j. Cor. xv. In momẽ. in ictu oculi. in nouissi. tu. canet enĩ tuba. ⁊ mortui resurgent incorrupti. Vbi tria innuit aplus hãc resurrectionẽ efficiẽcia. cãm. modũ ⁊ integritatẽ. Cãm cũ dicit. Canet enĩ tuba. i. vox xpi q̄ dicet. Surgite mortui ⁊ venite ad iudiciũ. Et notandũ q̄ illa vox q̄ facit resurrectiõez q̄uor modis appellat in scriptura. Dicit enĩ vox filij dei ꝓpter auctoritatẽ. Job. v. Mortui q̄ in monumẽtis sunt audiẽt vocẽ filij dei. Jt dr̃ vox archangeli ꝓpt̃ ministeriũ. q̄ ministerio angelor fiet collectio illa puluer. j. Thes. iiij. In voce archangeli ⁊c. ¶ Jtẽ dr̃ tuba ꝓpter terribilitatẽ. Vñ supra dicit aplus. Canet enĩ tuba ¶ Jtez vocat clamor ꝓpt̃ euidentiã. q̄ ab oĩbus audiet. Matth. xxv. Media noc. cla. fa. est. Jtez resurrectionis modũ oñdit. q̄ nõ morose ꝑ in breui tpis spacio oĩs resurgent qđ innuit aplus cũ dicit. In momẽto. glosa. i. in breuissimo tpis spacio. Et ad maiorẽ expssionẽ addit. in ictu oculi. glo. i. q̄cito ꝓcurrit oculus. q̄ pcutit in suma celeritate ¶ Jtẽ integritatẽ resurrectionis oñdit. cũ dicit. Et mor. resur. incor. glo. i. sine aliq̄ diminutione mẽbror. Hanc aũt resurrectiõz sequit resurrectio felicitatis q̄ est de pena ad gloriã. Non enĩ resurgemus vt hoies pẽnis astricti. ꝑ sic angeli ab oĩbus pẽnis imunes. sicut dr̃ in mat. xxij. In resurrectiõe erũt hoies sic angeli dei. Resurgẽt enĩ a corpis ig̃minia ad ipsius pulcritudinẽ. Matth. xxj. Ful. iu. sic sol ¶ Jtez resurgent a graue dine ⁊ grossicie ad subtilitatez ⁊ agilitatẽ. Vñ Sap. iij. dr̃. Et tanq̄ scintil. in arũ. diss. Vbi ⁊ agilitas ⁊ subtilitas immittur. Tanta enĩ erit subtilitas ⁊ agilitas vt vbi volet spiritus ꝓtinus sine omni impedimento assit ⁊ corpus. Jtẽ ꝛesurgẽt a passibilitate ad ipassibilitatẽ. ¶ Nulla ei erit ibi molestia corpis q̄ ꝑ multa ẽ. Apoc. xxj. Absterget deus oĩz la. vsq̄ nec vll⁹ dolor. Quo nostr̃.

¶ In die pasche de epla. Sermo. LXXXV.

Expurgate vet⁹ fermentũ ⁊c. j. Cor. v. ¶ In his vbis de trib⁹ agit aplus. vidz de fermento. de ferñti vetustate. ⁊ de fermenti veteris expurgatione. Quãtũ ad primũ notandũ q̄ est triplex fermentũ. scz cordis. oris. ⁊ opis. Cordis fermentũ est hypocrisis. ⁊ ꝑ corrũpit ex pua intẽtione accti. Lu. xij. Attendite a fer. pha. qđ est hypocrisis. Et leuit. ij. Oĩs oblatio q̄ offert dño absq̄ fermẽto erit. i. pue intentiõis. Oris fermẽtũ est praua eruditio. qđ ex tali doctrina corrũpit fidem. De ꝙ fermẽto Matth. xvj. Cauete a fermento phariseor. ⁊ sequit. Tunc intellexerũt q̄ nõ dixit cauendũ a fermẽto panũ ꝑ a doctrina phariseor. Operis fermẽtũ est qđlibet actuale mortale. pctm̃. ⁊ ꝑ corrũpit vicinã sanctatẽ. De quo hiere. ij. Ecce ego ad te mons pestifer q̄ corrũpit vniuersã trã. Quod de malo ꝓlato vel sacerdote ꝓpt̃ dici. q̄ suo malo ꝓlato exemplo corrũpit totã ꝓuinciã. Et de ꝙ ꝓprie loquit aplus de illo fornicatore corinthio. j. Cor. v. cũ dic. Modicũ fer. to. mas. cor. glo. Pctm̃ qđ cognitũ nõ arguit̃ occs ꝓtamiat. Et statim subdit. Expurgate q̄ vetus fermẽtũ dicit aũt mortale pctm̃ vetus fermẽtũ vt oñdat illud idez in genere pctm̃. qđ primũ angelũ ⁊ primũ hoiem corrũpit ⁊ corrũpendo imutauit. Vetus q̄ fermẽtũ est pctm̃ qđ primũ angelũ mutauit in dyabolũ. pulcerrimã creaturã in turpissimã. ita vt absq̄ magno horrore videri nõ possit. ⁊ etiã in tali statu posuit q̄ melius esset ei nõ esse q̄ sic esse. Esa. xiiij. Quõ cecidisti lucifer q̄ mane oriẽ.

Et sequit. Uerūtñ ad infernū detrahe ris ꝛc. Exemplū ca. ij. ℣. Uoiem etiaz corrūpendo imutauit in multis bonis Nā q̄n gloria ꝛ honore coronat' erat cū in honore esset nō intellexit. vñ ꝓpē pctm̄ de p̄dictis ad magnā ꝛ multiplicem miseriā deuenit. quā in primo statu minime habuisset. Nō bñ signat Lu. x. in illo q̄ descendēdo ab hierusalē in hiericho incidit in latro. q̄ expoli. eū ꝛ plā. impo. abie. semi. reli. Nō glo. exponit de primo hoīe q̄ descendit peccādo de hierusalez. i. de paradiso vbi plenā pacē habuit. s. pacē mentis. q̄tū ad cōcordē cogitationē. pacē corpis. q̄tuz ad membroꝝ obedientiā pacē tpis. q̄tuz ad nullius hostis ipugnatiōez. Que ꝓpē pctm̄ oīa amisit. ꝛ vsq; hodie hō amittit. Propt̄ h̄ apls bñ ꝓsulit tercio loco vt illud diligent̄ expurgem'. cū dic. Expurgate. ℣ Circa q̄ notandū q̄ a fermēto ſ spūali. s. pctō q̄ aiam corrūpit. multiplicit̄ debem' purgari. sicut infirm' corpalis multiplicit̄ purgat' vt cureť. Purgat' eñ infirmus p medicinalē potionē. Potio medicinalis q̄ est amara. est dolor ꝛ cōpūctio cordis. ps. Potasti nos dñe vino cōpūctiōis. Hec est medicina de q̄ illud Ecc. xviij. Añ languorē adhibe medicinā. glo. pniam Et vide te q̄ ō terra tua. i. de corpe tuo iuentre possis herbas vñ medicinā istā ꝓficias. Si eñ cor tuū ꝛ corpus tuū diligenter ꝓsideres ꝛ reuoluas multa inuenies vñ doleas. Hec ē medicina purgatiua scz dolor de pctis. Unde Reg. xv. Abstulit asa effeminatos de terra. purgauitq; vniuersas sordes. Asa dolens vel medicus interp̄tat'. In quo datur intelligi q̄ qui de peccato dolet salutifere sibi medet ꝛ p amaritudinē doloris purgat ꝛ expellit fermentū spūalis corruptiōis. Exemplum ca. ix. B. ℣ Secūdo purgat' q̄s p vomitū in quo notat' oris confessio. Hic est vomitus de quo Ecc. xxxj. Si coactus fueris in edendo multū. surge e medio. ꝛ vome. ꝛ refrigerabit̄ te. ꝛ non adduces corpi tuo infirmitatē. Glo. Qui transgredit mensam ꝛ grauat' in carnalit' delicijs p ꝓfessionem peccati feditatē euomat. ℣ Pec. j. Si ꝓfiteamur peccata nostra fidelis ꝛ iustus est vt nobis remittat peccata nostra ꝛ emūdet nos ab oñi iniq̄tate. Esa. xliij. Narra si quid habes vt iustificeris. Hinc ē q̄ d' de iuda. q̄ ꝓfessio interp̄tat'. Dach. x. Ut delubra demolitus est ꝛ purgauit templū. Exemplū ca. iij. B. Sz sunt multi q̄ purgationē templi sui multū differūt facere ꝛ remanēt ꝛ cōputrescūt in sordib'. Cōtra quos d' illud. Qua die templū polutū fuerat ꝓrigit eodē die purgatiōez fieri. Hinc ē q̄ de nazareo d' Nūe. vj. Si mortuus fuerit quispiā cora eo. polluet caput ꝓsecratiōis ei' qō radet illico in eodē die purgatiōis sue. Quod glo. exponit de peccato mortali. Añ sic corpalis vomitus frequens est medicinalis. quēadmodū scribitur in epla aristotelis ad alexandrū. vbi ꝓsuluit q̄ saltē semel in mense ꝓcuraret eū. Sic laudabilis est cōsuetudo p vomitū ꝓfessionis se frequēter purgare. ℣ Tercio purgatur quis p sudorē. Sic certe purgantur boni laborantes bonis opibus insudando. Hi sunt qui in sudore vultus sui vescunt pane suo. Tales nō h̄nt in fuitio brachia fracta sicut pigri ꝛ tepidi religiosi. Tales in opibus pnie sudādo laudabiliter se purgant. De q̄ purgatione Ecc. vij. Purga te cū brachijs Exemplū ca. ix. B. ℣ Quarto purgat' infirmus p balneationē. Sic ꝛ spūaliter infirmus purgatur cū in lachrimis balneatur. Unde Nūeri. viij. dixit dñs ad moysen. Tolle leuitas de medio filioꝝ israel ꝛ purgabis eos iuxta hunc ritu. aspergantur aqua lustrationis. Glo. lachrymas quibus abluūtur paccatoꝝ macule. Et Isa. i. Emūdate manus peccatores. ꝛ purificate corda duplices animo. Et subdit quomodo cum dicit Miseri estote ꝛ lugete ꝛ plorate. risus vr̄ ꝓuc. in luctū. ꝛ gaudiū in merorem. Hinc est q̄ d' Job. ij. Erāt ibi lapidec

hydrie sex ꝫm purificationē iudeoꝝ .i. ꝓfitentiū. ¶ Per sex hydrias intelliguntꝫ sex cause ꝙre debemus flere. Deiquib⁹ si placz loq̄ reḡr in dñica post octauā epḥie. Exemplū ca. ij. ℣ ¶ Quinto purgaꝫ infirmus ꝑ decisionē siue minutionē. Sic q̄ vult a peccati putredine purgari dz cultello abstinētie oēm superfluitatez rescindere. ⁊ cargē ꝑ abstinentiā esce ⁊ potus q̄ntū valitudo ꝓmittit minuere. ⁊ sic eā purgabit ⁊ cōseruabit a peccati putredine. Jo. xv. Omnē palmitē in menō ferē. fruc. pur, eū vt fructū plus afferat. Exemplum ca. vj. E. ¶ Sexto purgaꝫ infirmus ꝑ adustionez Sic aia purgaꝫ a peccati putredine tribulatiōis ignē. Mal. iij. Sp̄e q̄si ignis ꝓflans. Et post. Et purgabit filios leui. De hac purgatiōe. Hūeri. xxxj. Pē q̄ pōt trāsire ꝑ flāmas igne purgabit ⁊ Esa. j. Et ꝓuertā i manū meā ad te. ⁊ excoquā ad pur scoriā tuā. Aug. Nō flagellū ḡno. q̄ lima ferro. q̄ fornax auro. Sī tribulatio iusto. ¶ Propter hoc sancti qui sciūt per tribulationem purgari multū qñ venit de ea ꝙsolant. Job. vj. Hec ꝙsolatio sit mihi vt affligens me dolore nō ꝑcat. Exemplū ca. xvj. D E Sic ꝑ p̄dicta expurgat hō a veteri fermēto ⁊ expurgatus ꝙstituitur in azimis sinceritatis ⁊ vītatis ad epulas agni īmaculati secure p̄t accedere. Nō no. p.

De epla. Her. LXXXVI.

Itaq̄ epulemur ⁊ē. nō in fermēto veteri. ꝫ in azimis. Cor. v. ℣ ¶ Quia hodie ē oībus tp̄s cōtonis. ō p̄missa ẏba apl̄i q̄ tractāt de cōtone hodie eccl̄a legit. In q̄bus vbis apl̄s duo facit. ¶ Primo hortaꝫ ad ꝑceptioz eucharistie. cū dic. Itaq̄ epulem. ¶ Secō oñdit debitū modū ꝑcipiendi. cū dicit. Non in fermento.

℣ Hortādo aūt ad primū vt magis ad ꝑcipiendū nos alliciat. ꝛnuit nobis tria cōmendibilia de eucharistia. Jnnuit ei nobis eā esse cibū nobilē, delectabilē, d efficacē. Et ꝫ totū in hac dictiōe epulemur. epule eīm q̄ sunt delicie cōuiuij fiūt ex nobilibus cibis. ⁊ talis ē eucharistie cibus. quo epulaꝫ fidelis aia. Est eīm cibus nobilis. nō eīm de frenis. sed de celestibus. Est eīm panis viuus q̄ de celo descendit. Un ⁊ in matb. dr panis supsubstātialis. transcendit eīm sua nobilitate substātias oīm ciboꝝ terrenoꝝ

Jtē innuit hūc cibū delectabilē. cū dic Epulem. Epule eīm vt dixi sunt delicie cuiuij ex diuersis cibis ꝓfecte. Un vnus cibus epule dici nō pōt ꝓpte. nisi alīq̄s cibus adeo esset delicat⁹ q̄ multorū ciboꝝ in se repñtaret saporē. q̄ nō ē in uenire in cibis tp̄alib⁹. Sz certe ꝫ cib⁹ aie adeo est admirabilis. q̄ oīm ciboꝝ aie in se delicias ꝓtinet. Jux illō Sap. xvj. Panē de celo dedit hīs ē oēm sa. ⁊ oīe delectamētū. Un sic dicit glo. sup epl̄am ad Corinth. ¶ Prefiguratus est ꝫ cibus in māna q̄ hōis sapiebat vt volebant. ℣ Jtē innuit apl̄s hūc cibū efficacem cū dic. Epulem. ¶ Nā in corp̄alib⁹ nō est inuenire sil̄em efficaciā vt. s. sit cibus alīq̄s q̄ nō p̄tes tm̄ ꝫ etiā absentes sua ẏtute sustentaret ⁊ recrearet. Nō facit ꝫ cibus aie. ¶ Nō eīm p̄tes tm̄ ꝫ etiā absentes. Nā oīs fideles vbiq̄ p mūdū recreat. ⁊ etiā i purgatorio positos Exemplū in ꝓmpt. c. ij. ℣ ¶ Q Quā hui⁹ cibi efficaciā inuit apl̄s q̄ lōge tūc a corinthijs posit⁹. nō dic. epulabor vel vos epulemi tāq̄ a me sepati ⁊ ego a vobis. ꝫ se ipsis ꝓiūges tāq̄ p̄ns dic. epulem. Hic eīm cibus licz corp̄e distantes. fide tm̄ caritate cohērētes oēs recreat ⁊ sustentat. Un aug. Ut q̄d paras dentē ⁊ ventrē. crede ⁊ māducasti. Si eīm ꝓficientes tm̄ recrearent eo. nō sumentiū essz magn̄ desolatio. Sz certe eoꝝ ꝓfectio nō sumentiū est recreatio. Jux illud p̄s. Particeps ego sum oīm timentiū te. Cū ḡ hic cibus sit nobilis delectabilis ⁊ efficax. Itaq̄ epulemur. D ¶ Sz q̄ plenius hūc cibū mox diate sumētes iudiciū sibi sumūt. ō mox debitum modū docet sumendi. cū dic. Nō in fer

mẽto. Ondit aũt debitũ modũ duplr. s.in electõe mali.t supordmatõe boni. exẽplo hoim q̃ cũ in suũ hospicũ magnũ hospitẽ recipe volũt. Prio expurgãt indecẽtia post aspgũt odorifera.sic̃ flores t ẽmia. Sic apls expurgatõez indecentiũ ex nro hospicio docet cũ dicit. Nõ in fermto ve. Scõo ad supornanda bonor opex tanq̃ flor instruit cũ subdit. Sz i azimis sin.tõi. Malũ aũt indecẽtie q̃ añ sũptõez expurgandũ est q̃libet mortale pctm. Nõ hic innuit apls sub fermto pationẽ.t bñ. q̃ sic fermtũ sibi iũcta materiã corrũpit.ita mortale pctm aĩam. Mortale aũt pctm pfitit in trib⁹.q̃ aut in luxuria.aut in auaricia.aut i supbia.ex his eñ oia pcedũt teste tobe. Et hec tria pcã apls distigunt sub triplici fermto veteri malicie t neq̃cie. Fermtũ vet⁹ est luxuria.q̃ vet⁹ est.q̃ in prio hoie ẽcta est.t̃p bñ nascimur oẽs in origiali pctõ Fermtũ malicie est auaricia.fermtũ neq̃cie est supbia. Primũ fermtũ corrũpit nos respectu nri.s.luxuria.q̃ q̃ fornicat in corp⁹ suũ peccat. Sz fermẽtũ malicie.i.auaricie corrũpit nos respectu primi.ꝺ quẽ furto t rapina peccamus Sz fermtũ neq̃cie.i.supbie corrũpit nos respectu dei.ꝺ quẽ blasphemãdo t nõ credẽdo peccam⁹. Ñn q̃ corrupt⁹ẽ bñ triplici fermto.i.aliquo mortali pctõ.nullo mõ ꝺz cõicare. Exẽpluz ca.vj.ff. Nõ g̃ in fermto veteri.i.luxurie.ne ẽtingat nobis sic̃ cudã q̃m hebreos q̃ cũ vxore sua iacuit t archã q̃ figura corpis christi fuerat tetigerat indigne.morte pcussus est a dño Quãto magis illi q̃ nõ tm̃ tãgũt corp⁹ christi. ℟ etiã sumunt.si tales fuerint pcutient morte etna. Itẽ neq̃ in fermto malicie id ẽ auaricie.ne ẽtigat nobis sic̃ iude q̃ ex auaricia volẽs vendere dñm.t in illa volũtate pstitut⁹ corp⁹ dñi pcipiẽdo intrauit sathanas i cor ei⁹. Itẽ neq̃ i fermento neq̃cie.i.supbie.q̃ si marie magdalene q̃m spũ hũilitatis fuit osc̃lata pedes dñi.t ex alio cõtrito lacrĩs lauit. ꝑpter paruã supbiã cordis q̃ ꝺ christo plene nõ credidit.dictũ fuit noli me tãgere. Multo forti⁹ ꝑt ille dicere illis q̃ tales sunt noli me sumere. Sic g̃ p cõpationẽz triplicis fermti pctm̃ añ coronẽ ꝑcipit expurgari. Sz q̃ ad aductũ hospitis p⁹ purgationẽz ꝺz dom⁹ floribꝰ exornari.ió p⁹ electiõez vicioꝝ de vtutib⁹ tanq̃ de floribꝰ q̃bus ornãda est osc̃ia. subdit. Sz in azi.sin.t ve.vt.s.ex pijs affectibus sinceritas habeat in mẽte.t vitas in bono ope.t̃b mõ si q̃s mãducauerit ex⁹ pane viuet i eñ. Nõ no.ꝑ.

De euangelio.

Sermo.LXXXII.

Uiderunt iuuenẽ seden.a dex.cooptũ stola cãdida Mar.vi. E Dupl⁹ angelus dei mulierib⁹ resurrectõez christi ẽ testatus.s.vbo t facto. Uerbo q̃n dixit. Surrexit nõ est hic. Facto q̃n viderunt iuuenẽ seden.a dex.coop.sto.can. In hꝭ ei facto angel⁹ tria de christo ẽ testificatus. Uic; resurgentis etatẽ.cũ viderũt iuuenẽ. Resurgentis q̃tez.cũ viderũt sedentez. Et resurgẽtis glificatõez cũ viderũt eum cooptũ stola candida.

Quantũ eñ ad sensũ hũanuz loq̃ndo si angeli ꝑm tp̃s creatõis sue se ostẽdere debuissent.cũ bñ q̃nq̃ milũ annorũ fuerit q̃ creati sũt pot⁹ in senili etate q̃ iuuenili se mulierib⁹ exhibuissent Sz q̃ ad astruendã resurgẽtis etatez venerãt.angelus eiusdẽ etatis apparuit cui⁹ etatis christ⁹ resurrexit. Christus enim in eadẽ etate h̃ mortuus fuit resurrexit.s.trigintatriũ annoꝝ.q̃etas in oĩbus pfãtioꝝ est t gratioꝝ. Propẽ hꝭ mulieres viderũt iuuenẽ. Sz q̃ lazar⁹ p dñm resuscitat⁹ ad laboꝝ t miserias pristinas resurrexit.ꝑpter q̃ etiã sic̃ dicit glo.dñs ipm̃ resuscitãdo fleuit.ne crederem⁹ dñm talẽ resurrexisse. viderũt angelũ sedentez a dextris. In quo angelus q̃tez ẽmitatis ꝺsignauit. In sessiõe eñ angeli q̃es.in dextris eterni

tas designat. Nusq̄ enī in nouo testō plus angelus sedisse inuenit nisi hic. Et p tāto sicut dicit mḡr in hystorijs. aliqui volūt dicere stetit p sedit angelus et male. Ad hoc enī vt ostenderet ipsum resurrexisse ad q̄cte. viderūt mlieres sedē tē. et vt innueret illā q̄cte nō tpalē et trā sitoriā sed eternā. viderūt sedentē a dextris Nā sicut dicit btūs Greg. in Omelia Per leuā pñs vita p dextras etna designat. Juxta illud Can. vo. Leua ei⁹ subtea. meo. et dext. ill. am. me. Hāc q̄tez etnitatis christū p⁹ resurrectōez adeptū eē oñdit marc⁹ euāgelista dicēs. Dñs cū iesus postq̄ locut⁹ ē eis assūpt⁹ ē in celū et sedet a dext. ōi. Et apls ad Heb. j. Qui cū sit mḡt splēdor glorie et figura substantie ei⁹ sedet ad dexterā maiestatis in excelsis. ¶ Jtē angelus vt innueret in resurgēte corpis glorificatōez viderunt ipm cooptū stola cādida. In stola ei corpis vestimētū. in cādore cuisdē glorificatio designat. Hāc glificatōez corpis in christo angelus in ascēsiōe ei⁹ qñ dixerūt. Quis est iste q̄ vēit de edō tinctis ve. ō bosra. ammirabant dicentes. Esa. xlij. Iste formosus in stola sua gradiēs. Necnō. Gradiebat enī cooptus stola cādida. ¶ Sic ḡ euangelista in p̄missis vbis oñdit q̄ angel⁹ circa xp̄i resurrectōez testificatus est resurgentis etatē cū dicit q̄ viderūt iuuenez Et resurgētis eternā quietē cū viderūt sedentē a dextris. Et resurgētis glorificationē in eo q̄ viderūt cooptū stola cādida. ¶ Et qz christ⁹ dñs sic dicit apls Cor. xv. Primitie est resurgentiū. in sua et nostrā resurrectōz designauit. Ipse est enī cā nre resurrectiōis. et hoc in oi genere cāy. ¶ Est enī cā mactalis. q̄ materiā corpozis si q̄ defuerit restaurabit. sic patz in pueris baptizatis et corpe viciatis. sic sūt q̄ nascunt sine manib⁹ vel pedib⁹ vel hmōi. qz oēs sicut dicit apls resurgēt sc̄o rupti. glo. i. integri. et iuxta mēsurā plenitudis xp̄i qz oēs tā magni et tales sic debuerant esse circa trigintatres ānos circa quos xp̄s resurrexit. ¶ Jtē est cā efficiēs nre resurrectōis. Jo. v. Oēs ei q̄ in monumētis sūt audiūt vo. filij dei. et q̄ audiūt. vi. ¶ Jtē est cā finalis. qz ipse est finis nre resurrectōis. s. fruitio ipsius Thes. iij. Sic rapiēmur illis. s. q̄ pīo resurgēt in nubib⁹ obuiā xp̄o in aera. et sic sp cū dño erim⁹ ¶ Jtē est cā formalis. Phil. iij. Qui reform. corpus humilitatis nre ꝓ figuratū corpi clarificatū sue. Sic reformat se aliq̄ mulier ad figurā sue in speculo videndo. sic et nos speculū etnitatis videndo. et mlto efficaci⁹. qz mulier retorquēs nasū suū vl ocl⁹ quē videt i speculo. nō p̄t corrigere in speculo vo etnitatis oīa corriguntur. Cō figurati itaq̄ erim⁹ corpi claritatis sue qz resurgemus iuuenes. i. ad instar etatis sue. Jtē qz resurgem⁹ vt ad dexterā etne q̄tis cū ipo sedeam⁹. Item qz resurgem⁹ cooopti stola cādida. i. cū corpore glorificato ꝓ figurato corpi claritatis sue. Et ¶ Resurgem⁹ ḡ iuuenes qz est eiusdē etatis cū christo. Un epō. iij. dicit apls. Donec occurram⁹ oēs in vnū virū pfectū. Jsta ei etas scz trigintatriū annoz est pfectior in q̄ xp̄s resurrexit. Un subdit apls. In mēsurā etatis plenitudis christi. Oēs enī qui vel in vtero vel extra vterū vixerūt q̄ mori potuerūt cuiuscunq̄ etatis fuerint resurgēt in etate p̄dicta. s. triginta triū ānoz et triū mēsiū. quātūcunq̄ etiā senes obierint. vel in minori etate decesserint. ita plene et integre q̄ nec capilli⁹ de capite illoꝝ pibit q̄ esse debeat. vel electis ad decorē. vl reprobis ad laborē. et q̄cūq̄ puluerē vel cinerē corp⁹ resoluat. et in q̄ncūq̄ alioz corpa substātiā vel in ipsa elemēta ꝓuertat. i quorūcūq̄ aialiū vel hoīm cibū vel carnē mutet. sicut dicit Aug. in li. de doctrina christiana. vbute ōi q̄ simul oīa creauit illi aie redibit in pūcto corpis. q̄ illā vt hō fieret. creseceret. vueret aiauit. etiaz si mōstr⁹ in mēbris vro suffocatū. etiā si pueri bimēbres nascunt. sic Hiero. accidisse refert in oriēte hoiez duplicē natū vsq̄ ad renes tales resurgent q̄les si

geminī nati fuissent Jn cōuenienti ḡet decēt etate. qz iuuenes resurgem⁹. ps. Renoua. vt aq̄. iu. tua. ℔ Dz ad q̄d nunq̄d sic nascimur ita resurgem⁹ ad laborē. Nō vnq̄ ꝑ poti⁹ ad eternā q̄e tē. qō signauit angelus a dextris sedē do. Nō em̄ in hoc mōdo sedēt sancti sed poti⁹ stant. ꝑ in regno ēterno sedebunt. Apoc. iij. Qui vicerit. dabo illi sedere mecū in throno meo. sic ꝛ ego vici ꝛ sedi cū ꝑre meo in throno ei⁹. Sedere ei q̄escētis ē. ꝛ tūc vere q̄escem⁹. Jbi enīz q̄libet ꝑstitutus a ḡtuoꝛ liber erit q̄ turbāt quietē. s. a cūctis vicijs. qz non est pax ipijs. Esa lxij. Impij em̄ ḡsi mare feruēs qō quiescere nō pōt. Dz ibi petīm nō dñabit nobis. ℙro quo dicit Esa. lx. ℙopul⁹ tuus oēs iusti. Jtē liber ē ab mētis angustijs. qz ibi fugiet dolor ꝛ gemit⁹. Esa. lj. Jtē liber est ab indebitis fulcijs. Un Joh. xv. Jā nō dico vos ser. ꝑ ami. Jtē liber est ab oīmodis miserijs. Un Apoc. xxj. Absterget de⁹ oēm lacrimā. i. oēz cāz lacrimādi ab oculis sctoꝝ. ꝛ iā nō erit amplⁱ neq̄ cla. ꝑ nec vllⁱ dolor. Hec ē quies ēterna. sctis ꝓplurimū accepta qz erit in formidabilis. Esa. xvij. Quiescēt. ꝛ nō erit qui exterreat. Jtē erit delectabilis ℙrouer. viij. Quiesces ꝛ suauis erit somn⁹tu⁹. Jtē erit satiabilis. Job. xxxvj Erit reḡes mēse tue plena pinguedie Hec mir. qz ipse iesus trāsiēs misrabit illis. Jtē erit reḡes venerabil⁹. Job xij. Reḡescere cū regib⁹ ꝛ ꝓsulib⁹ tre. i. apīis ꝛ alijs sctis. O q̄ venerāda societas in q̄ btā virgo erit ꝛ apli ꝛ alij scti. Dz cū q̄libet corpe resurgem⁹ vnq̄ sicut ꝛ ch̄ist⁹. s. cū glorificato. Nō imuit angelus q̄ coopt⁹ stola cādida appuit. Jn stola ei vestimtū corpis quo vestit⁹ aīa intelligit. Hic Apoc. xvij. dr de martyribus Lauerūt sto. su. in sanguīe agni. Jn cādore vo glorificatio corpis designat. quā glorificatioz suā x̄ps in trāsfiguratōe designauit. Vicut dicit glo. Un resplenduit facies eius sicut sol. Et candē glorificatōez fidelibus suis ꝓmisit. Matḥ. xiij. Fulgebūt sicut sol in regno patris coꝝ. Et tūc sol septemplicat pulcritoꝛ erit q̄ mō. Sic dr Esa. xxx. In candore em̄ solis vel in radio inuenīunt ḡtuoꝛ. s. impassibilitas. claritas. velocitas ꝛ subtilitas. Que ḡtuoꝛ glorificatoꝝ corpibus ꝓferunt. Unde apl⁹. j. Coꝝ. xv. dicit de corpe nostro q̄ resurget in incorruptiōe. i. impassibile. q̄. s. ꝑ passiōes corrupi nō pōt. Jtez resurget in gloria. i. pulcrum et splendidū. Jtem surget in virtute q̄tū ad subtilitatē. quia nullū quantūtunq̄ duꝝ sibi resistere poterit. Jtē surget spūale. i. leue q̄tum ad agilitatē. qz vbicūq̄ voluerit spūs ibi ꝓtinus erit ꝛ corpus Tanta em̄ erit tunc in vno quoq̄ ꝑpassibilitas siue sanitas q̄ nulla corrupcione infirmabit. Tanta pulcritudo q̄ nulla vetustate sicut in ꝑsenti fit deformabit. Tāta agilitas q̄ vbicūq̄ voluerit homo esse ibi statim erit. Jtem tāta subtilitas q̄ etiā murus ferreus trā situm corpis impedire nō poterit. Ad quam nos ꝛc.

De euangelio.

Sermo. LXXXVIII.

Iesum q̄ritis nazarenū. surrexit nō ē hic. Mar. vl. Duo in his vbis⁹ inuenīt. vnū ad imitationē iesuz q̄rere. aliud ad ꝓgtulationē. s. iesum surrexisse. Circa quesitōez q̄ est imitāda tria intimant. s. q̄rentiū nūerus. modus. ꝛ cā. Nūerus ad q̄rendū iesuz ꝓuenies. qz maria magdalene. maria iacobi. ꝛ maria salome. Mod⁹ q̄rēdi iesum expedit ens. qz valde mane cū aromatib⁹. Dz cā decēs vt venientes vngerēt iesum. Vere nūerus q̄rentiū iesū in marijs inuenīt ꝓuenies. Tres ei marie triplicem statū q̄rentiū iesū repīnāt. s. statū icipientiū. ꝓficientiū. ꝛ ꝑfectoꝝ. Et hos status q̄ querit iesū nunq̄ inuenīet. In maria magdalena status inspirantiū. siue incipientiū. Jpa em̄ lōga trahēs suspi

ria. meruit ventã petõr. lu. vij. In maria iacobi stat? aspirãtiũ siue pficientiũ q̃ luctãdo virilit celestez vitã obtinent In maria salome q̃ pacifica interptat stat? respirantiũ siue pfector q̃ in pace mentis respirãt a pugnis. Iurta illud In pace in idipm dor. tre. Prima. s. suspirãs siue incipiẽs q̃rit ihesuz. i. salutẽ q̃ a culpa liberet. et inspirãs siue pficiẽs q̃rit crucifixũ. vt. s. crucẽ ipsi? imitet. Respirãs vo siue pfect? q̃rit nazarenũ. i. otẽplatõis florẽ quo delectet. K Modus aũt q̃rẽdi fuit expedies. q: q̃sierit festinãt. Vñ valde mane q̃rito potuerũt. Võ est õ pcrastinãtesq̃ differunt vsqz i semiũ q̃rere ihesũ. ecc. v. Ne tardes conuerti ad dñm. Adapta õ pmõe Fuge ꝙue bone. in die tibi martiri. T Itẽ q̃sierũt reuerenter. q: cũ aromatib? Võ est õ negligẽtes. Exo. xxiij. Non appebis in ꝓspectu meo vacu?. T Itẽ q̃sierũt ardẽter. et õ ad inuicẽ loq̃bant Flagrabãt cõ desiderio videndi. et õ anteq̃ ꝓuenirẽt tractabãt õ ipeduñto Võ est õ tepidos. apoc. iij. Vtinã esses calidus aut frigidus L Cã aũt q̃rendi decẽs. q: vt vementes vngerẽt ihesũ. Querit aũt vngi tripl'r. In pede. in capite. in corpe. Ad pedẽ fuit vngentum ꝓritõis a peccatrice. Lu. vij. Ad caput vngẽtũ deuotõis Mat. xxvj. Effudit sup caput ipsi? recũbentis. Ad corp? id ẽ ad mẽbra sua vngentũ ꝓpassiõis Joh. xix. Attulit nicodem? mixturam myrre et aloes q̃si libras centũ. Premissa q̃ osa sũt ad imitatiõez. Cũ vngẽto cõpritõis dñt q̃rere ihesuz incipiẽtes Cũ vngento ꝓpassiõis pficientes. Et cũ vngẽto deuotõnis pfecti siue ꝓtem plãtes W Hz ogtulatio sequit in q̃ dic. Surrexit. Ler? rumor. Surrexit ꝙdem q: ceciderat. Amos. ix. Suscitabo tabernaculũ qõ cecidit. Itez surrexit. q: sederat. ps. Tu cog. ses. me. et resur. Itẽ surrexit q: dormierat. ps. Ego dor. et som. ce. et exurrexi. Cecidit dũ capet in mẽbris. Esa. lxiij. Quasi folium cecidim? vniuersi. Sedit dñs crucifigere. Erux cõ christi cathedra fuit. ihũ. Re. vl. Dauid in cathedra sapie. Dor miuit dñs mozere. Can. v. Ego dor. et cor me. vigi. tẽ.

De euan. Ser. LXXXIX.

Surrexit nõ ẽ hic ecce loc?. Sed ite dici. dis. ci? et petro. Mar. vlti. K Sic legit hodie i cuãgelio. ỹba sũt angelicã nũciantis christi resurrectiõez. T Tria aũt circa hec ỹba debem? considerare. Vnũ ex pte christi. aliud ex pte angeli tertiũ ex pte nr̃i. Ex pte christi ipsi? resurrectõz. q̃ notat ibi Surrexit Ex pte angeli resurrectõis testificatõz quem notat ibi Nõ est hic. ecce loc?. Ex pte nr̃i resurrectõis vtilitatẽ q̃ notat ibi. Ite dic. dis. ci? T Circa primũ. s. circa dñi resurrectõz q̃ notat cũ dic. Surrexit. mlta notanda occurrũt q̃ etiã in spũali tre surrectõe dñt attẽdi. T Et prio q? dñs surrexit vere. ñ fantastice. sic samuel. s. Regũ. Sic hypocrite faciunt. Contra quos dr. Lu. xxiij. Surrexit dñs vere. Hypocrite ei? et si apparẽt ex? viui. int? tñ ve sũt mortui. Sũt enim sicut dicit dñs mat. xxiij. velut sepulcra dealbata q̃ apparẽt ex? speciosa. it? aũt plena sũt spurcicia. Sic ipsi foris appẽt iusti. it? aũt plem sũt iniq̃tate. Exẽplũ i pm. ca. vij d. T Scdo surrexit cito et festinatõe q: ẽcia die. õ illos q̃ p annũ tãpli? differũt a petõ resurgere. i. Cor. xv. Surrexit ẽcia die sm scriptutas T Tercio surrexit cũ decẽti societate. mat. xxvij. Mlta corpa sctõr q̃ dormierãt surrexerũt glo. hiero. Nõ añ surrexerũt q̃ dñs vt sit ipse priogenit? in mltis frib?. Ethicã etiã credũt cũ dño ascẽdisse. Sic certe freq̃nt q̃n vn? magn? petõr maxie potẽs i sect'o resurgit mlti exẽplo illius a petõ resurgũt. Exẽpl. t. v. K Quarto surrexit facilit. et si õ difficltate. sic q̃s õ facilt a sõno exurgat. vñ ps. Ego dor. et som. ce. et exurrexi. glo. a morte Erhic re. xxxj. q̃si de sõno suscitat? fũ et vidi et

somnus meus dulcis mihi. Nec mirū laborauerit es̄ t magnū op⁹. s. nr̄e re dēptōis ꝓpleuerat. Eccs. v. Dulc̄ ē somn⁹ opanti. Nō est ꝺ illos q̄ difficulē surgūt a pcī sōno. puer. vj. Usq; quo piger dor. Et ad ephe. v. Surge q̄ dor. et exurge a mortuis. Exēplū ca. vj. E Quinto surrexit etiam tr̄ nō ampli⁹ op primēdus a morte. Ro. vj. Christ⁹ resur. a mor. iā nō mo. mors illi vl. ñ dñabit. Nō ē ꝺ reciduātes. ij. Pet. ij. Canis reuersus ad vomitū suū ꝛc̄. Piere. ij. Ꝟilis facta es nimis iterās vias tuas. E Ultio surrexit cū gloria t honore q̄ q̄ primo fuerat abiect⁹ surrexit glō sus. Pe. j. Suscitauit eū iūct a mortuis t dedit illi glaz. Ita t nos faciam⁹ sz̄ vētā vita abiecta in vita honesta cōuersemur. Ro. vj. Quō christ⁹ surre. a mor. p glaz pr̄is. ita t nos ī nouitate vite ābulem⁹. Exēplū. ca. j. E. O Circa scōm. s. angeli testificationē q̄ notat cū dicit. Non est hic. Ecce loc⁹. Nota q̄ hz resurrectio christi mltiplicē testificationē. Nec eī gloriosa resurrectio sic̄ scriptura testificat̄ fuit a deo pr̄e lōge añ ꝓmissa. Añ Act. xiij. dic̄ paul⁹. Nos bis annūciam⁹ iūct eā q̄ ad pr̄es nr̄os reꝓmissio facta ē. qm̄ hāc de⁹ adiplet fili⁹ vr̄is resuscitās iesū. Et amos. ix. In die illo glo. resurrectōis. suscitabo tabernaculū dauid qō ceciderat. et reedificabo apturas muroꝝ eius. Per tabernaculū dauid qō cecidit pñt intelligi corp⁹ christi qō in passiōe recubuit. Per apturas muroꝝ cicatrices vulnerū ei⁹. Hic est dauid de quo ꝺr̄ Iheř. xxiij. Suscitabo dauid ger. iustū. E Secundo fuit in lege veteri multipl̄r figurata. Hic ē Gen. xxviij. verus iacob t luctator q̄ mane surgēs tulit lapidem quē suppo suerat capiti suo. t erexit in titulū fundēs oleū desup. Ipse eñ p⁹ luctā passiōis mane pma sabbati surrexit. Iurta illud ps. Exurgā diluculo lapidē. i crucem volūtarie capiti suo suppo suit. que crux tō lapis ꝺr̄. q̄ ī ea dura sustinuit t eius duriciā sensit. Sz phoc q̄ lapis in titulū erigit christi resurrectio designat. sicut dicit glo. Sup hūc lapidē oleū fudit. cū crucē ex mīa suo sanguīe punxit vt iā nō sit dura t aspa ꝫ suauis t leuissima vtpote sanguine christi puncta. Hic est samson q̄ interp̄tat sol eorum. De quo Iud. xvj. Dormiuit samson vsq; ad medium noctis. tinde ꝓsurgēs apphendit ambas portē fores cū postib⁹ suis t sera. iposit asq; hūeris suis portauit vsq; ad vticē mōtis. Ut dicit Greg. in glo. quē in hō facto samson nisi redēptorē nostr̄ signat. q̄d gaza nisi infernū. q̄d philistei nisi phdia iudeoꝝ. Qui cū mortuū dominū viderent t corp⁹ ei⁹ in sepulcro positū custodes illico deputauerūt t auctorē vite īferni claustris detentū q̄ sā son in gaza se dephendisse letati sunt. Sz ver⁹ samson media nocte nō solū de inferno liber exijt. ꝫ etiā portas īferni destruxit t mōtis vticē subijt. q̄ resurgēdo t ascendendo reg̃ celoꝝ ꝓscēdit. E Tercio fuit a pphetis multipliciē pphetata. Añ Act. x. petr⁹. Hunc iūct de⁹ suscitauit a mortuis. Et p⁹ subdit. Huic oēs pphe testimoniū phibent. E Quarto ab ipso christo fuit figurata in trāsfiguratōe. t ꝓdicta t mānifesta. De prio Mat. xvij. Duxit illos in mōtē excelsū t trāsfigurat⁹ est añ illos Glo. Nō substantiā carnis amisit sed glaz future resurrectōis oñdit. De secūdo mat. xvij. Filij hoīs tradet̄ ī man⁹ hoīm t occident eū. t ter̄a die resurget. De tercio Act. j. Mult⁹ pbuit seipm vi uū in mltis argumētis. E Quīto fuit ab angel̄ cū gaudio nūciata. Añ hic dicit Surrexit. ñ est hic. ecce loc⁹. E Sexto fuit ab apl̄is vtute magī testificata. Unde Act. iiij. Virtute magī red. apo. testi. resur. iesu christi dñi nr̄i. Itē Act. ij. dic̄ Pe. Hūc iesū resuscitauit de⁹ cui⁹ nos oēs testes sum⁹. Sic ḡ p ꝓmissa ptz resurrectōez christi diuersis tpib⁹ a diuersis t diuersimode testificatā. P E Tercio ꝓsiderare debem⁹ resurrectōis vtilitatez q̄ notat ibi. cū dic̄. Ite dicite

discipulis ei? Talis eñ fuit discipulis ꝛ nobis ad fidē corroborandā. ad spez repandā. ꝛ ad caritatē inflāmandam. Corroborauit eñ vacillantē fidem in apłis. Uñ dic̄ Mar. vl. Apparuit il. ie. ꝛ exprobrauit incredulitatē cordis eorū. qz his q̄ viderāt eū resurrexisse nō crediderūt. Et Act. xvij. dicit paulus de christo. Fidē p̄bēs oīb? suscitans eū a mortuis. Et. j. Cor. xv. Si christ? nō resurrexit inanis ē p̄dicatio nr̄a. inanis ē ꝛ fides vr̄a. Adhuc eñ estis in pctis vr̄is. Item repauit p resurrectionē spem discipulor. ꝛ maxīe in petro. ne desperet p̄p̄ negationē. Propter h̄ specialiter nominauit petr̄ dicēs. Ite dici. discip. eius ꝛ pe. Prop̄ h̄ dicit Pe. j. pe. j. Regenerauit nos in spem vite p resurrectionē ie su christi ex mortuis. Et Ro. xv. Qui exurget. glo. a morte. regere gētes. i. eū gētes spabūt. ps̄. Spate i eo oīs congregatio ppli. Item p resurrectionē inflāmauit discipl̄os caritatē. Uñ Lu. xxiij duo discipli. q̄b? appuit i via i emaus eūtib?. dixerūt ad inuicē. glo. iā certi de resurrectiōe. Nōne cor nr̄m ar. erat in nobis dū loq̄r̄et in via. Quātū aut̄ē resurrectio christi oēs apłos ad amorez ipsi? inflāmauerat. patz p effectū. qz cū timuerit ō h̄ maxīe scādalizarent̄ q̄ eū resurrexisse p̄dicabāt. ipsi nec minis nec ꝓberib? ad h̄ restrīgi potuer̄t. Sz ibāt apli gaudentes qm̄ di. ha. sūt p nō. ie. ꝓtu. pati. Caritas ei? xp̄i vrgebat eos.

De euangelio. Ser. XC.

Te nūciate fratribꝰ meis vt eāt galileā Mat. vl. Hic oñdit dñs q̄lit resurretiōis anñciatio dz fieri a mlieribus. Oñdit modū. psonas ꝛ locū. Modū prio. qz diligent̄. ꝛ h̄ cū dicit. Ite. q. d. Vos ipse exeq̄mi. vt. s. diligentia excludat tarditatē. Uñ etiā nō dicit Ibitis. ꝛ ite. Esa. xviij. Ite āgeli veloces. i. nūcij. ad gentē ꝓuulsā ꝛ dilaceratā. i. apostolos. Scdo exprimit psonas q̄b? facienda est denūciatio cū dic̄. Frib? meis Ad istū nunciū offerebat se prio cū docebat. Nar. no. tu. fra. me. i. apłis vel christianis. Heb. ij. Nō p̄fūdit nos vocare frēs. Gen. xv. Ego sū ioseph frat vr̄ quē vēdidistis in egyp. qz certe vn? de nobis vēdidit eū. Dic cū alic? famulus crimē omittit. alli? familia dz fecisse. Et p? subdit ioseph. Nolite timere Gen̄. Puto bone ie su q̄ me sp̄nere ñ poteris. qz os de ossib? meis. ꝛ caro de carne mea es. Tercio oñdit locū quo tēdere debēt si deū videre volūt. i. galileā. Voluit aūt dñs in galilea p̄dō. ppē misteriū. vt dic̄ glo. triplici rōne. Prima ē. qz galilea interp̄tat trāsmigratō Precedit em̄ in galilea ꝛ discipuli sequunt̄. p h̄ significās gr̄am trāsmigrāra a iudeis ad gētes. qđ ꝓficiat act. xij Vobis opoz. primū loq̄ vbū dei. ꝛ qm̄ repulistis illō ec. Ouer. ad gētes. Secda rō ē vt nos trāsmigre doceret de vicijs ad vtutē. vel de vtute ad vtutē. ij. Cor. iij. Nos aūt oēs reuelata facie gloriā dñi specu. trāsformamur a clari. in clari. Ere plū ca. iij. M. Tercia rō ē qz galilea etiā dz reuelatio. qz cū trāsmigueri? ō h̄ secko ad celū reuelabit̄ nobis ñ i forma fut ꝛ i ea i q̄ eq̄t ē p̄n. Quā forsitā visionē petebat amicus dei moyses. d. Ōnde mihi facie tuā. ps̄. Satiabor cū appa. glo. tua. Tho. xij. Beat? ero si fuerint reliq̄e semis mei ad videndā claritatē hierlm. Hāc resurrectōez tangit beda sup h̄ūc locum. Illuc nos p̄cessit vñ ad nos venies ñ recessit. ꝛ quo nos p̄cedēs ñ deserut. ipsa erit bta trāsmigratio de h̄ secko ad eēm̄itatez. Hebr. xij. Nō h̄emus hic manen. ciui. ꝛ futurā. Exēplū ca. iij. S. Exē. ca. ix.

Dñica prima post pascā de epła. Sermo. XCI.

Incit mōm fides nr̄a. j. Jo. v. In hts vbis beatus Joh. ānuit pugnā ꝛ docz victoriaz Pugnā ānuit eē a mōdo. victoriā a fide

cū dic̄. Vincit mū.fi.no. Pugnat aūt mūdus ꝯ fideles dupl'r.s.p suos t p sua. Per suos tripl'r.vicz p tyrānos violēter oppz̄imēdo.p hereticos fraudulenter decipiēdo.p male viuētes ad pctā alliciēdo. De sūt tres bestie ꝺ mari.i.de mōdo ascēdentes ꝺ añ.vij. Leena ferox p quā tyrānt designant q̄ viuunt de pda. Pard' varius p quē hereticī q̄ sūt varij t discordes inē se. Ursus horiā' p quē male viuētes. q̄ exēplo suo lacerāt ꝓscias bonoꝝ. Re. Egressi sūt duo vsi t lacerauerūt pueros. Per q̄r tā ꝺo bestiā q̄ ē inōsabilis t ceterī crudeliōr pōt intelligi ipse diabolus q̄ ē rector pdictoꝝ.p quo t pr̄ceps mūdi ꝺr a quo crudeli' spūgmur. Ꝺ Ꝺz pdī hostes a fidelib' oēs p fidē deuincunt. Nā tyrānoꝝ crudelitatē vincunt p triplicē fidē. Vicz p fidē passiōis.q̄ cōsiderādo dolorē passiōis christi.dolores ꝓpr̄ios puplicēdūt. Ber. Deuot' miles sua vulnera nō sentit dū duc̄ sui vulnera intuet. Ad hāc ꝓsideratiōez monet christ' Lreñ.j. O vos oēs q̄ trāsitis p viā attē.t vi.si ē do.si.sic̄ do.me'. Itē vincit crudelitatē tyrānoꝝ p fidē resurrectōis.q̄ fideles cōsiderādo decorem corpis quē in resurrectōe christ' habuit t etiā ipsi hēbūt libenē sustinent carnis maceratiōz. Ūñ.j. Mach.vij. Tercius fr̄ postulat' a tyrāno linguā cito ptulit.t manū ꝓstāter expādit.t cum fiducia ait. E celo ista possideo. ꝑ ꝓpē leges dei hecipsa despicio. q̄m ab ipso me ea receptur̄ spero t adeo pulcra sic̄ pmisit Mat.xiij. Fulgebūt iusti sic̄ sol Itē vicit tyrānos p fidē vltōis. Magnā ei vltionē faciet dñs ꝓ fidelib' ꝺ tyrānos Ūñ Apoc.vj. Postq̄ dixerūt sci.vindica dñe sanguinē nr̄m.accepe runt diuinū r̄ñsum. Sustinete modicū tp̄s. Ps. Ut fiat vindictaz in natio. incre.in po. Ad alli.re.coꝝ i ope.t no. co.in ma.fer. Ut fiat eis iudi.cōscrip. gl'a hec ē oīb' scis ei'. Magn̄ vtiq̄ gl'a sanctis q̄ pauper t hūiles fuerunt.q̄n reges t pr̄cipes ligati iacebunt sub pedibus eoꝝ. Malach.vl. Calcabitis impios cū fuerint cinis sub planta pedū vr̄oꝝ. Exēplū in ꝓmptu.ca.iij. E Ꝺ Secō fideles vincūt hereticos callide decipientes p fidē tripliciē Nā saracenos q̄ decepti sunt sub specie carnalitatis.qz machomet' vt eos allicer̄et.pmisit eis oēs carnis delicias hos vincūt p aspritatē. Sic fide moyses gn̄ dis effect' elegit affligi cū pplo dei potius q̄ tpalis pcī hīe tocūdritatē Coꝝ. ix. Castigo corp' meū t in seruitutez redigo. Exemplū ca.ix. C. ꝺ. Itē vincūt iudeos q̄ decepti sunt sub specie cupiditatis.ne.s.pderēt locū t gentem. p largitatē.qz p christo tres t locū dimittunt. Sic abraam fide deo obediuit dimittens terrā natiuitatis t domū p̄ris. Heb.xj. Sic t aplus. Ossa arbi.est vt stercora vt xp̄m lucrifaceret Mat.xix. Vade t vēde oīa q̄ habes t da paupi b' t seq̄re me. Exemplū ca.v. R. Itē vincūt hereticos q̄ decepti sunt sub specie ipunitatis.vel qz futurā vitaz t penā nō credūt vt sunt epicuri.vel qz credūt se ab oī pena absolui p cōsolatos vt sūt pathereni t manichei.vl' qz credūt q̄ ꝑpē magnā mīaz dei null' sit habitur' pena sic̄ multi sentiūt.t ꝺr sensisse origenes. Hos oēs vincūt p ꝺtinuā pnse seueritatez. Attendentes illud qđ ꝺr. Mat.vij. Facite dignos fructi' pnse Sic scī circūierūt in melotis.in pellibus caprinis egentes angustiati afflicti.q̄b' dign' non erat mōs. Exem.ca.q̄ J. Et hi oēs testimonio fidei ꝓbati in uēti sūt Ꝺ Tercio vincūt fideles male viuētes oē pctm̄ cuadēdo.t ꝺ p triplicē fidē. Frugiale p fidez baptismatis Mat.vl. Qui crediderit t bapti. fuerit salu' erit. Itē actuale p fidē ꝓfessionis.qz ore ꝓfessio fit ad salutē. p̄s. Ꝺri ꝓfitebor tu.re.ipi.pec. Itē veniale p fidē vnctiōis t cōmunionis Heb.ix. Quāto magis christi sanguis emū. cō scientiā nr̄am Sic g̃ fideles in p̄dictis p fidem mundū vincūt. E Vincunt nichilomin' pr̄incipes t rectoꝝ mōi.i.

demones ꝓdictoꝝ ꝫ nos incitatores. ꝓ fidei feruoꝛē. Unū. j. Pe. v. Aduersariꝰ vester diabolus tanq̄ leo rugiēs circuit q̄rēs quē deuoꝛet. cui resistite fortes in fide. Et hoc triplr. Et primo ꝓ fidē aduratiōis in nose christi. Mar. viti. In nose meo demonia eiciēt. Sic̄ patet i Act̄. de paulo talib⁹. Exē plū ca. ij. S. ¶ Secō ꝓ fidē oratiōis Mar. ix. Hoc genꝰ deꝛo. in nullo pōt exire nisi in ieunio ⁊ oꝛōne. Ja. j. Postulet in fide nihil hesi. ¶ Tercio ꝓ fidē signatōis que fit ꝓ crucē Ezech. ix. Signa thau sup frōtes viroꝝ gementū. Et infra. Dēm sup quē videritis thau ne occidatis. Exēplū in dialogo de iudeo q̄ cū inter capuā ⁊ romā in tēplo apollinis deserto pnoctassz. in nocte vidit totū tēplū demonib⁹ repletū. ⁊ principē eoꝝ a singulis eoꝝ. vbi fuissent et q̄d egissent interrogantē. Nō videꝭ et audiēs iudeus signo crucis se munuit fidē hñs ꝙ ꝓ b posset a demonibus liberari. Nō et factū est Adapta. Deb habek in ꝓmptua. ca. xij. D. Aliud exemplū ibidē B. ¶ Itē pugnat mundus ꝫ fideles ꝓ sua tripl'r. s. ꝓ diuitias. delicias ⁊ honoꝛes. Quia sic̄ oꝛ. j. Jo. ij. Omne q̄ est in mundo. aut est ꝙcupiscentia oculoꝝ. aut ꝙcupiscētia carnis aut superbia vite. Que tria vincunt fideles ꝓ fidē. Unū Hebre. xj. Fide moyses grādis effectꝰ. negauit se esse filiū filie pharaonis. eccē ꝙtēptus honoꝛis. magis eligēs affligi cū pplo dei q̄ tpalis peccati hꝛe toc̄ditatē. ecce cōtemptus delicias. maioꝛes estimās diuitias thesauro egyptioꝝ improperiū christi. ecce cōtemptus diuitias. Hec em̄ in spū christū ꝙtemnere ꝓuiderat ⁊ docere cōtemni. Nā ꝙtra diuitias docuit paupertatem q̄ in cruce nudꝰ remansit. Contra superbiā docuit hūilitatez ⁊ vilitatez q̄ tā vili genere mortis ⁊ cum latronibus cōdemnari voluit. Cōtra carnis delicias docuit aspiratem. q̄ affixꝰ clauis. ꝙfixus lācea. coꝛonatꝰ spinis. sputis illitus. felle potatus fuit.

De euage. Sermo. xcii.

Pax vobis. Joh. xx. ¶ Quia apli tāq̄ desolati foribus clausis sedebāt ꝓpē metū iudeoꝝ. Ideo sicut in hodierno euāgelio cōtinet̄ dñs stās in medio eoꝝ triplicit̄ est eos cōsolatꝰ. vicz in verbis q̄ ꝓtulit cū dixit. Pax vobis. Item in signis q̄ oñdit qz oñdit eis manꝰ ⁊ pedes. Item in donis q̄ ꝙtulit. Unū insufflauit in eis ⁊ dixit. Accipite spūsc̄m In verbis q̄ ꝓtulit pacē reddidit quaz pdiderāt. Itē in signis que ostendit fidem ꝙfirmauit. in qua hesitauerāt. In donis que contulit amoꝛē inflāmauit. in quo tepuerāt. ¶ Ps. In ꝙbis autē nūciauit eis tribus vicibꝰ pacem. ꝓpē triplicē pacem quā pdiderāt. vicz pacē pectoꝛis. pacē tpis. ⁊ pacē eternitatis. Pax pectoꝛis est tranq̄llitas mentis. q̄ spūssanctꝰ ꝓpellat motꝰ carnis. De qua ps. Pax multa dili. no. tuuz. Pax tpis est cōcoꝛdia cū ꝓximis. s. ab⁊ bel loꝝ conflictu. De qua ezechias Reg. xx. Sit tm̄ pax et veritas in diebꝰ meis Pax eternitatis est absentia oꝝ mali. et p̄sentia oꝝ boni. et hec erit in vita eterna. De q̄ Phil. iij. Pax dei q̄ exuperat oñez sensuz custodiat coꝛda vestra ¶ Primā nō hñt mali. quia nō est pax impiis. Esa. xlviij. Impij q̄si mare feruēs. Esa. l. Magna est em̄ pena et pugna remoꝛdens ꝙscia. Sap. xvij Semp seua p̄sumit pturbata ꝙscientia Exemplū. ca. ij. D. Secundā non hñt superbi. qz inter superbos sp sunt iurgia. dū em̄ vnus ante alīū querit vsurpare gloriā turbāt pacem. Bern. O stulti filij adam contēnentes pacē glām appetentes ⁊ pacem ⁊ gloriā pdunt. Terciā hñt tantū boni. nunc in spe tandez in re. De qua Joh. xvj. In mūdo pressuram in me aūt pacē habebitis. Et ps. In pace in idipsum doꝛ. ⁊ req. ¶ Primā. s. pectoꝛis pdiderant apli ꝓpē infidelitatem. q̄n relicto eo oēs fugerunt.

Secūdā. s. tpis nō habebāt ppt̄ metuz
t supbiā iudeoz. p quo t foribus clau
sis latebāt. De tercia. s. eternitatis red
didit spem t tandē rē. Propt̄ quā tri
plicē pacem ter in cuāgelio hodie dixit
eis. pax vobis. ℣ Scdo qz hesita
bāt in fide ꝛfirmauit fidē in signis que
oñdit. Expōsse eī thomas oñdit se ī fide
hesitare cū diceret apl̄is. Nisi videro
fixurā clauoz ei⁹. t mittā manū meam
in latus ei⁹ nō credā. Ūñ dñs oñdens
signa vulneꝝ dixit thome. Inferdigitū
tuū huc t vide inc̄ plagaꝝ multitudi
nē plagaꝝ magtudinē t plagaꝝ amari
tudinē. Multitudinē c̄tū ad numeꝝ
qz q̄nc̄. Pro quo oñdit manus latus
t pedes. Vere fuit in eo illud Esa. j.
Vulnus t liuoz t plaga tumens. Vul
nus in clauo. liuoz i flagello. plaga in
telo. ita q̄ a planta pedis vsc̄ adverti
tem nō erat in eo sanitas. Jtē vide pla
gaꝝ magnitudinez c̄tum ad miseriam
Vide quale fuit vulnus claui vbi digi
tus potuit inferri. qualis lancee plaga
vbi manus est imissa. Jtez vide plaga
rū amaritudinē c̄tum ad sensum. qz in
manibus t pedibus q̄ sunt magis sen
sibilia doloris ppter cursum neruoz
t in latere vbi vitalia. Et q̄ ex hoz si
gnoz oñsione fuerit fides ꝛfirmata. cō
fessus est thomas dicens. Dñs meus t
deus meus. Et dñs subdit. Quia vidi
sti me tho. cre. rē. ℣ Tercio in do
no qđ ꝛtulit amorez ipsoz inflamauit
eū insufflauit dicens. Accipite spīm san
ctū. Si exhibitio opis ꝓbatio est dile
ctio. o q̄tū tunc apl̄i tenebant̄ ip̄m dili
gere. p tanti numeris collatione. quia b
donū multū ipsos nobilitauit. Hoc cīm
donū ꝛbus ꝛferr̄ hos replet. Ūñ Esa.
xj. Replebit eū spūs timoris dñi. Jtez
induit. Ūñ iudic. vj. Spūs induit ge
deonē. Jtez vngit. Ūñ Esa. lxj. Spūs
dñi sup me eo q̄ vnxerit me. Replet g̃
vt fluuius. Sic repleti sunt apl̄i spūsan
cto. Act̄ ij. pē. Fluminis impetus leti
ci. Jē induit vt vtus. Ūñ ipsis dictū est
Luc. vlc̄. Sedete hic donec induamini
virtu. ex al. Jtem vngit vt gra. Unđ. s.
Joh. ij. Unctio docet vos de oīb̄us.
Replendo igit̄ vt fluuius fecit eos in
ꝛscientijs puros. Propt̄ qđ apl̄s dixit
Coz. iij. Nihil mihi ꝛscius sum. Indu
endo vt vtus fecit ipsos in aduersitati
bus duros. Pro quo dicit Ro. ix. Cer
tus sum q̄ nec̄ moꝛs nec̄ vita poterit
nos a charitate dei separe. Ungēdo vt
gra fecit ipos ad infirmos cōpassiuos
Coz. xj. Quis infirmat̄ t ego nō infir
moꝛ. Rogemus g̃ dñm vt nobis pacez
offerat. vulnera sua ad memoriā redu
cat t donū ꝛferat spūssancti.

℣ Dñica secūda post paschā de epistola. Sermo. XCIII.

Christus passus ē
p nobis vobis relinquens exē
plum vt sequmini vestigia ei⁹. j. pet. ij.
℟ In his btūs petrus duo facit.
Primo cīm passionis oñdit bñficiū. cū
dicit. Christus passus est p nobis. Se
cundo oñdit hoc ip̄m esse nostre imita
tionis exemplū. cū subdit. Vobis relin
quēs exemplū vt sequmini rē. ℣ Circa
primū scz circa passionis bñficiuz tria
tangit. vicz q̄s passus est. q̄d passus t q̄
re passus. Quis passus. qz xp̄s. Voluit
aūt btūs petrus patientē noīe exprime
re. ppter q̄tuoz. ℣ Primo vt ꝛm quā na
turā passus est aduertamus. Saluatoꝛ
cīm noster qz duas naturas scz diuinaz
t hūanā in se habuit duobus fuit noia
tus noībus. vt sic vtraq̄ natura in du
plici noīe notificaret. Nam iesus. i. sal
uatoꝛ dictus est. qz saluū fecit pp̄lm suū
a peccatis coz. Et ꝛsoli diuinitati que
mit. Nemo cīm peccata dimittit nisi so
lus deus. Dictus est etiā xp̄s. i. vnctus.
t hoc c̄tum hūanitatē. In q̄nū cīm de
us fuit vngens. ℔ in c̄tum hō fuit vn
ctus. Nō vtrūq̄ tangit ps̄. dicens. Un
xit te deus deus tu⁹ oleo leticie. i. gre. p
ꝛsortibus tuis. i. alijs apostolis vel san
ctis. qz sibi datus est spūs. nō ad mensu
ram. nos aūt oīs de plenitudine eius

lz

accepimus. Propt̄ hō ḡ vt inuat. qz ſm
q̄ hō passus est dic̄. xp̄s passus est. ¶ Jē
nomen patiēt̄is exp̄ssit vt ipso noie in
mēoziā retento passionis bñficiū obli
uioni nō tradam⁹. Uñ hoies qñ alicu
ius factū volūt mēoze cōmēdare q̄rūt
de noie. Uñ Judic̄. xiij. dixit. pater sam
sonis ad angelū. Nō tibi nomen est vt
si ꝑmo tuus fuerit expletus honorem⁹
te. pō. Memores erūt nois tui dñe. Qz
certe si obliti sumus nomen dei nr̄i. t si
expandimus manus nr̄as ad deū alie
nū. nōne deus req̄ret ista. Qz p ysēqns
t bñficioz obliuiscem̄. pō. Obliti sunt
bñficioz et⁹ t mirabiliū q̄ oñdit eis.
Pro tanto dic̄t Ecc. xxix. Bram fide
tussoris ne obliuiscaris. dedit em̄ aiam
suā p te. Et ad Hebre. xij. Recogitate
eū q̄ talē sustinuit a pctōribus ꝺictio
nē. ¶ Jt̄ē nomen patientis exp̄ssit vt in
noie bñficio passionis intellecto de ipo
sibi gr̄as referamus. Phil. ij. In noie
iesu omne genu flectat̄. Et subdit cām.
Qz xp̄s factus est obe. vsq̄ ad moztem
t mō est in gl̄ia dei p̄ris. Propt̄ hō etiā
t plerisq̄ fideles flectūt genua q̄si gr̄as
referendo qñ a sacerdote in missa vl̄ in
hoziis xp̄s noiat̄. Jtez nomen patientis
exp̄ssit vt nos q̄ ab ipo xp̄o xp̄iani noi
natt sumus. si ad ip̄m tāq̄ ad dñm nr̄m
venire volumus p eandē viā passionis
tendamus. Portebat em̄ xp̄m pati. t
sic intrare in gl̄iam suā Luc. xxiiij. Esa.
xxx. Hec est via ambulate in ea. Unde
Act̄. xiij. dr̄. Per multas tribulatiōes
opo. nos intra. in re. dei. Exemplū. c. j:
A. ¶ Circa secundū nota q̄ oñdit
ip̄m tria passum. s. vboz maledictionez
cū dicit. Eū maledicer̄et. Item verbez
asperitatē. ibi. cū patereꝛ. Et moztis vi
litatez. ibi. Qui peccata nr̄a ptulit sup
lignū. Maledicebat ḡ ꝓbis cū tāq̄ pe
stifer accusabat̄. Lu. xxiij. Hūc iuenim⁹
subuertētē ppl̄m. Jt̄ē cū tāq̄ blasphem⁹
arguebat̄. Matḥ. xxvij. Blasphema
uit. Item cū tanq̄ fatuus deridebatur.
Mat. xxvij. Vach q̄ destruis templuz
dei t in tribus diebus illud reedificas

¶ Sz ꝺd patiebat̄ vtiq̄ dyaboli tēpta
menta. iudeoz sputa t vincula. alapas
t flagella t crucis tormenta. Uere po
terat dicere illud Hiere. viij. Doloz me
us sup̄ doloꝛē. Item moztis vilitatē
sustinuit qñ pctā nr̄a portauit super li
gnū scz crucis. Hoc em̄ genus tormen
toz int̄ oia vilissimū. Esa. liij. Uidim⁹
eū nouissimū viroz. Et sequit̄. Uñ nec
reputauimus eū. Bern̄. Esto vilis q̄n
tū poteris nūq̄ xp̄o vilioꝛ eris. Jpe siq̄
dē rex regū t dñs dñantiū vilissimo p
cio venalis est exp̄ositus. a vilissimo po
pulo vilissima passus. in vilissimo loco
crucifixus. vilissimo cruc̄ supplicio tra
ditus. t iter latrones positus. cū iniq̄s
t vilissimis hōibus deputatus ē. t mō
vilissimo est tractatus. ¶ Tercio
oñdit q̄re passus est. cū dicit. p nobis. t
b̄ innuit ex q̄druplici bono qō subdit.

Passus em̄ p nobis. i. p nostra exone
ratione. Uñ hic dr̄ q̄ peccata nr̄a ptulit
in coꝛpe suo. Nulluz em̄ ḡuius on⁹ q̄
onus peccati. pō. Iniq̄ta. mee sic̄ onus
ḡue ḡuate sunt sup me. Hoc onus a no
bis subleuauit. t in coꝛpore suo p̄ortā
uit. Unꝺ Joh. j. Ecce agnus dei q̄ tol.
pec. mūdi. Exemplū ca. xj. B. ¶ Jtez
p nobis. i. p nr̄a iustificatione. Uñ hic
dicit. Ut peccatis moztui iusticie viua
mus. Nā sicut dic̄ gp̄s Roꝛ. v. in vni
us delicto moꝛs reḡuit. multomagis in
vita regnabūt p iesum xp̄m. Osee. vj.
Viuificabit nos post duos dies. Exem
plū ca. xj. F. ¶ Jtez p nobis. i. p nostra
sanatione. Uñ dr̄. Cui⁹ liuoꝛe sanati su
mus. Non em̄ sanauit nos sic̄ alij me
dici faciūt vtendo secando vel potiōes
dando vel alīq̄ alta sufferenda imponē
do. Sed p nobis sanguinē p̄prium fun
dendo. cuius inq̄t liuoꝛe sanati sumus.
Nec mirū. Uirtus em̄ de illo exibat t
sanabat eos. Osee. vlt̄. Sanabo cōtri.
eoꝛ. ¶ Jtē p nobis. i. p nostra de exilio
ad patriā reductiōe. Uñ hic dicit. Era
tis em̄ sicut oues errantes. § quer. cūis
ad pa. t epi. aiaꝝ vr̄aꝝ. pō. Errauī sic̄
ouis q̄ perierat req̄re fuū tuū dñe.

Secūdo docet hīpm qđ xp̄s passus est esse nr̄e imitatōis exēplū. cū dicit. Vobis relinquēs exemplū vt sequmini vestigia ei⁹. Et bñ dicit vt sequmini. q⁹ secū eq̄liter currere nō valemus. τ vtinā a remotis eū sequi possemus. Ponūt aūt in epla tria vestigia in qb⁹ vult beatus petrus vt hīpm sequmur. ℣ Et p̄mū est innocentia. Fuit em̄ innocens pctō. Unde dicit. Qui pctm̄ nō fecit. Fuit innocens vbo. Unde. Nec inuentus est dol⁹ in ore ei⁹. Et certe si ad hīpm venire volumus hec vestigia reliquit vt hīpm sequmur. pō. Quis ascēdet in mon. dñi. aut qs sta. in lo. san. ei⁹. inno. mani. Et post Nec iurauit in dolo p̄rio suo. ℣ Secūdū est patia. Fuit ei patiēs psecutorib⁹ nec vbo nec facto rndendo Uñ cū male diceret ñ maledicebat. cū pateret nō cōminabat. Talr dñt facere xp̄i imitatores pō. Si reddidi retri. mihi ma. deci. me. ab inimi. meis inanis. Et ad Ro. xij. Nulli malū p malo red. ℣ Tercium est charitas. cū pondus pctōr nr̄or in corpore suo portauit. Et b̄ tangit cū dicit. Qui peccata nr̄a ptulit in cor. suo sup lignū. Hoc hīpm imitatores sui debem⁹ facere primo⁹ onera ex caritate supportando. Gal. vj. Alr alterius onera portate τ sic adimplebitis legē xp̄i.

De euāge. Sermo. XCIIII

Ego sū pastor bonus. Joh. x. ℣ In huius euangelij sūlitudine xp̄i tāq̄ bonī pastoris respectu ouiū. τ ouium respectu ponit cōmendatio. ℣ Christi aūt respectu ouiū ppendit triplex in b̄ euāgelio cōmendatio. Uicz ex ouiū redēptione. Prio quo dic̄. Aiam meā pono p ouibus meis. Jt̄ ex ouiū cognitione. Prio quo dic̄. Et cogsco meas. Jt̄ ex ouium adunatōe. p quo dic̄. Alias oues oportet me adducere. τ fiet vnū ouile. Redēptio vtiq̄ respicit passionē. j. Pet. j. Nō cor. au. τ ar. redēpti estis. ꝑ pcioso sangne agni incōtaminati. Cognitio vo ouiū respicit gubernatiōz. ij. Thi. ij Cognouit dñs q̄ sūt ei⁹. Sz adunatio respicit remūeratiōz. Mat. xxv. Oues q̄dē statuet a dextris. O q̄laudabil⁹ est b̄ bon⁹ pastor ex p̄mo. s. ex redēptiōe si ppendim⁹ quō posuit aiam suā p ouibus suis. ℣ Prio em̄ posuit aiam suā. i. vitā in obsequiū diuīni laboris. ouē p dita reqrendo. pō. Erraui sic ouis que pie. reqre ꝓ. tu. do. Et certe ipse posuit animā suam ad labores vt inueniret. Unde Esa. luj. ar. Pro eo q̄ laborauit aia ei⁹ videbit τ saturabitur. Et q̄diu laborauerit oñdit. pō. In laboribus in q̄t a iuuētute mea. Longe em̄ ouis. s. in regionē dissilitudinis abierat. Sed pastor bonus reqrendo ouē. ne ouis ipm ppē dissilitudinē abhorreret ouis formā assūpsit. τ sic ouis post hīpm uersa sequ cepit. τ b̄ est qđ tāgit petr⁹ in hodierna epla dicens. Erat⁹ sic oues errātes. ꝑ uersi estis ad pastorē τ epm aiar vrārū. ℣ Jē posuit aiam suā in p̄ciū redemptiōis. Esa. luj. Si posuerit aiam suaz ꝓ peccato videbit semē longeuū. s. oēs redēptos. Et Jo. xv. Maiorē hac dilēne. hz q̄ vt ai. su. po. qs ꝓ a. su. O q̄tuz nos q̄ sic vili fuitur⁹ depssi fueramus. hec redēptio nobilitauit. Uñ. j. Pet. j. Nō cor. au. vlr ar. pq̄. s. mūdani nobilitāt. redēpti estis. ꝑ pcioso sangne agni incōtaminati. cui⁹ sanguis vna gutta pci osior fuit toto mundo. ppē qđ dic̄ bt⁹ aug. O aia p̄ciosa nō auro redēpta vl opib⁹. ꝑ agni imaculati sangne. attēde q̄nti valeas. q̄d ꝓ te datū sit cogita. noli teipam vilipēdere q⁹ xp̄s ꝓ te effudit sangnē. Jē posuit τ p̄cipit aiaz suā in bñficiū aduocatōis. Uñ. j. Jo. ij. Aduocatū hem⁹ apd̄ p̄trē iesū xp̄m. Et ad Ro. viij. Qui et intpellat ꝓ nobis. ppē qđ et dic̄ bēs bern̄. O hō secur hēs accessū ad p̄trem vbi fili⁹ pnobis intpellādo p̄ri q̄ pnobis sustinuit oñdit vulnera qđ ē efficacissimū genus intpellatiōis.

℣ Deīo oñdit xp̄s tāq̄ bonus pastor cōmēdabil⁹ ex ouiū cognitiōe ipsis gubernādo. p quo dicit. Et cognosco oues meas. pō. Dñe pbasti me τ cog.

me. ꝛc. Cognoscit aũt bonus pastor oues suas tripli. p vellus. p cauteriũ. sicut p incisionẽ auricule vel caude. ꝛ p balatũ. Vellus ouiũ xpi p qõ cognoscunt est mãsetudo q̃ nemini iniuriã faciũt. ꝛ patia q̃ mala illata sufferũt. pñ. Estimati sa. si. oues occi. Vñ de ipsis cantat ecclesia. Cedunt gladijs more bidentiũ nõ murmur resonat nõ querimonia. ß cor. ta. ꝛc. Dz q̃dam sunt q̃ induũt pellem leonis vt superbi q̃ volũt tales apparere vt timeant. Exemplũ de asino qui vt ab alijs a̅libus timeret pellẽ leonis induit. Dz post deprehensus esse falsus leo amare luit. Propt̃ qõ Ecc. vij. Noli esse sic leo in domo tua euertens domesticos tuos. Quida hñt pelles lupi. Sicut auari q̃ sunt sicut lupi rapaces Job. x. Lupus rapit. q̃dam aũt hñt pellem porci. vt luxuriosi. De q̃bus. ij. Petri. ij. Sus lo. in vo. lu. Itẽ cognoscit xps oues suas p cautriũ. s. cũ p carnis maceratione vel mortificationẽ impiũ. vl aliã afflictiõz Sic cognoscebat apls cũ dicebat Ga. vj. Ego stigmata ihesu in corpe meo porto. Et. j. Cor. ix. Castri. cor. meũ. Bern̄. Nullus hic plagã vel liuorẽ nõ senserit. in futuro miles ingloriꝰ apparebit. Itẽ cognoscit xps oues suas p balatũ q̃ sez fit in confessione petri. Vñ dauid post q̃ dixerat. Diri confitebor aduersum me iniusticiã meã dño. statim subiũxit. Et tu remisisti. Quia talez balatũ cognoscit dñs. Propt̃ ß dicit cañ. j. Sonet vox tua. in auri. me. q̃ vox tua dulcis. O q̃ cito diu errabundã ouẽ p balatũ cognouit. cũ dixit. Memẽto mei dñe dũ veneris in regnũ tuũ. q̃ statim ipsam ad ouile reducere solicitus fuit. dñ. Hodie mecuz eris i paradiso. Q Tertio oñdit xps tãq̃ bon⁹ pastor cõmendabilis ex ouiũ aduna tiõe. quã tãgit cũ dicit. Fiet vnũ ouile. Hoc erit in generali remũeratiõe q̃n congregabũt oĩs gẽtes ad cũ ꝛ separabit eas inuicẽ sic pastor segregat oues ab edis. oues. s. aduersãdo sic dicit Mat. xxv. Et illa ouiũ felix aduna tiõe resultabit triplex aduna tiõis p̃miũ. vicz in collocatione. Vñ ibi dr. q̃ oues statuet a dextris. Item cõmẽdatiõe q̃n dicet sic ibidẽ dr. Esurijui ꝛ de. mi. mã. ꝛc. Jergni cõm collatiõe. q̃n dicet. Venite bñ. pa. mei p. re. ꝛc. Et pensanda est ineffabilis remũeratio. Si cñ honorẽ in ß mõdo a dextris regis tpalis corã paucis collocari. q̃ tomagis erit in p̃nti a tot⁹ mõdo a dextris cõm regis collocari. Et si delectat corã pauc̃ ab hystrionib⁹ vel ab alijs cõmendari. q̃ tomagis delectabit corã toto mõdo in gñali iudicio a rege celesti cõmendari. Et si regnũ tpale q̃ multis laboꝛib⁹ mirũ est diligẽ exhibeꝛ. q̃ tomagis regnũ eternum q̃ nũq̃ corrũpeꝛ. Sic g̃ p p̃missa bon⁹ pastor respectu ouiũ suaꝝ cõmendat. Dz ouiũ respectu pastoris sui oñdit cõmendatio cũ dicit dñs. Et cog. me mee. Cognoscũt aũt oues suũ pastorem p tria. vicz p habitũ. sic ꝛ leo magistꝝ suũ. Jt cognoscũt p vocẽ ꝛ p sibilũ. Habitus xpi est ipsius conuersatio. Vox est ipsius p̃dicatio. ß sibilus interior inspiratio. Cognoscũt ãt oues xp̃m p hitũ ipsi⁹. conuersatoz s. ei⁹ aduertẽdo ꝛ imitãdo. Vñ Job. x. dr. Vñ eas vadit ꝛ oues ip̃m sequũtur Qz sic dicẽ Jo. ij. Qui dicit se in xpo manere dz sic ille ãbulauit ꝛ ipse ãbulare Jt cognoscũt p vocẽ ipsius mãdatis hũiliter obediẽdo. Pro quo dicit h. Oues mee vo. meã au. pñ. Hodie si vo. c. au. no. ab cor. ve. Jt cognoscũt p sibilũ eius inspirationi acq̃escendo. sic maria magdalena vt cognouit q̃ ihesus accubuisset in domo symonis p curatiõe sua ad medicũ sup̃ unctiõẽ mgressa nõ iussa venit. Sibilauerat ei dñs muscę. s. marie mag. q̃ fuerat in extremo flumie egypti. q̃ tũ ad luxuriã. sic dr. Esa. vij. Felix iste inspiratiõis dine sibilus. q̃ in sibilo dñs. ꝛ felices sũt q̃ hũc p sibilũ inspiratiõis vocẽ pastorẽ recognoscũt. Job. xxix. Inspiratio oi potẽtis dat intelli.

Dñica tercia post pascha de epla. Sermo. XCV.

Obsecro vos tanq̃ aduc. t pegri. abstinere a carnalibus desideriis que militant aduersus aiam. ſ. Pe. ij. A Cōsuetudo est vt pegrini ab illis q̃ sciūt informent a quib⁹ in diuersis locis q̃ p̃rāsire dñt cauere dñt t q̃r erga hoies p quos trā sire optet se habeāt vt illuc p̃uenire valeant quo intendūt. Sic t nos q̃diu sumus in b̄ mōdo pegrinam̄ a dño q̃r ad ip̄m pueniamus a btō petro in p̄missis vbis edocem̄. t fac̄ tria. Prio em̄ p̃nē vitā pegrinatiōz esse insinuat. cū dicit. Vos tanq̃ aduc. t pe. Scdo a qb⁹ tanq̃ a nocuis in nra pegrinatōe cauere debeam⁹ determinat. ibi. Abstinere a car. desi. q̃ mi. aduer. ani. Tercio q̃r cū indigenis inter quos transimus nos hre opteat informat ibi. Conuersatiōez vram inē gē. hñtes bonā. Quātū aūt ad pmū nota q̃ p̃nē vitā dicit esse pegrinationē. ppē multa. Et primo q⁹ tanq̃ pegrini multis laboribus t miseriis exponimur. Nō recognouit iacob Gen. xl. vij. vbi dixit. Dies pegri. mee. c. xxx. anor sunt pui t mali. Parui dicit respectu patr̄ p̃cedentiū q̃ diutius vixerunt. Mali dicit respectu miseriar̄. Dō em̄ nat⁹ de muliere bre. vi. tpe. q̃tū ad primū repleť multis miseriis. q̃tū ad scōz Et bñ dic̄ multis. q⁹ em̄ p̄t in breui oēs miserias hoīs quas sustinet explicare. Quas in pte tāgit aug. in li. soli. Vita inq̃t mea vita fragilis. vita caduca. q⁹ q̃to magis crescit. q̃to magis p̃cedit. tāto magis ad mortem accedit. vita fallax plēa laqis mortis nūc gaudeo sepe tristor. nūc vigeo sepe infirmor. nūc viuo stati moror. nūc felix appeo sepe miser nūc rideo. iā fleo. sicq̃ oia mutabilitati subiacēt. vt nec in vna hora hō in vno statu p̃maneat. hinc timor. hinc tremor hinc sitis. hinc fames. hinc calor. hinc frigus. hinc languor. inde dolor exurebrāt. Subsequit̄ his iportuna mors q̃ miseros hoies mille modis rapit. Hūc febribus. illuz opprimit doloribus. hunc suffocat aquis. hunc interimit laqueis hunc trucidat ferro. hūc corrumpit veneno. aliū p̃mit flamis. t multis aliis modis. Sic q̃ tāq̃ pegrini p̃mo multis incōmodis t miseriis exponim̄. Ideo tāq̃ aduenet pegrini a mōanis nō cognoscam̄ t vilipendim̄. Hoc bñ inuit in Lu. vlē. in his duob⁹ q̃ ibāt in castellū emaus. q̃ dñm in hitu pegrini nō nouerūt. Vñ tāq̃ exneo lōgnes dicebāt. Tu sol⁹ pegrinus es in hie. Vñ bñ pot dicere illud Job. xix. Inquilini do. me. sic ali. ha. me. t q̃si pgri. fui. in ocu. e. Mūdani em̄ in viris sctis q̃tūcūq̃ ꝓpinqui sint eis nō aliō attēdūt q̃ mōana vtilitatē. alioq̃n ipsos tāq̃ exneos vilipendūt. ps. Exneus fac. sū fra. me. t pe. fi. ma. in. Quot sē vsq̃ hodie q̃ dites in mō effecti pauperes p̃esumt̄ frēs. lz in vita scōs vilipēdē do ipos negauerit. Ideo tāq̃ cū aduenis t pegnis nobiscū dolose t miq̃ a mōanis agit̄. Hoc cōsigbat̄ gen. xv. vbi abrae dr̄ Scito p̄noscēs q⁹ pegrinū futur̄ sit semen tuū in tra nō sua. t subijcient eos p̄ uituti t affligēt q̃dringētis ānis. Ubi adapta q̃dolose egyptij filios isrl̄ futuri subtecerūt. t q̃ guit postaffluxerūt Hoc q̃rebat iacob ō laban gen. xxxj Apud laban inq̃t pegnatus sū vsq̃in p̃ntez dic̄. de quo añ q̃stus est q⁹ decē vicib⁹ iiuste t dolose egerat cū eo mercedē suā cōmutando. Propt̄ q̃ t dñs discipul⁹ suus dixit Jo. xvj. In mū. p̄ssu. ha. Ideo tāq̃ aduenas t pegrinos nos dic̄. q⁹ tāq̃ aduene t pegrini patriā nr̄am adhuc lōge positi salutā⁹. t vt citi⁹ veniā⁹ exoptam⁹. Vñ. ij. Cor. v. Bonā inq̃t volū. hē⁹. magis pegnari a corpe t p̃ntes esse ad deū. Et q⁹ p corp⁹ in b̄ mōdo detinem̄. tāq̃ pegni alōge positi p̄triaz nr̄am salutam⁹. Vñ Hebre. xi. loq̃r de sctis p̄ribus. A longe inq̃t aspi. t salu. t ꝓfi. q⁹ peg. sunt sup tra. Vñ glo. Unde apls vbo translato a nautgārb⁹ q̃ lōge ꝓspiciētes desideratas cirates q̃s añ ꝓ ignorātiā salutatiōe p̃uenūt. Vñ aug⁹. in li. sol⁹. Patria nra p̄tia secura. longe te videm⁹. ab hac valle ad te suspirā⁹. t nitim̄ cū lacrimis

si quo mō ad te puenīā?. ℟ Dcō apl'us vt illuc puenire possim?.a quib? tāq̄ pegrini cauere dēm? determinat. qz a carnalib? desideriis q̄ mi. aduer. ai. Carnalia desideria dic̄ marie respectu luxurie.in q̄ caro marie delectat̄. De q̄bus desideriis.ſ. Thes.nij. Sciat vnusquisq̄ vas su.pos.in sā.t ho.nō in passione desiderij sic̄ t gentes q̄ tḡ.deum. Haimo. Passio desiderū est qñ hō velut equ? t mulus quib? n̄ ē intellectus fert̄ ad libidinē.nec refrenat libidis ardorē. Ro.j. Exarserūt in desi.su. Que desideria carnis milī.aduer.aiaz q̄drupl'r.ſ.in pugnando p cogitatōes.vulnerādo p delectatiōes.suffocādo p ꝓsensum q̄si mēbrati lacerādo p diuersas actōes Que q̄tuor bēs job i psona carnalitū tāgit.xvj Circūdedit me.ſ.caro lāceis suis i.cogitatiōib? vulnerauit lūbos meos p delectatōes.effudit i ēra viscera mea p ꝓsensū. ꝓcidit me vulnere sup vulnus p diuersas opatōes. ℟ñ q̄ dic̄. Obsecro vos absti.a car.ōi.q̄ sic mi.aduer. aiaz

℣ Tercio ꝓo q̄ſr nos inf̄ eos inter quos pegrinam̄. hr̄e dēam? informat cū dic̄. Couer.hñtes inf̄ gē.bo.vt in eo q̄ detractant de vobis tāq̄ de.t̄. Ad q̄uersatōz āt bonā vt alioz viteſ detracto pl'a pegrino sūt necessaria. Et primū est honestā societatē q̄rere qō fecit apl'us sic̄ dic̄.ij. Coz.viij. vbi loquit̄ de luca. Misim? inquit frēm cui? laus est in euāgelio p oēs eccl'as comes pegrinatōis nr̄e. Ecce q̄laudabilē būit apl's sociū. Hinc est q̄ cuz vxor thobie fleret de filio.d.heu me fili mi vt quid te misimus pegrinari ꝓsolat? ē eā vir suus dicēs. Nolī flere satis cū fidel'ē vir ille cū quo misim?.cū. Letāt̄ t cātādo pt incedere pēgn? cū tli socio.pā. Cātabiles mi.erāt iusti.t.in lo.pe.mee Blo. Cantus releuat labores t tollat tediū. Itē pēgn?cū idigentis,preb? nō dz ꝓtēdere Mūdanoz res si delicie t honores p q̄b? pēgn?celestis nō dz ꝓtēdere ℟pit? tāq̄ gue on? ꝓtēnere vt leui?ceptū iter possit pagere. De tli pēgno dī Deut̄.x. Dñs amat pe.t dat ei vic.t ve. Hec ei pēgno sufficere dñt. Cū.j.thi.vj.hñtes ali.t q̄.teg.his ꝓtē.si.ℓ mōani ōlicēs t honorib? intm̄ se onerāt q̄ añq̄ pueniant deficiūt.t tm̄ p his ꝓtēdere nō desistūt. Cñ bonū ꝓiliū dat̄ celesti pēgno. Ecc̄.xxix. Dimū inḡt p ma.pla.ti.t ippe.peg.tu.nō au. Ite celestis pēgn? si vult illoz p quos trās̄it dersiōes vitare dz cū discretiōis moderamie dietas cōtinuare. Cñ Lu.xvij.dī. Ne forte cū viderit illud āt ei dicēres.hic hō cepit edificare.t n̄ potuit ꝓsūmare.qō ē ꝓ mltos q̄ in iuuētute q̄ in ſcholatōe pēgnatōis sue ita feruētes sūt.ita magīs dietas faciūt. q̄ añq̄ ad finē pēgnatōis sue.i.ad senectutē veniāt ōficiūt. Unb? dī.j.pe. nij. Nolite pe.in fer.q̄ vo.ad tē.fit. Ite vir sc̄tus tāq̄ pēgn?dz hospitū bn̄ solvere. Hospes q̄ in pēgnatōe n̄ra oia bōa nobis fac̄ dñs. Cñ nos bn̄ dē? ei solvere.ℓ qz oia bōa q̄ hē? sua sūt ꝺ suo sibi solua? t gtū hēbit. ppē qō dicebat ille bō? pēgn? dauid. Tua sūt oia t q̄ ꝺ māu tua accepim? dedim? tibi. Peregrinei sū? t ppt̄ℓ supple bn̄ vbi solvere volū? Sūt et aliq̄ pegni curiales q̄ failic hospitis aliq̄d dāt vt meli? hospitiū hēant Sic certe paupib? q̄ sē ꝺ failia xp̄i dē? munuscula.i.elymas dare vt nobis hospitū bonū ꝓpent. Ecc̄.xvj. Mīs msia. oē op? mie faciet vnicuiq̄ locū.ſ.in celo ℔m meritū opeꝝ suoz t ℔m itellectū pēgnatōis suc. Qui ei intelligit se ihac mīsia pēgnū sapiēs ē si p opa mie ꝓparet sibi in celo bonū locū. Nō t ꝓsulit dñs Lu.xvj. Facite vo.a de mā.iniq̄.vt recī.vos in eterna taber. Ad q̄ nos ꝑ.

De euāge. Sermo. XCVI.

Und? q̄dē gaudebit vos āt ꝺtrista. Jo.xvj. ℣ Jux̄ sniam Ecc̄.q̄ dic̄.vij. Coz sapientis vbi tristicia coz stulti vbi letitia duo in p̄missis vbis a dño inuūc̄.vicz mōanoz et p̄nti gaudio stulticia quā tāgit.cū dic̄ Vōs q̄.gau Et tustoz ex p̄nti merore sapia.t hāc imut cū dic̄. Vos āt ꝑ. Mūdanoz āt stulticia ex p̄nti gaudio pēsat.si tria aduertāt.ſ. tps locus t cā. Gaudēt ei in tpe tristicie.in loco misē-

rie ꝛin cā malicē. Tps ēstitie ē tps pñ
tis vite. Vñ Eccl.iij. Est tp̄us flendi.
est tēpus ridendi.p̄mittit tēpus flendi
et subdit tps ridēdi.vt oñdat q̄ pñs
tps ē tps flēdi.ꝛ futur tps erit tpus ri
dēdi. Jux illō Lu.vj. Bti q̄ nūc fle.q̄
ride. Aug.i ſol. Nēo pt i vtro q̄ secō
gaudere.ß vnā nēcē ē vt pdat q̄ alterā
voluerit possidē.ꝛp̄ oret deū vt i pñti
sibi oia amarescāt vt i fuō valeat ꝑso
lari.nec p̄t q̄s in pñti ꝛ i fuō secō
gaudere.ß vnā nēcē ē vt pdat q̄ alterā
voluerit possidē.ꝛp̄ oret deū vt i pñti
sibi oia amarescāt vt i fuō valeat ꝑso
lari ꝛ ppē b̄ mōanox bñ inuit stultitia
q̄ i tpe quo deberēt flere q̄rūt gaudere
Et Jtē ipox stītia inuit ex loco.q̄
gaudet in loco miserie vbi poti⁹ debe.
rēt flere. Ju.ij. Angel⁹ do.descē.ad lo
cū flentiū. In sign hui⁹ dis hō hūc mū
dū tan q̄ locū miſiax flēs ingredit vt
Aug.ꝛx.li.de ci.dī. Infātia māt ñ a ri
su ß a fletu icipit hec q̄d maloꝝ ingressa
sit quod dāmō nescia ꝓphetat. Nec mi
rū. Hō ei nat⁹ dō mu.bre.vt.tpere.mul.
mt. Assidue ei ꝛ icessanē.vij.tribulatōi
b⁹ atterit q̄ sūt fames sitis caloꝝ ꝛ frī
g⁹ lassitudo infirmitas ꝛmoꝝ. De q̄b⁹
iob.vj. Jn.vj.tribulatōib⁹ liberabit.ꝛ
i.vij.ñ tāget te malū. Oz ecce mōani it
tot miſias ꝑstituti cū tristari deberent
gaudēt.ad silitudinē frenetici q̄ cū oēs
aici sui flēt ꝛ tristāt ipe sol⁹ ridet. Jtez
exēplo ione q̄ oīb⁹ naugātib⁹ in pīc'o
ꝑstitutis ꝛ ppē piculū clamātib⁹ ꝛ tri
stātib⁹ solus ipe dormiebat i pīc'o.ꝛiō
ipe sol⁹ i piculo remānsit. If Jtē mōa
noꝝ stītia pēsāt ex gaudijs cā Baudij
ei eoꝝ cā ē malicia.gaudet ei supbus ō
alioꝝ subiectōe.ꝛ illō ꝓphibēt lu.r. Jn
ß nolt.gau.q̄ spi.subij.vo. Jtē gaudz
iracūd⁹ ō inimici ꝑfusōe.ꝛß ꝓphibēt ꝓ
uer.ꝛxtij. Cū ce.i tu.ñ gau. Et iob.ꝛxj
Si gau.sū ad rui.ci⁹ q̄ me ode.q.d.nō
sū gaudsus. Jtē gaudet luxuriosus de
carnali voluptate. Vñ iob.ꝛxj. Tenēt
tym.ꝛcithā.ꝛgau.ad so.orga.du.i bo.
di.su.tē. Jtē gaudet auar⁹ ō peccūe ac
cumlatōe.esa.ꝛxtij. Baudia onagro.
pas.gre. Et lu.xij.ō dīte q̄ āpliatis boꝛ
reis ꝛreposītis mltis i annos plīmos
dixit. Aia m.ha.mlt.bo.i an.plī.re.co.
repu. Jtē gaudz mōs ō alioꝝ ifelicita
te Baruch.iiij. Gauisa ē i ruī.tu.ꝛle.
ē i ca.tuo. Dich.vij. Ne le.inimi.me.
q̄ ceci. If Justoꝝ vo ex pñti merore
notāt sapia cū dic.vos aūt ꝓtri. Tri
stanē ei q̄n dīt.vbi dñt.ꝛ ꝓpē q̄ dīt. j
Vñ dñt ēstanē.ß ē tpe ēstitie. q̄ ē tps
pñtis vite.ꝛß inuit pe.in cañ.j. Modi
cū māt si nūc oz ꝓtristari.imo q̄ mat⁹
ē renuūt in pñti ꝑsolari.ps. Renuit cō
sola.aia m. Vñ Aug.i ſol.o sūma vt⁹
te p te rogo vt ñ ꝓmittas me i aliq̄ ꝑso
latōe ꝑsolari q̄ i te.ß mihi peto vt oia
amarescāt vtcu solus dulq̄ appeas aie
mee. Jtē ēstāt iusti vbi dñt.s.in h⁹ mōi
lacriax valle. Vñ.ps.ō viro iusto dicit
Ascē.i cor.su.dis.i val.la.illo. quē po.
Cā aūt q̄rēb mōs vallis lacriax dr et
loc⁹ tristitie sup oñdi If Jtē tristanē
iusti ꝓpē q̄ dīt.s.p ꝓpto petō. p ꝛxti
dāno.ꝛp̄ salvatoris desiderio. Pro p
pto petō ēstāt q̄ illō ꝓmiserūt. De q̄ tri
stitia.ij.Cor.vij. Gaudeo q̄ nūc ꝓtri
sta.estis ad pñtaz Sic ꝛ tristata fuit ma
ria magda.q̄n ppē petm ex tristitia la
cris lauit pedes salvatoris. Sic ꝓtrista
t⁹ fuit dauid q̄n ꝑ petō q̄ ꝓmisat pnia
duct⁹.sedit i cinere ꝛ cilicio.d. Labora
ui i ge.m.la.p sin.no.le.me.la.m.stra.
me.ri. Oz heu vocauit dñs mltos.sic di
cit esa.ad plāctū.ꝛ ad faccum.s.pnie.p
petō.ß ecce occidere vitulos p petō ad
frāz ꝓmedere carnes ꝛ hm̄oi vidē⁹. Ta
les penitētes pl⁹ curāt ō vētre q̄ ō mē
te. Jt tristāt iusti p pri dāno Sic pau.
ro.ix.dicēs Tristitia ē mihi māt ꝛ tot⁹
do.ꝛ intātū māt q̄ optabā anathēs eē
a do.p fra.meis. Sic hiē.ix.di.q̄s da.
capi.meo fō.la.vt defica itert.ppī met
Ad bīpim puocauit nos xps q̄n ficute
sup citatē ꝛ sup lazax.ß heu hodie mlti
mag gaudēt q̄ ēstāt ō dāno pri.ꝛ si tri
stāt.pl⁹ ppē dānū tpale q̄ spūale.pauci
ei sūt q̄ ō petis penitū vl aiox ēstēt vl
iḡrāt.ß freq̄nti⁹ p̄rīt si aīa sint cox pe
sant.si victū vl vestitū hēant aḡs vl pe
cuniā vl gr̄az p̄ncipū hēant.ß pauc p
q̄st si sint a vicijs puri.bōis opib⁹ p̄mi
si pacē hēant ad oēs. Jtē tristāt iusti
ex salvatoris desiderio.sic tristabat dauid
dicēs,heu mi.q̄ ico.me.,plō,ēꝛ ha.ꝛē

Et alibi. Fuerūt mihi lacrime mee panes die ac noc. dicēs. Dñ ve. t appa. añ fa. dei mei. Et quēadmodū desidecer. ad fon. aq̄x. ita desi. aīa mea ad te de. Sz ceru⁹ q̄to pl⁹ ꝑpat ad fontē tā to pl⁹ desiderat ipm. Talis fuit dauid t oēs scti. q̄ q̄to plus ad finē vite tēdebāt tāto maioris feruoris erāt. Dñ de dauid 2 Re. iij. Dauid ꝓficiens sp se melioꝛ erat. Q̄d ē ꝯ mltos modernos q̄ ad finē vite tēdētes q̄ de ṽtute i ṽtu tē deberēt ꝓficere sic cācer retrocedūt. Pauci em̄ inueniunt̄ ciusdē deuotōis in senio sic fuerūt in principio. Talis g̃ iustoꝛ tristicia ṽtt i gaudiū qñ vnicuiq; iusto dicz dñs. Intra i gau. dñi tui.

Dñica quarta post pasca de epistola Sermo. XCVII

Jt ois hō velox ad audiendū tardus ad loq̄ndū. Jac. j. Hic salubre cōsiliū tanq̄ oib⁹ necessariū btūs iacobus vniuersaliť ꝓponit cum dicit. Sit ois hō velox. Et subdit duplex ꝓsiliuz vt vicz q̄sq̄ nr̄m sit velox ad audiendū t tardus ad loq̄ndū. Primū em̄ vt scz q̄sq̄ sit velox ad audiendū. ꝓsulit ꝓpt̄ emolumētū. Scōm s. vt tard⁹ sit ad loq̄ndū ꝓsulit ꝓpt̄ nocumentū. Sit g̃ q̄libet velox ad audiendū tm̄ plicē vocē ꝓpter emolimentū. vicz vocē saluatoris vocē supioris. t vocez paupis. Prio d̄ voce saluatoris dic̄ ps̄. Hodie si vocē⁹ audieritis nolit. obturare corda vr̄a Et b̄ vtiq; ꝓpt̄ ipsi⁹ voq̄ mltiplex emolimentū. Vox em̄ dñi ē in ṽtute. Nā in ṽtute sua pcēdens viuificat t iustificat Jo. v. Dēs q̄ i monu. sunt au. vo. filij dei. t q̄ audierint viuēt. Verba eī inq̄t q̄ ego loquoꝛ spūs t vita sūt. Joh. vj. Vita sūt vtiq; gr̄e m̄ pñti. t glie in futo Jn signū ē⁹ cū suscitauit puellā adolescentē t lazaꝝ dicēdo. surge t veni foras. ad vocē eius ꝙtinuo surrexerūt. Itē vox dñi viuificatos mūdificat Hebr. j. Verbo ṽtutis suc purgatōz pec

eatoꝛ facies. Et Jo. xv. Jā vos mūdi estis ꝓpt̄ sm̄onē meū. Dñ in vitis patrū legit. Q⁹ cū q̄dā diceret cuidā p̄ꝯ ꝓpt̄ hoc recusabat audire vbū dei. q̄a statiz obliuiscebat. ille p̄ tradidit ei calatū vnū imundū t fumo nigꝝ dicēs. vt ipm in fontē mergeret. t sibi plenuz aq̄ portaret. Q̄d cū ille sc̄ꝑ⁹ imergendo t replēdo eo ꝙ aq̄ sp exibat facere nō potuisset tristis rediit dicēs se mutiliter laborasse. Rñdit ei p̄r. Et si aq̄m nō detulisti tū calatū mūdasti. Sic est de corde. lz vbū dei sp retinere nō possit. tñ trāsēūdo mūdat. Item vox dñi mūdificatos ī ṽtutib⁹ crescere fac. Dñ Mat. xij. Qui vbū dei audit t intelligit fructū affert. Col. j. Verbū vitatis cuāgelij q̄d̄ puenit ad vos fructificat et crescit. Et puer. iij. Primi t purissimi fruct⁹ ei⁹. s. diuīe voq̄. primi q̄tū ad g̃, tiā in p̃nti. t purissimi q̄tū ad gl̃az in futuro. Exēplū ca. viij. Scōo vel loces debem⁹ eē ad audiēdū vocē supi oꝛis. s. plati. Taliť fecit ille de quo d̄r in ps̄. Jn auditu au. obe. mihi. Ber. Verus obediēs ñ ꝓcrastinat mādatū. Et ad Heb. vl. Obedite ꝓpositis vr̄is et subiacete eis. ipsi em̄ puigilāt q̄si rōez reddituri ꝓ aīabus vr̄is. Obedīctie vo emolimētū oñdit apl's q̄ post q̄ dixit de xp̄o Phi. ij. q̄ fact⁹ ē obe. vsq; ad mortē. subdit. ꝓpt̄ qđ de⁹ illū exaltauit. Dñ et i vitis p̄m legit q̄ q̄dā sc̄tus cum vidisset q̄tuoꝛ ordines saluādoꝝ supioꝝ illū vidit q̄ in p̃nti sūt ꝓlatis suis būlter obedientes. Creato debem⁹ esse veloces ad audiēdū vocē paupis. Dñ puer. xxj. Qui obturat aurē su. ad clamoꝛē paupis. clamabit t ipe. nō exaudiet. Q̄ q̄magnū ē emolimētū h⁹ audi tōis. q⁹ sic Jho. xij. Elemosyna hoīs faciet inuenire vitā eternā. Regnū eī celoꝝ pauper ē. Bti eī pauper q̄m ip. ē re. celoꝝ. Dñ ab ipo ē ꝙpandū. Propt̄ qđ dic̄ dñs Lu. xvj. diuitib⁹ Facite ināt vobis ami. de mā. ini. vt reci. vos i ēt. ta. Nā sic dic̄ aug⁹. nō tā dñs fec̄ diuites ꝓpt̄ pauper q̄ poti⁹ pauper ꝓpt̄ di-

nites. vt diuites in pauperibus spūale bonū lucrent. Vñ cū p hostia diuitum paupes currūt quid aliud q̄ q̄ regnuz celoz qđ ipsoz est eis venale exponūt Factuus est ḡ diues qui nō est velox ad audiendā vocē paupis. minima p maximis. trāsitoria p eternis exhibentis. laudabil' vitq; t bona aliquozū diuitū ꝓsuetudo qui tpe comestiōis ostia domoz apta ꝓpter paupez aduentum tenent. Propter qđ nō solū angelos verūetiā et ipm christū aliquī eoz in specie paupis recipe meruerūt sicut refert beatus Bre. in q̄dam omelia pascali. Hz illoz ꝓsuetudo vituperabilis qui hostia que sp tenēt clausa ad pua etenia apiunt. Hz paupez regnū celorū pbendem nō solū nō mittomittūt. ¶ nec etiaz ad ianuā clamantē audiūt. Sic diues purpuratus obturauerat aures suas ne paupis lazari añ tanuā iacētis miās pauis petētis audiret. Et tō p' cū vidisset eundē lazarū in sinu abrae ī requie opulēta clamauit t ipse. ¶ nō fuit erauditus. nec in vna gutta aque. ¶ Scđo ꝓsulit beatus iacobus vt quisq; tardus sit ad loquēdū. Ad q̄ docz etiā nos natura. vt. s. velocius audiam? et tardius loq̄mur. ¶ Natura eīm dedit duplex instrm hoī audiēdi t vnum loquēdi vt hoc ipso oñdat q̄ hō in duplo pl' dz audire q̄ loq̄. ¶ Itē natura pluribus aīalib' dedit auditū. loquelā nō dedit nisi aīali rōnali. Vñ et b̄ ostēdit q̄ loquela dz esse rōnalis Eccl. xij. Sermo vr sp in grā sit sale. s. sapie ꝓditus. Hz heu multi sūt qui q̄si nullā rōnem bñtes impmeditate loquunt. De talt bus pōt dici illud Job. ij. Quasi vna de stul. multerib' locu.es. ¶ Itē natura dedit istrumta auriū apta. loquēdi vo clausa sub duabus clausur. Hō eīm ad audiēdū sp hz aures aptas. ¶ linguaz sub labijs t dētibus clausam. Est enī lingua sicut monacha que in claustro clausa que nō dz loqui nisi de licentia Dich. vij. Custodi claustra oris tui. Proucnit eīm illi qui nō ē tardus sed potius velox ad loquendū multiplex nocumentū. s. culpe q; puer. x. In multiloquio nō deerit pctm. vel alijs detra hēdo. vel mētiendo. vel se tactādo. vel iurādo. t in multis alijs. Itē nocumētū tpalis pene. Prouer. xij. Qui inconsideratus est ad loquendū sentit mala O quot sūt gutter pcussi. o quot occisi ꝓpter verba incōposita. pō. Aur liguosus nō diriget in ter. Itē nocumētū pene eīne. Vñ Lc. xvj. diues purpuratus q; ī sepulis linguā inconsiderate laraverat. tō ꝑceteris mēbris in ea ignis penā sentiebat. Ideo btūs iacob' ī pmissis vbis bñ ꝓsulit vt ois hō sit tardus ad loquendū.

De eyage. Ser. XCVII.

Cum venerit ille spūs vitatis arguet mōdum de pctō t de iustitia. t de iudicio. Jo. xvj. ¶ In his vbis dñs duo facit. Primo eīm innuit q̄ spūssctūs malitiā mōdi arguet cū dicit. Ille arguet mundū de pctō t de iustitia t de iudicio. ¶ Scđo tps argutiōis insinuat cū dicit. Cū venerit. ¶ Triplicē aūt malitiā oñdit dñs ꝓpter quā spūssanctus mōm. i. mundanos arguet. q; de pctō qđ. s. omiserūt. đ iustitia quā scz facere omiserūt. de iudicio qđ. s. ꝓtēpserūt. ¶ Qđ igit arguet mōm de pctō qđ cōmiserūt. t b̄ q; nō crediderūt inquit in me. Nō dic q; ñ crediderūt me. nec dicit. q; ñ crediderūt mihi. Hz q; inquit nō crediderūt in me. Aliud ē vt dicit Aug. est credere deū. s. trinū t vnum. creatorē t redēptorē. t hmōi. sic demones credūt t ꝓtremiscūt. Aliud est credere deo. s. vbis eius fidē adhibere. sic credidit abrā đo reputatū ē ei ad iustitiā. Aliō ē credere in deū. i. fide t caritate t bonis opibus tēdere in ipm. b̄ est cū bonoz sine pctō mortali existētiū. De quibus ī Jo. Qui credit in me ñ mo. in ētnū. Illi ḡ qui sūt ī mortali pctō nō credūt in eū. q; caritate et

bonis/opibus nō tendūt in ipm. ꝫ potius p pcm̄ recedūt ab ipso. Añ Esa. lix. ōr. Iniq̄tates vestre diuiserūt inter vos et deū vestr̄. ⁊ pcā vra absconderūt facie cius a vobis. Sic Lu. xv. filius ꝓdigus recessit a pre ⁊ elōgauit ab eo viuēdo cū meretricibus luxuriose. Arguet aūt spūssanct' mūdanos de pcō. qz illud ꝓmittēdo nō crediderūt i' christū. i. caritate ⁊ bonis opib' ñ tēdebāt in ipm. ꝫ post' p illud a christo salutari suo recesserunt. ℣ Secō arguet de iustitia quā facere neglexerunt. et hō qz ad prem vado. Vado inq̄t pare vobis locū. Qui vnq̄ locus ab initio ꝓpter pcm̄ primi pentis clausus fuerat. Huc q̄dē christ' repauit. vnā nos ad ipm pati essemus. quā parationē christus ostēdit debere fieri p iustitiā. Certe carissimi vete. testa. pres iustitiā quidem fecerūt. tñ qz nōdū loc' p christuz patus fuerat. illuc venire ñ potuerunt. Hō oñdit Ezech. rex. q̄ in orōe sua dixit Esa. xxxviij. Domīne quō ambulauerim coā te in vitate ⁊ in corde pfecto. ⁊ qō bonū est in oculis tuis fecerim. Et ꝓpē hō desiderās ad locū illū puenire dicebat. Attenuati sunt oculi mei suspicientes in excelso. Et qz illuc p uenire nō potuit dixit. Vadam ad portas inferi. Illuc t dauid fatet se deductū dicēs. Iposuerūt me in lacu inferiori. Qui tñ dicit ffeci iudiciū ⁊ iustitiā. Nec mīr. Nōdū em̄ locus parat' erat. Hz ecce mō loc' p ipm patus ē. dū tñ nos p iustitiā pati sum'. Merito g̃ spiritussanct' arguet mūdanos de iustitia quā facere neglexerūt. Et si placet de iustitia loq. quā hre debemus reqre in sermone. Stabūt iusti. vbi suenies de triplici iustitia cordis oris ⁊ opis. ⁊ ℣ Tercio arguet mōm de iudicio qō scz ꝓtēpserūt. qō vnq̄ nō fecissent si at tēdissent qz princeps mūdi iā iudicat' ē ih̄u. Pe. iij. Si em̄ de' peccātib' angelis nō pepcit. Et p' subdit. Exemplū coz q̄ ipie acturi sūt ponēs. ℣ si mūdani recogitarent g̃ miserabiliter princeps mūdi. s. lucifer iudicat' est q̄ ꝓpter vnū pcm̄ iudicatus et eiect' ē de tāta altitudine in tantā ꝓfunditatē. ō tāta pulcritudine in tantā deformitatē. de tāta felicitate in tā ꝓpetuā penā anxietatē. nō vnq̄ pctā pctis accumularet districtuz iudiciū ptimescēdo. Exēplū in ꝓmp. ca. iij. in fine. ℣ ꝗtuz beat' Hiero. iudiciuz ptimescebat q̄ dicebat Siue comedo siue bibo siue q̄cq̄d aliud facio. sp videt illa vox in auribus meis resonare. Surgite mortui venite ad iudiciuz. ℣ Nec mīr si tantū iudiciū ptimescebat qz sic dic Chrysо. In iudicio illo non erit resistēdi virt'. nec pnie loc'. nec defensionis tps. nec fugiēdi facultas. nec latēdi possibilitas. nec appendi securitas. nec satisfactiōis vtilitas. qz nec ꝓderūt diuitie diuitib'. nec pentes parentib'. nec angeli p hoib' intercedēt. Añ merito spūssanct' arguet mōm de iudicio qō. s. mūdani ñ expauerūt. ℣ Nec se poterūt excusare de tāti iudicij ignorātia. qz princeps mūdi iā iudicat' ē ꝓpter pcm̄. Exemplū ca. iij. E. ℣ Secundo tps argutōnis insinuat cū dicit Cū venerit. vnq̄ in ꝓsenti vel in futuro. Añs aūt argutio est gre. futura iusticie. ℣ In pīti autē arguit ex gra triplicit. vnq̄ p internā inspiratōez. p exteriorē ꝑdicationē. ⁊ p flagellor' īmissionē. De prima argutiōe quā facit p internā infusionē dr ad Ephe. v. De qō arguit a lūme manifestat. A lūme vnq̄ spūssct' manifestat in corde. de quo ab ipso arguit pctōr Añ ps. Arguā te ⁊ statuā ō fa. tu. i. ō ꝓsciaz. Ipse ei' stat ad ostiū pctōris ⁊ pulsat dicēs. ℣ hō vsq̄quo obliuiscer' mei fi. q̄diu po. cōsilia i' aīa t. Huic argutōi acq̄escētes ō pctis suis ꝓuertēt. ex q̄bus fuit maria magda. ipa ē ei' musca ym esa. cui sibilauit dñs p inferiorē inspiratōz. Ex hac argutōe dauid, ꝓpē pcm̄ qō i' nūeratōe ppli ꝓmisit ꝓuce' cor suū pcussit. ℣ Hz ō hac argutiōe ñ curātib' ex gra spūssanct' addit argutōez secūdā quā facit p exteriorē ꝑdicatōez. Predicato

ss Philippo Jacobi

res ei nō sūt nisi instra spūssecti. Ūñ in mat.x. dic dñs. Nō ei vos estis q̄ lo. ꝫ spūssan. q̄ lo. in vo. Hoc spū scitat⁹ iohānes bap. q̄ teste luca replet⁹ fuit spū sctō ex vtō mris sue. arguebat herodē ppē vxorē frīs sui. Ad talē argutiōez p nathā. ppheta correct⁹ē dauid ō pctō vne ꝓfitens se peccasse. Et q̄ mō plus solito exuberauit iniq̄tas in mōdo. dñs mltiplicauit ō ipm argutores p̄dicatores. ita vt mō ꝓprie possit dici. In oēz terrā ext. so. eoz. ℟ Quos q̄ pleri q̄ ꝓtēnūt audire dñs ex gra fcia argutionē adiūgit. s. castigatōis. De q̄ Job flagellato dr. Increpatō eius dñi ne rephes. quē ei diligit corripit dñs. O q̄ felices sūt pctōres quoz spūssctūs vulnera p vinū castigatōis purgat vt oleū gre sue infūdat. Visitabo iniq̄tates vgaz iniq. eoz. t i vberib⁹ pctā eoz. miaz aūt mea nō dispgā ab eo. Exēplū ca. xvj. E Hoc mō dñs paulū pcussū cecitate arguebat dicēs. Saule saule q̄d me pse. Hoc mō arguit ezechiā. ppē pctīs pcussam ifirmitate t correct⁹ est. Propt̄ qō decretat dic vt primo medici ꝓsulāt infirmis vt de pctis peniteāt. ne si ꝓpter pcta pcussa sint frustra in eis laborent. Formā aūt talib⁹ q̄ sic arguunt ezech. rex reliquit. dz eīm se ꝓuertere ad pietē ꝑtritoz pctōz. p recogitationē ipsoz dicēdo. Recogi. tibi oēs an. me. i amari. aie mee. O q̄felices sūt pctōres qui argutōi p̄dicte quā facē p gra nō acq̄escūt. q̄ argutiōez iusticie quā faciet in futuro nō euadēt. ℟ Arguet aūt tūc eos tripl̄r. vicz p oēs creaturas ipsos ipugnando. Sap. v. Pugnabit cū illo orbis terrar ō insensatos. Et quō oñdit Lu. xx. Erūt signa in so. t lu. t in ter. p̄ssura gentiū. vbi oñdit dñs q̄ pctōr ex oī pte expugnabit a creatura. s. a supiori. ab in feriori t ab interiori t ab exteriori. Adapta ō ꝑmōe de scda dñica aductus dñi. Tūc videbūt filiū hoīs. Scdo arguit eos malicias eoz ipis t alijs mānifestādo Ūñ Hiere. ij. Arguet te malicia tua. O q̄nta tunc erit pctōrū rubescētia. Hiere. ij. Quō fur cō fūdit q̄n deph̄endit sic ꝓfundent dom⁹ isrl ꝑ suis iniq̄tatib⁹. Mos ē ei vt fur tū furib⁹ i hūeris appēdat. vt sic cōfusi ducant ad suspēdiū. Sic i psona dānati dic Hiere. Tre. j. Iniq̄tates ꝓuolute sūt t ipposite collo meo. Heu q̄nta tūc erit pctōrū erubescētia coram deo t angelis suis t vniuersis iustis t reprobis in iudicio cū mltis abomiatōib⁹ appere. Certe primi ꝑentes licz i paradiso soli essent tūc ꝓpē solū pctm pomi pudēda cooptientes pizomatib⁹ abscōdere sē i medio paradisi. Reprob⁹ aūt i iudicio nec abomabilia poterit cooptire nec se cū ipsis abscōdere. ℟ Tercio arguet eos cū ipsis disceptādo t ipos ꝓdēnādo. Ūñ in can. iude ō. Ecce venit dñs arguere oēs ip̄os de oīb⁹ opib⁹ impietatis dicet ei illō Mat. xxv. Esurii t nō dedisti mihi mā. Et p⁹ subdit. Ite maledicti. t.

Dñica rogationum. De epistola. Sermo. XCIX.

E Si quis putat se religiosū esse nō refrenans linguā suā. ꝫ seducēs cor suū. h⁹ vana est religio. Jac. j. A Quia lingua ē mēbrū malū plēa veneno mortifero. Jō b. Jac. i. ꝑmissis vbis hortat nos ad ipsi⁹ refrenatōez. oñdēs p ipsā si nō refrenat tot⁹ religiōis euacuatōez cū dic. Si q̄s putat se religiosū ē nō refrenans linguā suā. ꝫ seducēs cor suū h⁹ vana est religio. Notādū q̄ q̄ scriptura ponit mltas līguas p q̄s signant diuersa pcta q̄ ꝑmittunt p linguā. t tales lingue q̄ religionem euacuāt. refrenāde sunt. si nō putatiui ꝫ vere religiosi esse volum⁹ ℟ Prima q̄ lingua est dolosa. q̄ est in duplicib⁹ t ꝑditorib⁹. pō. Libera me dñe a labiis mendacijs et a lingua dolosa. Que sit illa līgua dolosa t q̄ nociua dic. ix. specificat. Sagitta fixa vulnerās lingua eoz locuta ē. pacē cū proximo suo loq̄t. t i occulto ponit insidias. Exēplū. ij. Re. xx. ō Joab. q̄ salutādo t deosculādo amasā ipm gladio interfecit

Sic et iudas christū salutādo et dicendo. Aue rabi. tradebat ipm iudeis. ¶ Secūda lingua est magnifica. que est in superbis et arrogātib? q̄ sibi attribuūt qđ nō hñt. Qui dixerūt. Linguā nr̄am magnificabim? labia nr̄a a nobis sūt. ds nr̄ dñs est. Ro. j. Non sicut deū glorificauerūt aut gr̄as egerunt dicentes cū se esse sapientes stulti facti sunt. ¶ Tercia lingua est serpentina lingua vti q̄ venenosa q̄ est in inuidis et detractoribus. ℣ Ps̄. Acuerūt lin. su. sic̄ serpētes et. Ecc̄. x. Si mordeat serpēs in silētio nihil eo min? hz q̄ occulte detrahit. Hz certe q̄ detrahit alicui. sic̄ puer. xvj. dicitur. in futuꝝ se obligat. qz tenet ad fame restitutionez. Exēplū de leone q̄ occidit rusticū detrahentē sibi. Leo ei audiens q̄ rustic? dixerat. fortis est leo. et cetera virtutū eius adiūgeret. ꝙ habet os fetidū. leo ad rusticū veniens pcute me dixit cū securi quē tenes in capite. Cui rusticus obediēs absceſſit. Seqñ ti die leo redies occidit rusticū dicens. Grauī? me pcussisti detrahēdo q̄ vulnerādo securi. qz illud sanari pōt illud nunq̄. Uñ Ecc̄. xxvij. ℣. Flagelli plaga liuoꝝ facit. plaga aūt lingue cōminuet ossa. ℣ Ps̄. Detrahentē secreto pximo suo. hūc pse. Exemplū in pmptua. ca. xvij. A. ¶ Quarta lingua est fallax et mēdax. Sicut in piurātib? mentientib? falsis testib?. ℣ Prouer. vj. Sex sūt que odit dñs. Oculos sublimes. linguā mendacē. Nec lingua viget multū in malis mercatoribus qui fallūt simplices merces suas cōmutādo mēdaciter vel certe falsis pōderib? nūeris et mensuris decipiēdo ℣ Prouer. xxvj. Lingua fallax nō amat veritatē et os lubricuz opat ruinas. s. corpis et aīe. Itē puer. xij. Qui congregat thesauros lingua mēdacij van? et exors est et impinguet ad laqueos mortis. ¶ Quinta lingua est blanda. q̄ in malis mulierib? est. ℣ Prouer. vj. Custodi te a muliere mala et a blāda lingua extranee. Lingue cū mulieꝝ blādimēto suo sic̄ cant? syrenaruz nauigantes decipiūt et post interimūt. Quas si cuadere volum? necesse ē surda aure cū vlixe trāsire sicut beat? Iero. cōsulit. ¶ Sexta lingua ē tercia que est in lenonib?. Ecc̄. xxvij. Lingua tercia mlieres viratas eiecit et priuauit illas laboribus suis. ℣ Prima lingua est hoīs diligētis mulierē. Secunda mulieris dilecte. Tercia lingua ē nūcij vel nūcie portātis verba dilecti ad dilectā. Tales sunt peiores quodāmō demonib?. qz q̄n demones p se efficere nō pñt mediātib? talibus efficiunt. Sicut etiā sathanas intrauit in cor iude. vt traderet iesum mediāte ipso. Exemplū de quodā qui ob amorē vni? virginis vt ipsaz haberet diabolū sibi in auxiliū inuocauit. et se sibi totaliter tradidit. Sed cū demō circa virginē pficere non posset. pmisit cuidā vetule que talia cōportabat pelles in qb? ei apparuerat si virginē decepet. Et post decptionē virginis cū longe stās diabol? a vetula in ptica lōga sibi pmissas pelles porrigeret illa mirāte cur ppi? nō accederet. rñdit diabolus Timeo teqz plena es malicia. ne decipias me sicut et virginē decepisti. ¶ Septima lingua ē iniq̄ que est in adulatorib?. ℣ Prouer. xvij. Malus obedit lingue inique. Lingua iniq̄ est lingua adulatiōis confortans hoīem in malo et ad malū. Mal? q̄ obedit lingue inique qñ facit maluz adulationibus puocat?. ¶ Octaua lingua est que est gladiosa. et est in irac̄ dis et furiosis. qui pluriēs et opprobriis occidunt multos. ℣ Ps̄. Filij ho. dentes eoꝝ arma. et sagit. et lingua eoꝝ gladi? acutus. ¶ Nona lingua est lingua magniloqua que est in illis qui deū et sanctos blasphemāt. ℣ Ps̄. Disperdat dñs vniuersa labia dolosa et linguā magniloquā Hec lingua loquet̄ antichristus. De quo dr̄ Dañ. xj. Aduersus deū deoꝝ loquet̄. Hec lingua loquunt̄ frequenter in ludis taxilloꝝ et in aduersitatib? deum blasphemātes et sanctos. Et ob de testationem criminis frequenter talcs

subito ⁊ insperate sic antixp̄s sine manibus ꝓterunt .i. ꝓuise a dño puniūt Exemplū de quodā q̄ duz ad taxillos luderet ⁊ nō ad voluntatē sibi succederet. blasphemādo deū clamauit. vt cito sibi arcus ⁊ sagitte darent. Que cū habuisset ⁊ ꝓtra celū sagittasset cruēta de sanguine sagitta rediens cecidit añ ipm quā stupefactus cum tetigisset subito igne celesti ꝙsumptus est.

De euāgelio. Sermo. C.

RElinquo mundū ⁊ vado ad p̄em. Jo. xvj. ¶ Q̄ sicut dicit Bre. Dñus xp̄i actio nostra est instructio. exemplū dedit nobis vt si ad p̄em ire volumus mundū primo relinq̄mus. aliter em̄ illuc puenire non possumus. Docet ḡ dñs in p̄missis ybis duo. s. malū desertoz. cū dicit. Relinquo mundū. Et bonū aggressionem cū subdit. Et vado ad p̄em. Et sic alī quis locus ꝓpter q̄tuor deseritur. sc̄ ꝓpt̄ penuriā. ꝓpter corruptū aerē. ꝓpt̄ malam vicinā. ⁊ fraudulentā amicitiā. sic ⁊ mūdus iste est relinquēdus. ¶ Relinquamus ergo mundū q̄tū ad primū tā q̄ locū spūalibus cū q̄bus ad p̄z nos q̄enire oportet penuriosum. Non em̄ apparebis coram deo tuo vacuus. Hz certe hodie fames spūaliuz bonoz oppressit vniuersam terrā egypti. H est vniuersum mundū. Propt̄ q̄ hō sapiens q̄ de vita sua. s. spūali curat doz mundū relinquere. vt alias spūaliter possit viuere. Q̄ bñ figuratū est. iij. Reg. xvij vbi dicit dñs helye q̄ ascendēs interp̄tat̄ ⁊ designat illū q̄ ad p̄em ascendere q̄rit. Recede inq̄t hinc ⁊ vade ꝙ oriente ⁊ abscondere in torrentē carith et ibi de torrente bibes. p̄cepit q̄ coruis vt pascant te. Carith inp̄tat̄ diuisio siue ꝙgregatio ⁊ signat ꝓprie siue religionis statū in quo hō a mūdo diuisus ad cognitionē suī ipsius redit. ibi helyas de torrente bibit ⁊ sitim extinguit cū p materationē carnis ⁊ afflictionē ardorē libidinis cōprimit. Ibi a coruis pascit. i. a p̄dicatoribus sanctis. De q̄bus Luc xij. Considerate coruos q̄ nō seminant neq̄ metūt. q̄bus nō est horreum neq̄ cellariū. Um scz tpalibus nō intendūt sicut dicit glo. ꝙ ꝓtēplationi celestiū. ibi inquit a coruis istis pascit penitens pane verbi dei ⁊ carne agni incōminati. ⁊ hoc vespe ⁊ mane hoc est incessanter Exemplū ca. xv. H. ¶ Secundo relinquēdus est mūdus tanq̄ corrupt⁹ locus ⁊ fetidus ne corrūpamur. Mundus em̄ horribiliter fetet tāq̄ cadauer hoīs mortui appensū in patibulo. Cuius fetorē sentiens apls dicebat Gal. vlt. Mihi mūdus crucifixus ē. Et etiā totus spūal̄r corruptus. Q̄ ome q̄d in mūdo est aut est ꝙcupīa carnis aut ꝙcupiscentia oculoz aut superbia vite. p quę mūdani corrupti ⁊ abominabiles facti sunt in studijs suis. q̄ in talib⁹ student ¶ Propt̄ q̄d dicit. ij. Pet. j. Fugientes inquit eā q̄ in mūdo est ꝙcupiscētie corruptiōem. Celeriter ḡ ipm relinq̄mus ne ab ipso corrūpamur ⁊ polluamur ⁊ sic polluti p̄em videre non possimus. Q̄ beati mūdo corde q̄m ipsi deū videbūt ¶ Propter hoc dr̄ Esa. iij. Recedite recedite exite inde. pollutū nolite tangere: Et hic dicit recedite vt scz recedamus mente ⁊ corpe. Exēplū ca. vij. H. ¶ Tercio relinq̄mus mundū tāq̄ malū vicinū ⁊ socium q̄ semp letat̄ de malo nr̄o. Ipse em̄ ridet cū plorauerimus. gaudet cū tristam̄. Joh. xv. Plorabitis ⁊ flebitis vos mū. aut gaudebit. Et q̄uis sit tam puersa societas mūdanoz multi tñ ipsorū societatē diligūt. ⁊ coz facta iniqua imitant̄. iiij. Reg. iij. dr̄ de ioram q̄ pctis hieroboā adhesit nec recessit ab eis. Et de multis alijs in libris regū h idem legit. ¶ Propter h tales ad p̄em puenire nō p̄nt pctis irretiti. Añ ꝙsulit moyses Numeri. xvj. Recedite a tabernaculis hoīm ipsoz ⁊ nolite tangere q̄ ad eos ptinent. ne inuoluam̄i in pctis eoz. Et puerb. xij. Arma gladij in vta puersi. ¶ stos aut aīe sue longe recedet ab eis.

Exemplū ca. vij. A. ℣ Quarto mū dū relinquamus tanq̄ amicū fraudulē tū. ipse cm̄ amicicia ꝓtendit rebus tpa libus hoīem onerando ꝙ̄ fraudulent facit nec fcz p artā viā q̄ ducat ad p̄em transire valeat. Ipse est tanq̄ iudas ꝓ ditor q̄ dicit demōibus. Nuē cūq̄ oscu latus fuero. s. rex tēpalium ꝓsperitate. ipse ē tenete eū. ℣ Prouer. xj. Simulator ore decipit amicū suū. Uñ certe nos di camus ei exemplo dñi. Juda osculo fi liū hois tradis. Quia dicit Bre. Quis q̄s honoribus inflatus vel thesauris auri vel argenti oneratus fuerit. p an gustū iter regni trāsire nō poterit. ℣ Pro pter ꝙ̄ dicit dñs Matt̄. vij. Attendite a falsis ꝓphetis qui veniūt ad vos in vestimētis ouiū intrīn. aūt sunt lu. rapa. Hie. xxj. Seduxerūt te viri pacifici tui dimerserūt in ceno t lubrico pedes tu os t recesserūt a te. ℣ Propt̄ ꝙ̄ dr Hiere. ℣. Egredimini de medio ei⁹. s. mūdi. vt saluet vnusq̄sq̄ aiam suā. t ne forte mol lescat cor tuū. s. p tpale osculū deceptus Qui g̃ ꝓdictas cās pensando ꝓtemnit mundū secure pōt dicere. relinquo mū dū. Exemplū ca. vij. F. ℣ Et q̄ nō sufficit malū delere nisi t bonū fa ciat. iō statim subdit de boni aggressio ne cū dicit. t vado ad p̄em. Et nō dic vadam tanq̄ in futuro. ꝙ̄ vado in p̄nti. Vado g̃ sine dilatione. vicz q̄ cōpellor q̄ trahor. q̄ terreor. Cōpellor p famē trahor. p ineffabilē hereditatē. ꝙ̄ terreor p hostiū clausionez. Vado igit̄ vt famē depellā. Dic cm̄ q̄ diu sum fame peo q̄ nec satiat̄ osculus visu. nec auris audi tu. Sz in domo p̄ris etiam mercenarij abūdant pane. Surgā g̃ t ibo ad pa trē vt satiari valeā q̄ ad hoc ꝑm me in stanter vocat. Matt̄. xj. Uenite ad me t ego reficiā vos. ps̄. Satiabor cū ap paruerit gl̄ia tua. ℣ Jē vado ad patrē vt hereditatē paternā que trahit possidā. Dic q̄ matt̄. vj. Pater nr̄ q̄ es in celis adue. re. tuū. Ad q̄ t ipse nos incessanter vocat Matt̄. xxv. Uenite bñ. ps. mei pci. re. quod vobis patū est. Nec mir si hereditas trahit. Est ei he reditas illa fructuosa t delectabil. In hac em̄ nullius rei est penuria. Leuit. xx Dabo vobis in hereditatē terrā lacte t melle manantē. Et est delectabilis q̄ est deliciis oīm̄bus t oīi dulcedine re ferta. Ecc. xxiij. Hereditas mea super mel t fauū nō dicit sicut mel ꝙ̄ sup incl. q̄ incōparabiliter delectabilior t dulcor Jē est hereditas ꝑciosa t nobilis. q̄ oī bus diuitijs spūalibus cumulata Ep̄b j. Non cesso gr̄as agens ꝓ vobis mē riam vr̄i faciens in oīonibus meis. Et post subdit. Ut sciatis q̄ sit spes vocatō nis ei⁹ t q̄ diuitie gl̄ie hereditatis eius Est etiā nobilis. q̄ ꝓpter q̄ eā semp no biles possederūt. Ecc. xxiij. Et radica ui in ꝑplo honorificato. t in partes dei mei hereal. s. ꝑpli honorificati. t incō Jn iacob inhabita. t in israel hereditā re. t in electis meis mitte radices. Uñ hereditabūt eā tm̄ electi dei. Esa. lxv. Hereditabūt eā electi mei. Jē est here ditas iocūda t laudabilis. ps̄. Uisita nos in salutari tuo ad videndū in boni tate elector tuor ad letandū in letitia gētis tue vt lauderis in hereditate tua Q̄nta iocūditas ibi erit aīe cū deus suū videbit sine velamine. cū in ipso le tabitur sine intermissiōe cū ipm̄ lauda bit sine fatigatione. Jē est hereditas in cōpabilis. incōtaminata. t imarcessibi lis quā p̄r nr̄ ꝓseruat in celis. j. Pet. j. Bñdictus ds̄ t p̄r dñi nr̄i ihu xp̄i qui p miserico rdiā suam magnam regnauit nos in spem vite p resurrectiōz ihu xp̄i ex mortuis. in hereditatē incorruptibi lē t incōtaminatā t imarcessibilē ꝓseruatā in celis. Et pensa q̄ in ꝙ̄ q̄ dic incorruptibilē notat̄ hereditatis ꝓpri tas. ps̄. Nouit dñs dies imaculator t hereditas eor ineternū erit. In ꝙ̄ di cit incōtaminatā notat̄ mūdicia eius t puritas. nulla cm̄ mixtura mali poterit ꝓtaminari. imo nec ipsi q̄ eā hereditā būt. Uñ dicit glo. q̄ nec senio nec mor bo nec alia mixtura tangem̄. Immar cessibilē dicit q̄ sp erit recens. sp vnanī

sempꝫ gta. mentes bonoꝝ vsu suo ꝙuis longo nullo tñ afficiēs tedio. Uñ dicit glo. Ꝙ nec in ipsis bonoꝝ montibus hoīm ex longo vsu celestis illa conuersatio valet ali qñ vilescere sic̄ flurus pñtis solis solet aliqñ ex longo vsu in fastidiū verti. Et hāc hereditatē pr̄ filijs ꝓseruat in celis. Uñ Bal'. uij. Ꝙ si filius t heres p deum. Uñ ꝙcito mortis somnū capimus illā si veri filij sumus possidem'. Uñ ps. Cū dederit dilectis suis som. ecce here. do. tc̄. ¶ Jē vado ad pr̄em nō differendo ꝓpt̄ ianue si tardauero clausionē. Sicut ꝓtigit ꝙnq̄ fatuis ꝟginibus q̄ qz tardauerūt foris exclusē remanserūt. Uñ Ecc. v. dr̄. Ne tardes conuerti ad dñm t ne differas de die in die ne forte subito de terra disp/dat te. Aug. Hec vox cras cras multos decepit. t subito claudit eis hostium. t manet foris cuz voce cotidiana. q̄ nolunt hr̄e gemitū colūbinū. Ꝓpt̄ h̄ cōsulit dñs Luc. vij. Contendite intrare p angustā portā tā añ scz ꝙ claudat. Dicamus g̃. Relinquo mundū t vado ad pr̄em Quo nos ꝓducat ipse pr̄ q̄ vi.

¶ In diebus rogationum de epistola. Sermo. CI.

QUi conuerti fecerit pctōrē ab errore vie sue saluabit aiam ei' Jac. v. ℟ In his v/bis tria sunt diligent' ꝓsideranda. Et p̄mo q̄ sit via erronea p quā pctōr gradi tur. qz dicit ab errore vie sue. ¶ Secūdo q̄liter hō iustus se ad pctōrem hr̄e debeat vt p ipm ab illa reuocet. qz dic. Qui conuerti fecerit. ¶ Tercio ꝙ magnā vtilitatē reuocans cōsequit. qz scz t primū saluat t suoꝝ opit multitudinē pctōꝝ. ¶ Quātū g̃ ad primū nota ꝙ via pctōris p quā g̃dit ē miserabil'. Est em̄ via lata q̄ ducit ad mortē. Hec q̄ via reḡre in die cineꝝ in ꝑmone tercio. Dereliq̄t ipius viā suā. ℟ ¶ Ad h̄ añt ꝙ hō iust' ipm̄ reuocare valeat dz se multis modis erga ipm hr̄e. ¶ Primū est g̃ ꝙ nō dz pec catorē despicere ꝑ potius exēplo dñi se familiarē exhibere. Luc. xv. Murmurabāt pharisei t scribe dicētes. qz h̄ pctōres recipit t māducat cū illis. Et Luc. xx. Mur. ocēs ꝙ ad ho. pec. diuer. An ō ꝓpt̄ suā benigtatē quā hūt ad pctōres agn' dict' ē. Jo. j. Ecce agn' dei ecce q̄ tol. pec. m. ¶ Ꝓpt̄ h̄ dicit apl's Bal'. v. Frēs si aliqs hō ꝓoccupat' fuerit in aliquo delicto. vos q̄ spūales estis hmōi i structe in spū lenitatis. ¶ Scdo hō iust' dz vult reuocare pctōrē nō dz ipm pctōrē magnificare. qz h̄ esset potius pctōrem in pctis fouere Ecc. x. Noli magnificare vir pctōrē diuitē. qđ heu faciūt hodie mlti adulatores qz laudāt pctōr in desideriis aīe suc t iniquꝫ bñdr̄. Dz certe dic̄ dñs Esa. xij. Ꝓple me' qui te btm dicūt ipi te decipiūt. ¶ Tercio hō iust' dz pctōrē ab errore vie sue exemplo bono suo reuocare. mat. v. Sic luceat lux vr̄a coram hoīb' vt videāt opa vr̄a bona Efficacior em̄ est vox opis q̄ vox oris. vñ apl's docēs Thi. q̄r alios ab errore vie sue dz retrahere. inter cetera dixit. Te ipm̄ p̄be in oīb' exemplū bonoꝝ operꝝ ¶ Quarto dz si pctōr occult' est occulte eū corrigere. Matb. xviij. Si peccauerit in te fr̄ tu'. glo. te solo sciēte. corripe eū inter te t ipm solum. Si vo publicū t notoriū fuerit dz ipm publice arguere. Uñ thi. v. Peccantē coram oīb' corripe vt ceteri timorē habeāt. t b̄ marie spectat ad ꝓlatos ¶ Quīto dz vt pctōrem emolliat xp̄i bñficia q̄ h̄ē multa enarrare. Nā ꝓpt̄ hoc xp̄s vt pctōres saluaret in mūdū venit. Uñ. j. thi. j. Xp̄s iesus venit in hūc mūdū pctōres saluos facere. Jē scdo vt hoīes a pctis reuerterēt in p̄dicatiōib' suis ipos multipl'r monuit t ad pniam reuocauit. Uñ Lu. v. Nō veno. iu. ꝑ pec. ad pe. vñ iā nō tē q̄ se possit excusare Job. xv. Si nō venissem t locutus eis fuissem pcm̄ nō hr̄ent. nūc āt excusationē nō hūt de pctō suo. ¶ Tertiū dz tercio ꝓponere ꝙ dñs pctōres benigne recipit t leuē ipis pniam iniunxit. Uñ Jo. viij. dixit mlieri deph̄ense i adulterio. Ubi sūt q̄ te accusabāt. Nemo te

ꝺdemnabit. Et illa dixit. Nemo dñe. Nec ego te ꝺdēnabo. Vade ⁊ amplius noli peccare. Ecce leuis pnia ꝑ tanto crimine. Et ꝙ deberet multū pctōrem monere. ¶ Jē q̄rto dz pctōri ꝓponere ꝙ multū dz pctōrē ad ꝙuersionē mouere. vicz ꝙ xp̄s sedēs in dextra pr̄is. peccatoꝝ dignaꝫ esse aduocatus. j. Joh. ij. Si ꝙs peccauerit aduocatū habemus apud pr̄em iesum xp̄m ⁊ ipse est ꝓpiciatio ꝑ pctis nr̄is. Et si sic pctōr cōuerti nō poterit tūc excusatiōez nō hz ¶ Sexto dz ꝑ pctōrē vir iustus orare. sic fecē stephanus Act. vij. Positis aūt genibus orabat dicens. Dñe ihesu xp̄e ne statuas illis ꝙ pctm̄. Jac. v. Orate ꝑ inuicem vt saluemini. Sic orabat dauid cū dicebat. Deficiāt pctōres a tra ⁊ iniq. ita vt nō sint. glo. aplius iniq. Exēplū ca. j. J. ¶ Septimo ꝙ si ꝓpr̄ dicta pctoꝝ ꝙuerti noluerit dz vir iustus ꝑ eis ꝓpassiōe lugere. Sic Luc. xj. dñs videns ciuitatē in malicia obstinatā fleuit sup illā. Sic Cor. xij. dicē paul⁹. Timeo ne cū uidero hūliet me dñs apud vos et lugeā multos ex vobis. s. qui in malicia pseuerāt. p̄. Defectio tenuit me ꝑ pec. tē. ¶ Tercio oñdit ꝙmagnū bonū ⁊ vtilitas ꝙuersionē sequit̄ qz salua bit aī. ei⁹. s. ꝙuersi. q̄ vicz in mō nihil pctosius Math. xij. Quā cōmutatiōez dabit hō ꝑ aīa sua. Jē cōuertens opit multitudinē pctoꝝ suoꝝ. ⁊ nō solū conuertens ꝑ ꝙ delet pctā sua. ꝫ etiā sic dicē glo. acquirit sibi infinita p̄mioꝝ gaudia Ad que nos pduc. qui vi.

¶ De eodem.

Confitemini alterutꝝ pctā vra vt saluemi Jac. v. De ꝙ themate reqr̄e ꝓcessū in p̄mōe q̄ incipit. Ore ꝓfessio fit ad salutem.

De euāge. Sermo. CII.

Petite ⁊ accipietis Luc. xj. ¶ In verbis istis dñs duo facit. Primo ad petendū aīat cū dicit. Petite. Scōo de impetrando certificat. eū dicit. ⁊ accipietis. Ꝙ q̄tū dēmus ex p̄mo ꝓsolari ꝙ vicz ad petendū aīamur cū multū egeamus. ⁊ nil boni nisi ab ipso hr̄e possim⁹. Dō vticre cognouit pō. dicēs. paupes facti sum⁹ nimis adiuua nos ds sa. nr̄. Et nō solū ad petendū aīat. ꝫ etiā q̄d petere ab eo ⁊ q̄magna scz meliora q̄ hz petere debeam⁹ informat. Sic em̄ legit Math vj. Ꝙ discipuli quid ⁊ q̄l̄r petere deberent cū rogarent ip̄m vt ipos informaret r̄ndit. Sic orabitis. Pater nr̄ qui es in celis. Que oro cū petitionib⁹ suis excedit oīs alias in tribus. vicz in dignitate. in breuitate ⁊ in vtilitate. In dignitate excedit. qz alie oones sic ꝓsalmi ⁊ hmōi ⁊ si ꝑ spūsctū credunt edite tē ꝑ mediū. Sed hec oro sine medio edita est ꝑ ip̄m saluatorē. ¶ Jē in breuitate excellit. Est em̄ int̄ oones breuissima. ⁊ ꝫ ne quis de igrantia excusarē ⁊ vt fastidiū descendi tolleret ⁊ vt de⁹ patus exaudire mōstraret. ¶ Jē excedit in fecūditate siue vtilitate. qz continet oēs petitiōes vite p̄nis ⁊ future. sicpatebit. Ꝙ ¶ Añq̄ aūt doceat petitoꝝ docet primo benuolentie captatioꝝ. cū dicit. Pater nr̄ qui es in celis. Et post docet adiuratioꝝ. sic dicit Crisō. cū dic̄ Sanctificet⁹ no. tuū. Dicamus q̄ p̄ vt de p̄re miap̄ q̄si filij ꝓfidamus. Hiere. iij. Patrē vocabis me. ⁊ post me ingredi nō cessabis. Jtē dicamus p̄ nr̄ vt a tanto p̄re erubescamus degenerare. qz filius semp ⁊ libenter facit opus p̄ris sui. Uñ filij nobilū naturaliter amāt militiā. Uñ quidā impator videns filium suū facere molēdina de festucis ad riuulos aq̄p̄ inquisiuit ⁊ inuenit q̄ erat filius molendinarij ⁊ eiecit eū de regno Prop̄ q̄d dicit ap̄s Eph̄. v. Imitatores estote dei sicut filij chr̄issimi. Jtez dicamus nō solū p̄r. ꝫ etiā noster. vt scz natiuitatē gr̄e recolamus. Non em̄ sumus filij p nām ꝫ p gr̄am. Unde Jac. j. Volūtarie em̄ genuit nos vbo vitatis. Jē noster. ne scz ꝺ alios superbiam⁹, oīm

cm̄ cōiter pr̄ est. Mak.ij. Nunquid nō vn⁹ pr̄ oīm nr̄m. gre ḡ despicit vnuſqſq; frem suū. ꝛ Je cū dicimus. Qui es in celis. oñdimus eternū ꝛ supnū. Qui es. eternus ſez sine tpe. Uñ Exo.iij. Ego sum q̄ sū. h̄ nomē est mihi ab eterno. In celis. supnus sine pr̄e. pō. Quis sic dñs ds nr̄ q̄ in altis habi. Je cū dr̄. sanctificet nomē tuū. adiuramus eū p gliam nois sui. vel p scm̄ nomē suū sicut dicit Criso. Sic adiurabat. pō. cuz dicebat. Propter gliaz nois tui dñe libera nos

P Post captationē benuolentie ꝛ aduratiōis docz petere sufficienter. Dis em̄ petitio aut est de impetratiōe boni aut de remotiōe mali. Dme autē bonū qđ spetrat aut est etnale aut spūale aut tpale. Eternale bonū ē regnū dei. Et h̄ primo ꝛ principalr̄ petim⁹ cū dicim⁹. Adue. reg. tuū. sic ꝛ ipse docuit Math̄. vj. dicens. Primū q̄rite regnū dei. Q̄ tū stultus iudicaret q̄ vboz suoz pcio posset emere vnū regnū tpale ꝛ nollet. multo plus fatui sūt q̄ nec vnū pr̄ nr̄ volūt dicere ꝓ regno celoz. Bonū spūale est gr̄a ꝛ vtutes. Et h̄ ꝓsequnt petim⁹ cū dicimus. Fiat vo. tua sic in celo ꝛ in tra. i. da nobis facere volūtatez tuā in tra. sic illi faciūt q̄ sunt in celo. i. da nobis spūalia dona vtutū que asam sanctificāt. qz hec est volūtas dei sanctificatio vr̄a. Bonū āt tpale sūt tpalia q̄bus carere nō possum⁹. qz ipsis sustētam̄. Et h̄ petimus cū dicim⁹. Panem no. quoti. da no. ho. Et sic cū p dictum triplex bonū petimus. oē bonū petim⁹

Petimus etiā remoueri oē malū. Dme em̄ malū aut est pteritū. ꝛ illō remoueri petimus cū dicim⁹. Dimitte nobis debita nr̄a. i. dimitte nobis petā nr̄a q̄ vsqz ad hāc horā ꝓtraxim⁹. Aut est futuz. ꝛ illud remoueri petim⁹ cum dicimus. Et ne nos mdu. in tēpta. Qz em̄ post pcs dimissiōez seq̄t tēptatio nō petim⁹ vt nō tēptem̄. ꝑ ne p̄ualeat temptatio ꝛ ne in tētatiōe succūbam⁹ Aut est pñs. ꝛ illud remoueri petimus cū dicimus. Sed libera nos a malo. qđ cū q̄ sez in pñti sustinemus. Predicta ḡ sez voluit vt peterem⁹. ꝛ aſauit nos ad petendū. cū dicit. Petite. Debem⁹ aūt petere hūlr̄. qz hūlitū ꝛ māsuetoz sibi sp placuit decpcatio. Sicut dr̄ Judith. ix. Et Ecc. xxxv. Dño hūliantis se penetrabit nubes. ꝛ donec appzopīquet nō cōsolabit̄ ꝛ nō discedet donec aspiciat altissim⁹. Je debem⁹ petere fidelit̄ vt. s. firmit̄ credat se ipetrare. Unde Jac. j. Postulet aūt in fide mhil hesitans. Je debemus petere pseuerank. Uñ in hoc euāgelio dr̄. Si pseuerauerit pulsans. surgens dabit illi. R Scōn de ipetrādo certificat cū dic. ꝛ accipietis. Nec mir. Qz quicād petere possum⁹ pōt ꝛ vult nobis dare. Uñ si petis tpalia pōt dare. qz dñi est tra ꝛ plenitudo ei⁹. Jtē si q̄ris spūalia pōt dare. qz in ipso sunt oīs thesauri sapie ꝛ scie absconditi. Je si petis regnū eternū ꝛ illud pōt ꝛ vult dare. Uñ Lu. xij. dic dñs. Nolite timere pusillus grex. qz complacuit pr̄i vr̄o dare vobis regnū. Et Math̄. xxv. Venite bñ. pci. regnū. Je si petis ptertoz pctōz remissionē pōt facere. Uñ Lu. v. dixit paltico. Cōfide fi. remit. ti. pec. t. Jtē si petis vt remoueat future tētationis dñationē pōt. j. Coz. x. dr̄. Fidelis dñs q̄ nō patiet vos tēptari sup id qđ potestis. ß faciet cū tētatiōe ꝓuentū vt possitis sustinere. Explū in ꝓmp. c. r. d. Jtē si petis pñtis malt amotioz pt. Qz sic dr̄ Amos. iij. Nō est malū. s. pene qđ dñs nō fecerit. Uñ pōt liberare ab eo qñ vult. pō. Libera deus israel ex oīb⁹ tribulationibus suis.

In vigilia ascēsiōis de epla Hermo. CIII.

Qui descendit ipse est q̄ ascendit sup oīs celos vt adimpleret oīa. A In his vbis apls ad Eph̄. iiij. tria nobis innuit in saluatore nr̄o. vicz ip̄m descensū ascensum ꝛ vtruſqz fructū. Descensū h̄ulē cū dicit Qui descēdit. Ascensū sublimē. ipse est

qui ascendit sup oēs celos. Sz fructū ineffabilē. vt adimpleret oīa. Nēdens ḡ descensum suū hūilē dicit. Qui descendit. vt oēdat tpm nō tpaliter i mōdo incepisse. ꝑ de celis vbi eternaliter erat descē disse. Descēdit aūt primo in mūdū. Secundo in sepulcr. Tercio in infernum. In mūdū descendit p carnis assūptiōz de quo descensu dic Eccs can. vj. Dilect⁹ me⁹ descēdit i ortū suū. i. in ecclīaz q̄ ort⁹ ip̄ius dr. ad areolā aromatū. i. in vter marie v̄ginis de q̄ carnē assūpsit. q̄ dr areola aromatū ꝓpt v̄tutū t grāz plenitudinē. Hic descensus fuit hūilis. Exinaniuit em se formā fui accipiens Item descendit in sepulcr p corpis depositiōez. Vñ apls ad Eph. iiij. Qui descendit ad inferiores ptes trē. Non solū sup terrā voluit descendere ꝑ etiā in ifriores ptes terre. q̄n etiā sub terra sepeliri voluit. Item descendit ꝑm asam in infernū ad sctos patr̄ inde ereptionez. Vñ zach. ix. Tu aūt in sanguīe testamti tui eduxisti vinctos de lacu scz inferni in quo nō erat aqua. Per aq̄ defectum sctoz patr̄ sitim t desideriū ad ip̄si⁹ aduentū innuit. Vñ in psona ipsoz cātat. ecclīa. Aduenisti desiderabilis. Bz Et q̄ sic descendit ipse est q̄ ascēdit. Descendit aūt hūiliter. ꝑ ascendit sublimit. Vel ascendit sup oēs celos. i. sup oēs angelos. Hodie aūt dixit ei de⁹ pr illō Lu. xxiij. Amice ascende supius. Qui ei h̄ nouissimū locū tenuit. iuxt illud. vidimus eū nouissimū viroz. ibi potissimū hr̄e debuit. Vñ de ipso merito cantam⁹ Tu solus altissimus. Nulli em angelorū dixit dō pr. sede a dextris meis. sicut dicit apl̄us. nisi ipse. Sic ḡ ascendit ad sublimis loci ꝓfessionē. q̄ sup oēs celos. i. sup oēs āgelos. Lz Sz vtriusq̄ scz descensus t ascensus fructū subdit. cū dic. vt adimpleret oīa. vicz supiora inferiora t media. Supiora. i. celuz introducendo nouos habitatores. s. se ip̄m ad carnē. t alios sctos q̄ secū ascēderunt. Eph. iiij. Ascendens in al. cap. dux. ca. Inferiora. i. terrā impleuit mittendo spm̄ sctm̄ t implendo corda discipulor. Act. ij. Repleti sūt oēs spūsctō Dap. j. Spūs dñi repleuit orbē terre. Media impleuit scz aera iubilo angelor t sctor patr̄. Vñ ps. Ascendit de⁹ in iubilatiōe. Ad Et nos frēs si volumus ascendere p̄ius oportet nos descendere. q̄ qui descendit ipse est q̄ ascēdit. nō alr. Descendamus ḡ exēplo xp̄i Primo in mundū p ipsi⁹ puipensionē Scdo in sepulcrū p mortis meditatiōz Tertio in infernū p acerbar penar discussionē. Xp̄s em in mundū descendēs ip̄m oīno puipendit. Vñ cū voluissent eū regē facere fugit. sic dicit iob. ostendens p h̄ q̄ piculosum est ip̄sius honorib⁹ ihērere. Est em tā q̄ mare magnū t sup oīa maria nauigātibus piculosū Et sic dicit Ber. piculū ꝓbat transeuntiū paucitas t peuntiū multitudo. In magno mari marsilie de q̄tuor nauib⁹ vix vna piditat. in h̄ mōdo de centū trāseuntib⁹ vix vnus cadit de tanto piculo. Exemplū ca. xviij. Ad. Est em corp⁹ p̄anū tā q̄ nauis pforata. ita q̄ intrant aq̄ tētationū r malar delectationū vsq̄ ad asam p foramina q̄nq̄ sensuū. Hoc sentiēs dauid orabat. Saluū me fac dō qm̄ intra. aq̄ vsq̄ ad aī. meā. Mūdus est hoīz sic cetus piscū deceptor. Cet⁹ emittit de ore suo suauē anhelitum. ad quē hauriendū q̄eniunt pisces. quos decipiens cetus trāsglutit. Sic mōs facit. Eccī. Simulator ore decipit amicū suū. Vñ est traditor dicens ad demōes Quē cūq̄ osculat⁹ fuero ip̄e ē tenete eū Sz tu descēde in ip̄m p ipsi⁹ puipēsiōz dicēs cū aug. Quid strepis o mūde. q̄d strepis. q̄d euertere conaris. tenere vis p̄teriens. q̄d faceres si maneres. quem nō decipes dulcis si amarus alimenta mentiris. Exemplū ca. v. Ad. Iē descē de in sepulcr p mortis meditationez. t miserabilem in sepulcro q̄ditionē. recogita q̄ cito es recessurus ō mōdo. q. p̄ns vita est vapor ad modicū parens. Si em vnū esset q̄ hoī mortē inferre posset tunc quoquomō cōuerso cauendū si

bi ab illo vitam ptelaret. ℣ ecce ꝯplurima sunt. aut vnus morsus carnis rabidi aut serpentis. vel tactus alicuius venenati. vel haustus veneni vel visus basilici. vel modici aeris defectus. vel fulgur tonitrui. aut insidie inimici. t quis potest omes dinūerare. per quas mors pperat ad hoīez. ℣ Postea sic mortuus cuius sit ꝯditionis in sepulcro audi Bernū. Quid fetidius hūano cadauere. q̄d horribilius mortuo hoīe. cui⁹ in vita erat gratiosus aspectus. Quid ḡ psunt diuitie. q̄d delicie. q̄d honores. Diuitie nō liberāt hoīem a morte. delicie nō liberant a vīme. honores nō liberant a fetore. Qui mō solebat diues t gliosus in throno apparere. mō iacet in tumulo. q̄ mō delicijs vescebat. nunc a vīmibus cōsumit. paulo ante in aula sua gliosus stabat mō ignominiosus sepultus iacet. Ain in vitis patꝝ q̄daz pr̄ mente in sepulcro descenderat. q̄ feretꝝ in camera sua añ oculos habebat. Descende ḡ o hō in sepulcrū t memorare nouissima tua t in eternū nō pec. Exēplū ca. v. R. ℣ ℣ Jē descende in infernū p penas diuersas pensionē. Et quis pot ocs penas inferni dinūerare. ps. Vulta flagel. pec. Breuiter omes sensus obtinebūt afflictiōez. ℣ Auditus vlulatus clamorē Esa. lxv. Seruí mei laudabūt t vos clamabitis p dolore cordis. t p ꝯtritiōe spūs vlulabitis. saturabit em vnusq̄sq; opprobrijs ℣ Jtē gustus obtinebit fellis amaritudinem. quā exptus diues gutta aque petijt sup linguā. q̄ senserat gustus acerbitatez. Ignis em t sulphur ps calicis coꝝ. Ecce q̄b⁹ speciebus ꝯdit pot⁹ dānatoꝝ ℣ Jē odorat⁹ obtinebit fetorem Johelis. ij. Ascendebat fetor eius vt putredo. Nec mirū si fetet lacus inferni vbi omes sordidi t sordes coꝝ ꝯgregant. vbi est sentina t latrina huius mūdi Esa. xxxiij. De cadaueribus coꝝ ascendet fetor. O q̄tus fetor tunc erit cū tot cētī fetidi q̄ defixi fuerūt in fecib⁹ suis. tot cadaucra data q̄ vīmibus. t corrosa ab eis simul fetorem exalabūt. ℣ Jtez visus lachrymarū abundantiā obtinebit. ibi em fletus t stridor dentium. plus em tunc flebit vnus petō⁹ q̄ oīa vasa mūdi possent capere. Et rō est. q̄ quicq̄d est in b mōdo finem hr̄e poterit. ℣ fletus inferni sine fine est. ℣ Jtem tactus obtinebit frigoris t caloris asperitatem. Trāsibūt em ab aḡs niuiū ad calorē nimiū. Sicut dicit Job. Nec mirū. si simul ibi sentient ꝯrie q̄litates cū dicat Aug⁹. in li. de ciui. dei. Q⁹ fons est in ethyopia tā frigid⁹ de die vt nō bibat. t tā calidus de nocte vt nō tangat. Jtem solinus in li. de mirabilibus mūdi dicit fontem esse de die bullientē. de nocte glacicm emittentē. Silr flumina hūtia ripas ꝯgelatas medū bulliens. ℣ ℣ Qui ḡ sic descendit scz in mundū. in sepulcr̄. t in infernū. cauens āplius petm. ipse est qui ascendit. t ascendet letanter. In ascēsu em sctoꝝ de b exilio. tria leta occurrunt Letitia in egrediendo. Exemplū in vitis patꝝ de illo q̄ cū cantu angeloꝝ t cytharizatiōe dauid est egressus de corpe Jēpax in pgrediēdo. Angelis em suis māduit de te vt custo. te. Jē applausus sctoꝝ in pueniendo. Exēplū in pmtu. c. xiij. T. De q̄b⁹ trib⁹ Esa. Cū gaudio deducamī. q̄tū ad scōm. Nā t mōtes. i. angeli. t colles. i. sancti exilient expectantes vos cum ꝯgaudio. q̄tū ad tertiū. Qualis erit illa dies. cū vbi t mr̄ Iesu occurret choris ꝯcomitata vīgincis tympanū tenēs pīnit dicēs. Cantem⁹ dño. gliose em honorificat⁹ est. Tūc tecla tuos ruet in āpletus. tūc t ipe spōsus occurret dicens. Veni spōsa accipe coronā. Tūc fidelis aīa ī āplex⁹ sponsi subuolabit dicens. Inuent quē diligit aīa mea. Tūc ille q̄ descendit vt adipleret oīa adimplebit nos letitia cū vultu suo. intus t ex. qñ ꝯēplabim t diuinitatē t hūanitatē. ad quā ꝯēplatiōz pduc.

℣ In die ascensionis.

Sermo. CLIII.

Ascendit deus in iubilatiõe ⁊ dñs in voce tube. ¶ Jux illõ ꝙ angeli hodie de duobus certificauerũt apl̃os. ſ. de ipſi⁹ aſcẽſione ⁊ ad iudiciũ reuerſiõe dicẽtes. Ihesus q̃ a vobis aſſũptus ẽ ſic veniet quẽ admodũ vidiſtis eũ. notari pñt in pmiſſis vbis eaꝺ duo. vicz xpi aſcenſio locũda. cũ dicẽ. Aſcendit ds in iubilo. ⁊ ad iudiciũ treñda reuerſio. cũ dicit. Et dñs in voce tube. ſupple reuertet. Vere locũda xpi aſcenſio q̃ in iubilo notat. Jubilus eñ ſic dicit glo. eſt leticia q̃ lingua eloq̃ nõ pt. Aſcendit aũt in iubilo triplici. ſ. ſuipſi⁹ angelo⁹. ⁊ pat⁹ antiquo⁹ Suipſi⁹ iubilo aſcẽdit triplici. ¶ Primo ppt̃ ſublimis loci ꝓcẽſiõz. Ex ſicut ad Eph̃. iiij. dr. Aſcendit ds ſup oẽs celos i. ſup oẽs angelos. Hodie ei⁹ dixit ei ds pr̃ illud Lu. xxiij. Amice aſcende ſupius Aut eñ hic nouiſſimũ locũ tenuit. ſuꝑ illud. vidimus eũ no. viro⁹ Eſa. liij. ibi potiſſimũ hr̃e debuit. Vñ de ipſo mer to cantam⁹. Tu ſol⁹ altiſſi. Nullt ei⁹ angelo⁹ dixit ds pr̃. ſede a de. me. ſic dicit apl̃s. niſi ſibi. ¶ Secõ aſcẽdit in iubilatiõe ppt̃ opis ſui ꝓſũmatiõz. Hois eñ multũ ſolent letari cũ magĩa opa laudabilr pegerint. Sic ipſe legationẽ ſuã optĩe expleuerat. Vñ dic̃ Jo. vj. Opus ꝓſũmaui q̃ dediſti mihi. Nã mũdũ p pauptatẽ deuicerat. Job. xv. Cõfidite q⁹ ego vici mũdũ. ⁊ dyabolũ p hũilitatẽ expulerat Jo. xvj. Princeps h⁹ mũdi ia iudicatus ẽ. Hoiem p amaritudinez mortis redimerat. Dederat eñ aiam ſuã in redẽptiõz p multis. Et ſic opus ſuũ pfecte ꝓſũmatũ oñdit cũ in paſſiõe dixit. Cõſũmatũ ẽ. ¶ Tercio aſcendit in iubilo ppt̃ oĩm ſibi ſubiectiõz. pſ. Oĩa ſubie. ſub pe. ei⁹. Ad Eph̃. j. Oĩa ſubiecit ſub pe. ei⁹. ¶ Jt̃ aſcendit ds in iubilatiõe angelo⁹. ⁊ b triplr. ¶ Primo ppt̃ noui hois viſionẽ. Ex ipſe eſt ſicut dic̃ petr⁹ in Cañ. in quẽ deſideret angeli ꝓſpicere. etiã q̃tũ ad hũanitatẽ. ſic dicit glo. Tãta eſt ei⁹ hois q̃ paſſus eſt p nobis. poſteriozꝝ glia. vt etiã angelice in celo vtutes. cũ ſint eẽna felicitate p̃dite nõ ſolũ imortalis deitatis magnificentiã ß etiã aſſũpte ei⁹ hũanitatis claritatem ſp aſpicere gaudeãt. ¶ Secõ ppt̃ ſtatus ſui de quo lucifer ceciderat reſtauratiõz Ad eph̃. j. Proposuit in xpo reſtaurare oĩa q̃ in celis. Sicut etiã vgo aliqua minus leta eſt de corona capitis ſui vñ lapis ceciderat p̃ciosus. Vñ ⁊ ptẽ illi⁹ corone vel ſerti ppt̃ apturã loci q⁹ tota liter eã abſcõdere nõ pt. poti⁹ vtr̃ ea a tergo q̃ añ. ſic angeli minus decentem corone ſue apturã de q̃tã q̃ lapides p̃ciosi fulciſer cũ ſuis ceciderat gaudẽt reparl. Vñ dicũt illõ pſ. Benigne fac dñe in bo. vo. tua vt edificẽr muri hierlm. Que repatio q⁹ incepit in xpi aſcenſiõe. tõ aſcendit in iubilo angelo⁹. ¶ Tercio ppt̃ hũani generꝭ ſocietatẽ de q̃ multuz letan t̃. Vñ gaudiũ eſt eis quotidie ſup vno pctõre pnĩam agente. Explũ ca. vj. B. ℟ Jtẽ aſcendit in iubilo antiquo⁹ pat⁹ ⁊ b triplr. Primo ppt̃ iferni carcer⁹ ereptiõz. Secõ ꝓpter celestis regni adeptiõz. Tercio ppt̃ hoĩm ⁊ ãgelo⁹ delectabilẽ ſocietatem. Eſa. liij. Leuauerũt vocẽ. ſ. ꝓpter carcer⁹ euaſiõz q̃n. ſ. dixerũt. Aduenĩſti deſiderabil⁹ quẽ expectabam⁹. Sil⁹ laudabũt. ſ. celeſtis regni mãſionẽ. Ex oc̃o ad oculũ videbũt. ſ. dei ⁊ angelo⁹ delectabilez ſocietatem. Hic ſi vis potes ceſſare.

De eodem. Sermo. CV.

Et dñs in voce tube. ¶ Hic notat̃ ad iudiciũ ipſi⁹ treñda reuerſio. Nõ ſolũ in voce venire dr̃. ß in voce tube. que nõ occulta ß oĩbus mãifeſta ⁊ treñda erit tã bonis q̃ malis. Luc. xxij. Virtutes celoruz mouebunt̃. Hiero. Quid faciet vgula deſerti vbi timore ꝺcunt̃ cedrus padiſi Si igit̃ angelis videbit̃ treñda. multo fortius hoĩb⁹. Hec vox tube vox ẽ citationis. qua dicet̃. Surgite mortui venite ad iudiciũ. Jtẽ eſt vox diſceptatiõis

qua dicet. Surlui & nō dedistis mihi māducare. Hoc dicet ꝯtum ad malos Et dedistis ꝯtū ad bonos. Itez ē vox diffinitōnis. q̄ dicet Ite maledicti. De nite bñdicti. De voce cicatōis dic̄ dñs Matt. xxiij. Mittet angelos cū tuba & voce mag̃. & congregabūt electos ei⁹ a q̄tuor ventis celi. De hac voce Hiero. Siue comedā siue bibā siue aliq̄d aliū faciā. sp mihi videt in auribꝰ meis illa vox īsonare. surgite mortui venite ad iudicium. Ehrysо. Vere magna est vox illa cui obedīūt oīa. q̄ petras scidit. in feros apit. monumenta frāgit. vincula mortis dissoluit celos apit & vniuersos mortuos surgere facit. & ad iudiciū venire ꝓpellit. Exemplū ca. iij. in fine. Hec vox citatōis amara erit. Amara inquā, ꝑp̄ miserabilē ipsoꝝ corpoꝝ cōditionem. Erūt em̄ corpa ipsoꝝ deformia. Thre. iij. Denigrata est sup carbones facies eoꝝ. Et de die ī die denigbunt ab igne infernali. Vñ Aug. ī li. de ciui. dei. Ignis cum sit formosus oīa fere q̄ lābit & lucida & decora deturpat & denigrat. ꝯto magis ignis īfernī ita turpis & obscurꝰ. cuiꝰ erūt pabulū sempit̄nū. Itē eth yopes sunt nigri a solis calore ꝯto magis tales ab igne denigñt infernī. Itē si ignis iste q̄ dr sacer. vel infernī hic sic deturpat membra. ꝯto magis ille. cū iste nō sit nisi vmbra illi⁹. Itē erūt corpa illoꝝ oīno īfirma & debilia. Si em̄ sic efficaē hō debilis vt nō possit nec se vtere ab vna infirmitate & dolore ꝯto magis tūc q̄n oēs īfirmitates in se hēbit. vñ Job. xx. Dīs dolor irruet sup eū. q. nō solū dolor pturientis febricitātis furētis & sitib⁹. imo vt videt dānatis oēs nō succedsiue vna infirmitas pꝰ aliā ꝑ simꝫ ruēt. nō lente aut tēpate ꝑ cū impetu ruent sup eū vt pōdus mōtis oppimēs nō in vno mēbro tm̄ ꝑ sup eū totū. q. a plāta pedis vsq̄ ad verticē nō est in eo sanitas. q. vlcere infirmitatis pcutient corpa eoꝝ in resurrectōe putrida & fetida erūt. vñ Esa. xxxiij. De cadaueribꝰ eoꝝ ascēdet fetor. Hec mix. cū sint fetidi & plenifetore pcti. Vñ tanq̄ abolabiles & lepro si ejcient a fidelib⁹. Exībūt em̄ angeli & sepabūt malos de medio iustorum. Math. xx. O q̄ amara erit vox citatōnis pctōrib⁹. q. tā magna congregatōne in tā abolabilibus corpib⁹ appebunt. tā abominabilia. s. oīa pcta oīb⁹ apta deferentes. & q̄ delectabilis erit bonis q. resurgētes appebūt tūc in corpib⁹ plucidis. fulgebūt em̄ iusti tūc sic̄ sol.

O Et lz amara sit multuz vox hec citatōis pctōrib⁹. amarioz erit vox disceptatōis. De q̄ Jobe. xij. Congregabo oēs gētes et deducā eas in vallem iosaphat & ibi discceptabo cū illis. O q̄ guis erit illa discceptatō pctōrib⁹ ꝓpter furoꝛē discceptātis. Ita em̄ grauis erit reprobis q̄ poti⁹ vellēt ferre mōtes et esse potus sepulti in inferno q̄ tūc apere Vñ iob. xxiij. Quis mihi tribuat vt in inferno ꝓtegas me & absco. me. do. ptā. fu. tu. Exēplū ca. iij. S. Discceptabit aūt dñs a maximis incipiēs et vsq̄ ad minutissima puentēs. Primo igit discceptabit ō bñficijs q̄ ipēdit. Incipiēs a bñficio passiōis. ō quo maxie discceptabit. ꝑ quo & cicatrices reseruauit. Aug. Dñs ideo cicatrices reseruauit vt in iudicio hostib⁹ exprobraret. vt ꝓinces eos dicat eis. Ecce hoiez quē crucifixistis. ecce deū & hoiem quē credere noluistis. videte vulnera q̄ infixistis. agnoscite latus q̄ pupugistis. q̄ ꝑp̄ vos aptuz est. nec intrare voluistis Tūc primo deflebūt tm̄ bñficiū negectū. Vñ ōz in zach. Aspicēt in me quē cōfixerūt. & plāgent sup eū planctū magnū. quasi sup vnigenitū. Vñ legit de quodā viro religioso q̄ cū intētus esset in oōe audiuit q̄ndā vocē miserabilit̄ clulantē. Et cū ipe flēdo rogaret dñm q̄ illuminaret ei q̄d ꝑ esset. rñdit vox Ego sū aīa vni⁹ pctōris meā dānatiōem deplorās. sed inter oīa alia me monent & alios dānatos ad planctū & luctū gne saluatoris nobis exhibite et ꝓtēpte. s. q̄ spaciū tāti tpis habuim⁹ ad penite

et amissus in cui⁹ horula tantã peni tentiã facere potuim⁹ q̃ nunq̃ dãnare mur. Itẽ disceptabit de aĩa quã infu dit. quo eã suauit. est em̃ p̃ciosus the saurus. ꝛ ideo solicite seruãdus. Cor. iij. Habemus thesauꝝ hũc in vasis fi ctilibus. i. corpib⁹. Deut. iij. Custodi aĩaz tuã solicite. Est em̃ p̃ciosa marga rita. Cui⁹ p̃ciositatẽ ostẽdit celestis ne gociator vendẽs oĩa q̃ habuit ꝛ dãs p̃ ea. Dedit em̃ carnẽ suã p̃ca ad lacerã dũ vt de ipsius vulneribꝰ curaret. san guinẽ ad effundendũ vt p eũ viuificaꝛ ret Bern. Ue mihi si taletuꝝ mihi tra ditũ negligẽter ꝛ suauero ℟ Item disceptabit de corpe quo illud custodi erim⁹. Est em̃ castꝝ q̃ tenem⁹ a deo in feudũ. Uñ i curia ulla tanq̃ p̃ditor pes simus p̃dẽnabit q̃ dñm ab illo expulit ꝛ aduersario. i. diabolo tradidit. Cor. vj. An nescitis q̃m corpa vra tẽplũ sũt spũssancti. ℣ Itẽ disceptabit de bonis collatis. Eccl. xj. In bonis sit cor tuũ. et scito q̃ p̃his oibus adducet te deus ad iudiciũ. s. diuitijs ꝛ delicijs ꝛ honori bus. ℣ Itẽ disceptabit de oib⁹ opib⁹. cogitatiõibus ꝛ locutiõibus. Uñ apls Stabimus oẽs añ tribunal christi. vt referat vnusq̃sq̃ q̃ gessit in corpe suo siue bonũ siue malum. ℣ Presto erit dia bolus ꝛ recitabit verba p̃fessiõis nr̃e ꝛ obijciet nobis in facie nr̃az q̃quid feci mus ꝛ in q̃ die peccauim⁹ ꝛ in quo lo co. Uñ q̃dã sctus heremita rũminabat. dicẽs. O aĩa scias ꝛ recognoscas quid oparis dũ ptãs in manu tua est anteq̃ venias ad locũ in quo est iusticia ꝛ ad portã iudicij in quo leges oĩa pctã tua q̃ fecisti in titulo cõscie tuc. vbi angeli a dextris ꝛa sinistris cõsiliũ tuũ denu dabũt. in vna lance iudicij liberabitur oẽ bonũ tuũ. in altera oẽ malũ tuuz vbi oẽs ffes ꝛ amici te deserent. redem ptionẽ nullã inueniẽt. re obliuioni tra dent. ℣ Itẽ disceptabit cũ regib⁹ ꝛ ep̃is q̃liter subditos rexerit. Exẽplũ ca. iij. J. ℣ Itẽ quo p̃ ꝛ mr̃ filiũ seruauerint ꝛ filiã. ꝛ quo familiã. quo mgr̃ discipu lũ. socius socĩ. vicinus vicinuz. Eccl. xij. Unicuiq̃ mãdauit de ꝓximo suo. O q̃ amara erit hec disceptatio quia oĩs spes frustrabit. Hec vox discepta tiõis q̃ delectabilis erit iustis. q̃n in tã ta ꝓgregatiõe de p̃dictis ipos ꝓmẽda bit dicẽs. Eiurium ꝛ dedistis mihi man ducare. ꝛc. et sic de singulis. ℣ Et licet hec vox dãnatis sit amarioꝛ voce citatiõis. tñ amarissima est vox diffini tiõis. De q̃ zach. xj. Dñs in tuba canet ꝛ ibit vt fulgur gladius eius. i. sentẽ tia. Qua dicet. Discedite maledicti in ignẽ eternũ. Amara quidem hec vox in ipsoꝝ a se sepatione. cũ dicit. Discedite O q̃ amarũ est ab ipso separi cui ad herere est sup oẽ delectabile. ps. Mihi adherere deo bonum est. Sz amarioꝛ erit expenaruz acerbitate. Que notat in igne cũ dic. In igne. Acerbius enim genus tormẽtoꝝ est ignis cui⁹ vmbra est iste ignis. Di saraceni de quodam fonte cõficiũt ignẽ grecũ vt p hũc im pugnẽt hostes suos q̃ tãte acerbitatis est q̃ nõ possit extingui nisi difficulter p quedã. quãte acerbitatis dz esse ignis ille quẽ sũma iusticia ꝓseruat ad puni endũ hostes suos. Uñ Sap. vj. Aq̃ q̃ oĩa extinguit plus ignis valebat. Et post. Nix aũt ꝛ glacies sustinebãt ipe tum ignis ꝛ nõ tabescebãt. Sed ama rissima erit hec vox in penaꝝ eternitate. q̃ notat cũ dicit. Ignẽ eternũ. Esa. vlẽ. Ignis eoꝝ nõ extinguet. Et q̃to fortiꝰ us est ꝓbusthiõis subiectũ ꝛ durabilius tãto vehemẽtius ardet. Uñ ardẽtius ar det in ferro q̃ in palea. Sic in homie erit tũc acerrimus q̃ amplius erit imoꝛ tal. A quo nos liberet. q̃ cũ deo p̃retẽ

De eodẽ. Sermo. CVI.

Quis ẽ iste q̃ veit de edõ tinctis vestib⁹ de bosra iste formosus i stola sua gdiẽs in mltitudie ꝛc. A Hiẽ vult glo. sup hũc locũ. q̃dã fuerit angeli ñ plene ꝛg scẽtes mysteriũ incarnatiõis. passiõis ꝛ

resurrectiõis. nec mir. qz de⁹ licet in terris visus ⁊ cũ hoĩb⁹ conuersat⁹ sit posuit tenebras latibulũ suũ. vtpote q̃ ve erat de⁹ abscõdit⁹. ¶ Vi aũt ágeli sic dic̃ glo. videtes ad celos ascẽdere dñm cũ multitudine angelor⁹ ⁊ sctõr hoĩm ꝓpria vtute. nõ auxilio alieno ammirant. ⁊p ammiratõe q̃rũt. Quis ẽ iste ⁊c̃. Glo. q̃ potes q̃ ãmirabil⁹. s. q venit cũ tãto ercitu in celũ. s. supple ascendens ⁊c̃. Huic aũt q̃stioni rñdet apl's Eph̃. iij. Qui descẽdit ipse est q̃ ascẽdit. Nemo em̃ ascẽdit in celũ nisi q̃ desc. de celo fi. hoĩs q̃ est in celo. ¶ In vbis ꝓpositis duo principalr notant. Primo em̃ angeli ãmirant dñi ascẽsiõez. Scõdo ascẽdẽtis dignitat̃. Primũ notat ibi. q̃s ẽ iste ⁊c̃. Scõdm ibi. Iste formosus ⁊c̃. Circa aũt dñi ascẽsiõez tria ãmirant. s. ascẽdẽtis modũ terminũ ⁊ meritũ. Primũ notat cum dr. Quis ẽ iste q venit. Scõdm in h̃ q̃ dr de edõ de bosra. Tercũ ibi. Tinctis vestib⁹. ¶ Modus aũt dñice ascẽsiõis innuit in h̃. Quis est iste q venit. Legit em̃ enoch raptus fuit. iij. Rapt⁹ ẽ ne malicia mutaret intellectũ eius ⁊c̃. Helias dr curru igneo subuect⁹ vt dr Re. ij. Christ⁹ aũt ꝓpria vtute sup celũ eleuat⁹. Sic dic̃ glo. sup. iij reg. ij. Vbi fit mẽtio de ascensiõe helie Enoch p cortã genit⁹ fuit ⁊ generauit Helias aũt ex sit generat⁹ nõ tñ generãs. Christ⁹ aũt nec sic generãs nec sic genit⁹ fuit. Primo q̃ pticeps fuit corruptõis in sem̃ origine. qz ñ vgo. ⁊ cõuenit ei cẽ raptũ. qd osino est infirmitatis. qz rapt⁹ ẽ osino ab agẽte extrinseco rapt⁹ em̃ violentia sonat. ¶ Secũd⁹ aũt scz helias pticeps fuit corruptõis. s. ñ in se ꝑ in origine. qz vgo ñ de vgine. et cõuenit ei cẽ curru igneo subuectũ. i. opatiõe ãgelicar vtutũ. sic dic̃ glo. ibi. Nõ q̃dẽ est ptez infirmitatis ⁊ ptez dignitatis. Vt ei subleuat⁹ ẽ. dignitatis ẽ. Vt q̃ angelico auxilio infirmitatis ẽ. Tercio. s. xp̃s nec in se nec in origine pticeps fuit corruptõis. Sicut dic̃ ps. Nõ dabis sctm̃ tuũ videre corruptõez Quia fuit vgo de virgine. Et ideo cõuenit ei ꝓpria nõ esse raptũ vel alieno auxilio ee subleuatũ. ꝑ vere ꝓpria vtute in celũ. De h̃ dr Dañ. vij. Aspiciebã in visu noctis ⁊ ecce cũ nubib⁹ celi q̃si filius hoĩs veniebat ⁊ vsq̃ ad antiquus dier⁹ puenit. Reuelatio ꝓphetica visio noctis dr. visio q̃dem q illuminabat ad ognitõz oculor⁹. ꝑ visio noctis ꝓphetic⁹ modũ quo sic illuminabat. qz sub enigmatibus ⁊ figur⁹. Vñ dic̃ apl's. Via in figura ꝓtingebãt illis. Propt̃ h̃ dr. ij. pe. j. Habetis ꝓphetic̃ sermonẽ cui bñfacitis attẽdẽtes tanq̃ lucerne. Lucerna ei est tanq̃ lux in testa. ⁊ ꝓphetica reuelatio ẽ lux occultar reuelationũ. ꝑ testa occultata ꝓphetic⁹ reuelatõis qualitatẽ. In hac g̃ visione loquens de se Dañ. dic̃. Aspiciebã in visu noctis. i. reuelatiõe ꝓphetica. ⁊ ecce q̃si filius hoĩs. ⁊c̃. ¶ Et nota hic p ordinẽ q̃nq̃ circa ascẽsionẽ s. ascẽsiõis cuidẽtia. cũ dic̃. Ecce. Ascẽdit em̃ euidenter qz de loco cuidẽti. s. de mõte oliueti. Itez hora cuidẽti. s. circa horã sextã. Itẽ in pñtia apl'or q̃ debebãt testes ascẽsiõis ei⁹ esse. ¶ Itẽ ascẽdẽtis nata. cũ dic̃. q̃si filius hoĩs. Scõdm em̃ naturã diuinã nusq̃ deest. apd quẽ nõ ẽ trãsmutatio nec vicissitudis obũbratio. ⁊c̃. vt dr Jac. j. nõ ascendit. sed ꝑm hũanã quã sibi vnitã ⁊ iõ digniorẽ ⁊ btiſſimã facta filius dr filius hoĩs factus ad prĩs dextrã collocauit. Et ideo dr. Et q̃si filius hoĩs veniebat. Nec est hic q̃si nota similitudis ꝑ exp̃ssiuũ vitatis. ¶ In h̃ aũt q̃ dr veniebat notat vtus q̃ sic ascẽdebat. qz nõ rapiebat nec portabat. sed ꝓpria virtute vehebat. quia veniebat. ⁊ cũ nubib⁹ celi. in quo honorificẽtia ei⁹ innuit. et em̃ tanq̃ dño totius creature tã corpalis q̃ spualis oĩs creata ī suo genere obsequat. s. nubes quo ad corpale. qz nubes suscepit eum ab oculis eor⁹. ⁊ ágeli q astruxerũt lucẽ illos ĩstuẽtes ascẽdẽtẽ. In h̃ aũt q̃ dr q vsq̃ ad ãtiquũ dier⁹ pucit oñdit sublimitas inestimabil⁹ ⁊ glia ẽnarrabil⁹ h⁹ ascẽsiõis Antiqu⁹ em̃ dier⁹ dr p̃r. cui sm aug. ap

proprias eternitas. iuxt illud In pñe manet eternitas. Pñ eñ of principio caret tã duratõis. s. q̃ originis. Ad antiquũ g̃ diex filius hoïs puenit. qz ad eq̃litatẽ pris attigit filius dei in natura hũana et si nõ ꝑm hũanã naturã. egressus eñ eius a patre. regressus ei? ad pñz Hodie fecit dñs nouũ ñ solũ sup traz ꝑ etiã sup celũ. cũ sup celuz naturã corpoream sup̃ spũalia. christũ hoïez super oñes choros angelor natura mirãte. gr̃a meffabili opante collocauit. t qõ admirabili? est ad pñs dextrã in maiestatis eq̃litate exaltauit. Non miz g̃ si angeli cõsiderãtes q̃ nec primũ simile nec seq̃ns piter hẽbit mirant dicentes. Quis est iste q̃ venit. videtes eũ taliter sez ppria ẽtute ad tantã sublimitatẽ. s. sup̃ se ascẽdere. ℣ Et si admirabilis fuit ascẽsio dñi rõne modi. nõ min? rõne termini. s. a quo qui tãgit ibi. De edõ. de bosra. in quo duplex ẽt minus a quo dñice ascẽsiõis exprimit. mũd?. s. t infernus ꝑm glo. Per edõ sit dicit glo. q̃ trenus vt sanguineus interptat mũdus significat q̃ sanguineus est p carnalẽ voluptatẽ. qz sanguis sanguinẽ tetigit. Osee. xij. a. voluptas voluptati addit. et terrenus est p trenoruz amorẽ t cupiditatẽ. Sic eñ dic Aug. Talis est vnusquisq; q̃lis dilectio eius Añ de reprobis dr Et facti sũt abois abiles sic ea q̃ dilexerũt. Osee. Unde si mõs trena diligit ogrue trenus dr. De sũt due sãguisuge filie. s. cupiditas t voluptas. dicẽtes Affer affer. Voluptas ei sic dic Hiero. sp sui famẽ patit. Et ignis cupiditatis nunq̃ dic sufficit.

Bosra aũt sicut dic glosa. munita vel firma interptat. infernũ signat vbi firmiter q̃si sub multis custodibus aïe tenebant. vbi p̃sidet ille fortis de quo dicit Iob. Ur nõ est ptãs sup terrã q̃ possit ei cõpari. De code g̃. a. de mõo quẽ dñs deiecerat principẽ eius deiectẽdo inde. iuxta illõ Jo. princeps mũdi h? eiciet foras ascẽdit dñs. Unde Jo. xvj. Exiui a pñe et veni in mũm. iterq; relinquo mũm t vado ad pñez. ℣ De bosra id ẽ de inferno qm̃ ipse iuxta verbum zach. ix. Tu aũt in sanguine testamẽti tui eduxisti tẽ. Osee. xiij. Ero morsus tuus inferne. qz añ nodũ a mõdi exilio aliqs ad pñaz celestẽ. nondũ de carcere inferni aliqs liber redierat. Quia non erat agnitus q̃ reuersus erat ab ĩferis vt dicit Ecẽ. Ideo mirant angeli dicẽtes. Quis est q̃ venit de edom ꝺ bosra

℣ Sequit tinctis vestibus Sicut dictũ est tãgit meritoz huius tã glose ascẽsiõis. s. tolerãtia passiõis. Uestimẽtũ eñ tinctũ est corpus christi sanguine cruentatũ. quã cruentatõez vestimẽti secuta est ꝑdicta exaltatio. Añ apls phi. iij. postq̃ dixit xp̃m hũiliatuz vsq; ad mortẽ crucis subdit. Propter qõ deus exal. illũ. In figura cui?o ioseph post tinctura vestimẽti sui t rubricatõem in dñm egypti sublimat. Adapta.

Dñica infra octauas ascẽsionis. De epla. Her. CXII.

Estote prudẽtes t vigilate in orõibus. añ oñia aũt mutuam in vobismetipsis caritatẽ continuã habentes. j. Pe. iij.

℣ Quia in hodierno euãgelio spiritussanctus promittitur. in futura dominica promissus adimpletur. ideo vt promissuz recipe digni simus in hodierna epistola ad ꝑparationem incitamur. cum dicit. Estote prudentes et vigilate in orõibus. ante oña aũt mutuã tẽ. Docet autẽ triplex studiũ ꝑparõis

℣ Primũ est deuote orãtõis. pro quo dicit. Estote pru. t vigila. in ora. ℣ Secundũ est mutue dilectõis. p. quo dicit Añ oña aũt mu. in vobismetipsis caritatem continuã hñtes. ℣ Tercũ ẽ gr̃a rumactõis. pro quo dicit. Si quis ministrat tanq̃ ex virtute quã ammistrat deus vt in oibus honorificet deus tẽ.

℣ Per primũ. s. deotã orõez ordinat hõ respectu sui. Per scdm. s. caritatem ordinat respectu proximi. Per terciuz

Dñica infra octauas

ſcz grauactionē/ ordinat respectu dei. ¶Primū g studiū pparationis ad ſpūſ sancti receptionē docet esse deuotā oa tionē dicēs. Esto pu. t vi. in oōibus ¶Per oōnez cm potissime attrahit spi ritussctūs. Vñ ps. Os meū apui .s. in oōe t attraxi spm̄. Et Lu. vij. Or ie su baptizato t oāte descēdit spūſsctūs corpali spē sic colūba in ipm. Talib? em̄ .s. oātib? pmissus ē spūſsctūs. Luc. xj. Si mgt vos cū sitis mali nostis bo na data dare filijs vestris. qnto magis pr̄ vr̄ de celo dabit spūm bonū petenti bus se. ¶Prontor ē em̄ pr̄ celestis osm hoīe ad audiendū t exaudiēdū. Vul ti em̄ petitionē suā arbenter offerret pa pe vel impatoꝝ. vel alicui regi si pos sent ipsis loq. tu autē sp potes t vbicq loqui cū deo tuo t orare ipm. nō opor tet morari ad ianuā. nec rogare tanto rē. sp hz aures patulas vt te orantem audiat t rogat vt loqris qten? audiat vocē tuā. Sonet mgt vox tua ī aures meis. qr vox tua dulc. Can. vlt. Imo qō maximū ē. Antequ mgt clamēt ego ex audiā. adhuc illis loqntib? ego audiā Sicut dr Esa. lxv ¶Hz pēsandū q beatus pe. ī pmissis vbis oñdit ad deuo tā oōez tria esse necessaria. Debemus em̄ orare prudēter. ¶Pro quo dic. Esto te pu. m ora. Itē debem? orare feruēter. p quo dic. Et vigilate in orationi bus. Item debemus orare frequenter p quo dicit pluraliter in orationibus. ¶Prudenť aūt oram? qñ in oōib? nris etna tpalib?. spūalia carnalib? pponi m?. Juxta qō docz dñs Mat. vj. ¶Pri mū qrite regnū dei t iusticiā ei?. t hec scz tpalia adijcient vobis. Hz heu sūt nonnulli q qr in carnalibus t in tpali bus pl? delectanť q̄ in spūalib? t etnis pl? ipsor oō circa illa vsať. Taliū im prudentiā dñs in filijs zebedei reph̄e dit. cū dixit. Nescitis. ecce īprudentia. qd petatis. Quia sicut dic hiero. tpale dñiuz petebāt. qr p? resurrectionez ere debāt rpm in h̄ mōdo regnaturū. Tali bus dr. Jac. xij. ¶Petitis t nō accipitis eo q̄ male petatis. ¶Propter qō dic be atus petrus. Estote prudētes in oōi bus. ¶Itē docet orare feruēter cū dic et vigi. in ora. vt. s. attēte t feruēter ore tis. Sūt em̄ nōnulli qui ad lr̄az in oō nibus nō vigilāt sed dormiunt. t heu multi sunt qui t si corpe vigilent et lin gua orēt. tñ tan q̄ dormientes corde nō attendunt quid dicūt. Dormientes em̄ qñ somniādo loquunť. licz labia t lin guā moueāt. nō tñ aduertūt qd dicunt nisi ab alijs ipsis referatur. Sic est de multis qui in oōib? suis cor nō appo nūt. Vñ etiā postq̄ horas direrint nō recolunt ş vtrū direrint ab alijs requi rūt. Talib? dicit dñs Mar. vij. ¶Populus hic labijs me honorat. cor aūt eor lōge est a me. Et sequit. Inuanū aūt co lunt me. Et q̄re. Quia dū cor non orat inuanū lingua laborat. Contra qō dic beat? petrus. Vigilate in oōib?. Qua lit? iosaphat orauit de quo legit. ij. pa ralip. xx. ¶Cū iosaphat timore pterrit? to tū se otulit ad oādū dñm. Et ps. Cla ma. in to. cor. meo exaudi me dñe. Et apls. j. Cor. xiij. Orabo spū orabo t mēte. Hoc est em̄ olocaustum qō petit vt pingue fiat. qr alit dñs non tribuet oāti sm̄ cor suū nisi in feruore oōnis ardeat totū. Talis feruor frequēter to tū hoīez absorbet in spū in tantū vt ne sciat vbi sit corp? ei?. Vñ sic etiā t paulus dixit se raptū fuisse in paradisuz vsq̄ ad tercū celū. ş ne sciebat vtz ī corpe aut ex corp? fuisset. Arguntū est q̄ ml tuz feruent orauerat. Exēpluz ī pmp. ca. xv. ij. ¶Itē docet orare frequenť cū in plurali dic in oōib?. Ad hīm mo net dñs Lu. xviij. Oportet inḡt sp ora re nō. defi. Et. j. Thes. v. Sine intermis siōe orate. Necnit. qr sum? in ꝓtinua necessitate Si ei hoīes qñ dom? ipor incipiunt ardere īplorāt auxiliuz. qnto magis nos quor dom? corpis igne lu xurior tinue t vsq̄ ad finē vite ñ cessat ardere. ꝓtinuū ne exuramur debemus oādo īplorare auxiliū. Hic ē ignis qui sic dr Johe. j. ꝓmedit speciosa desti.

stimentes vestes. Vñ ps. Juuenes ceciderũ come. ignis & virgines eor non sunt lamentate. qz ei' null' p dictionẽ plãgit virginitatis. cũ tñ incõparabilis thesaur' sit. Aut quõ i'mari h' mõi ostitui ptinue auxiliũ non sploram'. nauẽ corpis nr̃i p q̃ncp sensus tanq̃ p q̃ncp foramĩa cõtinue aq̃ ocupiscẽtiaꝝ vt aiam demergant ptinue influunt. Propẽ b̃ clamabat ps. Saluũ me fac d's' qm̃ intrauerũt aq̃ vsq; ad aiam meã. Et p'. Laboraui clamãs rauce facte sũt fauces mee. Iteꝝ implorandũ ptinuũ auxiliũ p continuũ impetũ infernaliũ latronũ. j. pe. v. Aduersarius' vr diabol' tanq̃ leo rugiens circuit q̃rens quẽ deuoret. Grego. Valigni spũs q̃si quidã latrũculi iter nr̃m obsidet. Exemplũ ca. ij. S. Propter p̃missa g̃ beat' petrus docet vt oremus prudẽter feruẽter & pseueranter.

S Scõm studiũ ppatõis ad spũssctĩ receptiõez innuit esse primi dilectionez. cũ dic. Vñ osa aũt mutuã i vobismetipsis cõtinuã caritatẽ hñtes. Hãc dilectionẽ docet esse triplr exhibendã. vicz in affectu cordis p opassiõez. Pro quo dic. Vñ osa in vobismetipsis caritatẽ ptinuã hñtes. qz & si primi miserijs ptinue nõ possumus subuenire. tñ ptinue tenemur prio cõpati in nobismetipsis Job. xxxj. Ab ifantia creuit mecũ miseratio. Sic cõpatiebat apls. ij. Cor. xj. Quis infirmat & ego nõ infir. Iteꝝ in effectu operis p subuctionẽ cũ dicit. Hospitales mutuẽ sine murmuratiõe. Hebre. xij. Hospitalitatẽ nolite obliuisci. p hãc ẽnim placuerũt deo angeli hospicio receptis. Dic legit de abrahã. Gen. xviij. Et de loth Gen. xix. Itez in affatu oris p eruditõz. Pro quo dic. Si q̃s loquit q̃si sermones dei. Hebre. iij. Adhortamini vosmetipos p singlos dies donec hodie ognoscat vt nõ obduretur q̃s ex vobis fallacia pcc'. Docz g̃ beatus petr' quelibet in p̃missis primũ & corde diligere & ope subuenire. & ore docere. H.

T Tercũ studiũ ppatõis ad spũssctĩ receptõz innuit respectu dei p gratuactõez. & ad b tãgit tria. Primo enim monet vt ostia bona nos a deo hẽre ognoscam'. Pro quo dic. Ammistrat tanq̃ ex vtute quã ammistrat de'. Si hil cẽ a nobis q̃ osa a deo hẽm'. Esa. xxvj. Osa opa nra opa. es dñe. j. Cor. iij. Quid hẽs qõ ñ accepisti. Secõ monet vt osa q̃ facim' ad honorez dei faciam'. Pro quo dic. Ut in oib' honorificet de'. Osa q̃ facitis si nõe dñi facite Math. v. Sic luceat lux vra coram hoib' vt vide. opa ve. bo. & glorificẽt pa. ve. q̃ in celis ẽ. Tercio vt p oib' deo gras referam'. Pro quo subdit. Cui est honor & gl'ia & impiũ p infinita seculoꝝ secula. j. Thes. ij. Gras agimus deo sine intermissiõe. Rogemus g̃ dñm. vt det nobis q̃ p̃missa ꝑparari vt spũm p̃missiz cõsequi valeamus.

De euan. Ser. CVIII.

Cum venerit paclit' quez ego mittã vo. a pre spũm veri. al. tes. phi. de me. Jo. xv.

A T Ut feruẽti' & affectuosi' nos ad spũssctĩ receptõez ꝑpem' i p̃missis vbis spũssctĩ vtilitas nobis i'trib' ostẽdit. Est enim vtilis spũssctus mestis. qz psolator. Pro quo or hic paclit'. i. psolator. Iteꝝ est vtilis ignaris. qz eruditor. Propẽ b̃ or. Spũs vtatis. Iteꝝ est vtilis dubijs. qz testificator. p quo dic. Ille testimoniũ phibebit de me.

Primo mestis vtilis est paclit'. i. psolator. Mesti aũt siue tristes sũt oẽs fideles q̃diu i b̃ secło sũt ostituti. quib' dicẽdis Jo. xvj. Mund' aũt gaudebit vos aũt otristabimini. Nã incipietes de pctis q̃ commiserũt otristant. ij. Cor. vij. Que enim sm deũ tristicia est pniaz in salutẽ stabilẽ operat. Proficientes mistant. qz ppẽ infirmitatẽ carnis nõ tm bonũ vt vellet opant. Vñ ad Ro. vij. Velle adiacet mihi pficere aũt ñ inuenio. Et ex b̃ p tristicia subdit. Infelix hõ q̃s me liberabit de corpe mortis h' Aug. in sol. Nõ magis q̃me posse cre

dldi min? sp potui. dicebā eñ. ℞ faciā. illud pficiā. fiebat ꝙ p? nec ℞ nec illud aderat volūtas. ℟ erat facultas. ℣ Dat. xxvj. Spūs q̄dē pmpt? ē caro aūt infirma. ℣ Perfecti vo tristant ꝙ exiliū cozr tādiu, plōgat. vñ ps. ℣ñ venia tappa rebo añ faciē dei. ℟ Fuerūt mihi lacrime mee pa. die ac noc. ℟ Et alibi. ℣ Heu mihi qz incolat? meus plōgat? ē. ℟ Et pr̄ arseni? p fletu quē hēbat de desiderio ecclesiis pñe sp sudarū gestabat in manu. ℟ Aug. ℣ Heu me q̄diu dicetur mihi, vbi est de? tu? q̄diu dicē mihi expecta reexpecta. r nūc q̄ ē expectatio mea nō ne dñs. ℟ Explū in pmptua. ca. xij. ℟ Quos ocs spūsctūs ꝓsolaf. ℣ñ Esa. lxvj. ℣ Quō si cui mr̄ blādiat ita ego cōsolabor vos. ℟ Nā incipiētes cōsolat a pctis purgādo. r ꝑfectiōz cordis in flamādo. ℣ñ ipsis dr Actu. j. Johannes q̄dez baptizauit aq̄. vos aūt baptizabimini spūsctō. i. purgabimini. ℣ Per spūm sanctū eñ pctōz sordes abluunt. ℣ñ. j. Cor. vj. ℣ Sz abluti estis. ℟ iusti. fi. estis in no. do. r in spū dei nr̄i. ℣nd Esa. xij. ℣ Si abluerit dñs sordes filiarū syō r sanguinē hierl'm lauerit ō medio ei?. hoc vtiq; faciet in spū iudicij r spiritu ardoris. ℟ Vere nulla lotō. nulla purgano ad delēda pctā efficaciōr. ℟ Ipse eñ q̄tūcūq; antiq̄ pctōris subito ad pur. excoḡt scoriā pcti in spū iudicij et spū ardoris. ℣ Nō ptz'n latrone crucifixo cū dño. q̄ ab infantia vsq; ad illō tē pus cruginauerat in pctis. tñ in spū iudicij qñ. s. alio latrone xp̄m iudicāte ipse ex dono spūsctī scīpm iudicauit dignos. ℣ Nos q̄dē digna factis recipim? r in spū ardoris. i. feruētis ꝓtritōnis. ita ad pur. subito scoriā pcti excocta fuit ꝙ statī audire meruit. ℣ Hodie me. eris ī pa. vbi nihil coinq̄natū intrat. ℟ Exemplū. ca. ij. ℣ ℟ Itē pficiētes q̄ ꝓpter infirmitatē carnis opari nō pñt q̄ntū volūt ꝓsolat ipis auxiliū pstādo. vñ esa. xlvij. ℣ Noli timere fuc me? iacob. et̄ dā spūm meū sup semen tuū. Jacob lucrator interptat. r sigt eos q̄ ℌ. carnē lucrant. semē iacob sunt illi q̄ eū in ℞ imitant. ℟ Et isti pmittit spūsctūs vt in lucta fortificēt. vñ Ro. viij. Ipe spūs ad iuuet infirmitatē nr̄az. Eph. ij. ℣ In quo r vos coedificami ī habitaculū dī ī spūsctō. Ipse eñ spūsctūs ad bñ opandū instruit r fortificat. ℣ñ ro. xv. dicē pau. ℟ Ut abūdetis in ꝑ ī spe r vtu. spi. gloid ē fortitudīs bone operatōis q̄ dat per spūm scīm. ℟ Itē ꝓsolat pfectos q̄b? vita pñs ē in tedio. r fuga in desiderio. ℣ Cōsolat aūt tripl'r. vicz ipsos in vtutib? r bonis opib? ꝓfirmādo. ℣ñ ro. v. ℟ Tribulatio patiaz opat. patiētia aūt ꝓbationē. ꝓbatio vo spē. spes aūt ñ ꝓfūdit qz caritas dei diffusa ē in cordib? nr̄is p spūm scīm q̄ dat? ē nobis. pō. Spū principali ꝓfir. me. ℟ Itē ꝓsolat pfectos celestes delectatōes p̄ gustationē imittēdo. vñ Ezech. xj. ℟ Et eleuauit me spūs r introduxit me ad portā dom? dñi. vñ frequēt ita ꝓsolatōes letificat aia cor qz nil sentiūt ō iferioribus, nec scīt etiā vbi sit corp? cor. ℣ Sic paul? cū ad paradisū rapt? fuit. ℟ delectatōe nimia nescīuit vtr in corpe siue ex corp? essz. ℟ Explū ca. vij. ℣ ℟ Itē ꝓsolat cos ipsor vitā eternā esse testificādo. ℣ñ Ro. viij. Ipe spūs reddit testi. spūi nr̄o ꝙ sim? filij dei. si aūt filij r hered. ℟ Et ipse spūsctūs eos deducz illuc. pō. Spūs tu? deducme ī ter. rectā. ℣ ℟ Scdo spūsctūs vtil' ē ignar? qz eruditor. ꝑ quo ℞ spūs vitatis dr. ℟ Et Jo. xvj. dicē dñs. Cū aūt venerit. il. spūs vitatis. docebit vos oēz vitatē. ℟ Est ei triplex vitas quā docz ignaros vicz vitas quā credim?. veritas quā loq̄mur. r vitas quā facimus. ℣ Veritas quā credim? ē ipse de?. Jo. xiv. ℟ Ego sū via ve. r vi. Vere vitas qz nunq̄ fallēs. ℣ Ps. Fidelis dñs in oī. vijs suis. et Joh. iij. ℟ De? verax ē. ℣ Hāc vitatē q̄liter credere debeam? ignoramus nisi p spūm scīm informemur. ℟ Jo. xvj. dicē dñs. Ille me clarificabit qz ō meo accipiet r annūciabit vobis. ℣ Itē scdo vitas quā loquimur est ꝓximōis equitas vt. si sic sentimus corde, ꝑferam? ore. Juxta

illud Jac.v. Sit aūt sermo vr est est. nō nō De q̄ zach. viij. Loq̄mini veritatē vnusquisq; cū ꝓximo suo. Hāc ꝓmonis veritatē docet spūssanct⁹. Unū dñs dixit discipulis Math.xij. Nō ei vos estis q̄ loq̄mini ꝫ spūssanctus. ¶ Item tercio veritas quā facimus est operuz strenuitas. De q̄.j. Joh.iij. Carissimi nō diligamus vbo ⁊ lingua ꝫ opere ⁊ veritate. Et Ephe.iiij. Veritatē facientes in caritate crescamus. Et Jo.iij. Qui facit veritatē venit ad lucē vt nō manifestent opa eius. Et ad hāc operū veritatē informamur p spūmsctm. Unde Exo.ij. dr de bezeleel. Repleui eū spū dei ⁊ sapia ⁊ scia ⁊ intelligētia in omni ope. ¶ Tercio vtilis ē spūssctūs duobus. q̄ testificator. Ꝓ quo dicit. Ille testimoniū phibebit de me. Dat aūt spūssctūs testimoniuz ꝓpo ſeo q̄ testificat dubia. Huc dubia sūt articuli fidei q̄ sunt dubij rōne hūane nature ꝫm naturalē viā. ¶ Probat aūt spūssctūs et testificat fidē dupl'r. ſ.p se. ꝓ quo dicit. Ipse testimoniū phibebit de me. Et p suos. ꝓ quo dicit. Et vos testimoniuz phi. ¶ Per se ꝓbat spūssanct⁹ ⁊ testificat fidē de christo cordib⁹ fideliū infūdendo. que fides est testimoniū nō falsar. ¶ Propē q̄ dicit apl's ij. Cor. iiij. Hāntes eūdē spm fidei q̄ sic dicit glo. ibi. Spūssctūs facit vt habeam⁹ fidez. ¶ Item p suos testificat spūssctūs christū tripl'r. vicz p̄dicatōne. Unū apl's dicū est Math. xij. Nō enī vos estis q̄ loq̄mini ꝫ spūssctūs. Ephe. vj. Et gladiū spūs q̄ est vbū dei. ¶ Item scdo miraculoz opatiōe. Unū Lu.xj. Si in digito dī ejcio demonia. glo. i. spūssctō. Sibi enī attribuit potissime opatio miraculoz. Unō Actu.ij. Loq̄bant apl'i varijs lin. put spūssctūs dabat eloq̄ illis. Et apl's.j. Cor.xij. Unicuiq; dat manifestatio spūs ad vtilitatē. Alij datur ꝓmo sapiē. alij ꝓmo scie. alij general linguaz. alij opatio virtutū. Et p⁹ multa cōcludit. Hec oīa opat vnus atq; idez spūs diuidēs singul' put vult. ¶ Item tercio p suos testificat p sanguinis effusionē. Unū Act. vij. de stephano q̄ibi dē testis fidelis dr. Cū esset stephanus plenus spūssctō. nō solū patienter sustinuit sed etiā p lapidātib⁹ orauit. Ipse enī spūssctūs patiētes ne deficiāt sustentat. Ro. viij. Ipe spūs adiuuat infirmitatē nr̄am. Propterea secure dicebat. ij. Thi.j. Nō enī dñs dedit nobis spm timoris ꝫ virtutis. Exemplū de beato petro q̄ aūt spūssanctr missionē ad vocem ancille negauit. post etiā impatorem non formidauit.

Jn die pentecostes de euāgelio. Sermo. LIX.

Si quis diligit me ꝓmonē meū seruabit ⁊ pr̄ meus diliget eū ⁊ ad eū veniem⁹ ⁊ mansionez apud eū faciem⁹ ⁊c. Joh. xiiij. In vbis istis oīb⁹ tria sunt pēsanda. ¶ Primo enī oīdit vere dilectōis terminū cū dicit. Si q̄s diligit me. ¶ Secdo ponit dilectōis signū cū dicit Sermonē meū seruabit. ¶ Tercio innuit dilectōis fructū. cū dicit. Et pr̄ meus diliget eū ⁊ ad eū veniemus et mansionē apud eū faciemus. ¶ Terminus aūt vere dilectōis non est nisi ipse deus quē oīdit cum dicit. Si quis diligit me. Aug⁹. Ante oīa fratres carissimi diligat deus. ⁊ q̄re aī oīa diligēd⁹ ipse et quō. requr̄e in sermone inter dñicas. Diliges dñm deū tuū. ¶ Signuz aūt vere dilectōis est seruare ꝓmonem dei. ꝓ quo dicit. Sermonē meum seruabit. Et b tripl'r. q̄ in corde p meditationē. Lu.ij. Maria cōseruabat oīa vba hec conferens in corde suo. ps. Preuenerunt oculi mei ad te. dilu. vt meditarer eloquia tua. Secdo in ore p p̄dicatōz Ps. Pronūciabit lingua mea eloquia tua. Item tercio in ope p execution̄e. ps. In quo corrigit adolescentior viam suam. ſ. in custodiendo. Fructū aūt ponit magnus. ſ. q̄ a deo diligetr. Unū et pr̄ meus diliget eū. Et q̄ a deo habitabit. Unū dic. Veniem⁹ ⁊ mansionē apud eū faciem⁹. Qualis

ꝛ ꝗntus est fructus ex tanti hospitis inhabitatione. cui? mãsionis fructũ multiplicẽ legimus. Tales eñ in ꝗbus de? manet inueniũt in fide fructes. ſ. Joh. iij. Quiſcũq; confessus fuerit. qñ ihesus est filius dei. deus in eo manet. Jt̃ inuenunt mandata dei ſuates. Ũñ. ſ. Joh. ij. Qui ſuat mãdata ei? in deo manet ꝛ ds in eo. Et hic dr̃ ſi ꝗs diligit me sermonẽ meũ. i. mandata mea ſuabit. Et post subdit. Et veniemus ꝛ man. apud eũ facie. Jtẽ inueniũt tẽtationibus fortiter resistentes. Ũñ. ſ. Joh. iij. Scribo vobis iuuenes. qñ fortes estis ꝛ verbũ dei manet in vobis. Jtez inueniũt p̃ cibus ꝛ oronibus vt deũ ꝓſeq̃ valeãt instantes. Ũñ Joh. iiij. dr̃. Cuz venissent ad eũ samaritani rogauerũt eum vt ibi maneret. ꝛ mãsit ibi duobus diebus.

De eodem. Sermo. CX.

Veniemus ꝛ mansionẽ apd eũ faciem?. Jo. xiiij. A felix ꝓmissio q̃ fit in his verbis hoc iusto. Veniemus inq̃t ꝛ mansionẽ apud eũ faciemus. Ũñ notandũ q̃ sunt in quib? ds manere diligit. ꝛ qui sũt in quib? manere refugit. Aſa eñ iusta est domus dei. Et sicut hõ libenter manet in domo qñ est mũda. qñ pacifica ꝛ ꝗeta. qñ in cibo ꝛ potu bene repleta. qñ a malefactoribus secura. ꝛ qñ bñ coopta est. Sic ꝛ dñs nr̃ in aſa hoc qñ in ipso ꝛcurrũt oſa p̃dicta. Primũ scz aſe mũ dicta habeť p fidẽ que coꝛ hoc purgat ꝛ mundificat Act̃. xv. Fide purificans coꝛda coꝛ. Ũñ in talibus tã q̃ in domo mũda manet dñs. ſ. Joh. iiij. Quiſcũq; confessus fuerit q̃ ihesus est filius dei. de? manet in eo. Secũdũ scz q̃ domus aſe sit ꝗeta habeť p verã hũilitatẽ. Ubi eñ vera hũilitas ibi ẽ pax ꝛ ꝛcordia Esa. vlt̃. Sup quẽ requiescet spũs meus. nisi sup hũilem ꝛ quietũ ſm altã translationẽ. Non põt esse quies vbi nõ ẽ hũilitas. ꝗ ſuperbia. Prouer. xj. Ubi fuerit ſuperbia ibi erit ꝛ ꝓtumelia. Ita sic ibidẽ dicit. Inter ſuperbos semp̃ iurgia sũt. Et in vero hũili tanq̃ quieto loco libenter manet dñs. ſ. Joh. ij. Scribo vobis iuuenes. i. hũiles. qñ fortes estis ꝛ verbuz dei manet in vobis. Tercũ bonũ scz q̃ domus aſe sit cibo ꝛ potu repleta habeť cũ corpus ꝛ sanguis xp̃i digne recipiť. Et delectať in talibus manere dñs. Joh. vj. Qui manducat meã carnem ꝛ bibit meũ sãguinẽ in me manet ꝛ ego in eo. Quartũ bonũ scz q̃ domus a malefactoribus sit secura habeť cũ iustícia exerceť. Terra eñ in qua iustícia fit a malefactoribus est tuta. Et cũ talibus. ſ. iustíciã exercẽtibus manet dñs Luc̃. xix. zachee festinãs descende. qz hodie in domo tua oportet me manere. zacheus interp̃tat iustus quã iustíciã exercuit qñ p̃ defraudatione reddidit q̃druplũ. Quintũ bonũ scz q̃ domus bñ sit coopta. habeť. qñ deus ꝛ p̃ximus p̃fecte diligiť. Charitas eñ operit multitudinẽ peccatoꝛ. sicut ignis cooperit nigredinẽ carbonis. Et in talibus manet dominus. ſ. Joh. iiij. Qui manet in charitate in deo manet ꝛ deus in eo. Et hic dicitur. Si quis diligit me ꝛ pater meus diliget eũ. Et subdit Et ad eũ veniẽ. ꝛ mansionẽ apud eum faciemus. B Et sicut in predictis dñs manere diligit. sic heu sũt ꝛ plerique alij in quibus manere refugit. Primi quidẽ sunt qui ipm̃ q̃ntũ in se est extinguũt q̃ vis extingui nõ possit. Hi sunt q̃ gratiã spũssancti inuacuũ recipiũt dũ ipsam celant ꝛ abscondunt. sicut sunt q̃ p̃nt p̃dicare. docere. ꝓsulere. cantare. ꝛ hmõi. ꝛ nõ faciũt. Quibus dr̃. ſ. Thes. v. Spm̃ nolite extinguere. i. donũ spũssancti nolite abscondere. quo merito ꝛ vos illud p̃datis. In talibus sicut dicit Sap̃. ſ. Spũs disciplinę sctũs transferet se a cogitationibus q̃ sunt sine intellectu. qz nõ est in actu. Jſti sunt q̃ lucernã sub modio ponũt Luc̃. xj. Secũdi sunt qui spũisancto resistunt. Hi sunt q̃ penitere de malicia sua nolũt. Quibus dicit stephanus. Act̃. vj. Dura ceruice

ꝛ incircūcisi cordibus ꝛ auribusvos sp̄ sp̄uisctō restituistis. glo. qz nunq̄ pnīam agitis. Vos ꝓpt̄ pctm̄ suū vitat sp̄ūsā ctus sine quo nihil pfīt meritorie incho are. Nō em̄ in ea natū est de sp̄usancto est. Matth. j. Et Job. xiij. Nō natū est ex carne caro c. Tercij sūt q̄ sp̄mscrm̄ tētant. s. credentes aliq̄d facere qō ip̄m lateat. Vi vident de ipsius scīa dubita re. Talib⁹ dicit ꝑet. Act. v. Quid vti q̄ ꝙuenit vobis tētare sp̄m dei. Glo. Tētatio sp̄ūssancti in b̄ erat q̄ ꝓbauerūt ūnta sit ei⁹ scīa. ꝛ a talibus qz sunt asales fugit sp̄ūsctus. j. Coy. ij. Asalis hō nō ꝑcipit ea q̄ sunt sp̄ūs dei.

Quarti sunt q̄ sp̄ūisctō ꝙtumeliā faciūt Vi sunt q̄ postq̄ eū in domū suā recepe rūt male viuēdo expellūt eū ꝛ abijciūt. Hebre. x. Irritā qs faciens legē moy si. sine vlla miseratione duobus vel tri bus testibus morit. q̄tomagis putatis deteriora mereri supplicia q̄ filiū dei cō culcauerit. ꝛ sanguinē testamti pollutū duxerit in quo sanctificatus est. ꝛ sp̄ūi gr̄e ꝙtumeliā fecerit. Glo. Sp̄ūi ꝙtume liam facit q̄ eū male viuēdo a se abijcit Vñ Sap̄. j. Corripiet. i. expellet a sup ueniente iniq̄tate. Et de tali p̄ōt illud intelligi. Gen. vj. Nō pmanebit sp̄ūs meus in hoīe qz caro c. Exēplū. c. ix. D

Quinti sunt q̄ sp̄ūisācto mentiūt. Vi sunt q̄ deo vouent ꝛ nō soluūt. Act. v. dixit pe. ananie. Cur tētauit sathanas cor tuū mentiri te sp̄ūisancto ꝛ frauda re de p̄cio agri. Glo. In hoc videt mē daciū fuisse. qz totū vouerat ꝛ ptem re tinuerat. Melius est aūt nō vouere q̄ post vota nō soluere sp̄ūisancto. Totū est de glo. Hic mentitus est saul cū de moliri debuit amalech. ꝛ dixit samueli Impleui p̄ceptū dñi. cum tñ vilioza de molitus fuisset. ꝛ p̄ciosa reseruasset. sic legit. j. Reg. xv. Vñ a talibus recedit sp̄ūssancus. Vñ sequit ibi. Sp̄ūs dñi recessit a saul. D

Sexti sūt sp̄mscrm̄ blasphemātes. Et hi sunt olim pessimi Matth. xij. Oīe pctm̄ remittit hoīb⁹. sp̄s aut̄ blasphemie nō remittet neq̄ h̄ neq̄ in futuro. Et lu. xij. Qui in sp̄m̄sctm̄ blasphemauerit nō remittet ei. Qui et peccat ex infirmitate peccat in p̄rez cui attribuit potētia. remittet ei. ps. Mise rere mei dñe qm̄ infirmus sum. Qui aūt peccat ex ignorantia peccat in filiū. cui at tribuit sapīa. remittet ei. Vñ. j. Thi. j. dicit apls. Misericordiā ꝓsecutus sum ignorans em̄ feci. Hz q̄ peccat ex malicia. peccat in sp̄m̄sctm̄. cui attribuit bonitas. ꝛ isti nō remittet. Qz sic dic dñs Job. xv. nō h̄nt excusatiōz de pctō suo qz ex certa malicia faciūt. ꝛ b̄ dupliciter. aut nimis dei bonitatez restringendo. aut nimis ap̄liando. Restrinxit dei bo nitatē cayn q̄ putauit suā maliciā exce dere dei bonitatē dicēs. Maior est iniquitas mea q̄ vt veniā merear. Sic ꝛ iudas p̄ eo q̄ tradiderat dñm ꝓpt magnitudinē criminis desperauit d̄ venia ꝛ laqueo se suspendit. Et certe sic dicit Hiero. sup ps. Plus iudas peccauit de sperando q̄ xp̄m tradendo. Ampliant aūt nimis dei bonitatē qui dicūt q̄ qz mīe eius nō est finis sine fine ꝛ sine nu mero nō timēt peccare ip̄unitatez sibi p̄mittendo. nō etiā hic pnīam ꝙtēnunt ferre. Prouer. xvij. Impius cū in p̄fū dum pctōr venerit ꝙtemnit. Vel certe blasphemātes sunt qui ad īram ex certa malicia deū ꝛ sctōs suos studēt blas phemare. vt sunt lusores taxillor. vl in alijs quibuscūq̄ aduersitatibus ꝑsonā tes. quibus vt frequēter nō remittitur neq̄ hic neq̄ in futuro. qz dñs tales se pius ꝓpt̄ īmanitatē sceleris subito ꝑcu tit ꝛ occidit. q̄ hi nec pnīam h̄re pote rūt de peccato. nec remissionē. Exēplū iij. Reg. xix. de sennacherib. q̄ qz blas phemauerat dñm. totū exercitū suū sex plus q̄ centuz. lxxx. milia hoīm in vno momēto noctis incinerauit. Exemplū de antix̄po. qui qz deū ꝛ sanctos suos blasphemabit. sicut legit in Dan. ꝛ in apoc. ꝛ. ij. Thi. ij. ꝛ dñs ip̄m subito spū oris sui interficiet. Exemplū de illo q̄ cū lusissz ad taxillos. ꝓuocat⁹ cepit blas phemare. ꝛ arcū arripiens sagittā con

tra deū in aera fixit. q̄ reuersa est q̄si eruentata. Et cū ille territus vt videret t eā tetigisset. statim igne dīno consumptus fuit. Tales em̄ nō solū fugit spūs sctūs ꝫ etiā marīe eis aduersat. Unde Esa. Spū labioꝝ suoꝝ interficiet impiū.

De eodem. Sermo. CXL.

DAbo vobis spūm t viuetis. Ezech. xxxvj. In quib⁹ ꝟbis circa b̄ donū q̄tuor sunt notanda. ℣ Primū datoris liberalitas cū dicit. Dabo. nō vendā. ℣ Scōm recipientiū idoneitas. cū dicit. vobis. ℣ Tertiū doni sublimitas. cū dic. spm̄. ℣ Quartū doni vtilitas. cū dicit. t viuetis. ℣ In p̄mo q̄ q̄ nullā ꝺditionē apponit notatur dantis liberalitas. Dat em̄ dīns oībus affluenē t nō improperat Jac. j. Omne datū optimū t oīne donū pfectū In quib⁹ ꝟbis ꝛnuit multa ꝛpius dona t oīa valentia. Q̄ dat donū bonū q̄n tū ad tpalia Gen. j. Et vidit de⁹ cūcta q̄ fecerat t erāt valde bona. Dat meli⁹ q̄tū ad naturalia tā corpalia q̄ spūalia In aīa dat optimū q̄tuz ad spūalia sic̄ sunt gr̄e t ꝟtutes. q̄ Aug. maxia dona dicit. q̄ triplicia dona tāgit dīns Matth xxv. vbi dicit de huius q̄ vni dedit. v. talenta. alij aūt duo. alij ꝟo vnū. Per q̄n q̄ talenta intelligunē bona tpalia que quisq̄ sensib⁹ ꝟsanē. vicz visu. gustu. auditu. odoratu. t tactu. Per duo talenta corpus t aīa t q̄ ipsis insunt bona naturalia. Tres em̄ sunt vires naturales aie. s. rōnalis. irascibilis. ꝯcupiscibilis. Bona ꝟo nālia corpis sunt eloquētia. fortitudo. pulcritudo t hmōi. Per vnū aūt talentū tm̄ spūalia designanē. sicut sunt ꝟtutes quib⁹ ꝺō bonus incepit eē Jē ꝺona p q̄ ꝺō in bono ꝓficit. Jē beatitudines quib⁹ ꝺō in bono ꝓficit. Et ly bona spūalia multa esse videanē. tm̄ vnū talentū dicunē. q̄ soli aīe insunt. Ly donū pfectū sunt celestia. q̄ pfectū ē cui nihil deest. Adapta. ℣ Scōo recipientiū b̄ donū idoneitatis subdit cū dr. vobis. s. apīis nō cuilibz. q̄ idoneitas ipsoz in vase materiali vbi vinum dz reponi pōt designri. Erāt em̄ vasa firmū sue integr̄ p patiam. stabile p̄stātiā. vacuū a spū elationis p hūilitatem mundū p ꝺsciē puritatē. elcuatum a terra p tpaliū reiectionē. sup aptum p celestium ꝺtemplationē. bñ ligatū p dei t sui p̄rimi dilectionē. Que oīa adapta de actibus apīoꝝ. ℣ Tercio doni sublimitas ꝛnuit. cum dicit. spm̄. Non em̄ fuit donū terrenum ꝫ celeste. Unde factus est repente de celo sonus tanq̄ adue. spt. vehe. O q̄ sublime t p̄ciosū donū q̄ ita nobilitatit simplices piscatores. Nam salomon sup oēs diuitias petiuit a deo donū sapie. Et ecce plus q̄ salomon apli. Nā p spm̄ receperūt mirā sapiam. Et in ore oīm linguaz noticiā. In corpe aduersus reges t p̄sides ꝺstantiā. Adapta. ℣ Quarto doni vtilitas exprimit. cū dicit. t viuetis. s. vita gr̄e in p̄nti t glie in futuro. Ipe em̄ spūalem vitā tribuit in p̄nti. Primo a peccati morte liberādo. Unde Ro. vij. Lex spūs vite in xp̄o ihesu liberauit me a lege peccati t mortis. Glo. in xp̄o ihesu. i. p xp̄m ihesum qui dat ipm̄ spm̄. ℣ Scōo vt vera vita in ipso habitare possit cor p̄parando Eph̄. iij. dicit paulus. Flecto genua mea ad p̄rem dñi nr̄i ihesu xp̄i vt det vobis ꝑm diuitias gr̄e sue ꝟtutē corroborari p spm̄ ei⁹ in interiori hoīe. xp̄m habitare p fidē in cordib⁹ vr̄is. ℣ Tercio corp⁹ nr̄m q̄ mō mortificaē p pnīam. in eternum viuificando Unde Ro. viij. Si spūs etus. Glo. p̄ris qui suscitauit ihesum a mortuis habitat in vobis. viuificabit t mortalia corpa vr̄a. Glo. Spūsctō nō solū aīa sancta fit ꝫ etiā ipm̄ corpus viuificabit. eritq̄ in natura sua mundissimū. sicq̄ viuem⁹ vita gl̄ie p spm̄sctm̄ ipm̄ iugiter ꝺtemplando. Ezech. xxxix. Non abscondaz vltra faciem meā ab eis eo q̄ effundaz spm̄ meum sup oēm domū israel.

De eodem. Sermo. CXII.

Pabit vobis spiritū veritatis vt maneat vobiscū ineternū. Joh. xiiij. ¶ Notandū q̄ spūssctus dat sex generibus hoiz dat em̄ p fidē in xpm credentib⁹ Joh vij. Qui credit in me sic dicit scriptura flumina de ventre ei⁹ fluēt. Hoc aūt dixit de spū quē accepturi erāt credentes in eū. t Act. xix. Si spūsctū accepistis credentes. Et istis dat vt ipsos lumine vere cognitiōis pfundat vt vicz ipm p sui inhabitatiōz cognoscāt. Vñ postq̄ dixit dns. Dabit spm veritatis. Statiz subiūxit. Quē mūdus nō nouit nec scit eū. Vos aūt cognoscetis eum qz apud vos manebit t in vobis erit. ¶ Secūdo dat in deo sperātibus. Ro. xv. Ut abūdetis in spe t vtute spūssancti. Et istis dat vt gaudiū t leticiaz de spe celestis glie infundat. Vñ Epb. v. Implemini spūsancto. Et post. Loquētes vobismet ipsis in palmis t hymnis t cantic̄s spūalibus. cantantes t psallentes in cordibus vrīs dño. De hoc gaudio. j. Thes. j. Imitatores nr̄i facti estis t dñi excipientes verbū in tribulatione multa t gaudio spūssancti. ¶ Tercio dat deū ac pximū diligentib⁹ Joh. xiiij. Si diligitis me mādata mea seruate. t ego rogabo p̄rem t aliū paclitū dabit vobis spiritū vitatis. Et istis dat vt ignē caritatis āplius diffundant. Ro. v. Charitas dei diffusa est in cordibus nr̄is p spm̄sctū q̄ datus est nobis. Et Gal. v. Fructus spūs est charitas. Et ibidez. ¶ Per charitatē spūs fuire inuitē. i. p caritatē q̄ pcedit de spūsancto. sicut dicit glo.

B ¶ Quarto dat otra tētationes viriliter luctātibus. Esa. xlviij. Noli timere fue meus iacob. effundā spm meum sup semen tuū. Jacob luctator intrpta tur. Semen iacob sunt illi q̄ eū in hoc imitant. Et istis dat ad hoc vt in certamine fortificent. ij. Thi. ij. Non em̄ dedit nobis deus spm timoris. Glo. quo turbatus petrus negauit xpm. ꝑ vtutis glo. i. fortitudis otra aduersa. Propter B dr̄ in ps. Et spū oris eius oms virtus eoz. Und t spūs fortitudis dr̄ Esa. xj. ¶ Quinto dat spūssanctus in ordine p seuerātibus. Lu. xj. Si vos cū sitis mali nostis bona data dare filijs vrīs. q̄nto magis p̄r vester de celo dabit spūm bonū petentib⁹ se. Et Ecc. xxxix. Aperiet os eius in orone t p delictis suis deprecabit. si ei dns magn⁹ voluerit spū intelligentie replebit eum. Luc. iij. Jesu baptisato t orante aperti sunt celi. t descendit spūssanctus corpali specie sicut colūba in ipm. Propt̄ B t apli erant p seuerātes in oroe. Act. ij. ps. Os meū aperui t attraxi spm̄. Et istis dat spūssanctus vt doceat eos q̄d expedit postulare. Ro. viij. Spūs postulat p nobis Glo. i. postulare facit. gemitibus inenarrabilibus. zach. xij. Effundā super domū dauid t sup habitatores hierlm spm̄ gr̄e t p̄cū vt sez gr̄am p̄stet orādi. Exemplū ca. ix. D. ¶ Sexto dat spūssctus solitaria loca t quieta a mōi strepitu petentibus. Quia Joh. xiiij. dicit Q⁹ mūdus nō nouit eū. Vñ Act. ij. dr̄ de apl̄is. Q⁹ oēs erant pclusi in cenaculo mōtis syon. q̄n factus est repente de celo sonus tanq̄ aduenientis spūs vehementis. t repleuit domū vbi erant sedentes nō in mūdo discurrētes. ps. Ecce elongaui fugiens t mansi in solitudine. expectabā eū qui saluū me fecit a pusillanimitate spūs t tēpestate. Et talibus marīe dat spūssctūs ad scripturarū t ad futuroz reuelatiōz t ipsoz delectatiōz. Vñ. j. Coz. ij. Oculus nō vidit nec aur̄ au. nec in coz hoīs ascē. q̄ p parauit ōs diligentib⁹ se. nobis aūt reuelauit p spm̄sctm̄. Tres em̄ multū sentiūt ō, dulcedīe spūssci. Exēplū. c. xv B

¶ De epla. Sermo. CXIII.

Repleti sunt omes spūssctō t ceperūt loqui. Act. ij

E ¶ Hodie apl̄i p̄missum munus a celesti impatore recipiūt. qō munus triplicit cōmendat in p̄missis verbis. vicz

qz copiosum. Un dicit. Repleti sūt oēs Item scdo qz pciosum. qz spūsancto. Itē tercio qz fructuosum. z ceperūt loqui ꝓut spūssanctus dabat eloqui illis Hec tria circa hoc munus in introitu misse cantat eccl̄ia. Nam p̄ciositatem muneris. cū dicit. Spūs dñi. Copiositatē. cū dicit. Repleuit orbē terrar. Fructuositatē. cū dī. Et b̄ qđ ꝓtinet oīa scientiā hz vocis. Copiositatē g̃ mūeris beatus lucas euāgelista exprimit dicēs Repleti sunt oīes. Hz pensandū q̄ lucas añ copiosi muneris collationē. p̄mo idoneitatē recipientiū munus exp̄mit Dñdit em ipsos fuisse humiles. qz erāt discipuli. Matb. xj. Discite a me quia sum z humilis corde. Tales em̄ ip̄m recipiūt. Esa. vlt. Sup quem requiesceet spūs meus nisi sup humilē. ꝑm altam translationē. Itē erāt ꝓcordes. qz erāt piter in eodē loco. Un Esa. in p̄missa autoritate posq̄ dixit requiescere spūm sup humilē. addit z quietū. Itez erant orantes. Act. j. Erant vnanimiter pseuerātes in oīone. p̄s. Os meū aperui z attraxi spūm. Tales g̃ sunt spūsancto repleti. Et repleti sunt velociter. qz factus ē repente de celo son?. Nescit em̄ tarda molimina spūssancti gr̃a. Itē repleti sunt visibiliter. qz apparuerūt aplis dispertite lingue tanq̄ ignis. Item repleti sunt vniuersalit̄. qz oīes. Act. x. Non est ps̄onar acceptor deus. ℣ Repleti sunt añ nō quo vel vilt munere ꝑ pciosō. qz spūsancto quo mūere nihil p̄ciosius. nō em̄ est t̄restre ꝑ supcelestc. Sicut em̄ deo nil p̄ciosius sic nec b̄ mūere. qz spūs est deus. Hic est spūs q̄ sicut dr̄ in libro Sap. vij. vnicus quidē est in se. ꝑ multiplex in effectu respectu illor quos replet rōne septē donor p̄ciosor q̄ ofert expellendo septē pcā cōtraria. Replēdo em̄ ofert. ℣ Primo cōfert donū timoris cū cordis cōtritione z ꝓterendo z humiliando aīam z expellendo supbiā. Ecc̄. j. Timor dñi expellit pctm̄. Supbia em̄ dr̄ pctm̄ antonomastice. ℣ Scdo spūssanctus ofert donū pietatis cū ꝓximi compassione. z expellit inuidiaz. Est em̄ benignus spūs sapie. sicut dicitur Sap. j. nec permittit inuidiā aduersus ꝓximū regnare. qualiter regnauit in saul cōtra dauid. quia spūs dñi recesserat ab eo. ℣ Tercio spūssanctus cōfert donū scientie cum ꝓpria cognitione. z expellit irā. Qui em̄ vere cognoscit ꝓpios defectus nō iracitur alijs sed sibi tm̄. Ecc̄s. j. Qui addit sciētiam addit z laborē vel dolorē. vel ꝑm aliā irām. ℣ Quarto spūssanctus illis quos replet ofert donū fortitudinis cū aduersor supportatione. z expellit accidiā. q̄ maxime venit ex impatientia. Un Esa. xlviij. dr̄. Noli timere fuere meū iacob effundā spm̄ meū sup semen tuū Jacob luctator interp̄tat. Semen iacob sunt illi qui in hoc cū imitantur. z istis dat spūs vt in certamine fortificentur. Tales fuerunt apostoli de quibus Act. iiij. dicit. Qui licet ipsis iudei flagellando incarcerando p̄ciperent ne fidem x̄pi p̄dicarent. tanto audacius p̄dicabant dicentes magis obediendū deo q̄ hoīibus. Talibus dr̄ Ecc̄. vj. Subijce humerū tuū z porta illā scz dei sapiētiam. z ne accidieris in vinculis eius. Ipse em̄ spūs adiuuat infirmitatē nostrā. Sicut dr̄ Ro. viij. ℣ Quinto spūssanctus confert donū consilij cum mūdi abiectione. z expellit auariciā. Mat. xix. Si vis perfectus esse vade z vende oīa que habes z da paupibus. ℣ Sexto confert spūssanctus donum intellectus cum mentis attractione circa spiritualia cōtemplanda. z expellit gulam. que facit adherere terre ventrem nostr̄ z impedit aciem mentis. Quia sicut dicit Hieronym? Pinguis venter tenuem sensum non gignit. Ecc̄s. ij. Cogitaui vt a vino abstraherem carnem meam vt transferrem animū meum ad sapiētiam. ℣ Septimo spiritussanctus confert illis quos replet donum sapientie cum diuini saporis delectatione. z expellit luxuriam. Quia sicut dicit Greg. gustato spū desipit oīis caro. ℣ E

¶ Tercio fructuositas tã p̃ciosi muneꝛ subdiſtinct cũ dr̃. Et ceperũt loqui, put spũs sanctus dabat eloqui illis. Et de b̃ in tribus. Dabat em̃ spũs eloqui q̃tũ ad genera linguaꝝ. qz oñs linguas sciuerũt. Act. ij. Nõne illi qui loquũt galylei sunt. t quõ audiuimus vnusquisq; linguã nostrã in qua nati sumus. Itez dabat eloqui q̃tum ad scripturaꝝ scientiam. qz oñs scripturas intellexerunt. Vñ Act. iiij. de aplis dr̃. Vꝛ principes sacerdotũ compto q̃ hoſes essent sine litteris t idiote ãmirabant. Itẽ dabat eloqui q̃tum ad debitũ modũ. qz prudenter ꝓposuerũt. Juxta illud Luc. xij. Cũ aũt induxerint vos ad magistratꝰ t potestates nolite soliciti esse qualiter aut quid respondeatis. spũs em̃ sanctꝰ docebit vos.

¶ De epistola.

Sermo. CXIIII.

Repleti sunt omẽs spũsancto. Act. ij. ¶ In ꝟbis istis duo innuũt. vicz repletio spũs cum dicit. Repleti sunt oñs spũsancto Et repletiõis fructus. cũ dicit. Et ceperũt loqui. ¶ Notanꝺ ergo octo genera hoſm que repleuit spũssanctus. Et totidem repletionis fructus. ¶ Primus ẽ iosue qui repletus spũsancto ppꝛ̃o dei p̃ficitur. Deut. xxxiij. vbi dicitur q̃ iosue filius nun repletus est spũ sapie. qz moyses posuit manus suas sup eum. t obedierũt ei filij israel. Quis ipe ẽ qui veros p̃latos in eccl̃ia dei istituit. Propter qõ dicebat paulus. Act. xx. Attendite vobis t vniuerso gregi in quo spiritus vos posuit epos. Propterea consuetudo est q̃ ante electionẽ p̃latoꝝ siue pmissam siue p hymnũ. veni creator spũs. spũssanctus inuocat. ¶ Secũdus est beseleel qui repletus spũsancto ad faciendũ oñe opus tabernacli. sapiẽs efficitur. Exo. xxxj. Ecce vocaui ex nomine beſseleel. t repleui eũ spũ dei. t sapĩa t sciã t intelligentia in oñi ope. Ipse em̃ ad bonũ opandũ fortificat t instruit. Ro. xv. dicit paulus. Abundetis in ꝟtute spũssancti. i. fortitudine bone opatiõis q̃ datur p spm̃ sanctũ. ¶ Tercius est iobes baptista qui repletus in vtero spũsctõ sanctificat Luc. j. Spũsancto replebitur adhuc ex vtero matris sue. Et de eo intelligit illud Hiere. ¶ Priusq; extres de ventre sanctificaui te. Ipse est em̃ qui aiam suã ab oñi sorde peccati ablutã sanctificat. j. Cor. vj. Abluti estis. ß iustificati estis in noſe dñi t in spũ dei nostri. Et Act. j. Jobes quidez baptizauit aqua. vos aũt baptisabimini spũsancto. Et Esa. iiij. Si abluerit dñs sordes filiaꝝ syon t sanguinẽ hierlm lauerit de medio ei? in spũ iudicij t spũ ardoris. ¶ Quarta est elizabeth mater ei? que repleta spũ sancto matrẽ dei t deũ in ipa agnouit Luc. j. Elizabeth repleta spũsancto exclamauit. Unde hoc mihi vt veniat mater dñi mei ad me. Ipse est em̃ qui lumine vere cognitiõis pfundit. ij. Cor. iij. Habentes eundem spm̃ fidei sicut scriptum est. credidi ꝓpter qõ locutus sum. Ubi dicit glosa. q̃ spũssanctus est causa fidei. qz spũssanctus facit vt hẽamus fidẽ. ¶ Quintus est zacharias pr̃ iobis baptiste qui repletus spũsancto ꝓphetauit dicens. Benedictus dñs deus israel. Ipse est qui ad laudãdum t ꝓphetandum os aperit t laxat j. Reg. xix. dr̃ de saul t nunciis ei?. Factus est in illis spũs dñi t ꝓphetare ceperunt. Act. ij. Effundã de spiritu meo sup oẽm carnem t ꝓphetabunt filij vestri t filie vestre. ¶ Numeri. j. dr̃. de lxx. viris cum requisiuisset in eis spiritus ꝓphetare ceperunt nec vltra cessauerũt ¶ Sextus est petrus qui hoc spiritu repletus principes sacerdotum constanter redarguit. Act. iiij. Tunc repletus petrus spiritusancto dixit ad principes sacerdotum. Et post. Hic est lapis qui reprobatus est a vobis. Quia ipse est qui coꝝ principib? t tyrãnis ad loqndum audaciam tribuit. Matb. x. Non

eñ vos estis q̄ loq̄mini sed spūssanct⁹ q̄ loquit̄ in vobis. Et Luc̄.xij. ¶Nolite solicit̄ esse q̄lit̄ aut q̄d rñdeatis. spūs eñ sctūs docebit vos in illa hora quid oporteat vos dicere. ¶Septimū gen⁹ sunt ap̄li qui replet spūsctō varijs linguis loq̄bant̄ Unde hic dicit̄. Repleti sunt oēs spūsancto ⁊ ceperūt loqui. q̄ ipse est q̄ p̄dicator̄ corda replet ⁊ eos varijs linguis loqui facit. dū quēlibet qualiter p̄m diuersitatē ⁊ capacitatem audientiū predicare debeat instruit. j. Corinth.xij. Unicuiq̄ dat̄ manifestatio spūs ad vtilitatē. Et post. Alij q̄dē dat̄ p spūm sermo sapientie. alij sermo sciētie p̄m eundē spūm. alij genera linguar̄ ⁊c. ¶Octauus est stephan⁹ qui repletus spūsancto patienter mortē sustinuit ⁊ p lapidantibus intercessit. Act̄. vij. Cū esset stephan⁹ plenus spūsctō intendens in celū. Et p⁹ Lapidabant stephanū inuocantē ⁊ dicentē. Dñe ihesu accipe spīm meū. Et positis genib⁹ clamauit voce mag̃ dicens. Dñe ne statuas illis h̄ pcm̄. Ipse eñ spūssanct⁹ patiētes ne deficiāt sua virtute sustentat. Ro. viij. Spūs adiuuat infirmitatem nostram. Propterea secure dicebat. ij. Thi. j. Nō eñ dedit nobis de⁹ spīm timoris ꝫ ṽtutis. Uñ alibi dic̄. Dia posui in eo q̄ me ꝑtorat. Rogem⁹ g̃ ipm spīm sctm̄ vt nos replere dignet̄. vt effectus p̄dictos cōseqū valeamus. Amen.

¶De epistola.

Sermo.CXV.

Et ceperūt loqui varijs linguis ꝓut spūssanct⁹ dabat eloq̄ illis. Actu. ij. ¶Circa diuersas psonas diuersis tpibus diuersa opa inuenit̄ spīritussanct⁹ opat⁹ fuisse q̄ vsq̄ hodie in aīa sctā spiritualiter opat̄. ¶Primo g̃ gedeonez induit. Jud. vj. Spirit⁹ dñi induit gedeonē. Quia ipse spūssanct⁹ aīaz sctāz induētis ṽtutū ornat. Job. xxvj. Spirit⁹ dñi ornauit celos. i. celestes viros. De h̄ indumēto Col̄. iij. Induite vos sicut electi dei ⁊ sancti ⁊ dilecti viscera miscōie benignitatē humilitatē modestiā ⁊c. De quibus si placz loq̄ re⁹re in dñica añ. lxx. ¶Scdo in sampsonē irruit. et leonē quasi eduz dilaniauit. philisteos ꝓstrauit. ⁊ vincula q̄bus ligat⁹ fuit dissoluit. Jud. xv. Spūs dñi irruit in sampsonē. et sicut solent ad ardorem ignis ligna ꝓsumi. ita ⁊ vincula q̄bus ligatus erat dissipata sunt ⁊ soluta. q̄ spīritussanct⁹ contra inimicos spūales et insultus leonis. i. diaboli roborat ⁊ munit. Uñ sup illud Duct⁹ est ihesus in deserto a spiritu. Quia ipse quos replet ad pugnā mittit fortes. ⁊ sine h̄ spū q̄ ad pugnā vadit cito cadit. ¶Propt̄ hoc rogabat ps̄. Spū principali cōfirma me. ¶Tercio insilijt in saul. et ī virū alterum mutat⁹ est. j. Reg. x. Insilijt et in te spiritus dñi ⁊ mutaberis in virum alterū. q̄ ipe spīritussanct⁹ q̄n aīaz visitat subito innouat ⁊ imutat. ¶Psal. Emitte spīm tu. ⁊crea. ⁊reno. fa. ter. et ad Ephe. iij. Renouamini spiritu mētis vestre. glo. p spīm q̄ duc̄ mentē ꝓpriaz ¶Ps̄. Hec mutatio dextre excelsi. Item ps̄. Spiritum rectū innoua in visceribus meis. ¶Quarto in dauid dirigit̄ ⁊ in regē inungit̄. j. Re. xvj. Unxit samuel dauid in medio fratruz ei⁹ ⁊ directus est spiritus dñi a die illa in dauid et deinceps. q̄ spīritussanct⁹ ē vnctio q̄ electi⁹ q̄sq̄ ad habenduz regnum celeste ungit̄. De q̄ vnctiōe. j. Joh. ij. Unctio quā accepistis a deo maneat in vobis Glo. Unctio spīritussancti cui⁹ sacr̄m ē in vnctiōe visibile. ¶Quinto eze chielē eleuat ⁊ occulta mysteria reuelat Ezech. viij. Eleuauit me spiritus inter celuz ⁊ terraz. ⁊ adduxit me in hierl̄m in visiōe dñi. q̄ ipse ꝓphetis mysteria reuelat ⁊ p ora ipsor̄ loquit̄. ij. Re. xxiij. dixit dauid. Spūs dñi locut⁹ ē p me ⁊ sermo eius p linguā meā. Et. ij. Pe. j. Spūsctō ispirati locuti sunt dei hoies Et. ij. Cor. xiij. Spūs loquit̄ mysteria. ¶Sexto spūssanct⁹ in maria sup-

uenit ⁊ eā impgnauit. Lu. j. postq̄ ipsa dixit. Quō fiet istud ⁊c. Spūssctūs in/ ḡt angelus supueniet in te ⁊ vtus altissi. obūbit tibi. ¶ Per ipm em spūsctm aīa ple spūali fecundat. Jo. iij. ¶ Nō natus est ex spū spūs ē. glo. i. sike spū. ¶ Nō est in ea natū est de spūsctō est. ¶ Septiō variis apls os ornauit donis. Unō sup ōr. Et ceperunt loq̄ variis līnguis, put spūssanct' dabat eloq̄ illis. q̄ ipse p̄dicatores ꝑm diuersitatē audientiū ⁊ capacitatez instruit. j. Cor. xij. Unicuiq; dat manifestatio spūs ad vtilitatē. Et Ecc. xv. de p̄dicatore ōr. Impleuit eum dñs spū sapie ⁊ intellectus. qñ. s. in medio ecclesie aperuit os eius.

¶ De sctā trinitate de epistola. Sermo. CXVI.

Gratia dñi nostri ihesu christi ⁊ caritas dei ⁊ cōicatio scī spūs sit sp cū oīb' vobis Amē. ij. Cor. vl. ¶ In his vobis apls duo facit. ¶ Primo em bñficia sancte trinitatis notificat cū dicit. Gra dñi nri ihesu christi ⁊ caritas dei ⁊ cōicatio scī spūs. Secdo cadē bñficia nobis adaptat cū dic. Sit sp cū oībus vobis Amē. Notificat aūt tria beneficia trīū psonaꝝ p q̄ salus nra ꝑsumata fuit. ¶ Primū bñficiū est caritas pris q̄ filiū dedit. Pro quo dic. Caritas dei Joh. iij. Sic deus dilexit mōm vt filiū suū vnigenitū daret. ¶ Secm bñficiū est gra filij q̄ se passioni obtulit. Pro quo dic. Gra dñi no. ie. xpi. Ecc. xxx. Graz fideiussoris ne obliuiscaris. dedit em aīam suam ꝓ ⁊c. ¶ Tercū bñficiū est cōicatio spūssci q̄ se fidelib' effudit Pro quo dic. Cōicatio spūssci. Act. ij. Fact' ē repēte ō celo son' tāq̄ adue. spi. vehe. ⁊ repleti sūt oēs spūsctō. ¶ Et lz prima sit psona pris i ordīe. tm in p missis vbis apli primo psona filij ponit ⁊ ō ꝓpē tria. Primo q̄ nomē ei' mīstū dictū fuerat i passiōe. Phil. ij. Exinaniuit semetipm formā serui accipiens. fact' obediens usq; ad mor. mor. aūt crucis. Nō fuit vtilissimū gen' tormēti. ¶ Itē ꝓposuit persona filij vt errorē arriani q̄ dicebat filiū minorē p̄ter excluderet. q̄ xps fecit cū dixit. Jo. xiij. Ego xpi vnū sumus ¶ Itē ꝓposuit psonā filij. q̄ p filiuz peruenim' ad cognitōez pris. Un dic Jo. xv. Pr manifestaui nomen tuum oīb' hoīb'. ¶ Incipiendo ḡ a pris bñficio q̄ primus in ordine ē psonaꝝ ō excellēs q̄ libet fuerit aduertam'. Nā caritas patris est ineffabilis. gra filij incōpabilis cōicatio spūssci āmirabil'. ¶ Vere ineffabilis pris caritas in filij datōe inuenit si tria pēsanē. vicz q̄s dedit. cui dedit. ⁊ q̄d dedit. Dedit ei' de' ipse. ꝓ quo dicit hic. Caritas dei. Dedit mōdo ingto ⁊ īmerito. Un. j. Jo. iij. In hoc ē caritas dei n q̄si nos dilexerim' eū ꝑ q̄ ipse prior dilexit nos. Dedit magnū. q̄ filium suū. vt ōr Jo. iij. Dedit carū. q̄ vnigenitū. Dedit p necessariū sine quo. s. salus esse n poterat. Pro quo subdit Ut oīs q̄ credit in ipm n pe. ꝑ ba. vi. etiā Hāc pris caritatē āmiras btūs grego. exclamādo dic. O ineffabil' caritas vt filiū redimeres filiū tradidisti. ¶ Itē gra dñi nri ihesu xpi quā exhibuit in passiōe incōpabil' q̄ excedit delicta excedit merita. ⁊ excedit tentamīta. Ue regra passiōis xpi excedit petā. q̄ licz tot' mundus plen' fuerit petis. tm gra passiōis xpi totū supauit. ⁊ adhuc potēs est supare. Un Ro. v. Ubi abūdauit delic. supabun. ⁊ gra. glo. oīa cōdonās. Totū ei' q̄d ō adā traxisti. totū q̄ puis moīb' addidisti dimisit totū deleuit. Et ad Ephe. j. In quo habemus redemptionez p sanguinē eius ⁊ remissionē peccatoꝝ ꝑm diuitias gratie ei'. Glo. i. ꝑm diuitez gratiā eius q̄ oīa dimittit. ¶ Item est incompabilis gra tū ad merita. quia excedit merita. Un ad Thi. ij. Appuit gratia saluatoris nostri dei non ex operibus iustīe que fecimus nos ¶ Item est incōpabilis q̄tum ad tēptamenta. Un dic Hebre. iij

Adeamus cū fiducia ad thronū gr̄ie eius vt misericordiam cōsequamur ⁊ gr̄az inueniamus in auxilio opportuno. Et.ij. Cor.xij. dictū est paulo cū multū tēta ret ⁊ peteret stimuli tentationez remoueri. Sufficit tibi gr̄a mea. Exemplum ca.xij. ℙ ¶ Item cōmunicatio spūs sancti quā admirabilē inuenim? si tria pensam?. Coīcat em̄ se nobis sine dilatione. Vñ Actu.ij. Factus est repente de celo son? tanq̄ aduenientis spūs. Nec sat em̄ tarda molimina spūssct̄ gratia Trē scdo cōicat se sine diminutōe. ¶ Vñ apli repleti sunt. nihil em̄ vacui in ipis remāsit. Nā summa dei pietas veniaz nō dimidiabit. Aut nihil aut totū, ppiciendo dabit. Tertiz cōicat se tercio sine psonaz acceptione. Vñ ds in Act. Repleti sunt oēs. Et Act.x. In nationes fuit effusa gr̄a spūssct̄. Dixit petr?. In veritate cōperi q̄m nō est ps̄o. ac. deus ¶ Scdo nobis cadez bñficia adaptat. cū dicit. Sit sp cū oībus vobis. Amen. Opta g̃ vt cū oīb? nobis sit caritas p̄ris. vt. s. p tam ineffabili mūere id est p filio quē nobis dedit ipm̄ modis oībus et sp diligamus. Vñ Mat. xxij. Diliges dñm deū tuuz ex toto corde tuo ⁊ ex tota aīa tua ⁊ ex tota mente tua Et aduertite carissimi q̄ christ? vult vt totus hō ouertat ad amorez ds p̄ris. Diliges g̃ dñm deū tuum ex toto corde tuo q̄tum ad intellectum. ex tota aīa tua q̄tum ad affectuz. ⁊ ex tota mēte tua q̄tum ad ipsius ouinua memoriam. Sic exponit btūs Aug?. Et sp totū ponit vt nihil remaneat in hoīe qō in amorem dei p̄ris nō ouertat. ¶ Item optat vt gratia dñi nostri ihesu christi q̄ se p nobis obtulit in passiōe sit semp nobiscū. vt. s. ipsaz sp in memoria teneamus Hebre.xij. Recogitate inquit eū qui talem sustinuit a pctōrib? aduersus semetipm̄ cōtradictionez Et Tre. iij. dicit dñs p ppheta. Recordare pauptatis mee ⁊ trāsgressionis absinthij et fellis. Et subdit ppheta in psona fidelis aīe. Memo. me. ero ⁊ tabescet ī me aīa mea. Quia ve si passio christi ad memoriaz reuocet nihil est in hoīe qō non tabescat. ¶ Item optat vt cōicatio sancti spūs sit cū oībus nobis. vt. s. sine dilatione. sine diminutione. sine psonaz acceptiōe nobis dona sua cōicet. ¶ Cōicat aūt primo donū timoris cū cordis cōtritiōe ꝓterendo ⁊ hūliando aīam. ⁊ expellendo superbiaz. Ecc. j. Timor dñi expellit pctm̄. Superbia em̄ dr pctm̄ antonomastice ¶ Secūdo cōicat spūssanctus donū pietatis cum ꝓximi ꝓpassione. ⁊ expellit inuidiā. Est ei be nignus spūs sapientie. nec pmittit sui diā aduersus ꝓximū regnare. qualiter regnauit in saul ō dauid. q? spūssctūs recessit ab eo. ¶ Tercio cōicat donū scientie spūssanctus cū, ppria cognitione ⁊ expellit iram. q̄ em̄ vere cognoscit defectus, pprios nō irascet aliis ꝑ sibi tm̄ Eccī.ij. Qui addit sciam addit ⁊ laborem vel dolorem sm̄ aliā lr̄az ¶ Quarto cōicat spūssctūs donū fortitudis cū aduersoz supportatiōe. ⁊ expellit accidiā. q̄ maxīe venit ex impatientia. Vñ ds talibus Esa.xlviij. Noli timere q̄ve meus iacob. effundā spm̄ meum sup semen tuū. Jacob luctator interp̄tatur. Semē iacob sunt illi q̄ cū in h̄ imitantur. ⁊ istis dat̄ spūs vt in opatōe fortificent. ¶ Quinto cōicat spūssctūs donū cōsilij cū mūdi abiectōe. ⁊ expellit auariciā. Mat.xix. Si vis pfectus esse vade ⁊ vende oīa q̄ habes ⁊ da paupib? ¶ Sexto cōicat spūssctūs donū intellectus cū mētis attractōne circa spūalia ꝓtēplanda. et expellit gulā q̄ facit ventrē terre adherere. ⁊ impedit actē mentis. q? sicut dicit Hiero. Pinguis venter tenuē sensū nō gignit. Propt̄ h̄ dic̄ salomō Eccēs.ij. Cogitaui vt a vino abstraherē carnē meā vt sic transferrē aīm meū ad sapiaz. ¶ Septimo ⁊ vltimo cōicat spūssanct? donū sapie cū diuini saporis delectatōe. ⁊ expellit luxuriā. q? sic dic̄ Grego. Gustato spū desipit oīs caro. In c̄signū petr? iacob? ⁊ iohānes cū in trāsfiguratōne dñi gu

staſſent modicū de diuina delectatione ꝓmus corpa ipſoꝝ in terrā corruerūt Rogem⁹ g̃ dñm vt tā excellētia beate trinitatis būficia q̄ apls cōſtitijs expetauit.in nobis ꝙcipe valeam⁹ Amē.

De euan. Ser.CXVII.

RAbbi ſcim⁹ qz a deo veniſti mgr̃ nemo em̃ p̄t hec ſigna facere q̄ tu faciſ. Jo. iij. A ℣ Felix dyalog⁹ hodierni euangelij q̄ verſat̄ inter xp̃m t nicodemum qz chriſtiane fidei cōfirmat fundamētū Oſtendit em̃ in ipſo btā t increata trinitas p ſuas ꝓpietates.vicz p̄ p principiū.qđ dat eſſe.cū dic̄. A deo veniſti. Filius p magiſteriū.qđ dat intelligere. cū dicit. Veniſti mgr̃.Spūſſanctus p ſpiraculū.qđ dat viuere.cū dic̄. Spūs vbi vult ſpirat. Juxta b̄ cātat eccleſia. Te ſp idē eſſe viuere t intelligere ꝓfitemur. Et Act̄. xvj. Et in ipſo viuim⁹ q̄tū ad viuere.mouemur q̄tū ad intelligere.t ſumus q̄tū ad eſſe. ℣ Innuendo g̃ p̄fez principiū.qđ dat eſſe dic̄ nicodemus chriſto. A deo.ſ. p̄fe veniſti. qz p̄ eſt principiū t fons toti⁹ trinitatis.qđ neq; filio neq; ſpūſcto cōuenit. Ūñ b̄ ꝓprium eſt p̄ris eſſe principiū alterius p modū generatōis.et p modū ſpiratiōis.licet ſpiratio ꝙueniat etiā filio.et ipſe ſpiret ſpūſcm̃.cñ b̄ ipm̃ habet a p̄fe. Et ita p̄ eſt principiū.t fōs toti⁹ trinitatis.qđ innuit nicodem⁹ cū dicit chriſto. A deo.ſ.p̄fe veniſti.ſ.per eternā generatione.qz ſz filiꝰ ſit princ̄ piū rōne eternitatis.ſic̄ ꝺz Jo.i.x. Ego principiū q̄ t loquor vobis.cñ c̄ ꝺs principio.ſ.p̄fe.ſic̄ dicit Aug.ſup p̄cipiū Job. Et ita merito ꝺz p̄ principiū qđ dat eſſe. B ℣ Scđo innuit filiꝰ p magiſteriū qđ dat intelligere.cū dicit. A deo veniſti mgr̃.Nec mirū ſi ipſi⁹ magiſteriū dat intelligere.qz oſtendit Nicodemus ipſius magiſteriū tripl̃r laudabile.vicz.qz excellēs.efficax.t verax ℣ Excellens rōne autoritatis.cū dicit. A deo veniſti magiſter. Ro.x. Quō p̄dicabūt niſi mittant̃ Dicit.xxxij. Nō mittebā eos t ipſi currebāt.nō loq̄bar ad eos t ipſi ꝓphetabāt. ℣ Jtē efficax fuit magiſteriū rōne cōfirmatōis. opa em̃ t miracula ꝓba cōfirmabant. Pro quo dic̄ Nicodem⁹. Nemo p̄t hec ſigna facere que tu facis niſi fuerit de⁹ cū eo. Ūñ Mar.vl.ꝺz de apls. Predicauerūt vbiq; dño coopante et ſmonē cōfirmāte ſequētibus ſignis. ℣ Jtē verax fuit magiſteriuz rōne certitudinis. Nō ei loquebat̃ ſm opinionē ſic̄ alij faciūt mgr̃i.ſed ſm certitudinē. Unde ſubdit chriſt⁹ Nō ſcimus loq̄mur t qđ vidim⁹ hoc teſtamur. ℣ Et ſz magiſteriū chriſti fuit tā excellēs.tā efficax t tā verax.tñ chriſt⁹ ꝙrit̃ de ꝺceptu dicens Et teſtimoniuz nr̃m nō accipitis. Nō heu plerisq; hodie faciūt. cū tñ oſtēdat Nicodem⁹ ipſius magiſteriuz merito ſuſcipiendū.t ꝓpter autoritatē. Quia a deo inḡt veniſti mgr̃. Et ꝓp̄ confirmationē. Nemo inḡt hec ſig̃ p̄t facere q̄ tu facis Et ꝓpter certitudinez.qz ipſe chriſt⁹ dicit. Nō ſcimus loq̄mur t qđ vidim⁹ b̄ teſtam̃. Et ℣ Tercio innuit ſpūſſctūs p ſpiraculū.qđ dat viuere.cū dic̄ chriſt⁹. Spūs vbi vult ſpirat t vocem ei⁹ audis t neſcis vnde veniat aut quo vadat. Circa qđ vitale ſpiraculū penſanda ſūt tria notabilia.vicz. quia libez.ꝓ quo dic̄. Spūs vbi vult ſpirat Jtē qz ꝓpinquū.ꝓ quo dicit Et vocez ei⁹ audis. Jtē qz occultū.ꝓ quo dic̄ Et neſcis vñ veniat aut quo vadat. ℣ Primū.ſ.qz eſt ſpiraculū liberū t vbi vult ſpirat.tollit p̄ſumptōez. Scđm.ſ.quia ſpiraculū ꝓpinquū t vocē eius audis tribuit ꝺfidentiā. Sed tercū qz occultū.qz.ſ.neſcis vnde veniat aut quo vadat.incutit terroꝛē. ℣ Ergo p primum tollit p̄ſumptionē.qz.ſ.ſpiraculū eſt liberū.non em̃ eſt in hoīs ptāte t voluntate.g̃ vbi vult ſpirat. Nō expectat cōſiliū. Ro.xj. Quis conſiliarius ei⁹ fuit.q.ꝺ.nullus. Unde vbi vult ſpirat. ℣ Jtē nō ꝺpḡdit p ſcrutiniū. Quis em̃.

cognouit sensum dñi.q.d.nullꝰ nisi ipe spūs q̄ solus oīa scrutat.etiaz ꝓfunda dei.sicut.ī.Cor.ij. Itē nō querit mercedis ꝺductū. Quis em̄ ꝓior dedit illi ℣s. Miseri cordia eius ꝓueniet me Sap.vj. ℣Preoccupat se his q̄ se cōcupiscūt vt illis se ꝓior ostendat. Ūñ spiraculū pure est gratuitū ⁊liberū.

℣Ꝺ ℣Itē ꝑ secundū qz scz spiraculū est ꝓpinquū dat confidentiā.quia vocem eiꝰ audis. Nec mirū.stat em̄ post pietē Can.ij. Ēn ipe stat post pietē ꝓspiciēs p cācellos. Imo qꝺ maiꝰē stat ad cordis hostiū.quod,ꝓpria volūtate seratū est.et pulsat vt apias. Apoc.iij. Ego sto ad hostiū et pulso si q̄s apuerit mihi intra.ad illū.⁊ce.cū illo. Adhuc qꝺ maximū est adeo ꝓpinquū est spiraculū q̄ etiā ipm̄ cordis hospiciū intrat. Ro.x. ℣Prope est ꝟbuz in ore tuo ⁊ in corde tuo. Bern̄. Nō oportz o homo maria trāsfretare..ñ penetrare nubes intra temetipm̄ occurre deo tuo. Jux hoc dñs dicit Math.xvij. Regnū dei intra vos est ℣Sed heu hocipm̄ vitale spiraculū adeo ꝓpinquū tribus modis repellit.vicz p malicia cordis. Ūñ Sap.j. Trāsferet se a cogitationibus q̄ sunt sine intellectu. Itē p immūdiciam carnis. Unde ibidez ꝺr. Nec habitabit in corpe subdito pctis Exemplū ca.ix.ꝺ. ℣Itē p fictionē cōuersatōis Ūñ ibidē. Spūssanctus disciplinę effugiet fictuz. Que fictio maxime viget in hypocritis.q̄ sunt fozis velut sepulcra deabalta,intus aūt plena spurcicia Sicut dicit dñs Math.xxiij. Et Act. xxiij.dicit paulus tali ℣Percutiet te deꝰ paries dealbate. Ē ℣Item p terciū qz spiraculū est occultū.incutit terroꝛē Quia nescis vnde ventat aut quo vadat. Vere nescis vñ ad te veniat. Job ix. Si venerit ad me non videbo eum. Aut quo vadat.s.ad te vl ad aliū. Nā sicut ꝺr ad Ro.ix. Inuestigabiles sūt vie eius. Et ideo nemo scit vtrū dignꝰ sit amore vel odio. Sicut ꝺr Eccl.ix: Et hoc oī homini incutit terroꝛē. Nā inuisibilia dei ꝑ ea q̄ facta sunt intellecta cōspicimus. Videm̄ em̄ sic dicatur Math.xxiij.ꝙ de agro huiꝰmōi vnus assumit⁊ alter relinquit Quia sicꝺr Amos.iiij. ℣Pluit sup vnā ciuitatem ⁊ sup aliā non pluit.⁊ ps q̄ non est compluta-aruit. Ūñ Eccs.iij.dicit ꝺ rege stulto. ℣Nescit p̄uidere in posteꝝ ꝙ de carcere catenisq̄ egrediat ad regnum, ⁊ alius natus in regno inopia cōsummat. Exemplū habemus in latrone q̄ post carcerē ⁊ catenas.postq̄ crucifixꝰ fuit.egressus est ad regnū qꝺ petiuit a christo dicens. ℣Mēnto mei dñe dum veneris in regnū tuū. Et iudas q̄ fuit vnus de filijs regni.inopia virtutū cōsumptus periit laqo se suspendendo. Exemplū aliud in ꝓmptua.ca.iij. ℣Propter qꝺ dicit btūs Aug. ℣Audiuimꝰ dñe a pribus nostris audiuimꝰ ꝙ vtq̄ sine magno tremoꝛe nō recolo .ascēdit se primitus quosdā vsq̄ ad celos.postꝰ modū ipsos cecidisse vsq̄ ad abyssos. Vidimus viuos morientes.⁊ mortuos a morte resurgere.⁊ eos q̄ inē filios ꝺi ambulabant in medio lapidū ignitoꝝ ōsi lutū ad nihilū defluxisse. Audimus lucē obtenebrasse.⁊ de tenebris lucem ꝓcessisse qz occultum est spiraculū spūs sancti.⁊ nescis vñ ventat aut quo vadat.⁊ ideo ptimescendū. Rogemus q̄ carissimi patrē qui est principiū essendi.vter ipso salubꝛiter subsistam?. Filium q̄ est magisteriuz ꝙ det intelligere vt p ipm̄ facienda intelligamus. Spiritūsanctū qui est vite spiraculū vt in ipso viuere nām finiamus Amen.

℣Ꝺnica.I.post octa.pētecostes.de epla. Ser.CXVIII

Qui manet in caritate in deo manet ⁊ deꝰ in eo. j.Jo.iij. ℣Quāta sit vt caritas ostendit aplus ex effectu duplici. Jungit em̄ hominē deo. Pro quo dicit Qui manet in caritate in ꝺo manet. Et deū iungit homini. Ūñ subdit

Et deus in eo. ¶ Jungēdo aūt hoīem deo caritas multiplicē effectū opat. ¶ Primo q̄ ipsa cor hoīs mūdat ornat et deo dignā p̄parat māsionē. Ipa em̄ tang̃ pypsima foras mittit timorē. scz seruilē. ⁊ sic mūdato hospicio ornat tā q̄ cortina parietes min̄ pulcros pctā coopiēdo ¶ Prouer. x. Uniuersa delicta opit caritas Et. j. Pet. iij. Añ oīa in vobismetipsis mutuā caritatez hñtes. qz caritas opit multitudinē pctōr. Et sic mūdato hospicio ⁊ ornato. deo dignā p̄parat māsionē. ¶ Pro quo dic Joh. xiij. Si q̄s diligit me sm̄onē meū seruabit ⁊ pr̄ meus diliget eū. Et sequit. Uenemus ⁊ māsionē apd eū faciem̄ Et in p̄missis vbis dr Qui manet i caritate in deo manet ⁊ de⁹ in eo. ¶ Secundo dat linguis p̄fitēdi ⁊ laudandi deū spūalē armoniaz. j. Cor. xij. dicit apls. Si linguis hoīm loq̄r. s. p̄fitēdo ⁊ angelor. s. laudādo. caritatē aūt non habeā factus sum velut es sonās aut cymbalū tinniēs. ¶ Tercio dat opib⁹ valorē. j. Cor. xij. Si distribuero oēs facultates meas in cibos paupor. et si tradidero corpus meū ita vt ardeā. caritatē aūt nō habuero nihil mihi prodest. ¶ Quarto dat sctis cogitatiōib⁹ ⁊ vtutibus subsistentiā spūalē. j. Cor. xij. Si habuero pphetiā ⁊ nouerī mysteria ⁊ oēm sciētiā. ⁊ si habuero oēz fidē ita vt mōtes trāsferā. caritatē aūt nō habeā. nihil sū. Ipsa est em̄ spūale fundamentū in quo subsistūt p̄dicta. ⁊ destructo fundamēto oīa adnihilant.

¶ Quinto dat in aduersitatib⁹ resistendi fortitudinē. j. Cor. xiij. Caritas oīa suffert. oīa sustinet. Cañ. viij. Aq̄ multe non potuerunt extinguere caritatez nec flumina obruent eā. Caritas fortiter iūgit hoīem deo q̄si fortissimū ligamentū. Añ ⁊ vinculū p̄fectōis dr Col. iij. Sup oīa caritatē habete. qd̄ est vinculū p̄fectōis. Añ ⁊ apls cōfisus de h̄ vinculo qz sentiebat se deo fortiter iunctum dicebat Ro. viij. Quis nos separabit a caritate christi. tribulatio an angustia ⁊c. q. d. nihil. ¶ Secdo caritas iūgit deū hoī. ⁊ facit deo in homīe māsionē. et hoc tangit cū dicit. Et de⁹ in eo supple manet. Quanta est caritas q̄ tantū hospitē aīe introducit. quo habito omnia bona habem̄. ita vt secure possimus dicere Venerūt mihi oīa bona pīter cū illa. s. cū dr sapientia. ⁊ hoc patet ex effectu. Nā tales in q̄b⁹ deus manet inueniunt fide feruētes. j. Joh. iij. Quisquis cōfessus fuerit qm̄ iesus est dei filius. deus in eo manet. Itē inueniunt mādata dei seruātes. j. Jo. ij. Qui seruat mādata ei⁹ in deo manet. et de⁹ in eo. Itē inueniunt vba ope adplētes. Jo. xiij. Si q̄s diligit me sm̄onē meū seruabit. Et post subdit. Ueniemus ⁊ māsionē apud eū faciem̄. Itē inueniunt vicijs ⁊ tēptatōibus fortiter resistentes. j. Jo. ij. Scribo vobis iuuenes qm̄ fortes estis ⁊ verbū dei manet in vobis. Itē inueniunt p̄cib⁹ ⁊ orōnibus instātes. Joh. iij. Cum venissent ad eū samaritani rogauerūt eū vt ibi dē maneret. ⁊ māsit ibi duob⁹ diebus.

De euange. Ser. CXIX.

Fili recordare. q̄ recepisti bona in vita tua ⁊ lazarus similiter mala. nūc aūt hic cōsolat. tu vo cruciaris. Lu. xvj.

¶ Beatus Aug⁹. in libro de doctrina christiana dicit Multi timēt vlem ⁊ malā mortez. ⁊ nō respiciūt oculis fi dei mortez sctōr. nec attēdūt q̄m bona mors diuitis in purpura ⁊ bysso. ⁊ mala mors sitientis in tormēto. ⁊ guttam aq̄ desiderantis. q̄m mala mors pauperis tacētis añ tamē diuitis. finē mīstroru respicite. Et subdit bñ inq̄ens. Nō p̄t male mori q̄ bñ vixerit. s. finaliter. Bona aūt vita cōsistit in duob⁹. s. bona faciendo. ⁊ mala sustinēdo. Due sūt due portē paradisi p quas ingrediunt iusti. Non em̄ legit lazarus saluat⁹ ppt bona alīq̄ que fecerat sed ppter aduersa q̄ sustinuit. vt confortent illi qui bona

aliqua facere nō pñt. ꝫ ꝓpt̄ deū aduersa patiuntur. recipit em̄ lazarus si forte peccauit in aliquo mala pene ꝓ mal̄ culpe ad purgatōz in vita sua. vel si nō peccauit recepit ad maiorē gl̄iam. Exē plū in ꝓmp. c. xvj. E. Jt̄ in p̄missis ät vbis q̄uor innuit. Primo reprobor̄ in b̄ mōdo ꝙsolatio. ibi. Recepisti bona in vita tua. Secūdo iustoz afflictio. ibi Et lazarus silr̄ mala. Tercio iustoz in futuro ꝙsolatio. ibi. Nunc aūt hic ꝙsolatur. Quarto malor̄ ppetua cruciatio ibi. Tu vo cruciaris. Circa aūt primū notandū ꝙ ꝙsolatio reproboz in b̄ mūdo in q̄uor ꝙsistit q̄ habuit iste diues. vicz in diuitijs tpalibus. ibi. Erat q̄dā hō diues. pō. In multitudine diuitiaz suaz gloriant̄. In honorib⁹ secularib⁹ ibi. Inducebat̄ purpura t byssō Jac. iiij Exultatis in supbijs vr̄is. Jt̄ in voluptatibus carnalibus. ibi. Et epulabat̄ quotidie splendide. scz q̄tū ad cboz t vtensiliū p̄ciositatē. ferculoz t saporū diuersitatē. mensaz. plitatē. q̄uarū t nugaz mltiplicitatē. Phil. iij. Quorū deus venter ē. Jt̄ q̄rto ꝙsistit in mūdanis vanitatib⁹. ibi. Sz t canes veniebant. Habebat em̄ canes ad venandi tocūditatē. Baruch. iij. Qui in auib⁹ celi ludūt. Circa secundū nō ꝙ multiplex est iustoz afflictio in b̄ lazaro designata. cū dr̄. Erat q̄dē mendic⁹ vere erat q̄daz. i. vnicus. vñ maiori tedio afficiebat. mēdicus. i. tā pauꝑ ꝙ pane q̄rere cogebat. noīe lazarus. ō int̄ cognatos t notos magis ꝙfundebat̄. qui iacebat. q̄ hostiatim q̄rere. imo etiā stare vel sedere nō valebat ad ianuam ei⁹. s. diuitis vbi cotā inferentib⁹ t effe rentibus ꝓpter fercula t exenia magis esuriebat. vlceribus plenus quoz sanie t sibi t alijs fetidus displicebat. cupiens saturari de mic̄. q̄ forte satis de bono pane nūc̄ comederat. Et nemo illi dabat. q̄ etiā de familia nullus de ipo curabat Ecc̄. x. Scōm iudicē ppli. sicz mīstri ei⁹. Sz t canes veniebāt. ꝓpter quoz latratū audiri nō poterat. t lingebant vlcera eius. q̄ aliū medicū nō habebat. t q̄ ab illis se defendere nō poterat. Factum est aūt vt moreret. vt mortis angustia tot t tantis doloribus adderet. mendicus. vt etiā in pauꝑtate vita eius misera finiret. Ecce charissimi quot t q̄nta mala recepit. E

Sz eius innit̄ ꝙsolatio cū subdit. Nūc aūt hic ꝙsolat̄. s. finita miseria. q̄ mortuus est mendicus. ac p̄ b̄ in eo mendicitas mortua est. sublimis gl̄ia. q̄ portatus est ā ꝙ victor. Optima societas q̄ ab angelis. hetis amenitas. q̄ in signū abrae. Maxima dign̄tas. Mitte lazar̄ mō petit̄ qui p̄ius petebat. Eterna securitas. Chaos magnū inter nos t vos firmatū est. Dicit Crisō. sup lucā. Tante pene repente delicijs cōmutāt vt portaret ab angelis t induceret. ne saltez ambulans laboraret. portat̄ post tantos labores. q̄ ōfecerat. nec sufficerat ad portandū pauꝑi vnus angelus. ꝫ ꝓpterea plures veniūt vt faciāt choz leticie. Exemplū ca. j. Ō L. F Sequitur post p̄ntē ꝙsolationē diuitis cruciatio. cū subdit. Tu vo cruciaris. Ō q̄nta t ā̄lia sunt ā ipm cruciant. Cruciat em̄ nos obliuio. q̄ nescit nomen ei⁹. ꝫ hō quidā dictus est simplr̄. Dñm rex amisso. erat diues. ꝫ mō nō est. Q̄ mortu⁹ est diues t diuitie. Demonū societas. t sepultus est nō ab angelis ꝫ a demonibus. Dolor̄ anxietas. in inferno. in malo cimiterio. Vbi nulla redēptio. nulla ꝙsolatio. ꝫ ppetua cruciatio. Jt̄ cruciat eū sanctoz visio. vidit em̄ abrā alōge iij. Reg. vij. Videbis oculis tuis t inde nō comedes. De gloria ipsoz confusio. t lazar̄ in sinu eius. j. Re. ij. Videbis emulū tuū in templo in vniuersis ꝑsperis. Extrema medicitas mitte lazar̄. q̄ minima negauit minima petijt nec accepit. Quā notabile est ꝙ guttaz aq̄ petiuit sup digitū lazari q̄ fuerat vlceribus plenus. Et forte cū eodē digito turgentia vlcera terserat. cūc nō fuerat sic indignātis nāe vt solebat. Mille anni sūt ꝙ petiuit nec accepit. Prouer.

xxj. Qui obturat aurem suā ad clamorē pauperis clamabit & ipse nō exaudiet. Itē cruciat eū tormēti acerbitas. quia crucior in hac flāma. & merito. qz negle xerat cruciari in pnīa. O q̄ grue erat ei sustinere cruciatus q̄ assuetus erat delicijs. & delectionē ei q̄ fuerat in honore & tantā indigentiā ei q̄ fuerat in tanta abūdantia. Multū conandū essz his q̄ honorib⁹ diuitijs & delicijs assueuerūt ne ꝓria sueniret. Itē cruciat eū bonoz p ditoz. mēoria. Recordare q̄. s. pdidisti q̄ nolebas recordari ne pderes. Sap. v. Quid nobis ꝓfuit superbia. Itē euadendi de miseria impotentia. qz chaos magnū inē nos & vos firmatū est. Ecc. vlt. Si ceciderit lignū ad aquilonē siue ad austz. Et qz ipse exire desperauerat solicitus erat p fratrib⁹ ne si ibidē pueni rent maioza ex ipsis sustineret supplicia. Vñ & rogabat ne & ipsi venant in hūc locū tormentoz. Et bñ dicit p'alit tormentoz. qz quot habuit genera peccatoz. tot & spēs tormentoz. Job. xx. Jux multitudinē admuentionū suarū sic & sustinebit. Nā diues b̄ q̄ indueba tur purpura & byssō operimentū ei⁹ sūt vermes. Esa. xxij. Nā in inferno petō rū operimētū nō est de varijs pellibus & grisеis ꝑ de ꝑpentibus & bufonibus. q̄ nō pungūt vt pulices. ꝑ occidūt sine fine viuentes. & comedūt linguas maledicoz & plasphemoz. & sugent medullam & deuozabunt viscera petōz. Qui etiā epulabant quotidie splendide & in inferno caput aspidis sugent Job. xx. O fames horrenda q̄ petōrē facis sugere caput serpentis p̄ angustia famis Vere nīa maioz pauptas. ibi miseri se ipsos comedūt. & pictātia eis est lingue & brachia singuloz. Apoc. xvj. Mādu cabūt linguas suas p̄ doloribus. Esa. ix. Unusq̄q carnē brachij sui vozabit. Et dd bibent psalmista demonstrat dicens. Ignis sulphur & spūs procellaz. b nō est totū ꝑ ps calicis eoz. O deus & si ps est talis q̄le est totū. Pro canibus vo quos habebat ad venandū & auib⁹ oñdit pena in cantico moysi cū dic. De uozabūt eos aues morsu amarissimoz dentes bestiaz siue canū imittā in eos cū furoze trahentiū. Per q̄ dem ds peccat p̄ hec & torquet. Sap. xj. Un legit q̄ quidā sanctus vidit quendā militem ardere in inferno & sedere in equo igneo & tenere falconē in manu. & dixit q̄ renti dd b esset q̄ equus ille erat dyabolus q̄ cū eo currebat in igne ꝓpt̄ glīaz quā habebat in equitādo. & qz cū falco ne selibenter occupabat. falco quē manu gerebat erat alter dyabolus. qui comedebat manū ei⁹. & tantū dolorem ei faciebat ac si coz ipsius de ventre eius extraheret. Vidit etiā alios qui cogebā tur ludere cum demonibus ad aleas & scacos & decios ignotos cū maxō tormento. A quo liberet nos dñs.

Dñica secūda post octauas pentecostes de epistola.

Sermo. CXX

Nolite mirari si o[dit] dit vos mūdus, nos scimus qz translati sumus de morte ad vitam. j. Joh. iij. A Glo. Non est mirū si amoz mūdi odit separatū ab amore mūdi Religio cum petōz est abominatio. & mali vt frequētius religiosos & bonos odiūt. Un Exo. j. Oderūt filios israel egyptij. id est sanctos amatoz mūdi. dicit glo. Et nota q̄ multe sunt rōnes huius odij. Prima est dissimilitudo vite. Secunda p̄rogatiua amoris & gre. Tercia ē p̄uatio, ꝓpij cōmodi. Quarta est detestatio & increpatio vicij. Quinta est detestatio odiū sui dñi. Est g̃ p ma causa dissimilitudo vite. Et hāc innuit apls in p̄missis vbis. cū dicit. Nolite mirari si odit vos mundus. scimus inquit qz translati sumus de morte scz culpe ad vitam scz gratie. in quā nōdū puenerūt. Et qz dissimiles ipsis sumus nolite mirari si odit vos mundus. Un ij. Reg. v. ceci in intelletu. & claudi in affectu oderūt aiam dauid. Talibus dr Mich. iij. O dio habetis bonū & diligi

ſis malū. Sap. ij. dicūt impij de viro iu
sto. Grauis est nobis ad videndū q̄
dissimilis est alijs vita illius ⁊ immu
tate sunt vie eius ⁊c. Hoc est odiū cayn
⁊ abel Gen. iiij. Respexit dñs ad abel
⁊ ad munera eius. Et sequit. Iratus ē
cayn ⁊ cecidit vultus eius. Ecce q̄ gra
uis erat ei ad videndū. Exemplū cap.
xij. ℟. Secūda cā est p̄rogatiua amo
ris ⁊ gratie. q̄ em̄ bonos vident apud
deū ⁊ apud hoīes in gratia p̄ficere ⁊
amore. odiunt ⁊ dolent. Sic Gene. ,
xxvij. oderat esau iacob. Sic Gen. xxx
vj. videntes frēs ioseph q̄ a p̄re cūctis
fratribus plus amaret oderāt eū. Exē
plum ca. xviij. A. ℣ Tercia causa est p̄ua
tio cōmodi. Iusti em̄ eligūt esse paupe
res in ꝟ mūdo. Et sicut dr̄ Phil. iij. oſa
tpalia arbitrant vt stercora. Mali aūt
nō ouē ꝟ lanā attendūt. etiā q̄ntūcunq̄
sit p̄pinquus si ab eo nō lucrant odiūt
eū. Prouer. Fratres hoīs paupis ode
rūt eū. Prouer. xiij. Proxīo suo paup
odiosus est. ℣ Quarta causa est detesta
tio ⁊ increpatio vicij. Amos. v. Odio
habuerūt in porta corripientē. ⁊ p̄fecte
loquentē abominati sunt. pō. Tu vero
odisti disciplinā. Prouerb. ix. Noli ar
guere derisorē ne oderit te. Jo. vij. Nō
p̄t mūdus odisse vos. Glo. qui idem
vultis q̄ ipse. me aūt odit. q̄ testimo
niū phibeo. q̄ eius opera mala sunt. ij
Paral. xviij. dixit rex israel de michea.
Ego odi eū q̄ nō p̄phetat mihi bonū
℣ Quinta causa est detestatio ⁊ odiuz
sui dñi. ⁊ ideo suos diligere nō possunt
Hanc cām ponit dñs Job. xv. Si mū
dus odit vos scitote q̄ priorem me vo
bis odio habuit Glo. Non potest pla
cere seruus vbi displicet dñs. Matth.
x. Et eritis odio oībus hoībus p̄pē
nomen meum.

De euāge. Sermo. CXXXI.

Homo quidā fecit
cenā magnā ⁊ vocauit multos
⁊ misit puū suū. Luc. xiij. A. ℣ Cena
hec ſm sanctos est societas eterne dul
cedinis. post quā p̄randiū vel alia refe
ctio nō sequit. q̄ in fine vite vel seculi
cuilibet p̄parat. Et dno principaliter i
hac parabola occurrūt. Primo em̄ auc
tor cene cōmendat. ibi. Homo quidā
fecit cenā magnā. Scō rusticitas imu
tatoꝝ demonstrat. ibi. Et ceperunt sin
guli excusare. Auctor cene. i. saluator
noster cōmendat tripl̄r. vicz a largita
te. q̄ magnā cenā fecit. Scō a libera
litate. q̄ mltos vocauit. Tercio a curia
litate. q̄ p̄ inuitatis puū misit. Digne
aūt ꝑtū ad primū ꝓditor noster a largi
tate cōmendat. si cena ⁊ magnitudo ce
ne penset. Illud em̄ gloſum quiuium
q̄ p̄misit dñs Luc. xiij. fidelibus suis
dicens. Ut edatis ⁊ bibatis sup mensā
meā in regno meo. cenā hic dñs voca
uit. q̄ ad modū cene tunc fercula deli
catioꝝ apponent Ecc. xviij. Spiritus
meus sup mel dulcis. Itē noti ⁊ carto
res tunc admittent. Gen. xliij. Joseph
in huius figura excusit egyptios a mē
sa sua. Et Lu. xiij. dicitur. Cū videritis
abraam ⁊ ysaac ⁊ iacob ⁊ oēs p̄phas
in regno celoꝝ; vos aūt expelli foras.
Apo. xxij. Foris canes ⁊ venefici ⁊ im
pudici ⁊ hoīcide ⁊ idolis seruientes ⁊
oīs qui amat ⁊ facit mendaciū. Itez
nulli ij tunc intrant deinceps expellent
Lu. xvj. Chaos magnū firmatū ē. Et
hec cena mag̃ dr̄. Mag̃ in q̄ in dāte. q̄
magn⁹ dñs ⁊ laudabl̄ nimis. Ipe vicz
rex glie ministrabit illis. Luc. xxij. Mag̃
in accipiēte. Nulli ei in illo iuuio erūt
nisi magni Lu. xiij. Brs erit ij māducā
bit panē in reg̃ celoꝝ. nulli em̄ ibi mā
ducabūt nisi reges Matth. xxv. Venite
bñdicti pa. mei pcī. re. In figura h⁹ di
xit iacob gen. penl̄. Aser ij btitudo mē
ptal̄. p̄bebit delicias regib⁹. Jē mag̃ in
fercloꝝ varietate ⁊ p̄ciositate. ñ em̄ p̄nt
illi⁹ mēse fercula. nūerari. q̄ multa nec
estiari. q̄ mag̃. nec cōpari. i. em. q̄ ni
mis p̄ciosa. nec fastiri. quia deliciosa.
nec hic in p̄senti inuentri. q̄ supna nec
finiri q̄ eterna. Vere non esurent nec

sitient ãpliuſ. Eſa.xlix. Inter q̃ fercula vnũ eſt delicatiſſimũ qõ ſi alia nõ eſſẽt ſufficeret.ſ.viſio dei. Eſa.xxxiij. Regez in decore ſuo videbũt. Job.xiij. Dñe oñde nobis p̃rem ꝛ ſufficit nobis. pſ. Satiabor cũ apparuerit gl̃a tua. Hoc adeo dulce eſt q̃ ſi vnã guttã hr̃ent dãnati totã infernĩ amaritudinem tparet Exeplũ ca.x. B. Itẽ magr̃ in loci amenitate.ſ.in regno celoꝝ. Eſt em̃ locus ille pulcer ꝛ clarus. Vñ dr̃ celũ empyreũ i.igneũ ꝓpr̃ ſplendorẽ. Tho.xiij. Bñ ero ſi fuerint reliquie ſeminis mei ad videndã claritatẽ hieruſalẽ. Apoc.xxj. Claritas dei illũinabit eã. Vñ Eſa.lx Non erit tibi ſol ãplius ad lucendũ p dic̃.nec ſplendor lune illũinabit te.ſed erit tibi dñs i lucẽ ſempiternã. Eſt etiam e ſordib⁹ purus Apoc.xxj. Nõ intrabit in eã aliq̃d ꝓtaminatũ. Eſt em̃ ſanus. Apoc.xxj. Nõ erit ãplius nec̃ luctus nec̃ clamor ꝛ nec vllus dolor. Jr̃ eſt ad manendũ ſpaciosus. Baruch.iij O iſrael q̃ magr̃ eſt domus dei ꝛ ingẽs locus poſſeſſiõis ei⁹. Itẽ magr̃ in ſocietate Math.viij. Multi venient ab oriente ꝛ occidente.ꝛ recũbent cũ abraaz ꝛ yſaac ꝛ iacob in regno celoꝝ. Illa ſocietas erit innũerabilis. Apoc.vij. Vidi turbã magnaz quã dinũerare nemo poterat. Erit etiã nobilis illa ſocietas in q̃ erit beata v̄go ꝛ angeli ꝛ oñs ſcti ꝛ ſctẽ.q̃ oẽs reges ꝛ regine erunt.ſicut dictũ eſt. Erit etiã amabilis. q̃ tantus erit amor inter oñes q̃ ſinguli gaudia oĩm ſua reputabũt.ꝛ ꝓpr̃ nimiã dilectionẽ hereditas illa oĩbus vna eſt ꝛ ſingulis tota. Itẽ magr̃ etiã cena dr̃ in iocũditate.pſ. Juſti epulent̃ ꝛ exultent in cõſpectu dei ꝛ delectẽt̃ in leticia. Una hora illius gaudij plus valet q̃ totus mũdus. Hoc etiã affirmant q̃ in hac vita experiunt̃ ꝛ guſtãt q̃dulcis eſt dñs. q̃d g̃ erit in p̃ria. Si oẽs cantores ꝛ cantatrices q̃ fuerũt ꝛ ſũt ꝛ erũt in toto mõdo cantarẽt q̃to melius poſſent cũ oĩbus muſicq̃ inſtrumentis coꝝ aliquo q̃ poſſet oẽs audire p mille ãnos.nõ ita letificarent eũ ſic̃ vnus angelus vna hora cantãdo ſic̃ cantat coꝝ deo. Vñ quidã religioſus rogauit deum vt oñderet ei minimũ gaudiũ padiſi. Et ſtatim pua auicula cepit mirabilr coꝝ eo cantare Et cũ vellet eã capẽ ſecutus eſt eã in ſilua.ꝛ auſcutãdo eam ſtetit ſub arbore. cccl.annis. Et cuz auolaſſet ꝓperauit ad portã. Et videns totã abatiã mutatã vir ꝓmiſſus eſt intrare.q̃ nõ poterat cognoſci ab aliquo. Cũ oñs de illo,ꝛ ille de oĩbus miraret̃.q̃ſiuit abbas ſub quo abbate exiuit. Allatis cronicis inuenerũt tot ãnos tranſiſſe. Et ille dixit q̃ non putabat niſi vna hora defuiſſe. rõne magne dulcedinis cui intenderat Deꝰ habeb̃ in ꝓmptu.ca.xvj. B.pſ. Quãmagna mul.dul.tu.dñe quam abſcõ.ti.te. B ⁊ Sz poſſet q̃s dicere. Beati ſunt illi q̃ ad cenã agni vocati ſunt de ſe nõ p̃ſumẽtes.nõ mox dñs cõmendat̃ a liberalitate cũ ſubdit. Et vocauit multos. Qz vẽ q̃tũ in eo eſt nullũ a cena hac ecludere intendit dũmodo hõ ipſe velit. Vocat itaq̃ multos. qz oĩa genera hoĩm ſcz nobiles ꝛ pauperes.iuuenes ꝛ ſenes.fortes ꝛ debiles. Act̃.x. In vtitate cõpi qm̃ nõ eſt p̃ſonaꝝ acceptor dñs. Et nõ ſolũ multos ⁊ etiã multis modis vocat. q̃tuor.ſ. p interna inſpiratiõz.ſic̃ mariã magdalenã. ſibilauit em̃ dñs muſce que erat in extremo flumine egypti. Adapta. Itẽ vocat p̃ flagella.ſic̃ paulũ q̃ cadẽs in terrã dixit. Dñe quid me vis facere. Oſee.xj. In funiculis adã trahã eos. pſ. Multiplicate ſũt infirmitates eoꝝ poſtea acce. Itẽ p̃ documẽta.ſic̃ apl̃os ꝛ multos alios. Vñ petrus ꝛ andreas mox vt vocẽ dñi p̃dicantis audierũt.ſe cuti ſunt eũ. Et Act̃.ij. His auditis cõpũcti ſũt corde. Jr̃ p̃ bñficia ſic̃ iudeos q̃bus dederat regiones gentiũ ꝛ labores ꝓpl̃oꝝ poſſederũt.vt cuſtodiãt iuſtificatiões dei ꝛ legẽ ei⁹ exquirãt. De his q̃tuor ꝓuer.j. Qz vocaui ꝛ renuiſtis.extendi manũ ꝛ nõ fuit qui aſpiceret.deſpexiſtis oẽ cõſiliũ meũ.ꝛ increpationes

meas negleꝛistis. Adapta. ℣ Tercio cōmendaꝫ a curialitate. Qz ꝑuū mi sit dicere muitatis. Et oñdiꝫ ipsius curialitas. Primo in familiaris nūcij missione. qz ꝑuū fuū. Scōo in muitatoꝝ solicitatiōe. ibi. dicere inuitatis vt venirent. Tercio in cecoꝝ claudoꝝ ꝫ alioꝝ debiliū receptiōe. ibi. Exi cito in plateas ꝫ vicos. Et post dicit. Compelle intrare. Circa primū in eo q dicit. Misit dicit p̄dicatoꝛ auctoꝛitatē Ro. x. Quō p̄dicabūt nisi mittanꝫ. Verus dicit sācitatē Luc. j. In sanctitate ꝑuiam? dño. Qz certe primo p̄dicatoꝛ dz hꝫe autoꝛitatē in officio. ꝫ sanctitatē in exēplo. ꝫ demū p veritatis documētū pōt solicitare inuitatos vt venirēt ipsis, pmptitudinē bītudis offerēdo. qz iā ꝓpata sūt oīa In b̄ em̄ mōo nihil est ꝑfectū. ꝑ oīa desperata sūt illic vo oīa ꝓpata Vtinā nos essemus pati ad illa. qz q̄ parate erāt in trauerūt cū eo ad nuptias. nō alie. Et nō solū in p̄missis duobus tpius curialitas innuiꝫ. ꝑ etiā in debiliū receptiōe. cū dicit. Exi cito in plateas ꝫ paupes. Non em̄ facit vt nīi nobiles q̄ in suis ꝓuiuꝰ ꝓtēnūt hꝫe paupes. qz certe ip̄i debeꝫ eternū. teste ipso dño q̄ dicit. Beati paupes qm̄ ipsoꝝ ē regnū celoꝝ. nō diuitū in b̄ mūdo ꝓsolatioꝝ hūiū ꝫ de futuro regno nō curantiū. Vñ de talibus bñ sequiꝫ. Et ceperūt singuli excusare. ℣ Vbi notaꝫ secūdū ꝛcz inuitatoꝝ rusticitas. Et certe magna rusticitas fuit tantā curialitatē nō curare. Ceperūt inq̄t singuli excusare. Non em̄ b̄ intelligiꝫ de paupibus q̄ cōpulsi domū ꝓuiuꝫ impleuerunt. ꝑ de diuitibus q̄ ne ad ꝓuiuū venirēt se excusauerūt. Ipsi em̄ laborabant circa mundū. isti miseriam sustinebāt in mūdo. Illi tenebanꝫ a mūdo. illi ꝓtēnebanꝫ a mūdo. Detinētur aūt a mōo ne ad cenā veniāt ꝑ tria. ꝛ.ꝑ villā. ꝑ boues. ꝫ ꝑ vxoꝛē. Nā se excusando. ꝑ villa supbie. regnū glie ꝓtēnunt. ꝑ bobus auaricie p̄miū copie. ꝑ vxoꝛe imūdicie p̄miū delectabile. Per villā em̄ honoꝛ mūdi intelligiꝫ. Vñ cū dicit. Villā emi. idē est ac si diceret. Habeo in ꝑdibus dñium ꝫ honoꝛē. ꝫ iō nō curo de alio. Per q̄ngꝫ iuga boū sēsus intelligunꝫ. q̄ versanꝫ circa terrena sicut boues terrā versant. Et dicunꝫ iuga boū. qz instrumēta sensuū cōbinanē Duo em̄ sunt oculi. due aures ꝛē. Per vxoꝛē luxuria carnis designāt. Vñ Aug̃. Tercius vxoꝛē duxit. qz voluptas carnis multos impedit. De q̄bus trib? scz supbia auaricia ꝫ luxuria si placet loq̄ require in aduētu in ꝑmone. Quid ex sis in desertū videre. De istis trib? etiā habeꝫ exemplū in ꝑmp. ca. vj. R.

℣ Dnica tercia de epistola. Sermo. CXXII.

Hūiliamini sub potenti manu de vt vos exaltet in die visitatiōis. j. Pet. v. ℣ In his ꝑbis btūs petrus duo facit. Primo monet ad meritoꝛiā humilitatē. cū dicē Hūiliamini. Scōo oñdit hūiliatiōis duplicē rōem. ꝛ.qz sub potenti māu dei sumus ꝫ vt nos exaltet in die visitatōis ℣ Monet q̄ primo ad hūilitatē verā ꝫ meritoꝛiā. qz est hūilitas que ꝓcedit ex culpa. sicut hypocritaꝝ Ecc. xix. Est q̄ se nequiter hūiliat ꝫ interioꝛa eiꝰ plena sunt dolo. Itez est hūilitas q̄ ꝓcedit ex pena. ps̄. Tribulauerūt eos inimici coꝝ rū ꝫ hūiliati sūt sub manibus eoꝝ. Itē est hūilitas q̄ ꝓcedit ex gr̄a. De q̄. puer. Vltam ꝓcedit humilitas. Prima detestanda. Secūda sustinenda. Tercia appetenda. Et ad hanc hoꝛtaꝫ btūs petꝰ cū dicit. Hūiliamini. ℣ Ad hāc humiliationē. plures sunt rōnes saluis beati petri duabus rōibus p̄missis. q̄ nos inducūt. Prima est natura in q̄ ꝺditi sumus. Vñ em̄ superbire dz semen feniduz in principio. vas putredine plenum in medio. cadauer vermiū in fine. Vnde vj. Hūiliatio tua in medio tui. Ecc. x. Quid superbis terra ꝫ cinis. Hec ꝓsideratio nature abraā. cū dei alloquio fruerer hūiliauit qz dixit. Loquar ad dñm.

meñ cũ sim puluis ⁊ cinis. Exemplũ. c. v. Ho. J. Secundũ est qđ nos ad humiliationẽ inducit culpa quã cõmisimus: pñs. Cor contritũ ⁊ hũiliatũ ds nõ despicias. In signũ huius ⁊ reges ad pedes cõfessor se hũiliauerũt. ⁊ rex nmiue, pter pctã indutus cilicio sedit in cinere. Et publicanus nolebat oculos ad celũ leuare. Luc. xviij. Exemplũ cã. j. J. Tertiũ est pena quã incurrimus. nõ eñ supbire possum⁹. si ꝯsideramus qꝫ nec puluicibus vel muscis resistere valeam⁹. ⁊ alie multe penalitates in nobis q̃ nos humiliant. De qbus Job. vj. Sagitte dñi in me sũt. i. penalitates. qꝫ indignatio ebibit spñm meũ. i. admhilat spñm elationis. Quartũ est sanctor exẽpla. Et primo filij dei exemplũ. Qui cũ in forma dei esset hũiliauit semetipm. Matb. xj Discite a me qr mitis sũ ⁊ hũilis corde Jẽ exemplũ beate vginis. q̃ cũ mat dei ab angelo nũciaret. rñdit. Ecce ancilla dñi. Quanto inducit nos ad hũilitatez necessitas. quã rõem tãgit btus petrus Qr scz sub potenti mãu dei sum⁹. Dec eñ manus supbis resistit Jac. iiij. Pro quo angelũ de celo ꝓiecit. Esa. xxxvij. Adam de paradiso expulit. Gen. iij. Exercitũ sennacherib incinerauit Esa. xxxvij. Nabuchodonosor in pecudẽ cõmutauit. Dan. iiij. Sextum qđ inducit nos ad hũiliatiõz est gra. quã tãgit. cũ dicit. Ut nos exaltet in die visitatiõis. Jac. iiij. Hũiliamĩ in ꝓspectu dei ⁊ exaltabit vos. Hoc est rectũ pmũ hũiliationis. s. exaltatio. Qr Luc. xviij. dicitur Omis q̃ se hũiliat exaltabit. Et certe magẽ exaltatio vt q̃ sub manu dei fuerũt sint in manu dei. Qr Sap. iij. Justor aie in manu dei sunt. Et Esa. lxij. Et eris dyadema regni in mãu dei tui. Imo qđ plus ẽ manus dei erit sub ipis Nuda Can. vlt. dr. Leua ei⁹ sub capite meo ⁊ dextera illius amplexabit me. Ad que nos ꝛc.

De epãg. Sermo. CXXIII

Erant appropin quãtes ad iesũ publicani ⁊ pctores vt audirẽt illũ. Lu. xv. ℣ In hoc euãgelio tria tangũt. Prio pctor ad iesũ appropinq̃tio. ibi. Erãt appropinq̃ntes. Secõ ipor a iesu benigna receptio. ibi Pctores recipit ⁊ manducat cũ illis. Tercio subdit ꝓpr pharisecor murmr ꝺ receptiõe pctor debita rõ. ibi. Quis ex vobis hõ ꝛc. Circa appropinq̃tiones tria inuunt. s. q̃ sunt q̃ appropinq̃nt. qa pctores. Secõ ad quẽ. qr ad iesuz. Tercio ꝓpr qđ. qr vt audirent cum. ℣ Erant g̃ pctores appropinq̃ntes. Nec mir. qr necessitas cõpellebat. Qr enir pctores. iõ ceci. famelici. infirmi. ⁊ frigidi. Pctr eñ obcecat. est eñ sike corno q̃ alicui insidet. pmo eruit oculos vt cecatũ nõ possit euadere. Silr petr prio aufert oculos rõnis ⁊ discretõis vt peccator nõ videat q̃ agat. ⁊ cor q̃ꝺ agat ⁊ q̃ꝑ. p quo eternũ bonũ pdat ⁊ eternũ malũ incurrat. Sap. ij. Excecauit eos malicia eor. Et nõ solũ pctores sũt ceci. ꝑ etiã famelici. ex quo eñ elongãt se p petr a deo q̃ est panis vitus ⁊ refectio aiar carent oi pastu ⁊ bono spũali In signũ cuius filius ꝓdigus postq̃ se elõgauerat a pre cepit egere ⁊ dixit. qñti mercenarij in domo pris mei abũdãt pane. ego aũt hic fame peo. Lu. xv. Et non tm pctores ceci sũt ⁊ famelici sed etiã infirmi ⁊ ipotentes. p se eñ pñt in peccatũ cadere ꝑ p se nõ pñt resurgere. Amos. v. Cecidit ⁊ non adijciet vt resurgat. Treñ. j. Sedit me dñs in manu fortũ de q̃ nõ potero surgere. In signuz cui⁹ ille q̃ descẽdebat ab hierlm in hiericho. q̃ desigt pctores postq̃ incidit in latrones ⁊ vulneratus semiuu⁹ iacuit p se surgere nõ potuit. ꝑ auxilio samaritani leuatus fuit. Lu. x. Ihñ Ber. dicit. Soli diuine vtuti possibile est suscepti sel'iugũ pctã ceruicibus excutere. ps. Miñ infirmus sum sana me dñe. Exemplũ. c. vj. Æ ℣ Et nõ tm pctores sunt infirmi ꝑ etiã frigidi. qr eñ abũdauit iniq̃tas. refriguit charitas. Ihñ dr. Hiere. vj. Sicẽ frigidã facit cysterna aquã suã

sic frigidã facit malicia aiam suã. ℣ Qz ḡ pctoꝛes erant ceci. famelici. infirmi. ℟ frigidi. erant appꝛopinquãtes ad iesum. Qz ceci appꝛopinq̃ntes erãt tanꝯ ad lucẽ. Ipse em̃ erat lux vꝛa q̃ illuminat oẽm hoiem. Vñ ps. Accedite ad eũ illũinami ℟. Qz famelici erant appꝛopinq̃ntes ad ieſũ tãꝯ ad paſtum Ipſe em̃ erat panis viuus q̃ de celo deſcendit. Propẽb vocabat ad ſe dicens Mat. xj. Uenite ad me oĩs q̃ laboꝛatis ℟ onerati eſtis ℟ ego refi. vos. Qz infirmi erãt appꝛopinq̃ntes ad ieſum tãꝯ ad medicũ. qui de ſe dicit. Mat. ix Non ẽ opus valentib⁹ medicus ſ̃ male hñtibus. ℟ ipſe eſt pfectus medicus. Alij em̃ medici male ſciũt ꝯditiões coꝛpoꝛis. ſ̃ ipe ſciebat nõ ſolũ ꝯditões coꝛpoꝛis ſ̃ etiã mẽtis. Ipſe em̃ ſciebat q̃d eſſet in hoie. Jo. ij. Itẽ qz frigidi erant appꝛopinq̃ntes ad ieſũ tãꝯ ad ignem. Deus em̃ nr̃ ignis ꝯſumẽs eſt. Vñ Luc vlt. calefacti ab eo dixerũt diſcipli. Nõne coꝛ nr̃m ardens erat in nobis dum loq̃. in via. ℟ Erant ãt appꝛopinquãtes vt audiret eũ. Nec muꝛ. loq̃batur em̃ dulciter. ſalubꝛit. ℟ potent. Dulciter vt ad audiendũ ꝓuocaret. Unde Cañ. ij. Sonet voꝛ tua in au. me. voꝛ tua dulcis. Hoc poterat dicere maria magdalena q̃ ñ ſedẽs ad pedes dñi audiebat vba eiꝰ. Jt loq̃batr ſalubꝛiter vt vtilr edificaret. Vñ petrꝰ dixit Joh. vj. Dñe ad quẽ ibimꝰ vba vite eterne hẽs. de vita eterna inſtruentia. nõ de vita mũdana. vel de phia. Itẽ loq̃batr potẽter. vt ad obediendũ flectere. Vñ Mat viij. Erat em̃ loq̃ẽs tãꝯ ptãtem hñs. Nõ pz ex effectu. Nam ꝯcito dixit matheo. Segꝛe me. ſtatim ſurgens ſecutꝰ eſt eũ. ℣ Poſt pctoꝝ ad ieſũ appꝛopinq̃tionẽ oñdit ſcõ ipſoꝝ a ieſu benigna receptio. ibi. Pctoꝛes recipit ℟ mãducat cũ illis. Signũ fuit magne benignitatis ℟ familiaritatis mãducare cũ pctoꝛibus. Ecẽ. xvij. Magna mia dei ℟ ꝑciatio illius cõuertentibus ad ſe. Qua benignitatẽ ℟ miſ. pctoꝛibus ſibi appꝛopinq̃ntibus oñdit in q̃tuoꝛ. Recipit em̃ ipſos feſtinãter. amicabilr. vtiliter. ℟ letanter. Nõ vnq̃ oñdit dñs cõſequenter in pabola filij ꝓdigi receden tis a pꝛe ℟ elongãtis in regionẽ diſſimilitudinis viuẽdo luxurioſe. ℟ reuertẽtis cũ hũilitate ad pꝛem. Recepit em̃ eũ pr̃ feſtinanter. Vñ cũ adhuc longe eſſet occurrit ei ſcz p gr̃e auxilũ Sicut ei nutrix cũ videt puerũ imalidũ conari ad ambulãdũ ſtatim accurrit ne cadat. ita cũ pctoꝛ nitit̃ p libeꝝ arbitriũ redire ad deũ ſtatim ds accurrit p gr̃az. Vñ Job. xiij. Opi manuũ tuaꝝ poꝛriges dexteꝛã. Exẽplũ. c. x. B. ℣ Itẽ recepit eũ amicabilr. In ſignũ cuius cecidit ſup collũ eiꝰ ℟ oſculatus eſt eũ in ſignũ pfecte reconciliatiõis ℟ amicicie. Quãtũcũq̃ em̃ pctoꝛ fuit quis cuꝝ appꝛopinquerit ad ieſum. nõ in pte ſ̃ totaliter ſibi reconciliat̃. Suma em̃ dei pietas veniã nõ dimidiabit. Vñ maria magdalene q̃ mꝝta pctã cõmiſerat poſtꝯ appꝛopinquit ad pedes ieſu audiuit. Dimiſſa ſunt ei pctã multa. Et poſt. Vade in pace. Et latroni. Hodie mecũ eris in paradiſo. Exẽplũ. c. ix. B. Jt̃ recepit vtilr qz oĩa pdita ſibi reſtituit. Vñ dixit pr̃. Cito pferte ſtolã pmã ℟ induite illũ. Deꝰ em̃ ex ſua benigtate pctoꝛi appꝛopinq̃nti ſibi p pniam oĩa p pctm̃ mortificata reſtituit. Vñ Ezech. xxxvj. Reſtituã vos ſic a pcipio domiſcꝯ maioꝛib⁹ donabo cꝯ añ hũiſtis. In ſignũ hꝰ Gen. xl. pincerna pharaonis pꝰ tres dies. ſ. pnie reſtituit̃ in gdũ priſtinũ. Et Leuit. xxv. i anno iubileo redibãt oẽs ad poſſeſſiones amiſſas. Exẽplũ. c. ix. E. Itẽ recepit letant̃. Vñ ꝓuuio iſtaurato ceperũt epulari. qz pctoꝛis ad deũ appꝛopinq̃tio ℟ de eiꝰ receptiõe eſt deo ℟ angel' exultatio. In ſignũ hꝰ ſic ℟ hꝝ. cũ pctoꝛibus mãducabat. Cõtra hãc ḡ benignitatẽ xpi ad pctoꝛes murmurabant phariſei dicẽtes. Qz hic pctoꝛes recipit ℟ mãducat cũ illis. Exẽplũ. e. vj. B. ℣ Sz dñs tercio de pctoꝝ receptiõe ſubdit debitã rõem. cũ dic. Quis ex vobis hõiẽ

Ondat aūt in triplici pabola triplicez rōem.vicz qz ab ipso creati.redēti.t in filios regni adoptati. Creati nobilr.redēpti incōpabiliter.adoptati salubriē. Primū respicit pabolā de dragma.cū dicit. Que mulier hns dragmas.x.t si pdiderit dragmā vnā.nonne tē. Dragma q est denarius vsualis hns imagnē impatoris designat hūanā nāz que ad imaginē t siltudinē sūmi impatoris est creata.ps. Signatū est sup nos lumen vultus tui dne. Et cū ome aīal diligat sibi sile.dns tanq mulier sapiens decimā dragmā pditā.i.hūanā nām recupare volens benigne recipit pctōres imo inuenta dragma vocat amicas t vicinas.i.angelicas vtutes dicens. Cōgratulamini mihi qz gaudiū deo ē t angelis sup vno pctōre pniam agēte. Et nō solū.qz ab ipo nobilr creati pctōres sunt ab ipso recipiēdi.ꝫ etiā qz ab ipso incōpabilr redēti sūt.qz sic dicit petr⁹. Non corruptibilib⁹ au.t ar.redempti estis.ꝫ pcioso sanguine agni incōta. Et hāc redēptiōz tangit in pabola outs cētesime dicens. Quis ex vobis hō q hz centū oues. Dicesit saluator nr qui hns centū oues.non agit anouē.p qō angeli designāt relict in deserto celesti.t vadit ad illaz scz ad hūanā nām p corpis hūani assūptionē.t inuentā in humer⁹ crucis ad oule celeste reportauit.t b letanter. Vñ dic vicinis t amicis. Congaudete mecum tē. Et certe si ita carerant pctōres redēpti.si redenti nō sunt ptenendi. Jē nō solū qz ab ipso incōpabilr redēpti pctōres.ab ipso sūt recipiēdi ꝫ etiā qm filios regni sūt adoptati Et b in pabola filij pdigi innuit.q licz supbe a pre recessisset.t viuēdo luxriose a ipso elongasset.t filiatiōz amisisset tn qz cū hūilitate redijt a pre benigne est receptus t ad pristina restitut⁹. Dragmā g o peccatoz saluator nr te noiat vt dignitatē tuā q deo simulis es attendas t peccare erubescas. Que te noiat vt a lupis infernalib⁹ qbus p peccatū exposita es vt dilacereris. ad pastorez t oule appropinqre festines t ss de oubus illis isrl.de qbus dicit petrus.s. Pe.ij. Eratis sicut oues errates ꝫ conuersi estis ad pastorē t epm aīay vray Filiū ho o pctōr te noiat.vt hereditatē celestē q tibi debet tanq filio nō pdas Ro.viij. Ipse spūs reddit testioniū spūi nro q sum⁹ filij dei.si aūt filij t heredes Ad quā hereditatē nos pduc.

Dnica ārta de epistola. Sermo. CXXIIII.

Non sunt cōdigne passiōes hui⁹ tpis ad futuram gliam q reuelabit in nobis. Ro.viij.

Quia sic dicit apls Act.xiij.p multas tribulatiōes oportet nos intrare in regnū dei.vt facilius ipas sustineamus ꝓsolat nos p regni quā pensare dem⁹ felicitatē. Consideratio em pmij minuit vim flagelli.sicut dicit gre. Tangit g apls in pmissis vbis tria.vicz pnis vite quā patimur tribulatiōz.cū dic passiōes huius tpis. Ecōo future vite quā expectam⁹ felicitatez.cū dicit. Ad futurā gliam q reuelabit in nobis. Tercio vnius ad alterz.s.passiōis ad gliam tollit cōparationē.cū dicit. Non sunt ꝓdigne. Tribulationē aūt pnis vite dicit apls in plali passiōes. Ex tria genera passionū sūt qs in pnti vita patim⁹ t q bus tribulam⁹.vicz passiōes.innate.illate.t assūpte. Innate passiōes sūt ser.s. fames.sitis. frigus. calor. lassitudo. t egritudo. Vnde qb⁹? Job.v. In ser tribulatiōib⁹ liberabit te.t in septia q ē mors nō tanget te malū. Et dicūt innate passiones.qz ab ipsa ntitate ꝓcomitantur hoiem. Vñ Ezech.ix.designanť in ser vir⁹ q vehebāt ō via portę supior⁹.t vnusquisq vas iterit⁹ in mānu ei⁹. Porta supior adā ē.t ab b ꝓcedūt ser penalitates pdicte.q sē vasa interit⁹.qz vnaqq p se sufficiēs ē inf̄mere hoiez. Quot sē fame mortui.t sic de alijs. Illate etiā passiōes tripl⁹ in nobis ꝓtingūt.sic dicit btūs ambro. Aliqñ ei patimur ab hijs

que a deo sustinem⁹. vt sūt flagella. sic̄ thobias. Aliqñ ab his q̄ a diabolo vt sunt tēt̄amta. hoc mō passus fuit Job Aliqñ ab his q̄ a pr̄io sustinem⁹ vt sūt dāna. ꝓtumelie. pscutiones. Et tales passiōes sustinuerūt apli t martyres. Act̄. v. Ibāt apli gaudētes a cōspectu cōsilij qm̄ digni habiti sunt p̄ noie ie/su ꝓtumelią pati. Assūpta aūt passio sustinet plurib⁹ modis. aut p ieiunium aut p vigilias. aut p pegrinatōes siue quoscūq; alios labores. Exēplū ca. ij. Ro. Tales sunt passiones p̄ntis vite q̄s sic̄ tāgit apls sustinem⁹. ℣ Scdo ostēdit futurā quā expectamus felicita tē. s. futurā gl̄iaz q̄ reuelabit̄ in nobis Reuelabit̄ aūt hec gl̄ia multipl̄r i no bis. vicz in resurgendo. j. Cor. xv. Se minat in corruptiōe surget in incorru tiōe. seiat in ignobilitate surget in gl̄a sz q̄tuor dotiū q̄ notant ibi. Et esa. lij Cōsurge ꝓsurge iduere vestim̄tis gl̄ie tue. Itē in ascendēdo qñ misterio an/gelor rapiemur in nubib⁹ obuiā x̄po in aera. Et Col. iij. Cū x̄ps appuerit vita nr̄a. tūc t vos appebitis cū ipō in gl̄ia. Itē reuelabit̄ gl̄ia in nobis locū inhabitādo. ps. Dñe dilexi decorē domus tue. t locū habitatiōis glorie tue. De cuius loci gloria si vis loq̄ recte in ywone. Ho q̄daz fecit cenaz magnam Itē reuelabit̄ gl̄ia in nobis in laudā/do. ps. Dēs in tēplo eius dicet gloriā Et vt breuiter ꝓcludā reuelabit̄ in no/bis gl̄ia in oim q̄ delectari vel appeti p̄nt satietate. ps. Satiabor cū appue/rit gl̄ia tua. Exemplū in ꝓmptua. ca. xvj. ℣ Tercio vnius ad alter. s. pas siōis ad gloriā tollit ꝓpationē. cū dicit Nō sūt ꝓdigne. Vere nō sunt ꝓdigne in nūcro. Quia Sap̄. iij. In pauc̄ ve/rati. in multis bn̄ disponem̄. Eccī vl. Modicū laborauī t multā inuent mi hi requiē. Itē nō sunt condigne in pō dere. q̄tum ad intensionē. ij. Cor. iiij. Id em̄ qđ in p̄nti ē momtaneū est t le ue tribulatōis ure. sup̄ modū in subli/mitate eternū gl̄ie pōd⁹ opat̄ in nobis

Nunq̄ em̄ in nobis tantū intēsa ē pe/na q̄ntū erit eterna gloria. Itē nō sunt ꝓdigne in mēsura. s. duratōis extēsiue. q̄ pena tpal̄ē trāsitoria. gl̄ia eternaliē pmāsura. Unō. j. Pe. v. Vocauit nos de⁹ in etnā suā gl̄iaz in christo ihesu mo dicū passos. Ad quā gl̄iaz nos pd. tē.

De euan. Ser. CXXV.

Estote misericor/des sicut t pr̄ vr̄ misericors est nolite iudicare. nolite cōdēna re. dimittite t dimittet̄. date t dabitur vobis. Mēsurā bonā t cōfertā t coa. t superfluentē dabūt i sinū vr̄am. Lu. vj. ℣ In his ꝓbis saluatoris q̄tu or notanda ponunt̄. ℣ Pr̄io em̄ doce mur de mia. cū dic̄ Estote misericordes ℣ Scdo subdit̄ misc̄ie forma cū dicit Sicut et pater vester misericors est. ℣ Tercio exprimunt̄ mie officia. ibi Nolite iudicare. nolite cōdēnare. dimittite t dimittet̄ vobis. date t dabit̄ vobis. ℣ Quarto subdunt̄ mie p̄mia. ibi. Mē/surā bonā t pfer. t coa. t superfi/℣ Pri mo q̄ instruit de mia dicēs. Estote mi/sericor. In eo aūt q̄ dic̄. estote. fac̄ tria. Ondit em̄ mie necessitatē. arguit simu latōes. et excludit ꝓcrastinationē. ℣ Di co q̄ dicēs. Estote misericordes. ostēdit mie necessitatē. i. quia nccio ē a nobis mia hūda. Impatuo em̄ t p̄ceptiuo ꝓbo vsus ē dñs dicens. Estote. Unde Eccī. xxix. di. Pone thesauros tu. in p̄ cep. altis. Et merito p̄ceptū dat de illa q̄ sūme ad salutē necessaria ē. Ipsa ei est hostiaria padisi facies vnicuiq; lo cū sm̄ meritū suum. Un Eccī. xvj. dr. Dis mia, faciet vnicuiq; locū sm̄ me ritū opeꝝ illi⁹. ℣ Pro quo t apls voluit vt thimothe⁹ p̄cipet eis mias quos re gebat dicēs. j. Thi. vj. Diuitib⁹ h⁹ secu li p̄cipe facile tribuere cōicare. thesau rizare sibi fundamentū bonū in futur. ℣ Pro quo t dns in p̄missis p̄cipit mias dicēs. Estote misericordes. ℣ Itez in ℟ q̄ dic̄ Estote misericordes. arguit mie

simulatiõez. ℞ Nõ em dic videamini mi
sericordes. ꝫ estote. ℞ Vnde ei hoies mi
sericordes vocant ꝫ nõ sunt. sicut ỏr ꝑ
uer. xx. ℞ Vñ sequit. ℞ Huy aũt fidelẽ. s. in
mia q̃s inuenier q̃si rar⁹. ℞ Vñ ℞ Grego.
℞ Sũt plerisq; q̃ opassionẽ ꝓximo suo nõ
spũaliter sed carnaliter ipendũt. tales
et si vocent misericordes tñ non sunt.
℞ Cõtra quos dicit dñs ℞ Estote mĩsicor
des. ℞ Itẽ dicẽs. ℞ Estote excludit mie
peraltinatõez. ℞ Nõ em dicentis q̃si in
futuro ꝫ estote in pñti ℞ Prouer. ij ℞ No
li dicere amico tuo vade ꝛ reuertere et
eras dabo tibi cum statiz possis dare.
℞ Tantũ ei bonũ quo mediãte vita eter
na possidet nõ est differendũ ꝓpẽ icer
tũ euentũ rerũ ꝛ psone. ℞ Vñ ℞ Aug. ℞ Cõ
siderate fratres carissimi q̃multi subi
to oia bona pdiderũt q̃ studiose recõ
diderãt q̃ dicũt in libro ℞ Sap. ℞ Transie
rũt oia tanq̃ vmbra. ℞ quotiẽs tales
penituit q̃ vocẽ dñi nõ audierũt dicen
tis. ℞ Vade ꝛ vẽde oia q̃ ha. ꝛ da pau. ꝛ
habebis thesauz in celis. ℞ Exemplũ ỏ
quodã auaro q̃ ꝑ vnũ panẽ quẽ irat⁹
paupi ꝓcit vitã eternã recupauit. ℞ De b̃
require in ꝓmptuario ca. iiij. ℞ ℞
℞ Misce ỏe vo formã subdit cũ dic. ℞ Sic
ꝛ pr̃ vr̃ mt. est. ℞ In q̃ forma tripl̃r mo
net nos ad miaz. s. rõne ciusdẽ origis.
rõne eq̃lis ꝺditõnis. ꝛ rõne diuine assi
milatõis. ℞ Idẽ principiũ siue originẽ
tãgit cũ dicit. ℞ Pat̃. Ipse em est pr̃ oim
tũ rõne creatõis. tũ etiã rõe recreatõis.
℞ Quantũ ad primũ ỏr in cãtico moysi.
℞ Nunq̃d ipse est pr̃ tu⁹ q̃ possedit fec̃ ꝛ
creauit te. ℞ Creauit q̃tũ ad aiam. fecit
q̃tũ ad corp⁹. possedit q̃tũ ad vtrunq;
℞ Quantũ ad secundũ. s. rõne recreatio
nis ỏr pr̃. ℞ Bal. iiij. in quo clamam⁹ ab
ba pr̃. ℞ Quia ꝫ ab vno pr̃e sum⁹. oĩes
recognoscãt nobilitatẽ suã. ꝛ a tãto pa
tre erubescãt degenerare. ℞ Mal. j. ℞ Nũ
q̃d nõ vnus pr̃ oim nostz. numq̃d non
de⁹ vn⁹ creauit nos. q̃re ꝫ despicit vn⁹
q̃sq; fratrẽ suũ. q. d. rõne ciusdẽ princi
pij debem⁹ mutuicẽ cõpati nobis ꝛ mi
sereri. ℞ Itẽ debem⁹ etiã misereri mut
cẽ rõne eq̃lis ꝺditionis. quã tangit ecc
dicit. vester. vnũ em nõ ꝑfert alteri. sed
oẽs equalr tãgit. q̃ eq̃lis est nr̃a cõdi
tio. ꝛ ꝑm naturã. ℞ Nature em ꝺditio eq̃
lis est. q̃ oẽs de adã. ℞ Vñ ℞ Aug. ℞ Si pu
tamus nõ esse ꝓximos nisi q̃ de eisdez
parẽtib⁹ nascunt. adã ꝛ euã intẽdam⁹.
ꝛ oẽs fratres sum⁹. Itẽ ꝑm statum gra
tie etiã eq̃lis ꝺditõis sumus. q̃ ex vno
patre christo. ꝛ vna matre ecclesia na
ti eandẽ hereditatez ꝓpetuo habituri.
in q̃ reges nõ excedũt paupes. Et hec
eq̃litas multũ debet nos mouere inui
cẽ misereri. s. ℞ Pe. iij. ℞ Estote ꝺpatiẽtes
frnitatis amatores. Itẽ. ij. ℞ Pe. j. ℞ Mi
nistrate in pietate fraternitatis amorem
℞ Debemus etiã miseri inuicẽ ꝓpt̃ di
uinã assimilationẽ. quã innuit cũ dicit
sic ꝛ pr̃. ℞ Hoc em facit nos marie assi
milari pri c⁹ miseratõnes sup oia opa
ei⁹. ℞ Et certe sic ỏr. ℞ Ecc. xxxij. ℞ Alia ma
gna est seq̃ dñm. ℞ Estote ꝫ misericordes
sic ꝛ pr̃ vr̃ misericors est. ℞ ℞ Sed q̃
difficile imo ipossibile est deũ imitari
in mia ꝑ oia. cũ mie ei⁹ nõ sit numer⁹
tãgit diuine mie q̃tuor officia in q̃bus
ꝑm imitari possumus ꝛ debem⁹. vicz
malos eq̃nimiter sustinẽdo. ip soz malis
ꝺpatiẽdo. iniurias relaxãdo. ꝛ necessa
ria mistrãdo. ℞ Ipse em pr̃ celestis ex
mia malos eq̃nimiter tolerat. Sic ꝑz
in iuda quẽ multis tpibus tolerauit. ꝛ
multos alios. ℞ Pro quo dic apls Ro.
ij. An diuitias bonitatis ꝛ patie. ꝛ lõ
ganimitatis ei⁹ ꝺtẽnis. Et vos eodez
mõ estote misericordes. ℞ Pro quo dic.
℞ Nolite iudicare. s. añ tps q̃n pon⁹ eq̃
nimiter sus. tinete quoadusq; veniat q̃
illũinabit abscõdita tenebraz ꝛ manife
stabit ꝛcẽ. ℞ Nõ em sepe fallit hũanum
iudiciũ. ℞ Itẽ est misericors pctõz ma
lis ꝺpatiẽdo. ꝛ eoz pcã nõ aggrauan
do. ℞ Vñ Lu. xv. ℞ Afflicto filio misicor
dia mot⁹ occurrit. in pabola samarita
ni sauciato ex mia vinũ ꝛ oleũ vulne
rib⁹ infudit. Et certe vos eodẽ mõ mi
sericordes estote. ℞ Pro quo dicit. ℞ No
lite ꝺdẽna. qualiẽ phariseu adulterã ad

ductā ad iesum ꝺdēnare volebant q̄ iu
sti lapidari debuerāt. Cui dixit iesus.
Nec ego te ꝺdēnabo. Qualiter pharisei ꝺdēnabant aplos q̄ ꝓpter famē spicas sabbato ꝓfricādo edebāt acsi magnū petm̄ ꝓmisissent. Unde dixit dñs Math. xij. Si sciretis q̄d est misēdiam volo q̄ sacrificiū. nun q̄ ꝺdēnassetis innocētes. ¶ Itez pater celestis est misericors petm̄ relaxando. Ūñ Math. xviij. Serue nec q̄ oē debitū dimisi tibi qm̄ rogasti me. Ubi innuit offense relaxationē. cū dicit. Dimisi tibi. Relaxatōis tutegritatē. cū dicit. Oīe debitū. Relaxatōis facilitatē. cū subdit. Qm̄ rogasti me. Nō dicit. qm̄ mare trāsisti vel qm̄ multū ieiunasti. sed qm̄ rogasti me. Estote g̃ q̄ vos misericordes. ¶ Pro quo dicē. Dimitte. s. debitū nō partē sed oē. nō cū difficultate ꝫ facilitate ꝓ Mat. v. Si q̄ dimiseritis vn̄ q̄sq̄ fratrib̄ vestris de cordib̄ vestris. nec pr̄ vr̄ dimittet vobis. Ūñ hic postq̄ dicit dñs. dimittite. addit. q̄ dimittē vobis ¶ Itē pr̄ celestis ē misericors tpalia mīstrando. Unde pś. Misericors q̄ miserator dñs. es. dedit timē. se. Itē Mat. v. Solē suū facit oriri sup bonos q̄ malos. Imo q̄ pl̄ē. nō sufficit et dare sua nisi dederit et se. Exemplū de illo q̄ post q̄ sua dederat histrionib̄ vt eū laudarēt. nō hñs pl̄. vt oēs in dādo superet seipm̄ in medio eoz ꝓiecit. Die pr̄ misericordie postq̄ dedit suos. s. angelos in misterīū. sua in subsidiū. tandem se tpm̄ ꝓiciens in medīū p natuitatē. se dedit in p̄cū p mortē. Estote g̃ q̄ vos hoc mō misericordes. ¶ Pro quo dicit. Date g̃ q̄ dabit vobis scz in p̄nti q̄ i futuro. Ūñ. j. Thi. iij. ¶ Pietas ad oīa vtilis est ꝓmissionē hñs vite q̄ nunc ē q̄ future. ¶ Prouer. xxviij. Qui dat pauperi nō indigebit. q̄ despicit deprecantē sustinebit penuriā. Exemplū de q̄bꝫ dā religiosis q̄ cōquerebant q̄ nō dabant eis sicut olim. q̄bus vn̄ de antiq̄s patribus ait. ¶ Fuerūt in hac abbatia duo socij multum dilecti quoz alter rece
stis. q̄ ideo reliquus vobiscuz noluit remanere. Ei duo socij sunt date. q̄ dabitur vobis. quos dñs associauit simlr in euāgelio. et q̄ nō vultis dare. nō dabitur vobis. Exemplū ca. x. C. ca. xv. C

¶ Quarto q̄ vltimo mie subdunt̄ p̄mia. cū subdit. Mēsurā bo. q̄ cōfer. q̄ coagi. q̄ superfluē. dabūt in sinū vestr̄. Et nota q̄ mēsura bona ꝺz q̄n larga. mēsura ꝓfera q̄n plena. coagitata q̄n inculcata q̄ bn̄ hinc q̄ bn̄ inde ꝓcussa. vt plus capiat. mēsura superfluens. vt bn̄ cumulata hincinde exeat. In q̄b̄ omnib̄ supabūdantia remūeratōis exprimit̄. Erit g̃ mensura bona. i. larga. Quia q̄ oculus nō vidit. Erit ꝓferta quia nec auris audiuit. ¶ Plura cm̄ auris audit q̄ oculus viderit. q̄ ideo sup̄ auditum. Erit coagitata. id ē. inculcata. q̄ nec in cor hois ascendit. q̄ iō sup̄ cogitatū. q̄ cogitatus plus se extendit q̄ auditus. Itē erit superfluēs. hincinde exeūdo q̄tum ad oēm sensum. Juxta illud. Et pax dei q̄ exuperat oēz sensum. Habunt in sinū vestruz. et in h̄ p̄ dictorū notat̄ securitas. q̄ de eo q̄ tenet hō in sinu suo est secur̄. Ad quod nos ꝑducat.

¶ Dñica quinta de epistola Sermo. CXXVI.

In hoc vocati estis vt bñdictionem hereditate possideatis. j. Pe. iij. ¶ In his verbis petrus apostolus tangit duo. vocationē. q̄ vocationis rōnem. ¶ Primū scz vocationē innuit q̄ est ad gratiam. cū dicit In h̄ vocati estis. Scōm scz vocatōis rōem tangit. que respicit gloriaz. cum subdit vt benedictionem hereditate possideatis. ¶ Et bene q̄tum ad primum dico vocationē innuit. que est ad gratiam. est cm̄ dei vocatio ad naturaz. et est vocatio ad gratiam. et est vocatio ad gloriā. ¶ Prima que est ad naturaz est de non esse ad esse. De qua Ro. iij. Qui

vocat ea q̄ nō sunt. Vocatio que ē ad gr̄am est de esse ad bñ esse. De qua. j. Cor. j. Videte vocationē vr̄az fratres q̄ nō multi sapiētes. nō multi potētes nō multi nobiles ⁊c̄. Tercia vocatio q̄ est ad gloriā est de bñ esse ad pfectum esse. De q̄ Mat. xxv. Venite bñdi. pa. met pci. regnū. De secūda ꝙ vocatiōe q̄ est de culpa siue originali siue actuali ad gr̄am ait hic btūs ℙetr⁹. cū dicit. In hoc vocati estis. ℍ ℣ Hac aut̄ vocatiōe vocat dñs q̄drupl̄r tanq̄ p q̄ tuor nūcios. Vocat em̄ p p̄dicatiōez sic vocauit apl̄os ⁊ pl̄es alios. Mat. iij. Venite post me faciaz vos fieri pi scatores hoim. ℣ Scō vocat p inspi rationē. Sic vocauit mariā magdale nā Lu. vij. Ut ꝯgnoscat q̄ ihesus accubuis set vēit. Esa. vij. Sibilauit dñs muscę q̄ est in extremo flumine egypti ⁊c̄. ℣ Tercio vocat p beneficia. sic q̄si manu ducebanť vt pueri iudei. De q̄bus p̄s. Dedit eis regiones gentiuz et labores pplox possederūt vt custodiāt iustifica tiones ei⁹ ⁊ legē eius exq̄rāt. Sed certe p hūc nunciū vocati pauci veniunt. qō ipse dñs ꝙrit dicēs Osee. ij. Dedi eis frumentū vinū ⁊ oleū. argentuz multi plicaui eis ⁊ auruz. q̄ fecerūt baal. In canť. mo ysi. Incrassat⁹ ē dilectus ⁊ re calcitrauit. Et sequit̄. Derelicq̄ deum fa ctorē suum ⁊ recessit a deo salutari suo Exēplū in pmptua. ca. iij. ℣ ℣ Quar to vocat p flagella. sic vocauit pauluz qñ pcussus cecidit. aptiscq̄ oculis nihil vidit. dicente dño. Saule saule q̄d me pseq̄ris Iste nūcius ceteris ē efficatior ℣ñ statim rñdit paulus. Dñe q̄d me vis facere. pmpt⁹ ad obediendū. Act̄. ix. Hic est nūci⁹ q̄ qñ venerit fac̄ a pec cato surgere. facit vincla delectationū q̄b⁹ detinebať relinq̄re. facit ōi bñficia cognoscere. ⁊ futura pricula aduertere. Mō significat̄ in angelo petri Act̄. xij. Qui pcusso latere petri excitauit eū di cens. surge velociter. s. a culpa, ⁊ ceciderunt catene. s. delectationuz. Et cognomit̄ in se reuersus. Et ve illi qui p hos nūcios vocat⁹ neglexerit v̄ entre. q̄ nō sequit̄ ipm nisi ꝓpetuus interit⁹. Und ℙrouer. j. Quia vocaui. s. p p̄dicatōez et renuistis. extēdi manū meā p bñficī oz collationē. ⁊ non fuit q̄ aspiceret. de spernistis oē cōsilium meū. s. interioris inspiratiōis. ⁊ increpatiōes flagelloz neglexistis. ego quoq̄ in interitu vo ridebo ⁊c̄. Exemplū cap. ij. ℍ. ℣ Secundū. s. vocatōis rationē q̄ est ad gloriā tāgit cū subdit. vt bñdictioz he reditate possideatis. Et nota triplicē dei bñdictiōez. s. fortune. gr̄e. et glorie. ℣ ℙrima. s. fortune est in tpalibus. De q̄ Job. j. Opibus manuū eius bñdixi sti. et possessio ei⁹ creuit in terra. Et in Gen. xxiij. de abrahā dr. q̄ bñdixit illi dñs ⁊ dedit ei boues et oues. argentū ⁊ aurū. ℣ Scōa. s. gratie cōsistit in vir tutibus. De qua ps. Etenim bñdictionē dabit legislator. ibūt de virtute in vtu tē. ℣ Tercia scz glorie consistit in hereditaria eiusdem possessiōe. De qua hic vt inquit bñdictionez hereditate possi deatis. ℙrimā bñdictōez diligūt cum esau mundana appetentes. qui postq̄ multum p tali bñdictione flendo eiu lasset. Gen. xxvij. dictū ē ei. In pingue dine terre et in rore celi desup erit bene dictio tua. ℣ Secundā bñdictionē scz gratie querūt cū iacob contra vicia lu ctantes. vt p gratiam in tentatiōibus fortificenť. Unde Jacob luctando di xit Gen. xxxij. Non dimittā te nisi bñ dixeris mihi. Et bñdixit ei in eodez lo co. vt alios prevalere posset. ipsum for tificando. Sic ⁊ paulo in sua tentatio ne dictum est. j. Corinth. Sufficit tibi gratia mea. Illa enim est que facit cū tentatione prouentum vt possimus su stinere. ℣ Terciam benedictionē que ē glorie appetunt contēplationi insisten tes. qui dicunt cū apostolo Cupio dis solui et esse cum christo. Quibus ⁊ dr. Mat. xxv. Venite benedicti p̄is mei possidete regnum quod vobis paratū est. Ad quod nos pducat. Exemplum ca. xij. ℟.

De euangelio.
Sermo.CXXVII.

Et ascendit in na
uē vnā q̄ erat simonis ⁊ sedēs
docebat ō nauicla turbas. Lu.
v. ¶ Scōm ꝙ glosa nauiculaz al
legorice crucē christi dic̄.in p̄missis v̄
bis tria designant.vicz saluatoris no
stri in crucē ascensio.cū dic̄ Ascēdit in
nauē.Scō eiusdē in cruce ꝑm hūani
tatē nō ꝑm diuinitatē passio. cū dicit.
Sedens. Tercio in cruce multoz salu
bris instructio.cū subdit.⁊ docebat de
nauicula turbas. ¶ Bñ aūt p nauicu
le ascēsiones saluatoris nr̄i ascēsio in
cruce designat. Nauicula em̄ crux dici
tur triplici rōne.s.rōe materie rōne for
me.⁊ rōne officij. ¶ Eiusdē em̄ mat̄ie
sunt crux ⁊ nauis.qz de ligno. Vñ q̄tū
ad vtrūq; pōt referri illud Sap.xiij.
Extguo ligno ꝑmittūt hoies animas
suas. ¶ Itē rōne forme.qz sic̄ nauis est
in fine stricta ⁊ in medio lata ⁊ in capi
te strictissima.sic fuit crux christi. Nā
in fine circa pedes fuit stricta.ita ꝙcre
dit ꝙ vnus pes iuxta aliū poni nō po
terat ꝑ vnus supra aliuz vt vno clauo
transfigerent. In medio lata qz expā
dit manus suas ad populū nō credēn
tē ꝑ ꝺicentez. Esa.lxv. In capite stri
ctissima.qz q̄rta ps crucis.s.illa tabula
q̄ fuit circa caput nō fuit apposita nisi
post mortē ꝑ pilatū . Vñ filius homi
nis ñ habuit vbi caput suū reclinaret
tō inclinato capite tradidit spūm. ¶
Item rōne officij. Officiū em̄ nauis ē
de portu ad portū traducere. Sic crux
xp̄i trāsuehit de portu miserie ad por
tū glorie. Vñ Luc. vl. Ꝙ portebat pati
christū ⁊ sic intrare in gloriā suā. Ꝙ q̄
cato illū ad portuz glorie ꝑduxerat cui
dictū fuit in cruce pendēti. Hodie me
cū eris in paradiso. Vñ em̄ ꝙ nauē crucis
ascēdisset.⁊ si mille annis laborasset nō
illuc peruenisset. ¶ Hāc aūt nauem xp̄s
ascendit volent.non em̄ tract⁹ ōr tanq̄
inuitus.sed ascendit volūtarius. Esa.
liij. Oblat⁹ est qz ipse voluit. Itē ascen
dit innocenter.qz petm̄ nō fecit. j. Pe.
ij. Unde ⁊ vn⁹ de latronib⁹ testimoniū
innocentie sibi phibuit. Luc. xxiij. Hic
inquit nihil mali gessit. Itē ascēdit po
tenter. In cruce em̄ debellauit aereas
ptātes. Abac. iij. Ibi abscōdita ē fortitudo ei⁹. ¶ Bz cū xp̄s duas na
turas habuit.s.diuinā ⁊ humanaz ꝑm
q̄m passus sit designat cū ōr. Sedens
in nauicula. Qui em̄ sedet ptm est ere
ctus ⁊ ptm ꝑstratus. Sic xp̄s ꝑm hūa
nā naturā in cruce fuit p penā ꝑstrat⁹
sed q̄tum ad diuinā fuit erectus .qz ni
hil pati potuit. Hoc liquide p̄signatū
fuit in imolatiōe abrae qñ filiū suū vo
luit deo imolare. Gen. xxij. Unō ysido
rus in glosa. Sicut abraā vnicū ⁊ dile
ctū filiū suū victimā deo obtulit.sic de
us pr̄ vnigenitū filiū suū ꝑ nobis ob
tulit. Et sic̄ isaac ligna portabat quib⁹
immolādus erat.sic xp̄s crucē in q̄ cru
cifigendus erat. Sed certe isaac in im
molatiōe nō tangit sed aries qui hūa
nā naturā designat imolat. Vñ glosa
Caro potuit crucifigi.diuinitas ñ po
tuit tangi. Hoc idem innuit in ps. vbi
ōr. Si nō moyses electus eius stetisset
in cōfractione vt auerteret iram eius
Christus em̄ elect⁹ moyses in ꝙfractō
ne hūanitatis in cruce stetit in cō cussus
diuinitate. Si em̄ totus ꝑstratus fuis
set hominē ꝑstratū sublcuare nō potu
isset.nec hostez hūani generis supare.
Sic ḡ in xp̄i sessiōe ostēdit ipsius hūa
ne nature nō diuine in cruce passio cū
ōr. Sedens in nauicula. ¶ Tercō
multoz de cruce salubris ab ipo ostēn
dit instructio.cū ōr. Docebat ō nauicu
la turbas. Sed q̄les turbas.certe q̄ ꝑ
desiderio audiendi irruebāt vt audirēt
eū. Immiserat em̄ dñs in eos famem
nō famem panis nec̄ sitim aq̄.sed au
diendi v̄bū dei.sicut ꝑmiserat. Amos
viij. Ecce dies veniūt dic̄ dñs. ⁊ mittaz
famem in terrā.nō famem panis nec̄
sitim aq̄ ꝑ audiendi verbū dei. Fames

stacꝫ que est appetitus cibi corporalis signū est sanitatis corporis. ⁊ ecōtrario fastidiū huiꝰ cibi signū est languoris spūalis. Inest bruti aialiꝫ naturalis appetitus cibi. Vñ currunt aues ⁊ pisces ad cibū si eis ꝓponat. Et aues q̄ viuūt de grano frequētant vbi segetes excuruntur. Inexcusabiles sūt q̄ hoies rōne vtentes q̄ cibū suū vel nō ꝓgnoscūt vl negligūt ⁊ porrigētes eū fugiūt. Quales nō fuerūt iste turbe q̄ irruebant vt audirēt eū. ⁊ ipse de nauicula docebat turbas. qz certe tales de nauicula cruci salubriter docuit. Exēpluz ca. viij. Docuit aūt facto. docuit ⁊ ꝟbo. ℣ Facto docuit tripliciter. Nam contra auariciā docuit pauptatez qñ in cruce nudus remānsit. Contra superbiā docuit hūilitatē ⁊ vilitatē. qñ vili genere mortis ⁊ cū latronibus ꝺdemnari voluit. Cōtra carnis lasciuiā docuit asperitatē. qz affixus clauis. cōfixus lācea. coronatus spinis sputis illitus. felle potat? Hanc triplicē doctrinam reducit dñs cuilibet suo discipło ad memoriā Tre. iij. dicens. Recordare pauptatis mee. ⁊ꝫ ad primū. trāsgressiōis. i. maudite hūilitatis. ⁊ꝫ ad secūduz. ab sinthū ⁊ fellis. ⁊ꝫ tum ad tercū. ℣ Docuit nihilominus verbo ⁊ ꝟ multiplicit ꝑm multa ꝟba. i. septē. Que in cruce ꝓtulit. ℣ Primū fuit. Pater dimitte eis qz nesciūt quid faciunt Lu. xxiij. Scōm fuit. Hodie mecū eris in paradiso. Luce xxiij. Tercū. Mulier ecce filius tuꝰ et ecce mr̄ tua. Joh. xix. Quartū. Deꝰ meus deus meus vt quid dereliquisti me Matth. xxvij. Quintū fuit. Sitio. Joh. xix. Sextū. Cōsummatū est. Joh. xix. Septimū. In manꝰ tuas ꝰmēdo spm̄ meū. Lu. xxiij. ℣ q̄ntā ⁊ ⁊ꝫ vtilē doctrinā in ꝑmissis singulis ꝟbis ostēdit. ℣ In primo docuit q̄ntecunꝫ magne offense relaxationez. qz nō solū iniurias patienter sustinuit. sed nec etiam inimicis cum nocere posset ⁊ mlt̄as legiōes angelorꝫ in defensionē sui habere noluit. nec nocere voluit. qō est benignorū ⁊ mansuetorꝫ. Sed horū adhuc lege trāscendens bona ꝑ malis reddidit apud patrē crucifixores excusando dicēs. Nescūt q̄d faciunt. Et pro eis orādo Pater inq̄t ignosce eis. Nunꝫ fuit hō qui tātas ab inimicis sustinuerit iniurias. sicut dicit Tre. iij. O vos oēs q̄ transitis p viā attendite et videte si est dolor similis sicut dolor meus. Et tñ mox dimisit. Nō est cōtra illos q̄ etiā minimas iniurias remittere ꝓtēnunt. licet ex hoc magnū bonū sez sue offense relaxationē consequantur. Matth. vj. Si dimiseritis hoib? p trā eoꝝ dimittet et pr̄ vester celestis peta vestra. si nō dimiseritis. nec pater vr̄ dimittet vobis. Exempluz ca. vj. ℣ In secundo verbo sez q̄d dixit latroni tollit a peccatoribꝰ desperatiōem ⁊ infert consolatōez. Vñ Aug?. Latro q̄ ꝑ suis sceleribus crucifixus est. o domine iesu tecū vsqꝫ ad ipsius anime singultū semp in peccatis fuit. sed tñ in ipsa hora expiratiōis sue. qz maliciā suā cōfessus est et culpā clamauit ⁊ miseri cordiā inuenit. et tecū in ipsa die in paradiso fuit. Sed notandū q̄ latro licz tarde tñ magno feruore christo adhesserat. In signū cuius blasphemantē ⁊ iniquū redarguit dicēs. Neq̄ tu times deū. Deiꝑm accusauit dicēs. Nos quidez iuste digna factis recipimus. Pro christo stando ipm̄ iustificauit dicens. Hic vō nihil mali gessit. Et post deuote supplicauit dicens. Memento mei dñe dū veneris in regnū tuū. Et christus q̄ dat supra id q̄d petimus aut rogamus. sibi ⁊ pctōribus in solacū tria ineffabiliter delectabilia ꝓmisit. viz. dei fruitionē. que notat in paradiso. Sicut dicit Aug?. Suuplius assōciatiōez cū dicit. mecū. Et hoꝝ accelerationem cū dicit. hodie. Exempluz ca. ix. ℣ ℣ In tercio ꝟbo sez cū dixit. Mulier ecce filius tuꝰ. Et ecce mater tua. docz pentū curā ⁊ honorationē. licz ad hoc ipsum nos plura inducant. s. scriptura exēpla et ꝑmia. ℣ Scriptura vtiq̄ no

uiet veteris testamēti. Exo. xx. Honora patrē tuū t matrē tuā. Idē Matth. xix. Itē Ecc. vij. Honora p̄em tuū et gemitū matris tuene obliuiscaris .memor esse debes q̄ tq̄ata passa sit i vtero suo ꝓpter te. Itē inducunt exēpla inter q̄ maximū est exēplū xp̄i Uñ Lu. ij. Descendit in nazareth et erat subditus illis. Et in angustia posit⁹ passionis .et de ꝟ seculo trāsiturus matrē sollicite discipulo ꝟmēdauit dicēs. Ecce mr̄ tua. Itē aīalia dāt nobis exempla Dicit em̄ de grue ꝙ qñ p̄ t mr̄ deplumati sunt pulli eox ꝓuident eis q̄diu illi nō p̄nt. vel quousq̄ moriant. et dignē. qz t ipsi pentes ꝓuiderāt eis cum put essent. Epb̄. vj. Reddite vicē pentib⁹. qz hoc acceptū est coꝝ deo. ℣ Inducūt ctiā p̄mia. Et p̄imū est vite p̄lōgatio. Exo. xx. Honora p̄em t mr̄em vt sis lōgeu⁹ sup terrā. Scōm ē oꝛōis exauditio. Eccl. iij. Qui honorificauerit p̄ez suū tocūdabit in filijs. t in die oꝛōis sue exaudiet. Terciū est tpalis t etne btitudinis adeptio. Eccl. iij. Honora patrē tuū vt supueniat tibi bñdictio scz p̄nis t futura. ℣ In q̄rto ꝟbo. s. vt q̄d me dereliq̄sti docz afflictis exhibere ꝓpassiōz. Quia ꝟ dixit maxīe ꝓ his q̄ erāt in limbo quoꝝ miseriā et derelictionē suā reputabat. Uñ Aug. sup illud p̄s. Deꝰ deus me⁹ respice i me q̄reme dereliq̄sti. dic̄. Caput loquit̄ ꝓ membris tādiu i limbo derelictis. Q vti nā exēplo suo miserias aliox̄ nr̄as p ꝓpassionē reputarem⁹. t de ruina p̄ri mime gauderem⁹. Sic ꝓpatiebat̄ apostol⁹. ij. Coꝝ xj. dicēs. Quis infirmat̄ t ego ñ infir. Exemplū ca. xviij. ℣ In q̄nto ꝟbo cū dixit. Sitio. docuit feruēt em ad vlteriora siue dilectionē siue deuotionē. Uñ scti exēplo christi q̄to pl⁹ deū diligūt tanto magis ipm̄ diligere appetūt. q̄ appetit⁹ hic sitis ōr. Uñ p̄s Sitiuit aīa mea ad deū fōtē viuū. Et quō. Sicut ceru⁹ māt desiderat fontē aq̄r. Ceru⁹ q̄diu nō ꝓuenit ad fontez tādiu desiderium et sitim nō remittit. Sic et sancti. Uñ Aug⁹. O fons vite vena aquaꝝ viuētiū. qñ veniā ad aq̄s dulcedinis tue. de terra desta inuia et inaquosa vt sacies exaq̄s misericordie tue sitim meā. Ps. Satiabor cū apparuerit gloria tua. Exemplū in ꝓmptuario ca. xij. R. ℣ In sexto ꝟbo cū dicit Cōsummatū est. docet in bono pseuerantiā. In cuius signū etiā in lege p̄cepit vt in sacrificio cauda cū capite offerat̄. Quia sicut dicit Brego. Incassum q̄dem occurrē si ceptū iter añ terminū deserat̄. Unō dicat dñs. Qui pseuerauerit vsq̄ in finē hic saluus erit. Exemplū ca. iij. ℣ In vltimo verbo cū dicit. In manus tuas ꝟmendo spīm meū. docuit ꝙ in fine vite nr̄e deo spiritum ꝟmendare debeamus vt. s. spūs redeat ad dñm q̄ dedit illū. Exēplo h⁹ beatus nicolaus sicut legit̄ in legēda sua cum videret se finī appropinq̄re. psalmū. In te dñe spauī. cepit cantare Et cum dixisset. In manus tuas dñe ꝟmendo spīm meū. feliciter expirauit. Exemplū ca. xij. R.

℣ De euangelio.

Sermo. CXXVIII.

Receptor per totam noctē laborātes nihil cepim⁹? Lu. v. ℣ Verba sūt beati petri apli in psona mūdanox̄ p lata. in q̄b⁹ conatus eox̄ miserabilit̄ triplicit̄ exprimit̄. Est em̄ tenebrosus. laboriosus t infructuosus. Tenebrosus oñdit. cū dic̄ p totā noctē. Laboriosus cū dic̄. laborātes. ifructuosus. cū dic̄ nihil cepim⁹? De his trib⁹ Sap. v. dicūt mālani arguētes seipos i iferno Lumē iusticie ñ luxit nobis ꝙtū ad ꝓmū. lassati sum⁹ ꝙtū ad scōm. q̄d nobis ꝓfuit superbia aut diuitiarū iactātia trāsierūt oīa tanq̄ ymbra. ꝙtū ad terciū. Quātū ad p̄imū pēsandū ē triplex gen⁹ tenebrarū q̄b⁹ iuoluunt pctores. Primū gen⁹ ē ignorātie. ps. Nescierūt neq̄ intelle. i tenebris ābu. Deut. xxxij. Utinā sapēt

et intelligerent ac nouissima ꝓuiderẽt. ¶ Scõm genus est culpe. Ro. xiij. Abiciamus opa tenebraꝝ. Tercũ gen⁹ est pene. Vñ Math. xxij. Ligatis manib⁹ z pedi. ꝓicite eũ in te. exteriores. Et no tandũ ꝙ tenebre prime. s. ignorãtie du cũt ad secũdas. s. culpe. Et secunde ad tercias. s. pene. Quantũ ad hec tria dicit ps. de pctoꝛib⁹. Fiat via illoꝝ tenebre. s. ignorãtie. z lubꝛicũ. s. culpe. z angelus dñi psequẽs eos ꝗtũ ad penã.

¶ Circa scõm etiã pẽsare debemus tripliciter laborẽ in conatu mũdanoꝝ. vt delicz cupiditatis in augẽdis diuitijs. voluptatis in cõsequẽdis carnalib⁹ desideꝛijs. ambitõis in adipiscẽdis honoꝛibus mũdanis. De primo laboꝛe. s. in augendis diuitijs dꝛ Ecẽs. iiij. Considerãs aliã repi vanitatẽ sub sole. vn⁹ est z scõm nõ hz. z tñ laboꝛare nõ cessat. De scõo laboꝛe ꝙ scz ẽ in ꝓsequẽdis carnalib⁹ desideꝛijs. dꝛ Ecẽs. vj. Omis laboꝛ hoĩs in oꝛe eius z aĩa illius nõ implebit̃ bonis. De tercio laboꝛe ꝙ est in adipiscẽdis honoꝛib⁹ mõanis dicit̃ Ecẽs. x. Laboꝛ stultoꝝ pdet eos vel afflget eos. De hoc triplici laboꝛe multuz aggraua. De hac materia reqꝛe in aduentu in ꝑmone. Quid exijstis in desertũ videre. ¶ Vere miserabilis laboꝛ. sed miserabiliꝛ tãti laboꝛis infructuositas. quã recognoscũt cũ dicũt. Nihil cepim⁹. ¶ Infructuosus eĩn laboꝛ honoꝝ. Vñ ps. Vidi impiũ supexaltatũ. Et sequit̃. Et trãsiui z ecce non erat. qsiui. z nõ est inuẽtus. Exemplũz de ludo schacoꝝ. vbi post ludũ rex z regina eqliter cũ alijs in saccũ. i. in terrã ꝓiciunt̃. ¶ Itẽ infructuosus est laboꝛ diuitiaꝝ. Ps. Dormierũt somnũ suũ z nihil inuenerũt omes viri diuitiarũ in manib⁹ suis. Quia sic dicit Ber. Wandus inexoꝛabilẽ hostiaruz statuit vt nihil ꝑter pctã deportare ꝓmittat. Exẽplũ de illo ꝙ tres amicos hñs in qbus multũ confidebat. cũ fideiubere deberẽt ꝓipso coꝛã iudice dicebãt se ipm non agnoscere. Hz vnus ex miscdia ꝓmittebat ꝙ si suspẽdi deberet̃ pannũ supoculos ei⁹ eius daret ad ligandũ. Vic est mõs. Secũdus idez asserẽs ex mia ꝓmittebat se vsq ad ostiũ iudicis venire nõ vltra. Hi sũt pentes vxoꝛ z amici ꝙ veniunt vsq ad ostiũ sepulcri. Tercius ver⁹ amicus est xps ꝙ plus ꝙ pctebat̃ fecẽ. Deb̃ in ꝓmptua. habẽ ca. xj

¶ Itẽ infructuosus est laboꝛ carnaliũ delictaꝝ. Ro. vj. Quẽ ḡ fructũ habuistis in illis in quibus nũc erubescitis. q. d. nullũ. Nã luxuriã non sequit̃ nisi laboꝛ in ꝑsenti. et in futuro doloꝛ. Vnde sequit̃. Nam finis illoꝝ mors est. Exemplum ca. ij. ff

¶ Dñica sexta de epla.

Sermo. CXXIX.

Si complãtati facti sumus similitudini mortis christi simul z resurrectõis erimus. Ro. vj. ¶ In pmissis vbis apls ostẽdit ẽqliter duplici similitudini saluatoꝛis assimilari possum⁹. vicz similitudini mortis. z hec ẽ in vita. quã tangit cũ dicit. Si cõplantati facti sum⁹ similitudini mortis christi. Et similitudini resurrectõis. et hec in pria. quam subdit cũ dicit. Simul z resurrectõis erimus. ¶ Circa primũ nota ꝙ ꝙnq; in uenimus in morte christi ꝙ sequẽdo si bi assimilari possum⁹. ¶ Primũ ẽ hũilitas. Phi. ij. Hũiliauit semetipm. Et qz in eodez ipm imitari possum⁹ dicit. Math. xj. Discite a me qz mitis sũ et hũilis coꝛde. ¶ Scõm est obedientia. Phil. ij. Factus obediẽs vsq ad moꝛtem. In quo etiã ipm sequi possumus Actu. iij. Oportz deo obedire magis ꝙ hoĩb⁹. Et ps. Vt iumentũ fact⁹ sum apud te. Quia iusticiã omia eqliter portat. nõ distinguit verũ muscate sint vel fimus quib⁹ onerat̃. ¶ Tercũ est immẽsa caritas Jo. xv. Maioꝛẽ caritatẽ hemo hz ꝙ vt aiam suã ponat quis ꝓ amicis suis. Ad idẽ nos inuitat. cũ dic. ibidez. Hoc ẽ ꝓceptũ meũ vt diligatis

inuicē sicut dilexi vos. Quartū est mira patientia. qz cū legionibus angelox defendere se posset nō fecit ꝙ cū maledicerēt nō maledicebat. cū paterēt nō cōminabat. j. Pet. ij. Ad idē inuitam Hebre. xij. Per patiam curramus ad ꝓpositū nobis certamē aspicientes in auctorē fidei. Quintū fuit pseuerātia qz in his oībus vsqz ad mortem pseuerauit. Phil. ij. Usqz ad mortē mortem aūt crucis. Ad idē nos inuitat. Lu. xxiij Qui aūt pseuerauerit vsqz in finē ꝟ saluus erit. Exemplū. c. vij. ff. Et Et sic assimilabam ei in via. in morte assimilabimur vtiqz in resurrectiōe in patria. Et ꝟ etiā in ąnqz. q ꝓs in se resurgendo habuit. Primū est corpis cum debita ꝓportē integritas. Thes. Mortui resurgent incorrupti. Aug⁹. Post mortē decadsuentibus quicqd in sepulcro in spūalis corpis nouitatē ex aialis corpis vetustate mutatū resurget. incorruptiōe atqz īmortalitate vestiē. Secū dū est corpis luciditas. Matt. xij. Fulgebūt iusti sicut sol in regno pris eox. Et Phil. iij. Qui reformabit corpus hūilitatis nre cōfiguratū corpi claritatis sue. Terciū est mira agilitas. Qz sicut dicit Aug. Ubi volet spūs ꝓtinus erit ꝛ corpus. Quartū est subtilitas. qz vbicūqz sine resistentia penetrabit. Quintum est impassibilitas. qz nec mortē. nec aliquā penā. nec aliqd ꝓtrariū sustinebūt. De his ątuor corpis dotibus tangit Sap. iij. Fulgebūt iusti ꝛ tanqz scintille ꝛc. Adapta.

De euāge. Sermo. CXXX

Nisi abundauerit iustitia vra plus qz scribarū ꝛ phariseox nō intrabitis in regnū celorū. Audistis qz dictū est antiqs. nō occides ꝛc. Mat. v. Ꝑ In his ꝟbis dñs oīb⁹ volētibus regnū celox intrare duplex via siue aditus oñdit. Primus aditus est supabūdantia iustitie respectu phariseox. quā tangit cū dicit. Nisi abūdauerit iustitia vestra plus qz scribax ꝛ phariseox nō intrabitis i regnū celox. Secūs aditus est supabūdantie pfectiōis respectu antiquox. quā tāgit cū subdit. Audistis qz dictū est antiqs nō occides. Ego aūt dico vobis. oīs ąirascit fratri reus erit. Per primū. s. supabūdantiā iustitie ordinatā ad deū Per secūdū scz supabundantiā pfectionis ordinatā ad primū. Quantū ad primū pensandū qz iustitia phariseorū multiplex fuit. Prīa fuit qz se oībus in bonitate ꝓferebāt. ꝛ ideo alios ꝓtēnebāt qđ ꝓz in phariseo. Lu. xviij. Gras tibi ago dñe. qz nō sū sicut ceteri hoīm raptores iusti adulteri. ꝛ ideo publicanū tanqz malū ꝓtēnebat. Ihn subdit. Uelut etiā hic publicanus. Hoc ꝑm in phariseo ꝓz. Luc. vij. q postqz inuitauerat dnm se in sanctitate alijs ꝓferens. maria magdalena peccatrix q ad medicū venerat cū ipo medico ꝓtēnebat dicēs Dic si esset ꝓpha sciret q ꝛ qlis ē. q tangit tū qz peccatrix est. Sed certe iustitia phariseī primo supabūdauit iustitia publicani hūiliter peccata recognoscētis ꝛ dicētis. Deus ꝓpicius esto mihi peccatori. Quia hic descendit in domū suā iustificatus ꝛ phariseus malit peccatis maculatus. Sic ꝛ maria magdalena supabūdauit phariseī iustitiā qz dimissa sunt ei peccata multa. phariseo macłato remanēte i spirituali lepra ꝛ ꝟ digne. sicut ꝛcludit dñs. Quia oīs qui se exaltat humiliabit. Hanc ꝛ nos fratres charissimi iustitiā phariseox supabūdem⁹. vt quātūcūqz nos credam⁹ pfectos esse alios nō ꝓtēnamus. ꝑ tāqz de statu nostro dubij in timore ꝛ hūilitate nos portemus. Multos enī vidimus sicut dicit aplus Bal. iij. Qui in spū inceperūt ꝛ in carne ꝛsūmauerunt Sic salomon in sapientia incepit ꝛ in fine femora sua inclinans mulieribus maculā in gloria sua posuit. Ecc. xlvij Quia a mane vsqz ad vesperā ītmutat tps. sic dicit. Ecc. xviij. Ihn btūs aug⁹. in libro soli. Contremiscūt dñe omnia

ossa mea. quia nō securak oīs homo viuens sup terrā vt nō sit fuitiuum sine timore & gaudiū sine tremore. cum ignoret hō vrū amore dignus sit vel odio. Et subdit. Audimus dñe & audiuimus a patribus nostris. qō vtiq; sine tremore nō recoloquosdā vsq; ad celos ascendisse. & inter sydera nidū suū collocasse postmodū aūt cecidisse vsq; ad abyssos Audimus lucē obtenebrasse & tenebris lucē ꝓcessisse. Exemplū in vitis patrū de quodā heremita. ad quē cū veniſſet q̄dam latro multū de peccatis suis penitens. quē cū despexisset & in societate recipere noluisset. cū latro sibiꝑsi heremitoriū facere voluisset arbor ꝑcisa subito oppꝑsit eū. Heremita ill e vidit q̄ angeli ipsius aīam ad paradisum deferebant. Et cū scandalizatus diꝛisset q̄ deus plus fecisset ꝓsolatiōis latroni q̄ sibi q̄. xx. annis deoꝛin heremitorio seruiuisz & nūq̄ ipm ꝑ angelos ꝓsolatus fuisset. & ex h decreuit potius esse latro. & captus in latrocinio. mox suspensus fuit. Aliud exemplū in ꝓmptuario. ca. xij. B. Itē iusticia phariseoꝛ fuit ꝑ opa sua nō deo ꝙ hōib⁹ placere. Un Matb̄ xxiij. Oīa opa sua faciūt vt videanť ab hōibus. Sed supabundat iusticia nra huic iusticie. q̄ ad h tendimus vt ꝑ opa nostra nō hominibus sed deo placeamus. Et ad h monet nos dñs Matb̄. vj. reprobando phariseoꝛ stulticiā dicens. Attendite ne iusticiā vestram coram hominibus faciatis vt videamini ab eis. Et h q̄tum ad plurale. Et primo q̄tum ad oratione. Amant in angulis plateaꝛ stantes orare vt videantur ab hōibus. In hoc innuit ipsoꝛ vanā iusticiam. Sed subdit supabundantiam cū subdit. Tu aūt cū oraueris intra in cubiculū. & clauso hostio ora patrē tuū in abscōdito. Itē q̄tum ad ieiunū innuit phariseoꝛ simulatā iusticiā cū ibidē dicit. Exterminat enī facies suas vt videanť hōibus ieiunantes. sed docet supabundantiā. cū subdit. ne videaris hōibus ieiunans. sed patri tuo q̄ est in abscondito. Item q̄tum ad elemosynam innuit eoꝛ iusticiā stultā Matb̄. vj. dicens. Tu aūt cum facis elemosinā noli tuba canere ante sicut hypocrite faciūt Et docet huius iusticie supabūdantiā cū subdit. Te aūt faciēte elemosynā nesciat sinistra tua q̄d faciat dextra tua. vt sit elemosyna tua in abscōdito. In hac iusticia semꝑ abimdabat aplus cum in noīe dñi oīa faciens dicebat. Di hoībus placerem huus xp̄i nō essem. Iteꝝ iusticia phariseoꝛ erat multa loqui & pauca facere. Matb̄. xxiij. Dicūt enī & nō faciūt. In qua supabundāt imitatoꝛes xp̄i regnū celoꝛ intrare cupiētes qui ꝓius & plus faciūt q̄ dicūt. Iurta q̄d de xp̄o. Actuū. j. dr. Cepit iesus facere & docere. Et hoc idem suos imitatoꝛes docuit Matb̄. viij. Qui inq̄t fecerit & docuerit h nō solum intrabit in regnū ce. ꝙ etiā magn⁹ vocabit i regno celoꝛ. Uere enī discipli xp̄i sic dic greg. ꝙ ex sua vita excipiūt q̄d aliis dicūt. Iuxta illud apli Ro. xv. Non enī audeo aliquid hoꝛ dicere q̄d pre me nō efficit xp̄s. Exemplū ca. viij. R. S. Itē phariseoꝛ iusticia erat exterioꝛē nō interioꝛē mundiciā curare. Unde Matb̄. xxiij. Ue vobis scribe & pharisei q̄ similes estis sepulcris dealbatis. q̄ a foris parent speciosa. intus vo plena sunt ossibus mortuoꝛ & oīi spurcicia. sic & vos a foris paretis hōibus iusti intus autē pleni estis hypocrisi & iniquitate. Sed supabundantia hui⁹ iusticie est plus interioꝛē q̄ exterioꝛē mundiciā querere. Et hoc idem oñdit dñs. cū dicit. ꝙ pharisee munda ꝓius q̄d intus est vt fiat q̄d deforis est mūdū. Fallaxem gratia & vana est pulcritudo exterioꝛ sine interioꝛi. Un oīis gl̄ia filie regis ab intus Itē iusticia phariseoꝛ erat alios & nō se penitentijs aggrauare. Un Matb̄. xxiij. Alligant onera importabilia. suo aūt digito nolūt ea mouere. Sed iusticia xp̄i est in qua supabūdare debem⁹ potius subditos portare q̄ ipi a nobis portari exemplo ipsius saluatoris qui

peccata hoīn i corpe suo portauit sup lignū. j. Pet. ij. Et saul dicit samuelī ta q̄ plato suo. Nunc queso porto peccatū meū. Unde t Lemē. x. dictum fuit sacerdotibus. Ut portetis iniquitatē mltitudinis t rogetis p ea in ꝓspectu dñi. Sed heu vsq̄ hodie videmus q̄ ea q̄ imponunt alijs suo digito mouere nolunt. Berñ. Quid tanq̄ sup illos aggrauatis q̄ eoꝝ oīem potius portare debetis. ℣ Secundū aūt aditū regni celoꝝ q̄ est in supabundantia pfectionis respectu antiquoꝝ tāgit. cū dicit Audistis q̄ dictum est antiquis. nō occides. Hoc implendo credebant se perfectos esse. q̄ ler stringebat tm̄ manū. ℣ xps addit supabundantiā pfectionis. q̄ nō tm̄ strngit manū sed etiam animū cum dicit. Ego aūt dico vobis oīs q̄ irascit̄ huic aūt pfecte ordinaī ad primū. docet em̄ oēs iniurias primi nos. fugere t hoc sub cōminatione pene. Oīs em̄ iniuria primi aut ē in corde aut in ore aut in ope. Quantū ad iniuriā cordis dicit. Oīs qui irascit fratri suo. t addit penā. reus erit iudicio. Quantū ad iniuriā oris dicit. Omis q̄ dixerit fratri suo racha vel fatue debitor est pene Inde reus erit ꝯcilio. Quantuz ad iniuriā opis dicit. Non occides. addens penā. q̄ aūt occiderit reus erit iudicio. De his tribus ēptum placet adapta.

℣ Dñica. vij. de epistola.

Sermo. CXXXI.

Quam enī serui estis peccati liberi fuistis iustitie. quē ḡ fructū habuistis tūc i illis i q̄bus nunc erubescitis. nam finis illoꝝ mors est. Ro. vj. ℣ In his vobis aplūs ad hoc vt fugiamus statum peccati oīdit eū detestabilē. t hoc ppter q̄ tuor. Prīo ppter ei ignobilitatē. cum dicit. Eū em̄ serui essetis peccati. Secūdo ppter infructuositatē. ibi. Quē ḡ fructū habuistis. Tercio ppter erubescentie roborem. ibi. In q̄bus nūc erubescitis. Quarto ppter mortis tpalis t eterne incursionē. ibi. Nam finis illoꝝ mors est. Vere detestabilis est status peccati ppter ignobilitatē. Nā peccatū de libero facit seruum. Si em̄ magnū in hoc mōdo reputat liberū quēpiā effici p impatorem. multo maior est nobilitas collata p nostram saluatorem qui est rex regum t dñs dñantium. Talis est libertas xp̄ianoꝝ. Unde gal. iij. Qua libertate xp̄us nos liberauit. ℣ Sz certe de tanta libertate cadit homo in ignobilitatē p peccatū mortale. q̄ tunc de milite xp̄i efficitur seruus peccati et p consequēs seruꝰ dyaboli. Unō Job xlj. Qui facit peccatum seruus est peccati. Et. j. Pet. ij. A quo quis superatus est eius t seruus est. Aug. Bonus hō si seruit liber est. malus si regnat seruus est. nō vnus hoīs sed qō plus est tot demonioꝝ quot vitioꝝ. Exemplus de maria magdalena que ꝑm vnū euangelistam habuit septem vicia. t totidem ꝑm alium habuit demonia. Exemplū in ꝓmptuar ca. xij. B. ℣ Secūdo detestabilis est status peccati ppter infructuositatē. quā innuit. cū dicit. Quē ergo fructum habuistis in illis in quibus nunc erubescitis. q. d. nullū. Quia vere ex peccatis nullus vnq̄ sequitur fructus sed solūmodo pena ꝓsequitur. Unde Aug⁹. Iussisti dne vt oīs motus inordinatus pena sibi sit. Et vtinam tantā angustiam pene sustineremus in merito ꝓgrendo q̄ntā reprobi sustinent in vicio ꝓpetrando. vicz auari pecuniā cumulando. superbi honores ambiendo luxuriosi carnis lasciuiā ꝓcupiscendo. ℣ Propter hꝫ dicit Sap. v. Lassati sumꝰ in via iniquitatis. Itē infructuosus est status peccati. q̄ t si etiā aliquid facit petōr boni in genere est em̄ quasi mortuū. q̄ non meritoriū. t est quasi mare mortuū q̄ nihil generat ptinēs ad vitam. Esa. lix. Opa eoꝝ inutilia. Bona em̄ iniquoꝝ nō phat. i. non approbat altissimus. Ecc. Tales pñt dicere illud esa. xlvij. Ieiunauim⁹ t nō aspexisti. humi-

umus animas nostras ⁊ nescisti. Exē plum ca. vj. ℣. ℟ ℣ Tercio ostendit statū peccati detestabilē ꝓpt erubescē tiam ⁊ ruborē. cū dicit. ꝓpter quod nūc erubescitis. Nec mir. si boni statū pctī recogitando erubescūt. Moris ē enim hōibus vt qñ aliquod abominabile vi dente aliquo fecerūt quotiēscūqꝫ ipm viderint erubescunt. ⁊ ꝓpter ruborem faciem dimittūt. multo plus boni quā do recogitant se cozā deo ⁊ angelis et sanctis eius aliquod turpe perpetrasse qđ cū vno garcione nō fecissent. multū erubescūt ⁊ ruborē pfusi faciē dimittūt Sic publicanus ꝓpt peccati erubescen tiam ad celum oculos leuare nō aude bat. Hocipsum maria magdalena egit qñ ad medicū veniens nō ante retro se cus pedes accessit. quasi dī. illud Esdre ix. Dñe deus ꝑfundor ⁊ erubesco faciē meam leuare ad te ꝓpt multitudinez iniquitatū mearum. ℣ ℣ felices sunt qui peccata sua recolentes erubescūt ⁊ dicūt illud. Confusio faciet cooperuit me. Sed ve illi cui dicit illud Hiere. iij Frons mulieris meretricis facta est ti bi. noluisti erubescere. Exemplū ca. j. ℣ ℣ Quarto ostendit statū peccati ꝺ testabilē ꝓpter mortis incursionē. cuz dicit. Nam finis illoz mors est. ⁊ vtiqꝫ triplex mors. scz corpalis. spūalis. ⁊ ge hennalis. De prima Ro. v. In vnius delicto mors regnauit. qz si adā nō pec cassset mortuus nō fuisset. ℣ qđ hoies alij ꝑ peccatū mortē tpalem incurrerūt Sicut ꝓpter auaritiā achan quem filij isrl lapidauerūt. ⁊ vsqꝫ hodie. Adapta ℣ ℣ Item ꝓpter luxuriā. sicut her ⁊ onan dñs occidit Gen. xxxviij. Et zamri quē finees in lupanari transfodit ⁊ de mul tis alijs vsqꝫ hodie. ℣ ℣ Itē ꝓpter superbiā sicut blasphematoris sennacherib totū exercitū incinerauit. eo ꝙ superbe locut⁹ fuerat ꝺtra dñm. ⁊ de multis alijs vsqꝫ hodie q ꝓpter superbiam occidūt. Quia iuxta ps. viri sanguinū ⁊ dolosi nō di midiabūt dies suos. ipsi ꝟo vertent ⁊ dies plenī inuenient in eis. Sicut ꝑz in ezechia. xiij. Reg. xx. qui post culpā ꝓpt quā mori merebat. xv. annis supuixit. ℣ ℣ Incurrūt etiā mortē spūalem ꝓpter pctm. qz homo ꝑ malitiā occidit aiam suā Sap. j. De qua morte. j. Thi. j. Vi dua que in deliciis est viuens mortua est scz in spū. ℣ ℣ Est etiam finis peccati mors gehennalis. De qua ps. Mors peccatorum pessima. Mala quidem corpalis. peior spūalis. sed pessima ge hennalis. De qua Math. vij. Lata est via que ducit ad mortem. Quia lz pec catores ibi viuāt tm ꝓpter acerbitatem ⁊ intolerantiam pene mors dicit. ℣ ℣ dulcis esset ibi mors que hic est amara optant enim mori ⁊ mors fugit ab eis Etiā si homo deberet in lecto aureo ⁊ suauit in eternū tacere libentius mortez eligeret ℣ ℣ sic esset. ℣to magis in mfer no vbi in feruenti igne in gelido frigo re. in tenebris palpalibus. ⁊ in infinitis alijs. ⁊ hec oīa sine fine. A quib⁹ liberet nos dñs. Amen. Exēplū. c. j. A

De euangelio.

Sermo. CXXXII.

Misereor sup turbam qz iam triduo sustinēt me Mar. viij. A ℣ ℣ In hoc ꝟbo cōpen dio duo notant. Dei sup turbā miseri cordia. cū dicē. Misereor sup turbā. Et misericordie causa. cū subdit. qz iam tri duo sustinēt me. ℣ ℣ Et ℣to ad primū nō est mirū si misereꝝ sup turbā. qz mi serationes eius sup oīa opa ei⁹. Sap. Misereris oīm dñe. Nam ex miseri cordia creat. ps. Qui creauit te in mise ricordia ⁊ miserationibus. Itē ex mise ricordia creata gubernat. Tren. iij. Mi sericordie dñi qz nō sumus consumpti. Quia sicut dicit greg. Nisi manu gu bernantis teneremur omnia redirent in suum principium. s. in nihilum. Itez ex misericordia necessaria tam corpo ralia ꝙ spūalia administrat. ps. Mi sericors ⁊ miserator dñs escā ꝺdit timē tibus se. Itē ex misericordia aduersan

tes sibi tolerat. Esa. Propterea expectat vos deus vt misereat vestri. Item ex misericordia quersos benigne receptat Luc. xv. Cū adhuc longe esset vidit eū & misericordia motus cecidit sup collū eius. Item ex misericordia offensas ptū cūcq magnas relaxat. Luc. xvj. Miserius dñs dimisit eū & debitū dimisit illi Item ex misericordia citra ꝺignū iudicat. Jac. ij. Misericordia superexaltat iudiciū. Item ex misericordia supra meritū remunerat. ps. Ego aūt in multitudīe misericordie tue introibo in domū tuā Ps. Qui coronat te in misericordia & miserationibus. Ipse ergo miserator & misericors dñs dicit. Misereor sup turbam. ℣ Ecce misericordie sue subdit cām. cum dicit. Jam triduo sustinent me. Licet eñ sint miserationes eī supomīa opa eius. speciali tñ respectu misereat talīū ne deficiant in via pegrinationis tendentes ad patriā qui p triduū ipm sustinent & expectant. Iuxta illud ps. Expectās expectaui dñm. Et sequit. Et intendit mihi. Et p hāc turbam pñt intelligi oīs de peccatis suis penitentes. Qui dicūt turba. q; turbātur turbatione cōpunctionis dicentes illud cū ps. Miserere mei dñe qm infirmus sum sana me dñe qm cōturbata sunt ossa mea. & aīa mea turbata est valde. Sup tali turba dñs misereat. q; in triduo pnse ipm sustinent. Triduū aūt pnse est dolor cōtritionis in corde. pudor ꝓfessionis in ore. & labor satisfactiōis in ope. vt sez p hec purgent pcta s. cogitatiōis locutionis & operatiōis. Hi tres mortui quos dñs suscitauit. s. puellam in domo Matth. ix. Iuuenem in porta. Luc. vij. Lazarū in sepulcro. Jo. xj. Puella que in domo cōsensum mortalis peccati designat. Per iuuenē in porta qñ peccatū ad portā oris p locutionē defert. Per lazarum in sepulcro peccatū operis in ꝺsuetudine designatur Sed pensandū q puella paucis vbis suscitat. Juuenis cū plurimis & loculi tactu. Lazarus vo cū fremitu & clamore. & cū multor lachrymis suscitat. q; talis cum maiori difficultate resurgit. Hoc est triduū quo itur in solitudinē ad sacrificandū dño. Exo. viij. Hi sunt tres dies post quos penitentes restituunt in gradū pristinū. Ben. xl. Hi sūt tres dies post quos Iesus inuenit in templo celesti. ℣ Primus ergo dies dicit ꝓtritio. q; ibi cor ꝓpter peccatum confringit & cōterit sicut vas figuli cōtritione qualida. Esa. xxx. ita q nō pōt ad pristinum instaurari. Et hoc fit qñ peccator vehementer dolet de oīnibus peccatis suis. & de circūstantijs. Sicut granū inter duas molas ex toto teritur ita q furfur a farina penitus sepatur. Et sicut in torcularibus vinū ab acinis eliquat. ita cor ꝓtritum & hūliatū deus nō despiciet. Dicit & cōpunctio. quia sicut caro mortua nec vulnus nec pūcturam sentit. sic peccator pdñante delectatione nō sentit vulnus & plagam suam sed tunc virtute gratie peccator ꝓuertitur in erumna sua. i. sentit miseriā & plagam suam qñ cōfringit spina. id est dolore ꝓscientie sue. Pro quo dicit ps. In cubilibus vestris cōpungimini. Ad hoc em vlcus acu pungit vt virus & sanies effundet. Et sicut equus vel bos in luto mersus stimulis. & calcaribus de luto exire cogitur. sic p cōpunctionē dyabolus de corde peccatoris exire cogit vbi volebat q̄escere. Exemplū ō maria magdalena que septē habuit demōia. ꝓpter cōpunctionem quasi stimulatus egressus est dyabolus ante pedes iesu vbi ꝓstrata iacebat. vbi etiam dimissa sunt ei peccata multa. & dictū est ei. vade in pace. Utilitas aūt ꝓtritionis vl ꝓpunctiōis magna & multiplex. Nā penam eternā & purgatoriam cōmutat in temporalē. Quod ꝑ magnū est rep̄re in sermone. Redde qd debes. Secūdo eneruat dyabolū. ps. Cōtere bria chiū peccatoris & malignū. Hoc fecit maria magdalena septem habens demonia iacens ad pedes iesu. Exēplū in vitis patrum. vbi legit q quida san

ctus pater cum vidisset multos hoīes ecclesiam intrantes inter quos vnum dyabolus comitabat.sed postq̄ ipse legi audiuit in eccl'ia. Lauamini mundi estote auferte malū.multū cōtritus de suo peccato fuit quasi in alium hoīem mutatus. dyabolū tristem ꝛ longe abeo stantē sanctus pater vidit. De hoc exemplo vel simili habet.in ꝓmptuario ca.vj:B. ¶ Jt̄ ꝓtritio deū hoī reconciliat. Ezech.xviij. Quācūq; hora peccator ingemuerit oīm petōꝝ suoꝝ non recordabor. ¶ Quarto contritio aīam regno celoꝝ approximat.ita q̄ q̄si manu capi possit. Pro quo dicit dñs Matthe.iij. Penitētiā agite approp̄inquabit enī regnū celoꝝ. Exēplū de latrone cui in contritione statum dictū fuit. Hodie mecū eris in paradiso. Propter qđ dñs in euāgelio dicit. Regnū celoꝝ intra vos est. Et Bern̄. dicit. Non optet te o hō maria tranfretare.nō penetrare nubes.intra temetip̄m occurre deo tuo Sz cū adeo vtilis sit ꝓtritio o de⁹ q̄tū esset desideranda.q̄tum essz laborandū p ea. Sz posset quis dicere.quō eā habebimus. Certe charissimi nulla hoīs opatione ꝑ sola miserētis dei visitatione.ꝛ hoīs coopatione habet.coopatores enī dei sumus in ipsa. ¶ Nec mirum si totuz diuine virtutis est effectus. Est essi cor peccatoris q̄si abyssus tenebrosum Beñ.j. Tenebre erant sup faciem abyssi. Et apls ad Eph̄.v. Eratis aliq̄n tenebre. Est quasi lapis induratuz Job.xlj. Indurabit cor etus quasi lapis. Est quasi gelicidiū infrigidatum. Hiere.vj. Sicut cysterna frigidā facit aquā suā.sic ꝛ malicia frigidam facit aīam suā. Oportet ergo vt primū ille qui illuminat oēm hoīem cor illūinet Ille q̄ aufert cor lapideū ꝛ dat cor carneū.cor petrōis emoliat. Ille qui ignis consumens est. Deut.iij.cor calefaciat ¶ Ad hoc aūt nos debemus esse cooperatores.q̄tum ad primū scz vt cor cecū illumineť hostiū libert arbitrij ꝛ oīes fenestras.s.oēs sensus vt lux intret aperire debemus.scz videndo exempla bonoꝝ ꝛ intus recipiendo.q̄ sunt lux mūdi. Math.v. Vos estis lux mundi. Et audiendo facta sanctoꝝ ꝛ p̄cipue xp̄i opa. Unde Math.iiij. Cū audisset iohānes in vinculis opa xp̄i. Et post sequitur. Ceci vident.surdi audiūt. Quantū ad gustū ieiunando.ꝛ sic de alijs ¶ Jtē q̄tū ad secundū.s.cor induratū vt emolliat debemus coopari malleo verbi dei exponendo vt conteraţ. Sicut dicitur Hiere.xxiij. Nonne verba mea sunt q̄si malleus conterans petras. Expone ergo illud pcutientibus hoc malleo.id est obiurgationibus ꝛ increpationib⁹ vt ex eipias ictus doctrine ꝛ pdicatiōis vel certe diuine flagellatiōis.que quia pharao nō recepit induratū cor ipsius remansit. Exemplū capko.viij.L.D. ¶ Jtem q̄tum ad tercū scz cor frigidus debemus cooparī ad ignem diuinū accedendo.ꝛ hoc p deuotionē siue dei dilectionē. Cor ei ex abundātia iniquitatis refriguit charitas.ideo approp̄inq̄t ad ignem caritatis qui deus est.removendo obstacula scz oīs peccati occasionem ꝛ mundanā solicitudinē. ꝛ tādiu teneat se ad ignē quousq; bene sentiat se calefactum.ꝛ semp coopeť ad h̄ nutriendo vt ignis nō extinguaţ. Iste enī est ignis qui semel accensus nunq̄ debet extingui.sicut dicit Leuit.vj. Ignis in altari scz cordis semp ardebit quem nutriet sacerdos.i.ratio subiiciēs ligna id est recogitando xp̄i beneficia.vicz q̄ tam studiose creatus.tam gl'ose formatus.tot bonis naturalibus ꝛ talibus ditatus. q̄ miseric⁹diter reparatus.q̄ patienter expectatus.q̄ dulcissime reuocatus.q̄ hilariter receptus.ꝛ quis recogitando nō ardeat in tanta charitatis flāma. Exemplū ca.ij.E. ¶ De secūdo scz die cōfessionis si placet loqui require in festo andree. Ore aūt cōfessio fit ad salutem. ¶ De tercio scz satisfactionis require in purificatiōe. Postq̄ impleti sunt dies purgationis. Pro his q̄ in hoc triduo sustinent dūium solicitud

et dñs ne deficiant in via pergentes ad patriam. Ad quam nos perducat qui viuit & regnat

Dñica octaua de epla.

Sermo. CXXXIII.

SI spũ facta carnis mortificaueritis viuetis. Ro. viij. ¶ Si quis inter duas partes contra se bellantes periculose constitutus vitare nõ posset. quin altera ipsaꝝ iuuare oporteret. si certificari posset libenter audiret cui parti esset adherendum Due ptes sunt caro & spũs. he sibimet cem cõtinuo aduersant. Nam sic Gal. v. dicit. Caro concupiscit aduersus spm̃ & spũs aduersus carnẽ. Huic bello oportet nos interesse. quia in nobis ipsis isti duo auersarij sunt constituti. O quanti sunt qui in hoc bello incaute se habentes mortẽ tempalem & eternam incurrerũt. Vñ quia bellũ est periculosum aplus in p̃missis verbis reddit nos cautos. & facit circa ꝟ tria. Primo enim suadet in hoc bello spũi potius adherendũ cum dicit. Si spũ. Secundo docet q̃ discrete contra aduersariuz sit bellandũ. cum dicit. Si facta carnis mortificaueritis. Non enim vult vt carnem mortificemus. ꝑ facta carnis. Tertio ostendit belli fructũ. cum dicit. viuetis. Est aũt potius spũs sequẽdus in hoc bello q̃ caro ꝓpter tria. Qz bellũ ei⁹ est iustius honestiꝰ & securiꝰ. ¶ Justiꝰ primo quia carnem tanq̃ ꝓprium seruuz dño suo rebellantẽ nititꝝ in seruitutem redigere. Propter hoc aplus. j. Cor. ix. sic adherens spũi dicebat. Castigo corpus meũ & in seruitutẽ redigo. Etiã caro cũ beneficijs habitis a spũ sibi aduersat. Quicq̃d enim caro habet pulcritudinis & fortitudinis. quicq̃d in q̃nq̃ sensibus pfectionis totũ habet a spũ. quia & ipsam vegetationẽ habet. quia recedẽte spũ qualis caro remaneat patet p effectum. Vñ iustum est sicut dicit aplus. Gal. v. Si spiritu viuimus spũ & ambulemus potius sequentes dñm q̃ seruũ. ¶ Item secundo bellũ ex parte spũs est honestius. qz nititur carnis cõcupiscẽtias & ĩmundicias destruere ne peccatũ regnet in nobis. Et ꝓpter hoc aplus dicit Gal. v. Qz spũs cõcupiscat aduersus carnem. Unde qui post carnem ambulant in concupiscentijs ĩmũdicie ambulant. Sicut dicit. ij. Pet. ij. Nõ certe dissuadet apostolus vt. s. carnis cõcupiscentijs nõ obediamus. sed potius spũi. Roma. xiij. Curã carnis ne feceritis in desidrijs. ¶ Item tercio bellum ex parte spũs est securius. quia mors ex illo non timetur. se certe si ẽm carnem viteritis morieminí. sicut dicit aplus. ¶ Secũdo ostendit q̃ prudenter nos bellare debemus cõtra aduersariũ. s. nõ carnem sed facta carnis mortificando. cũ dicit. Si facta carnis mortificaueritis. Facta aũt carnis sunt tria. gula. lasciuia. & occidia. His enim tribus maxime caro intendit. ¶ Gula eñ ẽñ vocat edactas. & hec fit qñ caro exigit amplius q̃ ei debet. Lu. xxj. Attendite ne grauent corda vestra crapula & ebrietate. Ecc. xxxvij. Non te effũdas sup oẽm escam in plurib⁹ eñ esus erit infirmitas. Hiero. Multo melius est quotidie parũ q̃ raro satis sumere. Item qñ caro exigit anteq̃ debet Eccs x. Ue tibi terra cui⁹ rex puer est. vel cuius principes libent mane comedũt ps Tu das illis escã in tpe oportuno. Item qñ caro exigit lauciora & meliora q̃ ei debent. sicut in diuite q̃ epulabat quotidie splendide. In legenda sancti sebastiani legit q̃ nũq̃ verus xpianus fuit qui ciboꝝ lauticiam dilexit. ¶ Secõ caro post gulã querit lasciuiã. Hiere. v. Saturati eos & inebriati sunt. Jac. v. Epulati estis & in luxurijs epulati enutristis corda vra. Jsyõ. Libidinis ignes ciboꝝ fomentis excitant. Greg. Pũ satietate vẽter extendit aculei libidis excitant. Item caro querit otia. Vñ sicut dicit ps. carnalibus quoꝝ iniquitas sq̃ lasciuie. pdijt ex adipe gule q̃runt otia

Unde subdit. In labore hoim nō sunt
Sed certe ista facta carnis mortifica
re debemus. Gulam p abstinentiam.
Ecc.xij. Prohibe illi dare panes ne in
ipsis potentior te sit.j. Thi.vj. Habentes alimenta nō delectamenta. his contenti simus. In signum huius apostoli transeuntes p sata colligebant spicas
t manibus confricabant. Optimū est
em gratia stabilire cor. nō escis que nō
pfuerūt ambulantibus in eis Hebre.
xiij. Itē mortificare debemus carnis lasciuiā p asperitatē t afflictionē. Ecc.
vlt. Frequēs meditatio carnis est afflictiōez. Ecci.xxj. Vigilia honestatis tabefacit carnes. i. carnes lasciuias. Et.
ij. Cor.iiij. Semp mortificationē iesu
xpi in corpe nro circūferentes. s. p corporis asperitatē. Ecc.xxj. Malicia vnius hore obliuionē facit luxurie magne
Sic beatus benedictus p asperitatem
spinay fugauit carnis lasciuiā. Exemplū ca.ij. D. ¶ Itē tercio mortificare debemus carnis ocia p opationē
Ecc.xxiij. Jugū t lorū curuant collum
durū t seruū inclinant opationes assidue. Et post dicit. Mitte illum in opationē ne vacet. multā em malicia docuit ociositas. ¶ Tercio ostendit huius beli fructum cū dicit. viuetis. Cum em facta carnis p spūm mortificanī. triplex
vita acquirit. s. nature que plongatur.
Ecc.xxxvij. Qui abstinēs est siue a gula siue a luxuria adijciet vitam. Exemplū ca.j. E. Item acquirit vita gratie.
Ro.viij. Prudentia spūs vita t pax.
Exēplū.c.vj. E. Itē acquirit vita gloric.ij. Cor.iiij. Semp mortificationez
xpi in corpe nro circūferentes vt t vita
iesu xpi in corpe nro manifestet. qō erit
in glia. Exemplū ca.j. J.

De euangelio.
Sermo. CXXXIIII.

QUi facit voluntatem patris mei qui in celis est ille intrabit in regnū celoz. Matb.vij

¶ Quia voluntas dei expleta hostiaria ē regni celestis. sicut in pmissis verbis ostendit dñs. magnum est scire volūtatē dei. ideo sancti patres multum affectabāt t quasi p oībus alijs scire illam. Unde ps. Una petij a dño
scz petitionem. hanc requirā vt videam
voluntatem dñi. Et alibi dicebat. Doce me facere voluntatē tuaz. Sed quis
Sap.ix. dicit. Quis hoim potest cogitare quid velit deus. ideo dñs p paulū
apostolū sicut ei ananias p dixerat. Act
xxij. Salue inquit frater deus patrū nostroz p ordinauit te vt cognosceres voluntatē eius. postp raptus fuerat in celum inter cetera archana que viderat
volūtatem dei cognoscens nobis manifestauit dicens. j. Thes.iiij. Hec ē voluntas dei sanctificatio vestra. Et amplius illam distinguens. Ro.xij. dicit.
Probetis que sit volūtas dei bona beneplacens t perfecta. Et tangit triplicem diuine voluntatis respectum. Est
em dei volūtas bona respectu sui. vt scz
homo respectu sui bene se habeat. bñ
placens respectu primi. t pfecta respectu dei. Facit g hō voluntatē dei prio respectu sui t hoc in multis vicz multū
deserendo t de pterito penitēdo. Et b
ipse manifestat in pabola Matb.xxj.
dicens. Homo quidā habuit duos filios t vni dixit. Fili vade hodie operari
in vineā meam. Ille aūt postp dixisset
nolo penitētia ductus iuit. Postea dixit alteri similiter. Et ille postp dixisset
eo dñe. nō iuit. Quis inquit ex his duobus fecit voluntatē eius. Dicunt ei primus scz q penituit de malo pterito. Un
Ezech.xviij. Nunqt voluntatis mee ē
mors impij dicit dñs. t nō vt cōuertat
a vijs suis t viuat. Sic ergo homo et
malum deserendo t de illo penitendo
facit voluntatē dei t merē introitū regni celestis. Un Math.iiij. Penitentiam agite appropinqbit ei regno celoz
Et Mathei.xxj. dicit dñs pharisei t
publicani Meretrices precedent vos

in regno dei sez qz penitēt. Sicut patz in Mattheo ⁊ in maria magdalena. Exemplū ca. j. ¶ Itē a pctis p ꝓfessionē nos mundando. Volo mūdare. ¶ Itē facimus voluntatē dei respectu nostri corpus ⁊ animā mūde ⁊ sancte custodiendo ⁊ in bono ꝓficiēdo. Unō j. Tes. iiij. Hec est volūtas dei sanctificatio vestra vt abstineatis vos a fornicatiōe vt sciat vnusquisq; vas suū possidere in sanctificatiōe ⁊ honore. Et. j. Pet. iij. Christo passo in carne ⁊ vos eadē cogitatōe armamini. qz q̄ passus est in carne desijt a peccatis. vt iā non hoīm desideriis sed volūtati dei q̄ relinquū est nūc viuat tpis. sufficit em̄ ꝑterit tps ad voluntatē gentiū ꝓsummā dam q̄ambulāt in desideriis. Et Ro. xij. Nolite cōformari huic seculo ꝙ renouamini in nouitate sensus vestri vt ꝓbetis que sit voluntas dei. glo. in vobilipsis ꝓbetis exprimento q̄ sit voluntas dei bona bñplacēs ⁊ pfecta. Et b̄ fit de virtute in virtutē ꝓficiēdo. ⁊ certe pueris ⁊ pficientib⁹ debet regnū celorū. Unū Lu. xviij. ō. Amē dico vobis q̄cūq; nō recepit regnū dei vt puer nō intrabit in illud. ¶ Itē voluntatez dei facim⁹ post p̄missa tētationib⁹ ⁊ aduersitatibus viriliter resistēdo. Unū Heb. x. Patiētia vobis necessaria est vt voluntatē dei facientes reportetis ꝓmissionē illā quā tangit Jac. j. Beat⁹ vir q̄ suffert tentationē. qm̄ cū ꝓba. fu. ac ci. coz. vi. ꝙ re. p. de⁹ diligentib⁹ se. Et Pe. iiij. Qui patiunt̄ s̄m voluntatem dei fideli creatori ꝓmēdant aīas suas q̄ dicit in Apoca. Esto fidelis vsq; ad mortē ⁊ dabo tibi coronā. ¶ Secundo est volūtas bñplacēs respectu ꝓximi quā facere debemus si regnū celoz intrare cupim⁹. ⁊ b̄ est in plurib⁹. Et primo si inferiores sum⁹ superiorib⁹ se hūiliter subijciendo ⁊ obediendo. j. Pe. ij. Subiecti estote oī hūane creature ꝓpter deum siue regi q̄si ꝑexcellenti siue ducibus ⁊c. Et post subdit. Quia hec est voluntas dei Et Eph̄. vj. Seruite obedite dñis carnalib⁹ cū timore et tremore in simplicitate cordis sic̄ christo nō ad oculū seruientes q̄si hoībus placētes sed vt serui christi facientes voluntatē dei. Unō ⁊ ecclesia statuit vt si seruus sine licētia dñi sui ad monasteriū tanq̄ christo ꝓfuturus ꝓfugeret in ꝓiudiciū dñi sui remanere nō deberet qz etiā ꝓfutendo dñis volūtatē dei faciunt ⁊ regnū merent̄ dei. ¶ Itē voluntatē dei facimus respectu ꝓximi si superiores sumus inferiores bene regendo. Esa. xliij. Qui dico cyro pastor meus es ⁊ oēm voluntatē meaz ꝓplebis. s. in bonoz ꝓmotiōe. delinq̄ntiū correctiōe ⁊ incorrigibiliū extirpatōe. ⁊ q̄cq̄d aliud est q̄ pōt esse ad edificationez subditoz ne pereāt debet facere exēplo domini q̄ dicit Jo. vj. Hec est volūtas patris mei qui misit me vt oē q̄ dedit mihi nō pdam ex eo. ¶ Itē volūtatez dei facimus respectu ꝓximi his q̄ indigent misericordiā exhibēdo Unū Psee vj. Misericordiā volo ⁊ nō sacrificiū nunq̄ ꝓdēnasset⁹ innocentes. Hic q̄n tū placet potes loqui de septē opibus miseōie. Unū ysus. Unsito poto cibo redimo tego colligo condo. Et talis misericordia est hostiaria regni celestis. Unū Ecc. xvij. Q̄s misericordia faciet vnicuiq; locū s̄m meritū opez illius. ¶ Itē voluntatē dei respectu ꝓximi facim⁹ in oīb⁹ erga quēcq; ꝓximū eq̄tatē seruando. Prouer. xj. Statera dolosa abominatio est apud deū. ⁊ pōd⁹ equū volūtas ei⁹. Glo. Pōdus equū vel iudiciū vel pecunie vel cuiuscūq; rei. Exēplū ca. ix. ¶ Tercio volūtas dei quā facere debemus respectu dei si regnū celorū intrare volum⁹ est pfecta. Et hec cōsistit in plurib⁹. vicz ip̄m per verā fidē colendo. j. Mach. j. Det vobis de⁹ cor oībus vt colatis eū ⁊ facia tis voluntatē ei⁹. Itē in ipso ⁊ de ipso gaudendo. j. Thes. v. Semp gaudete. hec est ei volūtas dei. Et Ro. xij. Spe gaudētes. Itē et p amorē adherendo et eius vestigia imitādo. Nūeri. xxxij.

Voluerunt sequi me ꝓter caleph ⁊ Io sue filiū nun. isti impleuerūt voluntatē meā. Itē prudenter nos in oībus habendo. Ephe. v. Nolite fieri imprudētes. sed intelligentes que sit voluntas dei. Vtis quatuor generibus hoīm voluntatē faciētib⁹ dat regnū celoꝝ scili cet fidē veram habētib⁹. spe gaudentibus. caritate feruētibus. ⁊ in oībus sese prudenter habētibus. Unde Luce. xvj. Cū videritis abraaz ysaac ⁊ iacob et oēs pphetas in regno dei. Per abraam intelliguñ in fide stabiles. p ysaac spe gaudentes. p iacob caritate feruentes. p pphetas prudentes ⁊ sapientes. et tales videbunt in regno celoꝝ. Ad quod nos ꝓducat qui ⁊c.

Dñica nona de epla.

Sermo. CXXXV.

Non simus cōcupiscētes maloꝝ. j. Coꝝ. x. In b ꝙ apostolus ꝓhibendo cōcupiscentias determinat eas ⁊ specificat. scz ꝓcupiscētias maloꝝ. sunt aliquā cōcupiscentiā esse licitā. Ubi nota duplicē esse cōcupiscentiā. s. bonoꝝ et maloꝝ. Bonoꝝ est triplex. s. incipiētiū. ꝓficientiū. ⁊ pfectoꝝ. Incipientiuz est declinando peccatū. iustificationez et salutē cōcupiscere. Dō. Concupiuit aīa mea desiderare iustificatiões tuas in oī tpe Et alibi. Cōcupiui salutare tuū dñe. Proficientiuz ē ꝓcupiscere grāz ⁊ sapientiā vt de bono in melius possint crescere. j. Pet. ij. Sicut modo geniti infantes rōnabiles sine dolo lac cōcupiscite vt in eo creseatis in salutez Sap. v. Cōcupiscite ſmones meos ⁊ habebitis disciplinā. Et eccl. j. Fili cōcupiscens sapientiā serua iusticiā. ⁊ deus prebebit illā tibi. Perfectoꝝ autez est vilipēdēdo pñtia celestia tm cōcupiscere. Dō. Cōcupiscit et deficit anima mea in atria dñi. Et tales ipse vocat Eccl. xxiij. Transite ad me oēs qui cōcupiscatis me. ⁊a generatiōib⁹ meis adimpleminī. Malos vo concupiscētia multiplex est. Sicut em sūt septē mortalia peccata que sunt radix oīm malox. Sic etiā ⁊ malos cōtigit cōcupiscere circa oīa illa. Et prima cōcupiscentia ē glorie mūdane. ⁊ hec ē superboꝝ. Talibus dicit petrus. j. Pe. ij. Fugientes inquit eius que in mundo est concupiscentie corruptionem. Superbia em primū vicium fuit qō creaturā siue in celo siue in mundo corrupit. et adhuc in hoc mundo regnat corruptō Vix enim aliquis est q in hoc mundo non cupiat exaltari aut alijs preponi. Et hoc est qō dicit Paulus. ij. Thi. iij. Instabūt inquit tpa periculosa ⁊ erūt homines seipsos amantes. cupidi. elati superbi. Secunda concupiscentia ē se vindicare cupientiū. ⁊ hec est iracūdorum ⁊ impatientiū. tales cū primis cō cordare non possunt. Unde talib⁹ Jacobus dicit. iij. Unde bella ⁊ lites in vobis. nōne ex concupiscentijs vestris q militāt in membris. Sicut enim ligna ad ignez sic homo iracundus suscitat rixas. Prouer. xxvj. Tercia cōcupiscentia est pspitatis altene. et hec est invidoꝝ. Jac. iij. Ad invidiā cōcupiscit spiritus Blo. Inde invidet alij quod non habet ipse. Talibus ibidem dicit Jacobus. Cōcupiscitis ⁊ nō habetis occiditis et zelatis. et non potestis adipisci. Blo. Qui cupit pferri vltra talib⁹ abūdare odit invidet. Quarta cōcupiscentia est pigroꝝ. et hec est accidiosoꝝ. tales enim multa habere desiderant. sed ad ea manus opatiōis extendere nō curāt. Prouer. xxj. Desideria occidunt pigrum. nolucrunt em quicq manus eius opari. tota die cōcupiscit et desiderat. Quinta concupiscentia est rerum tpaliuz. et hec est auaroꝝ. raptorum. vsurariorum. Josue. vij. dicit achan. Regulā auream concupiscens abstuli. Exodi. xx. Non concupisces domum ꝓximi tui. non seruum vel ancillam. non bouem. non asinū. nec oīa que illius sunt. Que omnia trāsgredu

untur supradicti. Ps. Rapinas nolite cōcupiscere. Unde apls Act. xx. Argētum aūt aurū aut vestē nullius cōcupiui. Sexta cōcupiscētia est gulosorū Ut sunt quorū deus venter est. t non aliud q̄ illum replere cōcupiscūt. t tales deo placere non possunt. j. Cor. x. Non in plurib⁹ beneplacitū est deo nam ꝓstrati sunt in deserto. Hec autē facta sunt in figura nostri. vt non sim⁹ cōcupiscentes maloꝝ. Talis cōcupiscētia sepelit rationem. Sap. ix. Abducti concupiscentia postulauerūt escas epulationis: cōcupierūt ꝯcupiscentiā in deserto. Talis ꝯcupiscētia etiam inducit mortez tpalē. Quia Eccl. xxvij. Propter crapulam multi pierunt. Et etiaz mortem eternaz. Ihñ diues q̄ epu. quoti. splen. sepul. est in inferno. Luc. xvj. Propter hoc Nūc. xj. vbi dicit. et ꝓpter hanc ꝓstrati fuerant. dicit q̄ vocatus est ille locus sepulcra cōcupiscētie. Hec est etiaz que precipue disponit ad luxuriā. Propter hoc petebat ille sapiens Eccl. xxiij. Aufer inquit a me ꝯcupiscentiā ventris. et cōcubitus cōcupiscentie ne apphendat me. Quia sicut dicit Hiero. venter mero estuās facile despumat in libidinē. Hiere. v. Saturaui eos t mechati sunt. Propter hoc post istam concupiscentiā statim sequitur concupiscētia luxurie. Septima ergo cōcupiscentia est luxurie. De qua dr. Dañ. xj. de antichristo q̄ erit in ꝯcupiscentijs feminaꝝ nec quem q̄ deoꝝ reputabit. Hec ꝯcupiscētia nemini pcit. nec etiā senibus in q̄bus pene iā totus calor naturalis est extinctus Dañ. xiij. Erubescebant sibi senes indicare cōcupiscētiam volētes ꝯcūbere cum ea. Nec mirū si erubescebant quia hoc est valde detestabile in sene maxime. Hec etiā nō parcit eunuchis q̄ generare nō possunt. Eccl. xx. Cōcupiscētia spadonis deuirginauit iuuenculā Et sicut dicit Hugo de sctō Victore. nō pcit monachis. et q̄ peius est ipsos etiaz religiosos ꝓsternit. Exemplū ca. ix. D. Et quia ꝓ solū deū hec ꝯcupiscentia a nobis auferri pōt. rogemus ipm cum sapiente. qui dicit. Aufert a me cōcupiscentiam. vt cam auferat. non enī posſum esse continens nisi deus det.

De epistola.

Sermo. CXXXVI.

Non simus cōcupiscēces maloꝝ. j. Cor. x. Inter oēs ꝯcupiscētias maloꝝ nullā tantū sancti timēt vt cōcupiscentiā luxurie q̄ est ceteris generaliorꝝ t periculosiorꝝ. nulli em̄ pcit sicut dictum est in p̄cedenti ꝑmone. Ihñ cum t nos nō sim⁹ dauid sanctiores. nec salomone sapientiores. nec sāpsone fortiores q̄ p illā victi fuerūt. multū est a nobis timenda t cauenda. mlta em̄ mala oriunt ex illa. Primū est q̄ hoīem mirabiliter excecat q̄tum ad intellectum Dañ. xiij. Ōr de senibus q̄ videbant suſannā et exarserunt in ꝯcupiscētiaz ei⁹ t euerterūt sensum suū. t declinauerūt oculos suos ne vider̄t celū. i. celestia vt non cogitarent. nec q̄ recordarent̄ iudicioꝝ iustoꝝ. glo. siue dei. siue honestatis. siue nature. que oīb⁹ insita est ad bonū. Ihñ dicit Aug. q̄ nihil ꝙ deo absorbet rōnez vt luxuria. Hōm̄ ē q̄ ad malū inflāmat affectū Eccl. ix. ppē speciem mulieris multi pierunt. t ex hꝫ ꝯcupiscentia quasi ignis exardescit. Et de senibus Dañ. xiij. q̄ exarserūt i cōcupiscentiā ei⁹. Hec flāma penetrabilioꝝ est oī igne materiali. nō em̄ ignis materialis sic cito hoīem inflāmat sic ignis ꝯcupiscētie. t intantuz Iud. xij. cū vidiſſz holofernes iuditḥ cor ei⁹ cōcussum ē. erat em̄ ardens in ꝯcupiscentia ei⁹. Facit etiā obliuiſci p̄ris t matris t oīm pene t honoris. ij. Esdre. iij. Tercū est q̄ hō sic excecatus sic inflāmat⁹ de facili a diabolo capit. Ꝓuer. vj. Non ꝯcupiscat pulcritudinem ei⁹ cor tuū. ne capiaris nutib⁹ ei⁹. Nutus mulieris sunt rete diaboli quo ca

ptunt homies miseri. Ergo primo hō visu excecat. pulcritudine vo inflāmat sed nutib⁹ capit̄ t captiuat. ¶ Quartū malū est q hoiem freq̄nter insanū facē multi em̄ ꝓpter vxores amentes facti sunt. vt ōr. ij. Esdre. iiij. Et Dañ. xiij. dixit Daniel sent luxurio so. Species decepit te t ꝛcupiscētia subuertit cor tuū Sic etiā mulieres insanjunt ꝓpter viros. Ezech. xxiij. Insaniuit sup eos cō cupiscentia oculoꝝ suoꝝ. glo. forma ei⁹ vestitusq decepta. ¶ Quintū est q qui est hac ꝛcupiscētia supat⁹ nullū est malū qđ facere formidat. Unđ Dañ. xiij. senex dixerūt. Cōmiscere nobiscū. Et post addiderūt. qz si nolueris dicemus ꝓtra te falsum testimoniū. Uñ Tullⁱ Nullū facinus est ad qđ luxuria non impellit. Exemplū ca. ix. D. ¶ Sextuz malū est q ꝓ hāc ꝛcupiscentiam maxīe malū eternū incurrit. Ecē. xviij. Post cōcupiscentias tuas nō eas. et post se quit̄. Si em̄ pītes aīe tue ꝛcupiscētias ei⁹ faciet te in gaudiū inimicⁱ tui. glo. id est demonib⁹. Exēpluzca. ij. fff.

¶ De euangelio.

Sermo. CXXXVII.

Dixit aūt villicus intra se. quid faciā. qz dñs me us aufert a me villicationez. Fodere ñ valeo. mēdicare erubesco. scio quid facia vt cū amot⁹ ꝛc. Lu. xvj. ¶ Hāc similitudinē villici ideo dñs ꝓposuit. vt sicut ipse p bona dñi sui de futuro statu sibi ꝓuidit. sic t nos q̄ villici sui sumus p bona sua q̄ nobis cōmisit nobis de futuro statu ꝓuidere solliciti sim⁹ Uñ ꝛcludit dñs. Facite vobis amicos de māmona iniq̄tatis vt recipiāt vos in eēna tabernacula. ¶ Ad hāc aūt in futurū ꝓuisionē q̄ttuoꝝ que in ꝓmissis verbis tāgunt nos inducūt. ¶ Primo videlicz ꝓpriⁱ status discussio. ubi dixit aūt villic⁹ intra se. Quid faciā. ¶ Secūdo mortis cogitatio ibi. Quia dñs aufert a me villicatōez. Hoc em̄ cōtingit p mortem. ¶ Tercium est post mortem nullius meriti opatio. ibi. Fodere non valeo. ¶ Quartū est oim suffragiorū despatio. ibi. Mendicare erubesco ¶ Inter omnia ergo. primo necessaria est status suⁱ discussio. Eccī. xxxij. Precurre ꝓtior in domū tuā. s. cordis. t ibi age conceptiones tuas. s. p discussionē In corde em̄ status discutit̄. Pro quo et Esa. lij. 8z. Redite ꝓuaricatores ad cor. Ibi enī tanq̄ in libro ꝓterita mala leguntur. iij. Re. ij. dictum est semei. Tu nosti omne malum cuius tibi conscium est cor tuū. In hoc libro legebat cōtinue dauid cū dicebat. Delictū meū cora me est sp. Et ibi discutiendo beneficia dei ꝛcognoscim⁹. Uñ Act. xv. petr⁹ in se reuersus dixit. Nūc scio vere quia misit dominus angelū suum t eripuit me de manu herodis et de omni expectatione plebis iudeoruz. Ibi ꝓsentes miserias t defectus ꝓpendimus discutiendo. Unde Lu. xv. Filius prodigus in se reuersus dixit. Quanti mercenarij in domo patris mei abundant pane. ego autē hic fame pereo. Ibi discutiendo statum periculosum de futuro nobis prouidemus. Unde hic dixit villicus intra se. Quid faciaz. Et post subdit. Scio quid faciam. ¶ Secūdum est quod inducit ad futuram ꝓuisionem. mortis cogitatio que tangitur ibi. Dominus meus aufert a me villicationem. j. Mach. j. Alexander post q̄ cognouit vt moreret diuisit multis regnum. Hiero. Facile contemnit omnia qui se cogitat morturū. Exemplū ca. v. R. Sed pensandū q̄m hoc q̄ nō dicit auferet. sed in presenti aufert notat moriendi continuitatē. quia etquo homo nascit statim morti ꝓpinquare incipit. propter hoc dicē aplus. j. Cor. xv. Quotidie morimur. Quia q̄cquid de vita nostra transit mors rapit. Uñ ij. Reg. xiiij. Omnes morimur et quasi aque dilabimur. que non reuertunt Sicē em̄ aq̄ fluuij ꝓnunc fluunt ad mare sine reuersiōe. sic t nos ad mortem

Ñ Ecĉi.xj.de hoĩe q̃ locupletat̃ parce agendo ⁊ cõfidit q̃ in his debeat delectari ⁊ morĩ ⁊ nesciat q̃ tẽpus p̃tereat illũ sez secũ rapiẽdo ⁊ mors appropinquat ⁊ relinquit oĩa alijs ⁊ morĩ.q.d. Si de ymmunitate mortis cogitaret aliẽ disponeret. Bene. In hoc fallimur q̃ mortẽ nõ ꝓspicim⁹. p̃sentẽ diẽ cũ more diuidim⁹. ⁊ illa nõ habet ꝑtem detriores.qz totũ qđ transit vite nr̃e rapit. Itẽ quotidie morimur quotidie aliq̃ ps vite nr̃e dirimit̃.et tũc quoq̃ cũ crescimus vita decrescit. Propter hoc ⁊ villicus mortis cõminuitatẽ pensando dicit in p̃senti. Aufert a me villicationez. ¶ Tertiũ est qđ inducit ad ꝓuisiõez futurã.nulla p⁹ morte meriti acquisitõ qđ innuit cũ post ablationẽ villicationis dic̃. Fodere nõ valeo. Post mortẽ nõ est tẽps agendi. Apoc. Amodo eĩ tã dicit spũs vt reqescat a laboribus suis. Nõ eĩ est tẽps agendi. Bal.vj. Dũ tẽps habemus operemur bonũ Ecc̃. vj. Nõcũq̃ põt man⁹ tua mĩstãter opare. qz nec rõ nec opus nec sapia sunt apud inferos quo tu ꝓpas. Hic eĩ est tẽps seminãdi.ibi ꝑm merita metendi. Bal.vj. Que seminauerit hõ hec et metet. Qui seminat in carne de carne et metet corruptionem. q̃ aũt seminat in spũ de spũ metet vitã eternã. Unõ hic sunt anni fertilitatis p⁹ quos sequunt anni sterilitatis.in q̃b⁹ nec arari nec seminari põt. Sicut significat Geñ.xlj. Et ꝓpterea q̃libet sicut fecit ioseph dz sibi ꝓuidere in futuruz. Exemplũ ca. xvij. C. d ¶ Quartuz qđ ad idẽ dz nos inducere est oĩs suffragij despatio ꝓquo dicit. Mẽdicare erubesco ab illis sez quos aliq̃n ꝺspexi. Pauper eĩ sunt eterna tabernacula.qz beati pauperes qm̃ ipsoz est regnũ celoz̃. Et qz ipsos facere p mãmonã amicos dñ potuit contẽpsit.ideo vt ipm̃ recipiant in eterna tabernacula mẽdicare erubescat. Nec miz.quia ⁊ diues purpurat⁹ q̃ nõ recipi ad eterna tabernacula sed vnã guttã aque a lazaro quondã̃ mendico petebat.qz ipm amicũ facere saltẽ p micã̃ panis noluit illud qđ p⁹ cũtũ cunq̃ quũ volunt nõ recepit. Unde de se desperãs ꝓ suis fratrib⁹ intercessit. nec hoc obtinuit. Ergo ⁊ hec suffragij desperatio debet nos monere ad futuã̃ ꝓuisionez.vt faciamus amicos nobis de bonis q̃ a deo recepimus. vt in eterna tabernacla nos recipiãt. Amẽ.

¶ Dñica decima de epla. Sermo.CXXXVIII.

O Juisiones ministrationũ sunt idez aũt dñs j. j. Cor.xij. E Ex vbis istis de tribus est agendũ. Primo de ministroz christi cognitõe. Secõdo de mĩstrationũ diuisione. Tercio de mĩstroz demin̄istratiõe mercede. ¶ Quantuz ad primũ notanduz q̃ ministri christi cognoscunt ꝓ multa. Sũt eĩ ĩmaculati p castitatẽ. Ps. Ambulans in via ĩmaculata hic mihi mĩstrabat. Exod. xviij. ꝑceptuz fuit q̃ mĩstri sui haberẽt feminalia q̃n appropinq̃rẽt ad altare vt mĩstrarẽt in sanctuario. Nñ Mar. j.dz de dño q̃ angeli ministrabãt ei. in quo innuit̃ puritas ministroz̃ dei. ¶ Secũdo sũt si bonis opib⁹ expediti p agilitatem.ij. Paralip.xxxv.dz ipsis. Prepate vos quasi expediti sitis ab oĩbus ⁊ ministrate in sanctuario. Pro uer.xxij. Uidisti hoĩem velocez in opere suo coraꝝ regib⁹ stabit. Pro tanto ⁊ ministris christi ꝑcipit̃ Lu.x. vt neminem in via salutẽt. ¶ Tercio sunt ad precepta dñi sui obedientes p patientiaz.ij. Cor.vj. In oĩbus exhibeam⁹ nosmet ipsos sicut dei mĩstros in multa patiẽtia Josue.x. Fecerũt mĩstri vt ipsis fuerat impatuz. Et Job ij.dixit malo iesu ministris. Nõcũq̃ dixerit vobis facite Ps. Jumentũ fact⁹ sum apũ te. Jumẽtũ eĩ nõ facit vim siue sunt muscate siue fimus quo onerat. Talis fuit q̃ ad oĩa equalit̃ obediebat. qđ heu plurimi nõ facũt sed pot⁹ si hũile vel cõ

ttariũ ministeriũ ꝓcipiẽt ab obediẽtia recedũt. Taliter nõ fecit dauid q̃ dicit. Et ego semp sum tecũ. Quarta sunt mites ⁊ pacifici ad alios p humilitates illud apli implẽtes. ij. Cor. vj. Neimi ni dantes vllã offensionẽ vt nõ vitupe tur ministeriũ nostr̃. Seruum em̃ dñi non oportet litigare sed mansuetũ ad oẽs esse. Sic̃ dicit. j. Thi. ij. Et Matt. xj. Discite a me q̃ mitis sum ⁊ hũilis corde. Quia filius hoĩs non venit ministrari sed ministrare. ¶ Quantũ ad secũduz nota q̃ inter tales mĩstros fecit christus ministrationũ diuisiones Sicut ꝓtingit fieri apũ nobiles ⁊ magnates. Quoda em̃ sunt ianitores qui indignos arcent ab ingressu. Qi non aliud sed suos sensus diligenter custo diunt. ne p ipsoz̃ negligentiã peccatũ p portas q̃q̃ sensuũ intret ad animã Sicut illis cõtigit qui dicũt Thre. In traut mors p fenestras nr̃as. De istis ianitoribus ⁊ coz̃ ministerio 2r. ij. Paralip. xxv. Janitores p singulas portas obseruabãt ita vt nec in puncto q̃ dem discederent a ministerio. ¶ Item alij sunt dispẽsatores q̃ res dñi ⁊ necessaria sunt ꝓloco ⁊ tpe fideliter dispensantes. Qi sunt plati eccl̃ie de quoz̃ ministerio 2r. j. Corin. iij. Sic nos existimet hõ vt mĩstros christi ⁊ dispensatores mysteriorz̃ dei. Sed heu statim subdit Hic iam queritꝰ inter dispẽsatores vt fidelis q̃s iueniat. Lu. xij. Quis putas est fidelis dispẽsator ⁊ prudẽs. quez cõstit. dñs sup familiã suã. glo. q̃ rarus ẽ vt det illis in tpe nõ extra tpus. triticũ palee mẽsurã. q̃tuz ad capacitatem ¶ Itẽ alij sunt elarta p̃pantes ⁊ am ministrãtes. Qi sunt p̃dicatores q̃ dño parãt elbũ ⁊ amministrãt cũ homĩes ad fidẽ ⁊ ad pnãz p p̃dicatõis verbũ attrahũt Ubi glo. sup illud. iij. Reg. iij Erat aũt elbus salomonis. Christus pascit fide ⁊ opib⁹ bonis. Itẽ Jo. iij. Ego elbũ habeo mãducare quez vos nescitis. Glo. Conuersionẽ samaritanoz̃. Hãc escã delectabilẽ dño mĩstrabãt coci spũales. i. apli. De quo mĩsterio 2r. Act. vj. Non est inquit equuz nos derelinq̃re vbuz dei ⁊ ministrare mẽsis. Glo. Melioza sunt fercula mẽtis q̃ dapes corpis. Exemplũ in ꝓmptuario ca. viij. ¶ Itẽ alij sunt elemosinarij. Qi sunt curã de paupibus habẽtes. Ro. xv. Nũc igit̃ dicit paul⁹ pficiscar in hierusalẽ mĩstrare sanctis. Et j. Cor. xvj. Obsecro vos fratres nostis domũ stephanet fortunati q̃ in ministerũ sctoz̃ ordinauerũt seipsos. Et certe ministrando paupib⁹ xpo ꝓuim⁹ Mat. xxv. Mõ vni ex minimis meis fecistis mihi fecistis. Exemplum ponit Greg. in q̃daz omel. pascali de quoda q̃ solebat ⁊ cõsueuerat pauper recipe. q̃ semel in forma pauris xp̃m recepit Exemplũ ca. iij. ¶ Itẽ alij sunt cubicularij. Qi sunt circa ecclesias ⁊ alia secreta loca ꝓtẽplatõi mĩstãtes. vbi dominus in ipsis ⁊ ipsi in dño q̃escunt. di cẽtes tanq̃ cubicularij illud Esa. lvij. Veniat pax et quiescat in cubili suo. Math. vj. Tu autẽ cũ oraueris intra in cubiculũ ⁊ clauso ostio ora patrem tuũ. In tali cubiculo christ⁹ libenter q̃ escat. Ps. In pace in idipsum dor. ⁊ requescã. Exemplũ ca. xv. B. ¶ Et licz ministri diuersi. mĩstratões diuise. idẽ tñ dñs q̃tuz ad oĩm mercedẽ. Uñ nota mercedẽ quã. p p̃dictis ministrationib⁹ talib⁹ mĩstris reꝛomittit. Jo. xij. Si q̃s mihi mĩstrauerit honorificabit eũ pr̃ me⁹. Et ꝟ vtiq̃ mltiplr. ¶ In morte p angelos tanq̃ p magnos pr̃cipes deportãdo. Lu. xvj. Mortuus ẽ medicus ⁊ portat⁹ ab angelis. Itẽ p⁹ mortẽ in generali iudicio a dextris stantendo. Mat. xxv. Oues sta. a dextris Et eos de amministratione corã tot mõdo ꝓmẽdando dicẽs. Esurui ⁊ dedistis mihi ⁊c. Post iudiciuz honorabit eos reges faciẽdo ⁊ regnum ꝓferendo Mat. xxv. Uenite benedicti pcipite regnũ. ¶ Itẽ i regno honorabit eos ad mensam suã eos locãdo ⁊ cum eis ꝑmanẽdo. Lu. xxij. Ut edatis ⁊ bibatis sup

mẽsam meã in regno meo; Et qõ maiumũ est ꝓ ipsoꝝ ministerio eis reminiscendo. Luce. xij. Et trãsiens ministrabit illis. Ad qõ nos ꝑ. tẽ.

De euangelio.

Sermo. CXXXIX.

VIdens iesus ciuitatẽ fleuit sup illaꝫ dicẽs. qꝫ si cognouisses ⁊ tu et quidẽ in hac die tua qꝫ ad pacẽ tibi. ⁊tẽ. vsq; eo ꝙ nõ cognoscis tps iustificatõis tue. Lu. xix. ¶ Exposita serie euãgelij ꝓtum ad litterã in hac ꝑte euãgelij ꝓtũ ad moꝛalez instructionẽ ꝓtuoꝝ sũt pẽsanda. ¶ Primo em̃ sub nomĩe ciuitatis deflet dñs ecclĩam aĩe peccatricis, cũ dicit Videns ciuitatẽ fleuit sup illã dicẽs. Si cognouisses. ¶ Deõ exprimit rõem ecclĩatis. s. tpalẽ ꝓsperitatẽ. cũ dicit. Et quidẽ in hac die tua qꝫ ad pacem tibi supplesunt. ¶ Tercio ꝓdicit venturã penã. cũ dicit. Quia veniẽt dies in te. ⁊ coan. te vndiq; ⁊ ad terrã ꝓsterne. te. ¶ Quarto subdit pene cãm. cũ dicit. Eo ꝙ nõ cognouisti tps visitationis tue. ¶ Quantũ ad ꝓmũ nota ꝙ aĩa peccatrix ꝺr ciuitas. qꝫ sicut ciuitas vnitas. qꝫ ocẽs motus ⁊ oĩa interiora ei⁹ conueniũt in vnũ ad peccandum. Deq; ꝑs. Vidi iniq̃tatẽ ⁊ ꝺdictiones in ciuitate. Rõne em̃ iniq̃tatis qꝫ ẽ in ipsa ꝺdicit factoꝝ suoꝝ tanq; rebellis ciuitas regi suo ꝓpter q̃ dñs talẽ aĩam tanq; rebellẽ ciuitatez nõ intrat. Osee. xj. Ego sum deus ⁊ nõ hõ ⁊non ingrediar in ciuitatẽ. Tali misere aĩe ꝑ iniq̃tatem ⁊ ꝺdictionẽ excecate dicit christus Si cognouisses. Nõ em̃ cognoscat mala ꝑsentia ad deserendũ. nec ꝑterita ad pentendũ. nec futura ad ꝓcauendum. Deq; ꝺ? Deut. xxxij. dicẽ Moyses. Vtinã sapent ⁊intelligerẽt ac nouissima ꝓuiderent. Sapent ꝓtũ ad ꝑterita. intelligerent ꝓtum ad ꝑsentia. nouissima ꝓuiderent ꝓtuz ad futura. Aliter q̃ cecate aĩe dicit christus. Si cognouisses tria ꝑdicta. s. ⁊ tu subaudi flereres. Prio babsle est em̃ ꝙ multum ꝓuocaret ad fletũ patientem futuꝝ malũ si cognosceret. exquo intantũ ꝓuocabat ꝓpatientez

¶ Rõnez aũt hui⁹ ignorãtie ⁊ cecitatis ostendit esse tpalẽ ꝓsperitatem cũ subdit. Et quidẽ in hac die tua que ad pacẽ tibi supplesunt. Q̃ dicit die tua quasi nõ mea. in q̃ scz letaris ⁊ exultas hec est dies ꝓsperitatis. de q̃ dicere. xvij. die hoĩs nõ deliderauit. Que inq̃t ad pacẽ tibi scz videnti illa tibi eueniunt. vicz diuitie, deliciẽ ⁊honores. In qb⁹ cõsistit ꝓsperitas mũdi. que cũ ꝓsequuntur pcoꝛes ⁊ pacifice possidẽt. claudũt oculos coꝝ ne ꝑdicta ⁊ maxime futura mala ꝓspiciant. ¶ Q⁹ em̃ diuitie excecant oculos legit Gen. xx. Ecce ẽquit abimelech ad sarã vxoꝛem abrae. dedi mille argenteos fratri tuo. hoc tibi erit in velamẽ oculoꝝ tuoꝝ. Q de⁹ si mille argẽtei denarij velant oculos cozdis. quãto magis mille libre. ⁊adhuc plus mille marce. Hec sũt stercoza hyrundinis que excecat oculos thobie. Visus etiã ꝺr excari ad ardentez peluim q̃ ꝛepsentat aureũ colorẽ. sic ꝓtingit etiam diuitibus hui⁹ mũdi. Exemplũ in ꝓmptua. ca. xij. ¶ Itez ꝙ delicie carnales ⁊ maxime luxuria excecant oculos cozdis ne futura mala ꝓspiciãt. ostendit Dañ. xiij. Dicit ei tibi de duob⁹ diuitib⁹ sacerdotib⁹ qui tẽtati fuerãt de sua sanna ꝙ declinauerunt oculos suos ne viderẽt celũ neq; recozdarent iudiciorũ iustoꝝ. Et si sacerdotes qui in lege docti fuerãt ⁊ etiã ꝓpt eminentez sapientiã aliozꝝ iudices erãt. ita ꝙ vnũ pcm luxurie excecati fuerãt. vt ñ recozdarentur iudicioꝝ iustoꝝ. ꝙntũ ceci sũt q̃ mi⁹ sapiẽtes pluriũ ãnoꝝ luxuria sũt fuoluti. Propt̃ b dicẽ aug. s. li. ꝺ arbitrio Ne eis dñe q̃ auertũt se a lũine tuo. ⁊ defixi i carnali oꝛe ꝺlectãt. Nota ꝙ dicẽ ꝺ fixi. Exẽpl. ca. ij. B. Itẽ ꝙ honores mũdi excecãt nemo ãni futura mala ꝓspiciãt ꝙñiãt sap. v. vbi dãnati b i inferno positi recoglscẽtes dicũt. quid nobis ꝓfuit superbia, aut q̃d diuitiaꝝ iactãtia ꝓtulit

nobis. Et ꝙ ſuꝑbia ⁊ lætantia ipſos oīno exceæuerat innuit ibidē dicētes Lumē iuſtitie non luxit nobis. ⁊ ſol intelligentie nō eſt oꝛt⁹ nobis. Nec miꝝ ſi etiā futura mala nō cognoſcūt ſ̄ honoꝛibus cōſtituti. cū etiā p̄ītes hūiles amicos ſuos ⁊ qō mai⁹ eſt etiaꝫ ꝑentes ex q̄bus nati ſunt agnoſcere contēnūt De multis eīm tā intelleximus. q̄ in alicuius p̄ibus ſublimati p̄res vl̄ fratres ſuos paupes ſuꝑueniētes negauerūt. Exemplū ca.ix. Sic g̃ predictā cecitatē ⁊ incognitionē oſtendit eſſe tpalez ꝓſpitatē ⁊ pacē cū dicit. Et q̄dē in hac die tua q̄ ad pacem tibi. ecce ꝓſpitatis pax. nūc aūt abſcōdita ſunt ab oculis tuis. Ecce cecitas. Sed q⁹ hec pax nō eſt pax. imo in hac pace eſt amaritudo amariſſima. Quia ſicut ꝺr. j. Theſ. v. Cū dixerint pax ⁊ ſecuritas ꝙtinuo ꝛuet ſuꝑ eos repētinus interitus. Ducunt eīm in bonis dies ſuos ⁊ in pūcto ad inferna deſcendēt. ℟ Propter qō poſt tpalē pacē ſtatim venturaꝫ penā innuit cū dicit. Quia veniēt dies in te ⁊ circūdabunt te ⁊ coan. te vndiq;. ⁊ ad terrā ꝓſter. te. et filios tuos q̄ in te ſunt. ⁊ nō relinquēt in te lapidē ſuꝑ lapidē Et pēſandū ꝙ pluraliter dicit venient dies. q⁹ duo dies futuri ſūt penales aſſe peccatrici vicz dies mortis. ⁊ dies iudicij generalis. ꝓ quo dic. Veniēt dies ſ̄te. i. ō te. Et ſubdit vtriuſq; diei penā. cū dicit. Et circūdabūt te ⁊ coanguſtabūt te vndiq; ⁊ ad terrā ꝓſternēt te. ⁊ non relin. la. ſuꝑ la. ℣ Quia ꝛe die mortis circūdat pctōr a demonib⁹ qui ſtant pati recipe aīam ei⁹. Unde Eſa. xxxviij. Ibi occurrent ei demonia. Et Joh. xx. Vadēt ⁊ veniēt ſuꝑ eū horribiles. i. demones q̄ tūc horribiles apparebūt. Bern. Quanꝺ⁹ erit tibi pauoꝛ o aſa miſera. cū dimiſſis oīb⁹ quoꝛū tibi fuit tā iocūda p̄ſita. tā grat⁹ aſpectus. tā familiaris cohabitatio. alienā penitus regionē ingrediēs cateruatim tibi infinita demonia occurrere videbis dicentes. ꝓſequimini ⁊ ꝑphendite. quia nō eſt q̄ liberet eū. Exemplū ca. j. D. ca. v. ff. Et coangustabunt eū vndiq; ſcz pctā q̄cūq; fecit vt ad deſpationē eū inducāt manifeſtādo ⁊ replicando. Sap. iij. Veniēt in cogitationē pctoꝝ ſuoꝝ timidi. ⁊ traducent illos ex aduerſo iniq̄tates coꝝ. Nō tūc oīa pcta manifeſtent. exemplū de illo nobili q̄ grauiter infirmus cum moneret a rege vt ꝓficeret. ⁊ ille rñdiſſet q̄ adhuc ſatis ō tpe haberet. ⁊ poſt iterato monitus. reſpōdit tardatū eſt. De ꝫ habet in ꝓptuario ca. iij. ℟ Jtē q̄ ad deſpatōez inducūt. reqre in fine exemplū de quodā fratre epō agnaute mortuo. Et ad terrā ꝓſternēte ſcz in coꝝpis ⁊ aſſe ſepultione. q̄n ſcz coꝝpus in terra materiali ⁊ aīa ſimul cū filijs ſuis. i. opib⁹ in terra infernali. terra vtiq; miſerie ⁊ tenebraꝝ ꝓijcit Lu. xvj. Mortu⁹ eſt diues ⁊ ſepul. ē in ſſerno. Nec relinquēt lapidē ſuꝑ lapidē q̄tū ad oīm membroꝝ diſſolutionē. Quia ſicut ꝺr Gen. iij. Pulvis es ⁊ in pulverē reuerteris. ℣ Jtez in die ſecūdo ſcz in die iudicij extremi circundabit pctōr in oīm creaturaꝫ perturbatiōe cōtra euz. Sap. v. Armabit creaturā ad vltionē inimicoꝝ ⁊ pugnabit cū eo oꝛbis terraꝝ ꝓtra inſenſatos Greg. Quā anguſte vie erunt vndiq; reprobis. ſupi⁹ iudex irat⁹. ſubt⁹ horrēdum chaos. a dextris pctā accuſantia a ſiniſtris infinita demonia ad ſſernū trahētia. intus vrens conſcīa. foris mūdus ardēs. pctōr ſic deꝑhenſus q̄d faciet latere eſt impoſſibile. apparere intolerabile. ℣ Jtē coangustabit in terribili diſceptatiōe ⁊ accuſatōne. ⁊ nō ſolū a dño q̄n dicet. Eſurtui ⁊ non dediſtis mihi māducare. ſed etiā ab angel⁹ a ſanctis ⁊ a demonib⁹. De quib⁹ reqre in ſmone Stabunt iuſti in magna ꝓſtātia. Exemplū ca. iij. N. Et non relinquet lapis ſuꝑ lapidē. quia nil ita puū remanebit inultū ēn puniat. Un Mat. v. Nō exibis ſide donec reddas vſq; ad nouiſſimū q̄drantē. ℣ Quarto tāte pene ſubdit cām. cū dicit. Eo ꝙ

nō cognouisti tp̄s visitationis tue. Est aūt triplex tp̄s visitationis qō aīa peccatrix nō cognoscit vicz p̄ñs p̄teritū ⁊ futurū. Preteriti tp̄is visitatio est. mīe ⁊ hec fuit in incarnatiōe. qñ scz p viscera mīe visitauit nos oriēs ex alto. Sic dr Lu. j. Non eñ ex opibus iusticie q̄ fecimus nos ꝑ ꝑm mīam suā sal. nos fecit Hanc visitationē mīe qz aīa peccatrix ꝓpter obliuionē nō cognoscit ꝑ apl̄m ad Hebre. xj. ad memoriā reducit. cuz dicit. Recogitate eū q̄ a pctōribus talē sustinuit ⁊raditionē. Pñtis aūt tp̄is visitatio est gr̄e. De qua Job. ix. Visitatio tua custodiuit spīm meū. Et est tp̄is pñtis. Vñ Apoc. iij. Ecce ego sto ⁊ pulso. s. ad ostiū cordis qō ꝓpria volūtate seratū ē. si aperuerit mihi intrabo. In ꝫ nō q̄ dicē steti ⁊ pulsaui. vel stabo ⁊ pulsabo. ꝑ sto ⁊ pulso pñtiā ꝓtinuā innuit Hanc visitationē gr̄e aīa peccatrix nō cognoscat. spīm gr̄e extinguēdo. ꝓtra qō dicit apl̄s. j. Thes. v. Spīm nolite extinguere. Futuri aūt tp̄is visitatio ē iusticie. De qua. j. Pe. v. Humiliami sub potenti manu dei vt vos exaltet in tp̄e visitatiōis. Q̄ q̄guis erit hec visitatio pctoribus ꝑpetria, vicz. qz visitabit sapienter. Sop̄h. j. Scrutabor ⁊ hierl̄m in lucernis. ⁊ visitabo sup viros defixos in fecibus suis. Itē secūdo qz visitabit vniuersalr. Nullū eñ pctīm erit de quo non faciet scrutiniū. Amos. iij. Visitabo sup vos oīs iniq̄tates vr̄as. Exē pluz ca. iij. P. Itē tercio visitabit subtiliter. qz etiā mīma pctā q̄ sunt in cogitationibus. Q̄ see. iij. Visitabo sup eū oīs vias eius ⁊ cogitatiōes eius reddam ei. Hanc visitationem iusticie aīa peccatrix nō cognoscit dū tā magnum examen ⁊ iusticiā nō metuit. Rogem⁹ q̄ charissimi dñm vt p̄dictā triplicē visitationē cognoscendo ⁊ tpalem ꝑsperitatē q̄ cā est oliuionis ꝓtēnendo. sic defleamus mala p̄missa vt futurā quā tetigi penā euadere valeamus.

Dñica.xi. de epistola.

Sermo.CXL.

Gratia dei sum id qō sum ⁊ gratia ei⁹ in me vacua nō fuit. j. Coy. xv. Quia sicut vita corpalis nō est nisi ab aīa. ita ⁊ vita spūalis. i. aīe nō est nisi a gr̄a. ideo aplus q̄ supabundauit in gr̄a. sicut fatet Epḥ. j. circa hoc in p̄missis verbis duo facit. Primo eñ totū esse suū spūale dono dei. i. gratie attribuit. cū dicit. Gr̄a dei sum id qō sū. Propter qō etiā gr̄as reddit. ij. Corinth. xj. Gr̄as ago deo sup inenarrabili dono eius. Secūdo oñdit q̄ tantū donū nō abscondit ꝑ ad vtilitatē alioz exposuit. cum subdit. Et gr̄as eius in me vacua nō fuit. glo. i. ociosa. Vñ addit apl̄s. Sz abundantius oībus laborauī. Et merito q̄ tū ad primū totū esse spūale gr̄e dei attribuit si multiplex effectus ipsius gr̄e pensat. Primū eñ est q̄ hoīem a multiplici malo spūali liberat. Ecc. xxxiij. Aliquotiens pclitatus sum hoz causā ⁊ liberatus sum gr̄a dei. Liberat aūt a malo triplici. vicz a peccati onere. a dyaboli seruitute. ⁊ a peccati recidiuatione. Per gr̄am eñ pctīm remittit. Ro. j. Gratia vobis ⁊ pax. glo. i. pctōz remissio. Ro. v. Vbi abūdauit delictū supabūdauit ⁊ gr̄a. glo. oīa cōdonans. Totū eñ qō ab adam traxisti. totū qō prauis moribus addidisti dimisit totū deleuit. Itē secūdo p hanc etiā hō a dyaboli seruitute liberat. Epḥ. j. In quo hēmus redēptionē p sanguinē eius ⁊ remissionem pctōz ſm diuitias gr̄e eius. Glo. Redemptiōz a dyaboli seruitute. ⁊ remissionē culpe. ⁊ h̄ fecē ſm diuitias gratie suę i. ſm diuitē gr̄am suā que oīa dimittit ⁊ oēs inimici destruit. Item tercio a recidiuatione ad pctīm custodit ⁊ in tēptatione roborat ⁊ munit. Hebre. iiij. Adeamus cū fiducia ad thronū gr̄e ei⁹ vt misam ꝓsequam⁹ ⁊ grām inueniam⁹ in auxilio oportuno. ij. Cor. xij. dictuz est paulo cū tēptaret ⁊ peteret stimuli

amotiõez. ¶ Sufficit tibi gra mea. ¶ Sic g̃ primo dei gra liberat a multiplici malo spuali. ¶ Secũdo ditat & replet hoiem multiplici bono. j. Coy. j. Gratias ago deo meo sp p vobis in gratia dei q̃ data est vobis in xpo iesu. qz non oĩbus diuites facti estis in illo. Et notandũ p spualiũ diuitiaz sunt tria genera. s. bona opa. vtutes. & pmia. De pmiis. puer. xiij. ¶ Redẽptio aie viri ppria diuitie glo. bonoz opez. De secundis Ecc. xij. Laborauit dues in congregatione substãtie sue. glo. spualis. & in rege sua replebit bonis. Et Ecc. xliij. Laudemus viros gloriosos. & post. diuites in vtute. Et Jac. ij. Diuites in fide. De tercijs. puer. viij. ¶ Secũ sunt diuitie & gria. Hoc aũt triplici genere diuitiarũ p gram dei ditat aia. Ipsa cũ dei gra meritorie facit opari. j. Coy. xv. postq̃ dicit. abundantius oĩbus laborauj. subdit. nõ aũt ego g̃ gra dei mecũ. glo. Cũ data fuerit gratia incipiũt opa eẽ meritoria. ¶ Item gra vtutibus replet. Ecc. xl. Gra dei sicut paradisus in bñ dictionibus. Glo. Gratia dei q̃ abundat in fidelibus fructificat p diuersas spẽs virtutũ. Et pensa q̃ dicit in benedictionibus. Unde puer. xij. dr. Benedictio dñi diuites facit. glo. hic in virtutibus. & in futuro bonis oĩbus. ¶ Itẽ gratia ad vitam eternam pducit. Ps. Gratiam & gliam dabit dñs. Eph. ij. Cuius gratia saluati estis. dabit enim gram p gratia. gratiã scz glorificatiõis p gratia iustificationis. Act. xv. ¶ Per gratiã dñi nostri iesu xpi credimus saluari. Sic g̃ sublato malo. collato bono spuali p gram sequit totius hois renouatio. ¶ Tercio ergo gratia dei totum hoiem renouat. Ecc. xxxix. ¶ Florete flores & date odorẽ & frondete in graz id est renouamini per gram dei ad similitudinẽ arboz que cũ florent & frondes, pferunt renouant. Eph. iij. Renouamini spũ mentis vestre. Et nota q̃ tria sunt marie q̃ valent ad interioris hois renouationẽ. Primũ est cognitio p fidem que renouat intellectum. Col. iij. Induite nouũ hoiem q̃ renouatur in agnitione dei. ¶ Secũdũ est nouꝰ amoz q̃ renouat affectũ. Unde & caritas mãdatũ nouũ dr. Joh. xiij. ¶ Tercũ est in tribulatiõe patia q̃ victoz est efficax purgamentũ. ij. Coy. iiij. Licz is q̃ foris est nr̃ hõ corrũpat. tñ is q̃ intus est renouat de die in diẽ. Glo. aug. purioz assiduc a vicijs efficit p ignẽ tribulationis. Hec aũt tria facẽ gra in aia. Intellectũ etiã illũinat diuino lũine vitatis. scz cognitiõe. ij. Pe. ij. Gra vobis & pax adipleat in cognitiõe dñi nr̃i. Ero. xxxij. Si inueni gram in conspectu tuo ostẽde mihi faciẽ tuã vt sciam te. Jt̃ affectum illũinat igne caritatis. Prouer. j. Audi fili mi disciplinã pris tui. & ne dimittas legez mris tue. vt addat gra capiti tuo. Glo. Charitas mentẽ ardentẽ in flãmat. Ro. v. Charitas dei diffusa est in cordibus nr̃is p spũm sctm̃ q̃ datus ẽ nobis. Epb. vlc. Gra cũ oĩbus q̃ diligũt deũ in incorruptiõe. Itẽ patiam dat in tribulatiõe. Act. vj. Stephanus plenus gra & fortitudine. Prius ponit graz & post fortitudinẽ. qz p gram fortitudo habeẽ in aduersis. Et ppt hos oĩs p dictos effectus gre dr Hebre. xij. Optimũ est gra stabilire cor. ¶ Hanc oem gram dei hñs apls nõ abscondit s ad vtilitatẽ aliorꝫ exhibuit. Unde dicit. Gra eius in me vacua nõ fuit. s abundantius aliis laborauj. Inuenimur eñ plurimini q̃ gram dei in vanũ recipiũt. Alij q̃ ipsam abijciũt. Itẽ alij q̃ ab ipsa excidũt. Unde p primos q̃ scz inanũ recipiunt. ij. Coy. vj. Hortamur ne inanu cũ gram dei recipiatis. Hi sunt q̃ post acceptã dei gram bñ opari negligunt. glo. Talis nõ fuit apls q̃ accepta gra abũdantius aliis laborauit. Et a idem monebat discipulũ suũ. j. Thi. iiij. ¶ Noli negligere gram dei q̃ in te ẽ. Et ij. Thi. j. Ammoneo vt resuscites gram dei q̃ in te est. ¶ quot sũt q̃ indiget ista amonitione. i quibus gra dei dormit. vt resuscitaret eã. Exemplũ ca. ij. D. Contra se

ēndos vo q̄ gr̄am dei abiciūt dic̄ ap̄ls Gal'.ij. Non abiicio gr̄am dei. Si sūt q̄ gr̄e dei vltro se offerēti & gr̄anter. aditū cordis p̄bere recusant. cā q̄ p̄uis mo ribus impugnāt. Job. xxj. Qui dixer̄t dño deo. Recede a nobis sc̄iam viaz tuaz nolumus. Et puer. j. Vocauī & renuistis. Vñ & ap̄ls suis discipulis ne se gr̄e dei subtraherent dicebat Hebre. xij Cōtemplantes ne q̄s desit gr̄e dei. glo. quā būane p̄untatis meritū a se repellit. Exemplū ca. viij. O. Contra tercios q̄ scz a gr̄a excidūt dicit ap̄ls Gal'. v. Euacuati estis a x̄po. q̄ in lege iustificamini a gr̄a excidistis. Glo. Ambro. i. gr̄am habitā amisistis. Tales sunt q̄ post acceptā gr̄az in baptismo vl' p̄nīa redeūt ad peccata. De q̄b' in can. iude. Subintroierūt q̄dā impij dei nr̄i gr̄am transferentes in luxuriā. Exemplū ca. ix. D. Taliter nō excciderat a gr̄a ap̄lus Vñ Ro. v. Justificati ex fide pacē habeamus ad deū p dñm nr̄m ihesuz x̄pm p̄ quē accessum h̄emus in gr̄am istā in q̄ stamus. s. nō vacillando. nō cadendo Quia puer. xxvj. dicit. Sicut canis q̄ reuertit ad vomitū suū. sic imprudens q̄ reiterat stulticiā. Sicut dz. ij. Pet. ij. Melius erat eis viā iusticie nō agnoscere p̄pter maiorem penā in inferno. Vñ Luc. xij. Seruus qui scit voluntatē dñi sui & nō facit plagis vapulabit multis Exemplū in vitis patz de quodā sācto patre qui mortuo capite inuento cū p̄cepisset in vtute dei capiti. rndit se fuisse sacerdotē idoloz. & esse ip̄m p̄funde in inferno. verūtamen x̄pianos p̄fundius Exemplum ca. ij. A.

De euangelio. Sermo. CXLI.

DEus propic' esto mihi pctori. Luc. xviij. Hec est oō publicani de pctīs suis penitētis & miam mucniētis. Et nota q̄ effectuose rogauerit pensando dictōes oronū. Et primo dicit. Deus. Et ideo patiens dulcis & misericors. Patiens pcōrem ad pnīam expectando Esa. xxx. Propterea expectat vos dō vt vī misereat. Sap. xj. Dissimulans peccata hoīm p̄pter pnīam. Ezech. xxxiij. Nolo mortē pctoris q̄ vt p̄uertat & c̄. Item dulcis expectatū dulciter reuocando. Can. vj. Reuertere reuertere. Esa. xliij. Reuertere ad me quoniā redemi te. Item misertoris reuocatum misericorditer suscipiendo Luce. xv. de filio p̄digo. quē pater redeuntem misericorditer recepit. Adapta de q̄monē in q̄dragesima eiusdē parabole. Et Iere. iij. Reuertere ad me & ego suscipiā te. Propicius esto fragilitatē meā respiciendo Job. x. Memento queso q̄ sicut lutū feceris me. Ps. Recordatus est q̄m pulvis sumus. Item p̄picius esto peccata cōdonando. Si iniq̄tates obseruaueris dñe quis sustinebit. Q̄z b' nō facies q̄ ap̄d te p̄piciatio est. Item p̄picius esto penā eternā in transitoriā cōmutando Job. vj. Hec mihi sit cōsolatio vt affligens me dolore nō p̄cat. Greg. Sancti temporalem penam lucrū putant. quia per hanc euadere eternā nō dubitāt. Aug. Hic vre hic seca. Exemplū in p̄mptuario ca. iij. O. Mihi q̄ē scz tu dñe fecisti. Ps. Ipse fecit nos. Eph'. ij. Ipsius em̄ sumus factura. Item mihi quez incompabiliter redemisti. j. Petri. prio. Non corruptibilibus auro vel argento redempti estis. Iez mihi cui ab eterno regnū p̄parasti. Matth. xxv. Venite benedicti patris mei. percipite paratum vobis regnum. Peccatori scilicz peccatū meū cognoscenti. ps. Iniquitatē meā ego cognosco. j. Reg. vlt. Ego sum qui peccaui. Et puer. xxviij. Qui abscondit scelera sua nō dirigēt. Item peccatori scilicet peccato recedenti. et id cōtemnenti. Job. x. Vade tā amplius noli peccare. Eccl. xxj. Fili peccasti non adiectas iterum. Item peccatori humiliter p̄ peccatis deprecanti. Unde nec oculos ad celum leuabat dicēs.

¶ Propicꝰ esto mihi pctōri. Et qꝫ sicut dicit Ecc̄, xxv. oro hūliantis se penetrabit nubes. ideo exaudita est oro eiꝰ. Quia descendit hic iustificatus in domū suā. Exemplū ca. j. J.

De eūāge. Sermo. CX[illegible]

QUus propicꝰ esto mihi pctōri. Luc̄. xviij. ℟

¶ In his verbis ⁊ factis publicani forma ꝑe penitentis innuit. Duo aūt principalit̄ circa ipm oñdunt. vicz salubris ꝓpctis depcatio. cū dicit. Deus ꝓpicꝰ esto mihi pctōri. Et remissiōis ꝓsecutio. q̄ notat̄ cuz dr. Descendit hic iustifi. in domū suā. Ad ℔ aūt vt salubris fieret ipsius depcatio. tria ipm ꝓmouerūt. scz timor. pudor. ⁊ dolor. Nam ex timore alonge stabat. ex pudore oculos ad celum nō leuabat. ⁊ ex dolore pectus suū pcutiebat dicēs. Deus ꝓpicius esto mihi pctōri. Timebat em̄ ꝓpter offensam lese maiestatis. ꝓpt̄ qō longe stabat exemplo suoꝝ q̄ q̄n ꝓpter offensam grauem extra curiā dñoꝝ suoꝝ eiciunt. q̄diu sunt in odio ad curiā appropinq̄re nō ꝓsumūt. Sic q̄ mortalit̄ peccat grauiter maiestatē dei offendit. intantū q̄ nullus est adeo amicꝰ ei ⁊ ita carus q̄n q̄cito peccet mortalit̄ sepet eū a sui societate ⁊ suoꝝ. In signū huiuꝰ lucifer pulcerrimū angeloꝝ q̄cito peccauit. tā cito ipm de curia regni celestis eiecit. ⁊ adam de curia paradisi. ¶ Pro quo dicit Esa. lix. ¶ Peccata vra diuiserūt inē vos ⁊ deū vrm. Et q̄diu est q̄s in pctō tam diu est in ipsiꝰ odio. Altissimus ei odio hz pctōres. Sicut dr Ecc̄. xij. Unō publicanus hic qꝫ sciebat se ex offensa in dei odio ad ipsius sacra loca tanq̄ ad curiam timebat appropinq̄re. ꝓpter quo ⁊ longe stabat. ¶ Hic timoꝝ est bonꝰ in peccatore. Est em̄ initiū bone vite. Unde ꝓuer. j. Initiū sapie timoꝝ dñi. Uñ peccatū expellit. Ecc̄. j. Timoꝝ dñi expellit pctm̄. ⁊ ꝑparat ad pniam. Uñ Ecc̄. ij. Qui timent deū ꝑparabūt coꝛda sua ⁊ in ꝓspectu illius sanctificabunt aīas suas. Nā hic timoꝝ ꝑm augm̄. inducit amorē sicut seta filū. Ex ℔ q̄ timore a longe stabat. Exemplū ca. j. F. ¶ Jtē ex pudore oculos ad celū leuare nolebat. Mos em̄ est hoīm vt q̄n coꝛa aliq̄bus deformia ⁊ abominabilia fecerūt multū erubescūt illos aspicere. Sic hic publicanus nolebat oculos ad celū leuare. qꝫ ꝓtra totā celestem curiam ḡuiter excesserat. q̄n coꝛa deo ⁊ oīm sanctoꝝ oculis tā detestabilia ⁊ deformia perpetrauit. Nihil em̄ pctō mortali deformius ⁊ detestabilius est. qō ꝑz ex eo q̄ turpissima ⁊ ꝺetestabilis creatura q̄ ꝺr dya abolus nihil hz deformitatis ⁊ abominatiōis nisi rōne peccati. q̄diu em̄ sine pctō fuit pulcerrimus fuit ⁊ delectabil. ⁊ ꝑ pctm̄ deformis ⁊ detestabilis factꝰ fuit. Uñ ps. de pctōribus dicit. Corrupti sunt ⁊ abominabiles facti sunt in studijs suis. Exemplū cap. vj. A B. Sic cū publicano ꝺe ꝓfundebat esdras de pctō cōmisso cū dixit. Dñe deus meꝰ cōfundoꝝ ⁊ erubesco leuare faciē meā ad te. q̄m iniq̄tates nre multe sunt ⁊ creuerūt vsq̄ ad celū. ibi em̄ oīa nuda sūt ⁊ apta. Hec est ꝓfusio bona ⁊ adducēs gl̄iam. Uñ aug̃. Est ꝓfusio talis q̄ est ad hoꝛā. que q̄dem ꝓdest scz turbatio animi respicientis pctā sua. ⁊ respectio ne hoꝛrentis. ⁊ hoꝛroꝛe erubescentis ⁊ ruboꝛe coꝛructis. talt ꝓfusione volo cōfundi nō eterna. a qua pctōr cupio liberari. Sic g̃ publicanus qꝫ in celū peccauerat ꝓpter pudoꝛē nolebat oculos ad celū leuare. Exemplū ca. j. J. ¶ Jtē ex dolore pectus pcutiebat in quo s. coꝛ erat. vñ totū malū ꝑcesserat. Mos em̄ est plerisq̄ vt q̄n aliquo membꝛo vl lingua vel oculꝰ vel alijs offendūt istud ꝑalius castigant ⁊ arguūt dicētes. cur tantū loqueris. Sic publicanus qꝫ ofa de coꝛde ꝓcesserūt. Sicut dicit dñs. de coꝛde exeūt homicidia. fornicatiōes. ⁊ furta ⁊c. ideo in signū doloꝛis pectus pcutiebat in quo coꝛ erat. Dolebat em̄ q̄ ꝓpter pctm̄ adeo dñm misericordes

offenderat.cuius misericordia ab eterno ⁊ vsq; in eternū sup timentes eū. Ité dolebat q̄ se eterno regno priuauerat. Nec; ei fornicatores nec; alij pctōres regnū celoꝝ ꝓsequūt. Ité dolebat q̄ se eterne morti obligauerat. Stipendia em̄ peccati mors. Bonus hic dolor q̄ licz breuis tm̄ liberat ab eterno. Aug⁹. Melior est modica amaritudo in faucibus q̄ eternū tormentū in visceribus Exemplū cap.ij. K. Hic g̃ ex timore a longe stabat.ex pudore oculos nō leuabat.⁊ ex dolore pectus pcutiebat dicens. Deus ꝓpic⁹ esto mihi pctōri. In hac aūt oratione primo recognouit potētiā cū dicit. Deus. Nemo em̄ pōt pctā dimittere nisi solus deus. Ité exposcit miam.cū dicit. Esto.ps. Am̄ apud te ꝓpiciatio est. Ité suā oñdit indigentiā cū dicit. Mihi pctōri.ps. Am̄ infirm⁹ sum sana me. Propicius esto g̃ mihi pctōri.⁊ b̄ triplr.s.mihi pctā ꝓdonādo vt marie magdalene cui dimissa sūt peccata multa q̄m dilexit multū. Ité ꝓpicius esto mihi.s.futurā penā in tpale cōmutando vt latroni.cui dictū est. Hodie mecū eris in paradiso. Ām aug⁹. Hic ure hic seca. Excedit em̄ illa oēm penā tpalem. Exemplū ca.iij. Ité ꝓpic⁹ esto mihi scz tāq̄ ouē inuentā ad ortile vite eterne reportando. q̄r oñs sctōs q̄ibi sunt deportauit. Vere salubris hec publicani ꝓpt̄ p̄dicta deprecantis depcatio. q̄ secuta est eā pctōr remissio. q̄ descendit hic iustificat⁹ in domū suā. Hec mutando dextere excelsi. Ascendit aūt ad tēplū publicanus ⁊ descendit de tēplo iustificatus. in quo innuit q̄ q̄ntūcūq; sit pctōr si ad ecclīaz veniens p̄dicto modo orauerit ibidē a pctō absoluit. Ām in vitis patꝝ cū paulus simplex videret iter utrantes ecclīaz q̄ndā h̄ntē nigrū vultū.a demonibus gaudentibus incathenatū. ⁊ angelos remotos ⁊ tristes.cūq; querteret se ad oꝝem flens ꝓ eo q̄ vīderat. surgens vidit illū pulcrū quē prius viderat nigrū ⁊ solutū.⁊ angelos circa tpm letantes ⁊ demones remotos ⁊ tristes. Cūq; eū ⁊ alios ꝓuocaret vt videret mirabilia dei. ille adiuratus dixit se pctōrē. sed audito in ecclīa verbo. Esa.j. Lauamini mundi estote.auferte malum ob oculis vestris cōpunctus fuerat.

Dñica.xij.de epistola.

Sermo.CXLIII.

Non q̄ sumus sufficientes cogitare aliq̄d a nobis q̄si ex nobis.ꝫ sufficiētia nr̄a ex ō dē.ij.Cor.iij. Ad In ỹbis istis apls duo oñdit.s.nr̄m defectū.cū dicit. Nō q̄ simus sufficientes aliquid cogitare a nobis. Et diuine ỹtutis effectū.cū subdit. Sz sufficientia nr̄a ex deo est. Defectū oñdit oīmodū. q̄ nec etiā in mīmo p nos mereri possumus. Tribus em̄ modis mereri possumus.s.cogitatione.locutiōe.⁊ opatiōe. In q̄bus oībus sine deo mereri nō sufficimus. Nam nec cogitare sicut h̄ dicit apl̄s nō sumus sufficiētes cogitare. Nec loqui. Prouer. Dei est gubernare linguā. Ām Matth xij. Nō em̄ vos estis q̄ loq̄mini ꝫ spūs p̄tis vr̄i q̄ loquit̄ in vobis. Ité nec opari. Esa.xxvj. Omnia opa nostra opatus es in nobis. Primū scz cogitare ē vtile ad merendū ꝫ loqui vtilius. oparī aūt vtilissimū. Sz cū minimo horū trium scz in cogitatione sicut oñdit apl̄s ad me redū nō sufficimus ad diuine virtutis effectū ꝑ auxilio recurramus vt nostra sufficientia ex deo sit. vtile em̄ est ⁊ meritorie cogitare. Sunt aūt q̄nq; q̄ vtiliē ⁊ meritorie hō cogitat. Primū est peccata vt defleat.ps. Cogitabo ꝑ peccato meo. Extria dz de peccato flendo cogitare.s.q̄ tanta numero cōmisit. Ps. Lauabo p singulas noctes.i.peccata.lectū meū lachrymis meis stratū meū rigabo. Item q̄ tā grauia ⁊ abominabilia cōtra deo ⁊ angelis facere nō erubuit. Esdre.ix. Dñe confundor ⁊ erubesco leuare faciem meā ad te ꝓpter multitudinē iniquitatū. Exemplū ca.vj. A. Ité

debet cogitare de tempe peccatoꝝ. q. s. tanto tempe in ipsis stetit Esa. xxxviij. Recogitabo tibi oēs annos meos in amaritudine aīe mee. B Secūdo debet cogitare quō in bonis spūalibus pficiat. Prouer. xxj. Cogitationes robusti semp in abūdantia. vt scz semp in bonis abūdet. Sicut dauid pficiens semp se melioꝛ apparebat. Re. iij. Ad hunc pfectum debent eū mouere tria. vicz vt temptationes dyaboli euadat. Hiero. Semp aliquid operis facito ne te dyabolus inueniat ociosum. Ezech xvij. Hec fuit iniqtas sodome saturitas panis ⁊ ocium. Item vt tps merendi nō negligat. Gal. vj. Dū tps habem? opemur bonū ad oēs. Eccs. ix. Qd cūq; potest manus tua instanter opare quia nec sapia nec scientia nec opus nec ratio sunt apud inferos quo tu pperas Apoc. xiij. A modo eī iam dicit spūs vt requiescant a laboꝛibus suis. opera eī illoꝝ sequunt illos. Item vt pmiū augmentet. Luc. xvj. Eadem mensura qua mensi estis remetiet vobis. Ps. Reddes vnicuiq; ꝓm opa sua. E Tercio debet cogitare de morte. Eccs vij. Melius est ire ad domū luctus q̄ ad domū conuiuij. In illa eī admonetur finis ho. ⁊ viuens cogitat quid futurū sit. Et circa hoc debz quatuoꝛ cogitare scz moriendi necessitatē ⁊ facilitatem ⁊ mortis ppinquitatē ⁊ dubietatem. De primo scz necessitate. Ps. Quis est hō qui viuit ⁊ nō videbit mortē. j. Corinē xiij. Quotidie moꝛimur. ij. Reg. xiij. Oēs moꝛimur ⁊ quasi aque dilabim in terram que nō reuertunt. Aug. Tē pus pūctis vite nihil aliud est q̄ cursus ad moꝛtem in quo nemo paululum tarde vel tardius ire pmittit. sed oēs pari modo vigent. Bene. In hoc fallimur q̄ moꝛtē nō pspicimus. pūctum eī diez cū moꝛte diuidimus. ⁊ illa nō habet pte deteꝛiozem quia totū quod trāsijt vite nostre raput. ⁊ nos nō habemus nisi instans pns. Nullus raptoꝛ violētioꝛ q̄ moꝛs. quicqd in manibus est de pśenti ꝙcito venit totū rapit. I Itez de secūdo. scz de facilitate. Prouer. xx. Lucerna dñi spiraculū hominis. Quia sicut lucerna vento exposita de facili extinguitur. Prouer. xxiij. Lucerna impioꝝ extinguetur. Fragiliꝛ est eī hō aliquo vase vitreo. ligneo. luteo. q; si vas vitreus potest aliquo duro frangi. eī nō potest submersum aliquo modo extingui. Item ligneum ⁊ si igne vrit aqua nō leditur submersum. Item luteū aquā tenet ⁊ igne solidat. Homo vo ab oīnibus his ledit ⁊ destruit. Potest eī homo lapide frangi. igne exuri aqua extingui. per coꝛruptū aēr interfici. quod non vas lapideū. Item magne fragilitatis homo est quia ex pūctura vnius acus potest moꝛi. etiaz ex eo sine quo nō potest subsistere sicut est cibus ⁊ potus freq̄nter potest moꝛi. Ecc. ꝓpter crapulā multi obierūt. I Item de tercio. scz de mortis ppinquitate in cantico moysi. Juxta e dies pditōis. Multi ei se longe a morte credentes subito coꝛruerūt. Sic pharao ⁊ egyptij credentes se filios israel p̄ sequi subito in mari perierūt. Exo. xiij Sic dathan ⁊ abyron sacerdocio ambientes. subito a tra absoꝛpti sunt. Numeri. xvj. Sic sennacherib exercit? ei? cum gloziet capere hierusalē centū octagintaq̄nq̄ milia subito incinerati fuerunt. ⁊ sic de multis alijs. Exemplū ca. v. A. I Item de quarto scz de mortis dubietate. Ecc. ix. Nescit homo finem. Nescit homo statū in quo moꝛiatur scz in bono vel in malo. in charitate vel extra charitatē. Item nescit hō vtr senex vel iuuenis. diues vel pauper. compos mentis vel mente alienatus. Item de loco dubiū est. nescit eī vtr moꝛiat in mari vel in terra. in patria sua vl extra. in aere vel in igne. Premisse aute de moꝛte cogitatio tria facit. Facit eī bene disponere. p̄sentia. Esa. xxxviij. Dispone domui tue. quia moꝛieris ⁊ ⁊ nō viues. Secūdo ꝓtēnere terrena. Hiero. Facile ꝓtemnit oīa qui se cogitat moꝛiturū. Item facit vitare pec-

cata. Eccl. viij. Memorare nouissima tua ⁊ in eternū nō peccabis. Et cōtra rio q̄ nō cogitant de morte oībus peccatis sordidant. Treñ. j. Sordes eius in pedibus eius. i. in affectionibus ⁊ non est recordata finis eius. ℣ Quarto debet cogitare iudiciū extremū. vt expauescat. De iudicio require in dñica. Tunc videbunt filium hominis venientem. De penis inferni debet tria cogitare homo. scz penaꝝ multiplicitatem. acerbitatem. ⁊ perpetuitatē. De primo ps̄. Ignis grando niꝝ glacies spūs procellarum. de secūdo ⁊ tercio Math. xxv. Ite maledicti in ignem. ecce acerbitas. eternum. ecce perpetuitas. Exemplū capl̄o. j. ℣. ℣ Quinto debet cogitare de p̄senti miseria ⁊ futura gloria. vt exardesca. ps̄. Super flumina babylonis illic sedimus ⁊ fleuimus dū recordaremur syon. id est celestis speculet beatitudinis. De qua ꝑ multa delectabilia cogitare debeamus require in sermone. Homo quidam fecit cenaꝝ magnam.

De euangelio. Sermo. CXLIIII.

Hēducūt ei surdū ⁊ mutū ⁊ deprecabant. vt imponat illi manū. Marci. vij. ℣ Exposita ad litterā hystoria. ad spiritualem instructionē ꝑtinet q̄ hic surdus ⁊ mutus peccatorem designat. In premissis verbis duo sūt principaliter cōsideranda. Primo ꝑ graues infirmitates sequūt petā scz surditas ⁊ mutitas ibi. Adducunt ei surdum ⁊ mutū. Secundo que ad curationem. hoꝝ sunt necessaria. quia ecclesie ⁊ sanctoꝝ oratio. cū dicit. Et deprecabant. ⁊ manus dei ꝑ castigationē imposito. cū addit. vt imponat illi manū. Surditas aūt est circa auditū verbi dei. mutitas circa confessionē ꝓpriꝝ peccati. Et hec surditas spiritualis ꝓuenit ex quatuoꝝ iuxta quatuoꝝ causas surditatis corporalis. Prima causa surditatis corpalis est ex improportione sonus ad organum. sicut contingit illis qui ex immoderato sono tonitrui obsurdescūt. vel aque sicut illis contingit qui circa vehementē sonū aquaꝝ morant. sicut refert Ambro. in libro exameron ō illis qui circa nilū vbi cadit de montibus morant vl̄ quorū vehementibus ictibus malleoꝝ aures innouant. sicut cōtingit fabris maxime qui caldaria faciūt qui multū obsurdescunt. Sic etiam surditas spiritualis causatur ex improportione sonus verbi dei ad intellectū. Unde Job. vj. cum diceret dñs discipulis. nisi manducaueritis carnem filij hois ⁊ biberitis eius sanguinem nō habebitis vitaꝝ in vobis. multi nō valētes intelligere abierūt retro dicentes. Durus est hic ꝛmo ⁊ quis potest eū audire. sicut ⁊ vsq; hodie multi facti sunt heretici. de sacramēto trinitatis ⁊ corpis christi. ⁊ de multis talibus. quia intellectum ipsoꝝ excedebant. Secunda causa surditatis corporalis est ventositas inclusa tympano capitis vel cōcauitate auris. Juxta quā sumit secūda surditas spiritualis que est curiositas mentis. quid enim est curiositas nisi quedaꝝ ventositas in cōcauitate mentis. ⁊ ꝓpterea tales nō possunt audire nisi mirabilia ⁊ noua sicut ariopagite. j. Thi. iij. Erit tempꝰ cum sanam doctrinam nō sustinebunt ⁊ a veritate quidem auditum auertent ad fabulas autem conuertent. Exemplū capl̄o. viij. ℣ C. Tercia causa est ex aliqua ymissiōe auris opilatio. sicut patet in aspide. que vnam aurem obturat cauda ⁊ aliam terra vt non audiat incantatorem. Et hec fit spiritualiter per ymissionem auaricie coꝝ. ps̄. Sicut aspidis surde ⁊ obturantis aures suas que nō exaudiet. Hoc patꝝ in adolescēte. Math. xix. Cui cum dixisset dñs. Si vis perfectus esse vade ⁊ vende oꝛa ⁊ da pauperibus. Ad iuuenis audiens abijt tristis. erat em̄ habꝫ

habens possessiones. ¶ Quarta causa est fluxus humorum impediens viam ꝓtutis auditiue. iuxta que est spūaliter fluxus carnalis voluptatis. Eccī. xxij. Verbū sapiens quicūq; audierit sciens laudabit. audiuit hoc luxuriosus ⁊ displicuit ⁊ ꝓiecit illud post dorsum suum Pater ꝟ ex herode ⁊ herodiade. Marci. vj. Non licz tibi habere xc̄. ¶ Secūda grauis infirmitas que consequit peccatum est mutitas. ⁊ hoc ꝓtuz ad peccati confessionē. Que aūt si causa mutitatis ostendit euangelū cū dic̄ Solutū est vinculum lingue eius ⁊ loquebat recte. ergo vinculum lingue est causa mutitatis in confessione. Est aūt triplex vinculū quod linguam ligat ne peccatū confiteat. Primū vinculū lingue est timor recidiuandi. pō. Trepidauerūt timo. vbi nō erat timor. Ut vere de hoc nō est timor si tria ꝯsiderantur. vicz hostis debilitas. sanctoꝝ supportans societas. ⁊ auxilij diuini securitas. De primo scz de hostis debilitate Esaj. Incuruare vt transeamus. Non potest transire nisi primo nos sponte ⁊ voluntarie incuruemur. Bern̄. Diaboli est ꝓ temptationes excitare sed in te est si volueris dare aut negare assensum. Grego. debilis est hostis quin nō pōt vincere nisi volentem. Unū nec Math̄. viij. in porcos intrare. nec vnam oviculam iob potuit auferre nisi permissus. Unde Jac̄. iiij. dic̄it. Resistite diabolo ⁊ fugiet a vobis. Exēplū ca. xij. ¶ Est Secundū quod timorē tollit ē sanctorū supportās societas. Peccatoꝝ em̄ dū erat in peccatis solus erat. sed post cōuersionem associatur exercitui sanctoꝝ ⁊ iustoꝝ qui sunt in ecclesia. De hac societate dicit Judith. xv. q assyrij q deuorantes interp̄tant nō adunati. in fugam ibant p̄cipites. filij aūt israel vno agmine persequentes debilitabāt eos quos inuenire poterant. Ideo in Tañ vj. dic̄it. ecclesia terribilis vt castroꝝ acies ordinata. Quia Prouer. xviij. Frater qui iuuat a fratre quasi ciuitas firma. Et adapta quibus modis iuuant seinuicem. sicut oratiōibus. exhortationibus. ⁊ alijs multis. supportantes inuicem in vinculo charitatis. Exemplū capko. vj. E. Tercū quod tollit timorē recidiuatiōis est diuini auxilij securitas Pō. Dñs defensor vite mee a quo trepidabo. Idem. Dñs adiutor ⁊ ꝓtector est omniū sperantiū in se. Aug⁹. Proijce te in deum quia non ita crudelis vt se subtrahat ⁊ te cadere permittat. ¶ Secundū vinculū quod linguā ligat ne ꝓfiteatur est ō dei misericordia ꝓsumptio. Eccī. v. Non adijcias peccatum sup peccatū. ⁊ ne dicas miseratio dei magna est. multitudinis peccatoꝝ meoꝝ miserebit̄. Hanc aūt ꝓsumptiōz tollunt trta si ꝯsiderant scz iusticie dei inflexibilitas. ꝓ diutina expectatiōe seueritas. ⁊ future cōminationis asperitas. ¶ De primo scz de inflexibilitate diuine iusticie dicitur Prouer. vj. zelus ⁊ furor viri nō parcet. Grego. Qui legitur pater misericordiaꝝ ⁊ deus totius consolationis. legitur ⁊ deus vltionū dñs deus vltionū. legitur etiaz deus iudex iustus. legitur etiam terribilis sup filios hoīm. ¶ De secundo scz de seueritate dei ꝓ expectatione. Esa. xvij. Diu silui patiens fui. sicut parturiens loq̄r. Ecclesiastici. v. Ne dixeris peccaui. et quid mihi accidit triste. altissimus enim est patiens redditor. Treñ. j. Vocauit ad me tp̄us. Exemplū cap̄. ix. A. ¶ De tercio scz de asperitate cōminationis. Pō. Nisi cōuersi fueritis gladiū suum vibrauit. arcum tetendit. sagit. suam arden. effecit. Soph̄. ij. Uisitabo super viros defixos in fecibus suis. A ¶ Tercū vinculum quod linguam ne peccata cōfiteat. est ꝓpter multitudinē ⁊ magnitudinem peccatoꝝ remissionis desperatio. Prouer. xviij. Impius cū in pfundum peccatoꝝ venerit ꝯtemnit. Hanc aūt desperationē tollūt tria si ꝯsiderātur scilicet peccatoris diutina expectatio. eiusdem crebra vocatio. ⁊ benigna peccatorum susceptio. ¶ Ut primum

tollat desperationē.scz diutina expectatio. Esa.xxx. Propterea expectat vos deus vt misereat vestri. Bap.xj. Dissimulans pctā hoīm ppter penitentiam Ezech.xxxiij. Nolo mortē peccatoris sed vt puertat & viuat. Q secundū scz crebra vocatio tollat desperationē patet Can.vj. Reuertere reuertere sunamitis reuertere reuertere Iliere. Tu aūt fornicata es cū amatoribus mltis reuertere ad me. Tercīū quod tollit desperationē est peccatoꝝ redeūtū benigna susceptio Exemplū Lu.xv. de filio pdigo redeūte ad patrē cui pl̄s longe occurrēs etiā in amplexꝰ ruit oscula dedit pstimā stolā & alia bona restituit.quiuiū instaurauit. Adapta de ymone eusdē pabole.reḡre in q̄dragesima Si ista pctōr ꝓsideraret mutꝰ in ꝓfessione nō remaneret. Hz qz hec non ꝓsiderat & in surditate & mutitate remanet. B Ostēdit duo ī pmissis verbis ad curatōez hoy necessaria. Primū est sanctoꝝ & ecclesie oratio.cū dicē Deꝑcabanť illū. Multū em̄ tali pficit sanctoꝝ oratio Ūñ.j. Joh.v. Qui scit fratrē suū peccare petm̄ nō ad mortez petat pro eo & dabit ei vita. Ūñ Act.xij. ꝑ petro incarcerato orō fiebat sine intermissione ab ecclesia ad deuꝫ p eo. Sic facit & hodie ecclesia p spūalit̄ incarcerato. Proficit et tali ad curationez manus dei ad flagellationē impositio Ūñ sequit. Ut ponat illi manū. Hāc manū castigatiōis senserat. Jo.xix. cū dicebat Miserimini mei miserimi mei saltē vos amici mei.qz manus dñi tetigit me. Hec impositio manꝰ plus pficit in spūaliter infirmo q̄ aliqō genꝰ curationis.plus em̄ pficit vna grauis infirmitas in peccato obstinato surdo & muto q̄ centū p̄dicatiōes. Ūñ sequit̄ in euangelio q̄ ad manus impositōez solutū est vinculū lingue eius & loquebat recte. Tūc em̄ hūliat̄ sub potenti manu dei.& p cōfessōre mittit.& loquit̄ oīa recte confitendo.aures apiunt̄ ad cōsilia.pmittut restitutiones.et vtinaz tanta posset adīplere q̄nta tūc pmittit facere. De quo si vis plus loq̄.reḡre in ymōe Petrꝰ ad se reuersus dixit. Nūc scio vē. Exēplū ca.xvj. D.E.ca.ij. B.

Dñica tredecima de epla.

Sermo.CXLV.

Hbrae dicte sunt pmissiones & semini eiꝰ. Gal. iij. E Glosa dicit pmissiones.i. eterna beatitudo. Et dic̄ pluraliter pmissiones qz pluries facta est.et nō solū abrae sed etiā semini eiꝰ.i. imitatoribus. Simus g̃ imitatores abrae in sex.vt cū abrāa vitā eternā pmissaz ꝓpendamus. Simus g̃ primo ī fide cū abrāa firmi & stabiles. De quo Ro.iij. In pmissione dei nō hesitauit diffidentia sed cōfortatus est fide plenissime sciēs qz quecūq̄ pmisit deꝰ potens est facere. Et talib⁹ pmittit vita eterna. Ūñ Gal.iij. Cōclusit scriptura oīa sub peccato vt pmissio ex fide iesu christi daret credentib⁹. Ūñ bñ hortat aplus Hebre.vj. Non segnes efficiamini imitatores eoꝝ q̄ in fide et patiētia hereditabūt pmissiones. sine fide em̄ impossibile est placere deo. Ūñ Hebre.iij. dicitur. Quibus iurauit vt non intrarent in requiez eius nisi illis qui increduli fuerunt. Et videmus qz non potuerūt intrare propter incredulitatem. Secūdo simus cum Abraam spe gaudentes.qui sicut dicit Roma.iij. contra spem in spem credidit. Unde Gal.iij. Nos aūt sm̄ isaac pmissionis filij sumus. glo.i. ad similitudinez isaac q̄ interpt̄ risus.in quo signat̄ q̄ in letitia deo seruire debem⁹ nō ex tristitia vel ex necessitate. Totus est de glosa. Et hoc facere debem⁹ sperantes ꝓsecq̄ pmissum. Ūñ Hebre. vj. Fortissimū solaciū habemus q̄ confugimus ad tenendā ꝓpositā spem.quā sic̄ ancboꝝ habemus asse tutā ac firmam intrēdentē vsq̄ ad interiora velaminis vbi p̄cursor ꝓ nobis introiit ihesus.

¶ Tercio debemus exēplo Abrae esse caritate feruentes. De quo habemus Gene. xviij. q̄ feruenter tribus viris trinitatem personarum designabāt fuuit. Vñ t vxori dixit. Accelera et misce tria sata farine. t ipse cucurrit ad armentariū. Itē respectu pximi q̄ feruenter p peccatoribus orauit q̄n dixit de sodoma. ¶ Primo de quinquaginta si iustī inuenirent in ea q̄ pceret. Et sic orādo descēdit vsq; ad decē. Qui cū inuēti nō fuissent. p liberatiōe loth solicitus multū fuit. Certe caritas vigebat eū. Et certe sic diligentib⁹ pmittit vita eterna. Vñ Jac. j. Beatus vir q̄ suffert tentationez. Et sequit Accipiet coronā vite quā pmisit de⁹ diligentib⁹ se. De his tribus. s. fide spe t caritate. Hebre. xj. Fide abraā demorat⁹ est in terra pmissiōis. t post cū isaac t iacob coheredib⁹ repromissionē eiusdē. Hic exponit glosa sup illō Matth. Abraā genuit isaac. isaac genuit Jacob. Per abraā intelliguntr fide stabiles. p isaac spe gaudentes. p iacob caritate feruentes. ¶ Quarto debemus esse cum abraā in tribulatōe patētes. De abraam dr Gen. xxj. q̄liter patiēs fuit p tra eos q̄ sibi puteos abstulerūt. Itē ō eo legit Hebreor. vj. lōganimiter ferens adept⁹ ē repromissionē. i. vitā eternaz. Vñ vt idē cōsequi possim⁹ dicit apl's ad Hebre. vj. Nō segnes efficiamini vere imitatores eor q̄ fide t patiētia hereditabunt pmissiōes. glo. i. vitā eternam Exēplū ca. xvj. E. ¶ Quinto debem⁹ esse cū abraā hospitalitatez secrantes. De cuius hospitalitate t pietate inuenies multa cōmendabilia. Gen. xviij. Si inqt inueni gratiam in oculis tuis ne trāseas seruū tuū. sed afferā paurillū aque t lauent pedes vestri. t requiescite sub arbore. ponāq; buccellaz panis t roborēt cor vestrū. t postea trānsibitis. Curialitatis exemplū dat in hoc q̄ nō expectauit vt ipsi hospicium peterēt. sed ipsos hūiliter rogauit; vt ad eū declinarēt. Vñe inqt si inueni grām coram oculis tuis ne trāseas. Itē in hoc q̄ modicū pmisit t multū pparauit. pmisit buccellā panis t pparauit vitulū tenerrimū t optimū. Pcuotio vo circa hospites notat in occursu eorū. in pedū ablutiōe. in pparatiōis acceleratione. itē q̄ in ppria psona eis ministrauit. Ad hāc hortat nos apl's Hebre. xiij. Hospitalitatē nolite obliuisci. per hāc q̄daz placuerūt deo. q̄ pleriq; non solū angelos sed etiā ipum deū recipe meruerūt. Sicut ostēdit btūs Grego. in omelia paschali. Exemplū etiaz de b in pmptua. ca. xvij. f. Et talibus vita eterna pmittit. Vñ. j. Thi. iij. Pietas ad oīa valet pmissionē hūs vite q̄ nūc est t future. glosa. habens hic diuitias t gloriā. t in futuro vitā eternā. ¶ Septo debemus esse cū abraā contemplationi vacantes. Vñ de abraā dr Gen. xxij. q̄ ipse cū ad terrā visionis. i. ptemplationis accederet segregando se ab alijs. sicut pceptauerat. dixit ad pueros suos. Expectate hic cum asino ego t puer illuc vsq; pgerātes. post q̄ adorauerimus reuertemur ad vos. ps Glō gaui fugiēs t māsi in solitudine. expectabā eum q̄ saluū me fecit. Et talibus fit pmissio. Vñ Act. j. Precepit illis ab hierosolimis ne discederēt. sed expectarent pmissionem patris. De hac pmissione prima Joh. ij. Hec ē pmissio quā ipse pollicitus est nobis vita eterna. Habentes igit pmissiōes dictas. mūdemus nos ab omni inq̄nāmēto carnis t spūs vt eas cōsequi valeamus. Ad quod nos pducat. q̄ vi. tē. Exemplū ca. xv. B.

¶ De euangelio.

Sermo. CXLVI.

Homo quidaz descendebat ab hierusalē in hiericho t incidit i latrones. Lu. x. E. ¶ In hac pabola duo primapaliter ō signant. vicz peccatoris miseria t saluatoris misericordia. ¶ Miseria

peccatoris innuit et multoꝝ maloꝝ ꝓpter peccata incursione. q̄ tangit ibi. Homo quidā descendebat ab hierusalē in hiericho et incidit in latrones qui etiā expoliauerūt eū et plagis impositis abierūt semiuiuo relicto. Ex ista saluatoris innuit in pcōris oīmoda curatiōe. ibi. Samaritanus aūt q̄dam iter faciens venit secus eū et videns eū misericordia motus est. et appropians alligauit vulnera eius infundens oleū et vinū. et imponēs illū in iumentū suū duxit in stabulū et curā egit. Mala aūt que hō ꝓpter mortale peccatuz incurrit q̄tuor in p̄missa pabola innuunt. Primū est q̄ ab ecclesia fideliū sepatur. qđ tangit ibi. Quia descēdit ab hierusalē in hiericho. Secundū est q̄ demonib⁹ subiicitur. ꝓ quo dicit. q̄ incidit in latrones. Tertiū est q̄ virtutibus et oīb⁹ bonis opib⁹ priuat. ꝓ quo dicit. q̄ incidit in latrones q̄ expoliauerūt eū. Quartū est q̄ in bonis naturalib⁹ vulnerat. ꝓ quo dicit. Et plagis ip̄positis abierunt semiuiuo relicto.

Primū est ergo q̄ hō ꝓpter peccatū ab ecclesia fideliū sepat. qz statim cum mortaliter peccat descēdit ab hierusalē. i. ecclesia militante q̄ hierlm dr hic. de qua ps. Hierusalē que edificat vt ciuitas. Quia sicut ciuitas edificatur ex politis lapidibus. sic p̄sens ecclesia viuis ex lapidib⁹ edificatur q̄ tūsiōib⁹ et p̄ssuris expoliti in vnū corpus ecclie coaptātur. Propē qđ dicit apls Cor. vj. Oēs sumus vnū corp⁹ in christo. singuli aūt sez fideles alter alteri⁹ mēbra. Hec mēbra caritas in vnū corp⁹ ligat et cōnectit. ꝓ quo et vinculum pfectois dr. Col. v. Et nō solū ligat mēbra ecclesie ad inuicē. sed etiā cum deo tanq̄ cū capite. Un Deut. xj. dr. Patribus tuis ꝛglutinatus est dñs et amauit eos. Et in hac colligatione ꝛsistit pfectio ecclesie. ꝓ tanto caritas vinculū p fectionis dr. Hoc caritatis vinculū solui ꝓ mortale peccatū. qz ꝑcito cōmittit tam cito ꝓmittēs a corpe dei cuelli tur. Un Esa. lix. Iniquitates vestre diuiserunt inter vos et deuz. Et Bap. j. Peruerse cogitatōes sepant a deo Et quantam miseriā peccator incurrat ex dei et ecclesie sepatiōe. ex nominū mē ptatione innuitur cū dr. Qui descendit ab hierusalē id est a pace et tranquillitate. quia hierusalē visio pacis interp̄tatur. in hiericho. i. in mutabilitatem. quia hiericho luna interp̄tatur. et stultus vt luna mutatur. Quia ve in hierusalem. i. in corpe ecclesie cōstituti pacem habemus. Iuxta illō domini Jo. vj. Hec locut⁹ sum vobis vt in me pacem habeatis. Sed q̄cito descēdimus p peccatum ab hierusalē habet homo intestinum bellū. Illa enī ps aīe ꝛm quā est imago dei agens vices dei. inoluet homini bellū remordēdo eū. Propter quod dicit Job. ix. Quis restitit ei et pacez habuit. Illa enī sinderesis sonituz terroris facit semp in auribus eius. Unde non est pax impijs dicē dominus Esa. lvij. Et mutantur vt luna Quia Esa. lvij. dicitur. Impij q̄si mare feruens qđ quiescere nō pōt.

Secundū malū est qz hō ꝓ peccatum demonibus subiicitur. Propter quod dicit q̄ incidit in latrones. Quia sicut dicit petrus. ij. A quo quis superatus est. eius seruus est. Un Aug⁹. Bon⁹ hō si fuerit liber est. malus si regnat seru⁹ ē. nō vni⁹ demonis ꝑ qđ pci⁹ ē tot demonio rū quot victoꝝ. In signū cui⁹ cū vnus euāgelistaꝝ dixisset de maria magdalena. q̄ habuit. vij. victa. alē dicē q̄ habuit septē demonia. Q ad ānta miseriam deducit petrū. qz cum sine ipo est hō oī bus demonib⁹ impat. Lu. x. dixerūt. lxx ij. discipuli Dñe ecce demonia subiiciūtur nobis. Sed q̄cito peccat omnibus demonibus subiectus est. Unde Job. xx. Simul venerunt latrones eius.

Dicuntur autem latrones demones quia tanq̄ latrones viliorib⁹ spretis pcciosioribus intendunt. Ecc. xvij. Da mihi animas cetera tolle tibi. Nō enim curat diabolus de mundi rebus

necp̄ de nostris corpib⁹. sed tm̄ de aīa/
bus. quib⁹ in h̄ mōo nihil cari⁹. ℣ Mar.
vij. ℣ Quā dabit hō ꝯmutationē p aīa
sua q̄m diceret nullā. ℣ Itē sicut latro
cū p vnū aditū ingredi non potest dia
bolus p alīū ingredi tētat. Vñ Mat.
iij. tentans oīm in deserto postp̄ eus
p vicū gule deiecere nō potuit. ad alia
vicia se transtulit. Vñ in Vitis patrum
vni sancto cū multis pīdibus appa
ruit asserēs p qñ quis de vno electua/
rio nō vult exhibet de alio. ℣ Itē dia
bolus sicut latrones vbi debilē aditus
tanp̄ debile hostiū inueniunt intrant.
vbi vo forte hostiū ptranseūt. ℣ Propt̄
hoc dicit Jac. iij. ℣ Resistite diabolo et
fugiet a vobis. Terciū est qz hō p pec
catū omnibus bonis spoliat̄. ℣ Spolia
tur em̄ virtutib⁹ q̄ sunt vestimenta aīe
de quibus Apoc. xvj. ℣ Beat⁹ q̄ custo
dit vestimenta sua ne nudus ambulet.
℣ Itē spoliat̄ oībus bonis opib⁹ q; qz
amittit oīa bona q̄ fecit. Vñ Esa. lix.
Opa eoz inutilia. Itē spoliat̄ etiā bo
nis eccl̄ie quoz pticeps fuit p̄diu fu
it in hier'm. i. in corpe eccl̄ie. Juxta illō
ps̄. ℣ Particeps ego sum oīm timentiū
te. Sed postp̄ desc̄dit ab hierusalem
statim spoliat̄. ℣ Quartū maluz
siue miseria est. qz homo p peccatū in
naturalib⁹ vulnerat̄. ℣ Pro quo subdit̄
Et plagis impositis abierūt. Et nota
q̄ diabolus hoī quē capit p pctm̄ ocu
los eruit. aures t nares p̄scindit. ma
nus t pedes amputat. lūbos cōuulne
rat. Utrūq; oculū eruit. cū peccatoz nec
deū diligit nec penam inferni metuit.
Sic philistei samsoni ambos oculos
erucrūt Jud. xvj. Auris p̄scindit cum
obediētia mādatis dei non impendit.
Naris p̄scindit cū discretio spūal̄ sub
trahit. De q̄b⁹ Ezech. xxiij. ℣ Precident
aures tuas t nares tuas. Dan⁹ p̄scin
dit cū exercitū bonoz opez nō impen
dit. ℣ Pedes amputant cū pgressus de
bono in melius p̄scindit. Pedib⁹ enim
pgredimur. Jud. j. Comprehēderunt
adonibesech cēsis ſūmitatibus manu
um t pedū ipsius. Lūbi conuulnerant
cū in peccatore carnis cōcupiscētia nō
restringit. Job. xvj. dr in psona pecca
toris. Conuulneraut lūbos meos.
℣ Saluatoris vo mīa mouit in pec
catoris oīmoda curatōe. cū subdit Sa
maritan⁹ aūt q̄dā iter faciēs vidēs eū
mīa motus ē. Samaritan⁹ em̄ q̄ custo
diēs interp̄tat designat nostr̄ saluato
rē. De quo ps̄. Nisi dñs custodierit ci
uitatē frustra vigi. q̄ custodit eam. Hic
samaritan⁹ siue custos curat peccato
rē quinp̄ modis. ℣ Prīo vulnera pec
catoz alligādo. qō fit qñ pctōz fluxuz
restringit. Eccl̄i. vj. Unct'a eius alliga
tura sanitatis. Solius em̄ misc̄ōie dei
est sicut dicit Bern̄. susceptuz semel iu
gū peccati posse excutere. ℣ Sc̄ōo cu
rat vinū et oleū infundendo qō fit qñ
cōfert gratiā iustificatōis. ℣ Pro quo di
cit ap'ls. Ephe. ij. Gra saluati estis. ps̄
Unxit te deus deus tu⁹ oleo leticie. Il
lud est em̄ oleuz quod cōputrescere fa
cit iugū pctī. ℣ Tercio ip̄m curat impo
sitū iumēto in stabulū inducēdo. quod
fit qz talē t effectut passiōis sue q̄ p iu
mentū intelligit. t meritis eccl̄esie q̄ p
stabulū designat restituit. Juxta illud
ps̄. ℣ Particeps ego sū oīm timentiū te
custodiētiū mādata tua. ℣ Quarto cu
rā ipsi⁹ agēdo. qz licet oīb⁹ p̄sit maxīe
tn̄ de bonis solicit⁹ existit. Unde⁹ etiaz
dicit. Nolite esse solliciti in crastinum.
scit enim pr̄ vester q̄d vobis necesse sit.
℣ Propt̄ qō etiā ps̄. p̄sulit. Jacta cogita
tū tuū in dño t ipse te enutriet. Exem
plū. iij. Re. xvij. de helya quē p coruos
pauit. Et in vitis patr̄ paulū herem
tā. Custo ip̄m stabulario ꝯmēdādo
qō fit qz tales p̄latis tanp̄ vicarijs su
is vt custodiant ꝯmittit. Vñ cuilibet p̄
lato dic illō. iij. re. xx. Custodi viz istū
q̄ si elapsus fuerit erit aīa tua p aīa il
li⁹. Quibus t duos denarios dat. qz q̄
bñ p̄sunt duplica honore digni sunt.

℣ Dñica decimaquarta de
epla. Sermo. CXLVII

Spiritu ambulate ⁊ desideria carnis non perficietis. Gal.v. ¶ In hac epla aplus ostendit q̄ est spū ambulādum ꝓpter tria. videlicet quia iustum. quia honestū. quia vtile. ¶ Qz iustuz est oñdit. qz scz pīm spiramus. ꝓpter quod et spūs dicit. Et hoc innuit apostolus cū dicit de primo Spū ambulate. Justū est em̄ vt si ab eo habem⁹ vitam ⁊ spiraculū. ipm̄ tanq̄ ducē sequamur. Caro em̄ nihil habemus nisi grauamē ⁊ corruptionē. Sap.ix. Corpus qđ corrūpit aggrauat aiaz. Hāc rationē iusticie tāgit Gal.v. dicēs Si spū viuimus spū ⁊ ambulemus ¶ Itē q̄ honestū patet. non em̄ ducit spūs sicut ducit caro p̄ immūda ⁊ turpia. Vñ subdit aplus. Manifesta sunt opa carnis que sunt fornicatio. īmundicia. impudicicia ⁊c. Sz spūs ducit p̄ honesta Vñ subdit aplus. Fructus aūt spūs est caritas. gaudium. pax. modestia. continentia. castitas. ⁊ plura alia ponit. de quibus sicut placet adapta. ¶ Itez q̄ vtile et fructuosum ostendit cum dicit. Et desideria carnis nō p̄ficietis. Que p̄ficiēdo homo incurrit mortē ꝑpetuā ⁊ regnū celorū pdit. p̄ quo dicit. Qui talia agunt regnū dei non consequent̄ Ro.viij. Si sm̄ carnē vixeritis morte mini. Si aūt spū facta carnis mortificaueritis viuetis Et nota q̄ aplus nō dicit. et desideria carnis nō habebitis qz hoc est impossibile. sed nō p̄ficietis qđ est nobis valde fructuosum ⁊ vtile Itez in hoc q̄ nō dicit in singulari sed in plurali desideria que si spūm sequamur non p̄ficiemus. B ¶ Vñ nota q̄ est desiderū carnis voluptatis q̄ntum ad gulam. et hoc sequunt̄ gulosi. De quo Numeri.xj. Vulgus ꝑmiscuum flagrauit desiderio carniū. Psal. Vāducauerūt ⁊ saturati sunt nimis ⁊ desiderū corū attulit. Et sequit̄. Adhuc esce eor erant in ore ipsor. ⁊ ira dī ascendit super eos. Propter qđ monet aplus Ro.xiij. Curā carnis ne feceritis in desideriis. Ibi glo. Aug. Non dico inquit in necessariis ad sustentiōez. sed in desideriis illicitis. ¶ Itez ex primo sequit̄ desideriū carnis voluptatis cōplende. ⁊ hoc est desiderū luxurie. qz quia venter satiatus luxuriam appetit Hiere.v. Saturaui eos et mechati sūt De hoc desiderio Ro.j. Exarserūt in desideriis suis. Et.j. Thes.iiij. Vt sciat vnusquisq̄ vas suū possidere in sanctificatione ⁊ honore. non in passione desiderij sicut ⁊ gentes ¶ Tertiū desiderium est acquirende pecunie. et hoc est auaror. raptor. vsurarior ⁊ cōsimiliū j. Thi.vj. Qui volunt diuites fieri incidūt in tentationē ⁊ in laqueū diaboli. et desideria multa inutilia ⁊ nociua que mergunt hoīes in interitū ⁊ pditionem. Glo. in interitū corpor ⁊ pditionē animar. Propter qđ monet aplus j. Thes.iiij. Rogamus vos fratres vt honeste ambuletis ad eos q̄ foris sunt ⁊ nullius aliquid desideretis. Ysce.ix. Desiderabile argentū cor ⁊ aurū vtica hereditabit. Et eccs.vj. Cui cui deo dedit diuitias ⁊ honorem ⁊ nihil deest anime eius ex oībus q̄ desiderat. nec tribuit ei deus potestatē vt ꝑmedat ex eo. sed hō extraneus vorabit illū. Glo. Auarus dū mīta bona habeat nimia pcitate se cruciat ⁊ nescit cui cōgregat Quartū desideriū est carnis quiescēdi vel vacādi. et hoc est desideriuz accidiosorū ⁊ pigror. Prouer.xxj. Desideria occidunt pigrū. noluerunt em̄ manus eius q̄cq̄ opari. tota die concupiscit ⁊ desiderat. Contra quod dr Eccs .ix Quodcūq̄ pōt manus tua facere instanter opare. quia nec opus. nec rō. nec sapiētia est apd inferos quo tu ꝓperas Exēplū in ꝓmptua. ca.ij.D. ¶ Quintū desiderū est dānū inferēdi ꝓcedens ex īpietate. ⁊ hoc ē iracūdor. Prouer. xxj. Alia impij desiderat malū. non miserebit̄ ꝓximo suo. Vñ ꝓprie ꝑtinet iracūdo. qz ira nō habet misericordiaz vt dr ꝑuer.xxvij. Glo. Ubi ira incādu

erit mox viscera pietatis amittit. Exē plū ca. vj. ℣ Sertū desideriuz est ob fuscādi bonū alienū. qđ ꝓpriū est inuidox. Tales fuerūt scribe ⁊ pharisei q̄ cum bonitatē christi p falsos testes ob nubilare desiderarent dixerunt Mar. xuij. Quid adhuc desideramus testes Exemplū ca. xviij. A. ℣ Septimū desiderū est dñationis ⁊ sublimationis. et hoc est supbox q̄ semp dñari appetunt q̄bus dicit Jo. viij. Vos ex pre diabolo estis. ⁊ desideria patris vestri vultis facere. ij. Re. iij. dixit abner ad Dauid. Surgā vt ꝓgregē ad te oēz domū isrl ⁊ impes oīb⁹ sicut desiderat anima tua. Cōtra quod ps. Desideriuz peccatox pibit. Hec sunt septez carnis ⁊ carnalū desideria hoīm. q̄ hō spū ambulando nō ꝓficit. ⁊ sic mortē effugiet et vitā eternā inueniet. Ad quā nos pd.

℣ De epistola.

Sermo. CXLVIII.

Spiritu ābulate ⁊ desideria carnis non pficietis Gal. v. ℣ Quia caro et spūs sibi aduersant ad inuicē. sic̄ ostensum ē supra in sermone. Si ꝑm carnē vixeritis. ⁊ hos duos aduersarios i nobis ꝑpsis sentimus. ideo apl̄us in tā periculoso bello in quo mox de facili ꝯcurrit. cui nobis potius sit adherendū in ꝑmissis vbis ostendit dicēs. Spū ambulate. Multis aūt modis hō spiritu ambulat vt ꝓpetuā mortē effugiat. ℣ Primo cū tribulat de peccatis suis dolendo. Vñ ps. Sacrificiū deo spūs contribulatus. Tali hoī ꝺr Esaie. liij Ut mulierē derelictā ⁊ merentem spū vocauit te dñs. Et Esa. lxj. Ut darem eis coronā ꝓ cinere oleū gaudij ꝓ luctu pallū gaudij ꝓ spū merox. ℣ Itē secundo ambulat spū carnē ne vlterius ad peccatū trahat castigādo. Vñ Ro. viij. Si spū facta carnis mortificaueritis vi uetis. Spūs em̄ cōcupiscit aduersus carnem. Gal. v. Et Lu. xxiij. Spiritus carnē ⁊ ossa non habet. Vñ apostolus. j. Cox. ix. Castigo corpus meum ⁊ in seruitutē redigo. ℣ Tercio spiritu ambulat ꝓ ꝑdicta fortis tentationibus ⁊ aduersitatibus resistēdo. Esa. xxv. Spūs robustox quasi turbo ꝑpellens parietem. Et de tali spū ꝺr ℣ Prouer. xviij. Spūs viri sustētat infirmitatē suā. Hoc mō ꝺr Iesus ducit⁹ in desertum a spū vt tentaret a diabolo.

℣ Quarto spū ambulat hūilitatem cordis seruādo Esa. liij. In excelso habitas ⁊c. contrito ⁊ humili spū vt viuificet spūm humiliū. Propter qđ etiaz dicebat illa bona Judith. viij. Humiliemus illi aīas nr̄as ⁊ in spū cōtrito ⁊ humiliato seruientes dicam⁹ illi flentes vt fm voluntatē suam faciat nobiscū misericordiā suam. Et talē suscipiet ad gloriā. Prouer. xxix. Humilez spū suscipiet gloria. Propter qđ dicit Math. v. Beati paupes spū qm̄ ipsox rū est regnuz celox. ℣ Quinto spiritu ambulat mansuetum ⁊ mitē se alijs exhibendo. Hoc modo ambulabat apl̄s j. Cox. iij. Quid vultis in virga veniam ad vos an in spū mansuetudinis. Et ad Gal. vj. ad idem monebat fratres. Si quis ex vobis ꝓoccupat⁹ fuerit i aliquo delicto vos q̄ spūales estis instruite hmōi in spū lenitatis. ℣ Sexto ⁊ vltimo in spiritu ambulat ad celestia p contēplationē se eleuando. Sic Iohānes fuit i spū in dñica die Apoc. j. Et Apoc. iij. Vox quā audiui dixit Ascende huc et ostendā tibi que oportet fieri cito. et statim fui in spū. Hoc signatū fuit. iij. Reg. x. Vidēs regina saba omnē sapientiā salomonis. ⁊ domū quā edificauit. ⁊ cibos mense eius et habitacula seruox. et ordines ministrantiū vestesq̄ cox. nō habebat vltra spūm. Hoc modo spū ambulando desideria carnis nullo mō pficiet.

℣ De euangelio.

Sermo. CXLIX.

Occurrerũt ei de cem viri leprosi qui steterunt a longe ⁊ leuauerũt voce ꝫ dicẽtes. Jesu ꝓceptor miserere nr̃i. Quibus dixit. Ite ostendite vos sacerdotibus. Et dum irent mundati sunt. Lu. xvij. ℣ Historia q̃ntuz ad litere sue plicẽ plana est. Quantũ ad moralẽ instructionẽ tria tanguntur in p̃missis verbis diligenter aũaducrẽda. ℣ Primũ est horuz virorũ grauis morbi insinuatio. cum dicunt leprosi. ℣ Secundum eorundẽ ꝓcuratiõe deuota oratio. ibi. Qui steterunt a longe ⁊ leuauerũt voce ꝫ dicentes. Jesu ꝓceptor miserere nr̃i ℣ Tercũ ipsorũ curatõis ꝓmpta exauditio. ibi. Ite ostẽdite vos sacerdotib? dũ aũt irent mundati sunt. ℣ Quantũ ad primũ notandũ ꝙ grauis morbus spũalis est luxuria q̃ hiꝫ lepram designat. ⁊ dicunt decẽ viri leprosi ꝓpt̃ decem mala q̃ infert luxuria tanq̃ lepra. ℣ Primũ est qz sicut lepra non volatilis sed ꝓseuerans a corruptione interiori incipit. sic luxuria a corruptiõe cordis. Vñ Matth. xv. Ex corde exeũt cogitationes male. adulteria ⁊c̃. Propt̃ qđ Dañ. xiij. dr̃ luxurioso sacerdoti q̃ de susanna tẽtatus fuerat. Cõcupiscẽtia subuertit cor tuũ. ℣ Secõ lepre luxuria ꝓpt̃. qz sicẽ lepra sic luxuria corpus inficit. Vñ Cor. vj. Qui aũt fornicat̃ in corpus suũ p̃ccat. Quia ad literã vires corpis eneruat. Unde Job xxx. Ignis est vsq̃ ad consumptionez deorãs ⁊ osa virtutũ germina eradicans. Propter qđ dicit Eccl. ix. Non des aiam tuã fornicariis in vllo ne p̃das te ⁊ animã tuã ⁊ hereditatẽ tuã. ℣ Tercio lepre luxuria compat̃. quia sicut lepra sic luxuria contagione coiq̃nat. Vñ Prouer. vj. dr̃. Qui ingredit ad vxorẽ proximi sui nõ erit mundus cũ tetigerit eã. qz q̃ tetigerit piceꝫ inq̃nabitur ab ea. Propter qđ cõsulit apls. j. Cor. vij. Bonũ est homini mulierem nõ tãgere. qz morbus contagiosus est. Propter qđ Apoc. xiiij. dr̃. Hi sunt q̃ cũ mulieribus nõ sunt coiq̃nati virgines em sunt. ℣ Quarto lepre luxuria cõpat̃. qz sicut leprosus rõne infectõis fetet. sic ⁊ luxuriosus. Vñ Eccl. ix. Oĩs mulier fornicaria q̃si stercus in via. qđ multũ fetet. conculcat̃. Vñ dicit philosophus. ꝙ leo naturaliter ꝑpendit ad fetorem deles nisi si coiuit cũ alio Vnde ipsa fugat̃ antecꝫ vadat ad eum lauat se. et sic leõ non ꝑcipit. Exemplum ea. vj. A B. ℣ Quinto sicut leprosus lucẽ abhorret. in signũ cui? leprosi oculos multũ pallio cooperiunt. sic luxuriosus lucẽ abhorret. Unde Job. xxiij. Oculus adulteri obseruat caliginẽ dicẽs. nõ me videbit oculus ⁊ opiet vultum suũ. Et Job. xxiij. Si subito apparuerit aurora arbitrantur vmbram mortis. Quia oĩs q̃ male agit odit lucem ⁊ nõ venit ad lucẽ vt nõ arguant opa eius. Sicut dicit dñs Job. iij. ℣ Sexto sicut lepra abominabilez facit. ꝓpter qđ et sepat̃ a cõsortio alioꝝ. sic peccatũ luxurie magis reddit infamez ⁊ abominabilẽ p̃ ceteris pctis. Eccl. xxiij. dr̃ de fornicatore. Sic in plateis ciuitatis vindicabit̃ q̃si pullus equin? fugabit̃. et erit dedecus oĩbus. Eccl. j. Cor. v. apls p̃cipit fornicatorẽ expelli ℣ Septimo qz luxuriosus sicut leprosus semp est in cõtinuo pruritu. Unde Prouer. xxx. Tria sũt insatiabilia. ⁊ p? dicit. infern? ⁊ os vulue. i. luxurie. Vñ glo. sup illud Luc. xv. de filio ꝓdigo q̃ cepit egere dicẽ ꝙ voluptas sp hz famẽ sui. Unde sup illud Osee. iiij. Fornicati sunt ⁊ nõ cessauerũt. dicit glo. hiero. Voluptas insatiabilis ẽ vires fornicari deficiũt. ⁊ desiderii ñ sar desciũt. Octauo luxuria lepre ꝓpat̃. Quia sicẽ leprosus leprosum filiuz generat. sic luxuriosus luxuriosum. Vñ Eccl. xli. Filij abominationũ fiũt filij peccatorũ. Propt̃ qđ ecclesia ꝓhibet filios p̃sbiterorũ ordinari. quia vt frequenter sunt paterni sceleris imitatores. Quia sicut dr̃ sap. iij. Ex iniquis oĩes filij qui nascunt

testes sunt nequicie aduersus parētes Unde solent hoīes dicere tali q̄ discordat ab opibus boni patris. nunq̄ fuisti filius talis hominis. ¶ Nono luxuria lepre ꝓpat. quia velut lepra aufert membra. aufert cīm oculos intelligētie aures obedientie. nares discretōis. linguam confessionis. capillos bone cogitationis. barbā fortitudinis. superpelicia sancte indignatiōis. manus bone operationis. ⁊ pedes sancte affectionis. ¶ Propter qō dicit apls. j. Cor. vj. Nolens ergo mēbra christi facia membra meretricis. absit. ¶ Decimo ⁊ vltimo luxuria lepre cōpat. qz sicut lepra. pseverans nō nisi diuina virtute curat. sic et luxuria antiquata. Ūñ in libro Sap. dr. viij. Aliter non possum esse ꝓtinēs nisi deus det. Et Aug⁹. in libro soliloquiorum. continentiā iubes da qō iubes. Et emplū ca. vj. E. B ¶ Propter hoc secundo. p curatione huius morbi ab hīs leprosis ad deū fundit deuota oratio cum dr. q̄ steterunt a longe ⁊ eleuauerunt voces dicētes. Jesu p̄ceptor miserere nobis. Unde dicit dñs Math. Hoc genus demoniorum. i. luxuria nō ejcit nisi ieiunio ⁊ oratione. ¶ Predicta aūt oratio leprosoꝝ que etiā debet esse luxuriosoꝝ meret exaudiri. ꝓpter tria videlicet quia humilis. qz deuota. ⁊ qz fidelis. ¶ Fuit humilis ꝓpter quod steterunt a longe tanq̄ indignos se reputantes. Sicut Lu. xviij. publicanus cū ascendisz in templū ad orandū longe stans pcutiebat pectus suum. Et talis oratio exaudit. Ūñ Eccī. xxxv. Oratō humiliantis se penetrabit nubes. ⁊ donec appropinquet non cōsolabit. ⁊nō discedet donec altissimus aspiciat. Et ps. dixit. Respexit in orationē humilium et non sprevit preces eoꝝ. Et ēpluz ca. j. J. ¶ Item fuit deuota. pro quo leuauerunt voce. Deuotio cīm est feruor bone voluntatis quā mens cohibere nō valens certis manifestat indicijs. Sic dicit Aug⁹. Unde isti leprosi feruorez cordis ostendentes leuauerunt voces Sic orabat etiam ps. cū dicebat. Voce mea ad dominū clamaui et exaudiuit me. Et alibi. Clamaui in toto corde meo exaudi me dñe. Exemplu ca. xv. h. ¶ Item fuit oratio cor fidelis. ¶ Postulauerunt cīm in fide nihil hesitātes. Sicut cōsulit Jac. Nam crediderunt ipm saluare posse. ¶ Pro quo dixerūt Jesu. i. saluator. Hiere. xvij. Sana me dñe ⁊ sanabor. saluū me fac ⁊ saluus ero. Item crediderūt ipm sine imposītione alioꝝ tm̄ verbo sanare. ¶ Pro quo dixerunt. ¶ Preceptor. Quasi dicerent. Tm̄ precipe ⁊ curabimur. Sicut dixit centurio Math. viij. Tm̄ dic verbo ⁊ sanabit puer meus. Et ꝓpter h̄ subiunxit dñs. Non inueni tantā fidē in israel. Jtē crediderunt ad p̄dicta misericordē. ¶ Pro quo dixerunt. Miserere nostri. Sicut cīm impium est negare deū iustū. sic etiam misericordē. ipsius cīm ꝓprium est misereri. sicut dicit gregoꝝ. Et ps. Miserator ⁊ miserator dñs. h ¶ Tercio post talem oratōez sequit pmpta exauditio. cum dicit. Jte ostendit vos sacerdotibus. ⁊ dum irēt mundati sunt. In hoc aūt q̄ leprosos transmittit ad sacerdotes. innuit q̄ luxuriosi curant sepissime p confessionez Exemplū ca. ix. b. Et ostendit dñs in p̄missis verbis quattuor circa confessionem seruanda. s. q̄ debet esse festina. pro quo dicit. Jte in p̄senti. non dicit Ibitis quasi in futuro. Item ostendit q̄ cōfessio debet esse nuda. pro quo dicē Ostendite. Item ostendit q̄ debet esse ꝓpria. ꝓpter quod dicit. Vos. Jtē ostendit q̄ debet esse frequens. pro quo dicē pluraliter Sacerdotibus. De quib⁹ si placet loqui require in secunda dñica post octauā epiphanie in sermōe. Vade ostende te sacer. ¶ In hoc aūt q̄ anteqū peruenirent ad sacerdotes mundati sunt. ostendit q̄ p cōtritionē cū ꝓposito cōfitendi anteqū vadat hō ad sacerdotem mundat a peccato q̄tuz ad culpam. quod est solius dei. quod etiaz innuit ps. Dixi confitebor ⁊ tu remisisti.

quã remissionẽ peccatoꝝ nobis ꝓstare dignetur. Qui viuit ꝛc.

Dñica.xv. de epla.

Sermo.CL.

Bonũ faciẽtes nõ deficiamus. tpe eñ suo metemus nõ deficiẽtes Gal'.vj. ℣ In his verbis apls tria facit. Primo monet ad boni factionẽ. cũ dicit. Bonum facientes. Secũdo hortaꝛ ad ciusdẽ cõtinuationẽ. cũ dicit. Non deficiamus. Tercio subdit vtriusq; remunerationẽ cũ addit. Tpe eñ suo metemus nõ deficientes. ℣ Quãtũ ad primũ scz ad boni factionem tria nos inducũt. viz tps locus. ꝛ fructus. Tps q̃dem ad bonũ faciendũ oportunũ est nunc. Ũñ.ij. Corinth'.vj. Ecce nũc tps acceptabile. ps'. Tps beneplacti deus. Unde dũ tps habemus operemur bonũ. Alioq̃n ꝓtingeret illud qđ dr. Treñ.j. Vocauit aduersũ me tps Bene. Dia aliena sẽ. tps tm̃ nostrũ est. turpissima autẽ iactura est q̃ p negligentiaz fit. Exemplũ ca.iij. B ℣ locus aũt ad bene faciendũ ꝓgruus est hic. Quia post hoc seculũ nõ restat alius locus ad opanduz. Eccs.ix. Qđ cũq; facere potest manus tua instanter opare. qꝛ nec opus nec rõ nec sapiẽtia nec scientia erit apud inferos quo tu ꝓperas. ℣ Nam illis qui moꝛiuntur dicit spiritus vt requiescant a laboꝛibus suis opa eñ illoꝝ sequunt illos. Ũñ meꝛito rep̃hendunt in hoc mundo vbi laboꝛare debent ociosi. vbi. s. locus est cõgruus meꝛẽdi. Job.xxiiij. Dedit ei dñs locum pnĩe ꝛ ipse abutit eo in suꝑbia. Exemplũ ca.ij. ℟. ℣ Tercio scz fructus benefactionis est ꝓgruus. Sap̃.iij. Boꝝ laboꝛ gloꝛiosus est fructus. Unde qñto plus bonũ facimus. tanto plus de fructu gloꝛioso carpimus. Eadem eñ mensura q̃ mensi fueritis remetiet vobis Luc.vj. Exemplũ capko.j. L. ℣ B ℣ Secũdo aũt hortaꝛ nos ad benefactoꝛis ꝓtinuationẽ. cũ dicit. Non deficiamus. Ad hanc aũt cõtinuationẽ ne deficiamus quatuoꝛ nos sustentant. ℣ Primũ est fidei foꝛtitudo. qꝛ ipa est q̃ hoĩem foꝛtificat. j. Pe.v. Cui resistite foꝛtes in fide. Unde Luc.xxij. postq̃ sathanas expetiuit vt cribraret sicut triticum apl'os tẽptationibus dixit dñs petro. Ego rogaui ꝓ te vt non deficiat fides tua. ℣ Propter quod monet apl'us Ephẽ.iij. Peto. inq̃t ne deficiatis in tribulationibus meis. glo. ne deficiatis fide ꝛ operatione. Et Jac̃.j. ℣ Patientia opus perfectũ habet vt sitis pfecti ꝛ integri in nullo deficientes. ℣ Secunduz est qđ nos sustinet ne deficiamus a ꝓtinuatione boneꝝ opeꝝ. spei magnitudo de premio. Esa.xl. Qui sperant in dño mutabũt foꝛtitudinẽ. assumẽt pennas vt aquile. volabunt ꝛ nõ deficient. Et ps̃. Inquirentes aũt dñm nõ deficient ℣ Tercũ est qđ nos sustentat ne deficiamus a boneꝝ opeꝝ cõtinuatione. dei ꝛ ꝓximi dilectio. Unde.ij. Re.xxij. Dilatabis gressus meos. glo. p charitatem ꝛ nõ deficiẽt tali mei. Iste eñ est ignis Leuit̃.vj. qui nũq̃ deficiet in altari. sic exponit glo. quẽ nutriet sacerdos. i. rõ siue homo. subijciẽs ligna bonoꝝ operũ. Amoꝛ eñ dei sicut dicit Hiero. nũq̃ est ociosus. q̃ si operari renuit amoꝛ nõ est. Ista est vestis nuptialis que vetustate nũq̃ ꝓsumit. De qua Deut.viij Uestimentũ tuũ quo cooꝑiebaris neq̃ q̃ vetustate defecit ℣ Quartũ est quod nos sustentat ne deficiamus a bonoꝝ opeꝝ ꝓtinuatione. scz passionis dñi frequens recoꝛdatio. Ũñ Hebre.xij. Recogitate eũ q̃ ꝓ nobis talẽ sustinuit cõtradictionẽ vt nõ fatigemĩ animis vestris deficientes. In figura cuius ꝛ in libro Mach'. oñdebant elephantis sanguinem moꝛi ꝛ vue vt eos ad pliũ acuerent. Nam sic dicit Herñ. Miles spũ alis vulnera sua ꝑpendit dũ benigni ꝺu ducis vulnera cõsideraꝛ ꝛ aduertit. Exẽplũ.c.xij. ℣. L ℣ Tercio subdit vtriusq; remunerationẽ cũ subdit. Tpe suo metemus nõ deficientes. Ubi tria

innuit circa remuneratiõẽ. vicz temptis cõgruitatem. cũ dicit. Ipe suo. Die est eñ tps nostrũ ad merendũ. ibi ỹo suuz ad remunerandũ. ℣s. Cũ accepero tẽ pus ego tustitias iudi. Itẽ innuit ꝓmiꝫ coptositatem. cum dicit. Metemus In messione eñ notatur abundantia. ℣s Qui seminat in lachrymis in gaudio metẽt. vententes aũt venient cũ exulta. portma. su. ij. Cor. ix. Qui seminat in benedictionibus ꝛ metẽt vitam eternã Math. v. Merces vestra coptosa est apud deũ. Eccl. vlt. Modicũ laborauī ꝛ multam inuenī mihi requiem. Item innuit remunerationis eternitatẽ. cum dicit. Non deficientes Job. xvj. Gaudium vestruz nemo tollet a vobis. Ad quod nos pducat.

De euangelio.

Sermo. CLI.

NEmo potest duo bus dñis suire. Mat. vj. ℣ In hoc euãgelio dñs duo facit. ℣Primo eñ inducit ad ꝓtemptũ tpaliuz. cũ dicit. ℣Nemo potest duobus dñis suire ꝛ post. ne solliciti sitis tẽ. Secũdo accendit ad amorẽ eternaliũ. ibi. ℣Primũ querite regnũ dei ꝛ tustitiã eius. ℣Circa primũ nota ꝙ dñs tangit nobis tres dños quibus a pleriscꝫ solet suitiũ exhiberi. vicz deũ. ibi. ℣Non potestis deo seruire. Item mundũ. cum dicit. Et mãmone. ℣Mãmona eñ sunt mundi diuitie. Item corpus nostrũ. ibi. Ne solliciti sitis aſe vestre. id est tẽpali vite. quid manducetis. neꝫ corpi vestro quid induamini. ℣Primũ dñm ponit deũ. qz illi ꝑcipue tenemur seruire. Math. iiij. dñm deũ tuum adorabis ꝛ illi soli seruies. nec alter dñs sibi in seruitio est adhibendus. ℣Propter qõ etiam dicit. ℣Nemo duobus dñis seruire põt scz contrarijs. quod vticꝫ sunt deus ꝛ mũdus. Unde nemo potest seruire deo ꝛ mõdo. Nua Jac. iiij. dicit. Qui voluerit fieri amicus huius seculi inimicus dei ꝓstituit. Itẽ etiaz nemo põt suire deo ꝛ corpori suo. qz Esa. xxviij. dicit. Coangustatũ est stratũ ita vt alter decidat. Ro. viij. Qui in carne sunt deo placere non possiunt. ℣Primũ ergo dñm ponendo deũ ostendit ꝙ illi ꝑcipue seruitiũ est exhibendũ. ꝛ hoc vticꝫ ꝓpter tria. vicz qz iustum. quia vtile. ꝛ quia honestũ. Iustum tripliciter. ℣Primo qz nos creauit ℣s. Seruite dño in letitia. Et subdit causam. Scitote qñ dñs ipse fecit nos Et certe charissimi indigne ferret quilibet si res ad suũ ministeriũ facta ꝓtempto eo alteri deseruiret. Sic ꝛ ipse facẽ. Deut. xxxij. vbi. ꝙquerit. ℣Prouocauerit inquit me in dijs alie. ꝛ obliti sunt creatoris sui. Secũdo iustum est suire qz ipse nos emit. Unde. j. Cor. vj. Empti estis ꝑcio magno. Et subdit suitum. Glorificate inquit ꝛ portate deũ. Que emptio ẽpto fuit carior qz nõ corruptilibus auro ꝛ argento ꝑ pciosio sanguine. cuius vna gutta ꝑciosior est toto mũdo. tanto offensa grauior si alteri ꝛ nõ sibi seruiremus. Bern. Quid est inimico meo vestroꝫ plus libet seruire ẽ mihi. nõ ille vos pascit. nõ tpa vestra disponit. nõ ipse vos redemit. ℣Item tercio iustum est sibi suire qz nobis seruiuit. Unde Luc. xij. Ego sum inter vos sicut qui ministrat. Et seruiunt nobis in purgatione luti spũalis. Unde Esa. xliij. Seruire me fecisti in peccatis vestris ℣ ãntũ nobis seruiunt ciuitates ꝛ castella circũeundo ꝛ suadendo ꝛ alia laboriosa ꝓ nobis faciendo. ℣Secũdo seruiendũ est ei quia honestum. Si eñ honestũ iudicaꝫ principibus mũdi huius seruire. multo magis illi qui est rex regum ꝛ dñs dñantium. cui ẽm gres. seruire regnare ẽ. Unde beata agatha dixit. Sũma ingenuitas ista est in qua seruitus xpi comprobaꝫ. ℣Pro tanto dr Eccl. xxxiij. Bona magna est sequi dñm ℣Tercio seruiendũ est ei qz vtile. ꝓ vno eñ seruitio ꝛ transitorio magnã mercedem ꝛ eternã retribuit. Math. xxv. Uenite benedicti patris mei percipite re-

gnum. O deus si tantū seruitiū impenditur dñis tpalibus ꝑ vna villa vel duabus. multo magis ꝑpenderent ꝑ vno regno tempali si se illud sperarent adipisci. quāto magis tūc deberent deo seruire ꝑ regno celesti. Ps. Regnū tuum regnū oīm seculoꝝ. In quo regno ipse creator eternaliter transiens ministrabit illis. ¶ Secundi vero dñi seruitū scz mūdi. est timendū. ⁊ hoc ꝓpē plura. Primo quia seruientes sibi sanos diligit. sed cum infirmant abijcit. Nō bene signatū est. j. Reg. xxx. in puero egyptio. qui requisitus a dauid ꝙs esset. Rndit. Puer egyptius ego sum. seruus viri amelechite. dereliquit autē me dñs meus. quia egrotare cepi. Nō videmus mundū facere suis quolibet die. ¶ Item timendū est mūdi seruitiū. quia seruos suos tanq̄ maleficus inebriat. vt tribulationes magnas sui seruitij nō sentiant. Narrat siquidē beatus aug⁹. ꝙ in q̄busdaz ptibus solent hospites peregrinoꝝ supuenientiū bibitione cuiusdam herbe animos īmutare. ita vt credentes se equos ⁊ iumenta esse frumēta ad molendina in saccis deportent. ⁊ alia grauissima faciant. q̄diu placet ipsoꝝ hospitib⁹. Sic iste mūdus sua dulcedine adeo sibi seruientes infatuat ꝙ grauissimos labores ⁊ puras nō sentiant. Unde glosa sup illud Treñ. iij. Inebriauit me absinthio dicit. Ebrius quid patit nescit. Absinthio aūt inebriat qui leue estimat qđ ꝑ mundo patit ⁊ certe illud amarius est absinthio. Nullus em melius nouit amaritudinē mundi q̄ seruus mundi q̄ experimento sentit quantus labor ē in acqrendo. quātus timor in possidendo quātus dolor in amittendo. Multi em ꝑ dolore amissiōis interemerūt seipsos Ish sunt quoꝝ corda spinis solicitudinē remanēt cruciata ⁊ dilacerata. Esa xviij. Ite ad gentē ꝙ vlaceratā ⁊ cōculcatam. Et puer. Cor fatui quasi vas cōfractū. quod sapiam verbi retinere nō potest. quia spine exorte suffocant illud

¶ Item timendū est mundi dñium. qz quicūd in suo fuerit ꝙs acq̄sierit totuz in fine recipit. Ps. Diues cū interierit nō sumet cū eo oīa nec descendet cum eo glia eius. j. Thi. vlt. Nihil intulim⁹ in hunc mundū haud dubiū qz nec auferre q̄d possum⁹. Qz sicut dicit Bern⁹ Mūdus inexorabilē sibi ꝙstituit iamtorē. qz de oīb⁹ nihil asportare permittit. Exemplū de illo q̄ dñs est in auri ⁊ argenti fodina q̄ in fine laboris q̄n laborantes de fouea extrahit. sic in ore in auribus ⁊ vbiq̄ locoꝝ pquirit. vt nil deferre valeant. Exēplū ca. v. ¶ Item timendū est mūdi dñium qz tanq̄ tradit⁹ suū q̄ntūcūq̄ bñ seruat hostibus tradit. Un hec est vox ipsius ad demones Quē cū q̄ oscatus fuero. s. tpali pſperitate ipse est tenete eū. Propt̄ h̄ dicit dñs Matb. xix. Diues diffic̄ile intrabit in regnum celorum. Exemplū ca. v. b. ¶ Tercio dñi scz corporis huius est ꝙtēnendū. De cui⁹ huius Ro. xvj. dicit aplꝰ. Huiusmodi xp̄o dño nō seruūt. ꝫ suo ventri. Et hec seruitus ꝙtemnēda est ꝓpter multa. Et primo quia vilis. Paganoꝝ quidem seruitus est vilis qz seruūt ligno ⁊ lapidi. ꝫ hec vilior scz ventris. qz latrina fetidissima ē. Propter hoc q̄ huic seruituti sunt subiecti fetidissimi ⁊ īmundi sunt. Unde iudas in can. sua. Hi sunt in epulis suis macule ꝓiuantes. sine timore. semetipsos pascentes. ¶ Item cōtemnenda est seruitus ventris quia hoīem naturali bono ⁊ tpali depaupat. Quia em naturali bono. id est sensu ⁊ discretione destituit. ꝯ nōnulli sapientes. sicut parisius. oīno pueris ⁊ nutricibus pueroꝝ ꝓhibent vina dari. vt magis in discretione abūdent. Unde Aristo. in primo libro de somnio ⁊ vigilia dicit. Pueris nō ofert vina nec nutricib⁹. Differt nihil forsitan pueros bibere ⁊ nutrices. Unde experientia didicimus q̄ illi qui in puericia a forti ⁊ ventoso potu nō custodiunt. minus postea sapientes inueniunt. Item ꝙa tpali bono de-

paupat ostendit puer.xxj. Qui diligit epulas in egestate erit.t qui amat pinguia nō ditabit. ¶Itē ꝓtemnenda ē seruitus ventris quia hoīem ad imaginē dei creatū vilē tāq̄ porcū facit.ij. ¶Pet.ij. Hi sunt velut irratiōabilia pecora. Genes. Si simus ventri obedientes loco salutis nō ueremur.nō hoīm. Et Hiero. Qui post carnem ambulant in ventrē t libidinē pnt quasi asinā reputantur ¶Itē ꝓtemnenda est seruitus corpis qz est laboriosa t afflictoria. Ūñ Job.xx. Cū saturatus fuerit estuabit t oīs dolor irruet sup eū. Et Eccs.v. Saturitas diuitis nō sinit eū dormire. ¶Item ꝓtemnenda est seruitus ventris qz hanc ꝓcomitat infirmitas corpis t frequenter mors. Eccī.vj. ¶In multis escis erit infirmitas.t Eccī.xxxvij. ¶Propter crapulā multi obierūt. ¶Itē cōtemnenda est corpis vel ventris seruitus qz totuz laborē hoīs requirit. Eccs.vj. Oīnis labor hoīs in ore eius. Et sequit. Sed aīa illius nō implebit bonis.glo.qz ne cesse ē iterū comedere. Osee.iij. Comedent t nō saturabūt. ¶Ite vltimo ꝓtēnenda est seruitus corpis vl ventris. Qz ad eternā famē pducit. Ūñ Lu.xv. Qz diues multū fuerat corpi inducēdo purpura t byssō.epulando quotidie splendide.t post ad tantā sitim peruenit q nec guttā aque hīre potuit. Ūñ Apoc. xvj. Quantū glorificauit se in deliciis tantū date ei tormētū t luctū. Et Hiere.xvj. Seruietis dīs alie.glo.i.demonibus q nō dabunt vobis requiem. Et sequit. In fame t siti. Explīt.c.iij. B

De euangelio.

Sermo.CLII.

PRimū querite regnū dei. Matb.vj. B ¶In his verbis dñs duo facit. ¶Primo enīz qd regnū querere debeamus specificat cū dicit. Regnū dei. Secdo q̄ferenter querere debeamus insinuat.cum dicit. ¶Primū.i.añ oīa. Quia cū plura regna sunt.ideo dñs qd regnū quererē debeamus specificat.cū dicit. Querite regnū dei. Est cīm regnū mundi.regnum diaboli.t regnū dei. ¶Regnū mundi est quo mediante potentia seculari hoīes mūdani regnant.maiores minores. De quo Luc.xxj. Surget gens contra gentē.t regnū ꝓtra regnum. ¶Regnū diaboli est quo mediante peccato regnat in pctribus. Ūñ Epb.vj. dicit princeps tenebraz.i.peccatoz. Mazi me aūt regnat in supbis. Job.xlj. Ipe est rex sup oīs filios supbie. ¶Regnū dei est quo regnat deus in sanctis hic pgiam t in futuro p gliam. De quo hic cū dicit. ¶Primū querite regnū dei. De his tribus regnis p ordinē Luc.xj.tangit cū dicit. Oīne regnū in se diuisum desolabit. Ecce primū. Si autē sathanas in se diuisus est quō stabit regnuz eius. Ecce secundū. Porro si in digito dei ejcio demōia pfecto puenit in vos regnū dei. Ecce tercīū. ¶Primū regnū scz mūdi est ꝓtemnendū. Et ih̄s dominus dicit Job.vj.vbi dr. Jesus autē cognouisset qz vellent eū in regem rapere.fugit.dicens Joh.xvij. Regnū meū nō est de hoc mūdo. Ūñ cantat de virginibus sanctis. ¶Regnū mūdi t oēm ornatū seculi ꝓtemsi,ppter amorē dñi mei Iesu xp̄i. Secundū regnū scz peccati ē destruendū. nō enī debemus pmittere vt regnet peccatū in nro mortali corpe sicut suadet aplus Roy.vj. Tercium aūt regnū scz dei docet xp̄us esse querē dū.cū dicit. ¶Primū querite regnū dei.

¶Et est querendū q̄druplicīter: vlcz aut vt emat.aut vt rapiat.aut vt furet.aut vt doneť. ¶Primo modo scz emendo quesierūt patriarche t plerīq alij q̄ a paupibus quoz est regnū celorū elemosynis emerūt. Beati enī paupes qm ipsoz est regnum celoz. Unde ꝓsulit dñs Luc.xvj. Facite vobis fīndt amicos vt recipiant vos in eterna tabernacula. Ad quō querebant illud solicite patriarche emere.pegrinos t egenos querēdo.hospicio recipiendo.pe

des lauando. corpa reficiendo. ¶ Sicut ptz de abraam loth thobia iob ⁊ alijs. ¶ Vñ de ipsis dr Heb. xiij. p hanc. s. hospitalitatē quidā placuerūt de angelis hospicio receptis. ¶ Secūdo modo scz violenter quesierūt martyres habere. qz in martyrio est magna violētia. Et certe ipsi lapidati sunt. secti sunt. in occisione gladij mortui sūt. ⁊ multis alijs ⁊ grauissimis tormentoz generibus. ¶ Propter quos dñs dicit Math. xj. A diebus tobis baptiste regnū celoz vim patit ⁊ violenti rapiūt illud. An non rapuit illud latro q̄ licz ante multa mala fecerat. cū subito obtinuit regnū cuz audiuit. Hodie mecū eris in paradiso Qui q̄ iam rapere didicerat. ⁊ iam multa ante rapuerat. p corāis cōtritionē ⁊ corpis passionē rapuit regnū celoz. O qualem ⁊ q̄ntā rapinā fecit. nūq̄ vltra pauz esse poterit. Exemplū in ꝓmptu. ca. iij. H. ¶ Tercio modo q̄daz querūt vt furent. sicut fecerūt cōfessores. q̄ occultis ofonibus ⁊ bonis opibus illud furant. Treñ. ij. Sedebit solitarius ⁊ tacebit ⁊ leuabit se sup se. Juxta illud dñi ꝓsilū Math. vj. Tu aūt cū oraueris intra in cubiculum ⁊ clauso hostio ora pr̄z tuū. An nō furabat illa emorroissa q̄ nullo sciente fimbriā vestimēti iesu p quā sanata est tangebat. Exēplum. c. j. E. Quarto scz p dono querūt hr̄e virgines. qz virginitas p quam regnū dei ꝓsequunt. ꝓpr̄e donū est dei. Vñ Sap. viij. Et sciui q̄ aliter nō possum esse ꝓtinens nisi deus det. Et augꝰ. Continentiā iubes. da q̄ iubes. Dono etiam pueri baptisati regnū dei ꝓsequūt. ℔ hi nō querūt qz gratis eis ꝓfert dei regnum. ¶ Ps. ¶ Pro nihilo sal. fa. il. Et illud. ¶ Pro nihilo habuerūt terram desiderabilem. R ¶ Secūdo q̄ferūter querere debeamus insinuat. cum dicit ¶ Primū. id est ante omnia. Vere q̄rendū est ante omnia regnū dei. ⁊ hoc ꝓpter regni īmensitatē. excedit em̄ oīe regnū. ¶ Ps. Regnū tuū dñe regnū omniū seculoz. Tantū em̄ est q̄ maius cogitari non potest. ſ. Coz. ij. Quod oculus nō vidit nec auris audiuit nec ſcoz hoīs ascendit que p̄parauit deus diligentibus se. ¶ Item querendū est ante oīa ꝓpter inueniendi facilitatē. Exēplum de latrone qui q̄cito dixit. memēto mei dñe dū veneris in regnū tuū. dictū est ei. Hodie mecū eris in paradiso Nunq̄ regnū ꝓpale tamcito acquirere potuisset. in quo rex magnus ⁊ ipse factus est. quia vnusquisq̄ ibi in regē coronabit. Cañ. iij. Veni de libano veni coronaberis. O q̄ferueter quilibz curreret ad terrā vbi in regē coronari deberet. ⁊ maxime in tali regno. Math. xxv. Venite benedicti patris mei percipite regnū. ¶ Item querendū est ante oīa ꝓpter sui q̄tum ad populum intrinsecū tranquillitatē. nulla em̄ erit ibi in populo seditio. Esa. xxvij. Sedebit populus meus in pulcritudine paq̄ ¶ Item ꝓpter sui q̄tum ad hostē extrinsecū securitatē. Ps. Non accedat ad te malū ⁊ flagellū non appropinquabit tabernaculo tuo. ¶ Item ante oīa q̄rendū est ꝓpter regis desiderantissimi ꝓtinuā visionem. Si em̄ hoīes multū gaudent q̄ regem tpalem ad libitū videre possunt. q̄nto magis regem eternū Esa. xxxij. Regem in decore suo videbūt. Et ps. Videbūt te ⁊ letabunt Item ante oīa querendū ꝓpter sui fertilitatem. In alijs em̄ regnis vel vniuersalis vel saltez pticularis inuenit egestas sed ibi sūma in oībus fertilitas. Ps. Satiabor cū apparuerit gl̄ia tua. Et Esa. xlix. Non esurient nec sitient amplius ¶ Item ante oīa querendū ꝓpt officij iocunditatē. Nullū em̄ aliud habebunt officium q̄ de sua gl̄ia laudare deum. Ps. Beati qui habitant in domo tua dñe in secula seculoz laudabūt te. Et alibi. Exultabūt sancti in gloria letabunt in cubilibus suis. ¶ Item añ omnia querendū ꝓpter regni eternitatē. Luc. j. Cuius regni nō erit finis. Et Dañ. vij. Et regnū eius quod non corrūpetur. De quo regno augꝰ. in li. solil.

O vere beati qui iam maloꝝ oim exuti securi iam de imarcessibili glia. ad regnū decoris puenire meruerunt. O regnum eternū. regnum omniū seculoꝝ. lumen indeficiens. ⁊ pax dei que exuperat oēm sensum. in qua sanctoꝝ anime requiescūt. ⁊ letitia sempiterna sup capita coꝝ. gaudiū obtinebūt ⁊ exultatione. ⁊ fugiet ab eis dolor ⁊ gemitus. Ad quod nos pducat qui vi. ⁊c.

Dñica. xvi. de epistola. Sermo. CL.IIII.

IN charitate radicati ⁊ fundati vt possitis cōprehendere cum oīibus sanctis que sit latitudo. longitudo. sublimitas ⁊ pfundū. Epb. iij.

¶ In verbis istis aplus duo facit hortat eīm ad charitatē cū dicit. In charitate radicati. Et ostendit eiusdē vtilitatem. cū subdit. Ut possitis cōprehēdere ⁊c. Altū eīm ostendit qđ oēs sancti cū prehenderūt. Unde necesse est vt bene radicemur ⁊ fundemur si p virtutes ⁊ bona opa illuc vsq; ptingere volumus Radicationē. aūt ⁊ fundationem nostram ostendit aplus in charitate. Ipa est eīm fundamentū virtutū ⁊ bonoꝝ in q̄ntū ea solidat in edificio spūali. Ipa radix in q̄ntum ea viuificat. pullulare ⁊ conscendere facit vsq; ad fructus cōprehensionem. Et hoc est quod tangit aplus. cū dicit. In charitate radicati et fundati vt possitis cōprehendere. ¶ Sed quia inuenit radix nociua que multū impedit nos radicare in charitate. vt illam auellamus ⁊ huic inherere possimus. nota q̄ est radix bona. ⁊ ē radix mala. Radix mala triplex est. scilz cupiditatis ⁊ voluptatis ac vanitatis. Quidam eīm radicant in arena cupiditatis. Quidā in luto voluptatis. Quidam in vento vanitatis. De prima. j. Thi. vj. Radix omniū maloꝝ ē cupiditas. Et ex ista radice pcedunt quasi q̄dam rami. furta. rapine. vsure. fraudes calumnie ⁊ hmōi. ¶ De secunda radice Ezech. xvj. dicit. Hierusalem in psona mulieris luxuriose. Generatio tua ⁊ radix tua de terra chanaan. Chanaan interp̄tatur zelotes. Vacantes eīm hoc vicio maxime zelotipi fūt. quia in tali nō libenter homo patit consortē. Propt̄ q̄ multa veniunt homicidia. Et q̄ deb intelligat autoritas. sequit post pauca. Quando nata es in die ortus tui non est p̄cisus vmbilicus tuus. In vmbilico notat libido in femīis. sicut in lumbis in viris. sicut dicit beatus gregoꝝ Umbilicum ergo p̄cisum nō habz. qui toto tpe vacat libidini. et ex ista radice pcedunt mlti mali rami. scz fornicatio stupr̄ū. adulterium. incestus. vicia contra naturam de q̄bus require in sermone. Nunc scio vere. quia misit dñs angelum suuz. In festo sancti petri. ¶ De tercia radice dicit Esa. xvij. De radice colubri egredietur regulus. Coluber dicitur quasi colens vmbras. In vmbra vero notat vanitas que nihil ē. Regulus dicitur serpens quidā quasi dñans alijs. De radice ergo colubri egredietur regulus. quia de radice vanitatis ⁊ superbie egredietur deficiēs dñandi. Et ex ista radice pcedūt ambitiones. contentiones. emulatiōes. oppressiones ⁊ hmōi. Has tres malas radices debemus cuellere si in bona radice. id ē charitate cupimus radicari. Juxta q̄ consulit apostolus dicens. In charitate radicati ⁊ fundati. Et primo vt nulla tēptatio possit nos a dei amore auellere. Sic radicatus fuit aplus Roma. viij. cum dicit. Quis nos separabit a charitate dei. Et post subdit. Certus suz quia neq; vita neq; mors neq; vlla alia creatura poterit nos separe a charitate dei que est in xp̄o iesu. ¶ Secundo vt sic radicati ⁊ fundati tanq; arbores bone in charitate possimus magis ac magis p̄ficere ⁊ crescere. Eph. iij. Veritatez facientes in charitate crescamus. ¶ Tercio vt radicati ⁊ fundati in caritate tāq; arbores flores ⁊ ramos virtutū va-

leamus p boni exempli extensiones ad primos longe lateq; diffundere. s. Thi. vij. Esto exemplū fidelium. in verbo. in cōuersatiōe. in charitate. in fide ⁊ in castitate. ¶ Secūdo autē huius caritatis ⁊ radicationis subdit vtilitatez cum dicit. vt possitis cōprehendere cuz oībus sanctis que sit latitudo longitudo ⁊c. O q̄felix radix que vtute sua intantū ramos opez nostroz ꝓtendit. vt talem fructum quē oīs sancti comꝓhenderūt ⁊ nos compꝓhendere possimus. s. regnū celeste. quod delectabile ex quatuor ostendit. ¶ Ex sublimitate q̄tū ad dei visionē quē supra tanq̄ speculū habent Esa. xxxiij. Regem in decore suo videbunt. Et certe hec est vita eterna vt cognoscant te deuz. Si aliud bonū non esset ibi hoc solum sufficeret Job. xiij. Dñe oñde nobis patrē ⁊ sufficit nobis. ¶ Iterē est regnū delectabile ex latitudine q̄tum ad societatis amplitudinē charitatē ⁊ iocunditatē. Apoc. vij. Vidi turbam quā dinūerare nemo poterat ex omnibus gentibus stantes ante deū. Inter quos etiam lata charitas. qz nulla inter ipsos inuidia. pō. Sicut letantiū oīm habitatio est in te. Iterē tra iocūditas. pō. Ecce q̄bonū ⁊ q̄iocundū habitare fratres in vnū. Item exultabunt sancti in gla letabunt̄ in cubilibus suis ¶ Item est regnum delectabile ex ꝓfunditate. q̄tum ad cognitionem. s. Coz. xiij. Nunc cognosco ex pte. tunc. autē cognoscam sicut ⁊ cognitus sum. ¶ Item est delectabile ex longitudine. q̄tum ad eternitatē. Pō. Regnū tuū dñe regnū oīm seculoz. Luc. s. Regni eius nō erit finis. Et hoc est qđ dicit aplus. Ut inquit possitis cōprehēdere cū oībus sanctis q̄ sit latitudo lōgitudo subli. ⁊ ꝓfundū. Hec q̄tuor etiaz possunt notari Esa. lx. Tunc inquit videbis sez dei sublimitatē. ⁊ affluues ꝓpē visionis eternitatē. ⁊ mirabitur ꝓpter cognitionis ꝓfunditatē. ⁊ dilatabitur coz tuū ꝓpter societatis in charitate iocunditate latitudinem. Ad quā nos ꝓducat ille qui viuit ⁊ regnat ⁊c.

¶ De euangelio. Sermo. CLIIII.

HAccessit ⁊ tetigit loculū. Hi aūt q̄ portabāt steterūt. Et ait iesus. Adolescens tibi dico surge. Et resedit q̄ erat mortuꝰ ⁊ cepit loqui. ⁊ dedit illū matri sue. Lu. vij. ¶ Exposita hystoria miraculi q̄tū ad hrām duo sunt q̄tum ad moralē instructionē pensanda. Vnū de adolescentis morte quā tangit euangelista. cū dicit. Ecce defunctus efferebatur. Aliud de eiusdem ꝓ dñm resuscitatione. quā tangit. cū dicit. Accessit ⁊ tetigit loculū. Et post sequit. Et resedit q̄ erat mortuꝰ ⁊c ¶ Quātū ad primū notandū. q̄ adolescens mortuus q̄ efferebat̄ p portā ciuitatis designat quēlibet peccatorē qui p peccati malicia occidit aiaz suā. Petm̄ cū mortale ideo morti compat̄. quia sicut mors corporalis nō est nisi sepatio aīe a corpe. ita mors spūalis que fit p petm̄ nō est nisi sepatio aīe a deo. Jux illud Esa. lix. Iniq̄tates vre diuise. inē vos ⁊ deū vrm. Et sicut hō q̄n̄ morit̄ primo distpat̄. postea infirmat̄. postea morit̄. postea effert̄. ⁊ postea sepelitur. Sic pcōr primo distpat̄ in cogitatiōe infirmat̄ in delectatione. morit̄ p ꝓsensum. efferē p opus. tumulat̄ p ꝓsuetudinē. Mala quidē mors q̄ē in ꝓsensu. ꝑ peior q̄ fit in ope. ꝑ pessima q̄ est in consuetudine. De nulla tn̄ est desperandū Vñ ⁊ dñs in signū huiꝰ tres mortuos suscitauit. Puellā in domo. iuuenē in publico. lazaz in sepulcro. Per puellā intelligitur ꝓsensus peccati in corde. p iuuenē in porta qñ ꝓsensus exit in opꝰ p lazarum in sepulcro qñ sepelit̄ in cōsuetudine. Et licet ex pte saluatoris eq̄lis sit potestas sup quālibet mortem. tn̄ q̄tum ad peccatorē vnā difficiliorez altera oñdit. Nam puelle dixit Mat. ix. Puella surge. ⁊ statiz surrexit. Adolescenti de quo hic agit plura vba dixit

Adolescens tibi dico surge. & loculū te tigit. Lazarus vō fremitu & clamore et multor lachrymis suscitat. q; mueterati in malicia difficile auellunt a puersa ꝓsuetudine. Sic ergo euangelista cum agit de adolescente q̄ defunctus p̄ portam efferebat. peccatorē qui de ꝓsensu exit in opus designat. ¶ Sed ei? resuscitationē p̄ dñm innuit. cum dicit. Accessit & tetigit loculū. Et ponit que dā resuscitationē antecedentia. cū dicit Accessit & teti. lo. & dixit. Adolescens tibi dico surge. Queda resuscitationē cō comitantia. cū dicit. Et resedit qui erat mortuus. Queda resuscitationē subsequentia. cū dicit. Et cepit loqui & dedit eū matri suc. Que oīa ocurrūt ad spiritualem resuscitationē. Accedit ei dñs p̄ gratie infusionē. tangit loculū p̄ flagelli īmissionē. & ait p̄ p̄dicationis informationē. Adolescēs tibi dico surge Isti sunt tres nuncij scz gratie inspiratio. flagelli īmissio. & p̄dicatio. de quib? aliquis vel omnes p̄cedunt faciem suā in oēm locū quo ipse vēturus est. Primus nūcius. s. gratie inspiratio mittit peccatori vt periculosum statū suū intelligat. id est intus legat. Unde Job. xxxij. Inspiratio oīpotentis dat intelligentiam. Ipse em̄ dñs hoc modo ad ostium conscientie peccatoris & pulsat inspirando dicens. O homo vsq̄quo obliuiscēris me in finem vsq̄quo auertis faciem tuā a me. q̄diu ponam consilia in anima tua. scz inspiratiōes. Per hunc nuncīū vocata venit maria magdalena. Et quia mīti peccatores huius nuncij consiliū despiciunt dicentes In consiliū tuū nō veniat anima mea ideo & alium nuncīū scz flagellationis adiungit cum quasi loculū tangit. Loculum dñs tangit q̄n flagellis corpus atterit. Hic nuncius efficacior est alijs citius em̄ ꝓficit in obstinato peccatore. vna acuta alia grauis infirmitas q̄ inspiratio vel p̄dicatio. Unde Osee. vj. In tribulatione sua mane consurgent ad me. Bene dicit, mane ꝓsurget. quia iste nuncius p̄ alijs facit accelerare. ps. Multiplicate sunt infirmitates eorū postea accelerauerūt. Exemplū ca. xvj B. Uñ & in hoc euangelio dicitur. q̄ post q̄ dñs loculū tetigit. hi qui portabant steterunt. Quatuor em̄ sunt a quibus portat peccator. vicz amor peccati. tantū em̄ diligit peccatum q̄ nō vult dimittere. Prouer. j. Usq̄quo paruuli diligitis infantiam. & stulti que nocua sibi sunt cupiūt. Item timor penitentie Timet em̄ confiteri ꝓpter verecundiaz & satisfactionem. ps. Trepidauerunt timore vbi nō erat timor. Item terciū est, ꝓsperitas vite. quia multū confortat peccatorē. corꝓis & rerum prosperitas. Prouer. j. Prosperitas stultor perdet illos. Quartū est p̄sumptio venie. Dicit em̄ peccator. quia deus misericors totum dimittet. Eccē. xxxvj. O presumptio nequissima. vnde creata es. cooperit oīmodā maliciam quia p̄mittunt sibi impunitatē. Hi quatuor portitores subsistunt quādo dñs loculū corporis castigando tangit. Huic nuncio & tercium scz p̄dicationis adiūgit. Undesequit. Et ait p̄dicando. Adolescens tibi dico surge. Surge in q̄ qui dormis. & exurge a mortuis & illuminabit tibi christus. O quot sunt per hūc nuncīū a morte spirituali resuscitati. Nec mirum. Uerbum em̄ dei viuificat. Unde fons vite dicitur. Prouerbioꝝ. xiij. Et Jobis. v. dicit dñs. Uerba que ego loquor spiritus & vita sunt. Huius exemplum habemus Ezech. xxxvij. de campo mortuor pleno ossibus. vbi dicit ē ꝓphete. Fili hoīs vaticinare de ossib? istis & dices eis. Ossa arida audite verbum dñi. Et sequitur. Hec dicit dñs deus ossibus his. Ecce ego intromitto in vos spiritum & viuetis. Unde Actuū. x. Cū petrus p̄dicaret gentilibus mortuis in peccatis. cecidit spiritussanctus super omnes qui audiebant eum. Unde post iussit eos baptizarē in nomine dñi. & sic mortui spiritualiter reuixerūt Unde hic post verbum dñi sequitur.

Et resedit qui erat mortuus. Exēpluz ca. vj. E. ¶ Et hoc est qō comitat resuscitationē scz sessio. Residet ḡ peccator qui fuerat mortuus ō peccato se leuādo. ꝛ illud in quo tacuerat abominando. Hāc sessionem approbat dē. Vñ ps. Domine tu cognouisti sessionē meā ꝛ resurrectionē meā. Item residet peccator q̄ fuerat spūaliter mortuꝰ de peccatis in quibus fuit se hūiliādo. et eadē ex cōtritione flendo. Iurta illud Esaie. xlvij. Desceēde sede in puluere. Sic rex ninīue sedit in cinere ꝛ cilicio peccata deflēdo. ¶ Et cepit loqui ꝛ reddidit eū matri sue. Hic tāgit resuscitationē subsequentia qz vere petōr postq̄ resedit p peccati cōtritionē incipit loqui p cōfessiōez. Iurta illō Esa. xlij. Narra si quid habes vt iustificeris. Bene dicit vt iustificeris. quia qui absōdit scelera sua non iustificabitur Ecc. Sed q̄ narrat iustificat. Vñ David postq̄ homicidiū ꝛ adulteriū ppetrasset. ꝛ cōfessus fuisz dicēs ad nathā peccaui. ꝛ nathā ex p̄cepto domini statim subintulit. trāslatum est peccatum tuū. Vñ dicit Aug⁹. O breue verbuz peccaui. o tres sillabe que portas apiunt paradisi. dixit dauid. peccaui. ꝛ nathan statim missus a dño subintulit. trāslatum est peccatū tuū. Et reddidit eū matri sue. s. ecclesie ad satisfactionē Peccator enī p se cū paup sit satisfacere non valet. sed postq̄ in gremiuz matris sue reponit participē eum facē mater laborū omniū bonoꝝ filiorū. Propter quod dicebat ps. Particeps sum ego omniū timentiū te. Unde mat ecclesia de bonis que boni filij thesarizauerūt satisfacit p debitis filij reddit ꝛ paupis. Vñ Baruch. iij. dicit hierlm tanq̄ ecclesia filijs talibus. Aīēdores estote filij. Et sequitur. Sicut enim fuit sensus vester vt errauerit a deo. decies tantum iterū conuertentes requiretis eum. quia merita aliorū supportāt eum. Rogemus et nos dominuz vt resuscitet ꝛc.

Dñica decimaseptima de epla. Sermo. CLV.

Solliciti seruare vnitatē spūs in vinculo pacis Ephe. iij. ¶ In his verbis apūs tria facit. ¶ Primo monet ad vnitatē seruandā. cū dicit. seruare vni. spi. ¶ Scōo ostendit modū cōseruationis. cū dicit In vinculo pacis ¶ Tercio monet ad vtriusq̄ solicitudinē cū dicit. Solliciti seruare vnitatem ¶ Quantū ad primū nota q̄ triplex ē vnitas quā ostendit nobis necessariaz scz vnitas intellectuū. et hec est p fidei identitatē. p quo dicit. Unus dñs. vna fides. vnū baptisma. ¶ Secunda vnitas affectuū. ꝛ hec p rectā ꝛ cōcordem voluntatē. ¶ Pro quo dicit. Unus spūs sicut vocati estis. in vna spe vocatōis vestre. ¶ Tercia est vnitas cōuersationis. et hec fit vniformē morū honestatē. ¶ Pro quo dicit. Digne ābulētis cū omni humilitate ꝛ māsuetudine. cum patiētia supportātes inuicē in caritate ¶ Ps. Deus qui inhabitare facit vnius moris in domo. Hanc triplicē vnitatē habuerūt apostoli. De q̄bus dr Actu. iij. Multitudinis credentiuz erat cor vnum. p̄tum ad primū. ꝛaīa vna p̄tū ad secundū. nec aliquis aliq̄d suū cē dicebat. sed erant illis oīa cōmunia. p̄tū ad tercū. ¶ Scōo ostendit modū cōseruationis p̄dicte vnitatis. cum dicit. In vinculo pacis. Inuenit autē triplex vinculū q̄ ligat predictā triplicē vnionē ne dissoluat. videlicet vinculū sapiētie. caritatis. ꝛ pacis. ¶ Vinculū sapiētie ligat intellectuū vnitatez ne fides diuersificet. Vñ Ecci. vj. Audi fili mi. et accipe consiliū intellectus Et post subdit de sapientia. Subijce humerū tuū. id ē actus tuos suppone magisterio illius et porta illā. ꝛ ne accidieris in vinculis eius. Sicut illi de quib⁹. ij. Thimo. iij. dr. q̄a veritate auditū auertent. quia sanā doctrinā non

sustinebunt. quā doctrinā si audirēt a veritate nō auerterēt. ¶ Incula eīm illi⁹ alligatura salutis. Sicut ōr Ecc̄. vj.

¶ Sed vinculū caritatis ligat affectuum vnitatē vt volūtas concors habeatur. Col. iij. Sup oīa caritatē habētes qō est vinculū pfectiōis. Et Phil. ij. Idē sapiatis eandem caritatē habētes. ¶ Sed vinculū pacis ligat vnitatē quer sationis per morū vnifōmitatē. Unō hic dicit. Seruare vnitatē spūs in vinculo pacis. Differentia eīm mox vt frequenter inducit cōtrarietatē animorū Ad Hester. xiij. assuerus de iudeis scripsit q̄ quia nouis vterent legib⁹ ⁊ cōtra consuetudinē oīm gentiū facerent; vniuersarum concordiā nationuz sua dissensione violarent. Propter qō religiosi quos oportet insimul habitare vt pacifice viuant ad mox vnifōmitatē p regulā ⁊ alia statuta regulant. ¶ Tercio monet ad vtriusq̄ solicitudinē scz vt solicite caueamus ne vinculū p̄dicte vnitatis dissoluat. cū dicit. Soliciti seruare vnitatem. Et ponit in hodierna epistola quinq̄ ad q̄ nobis necessaria. ¶ Primo hūilitatē cū dic. Cū omni hūilitate ne scz vn⁹ alteri se p̄ponat. quod frequēter est causa discordie p tātō inter supbos semp sunt iurgia. sicut ōr Prouer. xiij. quia vnus alteri nō parē subesse. Et bene dicit. cū oīi hūilitate. Quia triplex est gradus humilitatis. scz subdere se maiori. subdere se pari. subdere se inferiori. sicut dic̄ glo. sup illud Matt. Sic eīm decz nos implere omnē iusticiaz. Et talis hūilitas multū stringit vinculū vnitatis et pacis. ¶ Sēdo ponit mansuetudinem cū dicit. Et māsuetudīe. ne scz alicui iniuriaz inferamus. qō multis solet esse causa dissensionis. Māsuetudinis aūt est neminē irritare. Ūñ apl⁹ Thi. p̄cipiebat vt doceret non litigiosos esse ꝑ modestos esse oēm ostēdētes mansuetudinem ad omnes hoīes. Et bñ dicit oēm māsuetudinē. quia volut q̄ nec verbo neq̄ signo nec facto aliquē irritarent. quia pleriq̄ sunt ⁊ si tacent verbo. nihil faciūt facto. signo tñ iniuriaz inferunt. Hāc oēm māsuetudinē ostēdit se dauid habuisse cū dixit Memento dñe dauid ⁊ oīs māsuetudinis eius. ¶ Tercio ponit patientiā. cū dicit Cū patientia. vt iniurias patiēter sustinea mus etiā si reddere possemus. Hoc eīm multū cōseruat vnitatē ⁊ pacez. Thes. v. Videte ne quis malū ꝑ malo reddat vllo mō scz nec verbo nec facto exemplo christi. q̄ cū malediceret non male dicebat. cū pateret non cōminabat. j. Pet. ij. Exemplū ca. vj. ¶ Quarto ponit cōpassionē. s. graues aliorū mores supportādo. p quo dicit. Supportantes inuicē in caritate. Gal. vj. Alē alteri⁹ onera portate. Graue vnq̄on⁹ puersitas morum. q̄ tñ supportare debemus p compassionē. ⁊ offense cōdonationē. Unde Col. iij. Supportātes inuicē ⁊ donantes vobismetipsis. ¶ Quinto ponit caritatē. cum dicit. In caritate scz inuicem seruiendo. qō multū vnit ⁊ pacis vinculū stringit. Gal. v. Per caritatē seruite inuicē. Nā christus hoc exemplū nobis reliquit cum pedes discipuloz lauit. ⁊ subdit. Exēplū dedi vobis vt et vos ita faciatis.

De euangelio.

Sermo. CLVI.

Hydropicus erat quidā illum ipse vo apprehensuz sanauit eū ac dimisit. Lu. xiij

¶ Notandū q̄ sicut dñs oliz corporaliter hydropicū curauit. sic etiam nunc quotidie curat spūalē. Ūñ iuxta hoc in p̄missis verbis duo principaliē sunt aduertenda. Unū ex pte infirmi. s. infirmitatis genus. cū ōr hydropic⁹ Aliud ex pte dñi. curatiōis. s. modus. cū ōr. Ipse vo apprehensum sanauit eū ac dimisit. ¶ Circa primū notandū q̄ cū p̄dicto genere infirmitatis legimus septez genera infirmitatū sanasse dñm ꝑ que intelliguntē septez mortalis pec

cata. ¶ Sanauit ẽm filiũ reguli febri-
citantem scz p supbiaz. que supbia no
taf in hoc q filius reguli ðr Job. xij.
Erat quidã regulus cuius filius infir
mabaf capharnaũ. Et post sequitur.
Rogauit eũ vt sanaret filiũ eius. Su
pbia enim est elatio viciosa que inferi
ore despicies suptoribus t parib⁹ sa-
tagit dñari. Psalmista Supbia eoz⁹
qui te oderũt ascendit sp. Vñ Math.
xxij. de supbis pfes byteris ðr. Amant
primos acubitus in cenis. t primas ca
thedras in synagogis t vocari ab omi
bus rabi. Hz certe regulus quia deuo
te rogabat iesum p filio. id est p aia
audiuit. Unde filius tu⁹ viuit. Exem-
plum ca. xj. G. ¶ Secũdo sanauit ce
cos scz p inuidiam excecatos. Math.
xxj. Accesserunt ad eũ ceci in templo t
sanauit eos. Inuidia ẽm est egritudo
animi ex felicitate alteri⁹ puenies na
turaliter nocens inuidenti. Unde suo
nomine cecitatem animi ostendit. In-
uidus ẽm ðr quasi nõ videns. eo q bo
num alteri⁹ videre nõ possit. Vñ Job
ij. Per diẽ incurrũt tenebras. Quod ex
ponit glosa de inuidis dicens. Per diẽ
id est alterius psperitatẽ incurrũt tene
bras. id est obcecationẽ mentis. Unde
Gregorius. Inuidi debent ppendere quã
ta sit eoz⁹ cecitas. quia alieno pfectu
deficiunt. aliena letitia contabescunt.
Cyprianus de inuidia dicit. Iste zel⁹
finem non habet pmanẽs iugiter sine
fine cũ cetera vicia finiant. quanto ille
pfecerit successu meliore cui inuidetur
tanto inuidus in maius incendiũ liuo
ris exardescit. Qui⁹ vultus minax. toz
uus aspectus. pallor in facie. tremor in
labijs. stridor in dentibus. verba rabi-
da. effrenata cõuicia. manus ad violẽ
tiam pmpta. que etsi gladio non nocz
odio tñ furibunde mentis armata est.
Exemplũ ca. xvij. A. ¶ Tercio sanauit
arreptos a demonio. scz p iracundiã.
Luce. viij. de illo in quo fuit legio. Et
xvij. dixit dominus. Ite dicite vulpi illi
scz herodi demonia ejcio t sanitates
pficio. Unde de ipso dicitur Actuũ. x.
Qui transijt benefaciendo t sanando
omnes oppssos a diabolo. Et bene p
arreptitios iracũdi designant. Ira ẽm
est furor cõcitati animi vlciscendi libi
dine furens. Unde Eccl. xxvij. Ira nõ
habet misericordiã nec erũpens furor
et impetũ cõcitatt spiritus quis ferre
poterit. Unde sepe ligant sicut t a de
monio rapti. Unde Horatius. Ira breu
is furor est aĩm regens. Et subdit.
Hunc frenis. hũc tu compesce catenis.

¶ Quarto sanauit paraliticos et
plures in lectis languẽtes. scz p pigriciã
et accidiam. Luce. vij. Inuenerunt
seruum sanũ qui languerat. Et Jo. v.
dixit dominus illi q xxxviij. annos ha
bebat in infirmitate. t iacebat in lecto
Surge inquit. quasi diceret. noli am-
plius per pigriciã et accidiã iacere. tol
le grabatũ tuum t ambula. t statiz sa
nus factus est homo. Accidia ẽm vel
pigricia est tarditas corporis metu cõse
quentis laborẽs. Eccl. xij. Stultus cõ
plicat manus suas et comedit carnes
suas dicens. Melior est pugillus cum
requie q plena vtraq manus cum af
flictione. etiam si aliquod bonum cõci
pit extinguit p accidiaz. Quod figna
tur. iij. Re. xij. in multere que pepererat
puerum. Mortuus est inquit fili⁹ eius
nocte dormiens quippe oppressit eaz
Multer filiaz parit cum anima bene
operari incipit. sed dormiens ipsum op
primit cũ pigricia dñante. qõ incepat
nõ vult consummare. ¶ Quinto sana
uit manũ aridã t ptractã habentem p
auariciã. Matth. xij. Extende manuz
tuã. et extendit et restituta est sanitati.
Auarus ẽm manũ habet ad accipien
dum extentam t ad dandũ contractã
Sed dominus auarũ t cupidũ sanat
vt pauperi manum extẽdat. Prouer.
xxj. Manuz suã aperuit inopi t pal
mas suas extendit ad pauperem. Sic
curauit zacheum Luce. xix. Exemplum
in promptuario capitulo. xv.

¶ Sexto sanauit hydropicum de quo hic

legiť.et est morbus subcutaneus designans peccatū gule.qz talis quāto plꝰ bibit.tanto plus sitit. Sic gulosus ḡn tūcunq; comedat vel bibat semp tamē cutē corpis sui sitit ꝛ desiderat implere Uñ tales dicūt Sap.vj. Uino p̄cioso ꝛ vnguentis impleamus nos. Et dicit glosa ꝙ hydropicus habet anhelitū fetidū.qđ spūaliter ptinet ad gulosū. ps Sepulcrū patens est guttur eoꝝ. Se ptimo sanauit mulierē patientē fluxū sanguinis p luxuriā. Luce.viij. Et ecce mulier erat in fluxu sanguinis ab annis duodecim ꝛ tetigit fimbriā ꝛ sanata est. Per hāc luxuriā p sanguinis fluxū mulieris designať.quia sicut vnūquodq; ita ꝛ reliquū comāmat. Uñ prouer.vj. Qui ingredit ad vxorē proximi sui nō erit mūdus cū tetigerit eā. Pro quo Apoca. xviij.ō. Hi sunt q̄ cū mulieribꝰ nō sūt coinquinati.virgines em̄ sunt

Secundo sequit curationis modꝰ.ibi Ipse vo app̄hensum sanauit eū ac dimisit. Circa quā sanationē quinq; sūt pensanda. Sanauit em̄ clementer. nullus em̄ ipm infirmū obtulit.nullꝰ p ipso intercessit.forte quia ppter paupertatē nullū amicū habuit. Sed christus sola ductus clemētia app̄hēsum sanauit. Licet em̄ diuitibus promptus sit.plus tn̄ paupibus. Nō pauci medicoꝝ faciunt Lu.iij. Euangelizare pauperibꝰ misit me.sanare cōtritos corde. Ite in hoc ostendit sua clemētia ꝙ apprehēdendo tangere voluit egrotum. qđ plerisq; medicoꝝ abhorrent facere. Hz que magis abominabilis infirmitas. ꝙ spūalis que p peccatū incurrit. quod patet in lucifero.qui cū pulcerrimus ecꝛ angelorꝝ ex solo peccato adeo abominabilis factus est vt ab sq; magno horrore videri non possit ꝙto minus tangi. Sed christus etiā et talibꝰ intantū se familiarē exhibuit.māducādo ꝛ bibendo cū illis.qđ etiā a plurib? sibi improperatū fuit Marci.ij. Quare inquiunt cum publicanis ꝛ peccatoribus māducat magister vester. Et ip se respondit. Non egent sani medico. sed qui male habent. Secūdo sanauit pfecte.quia totū hominē ꝛ ex toto quia sanauit eū ac dimisit. Nō nō faciunt alij medici. Imo indignabanť ei de hoc illi q̄ sibi videbanť medici. Uñ Job.v. dicebat eis. Mihi indignamini.qz totū hominē sanū fecim sabbato. Et Lu.xiij. Ite dicite vulpi illi. Ecce demonia ejcio ꝛ sanitates pficio. Nam summa dei pietas veniam non dimidiabit. Aut nihil aut totum ꝓpiciando dabit. Tercio sanauit leuiter.non vrēdo.non secando.nec potiones dando.sicut alij medici facūt. Hz tm̄ miserendo. Unde euangelista non plus dicit ꝙ fecerit nisi ꝙ sanauit ac dimisit. Sap.xvj. Misericordia tua adueniens sanabat oēs. Sic sanari petebat dauid cū dicebat. Ego dixi dñe miserere mei sana animā meā qz peccaui tibi. Et Mathei.viij. Tm̄ dic ẏbo ꝛ sanabitur puer meus. Uel etiā semel tāgendo. Luce.xviij. Cum tetigisset auriculam sanauit eum. Uel certe se tangi pmittēdo. Luce.vj. Omnis turba qrebat eum tāgere.quia virtus de illo exibat et sanabat omnes. Quarto sanauit gratis qz nec ante nec post aliquid ab infirmo extorsit.quia sanauit ac dimisit. Quod certe alij medici non faciunt.quia ante etiam ꝙ infirmum velint videre volunt salariū habere. Hz noster medicus nō aliud querit nisi vt sibi de curatione gratias referamus. Hoc fecit Dauid quando dixit Benedic aīa mea domino. Et post subdit Qui sanat oēs infirmitates. Sic Aceph.iij.ille qui ex vtero matris claudus fuerat.postq̄ sanatꝰ fuit ambulabat exiliens et laudans deum Quinto sanauit euidenter.non in angulis sicut quidam medici facūt.ne alij ab eis informentur.sed ipse non.nam corazs pharisei app̄hensum sanauit. Matth.xxj. Accesserūt ad eū ceci ꝛ claudi in tēplo et sanauit eos. Sic ꝛ mariā magdalenā sanauit spūaliter corā cōuiuantibus

ñdo dixit. Remittunt ei peccata multa quia fides tua te saluā fecit. Rogemus et nos dñm vt si aliquā de predictis infirmitatibus habeamus p̄dicto modo ab ipso sanemur.

¶ Dñica decimaoctaua de epla. Sermo. CLVII.

DIuites facti estis in illo. i. in christo. j. Cor. j.

¶ Notandū est carissimi q̄ ḡdam facti sunt diuites p̄ter illū. ḡdaz in illo. et quidā cū illo. Preter illuz diuites facti sunt p diuitias tpales. In illo diuites facti sūt p diuitias spūales Cū illo diuites facti sunt per diuitias eternales. ¶ Prime diuitie scz tpales sunt cōtemnende que sunt p̄ter illū. qz ipse de eis nihil habere voluit. Ihn. vj. Cor. viij. Gratis gratiaz dñi nostri ihesu christi qñ p vobis egenus factus. Vñ cū ipm in regem facere vellent fugit Joh. xviij. Regnū meū non est de hoc mūdo. Imo adeo paup fuit q̄ nō habuit vbi caput suū reclinaret Mat. viij. Vulpes foueas habēt volucres celi nidos. filius aūt hominis nō habet vbi caput suū reclinet. Hocip̄m etiam et discipulos suos voluit tenere dicēs Lu. xiij. Nisi quis renūciauerit oīb⁹ que possidet nō potest meus esse discipulus. Secunde diuitie. s. spirituales sunt solicite acquirende. q̄ sunt gr̄a dona virtutes t hmōi. Esaie. xxxiij. Diuitie salutis sapiētia t sciētia t timor domini. ipse est thesaurus eius. Prouer. xiij. Redemptio aīe viri p̄prie diuitie. glo. bonor opez. p quas diuitias diuites facti sumus in illo. i. per illuz. quia ipse plenus venit gratia et veritate. et nos de plenitudine eius oīes accepimus t vtinā cōseruemus ¶ Tercie diuitie scz eternales sunt sup omnia appetende. Math. vj. primū querite regnū dei t̄c. Et itez Thesaurizate vobis thesauros in celo. Et he diuitie sunt cum illo. Prouer. viij. Mecū sunt diuitie t gloria t opes supne. Itē p̄uer. xij. Longitudo dierum in dextera eius et in sinistra eius diuitie t gloria. ¶ Sūt aūt prime diuitie scz tpales quas christus contempsit a nobis ꝓtemnende p̄pter quatuor. ¶ Primo quia tanq̄ spine solicitudinibus pungūt scz in acquirendo. in possidendo. t in amittendo. Nam in acquirēdo pungunt labore. in conseruando pungunt timore. et in amittendo pungunt dolore. Vñ Luce. viij. Quod aūt in spinis cecidit hi sūt qui audiunt t a solicitudinibus t diuitijs suffocant. Gregor⁹ Diuitie spine sunt. quia cogitationū suaz punctionibus mentē lacerant. t cū vsq̄ ad petrā ptrahunt quasi infricto vulnere cruentant Eccs. v. Saturitas diuitis non sinit eum dormire. ¶ Secūdo diuitie tē porales sunt cōtemnēde. quia in morte hominē relinquūt. Ps. Diues cum interierit non sumet oīa nec descēdet cū eo gloria eius. Dormierūt em̄ somnū suum t nihil inuenerūt oēs viri diuitiarum in manibus suis. Et Lu. xij. dictū est diuiti. Stulte hac nocte repetent animā tuam a te q̄ aūt parasti cuius erunt. Ps. Relinquent alienis diuitias suas Job. v. Bibent sitientes diuitias eius. Exemplū in pmpturio ca. v. Ē ¶ Tercio sunt cōtemnēde qz regnū celorū intercludunt. Matt. xix. Amen dico vobis. qz diues difficile intrabit in regnū celorū. Itē facilius est camelus p foramē acus trāsire q̄ diuitē intrare in regnū celor. ¶ Quarto sunt contēnende qz ad infernū descendere faciūt Lu. xv. Mortuus est diues t sepultus est in inferno. Job. xxj. Subleuati sūt cōfortatiq̄ diuitijs. semē eorū pmanet coraz eis. Et post. Infantes eorū exultant lusibus ducūt in bonis dies suos. t in puncto ad inferna descendūt. Exē plū ca. iij. D. Ē ¶ Secūde vo diuitie sūt spūales quibus diuites facti sumus in illo sunt t querende t diligēter conseruāde. Et notandū q̄ sicut ḡs ꝓquirendo ditaī in tpalibus pluribus

modis sic conquirēdo in spūalibus ditat. ¶ Ditat cū aliquis pce viuendo. Eccī.xj. Et q locupletat pce agendo. Sic in diuitijs spūalibus ditat hō per abstinentiā carnalia desideria resecando. Sic daniel cū socijs suis abstinendo t ieiunando sapientiores t pulcriores corā deo t hoībus inuenti sunt. Sed econtra de guloso dicit ¶ Prouer. xxj. Qui amat vinū t pinguia non ditabitur. Et Eccī.xix. Quasi vas ebrioſus non locupletabit sed potius minorabit. Sic etiā in spūalibus. Unde.iij Reg. in fine legitur. q nabuzardan.i. princeps cocoꝝ destruxit muros hierusalē. ¶ Princeps cocoꝝ venter est. cui cū magna diligentia seruit a cocis. Sed cū non restringit venter virtutes aīe pdit. sicut nabuzardan munimēta hierusalē. Exemplū ca.ij. ℣. ¶ Scdo ditat homo discrete negociando. Apoc. xix. dicit de babilone q oēs mercatores terre de virtute delicijs eius ditati sunt. ¶ Prudenter negociat q dat carnalia p spūalib⁹ terrena p celestib⁹. ¶ Prouer.iij. Beatus hō qui inuenit sapientiā. t q affluit prudētia. melior est acq sitio eius negociatione auri vel argenti. Ille vo qui non negociat in spūalibus. nō solū nō ditat. sed qđ deteri⁹ est id qđ habet pdit. Qđ oñdit dñs in parabola illius serui q accepto talēto nolens negociari abscōdit. Uñ ablato talento tulli q.x. habuerat talia. x. lucratus fuerat collato subītulit dñs. Omi habenti dabit t abūdabit. et aūt q nō habet. s. aliqđ p lucrū. id qđ hz auferet ab eo. Exemplū ca.ix. J. ¶ Tercio ditat quis corpaliter laborādo. siue pbē agendo. De primo Eccī.j. Laborauit diues in cōgregatiōe substātie sue. De secūdo. j. Re. vij. dauid goliā supando diues efficit. Uñ ibi dr. Uirū q pcusserit goliam ditabit rex diuitijs magnis Sic in spūalibus ditat hō laborādo t fortiter otra tentationes agēdo. Exēplū ca.ij. ℣. ¶ Prouer.x. Manus fortium diuitias parat. Uñ et.j. ¶ Paralit. xix. dicit. Mortuus est dauid. i. manu fortis in senectute bona plen⁹ diuitijs t gloria. Sed certe egestatē opata est manus remissa. vt dr ¶ Prouer.x. Et tales inuacuū gratiā dei recipiūt quia se circa eam nō exercent. ¶ Pro quo dicit aplus. ij. Thimo. j. Ammoneo vt suscites gratiā que in te est. scz p exercicium bonoꝝ opum. ¶ Quarto ditat q̄s largitate. Lu. vj. Date t dabit vobis. Sic certe dando paupibus clemosynas ac ḡrimus diuitias spūales. ¶ Prouer. xj. Alij diuidunt propria t ditiores sunt. Glo. Centuplū accipientes in pñti. et vitā eternā in futuro. Talibus em̄ augmentū incremēta frugū iusticie. Alij vo rapiunt nō sua t semp in egestate sunt. Glo. Sic sp auarus egebit in futuro. Gutta aque nō dabit ei ad refrigerandū. Exemplum de diuite qui hic micam panis dare noluit. et ibi guttaz aq̄ postulans non accepit. Lu. xv. Exemplum ca. xv. C. ¶ Quinto ditat homo magnos t bonos hospites recipiēdo: sicut vnū comitē magnū vl̄ regē. Sic indubitanter ditat hō spūalibus diuitijs p receptionē illoꝝ q dicunt Jo. xvj Veniemus t māsionē apud eū faciem⁹. Tali asē pōt dicere dñs Beñ. xxx. Modicuz habuisti anteq̄ venirē. glo. bona naturalia. t nunc diues effectus es. s. diuitijs spūalib⁹. bñdixitq̄ tibi dominus ad introitū meū. t bñdicēdo ditauit. t bñdicto dñō diuites facit. ¶ Propter qđ dr Sap. vij. Venerūt mihi oīa bona pitercū illa. ¶ Tercie diuitie scz eternales que sunt cū illo sūt appetende. et hoc ppter quatuor. scz. ppē illarū nobilitatē q̄ reges faciūt. Mat. xxv. Venite bñdicti patris mei pcipite regnū. Item sunt appetēde. ppter ipsarum iocunditatez. nihil em̄ timoris. nihil solicitudinis vel turbatōis inferūt ps̄. Exultabunt sancti in gloria letabunt in cubilibus suis ps̄. Dilectan. om. habi. est in te. Exemplum ca. xvj. B. ¶ Item sunt appetende ppē ipsarum timensitatē. q̄ qđ oculus nō vidit

nec auris audiuit. nec in cor hoīs ascē dit que pparauit deus diligentibus se ¶ Quarto sunt appetende ppter corū ppetuitatē q̄ fures ñ effodiūt. nec erugo nec tinea demolit. Matth. vj. Thesaurizate vobis thesauros in celo. vbi nec erugo nec tinea demolit. & fures ñ effodiunt. nec furant. Ad quas diuinas nos pduc.

¶ De euangelio. Sermo. CLVIII.

DIliges dominū deū tuū ex toto corde tuo & ex tota anīa tua. et ex tota mente tua. Math. xxij. ¶ Sicut narrat euāgelista q̄ q̄dam q̄ cū quesisset a christo q̄ esset p̄cipuū mandatū. respōdit Diliges dñm deū tuum. In quib⁹ verbis tria facit dñs. ¶ Primo em̄ ostendit p̄cipuū mandatū esse de dei dilectōne. cū dicit. Diliges Unde subdit dñs Hoc est primū & maximū mandatum ¶ Scōo innuit dilectionis rōnez. que est triplex. scz quia dñs. q̄ deus. q̄ tu⁹ cū dicit dñm deū tuū. ¶ Tercio subdit dilectionis sue modū. cū dicit. Ex toto corde & ex tota anima & ex tota mēte. ¶ Ostendit ergo primū & maximū mandatū. cū dicit. Diliges. et hoc iuste. q̄ dilectione nihil est dignius. nihil leui⁹ nihil vtilius. ¶ De primo. scz dignitate dicit Bern. Tanta est amoris dignitas. tam sublimis maiestas tā excellēs potestas vt nec trinitas sūma sine nostri amoris subsistere queat. Unde Jo. v. pater diligit filiū Et Joh. Ego diligo patrē. Hec etiā in filio dei respectu nostri multū abundauit. Joh. xv. Maiorē hac dilectionē nemo habet q̄ vt animā suā ponat quis p amicis suis. Un Aug⁹. Caritas vt nos facilius vinceret primo dñm superauit. vt amplius ei hoīem resistere pudeat cum eā videat in deo triumphasse Vulnerauit impassibilem. ligauit insuperabilē. trahit immutabilē. eternū fecit mortalē. ¶ Itē nihil dilectione leuius. quia nihil tā facile sicut amare. nihil ita liberū & in ptātē hominis sicut amor. Unde nemo pōt se excusare a mādato amoris. vel p infirmitatē vel p pauptatē vel p aliā q̄m cunq̄ excusationē. Deut. xxx. Mandatum q̄ ego p̄cipio tibi hodie ñ supra te est. neq̄ procul positum. nec in celo situm. vt possis dicere. quis nostrū vale at ad celū cōscendere vt deferat illō ad nos vt audiamus illud & opere opleam⁹ neq̄ trās mare vt causeris & dicas. q̄s ex nobis transfretare poterit mare. & illud ad nos vsq̄ deferre vt possim⁹ audire & facere illud quod p̄ceptum est. sed iuxta te est sermo valde in ore tuo et in corde tuo. vt facias illum scz diliges dñm deus tuum ex toto corde tuo. Un aug. Nocebo te amatorū sine veneficio. si vis amari ama. & habebis ñ extra sed intus quod cupis. quia q̄ manet in caritate in deo manet et deus in eo. Est etiam nihil leuius. quia leuissime portatur. imo veri⁹ portat quēad modum penne alicuius auis. portant quidē ab ipsa aue. non tamē ad onus quia auis portat ab ipsis. cum p eas in sublime fert Bern. Licet ammirari q̄ leue est iugum dñi aut non leue. q̄ non solū non onerat hoīez sed portat. ¶ Item nihil est dilectione vtili⁹. Et hoc patet in tribus. Nam omnia pec cata tegit Prouer. x. Oīa peccā opit caritas. j. Pe. iij. Caritas opit multitudinem peccatoꝝ. Sicut carbo niger & turpis q̄n accendit tegit igne & pulcri or efficit q̄ aurū. Tre. iij. Denigrata ē sup carbones facies eoꝝ. s. peccatoruꝝ Sed caritas supueniens opit nigredinē sic ignis. Excepluz de petō petri q̄ maximū fuit. s. negationis. q̄ amor intensus delevit. Non em̄ ab ipso quesiuit dominus p satisfactionē an posset iejunare vel pegrinatōes facere. sed solū diligere. Symon inq̄t iohannis diligis me plus his Petrus māducator Ama hō deū vt oīa possis sine labore vincere et delere petā. tenere milicie ē

et delicati ꝓflictus amore solo de tãtis criminibus reportare victoriã. Itẽ oẽ op⁹ acceptabile deo reddit. nã nec bonum cordis quod est fides. nec bonus oris quod est confessio. nec bonũ opis quod est elemosinarũ largitio sine caritate deo placet. Sicut aplus ostẽdit. j. Cor. xiij. Si linguis hoim loquar ꝯtum ad bonũ oris. et si fidez habeã ita vt montes trãsferã ꝯtum ad bonũ cordis. et si distribuero oẽs facultates meas in vsus pauperũ. ꝯntum ad bonus opis. caritatẽ aũt nõ habeã nihil mihi ꝓdest. Itẽ celestibus nuptijs dignũ facit Matt. xxij. Amice quõ huc intrasti nõ hãs vestẽ nuptialẽ. s. caritatẽ. Et se quit Ejicite eũ in tenebras exteriores Quia ergo dilectiõe nihil dignius. nihil ieiunius. nihil vtilius ostendit dominus primũ ⁊ maximũ mandatum esse de dilectione. cum dicit. Diliges ℣ Secũdo innuit dilectionis rationem. cũ dicit. Dñm deuz tuũ. Ergo diliges deum ratione creationis. dñm ratione redemptionis. sed tuum ratiõe possessionis. Magna quidem ex creatiõe sequit dilectio. sed maior ex redemptiõe maxima aũt ex ipsius eterna possessione. ℣ Considera ergo creationẽ ⁊ magnã inuenies ad deũ dilectiõis ratiõz Creauit eũ deus hominẽ bonuz. pulcrũ et diuitẽ. Creauit dico bonũ imo ⁊ valde bonũ. Ge⁹. j. ỏz. Vidit deꝰ cuncta que fecerat ⁊ erant valde bona. ℣ Itẽ creauit pulcrũ. quia in primo hoimne creato fuit oĩs pulcritudo. Quia pulcritudo creatoris. ⁊ bꝰ ꝯtuz ad aĩaz que fuit ad similitudinẽ dei. ⁊ pulcritudo creature ꝯtum ad corpus. Ezech. xxviij. Tu signaculũ similitudinis ꝯtũ ad aĩam. pfectus decore ꝯtum ad corpus. Sed ꝑ peccatũ egressus est a filia syon omnis decor eius Vñ post hõ attritus laboribus. exustus caloribus. et attenuatus frigoribus. breui viuẽs tẽpore. repleꝯ multis miseriis. ℣ Itẽ creauit diuitẽ. qz constituit eum dominũ domus sue. Omnia eũ subiecit sub pedibus eius oues et boues vniuersas: insup ⁊ pecora campi. volucres celi et pisces maris. ℣ Considera etiã redemptionẽ ⁊ maiorẽ ad deũ inuenies dilectionis rationẽ. Ambrosius. Infirmitas tua dñe sanitas mea ẽ. plus debeo tuis iniurijs ꝙ sum redemptus. ꝙ bñficijs ꝙ sum creatus. Cõsidera ḡ dominũ matestatis ꝑ te accipe formaz serui ante luciferũ genitũ. humilez de virgine nasci. panem angelorꝫ esurire. illum qui est via ex itinere fatigari. illũ q̃ est dei virtus et dei sapientia illusionibꝰ affligi. illũ qui peccatũ non fecit tanꝯ reum flagellari. speculũ sine macula ⁊ splendorẽ glorie cõspui. vitam occidi. Et quõ occidi ostendit Bernardus. Qui dorso flagellato. latere sauciato. capite veprubus pũcto. manibus pforatis. pedibus confossis. vbiꝯ habuit dolorẽ. vbiꝯ cruorẽ. vere empti sumꝰ precio magno. quia nõ corruptibilibꝰ auro vel argento redẽpti sumus sed pcioso sanguine agni incõtaminati Sicut dicit. j. Pet. j. Propter bꝰ ỏz Cor. vlti. Si quis non amat dñm iesum sit anathema. ℣ Considera etiã qualiter tuus erit possessione ⁊ maximã inuenies dilectionis rõnem. Ipse eũ in quo sunt omnia seipm dabit nobis. sic dicit Ben̄. xv. Ego merces tua magna nimis. Et quõ. ostendit Augustinus. Pecus inquit erit totus tuus. eũ mãducabis ne esuries. eũ bibes ne sities. ab eo illuminaberis ne cecus fias. ab eo fulcieris ne deficias. possidebit te totũ integrum. totus integer tuus erit. Bꝰ ℣ Tercio ostendit modũ sue dilectiõis cũ dicẽ. ex toto corde tuo. et ex tota aĩa tua ⁊ ex tota mẽte tua. Et aduertite carissimi ꝙtotũ hoiez reqrit dñs i amore sui. ℣ Diliges ḡ dñm ex toto corde ꝯtum ad intellectũ. ex tota aĩa ꝯtum ad affectum. ex tota mente ꝯtum ad cõtinuã ipsius memoriã. sicut exponit Augustinus. Diliges ergo ex toto corde in intellectu ꝑ fidem. Corde eũ creditur ad iusticiam. Ro. x. vt videlicz in ipm

firmiter corde credendo. ꝑceptis eius. ꝙsilijs ꝓmissionibus ⁊ comminationib⁹ fidē adhibeamus Job.v. Si moysi crederetis.i. dictis moysi. crederetis forsitā ⁊ mihi. ¶ Itē ex tota aīa.i. affectu. vt sc̄z ipm ꝙsonis ⁊ rebus ꝑferamus. Qui ipse dicit Math.x. Si quis diligit patrē vel matrem vxorem vel filios aut agros ⁊ hmōi plus q̄ me nō est me dignus. vbi innuit dñs q̄ homo plus debet affica circa ipm q̄ circa suos plus q̄ circa sua. plus q̄ circa seipm. ¶ Item ex tota mente vt homo sc̄z vt in memoria habendo beneficia creationis. redemptionis. sustentationis ⁊ alia sui nunq̄ obliuiscat. Treñ.iij. Recordare pauptatis mee trāsgressionis absinthij ⁊ fellis. Et sequit. Memoria memor ero ⁊ tabescet in me aīa mea. ꝑs. Ponāt in deo spem suam ⁊ nō obliuiscant opera eius. Sed de malis dicit. Oblīti sunt dñi q̄ saluauit eos.

¶ De euangelio.

Sermo.CLIX.

Diliges proximum tuū sicut teipm. Math.xxij.

¶ In verbis istis duo facit dñs. Primo em̄ de dilectione ꝓximi ostendit ꝑceptū. cū dicit. Diliges ꝓximū tuū Vñ ꝓmisit dicens. Secundū autē ꝑceptum sibi est huic. Secundo exprimit dilectionis modū. cū subdit. sicut teipz ¶ Nota ergo q̄tū ad primū q̄ sunt tria ad ꝓximi dilectionē inducētia. vicz natura. ꝑcepta ⁊ exempla. ¶ Natura. quia Ecc̄.xij. dicit. Omne aīal diligit simile sibi. Et Math.vij. Quecunq̄ vultis vt faciant vobis hoīes ⁊ vos facatis Hoc em̄ vult lex naturalis. Sed certe inter aīalia siue volatilia siue gradientia nō inuenit tanta similitudo sicut inter hoīem ⁊ hoīem. q̄ homo nō solum repsentat exteriorem hoīem cuius similitudo est inter aīalia. sed etiaz interiorem cuius similitudo est ad deū. q̄ oīes hoīes sunt formati ad imaginem dei ⁊ similitudinē. ⁊ tamen heu plus se pseq̄untur q̄ bruta aīalia que tm̄modo comuni in exteriori similitudine. ¶ Item inducunt veteris ⁊ noui testamenti ꝑcepta. Math.v. Audistis quia dictum est antiquis. Diliges ꝓximū tuū. Et Jobis. xviij. Hoc est ꝑceptū meuz vt diligatis inuicem. ¶ Item inducūt xp̄i ⁊ sanctoz exempla. Job.xlij. Exemplū dedi vobis vt quēadmodū ego feci vobis ita ⁊ vos faciatis. Inueniunt sancti nō solum dilexisse ꝓximos sicut seipsos sed ⁊ plus q̄ seipsos. Vñ apl̄us.ij. Cor.xij. Supimpendar egoipse ꝓ animabus vr̄is Et alibi ex nimio feruoris amore dicebat. Optabam egoipse esse anathema a xp̄o ꝓ fratrib⁹ meis. Et moyses Exodi.xxxij. Aut dimitte populo noxā hāc aut dele me de libro tuo quē scripsisti.

¶ Ex tribus ergo p̄dictis inducti ad dilectionē ꝓximi. tripliciter debem⁹ diligere. vicz corde ore ⁊ opere. Corde debemus diligere sex modis. ¶ Primo q̄ ꝓpter pauptatem vel ignobilitatem vel infirmitatē nō debemus eū cōtemnere vel despicere. Prouer.xvij. Qui despicit ꝓximū suū peccat. ¶ Secundo sui misereri ex cōpassione. ⁊ qō in nos peccauit remittere. Prouer.xxj. Aniā impij desiderat malū. nec miseret ꝓximo suo. Eccl̄i.xxviij. Relinque ꝓximo tuo nocenti te. ⁊ tunc deprecanti tibi peccata soluent. ¶ Tercio nō debemus iram in corde tenere nec iniuriā ad memoriam reuocare. Ecc̄.xxviij. Memorare timorem dñi ⁊ ne irascaris ꝓximo tuo. Ecc̄ x. Omnis iniurie ꝓximi tui ne memineris. ¶ Quarto nō debem⁹ ipm in corde iudicare. Jac.iij. Tu quis es qui iudicas ꝓximū tuū. Solet aūt q̄nq̄ ꝓuenire hoc temerariū iudiciū ex eo q̄ nimis ō facili credit malū quod dicit de ꝓximo Contra hoc dicit ps̄. Nec opprobrium accepit aduersus ꝓximos suos. ¶ Quito nō debemus que illius sunt male cupiscere. Deut.v. Non concupisces vxorem ꝓximi tui. nō domū. nō agrū. non seruū. nō ancillā. nō bouē. nō asinum.

ꝛ vniuersa que illius sunt. Sexto debemus ꝓximū nō solū nō odire. ꝫ etiā corde diligere. Ecc. xxvij. Dilige ꝓximū tuū ꝛ iungere fide cū illo. qꝛ sunt q̄ loquūt pacem cū ꝓximo suo. mala autē in cordibus coꝝ. ℟ Item debem⁹ diligere ꝓximū ore multis modis. Primo vt nō detrahamus ei in occulto. ꝑs Detrahentē secreto ꝓximo suo hūc ꝑsequebar. Et Roꝝ. j. Detractores deo odibiles. Propter q̄ dicit Sap̄. j. A detractione pcte lingue. ℣ Secūdo nō debemus ei in malo adulari in aperto. quia talis adulatio plus nocet q̄ detractio. ꝑs. Laudat peccatoꝝ in desideriis aīe sue ꝛ iniquus benedicit. Et talis benedictio potius ē maledictio. Prouer. xxvij. Qui benedicit proximo suo voce grandi de nocte surgens. maledicenti similis erit. Glo. i. qui fauore laudis superflue extollendo. ℣ Tercio nō debemus ꝛra eum falsum testimoniū ꝓferre corrupti mūnis ꝓce vl̄ ꝓcio. Deut. v. Non loquaris ꝛra ꝓximū tuū falsum testimonium. Et puer. xiij. Non sis testis frustra ꝛra ꝓximū tuū. Quarto debemus ipm̄ de malis ꝓ loco ꝛ tpe corripere. Eccī. xix. Corripe ꝓximū tuū ne forte nō dixerit. ꝛ si dixerit ne forte repetet. Sed quia sunt qui plus ad reuocationē corripiūt q̄ ad informatiōem ideo ibidē dr. Esto correctio mendax in ore ꝛumelioſi. ꝫ ordinatā ꝛ vtilē correctionē tangit aplus. ij. Thi. iiij. cū dicit. Argue obsecra increpa in oīi patientia ꝛ doctrina. ℣ Quinto debemus secreta ꝓximi fideꝛ nostre cōmissa nō reuelare. Ecc. xxvij. Dilige ꝓximū tuum ꝛ iungere fide cū illo. q̄ si denudaueris absconsa illius nō ꝑsequeris postea eum. Et ibidē dr. Denudare aūt amici mysteria desperatio est aīe infidelis. ℣ Sexto nō debemus malis ꝓximi cito fidē adhibere ꝛ illa diffamare Ecc. xix. Qui cito credit leuis est corde. Et ibidē dicit. Audisti verbū aduersus ꝓximū tuū cōmoriat in te fidens q̄ te nō dirūpet. Sed sicut ibidē dicit. A facie verbi pturit fatuus ꝛ q̄si sagitta infixa femori eius. ℣ Item debemus diligere ꝓximū ope ꝛ ꝫ pluribus modis. ℣ Primo em̄ debemus sibi in necessitatibus corpalibus subuenire. Eccī. xix. Fenerare ꝓximo tuo in tpe necessitatis illius. Qꝛ sicut ibidē dr. Qui facit misericordiā fenerat ꝓximo suo. Glo. in futuro vitā eternā. ℣ Secūdo onus ꝓximi charitatiue portare. Eccī. xxxj. In iuuio vini nō arguas ꝓximū. Glosa Alter alterius onera portate. Et Bre go. Vt ꝓximoꝝ mala cū corrigere non possit taceat. ℣ Tercio in aduersis ꝓximi ꝓximo assistere. Et hec est vere ꝓximi dilectio. Frater em̄ in angustijs cōprobat. Luc. x. Quis hoꝝ triū tibi videtur ꝓximus illi qui incidit in latrones. Et ait. Ille q̄ fecit misericordiā in illo. ℣ Quarto nō debemus cū iniuste opprimere vel ledere. Exo. j. Dixit moyses illi q̄ faciebat iniuriā. Cur pcutis ꝓximū tuū. Exemplū ca. vj. E. Quinto in repetendo nostra nō debem⁹ ipm̄ angustiare sicut faciūt teloneariꝫ ꝛ vsurariꝫ. ꝛ hmōi. Eccī. Vnusq̄sq̄ ꝓximus suū nō angustiabit. Et Deut. xxiij. Cū repetes a ꝓximo tuo rē aliquā nō ingredieris domū eius vt pignus auferas ꝫ stabis foris. ꝛ ille tibi offeret q̄ habuerit. Si aūt paup est nō pnoctabit apud te pignus. ℣ Sexto debemus salutē ꝓximi oīb⁹ modis q̄bus possumus procurare. Ecc. xix. Recupa ꝓximū tuum ꝑm virtutē tuā. Prouer. vj. Discurre festina suscita ꝓximū tuū. ℣ Secdo subdit dilectionis modū. cum dicit. Sicut teipm̄. i. eo ordine quo teipm̄ ꝙz infra deū sup oīa tpalia q̄ est ꝛra multos qui plus diligunt vnaz vilem rē q̄ ꝓximū. Prouer. xij. Qui ꝓpter amicuz dānū negligit iustus est. Item sicut teipm̄. i. ad id q̄ teipm̄. i. ad vitā eternaz nō ad res vel ad honores tpales. sicut illi faciūt q̄ filios vel nepotes ad talia studeant ꝑcipue ꝓmouere. qui edificant syon in sanguinibus.

℣ Dñica. xix. de epistola.

Sermo. CLX.

Deponentes mendacium loquimini veritatem. Eph. iiij. ¶ Quia puer. xij. dr q̄ abominatio est dño labia mendacia. & q̄ perdet oēs q̄ loquunt mendacium. ideo in p̄missis verbis apls multū dissuadet illō dicens. Deponētes mendacium loquimini veritatē. Ad hoc aūt vt melius ea deponamus tria sūt nobis necessaria scire. ¶ Primo quot sunt mendaciorū genera. Secdo quales sunt q̄ currūt p ipsa. Tercio q̄ grauis sit eorū pena. ¶ Ad primū dicendū q̄ dicit btus aug⁹. octo genera esse mendaciorū. ¶ Primū q̄dez est qñ fit ⁊tra fidei doctrinā. Ut cū xp̄us asserit natus nō fuisse de v̄gine. vel verū deū nō fuisse. & quicq̄d aliud diceret ⁊tra articulos fidei ¶ Secundū genus est qñ nulli p̄dest & alicui nocet sicē mēdacium detractiōis. & falsi testis in cā criminali. ¶ Tercium est qñ obest alicui itaq̄ p̄dest alteri. sicut falsi testis in cā pecuniaria ¶ Quartū qñ fit sola libidine mentiendi ab sp̄ oīm vtilitate & cā. ¶ Quintū qñ fit sola cupiditate placendi. sicut mendacium adulationis. Et hec q̄nq̄ genera dicunt a doctorib⁹ esse mortalia petā. ¶ Sextū est qñ nulli obest & alicui p̄dest ad ⁊seruandū bonū gr̄e. sicē v̄ginitatē ¶ Septimū est qñ fit ad euitandū periculū bone fortune. vt pecunie & hmōi. ¶ Octauū est qñ nulli obest & alicui tm̄ p̄dest ad ⁊seruandū bona nature. vt vitam corpalem & hmōi. et hec tria sub officioso mendacio comphendunt. Quidā tm̄ dicūt esse mortale peccatū maxime pfectis. qñ tm̄ nō determinat aug⁹. ¶ Et licz si oēs hō mēdax tm̄ aduertendū q̄ sint q̄ maxīe currūt p illa. ¶ Primi q̄dem sunt heretici & mali p̄dicatores. Unde Job dixit. xij. Disputare cū deo cupio. primos q̄dē vos fabricatores mēdacij & cultores p̄uersoꝝ dogmatū. Nō glo. exponit de hereticis & malis p̄dicatorib⁹ suis. Hi sūt q̄ in p̄dicatiōibus suis nō q̄rūt fructus aīaꝝ. & tpale lucꝝ sepius pplm mendaciis seducētes. De talibus ꝙquerit dñs Iere. xxiij. dicens. Seduxerūt populū meū in mēdacio suo & in miraculis suis cū ego nō misissem eos nec mandassem eis. Itē Ezech. xij. Ut olabāt me ad pplm meū ppt pugillū ordei & fragmen panis vt interficerēt aīas q̄ non moriūt & viuificarēt aīas q̄ nō viuunt mentiētes pplo meo credēti mēdaciis Hi sūt ppbe pessimi in q̄b⁹ ē impletū hodie illō Iere. v. Prophete ppheta bant mēdacium & sacerdotes applaudebant manibus. Nō certe multi faciunt sacerdotes. q̄ pricipes sunt lucri. & seqūtur. Et pplus meus dilexit talia. Tales em̄ p̄dicatores falsi maiorē hñt grām a populo. ¶ Secūdi sūt principes & mali p̄lati. in q̄bus plurimū abundat mendacium. cū tamen hoc malū valde sonet in talibus. ¶ Prouer. xvij. Non decent stultū verba cōposita. nec principem labia mendax. & Ecc. xlj. Erubesce a p̄side & potente de mendacio. Cū tm̄ talis nō solū deberet mentiri. ꝑ etiaꝝ nec audire. Ut dr̄ puer. xxix. Princeps q̄ libenter audit verba mēdacij oēs ministros habz impios. Et ppter hoc veritas iudicij & iusticie quā facere debuerūt p̄sternit. Esa. lix. Cōcepimus & locuti sumus de corde verba mendacij. & q̄uersū est retrorsum iudicium. & iusticia longe stetit. & corruit in plateis vitas & eqtas nō potuit ingredi. q̄ veraces nō intromittēt ad tales p̄cipes. ¶ Tercij sunt adulatores qui p̄cipue magnis adulant. Tales em̄ plurimū mēdaciis inuoluūt. Et de talibus Osee. vij. In malicia sua letificauerūt regē. & in mēdaciis suis p̄cipē. q̄ vera nō sūt asserentes. & tales multū nocent aīe. quia laudat pctōr in desideriis aīe sue. & iniquus bñdicit. ¶ Quarti sē detractores. & in his plurimū viget mendacium dū bonos & sctos nituntur infamare ꝙ aurib⁹ alior de ipis mēticēdo. De q̄b⁹ hester. xvj. Rex iram suam vesanie p̄uperet vt eos q̄ sibi

credita officia diligenter obseruant. ⁊ ita cuncta pagunt vt oim laude sint digni. mendacioꝝ fumiculis conenť subuertere. dum aures pncipū simplices ⁊ exsui natura alios estimātes callide decipiunt. ¶ De talibus dicit Esa. xxxij. ¶ Fraudulenti vasa pessima sunt. Ipse ei cogitationes ꝺcinnabit ad perdendos mites in ꝓmone mendacij. Et hiere. ix ¶ Sagitta vulnerans lingua eoꝝ. doluz locuta est. in ore suo pacem cum amico suo loquit. ⁊ occulte ponit ei insidias. ¶ Quinti sunt terrenarū rerum amatores. vt sunt vsurarij mercatores ⁊ cuiuscūq; generis negociatores. in quib⁹ plurimū abūdat mendaciū. Mich. vj. ¶ Nunquid iustificabo stateram impiam ⁊ saccelli ponderа dolosa. in quib⁹ diuites eius repleti sunt iniquitate. ⁊ habitantes in ea loquebant mendacium ⁊ lingua fraudulenta in ore ipsoꝝ. Ad apta singula negociatoribus. Nota sicut ibi dicit glo. Diuitiarū congregatio nem sequit mendaciū. ¶ Ps. Vani filij hoim. mendaces filij hoim in stateris vt decipiant. ¶ Q̄ difficile negocians exuitur a negligentia. sicut dicit Eccī. ⁊ ideo periculosum officium. ¶ Septi sunt calumniatores ⁊ falsi testes in q̄bus abundat mendaciū. ¶ De calumniatore ¶ Prouer. xiij. ¶ Profert mendacia versipellis. Et de teste fallace ibidem ¶ Profert mendaciū testis dolosus. Et ¶ Prouer. xx. Aut testis est repentinus cōcinnat linguam mendacij. Tales cū comꝑhenderent debebant grauiter puniri. Unde dicit Deut. xix. Si steterit testis mendax ꝺtra hoīem. Et ꝓsit dicitur. Cūq; diligentissime pserutantes inuenerint falsam testem dixisse cōtra fratrem suū mendaciū. reddent ei sicut fratri suo cogitauerat facere. Exemplum in ꝓmptuario caplo. vij. ¶ Septimi sunt hypocrite ⁊ male religiosi. in q̄bus multū abundat hoc vicium. j. Thimo. iiij. In nouissimis temꝑibus discedent quidam a fide attendentes spiritibus erroꝝ ⁊ doctrinis demonioꝝ in hypocrisi loquentiū mendaciū. Glosa id est in simulationis religione vt magis decipiant. Et Apoc. iij. dicūt se esse iudeos ⁊ nō sunt. sed mentiūt. Et Jac iiij. ¶ Nolite inquit gloriari scz in apparentia sanctitatis. ⁊ mendaces esse aduersus veritatem. Tales enim ꝓmiserunt scilicz religiosi sine ꝓprio viuere ⁊ tamen sine ꝑlatoꝝ scitu multa abscondūt. Hi sunt similes ananie ⁊ saphire. Actī. v. dixit petrus ananie. Cur temptauit sathanas cor tuū mentiri te spiritui sancto. ⁊ fraudari de ꝑcio agri. nō es inquit hominibus mentitus sed deo Glosa. In hoc iudicat fuisse mendacium q̄ totū vouerat ⁊ ꝑtem retinuit. ¶ Decaui sunt ꝓmpti ad loquendum sine ꝑmeditatione. sine discretiōe. ⁊ tales de facili mentiunt. Eccī. xx. Opprobrium ꝺ homine nequā in hoīe mendaciū ⁊ in ore indisciplinatoꝝ assidue erit. Hec assiduitas valde mala est. Eccī. vij. ¶ Noli velle mentiri omne mendaciū. assiduitas cū illius non est bona. ¶ Tercio notanda ē mentientiū grauis pena. ⁊ hec quadruplex. ¶ Prima q̄ cū deprehenduntur confusionis opprobrio induunt. Eccī. xx. Opprobrium nequaz in hoīe mendacium. Multuz erubescit homo quando deprehenditur cum furto. ꝙ magis erubescit qui aperte cōuincit de mēdacio. Unde Eccī. xx. Potior est fur q̄ assiduitas viri mendacis. ¶ Secunda quia tales ꝓpter mendaciū vel a deo vel ab alijs occidunt. Unde Actuū. v. de ananta dicit. Ananta cur temptauit sathanas cor tuū mentiri te spūisancto vt fraudares de precio agri. Et sequit Audiens autem ananias hec verba cecidit ⁊ expirauit. Item hiere. xxviij. dicit de quodam ꝓpheta. Audi ananta nō misit te dñs ⁊ cōfidere fecisti populum istum in mendacio ideirco hec dicit dñs. Ecce ego emittam te a facie terre hoc anno morieris. ¶ Tercio tales a celesti hierusalem excludunt. Apoc. xxi. ¶ Non intrabit in illaz aliquid coinquinatū aut abominationē faciens ⁊ men

dacīū. Item Ecc. xxij. Foris canes & venefici & impudici & homicide & oīs q̄ amat & facit mendaciū. ¶ Quarto in eterno igne cruciabūt. Apoc. xxj. Idolatris & oīb⁹ mendacibus. ps illoz erit in stangno ardenti igne & sulphure. ¶ Prouerbi. x. Suauis est hoī panis mendacij. Et postea. Os eius implebit calculo. Glo. In quo mēbro quis amplius peccauit. in eo plus punietur Unde qui in ligua magis deliquit. in ea magis arsurus perhibet. dū os eius calculo qui est lapis ignitus implendum dicitur. quod accidit diuiti cum in inferno ardens lingue refrigeriū petebat que in verbis superbis epulādo defluxerat. Rogemus ergo dñm q̄ dicit. Ego sum veritas &c.

De epistola.

Sermo. CLXI.

Nolite locum dare dyabolo. q̄ furabat iam nō fuerat. Epb. iij. ¶ In hac epistola tria fac dñs. ¶ Primo em̄ monet nos ne in nobis locū dyabolo debeamus dare. cū dicit. Nolite locum dare dyabolo. ¶ Secundo ostendit qualī mōdo p loco nitit nos expugnare scz per vicia & peccata. p quo dicit. Qui furabatur iam nō fureat. ¶ Tercio instruit quibus armis possimus ei resistere scz virtutibus & bonis operibus. p quo dicit Renouamini spū mentis vre. ¶ Et primū scz q̄nō debeamus dyabolo in nobis locū dare ostendit triplici ratione. Quia meliorem locū in hoīe vult bre. scz coz. q̄ hoīe loci intelligit. Luc. xvij. Intrauit sathanas in coz iude. Et certe nobiliorē locus nō est in hoīe. quia tota vita siue corpalis siue spūalis inde fluit. ¶ Pro quo dicit salomon ¶ Prouer. iij. Omni custodia serua coz tuū quia ex ipso vita p̄cedit. Appetit etiam coz tanq̄ locū fortiorē. q̄ ipso habito totū castrū hoīs quiete possidet. Luc. xj. Cū fortis armatus custodit atriū suum in pace sunt oīa que possidet. Ad glo. exponit de dyabolo. ¶ Item nō debemus ei locum dare quia crudelia nititur ibi exercere. Job. x. Fur nō venit nisi vt furet vitam gratie mactet vitam nature. & p dat vitam glie. Et hanc crudelitatē innuit apūs in hoīe. cū dicit. Dyabolus Dyabolus em̄ dicit a dya q̄ est duo & bolus q̄ est morsellus. quia de hoīe nō intendit facere nisi duos morsellos scz corpus & aiam deuorādo. j. Pet. v. Aduersarius vester dyabolus tanq̄ leo rugiens circuit q̄rēs quē deuoret. Exemplū ca. ij. Q. ¶ Item nō debemus ei locū dare. q̄ nisi p nos sibi det in nobis locū habere nō poterit. Propter q̄ dicit Bre. Debilis est hostis & nō pōt vincere nisi volentē. Un Jac. iij. Resistite dyabolo & fugiet a vobis. Exemplum ca. xij. Q. Certū q̄dem est q̄ lubricus est hostis. & cū sibi in capite nō resistit statim illabit. Propter hoc de sancta aīa pōt dici illud Gen. iij. Ipsa cōteret caput tuū. ¶ Secūdo apūs ostendit qualī modo nititur nos p loco expugnare. q̄ p vicia & peccata. tangens triplicē modū mortaliū petoy. Omne em̄ petm̄ aut p̄mittit corde aut ore aut opere. Et q̄ his tribus modis nititur expugnare. p̄munit nos apūs vt ab his tribus tanq̄ ab igneis telis nequissimi hostis caueamus. De peccato cordis p̄munit nos. cū dicit. Irascimini & nolite peccare. De peccato oris. cum dicit. Deponētes oīe mēdaciū. De peccato operis. cū subdit. Qui furabat iam nō fureat. Et enūerat apostolus inter alia peccata hec tria mortalia. quia de istis tribus facilis transitus est ad alia peccate mortalia. Adapta. Et etiam quia per ista vt frequentius possidet dyabolus & ipsis dñatur. Unde de ira legitur j. Reg. xviij. Iratus aūt saul nimis dixit. Mihi dederunt mille. & filio isay. x milia. Pro quo nō rectis oculis aspiciebat eū. post diem alterū invasit spūs malus saul. Et de eodem saul dicit q̄ exagitabat eū spūs nequā. Et bñ dicit

eragitabat quia illos quos possidet. ꝺ uno furore in aliū ꝓcipitat. Quod bene designat Luce. ix. vbi dicit quidam. Magister obsecro te respice in filium meū ⁊ ecce spīritus apprehendit eum. ⁊ subito laniat ⁊ elidit ⁊ dissipat eū spūmans. que oīa cōuemūt tracundo. Un Esa. xxxiij. dicit. Spūs vester vt ignis deuorabit vos. Propē qꝺ dr Prouer. xviij. Spīm ad trascendū facilē ꝙs potest sustinere. Et puer. xxvij. Impetū patati spūs quis ferre poterit. Item dñat dyabolus in hoīe ꝑ mendacium. Un Act. v. dixit petrus ananie. Cur tē ptauit sathanas cor tuū mētiri te spūi sancto. Hic multū dñatur ꝓpter mendaciū in hereticis. falsis ꝓdicatoribus ⁊ diuinatoribus ⁊ alijs sine discretiōe ⁊ pmeditatione loquentibus. Unde. j. Thimo. iij. Discedent qꝺam a fide attendentes spīritibus erroris ⁊ doctrinis demonioꝝ in hypocrisi loquentiuꝝ mendaciū. Item de diuinatoribus dicit Apoc. xvj. Uc oze pseudoꝓphete vidi exire tres spūs īmundos in modum ranaꝝ. glo. Rane in luto morant. garrule sunt ⁊ alijs quietem auferunt. Et Reg. xxij. Egressus est spūs ⁊ ait. Ego decipiam achab. Et ait in quo. Ero in quit spūs mendax in ore oīm ꝓphetaꝝ Item dñat dyabolus hoī ꝓpter furtū. Un in euangelio dicit de iuda ꝙ qz fur erat ⁊ loculos habens. sequit ꝙ intrauit sathanas in iudā. Hoc designat Luc. xij. in muliere que habebat spūm infirmitatis annis decē ⁊ oct. ⁊ erat incliuata nec oīno poterat sursum respicere. Glo. Spūs infirmitatis ē amor terrenoꝝ. Tales inclinant in se locum dyabolo. Tercio ostendit aplus quibus armis ne in nobis locum habeat sibi possimus resistere. scz vtutibus ⁊ bonis opibus. Quas vtutes debemus exercere tripliciter. scz corde. ore. ⁊ opere Corde ꝙ quo dicit. Renouamini spū mentis vestre ⁊ induite nouū hoīem. Item ore. ꝙ quo dicit. Ueritatem loquimini vnusquisq; cū ꝓximo suo. Itē opere ꝙ quo dicit. Laboras aūt manibus ve bēat vū tribuat necessitatē patientib⁹.

De euangelio. Sermo. CLXII.

Ascendens iesus in nauiculā transfretauit ⁊ venit in ciuitatē. Math. ix. Hec verba dupliciter possunt exponi. vicz allegorice. ⁊ sic conueniunt nostro saluatori. Et tropologice. ⁊ sic conueniūt in nostre vtilitati. Quantū ad ꝓmū notandū qꝺ in ipis veruꝫ triplex mysteriū targitur saluatoris. vicz passiōis. resurrectionis. ⁊ ascensionis. Nam ascendit nauiculam in passione. trāsfretauit in resurrectione. ⁊ venit in ciuitatē suā in ascensione. Nauicula enī quā ascendit crux xpi dicit. Et hoc triplici rōne. Qꝺ reg re in ꝓmone supra ꝙ incipit. Et ascēdit in nauim ⁊ sedens docebat de nauicula turbas. dñica qnta. Transfretauit autē triplr. s. qntum ad corpus in sepulcrum qntum ad aīam in infernū. ⁊ ōtum ad vtrūqꝫ postqꝫ resurrexit. ⁊ ascendit de hāc mūdo in celū. ⁊ sic venit in ciuitatē suā in ascensione. Hec est ciuitas regis magni. Ps. Magnus dñs ⁊ laudabilis nimis in ciuitate dei nostri. Multū enī laudis solent habere reges ex famosa ciuitate. sicut rex niniue ⁊ rex babylone Sic ⁊ ps. creatorem nostrū dicit nimis laudabilē ex ciuitate celesti. Nec mirū. qz sicut dicit ps. Gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei. Et que sunt illa Esa. oīdit. xxij. dicens. Sedebit ꝓplus meus in pulcritudine pacis ⁊ tabernaculis fiducie. in requie opulenta. Ostendit enī illius ciuitatis gliam esse mqꝫ q nulla alia ciuitas habet nec potest habere vicz in mūdicia ⁊ pulcritudine. cū dicit Sedebit ꝓplus meus in pulcritudine. Apoc. xxj. Non intrabit in eam aliqꝺ coinquinatū aut abominabile. Item in ciuū tranquillitate. cū dicit. Pacis. Esa. xj. Non leuabit gens ꝓtra gentes

gladiū. nec exercebunt vltra ad plium ¶ Nulla eñ erit ibi materia belladi. vbi oñs ciues erunt pacifici. Esa. lx. ¶ Populus tuus oñs iusti. Iniusti eñ t inquieti nō habebūt ibi locū. Apoc. xxij. ¶ Foris canes t venefici t impudici t homicide t idolis seruientes t oīs q amat t facit mendaciū. ¶ Item in hostiū securitate. cū dicit. In tabernaculis fiducie ¶ Nō patebit ibi inimicis accessus. q ciuitas in alto sita est. ps. ¶ Non accedat ad te malū t flagellū nō approp. tabernaculo tuo. ¶ Ps. Abscondes eos in abscon. faciei tue a contradictione hoīm. ¶ Item penalitatis remotiōe. quod no tat eñ dicit. In requie. Ibi hō q multis repletur miseriis mō. requiescet ab ipsis Apoc. xxj. Absterget deus oēm lachrymā ab oculis sanctoy. t. oēm lachrymā di cām. t iā nō erit amplius neq luctus neq clamor. ß nec vllus dolor. nō esurient. neq sitient amplius. neq cadet sup eos sol. aut vllus estus. ¶ Item oīm bonoy copiositate. cum dicit. Opulenta. Esa. xxxij. Oculi tui videbunt hierlm ciuitatē opulentē. Que copia t opulentia oēm excedit sensum. Ideo dicit apostolus. Nō oculus nō vidit. nec auris audiuit. nec in cor hoīs ascendit q̄ preparauit deus diligentibus se. ¶ Et sup oīa laudabilis ciuitas ab indeficientis lūinis illustratione. Apoc. xxj. Ciuitas illa nō eget sole neq luna. nā claritas dei illūinabit illam. Que claritas tanta erit q̄ feruētes illo lumine nihil latebit. O q̄tum erit ibi bonū sicut dic̄ aug⁹. vbi nullū erit malū. nullū latebit bonū. Vere glosa dicta sunt de te ciuitas dei. Et nos frēs qui nō habemus hic manentē ciuitatē ß futurā illam inquirimus festinemus ingredi in illam ciuitatē. ¶ Sed quia mare huius mundi magnum t spaciosum manib⁹ interpositū est. necesse ē vt exemplo dñi nauiculam ascendamus vt transfretemus t ad ciuitatē puenīamus. ¶ Dicit autem mūdus mare. quia sicut mare tumet p superbiam. vt in Jona. j. dr. Mare ibat t intumescebat. Sic etiam superbia eoy qui te oderunt ascen. semp. Ite feruet per auariciā. Esa. lvij. Impij q̄si mare feruens quod quiescere nō potest Item fetet per luxuriam. In signū cuius dñs sup sodomā pluit fetorem sulphuris. Quia dicit anselmus. Tolerabilius fetet canis putridus hoībus q̄ anima peccatrix deo t angelis. Exemplū in vitis patrū de angelo q̄ ad aspectum iuuenis luxuriosi nares cepit obstruere. qō nō fecerat ad putridū cadauer hoīs mortui. cuius fetorem sanctus pater sepeliendo illud cum angelo nō poterat sustinere. Exemplum capl'o. vj AB. Hoc mare mundi sup oīa est periculosum. cuius periculum sicut dicit Bernñ. pbat transeuntiū paucitas. t peuntiū multitudo. In mari magno marsilie de quatuor nauibus vix periclitat vna. In hoc mundo vix de quadraginta transfretātibus euadit vnus de piculo. Sunt eñ in mari huius mūdi tot t tanta pericula. vt qui vult euadere vnum incidit in aliud. Unde Incidit in scillam cupiēs vitare caribdim Frequenter eñ volens quis vitare periculum luxurie absorbetur a voragine auaricie quasi a caribdi. Hoc etiaz mare periculosum est ppter ventoy vehementiam t cōtrarietatem. Unde Dañ vij. dicitur q̄ quatuor venti pugnabant in mari. videlicz van⁹ timor. vana spes vanus dolor. t vanū gaudiū. que quatuor hominis affectiones nunq̄ cōcordant. Item periculosum est ppter latronū t piratarum. id est demonū crudelitatem. que crudelitas eoy designat Luce. x. in illo qui descendit ab hierusalem in hiericho. quē nō solum spoliauerūt. sed etiam vulneratū semiuiuū reliquerūt. Item est piculosum ppter mōstruoy diuersitatē. Sūt eñ syrene adulatoy cantus habētes dulces. quas surda aure debemus pertransire. Est etiam ibi alia bestia. de qua Apocalipß. xij. Vidi bestiam de mari ascendentem habentem septem capita. i septem

mortalia ⁊ capitalia peccata. ⁊ decem cornua. i. transgressionē decē mandatorū. p que multū ipugnant in hoc mari nauigantes ne ad ciuitatē celestem valeant peruenire. ¶ Sed nos vt mare huius mundi transfretemus. nauicula. i. bonā vitam siue p innocentiā cōseruatā. siue p penitentiā recuperatā ascendamus. Et dicit nauicula diminutiue. quia breuis ē ⁊ pua respectu gaudij ciuitatis eterne ad quā p ipsam peruenim⁹ Psal. xuij. Exiguo ligno credūt homines aias suas. Huius aūt nauicule gubernator est xp̄s. p quo orat ecclesia. Gubernatuos tuos famulos quos sanguine mercatus es. ps. ¶ Nisi dñs custodierit ciuitatem frustra vigilant q̄ custodiūt eam Remi nauis per quos pgredit p mare huius mūdi sunt p̄cepta. ps. Deduc me dñe in semita. q̄tum ad consilia. Et alibi. Viam mandatorū tuorū cucurri. q̄tum ad p̄cepta. Naute aūt huius mūdi sunt apli ⁊ pphe ⁊ doctores. De quibus vnus Job. ix. dicit. Dies mei transierunt tanq̄ naues poma portantes. que post se relinquūt odorē Sic ipsi post se reliquerūt odorē exempli ⁊ doctrine. Unde aplus dicebat. ij. Corinē. ij. Christi bonus odor sumus Et sicut canes venatici currūt post bestiam p odorem. sic ⁊ nos post patres p doctrinā ⁊ exēpla eorū. Cañ. j. In odore vnguentorū tuorū currimus. In hāc aūt nauim aliqñ sub intrat aqua. ita tñ q̄ nō patiē nauis naufragiū. s. cum cōmittit veniale peccatum. Si enī dicerimus q̄ peccatū nō habemus nos ipsos seducimus. Sed ne patiat nauis naufragiū exhauriēda est aqua a nauigātibus. Hauritorium aūt est confessio. Ezech ij. Effunde sicut aquā cor tuū. Et ps. Effundite corā illo corda vestra. Hoc consulebat Jac. v. dicens. Cōfitemini alterutrū peccata vestra vt saluemini.

Debet etiā in hac naui pter maiorē securitatē a nauigantibus fieri exoneratio a superfluis. vt talē facientes iactū nauis leuius valeat pericula ptransire Certe magnū fecit iactū zacheus. cum dixit. Dñe ecce dimidium bonorū meorū do paupibus. Adhuc maiorē fecerunt apli q̄ nō dimidiū ⁊ totū reliquerūt dicentes. Ecce nos reliquimus oīa ⁊ secuti sumus te. Et sic transfretando mare huius mūdi secure ad ciuitatē peruenerūt. Ad quā xp̄s ipsos in nauicula p̄duxit. De q̄ ciuitate in principio sermonis diximus. Exemplū ca. v. R.

¶ Dñica. xx. de epistola. Sermo. CLXIII.

Videte quō cauteambuletis. Epb. v. ¶ Quia in euāgelio ad regales nuptias inuitam̄. ideo vt ad ipsas peruenire possimus. in quatuor nos instruit aplus.

¶ Et primo de via recta quā debemus tenere. cū dicit. Intelligētes que sit voluntas dei. Secundo q̄ in ea caute debemus ambulare. ibi. Videte quō caute ambuletis. ¶ Tercio q̄ in ea discrete pperare dēm⁹. ibi. Non q̄si insipientes ¶ Quarto si viam neglexerimus docet recuperare. ibi. redimētes tp̄us. Via q̄ directa quā ad nuptias p̄dictas eundo debemus tenere. est facere dei voluntatē. Intelligentes inquit que sit voluntas dei. De hac via petebat dauid edoceri cū dixit. Nota fac mihi dñe viam in q̄ ambulē. Et q̄ sit illa via statim subdit. Doce me facere voluntatē tuā. Intelligat q̄ vnusq̄sq̄ ⁊ pbet sicut psulit aplus Roꝝ. xij. que sit voluntas dei bona beneplacens ⁊ perfecta. Bona vt sez homo bene se portet quantū ad seipsum. Beneplacēs vt sez bene se habeat q̄tum ad primū. Et perfecta vt bñ se habeat q̄tum ad deum. Facit aūt q̄s voluntatē dei q̄tū ad seipm. in oī sanctitate mentis ⁊ mūdicia corpis se suādo ⁊ in honore bonorū mox custodiēdo Un j. Thes. iij. Hec ē volūtas dī sc̄ificatio vra vt abstineatis ab oī fornicatiōe ⁊

sciat vnusquisq; vas suū possidere in hono-re. Itē qtū ad primus in oīb⁹ eq̄ tatem seruando. Prouer. xj. Statera dolosa abominatio est apud deū ⁊ pō dus equum volūtas eius .glosa. pon dus equū vel pecunie vel iudicij vl'al terius cuiuscūq; rei. vt vicz reddat vni cuiq; qđ suum est. Item seruat q̄ntum ad deū sibi p amorē inherēdo ⁊ vestigia eius imitādo. Unđ Numeri. xxxij Noluerunt sequi me preter caleph filiū iephone ⁊ iosue filium nun .isti im pleuerunt voluntatē meā. Tales sunt ministri eius qui faciunt voluntatem eius. Et tales sunt in via ad intrandū in regnū celorū. Qui facit inquit volū tatem patris mei ille intrabit in regnū celoz. Matth. vij. ℣ Sed q; hec via a latronib⁹ obsidet. ideo aplus se cundo innuit q̄ caute sit ambulanduz cū dicit. Videte quō caute ambuletis. ℣ Sunt aūt tria genera latronū nobis insidiantiū. s. mentales. corpales. ⁊ spi rituales. ℣ Mentales sunt motus ina nis glorie in mente de qua Johānes Chryso. Unus solus fur est q̄ furatur thesauz celi vana gloria. ℣ Corpales sunt detractores de quib⁹ sup. vij. fur ingres sus est. quia nō in apto sed in occulto facit. spoliās. scz bonā famā. Unđ Ecc. xxvij. Susurro ⁊ bilinguis maledict⁹ multos cīn turbauit pacem habentes ℣ Spirituales sunt demones Luce. x. Homo q̄dam descēdebat ab hierusalē in hiericho ⁊ incidit in latrones. Hō exponit de primo hoīe ⁊ demonibus. ℣ Primi latrones spoliant. Secundi vulnerant Tercij necant. Motus enim inanis glorie spoliant indumentis vir tutū et gratie. quia sicut dicit Augustinus. Superbia etiā bonis operibus insidiatur vt peant. Et significat iudicū. in palestinis q̄ venientes quicq̄d semi-nauerunt filij israel cum adhuc viridia es sent et in flore gratie totū deuastabāt. Detractores q̄si odibiles grauiter vul nerant. ⁊ audientem et cui detrahunt. Eccl. x. Si mordeat serpens in silen tio nihil eo minus habet q̄ occulte de trahit Et Hiere. ix. Sagitta vulnerās lingua eoz. Tales cīn multos turbant pacem habētes. Exemplū ca. xvij. Ut demones vō animā necant. Joh̄ā. x. Fur non venit nisi vt furet ⁊ mactet ⁊ pdat. ℣ Inter tot ergo latrones et tā crudeles positi videte quō caute ambu letis. Per latrones vane glorie caute ambulamus si p̄ciosas vestes virtutū humilitate tanq̄ veste hūili cooptam⁹ Juxta quod dicit dñs Lu. xvij. Cū oīa benefeceritis dicite. quia serui inutiles sumus. ⁊c. Item per secūdos latrones scz detractores q̄ nos bona fama spo liare nituntur caute ambulamus si pati entia armati sumus. Unde. j. Pet. iij. Cū modestia et timore conscientiam bonā habentes. vt in eo q̄ detractant de vobis cōfundant. qui calumniātur vestrā in christo bonā cōuersationem. melius est vt benefacientes pati q̄ ma lefacientes. Quia ipsi per iniurias fa bricant nobis coronā in celis dummō patienter sustinemus. Unđ Apoc. iij. Ecce faciā illos vt veniāt ante pedes tuos et scient quia dilexi te. quoniā ser uasti verbum patientie mee. Et sequi tur. Tene quod habes vt nemo accipi at coronā tuā. Propter hoc aplus hu iusmodi patienter sustinebat Unde. j. Cor. iij. Maledicimur ⁊ benedicimus persecutionē patimur ⁊ sustinemus. blas phemamur ⁊ obsecramus. Item contra tercios latrones. s. demōes qui nos in anima necare nituntur caute ambulam⁹ si scuto fidei nos munim⁹. Unđ Ephe. vj. Sumentes scutum fidei vt possitis ignea tela nequissimi hostis extingue re. i. suggestiones occultas. que nō sen tiunt nisi quando in homine ignescūt s. Pe. v. Cui resistite fortes i fide. Exē plū ca. xij. Ex. ℣ Tercio ne aūt ter minū deficiam⁹ docet q̄ discrete in via p̄dicta debemus p̄perare. cū dicit. Nō quasi insipientes sed vt sapientes. Insi

piens cū non respicit facti terminum sed principiū. Sapiens vo sic inchoat facti principiū. vt secure valeat ad terminū puenire. Exemplū capi. viij. H. Sic t nos in pdicta via ambulare debemus non quasi insipiētes sed vt sapientes. vt scilicet sit rōnabile obsequium nostrū. vt scz non nimis in ea accelerem⁹ plus laborando q̄ possimus ferre. Multi cū cum magno feruore in via dei currere incipiunt. et propter insipientiā t suā incautelam anteq̄ ad terminū veniant deficiunt. t cadunt in illā illusionē. Luce. xviij. Hic homo cepit edificare et non potuit cōsummare Talibus dicit apls Gal. v. Curreba tis bñ quis vos impediuit. Certe pñt respōdere. indiscretio. Ūñ Deut. xv. p. cepit dñs. Mutcād inquit obtuleris sale condies. i. discretionis. Et sic ambulant sapientes. Ūñ Gen. xxxij. Cum esau tanq̄ insipiens instaret iacob vt citius properaret. ipse tanq̄ sapiens respōdit. Nosti q̄ parulos teneros habeam. quos si plus in ambulādo fecero laborare morient̄ vna die Et sequitur. Ego sequar paulatz sicut videro posse paruulos meos donec veniaz ad dominū meū. Unde Exodi. xviij. dixit ietro ad moysen. Stulto labore consumeris. vltra vires tuas est negocium. Mō statiz moyses aduertens discreti⁹ ordinauit. Exempluz de duobus iumentibus pariſius festinātib⁹. cū ab vna vetula que paulatim ibat q̄stituissent si illo die possent ad talē locum puenire. Et vetula respondit. Si sic iretis sicut ego. quod illi irridentes t pl⁹ festinantes deficientes in via remanserunt. et vetula irridens eos ptransiuit. Gregorius. Incassum quippe currit si añ tps iter deseraf. ¶ Quarto si aliquo modo viā negleximus doceat p accelerationē tēpus recupare. cū dicit. Redimentes tpus Mos cū pegrinis t viatoribus est. vt si quando viā retardant ad hoc vt illuc quo intendunt puenire valeant laborē augmentant. Sic fecit et paulus apostolus ad regales nuptias tendēs. Inter alios cū apostolos vltimus iter arripuit. sed laborē recōpensauit Ūñ. j. Cor. xv. postq̄ ostēdit q̄ fuerit nouissimus t minim⁹ apostolor adiecit. Sed abundantius illis oībus laborauī. Redemit cū feruentia labore tempus quod neglexerat. Augustinus. Non diuturnitas temporis non onerositas operis auget meritū. sed maior caritas melior q̄ volūtas. Et Bernardus. Qui amat ardētius currit velocius t puenit citius. Q deus q̄ ardēter t q̄ velociter latro qui crucifix⁹ fuit cū christo p predictā viam cucurrit. quia in vltimo puncto sue vite viaz intrauit dicens. Memento mei dñe dum veneris in regnū tuum. Et eodem die ad regales nuptias puenit. Hodie cū inquit dominus mecuz eris in paradiso. Bene ipse tempus neglectuz amore incensō et labore redemerat quia ip se modico tpe laborauit t multaz sibi inuenit requiem. Ad quam nos pduc at qui. Exemplū ca. xij. H.

De euangelio.

Sermo. CLXIIII.

Simile factum ē regnū celoz homini regi q̄ fecit nuptias filio suo tē. Matth. xxij. R ¶ In pabola huius euangelij de tribus agit̄. ¶ Primo de nuptiarum celebratione ibi. Simile ē regnū celorum homini regi qui fecit nu. filio suo ¶ Secūdo de celebrantis nuptias cōmendatione. ibi Misit seruos suos dicere inuitatis tē. ¶ Tercio de inuitatorū digna reprehensione. ibi. Illi autez neglexerunt. t abierunt alius in villaz suam. tē. ¶ Circa primū scz circa celebrationē nuptiarū notanduz q̄ in scriptura sacra quatuor genera nuptiarū inuenimus. ¶ Primū est inter viruz t vxorē. De quo Jo. iij. Nupticfa. sunt in cha. gali. Et de istis primus homo adam euigilās pphetauit dicēs Gen.

ḡ. Et ppter hoc relinquet homo patrē ⁊ matrē ⁊ adherebit vxori sue. ¶ Hec cū dum genus est inter deū ⁊ aiam. Et de istis dñs Osee. ij. Sponsabo te mihi in iusticia ⁊ iudicio in misericordia et miserationibus. ¶ Tercium genus est inter verbū et humanā naturaz. Et de his dicit sponsa in can. iij. Egredimini filie syon ⁊ videte regē salomonē in di ademate q̄ coronauit euz mater sua in die desponsationis sue. ¶ Quartū ge nus est inter christū et ecclesiam Et de istis loquitur angelus ad Johannez Apoc. xxj. Veni et ostendam tibi spō sam vxorem agni. Et hic dr. Simile ē regnō celoz ho. re. q̄ fc nupt. fi. suo. ¶ Et in quolibet genere istaz nuptiaruz inuenit mirabilis vnio. ¶ In primo in uenit vnio carnalis. qz per eam efficit vt sint duo in carne vna. Vnde Mat. xix. dicit dñs. Erunt duo in carne vna Et subiungit. Jam non sunt duo sed vna caro. ¶ In secundo genere nupti arū inuenit vnio spūalis. qz per eam efficit vt sint duo in vno spū. p quo dic apls. j. Coz. vj. Qui adheret dño vn' spūs est. Et. j. Joh. iij. dicit. Qui ma net in caritate in deo manet et deus in eo. ¶ In tercio genere nuptiarū inuenit vnio psonalis. quia p eam efficitur vt sint duo in vna psona. Nā sicut ani ma rōnalis ⁊ caro vnus ē hō. ita de' ⁊ homo vnus est christus. Pro quo dic Joh. Verbū caro factū est rōne mirabilis vnionis. ¶ In quarto inuenitur vnio sacramētalis. qz p eam efficit vt sint non solum duo sed etiam multi in vno corpe. Pro quo dicit apls Ro. xij. Multi vnū corpus sumus in chri sto. Et. j. Coz. x. Unū corpus mlti su mus. oēs em de vno pane ⁊ de vno ca lice pticipamus. De hoc genere vltio nuptiaz ꝓponit p̄missa pabola. cū dic christus Simile ē regnū celoz hoi re gi q̄ fecit nuptias filio suo ¶ Circa quas nuptias quatuor considerāda sunt. videlicz que sint nuptie. quis au ctor nuptiarū. quis sponsus et q̄ spon sa. ¶ Nuptias istas intelligimus sm exp̄ositionem sanctoz iunctionē chri sti et ecclesie p sacramentū incarnatio nis factā. De sunt nuptie celebrate in vtero virginali. Un Grego. Nuptia lis thalamus est vterus ỹginalis. De hoc thalamo dicitur in ps. Ipse tanq̄ sponsus p̄cedens de thalamo suo. Auctor vo nuptiaz deus pater est. qui hic ⁊ hō dr ⁊ rex. Homo ppē benigni tatem Johel. ij. Conuertimini ad do minū deū vestz qm benignus ⁊ miseri cors est. Rex aūt dr ppter potētie alti tudinē. quia est rex regū ⁊ dñs dñantiu um. Ps. Quis sicut dñs deus noster qui in altis habitat. ¶ Sponsus vo ha rum nuptiarū est filius regis. s. christ? De quo ps. Deus iudiciū tuū regi da. ⁊ iusticiā tuā filio regis. ¶ Sponsa vo est ecclesia que hic regnū celoz dr. qz regnant in ea viri celestes. q̄ in ipsa so lo corpe cōstituti cogitatiōe ⁊ auidita te in ecclesti patria quersant. dicentes il lud Phil. iij. Nra cōuersatio in celis est. q̄ eñ sursuz sunt sapiūt nō que sup terrā. Cū hac g̃ sponsa christus nupti as celebrauit. qm̄ p incarnatōis myste riū sibi ecclesiā fidelū copulauit. ¶ Sēq̄o auctoris nuptiaz. s. dei patris subdit ꝓmēdatio. cū addit. Misit ser uos suos dicere inuitatis vt venirent. Ostendit aūt cōmēdabilis triplr. vicz in largitate miscōie. in magnitudīe po tentie. in execution iusticie. ¶ Primū scz largitas sue miscōie apparet in tri bus. ¶ Primo in multoz ⁊ p multos vocatione. Multi em sūt vocati ad nu ptias incarnatiōis. vt. s. credant illud ⁊ efficiant de nūero ecclesie q̄m sibi chri stus copulauit. Hz heu pauci sunt ele cti. vt dr i fine euāgelij. Vocauit etiā p mltos. Un plalit dr. misit suos glo. i. ppbas dicere iūitatis. i. iudeis vt veni rēt. ⁊ nolebāt venire credēdo. Et qz nō suffic largitati mīe dr semel vocare. ite rū misit alios plures p̄cedēb?. s. aplos ⁊ sēq̄ces coz. Quoz in oēz terrā exiuit sonus. ⁊ in fines orbis tre vba coz. ps.

Multiplicabunt in senecta vberi & bene pattentes erūt vt annuncient. Prouer. j. Sapia p̄dicat foris. in plateis dat vocē suā dicens. Usq; quo puuli diligitis infantiā & stulti que nocua sibi sunt cupient. Vere bñ stulti sunt q̄ cū vocātur ad nuptias ad delicata ciboria. primo de siliquis porcoꝝ ventrem suū replere volunt. Ite largitas misericordie apparet in nulla nuptys reiectione. Unde dixit seruis. Ite ad exitꝰ viaꝝ & quoscūq; inueneritis vocate ad nuptias. Hō non contingit in regalibus nuptijs huius mūdi. vbi tm nobiles & magni vocant. Sed apud regez celestē nō est acceptio psonaꝝ. Sicut dr Ro. j. & Actu. x. Item largitas misericordie apparet in magna ciborum p̄paratiōe. Pro quo dicit Thauri mei et altilia occisa sunt. & oīa parata sunt venite ad nuptias. Thauri sicut dicit glosa sunt patres veteris testamēti. q̄bus indulta est licentia iniquos quasi cornu feriendi. Altilia vō sunt patres noui testamenti. qui penna contemplationis supna petunt. Thauri vō et altilia occisa sunt. quia & veteris testamenti & noui p̄ fide occisi sunt. et oīa opata sunt videlicet et locus et cibus. Venite ad nuptias fide. s. ceteris cōcordādo. sicut dicit glosa. In hoc insinuat. q̄ quicunq; nō venerint ad nuptias requirent ab eis multe expense p̄ eis facte. Requiret eīm dñs & morte suam & sanctoꝝ veteris & noui testamēti. Ij Scō magnitudo potentie auctoris nuptiarū apparet in tribus. vicz ex dominatione. Unde dr Rex Apoc. xix. Ipse est rex regū & dñs dñantiū. Item apparet ex ministroꝝ multitudine. pro quo dic. Missis exercitibus suis. Hō dicit. vno exercitu. Matt. xxvj. An putas q̄ nō possum rogare patrē meū. & exhibebit mihi plus q̄. xij. legiones angeloꝝ. Bene dicit plus q̄. xij. Quia sicut dr Dan. vij. Milia miliuz ministrabant ei. et decies milies centena milia assistebant ei. Item apparet ex hostium vltiōe. pro quo dicit. Qui perdidit homicidas illos. et ciuitatē eoꝝ succēdit. Nec mirum. Ipse est eīm deus vltionū et deus vltionū libere egit. Unde non est qui de manu sua possit eruere Sicut dr Job. x. Ij Tercio executio iusticie auctoris nuptiarū apparet in tribus. videlicet in diligenti circumspectiōe. propter quod dicit. Qui intrauit rex vt videret discūbentes. id est fidē habentes. tales eīm videre placet ipsi. Unde Sap. vij. Respectus eius in sanctos illius. Item apparet in solicita interrogatione. cū dr. Amice quō huc intrasti non habens vestem nuptialez Amice vtiq; per fidem non per operationem quomō huc intrasti. id est quomodo nomen christiani vsurpasti cum rem non habuisti. Nam Exo. xx. dicitur. Non assumes nomen dei tui inuanum. id est non dicaris a christo p̄ nichilo christianus. habens nomē christi et opera antichristi. Exempluz capitulo. vij. C. Hanc questionem faciet dominus in fine nuptiaꝝ ecclesie contra omnes qui sine veste nuptiali. id est. sine caritate inuenient. Cuicunq; enim hec vestis defuerit turpitudo eius non solum christo sed etiam toti mūdo manifesta erit. Quia prouer. x. dicit. Uniuersa delicta operit caritas. Unde qui sine veste caritatis erit nimis turpis apparebit. Propt̄ qō Apoc. xvj. Beatus qui custodit vestimenta sua ne nudus ambulet & videant turpitudinem eius. Item apparet executio iusticie in debita condemnatiōe. Unde sequit Ligatis manibus & pedibus. pedibus vt non possit effugere. manibus vt nō possit se eripe. pijcite eum in tenebras exteriores. s. inferni. glosa. quia hic tenebras interiores. scz cordis habuit.

Y Tercū scz inuitatoꝝ digna reprehensio subdit cum dicitur. Illi autem neglexerunt &c. Reprehenduntur aūt de tribus videlicet de mundana cupiditate. propter quā nuptias neglexerūt. p̄ quo dicitur. Illi autem abierunt alius

in villã suam.alius ad negociationem suã. Glosa. In villaz ire est terreno labori immoderate insistere. Negociari vo est terrenis lucris inhiare. Hec duo ad literã multos a nuptijs retrahunt. Talis cupidtas retrarit t illũ iuuenẽ q̃ dñs multas possessiões potius voluit illis adherere q̃ christo. Exemplum ca.vij.f. ¶ Itẽ reprehendunt de crudelitate.qz inuitãtis ad nuptias nũcios occiderunt. ꝓpter quo dicit. Reliqui tenuerũt seruos eius t cõtumelijs affectos occiderũt. Hec quibus Matt. xxij. Ecce ego mitto ad vos ꝓphetas et sapientes t scribas.et ex illis occidetis t flagellabitis t crucifigetis. Hoc vsq; hodie cõtingit nuptiaz nuncijs.i. ꝓdicatoribus q̃ ad literã t occidunt t ꝓtumelijs afficiunt. ¶ Itẽ reprehenduntur de ꝓsumptuositate.quia scz ad nuptias sine veste nuptiali intrauerũt. ꝓpter quod vnt eozum dixit. Amice quõ huc intrasti non habens vestẽ nuptiale. Admirat eñ dñs inuentẽs aliquez in ecclesia absq; veste caritatis. Chrysostom⁹. Si aliquis cũ nigra veste inueniat in nuptijs sordidat nuptiarum gloriam. Ita qui habet opa tenebrosa ipsi christianitati facit iniuriã. Vñ ꝑ locũ vestez eligat.aliquin post reprehensionẽ penã ꝺdignã sentiet.cũ dicetur. Ligatis manibus t pedibus ꝓijcite eum in tenebras exteriores. A qua nos liberet dñs. Amen.

¶ Dominica vicesimaprima.

Sermo.CLXV.

Confortamini in domino t in potẽtia virtutis eius. Ephe.vj. ¶ Quia sicut in hac epla aplus ostendit.nõ est nobis colluctatio tm̃ aduersus carnez et sanguinẽ sed etiã cõtra spualia neq; cie id est demones qui spũs nequã sũt. sicut exponit glosa.t hoc in celestibus id est ꝓ celestibus. Ideo aplus in hac epistola duo facit principaliter. Primo ostendit pugnã piculosam. Secundo dat resistendi fiduciã. ¶ Pugnã oñdit piculosam dupl̃r.quia est ꝓ magnis.i. ꝓ celestibus.q̃ piculũ est amittere.t cõtra magnos.quia ptra spualia neq; cie. contra quos piculosuz est pugnare.qz multis ꝑualent.ꝓpter qõ etiam vocat eos potestates t principatus t rectores tenebraz harũ.qz sicut dicit glosa in omnibus qui mundana q̃ tenebras appellat dirigũt potestatẽ principatuz t regimen tenent. Et tales heu multi sunt. Pugnant q̃ nobiscũ ꝓ magnis. scz ꝓ celestibus.nõ ꝓ rebus tpalibus. nõ ꝓ regnis vel ꝓ mũdi honoribus ꝓ quibus mũdi amatozes frequẽter pugnãt.sed demones de talibus nihil curant.dũmodo nos celestibus ꝓiuent. In quoz amissione q̃ magnũ piculuz t detrimentũ incurrit homo.adapta ¶ Item est piculosum bellũ qz contra magnos hostes qz ptra spualia nequicie.id est spũs nequã.vbi multipliciter ostendit piculosum bellũ esse ptra eos ¶ Et primo rõne pluralitatis. Vñ pluraliter dicit cõtra spualia. Non cñ a solo illo,qui specialiʒ nos tẽtat impugnamur.sed vt melius ille vincat assumit alios spũs septez neqoz se. Sicẽ ꝺr Luc.xj. Psalmista. Dñe quid multiplicati sunt qui tribulant me multi insurgunt aduersum me. ¶ Itẽ ostendit piculosuz bellũ rõne inuisibilitatis. qz sunt spũs Lu.xxiv. Spũs carnẽ t ossa non habet. Et tales hostes sunt q̃plurimũ piculosi.qz qñ lõge eos esse a nobis putamus,ꝑ nos sunt. Exemplũ in dialogo de quodaz sancto epo.q̃ cũ seruũ pigritantez vocaret vt sibi calceos exueret.t diceret. veni diabole. ad huc seruo longe existente corrigie de calceis ceperunt subito religari. Hoc b̃ habeb̃ in ꝓmptuario ca.ij. R ¶ Itẽ in hoc q̃ dicit hostes esse spuales ostẽdit infatigabiles. Vñ cum nos corꝑe fatigati quocunq; modo quiescimus ipsi nos impugnando nunq; quiescũt.t cõtra tales hostes piculosuz est pugnare

bierē.xvj. Seruietis dñs qui non dabunt vobis requiē neq; nocte neq; die ¶ Item in hoc q dicit hostes spūales ostendit eos immortales.quia spiritus mori non possunt.t extra tales periculosum est pugnare.qz vltimū est solaciuz illoz qui fortes aduersarios habēt q p morte vindicentur.sed hoc nō est in istis hostibus expectare. ¶ Dicunt aūt nequa propter pugne fraudulentiam. Qualit aūt nos fraudulenter spugnēt occulte t manifeste.require in quadragesima in sermone. Cū immūdus spiritus exierit. Exempluz ca.ij.S. ¶ B ¶ Licet aūt ꝓpter p̄dicta periculosa sit pugna tamē aplus dat resistendi fiduciam.cum dicit Cōfortamini in dño t in potentia virtutis eius. Dat autē dupliciter fiduciaz resistendi scz ex potēti succursu.cū dicit. Cōfortamini in dño et in potentia virtutis eius Et ex spūali armoz vsu.cū subdit. Accipite armaturā dei. ¶ In tā ergo periculoso bello cōfortamini in dño tanq̄ in vestro auxiliatore. Ps. Auxiliū meū a domino. Et alibi. Viriliter agite t cōforteť coz vestrū omnes q̄ speratis in domō Talibus dr Esa.xxxv. Pusillanimes confortamini t nolite timere.ecce deus vester.qz hoc ꝓmisit Esaie.xlj. Ne timeas qz ego sum tecū.ne declines. qz ego deus tuus.confortaui te et auxiliatus sum tibi. Item cōfortamini in domino tanq̄ in ineffabili remuneratore Apoc.ij. Qui vicerit faciā illū sedere in throno dei mecū. ¶ Ostenso aūt in bello diuino succursu.ostendit etiā cōfidentiā resistendi ex armoz spūalium vsu.cū subdit. Accipite armaturā dei. in qua securepotestis pugnare. Et vocat dei armaturā quia a deo donať.vl quia ipse filius dei in ipsa pugnando vicit. Si honor est mundano militi in armis regis pugnare. mlto fortius in armis dei militi spirituali Armat aūt aplus in hac epla militez christi p oſa et in omnibus.nihil immunituz relinquens. Nam caput armat galea spei, pedes sanctoz̄ exemplis.corpus loricā iusticie.que vndiq; coopit.qz reddit vnicuiq; qđ suuz est. In manu sinistra ponit scutū fidei.in manu dextra gladiū spūs.quod est verbum dei. Et ne arma defluant et sint poti⁹ oneri q̄ honori aut saluti.monet vt miles christi fortiter se succingat ne cadat. Unde dr State succincti lūbos vestros p castitatē.nā luxuria defluere facit t hoīem in virtutibus cadere. Et sic armati potestis stare ꝓfecti aduersus īsidias diaboli. De gladio verbi dei require exemplum,ca,viij.

¶ De euangelio. Sermo.CLXVI.

Erat quidā regulus cuius filiꝰ infirmabať capharnaū.hic cum audisset qz ihesus aduenire in galileā rogabat eū vt sanaret filium eius Joh.iiij. ¶ Exposita hystoria iuxta litere supficiē t moralē instructionē in p̄missis vbis quatuor sunt pensanda.videlicet quis sit iste regulus de quo dr Erat quidaz regulus. Secūdo quis infirmans filiꝰ de quo subdit. Cuius filiꝰ infirmabať Tercio quis infirmitatis locꝰ.quia capharnaū. Quarto quis curatiōis modus.quia hic eū audisset quia ihesus aduenire in galileam rogabat. ¶ Quantum ad primū notanduz q̄ regulꝰ hic quēlibet hominē in vita presenti constitutū signat. Et dicať regulus scz ꝓptiue t diminutiue. Cōparatiue et hoc primo respectu dei q̄ dicit rex regum t dñs dñantium. Apoc.xix. Iteē respectu angeli dr regulus quia angelus rex dr eo q̄ bene se regat. Uñ et aliud regnū scz ecclesie ad custodiendum sibi tradit Job.iij. Cum regibus t consulib⁹ terre. Iteē dr regulus diminutiue ꝓpter triplicē diminutionē. Volent em̄ regulꝰ vocari qui pauꝛ possident.vel qui parum possunt. vel qui parue etatis sunt ¶ Prima est ergo possessionis diminu

tio.quia etiam si totum orbē terre homo possidet.cū tota terra nō est nisi q̄si vnus punctus respectu firmamēti.sic dicit pbus ⁊ damascenus in sermone. Eccs.ix. Ciuitas parua ⁊ pauci in ea. Secūda diminutio est virtutis.quia etā puaz habendo hō possessionē im potens est eam ad regendū.qz etiaz ei minima aduersanē sic musca et pulex. Cū Apoc.iij.dr. Scio qz modicaz habes virtutez. Et Esa.j. Erit fortitudo vestra vt fauilla. Tercia diminutio est etatis.parui em̄ tpis est hō respectu dei q̄ est eternus ⁊ principio caret. Itē respectu angeli.quia ⁊ si habet angel⁹ principium tamē est eternus.et cū mūdo incepit.cui plus sunt q̄ sex milia annor. Homo vo tanq̄ puer nup nat⁹ in regimine terre diu non remanet.⁊ ppē hoc tanq̄ puer minus bñ regit. Eccs. x. Ue tibi terra cui⁹ rex puer est. Quia Ecc.x.dr. Rex insipiens pdet populū Predictis ergo causis hō dr regulus Huius reguli filius animus est qui in q̄busdam hoībus frequenter infirmat. Animus em̄ hoīs primo diste perat.et hoc in cogitatōe.post infirmatur in delectatione sed mortē in cōsensu. Sed de huius reguli filio dr q̄ incipiebat mori designās talis homīs animū qui post morosam delectationē tā, q̄ post grauē infirmitatez inclinat ad consensum vbi animus vel anima morit.iuxta illud Matth.v. Qui viderit mulierē ad concupiscendū eā iam mechatus est eam in corde suo En Infirmitatis aūt locus est capharnauz.i. iste mundus.et forte a loco infirmitatē habuit. Sicut ei frequēter a corrupto loco infirmitas concipit.sic ⁊ spūalis ab hoc mūdo q̄ p capharnaū designatur.tripliciter em̄ habet interp̄tationem in qua notat tripler eā ex qua nascitur hoīs infirmitas spūalis. Interp̄tatur em̄ ager pinguedīs.q̄tum ad diuitias villa consolationis q̄tuz ad carnis delicias.villa pulcerrima q̄tuz ad honores. His tribus est mundi locus totus corruptus. Unde.j. Joh.ij. Omne qđ est in mundo aut est concupiscētia oculor.aut concupiscentia carnis.aut superbia vite. Unde et hoīes p hec tria corruptos retrahit a cena eterna. Nam vxor.villa.boues cenaz clausē reuocatis. Luc.xiij. In hoc tamen infirmitas huius reguli filij quam in capharnaum patiebat specificat esse febris q̄ carnis concupiscentiam designat. ostē dit q̄ hoīes in hoc mūdo maxime per carnis luxuriā tanq̄ p febrē infirmantur. Febris enim est calor innaturalis. cursum supgrediens nature. Hoc heu in multis facit luxuria. De qua si placet loqui requiret in die sancti petri in sermone. Petrus ad se reuersus. Expē plū ca.vj. E. Quarto etiam curationis modus exprimit.cum dicitur Hic cum audisset quia iesus aduenisset in galileā rogabat ⁊c. Innuitur autez curationis modus duplr.vicz p verbi dei auditionē.⁊ p orationis feruorez. Primū.s.vbi dei auditionē tāgit cum dicit. Hic cum audisset qz iesus aduenisset in galileaz. Nulla est em̄ efficacior medicina ad curationē morbi spūalis q̄ audire dei verbū. Un sap.xvj Ne q̄ herba neq̄ malagma sanauit eos ꝙ oīpotens sermo tuus q̄ curat oīa. Expē plū ca.viij.⁊ p. Hoc significatum est in Johāne baptista.q̄ in vinculis cōstitutus cū audisset opa christi misit mox discipulos suos.scz intellectum ⁊ affectū Intellectum scz opa recognoscens. et circa ea p affectū se afficiēs. Et bñ dicit in plurali opa.scz incarnationis.nocessationis scz ⁊ passionis. que opa christi multū pficit peccatori audire. Unde de hoc regulo dr. Cum audisset qz iesus aduenisset in galileā. Galilea enim q̄ rota et volubilis interp̄tat .designat hunc mundū qui sicut rota p.pspera ⁊ aduersa volubilis nunq̄ in eodez statu permanet. O q̄ vtile ergo ē peccatori audire q̄ iesus p peccatoribus venit in galileam.id est in mundum. Venit inq̄ p humilem natiuitatē.vixit in mū-

do p̄ artam cōuersationē.exiuit de mū
do p̄ amarā passionē.cōtinuo eī mit
tet duos discipulos suos ad iesuz. Nā
p̄ intellectū recognoscens p̄dicta p̄ pec
catoribus facta nihil aliud restat nisi
affici circa illa.et ex affectu p̄ deuotam
oratiōnē rogare vt sanet filiuz ei⁹.i.in
firmitatē animi. Et certe nō aliud tali
rñdet dñs. vade filius tuus viuit. Exē
plū ca.iij.3.

¶ Dñica vicesimasc̄da de epi
stola. Sermo.CLXVII.

Hec oro vt charitas vr̄a magis ac magis abū
det. Philꝫ.j. ¶ In verbis
istis p̄ nobis ap̄s crozat.vt in salubri
abūdantia scz gratie abūdemus. Sūt
aūt tres abūdātie.vicz fortune gratie.
et glozie. ¶ Prima scz fortune cōsistit
in rebus tp̄alibus. De qua ps. Abun
dantes in seculo obtinuerunt diuitias
¶ Secunda abundantia scz grē cōsi
stit in virtutibus ⁊ bonis opibus. De
qua.ij. Coz.ix. Potens est deus oēm
gratiā abundare facere in vobis vt in
oībus scz virtutib⁹ semp oēm sufficiē
tiam habentes.abundetis in oē opus
bonū. ¶ Tercia abūdantia p̄sistit in p̄
mioz fruitionibus. De qua Prouer.j
Qui me audierit absq; terroze erit . et
abundantia pfruet. ¶ Prima abundā
tia scz fortune debemus p̄tēnere. Ps.
Diuitie si affluāt nolite coz apponere.
In secūda scz gratie debemus p̄ficere
Vñ hic dicit Caritas vestra magis ac
magis abūdet. Tercia scz glozie debe
mus appetere. Ps. Cōcupiscit ⁊ defi
cit anima mea in atria dñi. Ō ¶ De
bemus aūt primā. s. fortune cōtemne
re ꝓpter quinq;. ¶ Primo qz q̄ntūcūq;
homo p̄ ipsa habēda laborauerit.finē
ipsius non consequit. Eccl.xj. Est hō
laborās ⁊ festinās ⁊ dolens impius.
⁊ tanto magis non abundabit Semp
eī auarus eget. Quia quo plus sunt
pote plus sitiunt aque. Propter ō dz
Lu.xij. Videte ⁊ cauete ab omni auari
cia.quia non in abundantia cuiusq; vi
ta eius est ex his q̄ possidet. ¶ Secun
do quia p̄ eā deus p̄tēnitur ⁊ p̄uocat
Neemie.ix. Abūdauerūt deliciis a bo
nitate tua magna p̄uocauerunt aūt te
ad iracundiā ⁊ recesserūt a te. Deut.vi
ti. Incrassatus impinguatus dilatat⁹
derelict deū factorē suū ⁊ recessit a deo
salutari suo. Exemplū in p̄mptua.ca.
iij. D. ¶ Tercio debemus eā p̄temne
re.quia in p̄fundū vicioꝝ solet p̄cipi
tare. Ezech.xvj. Hec fuit iniquitas so
dome. Superbia.satietas panis.⁊ abū
dantia et ociū. Exemplū de salomone
quia abūdauit auro ⁊ argēto ⁊ in pa
ce plusq; oēs reges qui fuerant aī eū.
supabundauit et in mulierib⁹? ¶ Quar
to debemus eā p̄tēnere quia verbū au
steritatis vel penitētie nō sinit audire.
Unō Hiere.xxij. Locutus sum ad te in
abundantia tua ⁊ dixisti non audiam
Iste cū sunt spine q̄ suffocant semen
verbi dei. Exēplū ca.viij. D. ¶ Quin
to ⁊ vltimo debemus eā p̄tēnere.quia
ad summā egestatem inferni deducit.
Nō optime significat Gen.xlj. vbi dz
Veniēt septē anni fertilitatis magne
in vniuersa terra egypti.quos sequent
alij septez anni tante sterilitatis vt ob
liuioni tradat cuncta retro abundātia
In egypto eī hui⁹ mundi diuites sūt
septem annis.hoc est omnibus annis
vite sue in abundātia magna. Hz hos
sequunt septē alij anni future vite ma
gne egestatis ⁊ fame.quod patet in il
lo diuite qui epulabat quotidie splēdi
de.et post guttā aque quā instant peti
uit habere non potuit. Ō ¶ In secū
da aūt abundantia debemus crescere.
Unō hic dicit. vt caritas vestra magis
ac magis abundet. Et notandū q̄ bis
dicit magis ac magis vt. s. sīuat q⁊ re
spectu dei magis.⁊ etiam respectu p̄xi
mi magis abūdet in nobis caritas ac
crescat. De primo dicit. j. Thes. iij. Ro
gamus vt obsecramus in dño iesu vt
quemadmodū accepistis a nobis quō

oporteat vos ambulare ⁊ placere deo. sic ambuletis vt abūdetis magis. glo. in fide ⁊ dilectiōe. De secūdo vt crescamus in charitate q̄tum ad ꝓximū dicit j. Thes.iij. Deus vos multiplicet ⁊ abūdare faciat charitatē vestrā in inuicem ⁊ in oēs. Debemus aūt in charitate respectu dei ambulare ⁊ crescere triplr. Primo vt quilibet nostr̄ ipm diligat plus q̄ sua. Sic fecit aplus Phil.iij. Propter quē oīa detrimentū feci ⁊ arbitratus sum vt stercora vt xpm lucrifacerē. Et Math.xix. Ecce nos reliq̄mus oīa ⁊ secuti sumus te. Secundo vt diligat plus q̄ suos. Sic aplus Gal. j. Cū aūt cōplacuit ei q̄ me segregauit. Et post dicit. Cōtinuo nō acquieui carni ⁊ sanguini .i. cognatis meis ꝑm carnem. Deut.xxxiij. Qui dixit patri suo ⁊ matri sue.ite nescio vos. ⁊ fratrib⁹ suis ignoro illos ⁊ nescierūt filios suos. hi custodierūt eloquiū tuū ⁊c. Tercio vt diligat plus q̄ se. Sic fecit aplus Gal. ij. Christo affixus sum cruci. viuo ego tam nō ego. viuit aūt in me xp̄s. Phil. j. Mihi viuere xp̄s est ⁊ mori lucrum. Item debemus abundare in charitate respectu ꝓximi triplr. vicz vt diligamus ꝓximū plus q̄ res eius. Sic fecit aplus.ij. Cor.xij. Non quero q̄ vestra sunt ꝑ vos. Tullius. Eos tanq̄ pecora diligimus quos nō ꝓpter se ꝑ ꝓpter fructum diligimus. Secūdo vt diligam⁹ corpus ꝓximi plus q̄ res ꝓpias. qō fit qñ nō petit rebus vt subueniat necessitati corporis ꝓximi. Ecci.xxix. Perde pecuniā ꝓpter fratrē ⁊ amicū. ⁊ nō abscondas illam sub lapide in pditionez Tercio vt diligamus aīam ꝓximi pl⁹ q̄ corpus ꝓpriū. Sic fecit aplus.ij. Cor. xij. Ego aūt libentissime impēdar ⁊ superpendar ipse ꝓ aīabus vestris. Hec est abūdantia grē quā vt hr̄e possimus ꝑ nobis inꝑpellat aplus dicēs. Hoc oro vt caritas vr̄a magis ac magis abūdet

In hac abūdātia puenit ad abūdantiā glē quā debemus appetere. De qua abundantia aug. In celo nihil deest. nihil abest. nihil extra qō appetat. nihil intus quod fastidiat. Que abundantia vere dicit abūdantia q⁹ plus extendi nō potest. qō oculus nō vidit. nec auris audiuit. nec in cor hoīs ascendit q̄ ꝓparauit deus diligentibus se. Hec ē abundantia scōr. De q̄ ꝓcer. j. dō. Et abūdantia ꝓfruct. Ad quā nos perducat q̄m celis sine fine vi. ⁊ reg.

De euangelio.

Sermo. CLXVIII.

Simile est regnuz celoz hoī regi q̄ voluit rōnem ponere cū ꝓuis suis ⁊c. Math.xviij.

In hac ꝓabola circa rōem quā cū ꝓuis suis saluator noster est habiturus tria nobis intimant. vicz diligētia misericordia ⁊ iusticia. Diligētia in rōnis positione. q̄ tangit ibi. Dixe est regnū celoz hoī regi q̄ voluit rōnem ponere cū ꝓuis suis. Misericordia in debiti relaxatiōe. ⁊ ꝫ ibi. Misertus autez dñs serui illius dimisit eū ⁊ debitū dimisit ei. Justicia aut̄ innuit in nequā fui ꝯdēnatione. ibi. Iratus dñs tradidit eū tortoribus ⁊c. Juste em̄ ꝯdēnat q̄ post tantū misericordie bñficium sibi impensum cōserui sui nec in mīmo voluit misereri. Sed notandū q̄ diligentia rōnis in ꝓmissis verbis infert timorē. Misericordia relaxatiōis infert cōsolationē. Sz iusticia ꝯdēnationis infert horroreꝫ. Metuenda est vtiq⁹ diligentia rōnis si ꝯsideret qs est q̄ rōem ponet. cū q̄bus ponet. ⁊ de q̄bus ponet

Q̄ metuēda est rō quā ponet creator oīm. quē latere nihil pōt. q̄ in hoc euāgelio p hoīem q̄tum ad hūanitatē. ⁊ regē q̄tū ad diuinitatē designat cū dicit. Dixe est regnū celoz hoī regi. Apoc.xix. Rex regū ⁊ dñs dñantiū dō. Ān ipm nil occultare poterimus etiā si vellem⁹. Un apls. j. Cor.iij. Unusc⁹iusq⁹ opus manifestū erit. dies em̄ dñi declarabit. Idē. iij. Veniet dñs ⁊ illūminabit abscondita tenebraꝝ ⁊ manifesta

dit ꝓsilia cordiū. Bern. Nō dilata fac obliuiſci multa. Jō multū timenda. qz oſa nudat apta. Hebre. iij. Viero. Ut uebiť t nudabiť pectoris mei cōſcia. t de apto corde videbūť lre pctōꝝ meoꝝ atqꝫ vniuerſa multitudo aſtantiū leget in pectore ſignatas imagines pctōꝝ meoꝝ. ¶ Hz cū q̄bus ponet rōnem. vtiqꝫ cū ſeruis ſuis. Serui dei dicuntur generaliter hoīes p creationē. Un Ps Scitote qz dns ipſe eſt deus. ipſe fecit nos. Et ſequiť. Seruire dño. Specialius dicunť p redēptionē. Un. j. Coꝝ. vij. Precio empti eſtis. nolite fieri ſui hoīm. Spālisſime p bñficioꝝ collationē. Math. xxv. Vocauit ſuos ſuos et tradidit illis bona ſua. ¶ Hz de q̄bus ponet rōem cū ſuis ſuis. ¶ Nūc rōnem ponet de aīa quō eā ſuauerint. Eſt em̄ p̄cioſus theſaurus t toto mōdo p̄cioꝝ t iō ſolicite ſuandus. j. Coꝝ. iij. Habemus theſaurū iſtū in vaſis fictilibus. i. corpalibus. Deuť. iij. Cuſtodi temetipm̄ t aīam tuā ſolicite. Ipſa em̄ aīa eſt p̄cioſa margarita. cuius p̄cioſitatem oñdit celeſtis negociator vendens oſa que habuit t dans p ea hñda ¶ Math. xiij. Dedit em̄ p ea carnē ad lacerandū vt de eius vulneribus curaretur. ſanguinē ad effundendū. vt p illuz mundificareť vitā ad occidendū vt per hoc viuificareť. aīam ad infernū deducendā. vt aīa hoīs de inferno educereť Bern. Ue mihi ſi talentū traditū mihi negligēter ſeruaucro p̄cioſo ſanguine agni incōtaminati appreciatū. j. Thi. vj. Depoſitū tuū cuſtodi. hic p̄cioſus theſaurus amittiť qñ delectatiōi mortalis peccati conſentiť ¶ Pcōo rōem ponet de bonis ſpūalibus inter q̄ maxīa ē gr̄a qua aīa decoraťt in bono ꝓfortať adeo q̄ ſine ipſa aīa nihil eſt t nihil pt. j. Coꝝ. xv. Gr̄a. dei ſum id qō ſū. Que q̄p̄cioſa eſt dicit Prouer. xxiij. Sup argentū t auꝝ gr̄a bona. Et Sap. vij. dr̄ diuitias nihil eſſe in compatiōe illi? Quaz q̄dam inuacuū accipit qui ſcz in bonis op̄ibus ſe nō exercent. Et cū talibus rōnem ponet de ipſa. Propter qō dicit apls. j. Coꝝ. vj. Hortam̄ vos ne inuacuū gr̄az dei recipiatis. Et. j. Pe. iij. Unuſq̄ſq; ſicut accepit gr̄am in alterutrū adminiſtrantes. ¶ Terciū dr̄ ponet rōem eſt corpus noſtrū quō illud cuſtodiuimus. Eſt em̄ caſtrū qō tenemus a deo in feudū. qō tantū amamus q̄p to mūdo nō daremus illud. Un tanq̄ p̄ditor peſſimus ꝓdemnabiť q̄ dñm abeo exp̄ulerit. t aduerſario. i. dyabolo illud aſſignauerit. Prouer. v. Ne des alienis honorē tuū. q̄ eſt vt ſis caſtellan? ſūmi regis. t annos tuos crudeli. Et poſt dr̄. Et gemas qñ ꝓſūpſeris carnē t corpus tuū ¶ Iſtud caſtrū bene cuſtodiť qñ caſte t ſancte teneť. qz tēpluz eſt dei viui. j. Coꝝ. vj. An neſcitis qz corpora vr̄a templū ſūt ſpūſſancti. Triplici aūt iure debemus ꝺo de corpe ſuire Primo quia totū corpus de ſuo fecit. Secundo qz ſuū p̄cioſum corpus in tā duro ſeruicio p noſtro expoſuit. Tercio qz tā p̄cioſam remūeratiōē corpi nō p̄miſit. ſ. q̄tuor dotes. Certe rex francie libenter totū ſuū regnū daret ſi vnā de dotibus compare poſſet. ſicut ē impaſſibilitas. t ſic de alīs. Adapta. ¶ Quartū de quo ponet rōem ſunt bona corpalia. t ſunt q̄ſt q̄nq; talenta q̄ nobis tradidit. ſ. corpis fortitudo. pulcritudo. iuuenilitas. ſanitas t leuitas. De q̄bus ſi bene fuerimus alta q̄nq; ſuplucrabim̄ ſcz vt det nobis fortitudinē ſine debilitate. pulcritudinē ſine deformitate. iuuentutem ſine ſenectute. agilitatem ſine difficultate. ſanitatē ſine infirmitate Talibus qui ſic lucrati fuerit dicet dñs Euge ſue bone t fidelis intra in gaudiū dñi tui. ¶ Quintū eſt de quo ponet rōem. bona ſcz tempalia. Eccl. xj. In bonis ſit cor tuū t ſcito q̄ p omnibus his adducet te deus ad iudiciū. ſcz p diuitijs t delitijs t honoribus. De diuitijs dr̄ Job. xx. Diuitias q̄s deuorauit euomet t de ventre eius extrahet eas deus. De dilitijs Apoc. xviij. Quantū fuit in delitijs t q̄tū glorificauit ſe. tan

tū date ei tormentū ⁊ luctū. De honoribus Luc. xvj. Redde rōnem villicationis tue. iam eī non poteris villicare. Item ponet rōem de tpe nobis cōcesso Apoc. ij. Dedit illi tp̄us vt pnīam ageret ⁊ ñ vult penitere Job. xxiij. Dedit ei ds locū pnīe ⁊ ipe abutit eo in superbia. Bern. Non est tibi tp̄s vite impensum qđ nō exigat a te qualit sit expensum. Idem. Nihil pciosius tpe. sed heu hodie nihil vilius reputat. quia in vno momento possent pcōres lucrari plus q̄ vellent mille mūdi scz regnū celoz. sicut ille fecit cui dictū fuit. Hodie mecū eris in paradiso. O q̄ carū dānati reputarent si vnā horam tempis ad agendā pnīam haberent. ideo dicit. ij. Coz. vj. Ecce nunc tp̄s acceptabile. s. ad misericordiā obtinendā. ad gratiaz inueniendā. ad gl̄am pmerendā. Ergo dū tp̄s habemus opemur bonū ad oēs Gal. vj. Quia tp̄s qđ modo habemus p nobis. tūc erit ptra nos. Treñ. j. Vocauit aduersum me tp̄s. Et vt breuit̄ ꝯcludā. ponet rōnem de oīmbus nr̄is cogitatiōibus. Sap. vj. Interrogabit opa vestra ⁊ cogitationes vr̄as scrutabitur. Et sup illud Job. xxij. ipse cōsiderat vias meas. dicit grego. Sic deus vias vnuscuiusq̄ cōsiderat. sic gressus dinūerat. vt nec minutissime cogitationes eius iudicio. ac verba tenuissima q̄ apud nos vsu viluerūt eius districto examini indiscussa remaneāt. Item de oīb⁹ verbis. Math. xij. De oīm verbo ocioso quod locuti fuerint homīes reddent rōnem in die iudicij. Item de oīb⁹ opibus qua intentione ⁊ vtilitate facta sunt. Eccl̄s. vj. Cuncta que fiunt adducet deus in iudiciū ⁊ p oīm errato siue bonū siue malū sit. Exemplum ca. iij. ¶ Item quidam comes pictauiensis. dr̄ fuisse qui voluit experiri oīm officia. ⁊ ad vltimū dixit. q̄ ipse p̄ponere oīmbus alijs officium mercatoz in nundinis q̄bus tradit̄ quicq̄d volunt. ⁊ valde splendide viuunt. sed hoc solū in b officio erat odibile q̄ in fine eis oīa etiam minima cōputabant. qui nō soluit statim captus detinebat. Sic fiet in iudicio. Oēs eī stabimus ante tribunal xp̄i vt referat vnusq̄sq̄ p̄ut gessit siue bonū siue malū. Ro. xiij. ⁊ ij. Coz. v. Item Roz. xiij. Unusquisq̄ nostrū p se rōnem reddet deo. Et certe sicut dicit job ix. Si voluerit cōtendere nō est qui rn̄ deat ei vnū p mille. scz de beneficijs p̄ceptis. Hec tunc etiam poterimus misericordiā inuenire in debitu relaxatiōe Unde modo debita in corde nostro si quibus obligati sumus requiram⁹ vt futurā rōnem euadere possimus. Eccl̄. xviij. Ante iudiciū interroga teipsum. Quantū potes ait Bene. ipse te argue ⁊ inquire etiam si decem milia talentorū inueneris te teneri ne diffidas q̄n oblatus est ei qui debebat decem milia talentoz ⁊ misericordiam inuenit. Ex emplum cap̄lo. xiij. J.

De euangelio. Sermo. CLXIX.

Qsertus aūt dñs serui illius dimisit cum ⁊ debitum dimisit ei. Math. xviij.

Circa hanc misericordiam tria ponuntur ex parte serui. ⁊ tria ex parte dñi. Ex parte serui vicz de peccatis humiliatio. ibi. Procidens autez seruus. Secundo p̄ plongatione vite ad satisfaciendum deprecatio. ibi. Rogebat eum dicens. Patientiam habe in me. Tercio vt de omnibus satisfaciat p̄missio. cū dicit. Et oīa reddā tibi. Dri mū est ergo post cognitionē debitoruz de peccatis hūiliatio. Sic publican⁹ a longe stetit. nec audebat oculos ad celum leuare. Luc. xviij. Et magdalena p̄strata ad pedes dñi eos extergebat. Sic rex niniue peccata recognoscens indutus sacco sedit in cinere. Hoc modo ⁊ Eldras dixit. Deus meus cōfundor ⁊ erubesco leuare faciem meam. quia peccā mea vsq̄ ad celum creuerūt.

Hic ⁊ in signū hūiliationis dr hic q̄ p̄cidens fuus ille rogabat ex hūiliatioe Exemplū in pmpt̄. c. j. ¶ Sequit vt vita ad satisfaciendū p̄lect depcatio. cū dr. Patientiā habe in me ⁊ oīa reddā tibi. i. quousq̄ satisfactā paticter sustine me. Melius est em̄ in hac vita de peccatis satisfacere q̄ ad penā purgatorij reseruare. Pñs em̄ pnīa est q̄si vmbra respectu purgatorij. Vñ aug. de v̄bis ap̄li. Si bonis opibus pcā nō redimimus tādiu in illo purgatorij igne moras hēbimus q̄diu pcā mīma ꝓsumāt. Sz dicet aliq̄s. nō curo q̄diu moras hēam vt ad vitā exeā. Nemo dicat hoc frēs. q̄ ignis ille purgatorij ḡuior est q̄ quicq̄d penaꝝ in hoc seculo aut excogitari aut sentiri possit. Propter hoc alibi Aug. dicit. Dñe hic vre hic seca. Exemplū de illo q̄ p. xxx. annis q̄b⁹ fuerat in peccatis rogauerat deū vt totidē annis in vita pñti puniret. Postq̄ xxxviij. annis infirmatus fuerat gustissime. duos annos q̄ remanserant acceptauit in purgatorio pficere. In quo cū vix vna hora fuisset credebat plus q̄ mille annos compleuisse. Cūq̄ cularet ⁊ angelū mēdacem clamaret q̄ cū p duobus annis nisi duob⁹ diebus in purgatorio purgari ꝓmiserat. certificatus p angelū petit reduci ad corpus elegit potius vsq̄ in diē iudij sicut ante infirmari q̄ ibi residuū duoꝝ dieꝝ cōplere. Aliud exēpluz ca. vj. R. ⁊ ca. iij. ¶ Sequit de satisfactione ꝓmissio. cū dicit. Et oīa reddam tibi. Reddā inq̄ oīa corde p ꝓtritionē. Esa. xxxviij. Recogitabo tibi oēs annos meos in amaritudīe aīe mee. Vre p ꝓfessionē. Esa. xliij. Perdā babylōis nomen ⁊ reliquias ⁊ germē ⁊ pgenie vt scz de oībus ꝓfitearis cōmissis ⁊ circūstantijs. q⁹ si. x. milia peccatoꝝ cōfitereris mortaliū ⁊ vnū reticeres. cōfessio nihil valet. Vñ Josue. x. ōz. Percussit oēm terram. ⁊ sequit. Non dimisit in ea vllas reliq̄as. Ite ope p satisfactionē de oībus scz satisfaciendo. Vñ Hester xiij. ōz. Omnia loca in q̄bus antea letari ꝓsueuerat crinīū lacerattō e cōpleuit. Et maria magdalena cisdē mēbris in q̄bus peccauerat satisfecit. Adapta Luc. vij. Dimissa sunt ei peccata multa.

¶ Et pre dñi ad ꝓsolationē pctōris triplex misericordie sue bñficiū innuit. s. debiti relaxationē. cū dicit. Dimisi tibi. Luc. vij. Dimissa sunt ei peccata multa. Ite relaxationis integritatem cū dicit. Omne debitū. Sūma em̄ dei pietas venia nō diminuet. Aut nihil aut totū ꝓpiciando dabit. Job. vij. Totū hoīem sanū feci in sabbato. Ite relaxationis facilitatē. cū subdit. Quē rogasti me. Ps. Cū inuocarē exaudiuit me deus. Exemplū de latrone q̄ post̄ dixit. Memento mei ⁊c. audiuit. Hodie mecū ⁊c. Exemplū ca. iij. ¶ Justicia aūt ꝓtra nequā suū declarat. cū dicitur Iratus autē dñs. Juste em̄ sic ꝓdūat q̄ post tā magnū relaxatiōis bñficium ꝓserui sui. etiā in mīmo noluit misereri habuit aūt eius iusticia triplicē effectū. Dirit em̄ ei ꝓuicū. ibi sue nequā. Imꝓperat ei bñficiū oīe debitū dimisi tibi. Et mittit in suppliciū. ibi. Tradidit eū tortoribus. ⁊ iussit mitti in carcerē. Et certe hec iusticia incutit horroꝛē Et pensandū charissimi q̄ dñs habet carcerē. stabulū ⁊ palatiū. Carcer̄ infernus. palatiū paradisus. stabulū mūdus. in quo hō ponit⁹ ē. post̄ cōpatus est iumentis insipientibus ⁊ similis fact⁹ est illis. In carcere inferni sūt soli mali. in palatio soli boni. in stabulo boni ⁊ mali. Et ve illis q̄ diligūt fetoꝛē huius stabuli ⁊ nō curant pueniꝛe ad pulcritudinē palatij. Si tot pulcra ⁊ delectabilia ꝓspiciūt in stabulo. q̄d est istimandū de palacio. Vere oculus nō vidit nec auris audiuit nec in cor hoīs ascēdit. Ad q̄ nos pduc. Exēplū. c. xvj. B.

De euangelio.

Sermo. CLXX.

Rēdde q̄ debes.

Math. xviij. ¶ Quadru

plexinuenit debitū quo obligam̄. vicz debitū pene quo obligamur rōne peccati. Item debitū ministerij quo obligamur rōe recepti. Itē debitū dei quo obligamur rōne exhibiti. Item debitū primi quo obligamur rōe p̄cepti. ¶ De primo scz debito pene rōne peccati ora mus quotidie cū dicimus. Dimitte nobis debita nostra. id est penam debitam pro peccatis. Et sicut nullus est sine peccato ita nemo est sine hoc debito nō est homo qui nō peccet. sicut dicitur iij. Reg. viij. Unde. j. Joh. j. Si dixerimus qz pctm̄ nō habemus ipsi nos seducimus. Ñ quia nō uniformiter peccamus dissimiliter etiam obligam̄. Sicut in Deut. v. dr̄. Pro mensura peccati erit z plagaz modus. Et Apc. xviij. Quātū se glorificauit z in deliciis fuit tantū date ei de tormento z luctu. Solui aūt hoc debitū scz pene in loco triplici. vicz in mūdo. in purgatorio. z in inferno. Hic triplex locus pene designatus fuit. ij. Reg. vi. qñ dauid post peccatū superbie qō cōmisit in populi enūeratione p nathan ppham ex pte dñi dicti fuit. Trium tibi daf optio. Aut septē annis veniet tibi fames in regno tuo. aut tribus mensibus fugies aduersarios tuos. aut tribus diebus erit pestilentia in pplo tuo. Sed dauid pie ac iuste cogitauit apō se. Si. famē elegero nō meū neq; diuitū erit supplicū qui satis habebūt. sed pauperū qui nō peccauerūt. Si victoriā hostiū elegero suppliciū erit exercitus nō meus q̄ circūualabor fortissimis castris. Eligā ergo plagam cōmunē regi z plebi. s. pestilentiā. id est mortalitatem. quia mors cōmunis est tā simplicibus q̄ principibus. Per dies tres pestilentie pñs pena designaf. p tres mēses aduersitatis pena purgatorij. p septem ānos famis pena inferni. ¶ Et bene p tres dies designaf pñs pena. tū rōne tpis qō ē momentanei. tū etiā rōne ponderis qō ē paruū. z hoc respectu pene purgatorij In p̄senti eñ potest homo luere petū. nō dico tantū tribus diebꝫ vel vno die sed etiam vna hora. sicut patet in latrone qui audiuit. Hodie mecū eris in paradiso. Exemplū cap. iij. ℔. Quacūq; eñ hora peccator ingemuerit oīm peccatoꝝ suoꝝ nō recordabit. Ezech. xviij. Pro quo peccato forte homo stabit p spacio vnius anni in purgatorio. Ñ Ezech. iiij. filij hoīs diem p anno dedi tibi. Unde cauendū est peccatoribus ne cōtingat eis sicut filijs israel. qui qz cōtra dei beneficiū murmurauerūt. p desertū grauissime qō q̄draginta diebus transire poterāt quadraginta annis in eo laborauerūt. Unde ℔ Ñeri. xiiij. Annus p die imputabit. z quadragīta annis recipietis iniquitates vestras z scietis vltionem meā. Unde leuius multo est pctā hic purgare q̄ ad futurū purgatoriū reseruare. Exemplū cap. iij. A

E ¶ Sed p quid purgant in p̄senti peccata. vicz p cordis ꝓtritionem Esa. iiij. Si abluerit deus sordes filiaꝝ syon in spū iudicij. Et Jaco. iij. Purificate corda vestra. querite risus vester in fletum. ¶ Secundo purificant p ꝓfessionem. pñs. Confessio z pulcritudo in cōspectu eius. Nota q̄ statim post̄ dixit confessio. statim subiunxit pulcritudo. qz post cōfessionē nihil aliud sequit q̄ ꝓscientie pulcritudo. In cōfessione aūt sunt sex hydrie posite p̄m purificationē iudeoꝝ. id est. ꝓfitentiū. id est sex que exigunt in cōfessione salutari. Debet eñ confessio esse humilis. vera. nuda. integra. ꝓpria. z frequens. De q̄bus si vis loqui require in p̄mōe de leprōso. Cui dictum fuit. Vade ostende te sacerdotibus. In his hydriis purificant veri iudei. id est vere confitentes. ¶ Tercio p misericordiam z compassionē tanq̄ p satisfactiōem. Unde ℔ Prouerbioꝝ. xv. Per misericordiā z fidem purgantur peccata. Thob. xij. Elemosyna purgat peccata. Luce. xj. Date elemosynam et ecce omnia mūda sunt vobis ¶ Quarto purgat peccata feruens dei dilectio j. Thi. j. Finis p̄cepti charitas de corde

puro. Et Lu. vij. Dimissa sūt ei pēa mlta qm dilexit multū. Per hec ergo in p̄senti peccata purgant. id est debitū pene peccatoꝝ dimittit. ℣ Sed ecce qui in p̄senti mundo per p̄dicta nō satisfaciūt. ipsis futurū purgatoꝝ multo fortius reseruatur. quod per tres menses superius designatur. Mensis dicit a mene quod est defectus. quia illa pena ꝛ si grauis est tamen deficiet. Puniunt autē ibi sicut dicit aug⁹. qui tarde ad conuersionē venerūt p venialibus peccatis. ꝛ p hoc quod hic minus pro peccatis satisfecerūt. ibi supplent. Excedit aūt p̄sentem penā dupliciter scz intensiue ꝛ extensiue. Intensiue q̄tuz ad acerbitatem. Excedit em̄ sicut dicit augustinus oēm penaz p̄sentem quā vnq̄ passus est aliquis in hac vita. nunq̄ in carne inuenta est tanta pena. licet martyres mirabilia passi sunt tormēta. Exemplū capō. xij. F. Item excedit extensiue q; qō hic vno die posset delere. pūlo fortitan. xx. annis sustinebit. sicut superius dictū est. Exemplū capō. xij. D. Que ꝛpis extensio bñ in p̄missis verbis innuit. quia p̄ns p pena tres dies. purgatoria vero p tres menses designatur.

E ℣ Inferni aūt p septē ānos famis innuit. Et hec penā purgatorij extensiue ꝛ intensiue excedit in infinitū. quod bene in p̄missis verbis exprimit. In fame em̄ defectus oīs boni exprimit. De quo Brego. Habēt reprobi in inferno mortē sine morte. defectū sine defectu. finem sine fine. quia mors est ibi imortalis. defectus indeficiēs. finis infinitus. In septēario nūero p quē vniuersitas designat. vniuerse pene q̄ vnq̄ esse possunt ibi esse innuūtur. Vñ Job. Pluet sup eos bellū Et sicut gutte pluie innūerabiles sunt sic pene eoꝝ. Exemplū capō. j. A. Per annū vero eternitas penaꝝ innuit. quia annus dicit ab an quod est circa. quia circularis est ꝛ sine interruptione reuoluit. Unde in antiquis picturis in signū huj⁹ in specie serpētis tenētis caudam in ore pingebat. Augustinus in libro de ciuitate dei. Nunq̄ erit homini peius in morte q̄ vbi erit mors sine morte. Bern̄. O mors q̄ dulcis esses q̄bus tā amara fuisti si te desideratam obtinerent. Ergo o homo leuius est tibi in hoc mōdo reddere quod debes p peccatis. F ℣ Secundo debes reddere debitū ministerij ratione p̄cepti. Recepisti em̄ bona tpalia ꝛ naturalia. ꝛ spiritualia. ꝛ hoc est qō imperat nobis in parabola de seruis. Matb. xxv. quibus tradidit bona sua. ꝛ vni dedit quinq̄ talenta. alij aūt duo alij vero vnū. Per quinq̄ talenta intelliguntur bona tpalia que quilibet sensib⁹ versant scz visu. gustu. auditu. odoratu ꝛ tactu. Per duo talenta. scz corpus et anima ꝛ ea que ipsis insunt bona naturalia. Tres vires sūt anime naturales. scz rōnalis. irascibilis. ꝛ cōcupiscibilis. Bona naturalia corpis sunt eloquentia. fortitudo. pulcritudo ꝛc. Per vnū talentū tantū spiritualia designantur. sicut sunt virtutes quibus bonus esse incipit homo. Item dona p que in bono pficit. Item beatitudines q̄bus in bono homo pficitur. Et licet bōa spūalia multa esse videntur. vnū talentū dicunt. quia ppter em̄ sola anima fundantur. De his donis receptis scz tpalibus naturalibus ꝛ spūalib⁹. si placz loqui habes in p̄cedenti sermone. Et de his omnibus obligamur deo ad ministeriū siue obsequiū. Unde cuilibet qui recipit dicit. Redde quod debes. B ℣ Item tercio debes reddere deo debitū vicissitudinis ratione exhibiti. Exhibuit em̄ homini honorē. ꝛ hoc in creatione. q̄n ipsum cuz deliberatione creauit. De alijs em̄ creaturis dixit ꝛ facte sunt. De hoīe vero. faciamus. Item ipsum ad imaginem suā ꝛ similitudinē fecit. Item ipsum alijs creaturis p̄posuit. Omnia subiecit sub pedibus eius. Oues ꝛ boues vniuer. insup ꝛ peco. cam. volu. celi ꝛ pisces maris. Ad hec redde quod debes. scz vicissitudinem exhibiti. viz honorem honori. Malach. j. Si ergo

pater vester p creationē. vbi est honor meus. Item exhibuit nobis amorē in redemptione. Maiorem cñ charitatē ac dilectionem nemo habet q̄ vt aiam suam ponat quis p amicis suis. Joh. xv. Non cñ corruptibilib⁹ auro t argento nos redemit sed p̄cio sanguine. Sicut dicit. j. Pet. j. Et licz tanti amoris viasssitudinē nū q̄ sibi exhibere possumus. cñ quantū possumus ip̄m amare debemus. Vñ. j. Cor. vlt. dicit apls Si quis nō amat dñm iesuz sit anathema. Item exhibebit se iudicē terribilē t hoc in discꝛpatione. Terribilis cñ iudex qui sapientia nō vincit muneribus nō inclinat. potentia nō supatur. Deut. x. dicit. Dñs deus vester ipse est deus deox t dñs dñantiū. ds magnus t potens t terribilis qui pſonam non accipit t mūera. facit iudicū t iusticiā Et ideo debemus ei timorē. Quis cñ nō timebit te o rex gentiū Hiere. ¶ Item quarto debemus reddere debitū p̄mo quo obligamur rōne p̄cepti scz misericordiā. Unde Luc. vj. p̄cipitur. Estote misericordes. Sunt autē sex opa misericordie in euangelio. t septimū in Thobi. que tenemur p̄mo impendere que in hoc versiculo continentur. Uisito poto cibo redimo tego colligo cōdo. De quibus Mat. xxv. j. oñibus q̄tum ad p̄mū dicitur. Rede quod debes.

¶ Dñica. xxiij. de epistola.

Sermo. CLXXI.

OBseruate eos qui ita ambulant sicut habetis formā nostram. Multi cñ ambulant quos sepe dicebam vobis. nunc aūt flens dico inimicos crucis xp̄i tc. Phil. iij. ¶ Quia peregrini sum⁹ sicut oēs patres nostri. ideo a sanctis ꝑsens vita aliquādo via. aliquādo cursus. aliquādo ambulatio dicit. sicut in hac epla. Et quia nec vno modo curritur t ambulatur. in hac vita. quia alij sic. alius autē sic ibat. ideo apls in hac epla duplicem ambulationē. vicz bonox t malox insinuando tria facit. ¶ Primo cñ monet in ambulando ad bonox imitationē. cum dicit. Obseruate eos qui ita ambulant sicut habetis formā nostram. ¶ Secundo subdit vtriusq̄ ambulationis scz bonox t malox specificationem. Malox quia est circa mundana. cum dicit. Multi em̄ ambulant quos sepe dicebam vobis. nunc autē flens dico. inimicos crucis christi quox deus venter est. t gla in ꝓfusiōe his qui terrena sapiunt. Bonox quia est circa celestia cum dicit. Nostra aūt conuersatio in celis est. ¶ Tercio ostendit vtriusq̄ ambulationis finē. Et malox quidem miserabilem cū dicit. Quorū finis interitus. Bonox vero felicez cū dicit. Saluatorē expectamus dñm nostrum iesuz x̄p̄m. qui reformabit corpus humilitatis nostre configuratum corpi claritatis sue. K ¶ Primo g̃ ad bonox imitationē inuitando dicit. Obseruate eos qui ita ambulant sicut habetis formā nostram. Bonos autē qui iuxta formā apostoli ambulant inuenimus ambulare tripliciter. vicz sancte. honeste. t caute. Sancte q̄tuz ad deum. Et hanc formam docuit apls Eph. v. cum dixit. Ut filij lucis ambulate. glosa. id est vt filij dei. in quo tenebre nō sunt vlle. Pro quo dicit Joh. viij. Ego sum lux mūdi. Nū t lucidos t puros vult hē ministros. Unde Leuit. Sancti estote qm̄ ego sanctus suz. Item honeste q̄tum ad p̄mū. Et hanc formā docuit apls Rom. xij. Ut in die honeste ambulemus vt vicz in incessu. statu. habitu. t in oñibus motibus vr̄is nihil fiat qđ cuiusq̄ offendat aspectum ¶ Item caute q̄tum ad aduersariū. Et hanc formā docuit Eph. v. dicens. Videte quō caute ambuletis. Maligni es spūs sicut dicit grego. quasi quidam latrunculi iter nostrum obsident. Unde p̄s In via hac qua ambulabam absconderūt laqueum mihi. Et. j. Pet. v.

Aduersarius vester dyabolus tanq̃ leo rugiens circũit querẽs quem deuoret. ℙropter qđ apl's docuit caute ambulandũ. ¶ Et vt ſambuldão nõ vacillemus.ſecũdo ſubdit ambulationis ſpecificationẽ. Et primũ q̃dem malorũ vt vitet.cum dicit. Multi em̃ ambulant quos ſepe dicebam vobis nũc aũt flens dico inimicos crucis xp̃i. Tales em̃ in ambulãdo nõ hñt formã ſanctorũ vel hoim̃ ſed beſtiaꝝ. De quibus.ps Homo cũ in honore eſſet cõparatus eſt iumentis inſipientibus.ꝛ ſilis factus eſt illis. Hñt em̃ formã lupi.q̃tum ad gulositatẽ. ℙropter qđ dicit. Quoꝝ deus venter eſt. Nam ſicut dicit Hiero. Unicuiq̃ qđ magis colit ac diligit hoc et deus eſt. Talis habet coquinã ꝑ tẽplo.frequentius em̃ ꝛ libentius coquinã q̃ eccliam ĩtrat.menſam latã ꝑ altari.plus em̃ querit talem menſam ꝛ reuerẽt q̃ altare. Item habet coquũ ꝑ ſacerdote.quotidie eĩ aperit et infirmitates corpales.indicando ꝓparationẽ eiboꝝ corpalium.ſ raro aperit infirmitates ſp̃ales.ꝛ vtinã ſemel in ãno ſacerdoti. Item habet ꝓthure redolentiã diuerſoꝝ ferculoꝝ ꝛ ſapoꝝ. ℙropter hoc dicit apl's Ro. viij. Qui in carne ſunt id eſt in carnalibus deſideriis deo placere nõ poſſunt quia ꝑ talia a deo recedunt. Unde Oſee. iij. Adimpleti ſunt ꝛ ſaturati ſunt.ꝛ leuauerũt cor ſuum.ꝛ obliti ſunt mei. Et Deut. xxxij. Incraſſatus impinguatus dilatatus dereliq̃t deũ factorẽ ſuũ ꝛ receſſit a deo ſalutari ſuo. Et ſic ꝓtempto deo venter ſibi deus exiſtit. Et ꝓpter hoc apl's dicit de gulosis. Quoꝝ deus venter ẽ. ¶ Itẽ habent formã leonis q̃tum ad ſuperbiam ꝛ gloriã ꝑ quo dicit apl's hic. Et gloria eoꝝ in confuſione. Gloria enĩ ſuperboꝝ eſt inferiorem deſpicere ꝛ conculcare. Quod ꝓprium eſt leonis in ceteris animalibus. ℙropter hoc dicit Eccl. iij. Noli eſſe ſicut leo in domo tua. Talem gloriam ſequitur confuſio ℙropter hoc dicit apl's. Et gloria eoꝝ in ꝯfuſione. Et ſicut dr̃ Eſa. xviij. ℙedibus cõculcabit̃ corona ſuperbie ebriosis efraim.ꝛ erit flos glõe exaltationis eius decidens. ¶ Item hñt formã talpe q̃tum ad terrenoꝝ cupiditatem. Talpa em̃ ſemp terram fodit.nec aliter viuere poteſt niſi in terra.ſic cupidi ꝛ auari totaliter ſepulti ſũt in terra.ꝛ nihil eis aliud ſapit q̃ terrena. ℙro quo hic dicẽ apl's. Qui terrena ſapiunt. Hi ſunt q̃ ſicut dicitur Luc. xvij. quinq̃ iuga boũ id eſt quinq̃ ſenſus qui dicunt̃ iuga rõne cõbinationis inſtrumentoꝝ. ꝓbant terram reuerſando ſicut talpa. Talem ergo ambulationẽ que currit per deliciας diuitias ꝛ honores.oñdit apoſtolus eſſe execrabilẽ.quia inimicũ crucis chriſti facit. Exemplũ capl'. vj. R. Sed ecce apoſtolus oſtendit q̃ heu nõ pauci ſed multi in his tribus ambulant.cũ dicit. Multi em̃ ambulant quos ſepe dicebam vobis. ℙropter hoc dicit dñs Mathei. vij. Lata eſt porta ꝛ ſpaciosa via que ducit ad mortem ꝛ multi ambulant per eam. Exemplũ de cancellario pariſien̄. Aliud exemplũ cap̃. xvij. E. ¶ Bonoꝝ vero ambulationẽ oſtẽdit eſſe circa celeſtia.cum dicẽ. Noſtra aũt cõuerſatio in celis ẽ. Sancti em̃ in hac peregrinatione ſolo corpe conſtituti in illa celeſti patria cogitatione ꝛ auiditate conuerſant̃. Et hoc oſtendit ex trib' ex quibus maxime cognoſci ſolet alterius regionis homo.vicz ex habitu corporis ex loquela oris.ꝛ ex ꝺſiderio cordis. ¶ ℙrimo ergo oſtendũt ſe celeſtes ex habitu corporis.id ẽ ex candore carnis.talis eſt em̃ habitus celeſtis. Unde Apoc. iij. Ambulabunt mecum in albis. In celo em̃ nec̃ nubẽt nec̃ nubẽt ſed erunt oĩes ſicut angeli dei. Sicut dicit dñs Mathei. xxij. In tali habitu ſcz candore carnis conuerſatus eſt apoſtolus ꝛ ſui ſequaces. Unde. ij. Corinth̃ x. In carne ambulantes non ſm carnẽ militamus. In carne enim eſſe ꝛ ꝑter carnem viuere eſt conuerſationis angelice nõ hũane.ꝛ virtutis nõ nature.

Exemplū ca.xv. ℣. Item cognoscū tur celestes ex loquela oūs Celestis/ loquela sonat in gratiarūactione. Juxta illud ps̄. Misericordias dñi in eternū cātabo. Sic apl's ⁊ sui sequaces misericordiā sibi factā frequēter recolebāt et frequenter p illa tā sibi q̄ alijs impensa. gratias referebant. Ūñ Ro.j. Gratias ago deo meo p vobis. In loquela g̃ cognoscunt ciues celestis regionis. qñ recolētes dei bñficia exhibita et pmissa. de ipsis iugiter loquunt. Hz qui de terra est de terra loquit Galilee us em̄ est. nā et loquela sua manifestū ē facit. De qua lingua Eccl̄i. xxiij. Est et alia loquela ecōtrario in mortē. nō inueniat in hereditate iacob. Exēpluz ca.viij. ℟. Item cognoscunt celestes ex desiderio cordis. Totū em̄ eoz desiderū est illuc puenire. Ūñ ps̄. Concupiscit ⁊ deficit anima mea in atria domini. In signum huius et apl's dicebat Philip. iij. Cupio dissolui et esse cū christo Exemplū ca.xij. ℟. Nec miz. Ibi em̄ deus pater a quo diu pegrinati sumus est nos expectās. De quo Matt. vj. Pater noster qui es in celis. Item dilecta mater. i. tota tri ūphās ecclesia videre desiderans. De qua Bal. iij. Illa hierusalē que sursum est. q̄ ē mat nostra. Nunq̄ in p̄senti vita aliq̄ mat filiū suū sic cū gaudio recepit sicut ipa nos. Unde Esa. ix. In letitia egredie/mini ⁊ in pace deducemini. nā ⁊ montes. i. angeli ⁊ colles. i. alij sancti cantabunt coram vobis laudem Et Hieronymus dicit q̄ qualis erit tibi tūc illa dies cū tibi mater iesu occurrerit. choris comitata v̄ginets. tūc tecla tuos ruet in amplex⁹. tūc et ipse spōsus occurret dicens. Veni electa mea. tūc et ipsa sponsa subuolabit in eius amplex⁹ dicens. Inueni quē diligit aīa mea. Desiderāt etiā sancti illuc puenire ppt̄ regnū ad quod inuitant Mat. xxv. Venite bñdicti percipite regnū. Certe si alt quis paup in hoc mūdo inuitaret ad regnū. nihil aliud desideraret q̄ illuc p uenire. sic et sancti ad regnuz celeste inuitati. nil aliud desiderāt. Ps̄. Heu mihi quia incolatus meus ꝓlongatus ē. Sic ergo specificādo bonoz ambulatiōnē. quia est circa celestia dicit. Nr̄a cōuersatio in celis est. ℣ ℟. Tercio subdit vtriusq̄ ambulatōis finē. ⁊ maloz quidē miserabilē. cū dicit. Quoz̄ finis interitus. Nam vere diuitias delicias ⁊ honores in quibus mali ambulant. sicut supra ostendit apl's. nō sequitur nisi ꝑpetuus interitus. Sicut patet in diuite purpurato Lu. xvj. Nā abūdauit diuitijs. Ūñ dicit. Homo q̄ dam erat diues. Item abundauit in delicijs. quia epulabat quotidie splēdide. Item abundauit in honoribus. qz in duebat purpura ⁊ byssō. cuius ꝑpetuꝰ sequit interitus qz sepultus in inferno Bonoz vo finē quoz cōuersatio ē circa celestia. ostendit felicē. cū dicit. Saluatorē expectam⁹ qui reformabit corpus humilitatis nostre cōfiguratū corpori claritatis sue. ℣ ℟. Primo g̃ corpus nostrū reformabit. post reformatū cōfigurabit. ℣ ℟. Reformabit aūt in resurrectione. et hoc tripl'r. Sicut dicit Augustinus. Primo cosdē cineres vbicūq̄ fuerint adunando. Secūdo indecētia ⁊ mōstruosa si qua fuerint resecando. Tercio in etatem christi siue seniores fuerint siue iuniores reducendo. Et sic reformatū cōfigurabit in glorificatione corpi claritatis sue. Quā claritatē suā christꝰ p̄signauit in sua trās figuratōne. qñ resplenduit facies eius sicut sol. ⁊ candē fidelibus suis p̄misit Math. xiij. dicens Fulgebūt iusti sicut sol. In radio aūt solis q̄tuor inueniuntur. scz impassibilitas claritas. velocitas ⁊ subtilitas. que q̄tuor glorificatorū corpibus cōferunt. Tanta em̄ erit in vnoquoq̄ impassibilitas et sanitas q̄ corruptione nulla infirmabitur. Tā ta pulcritudo q̄ nulla vetustate sicut in p̄senti fit deformabit. Tanta agilitas q̄ vbicunq̄ voluerit homo esse statim erit. Item tanta subtilitas q̄ etiaz mu

rus ferreus transiens corpori prohibere non poterit. Ad quam cōfiguratiōnem ꝓducat nos ipse iesus christ⁹ ꝛc̄.

De euangelio.

Sermo.CLXXII.

Magister scim⁹ qꝝ verax es ꝛ viā ī vitate doces ꝛ non est tibi cura de aliquo. Math.xxij. Isti pharisei licz p̄ter intentionē tñ ꝑm veritatez in p̄missis verbis ꝓmendant christū ꝓncipaliter in duobus.videlicet in eminēti scientia et excellēti doctrina. Eminentē sciētiā in ipso ostēdūt.cū dicūt Magister. Hoc ei nomē magister solet hominibus attribui rōne alicui⁹ eminentis scie. Sic merito christo hic ꝛ vbiq; attribuitur. Est em̄ nō solū in vna sed in oī scia eminens. Ūñ Eccī.j. Omnis sapia a dño deo ē. ꝓpē hoc ioh.xvj dixerūt sibi apli Nūc scim⁹ qꝝ scis oīa Ūñ nullus mgr̄ pōt docere de oīb⁹ nisi ipse. Quia sicut ꝺr Hebre.iiij. Oīa nuda ꝛ apta sūt oculis ei⁹. Itē est eminens in eloquētia. Ūñ ioh.vij. dixerūt auditores ipsius. Nunq̄ sic locutus ē hō sicut hic hō loquit̄. Itē est eminēs in eruditione.ipse em̄ solus pōt docere interius ꝛ nullus alter. ꝓpo tāto docebat Math.xxiij. Unus est em̄ magister vester qui in celis est. Glo. Quia solus dat intellectū. Ūñ dicit ꝑ ꝓphetā Intellectū tibi dabo et instruā te ꝓpter hanc ḡ triplicē eminentiā Jo.xiij dicebat. Vos vocatis me mgr̄ ꝛ dñe ꝛ bene dicitis.sum etem̄. Hic autē magister duas habet scolas. Supiorē .s.triumphantē ecclesiā.inferiorē scz ecclesiaz militantē. In supiori scola habet mgr̄os ꝛ pfectos in scia baccalarios. scz angelos ꝛ sanctos q̄ ad b̄ puenerūt ꝙ in summo oīm librox scz trinitatis libro legunt quē sicē dicit Aug⁹. semel vidisse est oīa ꝛgnouisse. ꝓpo quo docebat philippus Joh.xiij. ꝓñe ostende nobis patrē ꝛ sufficit nobis. Nullus em̄ alter liber est vltra inspiciēdus. In inferiori scz in p̄senti ecclesia habet minus pfectos in scia discipulos q̄ adhuc remanent instruendi. ℟ Et respectu hox triplic in p̄missis vbis ostendit excellens sua doctrina.vicz qꝝ vera.ꝑ quo dicūt Scimus qꝝ verax es. Itē qꝝ pficua.ꝑ quo dicūt. Et viā dei in veritate doces. Itē qꝝ equa.ꝑ quo dicunt. Et non est tibi cura de aliquo. Verax ergo vel vera fuit christi doctrina tripliciter.vicz qꝝ nō fuit tanq̄ alioꝝ doctoꝝ.s.ꝑm opinionē.qꝝ oīa nuda ꝛ apta erāt sibi.sicut ꝺr Hebre.iiij. Et ioh. xvj.dixerunt sibi discipuli Scimus qꝝ scis oīa. Nec miꝝ.qꝝ oēs thesauri sapientie ꝛ scie in ipso erāt absc̄diti.sicut dicit apls Col.ij. ℟ Itē verax fuit doctrina christi.qꝝ sine fictione.nō em̄ aliud dicebat ꝛ aliud intēdebat vel agebat.imo ex vita sua accipiebat qđ alios docebat. Ūñ Act.j.ꝺr. Cepit iesus facere ꝛ docere. ℟ Itē vera fuit christi doctrina qꝝ sine deceptione.ꝑ quo ꝺr.j Pet.ij. Nec est inuentus dolus in ore eius. Et ps. Fidelis dñs in oīb⁹ verbis suis. Nullū em̄ verbum dixit decepto⁹ū. Et ꝓpter hāc triplicē doctrine veritatē docendo sine opinione.sine fictiōe.ꝛ sine deceptōe ꝺr verax. Et Jo. ꝺr. Ego sū veritas. ℟ Deōo ostē dit̄ ipsius doctrina excellēs qꝝ ꝑficua. cū dicunt. Et viam dei in veritate doces. Est aūt quadruplex via dei quā docuit. ℟ Prima est pnīa.de q̄ Mat. iij. Vox clamātis in deserto.parate viam dñi. Hanc docuit cū dixit Matth. iiij. Pemtentiā agite ap.em̄ re.cc. Et Mat.vij. Arta ē via q̄ ducit ad vitā.ꝛ iō docuit discipl̄os suos vt se ad intrā dū attenuarēt. Lu.xij. Attēdite negra uent̄ corda vestra crapula ꝛ ebrietate Itē vt a superfluis se exonerarēt. Mat. v. Et q̄ tibi vult tollere tunicā da ei et palliū.ꝛ hoc quia arta est via. Exemplū ca.xviij. ꝺ. ℟ Itē secunda via dei sunt dei mādata. De q̄ ps. Viā mādatox tuox ꝛcurri. Quā viā christ⁹ do-

cuit cū dixit. Mat. xix. Si vis ad vitā ingredi serua mandata. ¶ Tercia via dei ē pax t humilitas. De qua ps. Viam pacis non cognouerūt. Et baruch .iij. Si in via ōi ambulasses habitasses in pace sup terrā. Quā viā christus docuit Math. xj. Discite a me q; mi. sum t hu. cor. Mittis ēt uos ad pacē ¶ Quarta via dei q̄ est oīm supior est caritas. De qua. j. Cor. xiij. Adhuc excellentio rē viam vobis demōstro. Et post dicit Si linguis hoīm loquar t angelorū caritatē aūt nō habeā nihil sum. Istā viā nō solum discipulos suos docuit. sed etiā vt eā tenerēt ꝑcepit dicēs Jo. xv. Hoc est ꝑceptū meū vt diligatis inuicē sicut dilexi vos. Has aūt quatuor vias dei plerīq; sunt q̄ eas etiā docent sed nō sicut christus in veritate. Sunt em̄ aliqui qui docent eas ex cupiditate sicut q̄stuarij ꝑcatores. q̄ adulterantes verbū dei nō querūt spūalē fructū sed tpale lucrū. De quibus Mich. iij. Predicant pacē. et si quis nō dederit in ore ipsoꝝ q̄ppiā sanctificant sup eū belluz. Itē sunt alij q̄ ꝑdictas vias docent in vanitate. quia ꝑpter vanaz gloriam. Mat. v. dicit dñs. Amē dico vobis quia receperunt mercedē suaz. Lo quit em̄ dñs de cōsimilibus q̄ fuā iusticiam faciebant cora hoīb⁹ vt honorarent ab hominibus. Sed christ⁹ viam dei docuit in veritate. ¶ Tercio ostēdit doctrina eius excellēs. q; equa cū ōi. Et nō est tibi cura de aliquo. Et notandū q̄ in duobus nō est christ⁹ p sonaz acceptor. sed equ⁹ vicz in iustificādo Vñ Act. x. cū murmurarēt iudei ꝙ petrū ꝑpter gētiles dixit petrus. In vitate operi q; nō est psonaz acceptio apud deū. Quicūq; em̄ sine lege peccauerūt sine lege ptibūt. Scōo equus est in remunerādo. Vñ Ephe. vj. apls loquens dñis t seruis dicit. Unusquisq; q̄cunq; fecerit bonū hoc ꝓpiet a dño siue seruus siue liber. Et subdit. Personarū acceptio nō est apd deū. Et nos fratres q̄ adhuc in ferioꝝ scola sum⁹ rogemus ipm̄ vt sic doctrina sua nos ꝓficere faciat vt ad supiorem scolaz ꝙ uenire valeamus Amen.

¶ Dñica vicesima quarta de epla. Sermo. CLXXIII.

Gratias agentes deo patri q̄ dignos nos fecit in ptem sortis scoꝝ in lumine q̄ eripuit nos de potestate tenebrarū t trāstulit in regnū filij dilectionis sue. Col. j. ¶ Licet de oībus bñficijs deo gratias agere debeam⁹. tripler tñ bñficiū in ꝓmissis verbis tangit apls. de quo matīe vult t monet vt sibi gratias referamus. vicz q; nos ḋ ptāte diaboli liberauit. Et b̄ tangit cū dicē. Qui eripuit nos de ptāte tenebraꝝ. Iterz q; numero sanctorū nos aggregauit. Et hoc innuit cū dicit Qui dignos nos fecit in ptem sortis sanctorū. Item q; regnū eternū nobis ꝓtulit. ibi. Et trāstulit in regnū filij dilectionis sue. ¶ B ¶ Dicit aūt diabolus ptās tenebrarū ꝓpter tria. videlicet quia tenebras id. ē mundanos diligit. Itē tenebras .j. peccata consulit. Itē ad tenebras .i. ad infernū deducit. ¶ Diligit q̄ tenebras .i. mūdanos. t pest illis. quia sedet in insidijs cū diuitibus in occultis. quibus etiā mūdanis dicit dñs Lu. xvij. Hec ē hora vestra t ptās tenebraꝝ. Et q; talib⁹ dñat. ideo et alias a dño princeps mundi dicit. ¶ Itē ꝙsulit tenebras id. ē peccata q̄ ex tenebris cordis procedunt. t in tenebris fiunt. De quib⁹ tenebris dicē apls Ephe. v. Nolite cōicare operibus infructuosis tenebrarū. Explicā. j. ¶ Item ad tenebras etiā infernū deducit. De q̄bus Job. In tenebris strauit lectulū meū. ¶ De quaz omniū tenebrarum potestate christus per passionem suam non eripuit. ¶ Nam in cruce fortis impegit in fortem. et fortior superueniens fortem superauit et alligauit. Et omnia vasa eius diripuit. Et sic princeps mundi deiectus est

sortis ꝯtum ad ptātez. ¶ Itē tenebras peccatoꝝ nostroꝝ sanguine suo absterſit. In signū cuius lōginus q̄ cecus fuisse credit. sicut legit in hiſtoriis. postq̄ latus christi aperuit virtute sangis christi illuminatus fuit. Talib⁹ sez q̄ prius fuerunt peccatores ꝛ post iustificati loquit apls Ephe.v. Fuistis aliqñ tenebre nūc aūt lux in dño. ¶ Itē p passionez de tenebris inferni patres eripuit. Ysa.xlix. Dedi te in fedus ppli. Et p⁹ sequit. Ut diceres his q̄ vincti sunt. exite. ꝛ his q̄ in tenebris reuelamini. Et zach.ix. Tu aut̄ in sanguine testamenti eduxisti vinctos de lacu in quo non erat aqua. ¶ Scōm vo bñficium est q̄ nos sic redēptos sanctoꝝ nūero aggregauit. Aut inquit dignos nos fecit in ptem sortis sctōꝝ. Fecit aut̄ nos dignos sorti sctōꝝ triplr. viez nos ad sortē sanctoꝝ vocādo. nos in sorte sanctoꝝ iustificādo. et nos cū sorte sanctorū magnificādo. Juxta illud apli. Roma.viij. Quos aūt vocauit hos ꝛ iustificauit. quos aūt iustificauit illos ꝛ magnificauit. ¶ Primo eñ vt sanctis aggregemur ad sortē ipoꝝ vocamur. Vñ Ephe.j. In quo ꝛnos sorte vocati sumus. Sic Act̄.j. Cecidit sors sup matthiā ꝛ annumeratus est cū.xj. ¶ Itez sic vocati ī sortē sanctoꝝ iustificamur Sap̄.iij. Dabit illi fidei donū electū ꝛ sors in tēplo dei acceptissima. Per fidē em̄ iustificamur Ro.v. Justificati ex fide pacē habeamus ¶ Itē sic iustificati tādē cū sorte sanctoꝝ magnificabimur. Vñ sap̄.v. Et inter sctōs sors illoꝝ ē. Vere tūc.s. in iudicio coꝝā toto mūdo multū magnificamur qñ cū sanctis collocabimur a dextris Mat.xxv Statues oues a dextris. Qñ coraz toto mūdo cū sanctis de seruitijs ꝺmēdabimur. Matth.xxv. Esurui ꝛ dedistis mihi māducare. Itē qñ in reges ppetuos cū sanctis coronabimur. Dicet em̄ Venite bñdicti pris mei percipite regnū

¶ De cui⁹ regni collatione statim subinfert apls cū dicit Et transtulit in regnū filij dilectōis sue. De quo bñficio tanto maiorez sibi gratias referre debemus. ꝙto regnū oīb⁹ aliis regnis est excellētius Ps. Regnū tuū regnuz oīm seculoꝝ. Nō em̄ aliud erit regnū ad qđ nos trāsferet mīsterio angelorū q̄ regnū filij dilectiōis sue. q̄ idē est in essentia cū ipso. De quo regno si placz loqui require in sermone Primū q̄rite regnū dei. Cui⁹ regni felicitatē cōsiderans beatus Aug. in libro. sol. excla mat dicēs. O q̄ glorioſū ē regnum in quo tecū dñe regnāt oēs sancti. amicti lumīe sic vestimēto. in capite suo habētes coronā de lapide p̄cioso. O regnū bñitudinis eterne vbi tu dñe spes sctōꝝ facie ad faciem videris a sanctis. letificans eos vndiq̄ in pace tua. vbi gaudium infinitū. letitia sine tristicia. sal⁹ sine dolore. lux sine tenebris. vita sine morte. oē bonū sine oī malo. vbi iuuētus nunq̄ senescit. vbi decor nunq̄ pallescit. vbi amor nunq̄ tepescit vbi sanitas nunq̄ marcescit. vbi gaudiū nunq̄ decrescit. vbi dolor nunq̄ sentit. vbi gemitus nunq̄ audit. vbi tristis null⁹ videt. vbi letitia sp habeat. qđ ē facie dñi vtutum semp videre. Ad nobis p̄stare dignet deus. Exemplū ca.r.B.

¶ De euangelio.

Sermo. CLXXIIII.

Ecce mulier q̄ sanguinis fluxuz patiebat. ry. ānis accessit retro ꝛ tetigit fimbriam vestimenti eius. Dicebat em̄ intra sez̄. Mat.ix. ¶ Hec mulier q̄ sanguinis fluxū patiebat ōsignat animā fluxu sanguinis p luxuriā viciataz Vñ ꝙtuz ad hoc duo principaliter in p̄missis verbis tangunt. viez infirmitatis morbus. cū dicit. Et ecce mulier q̄ sanguinis fluxū patiebat. Et curatōis modus. cum addit. Accessit retro et tetigit fimbriā vestimenti eius. In hoc aūt q̄ hec mulier ab infirmitate morbi a medicis curari nō potuit nisi p solū saluatorē. ꝛnuit q̄ p̄cūm luxurie nō

potest restringi nisi p solū deus. Sap. viij. Aliter non possum esse continens nisi deus det. Et Augustinus. Continentiā iubes da qđ iubes. ¶ Quatuor aūt circa primū inuuunt que hominē luxuriosum impediūt ne infirmitatis sue morbus etiaz ab ipso deo curet. ¶ Primū est peccati euidentia. ꝛ hoc innuit cū dicit Et ecce mulier. quia qñ ꝯsiderat peccata sua ad noticiam aliorū puenisse. desperat pre cōfusione Unde cayn q occulte fratrem suū occiderat. postq̄ oñs improperādo sibi dixit. vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra. desperauit dicēs. Maior enī. viij Maior est iniquitas mea q̄ vt veniā merear. Et Hiere. ij. Confusi sunt. Et subdit causa. Quō confundit fur qñ cōprehendit. sic confuse sunt domꝰ israel. ¶ Secundus est peccati turpitudo. q̄ notat cū dr. Sanguinis fluxum. q̄ est valde turpis et fœda infirmitas. Et certe sic est luxuria. propter turpitudinē eiꝰ illius peccati maxime erubescunt hoīes confiteri. Unde desperati inconfessi frequenter moriunt. Ephe. v. Desperātes semetipsos tradiderūt impudicicie. ideo desperauerūt. ¶ Ter ciū est peccatoꝝ multitudo que innuit in fluxu. Non enī patiebat sanguinis stillicidiū sed fluxū. Sed certe multitudo petōꝝ vt frequēter facit hominem despare. Prouer. xviij. Impius cū in pfundū peccatorum venerit cōtemnit. ¶ Quartū est diuturnitas in peccato que notat cum dicit. q̄ patiebat. xij. annis. Frequēter enī hoīes q̄ pseuerāt in peccato circa mortē ꝯstituti desperant Ün. j. Joh. v. Est peccatū ad mortem id est vsq̄ ad mortē. nō dico vt roget. p eo quis. ¶ Et certe saluator noster tā q̄ pius medicus vt tollat ab infirmo curationis desperationē oīa p̄dicta genera infirmitatū curauit. ¶ Si q̄ desperas ppter peccati euidentiā ꝯsidera petrum q̄ publice ꝛ frequēter negauit. Cōsidera matthēum q̄ etiā ppter h dicit publicanus. qz publicis actibus ꝛ illicitis deseruiebat. ꝛ tñ vtrūq̄ salubriter et laudabiliter sanauit. ita q̄ ꝛ ipsi postq̄ ab ipo edocti multos sanauerūt. ¶ Itē si desperas ppter peccati turpitudinē. cōsidera mulierē in adulterio deprehensaz et tñ dictū est ei a dño Joh. viij. Nec tam amplius noli peccare. ¶ Itē si desperas ppter peccatoꝝ multitudinem ꝯsidera magdalenā. cui ab ipso dimissa sunt peccata multa. Lu. vij. ¶ Itē si desperas ppter peccati diuturnitatē cōsidera latronē q̄ vsq̄ ad singultū mortis sue in peccato pseuerauit. ꝛ tñ dictū est ei a dño. Hodie mecuz eris in paradiso. ¶ Sed curatōnis modus subdit. cū dicit. Accessit retro ꝛ tetigit fimbriā vestimenti eius. Dicebat enī intra se. Talis ergo infirmus q̄ ab alijs medicis curari nō pōt. si vult curari a domino. dicat intra se p cordis dolorē. accedat retro p confessionis pudorē. tāgat fimbriā p operis satisfactionē. et sanabitur mulier. i. anima peccatrix ex illa hora. Si enī petōr ad dñm p cordis cōtritionē. oris cōfessionē. ꝛ operis satisfactionē accesserit. ex illa hora sanabit. ¶ Intra se ergo de peccatis cogitādo. eadem detestādo. ꝛ de ipsis dolēdo. dicat illud qđ dixit ezechias Esaie. xxxviij. Recogitabo tibi oēs annos meos in amaritudine aīe mee. Et ex illa hora sanabit Ezech. xviij. dr. Quacunq̄ hora petōr ingemuerit oīm peccatoꝝ eius nō recordabit. ¶ Itē accedat retro p confessionis pudorē. pō. Cōuertant. retrorsum ꝛ erubescant. Magnā enī erubescentiā sustinet hō turpitudinem suoꝝ petōꝝ alteri reuelādo. Et ideo sicut dicit Aug⁹. Illa erubescētia ē magna ps satisfactiōis. ꝛ forte multis totalis ps. Cōfitebor ꝛ tu remisisti. Sic maria magdalena ex verecūdia suoꝝ peccatoꝝ stans retro ad pedes sūmi sacerdotis. corde ꝯfitebat. sciens q̄ oīa sibi nuda erāt ꝛ apta. Ün non erat opus sibi lingua cōfiteri. ipse enī sciebat quid esset in hoīe. Et certe clemēs sacerdos ibidē eā de oībus absoluit dicēs. Re

mittunt et peccata multa. ¶ Itez tangat fimbriā vestimēti christi p opis satisfactionē. Vestimenta eñ christi sunt virtutes ꝛopa ipsius. Pro quo ꝓsulit apls Ephe.iij. Induite nouū hoīem q̄ fm deū creatus est.i.christū. Et qualiter induere debeamus subdit.s.in iustitia et sanctitate ꝛ sanctificatōe. Hec eñ sūt christi vestimēta. Vñ Job.xxix Justitia indutus sum ꝛ vestiui me sicē vestimento ꝛ diademate iudicio meo. De his vestimētis ostēdit dauid eccle siam ornatā cū dicit. Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circundata varietate sez virtutuz. Satisfacimus ḡ cū vestimēta christi.i.bona opa tangimus imitando. Et q̄ christuz in oībus opibus suis sequi nō possumus q̄d eñ hō vt possit seq̄ factorē. iō suffice nobis vt saltē fimbriā vestimēti ei⁹ tangamus in aliquibus ꝛ in q̄bus possumus ipm imitando. q̄ et sic ex illa hora a fluxu carnalis petī liberabimur. Marci.v̄j. Deprecabant eū vt saltē fimbriā vestimēti eius tangerent. et quot quot tangebant sanabant a q̄cūq̄ detinebant infirmitate.

¶ Dñica vicesimaquinta de epla. Sermo.CLXXV.

Suscitabo dauid germē iustū ꝛ regna.rex ꝛ sapiens erit ꝛ faciet iudiciū ꝛ iustitiā in terra. Dicre.xxiij. In his verbis ꝓphete in quibus p̄dicit aduentus christi ostēdit ipse saluator dupliciter cōmendabilis. vicz respectu sui ꝛ respectu alioꝝ. Respectu sui ostēdit ꝯmendabilis.ꝛ h̄ q̄tum ad ꝯceptionē cū dicit. Suscitabo dauid germē iustuz vsq̄ ꝛ sapi.erit. Sed respectu alioꝝ oñdit cōmēdabilis q̄tum ad ꝯuersationē. cum subdit.ꝛ faci.iudi.ꝛ iusti.in ẽra. Cōmendat aūt eū ꝓpheta q̄tuz ad cōceptionē in tribus.in quib⁹ singularis fuit. ¶ In iustitia.cū dicit. Suscitabo dauid ger.iustū. Solus eñ iust⁹ fuit in germine.i.ꝯceptione.q̄ solus ꝯceptus fuit sine petō. Vñ Luc.j.dixit angelus marie. Nō eñ ex te nasce.san.vo.fi.dī Alij aūt hoīes ꝯcepti sūt ꝛ ciplunt in iusti ꝛ in petō. Juxta illud. Eñ in iniq̄ta.ꝯcep.sum ꝛ in pec.cōce.me mater mea. Propt hoc nullius ꝯceptio celebrat nisi solius christi. ¶ Itē ꝯmēdat eū in potētia.cum dicit. Et regna.rex. Ipse eñ in instāti ꝯceptōis sue fuit rex ille inq̄ rex de quo Apo.xix. Rex re.et do.do. Et in cōe instanti ꝯceptionis sue regnauit.regēdo tā celestia q̄ inferiora eq̄liter potens tunc quēadmodū et modo. ¶ Itē ꝯmēdat eū a sapīa. cū dicit. Et sapiens erit. In ipso eñ in instāti ꝯceptōis sue fuerunt oēs thesauri sapīe ꝛ scīe abscōditi. Sicut dī Col.ij Et q̄ nullus vnq̄ hō ab instāti ꝯcepti onis sue illa tria habuit sed solus christus. iō merito ostēdit ꝯmēdabilis q̄tum ad ꝯceptionē. ¶ Scdo ostēdit respectu alioꝝ cōmēdabilis q̄tum ad ꝯuersationē. cū subdit. Et faciet iudiciū ꝛ iustitiā in terra. Ad hoc eñ venit christus in mundū vt in terra ꝯuersando credētes iustificaret ꝛ incredulos cōdemnaret. ꝛ h̄ est facere iudiciū ꝛ iustitiā. ¶ Judicium facit incredulos reprobādo ꝛ cōdemnādo. Juxta q̄d dicē Jo.iij. Qui nō credit iā iudicatus est. q̄ nō credit in nōe vnigeniti filij dei. Q̄ q̄ntuz hoc iudiciū deberēt hoīes ptimescere. Vñ Jo.xvj. dicē dñs. q̄ spūs sanctus arguet mundū.i.mūdanos de iudicio. q̄.s.ꝯtēpserūt. q̄d vnq̄ nō facerent si attēderēt q̄ princeps mūdi huiꝰ iā iudicat⁹ ē. ex quo eñ angelo tā pulcro ꝓpter vnū petm non pepcit. sed sic eternaliter ꝯdēnauit. multū deberēt timere iudiciū q̄ plurib⁹ sūt irretiti. Vñ ij.Pe.ij. Si eñ de⁹ peccāt⁹ angelis nō pepcit sed rudētibus inferni detractos in tartaz tradidit cruciandos. ¶ Itē faciet iustitiā credētes iustificādo ꝛ saluādo. Justificati eñ sum⁹ p gr̄az ipsi⁹. Dicē dicē apls Ro.v. Vñ ipe Jo.iij.dicit. Sic deus dilexit mūm vt filiū

Dñica.xxv.

suū vnigenitū daret vt oīs q̄ credit in ip̄m nō peat sed habeat vitā eternam Pertimescamus g̃ fratres iudiciuz ne malū faciēdo dānemur. Aduertamus iusticiā in eū fide q̄ p dilectionez opaī credendo. vt nō peamus sed habeam? vitā eternā. Ad quam nos pduc.tē.

De euangelio.

Sermo.CLXXVI.

Li autē homines cū vidissent qō fecerat ihesus signū dicebāt q: hic est vere ꝓpheta q̄ venturus ē in mundū. Joh̄ā.vj. R Ex his ꝟbis ostendit euāgelista q̄ ihesū hoīes tria de saluatoꝛe nostro recognoscūt. videlicz ptātez sanctitatē.t pietatē. Nā admirant ptātez in signi opatiōe. Pro quo dicūt. Hic est quasi nō alter vere ꝓphe ta. Itē ꝓtestant pietatē ex ipsi? in mū dum visitatiōe.cū dicūt. Qui vēturus est in mundū. L Ad admirationez aūt ptātis in signi opatione tria ꝛeqr rūt. vicz materia.modus.t numerus. Materia ēm quā multiplicauit non fuit lapidū vel p̄ciosoꝝ pānoꝝ.q: ꝟ fu isset ad vanitatē. Itē non fuit metallo rū sicut auri vel argenti.et hoc forte li benti? vidissent.quia hoc fuisset ad cu piditatē. Sed materia erat panuz. qō fuit ad vtilitatē t necessitatez. In hoc instruens q̄ tm̄ necessaria nature a no bis sunt querēda Ioh̄.j. Ihi.vj. Habē tes alimēta t quibus tegamur his cō tenti simus . Nā ipse saluatoꝛ his tm̄ cōtentus fuit. Nec mir. Epalia ēm̄ pos sidentē laecrant. Ioh̄ Mat.xiij. spinis ꝛpanī. Itē fraternitatē sepant Gen.xiij Abraā t loth non q̄bant ꝓpter tpalia simī hītare.t separi sūt ab inuicē. Itē victa nutriūt. Ioh̄ ecē.xlix. Oēs reges Israel q̄ multi fuerūt p̄ter tres peccaue rūt. Itē ab imitatiōe christi impediunt Exemplū de adolescēte q̄ mltas habe bat possessiones t ideo recusauit ꝛp̄m sequi. Mat.xx. Aliud exemplu in ꝓm ptuario.ca.vij.f. Itē ad penas ēternas deducūt. Lu.xvj. Mortu? est diues et sepultus est in inferno. Quod? etiaz fuit ad ammirationē q: nō creauit no uos panes.sed creatos multiplicauit Nec ꝟ saluatoꝛ noster fecit sine cā. Sz vt hereticos cōfutaret.q̄ dicunt oīa vi sibilia creata esse a diabolo. Non ēm̄ christus opa diaboli multiplicasset sed potius destruxisset. Ioh̄.j. Jo.iij. In ꝟ apparuit filius dei vt dissoluat opa di aboli Itē numer? fuit maxīe ad am irationē ptātis in signi opatōe. Po nit ēm̄ triplex quantitas numeralis in hoc euāgelio in q̄ relucet miraculum. Primo ponit discūbentiū ingens nu merositas.qz.v.milia hominū. Secō innuit appositoꝛ ciboꝝ paucitas.quia q̄nq̄ panes ordeacei.t duo pisces. Ter cio reliquiaꝝ q̄ supauerant copiositas q: sustulerūt.xij.cophinas plenos fra gmentoꝝ. Quod Secōm est q̄ vene rātur sanctitatez ex vite singularitate. cū dicūt. Quia hic est vere ꝓphēta. Ille inq̄ ꝓphēta de quo dictū est Deut.xviij Prophetā vobis suscitabit de? de fra trib? vestris. Huius veritas claruit in trib?.s.in factis.in doctrinis.t in iudi cijs. Eterū vera fecit. Jo.xv. Si opa nō fecissem q̄ nemo ali? fecit.et si mihi ñ creditis opib? credite. Opa ei q̄ ego facio testimoniū ꝓhibēt ō me. Jo.x.

Itē ꝟa docuit Jo.viij. Si ꝟitatē dico ꝛē nō creditis mihi. Pustian? t dona t? dixerūt de cōstructōe. Arestoteles ō argumentatione. Hypocras et Galie nus de coꝛpoꝛum complexione.qui li cet opinando dixerint tamen creditur eis. Solus christus dixit de salute ani me non scōm opinionem sed scōm ve ritatē.et nō credim? ei. Item in iudi cijs vera decreuit.quia bona bonis.t mala malis cum dicit Matthēus.xxv Ibunt hi in supplicium eternum . iu sti autem in vitam eternam. De his tribus dicitur christo Matthei.xxij.

Magister scimus quia verax es. Ecce primū. Et viaz dei in veritate doces Ecce secundum. Et non est tibi cura de aliquo. Ecce terciū. O vtinā p̄dicta tria haberēt oēs ꝓphete ⁊ doctores. Per hec enim si habēt apparet q̄ vere sūt ꝓphete. Sicut de christo dictū est Hic est vere ꝓpheta. Ad Tercio ꝓtestant pietatē cripsius in mūduz visitatione cū dicūt. Qui venturus est in munduz. Hoc em̄ q̄n mundū venies visitauit nos oriens ex alto. fecit p viscera misericordie sue ⁊ pietatis. nō em̄ ex opibus iusticie q̄ fecimus nos. sed sm̄ suam misericordiaz saluos nos fecit. Quare aūt venerit in mundum. si vis inde loqui require in prima dñica aduentus in sermone Ecce rex tu⁹ venit tibi. Et alij plures in media q̄dragesima. Exemplum in promptuario capitulo. x. F.

Explíciunt sermones

de tempore super epistolas et euangelia fratris Martini ordinis p̄dicatoꝝ penitentiarij domini pape.

Incipiũt sermones de sãctis fratris Martini ordinis p̃dicatorũ Penitentiarij dñi pape.

De sancto Andrea aplo. Sermo. CLXXVII.

O Reconfessio fit ad salutem. Rox.x. A Scõm triplicẽ hoĩm statũ triplex inuenit ordo pfessio ad salutẽ. vicz ẽm statũ incipientiũ, proficientiũ ⁊ pfectoꝝ. Nam incipientium ordo pfessio ad salutẽ est in peccatoꝝ reuelatione. de qua Jac.v. Confitemini alterutrum peccata vestra vt saluemini Proficientiũ aũt est ordo pfessio in grãrũactione. De q̃ Eccle.lj. Confitebor tibi dñe rex ⁊ collaudabo te deũ saluato meũ. Sed pfectoꝝ est ordo confessio in fidei assertione. De qua hic. Ore cõfessio fit ad salutem. Et in Matth.x. Qui me pfitebit coram hoĩbus. B In pfessione aũt incipientiũ tangit beatus Jacobus q̃uoꝝ substãtialia quorũ si vnũ deest nõ proficit ad salutẽ. Eũ dicit. Cõfitemini alterutrũ peccata vra vt saluemini. Debet em̃ cõfessio esse festina. integra. debita. ⁊ ppria. Festinã innuit. qz nõ dicit in futuro pfitebimi. ẽm pñti cõfitemini. Non em̃ tantũ bonũ in quo salus pfistit est differendũ, propter plura. Primo ppter incertitudinẽ mortis. Lu.xij. Veniet dñs serui illius in die qua non sperat ⁊ diuidet eum Unde diuitj promittenti sibi vitã in annos plurimos dictum est. Stulte hac nocte repe. anima. tua. a te. Secundo festina debet esse cõfessio. qz morans in peccato semp accumulat pcm̃ peccato. Apoc.xvij. Qui in sordibus est sordescat adhuc. Quia ẽm Greg. pcm̃ q̃ p penitentiã nõ diluit mor suo pondere ad aliud trahit pcm̃. Tercio debz esse festina. qz morans in peccato diutius. tanto longius elongatur a deo. ⁊ tanto est difficilioꝝ regressio. qz dyabolus difficulter dimittit quẽ diu possedit. Sicut patet in illo Marc.ix. quẽ possederat ab infantia. quia stridens ⁊ discerpens reliquit eum. Exemplũ in pmptuario cap.lxj.z. Quarto debet esse festina. quia in egritudine vix põt aliquis bene pfiteri. nec etiam de penitentia cogitare. Unde Piero. Cũ egritudine oppremeris vix potes cogitare aliq̃d sentis. ⁊ illuc rapitur intentio mentis vbi est vis doloris. Aug. Plurima tunc cõ currunt impedimenta. Nam mors vrget. pena tenet. filij quos dilexit ⁊ vxor ⁊ mũdus ad se vocant. Vtinus ergo ⁊ sanus pfiteberis. Et hoc innuit Jacobus cũ in p̃senti dicit. Cõfitemini. Exemplũ in pmptuario cap.j.F. Item ostẽdit q̃ pfessio debet esse integra non dimidiata ⁊ hoc p hãc pp̃ositionẽ. cõ. que tantũ facit q̃tũ simul. q.d. Simul fatemini. Nihil secz sepando. Unde ps. Deus vitã meã nũciaui tibi. nõ vnum pcm̃ ẽ totã vitã. Deus em̃ opus imperfectiõis nõ hz. Dei em̃ pfecta sunt opa Uñ aut totũ aut nulluz dimittit pcm̃. Uñ vsus. Summa dei pietas venã non dimidiabit. Aut nihil aut totũ ppiciãdo dabit. Tercio debet cõfessio esse debita. ⁊ hoc innuit cum dicit. Confitemini peccata nõ virtutes. Sunt em̃ plerq̃ non peccata ẽ potius virtutes si q̃ sunt referũt. Tales nõ se mundant in cõfessione. ẽ potius maculant cum illo phariseo q̃ in Luẽ dixit. Jeiuno bis in sabbato. deci. do. Non sum sicut ceteri ho. rap. iniu. adul. Et ideo magis contaminatus de tẽplo abscessit. Quarto ostendit q̃ cõfessio debet esse ppria. cũ dicit. Peccata vestra non aliena. qõ multi faciũt. Cõtra quos dicit ps. Deus vt. me. nõ alterius nũciaui tibi. Aliter em̃ nõ es alieni crimmis corrector ẽ pditor. Fallit ẽ vbi circũstantia talis est q̃ aliter pcm̃ nõ posset cõfiteri. vt si peccasset cũ sorore. vel alq̃ pfike. C In pfessione etiã proficientiũ tria bñfi

cia tanguntur de quibus deo gratias debent agere. Cū dr in Ecclesiastico. Confitebor tibi domine rex. Confitetur enim tibi & laudat deum. quia liberauit. quia ꝓtexit. & quia adiuuit. Liberauit quidem a reatu peccatoꝝ. ꝓtexit in conflictu temptationū. & adiuuit in ꝓfectu virtutum. Enumerant autez in predicta epistola septem p que septem mortalia peccata designantur. de quibus ꝓficiens debet gratias agere ꝙ eū deus ab his liberauit. ¶ Pro eo ergo dicit. Liberasti cor meū a perditione. id ē a luxuria p quam totus homo perdit. Psal. Perdidisti omnes qui fornicantur abs te. ¶ Secundo dicit. A rugientibus ꝓparatis ad escam. p quos motus inordinatos gule intelligit qui insatiables sunt in guloso. ¶ Item dicit. De manibus querentiū ani. me. id est. de motibus inuidie. Inuidia enī ꝓpriam animā damnificat & cruciat plusꝙ altertus. Unde illud. Inuidia siculi nō inuenere tyranni maius tormentum.

¶ Item dicit. De tribulationibus que circūdederūt me. id est. a peccato tristicie & accidie que semp in tribulatiōe existens ꝓpter tedium generat pusillanimitatē & desperationem. Prouer. xxv. Sicut tinea vestimēto & vermis ligno. sic tristicia nocet cordi. Exemplū in pmptuario capko. ij. D. ¶ Item a pressura flāme que circum. me. & in medio ignis nō sum estuatus. id est auaricie que cor incendit. Hic est ignis qui nunꝙ dicit sufficit. Prouer. xxx. Quia auarus nunꝙ implebitur pecunia. Eccl. v. ¶ Item de altitudie ventris inferi. id est de peccato ire que dicitur venter inferi. Sicut enī venter inferi in se cruciat quos habet & de his vindictā exercet. sic cor iracundi de cruciatu & vindicta alteri? semper cogitat. ¶ Septimo dicit. A rege iniquo. id est superbia. que se extollit inique super alios. Quia iuxta beatū Augustinū. Superbia etiam bonis operibus insidiatur vt pereant. Et nō solum quia liberauit eum dominus ab his ꝓficiēs regratiari dr deo sed etiam quia ꝓtegit in pugna temptationum. Psal. Sub umbra alarū tuarū ꝓtege me. scz sicut gallina pullos suos a facie miluorū. Psal. Scu. circum. te. ve. eius nō ti. a ti. nocēno. ¶ Et nō solū quia ꝓtegit. sed etiā qz adiuuat in ꝓfectu virtutum. Unde dominus in Jobe. x. Sine me nihil potestis facere. Ro. viij. Spiritus adiuuat infirmitatē nostraz. Dec cōfessio gratiarū siue laudis multū placet deo. vt scz homo frequenter recolat bñficia dei sibi collata & gratias agat. dicens cū ps. Audite & nar. vobis oēs q timetis deum ꝙta fecit dñs aīe mee. Et ad seqt. Ad ipm ore meo clamaui & exul. sub lin. mea. ¶ In ꝓfessiōe aūt pfectorū de qua dr hic vt fiat ad salutem requirit. vt fidei ꝓtestatiōem nec timor nec verecūdia cohibeat. quin publice asseratur. Quod innuit dñs dicens. Qui me cōfessus fuerit coram hoībus &c In singnū huius ep̄s in confirmatiōe signat in fronte vbi est locus cuidentie & signū erubescentie. q. d. De cetero nō timeas necꝙ erubescas cōfiteri nomen dñi. Exemplū. c. j. K. Unde & apls tanꝙ perfectus portauit nomen xpi coram regi. & gen. & filijs israel. di. illud Ro. j. Non erubesco euangeliū. Sic & beatus Andreas non erubuit euangeliuz portare. corde meditando. ore p̄dicando. opere circa illud se gustando. Legit eū in legenda sua ꝙ christi euangeliū circa se gestabat et virtutes magnas p illud operabat. Unde cū dñs suscitassz quadraginta iuuenes submersos i mari a dyabolo. qui veniebant ad sermonem eius. quidam senex Nicolaus nomīe audito sermone eius qui p septuaginta annos fuerat in immundicia luxurie veniebat ad eum hoc cōfitēs. cui dedit euangeliū in sinu suo portanduz. vt dum ardore assueto stimularetur ei? memoria et virtute a peccato reuocaretur Qui dum inflammaretur libidine iuit ad scortū. Cui clamauit meretrix egredere senex quia super te video mirabi/

lia. ¶Qui aduertens euāgelium in sinu suo confusus rediit ad apostolū dicens q̄ nō poterat plus continere nisi sibi b̄ orationibus impetraret. Tunc andreas diu contra illud peccatū predicans a tercia vsq̄ ad nonam ieiunauit. Fleuit t orauit. Et cum nō sentiret se exaudi tum. dixit dño q̄ nō comederet neq̄ biberet. nisi exaudiretur. Et cum ieiunasset per quinq̄ dies t orasset nec exaudiretur dixit. Dñe p mortuis suscitandis tuam obtinuimus misericordiam quare nō p isto qui vult saluari. Tunc vox ait. Non est parum andrea quia nō es exauditus p sene. Sed oportet q̄ ante per sex menses ieiunio t oratione fatigetur. qui cū hoc fecisset t venditis oīb⁹ bonis pauperibus erogasset. migrauit ad dñm. Et vox ad andreā. Andrea lucratus es senē. qui peruenit ad salutem. Merito ergo de ipso p̄missa verba leguntur quibus dicitur. Pre cōfessio fit ad salutem. Quia cum biduo penderet in cruce in xp̄i confessione. nō solum sibi sed t alijs quos docebat fit ipsius confessio ad salutem.

¶De eodem.

Sermo. CLXXVIII.

VEnite post me faciam vos fieri piscatores hoīm. at illi continuo relictis reti. se. sunt eū. Matb. iiij. In his verbis ꝓuocamur ad sequendum christuz t hoc dupliciter. scz verbo t exemplo. Verbo magistri inuitantis cū dicit. Venite post me. Exemplo discipuli obedientis. cum subdit. At illi cōtinuo relictis rhetibus secuti sunt eū. ¶Verbo autē magistri tripliciter ꝓuocamur Primo inuitatione cum dicit. Venite. Secundo inuitationis determinatiōe. cum dicit post me. Tercio inuitationis vtilitate. cū addit. Faciā vos fieri piscatores hoīm. ¶Primo ergo inuitatione prouocamur. cū dicit. Venite. Est aūt duplex xp̄i inuitatio. Una ad gratiam. t hec peccatorum. De qua hic. t in Matb. xj. Venite ad me omnes qui laboratis t onerati estis t ego reficiā vos Altera ad gloriā. t hec beatorum. De q̄ in Matb. xxix. Venite benedicti patris mei ꝓcipite regnū. ¶In prima que ē ad gratiā tria implicant. que debēt peccatores trahere ad veniendum. Primo multitudo laboris. cuz dicit. Qui laboratis. quia vere iuxta ꝓphetā vt inique agerēt laborauerūt. Secūdo magnitudo oneris. cū dicit t onerati estis. Quia iuxta ps. Iniquitates mee sic̄ on⁹ graue grauate sūt super me. Tercio copia famis. pro quo subdit. Et ego reficiam vos. Sunt enī peccatores omni bono spūali famelici. De qua fame. Amos. viij. Mittam in vos famem. nō famē panis. neq̄ sitim aque. sz audiendi verbuz dei. In signū cuius filius prodig⁹ recedens a patre cum portione substātie que ipsū ꝓtingebat postq̄ cōsumpserat omnia dixit. Quanti mercenarij in domo patris mei abun. pa. t ego hic fame pereo. ¶In secunda etiam inuitatione que est bonorū tria implicant tra hentia. scz patris benedictio. cum dicit Venite benedicti patris mei. Secūdo regni perceptio. cū dicit. Percipite regnum. Tercio eiusdē regni eterna ꝓtinuatio. cū addit. Quod vobis paratū est ab ori. mūdi. Quis fratres n̄ gaudeat de tanti p̄ris benedictiōe. si ysaac hoīs mortalis benedictio tam desiderabilis fuit vt eaz iacob vt eaz esau vir cū lacrimis obtinuerit. quātomagis desiderabilis debet esse b̄ndictio patris celestis. Si regnū temporale a multis tam desiderabile est. quantomagis regnū illud quod est regnū omniuz seculorū et maxime regnuz quod est ab origine mundi. t cuius regni non erit finis. ¶Sed certe quia ad hanc inuitationem gloriē nō ꝓuenit nisi p inuitationē que est ad grāz. iō pus dr. Venite p⁹ me. vbi innuit inuitatiōis determinatiōez. Venite inquit

post me. nō ante me. quia hoc est reprehensibile. Job. x. Omēs quotquot ante me venē. fu. sūt t ia. Venite inquit post me. nō contra me. quia hoc est damnabile. Unde Luc. xj. Qui nō est mecū cōtra me est. Venite etiaz inquit post me nō ꝓter me. qz hoc est impossibile. Job x. Sine me nihil potestis facere. Venite ergo post me. vt sez sequamini vestigia mea. Naz xp̄s passus ē ꝓ vobis. vt sequamini vestigia eius. que sūt tria sez humilitatis. pauptatis. t asperitatis. Juxta illud Treñ. Recordare pauptatis mee. qz sez in hoc mundo nihil possedit. trangressionis. qz hō factus in humilitate nouissimus virorū fuit. absinthij et fellis. qz in asperitate cōsimilem dolorē nullus habuit. ¶ Si ergo sieve neritis post me. faciā vos fieri piscatores hominū. Ubi innuit inuitatōis vtilitatem que mirabilis fuit. qz cōuersio aiarū. Unde Ja. vlti. Qui cōuerti fecerit peccatorē ab errore vie sue saluabit aiaz eius a morte. t̄. Et bene dico mirabilez vtilitatē. qz mirabilis fuit corū piscatio. siue cōuersio hoīm. Non enī fuit p violentiā. sed p verbi veritatem. Unde Damasus In vniuersam terraz euangelū dei cognitionis p̄dicatuz est non bellis et armis exercitus aduersariorū deuincentes. sed nudi pauperes et illitterati pſecuti. verberati. mortificati. crucifixū carne t mortuū deuz predicantes. sapientibus t potentibus p̄ualuerūt. sequebat enī cos omnipotes virtus. Sic ergo ꝓuocamur ad sequendum verbo p inuitationē magistri. ¶ Secūdo ꝓuocamur nihilominus et exemplo. s. ex obediētia discipuli. q̄ hic cōmēdatur ex tribus. qz ꝓmpta. Unde cōtinuo. Itē qz pfecta. Unde relictis retibus. Itē quia recta Unde. secuti sunt eū. ¶ Prompta ergo fuit obediētia. qz cōtinuo Nulla ergo fuit procrastīatio Uñ puer. iij. Ne dicas amico tuo vade t reuertere cras dabo tibi cū statiz possis. Aug. Hec vox multos decepit. quia dicūt hoīes cras t subito clauditur eis hostiū t manent foris cū coruina voce qz nolūt hr̄e gemitū colūbinū. Itē fuit prompta. qz nulla deliberatio. Nec mirum. qz angelus magni cōsilij ꝓtra quē fatua est deliberatio. Fatuus enī ē cui rex francie subito parisius vellet dare t ille vsq; mane vellet deliberare. possz ei rex infra noctem volūtatē mutare. Exemplum in ꝓmptuario ca. ij. ¶. Item ꝓmpta. qz nulla excusatio. Uñ arguit ille qui ꝓpter opa pietatis se excusauit Matb. viij. Dñe ꝑmitte me p̄us se. pa. et ma. Cui respondit dñs Sine inquit mor. se. m. su. O deus quot suut q̄ ꝓtendūt hāc pietatē t excusatōez. sūtq; cum parētibus neglecti. Ber. O crudeles nō parētes sed pemptores. quorū ꝓsolatio mors ꝓsilij. O mira abusio dom? ardet. ignis instat a tergo. t fugienti p hibeē egressus. cuadenti suadet regressus. Uñ discipuli isti? ꝑmpta fuit obediētia qz ꝓtinuo fuit. ¶ Itē pfecta. qz reliquit. reti. t naui. Nō enī pfecte potuissent sequi nisi p̄us pūgentes spinas diuitiarū que suffocant verbum reiecissent. ¶ Itē fuit obedientia recta. qz secuti sunt eū. quod est pfectissimū. Secuti enī sūt cum isti duo fratres tribus modis. s. p perfectōem vite p p̄dicatōem doctrine p ꝓformitatem pene quia ambo crucifixi. Et quia beatus andreas sic in statu vie vocatus est ad grāz. merito in statu patrie peruenit ad gl'iam. Ad quā.

De eodem.

Sermo. CLXXIX.

Non sū turbatus te pastorem sequens Hiere. xvij. Quia beat? andreas ad vnius iussionis vocem secutus est dñm merito verba ꝓphete Hiere. sibi possumus adaptare. vt dicat. Non sum turba. t. pa. se. In quibus verbis duo tangunt sez a beato andrea saluatoris sui imitatio. cū dicit. te. pa. se. Et ex imitatione exultatio. cū dicit. Non sum turbatus sed potius consolatus.

De sancto andrea.

In hoc aūt q̄ ꝓpōta saluatorē nostrū pastorē nō regez vel imperatorē vocat imitationis facilitatem insinuat. Facilius eīm quis statum pastoris q̄ imperatoris imitat. Unde nullus de imitatiōe ipsius potest excusari. Expressit aūt saluator ipse statū pastoris dupliciter. scz q̄ntū ad habitū. qz tanq̄ pastor vilibus pannis est involutus. t q̄ntum ad locū quia in medio duū animaliū in p̄sepio est collocatus. Unde t pastores ad cuz tanq̄ ad principē pastorū visitandi gratia primi venerunt. Sed posset quis dicere. hic qui est imitandus non solū est pastor. sed etiā est omniū factor. Et dicē salomō Ecc. ij. Quid est homo vt possit sequi factorē suū. Vere nō potest homo ex se nisi illius auxilio qui dicit. Sine me nihil potestis facere. Unde dicit Osee. xiij. Tantūmodo ex me auxiliū tuū. Unde ad hoc vt possimus ipsū seq̄ necessarius ē nobis ipius tractus. Un ipse dicē Jo. vj. Nemo venit ad me nisi traxerit eum pater meus. Propter b̄ clamat sponsa in cāticis. Trahe me p̄ te. In quo verbo ostendit suum affectū recongnoscit deffectum. petit sponsi auxilium. Trahit aūt nos quadruplici funiculo. Primus est caritas ab eterno continuata. Unde Hieremie. xxxj. In caritate ppe. di. te. ideo at. te. Secundus est flagella illata et multiplicata. Osee. xj. In funiculis adam trahā eos t dicūtur flagella funiculi adam. quia oīes penalitates quas sustinemus ab adam traximus. que flagella siue illata siue innata nos trahunt post dominuz. Unde p̄s. Multiplicate sunt infirmitates eoz postea acce. Greg. Mala que nos hic premunt ad deū nos ire cōpellunt. Exemplū ca. xxj. D. Tercius est beneficia. Et hec sūt vincula caritatis. Et super omnia beneficia est efficatia dominice passionis. Jo. xij. Ego si exaltatus fuero a terra omnia trahaz ad me. Quart9 ē verba t exēpla exhibita. Sicut figura in tabernaclo cortina cortinā trahebat. Hoc modo traxit dñs beatum Andreaz. cū dixit. Uenite t videte. Nam verbo traxit. cum dixit. Uenite. Exemplo. cū dixit. Et videte. Un sequitur ibi. Et manserunt ibi die vno O vtinā hec quattuoz traherent homines ad sequēdū dominū. maxime quia dyabolus multoplures trahit post se. sicut de ipso dicit. Job. xxj. Post se oēm hoīem trahit. t ante se innumerabiles Quosdā eī trahit p tpalia abūdantiā. Un apoc. xij. dr. q̄ serpens misit ex ore aquā post mulierē. Serpens b̄ est dyabolus. misit ex ore suo suggerendo. scz aquā. id ē. tpaliū abundantiā. post mulierē. i. ecclīam vel quālibet aīaz. ad q̄d vt faceret eā trahi a flumine. Sic traxit illū iuuenē ne sequeret dōm qui habebat multas possessiones. Math. xix. Exemplū in promptuario ca. iij. O. Item quosdā trahit p carnis voluptatē Prouer. xxij. Traxerūt me scz demones. dicit ebrius t nō sensi. Et de luxuria. vij. ca. dicit de vecordi iuuene. Ignorās q̄ ad vincula trahat. Tercio trahit p finalis penitentie ꝓmissionem Un in apoc. xij. Vidit iob9 q̄ draco trahebat cau. sua ter. par. stel. Cauda dyaboli est finalis penitētie ꝓmissio. Hec ꝓmissio nequissima multos pdidit. Ec clesiastes. xxix. Exemplū ca. ij. A. Un beatus Andreas ne p predicta traheretur a dyabolo. voluit poti9 trahi a domino. Un mor vt nomē dñi audiuit secutus est eū. Est aūt ipm secutus p viā pauptatis. Unde relictis rhetibus secutus est eū. Per cōformitatē mortis. qz sicut christus ita ipse mortem crucis excepit. Juxta illud petri. Christ9 passus est pro nobis. nobis relinquens exemplū t̄c. Hanc aūt imitationē cristi expleuit letanter. Unde in p̄missis vbis dic. Non sū turba. te. pas. se. Vere nō fuit turbat9 ex imitatōe. ꝑ poti9 ꝓsolatus. In signū cui9 dicebat. O bona crux diu desiderata t tā ꝓcupiscēti animo ꝑparata. securus t gaudens vento ad te. Nec mirū si gaudens ad crucem accedebat sciebat eī q̄ ō cruce illuc trāsire

debebat quo ille quem imitabatur pre cesserat. Quia hoc ipm promerat dicēs Ubi ego sum ibi t minister meus erit. Sed vbi es dñe. Ego inquit Eccl'. xxiiij. In altissimis habito. ptum ad regni locū. Item in requie opulenta ptū ad conuictum. Esa. lij. Item in throni fastigio ptum ad consessum. Unde ps. Thronus tuus deus in seculum seculi. O pmagna est gloria tua dñe. Et respōdet dñs. Illic t minister meus erit Illic inquit. Quia in eodem regni loco. Matb. Venite benedicti patris mei percipite regnū. Itē illic. Quia in eodem mense quietu. Luc. xxij. Ut edatis t biba. sup mensam meā in regno meo Item illic. Quia in eodē cū ipso throni consessu. Unde Apoc. iij. Qui vicerit dabo illi sedere mecū in throno meo quod est maximū. Adquē nos perdu.

De eodem.

Sermo. clxxx.

Jttētes rhetia in mare. Matb. iiij. Circa vocationem beati andree notanē tria scz locus in quo vocatur. ars a quo vocatur t causa ꝓpter quā vocatur.

Locus fuit mare galilee. per quod signat mundus plenus amaritudinibus in quibus rotanē peccatores donec cōfracti ꝓiciantur in infernū. quia galylea interꝓtatur rota. Et nota triplicem amaritudinē in mundo. vicz laboris. Job. v. Homo ad laborem nascitur. de quo require in ꝑmone in festo mathie Venite ad me qui laboratis tē. Secūda amaritudo est timoris. Job. xv. Sonitus terroris in auribus eius. t cum pax sit. insidias suspicatur. Tercia amaritudo doloris. Job. xiij. Homo natus de muliere brcui viuens tempore. multiseriꝫ Eccl'. ij. Cuncti dies doloribꝰ t erumnis pleni sunt tē. Prima amaritudo mala. Secūda amarior. Tercia amarissima. Esa. xxxiij. Ecce in pace amari. mea ama. In hoc mari habet dyabolus triplex genus instrumēti ad capiendum pisces eius. scz hamū carnalis ꝯcupiscentie. sagenam auaricie. t rhete superbie. qz ꝑ rhete etiā capiuntur aues. Abac. j. Totum in hamo trahet. Vis cū tribus iniquus piscator traxerat mundū. Job. ij. Omne qđ est in mūdo aut ē tē. Propter hoc dñs vocauit alios piscatores ad extrahēdos pisces de captiuitate illius.

Ars autē a qua vocati sunt fuit piscatio tpalis. Vñ subditur. Erant cū piscatores. Et nota tria genera hoīm q laborant in tpalibus acquirendis. ad istar illoꝝ qui exercent lucra in mari. Quidaz cū in mari lucrantē per piscationem. Hi sunt qui ꝓpꝛio labore viuūt. Psal. Labores manuū tuaꝝ qz manducabis tē. Quidā ꝑ mercationē. que raro sine peccato exercetur. Hi sunt qui per fraudes t dolos acquirunt tempalia. Eccl'. xxvj. Difficile exuitur negotians a negligētia t nō iustificabitur caupo a peccatis labioꝝ Quidam per ꝓdiçationem vt pyrate. Isti sunt qui per rapinas t violentias t vsuras multiplicant tpalia. Esa. xxxvj. Ve qui ꝓdaris nonne ipe ꝓdaberis Unde dixit quidam. Facta domus furto durabit tpe curto. Et nota q de primo genere dñs multos vocauit. sicut Petrū Andream Jacobū tē. De scōo vnum scz Matheū. De tercio genere nullum. quia tales aut pauci aut nulli conuertunē ꝓpter difficultatem satisfaciendi.

Causa ꝓpter quam vocatus est. ē piscatio spiritualis. Vñ postq dixit. Venite. subdit. Faciam vos piscatores hominū. Et nota tria genera piscatoꝝ. Quidam sunt piscatores mūdi. qui venantur tpalia. vt auari. Quidam dyaboli qui piscantur animas. vt heretici t meretrices. Quidam dei vt apostoli. t alij boni ꝓdicatores.

De sancto Nicolao.

Sermo. clxxxi.

Jnuenit gratiam

coram oculis domini. Hec verba leguntur in epistola hodierna ad laudem beati Nicolai & sumpta sunt de Ecc. xliij capo. ¶ Et nota q in scriptura tā veteris q̄ noui testamēti legimus septem psonas grām dei inuenisse. ¶ Primus est Noe Gen. vj. Noe vo inuenit grām coram dño. ¶ Secundus abraam. Gen. xvj. Si inueni gratiaz in oculis tuis ne transeas puū tuū. ¶ Tercius fuit Loth. Gen. xix. Quesо dñe mi. q̄ inuenit puus tuus gratiā coram te. & post vt saluares aiam meā. Quartus fuit moyses. Exo. xij. Dixit dñs ad moysen. Noui te ex noie & inuenisti grām coram me. ¶ Quintus fuit gedeon Judi. vj. Dixit gedeon. Si inueni grām coram te da mihi signū. & dedit ei dñs multa signa vt ibidē sequit. ¶ Sextus fuit dauid. Act. vij. dicit stephan⁹. Usq̄ in dieb⁹ dauid q̄ inuenit gratiā apud dñm. ¶ Septima psona fuit beata vgo. Lu. j. Ne timeas maria inuenisti grām apud deū. Et p has septē psonas designant septē genera hoīm grām dei inuenientiū. ¶ Primi sunt a malo siue p innocentiā. siue p penitentiā descendentes. ¶ Prouer. xiij. Iustos morabit gra. Et hi p noe q̄ recedens interp̄tat designāt. Laliū cū aia gra dei pfusa. recedent spāliter in tribus ¶ Primo in mētis tranq̄llitate. ps. In pace in idipm dor. & re. Ez dr Eccl. ij. ō illo q̄ caret gra. cūcti dies eius dolo. & erūnis ple. sunt. nec p noc. mēte recedent. ¶ Secō in certa spe beatitudinis future. Job. xj. Habebis fiduciā. pposita tibi spe. & defossus secur⁹ dormies. recedent & nō erit qui te exterreat. Defossus secur⁹ dormit q̄ oēs latebras cordis perutat & nō inuēto qō mordeat. securus apō se dormit. ps. Caro mea requescet in spe. ¶ Tercio in celestiū ptemplatiōe Gen. viij. Requeuit archa sup montes armenie. ps. Quis dabit mihi pennas. si. co. & vo. & re. Hec aūt tria pcedūt hō p graz. ¶ Per graz ei dei pax & tranq̄llitas cordis hr. j. Cor. j. Gra vobis & pax. glosa. i. tranq̄llitas mētis. Uñ apls in multis locis ptingit ista duo. graz. s. & pacem. q̄ nō pueniūt nisi p graz ad cordis tranq̄llitatē. Ipa em̄ sola pcm̄ purgat qō cor inquietat. Esa. lvij. Impij q̄si mare feruēs qō quiescere nō potest. Ipa etiā gra pueniēdi ad etna gaudia spem tribuit. Est em̄ spes certa expectatio futurе bēatitudis ex meritis & gra pueniēs. sicut dicit Aug. Ipa etiā gra ad celestiū ptemplationē disponit. Exod. xxxiij. Si inueni graz coram oculis tuis ondе mihi faciē tuā. ¶ Secūdi sunt q̄ grām dei inuentūt in bonis opibus fructificātes. Et hi designant p abraā q̄ pr̄ multitudis interp̄tat. q̄ grām dei q̄ inuenit multitudīe bonoz operū dz adornari. alioq̄n muacuū grām dei recipit Cor. vj. Glo. graz in vacuū recipit q̄ se post in opibus non exercet. j. Cor. xv. Gra dei in me vacua nō fuit. ꝑ his oībus abūdantius laborauit. Et hoc maxime in opibus mīe est faciendū. opus em̄ mīe graz. i. pcōz remissionē impetrat. Esa lviij. Cū effuderis esurienti aiam tuaz & aiaz afflictā repleuerit oriet in tenebris ez pcōz. lux tua. Itē opus mīe grām pseruat. Ecc. xxix. Electa viri. q. sac. cuz ipo. & graz hoīs. q. pu. ꝓtuabit. Item op⁹ mīe. graz in hoīe. augmētat. ij. Cor. ix. postq̄ de electa locutus ē. subdit. Potens ē deus oēm gram abūdare facere in vobis vt in oībus oēm sufficientiaz hntes abūdetis in oē opus bonū. Exē plū. c. iij. ¶ Tercij sūt q̄ graz dei inuenīt malā societatē declinātes. q̄ designatur p Loth. q. loth declinās interp̄tatur qō fecit qñ piculosā societatē sodomitarū declinauit. puer. xiij. Stultus illudet pcm̄. & int iustos gra morabit. Eph. vj Gratia dei cū his qui diligunt dñm ihesum xp̄m. Unde & Loth nō ante ꝑ post q̄ recessit de sodomitis tunc pro se asserit gratiam dei inuenisse. Exemplum in pmptuario ca. vij. A. B. ¶ Quarti sunt mōi pricula relinquentes. q̄ designāt p moysen. q̄ assūptus de aq̄ interp̄tatur in quo desiderat. ex aqua voluptatis mūdane

t iij

quando sit spes

quando gratia cum recipia

quando homini lux & cum ani afflictā repleue

periculosa socie fugienda

ad sit gratia dei

debet assumi. nec in ea sordidari amplius. sed vas cordis & corpis mundū custodire. Quia sic dicit Bern. Gra dei balsamus est. vnde & mundissimū vas requirit. Debet aūt ex triplici aqua assumi. videlicet ex aqua carnalis voluptatis. De qua Ezech. xlvi. Effusus es sic aqua. Scda aqua est mūdane ꝓsperitatis. De qua Ysaie. ij. Quid tibi vis in via egypti vt bibas aquā flumis turbidam. Tercia aqua est mūdane vanitatis vel honoris. De qua ꝓuer. xxv. Terra nunq̄ satiat aqua. quia nō satiatur oculus visu. nec auris auditu. Debz autem homo ex prima aqua assumi p corpis mundiciā. & puritatē. a scda p voluntariā pauptatē. a tercia p verā humilitatē. Et p hec tria inuenit dei gratia.

Ipse em̄ dat gram̄ suā mūdiciam amātibus. Sap. vij. Gratia & misericordia in sctos. id est mundos. Itē dat pauptibus. Actuū. iij. dicit de illis qui vendebāt agros & ponebāt preciū ad pedes. apostoloꝝ. q̄ gra magna erat in omnibus illis. Itē dat gram̄ humilib⁹. Ja. iiij. Deus superbis re. hu. aūt dat gratiaz.

Exemplū in ꝓmptuario. c. v. R.

5 ¶ Quinti sūt temptatōnibus viriliter resistētes. Et hi p gedeon qui tēptatio humilitatis sue interpretat designātur Solet em̄ dns quandoq̄ hos qui graz suam inueniunt temptationibus exponere ne de gratia superbiant. sicut fecit paulo. Coz. xij. Ne magni. reue. er. me. Temptatur aūt a trib⁹ d yabolo carne. & mūdo. cōtra que iuuat diuina gratia. Naz ptra astutiā dyaboli vt aducertatur cor hoīs illumīat. Unde dicebat paulus. Non em̄ ignoramus astutias eius. Unde & cū temptaretur ab angelo sathane dixit illi dns. sufficit tibi gratia mea. scz ad resistendū. Item contra ardorē carnis refrigerat. Roz. vj. Peccatum vobis nō dominabit. non enim sub lege estis. sz sub gratia. glo. que refrigerat. Item contra mundū roborat & cōfortat. Heb. iiij. Adeamus cū fiducia ad thronuz gratie eius vt misericordiam consequamur & gratiam inuenīmus in auxilio opportuno. Thi. ij. Fili confortare in gratia que est in christo.

Exemplū in ꝓmptuario capitulo. x.

6 ¶ Sexti sunt ad bene operandū et honeste conuersandū alios ꝓuocantes Et hi per dauid qui manu fortis & vultu desiderabilis interpretatur designāt Debet em̄ esse talis manu fortis q̄ntuz ad operatōem. & vultu desiderabilis ꝓpter honestam conuersationē. & ad hoc iuuat gratia. Ipsa em̄ ad bene operandū iuuat. Coz. x. Gratia dei in me vacua non fuit. sed abundantius omnib⁹ laborauī. Ipsa etiā conuersationē decorat. Coz. j. Non in sapientia carnali sed in gratia dei conuersati sumus in h̄ mundo. Hester. ij. Erat hester formosa valde & incredibili pul. q̄ntum ad bonam operationē. omniūq̄ oculis gratiosa. ꝓpter honestā conuersationem. Et per hec ꝓtimus ꝓuocatur. Exemplum ca. v. ℣. ¶ Septimi qui gratiam dei inuenīt sūt in amaritudine anime sue ꝓsentez vitā ꝓpter exiliū deficientes. Et hi in maria que amaruz mare interpretatur designātur. Nulla amaritudo maior est his in quibus est gratia q̄ q̄ a suo conditore tanto tempore elongātur. Unde Roz. vij. Infelix ego homo quis mi. li. de. cor. m. h. Et post subdit Gratia dei per dīm nostrum thesum christum. Psalmis. Heu mihi quia incolatus meus prolōgatus est. Habitauit anima mea ad dēū fontem viuum. quando veniā & apparebo. tē. Exemplus capitulo. xij. R. ¶ Per ois septem supra dicta beatus Nicolaus gratiam coram oculis domini inuenit. & per ipsa. q. per septē gradus ad thronum veri salomonis conscendit. Nam cuz primis per innocentiā a malo quieuit. cum secūdis in bonis operibus fructificauit. cum tercijs malox societatez declinauit. cum quartis gloziam mundi sprezit. cum quintis temptatōnibus viriliter restitit. cum sextis per honestā conuersationem alios ad bonum pro-

uocauit. Cum septimis ad celuz totus inhiauit. Adapta de legenda.

De eodem.

Sermo. CLXXXII.

In infantia mea mecuz creuit miseratio. Job. xxxj. Hec verba beato Nicolao conuenienter possunt adaptari. Tã gunt eñ in ipsis tria sibi conuenientia scz conditoris sui imitatio. cuz dicit mecum miseratio. Imitatõis matura inchoatio. cum dicit. ab infantia. Tercio eiusdẽ imitationis cõtinuatio. cũ dicit. mecum creuit. ℣ Bene cum dicit mecum miseratio. conditoris sui innuitur imitatio. In hoc eñ scz in miserationc. cõditor noster maxime apparet cõmendabilis. quia sm ps. Miserationes eius super omnia opera eius. Omnia opera dicit. quia creationis recreatõis conseruationis. z remuneratõis. Creationis. Unde ps. Creauit te in misericordia z miserationibus. ℣ Item recreatõis. Unde ad Thi. j. Apparuit gratia saluatoris. Et post. Non ex operibus iusticie que fecimus nos. sed sm suam misericordiam saluos nos fecit. ℣ Item conuersationis. Unde Treñ. iij. Misericordie domini. quia nõ sumus con. ℣ Item remunerationis bonoruz Psal. Ego aũt in multitudine misericordie tue introibo in do. tuã. ℣ Itẽ remunerationis maloꝝ. Unde Abac. iij. Cum iratus fueris misericordie recordaberis. Nam z si iustus est misericordia tamẽ eius supercraltat iudi. Unde qz ipsius ẽ misereri z parcere. ipse verbo z opere ad misericordiã nos inuitat dicens. Luce. vj. Estote misericordes sicut z pater vester misericors est. Misericordiã ei volo z nõ sacrifi. In hoc autem beatus Nicolaus bene dominũ ẽ imitatus. qz ipe veraciter potest dicere mecum creuit miseratio. Veraciter eñ habet miserationem qui eã incipit in se z pficit in primo. In se vt suũ ipsius misereaꝫ cauens a peccato sm illud Eccl. xxx. Miserere anime tue p. d. In primũ vt et ꝓximaꝫ sm illud. Oportuit z te misereri cõser. tui. Quod vtrũq; beatus Nicolaus fecit. Ille eñ sibi ipsi ẽ imisericors qui seipm occidit. quod facit oñis peccator. Homo eñ p malicia am occidit animã suam. Sed cũ beato Nicolao creuit miseratio. quia ab infantia cauit a peccato studens placere deo. Unde adhuc puerulus multo ieunio macerabat corpus. Nam quarta feria z sexta suggebat semel mãmas. z postq; domi puerilem decursat etatem spretis mũdi oblectatiõibus. xpi se iugo subiecit. Sic ergo miserationẽ in se incepit quã etiã in primo perfecit. Et quis potest oñes ipsius miserationes enarrare quas primo oñdit. Congrue eñ illõ Job potest dicere. Benedictio parituri sup me veniebat. sicut tpe tẽpestatis. Unde post liberati venerunt naute gratias et agentes de beneficio Cor vidue consolatus sum. scz vnam lunaticam sanando. Justicia indutus sum qñ scz xpianus co fiduciatore posito a iudeo pecuniam mutuauit. z post p sophisticationẽ baculi arundinei pecuniã deceptorie retinuit. in quo post per mortem eius iusticia apparuit. Vestiui me sicut vestimẽto iudicio. sicut qñ tres pueros a Daciano prefecto ꝓpter pecuniam cõdemnatos in loco occisionis speculatori gladium vibratum recipiens z in terram ꝓiciẽs ipsos eripuit. Oculus fui ceco z pes claudo. scilicz vtrũq; restituẽdo. Pater eram pauperum. sicut patet in tritico imperatoris quod a nautis mutuatum pauperibus distribuit. z patet in auro quo triũ virginũ incestum fugauit z inopiaz. Sic ergo quia beatus Nicolaus misericordiam diligenter exercuit conditoris sui in hoc innuitur ab ipso imitatio. ℣ Eiusdem autem imitationis matura inchoatio innuitur. cum dicit. ab infantia mea. Uñ põt dicere illud Eccl. vlti. Ambulauit pes meus iter rectum

a iuuẽtute mea. Et quare a iuuẽtute ẽ hec miscõia inchoanda inuenies in se ñti sermone. scz. Ecce sacerdos. circa mediũ. ¶ Eiusdẽ aũt miscõie inuiẽ ꝓti nuatio. cũ dicit. Decũ creuit. Nam si cut vsq; ad pfectã etatẽ cõtinue creuit in corpe. sic ꝛ miserationẽ oñdit se cõtinue exercuisse. cũ dicit eã secũ creuisse Et certe beatus hõ ꝙ vigilauerit ad fores sapientie tota die. sic dicit in ꝓuer. viij. Quia talis hauriet salutez a dño. sicut et beatus nicolaꝰ hausit. Et nos frẽs si ad candẽ salutẽ ꝓtingere volumus p cosdẽ ḡdus ascẽdere debemus. Sit ergo in nobis miseratio. ¶Primo respectu nñi. vt misereamur aniẽ nre. s. malũ declinãdo. Scõo respectu ꝓmuti bonũ faciẽdo. Hoc aũt debemꝰ mature inchoare scz ab infantia. et tũc in choatũ debemꝰ ꝓtinuare vt simꝰ dño seruiẽtes in sanctitate oĩbꝰ diebꝰ nñis Hõ nobis prestare dignetur.

¶Deeodem. Sermo. CLXXXIII.

Ecce sacerdos ma

gnus ꝛc. Ecclesia p aduerbiũ demõstrãdi demõstrat nobis in btõ nicolao tria. ¶Primo. s. ꝙ est honorãdus. Scõo ꝙ ẽ imitãdus. Tercio ꝙ est exorãdus. Honorãdus ẽ primo ꝓpter officij dignitatẽ. Vñ dicit Ecce sacerdos magnꝰ. Imitandus ꝓpter vite sanctitatẽ. qz in diebꝰ s. pla. deo. ꝛ inuen. ẽ iu. Dz exorandꝰ ẽ ꝓpter ꝓmptã subuẽtionẽ. qz in tpe tracũdie factus ẽ reconciliatio ¶ Uere honorãdus ẽ ab oĩbꝰ ꝓpter officij dignitatẽ. qz ipse creator oĩm p̃ ceteris epis q̃druplicater ipm honorauit. ¶Primo ipm ad b̃ officium eligẽdo. Hoc quippe de celo lapsa insinuatũ est dignũ epatu nicolauz Itẽ ipm in b̃ officio innumeris miraculis decorando. Itẽ post officij expletionẽ de ipsiꝰ corpe sacr oleũ sudando Et qõ sup oĩa ẽ ipm in celis tanq; fidelẽ ministrũ glificando. Vñ in Jo. Si q̃s mihi mi. ꝛẽ. Quẽ ḡ ipse rex sic voluit honorare merito ꝛ a nobis ẽ honorãdꝰ. Ergo laudes btõ nicolao cõcinat hec cõcio. ¶ Itẽ est a nobis imitãdus ꝓpter vite sanctitatẽ. qz in diebꝰ suis pla. deo. ꝛ ĩ. ẽ iust. Ubi triplr vite ipsius nobis notificat scĩtas. vicz in exterioꝛi opatõe. ꝓ quo diẽ. Inuẽtꝰ ẽ iustꝰ. In recta ĩtẽtõe. ꝓ quo diẽ. Placuit deo. Et in vtriusq; ꝓtinuatõe. qõ innuit cũ diẽ In diebꝰ suis. Uere in exteriori opeinuẽtus ẽ iustꝰ. Habuit eñ triplicẽ iusticiã s. iusticiã seueritatis. De q̃ ysa. xxvj. Justiciã nõ fecimꝰ in terra. ideo nõ cecidẽrũt hĩtatoꝛes terre. Itẽ iusticiã pietatis de q̃ ps. Dispsit dedit paupibꝰ iusticia ꝛẽ. Itẽ iusticiaz hũilitatis. Vñ Math. Sic nos decet adimplere oẽm iusticiã ¶Primã. s. seueritatis habuit adhuc puerulus. qz tũc multo ieiunio macerabat corpꝰ. Scõam scz pietatis maxie exercuit ꝓuectus. sicut de auro vginibꝰ collato. licet eñ ab infantia secuz creuerit miseratiõ. tñ tũc maxime sup afflictos pia gestabat viscera. Dz terciã. s. hũilitatis maxie oñdit plat. opibus eñ sanctis hũiliter insistebat. memorans illud Ecc. Quãto maioꝛ es hu. te in oĩbus. Exemplũ in ꝓmptua. ca. viij. S. Et qz hãc iusticiã recta intentiõe exercebat. io placuit deo nõ mũdo. scĩs illõ apli Si hoĩbꝰ pla. christi ser. non essem. q̃ dicit math. vj. Attẽdite ne iust. ve. fa. co. ho. Et b̃ fecit in diebꝰ suis. b̃ ẽ in tota vita sua. Ab infantia eñ vsq; ad senũ cõtinuauit. Vñ bñ ꝙuenit ei illud Deut. penulti. Sicut dies iuuẽtutis tue. sic ꝛ senectus tua. Quia eadẽ hũilitas. eadez aspitas. eadẽ pietas seruata est. ¶In hac ḡ vite sanctitate a nobis imitãdus est. ¶Primo vt iusti inueniamur in ope p̃missaz triplicẽ iusticiã exercendo Seueritatis quo ad nos. pietatis quo ad ꝓximũ hũilitatis quo ad deũ. Seueritatis iusticia q̃ nosipsos castigem⁹ et b̃ maxie ĩ puericia exẽplo btĩ nicola Ad hoc ipm nos puer iesus ꝓuocauit Vñ Bern. Hoc eñ stabulũ eiꝰ ꝑdicat hoc ꝑsepe clamat. b̃ mẽbra illa infanti

lia loquunt. hoc lacrime eius & vagit? euāgelizant. pēligere delicijs molestijaꝫ corpalē. Et hoc in iuuētute est incapien dū. ¶Primo ꝓpter mortis incertitudinē Vñ Math. Veniet dñs serui illius in die q̄ nō sp. Nescit em̄ hō nō solū diem sed nec horā dicit. imo nec momētū hore in q̄ moriat. Seneca. Nescis in quo loco mors te expectat. ideo tu eā in oī loco expecta. Idē. Genes habent mortē añ oculos. iuuenes a tergo. Sed licet non videat q̄ a tergo ē. tñ nocere pōt et amplius q̄ cū añ oculos ē. Vñ multi iuuenes q̄ q̄nq̄ agere penitētiā ꝓponebāt occupati sunt morte tēporali & eterna. Exemplū de scueritate quo ad nos in ympnario ca. ij. K. ¶Itē imitādus ē in opē pietatis quo ad primū quā. s. pietatis iusticiā zacheus determinauit dicēs. Ecce dimidiū bonoꝝ meorū dño do paupib?. vbi innuit q̄ erogauit primo abūdanter. q̄ dimidiū. Vñ Thob. Si mul. tibi. fu. mul. tri. Itē erogauit fideliter. Vñ dic. Bonoꝝ nō malorꝝ. Unde in nūeris. Cum obtuleritis decimas & primicias de optimis offeretis. Itē erogauit iuste. q̄ meoꝝ nō alioꝝ bonoꝝ. sicut facūt fures & p̄dones Ecc. Qui offert de iniquo ablationem q̄si qui victimat filium in ꝯspectu p̄ris. Itē erogauit pie. Vñ dicit do paupib? nō diuitib?. nō cognatis. Vñ Luc. xiij. Cū facis cōuiuiū voca paupes & debiles. cecos & claudos. &c. Exemplū ca. x. L. ¶Itē imitādus est in hūilitate. et hoc in ꝓsperis. Vñ. j. Pe. v. Humiliamini sub po. ma. dei. Nō sicut multi reges iuda. de q̄bus legit. Cūq̄ ꝓspatus esset. elevatus est cor ei?. Exemplū de deuoto heremita q̄ auꝝ inuenies cellā relict: et in curia impatoris magnus effectus ē. Hāc aūt triplicē iusticiā exēplo bti nicolai recta intētiōe faciam?. vt si ues? ieiunioꝝ scueritate siue clemosinarū pietate. siue in hūilitate. nō mō sed deo placeam?. vt cōsilio apli oīa in nomine dñi faciam?. & hoc in diebus nr̄is sicut btūs Nicolaus in dieb? suis placuit deo. & inuētus est iustus. Dies nostri sunt dies p̄sentis vite q̄ibus tñmō bonū facere possum?. Vñ salomō. Nō cūq̄ pōt facere man? tua. instāter opare. q̄ nec o. nec rō. nec̄ sapientia nec̄ scīa ē a. infe. quo tu ꝓperas. Vñ apo. Dū tps habem? opemur bonū. ¶Tercio ē beat? nicola? exorādus. q̄ in tpe tracūdie fact? ē reconciliatio. Nō tpe tē pestatis patuit. q̄ tps fuit q̄si tps iracūdie diuine. q̄bus fact? ē reconciliatio. q̄n ipsis clamātib? affuit & tēpestas cessauit. Et cū beat? nicolaus pl? curet ō spūali q̄ de corpali reconciliatione. exorādus est a nobis vt nō solū in corpali sed spūali poti? reconciliatiōe nobis assistat. Quod nobis p̄stare. ¶

De eodem.

Sermo. CLXXXIIII.

Thesaurus deside rabilis i habitaculo iusti. ¶Pro cer. xxj. Hec verba salomonis bn̄ vident̄ btō nicolao zuenire. Vñ nota triplicē esse thesauꝝ a sanctis desiderabilē q̄ inuēt? est in tabernaculo iusti. hoc est sancti nicolai vicz thesauꝝ tpalē. spūalē & eternalē. Tpalis q̄ ē ut aggregatiōe rex tpaliū. desiderabilis ē a sanctis ad erogandū paupib?. Spūalis q̄ ꝯsistit in vtutū & bonoꝝ operū aggregatōe. & ille desiderabilis ē sctis ad habēdū. Hz etiā? thesaurus q̄ ꝯsistit in aggregatiōe celestis iocūditatis. & iste ē scīs desiderabilis ad ꝯhēdendū.

¶ De primo scz tpali thesauro legit Ecc. xxj. Beat? diues q̄ post auꝝ nō abijt nec spa. i thes. pec. Vere btūs ē nō abiit. sed beati? ē nō spare. hz būssimū distribuere. Hic thesaur? inuētus ē in hūitaculo iusti btī nicolai. Erat em̄ vir nobilis multas hn̄s possessiōes. Et ve beat? diues q̄ inuēt? ē sine ma. Nō. n. p? auꝝ abijt. sic ille iuuenis q̄ post ꝯ auditat a saluatoꝛ vt distributis rebus sequeret̄ eum. abijt tristis. erat em̄ hn̄s multas possessiones. Exemplū ca. liij.

O. Sed beatus Nicolaus non abijt post aurū. § sprecuit vt cantatur de ipo Sprectis mundi huius oblectatiōbus Sz beatior qz nō sperauit sicut ille diues in luca. q̄ ap̄latis hortcis diuitijs aggregatis. sperabat in annos plurimos de ipsis deliciari. sed posuit mendaciū spez suā. quia mor omnibus cū vita priuatus fuit. Exemplū ca. v. B. Non sic sperabat beatus Nicolaus ī pecunie thesauris qui ipsos retinendi volūtatē non habuit. Unde legit de eo q̄ frequentius illud cogitabat. Si vis pfectus esse vade t vende oſa que habes t da paupibus. Sed beatissimus fuit. quia thesaurū hūc dispersit. nō sic ille diues purpuratus. quia pauperi lazaro micis panis dare noluit. Sed sanctus nicolaus nō solū triticū. nō soluz vestitū. sed potissimū thesauruz quem habuit. scz aur distribuit. quia auro v̄ginū incestū. auro patris eaz inopiaz auro prorsus vtrozq̄ detestabilem infamiā ademit. Hic thesaurus est desirabilis sanctis nō vt ab eis possideat. sed vt paupibus eroget. Ad hūc conquirēdū. hortat nos apls dicēs. Eph̄. uj. Magis aūt laboret manib⁹ vt habeat vnde retribuat necessitatē patiēti. Exemplū. ca. ix. J. Secundus thesaurus est spiritualis qui consistit in virtutū aggregatione. t hic desiderabilis ē sanctis ad habendū. t ad augendū. Hunc thesaurū habuit beatus nicolaus in habitaculo duplicī. scz carnis quātū ad virginitatē corpis t mētis. quantū ad varietatē gratie t virtutis. De primo scz thesauro virginitatis quē habuit in habitaclo carnis. habetur. Math̄. xiij. Simile est regnū celorū thesauro abscōdito ī agro. Ubi duo notabilia de thesauro. hoc a dño innuuntur. Primo quia ꝓpter nobilitatez suam ne amittat diligenter obseruat. Unde dicit. Quem qui inuenit abscōdit. quia si semel admittitur. nun q̄ recuperatur. Unde Hiero.. Cum deus omnia possit. virginem corruptam nō potest facere non corruptam. Hic est enim flos qui efflorens minime reflorescit. Unde bonum quod amissum recuperari non potest diligentius cōseruatur. Ꝛro quo hic thesaurus inuentus abscōditur. Exemplum capi. xvij. C. Item secundo propter preciositatem suam omnibus preponitur. Unde dicit dominus Uadit t vendit omnia que habet et emit agrum illum. Non enim est digna pō. anime cōti. sicut dicitur in libro Sapiē. Quia sicut dicit Ambro. Per virginitatem homines angelis assimilant. De thesauro etiaz gratie et virtutis quem habuit in habitaculo mentis. dicitur ysa. xxxij. Diuitie salutis sapientia t scientia timor domini ipse est thesaurus eius. Sapientia q̄tum ad pregustandum celestia Scientia q̄tum ad disponenda temporalia. sed timor ad cauenda infernalia Que tria cū virginitate carnis ōliter habuit adapta ex legēda. J Tercius thesaurus scilicet eternus qui cōsistit in aggregatōe beatitudinis est sanctis desiderabilis ad cōprehendendū. Hic thesaurus est iā in habitaculo iusti. s. beati nicolai. In habitaculo dico celesti vbi modo sanctus nicolaus habitat. de quo thesauro Math. xj. Thesaurizate vobis thesauros in ce. vbi nec e. nec tinea demolit̄ ꝛc. In q̄bus verbis dñs tripliciter ꝓmēdat hunc thesauz. Primo. qz licet eternus. tñ inuecterabilis. et ideo dicit. Nec erugo. Erugine cū vetusta ꝓsumunt. Itē qz incorruptibilis. p quo dicit. Nec tinea demolitur Itē qz inamissibilis qz fures nō effodiunt nec furantur. Exempluz. ca. xvj. B. Ad quem thesaurū nos pdu.

De eodem.

Sermo. CLXXXV.

SI sciret paterfamilias q̄ ho. fur ve. ui. vtiq̄ t nō si. p. do. suā. Lu. xij. ꝓba saluator sub similitudīe pīsfamilias ꝓpo

ta ꝓtulit dñs ad discipulos suos ⁊ ad sequaces eoꝝ vt ostenderet eis qualiter deberent se habere aduersus furem infernalez. scz dyabolum. qui merito fur dicitur. Quia sicut dicit Job. x. Fur nō venit nisi vt furetur ⁊ mac. ⁊ per. Sic dyabolus aliud nō intendit in homīs deceptione nisi vt furetur vitam gratie peccatū ꝙsulendo. ⁊ mactet vitam nature. ⁊ perdat vitam glorie. Q ꝙnociuus ē hic fur. quia nō partem sicut alij fures subtrahit. sed totū donū homīs. nō tm̄ ꝓsens. sed etiam futurū. Unde quāto nociuior est tanto maior diligentia est aduersus ipm̄ habenda. Ponit autē dñs in p̄missis verbis tria aduersus ipm̄ necessaria. vicz scire. vigilare ⁊ resistere. Si sciret inquit paterfamilias qua hora fur veniret. vigilaret vtiq; et nō sineret perfodi domū suam. Primū ergo est de fure noticia. quia si sciret inquit qua hora. Secundū est ꝓpter furem vigilantia. quia subditur. Vigilaret vtiq;. Tercium est contra furem resistentia. ibi. Et nō sineret perfodi domū suam. R Debet ergo paterfamilias primo scire tria de fure. vicz affectū. studium. ⁊ dolum. ¶ In affectu enī est iniquus. quia non affectat sicut alij fures res hoīs. sed ipm̄ hoīez furari. Unde beatus Ihe. de ipso dicit. Aduersarius vester dyabolus tanq̄ leo circuit q̄rens quē deuoret. Unde Hiere. lj. In persona damnati dicit. Comedit me. deuorauit me. absorbuit me. sicut draco Exemplū in dyalogo. vbi dicit de quodam monacho guloso qui videbat abstinens. sed in occulto comedebat. qui in fine clamauit q̄ dyabolus absorberet aīam eius. ⁊ sic expirauit. Vide de hoc etiam in ꝓmptuario capło. ij. Q. ¶ Item in studio decipiendi sollicitus q̄ si solus decipere nō pōt assumit septē nequiores se. ⁊ ingressi in hoīez quē deceperūt. Item si nō vno modo decipit. tunc querit alium modū vnde falle re possit. Unde cū quidam sanctus adiuraret quendā demonē q̄ erat in quo dam hoīe vt diceret quo nomine vocaret dixit. quia mille artifex. eo q̄ haberet infinitos modos decipiendi. ⁊ in vitis patrum apparuit cuidam sancto patri vadens ad quandā cōgregationē portans multas pixides. ⁊ interrogatus a sancto patre quid sibi vellent tot pixides. Respondit se portare ad fratres illos diuersa electuaria. vt si vn? de vno nollet. de altero sibi porrigeret. Aliud exemplū in ꝓmptuario. c. ij. B. ¶ Item̄ in dolo occult?. Dolus enī est cū aliud agitur ⁊ aliud fingitur. Hunc dolum ostendit dyabolus in habitu. quia dicit Apostolus. Transfigurat se in angelum lucis. ¶ Item in affatu. q̄ molliti sunt sermones eius super oleum. Bonacium videtur suadere vt malo fine cōcludat. Sic p̄mis penitus dixit. Eritis sicut dij. ⁊ nequaq̄ morte moriemini. ⁊ fefellit. Exemplū in ꝓmptuario capło. ij. J. capło. ix. B. L ¶ Sciens ergo paterfamilias affectum. studiū. ⁊ dolum. expedit ei vigilare ꝓpter furē. Debet aut triplici vigilia vigilare que tangit in euāgelio. scz prima secūda ⁊ tercia. Prima tangit. cū dicit. Beati serui illi quos cū venerit dñs inuenerit vigilantes. Alias duas tangit. cū dicit. Et si venerit in secunda vigilia ⁊ si in tercia vigilia venerit ⁊ ita inue. be. sunt serui illi. Prima vigilia ē custodia puericie. q̄ durat circa. xxj. annos. Secūda vigilia est custodia iuuentutis. q̄ durat circa quadraginta annos. Tercia vigilia est custodia senectutis. que durat deinceps. Et beati sunt q̄ vigilant saltez in senectute. beatiores q̄ in iuuentute. sed beatissimi qui vigilant ab adolescentia usq; in senectutē. Si q̄s ergo in adolescētia vigilare neglexerit. vt dicit glosa nō desperet vt in iuuentute vel saltē in senectute resipiscat. q̄ pius iudex moras nostras patienter expectat. Exemplum in ꝓmptuario capło. vj. E. Sed secutiores sunt q̄tra furē q̄ in omī etate vigilant. incipiēdo in puericia. ꝓficiendo in iuuētute. ꝙficiendo in senectute

Juxta illud ps̄. A iuuentute ⁊ vsq; n̄c pn̄ũ. mirabilia tua. Quid ergo de illis qui nuq; vigilauerunt mali in pueritia. peiores in iuuentute. sed pessimi in senectute. qui quasi iumenta cōputrue runt in fecibus suis. Talibus potest dicere dn̄s illud Math̄. Symon dormis nō potuisti vna hora vigilare mecum. ¶ Et nō solum est necessaria vigilantia ꝓpter furem. sed etiam resistētia contra furem. Unde subdit. ⁊ nō sineret perfodi domū suam. Domus est cōscientia. fossores demones. fossorium temptatio. ⁊ foditur domus ab eo vbi debilior est. vt thesauruz anime subtrahat. Primo circa oculos attēptat spēs scz cōcupiscentie offerendo sicut dauid Bersabee. Secundo circa os mendacia ⁊ vana suggerendo. ⁊ sic de alijs. Sed bonus paterfamilias non sinit p fodi domū suam sibi viriliter resistēdo Juxta illud Jac̄. iij. Resistite dyabolo ⁊ fugiet a vobis. Ideo autez premissa verba in die beati Nicolai legunt. qz sciens aduersarij affectum studium et dolum vt non sineret perfodi domum suā triplici vigilia vigilauit. que in hodierno euangelio tangit. Ab ipsis em̄ cunabulis vigilare cepit. ⁊ vsq; in senectam ⁊ senium vigilauit. Et quia dn̄s inuenit eum vigilantē super omnia bona sua constituit eum. Ad q̄ nos pdu.

¶ De eodem.

Sermo. CLXXXVI.

ET vos similes hominibus ⁊c. Luc̄. xij. In hac similitudine insinuat dn̄s q̄liter ipse se habeat aduersus suos. ⁊ qualiter serui sui se debeāt habere ad ip̄m Ipse em̄ est dn̄s cui⁹ egressus a nuptijs debet a suis expectari. Quia sm̄ Bre. ad nuptias dn̄s iuit cū post resurrectionem suam nouus homo sibi multitudinem angelox copulauit. Has autē nuptias dn̄s in ascensiōe inchoauit quando ascendit deus in iubilatione. ⁊ quotidie auget ⁊ cumulat in animax glorificatione. consūmabit autē has nuptias in generali retributione quando exhibebit sibi totaliter ecclesiā gloriosaz nō habentem maculam neq; rugā. De quo Apoc̄. xxj. Vidi hierusalem nouā descendentē de celo ornatam tanq; spōsam viro suo. ¶ Ponit autem quatuor in p̄missis verbis. vicz duo ex pte ipsius. scz ad seruos ipsius aduentum suū. cum dicit. Vt cū venerit. Item pulsum cum subiungit. Et pulsauerit. Ex parte autem seruox duo ponit predictis cōrespondentia. scz ipsox ingens desiderium. ⁊ hoc q̄tum ad aduentum suum. cum dicit. Et vos similes hominibus expectantibus dn̄m suū. scz per desiderium. Item ꝓmptum introitū q̄tuz ad pulsum. cū dicit. Cōfestim aperiant ei. ¶ Aduentus autem ipsius qui debet expectari a seruis suis est triplex vicz spiritualis. particularis. ⁊ generalis. De spirituali autē qui est per grām dicitur in Jo. xvj. Ad eum veniemus ⁊ mansionē apud eum faciemus. De ꝑticulari qui est per mortis sententiam dicit̄ in Math̄. xxiij. Veniet dn̄s eius in die qua nō credit. ⁊ in hora qua non sperat. Sed de generali qui est per vniuersale iudiciū dicitur in Math̄. xxiij. Videbunt autē filium hominis venientem in potestate magna ⁊ vtute. Hūc autem triplicem aduentū debemus expectare per triplex desideriū. Nam spiritualem qui est per gratiam. debemus expectare ꝓpter ipsius iustificationem ⁊ consolationē. Unde paraclitus. id est consolator dicitur in Joh̄. Paraclitus inquit quē mittet pater in noīe meo ⁊c̄. Item ꝑticularē qui est p mortis sniam debemus desiderare. ꝓpter miserabilis exilij euasionē. Unde dr̄ in Apoc̄. Amodo em̄ iā dicit spūs vt re q̄ a la. suis. Tercio generalē aduentū qui est per vniuersale iudiciū debemus desiderare. ꝓpter corpox glorificatōnē. Unde phil̄. iij. Saluatorē expectamus dn̄m iesum christū

quitrefoz.corpus humilitatis nostre ⁊c.

¶ Et sicut triplex est aduentus ipsius sic etiam ⁊ triplex pulsus ipsius. ¶Pulsat eñ in mente. ¶Pulsat in morte et pulsat in resurrectione. ¶Prima pulsatio est dilectionis.⁊ fit per internam inspiratione. Unde Cant.v. Vox dilecti mei pulsantis.aperi mihi sozoz mea Secūda est indignationis.⁊ fit p mozis ītimatione. Unde ¶Prouer.xvj. Indignatio regis nuncij mozitis. Tercia ē furozis.⁊ fit per iudicij citatione.quando dicetur. Surgite moz.venite ad iudi. Et Esa.xxx.dicitur. Ecce nomē dñi venit de longinquo ardens furoz eius ¶Prima pulsatio comparatur sibilo ꝓpter lenitatem. Job.iij. ¶Pozro dictus est ad me verbū absconditū.⁊ quasi susurrij venas audiuit auris mea. Secūda comparat malleo ꝓpter infirmitatis ꝓstratiōem. Eccl'.xxx. Vapor ignis id est febris exurit carnes eius.⁊ in caloze ignis cōtricatur vox mallei in vo. au.eius. Tercia comparatur tonitruo ꝓpter horribilem orbis concussionem Tonabit eñ tūc terribiliter. Uñ Eccl'. xliij. Vox tonitrui eius ỹberauit terrā Huic autē pulsationi debemus occurrere aperiendo. O q̄ felix est q̄ ad oc̄m pulsationem paratus est aperire. ¶ Sicut autē triplex est eius pulsatio. sic⁊ nostra triplex debet esse apertio. Nam pulsationi inspirationis de qua dicit Apoc.iij. Ecce ego sto ad ostium ⁊ pulso.debemus aperire per consensum. Unde exemplū de maria magdalena.que sic pulsata nō iussa venit. sed pensanda sunt verba saluatoris. Ecce inquit ego sto.non taceo.nō sedeo.sed sto ad ostium nō ad angulum.ad ostiū inc̄p quod ꝓpria voluntate seratū est⁊ pulso.⁊ nō dic̄ in p̄terito pulsaui. neqz in futuro pulsabo.sed pulso in presenti quia q̄diu quis est in peccato tamdiu non cessat pulsare. Et bene poterit indignari de quozūdaz rusticitate qui tot annis sunt in peccato q̄ stanti ante ostium⁊ pulsanti non compatiuntur. Et emplum in ꝓmptuario capitulo.ix. A. ¶Pulsationi autem infirmitatis debemus aperire per peccati penitudinem Exemplum de libris regum de Ezchia rege qui sic pulsatus conuertit se ad parietem peccatoz.quia sicut paries diuidit.ita⁊ peccata diuidunt inter nos et deum. Et ad hūc parietem debet se cōuertere.id est totum vertere vt de oñibus peccatis peniteat.⁊ flens dicat cū Ezechia. Recogitabo tibi oñs annos meos in amaritudine anime mee. Et hanc penitentiam debet facere diuino amoze nō timoze gehēne.qualiter multi heu penitent.qō bene post infirmitatē ostendūt.quia cū qualescūt. peiozes efficiuntur. Exemplum in ꝓmptuario.c. xvj.D. Unde versus. ¶Peste satban tactus voluit bonus esse coactus. Sed sanus factus ad priozes redit actus. Tales si decessissent quia carent veste nuptiali.hoc ē diuīo amoze ad celestes nuptias.non intrarent. Unde cum quidā scolaris parisius valde cōpunctus mori videret apparuit magistro suo post mortem habens capam de cedulis conscriptā plenā sophismatib⁹. Et cū quereret quomodo ei esset.respondit quod capa illa plus pōderaret q̄ aliqua turris de mundo.⁊ q̄ sub ea nimis vereret⁊ cum diceret magister.nonne multum penitens mortuus fuisti. Respondit b fuisse nō amoze sed timoze gehenne Et dicente magistro q̄ nō multuz videret pati ille stillauit de sudoze suo sup manum magistri.⁊ perforata est⁊ disparuit. Magister vero ordinē cysterciēn. intrauit dicens hos versus. Linquo coaxantis.cras corruis.vanaq̄ vanis. Ad logicam pergo. que mortis non timet ergo. Require de hoc in promptuario ca.j.ff. Itez pulsationi per iudiciū aperire debemus per futuri gaudij consolationem quam tangit dominus Luce. xxj. His fieri incipientibus.leuate capita vestra ecce apparuit redemptio vestra. Ad quam nos perducat.

De sancto Thoma apl'o. Sermo. CLXXXVII.

Quidimus dñm. Rñdit thomas ꝛc̄. Joh'.xx. In his verbis ꝛ sequētibus quinq; possumus notare. Primū est discipuloꝝ ex dñi visione ꝛ cognitiōe cōgratulatio ibi. Vidimus dñm. Secundū thome dubitatio ibi. Nisi videro in ma. eius fix. ꝛc̄. nō credam. Terciū dñi certificatio ibi. Infer digitū. Quartuꝫ thome confessio ibi. Dñs meus ꝛ deus meus. Quintū oim credentiū beatificatio. ibi. Beati qui nō viderunt ꝛ crediderūt. ¶ Quantū aūt ad primū nota q̄ multū exultabāt cum sic referebant. Vidimus dñm. Viderunt autem ꝛ cognouerunt esse dñm in tribus. vicz in verbis que ꝓtulit dicens. Pax vobis. In figuris quas ostēdit. quia hoc cū dixisset ostendit eis manus ꝛ pedes In donis que contulit. quia insufflauit ꝛ dixit eis. Accipe spm̄ sanctū. In verbis autem agnouerūt eum reconciliatorem. cū dixit. Pax vobis. Et hoc merito. Ad quē em̄ melius pertinet nunciare pacem nisi ad illum qui fecit pacē Ipse em̄ est pax nostra qui fecit vtraq; vnū. In figuris agnouerūt redemptorem. ipse em̄ sunt signa nostre redemptionis quibus nos redemit. De q̄bus Eccl'.xxxvj. Innoua signa ꝛ immuta mirabilia. In donis agnouerūt viuificatorem. quia dedit spiritum vite. Psal'. Emitte spm̄ tuum ꝛ creabūt. ꝛ renouabis. Et ideo dicebant. Vidimus dñm. Istis tribus modis manifestat se nobis. Nūc per verba reconciliationis que ingerit auribus. tū per scripturas. tum p̄ p̄dicatores. quoꝝ in omnē terrā exiuit sonus Nunc per signa que offert oculis. Unde ꝛ ecclesia crucifixu imaginem in publico statuit. Hebr. xj. Aspicientes in auctorem fidei ꝛ consūmatorē ihesum q̄ ꝓposito sibi gaudio sustinuit crucem. Nunc p̄ munera inspiratitionis q̄ immittit cordibus. Job. xxxj. Inspiratio oipotentis dat intelligentiā. Q quoties ens intonat hec verba peccatoribus. Pax vobis. Q quotiēs demonstrat signa que ꝓ eis sustinuit. Ostēdit eis inquit manus latus ꝛ pedes. Q quotiēs insufflat ꝓsilia spiritalia dicēs. Accipe spm̄ sctm̄ ꝛ tm̄. heu aures obturāt. sicut aspidis surde. ꝛ obtu. aures suas. A veritate quidem auertūt auditū. ad fabulas conuertunt. Item oculi claudunt dicentes illud ps̄. Signa nostra nō vidimus. quia oculos suos statuerunt declinare in terram. Item corda obstinatur. quia impius cum venerit. p. pec. cōtemnet. Juxta illā maledictionē Esaie xxvj. excecа cor populi huius. ꝛ aures eius aggraua. ꝛ oculos ei⁹ claude. Tres nō erant apostoli qui per p̄dicta cognoscentes dñm exultando dicebant. Vidimus dñm. ¶ Secūdo thome absentis subditur dubitatio. cum dicit. Nisi videro figuram clauoꝝ ꝛc̄. non credam. Que dubitatio nō tam fuit infidelitatis q̄ dispēsationis. Fuit em̄ ꝓpter triaꝫ vicz ꝓpter discipuli cōfirmationē. fidei assertionem. ꝛ nostram informationē. Vere fuit ꝓpter discipuli cōfirmationē Debebat em̄ ipe ver⁹ esse testis resurrectiōis. ꝛ nō debuit esse dubius. ꝛ tō nō sufficiebat auditus nisi adesset visus. Unde dixit. Nisi videro. Nec adhuc sufficiebat visus et auditus nisi adesset ꝛ tactus. Unde sequit. Et mittam manē. De auditu em̄ testimoniū est debile. de visu fallibile. de tactu vero irrefragabile. Et ideo dicit Joh'.j. Quod auribus nostris audiui. quod oculis nris perspexi. ꝛ manus nostre contrectauerūt ꝛc̄. Item fuit dubitatio in fidei assertione. Unde dicit Greg. Q⁹ plus ad fidem nobis contulit thomas q̄ diu dubitauit. q̄ maria que cito credidit. Un nota q̄ assērta est fides triplicit̄er. scz testimonijs duodecim. Tantam habentes impositā nubem testium ꝛc̄. Item miraclis. Joh'.v. Q ꝑibus credite. Iē

argumentis. Acē.j. Apparens eis in multis argumētis. De q̄bus hodie q̄dam tangūt. q̄ ianuis clausis intrauit cicatrices oñdit. Itez fuit dubitatio ad nostrā informationē vt vicz circa dñm iesum hos tres sensus exerceremus. scz auditū. visum. ⁊ tactum. Debemus em̄ audire eius verbū vt addiscamus. Re. iij. Loquere dñe q̄ audit seruus tuus. Matth̄. xij. Regina austri ve. a. fi. ter. au. sa. sa. Itē videre fide vt agnoscam⁹ Cor. xiij. Videmus nūc p̄ spe. in enig. Luc. xiij. de zacheo q̄ querebat iesum videre. Item tangere amore vt inhereamus. sicut Luc. vj. Omīs turba quere bat eū tangere. q̄ virtus ⁊c̄. O q̄felix q̄ audit iesum sine ꝯtradictione. q̄ beati q̄ audiūt verbū dei ⁊ custodiūt illud. Lu. xj. Felicior q̄ videt sine obūbratiōe Sic videbat qui dicebat. Videm⁹ gl̄az eius gl̄am q̄si vnigeniti a p̄re. Sed felicissimus q̄ tangit vel inheret sibi sine separatiōe. q̄ qui adheret deo vn⁹ sp̄us efficit cū illo. Exemplū in p̄muario ca. viij. F. ca. x. B. ca. xij. R. ¶ Tercio notat huius dubitatiōis certificatio cū dicit dñs. Infer digitū tuū huc ⁊ vide. Vide mō p̄ plagaz multitudinē q̄tū ad numez. Unde ostendit manus. latus ⁊ pedes. Vere fuit in eo illō Esa. j. Vulnus ⁊ liuor ⁊ plaga tumens. Unus in clauo. liuor in flagello. plaga tumens in telo. ita q̄ planta solis vsq̄ ad verticē nō fuit in eo sanitas. Itē vide plagaz magnitudinē q̄tū ad miseriā. Vide qualis fuit clauus vbi digitus potuit inferri. q̄lis lancea vbi manus imissa Item vide amaritudinē q̄tū ad sensuz q̄ in mānibus ⁊ pedibus q̄ sunt magis sensibilia doloris p̄pter ꝯcursuz neruorū. ⁊ in latere vbi vitalia. ¶ Quarto ex hac certificatiōe sequit̄ ipsius confessio. cū dicit. Dñs meus ⁊ deus me⁹. Cognouit em̄ iesum deū ⁊ dñm esse. p signa mediationis. q̄ stetit in medio et dixit. pax vobis. Per stigmata redemptionis. cū dixit. Infer digitū tuū huc. Per argumenta resurrectiōis. q̄ venit ianuis clausis. Unde dixit. Dñs meus ⁊ deus meus. O vere felix confessio p̄pter tria. scz q̄ p̄mpta. Unde statim sine dispensatione dixit. Dñs. meus ⁊ deus meus. Item q̄ patula. Non em̄ solum corde credidit. sed etiam ore exclamauit. Dñs meus ⁊ deus meus. Item quia integra. Utrāq̄ em̄ naturam confessus est. hūanam cū dixit. dñs. ⁊ diuinam. cū dixit. deus. Utrāq̄ vitā. cū dixit deus meus. Si ergo dñs timēdus. si deus colendus. si meus diligend⁹. ¶ Quī to ad talem p̄fessionē sequitur oīm credentiū beatificatio. cū dicit. Quia vidisti me thoma credidisti. Beati ⁊c̄. Et notandū q̄ triplex genus hoīm beatificatur respectu x̄pi. scz credentiū. sicut h̄ dicit. Beati qui nō viderūt ⁊ crediderunt ⁊c̄. Item videntiū. de quibus Lu. x. Beati oculi q̄ vident q̄ vos videtis. Item baiulantiū. Luc. xj. Beatus venter q̄ te portauit. Sed credens beatificat̄ p̄pter meritū. quia nō viderūt ⁊ crediderūt. illa em̄ fides habet meritum. cui humana ratio nō p̄bet experimentū. sicut dicit Greg. Videns beatificat̄ p̄pter gaudiū. Nec mirū multi em̄ reges ⁊ p̄phē voluerūt videre. Nec mirū si in p̄nti fruit' gaudiū videre ip̄m. q̄ in vita eterna vbi multiplex est gaudium hoc est p̄cipuū videre ip̄m. Unde ipse in Jobe dicit. Hec est vita eterna. vt cogi. te ve. deū. ⁊ quē m. ie. x̄pm. Exēpluz ca. x. B. Sed baiulans beatificat̄ p̄p̄ priuilegiū. Beatus inq̄t venē q̄ te por. Vere btūs venē. q̄ ꝯcepit sine pudore portauit sine labore. ⁊ peperit sine dolore. s. bñdictū fructuz ventris. cui⁹ fructus nos faciat p̄ticipes. qui viuit ⁊c̄.

De eodem.

Sermo. CLXXXVIII.

Dominus meus ⁊ deus meus. Hec ꝯdēnatio laudabilis est p̄pter tria. vicz q̄ vera. q̄ plena. ⁊ q̄ deuota. ¶ Vera est. q̄ verissime ip̄e solus ē dñs. solus deus. Dicū

quidē dñi multi. ⁊ oñi multi. n obis aū ⁊c. Lor. iiij. Et q; sol⁹ dñs. tō ab oib⁹ timend⁹. q; solus ōs. ab oib⁹ adorād⁹. Timēdus q; dñs. ꝓpt potentiā q; dñs vtutū ipse ē. ꝓpt sapiam. q; deus sciay dñs est. ꝓpt bonitatē q; nō est sanctus vt ē dñs. Adorandus. q; ōs. q; nec sen su pcipit. Job. j. Deū nemo vidit vnq̄ Nec rōe ꝯphēdit Job. xj. Forsitan ve stigia dei cōprehendes. Nec intellectu capit. Job. xxxvj. Memēto q; ignores opus ei⁹. ¶ Itē est ꝯfessio plena. Oñe em̄ credibile aut refert ad hūanitatem aut ad diuinitatē. ſm distinctionē artic uloy. ⁊ tō ꝯfitet. dñs meus. q̄tū ad hu manitatē ⁊ deus meus. q̄tū ad diuinita tem. Petrus dixit dñs. post deus. q; p visibilia ad inuisibilia ascendit Ror. j. dū p ea q̄ sunt hūanitatis ad ea q̄ sunt diuinitatis venit. Dicit aūt dñs ſm hu manitatē rōne p̄cij. Pe. iij. Non corru ptibilib⁹ auro ⁊c. Lor. vj. Empti estis p̄cio magno. Dicit ōs a theatre. id ē cō siderare oia. nulla em̄ cū latent. ¶ Itez ē ꝯfessio deuota. nō ei solū corde credi dit. ſ exclamauit. Deuotio em̄ ē feruor bone volūtatis quā mens cohibere nō valens certis manifestat indicijs.

De eod. Ser. CLXXXIX.

Vide manus me as ⁊ mitte manū tuā i lat⁹ meū Job. xx. Hec sūt ỹba dñi p q̄ thomā di scipulū ab errore infidelitatis sue reuo cauit. Legit em̄ in euāgelio q; dñs alijs discipul⁹ post resurrectionē absente tho ma apparuit Qui cū sibi resurrectionē dñi retulissent audita credere renuit di cēs. Nisi videro fixurā clauoy ⁊ mittā manū meā in latus suū nō credā. Unde dñs die octauo itey apparēs p verba p missa discipulum reuocauit ab incredu litate dicens. Vide manus meas. Un thomas postq̄ respexit in auctorē fidei rñdit. Dñs meus ⁊ ōs meus. Quib⁹ ver bis vsq; hodie dñs alloquit quemlibet peccatorē dicēs. Vide ma. me. Quia si recte he manus a petore ꝓsiderant dñs ⁊ deus sine mora cognoscit. Sunt em̄ manus dñi plasmatrices. Unde Job. x. Manus tue dñe fe. me. ⁊ plas. me. Sūt redēptrices. Un Esa. viij. In manib⁹ meis descripsi te; Et sūt punitrices. Un Job. xix. Miseremi mei miseremi mei sal. vos amici mei. q; ma. dñi te. me. Vi de g̃ manus meas plasmatrices ⁊ cog̃ sce potentiā. Humiliami inquit sub po. ma. dei. j. Pe. v. Vide manus redēptri ces ⁊ recogita miam. q; non ex opibus iusticie q̄ fe. n. ꝑ ſm suā miam sal. nos fe. Thi. iij. Vide manus meas punitri ces ⁊ ptimesce iusticiaz. Dic q̄ Job. xiij. Manū tuā longe fac a me. Si g̃ te nō reuocat mia redēptoris saltē reuocet te iusticia punitoris. ¶ Vide g̃ pecca tor manus plasmatrices ipay agnosce do potentiā. Ipse em̄ manus sicut po tentiā habuerūt de nihilo plasmandi. ita adhuc potentiā hñt te cū voluerint dissipandi. Adhuc em̄ sumus sicut dic̄ btūs petrus sub eadē manu adeo potē ti q; nullus ei resistere pōt. Ergo fatu⁹ est ille qui differt ei reconciliari cui⁹ bñ ficio sub sistit. In manibus em̄ dñi vita ⁊ mors Eccl. Hec est man⁹ quā in dan. balthazar vidit in pariete cōtra se scri bentē. p quo mor ⁊ regno ⁊ vita caru it. Hec ē manus quā senacherib postq̄ potentie ipsius derogauerat sensit. q; vno momēto totū exercitū suū. s. clxxv milia interauit. uij. Re. xix. Quia g̃ sub manu potenti sumus. vide manus plasmatrices ⁊ hūliare p pniam sub eis. ⁊ ne differas de die in die. subito em̄ ventet ira illius ⁊ dispdet te. sicut dicit Ecc. xv. Exemplū in ꝓmptu. ca. uij. D. D ¶ Et si te nō mouet plasmatoris po tentia ad ꝙuersionē. saltē te mia moue at redēptoris. Vide inquit manus me as. s. redēptrices. in manibus em̄ meis descripsi te. Esa. viij. Descripsi inq̄ nō p impositionē colo⁹ sicut scriptores fa cūt ſ p clauoy fossionē. O q̄dura fuit hec scriptio. vbi ꝓpter magnitudinem vulney ⁊ digitus in manū. ⁊ manus in in latus inferri potuerūt. Infert inquit dñs ad thomā digitū tuū huc. s. in vul

nus manus. ⁊ mitte manū tuā in latus meū. Ber. O bone ihesu q̄dulcit cū hoi bus conuersatus es. q̄magna ⁊ abūdanē largitus es. q̄dura ⁊ aspera p eis passꝰ es. Dura fuerūt ⁊ vba. duriora vbera. durissima crucis tormēta. Hec est mia quā reducēs apꝰ nobis ad memoriā p ipsam hortat nos xp̄o recōciliari dicēs Ro. xij. Obsecro vos p mias dei vt exhi. corpa vra ⁊c. Hāc etiā xp̄s reducendo nobis ad mēoriā dic. Videte manꝰ meas. Facit em̄ xp̄s more nobiliū q̄ volentes reuocare aues suas. rubricatas eis carnes oñdunt. Sic xp̄s volens discipulū errantē reuocare ⁊ quēlibz aliū peccatorē. rubricatas sanguine manus oñdit dicens. Vide ma. meas. Ac si diceret. Reuertere reuer. suna. ne vicz tā magnā miam anihiles. ¶ Q; si te nō mouet redire mia redēptoris saltez te moueat iusticia punitor. Vide g̃ manus me. punitrices ⁊ ptimesce iusticiaz Si em̄ pensaueris q̄ntā iusticiā exercet in purgatorio vel in inferno vtiq; perti mesces. Nam de manu dñi quā exercz in purgatorio ē illa vox Job. xix. Misere mei mei mise. mei. sal. v. a. mei. quia manus dñi tetigit me. s. punitēdo. Durus est hic tactus. Excedit em̄ illa pena sic dicit Aug. oēm p̄ntem penā. Et licz sit huiꝰ manus tactus durus. durior tñ multo tactus inferni. Vñ Deut. xxviij. Percutiet te deus egestate febre ⁊ firgore. ardore ⁊ estu. ⁊ infra. Augebit dꝰ plagas tuas magnas ⁊ pseuerates. infirmitates pessimas ⁊ ppetuas. Duxꝑ tā diuersas punitiones sustinere. ꝙ durissimū q; ppetuo. Hāc manū petebat iob a se remoueri cū dicebat. xiij. Manum tuā lōge fac a me. Vide g̃ ma. meas punitrices. ⁊ ptimescens iusticiā ad me reuertere. ⁊ ego suscipiā te in p̄nti p gr̃az ⁊ in futuro p gl̃iam. Ad quā nos pdu. ⁊c. Exemplū in pmptuario. ca. iij. H.

¶ De sancto stephano.

Sermo. CXC.

Intendēs in celū vidit gl̃iam dei ⁊ ait. Ecce video celos aptos ⁊ iesum stantem. Act. vij. F

¶ In his vbis ad cōmendationē bti stephani duo tāguñ. vicz ipsiꝰ deuotio. ⁊ deuotōis fructꝰ siue ꝓsecutio. Deuotio ptz ex eiꝰ ꝓtēplatiōe. q; intendēs in celum. Ex deuotiōis ꝓsecutio in delectabili visione. q; vidit gl̃iam dei ⁊ celos aptos ⁊ iesū stantē. ¶ Prio g̃ cōmēdabilis ē ex deuotiōis ꝓtēplatiōe. Deuotio em̄ ē feruor bone volūtatis. quem mens cohibere nō valens. certis manifestat indicijs. Et certe ipsius deuotio certis manifestata ē indicijs. q; erat intendens in celū. Intēdebat aūt in celū tāq̄ in thesauꝝ quā p̄miserat tāq̄ in refugiū q̄ in tribulatiōe req̄rebat. Item tāq̄ in patriā quā in ꝓmo intrare debebat. ¶ Intendebat g̃ in celū tanq̄ in thesauꝝ. q; tuꝝ ꝓsilū dñi thesaurizauerat sibi thesauros in celo. s. bonoꝝ opm Vñ. Ubi erat thesaurus suus ibi erat ⁊ corꝺ suū. Ad hūc thesauꝝ etiā beatus martinus oculis ⁊ manibus sp intētus erat. Hūc thesauꝝ p fideles delatores s. angelos scti in celū transmittūt. Angeli em̄ sancti opa nra suscepta deo offerūt. ⁊ in celesti archa recondunt. Vñ Thobi. xij. Q̃ orabas cū lacrimis ⁊ sepeliebas mortuos. ⁊ derelinq̄bas prādiū tuū ⁊ mortuos abscōdebas p die̊ i domo tua ⁊ nocte sepeliebas eos. ego obtuli oꝝoem tuā dño. Exēplū in ꝓmptu. c. viij. B. ¶ Pensate g̃ frēs charissimi. pensate q̄tū thesauꝝ p̄miseritis in celū. vbi sp manere ꝓpōitis. Q; heu plimos videm? frenos ꝓ̃rere thesauros in ẽra vbi erugo. ⁊ tinea demolit. Vñ ⁊ oclos suſta. decli. in ter. ⁊ ñ in ce. Vñ legit de quodā vsurario diuite q̄ cū in extremis laboraret fec̄ apportari vasa aurea ⁊ argētea. ꝓmittēs aie sue tilla. ⁊ āplioza si adhuc cū eo remaneret. ⁊ cuꝝ magis vrgeret eum doloꝝ infirmitatis ait. Ex quo nō vis mecum morari reddo te dyabolo. Et hec dicens expirauit. De hoc habetur in ꝓmptuario capitulo. v. D. ¶ Ita ⁊ ille diues thesauro

tpali intendebat q̄ bona multa in ānos plimos deposuerat. ⁊ illa nocte cū oīm bus vita priuatus fuit. Non sic beatus stephanus. q̄ in celū intēdebat vbi thesauz suū hēbat. ℣ Itē intendebat in celū tanq̄ in suū refugiū qđ in tribulatione req̄rebat. Unde ps. Deus noster refugiū ⁊ vtus adiu. noster. Et alibi. Leua ui oculos me. in mon. ⁊c. Nullū em̄ remedium in tribulatiōe efficacius. Unde pa lip. xx. Iosaphat in tpe magne tribulatiōis dixit. Et cū in nobis hec vtus nō sit b̄ solū residui hēmus vt oc̄los nros ad te deus dirigam⁹. In b̄ g̃ innuit nobis b̄tus stephanus q̄ tpe tribulatiōis nō h̄uanū. ꝫ diuinū auxiliū. Unde in ps. Nolite cōfidere in principib⁹ in filijs ⁊c. Unde legit de quodā q̄ cū multo tpe cuidā p̄cipi magno seruisset ⁊ ḡuiter infirmati p̄ceps astaret dicēs se in multū ꝺdolere. ⁊ q̄ peteret ab eo de quocunq̄ indigeret. Dixit eger q̄ p oī seruicio eū ab infirmitate liberaret. vel saltē ad hor̄ā vnā inducias sibi impetraret. Et cū rñderet q̄ b̄ nō posset facere nisi solus deus. Dixit eger Et ego illi q̄ solus pōt p̄mitto q̄ si me liberauerit ei in ppetuū seruā. qđ ⁊ fec. Unde b̄tus stephan⁹ qz illi solī seruiebat ad illū solū tāq̄ ad refugiū intēdebat. ℣ Itē intēdebat in celū tanq̄ in patriā suam quā in p̄rio intrare debebat. Sācti em̄ more pegrinoz in pegrinatiōe hui⁹ vite corpe quidē sūt ꝺstituti. ꝫ corde in celo tāq̄ in p̄ma ꝺuersan̄. dicentes illud apl̄i. Nr̄a ꝺuersatio in celis ē. Unde b̄s stepha. in hac pegrinatione solo corpe ꝺstitut⁹. cogitatōe ⁊ auiditate i illa eterna p̄ma ꝺuersabat. intēdebat in celum cupiens dissolui ⁊ esse cū xp̄o. Sic g̃ ex ꝺtēplatiōe q̄ intēdebat in celū notat ipsius deuotio. Exemplū in pmp. c. xij. R b̄ ℣ Scđo notat deuotiōis fructus sine ꝺsecutio cū subdit. Uidit gl̃iam dei. D q̄ delectabil̄ fuit hec visio. In b̄ em̄ q̄ dicit gl̃iam. notat p̄miū. In hoc q̄ dicit celos. notat locū. In b̄ aūt q̄ dicit. ihesū. nōt datorē p̄mij. Magnū g̃ p̄miū qz ineffabile. qz videt gl̃az dei nō mōl. Unde Esa. lxuij. Nō oc̄ls non vidit ⁊c. Itē maius qz amissibile qz in celo. vbi s. nec eru. nec ti. demo. ⁊ vbi fures non effo. illud Math̄. v. Itē maximū. qz delectabile qz a tesu xp̄o qui est rex regū. ⁊ dñs do. Uidit g̃ gl̃az dei patā ad possidendū. Sz qz illius loci poterat ostiū esse clausū vidit celos aptos ad recipiē dū eū. ꝫ qz p se ascēdere nō poterat vidit iesū datorē p̄mij stātē ad adiuuādū eū ⁊ suciptēd. Unde in ps. Ecce ꝺs adiuuat me ⁊ dñs susceptor ē aie mee. Ro gemus.

De eodē. Sermo. CXCI.

Lapidas eos q̄ ad te missi sunt. Math̄. xxij. D His verbis alloquit dñs aiam peccatricē sub hier̄m desigtiōe. in q̄bus duo notanť. vicz saluator⁹ nr̄i benignitas. ⁊ pctōris malignitas. Saluatoris benignitas innuit in suoz nūcioz missione cū dicit. q̄ ad te missi sunt. Sz hois pctōris malignitas in nūcioz crudeli ptractatiōe. qđ notat cū dr. Lapidas eos.

℣ Uere saluatoris magna innuit benignitas in diuersoz nūcioz ad aiam peccatricē vt ꝺuertat missione. Nō oñdit dñs cū nō singularit̄ dicit. q̄ ad te miss⁹ est. ꝫ pl̄aliter qui ad te missi sūt. Mittit em̄ nūcios interiores. supiores. ⁊ exteriores. Interiores sunt diuine inspirationes. Supiores angeli. ꝫ exteriores sūt p̄dicatores. Ad interiores nūcios spectat illud qđ dr in Apoc. iij. Ecce ego sto ad ostiū ⁊ pulso. si quis apparuerit mihi introibo ad illū ⁊ cenabo cū illo. ℣ Pensate frēs charissimi q̄ sollicite nos monet de nr̄a salute p̄ hos nūcios. Ecce inquit ego nō angelus vl̄ alter nūci⁹ ꝫ ego ille qui creauit ⁊ redemi vos. sto ñ taceo. neq̄ sedeo. ꝫ sto. nō ad angulū. ꝫ ad ostiū ꝺscie siue cordis. qđ p̄pria voluntate seratū est. ⁊ pulso vt mihi apiat ℣ pulso in q̄ p internas inspiratiōes. sic dicit glo. D hō vsq̄quo obliuiscer⁹ me

in fine q̄diu ponā ofilia mea in a.tua. Taliter pulsatū oñdit se Aug.dicens. Opponebas factē meā mihi vt aduertere mīatē meā. Et notandū q̄ nō dicit steti.ꝑ sto.nō dicit pulsauit q̄si semel vel bis.ꝑ pulso.in quo innuit q̄ ipse cōtinuat pulsationē ad ostium pctoris q̄ diu est in peccato. Et bñ pōt indigri ꝺ taliū incurialitate t rusticitate. q̄ tanti principis nūcijs.imo ipsi principi tāto tpe vt sunt in peccatis stanti ante ostiū suū nō cōpatiunt.t pulsanti tot annis nō aperiūt. Exemplū.c.ix. A. Nec his nūcijs interne inspiratiōis saluatoꝛ benignitas ꝓtenta.mittit t alios.s.supiores.i.angelos.de quibus ad Hebre.j. Oēs sunt administratorij spūs missi ppt̄ eos q̄ capiūt hereditatē salutis. Tanta em̄ est dignitas aiaꝝ vt dicit Hiero.vt vnaquēq̄ habeat angelū ad custodiaꝫ sui delegatū. Uñ ipsi sunt tanq̄ fideles nūcij q̄ oia bona opa nra fideliter ꝓscribūt.t deo offerunt. Uñ Tobie.xij. Uñ orabas ego ob.o.to.do. Itē q̄ fideliter ꝓscribant.legit in vitis patꝝ q̄ quidaꝫ rex bonus habuit quendā militē ꝓbuꝫ in armis.ꝑ in moꝛibus t vita prauū.t frequenter sanus admōitꝰ noluit se coꝛrigere.cū aūt imꝛouisa infirmitate ferireť.a rege visitať.ad ꝓfitendū moneť q̄ renuit dicens satis adhuc esse de tpe. Cū aūt iam iudicareť esse in pīcło moꝛtis.visitať a rege t ad penitendū moneť. Qui rñdit. O dñe rex iam tarde est cū iam sim iudicatus t dānatus. q̄ patrū anteq̄ huc ingrederemī intrauerunt domū istaꝫ duo speciosissimi quoꝝ vnꝰ sedit ad pedes lecti mei.t alius ad caput t direrūt. Iste adiudicatus ē moꝛti.videamus si aliq̄ꝺ ius hēamus in eo Et vnus extraxit de sinu suo libellū speciosissimū t valde puulū scriptū aureis lris.in quo q̄ antea lras nesciebā oia legi.t vidi scripta aliq̄ bona licz p̄ua q̄ fecerā in iuuētute mea anteq̄ moꝛtaliter peccassem. Dz cum exultarē in visione hoꝝ.ecce duo demones intrauerūt.vnꝰ poꝛtauit vnū libꝝ magnū ad modū turris.in quo vidi scripta oia pctā t flagicia mea.t direrunt demones angelis. Quid hic facitis cū in eo nullū ius habeatis.cū liber vester a multis ānis nichil valeat. Tūc dicentes angeli.vex est recesserūt. Extunc duo demones duos gladios hñtes moꝛtis scindūt me. Unꝰ ex pte capitis.alter ex pte pedum.t ecce iam sciderūt pedes t oculos t vtroꝝq̄ vsum pdidi t sic ad coꝛ accedētes subito occiderūt t aiam rapuerunt. Hoc habeť in ꝓmptuario ca.xij. B. Sic q̄ t angeli oia opa nra bona ꝓscribunt t t deo offerūt. Nec adhuc benignitas dñi nūcijs istis ꝓtenta mittit t nuncios exteꝛiores.s.p̄dicatoꝛes.de q̄b? Matb. xxij. Misit suos suos.i. p̄dicatoꝛes.sic̄ dicit glo.dicere inuitatis vt venirent.q̄ iam parata sunt oia. Quia iam multiplicati in senecta vberi vt.annūcient.in oēm terrā exiuit sonus eoꝝ. Dz aie peccatricis malignitas in nunciꝝ crudeli ptractatiōe exp̄imit.cū subdit. Et lapidas eos. Nam nūcios interne inspiratiōis lapidat suffocando.scz peccatis peccata addendo. Contra qō moneť apls ad Thi.vlti. Spūm nolite extinguere.q.d. Postq̄ monet vos per internā inspiratione a peccato cessare. nolite vlterius peccare.q̄ hoc factēdo ip̄m extinguitis. Itē nūcios supioꝛes scz angelos lapidant coꝛā ipsis peccando. Uñ Eccl.xxij. Qui mittit lapidē in volatilia.id est angelos.deijciet illa.ipsos.scz dehonestādo.sicut hoies honesti q̄n̄ vident coꝛā se inhonesta fieri dejciunt. Uñ Ber. Quouis loco exhibe reuerentiam angelo tuo.vt nō audeas eo p̄nte q̄ꝺ me p̄nte nō auderes facere Exemplū.c.viij. A. Sed exteꝛiores nūcios.scz p̄dicatoꝛes lapidant oꝛe.p̄dicatione ꝓtenendo t blasphemando. vel opelapides mittendo.q̄ꝺ vtrūq̄ inuenit in ip̄m exercuerūt.q̄n̄ tulerunt lapides vt iacerēt i eū t in beatū stephanū sic̄ in hodierna legit epla. Rogemus.

De sancto Johāne aplo t

euãgelista. Sermo. CXCII.

Exaltauit illũ apud principes suos. Ecc. xv. ¶ Hec ẏba legũt in epla hodierna de beato iohe aplo & euãgelista. optime cũ sibi videnť ꝓficie. Exaltauit inq̃t eum dñs apud ꝓncipes suos. s. inter aplos & ꝑ triplicit. ꝓmo in ꝓrogatiua familiaritatis scõo in custodia mris. tercio in suauitate mortis. ¶ Primũ scz ꝓrogatiua familiaritatis in ꝓncipio euãgelij oñditur in tribus vicz quia affectio spãlior. Vidit inq̃t illũ discipulũ quẽ diligebat ihesus familiari scz & speciali dulcedine amoris. Itẽ qr instructio siue reuelatõ altior. Vñ. Qui & recubuit in cẽ. supra pectus ei⁹. vbi. s. archana diuinitatis ei⁹ legit & fuenta ꝑ ceteris potauit in fonte dñice pectoris. Itẽ ausus siue fiducia amplior. Vnõ sequit. Et dixit. Dñe q̃s est q̃ tradet te. Nam ꝑ requirere nec ipse ꝓceps aplor audebat a dño. sicut legitur in Io. xiij. Valde g̃ honorãdus est btus iohes. q̃ sic dilectus & amicus fuit regis. Quẽ diligebat inq̃t ihesus. Sic secretarius fuit regis. q̃ & recubuit in cena sup pectus ei⁹. Sic etiã familiar regis q̃ ꝑ oĩbus ausus fuit dicere. dñe q̃s est q̃ tradet te. Sic g̃ ꝓmo exaltauit illũ ꝑ ceteris in ꝓrogatiua familiaritatis.

¶ Scõo exaltauit illũ ꝑ ceteris i custodia matris. qr vginẽ vgini cõmẽdauit. Certe carissimi si thesaurarij regis rõne officij ꝑ alijs honorand. multomagis btus iohes exaltandus est & honorandus. qr celestis imperator ꝑciosiorem thesaur quez habuit. scz mrem suã sibi nõ alijs cõmendauit dicẽs. Ecce mater tua. Vñ crisi. Pape q̃to discipl̃m honorauit amore cui cũ ipse abiturus mrez suã discipulo tradidit. Vere multũ ipm dilexit quẽ matri filiũ deputauit dicens. Mulier ecce filius tuus. Ad honorem quippe & ꝙsolationẽ aliq̃s scoy. s. aplor dr Act. j. q̃ erãt in oratione ꝑseuerãtes cũ maria. Quãtus tunc exortus est honor & cõsolatio iohis de cõtinua cũ ipsa mansiõe Vñ de ipso dr. Accepit eã discipulus in sua. O quãta & q̃ dulcia ꝑ tot tpa cũ ipsa colloquia habuit. Vñ nõ mirũ si ipse velut aquila sup alios euangelista volans de verbi incarnatione altius scripsit. qr matrẽ verbi que eũ plenius instruere potuit secum ꝓseruauit. ¶ Tercio exaltauit illũ ꝑ ceteris in suauitate mortis. Vñ sup illud. Sic eũ volo manere dicit glo. Nolo eũ ꝑ martyriũ finire. ꝫ ex pectare eũ placidã sue carnis absolutionẽ. q̃n ego veniens recipiam ipm in eterna beatitudine. Hec est int aplos eius solius ꝓrogatiua. quia oes alij aplí martyrio finierũt. ꝫ de ipso scribit hieronymus q̃ cũ esset grandeuus & terminũ suũ sibi videret appropinq̃re. quocatis discipulis suis in defossum sibi sepulcrũ intrauit. & oratione facta. p̃ inestimabilem lucem que circũdederat eũ. vacuũ sepulcrũ inuenerũt. tã extraneus. sicut dicit hiero. a dolore mortis supple violente. qr beatus Aug⁹. dicit ipm mortuũ fuisse. q̃ a corruptione carnis inuenit alienus. qr caro illius sicut aliox in sepulcro nõ inuenit corrupta. iuxta illud ps. Nõ dabis sanctũ. t. videre corruptionẽ. Et licz frẽs charissimi beatus iohes dilectus xpi ꝑ passionem nõ finierit. passione tñ nõ caruit. Calicem cũ quẽ sibi xps ꝓpinauit dicẽs. calicem quem meũ bibetis. bibere nõ negauit. Unde durissimo exilio relegatus fuit. oleo decoctus. & veneno potat⁹ aliter cũ dextram celestis regni quã sibi mater ipsius a dño petiuit. nõ possedisset. Et hoc frẽs aduertite. q̃ si xps nepotibus suis & cognatis suis regnũ dare noluit sine tribulatiõe. & magis amico quẽ ita familiariter dilexit. multominus alijs dabit. qõ etiã in scipso oñdit. Oportebat eũ xpm pati. & ita intrare in gl̃iam suã. Vñ hiero. Quis inter reges iosia sanctior. & hic mucrone egyptio interfectus est. Quid petro paulo q̃ subiimus. & hi romanũ gladiũ cruẽ tauerũt. Et vt de oĩbus taceã dei fili⁹

sustinuit ignominiā crucis. Et tu btōs illos dicis q̄ delicijs t felicitatibus huius mundi pfruunt. In Esa. dicit. Populeus q̄ te beatū dicūt ipsi te decipiūt tali. scz beatitudine. quia in actib⁹ dicit. Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnū celoz. Ad qd nos perducere dignet.

De eodem.

Sermo. CXCIII.

Vidit illū discipulum quē diligebat ihesus Johēs vlti. Vis vbis btūs iohes sublimis t hūilis demonstrat. Sublimis in diuina dilectione quā tangit. cū dicit. quē diligebat ihesus. Humilis ex dilectionis non ostentatione. in signū cuius psonā suā subtrahit t tanq̄ de alio sic de se scribit. cū dicit. Vidit illum discipulū. Vere sublimis ex diuina dilectione. nā p oibus alijs inuenit ipm specialius dilexisse. Unde cantat ecclesia. Qui priuilegio amoris iobem dilexit apostolū Notandū em̄ q̄ ihesus xps dilexit generaliter oēs. specialiter iustos. specializ aplos. t ex eis specialissime aliquos. Dilexit oēs. sicut dr Sap. Diligis oia que sunt t nihil odisti eoz que fecisti. Hec aūt dilectio patuit in passione quā p oibus sustinuit. Eph. v. Qui dilexit nos t tradidit semetipm p nobis. Et in cāi. pec. Qui dilexit nos t la. nos a pec. in san. suo. Sed spāliter diligit iustos. Unde dicit glo. sup Malachyā. j. Illos deus diligit q̄ viaoz hostes sunt t iuste q̄dem. qz iustus dns t iust. dilex. Sz spālius aplos dilexit quibus dixit Job. xv. Diligatis inuicem sicut dilexi vos. Inter quos familiariter dilexit q̄tuor. petz t andreā iacobū t iohānem q̄ introducit loqui ei secreto. Marci. xiij. Luz sederet ihesus in monte oliueti ptra templū. interrogabāt seorsum. petrus t andreas iacobus t iohes. Sed ex his quatuor tribus se magis reuelauit. petro. iacobo. t iohānī. qui fuerunt in ipsius transfiguratione. Matth. xvij. In suscitatione puelle. Matth. v. Ex his tribus duobus se magis dilectione exponebat. s. petro t iohanni cū tñ cognati nō essent. q̄ simul ad sep̄ltū curr̄ut. Jo. xx. t in domū pontificis simul introeūt. t in templum ad horā orationis simul ascendūt. sicut habet in Act̄ Et dns hos duos p ceteris dilexit. In signum cuius vni ecclesiam. alteri matrem cōmisit. Sed adhuc petro in familiaritatis dilectione iohannē p̄epolluit. Unde cum cena super pectus eius recumbere fecit. dilectam matrem assignauit. p̄ditorem reuelauit. Hanc dignitatem attendens iohānes. nunq̄ in euangelio suo aliter q̄ dilectu m xp̄i se appellat. Sed pensandū q̄ nouem inueniunt dilecti t amatia dño in scriptura. Jacob Mal. j. Jacob dilexi. Item moyses Eccl. xlv. Dilectus deo t hominibus moyses. Item samuel Eccl. xlvj. Dilectus a dño deo suo samuel. Item Salomon. ij. Regum. xij. Vocauit nomen eius amabilis dño eo q̄ diligeret eum dns. Item adolescens quidam Marci. x. Intuitus eum ihesus dilexit eum. Item maria martham t lazarum Joh. xj. Diligebat ihesus mariā martham t lazarum. Item Johannem Unde supra. Vidit illum discipulū quē diligebat ihesus. In quo significatur q̄ diligit dns sibi vacantes t deo. Hi significant p iacob. De quo dicit Gen̄ xv. Jacob vir simplex habitans in tabernaculo. Item diligit de peccatis alios educentes. Et hi significant p moysen qui edurit filios israel de egypto. Item diligit in templo sibi deuote seruientes. Et hi per samuelē intelliguntur De quo dicit. iij Regū. v. Qui erat minister in conspectu dñi in templo. Item diligit que sursum sunt sapientes. Hi p Salomonem accipiuntur qui de sapientia cōmendatur. Item diligit diuine legi obedientes. Et hi per adolescentē qui dicit. hec oīa seruaui a iuuentute

mea. Item diligit deuote penitens. Hi p mariã. Itẽ diligit indigentibus sollicite ministrãtes. Et hi p marthã. Itẽ diligit in tribulatiõe patientes. Et hi p lazar infirmũ. Itẽ diligit mũdos carne siue innocẽtes. Et hi p iobem. F

Hec etiã reqrunt a nobis vt amet nos deus. Ũñ sm duplicẽ statũ fideliũ. s. cõtẽplatiuoz t actiuoz. hec nouẽ accipiunt t quatuoz ẽtẽplatiuus. t q̃ncq; actiuis aptant. Ad ẽtẽplatiuos ptinet sic dem deo t sibi intendere. alios de peccatis orando educere. in tẽplo dñi deuote fuire. q̃ sursum sunt sapere t q̃rere. Primo g̃ ẽtẽplatiuus debet deo t sibi intendere. Ũñ de iacob q̃ figurã gerit ẽtẽplatiui dr q̃ habitabat in tabernaculo. s. deo t sibi vacans. Et angelus mariã nõ inuenit vagantẽ. ß intra domũ sedentẽ t orantẽ. Psal. Vacate et videte qm ego sum deus. Exemplũ in pmp. c. xv. B. Itẽ debet alios de peccatis orando eripere. In huius figurã moyses post collocutionẽ cũ dño in solitudie frẽs suos eduxit de egypto. Ũñ Prouer. xxiij. Eos q̃ trahunt ad interitũ liberare ne cessես orando. Itẽ dr cũ samuele dño in tẽplo de deuote fuire. Ũñ dr de anna Luc. ij. q̃ nõ discedebat de templo iuncs. Ber. Cũ ad orãdũ siue ad psallendũ in templo intraueris fructuantiũ cogitationũ tumultũ extertius relinque. fieri eñ non põt vt aliq̃n cũ deo loquat. q̃ etiã tacens cũ toto corde fabulat. Item que sursum sũt dr sape. Ũñ ad Col. iij. Que sursum sunt sapite nõ q̃ sup terrã. Nihil ei terrenũ dr eis sape. Dz q̃ncq; residua actuis cõueniunt. Ad ipsos qdem ptinent mandata custodire. de negligentiys deuote penitere. indigentibus necessaria ministrare. tribulatõem carnis patienter sustinere. thoz imaculatũ custodire. Sed oĩbus his enũeratis iobes in dilectiõe sublimioz maioz ceteris inuemt. B

Ostendit etiã in pmissis verbis t hũilis cũ tantũ dilectõis bñficiũ sic de se tã q̃ de alio pnũciat. Vidit ingt illũ discipulũ quẽ diligebat ihesus. Dos eñ sanctoz est vt q̃toplus dei bñficijs attollũ tur. tanto plus hũlianf. sicut maria cũ mater dñi nunciaref. ancillã hũilem se dixit. t sicut abrã in Geñ. cũ frueref dei colloq̃o cineri se cõparauit. Rogem?.

De eodem. Sermo. CXCIIII.

Sic eũ volo manere donec veniaz. q̃d ad te. tu me sequere. Joh. vlt. Sic scribit ipe iobes euangelista cũ beatũ petr dñs de genere mortis sue certificasset dicens. sequere me. i. sequeris me p ꝯformitatez passionis. petrus aũt volens scire de fine ꝯfratris sui. scz iohãnis euãgeliste dño dixit. Dic aũt q̃d. supple patietur ꝑmissa verba rñdit dñs. Sic eũ volo manere tc. P

In q̃bus vbis duplex p̃rogatiua tangit. Una beati iobis. altera beati petri. Beati iobis p̃rogatia notificat q̃ maneat sine dolore in familiaritate amoris. t b cũ dicit. Sic eũ volo manere. Sed beati petri q̃ transeat de b mundo p ꝯformitatez passionis. t hoc cũ dicit. Tu me sequere. Utrũq; dei donũ. vtrũq; bonũ. ß manere q̃tius. sequi laboriosius. In p̃rogatiua aũt beati iohãnis de qua nobis nunc sm. triplex beneficiũ insinuat. Primo ei dñs notificat ad beatũ iobez volũtatis sue beneplacitũ. cũ dicit. volo. Secũdo sue ꝯuersationis certificat t ꝯfirma statũ. cũ dicit. sic manere. Tercio felicem insinuat exitũ. cũ dicit. donec veniam. Vere magnũ beneficiũ primũ. scz voluntatis diuine beneplacitũ. Si eñ regũ terrenoz beneplacitũ tantũ beneficiũ reputatur vt a plurimis appetatur. cũ tñ ipsoz voluntas nõ semp suũ obtineat intentũ. vt in remotione mali vel in p̃motione boni. Uellent eñ amicis suis vel vt nõ infirmarentur. vel vt nõ morerentur. vel si quid aliud cum tamen et in talibus circa seipsos voluntas

ipsoꝝ impediat. Oꝛto ergo fortius appetẽda est celestis regis benuolẽtia cuius voluntatis bñplacitũ semp ꝓsuũ cõsequit effectũ. Omia em̃ quecũq; voluit dñs fecit. In dicõne em̃ sua cũcta sunt posita. et nõ est q̃ possit resistere sue voluntati. Sicut dꝛ in hester. xiij. Nec em̃ voluntas si vult ab infirmitate liberat Ñ math. viij. Iesꝛosus cũ dixisset. dñe si vis potes me mũdare ꝛndit dñs. volo. et ꝛfestim mũdat⁹ ē. Nec etiã volũtas cũ vult i necessitate ꝓgit. O quot aduersa btũs Johannes hic sustinuit. Ipse in remotissimũ exilũ missus. ipse forti veneno potat⁹. ipse i feruẽti oleo decoct⁹. ꝑ in his oĩb⁹ nõ ꝓsumpt⁹. Nec mirũ q; hoc decreuerat diuina voluntas dicens. Sic eum volo manere tẽ. Nec est volũtas q̃ amicos sic ꝓmouet vt ad patris dextrã collocet. Unde iob. xij. Volo vt vbi ego sum illic sit et minister me⁹. Uere dixit et facta sunt. Jã ei iohãnes cũ fratre dextrã regis possedit quã p matrẽ quesiuit dicẽte. Dic vt hi duo filij mei sedeãt vnus ad dextraz et vnus ad sinistrã in regno tuo. O dñe doce nos facere volũtatẽ tuã. vt a tãto bñficio tue bentuolẽtie ñ excludamur.

J ꝛ Secõm bñficiũ est q̃ sue ꝓuersationis certificat et ꝓfirmat statũ. cũ dicẽ sic eũ volo manere tẽ. Nõ q̃m magnuz bñficiũ sit in nobis aduertam⁹. Certe nos ꝓmagno haberem⁹ si q̃s nos de genere mortis certificaret q̃ i bono statu terminare deberem⁹. Nescit em̃ hõ statũ. locũ. tp̃s. et gen⁹ mortis. q; nescit hõ statũ in quo moꝛiat̃ in caritate vel extra. vel in bono vl̃ in malo. Itẽ q̃tũ ad tp̃s nescit hõ vtꝝ iuuenis vel senex. diues vl̃ paup. cõpos mẽtis vel mente alienat⁹. Item dubi⁹ de loco nescit hõ vtꝝ moꝛiat̃ in aq̃ vl̃ in terra. vl̃ in p̃ria vel extra. Itez nescit hõ genus mortis sue vl̃ infirmitatis. vtꝝ suffocandus aq̃ vel occidend⁹ fulgure vl̃ tẽpestate. gladio vel subitanea morte. Eccl̃. Nescit hõ finem suũ. Et alibi. ix. Nemo scit vtꝝ amore vel odio dign⁹ sit. Exẽpluz ca. xij. J. Magnũ ergo et singulare bñficiũ bt̃o iohãni dñs exhibuit q̃n ipsuz de bona ꝓuersatiõe et de vita ipsi⁹ sine dolore certificauit dicens. Sic eũ volo ma. tẽ. Nec miꝝ. Tria em̃ habuit q̃ sp manebũt. s. virginitas. de q̃ aplus ad Coꝝ. vij. Bonũ ē si sic ꝓmaneat. Oĩ monũ em̃ nõ sp ꝓmanebit. q; nec nubent nec nubent. Math. xxij. Nec i,eo fuit q; volentez nubere dñs a nuptijs reuocauit. Uirgo em̃ est electus a dño Itez habuit caritatẽ. q; caritas nunq̃ excidet. Hãc oñdit be. iohãnes se hr̃e p ꝓsortiũ passiõis. Jo. xix. Cũ vidisset ig̃t iesus mr̃ez et discipulũ stantẽ quem diligebat dixit. Ecce mr̃ tua. tẽ. Oẽs em̃ alij fugerũt. Itẽ hãc oñdit p resurrectõis gaudiũ. Jo. xx. Currebant duo simul. s. petr⁹ et alⁱ⁹ discipulus. s. iohannes. et iohãnes ꝓcucurrit citi⁹. caritas em̃ vrgebat eũ. Certum est q̃ sp manebit ꝓtemplatio. et hec est optia ꝑs marie q̃ nõ auferet̃ ab ea. Hũc videm⁹ p speculm in enigmate. tũc aũt facie ad faciem. Hãc ꝓtemplationem exercuit q̃n fuit in spũ in dñica die. sicut dr̃ apo. ij.

R ꝛ Tercũ bñficiũ insinuat dñs per beatũ exitũ cũ dicẽ. donec veniã. Optie donec veniã. Quia nõ in carne ad patiendũ. q; tã venerat. Lu. xix. Uenit filius hois q̃rere et saluũ facere q̃ peri. Item nõ in mentem ad habitandum. q; tã merat. De quo Joh. ix. Ad eũ veniemus et mãsionẽ apud eũ faciemus. Sed donec veniã. in morte ad muitãdum. De quo Apo. vlti. Uem dñe iesu O q̃ felix exitus. O q̃ magnũ bñficiũ Primo ꝓpter ipsi⁹ iesu christi aduentum. Unde dicit. Donec veniã. Apparuit em̃ caro suo iohãni. Item felix exitus ꝓpter consortium. quia apparuit cũ discipulis suis. Item erit⁹ felix ꝓpter dulcem muitationem Uem dilecte mi. q; tꝰus est vt epuleris in conuiuio meo cũ frib⁹ tuis. De h̃ felici exitu dicẽ Hiero. Felix exit⁹ quo itur ad possidendum vitã eternã. Quo nos ꝓducere dignet̃. Exemplũ. ca. ix. J.

De Innocentibus. Sermo. CXCV.

Vidi supra mõtē syon agnũ stantẽ ⁊ cũ eo centũ quadraginta quatuor milia ⁊c. Apo. xiiij. In hac epla de pueris quorũ hic solẽnitas agit̃ tria nobis ꝓmendabilia oñdunt̃ vicz ipsoꝝ innocentia pena ⁊ gl'ia. Innocẽtia quã habuerũt q̃ notat̃ cũ dr. Hi sunt q̃ cũ mlieribꝫ nõ sunt coi. vir. ei sunt. Pena quã sustinuerunt cũ dr. Hi empti sunt de terra primitie deo ⁊ agno. Gl'a ad quã pueneruũt. cũ subdit. Vidi supra mõtẽ syõ ag. stantẽ. ⁊c. Et q̃ btũs Johã. in epla sua primo ait de ipsoꝝ gl'ia tãq̃ õ dignioꝝ. ⁊ nos ipaz tãq̃ dignioꝛẽ ꝓio oñdam. Quanta felicitas gl'e ipsoꝝ innuit̃ si vba b. Jo. i epla pẽsent̃. Nã felix gl'a ipsoꝝ ex loco. felix ex ꝓsortio. felix ex collegio. felix ex suauj cãtico. ⁊ felicissima ex dr insigno. Vere felix gl'a eoꝝ ex loco. q̃ sup mõtẽ syõ in quo hereditas celestis innuit̃. De quo monte Exo. xv. Introduces eos ⁊ plãtabis i mõte hereditatis tue firmissimo hitaculo tuo qõ opat̃ es dñe. Que dr mons syon. i. speculum. Ibi em̃ speculabimur sine enigmate. q̃ facie ad fa. Hic ẽ mõs de quo in ps. dr. Quis ascẽdet i mõtez dñi ⁊c. Itẽ felix gl'a ex ꝓsortio. s. agni q̃ vidi mãt agnũ stãtẽ. In quo xp̃i humanitas innuit̃. in q̃ hũanitate plenũ oi dulcedie gaudiũ ꝓsistit. Vñ pe. de hũanitate xp̃i loq̃ns dic̃. Ipse ẽ in quẽ angeli delectant̃ ꝓspicere. Et btũs. greg. Quid em̃ iocũdi? q̃ videre hoiez hoies ꝓditoꝛẽ. quẽ etiã angeli delectant̃ videre. De h̃ agno dicit̃ Esaie. xvj. Emitte agnũ dñe dñatoꝛẽ tre. Exẽplũ i. pmp. ca. x. B. Itẽ felix ex collegio. q̃ cũ eo. cxliij. milia. Q̃ delectabile ẽ in tã magna ⁊ btã societate eẽ siẽ dic̃ ps. Sic letantiũ oim hitatio ẽ in te. Itẽ felix ex regali insigno. q̃ hñtes nomẽ ei? ⁊ nomẽ pris ei? scriptũ i frõtib? suis. Itẽ felix gl'a eoꝝ ex suauj ⁊ singulari cãtẽ co. q̃ cãticũ nouũ cãtabãt. qõ suaue in cythare armonia designat̃. Quasi mãt cythaderoꝝ cytharizantiũ in cytharis suis. Itẽ fuit singl'are q̃ nemo poterat dicere cãticũ nisi. cxliij. milia. Nec mirũ. excesserũt em̃ alios i agni ꝓsortitate. q̃ puerꝫ cũ puero. ꝓgies cũ ꝓgie. martires cũ martire ꝓsortitatẽ habuerũt Sic g̃ prio felix gl'a innuit̃. B Scõo g̃ innuit ipoꝝ pena cũ subdit̃. Hi empti sunt ex hoib?. i. redẽpti a vinclo culpe in q̃ nati fuerãt ⁊ p̃ pcioso sanguie suo Baptizati sũt ei ⁊ mõati i sanguie sue passiõis. Quoꝝ passio siue pena oñdit̃ ꝓmẽdabil'. s. q̃ spãlis. ⁊ q̃ ꝓmordialis Spãlez oñdit cũ dic̃. ex oib?. q̃ nõ oib?datũ ẽ p̃ ꝑ ꝑ solis pueris de bethleẽ vt p xp̃o occiderent̃. Itẽ prioꝛdialẽ oñdit cũ dic̃. primicie. Christi em̃ ꝓthomartires sunt. ⁊ oẽs alios martires pcesserũt ꝑ q̃ nihil ꝓfuisset nec ꝓmẽdabile fuiss̃ sic pati nisi cã iusta fuiss̃ q̃ ñ pena ꝑ cã facẽ martirẽ. ⁊ iõ mox cãz pene eoꝝ subdit cũ dic̃. deo ⁊ agno. i. ad honoꝛẽ dei ⁊ agni. i. xp̃i. Ipse ei ad pdẽduz q̃rebat̃ ⁊ ipsi loco ei? occidebant̃. L Tercio innuit̃ ipsoꝝ innocẽtia cũ subdit̃. Hi sunt q̃ cũ mlieribꝫ ñ sunt coi. ⁊c. Et innuit̃ ipoꝝ triplex innocẽtia. s. carnis. cordis ⁊ oris. Nõ ei in carne habuerũt immũdiciã. q̃ cũ mlieribꝫ ñ sunt co. Nec in oꝛe failaciã. q̃ i oꝛe eoꝝ ñ est mucrũ mẽdaciũ. Nec in coꝛde maliciã. q̃ sine macla sunt añ thꝛonũ dr. Et nos frẽs carissimi si ad ipoꝝ gl'az ꝓgere cupi? ⁊ volum?. oportz vt p̃dicta triplicẽ innocẽtiã hẽam?. q̃ q̃s ascẽdet in mõtez dñi aut q̃s stabit i loco scõ ei?. s. innocẽs mãib? ⁊ mõo coꝛde. Itẽ penã sustinẽã? q̃ p mul. trl. oꝛ. nos ĩtrare i re. dĩ. vt dr i Act̃. Et sic ad gl'az. i. ad mõtẽ syõ vbi cxliij. milia, ⁊ agn? reqescũt pueniam? Ad qõ nos pduc. ⁊c.

De eod. Sermo. CXCVI.

Fuge in egiptum

futurū ē cū vt hero. q. pu. ad pden. cū Mathei. ij. ¶ Circa fugā xpi duo in p̄missis verbis notanť. Primo cū fuga p̄cipiť. cū dicit. Fuge. Scdo cā inferť. cū dr. futurū est cū ꝛc. ¶ Precipiendo ergo fugam dicit. Fuge. Hec cū fuga fuit in remediū. Unde notanduz q̄ triplex est fuga bonoꝝ ꝛ i triplex remediū. videlicz fuga in remediū carnalis tentatiōis. Itē fuga in remediū mūdane cōuersationis. Itē fuga in remediū hostilis psecutionis. ¶ De prima q̄ est in remediū carnalis tentatois dicit Apo. Coꝝ. vj. Fugite fornicationem. Cū cū cetera vincanť vicia pugnādo sicut dicit Hiero. luxuria melius fugiēdo q̄ pugnādo vincit. Est cū morbus contagiosus. Un ſm apl̄m Coꝝ. vij. Bonū est hoi mulierē nō tāgere. Qui cū tetigerit picē inq̄nabiť ab ea. Ecc. xiij. Hec fuga p̄signata fuit in fuga helye a facie iezabel. Reg. xix. Si q̄ helyas talis et tantus diuum cultus zelatoꝝ fugit mulierē. fatuus ē q̄ pugnādo credit vincere ipsaz. Exemplū in ꝓmptuario ca. xvij. C. ¶ De secunda vo fuga q̄ est in remediū mūdane cōuersatiōis dr zach. ij. Fugite a facie aquilonis qui est vētus frigid⁹. Refriguit cū in mundo caritas mltoꝝ. Un qui sibi adherēt s. mūdo. et hoc p amorē sicut dicit Jo. deū diligere nō p̄ñt. ¶ Here fugiēdus est mundus. qz ē tanq̄ dom⁹ rumosa de cuius parietib⁹ quotidie cadūt lapides subito. id ē. hoies p casus subitos et improuisos. et cū homies sunt sicut porci. qui licet clamēt ꝛ grimant cum vn⁹ subito securi ꝑcutiť. pterrit cū parum mox ad pastū redeunt vbi subito similiter occidunť. ¶ Est etiā mūdus hic velut domus plena muscipulis ad capiendū illos qui ad modū murū circa terram serpūt. Hab. xiij. Creature dei facte sunt in odiū ꝛ in tentationem aīe hominū ꝛ in muscipulas pedib⁹ insipientū. Un Ambro. Fructus mūdi ruina est. ad hoc stercorat vt cadat. ad hoc blanditur vt decipiat. ¶ Item mūdus iste est sicut domus plena laqueis ad capiendū viros religiosos. Ecc. ix. In medio laqueoꝝ ingredieris. Unde Johānes baptista licet in vtero fuerit sanctificatus. tamē mundanā cōuersationē fugiens antra deserti petijt. Hec fuga p̄signata fuit in fuga dauid. q̄ fugit in speluncam odollam vt latitaret ibi. Re. xxij. Exemplū in ꝓmptuario ca. vij. A. B. ¶ Tercia fuga ē in remedium hostilis persecutiōis. De qua dicitur hic. Fuge in egip. Non autem simpliciter passionem fugiebat qui pati aduenerat. sed quia nōdum tempus passiōis aduenerat. Adhuc enim mūdum nondum instruxerat verbis. nondum exemplo informauerat nondū miraculis illustrauerat. Un p mūdi vtilitate se adhuc reseruabat. hoc idē apostolis p̄cipiens quibus licet calicem passionis bibendū p̄dixisset. tamē p vtilitate hominū q̄diu possent ꝓtelando hostiles insidias declinarent. Cum inquit persecuti vos fue. in vna ciuitate fu. in aliā. Hec fuga p̄signata fuit in Beñ. vbi Jacob fugit a facie esau. De qua in Osee. xij. Fugit in regiones syrie. E ¶ Causa aūt fuge ostendit cum inferť. Futurum est enim ꝛc. Here futurum est vt sicut herodes puerū. sic diabolus designatus p herodē. querit puerum. id est. pure viuentem ad pdendum eum. Aduersarius vester sicut dicit beat⁹ Petrus tanq̄ leo rugiens circūit queres quem deuoret. ꝛc. Querit aūt sicut herodes triplicit̄er. sez fraudulenter. indeficiēter. ꝛ crudeliter. ¶ Fraudulenter. Unde dixit ad magos. Ite ꝛ interrogate diligenter de puero. vt et ego veniens adorem eū. Cum tñ hoc nō intenderet. Sic diabolus specie boni p̄tēdit transfigurans se in angelum lucis vt citius decipiat. bona quandoq̄ consulit vt malo fine concludat. Pro quo dicit apl̄s. Non enī ignoramus astutias illius. Pretendit enī pulcrum caput tāq̄ serpentis. sed venenatum. De quo dicitur in Ecclesiast. xxv. Non est iniquius

caput super caput colubri. Sic primis parentibus bona promisit dicēs Gen.iij. Eritis sicut dij.t nequaq̄ morieminī. sed fefellit. Exemplū in pmptuario.c. vij.ff. ¶Item querit indeficiēter. Pro quo dr.futuꝝ ē em̄.tē. Non solū enim in p̄nti q̄rit.sed futurū est vt querat.qz q̄diu sumus in hac vita tāiu nō desinit querere. Nō petrus bñ innuit cū in p̄nti dixit.pe.v. Aduersari⁹ vester tanq̄ leo tē. Nō em̄ dixit circūuuit. sed in p̄senti circūit. Unde q̄n putamus eum longe esse tūc ppe est. Exēplū in dyalogo de ep̄o q̄ cū diceret seruo pigritāti. Veni diabole exue mihi calceos . mox corrigie ceperunt dissolui. De hoc hēs in pmptuario.ca.ij.R. Itē querit crudeliter.qz ad pdēdū. Nō aliū q̄ hoiez intēdit pdere eternaliter. Unde ad hoc vt iesum pderet oēs pueros sibi coetaneos occidi p̄cepit. Sic et diabol⁹. Uñ tanq̄ leo ru.cir.que.quē deuoret. Sed debilis est hostis q̄ non pōt vincere nisi volentē. Uñ. Resistite ei fortes in fide. Ad quam nos iuuare dignet. Qui. Exemplū in pmptuario ca.ij.D.

¶De eodem.

Sermo. CXCVII.

Usq̄quo dñe sctūs et verus non vindicas sanguinē nostꝝ qui effusus est. Et dictū est illis vt requiescerēt adhuc modicū tp̄s donec impleret numerus fratrū coꝝ. Hec verba vt scribit btūs Jo. Apoc.vj.sunt ex pte coꝝ plata.q̄ p̄ testimonio christi sunt occisi. Ideo sensū hoꝝ vbozū de ipsis cantat hodie eccia In q̄b⁹ verbis duplex nobis tp̄s innuit Tēpus miscōie.t tp̄s iusticie. Tēpus iusticie qō est tp̄s iudicij notat in sanctoꝝ petitōe.cū dicūt. Usq̄quo dñe sanctus t verus nō vindi.san.nostrū.id ē q̄diu differs tp̄s iudicij in quo sanguinē nostꝝ vindicabis. Nō em̄ petūt sancti de psecutoribus suis in p̄senti vindictā.cū potu⁹ petant vt corrigant.sic patet in btō stephano q̄ p̄ persecutoribus exorauit.sed sciētes qz nō corrigētes se in p̄senti.in iudicio ꝺdemnabunt. ideo vt illud tp̄us citius veniat b̄ petunt dicentes. Usq̄quo dñe sanctus t verus tē. tūc em̄ letabit⁹ iustus cū viderit vindictā. Tēpus aūt miscōie notat in dñi responsione.cū subdit. Adhuc requiescite modicū,tp̄us tē. ¶Sed qz tēpus miscōie qō nūc est p̄cedit tp̄s iusticie qō erit in iudicio.ideo congrue de ipso primo ē p̄cedendū. Nō tp̄s in p̄missis verbis dupliciter describit.scz in q̄ntitate.cū dr.Modicū. Et in vtilitate.cū dr.Donec impleat numer⁹ fratrū. Hoc em̄ tpe cōplet numerus fideliū. Quātitas aūt tp̄is non magna sed pua ostēdit.qz modicū. Vere modicū tp̄s miscōie.qz nō semp fuit nec sp erit Incepit enim a primo christi aduētu quo p incarnatiōnē venit in hūc mundū et durat vsq̄ ad secundū ipsi⁹ aduētū quo veniet.siue p particulare siue p vniuersale iudiciū Uñ em̄ primū aduētū scz incarnatōis nō tp̄s misericordie sed potius tp̄s seuicie potuit dici.quia tūc dñs legit ostēdisse seuiciā fin oēm locū. In celo.in paradiso.in mōdo. In celo q̄n luciferū p vno cogitatu superbie mox de celo detecit.nec ei inducias ad penitendū vni⁹ hore dedit.de quo ysa. xiij. Itē in paradiso q̄n primos parētes p vnius pomi auaricia sine dilatione de paradiso eiecit.de quo Gen.ij Itē in mūdo q̄n p quozundā hominū luxuria totū mundū aqua diluuij delevit. In primo ergo puniuit superbiā In secundo auariciā. In tercio luxuriam. Hec tria quasi gen⁹ oim maloꝝ.sic dicit Jo.ij.in can̄.qz oīne qō est in mōdo. aut est ꝺcupiscētia car.tē. inuenit dñs in veteri testamēto frequēter punisse Cā ppter luxuriā her t onan occidit Gen.xxxviij. Itē ppter superbiā exercitū Senacherib incinerauit. Re.xix.et nabuchodonosoz in pecudē ꝺmutauit Dañ.iij. Itē ppter auariciā achan lapidauit. Josue.vij. Et i mīstis hec tria

puniuit. Hec mir. Non em̄ adhuc venerat ps̄ miscōie. adeo em̄ culpa clauserat celū q̄ pluuia miscōie nō poterat descēdere. Vñ sancti patres clamabāt illud ps̄. Dñe in celo miscōia tua. Sed ecquo verbū caro factū est attulit secū saccū miscōie. qz plen⁹ venit gr̄a ⁊ veritate. ⁊ rupto sacco corpis sui in passione. miscōia dñi plena est terra. Vñ iam nō sic sentit dñs. Et ꝟ patet. Quia q̄ prius p vno cogitatu supbie lucifer non tolerauit. mō multos non tm̄ in cogitatu supbiā hītes. sed etiā verbis ⁊ opibus p multa tpa tolerat. Itē q̄ furtum vnius pomi sine dilatione puniuit. mō rapinā ⁊ furtū pecor equor ⁊ hereditatū in multis p multa tpa tolerat. Itē q̄ ꝓpter luxuriā quorundā hominū totū mundū deleuit. mō pene totū mūdū putridū in luxuria tolerat. Hec mirū. est em̄ ps̄ miscōie. qō ps̄ nō est vindicte. sed vultatis. Ad ꝟ em̄ dñs mō tolerat peccatores vt ꝓuersi impleant numerū fideliū. Et hoc patet. Nā inter supbos paulū persecutorē eccie. Inter auaros matheū telonarū. Itē inter luxuriosos mariā magdalenam p multa tpa tolerauit. q̄ cōuersi sunt effecti de fidelibus numer⁹ scōr⁹ ꝓplētib⁹. Et hoc ps̄ nō durabit nisi vsq̄ ad ps̄ iudicij vel iustic̄ie. Nō ps̄ in petitiōe sanctor⁹ notat sicut dictū ē. cum dicit. vsq̄quo dñe sanct⁹ ⁊ verus ⁊c. ℣ Ps̄ iustic̄ie in p̄missis ꝟbis ostēdit terribile triplicater. s. ꝓpter venientis potentiā. iustic̄iā. ⁊ sapientiā. Potētia innuit in ꝟ q̄ dicit. dñe. Justicia in ꝟ q̄ ꝺr sanct⁹. Sapientia in hoc q̄ dicit verus. ℣ Et bñ p primū potētia innuit. qz hoc nomen dñs potestatis est. ⁊ req̄rit sub se inferius. p̄m hoc ip̄se merito dicit dñs. i. potens alterius. qz sibi curuat omne genu celestiū ter. ⁊ infer. ps̄. Quis similis tibi in fortib⁹ dñe. ℣ In eo aūt q̄ sanctus dicit bñ iustus intelligit. qz sanct⁹ grece a gyos quasi sine terra dicit. Vñ qz ipse pōt esse sine terra. i. sine terrenis. a iustic̄ia ꝓpter terrena nō declinabit. Vñ Prouer. vj. Nō accipiet ꝓ redemptiōe dona plurima. ℣ In eo aūt q̄ verus dicit. optime sapiens designat. qz ipse verus est q̄ nec fallit nec falli pōt. qō ꝓprium est dei. ps̄. Omnis hō mēdax. Deus aūt verax ē. qz iuxta ps̄. sapiētie eius non est numerus. Quia ḡ potens vinci non poterit. Et sic tollit fiducia potentū. qz se p potētiā eripe non poterunt. ps̄. Quis simil⁹ tui in fortib⁹ dñe. Et rndit. Non est fortis sicut de⁹ nr̄. Itē qz iust⁹ p munera flecti nō poterit Et hoc tollit cōfidentiā a diuitib⁹ q̄ in multitudine diuitiar⁹ suar⁹ gloriant. qz se diuitijs redimere nō valebūt. qz nō accipiet ꝓ redēptiōe dona pluria. Prouer. vj. ℣ Itē qz sapiēs falli nō poterit Et hoc tollit ꝓfidentiā a sapiētib⁹ qui in sapientia sua cōtra deū allegare nō poterūt. Deus em̄ scientiar⁹ dñs est. Regū. ij. De his tribus si placet loq̄ Req̄re in sermone. Tunc videbunt filiū. Secunda dominica aduentus.

℣ De sancto Vincentio Sermo. CXCVIII.

Vincēti dabo mā
na absconditū ⁊ dabo ei calculū candidū. ⁊ in calculo nomē nouum scriptū. qō nemo scit nisi q̄ accipit. Apo. ij. In his verbis ostēdit dñs q̄ ex merito vie conferet premiū patrie. Meritū aūt vie ostendit in cōtrarior⁹ deiectione. cū dicit. vincenti. Sed p̄mium patrie innuit in multiplici iocunditatis ꝓceptione. cū subdit. Dabo mānā absconditū ⁊c. ℣ Contraria aūt q̄ ab oibus p̄miū patrie desiderātib⁹ vincēda sunt. sunt tria. s. mūdus. caro ⁊ diabolus. Hec tria apls regna vocat respectu malorū in quibus regnāt dicēs ad Hebreos. Sancti p fidē vicerūt regna. Hec sunt regna q̄ sub figura filij isrl̄ tendētes ad terrā ꝓmissiōis vicerūt de q̄bus in ps̄. Seon regē amorre oz⁹ ⁊ og. regna. ⁊ oia regna chanaan. Seon inter ꝓtas calēs. ⁊ sigt diabolū q̄ adeo calēs

est ꝙ alitus suggestionū suarū prunas vomitis nostri ardere facit. Et apls ad Ephe.vj. suggestiones ipsius ignea tela appellat. Hic ē rex amoꝛreoꝝ. i. pctō rū. qz ipse est rex sup omnes filios ſsup bie. ¶ Q̄g interp̄tat congregans. t basan ꝓfusio. t sigt mundū t mūdanos q̄ nil intendūt nisi ꝓgregare paleā tpalium. Vñ in Exo. v. Dispsus ē pp̄us p totā terrā egipti vt ꝓgregaret paleam. Quibus t ꝓfusio cōuenit. qz teste apl̄o gloꝛia coꝛ in cōfusione q̄ terrena sapiunt. ¶ Chanaan interp̄tat humilis vl motus. t sigt carnē que de hūili materia facta ē. s. terra. vel dicit motus qz sp mouet spū aduersando. Hui⁹ regna sunt q̄nq̄ sensus coꝛpis. ¶ Et qz mūd⁹ caro. t diabolus in sctis regre cupiūt. ꝓtra eos diuersa mouet ꝑplia: ¶ Dum⁹ sez caro pugnat voluptate vt maculet sobꝛietatē. Propter qō caro cōcupiscit aduersus spm̄ et spūs aduersus carnē Vñ Aug⁹. Nullū peioꝛē sociuz habeo q̄ carnē quā inhabito. mecū vult coꝛonari. sed nō vult mecū decertare. O caro caro q̄re grauas aīaz q̄ tibi molesta nō est. nec tu effugies penā cū ipsa patiet̄ gehennā. Contra hūc hostē hoꝛtat nos petr⁹ dicēs. Obsecro vos vt abstineatis a carnalib⁹ desideꝛijs q̄ militāt aduersus animā. Hūc hostē Vincēti⁹ supauit. qz non solū carnis curā in desideꝛijs nō fecit. verūetiā carnis naturaz p patiētie inuertibilitatē excessit. t hoc q̄n dixit. Videbis me pl⁹ posse dei ōtute dū toꝛq̄oꝛ q̄ ipse q̄ toꝛq̄s. Exempluz in ꝓmptuario. ca. ij. ¶ Scōus autē hostis. sez mūdus. q̄ in maligno posit⁹ ē. pugnat malignitate vt frangat fidei firmitatē. Pugnat aūt duab⁹ manib⁹. sez dextra ꝓspitatis. t sinistra aduersitatis. pspis. s. allicies t aduersis terrēs Hic ē ioab q̄ amasę mentū dextra tenebat q̄si deo sculās eū. t sinistra moꝛtem intulit. O quot ꝓspa dacianus vincentio ꝓmittebat vt a fide resiliret. q̄ omnia ipse cū apl̄o pbi. ij. arbitratus ē tanq̄ stercoꝛa vt xp̄m lucrificaret. Itez quot aduersa ei intulit que omnia p magnanimitatē supauit. attendēs illud Math. x. Nolite timere eos q̄ occidūt coꝛpus et amplius nō hnt q̄d faciāt. ¶ Vera⁹ hostis sez diabolus pugnat calliditate Vñ t serpēti ꝓparat. Pretēdit em̄ pulcrū caput sed venenosuz. Bonū enim principiū sepe ꝓfulit vt malū finē inferat. De hoc serpēte t de capite ei⁹ dicit Ecē. xxv. Nō est caput nequius sup caput colubꝛi. Expluz ca. ij. Jul⁹ hostis astutias vincēti⁹ vicit. nō solū principes ydoloꝝ q̄b⁹ diabolus suggerebat qualiter eum toꝛquerēt despiciēdo. sed etiā alios ab ydolorū cultura reuocando. Et qz sic cōtraria vicit merito a victoria nomē vincentius q̄si pāgio habuit. ¶ Taliter aūt vincēti triplex p̄miū ꝓmittit dñs. vicz māna absc̄oditū. calculū candidū. t nomē nouū scriptū. In quib⁹ triplex bitudo insinuat In māna deitatis t hūanitatis fruitio In calculo cādido coꝛpis glorificatio In nomie nouo scripto. meffabilis dignitatis pceptio. ¶ Bñ aūt p manna diuinitatis t humanitatis delectabilis fruitio designat. qz de māna dr q̄ in saꝛe erat q̄si simile cū melle. Per similā humanitas intelligit̄. qz sicut simila anteq̄ ad saꝛorē suum ueniat multis tunsionib⁹ t cōtritiōibus ad h̄ deducit̄ Sic hūanitas christi añ glorificationē suam q̄n precipue delectabilis facta est multas tūsiones t contritiones sustinuit. Per mel aūt diuinitas innuit. Mel em̄ est dulce. mūdificatiuū. cōseruatiuū vltra modū sumptuz ledit. Sic diuinitas est dulcis. Vñ ps. Dulcis t rectus dñs. Mundificatiua ē. qz teste ysa. iij. Abluit soꝛdes filiaꝝ syon. Nemo enim peccata dimittit que sunt soꝛdes spūales nisi solus deus. Itē est cōseruatiua Omnia em̄ p xp̄m ꝓseruant inesse. Unde Act̄. xvij. In ipso viuim⁹. mouemur et sumus. Et sic mel vltra modū sumptū ledit. sic imoderata inquisitio diuinitatis. Perscrutatoꝛ em̄ maiestatis opp̄met a gl̄ia. Rone ḡ saꝛoris q̄si simila

cum melle in manna diuinitatis ⁊ humanitatis delectabilis fruitio promittitur. quia ex contemplatione vtriusq; hec dulcedo fruitionis resultat. Et dicit ꝺ manna absconditū. qz illa dulcedo erubescat omnē sensum. quia qđ ocul⁹ nō vidit nec auris audiuit. ⁊c. De hac delectabili fruitione dicit Bern̄. Eterna oīm bonoꝝ est solennitas facie ad faciem deū itueri. et⁹ dulcedie sine fastidio satiari. vt quē semp hñt semp habere velint et⁹ visione sine defectu pfrui. Ibi esse nostrū nō habebit mortē. ibi nosse nostrū nō habebit errorē. ibi amare nostrū nō habebit offensionē. Exempluz ca. ⁊. B. ¶ Et non solum hec beatitudo fruitiōis pmittit. sed etiā glorificationis corpis. ⁊ hoc in calculo cādido Calculus em̄ est lapis cādidus. paru⁹ et rotūdus. calcantibus durissimus. sic dicit ysidorus. Merito ergo p calculū corporis glorificatio designat. tum qz laudabus in quo claritas. tū quia solid⁹ in quo impassibilitas. tum quia rotundus i quo agilitas. Hec sunt tres dotes corpis que tangunt in libro Sap̄. iiij. fulgebūt iusti in quo claritas. et tanq̄ scintille in arundineto discurrēt. in quo agilitas. ⁊ regnabunt in eternū. in quo imortalitas siue impassibilitas. ¶ Promittit et tertiū. s. dignitatē honoris. cū dicit. et in calculo nomē nouū scriptuz. Hoc nomē est ppetuatio filiatōis. Nō em̄ erimus in patria vt seruī. sed vt filij. Habemus qđem in p̄senti vita hoc nomē q̄ sum⁹ filij. sed non est cōfirmatum. Unde quotidie illud petimus cōfirmari dicentes. Sanctificet. i. firmet nomen tuum. Et ecce pmittit cōfirmatio nomis. qz in calculo scriptū. id ē in glorificatione corpis. qz in corpe glorificato apparebit. q̄ ve filij sumus. Et bñ dicit q̄ nemo scit nisi qui accipit pter glorificationis incōprehēsibilitatem. Oculus enim non vidit deus absq̄ te. q̄ pparasti diligētib⁹ te. ysa. lxiij. Ad quod nos pducat.

De eodem. Sermo. CXCIX.

Si quis mihi ministrat me sequatur. ⁊ vbi ego sū illic ⁊ minister me⁹ erit. Joh. xij

¶ Quia ministri alioꝝ dñoꝝ pl⁹ q̄ ipoꝝ dñi habēt de labore ⁊ minus de honore. christus vt magis ad suum seruitiū alliciat oñdit ministros suos minorē h̄e laborē ⁊ eq̄lem cū ipso honorē. Tali q̄ dño q̄libet libēter deseruiret. Ubi iuxta hoc tria facit dñs in p̄missis verbis. Primo sibi ministrandū ostendit. cum dicit. Qui mihi ministrat. Secōo laborez ministri minorē suo innuit. cū dicit me sequat. Tercio eq̄lem honorē ꝓmittit. cū addit. et vbi ego sum illic et minister meus erit. ¶ Innuit ergo primo se talē cui est ministrādū cū dicit. qui mihi ministrat. licet em̄ mīti inueniant in hñti quibus est seruiendum sibi tñ potissime est ministranduz. ⁊ ꝺ triplici rone. vicz quia iustū. qz vtile. et qz honestū. De q̄bus trib⁹ require in ḡrta dñica aducentus i sermone. Sic nos exist. hō vt mini. xp̄i. ¶ Secōo minorē laborē ministri suo aboze oñdit. cū dic. Sequat me. Vult q̄dē dñs vt p eandē viā laboris p quā ipse ambulauit minister ꝓpter. sed nō vult vt minister in laboze ip̄m añ cedat vel de pari secū currat. sz sequat ip̄m. Hoc ip̄m petr⁹ in Can̄. ij. innuit cū dicit. Christ⁹ passus ē ꝓ nobis. vobis relinq̄ns exēplū vt seqūmi vestigia eius. Triplex aut vestigiū oñdit nobis btūs pe. oseqnt. q̄ xp̄s reliq̄t ministris suis vt ip̄m seqūnt. vicz innocētie. Un dic Qui peccm̄ nō fecit. nec inuēt⁹ est dol⁹ in ore ei⁹. Itē māsuetudis siue patie. Un dic Qui cū malediceret non maledicebat cū pateret ñ ꝓmi. Itē pfecte obedictie Un dic Tradebat aut iudicāti se iuste Adeo em̄ p̄i obediens fuit q̄ etiaz iniusti iudicis iurtas ñ declinauit. Qui ḡ ministrat mihi. p hec vestigia me seqūtur. ¶ Primo ergo sit minister immu-

nis a peccato. ps. Ambulās in via im macłata hic mihi mīstrabat. Ūñ. j. ad thi. iij. Ministrēt crimē nullū habētes Tales eñ vult dñs hr̄e ministros. Ūñ ad eph̄. j. Elegit nos añ mūdi ꝯsti. vt e. sci. s. mēte. ꝛ imaculati. s. coꝛpe in ꝯspectu ei⁹. s. in recta intentōe. in caritate vt s. totū ꝓcedat ex amoꝛe. ¶ Jtez mīster chr̄isti exēplo ei⁹ dz esse mās uet⁹ ad sustinēda ꝟba ꝛ verbera. Ūñ. ij. ad thi. ij Seruū dñi nō opoꝛtz litigare sz mās uetū esse. Et. ij. Coꝛ. vj. In oīb⁹ exhibeamus nosmetipsos sic̄ dei mi. i mlta patiēcia. Exēplū ca. vj. J. ¶ Jtē exemplo chr̄isti mīster ipse dz esse obediens. ps. Mīstri ei⁹ q̄ facitis volūtatē ei⁹. Et de ꝓmpto ministro dic̄. In auditu auris obe. mi. Talis eñ mīster est nō ꝓcrasti nās. cui adhuc son⁹ ꝓcepti ē in aure. et tā obedit i ope. Et nō solū deo dz obedire. sz etiā homi. i. plato. Nec solū bonis ꝑlatis sed etiā discolis. exēplo chr̄isti q̄ tradebat iudicāti se iniuste. Quantūcūq; aūt in his ꝓfeceris siue laboraueris xp̄m nō añcedis sed seq̄ris. Unde greg. Quē laborē reputabit oneroſum q̄ ꝑ se filiū dei recolit crucifixū. Quicq̄d nobis tpalis afflictōis ꝓpinat aduersitas. mhil toleramus si inspiciam⁹ quid biberit ad patibulū q̄ nos inuitat ad p̄miū. Exēplū in ꝓmptuario ca. xij. ¶ D. ¶ Et licet mīster seq̄tur in labore. eccl̄is tñ erit dño in honoꝛe. Ūñ subdit. Et vbi sum ego ibi ꝛ mīster meus erit. Sz vbi es dñe. Ego in q̄t in altissimis habito q̄tum ad regni locū. Eccl̄. xxiij. Jtē in re q̄e opulēta q̄tū ad cōuictū. ysa. xxij. Jtē in throni fastigio q̄tū ad ꝯsessum. ps. Thronus tu⁹ deus i seculū secł. ¶ q̄ magna est gl̄ia tua dñe Et rñdet dñs. Illic ꝛ mīster meus erit Illic inq̄t. q. in eodē regni loco. Unde math. xxv. Uenite bñdicti p̄ris mei pcipere. Jtē illic. q. in eodē mēse quietu. Lu. xxij. Ut edatis ꝛ bibatis sup mensam meā in regno meo. Nō ē mai⁹ primo. Jtē illic q. in ipsi⁹ throni ꝯsessu. Apo. iij. Qui vicerit dabo ei sedere mecū in throno. Et hoc est maxim̄. Adapta q̄liter beat⁹ vincēcius mīster chr̄isti fide liter ꝑ pdicta vestigia dñm subsecut⁹ ē et pdictū honoꝛē assecutus.

In cōuersione sancti pauli. Sermo. CC.

Ꝯas electionis est mihi iste vt poꝛtet nomē meū. Actū. ix. ¶ Hec ꝟba dñi ad cōmendationē sancti pauli sunt ꝓlata. In q̄bus duo ostēdit. Sācti pauli cōuersionē. cū dicit. Vas electōis mihi est iste. Et aliox ꝑ ipm instructionē. cū dicit. vt poꝛ. no. m. co. gē. ꝛ re. tē. ¶ Circa p̄mū. s. circa ꝯuersionē tria ostēdit dñs. Primo ꝓuententē dei miseratiōez cū dicit. electōis. Secō in ipso mor gre plenitudinē. ꝓpter q̄ dic̄ cū vas. Tercio officij eius auctoꝛitatē. cū dicit. mihi est. ¶ Bene cū dicit dñs vas electionis notat̄ p̄cuenies ꝯuersionē dei miseratio. Ipse eñ añ ꝯuersionē fuit vas cōtumelie psequēs eccl̄iā dei. ꝛ quidē vas aptū in interitu⁹. sed deus misēdo sustinuit ipm in mlta patiēcia. imo q̄ plus est. cū abūdanter exīstens emulator paternax traditionū ꝑ ceteris ꝺ saluatoꝛē se erigeret a dei misēdia ex ceteris psecutoꝛibus ē electus. Unde ꝛ ipse paulus nō sibi suā cōuersionē sz poti⁹ deo attribuit dicēs. ad Thi. j. Qui primo fui blasphem⁹ ꝛ psecutoꝛ. misēdiaz dei sum ꝯsecut⁹. Q̄ q̄ ꝯmendabilis est hec dei miseratio. Hec eñ ex psecutoꝛibus paulū seuissimuz elegit. et electum moꝛi eccie sue ꝓpugnacło posuit. Hec vicijs defedatā nō respuit. sic̄ ptz i maria magdalena q̄ etiā oīm apl̄oꝝ meruit eē apostola. q. prima oīm videre meruit resurgētē. Hec stulta ꝛ infirma mūdi elegit sprētis fortioꝛib⁹. sic̄ patz i petro piscatoꝛe. quē ꝺceptis regib⁹ ꝛ principib⁹ eccie sue p̄ncipē ꝯstituit. Et vt breuiter ꝯcludā. hic ē finis ꝛ p̄cipiū oīm opm ꝺi. q. miseratiōes ei⁹ sup oīa opa ei⁹. Sic ḡ in electione pauli miseratio

dei oñdit. ¶ In b aũt q dr. vas ostẽdit dñs in ipso gre plenitudinẽ. Respectu eiñ gre q in quersiõe repletus fuit dicit vas. Que gre plenitudo in actib? apl̃o rũ innuit. vbi dr q mox post quersionẽ repletus spũsctõ itrabat in synagogas affirmãs xpm esse deũ. Uñ ipe fuit illõ vas de quo Ecc. l. dr. Vas auri solidũ ornatũ oi lapide pciosõ. Aureũ fuit p sapiam. j. Cor. ij. Sapiam loqmur inẽ pfectos. s si impitus ymone nõ tñ scia Itẽ solidũ fuit. qz decoct? fuit igne tribulationis. Cor. xj. Ter ẏgis ccsus sũ tẽ. Itẽ ornatũ fuit oi lapide pciosõ. i. gra nãli t meritoria. ij. Cor. x. Hebre? sum. in quo notat graz nãlem. israelita sũ. in quo notat meritoriã. Itẽ ornatũ fuit b vas p bonã dispositionẽ. qz pfũ dũ fuit p humilitatẽ. Ego mãt sũ minus apl̃or. Latũ t amplũ p caritatẽ. Cor. vj. Os meũ ptz ad vos o chorinthi. ps Dilatatũ ẽ cor meũ. Itẽ mõm p ẏginitatẽ. Uñ. j. Cor. vij. De ẏginib? loquẽs ait. Volo oẽs hoies sic̃es mei esse. Innuit g dñs t suã miseratõz t pauli gre plenitudinẽ cũ dicit eũ vas electionis. ¶ Sz tercio oñdit officij ad qõ electus erat auctem. cũ subdit. mihi est iste. i. loco mei. fuit eiñ legat? a latere sũmi põtificis missus. i. xpi. De quo ipse in epla ad Hebre. ix. scribit. Xps assistẽs pontifex boni. Et tãto in auctate cõmendabili or q̃to in electiõe t missione gliosior. Alij eiñ a pli adhuc sũmo pontifice in vetri q? ẽm zacharĩ pphã sordidis exñte. i. in corpe adhuc mortali t passibili electi t missi sunt. ¶ Paul? vo post q̃ sũmus põtifex post resurrectionẽ tabernaculũ nõ manufactũ introiuit. t vestibus honoris indutus fuerat. ab ipso p raptũ est vocatus. Uñ cũ paulus ẏspectui ipsi? assisteret archana sibi celestia reuelãs. vicariũ suũ ad gẽtes ipm delegauit. Uñ ipse cor. scribẽs dicit. Legatione fungim̃ pro pro reconciliatõi deo. Bonus legat? t fidel? q nõ auz vel argentũ sitiebat. ẽ tantũ hoim cũ deo reconciliationẽ. ¶ O q̃ subdits t mirabilis mutatio dextre excelsi. qz ille q̃ sũmi põtificis tudcor legatus effectus fuerat i crudelitatẽ hoim. mor ẏuersus effectus est legatus sũmi põtifi celor in salutẽ t instructionẽ eorundẽ. Qua instructionẽ innuit dñs cũ statuz subdit vt portet nomẽ meũ cor̃ gentib? t regibus t filijs isrl̃. Qõ t vere fecit. portauit ei nomẽ xpi corde ore t ope. Cor de p tugẽ meditationẽ. Uñ t discipulis suis idẽ pcepit dicẽs. portate deũ i corde t corpe vro. Itẽ portauit in ore. t b p frequentẽ pdicationẽ. Uñ Cor. j. dic Predicamus xpm dei ẏtutẽ. Itẽ portauit in ope. t b p passiõis xpi repñtationẽ. Uñ ad Gal. vi. Stigmata iesu in corpe meo porto. t b triplici mõ portauit cor̃ tribus generibus hoim. s. cor̃ gentib?. i. greq q tunc gentiliẽ viuebant. cor̃ regibus. i. romanis. qui tũc vniuersũ mundũ regebãt. cor̃ filijs isrl̃ i. iudeis. q tũc q̃si solẽ deũ videbãt. Ipe eiñ fuit titulus passionis xpi q scriptus fuit lr̃is greq. latinis t hebraiq. q̃tũ ad tria pdicta genera hoim. Uñ t his tribus generib? hoiz. oẽs epl̃as suas scripsit. Prima ẽ ad romanos. vltima ad hebreos. medie oñs ad grecos. Cor̃ quib? oibus tãdiu nomẽ xpi portauit quousq ab ipis p noie xpi vita tpali p uat? fuit. t eterna iuenit. Ad quã nos p.

De eodẽ. Sermo. CCI.

Ecce nos reliquimus oia t secuti sumus te. q̃d g erit nobis. Math. xix. ¶ Quia beatus petrus pl̃aliter hec vba pposuit. p pendit nõ solũ p se ẽtiaz p sibi ẏsimilib? hec vba ptulisse. In quib? tria cõmendabilia tanguñt. viz malt deserti cum dicit. Ecce nos reliquimus oia. supple mala. nõ eiñ bona. ẽ mala sunt relinq̃nda. Scõo notat boni agressio. ibi. t secuti sumus te. Nil eiñ melius q̃ sequi dũm. sicut dicit Ecc. xxiij. Tercio subditur pio vtroq mercedis exquisitio ibi. Quid g erit nobis. i. quid inde erit no-

bis ꝑmꝫ. Et bñ primo notaꝫ mali desertio post bōi aggressio. qz teste greg. bonū meritorie nō agit nisi ꝓus malū deseraꝫ. Uñ ps. primo dicit. Declina a malo. t post. fac bonum. Hz notandū q̄ innuēdo mali desertionem innuit se apl's in cui' psone legit ecclia hec ꝟba nō vnū malū ꝫ plura reliquisse. Relict enī apl'us. sua suos. t seipm. Reliquit sua. i. tpalia. Uñ dicit ad Philem. ij. Dia arbitratus sū vt ster. vt xp̄m lucrifaccrē Itē reliquit suos. i. pentes. Uñ dicit ad Gal'. j. Cū aūt cōplacuit ei q̄ me segre. ex v. m. m. ꝓtinuo nō acquieui carni et sanguini. i. pentibus carnalib' t ꝓpinquis. Itē reliquit seipm. i. ꝓpriā voluntatē. t b̄ cū dixit. Dñe q̄d me vis facere q. d. patus sū voluntatē meā voluntati tue subdē. ℣ Bñ aūt beatus paulus qz xp̄m seq̄ voluit ꝓio reiecit tpalia. qz sic dicit Ber. ipa sūt onus. Uñ nudū xp̄m q̄ exultauit vt gygas ad curendā viam oneratus sequi nō potuisset. Uñ si ipsa nō deseruisset ab eis ne xp̄m seq̄ret tāq̄ a laqueo detentus fuisset. Uñ iob. xxij de auaro. Detinebit planta ei'. s. auari laqueo. t exardescet ꝫ cū sitis. Iste ē laqueus cū quo dyabolus venaꝫ auaros Uñ ad Thi. vj. Qui volūt diuites fieri incidit. t. t in la. dyaboli. Quādurus laqueus sint diuitie ptz in adolescente. Jo. xix. Cuius pedē. i. affectū cū saluatoꝛ noster ꝟbis salutarib' q̄si quibusdā instrumētis euoluere voluisset nō ꝓfecit. Abijt ille sicut legit Math. xix. tpalibus ligatus tristis post ꝟba saluatoꝛ erat em̄ hns multas possessiones. Unde pensate frēs in q̄nto piculo sunt q̄ m'ltis tpalibus sūt irretiti. t maxie quib' tpalia transierunt in affectum cordis. Pro quo btūs paulus ne ab ipsis illaqueaꝛet oia sua reliquit. Exemplū. c. ix. J.

℣ Reliquit etiaz suos. i. pentes. qz post vocationē ꝓtinuo nō acquieuit carni t sanguini. Legerat em̄ tanq̄ legispitus illud ꝓphetici obliuiscere po. tuū t do mū patris tui. Aliter em̄ cuāgeliū tāq̄ vas electōis ad aliox instructionē poꝛtare nō potuisset. Uñ Exo. iij. moyses cū ꝓeductiōe filioꝝ isr'a dño mitteret t ipse cū vxore t filijs pgeret. angelus cuaginato gladio sibi in via restitit. Displicebat em̄ dño q̄ ad tale officiuꝫ cū vxore t filijs pgeret. Pro quo moyses matrē cū filijs domi dimisit. Uñ beatus hiero. ꝓpter spūale exercitiū docet parentes ꝓtenendos esse dicēs. Licz pater in limine tactat. p calcatū pge prez siccis oculis ad vexillum crucis cuola. Exemplū. c. xvij. A. ℣ Item reliquit se ipm. i. ꝓpriā voluntatē q̄n dixit Act. ix Dñe quid me vis facere. Aliter em̄ nō potuisset sequi xp̄m. q̄ dicit in cuāgelio Lu. ix. Si q̄s vult post me venire ab. se metipm. Pro pria volūtas ē gubernaculū totius hois. Uñ dicit anselmus Quicq̄d faciūt alij sensus torū est iputandū volūtati. Uñ bñ dicit Ber. Tolle ꝓpriā voluntatē t infernus nō erit. Sic ḡ btūs paulus nociua deseruisse oñdit cū de ipso illud beati petri legit. Ecce nos reliquimus oia. ℣ Hz qz nō sufficit ad salutē mala deserere nisi sequaꝫ t bonū facere. iō cōsequenter boni aggressionē innuit cū dicit. Et secuti sumus te. Quō est pfectoꝝ. sicut dic Hiero. Nihil em̄ pfectius t vtilius q̄ sequi dñm. Uñ Ecc. xxij. Gloria magē sequi dñm. sic canis venaticus sequit ferā. Uñ spōsa in cant. viij. Filis esto dilecte mi capree hynnuloq̄ ceruoꝝ t Canis venaticus a rustico cane discernit p tria. qz circa ylia t lūbos ḡalis in quo ꝓtinentia. Lu. xij. Sint lūbi vr̄i pcincti. Os magnū in quo desiderij magnitudo. s. circa eterna. Aures latas t flexibiles in quo obedictie ꝓmptitudo ps. Audi filia t vide t inclina aurē tuā tē. Itē ps vtiumentū factus sū apud te Jumentū nō recalcitrat. ꝫ eque portat saccū cū fimo sicut cū muscatis. Et t'lis canis p tria insequit capreā vel hynnulū ceruoꝝ. ad vestigiū pedū. ad odorē. t ad sāguinis cruorē. Ad hec tria apli secuti sūt dñm. t nos seq̄ debemus. Et q̄d est vestigiū pedis nisi exemplū opis

Qui em̄ dicit se in xp̄o manere dz quē admodū ille ambulauit ⁊ ipse ambulare. s. in hūilitate caritate ⁊ hmōi. Item ad odorē etiā debemus seq̄. s. bñficioz. Cant. j. In odore vngentoz tuoz cur. Ungenta xp̄i. bñficia xp̄i. q̄ quidē infinita sūt. Itē ad vestigiū sanguis debemus sequi. Ipse em̄ sex vicibus sanguinē p nobis vt sequerem̄ vestigia ei⁹ fudit. Primo in circūcisione. Secūdo in oſone. Tercio in flagellatiōe. Quarto in coronatiōe. Quinto in crucifixione. Sexto in lancee pforatione. Sed tria sunt q̄ canis sequelā intercipiūt in trib⁹ p̄dictis. Primū est puluis q̄ operit pedum vestigiū. p quē significat abūdātia tpaliū. q̄ multū impediūt sequi xp̄m. Exēplū de adolescente q̄ sequi noluit. qz mlt̄as habuit possessiōes. Itē pluuia delet vestigiū cruoris p qua significāt delicie carnales q̄ delicie delent memoriā passionis xp̄i. Itē odorē fere quē hz canis facit pdere odor floris albe spine. p quā intelligit honor ⁊ gl̄ia hui⁹ mūdi. q̄ sicut flos cito decidit. ⁊ tm̄ intercipit odorē bñficioz xp̄i q̄ nunc exhibet ⁊ in futuro plenius exhibebit. Qui em̄ floris spine odorē intendūt. i. glorie hui⁹ mūdi. odorē capree siue hynnuli. i. xp̄i amittūt. Et ppt̄ea ap̄li vt xp̄m sine impedimēto ad p̄dicta tria sequi possent tria p̄dicta impedimenta penitus reliquerūt. s. diuitias. delicias. ⁊ honores. ⁊ secuti sūt dñm. ⁊ maxie talē dñm qui sequētes se. protegit. regit. ꝓsolatōibus refocit. promissionibus allicit. Protegit dicō seq̄ntes se. ne. s. eos aduersa supent. Un̄ puer. ij. Qui protegit gdientes simplicit̄. De hac protectione gl̄iabat dauid. Dñs illūr protector me⁹. a quo trepidabo. Itē seq̄ntes se regit. ne. s. a via cepta deuiēt. Un̄ puer. iij. Ducā te p semitas equitatis. Et in libra Sap̄. viij. dr. Justum deduxit dñs p vias rectas. Itē seq̄ntes se ꝓsolationibus reficit. ne. s. eos onus timor⁹ fuget. Un̄ ps. Secōm multitudinē doloz meoz in cor. m. ꝓso. t. leti. ai. m. Itē seq̄ntes se promissiōibus allicit. vt. s. alacrius festinet. Un̄ in Math. xj. Venite ad me oēs q̄ laboratis ⁊ onerati estis ⁊c. De his q̄uoz Ber. Si ꝓsistāt aduersū me castra nō timebit cor meū. qz protector me⁹ fortis. q̄tū ad primū gubernator sapiēs. q̄tū ad secūdū. ꝓsolator clemēs. q̄tū ad terciū. remunerator affluēs. q̄tū ad q̄rtum. Et post subdit. Securus g̃ in eū oēz sollicitudinē meā p̄icio. cui⁹ potentia nō frangit̄. sapia nō fallit̄. mia nō fatigat̄. affluentia nō estimat̄. Hūc g̃ ⁊ talē dñm ap̄li sē secuti R̄ Dz qz mali desertio ⁊ bōi aggressio meret̄ p̄mū. mox p̄mū exquirit cū subdit. Quid g̃ erit nobis. Et dñs premiū talū oñdit. cū subdit. In regeneratiōe cū sederit fi. ho. m se. ma. s. se. ⁊ vos iudi. ⁊c. Nō p̄mū in tribus oñdit dñs ꝓmēdabile. Prio in corpis gl̄ificatiōe quā innuit cū dic̄. In regnātiōe. hec ei regeneratio ē corpis gl̄ificatio. quā p̄mīsit in Math. xvij. Fulgebūt iusti sic̄ sol. Itē cōmendabile est ex labor⁹ refectiōe quā innuit cū dic̄. Sedebitis. i. ab oi labore q̄escetis. sic̄ p̄mīsit in Esa. xxxij. dicens. Sedebit pplus meus in tabernaculis fiducie in req̄e opulēta. Itē ꝓmēdabile est ex dignitatis p̄ceptiōe. quam innuit cū subdit. Judicātes. O q̄ta dignitas pauperibus xp̄i erit. q̄ ipm sunt secuti. q̄n assessores xp̄i facti. nō tm̄ reges ꝫ etiā ip̄atores iudicabūt. Judicabunt ei natōes ⁊ dñabūt pplis. sicut dr̄ in li. Sap̄. iij. Et postea regnābūt meternū. Exemplū. c. iij. o. Ad qō no p̄ducat⁹

Decode. Sermo. CCII.

Fidelis sermoz oī acceptiōe dign⁹. qz iesus xp̄s venit in hūc mūm pctores saluos facere quoz p̄m⁹ ego sū. j. ad Thi. j. Si q̄s suus seruū dñm hñs quē timeret ḡuiter delinq̄ret in ip̄m. ⁊ alios venies nūciaret sibi eundē dñm tam mansuetatū ⁊ p oia benignū effectū. O q̄ fidelis esz suo b̄ p̄mo ⁊ oī acceptōe dign⁹ Sic etiā pctōr cuilibz fidelis ē p̄mo ad

audiendũ ꝛ oĩ acceptõe dignus. qz xp̃s qui olim fuit seuus pctõribus mãsueta tus venit pctõres saluos facere. Uñ ꝟz b̃ in p̃missis v̊bis p̃t notari tria. Primũ est xp̃i õ pctõres ante aduentũ scutia. Pro cui⁹ absentia dr̃ pctõribus. Fidelis ꝓmo ꝛ oĩ acceptiõe dign⁹. Scõm est xp̃i in aduentu ad pctõres clemẽtia qz venit pctõ. sal. fa. quibus olim infensus fuit. Ꝟz tercũ est ip̃us clemẽtie euidentia. quã tãgit. cũ subdit. quoꝝ ego p̃mus sum. ℣ Quantũ g̃ ad primũ vt a pctõribus ꝓmo fidelis ꝛ oĩ acceptione dign⁹ indicet. xp̃i seuicia õ pctõres añ aduentũ demõstret. Adeo em̃ tũc peccatorẽ psecutus ẽ vt nullus ei locus tutus essz. nec in celo. nec in paradiso. nec in mũdo. In celo vt ptz in lucifero. quẽ ꝓpter pctm̃ deiecit de tanta altitudine in tantã ꝓfunditatẽ. de tãta pulcritudine in tantã deformitatẽ. de tanta felicitate in tantã infelicitatẽ. O q̃mag̃ videt fuisse seuicia. qz p vno cogitatu sup bie sic ip̃m mox deiecit q̃ nec ei spaciuz vni⁹ horе ad penitendũ dedit. De quo casu Esa. xiiij. Quõ cecidisti de celo lucifer ꝛc. Itẽ in paradiso qñ primos pentes ꝑ vnius pomi auaricia sine dilatione ꝛ sine pnie exhibitiõe de paradiso eiecit. De quo in Geñ. ij. Itẽ in mũdo qñ ꝑ quorundã hoim luxuria totũ mũdũ aqua diluuij deleuit. In primo g̃ puniuit superbiã. In scõdo auariciaz. In tercio. s. in modo luxuriã. In his tribus pendet oĩe factũ sibi ꝓriũ. qz sicut dicit iob̃es in prima Cañ. ij. Oĩe qd̃ est in mõdo aut est ꝓcupiscentia carnis. ecce luxuria aut ꝓcupiscentia oculoꝝ. ecce auaricia. aut superbia vite. ecce superbia. Hec tria g̃ q̃si genus oĩm maloꝝ inuenitur dñs in veteri testamẽto acriter puniuisse. Nãher ꝛ anon in geñ. ꝓpter luxuriã occidit. In iosue ꝓpt̃ auariciã nachor lapidauit. Et in Esa. ꝓpt̃ superbiã exercituz sennacherib incinerauit. ꝛ nabucho. in pecudẽ cõmutauit. ℣ Ꝟz ecce fidelis ꝓmo ꝛ oĩ acceptione dignus pctõribus. qz iesus xp̃us qui sic videbat pctõres psequi ex seuicia. venit pctõres saluos facere ex clemẽtia. Propter quam saluationẽ peccatoꝝ medicũ se vocat. Math. ix. Non est opus valentibus medicus. ꝛ. ma. ha. Et Aug. Magnus venit medicus. qz magnus vbiq̃ iacebat egrotus. Et qz clemẽs fuit medic⁹ clementer venit pccõres saluos facere. Venit em̃ cũ pixide corꝑis sui quã velut verus vnguentarius ꝓfectis ex oĩibus spẽbus padisi pigmentis repleuerat vt eas in hunc mundũ ad infirmos reportaret. de cui⁹ plenitudie post aptiõẽ pixidis. nos ocs accepimus. sic dicit Jo. j. Sicut em̃ vtus medicine non sentit nisi in aptione pixidis. sic in apertiõe pixidis h⁹ ex vtute medicine totus mũdus curatus fuit. ita q̃ ille qui pixidem prio aput vtutẽ sensit. s. longius. tradit em̃ cecus añ fuisse ꝛ tunc illũinatus. Et hanc medicinã ꝓfecerat medicus qui seip̃m curauit tercia die a mortuis resurgendo. Hic est medicus q̃ est honorãdus ꝓpt̃ ipsius magnã clementiã quã oñdit ꝓpter nr̃am multimodaz infirmitatẽ. Quis em̃ medicoꝝ est tãte intelligẽtie vt g̃uiter infirmũ sine infirmi ꝓpessione curaret. aut si b̃ nõ posset tũc illud qõ infirmus pati deberet ꝑ infirmo sustineret. Ecce nr̃ clemẽs medicus vtrũq̃ fecit. Johãnũ em̃ genus sine ipsius ꝓpessione sanauit. imo q̃tuoꝝ pcipua q̃ a medicis infirmis ponunt ipse infirmo cõpatiẽdo in seipso ꝑ infirmo ptulit. vtz longã dietã suãdo. q̃dragintа em̃ dibus ꝛ noctibus ieiunauit. Itẽ sudorẽ sanguinis ꝑ totũ corꝑus sudando ita q̃ in terrã defluxit. Itẽ potiõem amarã sumẽdo. vinũ. s. myrratũ. ꝛ acetũ cũ felle mixtũ. Ultimo minutionẽ durã patiendo. ꝛ b̃ nõ in vna vena. ꝛ in manibus ꝛ pedibus ꝛ in latere. Vere dura minutio. qz duro flebotomo. s. lãcea ꝛ clauis. quib⁹ impij minutores nõ ex ignorãtia ꝛ ex seuicia prius foderũt q̃ pcusserũt. tux illud ps̃. Foderũt manus meas ꝛ pedes meos. Et ex hac sanguinis minutiõe infirmus prio curat⁹ fuit

qđ ipe medicus oñdit sub q̃dã sititudíe dicens p ppbam. Sitis facr' sũ pellicano. Nec auis cum pullos suos. eo q̃ ipsam de nido detrudere volũt occiderit postea p puer' dolens rostro suo latus suũ aperit. ñ pulli ex sanguinis vtute quo respersi fuerint reuiuiscunt. Sic deus cũ adã & euã q̃ pulli sui fuerunt p creationẽ & de nido paradisi q̃ ipm detrudere vellent. sititudinẽ deitatis rapere cupientes. ipsos occidit scz mortez corporalez & spũalem infligendo. & latere apto in passione sanguis vtute nos viuificauit. Vñ ad Eph̃. j. In quo hẽm' redẽptionẽ p sanguinẽ. Sic g̃ tã q̃ clemens medicus venit pcores saluos facere. Exemplũ. c. xj. B. Sed hui' clemẽtie euidentiã innuit. cũ subdit. Quos ego primus sũ. i. de pcipuis pcoribus quos curauit. Nec em̃ nos infirmi peccatis de medici desperaremus sanatõe in signũ & in euidentiã clemẽtie sue de q̃libet gẽi pcor̃ infirmitate curauit aliquos. Sicut de luxuria curauit mariã magda. De auaricia matheũ teloneariũ. De supbia & fastu paulũ ecclesie psecutorẽ. Propter qđ paulus dicit quos. s. pcor̃ ego primus sũ. Quia g̃ tã efficax & clemẽs est medicus adeamus & nos frẽs q̃tũcũq̃ pdictis peccatis debilitati cũ fiducia ad thronum clemẽtie ei'. Potens ẽ em̃ & nos saluare in pñ. sic & ipsos saluauit. a culpa. & in futuro a miseria collocãdo in pria vbi & ipsos collocauit. Qđ nobis pstet.

In purificatione sctẽ Marie vginis. Sermo. CCIII

Statim veniet ad templũ sanctũ suũ dñator quez vos q̃ritis & angelus testamenti quẽ vos vultis. Mal'. iij. In his verbis ppbe & hodierne ecclie duo nobis tanguñ. vicz saluator' venerabilis aduentus. cũ dic̃. Statí veniet ad tẽplũ sctm̃ suũ dñator & angelus testamenti. Et sctõrũ patz circa ipsius aduentũ ineffabil' affectus. cũ dic̃. Quẽ vos q̃ritis & quez vos vultis. Loquit̃ em̃ sctis pribus q̃ ipsi' aduentũ toto corde desiderabant dicere venerabilis saluator' aduent' si pensẽt psona venientis & locus. Nam q̃tũ ad psonã venerabilis est ipsius aduent' ppt̃ aduenientis imensitatem. qz dñator & angelus testamenti. Quãt ũ ad locũ venerabilis est ppt̃ loci ogruitatẽ qz veniet ad templũ sctm̃ suũ. Volens g̃ ppba innuere saluator' venerabilem aduentũ q̃tũ ad primũ. s. q̃tũ ad psonã oñdit tripliciter venientis imensitatez qz vere imensa venientis sublimitas. qz dñator. imensa hũilitas. qz angelus. i. nũcius. magna hũilitas. qz ipse dñator volut esse nũcius. Item imensa vtilitas. qz nũcius nõ pue rei ß magne. qz testamenti. qđ q̃magnũ sit patebit in psecutione. Est g̃ imensa venientis sublimitas. qz dñator. Dñator em̃ ppie dr̃ q̃ a nullo ß a quo alij dñium hñt. qđ ppie soli deo puenit. Non est em̃ ptas nisi a deo. Ro. xij. In hẽ g̃. q̃ venientez salutorem dñatorem asserit manifeste ipm esse deũ oñdit. Vñ glo. Dñator. qz oim creator. In cuius signũ sic dicit Bre. o ía clemẽta sibi obsequiũ pstiterũt. Celi obsequiũ tã q̃ dñatori suo pstiterunt cũ in ortu suo pmus stellam miserũt. Mare obsequiũ pstitit cũ sub plantis ei' se calcabile pbuit. Terra obsequiuz pstitit cũ tpe passionis eius monumẽta apta sunt & petre scisse sunt. q̃si murias dñatoris sui sustinere nõ valentes. Infernus obsequiũ pstitit. qz eos quos ab antiquis tpibus tenuerat ipo veniente reddidit. Intuemini g̃ carissimi q̃m imense sublimitatis sit cui oñe genu flectit̃ celestiũ terrestriũ & infernor̃. Nec mir. qz est oim dñator. Conseq̃nter oñdit eius hũilitas. qz angelus. i. nũcius. qđ factus est p hũanitatis susceptionem. Hãc em̃ imensaz dñatoris hũilitatiõem vocat ap' exinanitionem. Phil'. ij. Exinaniuit inq̃t semetipm̃ for. Sui accipiens. Vere exinaniuit qz dñator factus est suus, excelsus factus est hũilis

imensus factus ē localis simplex fact9 ē ꝓpositus. imortalis factus ē mortal'. ¶Pensate charissimi q̄ta sublimitas ad quantā hūilitatē deuenit. Sūmus em̄ oim. sicut dicit Bern̄. factus ē infimus oim. qñ dñator oim factus est angelus i. nūcius hoim. Hic est nūcius de quo in ꝓuer. xxv. dr. Aqua frigida aie sitienti. nūcius bonus de terra longiqua Terra lōginqua de qua hic nūcius venit est terra viuentiū. De q̄ ps. Credo videre bona dñi interra vi. Que quidē terra longinqua dr ꝓpter hoiem. q̄ ab ea post pcm̄ longe distabat. Certe longe diceret distare illa regio ad quā laborans ꝓmuc nō peruenire infra duos vel tres annos. Et ecce hūanū genus nō dico duobus vel tribus annis. sed q̄nq̄ milibus annoꝝ in pegrinatiōe laborans illuc peruenire nō potuit. De q̄ pegrinatione dauid. ¶Peregrinus sū apd̄ te sicut oēs pres mei. Et licz nō posset peruenire. more pegrinoꝝ illuc quo tēdebant peruenit desiderabant. Quēadmodū inquit ps. desiderat ceruus ad fontes aquaꝝ. ita desiderat ania mea ad te deus. Sitiuit in te ania mea. Sed ecce aie sitiēti sctoꝝ patꝝ. aqua frigida sitiz ipsoꝝ reuelans venit de terra longinq̄ Ecce symeon iustus cui9 aia multa siti laborabat dicens. putas videbo. putas durabo. o si inuenirat me illa natuitas. hodie p nuncū aque frigide a sitis labore se relcuatum recognouit dicens. Nunc dimittis dñe seruū tuū in pa. qui. s. mlts desideriis laborauit. ¶ Bene g̃ aqua frigida aie sitienti hic nuncius bonus de terra longiq̄. Et dicit nūcius bonus. qz ipse vere fuit bonus. qz essentialr bonus. nemo em̄ bonus nisi solus deus. et ipe fuit deus. Item dr bonus nūcius qz bona nūcians. Nuncq̄ em̄ q̄tūcūq̄ de terra longinqua q̄tūcūq̄ aie sitienti nō libenter videnē. si aduersa nūciant. Sz hic nūcius tā imensi bont est nūcius q̄ hō alīs nō credidissz nisi ipse dñator angelus. i. nūcius fuissz Est em̄ angelus testamti. Testamentū est scriptura ꝓtinens vltimā possessoꝝ voluntatē exprimens q̄d cui q̄tū ve relinquat. Hic euangelū xpi maxie dr testamentū. qz ibi expsse possessoris regni celestis vltima voluntas ꝓtinet. qō etiā morte testatoris ꝓfirmatū est. Ubi em̄ testm̄ ē sic dicit apls ad Hebre. ix. mors necesse est vt intercedat testatoris. Unō in Luca dicit. xpe passiōis. Hic est calix testamentū meū. scz ꝓfirmans. sicut dic glo. Videamus g̃ in euāgelio testamentū ab ipso dispositū et ordinatū. Ita dicit discipulis tempe mortis suc. Luc. xxij Vos estis q̄ pmansistis mecū in tēptatiōibus meis et ego dis. vo. sicut dis. mi. pr mr. vt edatis et bibatis sup mensam meam. Hic carissimi dñs in vltima volūtate ꝓstitutus in regno suo tanq̄ verus possessoꝝ exprimit. q̄d cui q̄tū ve. relinquat. Cui vobis inquit. qui pmansistis mecū in tēptatiōibus. Quid disponis talib9 dñe Dispono inquit vobis regnū nō tpale et transitoriū sed regnū qō non est de hoc mundo. De quo dauid. Regnū tuū regnū oim seculoꝝ. Sed q̄tū dñe. vtrum ptem regni vel totū regnū. Sicut inqt disposuit mihi pater meus. quē. s. ꝓstituit heredē vniuersoꝝ. ita et ego dispono vobis. s. vt habeatis vniuersum regnū Sed ne terreret quis tā magnū regnū suscipere timens regni sollicitudinē et labozem quē reges solent p defensione regni sui hre. ostēdit illius regni officiū nō ꝓsistere in sollicitudie vel labore. sed in sūma delectatiōe. vt edatis inquit et bibatis. et hoc sup mensaz meā. nō aliā qō est signū magne dignitatis in eadē mensa comedere cū impatore. Mensa ista sicut dicit glosa. est eterna iocunditas. O quot fercula delicata abūdant in mēsa ista. Tacco de alīs. sic de societate beate virginis et angeloꝝ. et de illa delectabili loci amenitate. et de alīs q̄ pluribus. si nullū aliud ferculū ibi esset q̄ visio dei sufficeret. Dñe dicit Philippus Joh. xiij. ostende nobis patrem et sufficit nobis. Exemplū. c. x. ¶ Carissimi illud ferculū adeo suaue est et dulce

q̄ sulli q̄ in inferni amaritudinibus sūt de eo ad vnā guttaz gustarent. sic pene eoz dulcozarent q̄ nihil de ipsis senti, rent. Ecce frēs q̄gliosum statuit testm̄ Sz q̄s est tā imensi testamēti executoz. nullus vtiq̄ fidelioz q̄ ipe dñator. Añ post resurrectionē dixit marie magdale ne. Vade dic fribus meis tanq̄. s. regni qđ ipis delegauit coheredibus. Ascēdo ad patrē meū ꝛ pa. ve. Et alibi. Vado parare vobis locū. quē. s. in testō delega, uit. Carissimi ad h̄ testm̄ magnū ꝛ nos respectū h̄re dēmus dūmodo tales sim? q̄libus dispositū est. Dispono inq̄t dñs vobis qui p. m. in tēp. m. Ergo temptationū ꝛ tribulationū q̄stantia illō testm̄ pmeret. Añ in Apoc. Ecce dyabolus missurus est ex vobis in carcerē vt tem ptemi ꝛ hēatis tribulationē. Et sequit Esto fidelis vsq̄ ad mortē ꝛ dabo tibi coronā. Nō est ꝓtra multos q̄ nō dico ad mortē ꝑ etiā modico tpe tēptationi, bus resistere nolunt. Talibus nō cedit testm̄. Vobis inquit dñs dispono qui p mansistis mecū in tentatiōibus meis. Et nō sine cā dicit in tentatiōibus meis. vt oñderet q̄ etiā ipse dñs gr̄e p tentatio nes ꝛ tribulatōes illuc intra. Si g̃ xp̄m oportebat pati ꝛ sic intrare in gloriam suā quō nos credimus intrare sine tri, bulationibus gloriā alienā. Certe iacobus ꝛ iohes frēs dñi. qz illud testm̄ sin̄ labore possidere voluerūt q̄fidētes de cognatione ꝛ dicētes. Dic vt vnus sede at ad dextrā ꝛc. Audierūt. Nescitis q̄d petatis. qz sine debita via illuc intrare voluerūt. Añ reduxit eos ad debitam viā dicens. Calicē quidē meū bibetis. Nullū ei saluator adeo habuit dilectū cui aliq̄ suū delegaret testm̄. Añ hiero. Quid inter reges iosya sanctius ꝛ hic mucrone egyptio interfectus est. Quid petro pauloq̄ sublimius ꝛ hi romanū gladiū cruentarūt. Et vt ō oibus taceā dei filius sustinuit tḡmini crucis. ꝛ tu bonos illos putas q̄ delicijs ꝛ volupta tibus pfruīt ꝑ multas g̃ tribulationes oportet nos intrare in gl̃az dei. Exem, plū. c. xvj. D. E. Ad quā nos.

De eod. Sermo. CCIIII.

Veniet ad templū sctm̄ suuz. Mal. iij. In pmissis vbis oñdit ꝓba saluator nr̄ aduentuz venerabilē q̄tū ad psonā ex imensa ve nientis sublimitate. qz dñator ex imen sa h̄umilitate. qz angelus. i. nūcius. ex im mēsa eius vtilitate. qz āgelus testamēti In his vo vbis oñdit ipius venerabilē aduentū q̄tū ad loci ꝓgruitatez cū dic. veniet ad templū sctm̄ suū. E Nō g̃ triplex templū venerabile ad qđ salu ator venit. Templū singulare. s. vter? beate vginis. Templū māle. s. qđ fuit hierosolymis. Tēplū spūale. s. aia cuius libet fidelis. Venit g̃ saluator nr̄ dña, tor ꝛ āgelus testamēti ad h̄ triplex tem plū. ꝑ differenē. Ad primū venit p occul tā carnis assūptionē. Ad secundū p ma nifestā ipsi? oblatiōez. Ad terciū venit p ipsius bñficā pñtationē. Veniemus inquit in iohe ꝛ māsionē apud ipm fa ciemus. V De prio tēplo. s. beate vgis dicit ps. Sctm̄ est templū tuū dñe mira bile in equitate. Vere bn̄ dic cā templū qz sicut dicit Esa. templū dr̄ q̄si tectum amplū. qđ vtiq̄ ipsa fuit. qz quē totus non capit orbis in sua se clausit viscera factus hō. Et ꝓpha nō solū dicit tēplū ꝑ addit. sctm̄. qz p spūm sctm̄ ꝓsecratum. Spūssanctus inquit angelus supueni et in te ꝛc. Et ideo multū venerabile. Sed in cuius veneratiōe fuit ꝓsecratū. Non vtiq̄ petri vel pauli vel alicuius alteri? sancti ꝑ in veneratiōe sctī sctōy. De quo dr̄. j. Regū. ij. Non est sanctus vt est dñs. Añ subdit ps. Tuū. i. ꝓpter tuā veneratiōnē cōsecratū. Et in alijs tēplis ponit imago vel depingit illius sancti in cuius veneratiōnē ꝓsecratum est. In hoc aūt templo sacratissimo nō imago saluatoris. ꝑ veritas rei. qz ipse dñs in templo sctō suo. Añ Ecc. xxiij. in psona beate vginis dr̄. Qui creauit

me requiescit in taber. meo. Et hoc templū ornatū fuit nō cortinis vel picturis. ꝑ virtutib⁹. Vñ subdit. mirabile in equitate. i. in iustitia q̄ generalis est ad oēs virtutes designata ꝑm beatū Augu. p quartū fluuiū paradisi qui circuit oēm terrā. Ad hoc venerabile templū vt dixi. venit dñator in incarnatione. vt magni consilij angelus. natus de virgine nobis visibilis apparens vt testamentū cuius erat nuncius intimaret.

De secundo vero templo scz materiali dicit in ꝑmissis verbis. Statim veniet ad templū sanctū suū quod tali die contigit, qñ scz a deuotis parentibus oblatus in ipso fuit. & a sanctis ipsum deuote expectantibus letanter susceptus quorū letam susceptionem in introitu missę ecclesia repsentat exclamans. Suscepimus deus misericordiā tuā in medio templi tui. quasi dicat. Illum qui olim patriarchis ꝓmittebat. quia omnia in figura cōtingebant illis. Item illum q̄ qui in celis occultabat. & tamen a fidelibus pstolabatur. Unde inquit Esa. Utinā disrūperes celos & descenderes. Illum in q̄ & talez nos suscepimus. Et vocat eum misericordiā. sicut dicit glo. nō iustitiā. non potentiā. vt ostenderet q̄ siue ipsius incarnatiōem siue in templo oblatiōem. siue ipsius passionem. vel quicquid aliud quo ꝓ nostra salute fecit totum ex misericordia fecit. Non ex opibus iustitie inquit aplꝰ ad Thi. iij. que fecimus nos. ꝑ ꝑm suam misericordiā saluos nos fecit. & hoc in medio templi tui. b̄ est hierosolimis vbi erat templū. Et dicit magister in hystoriis q̄ pbi de meditullio terre inquirentes. hierlim in vmblico terre esse inuenerūt Vñ dñs q̄ ꝓ salute totius mundi venerat in medio oīm offerri & pati voluit. Iuxta illud ps. Operatus est salutem in medio terre. Et illud templū venerabile quia sanctū. qz ab ipius vicario id est episcopo est consecratum. Et hic q̄tum placet potes loqui de priuilegio tēpli materialis & de violatoribus priuilegij & imunitatis ecclie.

De tercio vo templo scz spūali quod est q̄is fidelis aīa dicit apostolus ad Cor. iij. Nescitis qz templū dei estis & spūs dei habitat in vobis. Hoc templū venerabile est qz sanctum. Templū dei inquit apostolus sanctū est qđ estis vos. De q̄ veneratione inquit Aug⁹. Honorate deū in vobis inuicem cui⁹ templa facti estis. Vñ violatores templi hui⁹ canonem late sic incurrūt. Si quis inquit apostolus templū dei violauerit dispdet illum deus. Et mox subdit rōnem. Templū enī dei sanctū est &c. O quot sunt in hac dura sinia. qz oīs in mortali existentes. qui de templo dei siue domo spelunca latronū fecerūt. Vos inquit dñs fecistis illā scz domū meā spelunca latronū. Et videt dñs tangere quandā satis solitā. licz malam consuetudinem. Ita solet fieri. q̄ quando aliqui dño suo rebellare volunt. & ipsi nō habent vt nouas munitiones extruant. subito ecclesias occupant. fossatis circūdant. & ea si possunt aquis replent. pro pugnacula quibus ꝓtra dñm suum pugnent extruūt. & latrones quos fortiores inueniūt ꝑ sui defensione introducūt. Sic peccator violando venerabile templū spūssancti. & faciendo spelunca latronū. id est demonū. primū turrim superbie erigit dū conditori suo rebellare, ꝓponit. Initiū enī oīs superbie est apostatare a deo. ¶ Propugnacula deq̄ bus ꝓtra dñm suū pugnet extruit dū diuersas occasiones peccatoꝝ inuenit. de quibus frequentius peccans quasi quibusdam lanceis & sagittis dñm suum impetit. & q̄tū in eo est vulnerat & ledit ¶ Rursus inquit apⁱ Hebre. vj. crucifigentes dñm. Fossatū, pfundū fodit dū ex multitudine pctoꝝ desperans ꝓtemnit. qz puer. xviij. Impius cū in ꝑfundū pctoꝝ venerit ꝓtemnit. Fossatū aqs fetidis & putridis replet dū tam deum oblit⁹ fetide lasciuie & carnalitati se exponit. qz exquo nō est deus in ꝓspectu eius inquinate sunt vie illius in oī tpe.

Dicit enī in libro sapie. xv. luto vilioꝝ vita illi⁹. qñ ignorauit eum q̄ se finxit. In tali tēplo sic violato nō audit cāt⁹ deuotiōis q̄tum ad deū. qz tali nō sapiunt oꝝões. Nec inuenit crux ꝑ passiōis q̄tum ad ꝓtumū. Nec inuenit lumē cognitiōis q̄tū ad semetip̄m. qz nec curat recogitare vite breuitatez. nec pene ad quā festinat ꝓpetuitatē. Sic templum dei ꝓphanatū t vbiq̄ munitiōib⁹ pec catoꝝ vallatū spelūca latronuz. id ē. demonū efficit. qz sicut dicit dñs Luce. xj. Ingressi habitāt ibi. Sic miser hō insipientioꝝ ē tumētis. Nullū enī ꝑcum vna ouis acciperet vt vna die vl nocte solitaria cū lupo cōmorarē. Sed hcu pctoꝝ nō vno die vl nocte. ꝫ plurib⁹ annis quot in pctō mortali manet cū lupis infernalib⁹ q̄ eū eternaliter morde ant morari nō expauescit. Sz saluator nr cupiēs venire ad tēplū tale p suā p̄sentiā ad templi violatoꝝē p̄mittit am monitionē dicens illud ysa. Redite p̄uaricatores ad cor. Et Bern. i psona dñi. Quid ē q̄ inimico meo vīoq̄ potiꝰ fuire libet q̄ mihi. Nō enī ille vos pascit. nō tpa vra disponit. nō ipse redemit. Taceo de ammonitiōe imo priꝰ laborat ꝑ violatoris recōciliatiōe. En inq̄t apo. ij. ego sto ad ostiū t pul. Carissimi mō accḗscēdū est āmonitōi cuilibet pctōꝝ. t laborandū ꝑ recōliatiōe anteq̄ exequat durissimā ꝺ violatoꝝ sententiā. qz teste apl̄o. disp̄det illos deus qñ. s. dicet. Ite maledicti i ignē eternū. A quo nos liberet deus Āmen.

De eodem festo.

Sermo. CCV.

Postquā impleti sunt dies pur. ei⁹. s. ihesu vl marie. sicut dicit glosa. tulerunt illū in hierusalē vt sisterēt eū dño. id est offerent Lu. ij. ¶ In his vbis ostēdit dilatio christi ad tēpluz materiale. circa quā delationē q̄tuor notanda ponunt. videlicet tempus qñ delatus. ibi postq̄ impleti sunt dies purgatiōis ei⁹ Secundo psone a quibus delat⁹. cum dicit. tulerunt. Tercio locus ad quē delat⁹. qz in hierusalē. Quarto cā ꝓpter quā delatus. vt. s. sisterēt eū dño. In q̄ christi delatione forma nostre delatōis ad templū eternū innuit. Unde t p̄dicta quatuor in nostra delatione necessaria sunt. scz tēpus. psone. locus t cā. ¶ Tempus nostre delationis est postq̄ impleti sunt dies purgatiōis. nō prius. Quia si alicui mercatori nobili hostis suus margaritā pretiosam de manu eius in lutum excuteret. et mercator hostem vincens margaritā requireret volens eā in archa margaritaꝝ diligētius seruare. nunquid ita pollutā ibi reponeret. nō vtiq̄. Sic creator omniuz margaritā imaginē ipsius exprimentē in manu padisi. s. hominē tenuit. sed a diabolo de manu padisi excussaz. vt luto peccati defedatā homo fact⁹. de hoste triumphans recepit nec ipsaz in archam celestē reposuit nisi prius p sanguinē passionis purgauerit. t quotidie per effectū eius scz baptismū purgatur Et qz post purgationē baptismi multis homo peccatis inquinat ex miseri cordia dei relinquit ei purgatoriū. satisfactionis. et hoc duplex. vnū in hac vita. scilicet penitentia. aliud post hāc vitā. scz pena purgatorij. Si purgamur primo modo. s. p penitentiā non sentiemus scōm. Exemplū ca. ij. S. Primū aūt purgatoriū. s. penitentia est q̄si vmbra t pictura secūdi. Sicut enī vmbra materialis ignis nullū infert dolorem sed ipse ignis materialis cruciatum infert t dolorē. sic ignis pniem nihil habet amaritudinis vel doloris i scōi ꝺpatōe qz vt dicit Aug. excedit oēm penā tpalē. Vere excedit. t hoc dupliciter. s. intēsiue t extensiue. id ē duratione. Plus enī intendit illa pena q̄ aliqua hui⁹ seculi. Unde Aug. Nunq̄ in hac vita in carne inuenta est tanta pena. licet martires multa passi sint tormenta. Exemplū de illo q̄ ꝓpter ꝑpatientiā ifirmita

tis adexhibitionē angeli libentius elegit in purgatorio esse duobus diebus q̄ pati tormenta huius seculi duobus annis. Et postq̄ sensit acerbitatē purgatorij t credidisset se multo tpe ibi fuisse. pcipiēs vix modicū q̄d diei sustinuisse. clamauit libētius se vsq̄ ad diez iudicij in pena huius mūdi esse q̄ ibi p' manere. Reductus pegit duos annos De b habeē in ꝓmptuario ca. iij. A. Itē excedit duratōe illa pena istā penā De pena enim de q̄ se ho hic expedire posset spacio vnius diei vel hore. forte ibi ifra annū nō expedict. Uñ Ezech. iij. Fili hois diē ꝓ anno dedi tibi. Ut filijs israel factū ē. q̄ ideo q̄ male se habuerunt desertū q̄d infra q̄draginta dies trāsiuisse potuissent. vix p quadragīta annos trāsiuerunt. Uñ Nūeri. xiij. Annꝰ ꝓ die putabit. Purgemꝰ g̃ nos in p̄senti ꝓ peccato satisfaciedo. et hoc p tres ptes satisfactōis. s. elemosina ieiunio t oratiōe. Hec eñ tria adeo purgant a peccato sicut tria potissima materiaꝝ purgameta. s. aq̄. luma. t ignis. Elemosina eñ tanq̄ aqua purgat. qa sicut aq̄ extinguit ignez. ita elemosina extinguit pctm. Unde dñs in euāgelio Lu. xj. Date elemosinā t oia mda sunt vobis. Qd aūt et remanet b ieiunīū tā q̄ lima purgat. superflua carnis deciendo. sm illud apli Cor. ix. Castigo corpus meū. Qd aūt lima ieiunij no p̄t b ignis oratiōis purgat. Sicut eñ ignis vrit t sursum tēdit. sic oratio ē pius affectus in deū ꝓtendens. vt dicit Aug' Et ps̄. Dirigat oratio mea sic incen. in cō. tuo. Felix est q̄ his trib' purgat in p̄senti t ad plenū. alioquin purgabit in futuro t grauiꝰ. qz nō deferet ad eternū tempuz nisi postq̄ impleti sunt dies purgatiōis. ℣ Scōo ostēditur circa talē delationē obsequentiū angelorꝫ pluralitas. cū dicit. tulerūt. Per angelos eñ omnes sancti illuc deferunt Uñ in euāgelio. Mortuus est mēdici et por. ab an. in si. abrae. Et bene dicit dñs pluraliter ab angelis. quia nō tm ab illo angelo custode. sed etiaz ab angelis multis. Et hoc patet in transitu bti martini. Uñ cū hic nō dubiuz sit q̄n vnus tulerit puez. tm ꝺr tulerūt. forte ꝓpter p̄dictū misterū. Exē pluz ca. j. Ꝺ. l. ca. xx. lb. ℣ Tercio quo deferat ostēdit. qz in hierlm. p qō celestis pria designat. Unde apls ad Hab. iij. Hierusalē que sursuz est que est mr nostra Ibi eñ vere est pacis visio. quia q̄libet ibi ꝓstitutus a q̄uoz liber est. q̄ sunt pacis turbatio. scz a cūctis vicijs. qz non est pax impijs. ysa. xlviij. Sed ibi pcm nō dñabit nobis. Uñ ysa. xl. Non audiet vltra iniquitas in terra tua. Itē liber est a mentis angustijs. qz fugiet dolor et gemitus. ysa. lj. Item liber est ab indebitis seruitijs. Uñ ioh. xv. Jā nō dicā vos seruos sed a. Itē liber est ab oīmodis miserijs. Unde apo. xxj. Absterget deus oēm la. i. oēm cāz lacrmā. di. ab oculis sctōz. ℣ Quarto q̄re illuc portet cā subiūgit cum ꝺr. vt sisteret cū dño. i. p̄sentaret. Hec eñ fuit p̄cipalis cā q̄ hō creat' ē et recreatus. s. vt frueret deo. Uñ hic ꝺ quosdā oñdit q̄ homo quātuscūq̄ sit pctōr. si cōpleuerit dies purgationis in celestē hierusalē delatꝰ ab angelis. potest videre deum et frui eo. Ad quam visionē pducere nos dignet Qui.

De eodem festo.

Sermo. CCVI.

Postquā impleti sunt dies purgatiōis tē. Lu. ij

℟ In b euāgelio de tribus principalibꝰ agit. vicz de btē virginis purificatiōe. et b cū dicit. postq̄ impleti sunt tē. Scdo de symeonis obuiatōne. et hoc ibi. Cū inducerēt puerum tē. Tercio de luminis illustratione. t b cū dicit. lumē ad re. gen. Scōm b istud festū tribus noibus nomīat. s. dies purgationis. dies luminis siue candelarū. et dies ypapanti dño. id est obuiationis. Dies purgatiōis vocat. non qz

De purificatione.

beata virgo indigeret purgari. que per partum filij dei puriorē erat. ¶ Ex more mulierū veteris testamenti quadragin ta dies obseruās. hodie tanq̄ quadra gesima die ad templū cū puero ascen dit. ¶ Dies vero luminū dicit. quia ho die omnes fideles ad honorē eterni lu minis qō reuelatū est gentib⁹. id ē chri sti. ⁊ ad honorē sui mris ardentes cere os manibus gestāt. ¶ Hec cōsuetudo ta liter inolcuit. ¶ Olim cū gentiles febru arū mensem inferis dedicauerunt. eo q̄ sic ipsi putabant sed errabāt in prin cipio huius mēsis. pserpina rapta fu erat a plutone. quā q⁹ mr eius ceres fa cibus accensis in ethna tota nocte per syciliā quesisse credebat. ⁊ ipsi ad ꝓme morationē ipsius in principio mensis vrbem lustrabāt. ¶ Cū aūt sancti patres consuetudinē hanc nō possent penitus extirpare. constituerūt vt in honore ve ri luminis et matris ipsius cereos ac censos portarent. et qō prius fiebat ad honorē ceretis vel pserpine. mō fit ad honorē marie. ¶ Dies ỹo ypapanti. i. obuiationis dicit. quia in eo symeon q̄ de christo ante mortem videndo p spi ritū certificatus fuit. dño obuiauit. qñ ipsuz in vlnas accepit. ¶ ¶ Moraliter aūt in his tribus p̄dictis triplex sta tus hominū designat. scz status incipi entiū. pficientiū et pfectoꝝ. ¶ Nam pur gatio ad incipientes ptinet. candelarū in manibus portatio ad pficientes. sed dño obuiatio ad pfectos. ¶ Ad incipien tes cū qui purgatione indiget loq̄tur eplus cū dr. ¶ Expurgate vetus fermen tū. i. qōlibet mortale pctū. quod quasi fermentum corrūpit aiam. ¶ Et dicit ve tus quia multa tpa transierunt exquo mortale peccatū initium habuit. scz in primo angelo ⁊ in primo homine. ¶ Ex ad hanc purgationē vt melius sit effi cax necesse est vt p̄cedat potio. sicut in corpali purgatione fit. ¶ Illa enim ama ritudie sua extrahit quicquid vitiosuz est in singulis membris. scilicet in oculis. in capite. et in alijs. et in vnum glo bū rediit. et natura postea ejcit. ¶ Pū alis aūt que sumpta ē ab incipiēte idē facit qō corpalis. et cōficit ex trib⁹ tan q̄ ex tribus pillulis: dum vicz peccatoꝝ quasi bibēdo recogitat christi p̄o pec catis amarā passionē. sanctoꝝ propter pctā durā punitionem. ⁊ malorū ꝓpter peccata eternā dānationē. ¶ Vere pri mū granū masticatū amaricabit interiora pctōris. qz durior esset ille pctōr saxis que in passione christi scissa sunt si recogitando cū quāto dolore ⁊ cum quāta cōtumelia rex angelorū peccatū nostr⁹ deleuit. qō ipse ita de facili iteruz cōmisit. nō turbaret in corde suo ⁊ nō amaricaret p̄ eo. ¶ Ñ Aplus ad Heb. xij. Recogitate eum q̄ p nobis tantaz sustinuit contradictionē ⁊c. ¶ Et p Hie. dicit dñs Treñ. iij. Recordare pauper tatis et transmi. absinthij ⁊ fellis. ¶ Et postea subdit. Memoria memor ero et tabescet in mē anima mea. ¶ Hec ē re sponsio cuiuslibet fidelis. ¶ Et p tanto crucifixus in ecclesijs in apto loco po nit. vt ad memoriā passio christi redu cat. ¶ Explū ca. xij. ¶ ¶ Scōm gñuz masticatū. i. sctoꝝ ꝓpt̄ peccata punitō si recogitat amaricabit peccatorē. qz si recogitat q̄ magnū sancti pctū mortale pensauerunt p quo ne cōmittrēt a se ⁊ ab alijs diuersa tormenta sustinue runt. ¶ Se sicut ille qui vt cuaderet me retricē linguā suā abmordēs sputi i fa cie meretricis. ¶ Et in vitis patrū quidā vt carnalē concupiscentiā extingueret. oēs digitos cremauit. vt habet in ꝓm ptuario. c. ij. ¶ ¶ Et sanctus bñdictus in spinas se nudus iecit. ¶ Itē ab alijs sustinuerūt. sic̄ btā agnes ⁊ btā agatha ⁊ alie mīte v̄gines. q̄ qz incōtinētie cō sentire noluerūt mīta sustinuerūt. ¶ Certe de multis ꝓmissis quilibet peccatoꝝ dolere potest si recogitat quāta sancti p vni⁹ vitatiōe sustinuerūt. ¶ Tercuz etiam granū masticatū. id est. malorū ꝓpter pctū ꝓpetua cruciatio amarica bit ⁊ cōmouebit interiora. ¶ Si enim di ues ille purpuratus de quo non legit

aliud peccatuz nisi qđ fuit imiserícoꝛs. tantū sustinuit cruciatū. qđ erit de illis qui cū multis peccatis decedūt. Hec ḡ tria grana si a peccatoꝛe masticata fuerint. s. ca reuoluēdo. amaricabūt eū et extrahēt quiqđ vicij fuit i singulis mēbris. ꝛ in vnū globū redigent. quē inciēs vt salubꝛius ejciat p cōfessionem ipm pri⁹ bñ coḡt in olla coꝛdis cū aq̄ ꝓpūctiōis. ꝛ est vērū signū q̄ tunc peccatuz in olla coꝛdis bñ excoquit. cū olla coꝛdis pre nimio ardoꝛe cōtritionis aquā supbullies ꝓpunctōnis ejcit per oculoꝝ lacrimationez. Et postq̄ ejecit p cōfessionē p̄ꝛ ꝓcedere ad statū scōm. scz ꝓficientiū. q̄ significat in luminum poꝛtatione. Debet aūt poꝛtare lumē triplicit̄. vicz coꝛde. ꝛ b̄ p rectā intēciōez de quo lūme Lu. xj. Vide ne lumen qđ in te ē te. sint. Jtē oꝛe p vtilē locutionē Psal. Lucerna pedib⁹ meis v̄buz tuū. Jtē manu p bonā opationē. de q̄ Luce xij. Lucerneī manib⁹ vr̄is. i. bone opationes. Et sic de vtute in virtutē ꝓficiens puenīet ad statū pfectōis qui est vt patus expectet obuiare dño cū venerit desideriū bñs dissolui et esse cū chꝛisto dicēs cū simeone. Nunc dimittis ser. t. do. s̄m v̄bū t. in pace. Non pace tpis sue mūdi. qz in mūdo p̄ssurā habebitis. sed pace eternitatis. de q̄ ysa. xxij. Se debit populus meus in multitudie pacis. Ad quam nos ꝛc̄.

De eodem festo.

Sermo. CCVII.

Postquā impleti sunt dies pur ꝛc̄. Luce. ij. In b̄ euāgelio ad nr̄az informatōez primo agit̄ de purificatione ibi. Postq̄ ꝛc̄. Secō de dñi a symeone susceptione. ibi. Accepit eū in vl. su. Et bñ primo purificatio post dñi susceptio tāgit̄. vt ostēdat q̄ nullus dñm susciperē mereꝛ nisi pri⁹ purgeꝛ. Inuenim⁹ autē multiplices reꝝ purgationes. ad q̄z instar etiā nos debem⁹ purgari. Purgatur eīm aurū p liquefactionē. coꝛpus p potionē siue medicinā. dom⁹ p scopationē. vitis siue arboꝛ p putationē. panus p lotionē. granū p flagellationez. reus p testificationē. Purgem⁹ ꝛ nos primo p liquefactōez. i. diuini amoꝛis feruoꝛē. Quia caritas operit multitudinē peccatoꝝ. Sic purgata fuit maria magdalena. cui dimissa sunt pcā multa. qz dilexit multū. Secōam purgationē que ē p potionē opaī vera ꝓpetis coꝛdis ꝓtritio. s̄m illud Eze. Recogiti. oēs an. me. in ama. aīe mee. Hec est amara potio bibēdā illā. Terciam q̄ est p scopationē opaī ꝓfessio. q̄ est spūalis scopa. pūs. Exercitabar et scopebā spūm meū. Quartā que fit p putatōez facit elemosinaꝝ largitio. Vñ dñs Lu. xj. Date elemosinā ꝛ omnia mūda sunt vobis. Quintā que est p lotionē. facit lacrimaꝝ effusio. pūs. Lauabo p singlas noc. le. me. scz ꝓscie lacrimis meis. Sextā que est p flagellationē facit in nobis tribulatio. Vñ Aug⁹. Nō fornaꝝ auro. qđ flagellū grano. qđ lima ferro b̄ tribulatio iusto. Septimā que ē p testificationē facit in nobis bonoꝝ opm multiplicatio. Vñ dñs in Jo. Opera q̄ ego facio illa testimoniū ꝓhibēt de me De hac purgatione Eccl̄. vij. Honoꝛa deū ex tota aīa tua. ꝛ honoꝛa sacerdotem. et purgate cum bꝛachijs. i. bonis opib⁹. Ergo frēs sic maria ñ renuit subire legē purgatōis. cū esset mūdissima. sic ꝛ nos cū imūdissimis nō renuam⁹ purgatōz p̄dcōꝝ modoꝝ vt cum si meōe iesuz digne suscipe valeā⁹. Tres cni psonas legim⁹ imitādas q̄ dñm susceperūt. Suscepit eīm cū zachē⁹ q̄ festinās descēdit ꝛ excepit illū gaudēs quē imitaī si ablata restituim⁹. ꝛ bōa nr̄a paupib⁹ erogā⁹. sic ip̄e fecē dicēs. Ecce dimidiū bonoꝝ meoꝝ do paupib⁹. ꝛ si q̄d aliquē defraudaui red. q̄dru. Jtē suscepit cū martha. de q̄ Luc. x. Intrauit iesus in q̄dā castellū ꝛ mlier q̄dā martha nomīe excepit illū in domū suam. Hāc imitaī si necessitatem patientibus

per opa misericordie frequenter ministramus Unde de ipsa dicit.ppter opa misericie.Satagebat cir.fre.mi.Item suscepit eū simeō.De quo in hoc euangelio Accepit puerū in manibus.Quem imitamur si quisq; nostrū sit talis ḡlis hic simeon describit.vt scz sit hō p māsuetudinē.qz homo ē anial natura mā suetum.Item vt sit inhierlm et in tēplo p religiositatē t deuotionē.Item vt sit simeō p cōpassionē.quia simeō interp tat audiens meroꝛē.Item vt sit iustus p iusticie opationez.Item vt sit timoratꝰ p dñi reuerētiā.Item vt sit in eo spūssanctus p inhabitationē.Si aūt aliquod istoꝛum deficit dñm digne nō suscipit. Suscepit aūt eū simeō tripliciter.Primo in responsis.qz rñsum acceperat a spūsancto tē.Scōo suscepit eū in bꝛachijs. Unde accepit eū in vlnas suas. Tercio suscepit eum in pꝛecoꝛdijs.pꝛo quo dixit Nunc dimit.ser.tuum do tē. Quam nobis.s.pacez etiam pꝛestabit si sic suscepimus ipsum.

In cathedra sctī petri.

Require sermones in die eiusdem.

De sctō Mathia apostolo. Sermo. CCVIII.

Uenite ad me omnes q̄ laboratis t onerati estis t ego reficiā vos. Math.xj.

Ista imitatio saluatoꝛis nostri q̄ imitant beatū mathiā cuiꝰ hodie festū colit.t alios aplos.puocatiua adueniendū tria ponit.vicz veniendi terminū.venientiū statū.t aduentus fructū.Terminū veniēdi insinuat felicem cū dicit ad me.Uenietiū vo statū innuit miserabilē cū subdit.qui laboratis t onerati estis.Sed aduentꝰ fructū ostēdit delectabilē.cū dicit.et ego reficiam vos.Uere oia trahūt.oia allicūt.t terminꝰ felix ad quē vocat.t statꝰ miserabilis a quo vocat,t fructꝰ delectabilis ꝓpter quē vocat. Uere felix terminꝰ ad me.Quesierat petrꝰ in iohanne.vj. Dñe ad quem ibimꝰ.Et hic rñdet dñs Uenite ad me.Uenite ḡ ad me ad quē veniendū inuitat.natura.gratia.t gloria.Natura cuiꝰ principiuz extitit.gr̄a quā exhibuit.et gloꝛia quam ꝓmisit. Uere natura inuitat tanq̄ ad suū principiū.et ipse ē principiū oīs nature. Ūñ aug⁹.Fecisti nos dñe ad te tē. Ab ipso em̄ natura accepit esse.t pmanentiā esse.et oꝛdinatione esse. Ūñ Ro.xj. Ex ipso t p ipsum t in ipso.Quia ex ipso sumus.t p ipm manemꝰ:t in ipm oꝛdinamur.Hoc ipm innuit hūane nature cōditio.q.s.ad ipm inter oīa tēdere debeat.qz sicut dicit Aug⁹.cetera aīalia sic creata sunt.vt reflexa terrā semp aspiciāt.hō vo erectus ꝯditus est vt sublimia ꝯtemplet.Unde cū quidā phūs a quodā rege quereꝛet ad quid factus esset homo Rñdit.vt cōtemplet celū t celi lumina.Pꝛo quo dicit Aplꝰ Que surſum sunt sapite.sic̄.s.hoies decet.nō que sup terrā vt faciūt reflexa anialia. Ūñ ꝑm aplm.Gloꝛia coꝛ in ꝯfusiōe. q̄ terrena sapiunt.Ex hoc em̄ hō ꝯpat tumentis insipientib⁹ t similis illis efficit.qñ sicut tumentis plus sapit fetoꝛ stabili q̄ suauitas etm̄ palacij.plus delectat in fetoꝛe hui⁹ mūdi remanere q̄ surſum tanq̄ ad suū principiū tendere Cōtra hoc dicit.Uenite ad me.Quia ad hoc inuitat natura. Item ad hoc etiā inuitat gr̄a Illa inquā quā exhibuit de q̄ ad Tit. Apparuit gr̄a saluatoꝛis nr̄i dei.Et post subdit.Expectātes beatā spem.Quia vere multuz mouet nostrā spem pueniēdi ad ipm cuiꝰ gr̄a ꝓnobis exhibita tāta apparuit q̄ pꝛo nobis hō factꝰ est.mortuꝰ est.Pꝛo quo dic̄ Bern̄.Jā me spnere nō potes bone ihesu qz caro de carne mea es.t os exossib⁹ meis; Item iuitat ad ipm t gr̄a illa quā ꝓmisit.qz scip̄m in gr̄ia ꝓmisit i ꝑmiū dicens in Gen̄.xv. abrae Ego merces tua magna nimis. Uenite ḡ ad me tanq̄ ad ꝑmiū.qz ipse deus

erit dia in dibus.sicut dr Lor.ij. Ipse em de? erit rōi plenitudo lucis.et voluntati multitudo pacis.t memorie cōtinuatio eternitatis. Explus ca.x. B

B/ Scdo trahit t miserabilis status a quo vocat quē inuit.cum dicit. Qui laboratis t onerati estis. In duobus inuit nostrū statū miserabilē.scz in labore t onere. / Impellit ergo primo multitudo laboy. O quanti labores huius status.qz t fm naturam.t fm culpā et fm gram. / Labores nature iob tāgit cū dicit. Homo ad labore nascit.qz mox nat? repleī multis miseriis. Un Gen.iij. In sudore vultus tui ves.pa.t. Unde g quot labores quot sudores.t pclabis miserabilē statum. De b ps. Labor ē añ me donec intrem in sanctu. / Dic labor qdē miserabil. sed miserabilior fm culpaz.qz ad maiorē penaz trahit. Dequo Sap.v. Lassati sum? in via iniqtatis. Laborat em luxuriosus voluptatibus. Diere.xxij. Factus est cursus eoy malus t fortitudo dis.qz vt inique ageret laborauerūt Itē laborat auarus in cupiditatibus. Eccs.iij. Nō recogitat dies.cui laboro.ps. Labor labioy ipsoy operiet eos qz adulādo.postulado.cancdo. Exemplū.xv.L. / Itē est labor t fm gram de quo Sap.x. Reddet deus mercedē laboy sanctoy suoy. O quātū laborāt orātes i orādo.ps. Laborauit in ge. m. la.p sin.noc.tē. Itē pdicatores pdicādo.ij. Thi.vlti. Tu vo vigila.in oibus labora. / Scom impellēs ē magnitudo onerū.quā inuit.cū dicit et onerati estis. Graue onus mozes fratz puer soy. De quo Gal.v. Alter alteri? onera portate.s.equiter sufferēdo. Sed grauis onus nostroy corpoy. De quo Sap.v. Corpus qđ corrūpit aut p penalitates.aut p infirmitates.aut p pnitates.aggrauat aiam. Sz gnissimū p prioy sceleū.de quo ps. Iniquitates mee sicut on? graue grauate sunt tē.

E/ Tercio trahit t allicit fructu? delectabilis.ppter quē vocat.cum dicit.t ego reficiā vos. O q̄ onerabilis refectio t delectabilis vbi ipse impator erit mister. Ego inqt reficiā.nō alter.qz vere ipse erit mister.ipe cib?.qz ipse deus erit oia in oib?. Un Aug.sup ps. De? erit tot? tu?.tūc eū mducabis ne esurias.cū bibes ne sitias.ab eo illumiaberis ne ceeus fias.ab eo fulciēris ne deficias.possidebit te totū integy tot? integer. Ad qđ nos pducere dignetur.

/ De eodem.

Sermo .CCIX.

Uenite ad me oēs qui laboratis t onerati estis t ego reficiā vos. Math.xj. In hys vbis duo nobis oñdunt.vicz hois miseria.t saluatoris misdia. Homis miseria innuit in ipsi? ppessione.cū dicit Laborati t onerati estis. Dei misdia in ei? ad se vocatōe.cū dicit. Venite ad me et ego reficiā vos. D/ Homis añt quā patit miseria causat ex duob? s.ex pena.t ex culpa. O causet ex pēa oñdit iob dicēs. Homo nat? de muliere repleī multis miseriis Et post inuit peuas. Qui quasi flos egredit t pterit t fu.velut vmbra. Itē q causet ex culpa hois miseria oñdit Salomō in Prouer.xxiij.dicens. Miseros ppos facit pctm. Miseriā q causat ex pena oñdit dns in pmissis vbis.cū dicit. laboratis Sed miseriā culpe inuit cū dicit. onerati estis.glosa.vicys t pctis. / Pena añt q̄ infert hoi miseriā t q̄ hō laborat in pñti ē sextuplex.s.fames.sitis.calor frigus.lassitudo.egritudo. Has sex penas vocat iob tribulatiōes dicens. In sex tribulatiōibus liberabit te. Et post enūerat dicēs. In fame t nuditate tē. Et ppter hanc sex tribulationū ptinum laborē dic iob.q hō ad cōlaborez nascit.qz ex quo nascit mox pmitantur eū. Un Ezech.ix. signant in sex viris q venichāt de via porte superioris t vnusquisq vas interi? in manu ei?. Porta superior adā ē. Et ab b pcedūt sex pe

nalitates p̄dicte q̄ sunt vasa interius. Quia vnaq̄q; p se sufficiēs ē intimere hoiez. Q quot sunt sola fame mortui. et sic de alijs. Hax ḡ penalitatū tangit dñs laborē cū dic. laboratis. ¶ Scōaz aūt miseriā que ē ex culpa tāgit dñs. cū dicit. et onerati estis. s. pctis. Cōpat āt mortale pctm̄ oneri ꝓpt̄ q̄tuoz. ¶ Prio q; q̄si qdā on⁹ ḡuat ꝓsciaz. Vñ ps. de iniq̄tatib⁹ loq̄ns sic dic. Sicut on⁹ ḡue grauate sūt sup me. Quia sic dic greg. Nōnunq̄ ꝓuenūt culpa opis et rep̄hē sibilitas cordis. ¶ Scōo q; q̄si quoddā on⁹ corpus peccātis debilitat. Vñ ps. Nō est pax ossib⁹ meis a facie peccato rū meoz. Vulnerant em̄ p pctm̄ naturalia. sicut patet in illo qui descēdit ab hierlm̄ i hiericho. ¶ Tercio q; ipij sub pctō q̄si sub quodā graui onere ruunt in infernū subito. Vñ tob. xxj. Et in pūcto ad inferna descēdūt. Ex quo ptz q̄ nul⁹ in mūdo graui⁹ ē pctō qō tot loco/rū spacia tā subito trāsuchit. ¶ Quarto ꝓpt̄ oneri. q; sic fur in iudicio furto in collo fuspēso onerat. sic pctōr i iudicio pctis onerat. iuxta illud Treñ. ij. Iniq̄tates ꝓuolute sunt et imposite collo meo. Tūc ei vnusquisq; on⁹ suū poztabit. sicut dic aplus. Sic ḡ dñs innuit vocatoz ex pena et ex culpa miseriam cū dic. laboratis et onerati estis. ¶ Hz dñi notat miscōia i talū ad se vocatōe. cū dic. Venite ad me. In h̄ q̄ dicit. venite. retrahit a malo In h̄ āt q̄ dicit ad me. trahit ad bonū. Nil ei melj⁹ q̄ venire ad deū. ps. Dilexi āt adhe rere deo bonū ē. Venite ḡ a malo. s. pene et culpe oēs q; laboratis. s. pena. et onerati estis. s. culpa. Venite inquā ad me et ego q; sum sūmū bonū reficiā vos p̄dicta a vobis remouēdo. Hēite ḡ pena septuplici laborando ad me. qz auferā a vobis oēm laborē cum. s. posuero vos in reqe opulēta. Ibi em̄ sci ab oī bus p̄dictis liberant incōmodis. sic dicit Jo. in apo. xxj. de scis loq̄ns. Seruient nocte et die ac nocte. Ecce remotō lassitudinis. Et p⁹ subdit. Nō esurient neq; siti. amplius. neq; cadet sup eos sol neq; vllus est⁹. Et post de remotiōe sceptē penalitatū dicit Et absterget deus oēm lacrimā. glo. i. oēm dolorē. Propter hoc ḡ p̄hensionē venite oēs qui laboratis. s. pēa. et hēite q; onerati estis culpa. ad me q; sol⁹ culpā dimitto. Nemo em̄ petā dimittit nisi solus de⁹. sic ōz in Jo. Itē ad me venite q; venientē benigne suscipio. Vñ Johel. Delinq̄t impi⁹ viā suā. et reuertat ad dñm. qm benign⁹ ē. Exēplū ō filio ꝓdigo cui p̄ venienti occurrit et i amplex⁹ ruens benigne suscepit. Nōt xp̄s fac̄. Vñ argumentū h⁹ in crucis signo ppēdim⁹ vbi ō coz vuln⁹ aptū hz. vt pctōi affectum cordis ostendat. brachia extensa hz. vt in amplex⁹ venientis pctōis ruat. Caput i clinatū hz vt pctōi venienti osculū p̄beat. Itē venite ad me q; petā dimitto ō cōsuetudinē hoim. qz nulli petā q̄n tūcūq; ḡuia ipropero. Hat em̄ oīb⁹ affluenter et nō impropat. Et ego tandē reficiā vos cū vos recepo in eterna tabernacula. Ad que nos pdu. deus.

De eodem.

Sermo .CCX.

Venite ad me oēs q; laboratis et onerati estis et ego refi. vos. mat. xj. ¶ In hac vocatiōe dñi q̄tuoz notāda sunt q̄ in oī alia vocatione notanť. scz q̄s vocat qz iesus. q; etiam dicit. venite. Quo vocat. qz ad me mq̄t. Quos vocat. oēs mq̄t q; la. et onera. estis. Ad q̄d vocat. et ego mq̄t reficiā vos. ¶ In prio. s. in iesu q; vocat notat eius benignitas. In eo ei q̄ illos vocat sine q̄b⁹ esse p̄t et q; sine illo nullat⁹ esse p̄nt. añq̄ ipm rogarent vocat. benignitatē magnā oñdit Bern̄. Benign⁹ iesus prim⁹ ē in accessu. vltim⁹ in recessu. Ipse em̄ est illa clara sapia q̄ nūq̄ marcescit. c⁹ spūs est benign⁹. sic ōz in li. Sap. qz p̄occupat q; se ocupiscūt. vt illis prior se oñdat. B ¶ In scōo. s. in eo q̄ ad se vocat no

tatur ei⁹ bonitas. In ꝑ em̄ q̄ ipse q̄ habitat luce inaccessibile nō spnit sibi dissimilia. ꝑ poti⁹ vocat in sua societatez magne bonitatis ē indiciū. nō em̄ ē fastuosus ⁊ illis ꝯsiliis qui iuxta amos ꝓphetā viā hūilitū declināt. Et ysa. lxv. dicit. Recede a me nō appropinq̄s mihi q⁹ imūd⁹ es. Hoc vtiq̄ dñs cuilibet possz dicere. Recede a me. q⁹ vir pollutus es. i cui⁹ ꝯspectu oēs iustie nr̄e q̄si pān⁹ mēstruate reputate sunt. ꝑ ex sua bonitate lz respectu sui polluti sim⁹ nō a se. ꝑ ad se poti⁹ vocat dicens. Venite ad me oēs. ℍ In tercio. s. i eo q⁹ laborātes ⁊ oneratos vocat. vocatoz ex primit necessitas. necesse ē em̄ laborantes ⁊ oneratos venire ad releuatōez. ℍ In ḡrtō. s. i eo ad q̄ vocat. eozum de oñdit vtilitas. cū dr. Et ego reficiā vos. Util⁹ est em̄ laborātib⁹ ⁊ oneratis refectio. Suā ḡ saluator oñdens benignitatē ⁊ bonitatē ad se vocat dicens. venite ad me. Vocat āt ad se q̄tuor modis. s. p publicā ꝓdicatiōez. p intīnā ispirationē. p tpaliū collationē. ⁊ p flagelloz imissionē. De q̄b⁹ dr i pabo. Quia iust vocaut. s. p ꝓdicationē. ⁊ renuistis extēdi manū meā. s. p tpaliū collatiōez despexistis ꝯsiliū. q̄ fuit p ispirationē ⁊ icrepatiōes neglexistis. s. castigatōis ℍ Per primū nūciū vocatōis vocati sūt apli ad dñm. ⁊ alij fideles mlti. ℍ Per secundū. s. p tpaliū collatōez vocati sunt iudei i veteri testō. Ipsi ei p tpalia trahebant ad deū. dedit ei eis regiōes gētiū ⁊ laboz⁹ pp'oz possēō. vt custodiant iustificatōes ei⁹ ⁊ legē ei⁹ req̄rant ℍ Per tercia. s. inspiratōis vocata ē maria magdalēa. ℍ Per q̄rtū. s. castigatōis vocat⁹ ē paul⁹. Ex istis tpib⁹ mltū sūt pigri nūcij isti. q⁹ paucos adducūt p ꝓdicationē. ⁊ vocati pauci veniūt p ispirationē. pauciozes p castigatōes. p tpalia pauciss̄imi. ℍ Nō ei bñ pōt dicere dñs. Vocaut. s. p ꝓdicatōez ⁊ renuistis q⁹ mlti nō venire renuūt ad ꝓdicatōez citi⁹ ei currūt ad tabernā q̄ ad ꝓdicationē. Exēplū ca. viij. ℍ Itē nō pt dicere dñs. Despexistis oē ꝯsiliū meū. qđ fit p iternā inspiratiōnē. Ipse em̄ stat ad hostiū ꝯscie ⁊ pulsat p inspiratōez ⁊ dic. ℍ Hō vsq̄quo obliuiscer⁹ me i finē. vsq̄quo auer. fa. t. a me. Quādiu ponā ꝯsilia i aīa tua. s. inspiratōis. Vos despexistis oē ꝯsiliū meū dicētes. In ꝯsiliū ei⁹ nō veniat aīa mea. ℍ Itē nō pōt dicere extēdi manū meā. s. tpalia ꝯferēdo. ⁊ ñ fuit q̄ aspiceret. i. q̄ recognoscer⁹. q⁹ si paup. deū nouit diues effect⁹ deū a quo hz diuitias ñ recognoscit. Incrassat⁹ ipinguat⁹ ⁊ dilatat⁹ recalcitrauit. ⁊ recessit a deo salutari suo. ⁊ oblit⁹ ē dñi saluatoris sui. Exēplum de heremita q̄ pauprim⁹ exist̄s deum multū dilexit. ℍ Post quodā intuiēte ad deū. ꝑ eo. ⁊ fideiubēte ab heremo fugit. Exemplū in. pmptuario ca. iij. ℍ Hz vltim⁹ nūcius. s. castigatōis multū plus ꝓficit. citi⁹ em̄ in aliquo obstinato ꝓficit vna acuta q̄ decē ꝓdicationes. Exēplū ca. xvj. ℍ His ḡ q̄tuor modis vocat de⁹ ad se dicēs Veite ad me oēs māt. nō tm̄ diuites. ꝑ etiā paupes. nō tm̄ iuuenes. ꝑ etiā senes. ℍ Nō ei acceptoz ꝓsonaz ē de⁹. ꝑ ipsi cura ē ō oībus. ℍ Oēs ei vult saluos fieri. ℍ Oēs ināt q̄ laborātis. s. pena. ⁊ onerati estis. s. culpa. venite ināt onerati vt a pctōz onere alleuiemī. laborantes in pena vt q̄ete adepta ꝓsolemī ⁊ ego reficiā vos Bern̄. Christ⁹ clamat ego reficiā. Diabolus clamat. ego decipiā. Mūd⁹ clamat. ego deficiā. Caro clamat ego ifaciā. quē seq̄ris. certe poti⁹ reficiētē. De quo reg̃re i sm̄one. Nō q̄dā fec̄ ce. ma.

De sancto Gregorio papa.

Ece sacerdos magnus. Reg̃re in die sancti Nicolai. et alios ibidē. Et etiā in die beati martini episcopi.

De eodē. Sermo. CCXI.

Vigilate quia nesci

tis q̃ hora dñs vr̃ ventur⁹ sit. Mat. xxiiij. ¶ Verba p̃missa dñi opetunt ꝓfessoribꝫ. ⁊ maxie btõ gregorii. qz gregorius vigilãs int̃ptat. In qb⁹ vbis duo fac̃ dñs. Primo a malo sõno excitat cũ dicit. vigilate. Secõ cãm excitatõis insinuat. cũ dic̃. Qz nescitis q̃ hora dñs vr̃ ventur⁹ sit. ¶ Malũ somnũ dico ad differentiã alioꝝ. qz q̃druplicẽ somnus sacra scriptura cõmẽorat. s. nature. gr̃e glie. ⁊ culpe. Primus. s. nature sõnus ẽ tolerabilis. de quo dñs Math. xxvj. Dormite iã ⁊ requiescite. Et poeta. Nõ sanis ẽ dormi. Secõs est gr̃e sõnus est cõmẽdabilis. de quo in Cañ. v. Ego dormio ⁊ cor meũ vigilat. Tercius sõnus glie ẽ delectabil⁹. de quo ps̃. In pace in idipm dormi. ⁊ requiescam. Quart⁹. s. culpe ẽ miserabilis. de quo apo. Surge q̃ dormis ⁊ exurge a mortuis. De primis q̃ trib⁹ nõ excitamur de q̃rto. s. culpe. q̃ ẽ sõnus miserabilis cũ dic̃ dñs. Vigilate. Nõ ei exãs i mortali pcõ dormire ꝓpe multa. Primo qz dormiẽs de verendis discooptus nõ verecũdat sic q̃cũq; venit hõ in culpaz mortal⁹ pcti discooperit cũ dyabol⁹ oĩb⁹ bonis. In cui⁹ figurã hoiez descendẽtẽ ab hierlm in hiericho latrones despoliauerũt. Exẽplũ. c. ij. E. E. Itẽ dormiẽdo hõ nõ sanat. sic dicẽ Esa. xxix. Sicut somniat esuries ⁊ comedit. cũ aũt fuerit exurgefactus vacua ẽ aia ei⁹. Sic nõ satiabit auarus. nec luxuriosus. Nec em̃ duo sẽ due silẽs sãguisuge q̃ sp dicũt. affer. affer. Itẽ dormiendo laborãs nõ lucrat. nã siue scribat in sõnis. siue aliõ fiat. nihil lucrat. Sic pcõr i ẽcl̃pa exãs nihil lucrat q̃tũ ad vitã eternã. dona ei siquor nõ ꝓbat ds. sic dr̃ i Ecẽ. xxxij. qz sõn⁹ culpe sic ẽ miserabil⁹. iõ ab eo excitam̃. Excitam̃ aũt tripl̃r sic ⁊ a somno corpali. s. clamore. Sic samuel excitat⁹ ẽ ⁊ alij multi vsq; hodie p̃dicatiõis clamore. q̃b⁹ dr̃. Vigilate. Exemplũ. c. viij. B. Itẽ q̃nq; excitam̃ flagello pcussi. sic dr̃ de petro in actib⁹. xij. Percussoq; in ẽt latere petri excitauit eũ. Et mox ceciderũt cathene pcti de manu pcõris. Itez q̃nq; visiõe pterriti. Ben. xlj. dr̃ de pbone. Euigilans pbo vidit sõniũ. Hoc cõtingit p̃ interna inspiratiõnẽ. p̃ quã hõ videt pẽsando celestia q̃ a mittere p̃t. ⁊ infernalia q̃ incurrere p̃t. ⁊ exb̃ terrer̃. B ¶ Cãm aũt excitatõis subdit. cũ dic̃ qz nescitis q̃ ho. d. ve. vẽ. sit. Cãm vtiq; ad vigilandũ p necessariã. Qz si ds seruus dñm tribilẽ hꝫret. quẽ incert⁹ de aduentu suo expectare dẽret. fatu⁹ esset si ip̃m dormiẽdo expectaret. Sic dñs potẽs est ⁊ terribilis. q̃ ptãtem hz aiam ⁊ corpus nr̃m mittere in gehẽnã. De cui⁹ aductu ad nos qz sum⁹ incerti. fatui sumus si ip̃m dormiẽdo expectamus. qz si muenerit nos dormiẽtes. gladio sue iustic̃ scindet nos p̃ mediũ. aiam nr̃am a corpe sepando. p̃cq; meliorẽ. i. aiam nr̃am in inferno cũ infidelibus ponendo. A quo nos liberet dñs.

De sancto Benedicto.

In festo benedcti

Require ꝑmones in die martini ⁊ etiã nicolai ⁊ augustini.

De annũciatione beate marie ꝟginis. Sermo. CCXII.

Egrediet virga de radice yesse ⁊ flos de radice eius ascẽdet ⁊ requiescet sup eũ sps ⁊c. Esa. xj ¶ In his vbis ꝓphe duo nobis oñdunt. vicz ortus matris ⁊ ortus ꝑlis. ⁊ vterq; laudabil⁹. Ortus mris innuit in egressu. cũ dic̃. Egrediet vga de radice yesse. Hz ortus ꝑlis in ascẽsu. cũ subdit Et flos de radice eius as. ⁊ req. s. eũ ⁊c. Circa aũt mris egressũ notandũ. q̃ ipsa inuenit egressa. ꝓgressa. supgressa. ⁊ ingressa. Egressa laudabil̃r ⁊ b̃ in ntitate. Progressa mcõpabil̃r. ⁊ b̃ in ꝙuersatione. Supgressa mirabil̃r. ⁊ b̃ in ꝑceptiõe. Hz ingressa felicit. ⁊ b̃ in assũptione. ¶ Vere egressa laudabil̃r in ntitate oñdit ꝓphã ꝓpe duo vicz ꝓpe ntitatis puritatẽ quã innuit. cũ dicit. Egrediet

vga. Et generꝫ nobilitatẽ. qꝛ de radice yesse. Puritas aũt ntitatis bñ ꝑ virge egressionẽ designat. Aliter em̃ a radice ꝓcedit ramusculus. adherẽs circa frã naturã suam ⁊ ꝺditionẽ radiꝯ alit vo ꝓcedit vga sup terrã. q̃ licz in sui principio radici adhereat. nõ tñ postmoduz trahit radicis ꝺditionẽ. quia nõ manet circa terram. nec flectitur ad terram. Sic natiuitas ceteroꝝ hominũ ramusculo radici in frã inhereti ⁊ sup terrã egresso itez ꝝ radicẽ reflexo ꝓpat. Virgo em̃ ceteroꝝ hoim tã in ꝺceptõe q̃ in ntitate egredit cũ ꝺginalis corruptionis vicio. Sz btã vgo egressa est de radice yesse vt virga. qꝛ ⁊ si eã in origine ꝺceptiõis sue ꝺtigit hẽ radicẽ ꝺginalis corruptiõis. in egressu tñ ntitatis oĩno deposuit ꝺditionẽ radicis. vt nõ sic ramusculus reflectaret. ꝑ sic vga absq; peccati curuitate recta nasceret ⁊ sãcta ꝑs. Virga directiõis vga regni tui. Exemplũ. c. xiij. A. c. xv. A. ℣ Itẽ laudabilis e egressus ntitatis ei? ꝓpt̃ generꝫ nobilitatẽ. fuit em̃ exorta de tribu regia. qꝛ de radice yesse. q̃ fuit pr̃ dauid. sic oĩ dit lucas. Vñ cãtat eccia. Regali ex ꝓgente maria exorta refulgetẽ. Sic g̃ btã vgo est egressa laudabilr in ntitate ꝓpt̃ ntitatis puritatẽ ⁊ nobilitatẽ. Itẽ e ꝓgressa incõpabilr. ⁊ bñ i ꝙuersatõe. Vñ cant. vj. Que est ista q̃ ꝓgredit sic aurora ꝺsur. pulcra vt lũa. electa vt sol. Ubi in tribus innuit incõpabilis. Aurora em̃ q̃ rubicũda e. designt mentis martyriũ. De quo in Luc. ij. Tuã ipsius aiam ptransibit gla. Aliqz em̃ sctoꝝ martyriũ fuit in corpe. ꝑ ipsius in aĩa. ⁊ iõ ve hementi?. Vñ rose q̃ ruboze suo patiaz designt cõpat in Ecc. xxiij. Quasi ingt plantatio rose in hiericho. Luna q̃ frigida e castitatis incõpabilis lilio ipsi? designt. de q̃ Ber. Que etiã vl angelica puritas illi virginitati audeat ꝓpari. ꝓ quo ⁊ cedro q̃ imputribilis est ꝓpatur. Quasi ingt cedrus exal. sũ in liba. Sol q̃ fons est calozis inuit caritatis siue affectiõis ipsi? incendiũ. Vñ Ber. de bloquẽs dic. Si pomũ in manu media die tentũ relingt odoze in manu reliq̃ pte dici. Qtũ tũc ipsam vtus pictatis affecit q̃ in ipsa nouẽ mensibus reqeuit. ꝓ quo cynamomo ⁊ balsamo q̃ calide lũt nãe ꝓpat. Sicut ingt cynamomũ ⁊ balsamũ aromatizãs odoze dedi. ℣ Itẽ supgressa est mirabilit. ⁊ bñ in ꝓ creatõe Vñ in ꝓuer. dr. Multe filie ꝝgregauerũt diuitias tu supgressa es vniuersas. Vere multe ꝝgregauerũt diuitias. Que dã vginitatis vt vgines q̃ est magnus thesaurus. qꝛ nõ est dig̃ põderatio aie ꝙnctis. vt dr Ecc. xxvj. Quedã fecunditatis. vt mfes. Qꝝ q̃ntis diuitijs matres ꝙputãt ortũ plis. Exemplũ. Re. ij de anna mre samuelis. Item anna in thob. diuitias ꝙputabat bñ q̃ videbat filiũ suũ. Sz btã virgo supgressa est vniuersas. qꝛ ⁊ fecũditatẽ habuit. ⁊ vginalẽ pudicitiã nõ amisit. Vñ de ipsa dr in Cant. Uenter tuus sicut acerus tritici ꝓpt̃ fecunditatẽ. vallatus liliis. ꝓpter multiplicẽ vginitatẽ. Fuit em̃ vgo mẽte. fuit vgo corꝑe. fuit virgo pfessione. Marie ꝑiutlegiũ non dabit alteri. sic dicit Ber. ℣ Item ingressa est feliciter. ⁊ hoc in assũptione. In huiꝰ figura regina saba intrauit hierl̃m cũ multo comitatu ⁊ aromatibus q̃ obtulit regi salomoni. Sic beata virgo in assũptione intrauit in hierl̃m celestẽ feliciter. qꝛ cũ multo comitatu angeloꝝ ⁊ sctoꝝ. ⁊ qñ felicius qꝛ innixa sup dilectũ suũ. s. vcz salomonez. cui etiã qꝛ delicijs affluens intrauit aromata vtutũ obtulit. Laudabilis est g̃ ꝓpt̃ duo p̃dicta ortus mĩis. ℣ Sz multo laudabilioꝝ ortus ꝑlis quem innuit Esa. cũ dic. Et flos de radice ei? as. Quia licz ortus natiuitatis beate vginis sit laudabilis. nõ tñ ortus ꝺceptiõis. Sz ꝑlis ortus etiã ꝺceptionis est laudabilis. ⁊ hoc ꝓpt̃ duo. vicz ꝓpt̃ mirabilem ꝺceptiõem quã innuit cũ dicit. Et flos de radice ei? as. ⁊ ꝓpt̃ ois gre plenitudiem quã tãgit. cũ dicit ⁊ requiescet sup eũ spũs dñi. Ab instanti ei ꝺceptiõis sue plenus fuit oi gra. Vere

mirabilis innuit ꝯceptio eius ꝙ flos ascensũ. ꝛ hoc triplr. Flos cm̃ sine labore hoim̃ nascit. sic ipse sine virili semie ꝫ mystico spiramine. Jt̃ flos illud non ledit de quo egredit. sic ipse in ortu suo ỽginitatez matris nõ ledit ꝫ integrauit Item sicut flos illud de quo egreditur viruris odore pfundit ꝛ reficit. sic ipse ꝯceptus in mr̃e tanto cã ỽtutis odore ꝛ gr̃a pfudit ꝙ nũq̃ amplius etiã venialiter peccare potuit. Ab illo cm̃ instanti tanti sanctitatis fuit q̃ sub deo maioꝛ cogitari nõ possit. sicut dicit Anshelm? Vñ Aug. Cũ d̃ peccatis agitur de maria ꝓpter honore dñi volo nullã ꝓsus fieri mentiõem. ¶ Item laudabilis est ortus ꝯceptionis ꝓpter omis glie plenitudinem. q̃ innuitur in septem donis spũssancti cũ dicit. Et requiescet sup eum spũs dñi. pũs sapie ꝛ intellectus spũs ꝯsilij ꝛ fortitudinis. spũs scientie ꝛ pietatis. ꝛ replebit eum spũs timoris dñi. In q̃bus tpr̃ donis vniuersitas gr̃az designat. q̃ saluatoꝛ noster ab instanti cõceptionis sue adeo plenus fuit ꝙ de plenitudine eius nos oĩs accepimus Et qꝛ necesse est vt si florem cõprehendere volumus. ỽgã. id est mariã manu deuotionis et q̃nq̃ digitis cõpacta flectamus. s. i eã sperãdo amãdo. laudando. orando. imitando. Et ipa est valde flexibilis. qꝛ viscera misericordie nulli claudit hoi. ñ ꝛ mater misericordie dr̃. ¶ Supius in pñti sermone in duobus locis dicit Warnnus auctoꝛ hoꝛ. smo nũ ꝙ beata virgo sit ꝯcepta in originali peccato Cuius oppositũ non p̃dicatur in eccl̃sia.

De eodem festo.

Sermo. CCXIII.

Hodie gratia plena dñs tecũ. bñdicta tu in mulieribus. Luc. j. ¶ In his ỽbis angeli duo notant. s. angelica salutatio. cũ dic̃ Aue. ꝛ beate marie cõmendatio. cũ dicit. gr̃a plena. dñs tecũ. ꝛc̃. In salutatõne malũ ab ipsa removet. qꝛ aue dr̃ ab a q̃ est sine ꝛ ve. Ex in cõmendatione oĩ bonitate pspicua oñdit. cũ dicit. gr̃a plena dñs tecũ bñdicta tu in mulieribꝫ Malũ aũt q̃ ab ipsa in salutatione removet est duplex. s. generale ꝛ pticulare. Malum aũt generale siue ve est triplex. s. luxurie. superbie ꝛ auaricie. q̃ triplex ve dicit generale. qꝛ inficit oĩa genera hoim̃. Inficit cm̃ nõ tm̃ mares ꝫ ꝛ femnas. nõ tm̃ nobiles. ꝫ etiã ignobiles nõ tm̃ iuuenes. ꝫ etiaz senes. Vñ ꝓpter huius triplicis ve generalitatez dr̃ in Apoc̃. ter ve. ve. ve. habitãtibus in terra. Quia sicut dicit Job. in cano. Oĩe q̃ est in mũdo. aut est ꝯcupiscentia car. aut ꝯcupiscentia oculoꝝ. aut superbia vite. Ex hoc triplex ve generale remouet angelus a beata virgine. cũ dicit. Aue. qꝛ volens carere ipsaz eo. fuit virgo ꝺ primũ. pauꝑ ꝺ secũdũ. ꝫ hũilis ꝺ tercũ. Fuit dico ỽgo. ꝛ nõ tm̃ virgo. ꝫ ỽgo virginũ. ꝛ hoc dico respectu tpis ꝛ respectu puritatis. Respectu tpis fuit ỽgo ỽginũ. qꝛ ipsa fuit prima tpe q̃ maledictũ legis sustinẽs ỽginitatẽ deo obtulit. Q̃ ps. innuit dicẽs. Adducentur regi ỽgines post eã. Exemplũ. c. x ỽ A. Jt respectu puritatis dr̃ ỽgo ỽginũ qꝛ lz post eã multe ỽgines se deo obtulerũt. tm̃ talẽ puritatez hr̃e nõ potuerũt Vñ Ber. Que vel angelica puritas illi puritati audeat opari. Item ꝙ fuerit hũilis ꝺ superbiã ptz. Ber. dicit. Quãta hũilitatis in ea ỽtus fuerit. ptz ꝙ cũ ab angelo mater dei nũciaret nõ se ex hoc dñam. ꝫ hũilem ancillã p̃dicauit. Ecce inquit ancilla dñi. fiat mihi ꝑm verbũ tuũ. ¶ Item ꝙ fuerit ꝺtra auariciã paupercula ptz. qꝛ victũ suũ nõ de allodijs vel villis habuit. ꝫ p laborẽ ꝓpriũ cõquisiuit. Unde ꝛ beatus Hiero. vocat ipsam questuariã. Et qꝛ caruit hoc triplici ve generali. merito sibi dr̃. Aue. ¶ Fuit etiã sine ve pticulari. q̃ ẽ triplex vicz ꝯcipe cũ pudore. portare cũ labore. ꝛ parere cũ dolore. Ex tripler ve ꝺr pticulare. quia nõ conuenit viris sed

tñ mulieribꝫ. nec oĩbus mulieribus ꝑ tñ ꝓlem gñantibus. Hz beata ỽgo in sua ꝓcreatione ꝫ ꝑdictũ triplex ve ꝓcepit sine pudore. qz nõ ex virili cõmixtione q̃ infert pudorẽ. ꝑ spũsctõ supueniẽte. Iẽ portauit sine labore. ꝛ ꝑ patz qz alie mlres gũide. ñ tñ gũant ire. ꝑ etiã seõe. Hz maria tã grauida. vt dr in Lu. ascẽdit in mõtana cũ festinatiõe. Magnũ fuit ꝙ ascẽdit. ꝑ ꝙ in mõtana ꝟ matus. cũ festinatiõe ꝟ maximũ. Itẽ ꝙ peperit sine dolore. pz qz alie mulieres añ ptũ cruciañ. ꝑ maria tuꝝ ꝓpꝟaz ysaiã añꝫ ꝓturiret pepit. Et qz caruit tã gnãli ꝙ ꝓticulari ve merito ab angelo dr ei aue. ¶ Et post mali remotionẽ subdit ipius cõmendatiõẽ oñdens ipam oñi bonitate ꝓspicuã. Oñe cñ bonũ. aut est respectu dei. aut respectu sui. aut respectu ꝓximi. Bonũ respectu sui oñdit. cũ dr. gra plena. Bonũ respectu dei cũ dr. dñs tecũ. Hz bonũ respectu ꝓxi. cũ addit bñdicta tu in mlieribꝫ. In bono respectu sui cõmendat ex ỽtutũ plenitudine. cũ dr gra plena. In bono respectu dei cõmendat ex dei sibi obtpatiõe. cũ dr. dñs tecũ. In bono respectu ꝓximi cõmendat ex priuilegij singularitate. cũ dr. bñdicta tu in mulieribꝫ. In ꝟ añt ꝙ dic. gra plena. nõ exterioz ꝑ interioz gra cõmendat. Exterioz cñ gra vana est vt ẽ pulcritudo exterioz ꝛ nobilitas. ꝛ hmõi. puer. vlt. Fallax gra ꝛ vana ẽ pulcritudo. Hz interioz q̃ ꝟsistit in ỽtutũ pfectiõe ẽ laudabil. ps. Oñis gl̃ia fi. re. abint. Pro quo ꝛ maria dr gra plena. Hz magis ꝙ stephanus. de quo dr in actibus ꝙ plen' fuit gra. Hz minus ꝙ xps. de quo dr Jo. j. Ex veit plenus gra. Prima plenitudo. s. stephani ꝛ alioꝝ scoꝝ sufficit. Vñ paulo dictũ ẽ Act. xij. Sufficit tibi gra mea. Scda. s. xpi supfluit. qz ỽ plen' nos oĩ ac. Tercia. s. btẽ ỽgis pfecta fuit. qz nihil ei defuit. Vñ elizabeth dixit ei. Btã q̃ credidisti qñ pficient in te ea q̃ dicta sũt tibi a dño. ¶ Postꝙ añt eã ꝓmẽdauit respectu sui. ꝓmẽdat eã respectu dei. s. rõe obtpationis. cũ dic. dñs tecũ. Alij cñ scti dicũt esse cũ deo. sic in gen. v. de enoch legit. Enoch ãbulauit cũ deo. qz s. obediuit eius volũtati. Hz dñs cũ maria ẽ qz obediuit ei' volũtati. Vñ dr in Lu. ỽ Et erat subditus illis. Et q̃rit Bern. Quis ỽbus. ꝛ ñdet ỽs ỽbus. Sed q̃is fuerit respectu ꝓxi. s. in priuilegiorũ singularitate subdit. cũ dr. bñdicta tu in mulieribꝫ. t. supꝟ mlres. qz opamelior a fuerũt in te ꝙ in alijs. Virgo pepisti ꝑrem tuũ genuisti. portantẽ te portasti. nutrientẽ te tu lactasti. humilis ꝛ sublimis. paup ꝛ diues in vnũ fuisti. qõ añ in nulla alia mlre potuit inueniri. Vñ supgressa es vniuersas. Vel bñdicta in mlieribꝫ. t. inter mlres. sic dicit elizabeth Qz q̃dã mulieres sẽ bñdicte vt ỽgines ꝑ nõ fecũde vt Katherina. ꝛ alie. Quedã fecũde. ꝑ nõ ỽgines. vt elizabeth mr tobis. Sola maria ꝛ ỽgo ẽ ꝛ fecũda. ꝛ iõ inter bñdictas bñdicta. Ecẽ. Int bñdicentes bñdicẽt. Bern. Ece si in maria laudauero ỽginitatẽ multe videñt ỽgines post eã offerri. Vnũ est in quo nec ꝓma similẽ hre visa ẽ nec hre seqntẽ. s. gaudiũ mris cũ ỽginitatis honore Ad eã g̃ tanꝙ ad fontẽ gre nr̃a sitibunda aia ꝓperet. vt bñdicta in mulieribꝫ de plenitudie gre nobis ꝓferat. vt possimus illuc veire vbi nõ tm dñs nobiscũ ꝑ ek nos cũ ỽo possim. ecẽ Nõ nobis ꝓ.

de eoꝫ festo. Her. CCXIIII

Dilectus meus descẽdit in ortũ suũ ad areolã aromatũ vt pascat in ortis ꝛ lilia colligat. Cant. vj. Hec ỽba in cantiq̃ cant. sepcta hodierne cõpetũt solẽnitati. sunt cñ sic innuit glo. ỽba eccie agẽtis de xpi incarnatiõe. Duo ꝓncipaliꝫ notãt in ipsis. s. saluatoꝝ nr̃i incarnatio. cũ dic. Dilect' meus descẽdit in ortũ. ad areo. aro. ꝛ incarnatiõis rõ. cũ subdit. vt pascat in ort. ꝛ li. col. ꝛc. ¶ Quatuoꝫ añt circa ꝓmũ. s. circa incarnatiõẽ nõ solũ notãda ꝑ etiã dulciter a nobis ãplectẽda po

nunt. ¶ Primũ est ꝓambula dei ante incarnationẽ erga hoiem dilectio. cum primo dicit dilectus meus. ¶ Secundũ est ei⁹ ex dilectõe in incarnatiõe hũilia tio. cũ dicit. descendit. ¶ Terciũ est eccie ꝑ q̃ incarnari voluit designatio. cũ dicẽ in ortũ suũ. ¶ Quartũ est beate virgis de q̃ incarnatus est ꝓmẽdatio. cũ dicit. ad arcolã aromatũ. Volens g̃ eccliesta agere de incarnatione xp̃i ꝓmittit erga genus hũanũ ꝓambulã ipius dilectiõi cũ primo dicit. dilectus me⁹. qz añq̃ descendisset in incarnatione dilexit nos. Dilexit eñ nos sicut apls dicẽ Epẽ. j. t ij. dicens. Propẽ nimiã caritatẽ q̃ dilexit nos. cũ essemus mortui pecis ꝓuui ficauit nos añ mũdi ꝓstitu. Et nõ hois merita ꝑ ipsi⁹ mira dilectio. ad ẽ vt hũana nã naturã sibi vniret indurit. sic ꝑ hiere. ppham dicit. In caritate ꝑpetua dilexi te. iõ attra. te mise. Hoc g̃ insinuãs eccia primo dicit. dilectus meus. Conuenienr añt eccia illũ de quo agit dilecti appellatiõe innuit. qz ipse ꝑ excellẽtiã dilectus dr̃. qz ipse dilect⁹ ex dilecto. dilectus de dilecta. dilectus in dilecto. Dilectus dico est ex dilecto pr̃e. t hoc ꝑ eternã gnationẽ. Vñ i cant. dr̃. v. Qualis ẽ dilect⁹ tuus. s. fili⁹ ex dilecto. s. pr̃e a quo est ꝑ eternã gnationẽ. tãq̃ ds de deo lumẽ de lumine. Est etiã dilectus de dilecta. s. mr̃e. t ẽ ꝑ tpalẽ ꝓcreatiõez Sicut de ea exponit Ber. illo in cant. Ego dilecto meo t dilectus me⁹ mihi. Et tunc fuit dilectus de dilecta. qñ tãq̃ sponsus ꝓcessit de thalamo suo. Est eẽ dilectus in dilecto. s. fratre. t ẽ ꝑ internã inspiratiõnẽ. Quicũq̃ mãt i Math xij. fecerit volũtatẽ meã ille me. frat. Et nõ tñ frat. ꝑ etiã dilectus frat. Vnde in Jo. xij. dicit. Qui audit mãdata mea t ꝑuat ea ille est q̃ dili. me. Et subdit. Et ego diligã eũ. t ad e. ve. t man. apud. cuz ea. O q̃ nobile triclinĩũ in quo sctã trinitas ꝓquiesct. Hic g̃ dilectus q̃ est ex dilecto. q̃ est de dilecta. q̃ est in dilecto. ẽ de quo ecci dicit. Dilectus meus. Et ẽ dicit meus. qz licz diligat oĩa q̃ sunt sicut dr̃ in libro Sap. Spãlr̃ tñ diligit eccĩam q̃ ei fide t amore adheret. Iõ apls innuit sub ꝓpatiõe vehemẽtissimũ amoris. q̃ solet esse inter viz t mulierẽ Viri diligite vxores vras sicut t xp̃us dilexit eccĩam. Pro tanto t ipsa in ꝑmissis vbis dicit. Dilectus meus. ¶ Sz ne diceret ds. O eccia exhibitio opis est ꝓbatio dilectiõis. in quo appareret q̃ te ꝑ ceteris dilexerit. Illa omissis oĩbus alijs illud qõ potissimũ est bñficiũ oñdit. cuz dicit. Descendit. q. d. In ẽ apparet dilectus meus. qz nec ꝓpter angelũ nec ꝓpter aliã creaturã. ꝑ ꝓpẽ me descendit. Et in ẽ innuit secũdũ. s. eius in incarnatione hũiliatio. intantũ eñ se hũiliauit q̃ iuxt aplm. exinanuit se formã serui accipies. Quia certe dñs factus est ꝑuus. eternus factus ẽ pucr. excelsus factus est hũilis. imensus factus est localis. simplex factus est ꝓpositus. imortalis factus est mortalis. In ẽ añt q̃ dicit. Descendit. nõ tñ ipsius hũiliatiõnẽ innuit. ꝑ etiã q̃si gdatã. sicut ꝓtingit illi q̃ descendit. qz ve ipse est q̃ in incarnatione q̃si gdatim se hũiliauit. Descendit eñ sub seipm. Descendit sub angelũ. Et descendit sub hoiem. Sub seipz descẽdit qñ simplicitati sue creaturã copulare voluit ꝑz q̃ minor dr̃ pr̃e. Pr̃ iñqt in Jo. maior me est. Sub angelũ descendit qñ assumpsit creaturã penalitatibus obnoxiã. t morti tributariam. qõ angelus non est. iuxt q̃ paulominus minoratus ab angelis dr̃ in ps̃. Sub hoie descendit qñ hoi subditus esse voluit. sic marie t ioseph. t qñ iudiũ passus est iniuriã. psequẽtiũ ꝓtumeliã. iuxt q̃ inferior hoie dr̃ ps̃. Ego sum vermis t non hõ. opprobriũ hoim t abiectio plebis. Innuẽs g̃ eccia talẽ hũiliatiõez eius dicit. Descendit. ¶ Sz quo descenderit subdit. cũ dicit. in ortũ suum. vbi ponit tertiũ scz pñtis eccie ꝑ q̃ incarnari voluit designatio. t ẽ ꝑ ea que orto ꝓueniunt. Ortus eñ vt vtilis fiat primo septo munit. excolit. seminat. t irrigat. sic dñs ecclesiã suã tãq̃ ortum

muro custodie sue ne ab hostibus ꝓfanaret ꝓcluſit. Vñ in Cant. Ortus cõclusus dicit. Glosa. dei ꝓtectione custoditus. Unde in Esa. dicit. Sup muros tuos hierlm ꝓsti. custo. i. angelos. Itez eam tanq̃ ortũ suũ p se t p diuersos pdicatores vomere pdicationis excoluit Primo eñ mane cepit ꝓducere operarios ex denario diurno. t adhuc hora vndecima ꝓducere nõ desistit. vt dr in Matb. Item tanq̃ ortũ exceltũ semie bñdicto. s. vtutũ t miraculoꝝ consecut. Hoc est semen de quo Esa. j. Nisi dñs reliquisset nobis se. q̃si sod. fuis. ꝛc. Itẽ fonte gre ne deficeret irrigauit. Unõ in eccia in psona xpi. sicut dicit glo. Rigabo ortũ plantationis mee t inebriabo ptus mei fructũ. Hũc ortũ saluator noster ꝓsecuit arboribus cuncti generis. sic dr in Ecc. de salomone. Et certe plus q̃ salomon b. Est eñ in orto ecclesie cedrus imputribilis in virginibus. oliua pietatis in ꝓfessoribus. palma victorie in martyribus. Hec sunt arbores cuncti generis. q̃ oĩs sancti aut sunt in statu virginũ. aut in statu ꝓfessoꝝ aut in statu martyꝝ. Propter hec g̃ pdicta eccia in quã xpus descendit tpe incarnatiõis orto cõparatur. ℟ Sz q̃ moris ẽ nobilibus in ortis magnis segregare arcolam in qua plantant herbas aromaticas. sicut saluiã t rutam t hmõi. ad quã maxime delectãt accedere. Sic conditor noster in orto generalis eccie segregauit sibi arcolã aromatũ. s. beatam virginẽ. ad quã p incarnationem spãlissime descendit. Unde post q̃ in pmissis verbis dixit. Descendit in ortuz suũ. subdit. ad arcolam aromatũ. Et b tangit quartũ. s. beate virginis cõmendatio. ¶ Fuit eñ ipsa tanq̃ arcola aromatũ in orto eccie p spãlem sanctificationẽ in ntitate eius sepata. t nõ solũ a peccato sed etiã a fomite tãq̃ a superflua herba p spñm sctm est purgata. Pro tanto dicit ei in salutatione. Aue. quasi sine ve culpe. ¶ Item fuit odorifera ex virtutũ plenitudine. Fuit eñ arcola nõ lapidum qui nõ redolent. ß aromatum. i. virtutũ t bonoꝝ opeꝝ q̃ in se cõtinebat. Pro tanto dr ei in salutatione. gra plena. ¶ Item fuit hec arcola lata. q̃ quẽ totus nõ capit orbis in sua se clausit viscera factus hõ. In ipsa eñ quasi in arcola seminauit deus pater granũ synapis. i. filiũ suũ paruũ qdẽ tãq̃ granũ synapis hũilitate. ß feruẽte caritate qui post adeo extendit ramos sue hũanitatis. q̃ etiã volucres celi. i. angeli in eis requiescãt p delectationẽ. q̃ ipse est etiã sm hũanitatẽ in quẽ delectant ꝓspicere. sic innuit petr9 t ex hac filij dei comphensione dr ei in salutatione. dñs tecũ. ¶ Item fuit arcola in orto eccie p alijs exaltata. q̃ fuit mater t virgo. qõ nunq̃ ꝓtigit alteri mulieri. t ideo dr ei in salutatiõe. Benedicta tu in mulieribus.

¶ De eodem festo. Sermo. CCXV.

Et pascat in ortis lilia colligat. Cant. vj. Hic innuit sm pmisse diuisionis. scz incarnationis ro q̃ est salubris hoĩs reparatio. quã innuit duplicitez. Scõm statũ vie. cũ dicit. vt pascatur in ortis. glo. vt delectetur sctoꝝ desideriis t bonis opibus Item ꝑtũ ad statũ patrie. cũ dicit. t lylia colligat. glo. i. sanctos pfectos nitore virtutũ ad celestia regna perducat. Prima reparatio. s. vie fit p gram. Secunda. s. patrie p gloriam. ¶ Sed pensandũ circa primũ q̃ iurta lre superficiem minus ꝓuenienter videt dictũ. descendit in ortuz vt pascat in ortis. ß iuꝝ intelligentie significationem optime dictum est. In orto eñ generalis ecclesie multos particulares ortos xpi habet. quicuis eñ aia fidelis ortus xpi est. Unde Bern. sup illud Job. Illa existimans eũ ortulanũ esse. alloquit mariam magdalenã in psona xpi dicens. Bene existimasti me ortulanũ. q̃ mes tua ortus meus est. Secũdus ego adã. ego opor

illū. fletus tuus. desideriū tuum. meum opus est. In talibus ergo ortis pascit cū fideliū aiarū desideriis ⁊ operibus delectatur. O ꝯfelix refectoriū in quo sanctus sanctoꝝ epulatur. qz dū ipse pascatur nō depascit. ꝫ potius pascit. Vñ in Apoc. dicit. Si qs apparuerit mihi intrabo ad illū ⁊ cenabo cū illo. nō dicit ēm ego cenabo. ꝫ addit cū illo vt vterq; s. q; recipit ⁊ qui recipit satiet. Peram bulate ḡ fratres in medio domus vre ⁊ videte si templū dei sanctū ē qđ estis vos. nō ēm habitat in corpore subdito peccatis. ꝫ transfert se ab imundis ⁊ pauis cogitationibus. ⁊ subintra intime hūanā generis q; talibus delectat. Juxta illud Job. In umbra dormit in secreto talami. ⁊c. Adapta tribus principalibus vicijs. Et cū ipse talibus pascit. depascit. Doꝛs mąt ps. depascet eos. Talibus necesse est si voluerint ꝯ xp̄us pascat in eis vt se tanq; ortū excolant vomere ꝓfessionis. irrigent lacrimis ꝓpūctionis. ⁊ supseminet semen bone opationis. Iste sunt esce q̄bus saluatoꝛ noster libenter vesc. Vñ Bern. Cibus eius pnia mea. Cibus eius salus mea Cibus eius ego ipse. māducoꝛ cū arguoꝛ. glutioꝛ cuꝝ instituoꝛ. decoquoꝛ cum imutoꝛ. digeroꝛ cū trāsformoꝛ. viuoꝛ cū ꝓformoꝛ. Et p hec lylia effecti p gratiā colligemur ad gl̄am. Vñ subdit. Et lylia colligat. ℣ Hec ēm secūda ⁊ potissima incarnatiōis rō. vt scōs p lylia designatos colligat ad gl̄am. Vñ aūt colligendi designant p lylia. Lylia ēm sunt de terra nascentia. sup terram eminentia. candoꝛ intentia. odoꝛe fragantia. In primo innuit colligendoꝛ hūilitas. In secūdo supnoꝛ auiditas. In tercio vite puritas. In quarto bone opationis suauitas. Tales inuenimus scōs fuisse q; collecti sunt a dño. Nam ex eo q; de terra nati fuerant q̄ntūcūq; dei bñficijs siue tpalibus siue spūalib' attollerent. de se hūilia sentiebant. Vñ abraā cū dei frueret colloquio dicebat Loquar ad dñm meū cum sim pul. ⁊ ci. Et btā ṽgo cū mr dei nūciaret nō se ex ꝫ dñam ꝫ hūilem ancillā p̄dicauit. Exē plū. c. j. ℣ Itē sup terrā emine bāt p ce lestium ꝓtēplationē ⁊ auiditatē. Non ēm adhesit in terra venter coꝝ. ꝫ terrena cū apl'o. tanq; stercoꝛa reputantes. eleuabant se sup se dicentes illud apl'i. Nostra ꝓuersatio in celis ē. Exemplū ca. viij. ℟ Itē tāq; lylia candoꝛe nitebant p vite puritatē. Vñ de eis in Tre. iij dr. Candidioꝛes nazaret eius nive. Attendentes illud dñi. Beati mundo coꝛde qm̄ ipsi ⁊ nō alij deum videbūt. Exēplū. c. vj. ℣ Itē fuerūt tanq; lylia odoꝛe fragrantes. p bonā opinionem. Dies ēm ipsoꝝ in maritb' mōi. sic dr in Job. ix. trāsierūt tāq; naues poma poꝛtantes. q. post se odoꝛē suauē relinquūt illū in q; de quo dicit apl's. Xp̄i bonus odoꝛ sum'. Et qz dilectus descendit in ortū suū vt talia lylia colligeret. Rogem' ipm vt meritis ⁊ intercessiōe arcole aromatū. b ē mr̄is sue faciat ⁊ nos lilia in pūn. ⁊ colligat in eēna tabernacla.

De sancto Georgio.

Sermo. CCXVI.

Beatus diues qui inuentus est sine macula. Ecc. xxxj. A Ista ỽba in hodierna epl'a lecta bñ ꝓuenīūt scō georgio q; tāq; nobilis miles ⁊ potens diues legit fuisse. Est ḡ in p̄missis ỽbis informatio diuitū. vt si bti volūt esse ⁊ p tpalia bōa trāsire ad eēna cū btō georgio sine macula debent inueniri. Notandū āt q̄druplicē esse maculā in lege detestabilē sine q̄ dues dz iueniri si vult btūs esse. vicz maculā rei offerendō. Leui. xxij. Si maculā hūerit nō offeretis nec erit acceptabile Jē maculā pſōe. Vñ leui. xxj. Nō q; hūerit maculā ñ offeret panē dō. Jē maculā vestimti. Vñ Leui. xiij. Si hūerit maculā siue in stamine siue in vestimto cōburet flamis. Itē maculā in domo. vñ Leui. xiij. Si fuerit plaga i edib' sacerdos faciet cruī lapides respsos macis

¶ Prima macula. s. rex ꝺtrahit ex iniusta ꝺquisitione ipsaꝝ sicut p rapinaꝝ furtū. vsurā. calumniā. ⁊ p aliā aliquaꝝ ꝓmi deceptionē. Hāc maculā impꝛoperat dñs diuiti. p Hiere. ij. Inuentus est in ꝗt̄ sc̄us sanguis pauperū ⁊ innocentū in alis tuis. Ale diuitis sunt diuitie ꝙb⁹ eleuat̄ ⁊ sup alios volare videt̄ Et in his alis inuenit̄ macula sanguis qñ de rebus paupꝝ q̄s ipsi suo sudoꝛe ⁊ sanguine ꝙsiꝛāt ditant̄. ¶ Per talū rex oblationē beatitudo nō acquirit̄. ꝙ potius maledictio. qꝛ ꝙ offert ꝺ rapina q̄si qui victimat filiū in cōspectu ꝑris. Ecc̄. Ⓥ q̄ beatus est diues ꝙ inuenit̄ sine hac macula. ꝙ. s. laboꝛe manuū ꝙquirit. vt habeat vñ tribuat necessitatē patientibus. sicut ꝙsulit apl's. Exempluꝝ ca. xx. J. B ¶ Scḋa macula scꝝ pſone cōtrahit̄ ex vicio coꝛpis siue carnis Sed rarus est diues ꝙ inuenit̄ sine hac macula. Diuitie em̄ sunt occasio carnaliū pctoꝝ. scꝝ gule ⁊ luxurie. Vñ hiere. xlvj. Fertilis fuit moab ab adolescētia sua. requieuit in fecibus suis. Moab fertilis ab adolescentia sua est puer diues a ꝓgenitoꝛibus suis. tales em̄ marie requiescūt in fecibus suis gule ⁊ luxurie. De macula gule reꝑhendūt diuites in canē. iude. ij. Hi sunt in ꝗt̄ in epulis macule. ꝙuiuantes sine timoꝛe pascētes semetipsos. Hāc maculā gule. ꝺtraxerat ex diuitijs ille purpuratus. de quo dicit̄ Luc̄. xvij. Hō ꝙdam erat diues. Et subditur. Et epulabat̄ quotidie splendide ⁊ pascebat semetip̄m. Vñ pauperi lazaro nec micā panis dabat. Et qꝛ iuꝝ Hieronymū. venter mero estuans facile spumat in libidinē. Jō ex macula gule ꝺtrahit̄ macula luxurie. Vñ salomō qui inter oēs reges isrl' magis splendidā mensam habuit sup oēs etiaꝝ reges in numero mulieꝝ excessit. ⁊ maculā pſone ꝺtraxit. Vñ Ecc̄. xlvij. Collegisti q̄ aurticalcū auꝝ ⁊ vt plumbū collegisti argentū. ⁊ inclinasti femoꝛa tua mulieꝛibus. ptātem habuisti in coꝛpe tuo. dedisti maculā in gl'a tua. Ⓥ q̄felix ē diues qui inuctus est sine hac macula.

¶ Tercia macula. s. vestis nascit̄ ex ipius pctositate. Aug. Vestis pulcra circūdet̄ nō ad pulcritudinē ꝑ ad necessariū tegimē. ne dū exquisitis vestiris alterā turpitudinē assumas. s. maculā aie. Vñ Greg. sup lucā. Si cultus pctosaꝝ vestiū culpa nō esset. sermo dei nō tā vigilanter exprimeret q̄ diues purpuratus ⁊ bysso indutus apō inferos toꝛqueret Ecce diues qui his delectat̄ cū periculo aie sue gerit. Vñ oculos hoim pascit potius ei vult bona sua in oñsione sui ꝓbere q̄ eccie vel paupibus erogare. Hec etiā macla ꝺtrahit̄ ex vestis extraneitate. qñ scꝝ quis vult hꝛe vestes extraneas alijs dissimiles. Vñ sopho. j. Visitabo sup ꝓncipes qui induti sūt veste peregrina. Ecce carissimi si dñs ꝓncipibus ꝓpter h̄ minat̄ qui se rōne dignitatis solent excusare. q̄to plus simplicioꝛibus diuitibus qui heu mō q̄to rarioꝛes ꝑnt vestes excogitare. tanto ipsis gratioꝛes. ita q̄ a planta pedis vsq̄ ad verticem nō est in eis sanitas. Nam in capitibus p varias mitras cristati sunt vt pauones. in coꝛpe p vestium varios coloꝛes sunt vt pardi. ꝑ in calcijs sūt roſtrati vt aues. cū tñ aial nō habeat roſtrū in pede. Necc̄tiaꝝ macula inuenit̄ ⁊ in vestibus mulieꝝ. Nā tacito ornatu faciēꝝ p picturā in quo deo magnaꝝ facīūt ꝙtumeliā. qꝛ potius volūt hꝛe facie quā pictoꝛ ꝓmgit q̄ illā quā deus fecit. Maculas vestiū oñdamus ⁊ ꝓio peplū croceū q̄ maxia est. cuꝝ tñ magis decentē coloꝛē albū h̄eat. qō ptꝝ. qꝛ coꝛpus dñi nō croceo panno ꝑ albo inuolui. Vñ de ipo filio dei dī q̄ est candoꝛ lucis eterne. Et candida debet esse aia in q̄ ipse sedere elegerit. In signū huius in transfiguratiōe vestimenta ei⁹ facta sunt nō crocea ꝑ candida sic nix. Exemplū ca. vj. f. Hic coloꝛ placꝝ ⁊ angelis Vñ Math̄. vlt̄. Angelus apparuit in stola cādida. Ecōtra vestis croceā placet ꝺyabolo. Vñ peplū croceū sedes est ipsius. Exemplū de demone q̄ h̄ dixit.

Preterea circa corpus tacitis alijs vestib⁹ habēt angulos diuersis metallis oneratos. cū saccus tñ bono frumento plenus bene ligat̄ fune vni⁹ obuli. Nō modica fatuitas est querere talē correctiā ad ligandū saccū immundicia plenū. Dolū bono vino plenū ligneis circulis ligant sufficiēter. g̃ ridiculū est hr̃e circulos deauratos. ⁊ hmōi. ad ligādū vas ventris spurcicia plenū. Circa pedes si dñs eos cū caudis creasset. forte ipsis multuz displicuisset. et cū de natura nō habeāt. naturā aialiū sequentes de vestibus caudas ꝓcurāt. in quibus sibi pulices ꝓgregant. ⁊ hoibus pulueres mouēt. Christū vō in paupib⁹ nudū aspiciētes nō operūt. Exemplū de demone q̃ cū in tali cauda sedisset ⁊ cecidisset alter irrisit eū. Si forte q̃s dicat Nōne hester que ꝓmēdat̄ in scriptura se plurimis vestibus exornabat. Utiq; Sed hoc faciebat sicut legit̄ hester. vj. in die ostentationis. Ornatū em̄ suuz nō ferebat nisi q̃n marito se ostēdebat In quo reph̃ensibiles sunt nr̄i tpis mulieres. que q̃n in publicū ꝓcedūt se magis ornāt. ⁊ tū dicūt q; ꝓpter maritos suos faciāt. O q; beatus est diues qui inuentus est sine hac macula.

Quarta macula. s. domus ꝓtrahit̄ ex vicio familie. Inueniri g̃ debet diues sine macula domus. i. familie. Nō em̄ sufficit q; sit bonus in se nisi etiā habeat ordinatā familiā. pō. Ambulans in via imaculata hic mīstrabat mihi. Uñ Re. ij. hely licet esset bon⁹ tñ reprobatus est q; malos fouebat filios. Qui extrahebant carnes de caldario. h̃ q̃tū ad gulā ⁊ rapinā. et dormiebāt cū mulierib⁹ q̃tū ad luxuriā Et si hely reprobatus est, ꝓpter filios malos. multoꝑ reprobant̄ plerīq; diuites, ꝓp̃ iniquos seruos. Beatus ergo est diues q̃ mūctus est sine macula dom⁹. Adapta sancto. Radendi g̃ sunt lapides maculosi per castigationē. et si macula iteruz recreuerit tunc sunt ommno exponendi. et extra domū ejiciēdi. sic̃ legit̄ i Leui.

De eodem.

Sermo. CCXVII.

Stabilita sunt bona illi⁹ in dño Ecc̃. xxxj.

In his verbis prudentia beati diuitis qui inuentus est sine macula ꝓmendat̄. q̃. s. structurā laboris sui locauit in immobili fundam̃to. s. in dño ꝓ quo hic ōr. Stabilita sunt bona illius in dño. Item in dño. nō in mōdo q̃ instabile habet fūdamentū. q̃ mundus trāsit et cōcupiscentia eius. Itē in dño nō in corpe ꝓprio. q̃ corpus ē sic̃ saccus ptusus q̃ in se posita nō retinet sicut ōr Agg. j. In mundo locat bona sua auarus. In corpe gulosus. ſ in dño sanctus. Sed auarus stultus se oñdit. deponēdo ibi bona sua vbi oēs antecessores sui thesauros suos amiserant. s. in mūdo isto. Uñ dñs p osee. Factus est effraim q̃si colūba seducta. nō hñs cor. i. sapientiā. Hec em̄ est insipientia colūbe q; pullos suos ponit vbi oēs pdit. Unde Greg. Erras si credis ista talia mēsura q̃ p tot manus trāsierūt. Uñ merito illi diuiti dictū, ē. Stulte hac nocte aiaz tuā repetēt a te. q̃ nō in deo sed in mūdo hñs fiduciā. hereditatis ampliatis mlta bona in annos plurimos reposuerat. Lu. xij. Hoc modo Act̄. v. ananias ⁊ saphyra non deo sed mōdo thesaurizātes in defraudatōe p̃cij agri mox expirauerunt ⁊ alij pecunias possedērūt. Uere thesaurizat mūdan⁹ ⁊ ignorat cui ꝓgregabit ea. Exemplū ca. v. d. B. Sic em̄ ꝓtingit hoibus in mōdo sic̃ ꝓtingit i ludo scacario. ali⁹ rex alius miles. alius sacerdos. alij minores. ali⁹ in albo cāpo. s. pspitatis. alius in nigro. s. aduersitatis. ⁊ tandez colletti. singulatiz. rex cū milite. sacerdos cū alijs sine honoris differētia oēs cōlic̃ in saccū. s. terre trudunt̄. Uñ ille q̃ multū mūdi delectatiōib⁹ intēdit non pensans instabilitatē eaꝝ simil'ē homi de quo legit̄ in barlaā q̃ timens vnicornē

insequentē cecidit in foueaz.qui in suo casu adhesit arbori in fouea ascēdenti. ad cuius arboris pedem erat puteus sine fundo ⁊ duo mures maximi. Un⁹ albus ⁊ alius niger incessanter radicē arboris corrodentes.qui tñ licet sentiret ꝓpter murium corrosionē arboris vacillationē.⁊ vicinū casum in puteū. tñ ex pomorū collectiōe delectat⁹ piculi sui obliuiscit. Audiēs ꝫ quidaz amicus.occurrēs porrigit ei scalā ex opposito inculcās sibi subitū ⁊ irrecuperabilē casum. Ille autē cū differret ꝓpter fructus collectionē subito corrosa arbore in puteū cecidit. Hic hō est ꝗlibet secularis.vnicornis est mors tpalis.fouea mūdus.arbor vita pñs.fruct⁹ arboris delectatiōes vite p̄sentis.pute⁹ infern⁹ mus albus dies.mus niger nox.amic⁹ accurrēs est p̄dicator.scala ē ꝓfiliū penitētie facēde. Dū aūt differt mūdan⁹ hō salutari cōsilio acq̄escere illectus delectatione seclari.subito vita deficiente cadit in puteū infern⁹. Aduertēs ḡ hic sanctus instabilitatē rex tpaliū stabiliuit bona sua in dño nō in mōdo. ℣

℣ Itē stabiliuit bona sua in dño non vgulosus in corpore ꝓpio. Gulosi em̄ quor deus venter ocm laborē suū cōuertunt ad ventrē. Un̄ de tali dictū est Ecc.vj. Omnis labor hois in ore ei⁹. Nec mix.seruit em̄ cuidaz dñe.s. gule: cui nullus p̄t seruire ad volūtatē suā q̄ vult quotidie pari sibi noua fercula Nunq̄ visa est dña q̄ tāta a subditis exq̄reret ⁊ tā puo tpe in exq̄sitis regnaret. Regnat em̄ cū in escis delectat. et ille locus delectatōis vir duor hz latitudinē digitor.nō em̄ durat delectatō nisi q̄ntū durat trāsitus ille p̄ gulā. et ꝓ illo subito trāsitu vult sibi dña gulatāta parari q̄ oia pene post q̄ trāsierint ꝓijcit in locū turpitudinis.s.in saccum vētris. Unde quo p̄s. Cōcidisti saccū meum.i.corp⁹ meū. Hic ē sacc⁹ ptusus de quo Agg.j.in quo deposita nō stabiliūt.et si quid ꝓ corpis sustētatione stabilit.hoc vermib⁹ esca parat. Satis videt vanus ille labor quo hō laborat vt vermes splēdide pascat. Nō multū curandū esset quale carnē vermes inuenirēt siue pinguē siue maculentā. Carnē ḡ impinguare est vermib⁹ escaz parare. Exemplū ca.v. Ō. J. Quia ḡ bona carnis sunt instabilia sic patz in illo diuite q̄ in p̄ti vita epulabat quotidie splēdide.⁊ post ad tantā pauptatē deuenit q̄ etiā vnā guttaz aque desiderauit.ideo hic sanctus stabiliuit bona sua i dño nō in corpis ꝫmodo. ℣ Stabilita aūt sunt in dño tanq̄ in singulari ⁊ ꝑpetuo fundamēto. Fundamentū em̄ nemo aliud p̄t ponere p̄ter id qđ positū ē.qđ est christ⁹ iesus.j. Cor.iij. Si q̄s superedificauerit sup fundamētū hoc bona sua non dissipant ꝓ mortem sicut predictor ꝫ tanq̄ in ꝑpetuo fundamēto stabiliunt. Un̄ Joh.in apoc. post q̄ dixit. Beati mortui q̄ i dño moriunt.subdit. Opa em̄ illor sequunt illos. Un̄ licz pñs vita h⁹ scti trāsiuerit elemosinas tamē ipsius quas in ea fec tanq̄ stabilitas in domio enarrat ois ecclesia sanctorū.

De eodem.

Si quis vult venire post me ⁊c. Recte symonē in vigilia scī laurētij de h themate.⁊ alios si placz.⁊ i die vincētij.necnō petri martir.s.nemo militās.

De eodem.

Sermo. CCXVIII.

Quid prodest homini si vniuersuz mūdum lucret.aie ꝙ sue detrimentū patiat.aut quā dabit hō ꝫmutationez ꝓ ania sua.filius hois veniet in gl̄ia patris sui cū angelis suis.⁊ tūc reddet vnicuiq̄ sm̄ opa sua. Matth.xvj. Ne ꝓ tpali hui⁹ mūdi lucr̄ detrimentū patiamur.videlicz multiplicādo cul pā.amittēdo glorīā.incurrēdo penam

dñs dehortatur nos ab ipso in p̄missis verbis ostēdens ip̄m lucr̄ esse iutile ꝛ b̄ triplr̄. ¶ Inutile em̄ oñdit ꝓtuz ad tpalē possessionē. ꝛ b̄ ꝓpter possessiōis breuitatē. cū dicē. Quid ꝓdest hoi si vniuersum mōm lucret anie vo sue ꝛc̄. ¶ Itē ꝓtū ad aie redemptionē. ꝛ b̄ ꝓpter ipsi⁹ aie p̄ciositatē. cū dicē. quā dabit ho cō. p aia sua. ¶ Itē inutile ꝓtū ad iudicis placationē. et hoc ꝓpter iudicis eq̄tatē. cū subdit. filī⁹ aūt ho. ve. ꝛc̄. vsq; reddet vnicuiq; ꝑm opa sua. ¶ Vere inutilis est tpalis lucri possessio. ꝓpter breuitatez. q; ꝓtūcūq; magnū sit nihil de eo in morte defert. sed totū relinquit. ¶ Pro quo dicē dñs. Quid ꝓdest hoi si vniuersum mōm lu. ¶ Psal. Dormierūt somnū suū et nihil inuenerunt oēs viri diuitiaz in manib⁹ suis. Hāc mometaneā existentiā lucri dānati recognoscūt. Sap̄. v. cū dicunt. Quid diuitiaz iactātia ꝓtulit nobis trāsierūt oia sic vmbra ꝛ tanq̄ nūci⁹ p̄curres. ꝛ tāq̄ nauis q̄ ptrāsijt fluctuantē aquaz. aut auis q̄ trāsuolat i aere. aut tanq̄ sagitta emissa. In q̄b⁹ vbis mōi tpalia q̄nq; ꝓpant. vicz vmbre trāseūti. nūcio p̄current. naui fluctuāti. aui trāsuolāti ꝛ sagitte emisse. ¶ Umbre ꝓpant. qz sicut vmbra soliditatē nō hñt. Vñ Eccl. ij. dicit salomon. Magnificaui opa mea edificaui domos. ꝛ plātaui vineas. feci ortos ꝛ pomeria. ꝛ extruxi piscinas possedi seruos ꝛ ancillas. et familiam mltā. coaceruaui mihi auz ꝛ argentuz feci mihi cātores ꝛ cantatrices. Et q̄ hec oia sint vmbra. subdit. Et vidi in oib⁹ vanitatē. Exēplū ca. v. E. Carissimi stulti⁹ essz q̄ sup glaciē ꝛstrueret. multoplr̄ ille q̄ sup vmbrā q̄ min⁹ solida ē Sic ille diues i Lu. xij. edificauerat. q̄ horreis āpliatis ꝛ bonis i annos plurimos repositis se spabat deliciari. ꝛ ꝑ ma nocte oib⁹ ꝛ vita p̄uat⁹ fuit. Vñ merito sibi stulte dr̄. ¶ O quot sūt q̄ ꝓpē vmbrā tpalū vitatē vite ēne amittūt Cōtingit ipsis sic̄ cani de quo legit in esopo. q̄ natās p aq̄s frustū carnis portās in ore cū vmbrā maiorez carnis in aq̄ vidisset rapere cū volens totum amisit ¶ Itē tpalia nūcio ꝓpant. Oēs ei creature nūcij dei sūt. Aug. Interrogaui solē ꝛ lunā ꝛ stellas de deo meo. ꝛ rñderūt mihi. nō sum⁹ nos ꝑ ipse fecit nos. Itē nūcio ꝓpant. qz p ipsa tanq̄ p nūciū ad deū vocamur. ps. Pedit eis regiōes gētū ꝛ laborez gētū pos. vt cus. ꝛc̄. Hz fatui sūt illi q̄ sic delectant i nūcio q̄ obliuiscunt ō dño. Aduertere ei deberēt qz si sic delectabil'ē trāsitōs nūci⁹. mlto delectabiliōr est ppetu⁹ dñs. j. Pe. ij. Si ñ gustatis qm̄ dulc̄ est dñs ¶ Paz ipse petr⁹ in trāsfiguratiōe gustauerat. ꝛ de toto mō oblit⁹ fuerat i mōte sp cupiens manere dicēs Dñe bonū est nos h̄ esse. Exēplū ca. ij. EE. ¶ Itē tpalia ꝓpant naui fluctuāti. Nauis ei fluctuās in pelago est dubitās vtz pueniat ad portuz. Sic in mari h⁹ mōdi diuites ponunt se in nauicula fluctuāte. et ideo dubiū est vtz pueniāt ad portum vite ēne. Unō dñs Mar. x. q̄difficile q̄ pecunias hñt in regnū dei introibūt Multa em̄ et magna pericula incurrūt aie q̄ lucris h⁹ mūdi anhelāt. ita vt q̄ñ volunt vnū euitare cadūt in aliud. Vñ incidit in scillā cupiēs vitare carybdim frequenter em̄ cadūt in scillā luxurie. mō in voraginē auaricie q̄si in carybdī Vñ. j. ad thi. vj. Qui volūt diuites fieri incidūt in tentatiōez ꝛ laqz diaboli ꝛ in desideria multa q̄ mergūt hoiem in interitū et in pditionez. ¶ Item mōi lucra aui ꝓpant. qz inaniter extolli faciunt sic̄ auis p tps in aera extollit. Job xxx. Elcuasti me ꝛ quasi sup ventū ponens elisisti me valide. ¶ Item sagitte ꝓpantur. qz vulnerāt ꝛ cruentāt. ꝓpter qō ꝛ spine dicunt a dño. cū labore em̄ acquirunt. cum timore possident. cum dolore dimittunt. Hz hec vulnera mūdi amatores nō sentiūt. ¶ Prouer. xxiij. Vulnerauerūt me ꝛ non sensi. Stulti sunt pueris. qui quando vnū barbatum deosculant ꝓpter punctiōes amplius osculari abhorrent. Sed ipsi

licet a spīis mūdi mltipliciter pūgant ipm tñ nō abhorrēt.similes illis hoi/bus q̄ cepe crudū etiā flēdo ꝯmedunt. Sic g̃ oñdit dñs mūdi lucr̄ inutile ꝓpter possessiōis breuitatē cū dic̄. Quid ꝓdest hoi si vniuersū mūm lucret.aie vo sue detrimentū patiat. ℣ Secūdo oñdit inutile q̄tū ad aie redēptiōnē.ꝛ h̄ ꝓpter ipsi⁹ anie p̄cio sitatē.cum dicit. Quā dabit hō cōmu.ꝓ ania sua. q.d.nullā. Nō ptz ex duob⁹.qz nec appreciari pōt. Vñ iob.xxviij. Nescit hō p̄cū ei⁹. Nō patet.qz solo p̄cio sanguinis christi redimi potuit.j.Pe.j. Non cor.au.ꝛ ar.redempti estis ꝑ p̄. san.ag. im. Q aia p̄ciosa non auro redēpta et opib⁹.ꝑ agni imaculati sanguīe.attende q̄nti valeas.q̄d ꝓ te datū sit cogita. noli temere ip̄m vilipēdere qz christus ꝓ te effudit sanguinē. Itē patet ei⁹ p̄ciositas qz nec cōmutari pōt.ꝓ quo dñs dic̄.quā dabit hō ꝯmu.ꝓ aia sua. Job xxviij. Nō dabit ꝓ ea aur̄ obrizū. nec appendet argentū in ꝯmutatione eius Nec mur̄.ipsa cū nobiliōr ē cētis creaturis ꝓpt imaginē. Vñ Sap.ij. Nō iudicaverūt honorē aiar̄ scar̄. q̄m deꝰ creauit hoiem ad imaginē similitudis sue. In signū h⁹ oia subiecit sub pedi b⁹ei⁹. Quā g̃ dabit hō ꝯmu.ꝓ aia sua

℣ Tercio oñdit mōi lucr̄ iutile q̄tū ad iudicis placatiōez.cū dicit.filius hois vēturꝰ ē in gl̄ia p̄ris sui cū angel̄ suis.ꝛtūc reddet vnicuiq̄.s.sine psonarū acceptione. Reddet vnic̄ iuxta opa nō iuxta mūera.nō cū recipiet ꝓ redēptiōe dona ꝑma sic̄ ōr ꝓuer.vj. Vnō Sap.vj. Interrogabit opa vr̄a.et cogitatiōes scrutabit. Berñ. Veniet dies illa i q̄ pl⁹ valebūt pura corda q̄ astuta vba.ꝯscia bona.q̄ marsupia plena q̄m q̄dē ille iudex nō fallit. nec flectet donis. Cū g̃ iudex sit oīno ꝑplacabilis q̄d ꝓdest hoi si vniuersū mūm lucret.

De sancto Adalberto martire vel de alio martire.

Sermo. CCXIX.

QUi amat patrez suū vel matrē vel vxo.vel fi. plusq̄ me nō est me dignus. Et qui nō tollit crucē suā ꝛ sequit̄ me nō ē me dignꝰ. Hec vba dñi Math.x. scripta legit eccia de vno martire. ℟ In q̄b⁹ vbis duo ostēdit dñs. Prio q̄ p dilectionē haberi possit dñs ꝑsimu at qz.s.vere amās ē dignꝰ eo. Secūdo modū vere dilectōis declarat.qz diligi debet plusq̄ pr̄ vel mr̄ vel vxor. ℣ In primo facilē sui cōsecutionez innuit.ꝓ illo cū ꝓ quo pax pōt hō conseq̄ in h̄ mūdo.s.ꝓ dilectōe.deū qui ē sup oīa pōt ꝯseq̄. Quis cū regū regnū suū alicui daret extraneo eo q̄ asseret se illuz s.regē nimis diligere.aut q̄s principū alicui paupi filiā suā ꝓpter assertionez mutue dilectionis daret.aut q̄s mercator nobili pāno aliquē nudum vestiret eo q̄ ip̄m diligere mercatorē affirmaret ꝛ breuit̄ etiā minima rōne dilectōis talis ꝯseq̄ nō p̄nt. Sz ecce cū q̄ vt deū ē in h̄ mōdo pax vł nihil acq̄rit. deus nō aliter q̄ ꝓ ipsam habeat.etiā si mille regna sine ipsa dare deo.totū frustrat̄ iurta illō apl̄i. Si distribuero oēs facultates meas i vsus pauper̄.ꝛ corꝑ meū tradidero ita vt ardea.q̄ mar⁹ ē caritatē aūt nō habeā nihil sum. Q q̄nobile est p̄cū q̄ ꝓ deo hīndo impedit.q̄ adeo cōe ē.q̄ nec paup nec diues. nec fortis.nec infirmꝰ.a possessiōe dei excludit.qz vo oēs p̄nt ip̄m diligere ꝓ q̄ solū possidet.nō ei dilectio dei pedeti diutijs.nec i fortitudie corꝑis.ꝑ i corde hois. Diliges inq̄t dñs i mat. xj.dñm deū tuū ex toto corde tuo. Nō dixit. Dilige dñm ex diuitijs.qz sic de deo pauꝑes desparet. Nō dixit. Diliges ex fortitudie corꝑis.qz sic ō do hīndo desparēt debiles. Sz dixit Diliges ex corde q̄ oībus cōmune est. Vnō cū p̄cū sit cōmune.nemo de deo nō hīndo poterit se excusare. Si cū aliquis de deo habendo desparē debuisset.h̄ debuit latro qui ꝛ rebꝰ pauper i cruce.quia nudus

et corpe impotēs. qz cruci affixus solū corde credidit. roze cōfessus christo dignus fuit. ¶ Modū aūt vere dilectiōis declarat cū dicit. Si ḳs amat patrē vel mrez. rē. Ondit eīm dñs ꝙ ḳ vere ipm diligere vult. debet euz diligere plus ꝙ suos. plꝰ ꝙ sua. plus ꝙ scipm.

¶ Primū tāgit cū dicit. Si quis amat patrē suū vel mrez vel vxorē vel filios plus ꝙ me. nō est me dignus. Hūc grādū dilectiōis trāsgressus ē adā. qui nolens ꝓtristare vxorē suā. sic dicit Aug. ꝑceptū dei trāsgressus ē. et nisi post attritus penituisset deū nunꝙ ꝓsecutꝰ fuisset. qz hic dicit. Qui amat ꝑrez vl' matrē vl' vxorē vl' filios plus ꝙ me. nō est me dignꝰ. O quot hodie hūc gradū dilectiōis excedūt ḳ occasiōe parentū vl' filioz deū grauiter offendūt. Adapta.

¶ Scōm gradū dilectiōis trāsgressus est adolescēs ille ḳ volēs scire viaz ad vitam postꝙ audiuit a dño ꝙ dimissis suis sequeret ipm. magis diligens sua ꝙ dñm. illa ē secutꝰ. et ita indignꝰ fuit dño. qz hic dicit dñs. ḳ nō sequit me potius ꝙ sua nō est me dignꝰ. ¶ Tercius gradū dilectiōis trāsgressus ē petrus ḳ dilexit se plus ꝙ deū. qz vitā suā timēs ꝑdere dñm negauit. Qñ nisi illō amare defleuisset dño idignꝰ fuisset. qz hic dicit. Qui nō tollit crucē suā. s. corpus suū tribulatiōibus exponēdo. nō ē me dignꝰ. Exemplū ca xj. ℭ Hoc triplici gradu btūs adalbertꝰ sic et alij sctī diligendo ipm ē assecutꝰ. Nā plus ꝙ sua deū dilexit. qñ ꝓpter eū non pmonia. sed etiam ep'at' sui tpalia dimisit. Plꝰ ꝙ suos dilexit qñ ipsis in boemia dimissis ꝓpter deū ad gentes transijt. Plusꝙ scipm deū dilexit. qz corpus suum martirio exposuit. Et nos fratres si hoc triplici gradu dilexerimus. ipso sine dubio digni erimus.

¶ Alios sermones si placz require in festo Laurentij et Vincentij.

De sancto Marco.
Sermo. CCXX.

Qui timet deū faciet bona. rē. Hec ꝙba scripta Eccl'. xv. ecclesia legendo ad honorē euangelistaꝝ duo facit. ¶ Primo timorē virtuosuz specificat. cū dicit. Qui timet deū. Secōo eiusdem timoris vtilitatē insinuat. cū dicit. faciet bona. ¶ Circa primū notandū ꝙ est timor vicios'. t est timor vtuosus. Timor vicios' ē triplex. s. mūdanꝰ. hūanus t seruilis. ¶ Timor mūdanꝰ ē qñ hō timēs amittere tpalia vl' deficere in eis peccat mortaliter. Hoc timore peccauit herodes occidēs pueros innocētes q̄rens inter ipsos christū occidere. timēs ne auferret ei regnū. Hic peccauerūt iudei in xp̄m insurgēdo dicētes Ne forte veniāt romani t tollāt locū nostrū t gentē. O quotiēs vsq; hodie hoies p timore peccāt. ḳ quotidie propter tpalia mētiunt. ꝓiurant efficiunt. et multis homicidijs t alijs criminibus illaqueant. Hic timor lōge est a bonis qz tpalia cū ap'lo tanꝙ stercora reputātes ipsa amittere nō timēt dicentes cū iob. Dñs dedit dñs abstulit. Qñ i dya logo. ut legit. ꝙ ḳdā malicios' cū in cēdisset oīa bona cuiusdā boni viri. et alij plāgerēt dānū ei. ipse gaudēs dicebat se nihil amisisse. sed potiꝰ eroneratū esse. ¶ Secōus timor vicios' ē timor hūanꝰ. ḳ ē qñ ḳs nimis timet corpori suo. ḳ tūc est mortale pctm qñ pena corpis plꝰ timet ꝙ deū. Hoc timore peccauit petr' qñ timore mortis corporalis ter negauit dñm. Itē discipuli ḳ timore mortis oēs relicto eo fugerūt Exemplū in ꝓmptuario ca. j. E. Hic timor longe ē a pfectis. ḳ iuxta ꝙbum dñi nō timēt eos ḳ occidūt corp'. certi pulerꝰ se a deo recepturos sm ꝙ vnꝰ de septē frib'. ij. Mach. vij. dixit. E celo ista possideo sed ꝓpter dei leges nūc hec ipsa despicio qz ab ipso me ea recepturū spero. Hec dicebat mēbra exponens martirio. Itē quidā dicebat ñ deo timere amittere asinū miserum in

De sctō Marco.

seruicio dñi fidelissimi qui p eo reddet dextrariū nobilissimū. q̄ amittēt corp̄ deformē ⁊ corruptibile. ⁊ recipiet splēdidissimū ⁊ incorruptibile. ¶ Tertius timor victoriosus est timor seruilis. q̄ est q̄n alicui timore gehēne nō peccat. nō habens respectū ad amorē iusticie vel offensam dei. De quo Aug⁹. Inaniter se putat victorē peccati qui timore nō peccat siue talis pene siue future. Tales sunt mirabiliter fatui qui magis timent penā incurrere q̄ deū offendere. q̄ ex illo timore mordinato fit vt penas q̄s timēt nō euadāt. Hūc timorē habuit pharao q̄ tpe afflictionis timebat dñm. promittēs se parere diuine voluntati. sed cessante pena dicebat. Nescio dñm. Sic heu multi sunt vsq; hodie q̄ tpe infirmitatis vel aduersitatis mirabiliter timent. plurima vouēt ⁊ promittūt. sed sequēs status puersus manifestat in quo timore si mortui fuissent decessissent. Talis etiaz timor si videat lacrimosus esse nō liberat ab inferno. Vñ cum q̄dā scolaris parisius mori videret valde penitēs ⁊ ꝓpunctus. apparuit post mortē mgro suo. hñs capam de cedulis ꝺscriptā diuersis sophismatibus. Et cū quereret mgr̄ eius qualiter ei esset. rñdit. q̄ capa illa plus ponderaret q̄ aliq̄ turris de mūdo. ⁊ q̄ int⁹ incōparabiliter vereret. At ille. quō hoc. cū tta ꝓpunct⁹ mori visus esset. Rñdit q̄ ille lacrime plus ex timore mortis ⁊ gehenne. p̄cesserāt q̄ ex dei amore ⁊ offensa eius. Et cū diceret mgr̄ q̄ nō videretur sic pati. extēdit ille manū suā ⁊ vnā guttā sudoris sui. p̄cipit sibi sup manū eius. q̄ statiz pforata ē. ⁊ mox euanuit Magister vo statim claustrū intrauit. Deb̄ habet̄ in p̄mptuario ca. j. f. Hic timor lōge est a bonis. q̄ ipsoz p̄fecta caritas foras mittit timorē hūc. Unde non timor pene sed caritas christi virget eos ad bñ opandū. ¶ Timor aūt virtuosus ē timor dei q̄ specificat in p̄missis vbis. cū dicat. Qui timet deū. hic timor duplicat̄. s. i. initialē et in filialē. ¶ Initialis timor semp est cum caritate. quo q̄s timet penā. ꝑ plus deū offensam. Hic timor hz duos oculos. dextrū amoris iusticie ad declinandum mala culpe. sinistrū ad infernum pene. Hūc timorē hñs figit cū abrahā tabernaculū suum inter bethel ⁊ hay. i. inter amorē paradisi ⁊ timorē inferni. Iste fuit due ancille q̄ introducūt. Hester ad assuerū. Hester. xv. Timor ꝓmit deflu entia vestimēta virtutū. ⁊ amor ea sustentat. ¶ Filialis vo timor ē qui nullā respiciēs penā est cum pfecta caritate. Hic timor ē pfector. q̄ pfecta caritas foras mittit timorē. Qui hūc timorem hz cauet offensaz p̄ris celestis sic bon⁹ filius etiā si sciret ex illa offensa nil mali sibi accidere. Ad hūc timorā hortat̄ ps̄. cū dicit. Timete dñm oēs sancti ei⁹ Hūc duplicē timorē virtuosum eccl̄ia notat cū dicit. Qui timet deū. ℣ ¶ Hz ciusdē timoris vtilitatē insinuat. cū dicit. faciet bona. vtiq; magna bona vicz q̄ hic timor culpas euacuat. penā futurā extenuat. ⁊ eternā gl̄iaz p̄parat ¶ Vere hic duplex timor qui est timor dñi culpā euacuat. Vñ ecc̄. j. ōr. Timor dñi expellit peccm̄. ⁊ q̄ sine h timore est nō iustificabit̄. Vñ lu. xviij. ōr. q̄ publicanus p timore stās alōge ⁊ non audēs oculos ad celū leuare. ꝑ peccties peccatus suum recessit iustificat⁹. ¶ Itē hic timor penā extenuat. Vñ iob. xij. Terruit purgabunt̄. Vñ Greg. i dyal. dic̄. q̄ aliq̄n sct̄i timēt in morte vt pauor ille purget si aliq̄d i eis purgandū inuenit. Et post mortē cōplū de quodā q̄ in morte multū timuerat. ⁊ post i splēdida stola apparens dixit q̄ ille timor oīno eū purgauerat. Exēplū in p̄mptu. ca. j. h. o. ¶ Itē hic tior gl̄iaz cēnā p̄pat. Vñ ecc̄. j. Timor dñi gloria. Unde dñs latroni arguenti aliū q̄ nō timebat deū. ostendēs se ex hoc timere. p̄misit dicēs. Hodie mecum eris in paradiso. Talibus cū debet̄ ille locus. ps̄al. Dedisti hereditatem timentibus nomē tuū dñe. Ad quā hereditatem pducat.

De eodem.

Sermo. CCXXI.

Qui manet in me

Prego ī eo.hic fert fructū mltū Joh.xv. qz teste dño sine ipso nihil possum⁹ facere. ℣ In pmissis vbis oñdit vt si fructum ferre volumus nēcē vt ipse ī nobis ⁊ nos ī eo maneam⁹. Et bñ ē. q dic. Qui manet in me ⁊ ego ī eo hic fert fructū. ℣ Nota aūt q nos in eo manere debem⁹ triplr ⁊ ipse in nobis q̄drupl̄r.vt feram⁹ fructū multū triplicit. ℣ Dico q ꝙscq̄ dz in deo manere triplr.s.fide.spe.⁊ caritate fide quisq̄ in eo manet recte in eū credēdo. Ūñ Joh.xiij.dr. Qui ꝓfessus fuerit qz iesus ē fili⁹ dei in eo manet. Recte aūt credit cui⁹ fides ē viua.simplex et integra. ℣ Viua fides est p opa. Fides em̄ sine opib⁹ mortua ē. Ja.ij. Ūñ dicit Aug⁹. q credere in deū nihil aliud est q̄ bonis opibus in ipm̄ tēdere. Ūñ ad Coy.xiij. Si estis ex fide ipsi vos ꝓbate p opa. Talis fides viua vidēt differre.sic in cādela viua lux flamine differt a lūme q̄ remanet p⁹ extinctionē cādele.qđ ꝓpter sui paruitatē insufficiēs ē ad regēdos gressus ad ostē dendū laqos vel fossas.et ad discernē dū qđ pulcrum qđ deforme. ℣ Itē simplex fides ē simplr credere.qz q ambulat simplr.ambulat ꝙfidēter. ℣ Prouer. x. Ūñ Ambro. Aufert argumēta vbi fides queritē.nō em̄ recipienda sunt argumēta fidei ȳia.q̄lia solent facere de resurrectiōe dubitātes.vel trinitatez in vnitate inuestigātes. Exēplū de mgro Lanfrando q̄ post berengariū hereticū docuit. ℣ Itez fides ē integra q̄n oēs artic̄l credunt.siue implicite siue explicite. Rara em̄ heresis ē nisi aliquē articulū credat.ꝫ nō sufficit ad fidē catholicā nisi integre credat. Ūñ athanasi⁹. dic. Hec ē fides catholica quā nisi q̄sq̄ fideliter.ser.absq̄ dubio.in'ēt.pi. ℣ Itē debet q̄sq̄ manere in deo p spez.s.totā spem in eo ponēdo. Jud.v. Nos aliū deū nescim⁹ p̄ter dñm in quo spamus Hec ē spes q̄ non ꝙfundit. Ro.v. Ubi dic̄ glosa Aug. Cōfundit q̄ qđ sperat nō inuenit. Sic speraut Holyas ī fortitudine ⁊ cōfusus ē.qz in funda deie ct⁹ ē. Re.xvij. Sic lucifer spem habuit in sapia ⁊ pulcritudine ⁊ cōfusus ē.qz pulcr⁹ ⁊ trūcq̄ amisit ysa.xiij.⁊ Ezech. xxviij. Sic diues in Lu.xij. spez posuit in horreis ampliatis ⁊ in annis plurimis ⁊ ꝙfusus ē.qz mox nō solū illis ꝫ ⁊ vita p̄uat⁹ fuit. Dei aūt spes nec fallit nec fallere pōt.ps. In te speraverūt p̄res nr̄i spauerūt ⁊ nō sunt ꝙfusi. Bonū est g̃ spare in dño. ℣ Item manet in eo q̄s p caritatē ipm̄ toto corde diligēdo. Jo.iij. Dei⁹ caritas ē et q̄ manet in caritate in deo manet. Hic aūt amor tria exigit. vicz vt sit pur⁹. vt scz de⁹ ꝓpt̄ se amet nō ꝓpter tpalia. Multa q̄dē sunt mouēcia ad dilectionez. sic eius bñficia spūalia.corpalia ⁊ tpalia de quib⁹ btūs Aug. dicit. Celū ⁊ terra ⁊ oia q̄ in eis sunt dicūt vt amē te de⁹ Sed hec oia sunt tanq̄ mercamēta ad purū amorē. Causa em̄ diligendi deū deus est.sicut dicit Bern̄. Ūñ ipse alꝫ dicit. Pur⁹ amor mercenarius nō est. Ūñ q̄li ꝓpter tpalia deū diligit. cōtumeliā sibi facit tpalia ei p̄fert ei. Aug. Hoc ab vno quoq̄ p̄ferē ꝓpter quod vnūq̄q̄ amaē. Ūñ ⁊ tulli⁹ dicit Eos tanq̄ pecora diligim⁹ quos non ꝓpter se sed propter vsum diligimus. Talis amor est caninus. Canis em̄ os nuda tū carne deserit. ℣ Itē debet amor esse strenuus. Ūñ poeta dicit. Milicie species amor ē.discedite segnes. Item nil certe ē quod nō effreno captus amore hausit. Hoc de apl̄o dici pōt q̄ amore diuino succēsus q̄si innumerabilia sustinuit. Ūñ Coy.xj. Periculis flu. pi. la.⁊ post dicit.ter virgis cesus sum.ter ter naufragiū feci.⁊ mltis tabul' enūeratis suā strenuitatez inuit dicens. Dz in his oib⁹ ſupam⁹ ꝓpter deū q̄ dilexit nos. Strenu⁹ ei amor dolores corpis

non sentit. nec hoc facit stupor & amor Submittit enim sensus no amittit. nec doest dolor sed premit. sicut dic Bern.

¶ Item debet esse amor letus dum tolerat p eo qd amat. Sic Act. v. Ibant apli gau. a co. coa. q. d. hiti sut p no. te

¶ Qui sic g in deo manet triplici ter. s. p fidem spem t caritate. t de ma net in eo. Aug. Uicissim mat in se habitant q cotinet t qui cotinet habitas in eo vt cotinearis habitat in te deus. sed vt contineat ne cadas. quo cadet que de cotinet. Psal. Impulsus cuer sus sum vt caderem t dns suscepit me Exemplu ca. xij. L. ¶ Manet aut i eo deus qdrupliciter. s. tanq surculus in truco vim mala auferedo. t in sui simi litudine conuertedo. Ezech. v. Lauit te aqua emundaui sanguine tuum ex te. Pro tato Ja. dicit ipm institu vbuz qd potest saluare aias. s. mala auferendo Item manet in eo tanq candela in do mo ipm illuminado. Psal. Quoniam tu illuminas lucerna mea. i. rationem. Ite manet in eo tanq nauta in naui. ipsum in mari huius mundi regendo. Psal. Dns regit me et nihil mihi deerit. Itez manet in eo tanq miles in castro. ipm ab hostib defendedo. ps. Dominus protector vite mee. ¶ Qui g sic tripliciter manserit in eo. t ipse i eo quadrupliciter. hic fert fructu multum tripliciter. scz Cogitatione. locutione et ope. Dis em tribus quisq fructificare debet. qd sine ipso nequa facere possumus. qz nec bene cogitare. Cor. iij. Non q sumus sufficietes cogitare aliquid a nobis tanq a nobis. sed sufficientia nostra ex deo est. Ite nec bn loq puer. xvj. Homis est pparare aim. dei est aut gubernare linguam. Mat. x. No em vos estis q loqmini sed spus pris vestri q loquit in vobis. Ite nec bene opari. ysa. xxvj. Via opa nra opat est in nobis. Qui g manet in deo t de in eo. huc in tribus pdictis ad merenduz dirigit. vt ex ipsis multu fructu ferat in put. Qui fruct manet in futuro. gtu ad premiu. Ad qd nos pducat Qui te

De sancto Petro martire. vel de alio martire.

Sermo. CCXXII.

FIrmabitur in illo te. vsq t noie eterno here. il. dns deus noster. Ecc. xv.

¶ Hec verba que legunt de euangelistis merito bto petro martiri pnt attribui q cuangelu p euangelistas traditu fideliter pdicado exposuit. et idez p sua passione cofirmauit. Quantu aut ad triplice statu que habuit beatus petrus scz martiris. virginis. t predicatoris. triplex mun in pmissis verbis tangit sibi diuinitus collatu. Quantu em ad statuz martiris mnuit sibi data pugne constantia. ibi. Firmabit in illo t non flectet. Quantu ad statu virginis vite continentia. ibi. Et cotinebit illuz t non confundet. Quantu ad statuz p dicatoris gratie excellentia. cu subdit. Et exaltabit illum apud primos suos O q strenua. innuit sancti huius costantia. quia in pugna inflexibilis. firmabitur inquit in illo t no flec. q laudabilis cotinentia. qz in tota vita meo fusibilis Continebit inquit illum t no confundet. q excellens gratia. qz in pdicatioe hoibus desiderabilis t honorabilis Exaltabit mat illu apud primos suos. Nec mirum si impugne costantia hui seculi fuit inflexibilis. qz firmat fuit in loco fortu. Firmabit mat in illo id est in christo qui solus est inflexibile firmamentu. Psal. Dns firmamentu meu. Eccl. j. Respicite filij natones hominu qs em sperauit in dnm t pfusus e. pmansit in illo t derelictus est. Dis alius locus ruinosus est. qz flexibilis. No patet. Sunt em qui firmantur in diuitijs. ps. Ecce ho qui no posuit deum adutore suum sed sperauit in multitudine diuitiaru suarum. Alij in potentibus amicis Hiere. xvij. Ma

De.s.petro martyre.

ledictus hō qui ꝓfi.in ho.ꝛ ponit car. bza.su. Alij in viribus corpis Job.viij Qui innitit sup domū suā ꝛ non stabit. Hz oēs ist qz flexibile hñt firmamētū corruūt. ¶ Nā primi innituñ vmbze. Vñ Sap.v.dr. Dia transierūt sic vmbza. Pro quo puer.xj.dr. Qui cōfidit in diuitijs suis corruēt.i.sic ruēt. Quia sicut dicit greg. Qui labenti innititur necesse ꝑst vt cū labente labat. Exemplū Lu.xij.de diuite q in horreis ampliatis ꝓfidebat in annos plimos ꝛ illa nocte ꝛ vita ꝛ rebus priuatus fuit. Exemplū ca.ij.z. ¶ Illi aūt q ꝓfidūt in potentib? amicis innituñ arundini ꝓfracto. Vñ dictū est ezechie regi Esa.xxxvj. Cōfidis sup baculū arundineū ꝓfractū istū sup egyptū. Vñ ps. Nolite ꝓfidere in filijs hoim in qbus nō est salus. Exemplū de holoferne q ꝓfidebat in potēcia nabuchodo.regis.q tñ nō potuit eū liberare q̄n miserabilr ꝑ feminā rueret. ¶ Tercij q ꝓfidūt in viribus corpis innituñ parieti inclinato. Charissimi paries inclinat? cito ruit. sic hō sñe mortis acclinatus. q̄tūcūq sit fortis virib? cito succūbit. Exēplū de golya q cū in fortitudine corpis ꝑsumeret ꝛ singlare certamē q̄reret. modico lapillo corruit. Exemplū in ꝓmp.ca.v. ¶ Propter ꝫ iste sanctus noluit firmari in ꝑdictis Hz firmabit inq̄t in illo ꝛ nō flectetur Nec mix̄ si inflexibilibus. qz nō vno mō firmatus fuit ꝫ tribus. qz ꝑ fidē spem ꝛ caritatē. ¶ Per fidē firmatus fuit in xpo sic domus sup firmā petrā q̄ stabile hz firmamentū. qz nemo aliud fūdamētū pōt ponere ꝑter id qđ positū est. qđ est xps ihesus Cor.iij. De q domo dr matb viij. q desigt cor viri iusti. quia venerūt flūia. descenderūt pluuie. flauerūtq̄ venti ꝛ nō potuerūt euertere illā. ¶ Pluuia descendens de celo sunt aeree ptātes siue demones suggerētes mala. flūina diuitiaꝝ ꝛ delitiaꝝ. vēti terrores ꝛ mine hereticoꝝ. q̄ oia nō potuerūt euertere eā. Exemplū.c.j. C. ¶ Jtē ꝑ spem firmat? fuit in xpo. sic nauis in mari ꝑ ancoraz quā sic ait apls ad Hebre.vj. Habemus tutā ꝛ firmā. q̄ si bene fixa est nō timet fluctus. Sic tu o hō iacta cogitatū tuū in dño. qz ipse ineternū nō dabit fluctuātō. ¶ Jt firmatus fuit in xpo ꝑ caritatē. sic arbor in terra ꝑ radicē. Vñ Epb iij. In caritate radicati. Et iō fecit fructū multū. Qz ipse dicit. Qui manet in me ꝛ ego in eo hic fert fructū multum. Valt aūt q̄ nō sunt firmati in ipso neq̄ faciūt fructū. qz radix eoꝝ exiccata est. sic dr Osee.xiij. ꝛ iō modico ipulsu tentatiōis cuelūt. ¶ Non sic btūs petrus q̄ firmatus fuit in xpo ꝑ trta ꝑdcā ꝛ iō pugnauit inflexibilr dicens illud ps. Si ꝓsistant aduersum me ca.nō timeāt. Et illud Apo. Ro.viij. Certus sum qz nec mors neq̄ vita neq̄ altq̄ creatura poterit me separe a ca.dei q̄ ē in xpo iesu. Hanc aūt inflexibilitatē nō a se habuit. ꝫ ab eo in quo firmatus fuit. Ipse eñ dedit illi certamen forte vt vinceret sicut dr Sap.x. Ex dono eñ suo est pugnare ꝛ vincere. ¶ Et sicut fuit in ꝓstantia pugne inflexibilis sic fuit in vite ꝓtinentia mcō fusibilis. ꝓtinebit inq̄t illū ꝛ nō ꝓfundet. Cōtinens aūt dr respectu fluxus quo effluūt pctōres. Triplex aūt est fluxus quo effundū se pctōres. s. ꝑ luxuriā. Vñ Ezech.xlix. dictū est ruben. Effusus es sic aq̄. Jt fluūt ꝑ gulā. Ecc.xxxj. Noli esse in epulatione ꝛ nō te effundas sup oēm escā. Jt fluunt ꝑ auariciā Ecc.x. Auaro nihil ē scelestius. hic eñ aiam suā venalē hz ꝛ ꝓijcit in ētra intima sua. Et hec oia ꝓfusione dig̃ sūt. sic ps. Nā rubet ꝓpt luxuriā ꝓfusus ꝓmogenita amisit. sic legit Paliꝫ.ix. Holofernes ꝓpt gulā vini ꝓfusi bilr a muliere ē occisus. Judas ꝓpter auariciā ꝓfusibilr est mortuus. qz suspē sus crepuit medius. ¶ Pro tanto ꝫ sctus vt nō ꝓfunderet ꝫ luxuriā ꝓtinuit ꝑ virginitatē carnis. ꝫ gulā ꝑ abstinentiam oris. ꝫ auariciā ꝑ ꝓtemptū ērene possessionis. Et de his tribus q̄tū placet adapta. Et bñ dr in ꝑmissis ꝫbis ꝓtinebit illū. s. deus. nō eñ ꝓtinentiā a se ꝫ a dei

munere habuit. Un Sap. xiij. dr. Alic nō possuz esse ꝓtuēs nisi de⁹ det. Q ꝙ pciosum munus ꝓtinentia cui deus dederit. qz nō est dīg ponderatio aie ꝓtinētis vt dr in Ecc. Et tñ heu a pleriscꝫ ꝓnihilo reputaf̄ z vendit. Exemplū. c. xvij. B. ¶ Et nō solū b scūs fuit in vite ꝓtinentia incōfusibilis. ꝫ etiam ꝑpf̄ pdicationis excellentiā honorabil' ꝑ quo subdit. z exaltabit illū apud ꝓpriū. Nō seipm exaltauit. qz q se exal. hu. ꝫ exaltauit mā eū. s. ds. Exaltauit aūt eū apud ꝓrios suos. s. hoies z angelos In eccia hoim exaltauit eū in ꝓtute sermonis. qz dns dabit vbū euāgeli. virtute multa. Propf̄ b post pdicta vba ꝙsequenter subdit. In medio ecclie aperuit os eius z iplenit eū dns spū sapie. ita vt nemo posset hereticoꝝ sapie z spūi resistere q loquebat. Jt apud, prios suos s. angelos q in triūphanti eccia sūt sibi pri. exaltauit eū tripl'r. vicz. ꝫtū ad futurā corpis glificationē. ꝑ quo dr. Stola glie induit eū. Jtē ꝫtū ad ineffabilez mō aie felicitatē. ꝑ quo dr. ꝙ iocunditatē z exultationē thesaurizabit sup eū Jtē ꝫtū ad eternā vtriuscꝫ possessionē ꝑ quo subditur. z noīe eterno hereditabit illū dns ds nr. Nō nobis pstare dī.

De eod. Ser. CCXXIII.

Lemo militās deo impli. se. secla. neg. A ¶ Notandū ꝙ est militia glie. z est militia gre z est militia culpe. Prima militia. s. glie militāt angeli. de q Lu. ij. Facta ē cū angelo multitudo militie cele. exer. Scda militia. s. gre militant boni. de q Job. xiij. Cūctis diebus q̄bus nūc milito expecto donec veniet imutatio mea. Tercia militia. s. culpe militāt mali q̄ sim cōcupiscētias viuūt. Quibus dic b's petr. ij. Obsecro vos abstinere a carnalibus desideriis q̄ militāt aduersus aiaz De q̄bus Apo. ix. Et vidit equos z q̄ sedebant sup eos hēbant loricas igneas. z de ore eoꝝ ꝓcedit fumus z ignis. z sulphur. fumꝰ supbie. ignis auaricie. z sulphur luxurie. ¶ Prima militia. s. angelica militando legit fecisse triplicē victoriā. Primā ꝓtra luxuriā sodomitarū Gen. xix. Uenerūt duo angeli sodomā vespe. z sequit ꝙ de mane subuertērūt eā. Secundā ꝓtra auariciā egyptiorū. Exo. xiij. vbi dr ꝙ tollens se angelus dei qui ꝓcedebat castra israel abijt post eos. z pꝰ sequit ꝙ subuertit in mari rotas curruū ferebanturq̄ in ꝓfundum. Terciam ꝓtra superbiam assyrioꝝ. Esa. xxxvij. Descendit aūt angelus dei z percussit in castris assyrioꝝ centū octaginta quinq̄ milia. Hec gloriosa militia assueta est pugnare. qz incepit a principio creationis sue pugnare. z pugnabit vsq̄ ad iudicū. ¶ Primo in celo contra angelos malos. Apo. xij. Factū est ꝓlium magnum in celo. Michael z angeli eius pugnabāt cū draconē. Secūdo in terra q̄n bonos hoies cōtra malos angelos iuuant. Apoc. xij. Postq̄ ꝓiectus est draco abijt facere ꝓlium cū reliquis de semine eius. ¶ Tercio in iudicio. q̄n boni angeli pugnabūt contra malos hoies. Math. xxv. Exibūt angeli z separabunt malos de medio iustoꝝ. ¶ In prima pugna fuit Michael capitaneus. Apo. xij. Michael z angeli eius ꝓliabant. In secūda est coadiutor. Dan. x. Ecce michael venit in adiutoriū. Intercia erit executor. Dan. xj. In tpe illo consurget michael. z veniet tps quale nō fuit ex quo gentes esse ceperūt vsq̄ ad tpus illud. Et quia in oībus pdictis michael inter alios āgelos noīatur. ideo z festum oīm angeloꝝ ab ipso principaliter denoīatur. B ¶ Secunda militia scz bonoꝝ militando facē tres victorias. Primā ꝓtra mundū. de qua. j. Joh. v. Hec est victoria que vincit mundū fides nostra. Secundā ꝓtra dyabolū. De qua dicit Jo. j. Jobis. ij. Scribo vobis adolescētes. qm̄ vicistis malignū. Terciā ꝓtra carnē q̄ semp ꝓcupiscit aduersus spīm. De q̄ Coꝝ. ix. Ca

stigo corpus meū ⁊ in fuitutē redigo. De q̄ pugna ⁊ victoria si plus placz lo qui. reḡre in primo p̄mone. Sancti p fidē vicerūt regna. In festo scī mauricij. Ad h̄ aūt vt boni in p̄dicta pugna nō succūbant q̄uor sunt ipsis necessaria. Primo em̄ debent secularia reijcere tanq̄ impedimentū. p quo dicit h̄ apl's Nemo milit. deo ipli. se scelaribus negō. Glosa. Si bonus miles esse vis nō te implices. Propt̄ hoc athlete nudi solebant luctari. ne aliquid esset in eis p qđ possent teneri. Exemplū in pmptuario ca. ix. J. Secūdo debēt spūalia arma sumere in munimētū. de qbus apl's dicit ad Eph̄. vj. Propter h̄ accipite armaturā dei vt possitis stare. Ubi apl's armat militē xp̄i p oia. in oibus nihil imunitū relinquēs. Nam caput armat galea spei pedes sctōz exemplis. corp' lorica iusticie q̄ vndiq̄ cooperit. qz redit vnicuiq̄ qđ suū ē. In manu sinistra ponit scutum fidei. in manu dextra gladiū spūs. qđ est verbū dei. Et ne arma defluant ⁊ sint potī oneri q̄ saluti. monet vt miles xp̄i se fortiter succingat ne cadat. Pro quo ibidē dicit. State succincti lūbos vros. s. p castitatē. Anima em̄ luxuria defluere facit ⁊ in vitiis cadere. Exemplū. c. ix. D. Tercio debēt hē p̄dictoz armoz q̄tinuū exercitium Sicut em̄ in materialibus armis non assuetis graue est pugnare. ppter qđ ⁊ dauid deposuit arma cū q̄tra golyā pugnare debebat. non em̄ habebat vsum armoz. sic legit. j. Regū. xvij. sic etiā cōtingit in spūalibus armis. Propter qđ apl's monēs thymotheū ad q̄tinuū exercitiū dicit. Labora sicut bonus miles xp̄i. Et hiero. Semp aliquid opis facito. Quarto debēt implorare dei auxiliū. qz sine ipso nihil possumus facere. Propter h̄ dicebat dauid. Auxiliū meū a dño. Et alibi. Dñs defensor vite mee a quo trepidabo. Idem Impulsus cōuersus sum vt caderē ⁊ dñs suscepit me Hic q̄tum placz adapta q̄liter btūs petrus tanq̄ bonus miles tria p̄dicta vicit. ⁊ ne succūberet q̄uor p̄dictis fultus fuit. Et Tercia milicia. s. malor militat dānabiliter tripliciter. vicz opprimēdo pauperes. falsa crimia imponendo. ⁊ indebita tributa exigēdo. Cōtra q̄ tob's sicut legit Lu. iij. dedit eis cū ip̄m reḡrerēt sup salute sua tres reḡlas Nam ppter paupez oppressionē dixit eis. Neminē concutiatis scz opprimendo Propter falsi criminis impositionē dicit. ne q̄s calumniā faciatis. Propter indebitoz tributoz exactionē dicit. Contenti estote stipendijs vestris exemplū capko ix. K.

De eodem.

Sermo. CCXXIIII.

Si quis vult venire post me abneget semetip̄m ⁊ tollat crucē suā ⁊ sequat̄ me. Matḥ. xvj. D In his vbis dñi forma p̄fecte penitentie exprimit̄. Ponunt aūt quinq̄ in p̄missis verbis que pertinent ad p̄fectam penitentiā. Debet em̄ penitentia esse voluntaria. debita. austera. ppua. ⁊ recta. Dico q̄ debet esse volūtaria nō coacta. qđ innuit dñs. cū dicit. Si quis vult. quasi diceret. nō cōpello. Coacta em̄ seruicia deo nō placent. Quod attēdens dauid dicebat. Uolūtarie sacrificabo tibi. Hoc etiā fecit beatus petrus martyr qñ se primo ordini vt penitenti am ibi ageret voluntarie subiecit. Qđ vtinā attenderent qui nisi coacti nolūt penitere. sicut illi qui nisi morte vrgēte penitentiā agunt. Et tales se ostendūt fatuos. qz tunc medico spūali aperiunt infirmitatē cū iam cōsiliū eius implere nō possunt dū em̄ infirmi sunt impotētes ad agendā sūt penitentiā. Stultus est em̄ qui onus penitētie nō vult portare nisi in infirmitate vel in senectute qñ habet asinū sui corporis debilem. ⁊ quō tunc portabit onus penitentie totius vite sue. cum se tunc vix baculo potest sustentare. Et quia talis penitentia est morte cogente. non est deo accepta.

Est em̃ velut pnia latronū. Latrones em̃ nō solēt penitere nisi morte vrgente. Sed dñs acceptā pniam oñdit debere esse volūtariā. cū dic. Si hs vult. Exē/plū.c.j.ff. Jē pnia dz esse debita. qđ fit qñ cū illo quo peccat hō.s. cū corpe p̄prio satisfacit. Qđ innuit dñs. cū dicit. Abneget semetip̄m. Hoc em̃ q̄nies est. vt sicut exhibuim⁹ mēbra nr̄a ſuire iniūdicie. ita exhibeam⁹ ea ſuire iuſticie qđ est ꝺ multos qui in delicijs viuētes t in peccatis ſm carnē. credūt se satisfa cere de rebus suis. Siles cayn qui res suas obtulit deo. ſeip̄m diabolo. Unđ ipſi dictū est ſm aliā translationez. Si recte offeras t nō recte diuidas pecca/ſti. Tales em̃ cū cayn recte offerunt. qz creaturā creatori. ſ nō recte diuidūt. qz qđ melius est. s. seipſos offerūt diabo/lo. Exemplū.c.iij. B. Cōtra qđ dic hic dñs. Abneget semetip̄m. h ei ſacrificiū maxie cupit ds. Un ps. Holocaustū p̄ peccō meo nō postulasti. tūc dixi. ecce ve. Sic fecit btūs petr⁹ res dimittēdo mūdo ad religionē venit. ibi seip̄m. i. ppri am voluntatē abnegando. E ſ Jē dz pnia esse austera nō delicata. Sic ei alī qui volūt facere pniam vt nullā ſentiāt afflictionē. qz si ieiunāt. tūc tot t tā deli cata fercula piſciū hñt. q etiā pponde/rāt carniū ferculis t in alijs magis ſua uia requirūt. Exēplū de qbuſdā moni libus q p magno excessu cū cauda vul pis diſciplinabāt. Cōtra qđ dns oñdit pniam debere esse austerā. cū dic. Tol/lat crucē ſuā. Crux quippe sic dic Bre. a cruciatu dr. qz penitētes debēt cruciari. Unđ gal. v. Qui xp̄i sūt carnē ſuā cru cifixerūt. Exemplū.c.iij. h. Q Hauste/rebtūs petr⁹ p totū tp̄is vite ſue carnē ſuā crucifixit affligendo t ad vltimum martyriū ꝺſūmādo. Adapta de legēda ¶ Quarto dz esse pnia ppria. qđ innuit dñs. cū dic. tollat crucē ſuā nō alienaz. Oñdit em̃ in ſua p̄ntia fiduciā esse po nendā. Qđ est ꝺ multos qui in mutua ta pnia plus gliant q̄m in ppria. qñ. s. gli ant de passiōib⁹ fratr⁹ ſue religiōis ipſi nil taliū in se expientes. ſiles iudeis qui gliabant de pre abrāā cui⁹ tñ opa mi/me faciebāt. Unđ dixit eis dñs Jo. viij. Si filij abrae estis opa abrae fa. ¶ Pro/pter h dicit etiā h dns. Tollat crucē ſuā nō alienā. Adapta beato petro. Exem plū.c.j.M. ¶ Quinto dz esse pnia re/cta p intentionē. vt. s. fiat ppt deū. non ppt hoies. qđ tangit dñs. cū dicit. Et ſequat me. nō hoim fauorē. ſicut hypo crite faciūt. exterminat em̃ facies suas. vt appareāt hōibus ieiunātes. t h fecit btūs petr⁹. Adapta. Exēplū.c.iij.ff.

De ſanctis Philippo t Ja/cobo: Sermo. CCXXV.

Stabūt iuſti ī ma/gna ſtantia aduersus eos qui se anguſtiauerūt. Sap. v. ¶ In/verbis iſtis q ecclia legit ad honorē ap̄lor tria innuit ſpūſſctūs de ipſis. vicz iuſtī/cie meritū. cū dic. iuſti. B titudis p̄miū cū dic. ſtabūt. Et otra aduersarios triū phū. cū dicit. In mag̃ ſtātia aduersus eos q̄ se anguſtiauerūt. t qui abſtu. tē.

Et bñ in primo exp̄imit ipſoz merī/tū. cū dr. iuſti. Habuerūt em̃ iuſtīciā in corde. in ore. t in ope. ¶ In corde ipſaz deſiderādo t ſitiendo. Ipſi em̃ sunt illi quib⁹ dixit dñs. Beati qui esuriūt t si tiūt iuſticiā. qm̃ ipſi saturabūt. Iniqui sitiūt pecuniā. qz illi nūq̃ ſatiant. Ava/rus em̃ nūq̃ implebit pecunia. qz quo plus sunt pote. plus sitiunt aque. Et h q̄tū placz de hac materia loquēs. ¶ In ore habuerūt iuſticiā p ipſius aſſertioz t p̄dicationē. dicētes illō cū ap̄lo. Ro. j. Non em̃ crubeſco euāgeliū xp̄i. Iuſti cia em̃ reuelat ex eo de fide in fidē. ps. Si ve vticz iuſti. loqui. recte iu. fi. boiz ¶ In ope aūt habuerūt triplicē iuſticiā vicz reſpectu ſui. reſpcū p̄rimi. t reſpe ctu dei. Reſpectu ſui iuſticia fit corp⁹ ppriū p caſtigatioz ſpūs ſubjciēdo. De quo Eſa. xxvj. Justiciā nō fecimus in terra. i. in carne q est de terra. ō nō ceci derūt hitatores tre. Hitatores carnis

sunt motus carnales. q̃ vtiq̃ in pugna spũali nõ cadũt si iusticia castigationis nõ fit. Mñ dañ.vij. Non me pertamiauerunt.s.motus carnis.qz cozã eo iusticia iuncta est in me. Et Esa.xj. Erit iusticia cingulũ lũboz. Exemplũ ca.ij. Et ca.vj. E. ¶ Respectu ꝓxi habuerũt iusticiã p superfluũ pecunie necessitati ꝓxi subueniẽdo.pś. Dispsit dedit pauperib⁹ iusticia ei⁹ manet in seculũ seculi. Justus est eñ vt qñ nobis satisfecimus.p residuũ necessitati ꝓxi.quẽ eque siẽ nos diligere debemus succurram⁹.qñ si nõ facimus.mãmonã iniq̃tatis.i.ineq̃litatis qz nõ eque siẽ nos diligimus ꝓximũ.retinemus. Propter qñ talibus dicẽ dñs. facite vobis amicos.s.pauperes vt recipiãt vos in eẽna tabernacula qm̃ ipsoz est regnũ celoz. Explũ ca.ix. J. ¶ Respectu dei habuerũt iusticiã p iugẽ hũiliationẽ. De q̃ Matb.iij. Sic eñ decz nos implere oẽm iusticiã.glo.i.hũiliationẽ. Ecẽ.iij. Quãto maioz es hũiliate in oibus.Lu.xvj. Cũ oia hñfeceritis dicite ſui mutiles sumus. ¶ Hec tripler iusticia habita ꝓseruata casu.ne recidiuemus.puer.xxvj. Justicia custodit innocentis viã. Scõo custodit ab errore ne deuiemus.pś. Justicia añ cũ ambulabit t ponet in via gres.su. Tercio custodit a violentia ne opꝓmam̃.Eph. vj. Induti lozica iusticie vt possitis stare. Rõne g̃ triplicis iusticia designatur ipsoz meritũ. cũ dñr iusti. ¶ Sed bitudinis ipsoz tangit ꝓmũ.cũ de ipsis dr.stabũt. Status eñ oponit casui. Jtẽ ꝓtrariat mutabilitati.t ꝓgruit ꝓtẽplationi. ¶ Casus spũalis in pñti vita est duplex. Unus in domo t b̃ p ventale pcm̃.qz p b̃ nõ cadit extra domũ ecclesie. De quo puer.xxiij. Septies cadit iustus t totiens resurgit. Vbi dicit Hiero. Si iustus.quõ cadit. Si cadit. quõ iustus. Hz iusti inq̃t vocabulũ nõ amittit q̃ quotiẽs cadit totiẽs resurgit. Scõs casus est ex domũ.t hic ẽ p mortale pcm̃.hic est casus ochozie.iij.Re. j.vbi dr. Cecidit ochozias p cancellos t mortuus est. ¶ Jtẽ status opponit mutabilitati.s.pñtis vite.t b̃ duplr.s.aie t corpis. Aia mutat q̃si oi hora p q̃tuoz affectiões.mõ ei gaudet.mõ tristat.mõ sperat.mõ timet. Hz in bitudie sancti stant.qz p ista nõ mouent. Esa.lj. Fugiet dolor t gemitus.gaudiũ t letitiã obtinebũt. Corpus vo mutat p diuersas etates t penalitates. Job.xiij. Homo natus de multere bre.vi.tẽ.re.mul.mt. q̃ q̃si flos egredit t fugit velut vmbra t nũq̃ in eodẽ statu pmanet. Hz in bitudine stabũt.qz nõ erit ãplius neq̃ luctus neq̃ clamor.ꝫ nec vllus dolor. Jtẽ status ꝓgruit ꝓtẽplationi. Mñ Re.iij. dr salomoni. Beati q̃ stant coraz te. Et Dañ.vij. Centena milia assistebant ei.

De tercio.s.de triũpho cõtra aduersarios. Require in sequenti ꝑmone.

Deeod. Ser. CCXXVI.

Stabũt iusti i magna ꝓstantia aduersus eos q̃ se angustiauerũt t q̃ abstulerunt labores eoz. Sap.v. ℔ In his vbis Sap spũssanctus oñdit qñ futur est in extremo examine.s.sctoz ꝫ reprobos pugnã t pugne cãm. Primũ cũ dicẽ. Stabunt iusti in mag̃ ꝓstantia. Secũdũ cũ addit aduersus eos q̃ se angustiauerũt. t qui abstulerũt labores eoz. ¶ Pugnã autẽ terribilẽ faciũt tria.s. ipugnantiũ pfalitas. quã notat cũ dicit. stabũt.in pfali. Jtẽ equitas quã innuit cũ dicẽ.iusti. Jtẽ inflexibilitas q̃ notat cuz dicit. in mag̃ ꝓstãtia. ¶ Impugbũt ei scti malos eos accusando t testificando ꝫ eos. qñ innuit in b̃ qñ dr. Stabũt. Sancti eñ in iudicio t stare t sedere dicunt. Sed sedere dicunt inch̃tũ iudicabũt. inch̃tũ vo impugbũt stare dñr. Hanc aũt impugtionẽ faciet terribilẽ. Prio accusantiũ t testificantiũ pfalitas q̃ notat dixi.cuz dicit in pfali stabũt.qz ve oẽs ciues celestis curie stabũt ꝫ pctoꝛes.qz oẽs eandẽm bellandi hebũt.qz.s.se angustiauerũt t abstu.la.coz. Prio g̃ stabit accu-

lando xps .scdo angeli.tercio oēs sācti
¶ Primo dico stabit accusando xps ad-
uersus eos q̄ se āgustiauerūt passionez
inferendo.& q̄ abstulerūt labores eius
passionis mercedē nō reddendo. De p̄-
mo dic̄ xps Matth̄.xxiij. Tunc appa-
rebit signū filij hois in ce. Crisо. Non
erit tunc locus defensiōis. vbi videbūt
xp̄m exhibentē testimonia sue passiōis
Tunc q̄rent angeli illō zach̄.xiij. Quid
sūt iste plage in medio manuū. Et rñde
bit. Bis plagat⁹ sū in domo eox q̄ dile
xerūt me. Jō em̄ retinuit dñs cicatrices
vt eas in iudicio pctōribus oñderet et
exprobraret. Vñ aug⁹. Fortasse dñs iō
cicatrices in corpore suo suauit vt vul-
nera cordium discipulorū sanaret.& vt
hostibus in iudicio exprobraret.vt con
uincens eos dicat.ecce hoiem quē cru
cifixistis.ecce deū & hoiem quē credere
noluistis.videte vulnera que infixistis
agnoscite latus qđ pupugistis. qđ p̄p̄
vos aptū est.nec intrare voluistis.q̄ nō
redempti estis meo sanguine mei non
estis discedite a me maledicti in ig.eē.
Et nō solū stabit aduersus eos q̄ se an
gustiauerūt passionē inferendo. ꝑ etiaz
aduersus eos q̄ abstulerūt labores ei⁹
passionis mercedē subtrahendo. qđ faē
quilibet peccator in mortali decedens.
q̄ aiam p̄ q̄ plus q̄ annis triginta la-
borauit.& p̄cio sanguinis emit sibi ab-
stulit. Cox. Empti estis p̄cio magno.
O deus si suus aliq̄s p mercede vni⁹
anni inquirē q̄tū tūc xps inquireē p̄
cio tot annox.& nō solū p̄ labore ꝑ etiā
p̄ sanguīe quē vt illā emeret effudit. O
q̄ terribile erit bellū ꝟ reprobis qū p̄
mia.ita crudelis apparebit eis. Esa.
xxx. Ardens furor eius & grus ad por-
tandū. Facilius portarent oēs montes
q̄ tūc irā dei Luc.xxij. Tūc dicent mon
tibus cadite sup nos. ¶ Jē stabunt an-
geli impios accusantes. Accusabūt aūt
eos q̄ se angustiauerūt. debitā reueren
tiā nō exhibendo. qñ abominabilia q̄
p̄pter gartionis ornatū dimisissent p̄p̄
eos facere nō erubuerūt. Bern̄. Quo-
uis loco reuerentiā habeas tuo angelo.nō audeas eo p̄nte facere qđ me p̄n
te facere nō auderes. Jtē stabūt accusā
do.q̄ abstulerūt labores eox in pctō p̄
manēdo.q̄ fructu laboris eox circa ip
sos q̄bus deputati fuerāt ad salutē fru
strati sunt dū in peccato permanserūt.
Omñs em̄ sic dicit Ap̄l's Hebre.j. Am
ministratorij spūs sunt in ministerium
missi ꝓpter eos q̄ hereditatē capiūt sa-
lutis. O q̄ terribilis hec pugna erit pec
catoribus.q̄ si tā sancti hoies & innocē
tes vt fuit iobes Apo.j.& Dañ. ciusdē
viij.viso vno angelo q̄i mortui cecidert
cū tñ mitterent ad ipsox ꝟolationē.qđ
facturi sunt pctōres in iudicio videtes
tot angelos accusantes eos ad ipsorū
damnationē. De ꝟ habetur in ꝓmptua
rio ca.iij. E. ¶ Jtē accusabūt reprobos
oñs sancti.q̄ se angustiauerūt tribula
tionē eox corporibus inferendo.& q̄
abstulerūt labores eox res ipsox quib⁹
sustentari debuerāt & paupibus deser
uire auferendo. Adapta. Ez tunc sta-
būt iusti accusando.tenētes gladios an
cipites in manibus ad faciendā vindi-
ctā in nationibus. Modo em̄ sunt ma
li tanq̄ virga & baculus p̄ quos deus
pater flagellat bonos tāq̄ dilectos.iuxt̄
illud Esa.x. Ue assur.virga furoris mei
est assur & baculus meus est ipse. Sed
sicut p̄ postq̄ virga p̄cussit filiū suū ad
placandū eū dat ei virgam vt faciat de
ea qđ vult.frāgendo & in ignē mittten
do.ita deus in manus sanctorū tradet
impios.vt ad voluntatē ipsox ꝑfician
tur in infernū. Mal'. vltio. Calcabitis
impios cū fuerint sicut puluis. In cui⁹
signū legit̄ in beati Ypoliti passione.q̄
decius imperator arreptus a demone
clamauit. Ypolite cathenis asperis du
cis me. Valerianus clamauit. O lau
renti cathenis igneis trahis me. q̄ sta-
tim p̄nte decio expirauit. Decius vero
post triduū grauiter veratus obijt. De
his require in ꝓmptuario.c.iij. E. D.
Sic g̃ innuit̄ impugnatio malox a san
ctis.cū dicit. Stabūt. ¶ Secundo

inuit spūssctūs ipugnatiōis equitatē. cū dicit. Justi. Justissime cīm accusabūt nec pīi nec mīi nec pcio nec amore nec odio deferendo. Vñ Criso. Non pdeerūt ibi diutie diuitib⁹. nec parētes parentibus. nec angeli p hoīibus intercedent. imo letabīt iustus cū viderit vindictā. Vere tumultuabīt puer ō senem t ignobilis ō nobilē. pater obiurgabīt filiū. t ecōuerso. Vñ glo. sup illud Luc. xvj. Inēnos t vos chaos. dicit ibi. Justoz aīe. auctoz suo ꝓiuncte. tanta rectitudine ꝓstringunt vt nulla cōpassione ad reprobos moueant. ℟ Tercio notat pugne infletibilitas. cū dicit. in magna ꝓstantia. Strabūt cīm īmuneibiles sentientes suā auctatē t dignitatez ꝓuer. xxj. Nobilis i portis vir ei⁹ qñ sederit cū sena. Sedebūt cīm t ipsi sup sedes duodecim iudicātes. Et maloz vsitatē. Mal. vlt. Calcabitis impios cū fuerint puluis. Exēplū in ꝑm tuario ca. iij. C. d. Itē stabūt in magꝫstantia videntes suā claritatē t agilitatem t reproboz deformitatē t ponderositatē. Sap. iij. Fulgebūt iusti sicut sol. t sequīt. iudicabūt natiōes. Itē stabūt in magꝫstantia scientes suā ipassibilitatē t impioz infirmitatez. sicut aliquis ꝓstanter pugnat qñ scit q̄ nec ferro nec igne nec aqua nec aliquo alio ledi pōt. sic t ipsi. Vñ Sap. iij. Spes illoz imortalitate plena est.

℣ De eodem festo.

Sermo. CCXXVII.

Videtes turbabū tur timore horribili t mirabūt in subitatione īsperate salutis gementes p angustia spūs. Sap. v. ℣ In his verbis oñdit grauis status maloz in futuro. t b ex trib⁹. vicz ex ipsoz turbatione. āmiratione. t angustiatione. Turbabunt cīm ex horribili visione. p quo dr. Videntes turba. ti. hor. Ammirabūt in scōz felicitate. p quo dr. t mirabunt in sub. insp. sa. Ex angustiabūtur ex spūs afflictione. p quo dr hic. gementes p angustia spūs. ℣ Turbabunt g̃ primo ex horribili t gui visione. Videbūt cīm sup se furentis dei iudicium. qō nec pce nec pcio. nec potētia. nec fuga poterunt euadere. De quo si placet loqui. Require in ꝑmone. Tunc videbūt filiū hoīs. in secūda dñica aductus Itē videbūt circa se a dextris oīa peccata q̄ gesserunt accusantia. Hiere. ij. Arguet te malicia tua. Item videbunt a sinistris infinita qbus obedierūt demonia ad se trahentia Itez videbūt infra se inferni supplicia ad mergendū expectantia. De qbus oibus. Require in p̄dicto ꝑmone. Tunc videbunt. B ℣ Secūdo āmirabunt sanctoz felicitatē t b ꝓpter tria. qz felicitas ipoz erit speciosa. honorificata t copiosa. Nam de b āmirabunt vt quos habuerūt in derisum ꝓpter ipsoz hūilitatē t dcicctionem videbūt in ipsis īsperate salutis felicitatem. t hoc q̄tū ad speciositatem qz fulgebūt sicut sol. sicut dicit Math. xiij. Tunc dicet qlibet sanctoz illō Esa. lxj. Gaudens gaudebo. qz induit me dñs vesti. sa. id est corpe glorificato qō fulgebit sicut sol. Item āmirabunt de bonoz honorificētia qz illos quoz putabāt funē sine honore videbunt cōputari inē filios dei. Hic ē honor de quo dicit dñs Jobis. xij. Si quis mihi ministrauerit. ho. e. pater meus. Item ammirabunt de ipsoz felicitatis copia qñ videbunt eos quoz vitam estimabant insaniam eo q̄ mūdana penitus ꝓtemnebant celestia adeptos esse. p quo dicūt. Et inter sanctos sors illoz ē. O q̄ copiosa est illa sors que est cōmunis oībus sanctis cum sufficientia. Psal. Replebimur in bonis domus tue. C ℣ Tercio angustiabūt ex spūs afflictione erūt enim ex angustia spūs gementes. Gement autē ꝓpter quatuor. vicz pro omissis. p cōmissis. p īmissis. p amissis Gement dico p omissis que. s. facere cōtempserūt. dicentes illud Hiere. viij. Transijt messis. finita est estas. t nos

saluti nō sumus. ℣ Propter qō dr̄ pctōrī ℣ Prouer.v. Redes alienis honorē tuū t annos tuos crudeli.i.dyabolo.t gemas in nouissimo qñ ꝓsūpseris carnem t corpus tuū. Itē gemēt de cōmissis q̄ s.imprudenter fecerit. De quo gemitu dr̄ Hap.xj. Duplex illos accepat tediū t gemit? cū mēoria p̄teritoꝝ. Et Ezech. xxj.dr̄. Ingemisce in ꝓtritiōe lūboꝝ tuoꝝ rū.i.quia cōtriuisti ad turpitudinē lumbos tuos. Itē gemēt de imissis.s.penis q̄s sustinebūt. ꝓquo q̄libet dānatus dicet illud.ps̄. Circūdederūt me gemit? mortis dolores inferni. Et qui iste gemitus nūq̄ quiescet nunq̄ recipiet ꝓsolationē.ꝛō in ꝑsona dānati dic̄ Hiere.xlv Ve mihi misero. laboraui in gemitu meo t requiē nō inueni. Exemplū in ꝓmptuario ca.j. A. ℣ Item gement de amissis.s.gaudijs eternis.viz dei visionē.suā glificationē.loci amenitatē.sctōrū societatem t̄c. De q̄bus sic placz loq̄ Rquire in dñica. Hō quidaz fecit cenā magnam.

De eod. Ser. CCXXVIII.

Tanto tpe vobiscū sum t nō cognouistis me. Joh. xiij. ℣ In his ꝟbis duo notantur. Saluatoris nr̄i magna benignitas. Et aplī miserabilis cecitas. ℣ Primū.s.saluatoris nostri magna benignitas notatur in ipsius diutina cū oīb⁹ ꝟsatione.quā tangit cū dicit. Tanto tpe vobiscū sum. Scōm.s. aplī miserabilis cecitas notat in saluatoris sui nō aduersione.quā tangit cū dicit.t nō cognouistis me. Bene maximā benignitatez innuit.cū dicit. Tanto tpe vobiscū sum qz magna benignitas fuit q̄ hō fieri voluit.qō notat cū dicit. sum. Sz maioz in hoc q̄ hō exīstens innocens cū hoīb⁹ pctōrib⁹ ꝟsari voluit.qō notat. cū dicit.vobiscū. Sz maxia in hoc q̄ tam diutino tpe cū talibus hoīb⁹ pctōrib⁹ ꝟsari voluit.qō notat cū dicit. Tanto tpe. ℣ Innuēdo g̃ suā benignitatem dicat. Tanto tpe vobiscū sum.miracula faciendo. Unō Joh.ij. Hoc signū fecit ihesus cora discipulis suis. Item vobiscū sum secreta celestia reserādo. Uñ Joh. xv. Opa q̄ audiui a pr̄e meo nō feci vobis. Ie vobiscū sū celestia regna ꝓmittendo. Uñ Luc.xxij. Disꝑono vobis sic disposuit mihi pr̄ meus regnū. Et cuz h̄ triplici mō vobiscū fuerim. vos non cognouistis me. ℣ Vbi innuit.secūdū s.ipoꝝ miserabilē cecitatē. Est em̄ miserabilis cecitas nō cognoscere creatorē. amatorē t remuneratorē. ℣ Primū em̄ s.miraculoꝝ factio oñdit cū creatorē.in h̄.s.q̄ creatura ei tanq̄ creatori in oīb⁹ obtpabat. Uñ quidaz vnū exptus miraculū ipm aīa secula fuisse qō est solius creatoris ꝓclamauit dicens Joh.ix A seclo nō ē auditū. qz ꝙs aperuit oculos ceci nati. Uñ h̄ cecitas aplī miserabilis oñdit.qui tāto tpe miracula vidētes ipm deū oim creatorē adhuc mī me esse cognouerūt. Juxt̄ qō ipse in hodierno euāgelio oñdit dicēs. Creditis in deū t in me credite. Et post hoc subdit. Si aūt mihi nō creditis opib⁹? credite. opa em̄ q̄ ego facio testimoniū ꝓhibent de me. Ecce quō p opa miraculoꝝ testificat se esse creatorē. ℣ Per secūdū aūt.s.p secretoꝝ reuelatiōem oñdit seipsoꝝ amatorē. Uñ in Joh.xv. dicit Vos aūt dixi amicos. qz oia q̄ audiui a pr̄e meo nota feci vobis. Et talem amatorez nō cognoscere est miserabile ℣ Per tertiū.s.p celestis regni ꝓmissionem oñdit se laboris coꝝ remuneratorem.t ꝓ laboze remuneratorē futuꝝ nō cognoscere est miserabilis cecitas. Hūā g̃ innuendo benignitatē t aplī cecitatem dicit. Tanto tpe vnbiscū sū t nō cognouistis me. Et qz saluator nr̄ etiam nobiscū est ꝑmanēs. iuxta illud Vobiscū sum vsq̄ ad ꝓsūmatiōem. licet alio mō q̄ tūc fuit cū aplis. ꝛō eisdē vbis t nos pōt alloq̄ inuendo ipsi? erga nos benignitatē.t nr̄az respectu ipsi? cecitatē docens. Tanto tpe vobiscū sū.s. vitā vr̄az ne in nihilū redigat vegetando. Si cū

ipse vitã nobis datã nõ ꝓseruaret redi geret in suũ principiũ. Treñ.iij. Vise ricordie dñi qz nõ sum⁹ ꝓsumpti. Unõ dicat in Deut. Ego sum q̃ viuere facio Sed vos nõ cognouistis me. vitã ve strã alienis seruicijs occupãdo. Hiere. xv. Seruietis dijs alienis. Contra qõ dicit pz. Scitote qz dñs deus ipse fecit nos. Et postiaddit Seruite dño in leti cia. ¶ Itẽ vobiscũ sum tpalib⁹ bñficijs vos attollẽdo. Uñ dicat ad Dauid Fui tecũ in oibus vbicũq; ambu. fir. r. t. in eternum. Uia eñ nostra sunt sua sic di cit dauid in palm. j. vlti. Et nõ cognou shs me. Impinguat⁹ eñ t dilatatus re calcitrauit. dereliq̃t deũ creatorẽ suũ. t recessit a deo salutari suo. t oblitus est dñi creatoris sui. sicut dr in cañ. moysi Propter hoc Salomõ diuitias nõ pe tiuit ne forte saciat⁹ negaret dñm. Exẽ plũ in vitis patrũ de quodã q̃ pauper exist̃s optim⁹ fuerat sed ad impetrati onẽ cuiusdã patris ditat⁹ mox ab here mo fugit t in curia principis magn⁹ ef fectus ẽ tẽ. Diuitie eñ q̃b⁹ cor apponi tur excecãt mentẽ. Uñ ps. Diuitie si af fluãt nolite cor apponere. Uñ Plato pondus auri ꝓiecit in mare dicẽs Me li⁹ esse q̃ aur̃ ab sorberẽ a mari q̃ ipe absorberet ab auro. ¶ Itẽ vobiscũ sũ gratiã infundẽdo. Uñ Apo. Ego sto ad ostũ t pulso. tẽ. Sz vos nõ ꝓgno uistis illũ repellẽdo. Job. Dixerũt dño deo. recede a nobis sciaz viaz tuaz. i. gratiã q̃ facit scire vias nolumus.

In inuentiõe sancte crucis.

Sermo. CCXXIX.

Mihi absit gloria nisi in cruce dñi nostri ihesu christi. p quẽ mihi mũd⁹ cru cifixus ẽ t ego mundo. Gal. vj. ¶ In his vbis innuit apostolus triplicẽ gloriã. s. hois spũalis t hois secularis t hois carnalis. Primã. s. hois spũal tãgit cũ dicẽ Mihi absit gloriari nisi in cruce dñi ihesu christi. Scdam. s. hominis secularis ostendit cũ subdit. per quẽ mihi mũdus crucifixus ẽ. Hõ eñ secularis gloriat in his q̃ sunt seculi siue mundi Cõtra qõ dicẽ apo. ¶ per quẽ mihi mũ dus crucifixus ẽ. q̃ in nullo q̃ sunt hui⁹ mõi delectat̃. tanq̃ si mũdus crucifix⁹ esset t nõ esset. Tercias gloriationem. s. hois carnalis innuit. cum addit. et ego mũdo. subaudi crucifix⁹ sum. Hõ enim carnalis nõ est mõdo crucifixus. qz per opa carnalia viuit mõdo. Uñ sicut dicit dñs. In talib⁹ mũdus qõ suum est d ligit. Cõtra qõ dicit apo. se mõdo crucifi xũ. i. tanq̃ mortuũ mũdo mutilem. Et qz tales q̃ crucifixi sunt mõdo qz nõ sũt de mõdo sicut dicẽ dñs ꝓpterea odit eos mũdus. Illũ eñ odit mũdus q̃ nunq̃ arridet mõdo. hec est g̃ differẽtia inẽ ho minẽ secularẽ t hoiem carnalẽ. Secu lari homi viuit mũdus. t nõ ẽ crucifi xus ei mũdus. Hõ aũt carnal⁹ viuit mũ do p opa sua t nõ est mõdo crucifixus. ¶ Et licet in ꝑmissis vbis apo. ꝓpõ po nat gloriã spũalẽ tanq̃ digniorẽ. tñ qz sola hz meritũ t recipit ꝑmiũ. ideo cũ ipsa finẽ sermonis ꝓcludem⁹ incipien tes ad vltima. ¶ Hõ g̃ carnalis q̃ nõ ẽ cũ apl̃o crucifix⁹ ꝑ viuit t floret mũdo gloriat in trib⁹. vicz in generis nobili tate. in corpis pulcritudine. et in pecca ti multitudine. Sz prima gloriatio. s. i gener nobilitate ẽ vilis qz ig̃miniosa. qz sic dicit Ose. ix. gloria eoz a ptu t ab vtero t a ꝓceptu. A cõceptu pr̃no. qz. s. de nobili pr̃e ꝓcepti sũt. ab vtero ma terno. qz. s. in nobilis mr̃is vtero iacue rũt. t a ptu glorioso. qz. s. in pompa se culi nati sũt. Scda aũt gloriatio ianis est qz vana. s. in corpis pulcritudie. qz sic dr in puer. vlti. Fallax gr̃a t vana ẽ pulcritudo. Tercia gloriatio. s. i pecca ti multitudine ẽ miserabilis. qz dãnosa Letanẽ eñ cũ malefecerit. t exultãt i re bus pessimis. sic dr in puer. ij. ¶ Uere gloriari in carnis nobilitate q̃ ẽ a ptu ab vtero t a cõceptu. Ose. ix. ẽ ig̃mi niosum. qz etiã cogitare ẽ ig̃miniosum. q̃tomagis gloriari. q̃lis fuerit hõ in cõ

ceptu. in vtero. ⁊ in ptu. Nõ em̃ valeo exprimere q̃ de feda materia pris q̃ conceptu ꝺceptꝰ sit. q̃ de vili mris matia i vtero nutrit' sit. ⁊ in ptu cũ q̃nto ꝺolore mris natus sit. ⁊ q̃ igmmiose egressus. Quãta aũt i his apõ sapiẽtes igmmia sit pẽsare possum' i pris q tpe Cyri dũ ab hostib' fugerent. egresse mres denudatis vulnis obuauerũt eis dicentes. Rumq̃d iterato in nras vuluas vultis intrare. Quib' visis p se adeo erubuerũt. q̃ potꝰ ad hostes redire voluerũt. ⁊ illos vincere q̃ ad mres appropinq̃re. ¶ Itẽ gl'iari in corpis pulcritudine ẽ vanũ. qz sicut dic̃ ysa. xl. Vis caro fenũ. ⁊ ois gl'ia ei' tanq̃ flos agri. exiecatũ est fenũ ⁊ cecidit flos. Auri em̃ nobilitas. lutea si vestiat ollã. nõ ideo sequit̃ hãc min' eẽ lutũ. Exẽplũ in ꝓmptua. ca. v. J. ¶ Itẽ gl'iari in pcti m'titudine ẽ miserabile. Miserabile est em̃ hoiem gl'iari in eo qõ ipse adeo ẽ dãnosum q̃ cum mortificat. Nõ em̃ p malicia occidit alioz suã. sic ꝺr i li. Sap. xvj. Quid g̃ gloriar' in malicia. Hec ẽ gl'ia similiter q̃ gl'iat qz ducit ad suspẽdiũ p p̃ta et flores. Hec g̃ sunt in q̃b' gloriat̃ hõ carnalis. ¶ Sed hõ secularis cum nõ ẽ mõs crucifix' gl'iat̃ in his q̃ sunt mũdi. s. sapia. diuitie. ⁊ potẽtia. Sz in his nõ est gloriãdũ. qz hec p' p̃ntez vita que est vapor ad modicũ parẽs. tpe quo maxie necessaria nobis ẽnt. s. tpe iudicij. in nullo sũt nobis ꝓfutura. Nõ em̃ sapia ibi allegare possum'. nec diuitijs redimere nec potẽtia eripe sic habes de his plen' in ꝑmone. Tuc videbũt filiũ. Non g̃ sic ꝺr hiere. ix. gloriet̃ sapiẽs in sapiẽtia sua. sicut fecit dyud in iob. ⁊ p'reprobat' fuit. nec̃ potẽs in potẽtia. sic fecit olofernes. ⁊ p'a iudith m'liere occisus fuit. nec diues i diuitijs suis. sic fecit epulo. q̃ cũ gl'iaret̃ se m'ta hr̃em annos plenos cadẽ nocte anĩa priuatus fuit. ¶ Nõ aũt spualis gloriat̃ in cruce dñi. de q̃ glorificatõe dic̃ apo. B. Mihi m̃q̃t absit gl'iari nisi in cruce dñi nr̃i ihesu christi. ¶ Gloriat̃ aũt in ea triplr tanq̃ in nobili margarita. Nobilis est em̃ illa margarita q̃ effectu suo ignẽ ⁊ alias tribulatões no facit sentire. ⁊ B ẽ crux. Vñ btus Laurẽti'. Assat' sum ⁊c. Benign' em̃ miles dũ mtuet̃ vulnera principis sua nõ sentit. sicut dicit Berñ. Crux christi ẽ illa pciosa margarita p q̃ sancti martires dãt oĩa etiã corpa sua ⁊ ꝓpant eaz

¶ Itẽ gloriat̃ hõ spualis in cruce tanq̃ in gladio bono quo accinct' sup femur suũ pugnat õ hostes potentissime Bon' ẽ ille gladi' q̃ nõ tm̃ sectiõe sed etiã vibratõe sua fugat hostes. sic crux christi non tm̃ ex se ꝫ etiã signo suo fugat demones. qz ad signũ crucis multa milia demonũ fugiũt. sicut dic̃ Hiero. Exẽplũ in dyalogo de iudeo. De h̃ qre in ꝓmptua. ca. xij. ℣. Alia exẽpla ibi dẽ. ℣. B. ¶ Itẽ gloriat̃ in cruce tanq̃ in equo agili ⁊ honorabili. Crux em̃z honorabilis ẽ equ'. qz rex olim ipaz assellauit ⁊ eqtauit. ⁊ tanq̃ ver' assuer' quẽ marie vult honorare hũc equum facit ascẽdere. Vñ multũ andreas ipm desiderabat dicẽs. O bona crux diu desiderata. Est etiã tanq̃ agilis equ'. Ille equ' agilis diceret̃ q̃ vno saltu trãsaltaret albeã. vl secanã. Agilior q̃ trãsaltaret renũ. Agillim' q̃ trãsaltaret mare nouissimũ. Hoc facit crux. q̃lã em̃ hõ trãsaltat p̃sentẽ penã tanq̃ secanã transaltat purgatoriũ tanq̃ renũ qõ ẽ mar'. trãsaltat infernũ tanq̃ mare nouissimũ. qõ est maximũ. ⁊ trãsportat in celũ. Vñ in iuriã facit martiri q̃ p ipso orat. Pro tãto dic̃ apo. Mihi aũt absit gloriari nisi in cruce dñi ⁊c.

De eodem festo.

Sermo. CCXXX.

Oportet exaltari filiũ hois vt ois q̃ credit i ipsũ nõ pcat ꝫ habeat vitã eẽnã Jo. iij. J In his vbis ꝓpositis duo tãguñt. vicz passio saluatoris. cũ dicit. Oportz exaltari filiũ hois. Et fructus

passiõis cũ dic̃ vt oĩs q̃ credit in ip̃m ñ peat ꝫ habeat vitã eẽnã. ¶ Circa pmũ s. circa passiõez tria inuunt. s. patiẽtis p sona. mod⁹ ꝛ nec̃itas. ¶ Persona cũ dic̃. filiũ hois. ¶ Mod⁹ cũ dic̃. exaltari. Sed necessitas. cũ dic̃. oportz. Licz aũt salua tor nr̃ fuerit filiꝰ dei. ꝛ filiꝰ hois. nõ tñ suã psonã voluit pdignꝰ ꝫ phũiliꝰ h̃ ꝛ in multis loq̃ exprimere. frequẽtꝰ se nominãdo filiũ hois q̃ filiũ dei. ꝛ h̃ ꝓpt̃ ser cãs. ¶ Prima ẽ vt oñderet dfaz int̃ suã ꝛ nfaz generatiõnẽ. Ipe cñ sol⁹ filiꝰ hois. i. mr̃is. Vñ ipse dicit i ps̃. Ego sũ vermis ꝛ nõ hõ. q̃ sicut vermis ex sola mre nascit̃. sic ipse ex vgine sine pre. Nos vo ex pre ꝛ mre. Vñ nobis i ps̃. filij hoim vsq̃quo gui corde. ¶ Secũda rõ ẽ. p reprimẽda supbia quorũdam q̃ in genere gliant̃. Qui cũ hũiles parẽtes habeãt maiores tñ sui generis sepi⁹ noiant. Exẽplũ de mulo. Sicut dei fecerũt dicẽtes. Nos filij abrae sumus ꝛc. ¶ Tercia rõ ẽ. vt inueret hũa nature olim depsse sublimatoz. Vñ ꝛ angeli q̃ olim admiserãt adoratões. pꝰ icarnatiõnẽ christi renuerũt. Apo. xxij. Videne feceris conser⁹ cui tu⁹ sũ ꝛc. ¶ Quarta rõ ẽ. vt i extremo iudicio fiduciã nobis daret. Dicit̃ cñ i vulgari q̃ secure ds̃ꝫ ꝓpat ad iudiciũ vbi patrẽ vidr̃ez sedẽtẽ iudicẽ. Et ipse ꝑm q̃ filiꝰ hois ꝛ fr̃ nr̃ est. ꝛ futurꝰ iudiciũ tenebit. Dedit cñ pr̃ ei ptãtez iudiciũ facere. q̃ filiꝰ hois est Jo. v. Berñ. Jã me ñ potes spnere bone iesu. q̃ os de osse ꝛ caro de carne mea es. ¶ Quinta rõ ẽ ad. p positũ vt vicz ꝑm quã naturaz pateret̃ inueret. s. ꝑm q̃ filiꝰ hois. Vñ ps̃. Stetit moyses in ꝓfractiõe. Stetit vticz in fletibus deitate. ꝫ frãgebat̃ in hũanitate. ¶ Sexta rõ est. vt passionis imanitatẽ exprimeret. Ipse cñ q̃ solꝰ fuit filiꝰ hois. i. ogmis. sup oẽs hoies teneriũ corꝑ habuit. Virginal̃ cñ ptus teneritudinẽ. sicut dicit Aug⁹. Et sic nullus hõ ipso teneriorꝰ. sic etiã nulliꝰ dolor ipsi⁹ dolore maior. Ꝓro quo dic̃ Treñ. i. O vos oẽs q̃ trãsit. p viã at. ꝛ vi. si est dolor. similis sicẽ dolor me⁹. ¶ Tacta psona patiẽtis. scõo oñdit modum passiõis. cum dicit. Exaltari. s. in cruce Quã exaltatiõnẽ oñdit ꝑsignatã in lege. Numeri. xxj. cũ dic̃. Sic moyses exaltauit serpẽ. i deꝛ. ¶ Presignatio aũt hec cõsiderat̃ triplr. vicz rõne rei q̃ fuit ꝓpẽs in palo. Itẽ rõne loci. q̃ in deserto. Itẽ rõne remedij. q̃ ḋcũq̃ pcussus aspiciebat serpẽtẽ curabat̃. Serpẽs cñ i palo ꝑsignabat xp̃m in patibulo. q̃ sicut serpẽs ene⁹ fuit sine veneno. sic christꝰ sine pctõ. ysa. liij. Qui pctm̃ nõ fec̃. hic positꝰ fuit in ligno. i. crucis patibulo ꝓ signo recordatois Cañ. viij. Pone me sicut signaculum. Treñ. iij. Recordare pauptatis ꝛ trãs. ꝛc̃. Itẽ ꝓ signo significatiõis. ¶ Ps̃. Dedisti metuẽtib⁹ te sig. Quia Lu. xxiij. Si in viridi h̃ fa. in ari do q̃d fiet. Itẽ ꝓ signo recõciliationis Geñ. ix. Ponã arcũ meũ in nubib⁹ ceꝛli. ꝛ erit signũ federis int̃ me ꝛ terram Hũc q̃ pcussus aspexerit viuet. ¶ Deꝛtũ vo in quo pegrinant̃ filij israel ad terrã ꝓmissiõis tendẽtes designat hũc mõm. in quo q̃diu sum⁹ pegrinam̃ a dño In quo deserto sic̃ filios israel sic ꝛ nos tria genera serpentũ molestãt vicz scorpio luxurie: q̃ capite alludit ꝛ cauda pungit. Sic ꝛ luxuria in prio delectat. pꝰ in oscia vel in pena cruciat. Itẽ dipsas auaricie q̃ lesos sitꝫ interficit. Sic semꝑ auarꝰ eget. Itẽ serpẽs flatu adurẽs est supbia. q̃ flatu suo viriditatẽ bonoꝝ opum adurit. Quia sic̃ dicit Aug⁹. Supbia cñ bonis opib⁹ insidiat̃ vt peant. Qñe cñ q̃ est in mũdo aut ẽ ocupiscẽtia oculoꝝ. aut ocupiscẽtia carnis. aut supbia vite. O quot sũt pcussi quot mortui ab his trib⁹ generibus serpẽtũ. Exẽplũ ca. vj. K Ez ecce carissimi h̃ pcussionis ꝑsignatũ oñdit remediũ. Qui intẽt ꝛpentẽ i lig̃. i. xp̃m i cruc̃ patibl̃o aspexerit viuet. Illuc cñ aspiciẽdo leget supbꝰ hũilitatẽ q̃ cõsiderabit q̃ rex angelorum factus no uissim⁹ virorũ. vilissimo genere suppli cij est cõdẽnatus. Itẽ curabit̃ a carnis

petulantia castigãdo corpus suũ et in seruitutẽ redigẽdo. qñ ꝯsiderabit illud corpus christi tenerrimũ tot spinis ꝓforatũ. tot clauis ꝓfossum. tot supplicijs attritũ. Exemplũ ca. xij. ℔. Itez extinguet auaritiã qñ respexerit christũ qui diues erat in oĩbus sicm cruce depauperatũ. sic vestib⁹ spoliatũ. Respice g̃ carissime in faciẽ christi tui ⁊ curaberis. qz q̃ pcussus respexerit cuz viuet. ℔ro tãto dicit ipse dñs. Sicut moyses exaltauit serpẽ. in deserto. ita exaltari oportet filiũ hoĩs. Sed pẽsandũ carissimi q̃ pena crucis q̃ fuit ignominiosa vocat exaltationez ꝓpter tres causas. ℔rimo qz cã fuit sue exaltatõis. ℔hi. ij. ℔ropter qõd deꝰ il. exaltauit. Quãta ipsi⁹ iesu exaltatio vt ita excellẽter noiẽt. qz dedit illi nomẽ qõ est sup omne nomẽ. Act. iij. Nõ est aliud nomẽ sub celo datũ hoĩb⁹ i quo oporteat nos saluos fieri. Ita vniuersaliter adorẽt. Uñ In noie iesu oẽ genu flectat. celestium. terrestrium ⁊ infernorum. Ita magnifice collaudẽt. qz ⁊ oĩs lingua cõfiteat qz dñs iesus christus ẽ ⁊c. Scda cã est nostra ꝑ ipsuz exaltatio. Uñ in Jo. xij. Ego si exaltatus fuero oĩa trahaz ad me. i. hominẽ ꝓpter quẽ oĩa. Tercia cã vt ꝓpter ℞ ipse ꝑ nos exaltet. et hoc triplicat. s. corde ore. ⁊ ope. Cor de fim tres vires aĩe. Scõm rõnalẽ cuius est credere. vt. s. sibi et verbis eius plus q̃ mõdo vel alijs credamus. Itez p irascibilẽ cuius est ardua appetere. vt sez ꝓpter ipm plus q̃ ꝓpter aliũ aduersa sufferamus. Itẽ ꝯcupiscibilẽ cuius est affici vt sez ipm sup oĩa diligamus. Nõ heu multi nõ faciunt. ⁊ ideo ipm nõ supra ℔ subt⁹ ponũt. qui meretrices ⁊ alia plus ipso diligunt. Et de alijs adapta. ℔sal. ℔osuerunt me in loco inferiori. Itẽ ore debet exaltari ꝑ gratiaꝝ actionẽ ⁊ ꝓdicationẽ. ℔sal. Lingua mea exaltabit iusticiã tuam. Itẽ ope dz exaltari ꝑ passiõis repsentationẽ. Gal. vlti. Ego stigmata iesu in corpe meo porto. ℣ Dz passionis necessitas exprimit. cũ dr ℣ portz. Necesse em erat ipm patiẽdo mori. Mori vtiq; ꝓpter testamẽti ꝯfirmationẽ. sed patiendo ꝓpter dilectiõis ostẽsionem. Uicinus em mori dñs magnũ ordinauit testm̃. sicut legit Auc. xxij. vbi dicit. Ego dispono vobis sic disposuit mihi pr̃ meus regnũ ⁊c. Et certe ℞ testm̃ necesse erat morte testatoris ꝯfirmari. vbi ei testm̃ est sic dic apo. hebre. ix. mors nãce ẽ vt intercedat testatoris. Dz pẽsate carissimi ordiatõz tãti testamẽti. Testm̃ em̃ ẽ vltima volũtas possessoris exprimẽs qd cui q̃ntũve relinquat. Sic xps vltimã volũtatẽ exprimẽs tãq̃ ver⁹ regni ecclesie possessor statuit qd cui q̃ntũve relinq̃ret. cũ dixit. Vos estis q̃ pmansistis mecũ in tẽtatõnib⁹ meis. ⁊ ego dispono vobis sic disposuit mihi pr̃ meꝰ regnũ ⁊c. Quid g̃ disponis dñe. Dispono inq̃t regnũ. Cui dñe. Vobis inq̃t q̃ sez pmansistis mecũ i tẽtatiõib⁹. Dz q̃ntũ dñe. vtq; ptẽ regni vl̃ totũ. Sic inq̃t disposuit mihi pr̃ quẽ. s. ꝓstituit heredẽ vniuersoꝝ. sic ⁊ ego dispono vobis vt s. habeatis vniuersũ regnũ. Adaptatiõnẽ h⁹ auctoritatis reqre i purificatõe in prio symone. Sic g̃ necesse fuit mori ipm ꝓpr̃ testi. ꝯfirmationẽ. ℔ patiendo ꝓpter dilectõis oñsionẽ. Unde dic ei dilectio triplr. agẽdo. dãdo. patiẽdo. Ult⁹ta qdẽ egit deꝰ ꝑ hoĩc sic ad imaginez ⁊ similitudinẽ suã ipm faciẽdo. ⁊ ipm creaturis ꝓponẽdo. ps. Oĩa subiecisti sub pedib⁹ ei⁹. Itẽ angelos sibi in custodes deputãdo. ps. Angel⁹ suis deus mãdõ te. ⁊c. Sic deꝰ ab initio mkta egit ꝓpr̃ hoiez i signũ dilectõis. Dz pl⁹ dilectionis oñdit qñ ei donũ qõ ẽ sup oĩa dona dedit. Dedit em̃ ei donũ ꝓcessiõnis. qõ quo Jo. iij. Sic deꝰ dilexit mõm vt filiũ suũ vnigenitũ daret. Dz qz maius signũ dilcõis ẽ pati ꝓ amico q̃ aliq̃d facere vel dare. ideo ñ sufficeret ꝑdicta. ℔ etiã pati ꝓ hoĩe voluit i signũ magne dilcõis. Uñ ⁊ ipse dixit Joh. xiij. Maiorẽ hac dilectoz nemo hz vt aiaz suã ponat. q̃s ꝓ ⁊c. Sic g̃ ꝓpter testamẽti cõfirmationẽ ⁊ ꝓpr̃ dilectõis ostẽsionẽz

neceſſe fuit ipm pati. ¶ Sed paſ
ſionis fructus innuit cū ſubdit.vt oīs
q̄ credit in ipſo nō pe.ħ ha.vi.eē. Q̄
lis t ānt⁹ hic fruct⁹ Oñdit em̄ ipſe ſal
uator hūc fructū oīb⁹ cōicabilē.cū dicē
vt oīs.s.ſiue iude⁹.ſiue gētilis.ſiue no
bilis ſiue ignobilis. Acē.x. Nō eſt pſo
nar acceptor de⁹. Itē oñdit hūc fructū
ad habendū facilē cū dicē.q̄ credit. Nō
dicit q̄ diuitias hz.ſic em̄ ipm hre non
poſſent paupes. Nō dicit q̄ fortis ē et
pulcer corpe.qz ſic excluderent debiles
Sed dicit.q̄ credit.qđ pōt eſſe cōe oīm
b⁹. Corde em̄ credit. Exēplū ca.ij. ¶
d. Itē oñdit fructū delectabilē cū dicē.
habeat vitā eternā. Ecc.xxiij. Trāſite
ad me oēs q̄ cōcupiſcatis me et a gene
rationibus meis adimplemini. Spūs
em̄ meus ſup mel dulcis.et hereditas
mea ſup mel t fauum. Ad quā nos p
ducat. Exēplū ca.xvj. B.

De ſctō Johāne baptiſta.
Sermo. CCXXXI.

Erit eni magnus
coram dño Lu.j. ¶ Ex his
vbis dñi notanda ſunt q̄tuor
genera hominū. Quidā em̄ ſūt magni
coram dño.pui coram mōdo. Quidā pui co
ram dño ħ magni coram mōdo. Quidaz t
magni coram dño t magni coram mūdo.
Quidā t pui coram dño t pui coram mū
do. In ſumma ḡ nota q̄ magnū facit
coram dño bona vita.ħ puū coram ipo fa
cit mala vita. Itē magnū facit coram
mōdo mūdi fortuna.t puū fortune ab
ſentia. ¶ Sunt ḡ primi agni coram dño
ppt bonā vitā.ħ pui coram mōdo ppt for
tune abſentiā. Ex his ē btūs iohānes
t plerīq; fideles. Bone em̄ vite beat⁹
iohānes facile oñdit.ſi text⁹ cuāgelij p
currat. Nñ em̄ ipſe in cibo peccauit q̄
vt dicē cuāgeliſta locuſtas ſolūmodo t
mel ſilueſtre ꝛmedit. Quid de q̄litate te
gūminis ſui rephē ſibile reliqt.q̄ came
loz pilis corp⁹ oput. Quid de loq̄cita
te offendere potuit q̄ diſiūct⁹ ab hoīb⁹
de heremo non receſſit.et ſic viuēs ma
gnus erat coram dño Hāc magnitudinē
ipſius oñdit dñs i q̄tuor. Primo qz p
archāgelū natiuitatē ei⁹ tāq̄ p magnū
principē ꝓnunciauit. Secōo qz p illum
archāgelū p quē t ſuā natitatē ꝓnūci
auit..p illū etiā ei⁹ natiuitatē ꝓnuncia
uit.s.p gabrielē. Tercio qz in vtō ipſuz
ſcificauit. Quarto qz ipm in prez ſpū
alē elegit.s.qñ ab ipſo baptizari volu
it. Ex his magn⁹ adeo oſtēdit q̄ teſte
dño.inēnatos mliex ñ ſurrexit maior.
Sed certe pu⁹ erat coram mōdo.qz fortu
ne mōi nō inhesit.imo ipſaz ꝓtēnēs in
deſertū ceſſit. Vñ t mūd⁹ ipm p quo re
putauit.qz t ipm p quo t vili pcio vē
didit.qz ipſe amic⁹ ſpōſi.ipſe quo ma
ior inēnatos mliex nemo ſurrexit. Ille
ſic ppha q̄ etiā pl⁹ q̄ ppheta.a mōdo in
carcerē mittit.t p quo puelle pcio.s.ſal
tatu capite trūcat.t vir tāte ſeueritatis
p riſu turpitudinis mouit. ¶ Itē
q̄dā ſunt magni coram mōdo t pui coram
dño.s.q̄ fortune mōi inherē male viuē
tes. De q̄b⁹ fuit herodes q̄ iohānez de
collauit.t oēs ꝓſikes. Q̄ fuit diues
coram mōdo q̄ induebat purpura t byſſo
t epulabat quotidie ſplēdide.ħ pu⁹ co
ram dño.qz poſtea ab ipſo guttā aq̄ hre
nō potuit. ¶ Itē q̄dā ſūt t magni
coram dño t coram mōdo.q̄ bñ viuētes mū
di fortunā hñt. Tales fuerūt abraā. yſa
ac.t iacob.et dauid.t alij.q̄ magni co
ram dño t coram mōdo magni fuerūt. Et
qz hec duo nō bñ ſe ꝓpatiunt ſimul.p
terea mlti vtrq; volētes eē.s.t magni
coram dño t coram mōdo.a potiori cecide
rūt.p tpalia excecati. Talis fuit pplus
iſraelitic⁹ q̄ ipinguat⁹.dilatat⁹ recalci
trauit t receſſit a deo ſalutari ſuo. Hoc
t hodie in mlt̄is videm⁹ q̄ rogāt deū
vt magni ſint coram mōdo.t poſtq̄ ſūt ob
liuiſcunt deū. Exēplū in vitis patz de
quodā heremita q̄ paup fuit bon⁹.t di
ues effect⁹ mal⁹. Exēplū in ꝓmptu.ca.
iij. ¶. Vñ ſci vt meli⁹ poſſint eē ma
gni coram dño appetūt pui eē coram mōdo
Vñ ſi tpalia hñt p q̄ magni ſunt coram

mūdo. Illa reiicientes cū apō oīa arbi
tranť tanq̄ stercora. Exēplū nobile in
barlaā de regetosaphat. q̄ regno dimis
so in deserto hitauit. ⁊ de scō alerto q̄
spretis nuptijs et pōpa seculi ab vrbe
roma se subtraxit. ¶ Itē quidam sunt
pui corā dño ⁊ corā mūdo. qui nec res
mūdi nec bonam vitaz habent. ⁊ tales
sunt miserabiles ⁊c.

De eod. Ser. CCXXXII.

FUit hō missus a
a deo cui nomē erat iohānes.
Jo. j. ¶ In his vbis tria
tāguntť. s. p̄ cursoris dñi natura. aucto
ritas ⁊ gra. Natura cū dicit. Fuit hō.
qō ideo dicit euāgelista. q̄ q̄dā hereti
ci dixerūt eū fuisse nō hoiem ꝑ angelū
hñtes illud ꝓ se qō dictū ē de ipso. Ec
ce mitto angelū meū. Scōm. s. auctori
tas tāgitť cum dr. Missus a deo. Ma
gne auctoritatis vtiq̄ fuit legatť q̄ a
sūmo pōtifice. s. deo missus fuit. Tercū
vo. s. gra notatť cū dr. Cui nomen erat
iohēs. Johannes interp̄tatť gra. Fuit ꝑ
hō nō angel⁹ missus a deo ñ a diabo
lo. vt q̄dā hereticī asserebāt. ¶ Qui aūt
iohannes missus sit a deo triplex est in
euāgelio ꝓbatio. Prima a ꝯceptione.
Scda a collatiōe. Tercia a ꝓpatiōe. A
ꝯceptiōe miraculosa. a collatiōe gtiosa
⁊ a ꝓpatiōe vtuosa. Primuz. s. ꝯceptio
miraculosa fit ex angelica annūciatiōe
Lu. j. Elizabeth cōcepit filiū i senectu
te sua. Scōm. s. collatō gtiosa. fit ex ma
tris ꝓfabulatiōe. Lu. iij. Abijt maria in
mōtana et salutauit elizabeth. Tercū.
s. ꝓpatio vtuosa fit ex helye ꝓuersatiōe
Lu. j. Ipse p̄bit añ ipm in spū ⁊ vtute
helye. ¶ Primū. s. ꝯceptio fit miracō
sa ꝓpter tria. Primo q̄ gabriel ei⁹ ba
iul⁹ fuit. Lu. j. Astitit ei angel⁹. Scdo
q̄ zacharias icredul⁹ obmutescit. Un
ibidē. Eris tacēs ⁊ ñ poteris loq̄. Ter
cio q̄ vterq̄ parēs vetul⁹ ꝯcepit. Mi
nus ei ecť miracō suz si vn⁹ essz vetul⁹
§ hic fuit vtq̄. qō fuit maxim̄ miracu
lō tales ꝯcipe. Lu. j. Elizabeth ꝯgnata
tua ⁊ ipe ꝯcepit in senectute sua. Ergo
q̄ ꝯceptio p angelū innotescit. zachari
as obmutescit. ⁊ senectus reflorescit di
gne dr miraculosa. ⁊ a tali ꝯceptiōe ꝓ
batť missus a deo. ¶ Scdo ꝓbatť
a collatōe gtiosa. Vere collatio gtiosa
Virgo maria mr̄ gratie salutat. Eliza
beth ex gra ꝓphetat. Johānes ipe in
gra exultat. Salutat maria mr̄ez pcur
soris. Lu. j. Venit in domū elizabeth ⁊
salutauit elizabeth. Elizabeth ꝓpheta
uit aduentū saluatoris. Un̄ dixit. Unde
mihi vt veniat mr̄ dñi mei ad me. In
vtero iohānes exultauit de p̄ntia salua
toris. Exultauit eñ infans. Et ex his
tribus dr collatio gtiosa. p quā etiā ꝓ
batť missus a deo. ¶ Tercio. ꝓbatť
ex ꝓpatiōe vtuosa cū dr. Ipse p̄bit añ
ipm in spū ⁊ vtute helye ⁊c. In spū eñ
ꝓpheta. in vtute notatť pfecta iusticia.
in p̄patiōe plebis notatť exemplū ⁊ do
ctrina. Per primū est ꝯmēdabil⁹ respe
ctu dei. p scōm respectu sui. p tercuz re
spectu ꝓximi. In spū eñ est ꝓpheta. p
qō christū p̄dixit ⁊ p̄ntez digito demō
straut dicēs. Ecce agn⁹ dei. In virtute
aūt notatť ei⁹ vtutis abūdātia q̄ seipm
rexit. ⁊ ꝓptercea a christo laudari meru
it sic. Int natos mlier̄ nō surrexit ma
ior iohāne baptista. In p̄patiōe aūt no
tatť exēplū ⁊ doctrina. p que cōuertitur
ꝓximus. Un̄ dr de ipso sicut de helya
vt conuertat corda patrū ad filios. ⁊c.
Et a tali ꝓpatiōe virtuosa ꝓbatť fuisse
missus a deo. Fuit ergo missus ⁊c.

De eod. Ser. CCXXXIII.

IOhānes erat lu
cerna ardēs ⁊ lucēs ⁊c. Jo. v.
¶ In h̄ breui vbor ꝓpēdio
tria dñs posuit ad cōmēdatione sui p
cursoris. in q̄b⁹ trib⁹ oñdit eū fuisse oī
bonitate pspicuū. Nā triplex est respe
ctus bonitatis. respectu cuius bonitas
exercetť. s. deus. ipse hō. ⁊ ꝓxim⁹. Qua
licāūt btūs iohānes ad hūc triplicem

De scō Johāne ba.

terminū se habuit oñdit dñs ī pmissis ꝓbis. Nā respectu saluatoris fuit lucerna. respectu sui ipsi⁹ fuit ardēs. respectu ꝓximi lucēs. In ꝓio ostēdit officij dignitas. In scdo vite scitas. In tercio ꝓximoꝝ vtilitas. Nā q̄tū ad dignitatez officij ds lucerna. q̄tū ad vite scitatē ds ardens. q̄tū ad ꝓximoꝝ vtilitatē ds lucēs. ¶ Fuit em̄ hic hō missus a deo vt officio lucerne testimoniū ꝓhiberet de lumine. Ūñ t de⁹ pr̄ p ꝓphetā de ipso dic. ¶Parau lucernam christo meo. q̄ ipse fuit lucerna pedib⁹ dñi qñ p̄currēs tm̄ clamabat. ¶Parate viam dñi. Hec aūt lucerna pata fuit a dño in cōceptōne. q̄ ō parentū spez diuino miraclo ē ꝓcept⁹. stabilita fuit in aīe infusiōe. accēsa fuit qñ in vtero scificat⁹ fuit. exposita fuit in deserto qñ p̄dicauit dicens. ego vox clamātis t̄c. extincta fuit in baptismo qñ christū baptizauit. extincta fuit i martirio qñ expirauit. Ūñ dñs dic Johānes erat lucerna. ¶Propter talez dignitatē officij ds etiā angelus Ūñ in mar. j. Ecce mitto angelū meū t̄c. Insignū talis officij bti iohannis. sic dicit būs Aug⁹. sup illud ps. parau lucernā christo meo. in ꝓfestis dieb⁹ vnū solū lumē p̄cedit euāgeliū. i festis ō duo qđ sigt q̄ sm aduentū duo p̄cedent. s. helyas t enoch. ¶ Qualt aūt hec lucerna respectu sui fuerit oñdit cū ds. ardens. s. ardore caritatis. sic dicit glo caritas em̄ ignis ē ille de quo dicit dñs Lu. Ignē veni mittere in terrā. t q̄d volo nisi vt ardeat. Ipsa est ille ignis de quo in lege p̄cipit vt sp ardeat i altari cordis nri. ¶ Q⁹ aūt ꝓtinue hic ignis fuerit in iohāne oñdit a dño. cū nō ꝓterit⁹ vl futuꝝ ꝑ pns posuit dicēs. ardēs. ¶Presens em̄ ē cui⁹ps ꝓterit t ps futura est. Ardere em̄ cepit cū in vtero scificat⁹ fuit. t arsit quousq⁹ p martirū extinctus fuit. ¶Q⁹ aūt in caritate cōsistit bone vite pfectio oñdit apost. dupliciter scribēs ad Coz. xiij. ¶Primo q̄ nō habita ipsa. nulla habent bona. ¶Scdo q̄ ipsa habita. cetera habent bona. Q̄ sine ipsa cetera bona nō valeāt ostēdit tripliciter respectu triū bonoꝝ circa q̄ cōsistit omnis boni pfectio. ¶Primo respectu boni qđ est oris. cū dicit. Si linguis hoīm loq̄r quis cōfitēdo. laudādo. que oīa nō valet sine caritate. Ūñ dicit. caritatem aūt nō habeā nihil sum. Scdm respectu boni qđ est cordis. cū dicit. Et si noverim misteria t fidē habeā. corde em̄ creditur ad iusticiā. caritatē aūt nō habeā t̄c. Tercio respectu boni quod est opis. Ūñ si distribuero oēs facultates imo qđ est maius. si tradidero corpus meū. ita vt ar. t̄c. Et sic oñdit q̄ nullū op⁹ cōsistit sine caritate. ¶ Scdo ostēdit q̄ habita caritate habent oīa. t ꝑm hoc multa ponit q̄ oīa cōplectit. Caritas patiēs est. benigna est t̄c. Et cū beatus iohannes ardens fuerit caritate. oēs effect⁹ oñdit in se caritatis. ¶Nam patiēs fuit in passione. benignus in responsione. sicut militib⁹ t alijs cum interrogantib⁹. nō emulabat. i. non torq̄bat de aliena felicitate sicut ostēdit suis discipulis q̄ inuidebāt q̄ christ⁹ baptizabat. nō egit ꝓpriā. id est puerse se christū asserēdo. nō inflabat scz in sup biā in christi baptismo. t in oib⁹ motibus suis. q̄liter nō fuit ambitiosus. t q̄liter nō q̄siuit q̄ sua sunt. et alia que sequunt adapta. Quia q̄ ardebat caritate in q̄ sunt oīa. cōuenienter dñs ostēdit ipsius vite sanctitatē p caritatē. ¶ Qualis aūt respectu ꝓximi fuerit ostēdit cū ds lucens. Lucebat em̄ ad hoīm vtilitatē. t ꝫ triplr. p p̄dicatiōez. t correctionē t p cōuersationē. In ꝓio lucebat veritatem p̄dicando. qñ dicebat. Nō sum ego christ⁹ q̄ post me. t̄c. In scdo lucebat zelū correctiōis ostēdēdo cū dicebat. Serpentia vipar⁹ t̄c. In tercio lucebat in se sanctitatē representando. Unde herodes metuebat eū. sciens sanctum.

De eodem.

Sermo. CCXXXIIII.

De .s. Johãne bap.

Erit enī magnus coꝝ dño. vinū et sicerā nō bibet ⁊ spūsc̄o re. adhuc ex vtero matris sue. ⁊ multos filioꝝ ysrł conuer. ad dñm deū ipsorum. Lu. j. ℟ In his verbis angelus ꝓmēdat bt̄m Johānē triplr. vicz respectu christi. respectu sui ⁊ respectu ꝑsone. Respectu christi ꝓmēdat ipm in officij dignitate cū dic̄. Erit magn⁹ coꝝ dño. Respectu sui cōmendat ipm in vite sanctitate. cū dic̄ vinuz et sicerā nō bi. ⁊ spūsancto re. ad. ex v. m. sue. Respectu ꝑsone ꝓmēdat ipm i vtilitate. cū dic̄. multos fi. ysr. conuer. ad. dñm ℟ Officij aūt dignitas ꝑ quā ꝓmendaꝫ respectu christi fuit i trib⁹. vicz i ꝓphetatiōe. ꝑ quo dicit christ⁹ Mat. xj. Quid existis i desertū videre ꝑphetā. etiā dico vo. p. q̄ ꝑphaz. qz alij ꝑphete xp̄m futuꝝ ꝑphetauerūt. hic aūt digito demōstrauit. Itē fuit in baptizatōe. qz meruit ipm xp̄m baptizare. Nō qz magnū fuit mirabaꝫ iobs dicēs Mat. iij. Ego a te debeo baptizari et tu ve. ad me. Itē fuit in vie ꝑparatiōe. Nō officiū ē magnū in curia principū Jo. j. Ego vox cla. i deser. pa. vi. dñi. Et mar. j. Ecce mitto ange. q̄ ꝑparabit viaz tuā añ te. Lu. j. ꝑibis añ facie dñi ꝑpa. vi. eius. Secō ꝓmēdat angel⁹ bt̄m iobez respectu sui q̄tū ad vite sc̄itatē. ⁊ hāc oñdit duplicē. vicz p exclusionē austeritatē. cū dicit. vinū ⁊ sicerā ñ bi. Et ꝑ inclusionē sc̄itatē. cū dic̄. ⁊ sp. s. re. ad. ex v. m. sue. Fuit enī in exclusiōi parc⁹ i victu. qz esca eius erat locuste ⁊ mel sil. sic̄ ōz mat. iij. Itē fuit sobri⁹ i potu. qz vinū ⁊ sicerā nō bi. sic̄ hic ōz. p q̄ intelligc oēz potū q̄ iebriare ꝑt. Itē fuit dur⁹ i vestitu. qz hēbat vestimētū de pil camelorꝝ. Explū ca. j. E. Cōmēdat etiā cū ab inclusiōi puritate. cū dic̄. ⁊ spūsc̄o re. ad. ex v. ma. s. Ex quo oñdit angel⁹ triplex bonū in iobe vicz purgatōz ab origiali cū dic̄ adhuc ex vtero mris. qz cū adhuc esz i vtero ꝑ spm̄ sc̄m purgat⁹ fuit ab origiali pcto. Itē oñdit securitatē a mortali. cū dicit spūsc̄o re. qz licz ventale ꝓpatiaꝫ secū gra spūssci sic̄ innuit io. cū dixit. Si dixerim⁹ qz pctm̄ nō hēm⁹. ipsos nos seducim⁹. ñ tñ mortale. Añ ex quo repletus fuit spūsc̄o pctm̄ mortale i ipso locū hre ñ potuit. Itē assecutiōez boni. s. vtutes. vñ sequit. ipse i spū ꝑibit ⁊ vtute. ℟ Tercio ꝓmēdaꝫ respectu ꝑsone q̄tuz ad vtilitatē. cū dicit. ⁊ mltos fi. ysr. conuer. ad dñm. Cōuertit autez eos triplr ad dñm. vicz ꝑdicādo. vñ Mat. iij. Venit iohānes ꝑdicās i deserto iudee ⁊ dicēs. Pniaz agite. ap. ei re. ce. Itē cōuertit eos baptizādo. qz p suū baptismū ꝑparabat eos ad baptismū christi. Añ mat. iij. Tūc exibat ad eū hierosoluma ⁊ omis iudea ⁊ baptizabanť ab eo in iordane ꝓfitētes pctā sua. quib⁹ dixit. Ego vos baptizo in aq̄. q̄ aūt p⁹ me venit ille baptizabit in spūsc̄o. Itē cōuertit eos arguēdo. Añ Math. iij. dixit phariseis. Progenies viperaꝝ q̄s vobis demō. fu. a vē. ira. Sic arguebat herodē ꝑp̄ herodiadē. licet ipse tanq̄ obstinatus argutionem contemꝑsit.

De eod̄. Ser. CCXXXV.

Priusq̄z te foꝝ. in vtero nouī te. ⁊ anteq̄ exi. de vē. sc̄ti. te. ⁊ ꝑphetā i gē. de. te. Hiere. j. ℟ Hec vba hiere. ꝑphete legit eccl̄ia ad honorē sc̄i iohannis baptiste. Quatuoꝝ aūt bñficia bt̄o iohāni a ꝓditore nr̄o exhibita i ꝓmissis verbis tanguñť. vicz qz ipm nouit. formauit. scificauit ⁊ ꝑphaz dedit. Nouit vti q̄ ipm añ q̄ esset. formauit vt esz. scificauit vt bñ esz. ⁊ ꝑphaz dedit vt ꝑdesset. Nouit ḡ añ q̄ esset ꝑ ꝓdestinatiōez formauit vt esset ꝑ ꝓceptoez. scificauit vt bñ esz ꝑ gr̄e infusionē. ꝑphaz dedit vt ꝑdesset ꝑ legatiōez. Qz aūt nouerit ipm anteq̄ esset ꝑ ꝓdestinatiōez apparet ex q̄tuoꝝ. Pnio qz a ꝑphis ꝑnunciat⁹. Añ Mat. iij. Hic ē de quo dictū ē ꝑ ysaiā ꝑphetā. Vox clamātis i deserto ꝑate viā dñi. Itē fuit añ q̄ esz ꝑ an

gelū nunciatus. Ūñ Luc.j. Ne timeas zacharia exaudita est oro tua ⁊ elyzabet uxor tua pariet tibi filiū. Item añq̄ essz ab corde angelo ē pnomiatus. Ūñ dixit Et vocabit nome eius iohes. Item añq̄ essz ab angelo q̄tū ad meritū multipliciter ꝓmendatus. cū dicit Erit enim magnus coꝝ dño vinū ⁊ sicerā nō bibet. ⁊ alia q̄ sequūtur adapta de p̄cedēti sermone. ¶ Scō formauit ipm vterꝰ p ꝓceptōz. Natura cū pentū ei? ꝓceptionē ipius nullatenus fecisz si miraculose ipaz deus nō formasz. p quo dr in pmissis vbis. priusq̄ te for. Unde Luc. euāgelista vt oñderet ꝓceptōz suā totā diuina vtute fuisse factā triplicē defectū innuit in ipis fuisse. Et primū p pagimis. cū dicit. Et nō erat illis filius i. nunq̄. Item defectū naturalis virtutis eo q̄ erat sterilis elizabeth. Item defectuz etatis cū dicit et ambo ꝓcesserāt i diebꝰ suis. ñ pater tantū qz bene posset generare senex de iuuene muliere. ꝑ ambo ꝓcesserāt in diebꝰ suis. Hoc aūt ꝓcuratū esta dño sicut dic glo. vt pentes gratiores eēnt p hoc dono. ppū veneratōres eēnt p puigilegio. vius etiā dñi magis eluceret p̄ miraculo. ¶ Tercio vt bñ esset scificauit ipm in vtero p gratie collationē. p quo dic Anteq̄ ex. de vē. sci. te. Hec aūt scificatio tria ꝓferebat. qz originale peccatū mūdabat. sic circūcisio. Item graz ꝓferebat sic baptism. Item plenitudine sps ꝓferebat singlari dono Ūñ dixit angelus de iohe. qz spūsc̄o replebit adhuc ex vtero matris sue. Hec aute plenitudo apparuit in iohe q̄n ad aduentū marie exultauit infans in vtero elizabeth. Exultauit vtiq̄ suo saluatori quē maria gestabat aggtulās. Exultauit ipm salutās. Exultauit sui p̄cursoris officiū inchoans. ¶ Quarto ꝓphetā dedit vt ꝓdesset p legatioez. p quo dic. ⁊ ꝓphetā in gentib? dedi te Ūñ legit de ipo in epla hodierna. Posui te in lucē gentiū vt sis salus mea vsq̄ ad extremū terre. Fuit ergo positus i lumē cecoꝝ. in salutē pditoꝝ. Item in lucē quo ad doctrinā. i salutē quo ad mores Felix legat? q̄ posit? est in lucē ñ in tenebras. in salutē nō in pditōez. Exem. plū in pmptuario ca. xvij. ℔. Hic legatus vt magis ꝓdesset cuidē oibus loq̄bat ꝑ quo dic Job. iij. Ego vox clamā. tē. Clamabat aūt testificando xp̄m. Jo. j. Hic venit in testimoniū vt testi. phi. de lu. Item clamabat exhortando populū. Math. iij. Penitentiā agite ap. ci reg. ce. Item clamabat arguēdo obstinatū. sicut hodez. Mar. vj. Nō lz tibi habere vxorem fratris tui. Et phariseis dicebat Math. iij. Genimia viperaꝝ quis vobis indicabit fugere a vētura ira. Propter pmū dr lucifer manifestādo solē iusticie Job. xxxviij. Nūqd ꝓduces lucifer. Propter secm dr lucerna oñendo lumē pctoꝛib? Jo. v. Erat lucerna ardēs ⁊ lucēs. Propter tercū dr sagitta electa peutiēs iniquos. Ūñ de ipo cantat ⁊ legit illō ysa. xlix. Posuit me quasi sagittam electam.

¶ De sctis Petro et paulo aplis. Ser. CCXXXVI.

Fecit deus duo luminaria magna. luminare maius vt p̄esset diei. ñ lumiare minus vt p̄esset nocti. Gen. j. ¶ In his vbis spualit intellectis quadruplex gloria describit principū eccie. s. petri ⁊ pauli. ¶ Prio caritatis vitas. cū dñr duo. nam caritas minus q̄ inter duos haberi nō pt. ¶ Scō vite ⁊ miraculoꝝ excellens diuersitas. cū dñr magna. Ūñ i actib?. Per manus aplorꝝ fiebāt signa ⁊c. ita vt in plateis infirmi ponerentur Similit de paulo. Act. xvij. ¶ Tercio ipoꝝ pdicatōnis ⁊ doctrine claritas. cum dñr lūiaria. qz ipi lucebāt tanq̄ lūiaria in medio natōis praue ⁊ puerse. Unde eis dns dic Mat. v. Vos estis lux mūdi. ¶ Quarto notat platōis dignitas ibi lumiare mai? vt p̄eet diei. ⁊c. Duo g̃ fuerūt q̄tū ad caritatis vitatē. Lūiaria q̄tū ad pdicatōis claritatē. Magq̄tū ad

vite scitatē. Sz ꝑfuere dici ⁊ noctiꝯtū ad ecclesiasticē dignitatis ptātem. Caritas aūt ꝓpter quā duo dicūt inꝯpos patuit tripliciter.s.in mutua cordis affectiōe. Act.v. Erat illis cor vnū ⁊ aia ⁊ē. Et pe.in cant.iij. Sicut docuit charissimus frater noster paulus. Vere carus fuit iacobus.charior iohes.charissimus paulus. Scdo patuit in mutua cohabitatione. Vñ Esa.xj. Habitabit lupus cū agno. Glo.paul⁹ cū petro. Tertio patuit in insepabili de ꝺ mōo trāsitione.qz gl̄osi principes terre quō in vita sua se dilexerūt ita ⁊ in morte nō sūt separati. Vñ in saul ⁊ ionatha ꝑfigurati sūt. Saul cm̄ noīe ⁊ interꝑtatiōe sigt paulū.qz saul petio interꝑtat.⁊ ipse ter dñm rogauit ⁊ē. Jonatha colūba interꝑtat.⁊ sigficat petꝝ.qz dñs in euāgelio filiū colūbe eū nouauit. ⁊ bñ.qz rostro discretiōis sue sicut colūba puꝝ granuz elegit.illud inꝯ granū de quo dr. Nisi granū fru. Illud ellegit qñ illud ꝑ oīmbus segregauit dicens. Tu es xp̄s filiꝰ dei viui. Ꝟ Sequit magꝯtū ad vite sanctitatē.⁊ ꝺ triplr.iuꝝ qꝺ oē magnū dr. Fuerūt em̄ magni altitudie ꝺtē platiōis respectu dei. Vñ phi. Nra cōuersatio in celis est. Itē latitudie vtilitatis respectu ꝓximi. Coꝝ. Factus sum iudeis iu.⁊ē. Itē ꝓfunditate hūilitatis respectu sui. Coꝝ.xv. Ego suz mimus apl̄oꝝ ⁊ē. Ꝟ Fuerūt etiam illūinaria ꝯtū ad ꝑdicatiōis claritatē.s.sol ⁊ lūa. Sol dr petrus ꝓpter triplicē ethymologiā. Primo sol.q.solus lucens.⁊ ipe solus lucens fuit in eccia aucte.fuit em̄ princeps apl̄oꝝ. Scdo dr sol q̄si suum largiens.sic petrus gram̄ ꝑdicatiōis iudeis⁊ gentibus. Tercio dr sol q̄si sursū leuans.sic ipse corda leuauit ab ydolatria ad dei cultū. Sic paulus dr lūa triplciter. Primo qz luna cū ad ꝺsūmationē venerit tūc minuit. Sic paulus cū ꝺsūmasset nūerare labores suos subdit Ego sū mimus apl̄oꝝ. Coꝝ.xv. Scdo luna vicinior est terre.sic paulus ꝑ oīmbus aplis terrenis appropinquit intū vt mrimonialē regulā daret diecs. Tertio vxori debitū reddat. Tercio qz lūa illūinat noctē.i.gentes. Vñ in aucte subdit Lūare minus vt.pesz nocti. Dicit aūt petrus maius lūinare.qz primus aucte ⁊ paulus minus.qz ⁊ si ꝑdicatione primus.i.principuus.vocatiōe tñ nouissim⁹. Ꝟ Petrus ꝑfuit dici.i.iudeis q̄ p legez illūinati.⁊ paulus nocti.i.gentibus in tenebris ignorātie ꝺstitutis. Vñ Bak. ij. Aut opatus est petro in aplatū circūcisionis.opatus ē ⁊ mihi int̄ gentes.

De eoꝺ. Ser. CCXXXVII

Ysti sunt due olive ⁊ duo candelabra in ꝺspectu dñi terre stantes. Apoc.xj. ¶ Hoc verbū cōpetit ist̄is aplis rōne triplici. Rōne cōbinationis. Scdo rōne cōpatiōis. Tercio rōne stationis. Et cōbinatio cōpetit nūero.qz duo.cōpatio merito.qz olive ⁊ candelabra. Statio ꝓmto qz in ꝺspectu dñi terre stantes. De cōbinatione apl̄oꝝ loquit Luc.x. Misit eos binos. Cuius cōbinatiōis triplex rō pōt reddi. Prima est fomentū charitatis.qz duo sunt ꝓcepta charitatis.⁊ charitas minus q̄ inter duos hīi nō ꝓt

Scda est emolimentū societatis Ecc iij. Vñ em̄ emolimentū societatis sue.

Tercia firmamentū veritatis Matb. In ore duoꝝ vel triū stabit oīe verbū ⁊ē. Ꝟ Compatio vo cōpetit merito. qz ipsi apl̄i ⁊ olive fuerūt in vita.⁊ candelabra in doctrina. Utrūq; aūt istoꝝ est ꝺsiderare tripliciter. Est em̄ ꝺsiderare olivā ⁊ ꝓut hz in radice amaritudinez. ⁊ ꝓut in arbore pulcritudinē. ⁊ ꝓut in fructu dulcedinē. Et isti apli portauerūt in vita amaritudinē. Unde dicit apls. Semp mortificatiōnē iesu in corpore nr̄o circūferētes ⁊ē.ps. Eūtes ibant ⁊ fle. Itē pulcritudinē ꝙersatiōis.qz fuerūt sicut olive speciose in campis. Ecc xxiiij. Itē dulcedinē ⁊ pinguedinē miserationis. Ecc.xliij. Hi sunt viri mie Silter ipm candelabꝝ ꝺsiderat triplr

Quia ꝛ ꝑm subiectū de quo fabricatū. s. de auro purissimo. Itē ꝑm artificium quo ordinatū. s. per hastile. calamos. cyphos. sperulas ꝛ lylia. ꝛ emūctoria. Itē ꝑm vsum cui deputatū. s. vt lucereꝫ in tē plo. Que tria attende in doctrina aplica. Nam ꝓciosa rōe subiecti. Prouer. Pretiosior est cūctis opibus. Item distincta rone artificij. Sed cm̄ operum genera erant in candelabro. Hastile in quo intelligit̄ ꝟbū crucis. Itez calami. in q̄bus verbū intelligit̄ de ꝓceptu mūdi. Itē ciphi. in q̄bus verbū diuini fontis qđ ꝓpinat̄ fidelibus. Itē sperule. q̄ signāt ꝟbū sperandoꝝ vel coꝝ q̄ q̄si perspexas ꝛ in enigmate videmus. Itē lylia. in q̄bus sctimonia vite p̄dicādo mōstrat̄. Itē emūctoria in q̄bus iugis p̄dicatoꝝ ꝓfessio demōstrat̄. Habes g̃ q̄ p̄dicatio dz distingui ꝛ in passione xp̄i. ꝛ in sublenatione. spei ꝛ in cōmodatione decoris sancti. cū iugi tñ examinatione ipsius p̄dicatoris. Itē vsus. q̄ lūinosa Nam ipsi illūnauerūt eccīam dei. Vñ quoꝝ doctrina fulget eccia vt sol ꝛ lūa. ℟ Ipsa ꝟo statio cōpetit p̄mio. q̄ in ꝓspectu dñi. Stant autē velut victores añ ducē. Hebre. xj. Sancti p fidē vicerūt regna. Exemplū ca. iij. C. Itez velut laboratores ante retributorē. Sap iij. Reddet deus mercedē laboꝝ. Exēplum ca. ix. J. Item velut accusatores ante iudicem Sap. v. Stabunt iusti in magna ꝓstantia aduersus eos q̄ se angu. ꝛc. Exemplū ca. iij. N.

De sancto Petro apostolo.

Sermo. CCXXXVIII.

N cathedra senioꝝ laudent eū. ℟ In ꝟbis istis circa p̄tem solennitatē duo notant̄. Primo beati petri dignitatis sublimatio. q̄ in cathedra senioꝝ. Scđo ad laudē sublimati inuitatio. ibi. Laudent eū. ℟ Quātum ad primū aduertere possumus q̄ btūs petrus in triplici cathedra fuit sublimatus. s. in cathedra dignitatis p̄sidendo, doctrine in docendo. crucis in patiēdo. Propterea triplicē legimus cathedraꝝ s. senioꝝ. de q̄ h. De scđa in Mat. Super cathedrā moysi sederūt scribe. Et de tercia Ezech. xxxij. In cathedra dei sedi De q̄ dicit aug. Crux patientis facta ē cathedra docentis. Prima cathedra insinuat̄ nobis in p̄ti solēnitate. scđa in sua p̄dicatione. ꝛcia in sua passiōe. Petro in prima fuit ipse forma p̄sidentiuꝝ siue p̄latoꝝ. In scđa exēplar doctēiū siue doctoꝝ. In tercia speculū ꝓcēplātiū siue religiosoꝝ. fuit m̄ꝫ forma p̄sidentiū. Non em̄ sublimatus fuit carnaliter nec violenter. nō symoniak̄r. Carnaliter nō. q̄ nō p carnē ꝛ sanguiem sic̄ multi q̄s fuit ab ymelech Jud. ix. Cōsiderate dicebat q̄ os vr̄m iū ꝛ caro vr̄a. Sz btūs petrus nō fuit nepos vel frater ꝑ motoris. Vñ Math. iiij. Ambulās iesus iux̄ mare vidit petꝝ. Exēplū. c. iij. ff ℟ Item nō fuit sublimatus violenter. q̄ nō p regalē ptātem. vel papalē sicut multi vt alchim̄. j. Mach. vij. Rex demetri? alchimū ꝓstituit ꝛc. Sz btūs petr? nō p violentiā ptātis. ꝑ p grām vocantis fuit assūptus. ꝑm illud Hebre. ix. Nec q̄s sibi assumat honorē ꝛc. Vñ Mat. iiij. dr̄. ꝛ vocauit eos. Item nō fuit sublimatus symoniace. sic̄ menela?. ij. mach iij. q̄ hodie etiā in multis q̄ plus dat citius obtinet dignitatis ptātem. Sz btūs petr? nō cū mulieribus venit ꝑ relictis oībus secutus est eū. Sz videte sic̄ nō fuit symon yak̄r sublimat?. sic nec alios symoniak̄r sublimauit. Vñ symoni mago dixit. Pecunia tua tecū sit in pditionem. Sed moderni multi recipiūt pecuniā in suā ꝛ offerentiū pditiōem. Exemplū in ꝓmp. ca. iij. E. ℟ Item fuit exēplar docentiū. docuit ei theologiā ꝛ nō p̄biam. charitatē nō vanitatē. vtilitatē nō scurrilitatem. De primo. s. Petri. iiij. Si q̄s loquit̄ q̄si sermones dei. Ecce q̄ docuit theologiā. idē em̄ ē theologia qđ ꝑmo dei. Verūtamē q̄nq̄ theolog? transit ad libros philosophie vt ibi inueniat aliquid quod moꝛes

instruat vel fidei catholice ꝯgruat. Sic transire dz in castra aliena. vt sit ibi explorator nō trāsfuga. pegrinus nō incola. Exemplū c.viij. ¶ Itē docuit caritatē. Vñ .j. pe .iij. Ante oīa mutuā in vobis caritatē ꝯtinuā hītes Tāgit aūt ibi tria. scz caritatis q̄litatē. q̄ntitatē. et vtilitatē. Qualitatē aūt tangit triplicē. vicz q̄ debet esse p̄cipua ibi. ante omia. Itē debet esse recipꝛoca vel vicissitudinaria. cū dicit mutuaz. ſm illud. Jo. iij. Hec est ānūciatio q̄ audistis ab initio vt diligatis alterutrū. Itē q̄ dz cē intrinseca in nobis metipsis. ſm illd. j. Jo. iij. Filioli nō diligam⁹ lingua neq; ꝓbo qđ est exterius tantū ꝫ ope et vitate. Quātitatē tāgit ibi. ꝯtinuā nō cm̄ valet incisa. vel interpolata. Utilitatē ꝓ tangit. cū sequit. qz caritas opit multitudinē pec catoꝝ ¶ Jt̄ docuit vtilia. docuit cm̄ q̄tuor ꝓutes cardinales q̄bus nihil vtilius est in hac vita hoibus vt dr̄ Sap̄. viij. De prudētia dic. j. Pet. iij. Estote prudētes ꝛc. De tpantia. j. Pet. v. Sobrij estote ꝛc. De fortitudie. j. Pet. ij. Resistite fortes in fide. De iustitia q̄ reddit vnicuiq; qđ suū est. dicit. j. Pet. ij. Fraternitatez diligite. deū timete. regez honorate. Tangit q̄ debemus. ꝓio dilectiōz deo timoꝛez. supioꝛu reuerentiā siue honoꝛez. ¶ Jt̄ fuit speculū religioso rū. s. in cathedra cruc̄. Crux cm̄ est religio ſm illud Math. xvj. Qui vult venire post me ab neipm̄ ꝛ tollat crucem Idem dr̄ petro. Jo. vlt. Cū senueꝛis extendes manus tuas ꝛ alius te cinget ꝛ ducet quo tu nō vis. In q̄bus ꝓbis de passione petri dictis exprimit votū religionis. In extensiōe cm̄ manuū insinuat abnēciatio ꝓprietatis. manus cm̄ extense nihil p̄nt retinere. Jō dr̄ Mat. xix. Vade ꝛ vende oīa q̄ habes ꝛ da paupibus. Prouer. vlt. Manus suas aperuit inopi ꝛ palmas suas ad paupem extendit. In angulo ꝓo exprimit votū castitatis. ſm illud Luc̄. xij. Sint lumbi vr̄i p̄cincti. Prouer. vlt. Accinxit fortitudie lūbos suos. In ductiōe aūt quo nō tu vis exprimit abnēciatio ꝓprie volūtatis. iux illud dñi in Mat. Verū tm̄ nō sic ego volo. ꝫ sic tu vis p̄. Sic ḡ fuit forma p̄sidentiū. exemplar docentiū. speculū ꝯtemplantiū. ꝛ sic pz ipsius dignitatis fastigiū. ¶ Sed ad laudem sublimati sequit hortamentū cuz subdit. Laudent eū. Nam in prima cathedra debem⁹ eū laudare ꝓpt gloie eminentiā. in secūda ꝓpt eminentem sapientiā. in tꝛa ꝓpt finalē pseuerantiā.

¶ De sancto Petro apl̄o. Sermo. CCXXXIX.

PEtrus ad se reuersus dixit. Nunc scio vē qz misit dñs angelū suū ꝛ eripuit me de manu herodis Act̄. xij. ¶ Circa incarnatōem beati petri q̄ passus est in hierlm ponunt in his ꝓbis tria. Unū expte herodis ip̄m incarcerantis. Aliud ex pte petri in carcere manentis. Tercū ex pte dñi ip̄m de carcere liberātis. Ex pte herodis tangit in petrū ḡuis oppssio ꝛ b̄ cū dr̄. Eripuit me de manu herodis. Hec cm̄ manus adeo ḡuis fuit q̄ nō solū petꝝ carcere. verūetiā pluribus cathenis ꝛ custodibus oppꝛessit. ex pte petri innuit suipsius alienatio. ꝛ b̄ ibi cū dr̄. Petrus ad se reuersus. Per hoc cm̄ pz q̄ in carcere positus nō fuit apō se. ꝫ alienatus a se. Ex pte dñi oñditur a p̄dictis. s. herodis oppressione. ꝛ a sui alienatione p angelū liberatio. ꝛ b̄ ibi Nunc scio vere qz misit dñs angelum suū ꝛc. ꝛ hec tria ꝓba oīa vsank in hodierna epl̄a. ¶ Moraliter aūt petrus incarceratus significat hoiem in carcere peccati constitutū. maxime aūt in peccato luxurie. qđ ꝓpter sui angustias fetoꝛem ꝛ tenebꝛas. carcer dicitur. Homo cm̄ ante tale factum angustiat in facto sordidat. post peccatuz obtenebꝛat. In tali ergo peccato homo cōstitutus tāq̄ petrus in carcere ab herode id est a dyabolo cathenis ꝛ custodibus obfirmatur. a seipso alienatur. ꝛ a dño

vir p angelū liberat. Et merito ab herode.i.a dyabolo sic ostringit q se manibus luxuriando inclusit. Manus ei herodis.i.dyaboli est luxuria habens quinq digitos. Primus est fornicatio. Secundus stuprū. Tercius adulteriū. Quartus incestus. Quintus flagitiū. Quicūq g de his vnū cōmittit in manu dyaboli se includit. Fornicatio em q e minimus digitus est petm soluti cū soluta. qđ qz mortale est sm apl'm. facientes h deus odēnabit. et tale petm meritto esset cauendū. qz multa gnia in ipso cōmittunt. sicut adulteriū. Sepe enim maritate relinquentes ppr̄ios viros publice ꝓstibulant. Incestus etiā sicut cū moniali et ppria cognata. cū duab' osanguineis cū ea quā cognouit osanguineus. Hoc totū ostingit cū meretricibus. Non solū aūt q talia agunt sm apl'm g etiā q consentiūt facientib' digni sunt morte. ¶ Secūdus digitus est stuprum. i. defloratio virginū modo fornicario p raptū vel p violentiā. qđ grande est petm. Virgines em pedisseque sunt et sponse xp̄i. Virginitas em supergredit vtutes angelor. Angelū em virginē esse felicitatis est. Virginē aūt esse in carne et p̄ter carnē viuere āmirande vtutis ē. Preciosior em est flos in hyeme q̄ in estate. sic p̄ciosior est v̄ginitas in mūdo q̄ in celo. Mirū em est q aliquis flos sit in mūdo v̄ginitatis. vbi ē semp hyems. g in celo semper est estas. Vñ nō est mirū de angelor flore. Ibi g plus gloriabunt hoies de v̄ginitate q̄ angeli. qz maiori labore obtinuerūt Non est em vtuosum vbi nec aliqs potest accipe nec aliqs pōt amittere. Unde et ipis p tā excellenti vita regni celestis debet aureola. Ecce q̄tū peccat q tantā felicitatē violat. Exemplū in ꝓmptuario ca. xvij. B. ca. xv. E. ca. xvij. A. ca. ij. fff. ¶ Tercius digitus est adulteriū qđ est alieni thori legitimi violatio. qđ sm Aug. adeo grande est peccatum vt homicidiū. ¶ Quartus digitus est incestus. quod est peccatū cū osanguinea carnali vel spūali. vel cū moniali. Hoc grauissimū est peccatū. et apud iudeos et gentiles nepharium iudicat. Vñ apl's Audit inter vos talis fornicatio q̄lis nec inter gentes. Hoc petm achitophel suggessit absoloui. ꝓpter hoc iusto iudicio dei. ꝓpria se manu suspendit. ¶ Quintus digitus scz pollex est flagitiū cōtra naturā. qđ sm Aug'. maius est q̄ cum matre. Cuius plures sūt species inter quas est et illud. cū vir puerse agit cum vxore. qđ grauissimū peccatū est. Vnde angelus ad Thobiā. Qui ita suscipiūt cōiugia vt deū a mente excludāt et sue vacent libidini. vt equus et mulus. sup tales demon habet potestatē. Ecce em manos herodis. id est dyaboli. cū q̄nq digitis in quā si quis p p̄dicta inclusus fuerit. sentit in carcere oppressionē custodū et vinculor. qz dyabolus p satellites suos in vinculis peccatoz suoz cōstringit impiū. ¶ Sui etiaz patit alienationē. qz sm Osee. fornicatio est vnū de illis que auferūt cor. Et apl's Omne aliud petm qđ facit homo extra corpus est. q aūt fornicat in corpus suū peccat. Quod sic exponit Aug'. Quia in oīm alio peccato ratio hois libera ē in fornicatione aūt adeo absorbetur ratio hois. q̄ totus hō nil aliud est q̄ caro. Vñ in ꝓuer. Mulier que signat luxuriam dicit. Non est vir in domo via longinqua abijt. Vñ et inter inuitatos cū se alij rogarent excusari, illeq vxorē duxit nō rogauit. ¶ Sed ne talis in carcere peccati cōputrescat necessaria ē ei dñi liberatio. Mittat g dñs misericordia motus tali hōi angelū cōpetentē. scz nunciū aduersitatis. q pcusso latere ipsius ipsum velociter excitet. Quatuor em nuncios habet deus. scz internā inspirationē. exteriorem p̄dicationē. tpalium āministrationē. flagellorū incussionē. Et hic vltimus magis ē effectiuus. Percutit aūt per peccatum incarceratū. aliquando circa pedes. tē poralia. scz auferendo. aliquando circa latus, vxorem, scz et pueros flagellādo.

aliqñ ipm̃ latus tangit. vicz corpus ipi us diuersis infirmitatibus atterendo. ⁊ tunc maxime ꝓficit. Hunc em̃ p acutez vel aliam infirmitatē ad se redire facit. ⁊ qui prius fuit alienus a se estimās se in nubibus volare. infirmitate detect? ad se reuersus vle cadauer se esse sentit ⁊ tunc primū deum recognoscit dicens Nunc scio vere quia misit dñs angelū suū ⁊c. Et sic vna g̃ infirmitas pl? in tali ꝓficit q̄ decem p̄dicationes. tūc em̃ infirmitate cogente appetit ꝓfiteri vota vouet q̄ plurima. sicut lupus cuz est in fouea p̃mittit se etiā puer ligare. Uñ plus ꝓdest hoi infirmitas q̄ sanitas. Uñ cum ḋam miles morbo affectus rogaret quēdam religiosum vt co orante ad dñm a suo morbo liberaret. dixit ei religiosus. dic mihi frater i quo statu magis intendis ad deū. infirmus vel sanus. Cui ille. Cū morbo afficior totus ad deū suspiro. cū sentio me sanū tot? tpalibus inhereo. Tunc religiosus Et ego rogo deū vt in eo statu sp te ꝓsit tuat. in quo magis times deū. Hec b̃ habetur in ꝑmptuario ca. xvj. D. Aliud exemplū ibidem. E. Unde vsus. Cum fero languore. fero religionis amore. Expers languoris. nō sum memor hu ius amoris.

De sancto petro apostplo. Sermo. CCXL.

Beatus es symon bariona. Matb. xvj. In ordinationibus siue ꝑmotionibus pla tatoꝝ siue doctoꝝ que ordiate fiūt tria solent p̄cedere. Primū est examinatio Secūdū est examiatoꝝ bene rñdentiū cōmendatio. Terciū est cōmendatoꝝ approbatio. Hunc modū apls paulus docuit. j. Thi. iij. Et hi primū pbentur Hunc xp̃s in sua prima ordinatiōe sua uit. Collaturus itaq; apls ⁊ beato petro principaliter sm glosam clauiū potestatē tria fecit. Primo p̃misit examiationē, Secūdo adiunxit bene rñdentis cōmendationē. Tercio cōmendati approbationē. Examinauit quidem in duobus. primo in fide aliena. Quē dicunt. Secōo in ꝓpria. Vos aūt quē me esse dicitis. Quia prelati redditurī sunt rōnem nō solum ꝓscipsis. ꝫ etiā ꝑ subditis. Examinatū aut discipulū ꝑbatissimū cōmendauit in duobus. In pfectione vite. Beatus es. In perfectione scientie. Caro ⁊ sanguis nō reuelauit tibi sed pater Cōmendatū approbauit in duobus. In onere. Sup hanc petrā. In honore. Tibi dabo claues. K Cōmendans g̃ vt est ad approbatiōez dicit. Beatus es. Tibi quatuor bono p̄lato necessaria exprimunt. a quibus petrus cōmendat. Primū est fides sincera. vt sit fidelis dispensatoꝝ. Secūm devota obedientia. vt sicut ipse vult suos inferiores obedire sibi. ita ipse obediat suo superiori. Terciū simplicitas colūbina. vt careat felle. Quartū celestis sapientia. vt sciat bona dñi sapienter dispēsare. Primū necessarium est in articulis. Secundū in mandatis. Terciuz in agendis. Quartū in dispēsandis. Propter primū petrus beatus dicit. Propter secūdū symon appellat. Propter terciū bariona cognoiatur. Propter quartū in eo celestis reuelatio laudat. Fides ergo sincera ⁊ firmissima in petro cōmendat. cū dicit. Beatus. gloriam alte fidei cōfirmatione. Fides enim christiana est altissima. quia trāscendit omnē sensum. Hebre. xj. Argumentuz nō apparentiū. Secundo oēm humanū intellectum. quia redigit in captiuitatē. ij. Cor. Tercio totius nature cursum. quia opatur ex miraculoꝝ. Miraculum vero sm Aug. est aliquid arduū ⁊ insolitum contra spem ⁊ facultatem āmirantis cōsistens. Mar. vltimo. Signa ergo eos q̄ crediderint hec sequētur. Quarto oēm mundi potestatem ⁊ principatū. Hebre. xj. Sancti p fidem vicerūt regna. Hanc fidem electissimā ꝓfessus est petrus. Primo vbis. Confitetur hūanitatē quo ad naturam. tu es.

demonstrando sensibilem naturā. Itez quo ad gratiā. cū dicit. xp̄us: Confitet diuinitatē quo ad psonam. filius. Itez quo ad naturā. cū dicit dei viui. Scōo factis. cum ex feruore fidei ad xp̄m sup mare ambulauit. Math. viij. Tercio miraculis. qz quōdam mō magistr̄ p̄cessit Sanati quidem legunt infirmi ad fimbriam Math. xiij. sed ad petri vmbrā Act̄. Quarto supplicijs. quia flagella t crucem p ea sustinuit Job. vltio. Ducet te quo tu nō vis. Merito ergo beatus est tam alte fidei ꝓfirmatiōe. Quia ergo tam firmissume petrus fidem confessus fuit beatitudinis nomen ꝓmeruit. Scōm vero qd in nobis minuit fidei ꝓfirmatio minuit t beatitudo. Recesserunt em̄ a nobis martyria. miracula t exempla. remanserunt sola fidei verba ideo timendū nobis est ne simus ficus a dño maledicta. quia de fide nō habemus nisi folia. Exēplū ca. viij. ℣. ℟ Secūdo cōmendat in petro diuinoz mandatoz deuota obedientia cum symon appellatur. Fuit em̄ symon. i. obediens Math. iiij. ad vnius tussiōis vocem Act̄. Obedire oportet deo magis q̄ hoīibus. Fides em̄ sine opibus mortua est Jo. iij. Non em̄ valet fides articuloz sine obedientia mandatorū. nec ecōuerso. Ideo primus p̄latus ecclesie nō petrus tm̄ ꝫ etiam symon vocatus est. qz in petro designat vere fidei agnitio. in symone aūt vera mandatoz adimpletio. Exemplū ca. viij. ℟. Datum vero petro maxime legit̄ p̄ceptum quadruplex. Primum de piscando Luc. v. Duc in altum. Secundū de relaxando peccata. Math. xviij. Usq septuagies septies. Tercū de pascendo Job. vltio pasce oues meas. Quarto de sequēdo. sz ad crucem. Job. vltio. Sequere me ℣ Prelato nāq quadruplex officū iniungitur. Primū piscandi respectu maloz quos de seculo debet educere rheti sue pdicationis. Sed multi piscatores sūt sine rhetu. Scōm peccata relaxandi respectu bonoz inciptiū qbus in se peccantibus dz remittere. Tercū pascēdi respectu ꝓficientiū quos dz de prato in pratū. i. ꝓ diuersa virtutū pascua deducere. Quartū sequendi ad crucē respectu ꝓfectoz. quos debet exēplo suo ad martyriū aniare. Exemplū ca. viij. ℣. Dz multi hodie officiū piscandi quertūt in officiū venādi t aucupandi. Jō de eis pauci sunt scī. Baruch. v. Qui in auibus celi ludunt. Officiū peccata relaxandi in officiū vindicandi. Hi em̄ sunt ꝓphete q̄ mordēt dentibus. Mich iij. Officiū pascendi in officiū p̄dandi. Esa. iij. Vos de pasti estis. Officiū sequendi in officium psequendi. Ipsi em̄ sunt quo ad aliquos dico inimici xp̄i t suoz persecutores. Phi. iij. Multi ambulant quos sepe dicebam vobis. nūc aūt t flens dico inimicos crucis xp̄i t℣ ℟ Tercio cōmendat in petro colūbina simplicitas. cū bariona. i. filius columbe cognoscatur. Fuit em̄ de numero illoz quibus p̄ceptum ē esse simplices sicut columbe Math. x. Olim ad custodiam columbe. id est ecclesie ponebant filij columbe. id est carentes omni felle malicie. vt moyses ꝓnceps synagoge qui fuit vir mitissimus. vt petrus ecclie Sed hodie ponunt filij leene. Ezech. xix. Leena mr̄ tua. Preferr̄ em̄ leonina ferocitas simplicitati colūbine. Olim fuit melioꝛ p̄latus q̄ minus habuit de felle t plus de melle. Hodie ꝓ ꝓtrariū. Talis nō est bariona. id est filius colūbe. Debet aūt esse simplicitas. Primo sensus sine astucia fraudis. Ne em̄ ꝓfūdis corde Esa. Secūdo affectus cū puritate intentionis. Math. Luc. xj. Si oculus tuus t℣. Tercio locutiōis cū vitate ꝓmonis Math. v. Sit ꝓmo vester est est. nō nō. ℟ Quarto cōmendatur in petro celestis sapia. qz caro t sanguis nō t℣. Duplex em̄ tangit hic reuelatio. Primo ptinet ad sapiam carnalē Secūda ad spūalem. Secundā habuerunt fundatores ecclesie. nō primam. j. Coz. j. Non multi sapi. Primam aūt habent moderni destructores ecclesie.

nō secundā.s.illi q̄ putantes melius regi regnū coloz.id est ecclesiam p sapiētiam hūanam q̄ p diuinam. Necessaria vero esset sapientia diuina dispensatoribus nostris. Primo in dispensatione bonoz tpaliū. Luc.xj. Quod superest date. Nam vt dicit Aug.in libro pspi. Non sunt ppie ē cōmunes ecclesie facultates. Paulinus cū t hylario nō vt possessores ē vt procuratores facultates ecclesie possederūt. Scō in distributione bñficioz. Tercio in dispensatione sacramentoz tc.

De sancto petro apl'o.

Sermo. CCXLI.

Quodcūq; ligaueris tc. Math.xvj. A hoc festum solutione triplici cōsecrat. Hodie ei ostendit petro cōmissa auctoritas soluendi peccatores a vinculis peccatorū in euangelio vbi dicitur. Quodcūq; ligaueris. Hodie etiam ostenditur petrus solutus per angelū a vinculis cathenaz in lectione Act.xij. Item hodie ostendit solutus morbus de collo filie impatoris tactu vinculoz beati petri. sicut habet in hystoria. Prima solutio cōmissa est in peccatoz recōciliatione. Ubi nota tria. scz plenitudinē potestatis. Quodcūq; solueris. Berñ. Ad est petrus t ad eius auctoritatez orbis vniuersitas ligat t soluit. Secūdo ordinē auctoritatis sup terram. in his em̄ solum habet potestatē que sunt sup terram q̄diu sunt hoies de foro suo. Tercio altitudinē dignitatis. erit solutiz t in celis. Est em̄ petrus clauiger ethereus. B Scda solutio facta est in p̄signationem soluendoz peccatoz. Petrus em̄ in vinculis signat hoiez in peccatis. De cuius solutione ponunt tria. scz tempus. modus. t locus. Tempus aūt erat timoris. cū pducturus. Item soporis. erat petrus dor. Item doloris vinctus cathenis duabus. Juxta quē ordinem peccatū facit esse hoiem in timore suspitionis. Sap.xvij. Cū sit timida nequicia data est in oim odemnationē. Semp em̄ timet se pduci. vel per mānifestionē. ppter illud qđ dr Nau.iij Reuelabo pudēda tua in facie tua. vel p mortē. Ecc.xvij. In fine hois denudatio eius. Itē facit esse in sopore corporis. Prouer.xxiij. Eris q̄si dor. Itē doloze horroris quo quasi cathenatur ps̄. Dolores inferni. Et sunt due cathene. vel p̄sumptio mie. vl' desperatio venie. Hi sunt duo funes quibus ligatus sampson a viris iuda traditus est philistim. in loco eleuatōis maxille. i. confessionis Jud.xv. Circa locum sīliter tria notant. Primo q̄ est carcer. Secūdo q̄ est habitaculū. Tercio q̄ ē hostiū Peccatoz ergo habet carcerem quo tenet. scz impossibilitatē resurgēdi ex se. ps̄. Educ de carcere. Itē habitaculum quo morat. s. voluntatē peccādi Job. xxxvij. Ingredict bestia latibulū. id est hō bestialis. Item habet hostiū quo liberat. s. liberū arbitriū. Apoc.iij. Ecce ego sto ad hostiū t pulso. Sz custodes sunt añ hostium. s. q̄tuor quaterniones militū. q̄ sunt pudor ofitendi. timor satisfaciendi. amor peccandi. t consuetudo peccandi. q̄ custodiunt peccatū. i. peccatorē. Circa modū solutionis similiter tria dicūt. Primo angelus t lumen assunt. Angelus dñi astitit. Scō latus dormientis pcutit. pcusso. Pigrū sollicitat. cū dicit. Surge ve. tc. vt in primo sm̄one. C Tercio aūt solutio facta est ad edificationē. ad quā sīl' tria concurrūt. s. constructio basilice in vrbe ad honorem vinculoz. t destructio ydolatrie q̄ fiebat in kalendis Augusti. t institutio huius celebris memorie.

De sancto petro apl'o.

Sermo. CCXLII.

Simon iohannis diligis me plus his. Joh.xxj. B In his vbis dñi q̄ iohes euangelista scribit dupl'r beatus petrus co-

mendaꝝ.vicz in obedientia pfecta.z in dilectione ꝑcipua. Obedictia pfecta innuit in denominatōe.cū dicit. Symō iohānis. Symō cū obedics interꝝtaꝝ. Ān licz beatus petrus plurib⁹ noibus vocareꝝ.sic petrus.cephas z symō.sepius cū dns vocauit hoc noie symon.in signū obedientie.qz obedientia q̄ sonabat in nomine adimplebat in ope. Fuit cū obediens in sua vocatione.qz ad vni⁹ iussionis vocē.petrus oīb⁹ relictis secutus est cū. Et hāc obedientiā seruauit vsq̄ ad mortē.qō z ope ostēdit.qz cū in pscutione neronis ad ammonitionē fideliū de vbe fugere cepissz mox occurrit sibi dns.z ad suū ꝓceptū mox reuersus ē ad passionē. Nō immerito ḡ dominus eū vocabat frequētius symonē ꝓpter ipsius obedientiā. Et bñ adiungit iohānis.i.gre.vt ipm obedientez pfecta obedientia q̄ est gre oñderet. Est cñ triplex obedientia. Est obedientia q̄ exhibeꝝ ꝓpter timorē.ꝓpter cōmoditatē.z ꝓpter amorē. Ꝓpter timorez flagelli.et hec est serui. Ꝓpter cōmoditatē lucri.et hec est mercenarij. Ꝓpter amorē dei.et hec est filij.q sez per gratiā effect⁹ est filius dei. Ān hec vltima obedientia gre q̄ fit p amorē sola ds pfecta obedictia.qz sola hz meritū z cōsequit ꝑmiū. Ꝓrim⁹ cñ obedit ad similitudinē asini q̄ non obedit nisi flagellatus. O quanti mō sunt seruu peccati q̄ deo obedire nō curant nisi p flagella coacti.adinstar pauli q̄ pcussus deo paratꝰ fuit obedire dicēs. Dñe q̄d me vis facere. Hz vtinā tales cum paulo etiā post flagella in obedientia dñi pmanereꝝ. Expliū ca.xij. Ꝓlurimi cñ interim q̄ infirmitate ꝑmunt se meliorare et deo obedire ꝓmittunt. sed postq̄ cōualuerūt sunt sicut prius. et faciūt sicut lupus.de quo dr. Ān lā guebat lupus monachus esse volebat ꝓpostq̄ cōualuit raptor vt añ fuit. Isti sunt similes pharaoni q̄ cum plagabatur deo se obedire promittebat z filios isrl dimittere. Ān añ plaga ab eo relcuabaꝝ dicebat. Deum nescio.et israel nō dimittā. Isti sunt similes piratis illis q̄ spoliāt in mari.q̄ tpe tēpestatis timore pterriti vouent multa.facta tranquillitate reddere nō curāt. Sed statiz currūt ad ludos. Sed timendū ne talibus contingat sicut ꝓtigit cuidā bruto.de quo referꝝ. q̄ cū duceret p mare ad fos vaccā et vitulū vt eam vēderet ibi.fluctus videns z timens vouit vitulum et vaccā beato michaeli si euaderet. Ꝓpost recedēte fluctu dixit Micha el neq̄ vaccā neq̄ vitulum dabo tibi. Sic est de his q̄ in piculis mortis vouent primo aliena restituere. Sed post q̄ cōualuerūt sunt sicut prius. Sed cū crederet bruto se esse in tuto loco venit fluct⁹ subito z ipm et vitulū z vaccaz inuoluit. Similiter mors subito talib⁹ supueniens auferet eis oīa. De hoc habetur in ꝓmptuario ca.j. Fecundus.s.mercenarij⁹ obedit vt accipiter.qui nō obedit dño suo nisi ꝓpter escā. O quāti sunt mercenarij mō qui tādiu ei obediūt q̄diu bñficia sentiūt. psal. Cōfitebit tibi z. Talis obedientia frequēter inuenit in claustris. Ibi cñ plerīq̄ libenter obediūt vbi vtilitatē sentiūt. Ibi libēter currunt vbi pascua vberiora cerui ꝓpiūt. De talib⁹ dicit dns p Osee.x. Effraym vitꝛa docta diligere triturā. Licet enim in tritu ratione labor sit vitule tñ ꝓpter cibuz diligit triturā. Sic plerīq̄ gloriant de multis laborib⁹.sed videāt ne sit intentio laboris cōmoduz carnis.qz talium obedictia mantis est.receperunt cñ sic dicit dns mercedez suā. Ꝓterea⁹ s.filius obedit vt canis.qui etiaz ꝓcussus ad dñm redit. Hec ē obedictia gre que ē pfecta.z hec filioꝝ dei.q̄ sic amore sunt annexi q̄ nulla aduersitate ꝑnt auelli. Hec est obedientia petri q̄ non

propter spalia obediēs fuit. qz sicut dicit Grego. nullū ꝓmissum audierat. et tñ ad vnius tussionis vocem obediuit Itē nec ꝓpter timorē flagellorꝫ obediuit. qz mox ad verbū dñi ad crucifixionē suā romā rediit. Talis em obedientia nō ꝓcrastinat. sed mox i auditu auris obedit. Vere laudabilis est hec obedientia. vbi adhuc sonus mandati ē in aure ⁊ tā subditus obedit i ope. Quia g̃ beatus petr⁹ sic pfecte obediuit merito repetit nomē eius a dño. cū dicit sy mon iohānis. in signū hui⁹ obedientie

¶ Cōmendat etiā ipm dñs a dilectione p̄cipua. cum dicit. Diligis me plus his. Q̄ntum dilexit qui nō solū ꝓ̄ alijs apl̄is. ꝑ etiaz plus iacobo. pl⁹ iohāne. q̄ fuerunt ꝯgnati dñi a dño asserit dilexisse. Ter aut repetit et querit in hoc euāgelio de se diligendo. ꝓpter triplicē causam sue dilectionis quā tāgit in dilectionis p̄cepto. vbi dicit Diliges dñm deū tuū. q. d. Diliges cum. qz dñs. qz deus. qz tu⁹. Dñs p creationez deus p recreationē. tuus p glorificationē. Tunc em plenissime erit tuus. cum erit oia tibi in oib⁹. Prima g̃ cā dilectionis est qz dedit esse p naturā. Scōa qz dedit bñ esse p gr̃am. Tercia qz dabit optimū esse p gloriā. Vere diligēdus deus est qz dedit esse p naturā. Si em aliquis diligit ꝓpter beneficiū alt qō. tunc si quis diligenter attēdat p̄cipuū bñficium ꝓtulit qui corpus dedit uno quot sunt mēbra in corpe. tot magna bñficia inuenies. ⁊ ꝓ minimo mēbro plus deberet hō diligere. q̄ multi ament eū ꝓ cunctis beneficijs q̄ ab eo receperūt. Si quis amisisset oculū q̄ntum amaret eū qui sibi restitueret. ⁊ sic de alijs mēbris. Si vō amādus est tantum q̄ dedit corpus. q̄ntuz amādus est qui dedit aiam̄ que in infinitū est. melioz corpe. Si amisisset quis vsum rōnis. q̄ntum amaret eū qui restitueret. Quanto g̃ amādus est qui tibi rōnem ab initio dedit. Dilige g̃ dñm q̄ ꝓtulit naturā. q̄ñ corpus ⁊ aiam̄ mirabiliē cōiunxit. Bernñ. Valde mihi omnino amādus est ꝓ quem sum. viuo et sapio

¶ Itē diligendus est deus. qz dedit bene esse ꝓ gratiā. et hoc p redemptionez Gal. Et dilexit me ⁊ tradidit semetip sum ꝓ me. nō sum ingratus gratie dei Q̄n Bernñ. Si totū me debeo ꝓ me facto. q̄d addā ꝓ me refecto. nec em tam facile refectus sum q̄ factus. Qui em me tantū semel dicēdo fecit. in reficiendo ꝓfecto ⁊ dixit multa ⁊ gessit mira ⁊ ꝓtulit dura. nec tm̄ dura sed etiaz indigna. Idez alibi. Sup omnia reddit te amabilē mihi bone ihesu calix quē bibisti.

¶ Itē diligendus est qz dabit optimū esse ꝓ gloriā. j. Cor. ij. Nō oculus nō vidit ⁊c. Si em ille ē diligendus a quo tpale vestimentū ꝓcipit. q̄ntomagis ille q̄ tā splendiduz. tā subtile. tā leue. tā incorruptibile dabit corpis indumentū. Item si ille diligendus ē a quo modica hereditas ꝓcipit. quātomagis ille a quo regnum celeste ⁊ eternum.

De sanctis Petro ⁊ Paulo apostolis Ser. CCXLIII

Solem in potesta

tē diei. ⁊ lunā ⁊ stellaz in potestatem noctis. ¶ In his verbis p̄s. compat beatus Petrus ⁊ Paulus et alij apl̄i luminarib⁹ celi se se in luce excedentibus. Dicit em btūs petrus sol. et q̄libet plat⁹ triplici rōne. Rōne splēdoris in cognitione. Rōne ardoris in amore. Rōne generatiōis in p̄dicatiōe. ¶ Debēt em prelati agnoscere quid sunt sup alios. Quid ꝓpter alios. Quid cū alijs. Quid infra alios. Quid sup alios. q̄m dij. Psal. Ego dixi dij estis. Sed heu q̄ deberēt esse dij sunt ydola. zach. xj. Q̄ pastor et ydolū q̄ntum ad vitā. derelinquēs gregē q̄ntū ad regimen. quia videns lupum dimittit oues. ¶ Item quid ꝓpter alios. qz angeli. Unde Mal. ij. de sacerdote dr. Angelus dñi exercituū est. Q̄ñ nota q̄

angelus .i. nuncius domini est quia nō sua sed ipsius negocia debet tractare. Sed heu sicut dr phil.ij. Omnes q̄ sua sunt querūt non que iesu christi. ¶ Itē ad sunt cū alijs. qz homines .i. fragiles. Unde Bal.vj. Fratres si p̄occupatus fuerit hō in aliquo delicto. vos q̄ spūales estis hmōi instruite in spū lenitatis ꝓsiderans temetipm. ne t tu tenteris. Quia sic dr Coz. Qui se existimat stare videat ne cadat. ¶ Item quid infra alios. quia vt iumēta onera debēt portare subditoz. Sed heu honoꝛ volūt esse et nō oneri. t formidini t raro vtilitati. B ¶ Scdo ꝓpanit prelati soli rōne ardoris. quia in amoꝛe debent p̄cellere. Unde christ⁹ positurus petꝝ p̄latum ecclesie diligenter ipm examinauit prius de dilectiōe interrogās eum tripliciter. Symon iohānis dili. Joh. vlt. Unde dr Eccl.xliij. Tripliciter sol exurens montes .i. p̄latos christ⁹ inflamās ad caritatem. quia debent diligere ꝓ tribus. in tribus. ad tria. ¶ Pro tribus .s. naturalib⁹ datis. ꝓ gratuitis supadditis. ꝓ opib⁹ glorificatiōis repromissis. In trib⁹. s. irascibili. concupiscibili t rationali. Ad tria. s. ad videndū ad cōprehendendū. t ad diligendū. C ¶ Tercio cōpanit p̄lati soli rōne generationis in p̄dicatione. Homo enim hoiem generat t sol. sicut dicit pbs. Unde apo. Coz. vij. In christo p euangeliū ego vos genui. Sequit. Luna t stel. in po. noc. Qualiter vo btūs paul⁹ dr luna. Require in sermōe primo. Fecit deus duo lūinaria. ¶ Sed stelle dicuntur alij apli siue alij doctoꝛes sancti. ꝑm q̄tuoꝛ cōsideratiōes stellarū. Si enim cōsiderant ꝑm suū situm inueniunt sublimes. Eccl.xliij. Species celi gloria stellaꝝ. Si ꝑm motuꝫ inueniunt regulares t ordinem obseruantes. Jud. v. Stelle manētes in ordine t cursu suo etc. Si ꝑm suū splēdoꝛē. inueniunt noctem illuminantes. Unde hic dr. Lunaꝫ t stellas in po. noc. Si ꝑm substantiā inueniunt incoꝛruptibiles. qz non cōpositē ex contrarijs. ꝑ quo dr Eccl.xxiij. Ego feci vt in celis oꝛiret lumē indeficiens. Hec q̄tuoꝛ in sanctis inuenies. qz sublimes in affectu et in intentione iuxta illō. phi.iij. Nostra conuersatio in celis est. Itez regulares et ordinati in opatiōe. Coz. xiij. Ōia honeste t ꝑm ordinē fiat in vobis. Item lucētes illustrādo noctē. s. nationē prauam t puersam. Phil.ij. Inē quos lucetis sic lūinaria in fir. verbū vite ꝓtinētes. Dan. xij. Qui ad iusticiā eruditi. mul. q. stel. in p. Item incoꝛruptibiles in perfectiōe. Dan. vj. Custoditio legū consummatio est incoꝛruptionis. incoꝛruptio aūt primū facit deo. Adapta.

De sancta maria magdalēa Sermo. CCXLIIII.

Mulierem fortem quis inueniet ꝓcul. et de vltimis finibus ꝓcul ꝓ eius. Pro uer. vltimo. ✠ Hec q̄stio. s. de mulieris fortitudine dupliciter legitur vētilata a sapientibus. vnde q̄tum ad efficaciā seductionis. sic Esdre. ij. vel ad executionē vtutis. sic hic a salomone. Nō vtrū q̄ marie magdalene cōuenit. Nam in statu culpe fortis fuit in efficacia seductōis. In statu vo gre fortis fuit in executione vtutis. ¶ Ut ḡ pateat q̄liter ipsa t q̄libet mulier fortis sit in seductōne pensanda est vētilatio q̄stionis q̄ legitur in esdra. Tres enim sapientes. sic ibi dr. tria dixerūt esse fortia. Prim⁹ dixit. Fortē est vinū. Scdus dixit. Fortioꝛ est rex. Tercius dixit. Fortioꝛ est mulier. Et ideo quodlibet horū verificat aliq̄ter? Nā nihil vino fortius inter vsibilia ad alterandū statū capitis. Unde ibi dr. O⁹ homo in quo dñat vinum nō meminit regē nec magistratū. nec amicitia nec fraternitatē. sed post non multū sumūt gladios. et cū a vino emersserint nō meminerūt qō gesserunt. Item nihil rege fortius inter regibilia ad immutandū statū gētis. Unde ibi dr. Nō

cunq; dixerit faciunt. si dixerit perutere perutiunt. si dixerit occidere occidunt. si dixerit exterminare exterminant. ⁊ breuiter oīs plebs et virtutes ei obediunt Itē nihil muliere fortius inter seducti bilia ad alterandū statū mentis Unde ibi dicit q̄ multi demētes facti sunt ꝓpter mulieres. et serui facti sunt ꝓpter illas. et ceciderunt et iugulati sunt. Exemplū ibi de cōcubina que regē cedebat palmis de sinistra manu. Et ita nihil muliere fortius inter seducētia ad alterandū statū mentis q̄ dementes facit. Ꝓro tāto dicit Salomō. Eccl. vij. Inueni mulierē amariorē morte. Est em̄ ipsa letalis in efficacia. ⁊ hoc patuit in sanctissimo. qui ob concupiscentiā berſabee uiā occidit. Itē incautabilis in fallacia. ⁊ hoc patuit in Salomone sapientissimo. quem omnis sua sapientia non iuuit. quin a mulieribus deciperet Item inscrutabilis in astutia. et hoc patuit in sampsone fortissimo. quē dalida multa astutia circūduxit. quousq; secretū fortitudinis sue ab ipso extorsit Quia ergo Dauid sanctissimū. Salomonē sapientissimū. Sampsonē fortissimū. mulier seduxit. merito fortis mē seductibilia dicit. Q̄ q̄ fortis fuit hec mulier in statu culpe. in efficacia seductionis. que in euāgelio ostenditur sic illecta fuisse peccatis. Tria em̄ fm illū statum inconuenientia de ipsa leguntur in euangelio. videlicet peccati impudētia et hoc cum dicit euangelista. Mulier erat in ciuitate peccatrix. nō in villa sed in ciuitate. vbi populi multitudo erat. ob quā non verecundabat peccatum cōmittere. frons em̄ mulieris meretricis facta fuerat ei. nolut erubescere. Uñ ibi notoria erat q̄ ostendit pharisеus. qui dñm inuitauerat dicens. q̄ peccatrix est. Item innuit ipsius peccati frequentia. cum dicit. peccatrix. quod non fuit ex actu vno. sed actum peccati pluries iterando. Item ostenditur eius peccati abundātia. et hoc cum dicitur. Remittunt ei peccata multa. non pauca. ¶ Sed ecce que sic fuit fortis in statu culpe alios seducendo. fortis etiā fuit in statu gratie virtutes exequēdo. Ad q̄ ostendendū legit ecclesia ꝓdicta verba salomonis de fortitudine mulieris dicēs. Mulierem fortem q̄s inueniet. quasi diceret rar⁹. Raro enim inuenit quis mulierem adeo fortem. ⁊ hoc in duobus. vicz in penitentie agressione. ⁊ in saluatoris dilectione. ¶ Q̄ fortis fuerit in primo scilicet in penitentia innuit in tribus. In pharisei opprobrio. q̄ eam a penitentia nō retraxit. in cordis contritione quā habuit et in satisfactione quam exhibuit. Magnū em̄ opprobriū pharisei fuisti nuit qui sic eam turpiter infamauit dicēs. Hic si esset ꝓpheta sciret que q̄lis ad psonā. qualis q̄tum ad famā. quia peccatrix q̄tum ad vitam. Tamen hec cōfusio ipsam a penitentia non retraxit. ¶ Item vehemens fuit contritio q̄ intantū vt saluatoris pedes lauaret lacrimas ꝓuocauit. Uñ bñ illud Treñ. j. conuenit illi. Magna est velut mare cōtritio tua. Quia sicut mare est amarum et abundās aqua. sic cor eius fuit amarum. recogitauerat em̄ oīes annos in amaritudine anie sue. Uñ bene concordat cū nomīe quia maria amarū mare interp̄tat. Fuit etiā cor ipsius abundans aqua cōpunctionis. q̄ patuit in eo q̄ tot lacrimas effudit. Aug. Que penitet dīno penitear ⁊ dolorēta crimis oñdat. Hoc fecit maria. ¶ Itē hūilis fuit satisfactio q̄ capillis capitis sui ꝛgebat pedes saluatoris. Quid g̃ de manib⁹ ⁊ de alijs fecit q̄n capillis nō pepcit. Bñ em̄ linteū ad ergēdū habuisset si voluisset. Sz ipsa iuxta cōsiliū apli sicut exhibuit membra sua seruire in iq̄tati ita tūc exhibuit fuire iusticie in sanctificatiōez. ¶ Itē fortis fuit in saluatoris dilcōne. Uñ ipse dñs fatetur in euāgelio. q̄ dilexit multuz. Ergo testis ē ipse saluator dilectōis magne. Et hāc ipsa fortē ecē oñdit i trib⁹. vicz in xpi p̄dicatōe. passione ⁊ resurrectōe

In primo .s. in p̄dicatione fortē ostēdit q̄n nec tpalia. nec sororē curabat attendere ꝫ verbis dñi quē diligebat vacare Perfecta enim caritas foras mittit timorē .s. famis. sitis. nuditatis ⁊ hmōi. Vñ pfecti primū .i. principaliter q̄runt regnū dei. et hec adijcient eis. Itē fortē amorē in passione ostēdit q̄n apli timore ducti fugerūt. ꝫ ō ipsa in Jo. xix. dr. Stabat iuxta crucez maria cleophe ⁊ maria magdalene. Itē fortē oñdit in resurrectione q̄n alijs recedētib⁹ ipsaz nec horor mortis. nec timor militū custodiētiū sepulcrū. nec aliqs pudor retraxit q̄n sola circa sepulcrū excubaret Quia ḡ maria fortis fuit ⁊ in p̄ne aggressione ⁊ in dñi dilectone. merito de ipsa dicit eccl̄ia. Mulierē fortem adeo .s. sic̄ istā q̄s inueniet. q. d. rar⁹. ⁊ ō merē p̄miū qđ sequit̄ pcul ⁊de vltimis finib⁹ p̄cū ei⁹. s. p̄miū vite eterne qđ nō dat̄ alicui nisi post vltimū finē vite sue pñ. Cū dederit dilectis suis somnū ecce hereditas filij merces fructꝰ ventris Ad quā nos pducat. Qui ⁊c.

De eodem festo.

Sermo. CCXLV.

Ut cognouit q⁹ ie sus accubuit i domo symonis attulit alabastꝝ ⁊c. Luce. vij.

In his ẏbis dupler ꝓuisū inuit̄ dño pparatū. vicz corporale ⁊ spūale. Corpale fuit pharisei dñm inuitantis qđ notat̄ cū dicit. Ut ꝓgnouit q⁹ accubuit in domo sy. Spūale fuit marie de peccatis vere penitētis. qđ notat̄ cū dr. at tulit alabastꝝ ⁊c. Quot aūt in pharisei ꝓuisū ferc̄a fuerint nescio. p̄sumē dū tñ q⁹ multa et bona. Ex vnū p certo scio q⁹ vna salsa fuit ibi adeo pipata ⁊ acuta q⁹ totū ꝓuisū fecit insipidum. s. detractio inuitantis. q̄ notat̄ ibi. Hic si esset ꝓpha. Quot sunt q̄ hospitib⁹ suis in cōuiuijs ponūt hāc salsam. ⁊ si foris pulcre suscipiūt. intus tñ irridēt. dicentes eos nimis comedere vel bibere ⁊ hmōi. Vñ Aug. de phariseo. Q⁹ pharisee dñi inuitator ⁊ irrisor. B Et licet cōuiuiū pharisei corpale bonū fuerit. tñ q⁹ ꝓuisū spūale marie pl⁹ dñs acceptauit ⁊ honorifice laudauit. illud pot⁹ ꝓsequamur. qđ notat̄ ibi. attulit alabastꝝ ⁊c. Istud conuiuiū p̄parat̄ ex penitentia et planctu peccatoꝝ. ⁊ est cōuiuiū dei. Vñ Bern. Cibus ei⁹ p̄nia mea. cibus ei⁹ salus mea. cibus ei⁹ ego ipe. manducor cū arguor. glutior cum instituor. decoquor dū imuror. digeror dū transformor. vnior cum conformor Et nō solū est ꝓuisū dei ꝫ oīm angelor. Et hoc figuratū fuit Lu. xv. in cōuiuio qđ fecit filio ꝓdigo reuertenti p̄ cū oibus seruis suis. Pater iste pat̄ est celestis. serui sunt angeli ⁊ oēs sancti. filius vo q̄libet pctōr. p cuius cōuersione gaudent angeli ⁊ oēs sancti. Vñ glosa. Refectio sctōꝝ est sal⁹ pctōꝝ. Et alibi dr. q⁹ gaudiuz est angelis dei sup vno pctōre pe. a. Hoc cōuiuiū spirituale maria saluatori exhibuit. q̄n sup conuiuantes corpaliter ingressa ad ipsum venit. Pensanda sunt ḡ huiꝰ ꝓuisi fercula q̄ maria tāto hospiti apposuit q̄ fuerūt sex. Primuz fuit ꝓpria egritudinis cognitio. Secūm salubris ꝓfusio Tercū sui hūiliatio. Quartū lacrimosa cōtritio. Quintū hūilis satisfactio. Sextū vehemens dñi dilectio. Primū notat̄ cum dr. vt cognouit q⁹ Iesus Quia ei suā egritudinez ꝓgnouit ideo ad medicū mox venit. Vñ Aug⁹. Nouit q̄nto morbo laborabat. ⁊ illū ad sanandū idoneū esse sciebat ad quem venit. accessit imunda ⁊ recessit mūda. accessit egra ⁊ redijt sana. O quot sunt q̄ non tñ vna infirmitate vel vno vulnere laborāt. ⁊ tñ cognoscere nō curant. aliorū vulnera iudicāt ⁊ cōsiderāt sicut iste pharisęus marie. ⁊ sua q̄libz grauiora nō attendūt. Bern. Multi multa sciūt ⁊ seipsos nesciūt. alios inspiciūt ⁊ se obliuiscunt. Talib⁹ i Lu. dr. Quid vides festu. in ocu. fratris trabem aūt in ocu. t. nō ꝓsideras. Et notandū q⁹

maria egritudinez suã cognouit. qz piculosa. ideo statim vt cognouit q ihesus accubuisset i domo symonis venit. Itẽ qz notoria. et ideo in publico venit.

¶ Quantũ ad primũ nota q piculosa infirmitas ds q mortẽ inducere põt. tale est mortale pcñ. et ideo ecclesiasticus. xxj. opat ipm trib⁹. Colubro. dentibus leonis. z gladio ancipiti. i. bis acuto. Ubi dic̃. Quasi rõphea bis acuta ois iniquitas. Colubro cũ dicit. Quasi a facie colubri fuge pcñm. Dentibus leonis cũ subdit. Dentes eius interficientes hoies. Et nocent hec differenter. coluber infectione. leo morsu. gladius incisione. Idẽ facit peccatũ. Fuge g̃ ipm vt colubrũ ꝓpter ipsius infectionẽ. Fuge vt dentes leonũ ꝓpter violentã detentionẽ. Itẽ fuge vt rompheã bis acutã ꝓpter corpis et aie eternã damnationẽ Si ergo piculosum est vna nocte dormire cum colubro. multo fortius cum peccato. ideo mox fugendũ. j. Cor. vj Fugite fornicationẽ. Itẽ fugienduz ꝓpter violentã detentionẽ. qz si semel intrat non de facili exit. nec cito diabol⁹ dimittit. sicut patet in illo Marci. ix. de quo discerpens z fremens exiuit. qz te nuerat ipm ab infantia. Greg. Quem semel in peccatis capit nõ mox cũ voluerit surgit. Item fugiendũ ꝓpter corporis et anime dãnationẽ. Stipendia enim peccati mors vtriusq. Maria g̃ timens piculũ. fugit peccatũ. et nõ expectauit post cõuiuiũ. sed vt cognouit venit. ¶ Itẽ quia notoria infirmitas publice debet penitere vt sicut alijs exemplo suo fuit odor mortis in mortez. ita sit odor vite in vitã. quod patet in Matheo. qui in conuersione sua magnũ fecit conuiuiũ. quia magnus fuerat peccator z publicanus. vt ds in Math. ix. q multi peccatores z publicani discũbebant cũ eo. vt suo exẽplo multos cõuerteret. Et ¶ Scõm vo ferculũ fuit salubris confusio. quia stans retro secus pedes eius. Talis cõfusio fuit publicani. q non audebat ad celũ oculos leuare. Hec est cõfusio adducens gloriam. nõ est illa cõfusio que adducit peccatũ z ignominiã. sicut ibidem ds. que tenet illos qui cõfundunt ꝓpter hoies confiteri peccata vel penitentiã agere. Quod maria nõ fecit. Unde sup cõuiuates ingressa ꝓpter illos penitere nõ erubuit. sed tñ indignã se reputãs. non ante g retro ad pedes stetit. De tali bona cõfusione dicitur in primo libro es dre. Domine deus meus ofundor leuare facie meã ad te. qz multiplicate sunt iniquitates mee. Unde Aug. Laborat penitens. patiẽdo erubescentiã. z quia magna est pena. dign⁹ ẽ misẽdia. Illa erubescentia in confessione est magna ps satisfactionis. Exemplũ in ꝓmptuario ca. j. ¶ Tertiũ vo ferculũ est ipsius hũiliatio. q notat ibi. Sec⁹ pedes. nõ ad caput. multũ em se humiliabat. quia magnã suã infirmitatẽ cognoscebat. O q infirma fuit que nõ solum septẽ vicia sicut dicit Mar. sed etiam septẽ demonia que o sequunt septẽ vicia. sicut ds Luc. viij. habebat. Sed vt ad pedes dñi accessit. diabolus ab ea recessit. sm illud Abac. iij. Egrediet diabolus añ pedes eius. Et qz ad pedes dñi sanitatẽ recepit. nunq̃ de ipsis obliuisci potuit. Illa primo eos lacrimis rigauit z osculata ẽ. Secõ vnxit. Tercio mistrãte martha ad pedes sedit. Quarto i resurrectione ipsos tenuit. ¶ Quartũ ferculũ est lacrimosa contritio. ibi. Lacrimis rigauit. Nec mir. quia ad fontem misericordie accesserat. et ibi hauserat qõ post effudit. Hoc z nos debem⁹ facere. Illa Piere. Effunde sicut aquam cor tuũ. Hoc ferculũ acceptum est deo Illa Criſ. Nihil ita cõglutinat z vnit deo vt penitentis lacrime. De quibus habes in sequẽti sermone. Conuertisti planctũ meũ. ¶ Quintum ferculũ fuit humilis satisfactio. ibi. Et capillis capitis sui tergebat. Et certe talis esse debuit. iuxta illud ad Ro. Sicut exhibuistis mẽbra vestra seruire imq. ita nũc exhi. serui. iusticie. Sicut em crimbus

culpā cōstruxerat. sic eisdē culpā detergebat. Septē ferculū fuit vehemēs medici dilectio. qō notaf ibi. Osculabaf pedes ei⁹. Uñ t medic⁹ de ꝟ ipso phibuit ei testimoniū dicens. qz dilexit multū. Hoc ferculum quilibet penitēs debet deo p̄parare. qz hoc ferculuz p̄cepit sibi p̄pari dicēs. Diliges dñm deū t. ex to. corde. Hoc ferculō marie libenter vescitur cum debito mō p̄repaf. s. ex toto corde. Adapta de sermone. Diliges dñm deū t.

De eodem festo.

Sermo. CCXLVI.

Remittūtur ei peccata mlta qm̄ dilexit mul. Lu. vij. ℣ In his verbis dñi duplex status marie magdalene innuitur. vicz miserabilis. laudabilis. Miserabilis in p̄cōy multitudie. quā innuit dñs cum dicit. Remittunf ei peccata mlta. Sed laudabilis in vehemēti salvatoris dilectiōe. quā innuit dñs cū dicit. qm̄ dilexit multū. ℣ Vere p̄im⁹ status miserabilis. Si em̄ iuxta salomonē miseros populos facit peccatū. scz vnū. multoz tunc miserabilis fuit hec mulier. t status ipsius q̄ nō solūmodo vnū peccatū habuit. sed plurimis abūdauit. Hec est em̄ quā Marc⁹ septē vicijs dicit occupatā fuisse. Sed pensandū q̄ multiplicatio p̄cōy in maria ex tribus p̄cessit. vicz ex praua cogitatiōe ex praua locutiōe. t ex praua op̄atiōe. Istis trib⁹ modis maria peccauit. In corde peccauit cū praua cogitatione. t ideo se a deo sepauit. qz puer se cogitatiōes sepant a deo. In ore peccauit cū falsitatē t vanitatē p̄tulit. p quo illud p̄meruit. Perdes oēs q̄ loquunf mendaciū. In ope peccauit cum multiplex bonū obmisit t multiplex malū cōmisit p̄o quo sepam occidit. iuxta illud Sap. Nō p malicia occidit aiam suaz Ergo ipsa p hec tria peccauerit oñdit in satisfactiōe. Nā qz peccauit in corde magno satisfecit dolore. quia peccauit ore. magno satisfecit pudore. qz peccauit ope. magno satisfecit labore. Hec tria p̄fectā reddūt satisfactionē. dolorē corde. pudor in ore. labor i ope. Venit ḡ peccatrix magno dolore turbata ad christū intantuz vt lacrimis rigaret pedes eius. Venit cū pudore. vñ confusa stetit retro sec⁹ pedes eius. erubescens añ facie apparere. tacēs ore. clamabat corde. Dñe tu scis insipientia meā. delicta mea a te nō sunt abscōdita. Itez venit cū labore cū attulit alabastrū et pedes vnxit saluatoris t extersit capillis capitis. Ergo peccatum cordis purgauit lacrimis. pectūs oris purgauit osculis. t peccatū op̄is purgauit vngentis. Hec ē mutatio dextre excelsi. Sicut ei exhibuerat mēbra sua seruire iniquitati ad iniq̄tatē. ita exhibuit seruire iustitie in sanctificationē. Propter qō t saluator se sibi benignū exhibuit in trib⁹ vicz sibi oē p̄cūm dimittēdo. Uñ hic ō. Remittunf ei peccata multa qm̄ dilexit multum. Nā summa dei pietas venia nō diminuit. Aut nihil aut totū p̄piciādo dabit. Itē ipsam apud phariseū cōmendādo t p̄ ea allegādo. Uñ dixit. Vides hāc mulierē. intraui in domū tuā. tē. Itē ipsam futuris p̄conijs exaltandā p̄mittēdo. cū dicit Math. xxvj. Ubicūq fuerit p̄dicatū hoc euangelū. dicet q̄ in memoriā eius fecit.

℣ Secō innuit status ipsi⁹ laudabilis ex saluatoris sui vehemēti dilectiōe cū dixit. qm̄ dilexit multuz. Vere vehemēs dilectō p̄dit quā ipse ver⁹ amor p̄mēdauit. Ezz videte q̄ ipsaz dñs de q̄ tuor meruit cōmēdasse. vicz de fide dicens. Fides tua te saluā fecit. Item de cōtemplatione dicēs. Maria optimaz ptē elegit q̄ nō auferet ab ea. Itē d bono ope. cum dixit. Quid molesti estis huic mulieri opus em̄ bo. tē. Itē de multo amore. Uñ hic dic. qm̄ dilexit multuz. Et notandū q̄ in scriptur fit mētio d triplici bono amore quos oēs inuenit maria habuisse. Primē amor sancte

Secus amor pfectus Tercius amor fidelis siue fortis. Sanctus amor a peccatis animā purgat. Deꝰ ōr Caritas opit multitudine petōꝝ. Hūc amorem habuit maria qñ dixit dñs. remittunt ei peccata mlta qm dilexit mul. Amor pfectus oīa terrena deserere facit t soli deo vacare. de quo ōr Si vis pfectus esse vade t vende oīa q habes t da tē. t sequre me. Quia pfecta caritas fort. mit. ti. s. famis. sitis. nuditatis t hmōi. Hūc amorē maria habuit qñ dimisit martham solā mistrare. tipsa elegit vbis dñi vacare. Amor fidelis siue fortis ē q nulla necessitate deserit. Hūc amorē habuit maria qñ discipli eo relicto fugerūt. Sed stabat iuxta crucē ihesu maria cleophe. t maria magdalene. De hꝰ amore in Can. vlt. Fortis ē vt mors dilectio. Hō in se oñdit maria qñ ipsam nec horror mortis nec timor militū custodientū sepulcr terrebat. qn sola circa sepulcrū excubaret. qz recedentibus discipulis non recedebat. t ideo ipsuz meruit videre resurgentem. t modo videt in celis regnantem.

De eodem festo.

Fidelis sermo et omni acceptiōe dign⁹. qz christus ihesus tē. Hūc sermonem reqre in ouersione pauli.

De eodem festo.

Sermo. CCXLVII.

Conuertisti planctū meū in gaudiū mihi. tē.

Hec vba ps. beate marie magdalene bñ pñt adaptari. In qbus tanguñ duo. vicz ipsi⁹ marie luct⁹ siue ploratio. cū dic. planctū meū. Et salutoris nri consolatio. cū dic. conuertisti in gau. mihi. Inuenit aūt maria triplicē laudabilē luctū habuisse. s. doloris. cōpassiōis. t amoris. Doloris luctū habuit p se. p passiōis. p fre. ꝫ amoris. p saluatore. De luctu quē habuit p se. i. p petōꝝ suoꝝ remissiōe legit in euāgelio hodie q lacrimis rigauit pedes saluatoris. Vere magni doloris fuit luctus. cū intātū lacrimis abūdauit q cū ipis pedes dñi rigauit. Cōuenienter poterat tunc illi dñs dicere illō Ihē. Magna ē velut mare ptritio tua. Quia mare ē amar t feruēs t abūdās aq p pūctōis Recogitauerat em oēs annos suos et positos i olla cordis feē feruere i amaritudie aie sue cū aq p pūctionis. Et signū est feruoris olle cū aq aliqntulum ebullit. Pēsandum est qnti feruoris in amaritudie ptritōis fuit olla cordis ipsius q tantuz de aq lacrimaꝝ p oculos ebullire fecit q pedes saluatoris lacrimis rigauit. De secūdo luctu quez ex passiōe habuit p fratris morte legit Joh. xj. Cū vidisset ihesus mariā lacrimantē dixit. Vbi posuistis eū. O qnti feruoris fuit hui⁹ passiōis lacrima. q ipm dñm creatorē oim ad lacrimas p uocauit. Sic em scriptū ē in Joha. xj. Jesus vt vidisz eā lacrimantē turba. scip̄m t lacrimat⁹ ē. De tercio luctu q fuit amoris quē habuit p desiderio saluatoris ōr Joha. xx. Maria stabat ad monumentū foris plorans. De feruore huius luctus dicit Anshelmus. Quis explicet o beata quanto amore flagrabas q ad monumentū flebas q rendo. Sed o bone dñe mgr benigne. ecce fidelis ancilla. ecce discipula tua. nuprime redēpta tuo sanguie. ecce desiderio tui anxiat t estuat. circūspiat t interrogat. displiez ei quicqd videt. qz te solū quē querit non videt. et tu qris qd ploret. Sed ecce ad pdictū luctū sequit saluatoris cōsolatio. Ps⁹ quo dicit psal. Conuertisti in gaudiuz mihi. Beati em qui lugēt qm ipsi consolabunt. Cōuertit aūt triplicē ipsi⁹ luctū in triplex gaudiū. Nā luctū quē habuit p se. i. p peccatis suis. cōuertit in gaudiū. in ipsoꝝ quā optabat remissione. Unde dixit dñs Remittunt ei peccata multa. qm dilexit multuz. Scōm

luctū quē habuit p fratris morte quertit in gau. in ipsius quē desiderabat suscitatione. Unde Jo. xj. dr. q postq̄ salualtor viderat luctū marie dixit. Lazare veni foras. Sed tercīū luctū quē habuit p saluatore cōuertit in gaudiū. in ipsius quē querebat visione. Prima ei resurgentē meruit videre. O q̄tum gaudia fuit t ꝓsolata qñ plus q̄ speraverat inuenit. querebat eī mortuū t inuenit viuū. Dicat g̃ maria. Cōuertisti planctū meū in gaudium mihi. Nos Ærnos fratres si consolari volumus a dño lugeamus in p̃nti vt luctus noster quertat in gaudiū. Faciamus g̃ exēplo marie triplicē luctū. vicz p. ꝓprio peccato. p. primi damno. t p saluatoris desiderio. Lugeamus g̃ primo ꝓprio peccato. s. p̄terito. p̃nti. t futuro. De p̄terito vt dimittat dicentes illud. Dimitte nobis debita nr̃a. De p̃nti ne sit in hoie dū esse nesciat. q. sicut dicit apls. Nihil mihi ꝓscius sum. s nō in hoc iustificatus sum. Qñ ps. dicebat. Ignorantias meas ne memineris. De futuro vō vt caueat. Pro quo dicit aplus. Qui se existimat stare videat ne cadat. Unde beatus est homo q̄ semp est pauidus. Ad hunc planctum nos inuitat dauid. qui penitentia ductus p peccato sedit in cinere t cilicio. dicens. Laborauī in gemitu meo. la. p. sin. noc. lec. meū lachrymis meis stratū meū rigabo. Aug. Satis durus est cui mētis dolorē oculi carnis ne queūt declarare. Item Ysidorus. Lacrime penitentie apud deū p baptismate reputant. q̄tūcūq̄ grauia sint peccata. Sed heu vocauit dñs multos sicut dicē Esa. ad planctum t ad saccū. s. pnie. s ecce ad lrām occidere vitulos. comedere carnes. Tales penitētes plus curant de ventre q̄ de mente. Itē flendū est p primi dāno. Sic hiere. ix. fleuit dicens Quis dabit capiti meo fon. lacrimarū vt defleam interitū ppli mei. Ad hunc fletum ꝓuocat nos dñs. q̄ fleuit sup ciuitatem hierlm. t sup lazar. Sed heu multi mō gaudent de casu primi quez debere deflere. Aut si deflent potius deflent tpale q̄ spūale dānū. O q̄ pauci sunt q̄ de peccatis parentū vl amicorū lugeant vel inquirant. s frequēter p quirit si corpore sani. si victū vel vestitū habeant. agros vel pecuniā. si grām principū habeant. Sed pauci inquirūt a primi sint a vicijs puri. boni opibus primi. si pacem habeant ad oēs. Item plangendū est p saluatoris desiderio. sic sancti cuntes ibant t flebant mittētes semina sua. i. bona opa. Unde dicit Beda in kalendario q̄ pater arsenius semp sudarū ferebat vel in manu vl in sinu ꝓpter fluenta lacrimar̄ p desiderio saluatoris. Aug. Ha mihi dñe in b exilio panē doloris t lacrimarū quē esurio sup oēm copiam delicior̄. Ad hūc planctū inuitat nos dauid. q̄ dicit. Fuerūt mihi lacrime mee panes die ac nocte dicens. Qñ veniā t apparebo ante faciem dñi. Et quēadmodū desiderat ceruus ad fontes aquarū. ita desiderat aia mea ad te t̄. Ez ceruus q̄to plus ꝓperat ad fontes tanto plus desiderat ipm. Talis fuit dauid t oēs sancti. q̄ q̄to plus ad fontem vite tendebāt tanto meliores t maioris feruoris erant. Unde de dauid dicit. Dauid ꝓficiens semp se melior erat. Nō est ꝓtra multos q̄ ad finē vite tendentes cū de vtute in virtutē deberent ꝓficere. sicut cancer retrocedūt. pauci eī inueniūt eiusdez deuotionis in senio sicut fuerūt in principio. Nunc aūt triplicē luctū dñs vertit in triplex gaudiū. Gaudebit eī hō ad scipm. ad primū t ad deuz. Ad scipm gaudebit de sua glorificatione. Fulgebūt eī iusti sicut sol. Math. xiij. Ad primū gaudebit de ipsius leta societate. Exultabunt eī sancti in glia t letabunt in cubilibus suis. Ad deum gaudebit de eius plenaria visione. qñ videbimus eū sicuti ē. t hec ē vita eterna vt cognoscāt te deū. Ad quā nos p.

De sancto Jacobo apło.

De Epistola.

De. s. Jacobo apostolo.

Sermo. CCXLVIII.

Estis ciues sctoꝝ et domestici dei. Epb. ij. ℟ Dñs christifideles q̄ sūt supra fundamentū .i. xp̄m fūdati p̄m doctrinā apl'orū ⁊ ꝓphaꝝ. in p̄missis vbis duplicē recipiūt ꝛsolationē. vicz ex sanctoꝝ societate. ⁊ diuina familiaritate. Sanctorū societatē innuit in ipsoꝝ ciuilitate. cū dicit. Estis ciues sanctoꝝ. Oz dei familiaritatē oñdit in mutua cū ipō cohabitatione. cū dicit ⁊ domestici ei⁹. Mag̃ ꝗdem est ex sanctoꝝ ciuilitate ꝛsolatio ꝑ ex dei familiaritate maior. Sed pensandū q̄ nō dicit apl's. Eritis ciues q̄si in futuro. sed estis in p̄nti. q̄ fideles ⁊ sunt ⁊ erunt ciues ⁊ domestici. Sunt quidem mō in via p̄ p̄gustationem. sed erūt in patria p̄ cōprehensionē. Q̄ cū fideles mō licz in exilio. sint ꝛciues sanctoꝝ in tribus ꝓpendit. s. q̄ eadem lege cū sanctis stringunt. eodē iudice siue rege quo sancti diriguntꝫ. eundem vsum quem ⁊ sancti sequunt. Lex que vtroſ q̄ ligat est caritas. De hac lege Jac. ij. Si legem pficitis regalem. diliges p̄ximū tuū sicut teip̄m. bñ facitis. Et dicit eā legē regalem q̄ ipse rex regū ⁊ dñs dñantiū xp̄s iesus. ipsa ligatus fuit. q̄ dilexit nos. ⁊ tradidit semetip̄m p̄ nobis. sicut dicit apl's. Vñ dic̄ Aug. Amplius hoiem resistere pudeat charitati cū eandē videat in deo triūphasse. Vulnerauit ipassibilē. ligauit insupabilem traxit imutabilē. eternū fecit mortalē. hec est vinculū pfectionis. q̄ hic ligare incipit. ⁊ in futuro stringere nunq̄ desinit. q̄ alijs cessantibus charitas nunq̄ excidet. Stringet ergo hec lex vtroſq̄ s. in via ⁊ in patria. licz differēter. quia p̄m Esa. xxxj. hic est charitatis ignis culus. ꝑ ibi caminus. ℣ Ro quo ⁊ augustinus dicit. q̄. p̄ceptū dilectiōis nisi in patria pfecte implebit. q̄ ibi vere hō diliget deū ex toto corde. ⁊ p̄ximū sicut seip̄m. Itē fideles tanq̄ sanctoꝝ cōciues eodē iudice siue rege regūt. Vñ dauid Dñs regit me. Regunt aūt tanq̄ viatores ne ad patriā tendētes. ad sinistrā vel ad dextram aberrent. ne scz ipsos vel sinistra aduersitatis. vel dextra p̄speritatis decipiat. Quantū ad p̄mū dic̄ ps̄. Dñs p̄tector vite mee a quo trepidabo. Quātū ad secundū dr̄ in puer. j. Ducā te p̄ semitas eq̄tatis. Et infra. Et currens nō habebis offendiculum. Hic em̄ fidelibus tpat tpalia. vt curreret in via possint. non ab ipsis tanq̄ abonere deprimi. ℣ Itē fideles eunde vsū quē ⁊ sancti sequunt. Sanctoꝝ em̄ vsus est dei ꝓtemplatio. quē vsum sequens ⁊ apl's dicebat. Nostra cōuersatio in celis est. Licz nō adeo ꝓtemplent lucide sicut illi. Hic em̄ ꝓtēplatio in enigmate. ibi aūt facie ad faciē. Vñ hic est p̄ p̄gustationē. ibi aūt p̄ cōprehensionem. Uersus Lex ⁊ rex vsus vnū sibi cuncta reuelat. ℟ Secūda ꝛsolatio ⁊ maior fideliū est ex dei familiaritate. q̄ sūt domestici. Et huius familiaritatis triplex est signū. ℣ Primo q̄ ipsos p̄p̄ voluntatū ꝛformitatē in patrem ⁊ matrē que sunt domestice persone adoptant Unde dicit. Quicūq̄ fecerit voluntatē meam. ille mihi pater ⁊ mater. soror. ⁊ frater est. Secūdo quia iniurias ipsoꝝ tāq̄ domesticoꝝ suoꝝ sibi ascribit. Vñ in Act. dixit paulo cū fideles psequeretur. Saule saule quid me psequeris. Et in Matb. xxv. Quod vni ex minimis meis fecistis ⁊c. Tercio quia ipsis tāq̄ domesticis secreta sua reuelauit. Unde in Joh. xv. Jam nō dicam vos ꝙuos sed amicos. quia oīa que audiui nota feci vobis. ps̄. Non fecit taliter oīi nationi ⁊ iudi. su. non manifestauit eis. ℣ Sed ecce charissimi si felix ē sanctoꝝ ciuilitas ⁊ dei familiaritas p̄ p̄gustationē. multo felicius vtrūq̄ p̄ cōprehensionē. ℟ Vere felix cōprehendenti illa ciuilitas. tū ex p̄te ciuitatis. tum ex parte ciuiū. ℟ Ex parte ciuitatis felix ciuilitas. ℣ Primo p̄pter ipsius mundicia Apo. xxj. Non intrabit in eā aliq̄d con-

quinatū aut abominationem faciens. Secundū est sanctas. quā ꝓstat ibi esse nullus em̄ in ea infirmat aut moritur. Apo. xxj. Mors nō erit ibi vltra. Tercīū est securitas. nō em̄ ptz hostibus accessus. quia ciuitas in alto sita est. ps. Non accedat ad te malū. ꝛ fla. nō ap. ꝛc. Quartum est claritas. Apo. xxj. Ciuitas illa nō eget sole aut lu. nā cla. dei illu. il. ꝛ lucer. eius est agnus. Quintuz spaciosa ciuitatis amenitas. Bar. iij. O isrl' q̄ mag̃ est domus dei ꝛ ingens locus possessionis eius. Tota em̄ terra est q̄si punctū respectu empyrei celi vbi sancti regnant. Non minus felix est ciuitas ex pte ciuiū siue societatis. Primū ex multitudine. Apo. vij. Vidi turbam magnā quā dinūerare nemo poterat. Secūdo ex societatis nobilitate. in q̄rit beata ygo ꝛ oēs angeli ꝛ oēs sci. q̄ oēs reges erūt. qz oibus dictū est Venite bñdicti patrie regnū. Tercio ꝺ societatis amicabilitate. tanta em̄ erit charitas inter eos q̄ gaudio alioz sua reputab̄ūt. ps. Sic̄ letantiū oim̄ hitatio est in te. Vel Felix ciuitas. ꝑ felicioꝝ ꝓhensa dei familiaritas q̄ erūt domestici dei. Hanc dei familiaritatez exprimit Jo. Apo. xxj. dicens. Ecce tabernaculū dei cū hoibus ꝛc. Mag̃ familiaritas est esse in vno tabernaculo. Et modū essendi determiat. qz erit nō ad horā ꝑ misepabilis ꝓiunctus. cū dicit. Et habitabit cū illis. Itē obediens ꝛ sine offensa ppl'is. cū dicit. Et ipsi ppl'is ei⁹ erūt. Tercio ipse deus erit oia oīm̄bus. Unō dicit. Et ipse deus cū eis erit eoꝝ ds. Quia sic̄ dicit Aug. Deus tot⁹ erit tuus. eū māducabis ne esurias. ab illo illūinaberis ne cecus fias. ab eo fulcieris ne deficias. possidebit te totū inte grū. totus integer. Et nos frēs cū sim⁹ fundati sup idē fundamentū tuū doctrinā apl'oꝝ ꝛ pp̃aꝝ. ꝛ cū nō hēamus ꝑ manentē ciuitatē. ꝑ futurā inquiramus ꝛ simus tam ciues ꝙ p̄ gustationē ꝛ domestici dei. laboremus ad ꝑ vt simus ꝛ ꝙ ꝓhensionē. Ad ꝑ monere ꝺz nos ꝑ sens in q̄ sumus miseria. ꝛ ciuitatis illius siue ciuiū de q̄ dixim̄us felicitas. et sup oia saluatoris nostri familiaritas. Ad quā nos pdu.

De euangelio.

Sermo. CCXLIX.

Dic vt sedeant hi duo filij mei vnus ad dextram tuā ꝛ alter ad sinistram in regno tuo. Mat. xx. A. In ꝺis vbis duo nōnt vicz mris ꝙ filijs petitio. cū dic. Dic vt sedeant ꝛc. Et petitiōis a dño reꝓhensio. cū subdit. Nescitis q̄d petatis. Petit g̃ mr̃ ꝙ filijs sollicita. a sūmo bono. s. iesu xp̄o. in sūmo bono. s. in celesti p̄ria triplex bonū. s. bonū q̄etū cū dicit. Dic vt sedeant. Bonū honorificū. cū dicit. Unus ad dextrā tuā ꝛ alter ad sinistrā Et bonū cōsūmatū. cū dicit. In regno tuo In sessione g̃ quā petit filijs designat celestis patrie quies. qz vere ibi ē reꝯ pacifica. reꝯ opulēta. ꝛ reꝯ eterna. Hāc triplicē requiē ꝓmisit dñs fidelibus suis. Esa. xxxij. Sedebit inḡt ppl's meus in pulcritudine pacis. qz sine pturbatiōe. in reꝯ opulenta. qz sine defectiōe. in tabernaculis fiducie. qz sine amissione. Hāc mr̃ filijs requiē pctiuit cū dixit. Dic vt sedeāt. Petiuit ꝛ bonū honorificū. cū dixit. Unus ad dextram tuā ꝛ alt̄ ad sinistrā. Quid em̄ honorabilius q̄ sedere in dextera regis eterni. puer. ij. Longitudo dieꝝ in dextra eius ꝛ in sinistra ei⁹ diuitiet gl'ia. Lōgitudo dieꝝ q̄tū ad imortalitatē. diuitie q̄tuz oim̄ bonoꝝ affluētiā. Magni g̃ honoris ē indiciū in dextra dei collocari. qō hec filijs petebat dicens. Dic vt sedeāt vnus ad dextrā ꝛ ali⁹ ꝛc. Ex maiori honoris ꝛ familiaritatis est a dextra ipsi⁹ ap̄lexari. Cañ. ij. Dextera inḡt illi⁹ amplexabit̄ me. ꝑ maxime honoris ē tāq̄ anulū vel aliud regiū ornamētū in dextra ipsi deportari. Esa. lxij. Et eris q̄si corona gl'ie in manu dñi ꝛ diadema regni in manu dei tui. Petit etiaz hec

mulier filios bonū pfectō.t ꝓsūmatū cū dicit. In regno tuo nō in regno mundi Sciebat eñ ꝙ in regno mūdi sunt multa offendicula.t scandala.q̄ in regno celesti minime inuenīrī. Ūñ Math.xiij. dr. Mittet angelos t colligent de regno ei⁹ oia scandala. Ūñ in regno ei⁹. s.celesti est vita sine morte. in regno autē huius mūdi q̄s est hō q̄ viuit t nō videbit mortē. Ibi dies sine nocte. hic succedit dies nocti.t luci tenebre. Hēñ.j. Ibi securitas sine timore. hic somnus terroris semp in auribus nris.t cū pax est insidias suspicam̄. Job.xv. Ibi iuuentus sine senectute. hic ex nobis senescūt. Ecē. Ibi iocunditas sine dolore. hic cūcti dies hois erūnis t doloribus pleni sunt. Eccēs.j. Ibi tranq̄llitas sine labore. hic hō ad laborē nascit Job v. Ibi pulcritudo sine deformitate. hic induta est caro nra putredine t sordib⁹ pulueri. Job.vij. Ibi fortitudo sine debilitate. hic q̄ stat videat ne cadat. Ibi caritas sine malicia. hic sufficit dici malicia sua. Et vt breuiter ꝯcludam in regno illo est qđ oculus nō vidit.nec auris audiuit.nec in cor hois ascendit. Hoc ḡ ꝓsūmatū bonū patebat dicens. In regno tuo. ℣ Sed hanc petitionez sequit dñi reprehensio.cū dicit. Nescitis quid petatis. Non reprehendunt.q.t tale quid petiuerant.ꝑ reprehendunt.quia taliter petiuerūt. Volebant eñ confisi de cognatione quiescere sine pugna.cū Apo.xij.dicat dñs. Qui vicerit dabo ei sedere in throno meo. Volebant honorificentiā sine ꝓtumelia.cum dixit dñs. Mat.v. Beati eritis cū maledixerint vobis hoies t exprobrauerint t eiecerint nomen vestrum. Et sequitur. Ecce merces ve.co. Volebant regni abundantiam sine penuria.cuz dixerit dñs. Beati paupes qñ ipsoz est reg.ce. De his tribus q̄ntū placet adapta.

De Euangelio. Sermo. CCL.

Potestis bibere calicē quē ego bibitur⁹ sū Math. xx. ℣ In his vbis dñi duo ostenduntur.vicz ipsius quaz sustinere debuit passio.cū dicit. Quē ego bibiturus sum Et aplōz ad idem inuitatio.cum dicit. Potestis bibere. ℣ Per calicis aūt potationē suā futurā exprimit passionem ꝓpter tria que ꝓsequūt calicis bibitiones. Nam calicis bibitio sitim releuat exhilarat t inebriat.sic xpi passio. ℣ Primo eñ sitim ipsius xpi releuauit. Sitiebat eñ xpus martyrium ꝓpter ipsius martyrij vtilitatē. qđ ipse ꝑ martyrij oñdit. Nam postq̄ sui quatuor sensus passionibus satiati erant.s.tactus p diuoz asperitatē. visus p lachrymaz frequantiā. auditus p opprobrioz multitudinē. odoratus p sputi fetoꝛem.q.t ad huc remanserat vnus sensus passionibus nō satiatus.s.gustus.vt t ipe satiare dicit psecutoribus. Sitio. Et illi derūt ei vinū myrratū cū felle mixtum Ūñ postq̄ gustauit.sitim passionis explerā oñdit dicens. Consūmatū est.scz desiderium meū.qđ de passione habui. Item ipsius passio tāq̄ calicis bibitio ipm exhilarauit.ipse eñ anteq̄ calicem passionis biberat tristis erat. Ūñ dixit Tristis est aīa mea vsq̄ ad mortē. Sed post bibitionē passionis exhilarat⁹ fuit in resurrectione. De torrente eñ.s.penaz in via bibit ꝓptera exaltauit caput.s.in resurrectio. Exhilarati eñ caput erigimus qđ tristes hūiliamus. Je eius magna passio tāq̄ potatio ipm in ebriauit.q.t ad modum ebrij se habuit. Ebrius eñ largus est.cū clamore loq̄t Si plorare incipit incōsolabiliter plorat. Hec oia xpus in passione sua fecit. ℣ Primo largus fuit. q.t ad vnū vbū latroni regnū celeste ꝓtulit dicēs. Hodie mecū eris in paradiso. Jtē clamose locutus fuit.qñ voce magna clamans dicens. ℣ Pater in manus tuas cōmendo spm̄ meū.exprauit. Item incōsolabiliter fleuit. Ūñ ad Hebre.v. Cū clamo-

re valido ⁊ lachrymis exauditus est ꝓ sua reuerentia. Et ecclesia in sua psona cantat. Caligauerunt oculi mei a fletu magno. Fleuit ãt xps in cruce incõsolabiliter. Primo qz ab amico traditus. hoc eñ magnũ dolorem solet inferre. Vñ ps. Si inimicus meus maledixisset mihi sustinuissem vtiqz. ⁊ si is q̃ oderat me. ⁊c. Et postea sequit. Tu vo ho vnanimis dux meus ⁊ notus meus q̃ simul mecũ dul.ca.a. Quod totũ de iuda pot exponi. Scdo fleuit qz ab inimicis derelict' Oĩs eñ relicto eo fugerũt. Tercio qz irrisores multos ⁊ cõsolatores nullos habuit. Blasphemabant eñ cũ mouẽtes sup ipm capita sua. Quarto quia crudelia passus est. O vos iñt oñes q̃ transitis p viã attendite ⁊ videte si ẽ ⁊c Quinto qz ꝓ tanto pcio qđ sufficiebat toti mũdo solũ latronẽ lucratus est ps. Precũ meũ cogita. repel. O Scdo p calicis bibitionẽ apl'oꝝ ad quã inuitauit designat passio. cũ dicat. Potestis bibere calicem. Nam ⁊ ipsi p passionẽ tanq̃ p calicẽ bibitionẽ sitim suam extinxerũt. Sitiebant eñ apli martyriũ sicut sitit cervus ad aque fluuiũ. Unde bt̃us andreas videns calicẽ passionis dixit. O bona crux diu desiderata ⁊c. Item p calicis passionẽ exhilarati sunt Ibãt eñ apli gaudentes a conspectu cõsilij qñ digni ha. ⁊c. Item post calicez passionis inebriati sunt. s. multitudine celestis iocũditatis. De q̃ ps. Inebriabunt ab vbertate domus tue. ⁊ torr̃e. volup.po.cos. Huius aũt gaudij si volumus esse socij oportet ⁊ nos primuz esse socios tribulationis. qz iux apl'm. Si nõ cõpatimur non ꝓregnabimus. Quia si nepotibus suis beato iacobo ⁊ iohãni regnũ dare noluit. nisi bibito calice passionis. multominus dabit nobis. Nam si mercatores hui' vite pituri mũdi diuitias nõ sine gui labore acquirũt. multo fortius eterne diuitie cuz labore capiunt. Vñ in Act. Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnũ dei. Ad quã nos pdu.

Sermones in ad vincula petri. Require in die ipsius. Sermones vo in inuentiõe sancti stephani. Require in die ipsius.

De sancto Dñico.
Sermo. CCLI.

Tuero uigila. in oĩbus labora. opus fac euãgeliste. In his vbis apl'us monet timotheũ vt se in exemplũ oĩ statui pbeat. vicz incipientibus. pficientibus ⁊ pfectis: Nam status incipiẽtiũ est in malox siue vicioꝝ repugnatiõe. ꝓ quo dicit Tu vo vigila. s. viriliter malo resistẽdo Status vo pficientiũ est in virtutũ siue bonoꝝ opeꝝ multiplicatione. ꝓ quo dicat. in oĩbus labora. s. qõcũq̃ pot manus tua instanter opando. Sz status pfectoꝝ est reiectis rebus ⁊ penitus soli deo ⁊ vbo ipsius vacare. iuxta illud. Si vis pfectus esse vende oĩa ⁊ sequere me. ꝓ quo dicit. opus fac euãgeliste Et qz bt̃us dñicus tanq̃ secũdus timotheus iux vbũ apl'i se oĩbus pbuit in exemplũ. merito de ipso vba pmissa legũtur. Vigilauit eñ cũ incipientibus pcm̃ sollicite cauendo. Laborauit cũ pficientibus bona opa aggregando. Sz op' fecit euãgeliste cũ pfectis reiectis oĩb' officiũ pdicatoris ferventer exequẽdo.

Vere bene vigilauit. qz a pctõ cauit. Illi eñ q̃ peccato mortali ꝺsentiũt dicunt' spũaliter dormire ꝓpter plura. Primo qz dormiens nõ se videt. vnde discooptus nõ verecũdat'. sicut patet in Noe. Sic q̃cto cõmittit hõ peccatum mortale. discooprit eũ dyabolus oĩbus bonis. In cuius figura Luc. x. hoiez descendentẽ ab hierlm. latrones spoliauerũt. Itẽ dormiendo hõ nõ satiat'. sicut dr̃ Esa. xxix. Sicut somniat esuries ⁊c. Sic nõ satiat' nec auar' nec luxuriosus Vi eñ sunt ꝺm salomonẽ due filie sanguisuge. que semp dicũt affer affer. Vñ dicit Hiero. q̃ voluptas semp famẽ patitur. In signũ hui' in Lu. xv. filius ꝓ

digus postꝙ ꝓsumpserat oña. cũ meretricib⁹ cepit egere. Item dormiẽdo laborans nihil lucrat. Nam siue scribat hõ in somnis siue aliud faciat nihil lucrat. sic in peccato mortali existens nihil lucrat q̃tũ ad vitã eternã. Bona eĩ iniquor nõ ꝓbat dñs. sicut dr Eccẽ. xxxiij. Vñ apls attendẽs tam nociuũ peccatũ monet discipulũ ad cauẽdũ dicẽs Tu vero vigila. Qõ vtiꝙ fecit ⁊ beat⁹ dñicus. Ut eñ caueret peccatũ triplici vigilia quã assignat dñs in Luc. xij. dicens. ⁊ si venerit in secunda vigilia. ⁊ si in tercia vigilia venerit ⁊c. vigilauit. Prima vigilia est custodia puericie. q̃ durat circa viginti vnũ annũ. Secũda vigilia est custodia iuuentutis. que durat circa quadragesimũ annũ. Tercia vigilia est que durat deinceps. Et beati sunt q̃ vigilant saltẽ in senectute. Beatiores q̃ in iuuentute. Sed beatissimi q̃ ab adolescentia. Quid g̃ de illis qui nũq̃ vigilauerũt. mali in puericia. peiores in iuuentute. ⁊ pessimi in senectute. q̃ q̃si iumenta cõputruerunt in fecibus suis. Talib⁹ põt dicere dñs illõ Mar. xvij. Symon dormis non potuisti vna hora vigilare. Sz btũs dñicus omi hora vigilauit incipiendo in puericia. pficiendo in iuuentute. ⁊ pficiendo in senectute. Credit eñ nunq̃ mortaliter peccasse. sicut testant. xij. sui cõf. Nec mirũ Adhuc eñ sub nutricis diligentia constitutus sup nudã terrã dormiens. carnis delicias abhorrebat. Unde ⁊ florẽ pudicicie sicut desiderauit conseruauit. In signũ huius corpus eius in translatiõe redolebat sup oña aromatha. Hoc eñ priuilegiũ dr esse solius ỹginitatis. Bene g̃ semp vigilauit q̃ mortale peccatum semp cauit. ℣ Nec solum hoc ⁊ etiã laborauit cũ pficientenbus bona opa multiplicando. ꝓ quo dicit aplus. In oĩbus labora. Et bñ apponit in oĩbus. vt ostendat etiã beatus dñicus in oĩ statu suo meritorie laborasse. Laborauit siquidem in statu scolastico in studio lectionis. Unde legit q̃ omissis friuolis salubriorib⁹ studijs intẽdebat. Item laborauit in statu monastico in studio religionis. Unde factus oĩbus tunc religionis speculum ab ipsis in superiorem est cõstitutus. flebat eñ tunc sicut legitur vberrime non solũ ꝓ se sed etiam ꝓ peccatoribus miseris ⁊ afflictis. De tali labore dicit ps. Laborauí in gemitu meo lauabo p singulas noctes lectũ meũ. lachrymis meis stratũ meũ rigabo. ℣ Item laborauit in statu apostolico in studio pdicatiõis illud apli implens. Insta oportune importune argue obsecra increpa. Q̃ tũ laborauit oĩbus generaliter instanter pdicando. rebelles hereticos audacter arguendo. sicut pz tpe disputatiõis. qñ ⁊ libellus ꝓscript⁹ fuit. reuertentes peccatores leniter obsecrando. sicut patz in hospite heretico quẽ blande alloquendo conuertit. ℣ Fecit etiã opus euãgeliste cum pfectis. qñ relictis tpalibus officiũ pdicatoris est executus. Inuenitur aũt triplex opus siue officiũ euãgeliste. viz annũciare verbũ. de quo ps. Dñs dabit verbũ euãgelizantibus virtute multa. Hoc opus fecit dñicus sollicite sicut tam sup tactũ est. Item opus est euãgeliste monstrare exemplũ. Vñ Esa. xl. Sup montẽ excelsum ascende tu q̃ euangelizas syon. i. sup eminentiã vite. Hoc opus lz btũs dñicus semp fecerit. tñ magis ꝓ loco ⁊ tẽpe. sicut tunc qñ occasione hereticorũ qui hypocrisi sua multos corrũpebant. tota q̃drage/sima in pane ⁊ aqua ieiunauit. sup nudam tabulã iacendo. Item opus euangeliste est impetrare gr̃e bñficiũ. Unde Naũ. ij. Quã pulcre sunt pedes euãgelizantis pacẽ. i. annũciantis aliq̃d impetratũ bñficium. Hoc opus fecit btũs dñicus qñ nouẽ mulieribus ab hereticis deceptis ipsis pñibus oñone facta impetrauit q̃ dyabolus q̃ ipsas decipiebat in turpis catti specie ipsis apparuit. ⁊ post hoc conuerse sunt.

De eodem. Sermo. CCLII.

Non pōt ciuitas abscondi sup̄ montē posita. In his vbis dñi tria ad cōmendatiōez beati dñici pñt notari. vicz vie meritū. Patrie p̄miū. Et vtriusq; signū. Meritū in ciuitatis cōpatione. cū dicit. Non potest ciuitas. Premiū vō in ipsius collocatiōe. ibi. sup̄ montē posita. Mons em̄ iste est celestis patria. Sz vtriusq; signū. s. t meritū t p̄miū. ex miraculoz patefactione. qō innuit cū dicit. nō pōt abscondi. Miracula em̄ patefecerūt t meritū eius t p̄miū. Bene aūt btūs dñicus ꝯparat ciuitati q̄tum ad meritum Et em̄ ciuitatem ꝯsiderare tripliciter. s. q; p̄m affectū quo stringit. p̄m statuta siue vsum quo regitur. t p̄m victū quo aliter. Siquidē tunc laudabilis est ciuitas q̄n est vnanimis in affectu. p quo ciuitas dr̄ quasi ciuiū vnitas. Item ordinata in vsu t copiosa in victu. Sic beatus dñicus dr̄ ciuitas. quasi ciuiū. i. affectuū vnitas. Sciebat em̄ q̄ oīe regnū in se diuisum desolabit. sed vnitū stabit. p quo t ipse osa tpalia t carnalia reiecit. vt sue affectiones nō alias q̄ in deū dirigerent. effectus de illis sctis ciuibus vnus de quibus dr̄ in Act. iij. Erat illis cor vnū t anīa vna. t hoc in deo. nō in alio. Quod est cōtra illos q̄ se credunt simul t semel duobus dñis deseruire. scz deo t mundo. quales fuerūt in ḡrto. Re. xvij. cuthei q̄ deū colebant t nihilominus ydolis seruiebant Talibus dicit helyas. iij. Re. xviij. Usq; quo claudicatis in duas ptes. si dñs est deus sequimini illū. Si deus est baal sequimini illū. Unde beatus dñicus bene dr̄ ciuitas quasi ciuiū. i. affectuū vnitas. q; affectus sui nō fuerūt diuisi. sed vnanimiter que sursum sunt sapiebant nō que sup̄ terram. Item tanq̄ laudabilis ciuitas vsu siue statutis regebat. p̄m tres vires anime. Primū fuit statutū ꝯtinentie. quo ꝯcupiscibilis regebat ne noxia ꝯcupisceret. Sciebat em̄ q̄ caro ꝯcupiscit aduersus spm̄. t ideo ipsaz p statutū continentie refrenauit. In signū huius virginitatē suā vsq; ad finē vite sue ꝯseruauit. Secundū statutū fuit patiētie quo regebat irascibilis ne arduа vel difficilia perpeti pertimesceret Sciebat em̄ q̄ spūs p̄mptus est. caro aūt infirma ad patiendū. t ideo ipsam p statutū patientie roborauit. In signū huiꝰ patientie cū hereticі ab ipso reḡrerent qd faceret si ipsum raperent. rn̄dit Rogarē inquit vos vt nō vno impetu me occideretis. ꝑ successiue mēbratim discerperetis. t tandē truncū in suo sanguine volutari relinq̄retis. Nō fecit sā ctus deі vt plus passionis sustineret. Tertiū statutū fuit p̄udentie quo regebat rōnalis. vt scz discrete t rōnabiliter oīa disponeret. Prudentia em̄ rex exitus metit. cuncta tuet. Unde legitur de ipso q̄ tantā suabat ꝯstantiā mētis in his q̄ p̄m deū rōnabiliter fieri decreuisset vt vix aut nūq̄ semel enunciatū cū diḡ deliberatiōe p̄monē acc̄esceret īmutare. Hoc statutū multis esset necessariuz q̄ opa sua sūt quotidie dissipantes. silēs puer q̄ vno die edificat. t alio destruit t ꝙ qz rō ipsoz p̄udentia nō regit. Ē btūs dñicus tāq̄ laudabilis ciuitas habuit spūalez victū quo alebat. Nutriebat em̄ cibo in scripturis. De cibo illo Math. iij. Non in solo pane vuit hō ꝑ in oī vbo qō ꝓcedit de oze dei. In signū huiꝰ mathеū cuāgelistā deferebat circa se vt ab ipsi⁹ ore ꝑeperaneo audiret. Ité refocillabat poculo in lachrymis. De quo ps̄. Poculū meū cū fletu miscebā. Un̄ legit de eo q̄ de suis oculis q̄si q̄n dā fontē fecerat lachrymaz. Spāle em̄ ōs dederat ei grāz flendi p petōrib⁹ et p alijs. t maxime in missaz celebratiōnibus. Sic ḡ bene cuz ciuitati compat meritū ipsi⁹ in ꝓpatiōe exprimit. Sz p̄miū eius in collocatiōe oñdit. c dicit. sup̄ montē posita. Mons em̄ vt dixi est celestis patria. De quo monte dicit Exo. xv. Introduces eos t plantabis in monte hereditatis tue firmissimo habitaculo tuo qō opatus es dñe.

Et ps. Quis ascendet in montem dñi. Dicit autē celestis pria mons. Primo qz tanq̄ de monte longius t liberi⁹ inde ꝓspicit. Nihil enī est qđ nō videant q̄ videntē oīa vident. sicut dicit Greg. Itē secō qz tanq̄ in monte sanius ibi viuit. Vñ dr Apoc. xxj. q̄ nō erit locutus neq̄ clamor neq̄ vll⁹ dolor. t mors nō erit ibi vltra. Tercio qz illuc tanq̄ in montē difficilius ascendit. Per multas enī tribulationes oportet nos intrare in regnū dei. sicut dr in Act. In b̄ monte ꝓparauit dñs electis suis eternū ꝓuiuiū. De quo Esa. xxv. Faciet dñs ds in mōte b̄ oībus ppls suis ꝓuiuiū tē. Et oñdit illud ꝓuiuiū pfectissimū esse cum dicit. pinguiū. nō macror. nihil enī erit ibi macrū. q. impfectum. Delicatissimū oñdit. cū dicit. ꝓuiuiū medullator. Nihil enī delicati⁹ in aīali q̄ medulla. Itē oñdit sinceritissimū in hoc q̄ dic. vinde mie defecate. i. sine oī malo. hic enī bibi tur vinū cū fecibus suis. Sup̄ hūc mōtem ciuitas. i. beatus dñicus hodierna die est positus. t montis conuiuiū ꝑm suū meritū in p̄mio est assecutus.

Meritū aūt ipsius t p̄mium patuit ex miraculor cōtuscatōe. p quo dicit dñs hic. Non p̄t ciuitas. s. q̄tū ad meritum sup̄ montē posita. q̄tū ad p̄mū. absco di q̄tū ad miracula patefactionē. Vñ cantat q̄ clamant xp̄i famulo sūmi regis magnalia. O quot miracula magnalia xp̄i clementia p ip̄m est opata. nō solū vbi ipsi⁹ corpus fuit tumulatū. ꝑ etiā alias longe late q̄ p mundū t hic q̄tum placz loqui de miraculis siue de mortuis quos suscitauit. siue de viuis quos curauit. Rogemus g̃ ip̄m vt ipsius meritis q̄ mag̃ deus p miracula oñdit. ad montem cōuiuij puenire valeamus. Ad nobis p̄stare.

De eodem.

Sermo. CCLIII.

Quasi stella matutina in medio nebule. t q̄si luna plena in diebus suis lucet. t q̄si sol refulgens. sic ille effulsit in templo. Ecc. l.

In his ỹbis btūs dñicus celi lūinaribus ꝓpat. t merito. qz in hac pegrinatione solo corpe ꝓstitutus. cogitatione t auiditate in illa celesti patria conuersabat. Et b̄ ꝓpat lūinaribus sese in luce excedentibus. Luna enī stellā t sol lunā excedit in lūine. Sic beati dñici vita p̄cessit sese. de bono in melius excedendo. Iuxt illud ꝓuer. iij. Iustor⁹ semita q̄si lux splendens ꝓcedit. t crescat vsq̄ ad pfectū dic. Sic dauid ꝓficiens sp se melior erat. Sic t btūs dñicus in templo eccīe effulsit. s. in bono ꝓficiendo ꝑm oēm statū suū. s. ꝑm statū secularū regularū t p̄dicator. Nam in statu secularū fuit q̄si stella in medio nebule. In statu regularū fuit q̄si luna plena in diebus suis. Ex in statu p̄dicator fuit q̄si sol refulgens. Merito aūt in statu secularū stelle cōpat ꝓpter tria. vicz ꝓpter ỹginitatē. caritatē. t hūilitatem. Nā stella ē incorruptibilis. Sic t beatus dñicus fuit incorruptibilis. q̄tum ad corpis integritatē. sciebat enī q̄ icorruptio ꝓmū facit deo. sic dr Sap. v. Vñ in Apo. dr de ỹginibus. Hi sequūtur agnū quocūq̄ ierit. Itē stella est ignea natura. Sic t beatus dñicus fuit ignee nature p charitatē. Hec est ignis de quo dicit dñs in Math. Ignem veni mittere in terraz. t quid volo nisi vt ardeat. O q̄tum arsit hoc igne beatus dñicus. In signum cuius cū adhuc esz in scolis t pauperes videret fami oppressi. venditis oībus libris suis. dispsit dedit pauperibus. charitas enī xp̄i vrgebat eū. Item stella cū sit magna pua est in apparentia. Sic t btūs dñicus cū esset magnus virtute. tñ paruus voluit apparere. t b̄ fuit hūilitatis. Sciebat enī q̄ q̄ ceteras virtutes sine hūili tate congregat quasi qui puluerē in ventū portat. Unde q̄to maior erat hūliabat se oīmbus. sicut dicit Ecc. xij. Ex notandū q̄ hec stella dicit fuisse matutina. t in medio nebule. Matutina fuit

q; p̄dicta a mane iuuētutis suc inchoa uit. scies q; bonū est viro cum portaue rit iugū ab adolescentia sua. ¶ Fuit etiā in medio nebule. i. ī medio natōis pra uē ⁊ puerse. qđ fuit cōmēdabile q; vn; iuuēculus in medio secularū ⁊ hereti cor; q tūc ibi maxīe abūdabāt q̄si stel la fulgebat. Dicunt aūt hereticī nebu la ꝓpter obscuritatez q̄tum ad intelle ctū. Obscuratū est em̄ insipiēs cor; co rū dicētes se sapientes stulti facti sunt Itē hi sunt fontes sine aq̄ ⁊ nebule tur binibus exagitate. sicut dicit ¶ Petr;. ij. ¶ Pe. ij. Itez seculi sectatores dicunt ne bule ꝓpter tpaliū q̄b; immittunt facles velut nebule resolutionē. Ūñ Sap. ij. Trāsiet vita vestra q̄si vestigiū nubis ⁊ sicut nebule dissolueť. In medio hui; nebule fulsit btūs dñic; q̄si stella matu tina. vt ⁊ illoz obscuritatē illumīaret. ⁊ istoz instabilitatē in potioz; b; solida ret. ¶ Scdo ꝓpať lune q̄tū ad sta tū regularitez. Sicut em̄ claritas stelle differt a claritate lune. sic status secula riū a statu religioso;. Nota g̃ q; luna plena hz lucis pulcritudinē q̄tū ad vo tū castitatis. In forma rotunditatē q̄tū ad votū obedientie ⁊ hūilitatis. In situ eleuationē a terra quo ad votum volūtarie pauptatis. ¶ Quātū ad pri mū religio ō; pulcra vt luna. Licet em̄ apud aliquos castitas ſuemať in secl'o pfectioz tñ ꝓpē votū ſuemē in claustro Hec est em̄ generatio de qua Sap. uj ¶ q̄pulcra ē casta generatio. Pulcra ē em̄ pulcritudie coz; pali. ꝑ casta est cū claritate spūali. ¶ Item luna plena hz rotūditatē sine interruptiōe. ī quo obe dientie, pmptitudo designať. Coz; em̄ rotundū ⁊ ſm omnē ſui ptē mouet. in quo notať obedientie vniuersalitas mo dico in pulſu mouet. in quo notať faci litas. velociē currit. ī quo notať obedi entie velocitas. Istas tres obedientie circūstātias docuit btā vgo mīstros nu ptiaz ī chana galilee. cū dixit. Quēcūq vobis dixerit facite. In ℟ q; dic. qđcū q̄ notať obedientie vniuersalitas. In ℟ q; dicit. dixerit. nō ꝓcepit notať obediē tie facilitas. In ℟ q; dicit. facite. et ipſi statim fecisse leguntur. notať obedientie velocitas. ps̄. In auditu auris obediuit mihi. ¶ Itē luna hz in situ eleuationē sic ⁊ religiosus in alto dz situari p ter renoz; ſuppeditationē. ps̄. Ista ſubie cisti ſub pe. ⁊ē. Itē p terrenoz; detesta tionē. sic paul; phi. iij. ofa arbitrať est tanq̄ stercora. Itē p terrenoz; obliuio nē. ps̄. Obliuiscere ppl'm tuū ⁊ do. pa. t. ¶ Propē tria g̃ supdicta q̄ btūs dñicus tenuit in statu canonicoz; regularū lu ne plene ꝓparať. ¶ Et q; scriptū est ī Apo. q̄ sanct; ē sanctificeť adhuc Beat; dñic; de ℟ statu trāsiuit ad sta tū p̄dicatoz; quē instituit. ſm quē sta tū soli fulgenti ꝓpať. ⁊ ℟ ꝓpter tria. sol em̄ nō solū inferiora. ꝑ etiā supiora. i. stellas ⁊ lunā illuminat. Itē sol ē fons caloris ⁊ cā generatiōis. Sic ordo p dicatoz;. cui; caput beat; dñicus extitit nō solū inferiora. i. simplices. sed etiaz stellas. i. clericos et p̄latos. ⁊ lunā. i. re ligiosos illuminat. q̄tū ad intellectuz ⁊ caloꝛe verbi dei accēdit. q̄tū ad affe ctū. ⁊ generat q̄tū ad aiaz fructū. de q̄ generatione apostō. In christo iñť p euangeliū ego vos genui. Hūc ordinē plātando. multos q̄dem. sed mlto plu res genuit ipſm ordinē p orbem ꝓ fru ctu animaz dispgendo.

¶ De sancto Laurentio.

Sermo. CCLIIII.

O Jspsit dedit pau peribus iusticia eius manet in seculum seculi. ℣ In his ȳbis epistole ⁊ psalmiste duo ad ꝓmē dationē laurentij ponunt. vicz laudabi lis elemosine largitio. quā fecit ī statu vie. cū dicit. Dispsit dedit paupib;. Et eterna, ꝓpsa retributio quā assecut; est in statu pie cū dic. Justicia ei; manet in seculū seculi. Laudabilē aūt dico elemosinā, ꝓpter tria. s. q; discreta. de uota. ⁊ debita. Discreta. i. discrete fa

cta.qz dispsit.i.diuersis sparsit.nō cūm vni oſa dedit. Vñ in Lu.zache⁹ dimidiū bonoꝝ suoꝝ nō vni dedit ꝙ pauperibus.s.plurib⁹. Sciebat cūm q̄ ḡna ꝯgesta in vnū locū suffocanť.ꝙ sparsa fructificāt.sic si vnus de elemosina ditare tur.forte nomē dñi sanctiat⁹euomeret.p quo⁹ dñs cū dixisset adolescēti. Vade vēde oſa q̄ habes.nō dixit.da vni.ꝙ da pauperibus.s.pluribus. ¶ Itē fuit deuota elemosina.qđ notāť cū dic.dedit.nō aliū dare fecit. Signū cūm maioris deuotionis est qñ ꝺs p seipm nō p aliuz dat.exēplo christi t aliꝝ scōꝝ pſona liter mīstrantiū in mēdio subditoꝝ. Q̄nte h̄ilitatis fuit q̄ christ⁹caput oīm creaťaꝝ pſonal⁹ pedes lauit subditoꝝ Hoc cūm angelis p̄cipe potuit. Sz exēplū mḡt reliq̄ vobis vt t vos ita faciatis. Hoc exēplo comes q̄dam theobaldus nosc.cū sotulares ꝓpria manu vnxisset dedit paupib⁹ ea de cā vt in eo lacrime ꝯpunctōis t maior deuotio accresceret.t pauper ꝓ ipso affectuosius oraret. Quidice deuotōnis videnť esse illi hoēs.q̄ nō dico tpe sanitatis ꝙ etiā tpe infirmitatis.nihil pſonaliť elemosine volūt facere.ꝙ alijs.s.filijs vel vxoribus studēt ꝓmittere.vt nō tpe vite sue. sed post mortē qñ iā nō sua sūt ꝙ alioꝝ debēāt dare. Hoc non fecit beatus laurēti⁹q̄ elemosine bñficia q̄diu sua erāt s.añ mortez.p̄misit in celū. pſonaliť ea dando.iplens illud qđ dixit dñs. Facite vobis amicos ō māmona iniq̄tatis s.pſonaliť q̄diu viuitis vt recipiāt vos in ēna tabernacula.s.post hāc vitam.

¶ Itē fuit elemosina debita.qz.s. eis dedit q̄bus dare debuit.s. paupib⁹ dedit ḡ paupib⁹ nō diuitib⁹.qz dic̄ ꝓsper. Quib⁹ sua sufficiūt nō debet erogari.qz dare habēt⁹ nihil aliud est q̄ pdere.qz tūc semē elemosine in spinis iacet et suffocať cū diuitib⁹ dať. Unde in cāt̄co bt̄e virginis ōr.esurientes iplet bonis et diuites dimisit manes. Et Helyzeus vasa vacua implebat oleo. Tūc aūt vasa plena implenť .ferētes potius habēt̄ibus q̄ indigentibus.qđ est addere ligna siluis.t aq̄s mari. Lōtra qđ dicit Lu.xuij. Cū facis p̄randiū noli vocare amicos nec diuites. ꝙ voca paupes t debiles claudos t cecos. tc̄. ¶ Itē debita fuit elemosina.qz dedit paupib⁹ nō hystrionib⁹. Vñ Eccl. xij. Bñfac iusto t ne receperis peccatore. Nō cūm nutriendi sunt hystriones t delides.cū esuriāt christi paupes Unde dicit Aug⁹. Nō minus est turpib⁹ dare q̄ ob turpia. Itē Piero. Paria sūt hystrionibus dare t demonib⁹ ſmolare.si qz hystriones sunt dederis.non qz hoies. Vere talis elemosina ē laudabilis.est cūm ros celestis extinguēs peccati caminū.qz sicut aqua extinguit ignē ita elemosina extinguit pcm̄. Laborat ḡ hō exēplo beati laurēti⁹ ꝓuocat⁹. vt talē elemosinā facias sup oſa accepta bilē. Quia si ieiunas in hoc a diabolo nō differs q̄ nunq̄ ꝯmedit. Si vigilas in ꝺ ab ipso nō discrepas qz nūq̄ dormit. Si ꝯtinēs es ille nunq̄ cognouit aliquā. Si silētiū tenes ille vbis nō defluit. In hoc solo supas si elemosinā pauperi das. Pro quo cūm laudabunť iusti in iudicio a christo.nunq̄d qz cōtinentes fuerūt.nō.nunq̄d qz vigilijs intenderūt.nō.ꝙ qz elemosinā dederunt Vñ dicet. Esuriui t dedistis mihi māducare.tc̄. Tantū diligit deus elemosinā.q̄ nō vult q̄ aliq̄s aliq̄ pauptate excuset ab illa. Vñ si pecuniā nō habes da panis fruſtū.et si illud nō vales da qđ ipse dñs docuit.calicem aq̄ frigide. Et dignū est pōderatōe.q̄ dicit calicē nō vinā.non vinā.ne aliq̄s se excusaret ꝓpter corpis debilitatē. Itē dicit aque nō vini. Itē dicit aque frigide nō calide.ne aliquis se excuset.vl ꝓpter ligni penuriā.vel aliā pauptatem R

¶ Digne aūt facientib⁹ elemosinā subditur eterna retributio.cū ōr. Justicia ei⁹ manet in seculū seculi.i.iusta merces q̄ nō trāsit ꝙ manet in seculū seculi. Ibi cūm sicut iā btō laurēcio.sic t oībus digne elemosinā facientib⁹ dabūt mēsu

ram bonā ⁊ cogitatā ⁊ supefluentē. q̄ illa retributio exupat omnē sensum Ad quā nos pducat. Qui ⁊c.

De eodem.

Sermo. CCLV.

Si quis mihi mi/nistrauerit honorificabit eum pr̄ meus q̄ in celis ē. Joh. xij. ℣ Quia dñs nouerat ꝙ talibus dñis libenter hoēs deseruūt a q̄b⁹ magna sperāt. adeo vt ad suū seruicīū magis alliciat. magnū pmiū p seruitio insinuat dicens. Si q̄s mihi ministrauerit honou. cū pa. ⁊c. In quib⁹ verbis duo tanguntur. vicz ministratio. cū dicit. Si quis ministrauerit. In ministerio recta intēto. cū dicit. mihi. Et p ministerio excellēs remuneratio. cū dicit. Honorificabit eū pater meus q̄ est in celis.

℣ Primo g̃ tangit ministrationē dicens Si q̄s ministrauerit. Hāc em̄ oīb⁹ fidelibus suis pmisit explendam dicēs. Lu. xij. Qui voluerit inter vos maior esse sit tanq̄ ministrator. Ministrauerūt g̃ omnes sancti christo ⁊ p̄cipue martires in tribus q̄ ab ipso in feudū recepe rūt. s. in reb⁹ p elemosinā. in corpe p sufferentiā. in aīa p amoris feruorē. Hec sunt tria munera magoy. aur. thus ⁊ mirra. In auro elemosina. in thure feruor deuotiōis. et in mirra mortificatio carnis. In his trib⁹ btūs laurēti⁹ potissime inuenit ministrasse. q̄ rex expo/suit in elemosinis. Vñ de ipo ꝓpric cātat ⁊ legit. Dispsit dedit paupib⁹. Corpus dedit tormētis. iuxta illō Job. xx. Terra data ē in man⁹ impij. terra. i. corpus btī laurētij q̄d detra erat data ē in man⁹ impij. s. decij cesaris. q̄ ad tantaz impietatē deuenit ꝙ ipm corp⁹ assari p̄cepit. ℣ Sz aīam dedit spūalib⁹ seruicijs sicut deuotōi ⁊ amori. iuxta illud apli Cui seruio in spū meo. ℣ In primo. id est in rebus seruuit hilariter scies illud apli. quod hodie legit in epla ꝙ hylarem datorē diligit deus. Cert⁹ per elemosinas in pauperē deo ministrare Vñ in Math. xxv. Quod vni ex mini mis meis fecistis mihi fecistis. Unde et btūs martinus paupem pallio quo vestiuerat. christū in celo vestitū cōspexit. ℣ Hēdm vo. i. corpus mīstrauit tormentis prompte et libēter dicēs cū pñs. Qm̄ in flagella parat⁹ sum. Vñ ⁊ btō Sixto eo ꝙ sibi a penis pcere videbatur dixit. Quid in me displicuit pater nutati suc. nūquid degenerē me ꝓbasti certe expire vtrū idoneū ministr̄ elegeris cui cōmisisti dominici sanguinis dispensationē. Ministrauit aūt corpus ꝓmpte et libēter. certus ꝙ nec capillus capitis sui p christo positus pireat. exēplo tercij fratris in. ij. Mach. vij. Qui linguā postulat⁹ cito ꝓtulit. ⁊ man⁹ cōstanter extendit. ⁊ cū fiducia ait. Ecce ista possideo. ꝑ ꝓpter dei leges nunc hec ipsa despicio. qm̄ me ea ab ipso recepturū spero. Sic ⁊ btūs laurētius insultās ad decīū dicebat. Assatū est tam versa ⁊ māduca. ℣ Sz aīam mīstrauit spūalibus officijs feruēter. scz amori et deuotioni. Vere fortis fuit vt moꝛs di lectio in ipso q̄ ipm a tantis penis nō retraxit. Imo sicut dicit Aug⁹. Mate riales flāmas nō curauit. q̄ interioꝛ feruoꝛ. s. amoris. exteriorē supauit. Jō aūt seruiuit in amoꝛe feruēter. sciebat em̄ ꝙ hoc ministerū maxime q̄rit dñs Bonū q̄dē est primū. s. in reb⁹. Sēdm tū. s. corporis melius. Sed tercīū. s. aīe quod ē in amoꝛe est optimū. Imo pri ma duo nil valent sine tercio. sicut ostē dit apls. Si mḡt oēs facultates meas in vsus paupum dedero. ⁊ corp⁹ meuz tradidero ita vt ardeā. ecce vtrunq̄ posuit. et post addit. caritatē aūt nō habeam nil mihi ꝓdest. Sic ergo beat⁹ laurentius expleuit ministeriuz. q̄d tangit dñs cū dicit. Si q̄s mīstra. ⁊ ℣ Sz qz in pmissis trib⁹. s. reb⁹. corpe. ⁊ aīa aliis dñis solēt q̄dam deseruire plusq̄ deo. ideo in ministerio adiungit rectaz intentionem. cum dicit. mihi. Quidam

enim ministrāt diabolo. vt peccatores. De qb? Cor. xj. Mistri ei? trāsfigurāt se in angelū lucis. Quidā hoī. vt mercenarij. puer. xxix. Rex q̄ libēter audit verba mēdacij oēs ministros hz ipios. Quidā deo. sicut iusti. De qb? hic. Si qs mihi mīstrauerit tē. ¶ Primuz ministeriū est vitupabile. qz seruiēt tā vili tā crudeli. t p mercede tā miserabili. s. pena gehēnali. vbi ipsi qbus seruiunt erūt tortores eoz ppetui. ¶ Scōm ministeriū ē tolerabile. dūmō in malis nō seruiat. Vñ pe. in can. p̄cipit suis dñi fideliter obedire. dūmō ztra decz p̄cepta supioris dñi nō faciāt. ꝑ heu multi hodie de pctis suis se excusāt ppt̄ p̄cepta dñoz suoz. cū tñ in Act. xij. scriptū sit. q̄ magis oportz deo obedire q̄ hominib?. Hoc tñ seruitiū nō est multuz appetendū. qz seruit mortali. pō. Nolite confidere in principib? neq; in filijs hoīm in qbus non est salus. Itē fuit vt frequenti? ingrato. Si em̄ sanū diligūt. infirmū abijciunt. Ad̄ signat Re. xx. Dixit amalechites. Dereliquit me dñs me? qz egrotare cepi. ¶ Terciū ministerium est laudabile. de quo hic. Si qs mihi mīstrauerit. Est aūt laudabile ppter excellētis p̄mij assecutionē. qđ innuit dñs cū dicit. Honorificabit eū p̄ me? q̄ in celis ē. ¶ Honorificabit aūt tripl'r. vicz i morte p angelos misse riū. Vñ Lu. xvi. Factū est vt moreretur mēdic? t portaret ab angelis. Itē in iudicio p ꝑmēdationem. Vñ Mat. xxv. Esurij. t dedistis mihi māducare tē. Itē honorificabit p? iudiciū p celestis regni collatiōem. qz dicet. Venite bñdicti p̄cipite regnū. Ad qđ nos pduc.

¶ Itē de scō laurētio reḡre duos ꝑmones i die scī vincētij. ¶ Itē aliū i die bti martini. s. Thesaurizate. ¶ Itē i sexagesima. Exijt q̄ seminat seminare semē suū.

De assumptiōe btē Marie virginis. Sermo. CCLVI.

Et sic in siō firmata sum et in ciuitate sanctificata simil'r reqeui. et in hierusalē ptās mea. Eccl. xxiij. ¶ In his oībus hodierne eple btā vgo facit tria. Primo oñdit q̄liter dabiliē in p̄nti eccl'ia sit ꝙuersata. cū dicit. Et sic in syō firmata sum. Secdo q̄ excellēter in triūphanti ecclesia hodie sit locata. cū dicit. Et in ciuitate scīficata sil'r reqeui. Tercio i q̄ magna auctoritate sit ibidē p̄uilegiata. cū dicē. Et in hierl'm ptās mea. ¶ Vere laudabiliē innuit cōuersationē se habuisse i militāti ecclesia. cū dicē. Et sic in syō firmata sum. Syō em̄ interp̄tat speck'a. et designat p̄ntes ecclesiā. q̄ dñm speculat' licz in nubilo. qz i fide. speck'o. fides em̄ speculat' absentia. Vnō. j. Cor. xiij. Videmus nūc p speck'm i enigmate. In hac syon innuit btā vgo se laudabil'r ꝙuersatā. cū dicē. sic firmata sū. Per istud ei? innuit incōpabiliē firmitatē. t nō dicē firma sū. s firmata. vt se oñdat suā laudabiliē ꝙuersatiōez nō a se habuisse s a spūscō supueniēte. Firmata aūt ab ipo fuit dupliciť. vicz respectu mali. s. culpe. qđ ꝑmittere nō potuit. t respectu boni qđ amittere nō potuit. zin vtroq; alijs incōpabilis. ¶ Vere firmata ē respectu male culpe incōpabiliť. licet em̄ p scīficationē in vtero mr̄is sic firmata fuerit q̄ ampli? mortaliter peccare nō potuit. sic̄ alij in vtero scīficati. in filij tñ ꝙceptiōe qñ vt? altissimi obūbrauit ei. sic firmata fuit q̄ ampli? nec venialiē peccare potuit. in quo t scīficatis in vtero t oībus alijs incōpabil' fuit. Vñ Aug?. Si oēs sancti t sancte ꝙgregarī possent t q̄rerēt ab eis an pctm̄ habereť. quid rīderent nisi qđ Iohannes ait. Si dixerim? q̄ peccatū nō habem? ipsos nos seducim?. excepta maria virgine. de q̄ ꝓpter honorē dñi nullā prorsus cum de peccatis agiť volo haberi questionē. q̄n. s. sine omni peccato post carnationē fuerit. ¶ Itē firmata fuit respectu boni qđ amittere n potuit. firmata ei fuit i hūilitate. i fidei plēitudīe in patiētia. in pietate. t in vīgi-

tate. Et hec ois incōpabiliter habuit. Fuit em incōpabilis in hūilitate angelis. in fidei plenitudīe aplis. in patientia martirib⁹. in pietate ꝓfessoribus. in virginitate v̄ginib⁹. ¶ Vere incōpabilis fuit in hūilitate angelis. In angel⁹ em maxie ymēdat hūilitas. Lu. xj. per quā steterūt. cū alij ꝓ superbia ecciderūt Vñ ad Heb. j. dr. ꝙ oēs sūt ammīstratorij spūs. qđ sonat in hūilitatē. Sed beate marie incōpabiliē maior fuit humilitas. qz pl⁹ fuit deū hūiliare z inclinare. qđ fecit btā virgo. quā fuit angelis sub deo ꝓ hūilitatē stare. Dicat enīz btūs Bern⁹. Licet v̄ginitate placuerit hūilitate cōcepit. Vñ dicit ī Cañ. Cū esset rex in accubitu suo nard⁹ mea dedit odorē suauitatis. Nardus stē dicit glosa est herba hūilis designans hūilitatē btē virginis. Rex g̃ de quo dicit ē filius dei. q̄ est rex regū z dñs dñantiū Accubit⁹ istius regis ē sin⁹ dei patris Nard⁹ mea. i. humilitas. odorez dedit suauitatis. Et hoc patet. Quia respexit dñs hūilitatē ancille suc. vñ Bern⁹. Bon⁹ odor humilitatis. de hac valle ploratiōis ascēdēdo. pfusis circūquaq; vicinis regionib⁹. ipm q̄ regiū accubitū grata suauitate respsit. ¶ Itē incōpabilis fuit in fidei plenitudine aplis Nā cū sol iustitie fact⁹ esset sicut sacc⁹ cilicin⁹ ꝓ passiōis acerbitatē. et duodecim stelle. s. apli in corona mulieris. i. ecclie posite. obscurate fuissent p infidelitatē. luxit tm luna. i. beata v̄go ꝓ fidei plenitudinē. nā qz firmata fuit. in ipsa aplis cadētib⁹ fidei plenitudo mansit tpe passionis z mortis vsq; ad resurrectionē. ¶ Itē incōpabilis fuit in patiētia martirib⁹. Licet em ipsi firmati fuerint in patiētia. in q̄bus fuit fortis vt mors dilectiō. trāscendit tm ipsos btā virgo patiētie firmitate. Illi em passi sūt corpe. hec ī aīa. qđ ē gr̄i⁹. Illi gladio alieno. hec filij gladio. Tuā ipsius inq̄t symeō aīaz ptrāsibit gladi⁹. O q̄ amarus fuit hic gladi⁹ q̄ de tot z tātis passionib⁹ fabricat⁹ fuerat. et q̄ amare btē virginis aīmā ptransibit. ¶ Itē incōparabilis fuit in pietate cōfessoribus De illis em dr. Eccl. xlviij. Hi sunt viri misericordie quorū pietates nō defecerūt. Sed de ipsa dr ꝙ est mr misericordie. Necmīy. Qui em pomum tenuerit di midia die in manu relīq̄ pte diei odorē seruabit. q̄ntum g̃ ipsam v̄tus pietatis affecit in q̄ nouē mensib⁹ reḡuit. Hac pietate mota. deficiēte vino in nuptijs illud apud filiū ꝓcurabat. ¶ Itē incōpabilis fuit in virginitate virginibus Ille em sunt virgines et infecunde. istius v̄ginitatē fecunditas decorauit. virginitate firmata z inuiolata. qz p⁹ ptū virgo pmānsit. Beata g̃ virgo qz a spū habuit ꝙ malū nō cōmisit z bonū qđ habuit non amisit. ꝓpter hoc in ecclesia militanti laudabiliter est cōuersata ergo dicat. Et sic in syon firmata sum

¶ Secūdo ostēdit q̄ ex celleter hodie in triūphanti ecclesia sit locata. cū subdit. Et ī ciuitate sanctificata simili ter requieui. Triūphās em ecclesia dr ciuitas ꝓpter voluntatū conformitatem. Ciuitas em dr quasi ciuiū vnitas Vñ dñs in Joh. xvij. Pater volo vt ipsi sint vnū in nobis sicut z nos vnum sumus. Hec vnitas in triūphāti ecclesia cōplet. Itē dr sanctificata ꝓpter ipsius puritatē. sanctū em idē est qđ mundū. Vñ Apoc xxj. Nō intrabit in eam aliq̄d coīnq̄natū aut abominatiōez faciens. In hac ciuitate sanctificata btā v̄go hodie reḡuit. Requieuit inquā a magno labore pauptatis. In cuius signū Lu. ij. genuit in diuersorio. z pannis inuoluit. Sed hodie sedit in reḡe opulēta. ysa. xxxij. Itē reḡuit a multo dolore amaritudinis. Vñ Luc. ij. dicit. Dolētes querebamus te. Hz hodie sedet in tabernaculis fiducie. Itē requieuit a clamore desiderij siue affectionis Vñ Act. j. Erāt pseuerātes in oratōe cū maria. Sed hodie cōsecuta est desiderū colluū eternoz. Sed quō requieuit. Silr inq̄t. Nō silr refert ad meritū q̄si dr. Sicut incōpabilis fui in merito

similiter receui incõpabiliter in pmio In domo eñ celesti mansiones multe sunt. & in oib⁹ btã virgo requiẽ qsiuit ꝙ qz ĩmerito excessit. nõ gbi mãsit. ꝙ sup oes ĩhereditate dñi mozari elegit. Hec est hester q̃ ingressa cũcta p ordinẽ hostia. s. mãsionũ vsq; ad assuex. i. regnante puenit. Hodie eñ venieti ad vex salomonẽ posit⁹ ẽ thronus mñ regis circa ipm sup oẽm creaturã. & posuit dyadema regni sup caput ei⁹. ℣ Musãtũ aũt sit ibidẽ in aucte primulegiata ostẽdit eũ dic. Et ĩhierlm ptãs mea. ptãs vsq; ad impetrandũ. Ñ ipse ver⁹ salomõ dic ad ipsaz. Pete mr̃ mea. neq; fas ẽ vt auer. faci. me. Accedam⁹ g̃ eũ fiducia ad reginã miscõic. vt reconcilie mur. ad reginã gr̃e. vt iustificemur. ad reginã gl̃ie. vt beatificemur. Amen.

℣ De eodem festo.

Sermo. CCLVII.

Quasi cedrus exal tata sum ĩ lybano. ℟ Beata vgo qz hodie assumpta ẽ ad statũ patrie. oñdit q̃lis fuerit in statu vie sub cedri ꝓpatõe. Cõpat eñ se cedro ꝓpr̃ ipsius cedri ꝓpietates. Primo qz cedrus sine vmb⁹ ẽ. et btã vgo fuit sine vermie ꝓscie mortalis peccati. etiã sine vme venialis p⁹ ꝓceptuz. Ñ Aug. Cũ de peccatis agit de btã virgine nullã volo fieri prorsus mẽtio nẽ. Scdo qz cedrus lybani fuit matia tẽpli salomonis. & ipsa fuit matia corporis christi. de quo Joh. ij. Soluite tẽplũ. ℣ Tercio qz sp virct. sic & ipsa p vgnitatis mũdiciã et p fidei virorẽ quẽ vnq̃ amisit. Aplis eñ a fide cadentib⁹ ipsa in fide pstitit. & in vgnitate inuiolata pmãsit. ℣ Quarto qz odore suo fugat serpentes. sic btã virgo fugat demones ne noceant hoĩ q̃ntũ volunt. Ñ Job. xxxix. Subito eũ apparuerit aurora. s. oña nra. arbitrant. s. demones vmbrã mortis. Terribilis eñ est demonib⁹ vt castroz acies ordiata Ñ. j. Reg. iiij. Audierũt philistei. i. demones q̃ venisset de⁹ in castra. i. in corpus & alaz vgnis. et h̃ tpe incarnatõis dixerũt ve nobis nõ fuit tãta exultatõ s. angelis q̃ñ dixerũt. gloria in excelsis deo. ab hẽt & nudiusterci⁹. i. tpe legis et pphetaz. ℣ Quinto dz cedrus quia magnas hz radices. sic btã virgo ex q̃bus orta ẽ. abrahã et dauid. sic ostendit Mat. j. ℣ Sexto qz libros a tineis seruat. & ipsa sacrã scripturã seruat ne ab hereticis corrũpat. Ñ cũctas hereses sola interemisti. ℣ Septimo qz odorifera. & beata virgo odore hũilitatis totã resplt ecclesiã. imo vsq; ad celũ ascẽdens attraxit filiũ dei in terrã. Ñ ipa dicit in Cañ. j. Cũ esset rex in accubitu suo nardus mea dedit odorẽ suũ. Expone vt in ꝓcedenti ꝓmone. ℣ Octauo cedr⁹ ẽ sup oes arbores alta siet ipsa est sup oes. & merito. qz supgressa ẽ vniuersas. & ĩ pmio qz exaltata ẽ sup choros angelor. ℣ Nono pes crucis ô erat fuit. & btã virgo sp fixa & firma pedi crucis in passione filij astitit. Unde Jo. xix. Stabat iuxta crucẽ maria mater ei⁹. Ñ v. Materies tẽpli. sine vme. virens. fugat hydros. Radix magna. libros seruãs. odor. alta crucis pes.

℣ De eodem festo.

Sermo. CCLVIII.

Intrauit iesus in quoddã castellum & c. Lu. x.

℟ Juxta litere supficiẽ hoc euangeliũ conuenit marthe & marie magdalene. sed iuxta occulte intelligẽtie significationẽ conuenit marie vgini. Et qz oĩs laus in fine canit. ideo hoc euãgeliũ in fine eius legit. vt ostendat q̃ laudabilẽ statũ habuit a tpe sue natiuitatis. vsq; ad dic assumptiõis. Tãgunt aũt septem in hoc euãgelio suũ laudabilẽ statũ exprimentia. Primuz est dei añ incarnationẽ in ipsa p gratiã habitatio. Scõm est dei ab ipsa in incarnatione in ventrẽ susceptio. Tercium est

euangelij cōseruatio. Quartū est circa curā filij ⁊ aliox diligēs amministratio Quintū est de passione filij sui multa turbatio. Sextū est post resurrectionez filij ingis ꝓtemplatio. Septimū est de oī statu optime partis ⁊ inamissibilis electio. Primū scz dei añ incarnatio nē in ipsa p gram habitatio notat. cū dr. Intrauit ihesus in quoddā castelluz Castz dr quasi castū. eo q olim talib⁹ locis mulieres nō intererāt. Vñ in castelli nosse beate virginis castitas designat. ⁊ apponit quoddaz. vt ostendat beata virgo in sua castitate singularis Tanta enim ipsius fuit puritas vt sub deo maior cogitari nō possit. sicut dicit Anshelmus. Vñ dicit bern. Que puritas vel etiā angelica illi puritati audeat cōpari. p quo ⁊ merito virgo virginū dicit. Quod singulare castellū intrauit ihesus quādo ipsam in vtero matris scz anne p gram sanctificando inhabitauit. De hac inhabitatione dicit in Joh. xiij. Veniemus et māsionem apud eū faciem⁹. Que ẏba licz cuilibet fideli cōueniāt. maxīe tñ beate virgini vt dicatur pluraliter. veniemus. q ipa etiā añ incarnationē fuit totius trinitatis nobile triclinū. In signū h⁹ in annūciatiōe angeli. pr̄ dedit ei potētiā ne timeret. Lu. j. Ne timeas maria. Filius sapientiā. vt prudēter angelo rñderet cū dicit. Quō fiet istud. Spūssanct⁹ dedit benuolentiā vt se ancillā ⁊ credulā exhiberet. cū dixit. Ecce ancilla dñi. fiat r̄. B Secōm scz dei in incarnatione in ventrē ab ipsa susceptio notat ibi. Et mulier q̄dam mar. nomine. etc. il. in do. suā. Mulier dr virgo beata ꝓpter sctū sicut ibi. Mulier ecce fili⁹ tuus. Sed quedam dicit ꝓpter singulare priuilegiū. concepit eñ sine pudore portauit sine labore sed genuit sine dolore. q̄d q nulli alteri datū est mulieribus ideo ipsa bñdicta in mulieribus ab angelo dr Lu. j. Hec mulier singlaris excepit illū in domū suā. i. in vterum. De quo Lu. xj. Beatus venter qui te portauit. Excepit inquā in domū suā illuz qui eā creauit. Unde in hodierna epistola dicit. Qui creauit me requeuit in tabernaculo meo. O quāta dignitas fuit ex hoc beate virginis. q quem totus nō capit orbis in sua se clausit viscera factus homo. Itē excepit illū qui creatā sanctificauit. Vñ ps. Sanctificauit tabernaculū suum altissimus. O q̄ sublimis fuit huius virginis consecratio. quam altissimus pōtifex q̄ est sanctus sctōz dedicauit. De quo j. Pe. ij. Non est sanctus vt est dominus. Item excepit illum qui sanctificatā hodie glorificauit. Unde ps. Surge domine in requiem tuā tu et arca sanctificatōis tue Hec est arca veri noe que post diluuiū p̄sentis vite eleuata est sup montes armenie id est super angelos celestis patrie. C Tercium scz euangelij conseruatio notat ibi. Que etiam sedens secus pedes dñi audiebat verbuz illi⁹. Vere audiebat in arca cordis conseruando. Unde Lu. ij. Maria cōseruabat oīa verba hec ꝓferens in corde suo. Oīa eñ verba et facta dñi diligēter in arca cordis reposuit. et postea scriptores. id est euangelistas docuit. Nam mathe⁹ qui prim⁹ scripsit euangeliū multa ab ea didicit. C Quartū scz circa curaz filij diligēs amministratio notat. cū dr. Martha aūt satagebat circa frequēs ministeriū. glosa. ministrās necessaria mortali carni q̄ indutus erat filius dei Ipsa eñ fuit martha que actuam vitam designat. q oīa pietatis opa que solent aliis pauperib⁹ exhiberi. ipsa filio suo pauperi exhibuit. Ipsa eñ recepit eū in vtero suo quasi hospitem in domo. nuduz vestiuit. s. carne. et post pannis muoluit eum. esurientem ⁊ sitientē lacte suo potauit. ⁊ pauit. infirmū etiā er infantia nō solum visitauit. sed etiā fouendo. gestando. frequētauit. crucifixo. q. in carcere posito affuit. quādo iuxta crucem stetit C Quintum scz de passione filij sui multa turbatio notatur ibi. turbaris erga plurima. Vere

turbabaꝫ erga plurima. ¶Plurima enĩz fuerũt filij sui tormẽta. ⁊ ipsa turbabatur erga singula. Si ẽm turbabaꝫ de ipsius modica in triduo absentia. dolentes mꝫt querebam⁹ te. O ꝙntũ tũc turbabaꝫ de multis supplicijs sibi illatis in ei⁹ pñtia. Bern. O maria benignissima cum ante oculos tuos cerneres ꝓlẽ tuã nobilẽ pati tam ignobilia piã tam impia. mansuetã ⁊ innocentẽ tã dura. ꝯs possit cogitare vel lingua exprimere ꝯ maxim⁹ fuit dolor tuus. ꝯ amarissimi tui cordis gemit⁹. ꝙñ tuxta iusti symeonis vaticiniũ. passionis filij tui acutissimus gladius viscera tua penetrauit. mors eius amarissima tuã ipsius animã trãsuerberauit. ¶Sextũ. s. post resurrectionẽ christi iugis ꝓtẽplatio notaꝫ cũ dicit. ¶Porro vnũ est necessariũ. glosa. deo iugiter inherere. qꝛ q̃ adheret deo vnus spus efficit cũ eo. orãs iugiter. vt sicut tã vnitus est deo p gratiã. tandẽ vniaꝫ p gloriã dicẽs illi ps. Vnã petij a dño hãc requiram vt inhabitẽ in domo dñi. Quantũ credim⁹ carissimi ipsaz in dilecti filij sui post ascẽsionẽ absentia. p ipsius suspiraſſe pſentia. In signũ hui⁹ dꝛ in Act. Erãt oẽs pseuerãtes in orõne cũ maria. Adiunxit ẽm ad mariã. qꝛ nõ dubiũ q̃n ipsa in orõne fuerit potior ⁊ in ꝓtẽplatiõe feruẽtior. ℳ ¶Septimũ. s. de oĩ statu optime ptis ⁊ iamissibilis electio notaꝫ ibi. Optimã ptẽ elegit sibi maria q̃ nõ auferet. Triplex est cm̃ status. vicz cõiugatoꝝ. ꝓtinentiũ. ⁊ virginum. ⁊ de quolibet ipsorũ elegit optimũ. Nã de statu v̄ginali elegit integritatẽ. ⁊ reliq̃t sterilitatẽ. De viduali statu elegit scitatẽ ⁊ reliq̃t corruptionẽ. De statu ꝓiugali elegit fecunditatez. et reliq̃t ptus doloꝛẽ. Vel optimã ptẽ. qꝛ bona est fecũditas cõiugalis. ⁊ melior castitas virginalis. prorsus optima ẽ virginea fecũditas. marie primulegiũ est. non auferet ab ea. Vel optimã ptẽ elegit ꝙtum ad statũ ꝓtẽplatiuũ. qꝛ illi magis intentauit. Bonus q̃dẽ status actiue ⁊ melioꝛ contemplatiue. Actiuus ẽm hic deficit. contẽplatiuus vo post hanc vitaz ꝑficit. qꝛ hic est in enigmate. ibi facie ad faciem. Ad quam nos ꝓducat.

¶De eodem festo.

Sermo. CCLIX.

Optimam partez elegit sibi maria que non auferet ab ea. Luc. x. ℳ In his verbis beate virginis discretio innuit. qꝛ circa illud qd amittere non potuit tanꝯ circa optimã ptẽ negociari elegit. Vñ notandũ tres ptes in hac vita hominꝫ necessarias. scz res. corp⁹. ⁊ anima. Et dico ptes necessarias. qꝛ si vna abesset pñs vita deficeret. ¶Prima ps. s. res bona. qꝛ a bono deo creata. Vñ in Ben. j. Vidit de⁹ cuncta q̃ fecerat et erãt valde bona. Secũda. scz corpus melioꝛ. qꝛ nõ cũ alijs reb⁹ ẽ factũ. ⁊ ꝑticulariter cũ deliberatiõe tanꝯ digni⁹ ẽ formatũ. Tercia. s. aĩa ẽ optima qꝛ ad imaginẽ ⁊ similitudinẽ dei ẽ creata. ¶Primã ptẽ. s. res mutuauit nobis mõs. Secũdam. s. corp⁹ mutuauit nobis hum⁹. Terciã. s. aĩam mutuauit nobis de⁹. et ideo hec tanꝯ optima magis ẽ eligenda. Sed heu ipsa tanꝯ viliora pleriscꝫ reiciũt magis circa alias negociando. Nã circa primã negociari elegit auar⁹. circa secũdam epicur⁹. circa terciã vo deuot⁹. ℱ ¶Auar⁹ ẽm reiecta corpis ⁊ aĩe ꝑcuratiõe soli ꝑti quã elegit. s. reb⁹ ḡs a mũdo mutuauit ihesus ipsas augmẽtãdo. Vñ mutat regna. patiũt naufragia. sp sollicitus suspirat. corp⁹ laboꝛe cruciat. ⁊ tñ corpi subtrahit oportuna. qꝛ ꝑm poctã q̃rit. s. opes ⁊ iniquitis miser abstinet ⁊ timet vti. Itẽ de aĩa nil curat. qꝛ vno denario eã vẽdit. s. peccãdo. vl aliõ petñ ꝓmittẽdo. Sz frustra cruciaꝝ auare. qꝛ cũ intrier⁹ ñ sumes oĩa. imo nulla. hec ei⁹ ps auferet a mõo q̃ eã mutuauit. Bern. Mõs sexo rabilẽ tanitoꝛẽ cõstituit. vt nil hõ ꝑter pctã secũ portaret. Exẽplũ o trib⁹ amiq̃

in barlaã. ℞ Epicuri vo de alijs pnbus nõ curãtes corpi sup oĩa intendũt dicentes. Comedamus ⁊ bibam⁹. cras em moriemur. Vñ nullũ incõmodũ in corpe sustinere volũt. Sed ps corpis q̃tũcũq̃ floꝛida a terra q̃ mutuauit auferet. qꝛ cinis est ⁊ in cinerem reuertet. Nihil em in mũdo tam abominabile ⁊ tediosum sicut ꝺadauer hois. In aquis nõ pijcit ne inficiant. in aere nõ suspendit ne corrũpatur. ℈ sicut venenũ pessimũ in fouea pijcat. ⁊ humo ne videat amplius coopit. Ecce corpis gꝛa ãsi flos feni p mortẽ subito euanescit. Attende g̃ epicure q̃ moꝛs q̃ corp⁹ ãnihilat est claua sũmi impatoꝛis. que currens p totũ mundũ. nulli parcit. ⁊ ẽ malleus illius q̃ celum terrãq̃ fabꝛicauit. cui nemo resistere põt. ⁊ minus curabis de voluptate corpis. qꝛ facile cõtẽnit oĩa q̃ semp se cogitat moꝛiturum. Unde cũ cuiusdã diuitis filius intrasset clausũ ⁊ pater suus illud euertere minaret nisi exiret. ille iuuenis patri rñdit. Si vellet eũ secuꝝ facere de q̃dã cõsuetudine terre sue. q̃ scz iuuenes non ita moꝛerent. sicut senes. tũc exiret. De quo vbo pr̃nõ solũ q̃euit ℈ seip̃m religioni reddidit. ℞ Terciam aũt ptem eligũt deuoti. s. sollicite de aĩa. ⁊ illa est optima qꝛ nõ auferet. Hec est ps quã marie diligit deus. s. aĩam. Nec mirũ. Oñe em aĩal diligit simile sibi. ⁊ aĩa hois est ad silitudinẽ dei. p quo dicẽ sibi delicias esse cũ filijs hoim. Non em ℔ q̃tũ ad corpus dicit. in quo nõ possũ deliciari qꝛ turpius ⁊ fetidius est oĩ creatura. qõ sputũ ⁊ vmes ebullit ⁊ fimũ fetidũ. ℈ dicit de aĩa. ex ẽplo mulieris que cũ speculũ inspicit nõ in vitro ℈ in imagine sua quã videt in vitro delectat. sic deus in aĩa. qꝛ relucet in ea imago trinitatis delectat. Delectat etiã in aĩa ds tãq̃ mercatoꝛ in mercato qõ reb⁹ p̃ciosis ꝙauit. nõ em vt ait petrus auro et argẽto ℈ pcioso sanguĩe redemit.. Vñ q̃ fraudẽ facit mercenario. ⁊ q̃ effundit sanguinẽ frẽs sũt. Judei effuderũt sanguinẽ xp̃i. Xp̃s aũt nr̃ est mercenarius req̃rens cuiusq̃ aĩam tanq̃ mercedẽ passionis sue. ℈ q̃ aĩam tanq̃ mercedẽ suã sibi subtrahit silis est illis in culpa q̃ xp̃m occiderũt. Q hõ si hẽs sanguinẽ xp̃i. nõne mũdissime obseruaret. q̃re g̃ aĩam tuã quã xp̃s plus dilexit q̃ sanguinẽ suũ qꝛ illũ fudit vt illam emeret. mũde nõ obseruas. Cõsidera q̃ q̃ tibi rẽ quã care emisses auferret plus te offenderet q̃ si p̃ciũ qõ ꝙ ea dedisses auferret. Plus g̃ deũ offendis. si ei aĩam quã care emit subtrahis. q̃ iudeus qui sanguinẽ fudit cũ quo aĩam emit. Hãc ptem q̃ oĩm nobilissima ⁊ optima est elegit sibi maria. Non em mutuatũ a mundo habuit. s. res qꝛ pauprima fuit adeo vt etiã domũ in q̃ pareret nõ hẽret Corpus etiaz delicijs nõ fouit ⁊ voluptatibus. in cuius signũ pꝛima votum virginitatis emisit. Sed terciũ. s. aĩam quã a deo mutuauit elegit. scz negociari circa illã. ⁊ repletã vtutib⁹ ad laudez dñi incitauit dicens. Magnificat aĩa mea dñm.

℞ De eodem festo.

Sermo. CCLX.

Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circũdata varietate. ℞ Cõmendatur hic beata vgo pꝛincipaliter a trib⁹ ꝙmo a ẽminenti dignitate ibi. Astitit regina a dextris t. Scõo a gl̃iosa sui corpis assũptione ibi. cũ dicit. in vestitu deaurato. Tercio ab oĩm sanctoꝝ veneranda societate ibi. Circũdata varietate. ꝙeeminens dignitas oñdit ibi ex tribus. s. ex cõtẽplationis felicitate ibi. Astitit. Item ex dig̃tatis auctate. ibi. regina. Item ex beatitudinis imensitate. ibi. a dextris. In eo g̃ q̃ hodie astitit ꝑpendit ex ꝺtẽplatiõe felicitas. Sũma em btitudo sanctoꝝ est ex ꝙspectu deitatis. In cuius figura Re. dr. Beati viri tui ⁊ beati fui tui ⁊c. Hec est em vita eterna vt cognoscant te deũ Jo. Sz

pensandum q̄ beata virgo astitit filio. ¶Primo nascenti iam nato. s. curā gerēs eius necessitatis Luc. ij. ¶Pannis inuoluit eū. Itē q̄n natū p̄sentauit templo obtulit. Item cū eo in egyptū fugit. ⁊ in nazareth cū oī diligētia enutriuit. Itē astitit morienti. s. ptem ferens sue passionis. Jo. xix. ¶Stabāt iux crucem Lu. ij. Tuā ipsius aiam ptransibit gladius. glo. i. dolor dñce passiōis. Tercio astitit regnanti pticeps sue ꝓsolationis ¶Assistit aūt in gaudijs sicut p̄ius particeps fuit doloris. ¶Hoc signatū ē in bersabee. q̄ primo multū angustiata est p salomone filio eius añ q̄ nitroniz̄aret. ⁊ post ad dexterā illius ꝓsedit i throno ¶Astitit aūt regina. vbi notat sue dignitatis auctas. ¶Hec est hester quā rex celestis adamauit sup oēs mulieres. ⁊ posuit hodie diadema regni super caput eius. ¶Astitit g̃ hec regina a dextris. in quo notat ei⁹ btitudis imensitas. ¶Hic em̄ filius dr̄ sedere ad dextrā p̄ris. q̄ ē in potioribus bonis. sic mr̄ a dextris filij dr̄ astare. q̄ est in potioribus bonis eius. vt ei nullus in gl̄ia adequet. ¶Unde in Re. ¶Positus est thronus mr̄i salomonis ad dextram eius. ℟ ¶Astitit aūt in vestitu deaurato. ¶Hic cōmendat a gl̄iosa sui corpis assūptione. Corpus em̄ dr̄ vestimentū. q̄ aiam tegit sic corpus vestimentū. ¶Hoc vestimentū p̄natura fuit terreū. in assūptione deauratū. i. gl̄ificatū. ¶Hoc vestimentū nō dicit aureū. ꝑ deauratū. q̄ vt dicit glo. q̄d aureū est totū aureū est. q̄d vo deauratū ē aux hz ⁊ aliud. corpus em̄ vginis ppē gl̄ificationē nō pdidit. q̄d habuit p naturā. ℣ ¶Astitit aūt circūdata varietate. vbi cōmendat a venerāda oīm sāctox societate. Etem̄. Apli adhuc mortales ꝓuenerūt ad corpus mortuū. De hꝭ testis dyonisius. q̄ dicit se interfuisse. scribens timotheo. Dixit ettaz hildfonsus. ¶Plures autumāt q̄ hec sacra vgic de suo corpore migrante. ipsa hora sibi affuerūt apli de diuersis ptibus mōdi congregati. Cū q̄li aūt varietate sctox sit assūpta in celū habes in seq̄nti p̄mone.

De eodem festo.

Sermo. CCLXI.

Ignū magnū ap

paruit in celo. mulier amicta sole. ⁊ luna sub pedibus eius. Apoc. xij.

Dum sacrū mysterū cerneret iohānes inter cetera vidit ad laudē beate virgis. q̄ sibi fuerat cōmendata. q̄d in p̄missis vbis tactū est. In quibus verbis duo facit. ¶Primo cōmendat signū apparēs. cū dic. Signū magnū apparuit Deinde ꝓsequit apparentis significationē. cū dicit. in celo mulier amicta sole ⁊c. Signi cōmendatio fit in duob⁹ A denotatione. q̄ signum a q̄titate. q̄ magnū. ¶Non īmerito aūt dr̄ signū q̄d videt. nec īmerito magnū designat cū illius magnitudinē q̄ ne p̄ma sic̄ visa est nec hr̄e sequentē. ⁊ ipsius mirabilem assūptionē. cū dicit. ¶Mulier in celo amicta sole ⁊ luna sub pedibus eius ¶Mulier aūt dr̄ beata virgo nō a corruptione ꝑ a sexu. sicut ibi. ¶Mulier ecce est ius tuus. Quā beatā mulierem oīdit hodie esse a triplici re honoratā. a celo. a sole. ⁊ a luna. ¶Nā in celo apparuit. sole amicta fuit. ⁊ luna sub pedibus eius extitit. Et hec tria sūt signū magnū. Significant em̄ tria magna in beate virginis assūptione expleta. ¶Primo em̄ innuit ad quē locū beata vgo sit assūpta cū dic. in celo apparuit. In secūdo ostēditur q̄ gloriosa veste in assumptione fuerit decorata. cum dicit. Amicta sole. In tercio exprimit in quam excellenti mansione hodie sit locata. cū dicit. ⁊ luna sub pedibus eius. ℣ ¶Ostendēs g̃ locuz ad quē est assumpta dicit. Apparuit mlier in celo. nō in paradiso. vt helyas ⁊ enoch. Vñ cantat ecclesia. Assumpta est maria in celū. Et bñ dr̄ assūpta. nemo em̄ ꝓpria vtute in celū ascendit. ꝑter xp̄m. ꝑ omēs sunt assumpti. ⁊ b̄ ab angelis. Vñ Luc. xvj. Mortuus est mendicus ⁊ portatus ab angelis. Da

ria aūt nō solum ab angelis assumpta. ꝫ etiā ab ipso filio. Vñ in Cañ. dicitur. Quę est ista q̄ ascendit. innixa sup dilectū suū. Diu cū ꝑter dilectum filiū suū mansērat. cū ipse celos ascendens. matrem suā nouē annis post ascensionem suā in terra reliquerat. Hoc aūt factuz est a sancta ꝓuisione. Voluit cū beata virgo adhuc in corpore ꝓꝑijs viribus meritū iusticie elaborare. licz de grā eo q̄ esset mater dei sup choros angelorū esset honoranda. Voluit ꝛ filius vt mater speciali honorificentia susciperetur q̄n in ipsius ascensione in dñi laudib⁹ fuerāt occupati. Unde post tpe ꝯgruo congregauit oīs electos vt transduce rent honorifice archam in hierl'm. De qua dauid. Surge dñe in requiem tuā tu archa sanctificationis tue. Et nota hic quō vniuersus israel deduceb at archam in iubilo. ꝛ q̄liter dauid ꝑ omnibus ante archam saltabat. Adapta de aliis sermonibus. Sed quali veste in assumptione fuerit decorata ostendit cuz dicit. Amicta sole. Vere salomon in oī gl̄ia sua nō fuit sic vestitus. Hoc aūt vestimentū nō fuit a seculi artifice ꝓtextū ꝫ a deo plasmatū. fuit cū ipius corpus benedictū. Quis cū dubitet nisi sit in corpe assumpta. Spūs cū sanctus qui nō oīnibus equaliter reuelat. hoc beato augustino oranti reuelauit. Unde inter cetera dixit. Non solum carnē quā assumpsit. ꝫ etiam carnē de qua assumpsit credimus assumptā. Vestita g̃ fuit in assumptione vestimento corpis. corporis dico glorificati. quod beatus iohānes in ꝑmissis verbis sub solis comparatione innuit. cū dicit. amicta sole. id est glorificato corpore. quā gloriā ipse dñs in monte thabor oñdit. qñ resplenduit facies eius sicut sol. ꝛ eandem gloriam fidelibus suis ꝓmisit dicens. Fulgebunt iusti sicut sol. Math. xiij. Et q̄ in celo ad quod assumpta est mansiōes multe sunt. in qua ipsa sit locata innuit cū dicit luna sub pedibus eius. Luna dr quasi lux aliena. eo q̄ a sole lucē hēat. ꝑ hoc ergo oñe qđ aliunde lucz designatur. talis est oīs creatura etiā cherubin ꝛ seraphin. non cñ a se lucent ꝫ a deo. Per hoc g̃ q̄ dicit q̄ luna sub pedibus eius sit. innuit ipsam sup oīa. etiam sup choros angelorū sublimatā. ꝛ in suprema mansione cū filio collocatā. Voluit cñ filius vt nullū mediū essz inter ipm ꝛ matrē eius. sed sicut verus salomon a dextris thronū eius posuit.

De eodem festo.

Sermo. CCLXII.

Quis dabit mihi pennas sicut columbe ꝛ volabo ꝛ requiescam. ℣ Verba sunt felicis anime perfectionē beate marie virgis ꝛ hodiernam felicitatem āmirantis. ꝛ imitationē eius desiderantis. āmiratur cñ tria in columba. id est in beata virgine. vicz habitum quo resplenduit. volatum quo ascendit. locū quo quiescit. ℣ Desiderat ergo habitum colūbe quo ornetur. cum dicit. Quis dabit mihi pēnas col. Volatum quo eleuetur cū dicit. ꝛ volabo. Locum quo collocetur. cū dicit. ꝛ requiescam. Siquidem in ornatu beate v̄ginis notatur virtutū imensitas. ps. Omnis gloria filie regis ab intus. In volatu ascendentis agilitas Unde de sanctis dicit Esa. xl. Mutabunt fortitudinem. Et post dicit. Volabunt ꝛ nō deficient. In loco beatitudis felicitas. Unde ps. Transibo in locum tabernaculi āmirabilis vsq̄ ad domuz dei. ℣ Dicitur aūt columba beata virgo ꝓpter figure ꝑsignationem ꝛ ꝓprietatis expressionem. Ꝓesignata enim fuit in columba. Gen. viij. vbi de archa militantis ecclesie extra quā non est salus. primo exiuit corui. i. apostata angelus ꝑ superbiam. q̄ illectus cadaueribus peccatoꝝ nō redijt nec reuertetur Deinde columba. id est ꝓtoplastus ꝑ auaricia tanq̄ colūba seducta nō hīs cor. Osee. vij. Qui redijt ꝑ penitentiā.

ꝫ nihil attulit. qz ñ potuit restituere qđ pdidit. Deinde iter egressa est colūba. i. pthoplasti filia. q̄ q̄dem exijt p origīa lem culpā. ꝫ rediit p sanctificationē plena grā portans ramū olive virentibus folijs. i. grē peccatores cū deo recōcilīantis. ¶ Itē dr̄ colūba qz ꝓprietatē colūbe exp̄ssit. Nam colūba est in nidificando diligēs Cant. viij. In foraminibus petre. In cantu gemens. Esa. xxx. Quasi colūbe gemētes. Insidias p̄cauens. Un Can. v. Oculi tui sicut colūbe sup riuos aquaꝝ. ¶ Nidificatio colūbe respicit beate v̄ginis solicitudinis frequentiā. dū sola soli vacabat. Unde qz angelus nō inuenit eā foris vagantē. ꝫ solitariā. dr̄ in Luc. Ingressus angelus. Sciebat em̄ q̄ talis locus aptior est ꝓtēplationi. Un Osee. ij. Ducam eā in solitudinē & ibi loquar ad cor ei⁹ Un de sanctis predicatoribus dr̄. Esa. lxij. Qui sunt hi q̄ vt nubes volant. scz p p̄dicationē. & q̄si colūbe ad fenestras suas. s. p solitariā vacationē. ¶ Itē tanq̄ columba cauit insidias accipitris qñ cogitabat qualis esset salutatio. Unde & angelo dixit. quō fiet istud qm̄ virum nō cognosco. i. cognoscere nō ꝓpono. q. d. Si vere dei nuncius es indica modum. ¶ Item gemitus cōlumbe respicit maternū ꝓ filio dolorem. De quo Luc ij. Ego & pater tuus dolentes quereba mus te. Pariē aūt respicit dolorē quē ꝓpe crucis habuit. qñ ipsius aiam gladius ptransiuit. ¶ Huius colūbe penne sunt vt dixi virtutes que pēne tuta ꝓphetā sunt niue dealbate quo nihil candidius. deargēntate. quo nihil sonorius. deaurate quo nihil p̄ciosi⁹. Virtutes em̄ dñe nr̄e & pulcre sunt ad speculandū. & sonore ad laudandū. & p̄ciose ad imitandū. His pennis volauit tripliciter. ¶ Primo in matris vtero. Secō in mōdo. Tercio in celo. In primo volatu habuit pennas niueas. fuit q̄dem in ea ingredo originalis in ꝓceptu. ꝫ duz discernit sup eā celestis regis. s. clementia. dealbate sūt in scliuon. scliuon par vl̄ vmbraculū dr̄. In scō habuit argēteas. qñ missus est angelus ad eā & qñ dixit. Ecce ancilla dñi. In tercio aureas. qz posteriora dorsi eius fuerunt in palore auri. De his Cant. vj. Que est ista q̄ ascendit q̄si aurora q̄tū ad statuz sctificationis in vtero. vbi fuit termin⁹ noctis & initiū diei. pulcra vt lūa q̄tuz ad statū ꝓcessus in mūdo. electa vt sol q̄tū ad statū assūptionis in celū. tūc em̄ fuit amicta sole. i. glificato corpe. ¶ Primus volatus fuit in candore innocētie Secūs in plenitudīe grē. Tercius in altitudine glie. Et ibi reqescit sup mōtes armenie. Armenia montis vellicatio dr̄. Adapta de alijs ſmonibus.

¶ In ſmone imediate p̄cedente autor huius libri dicit beatam virginem ꝓceptā esse in originali peccato. Sz hodie oppositum p̄dicat in ecclesia dei.

De eodem festo.

Sermo. CCLXIII.

Que est ista q̄ ascēdit de deser. deli. af. innix. super di. su. ¶ Secōm beatū Bern. Verba sunt angelorꝫ assūptionē beate virginis āmirantiū. Miranē vero primo ipsius dignitatē. cū dicūt Que est ista. Glosa. q̄ digna. Secūdo sanctitatem ibi. que ascendit. Tercio felicitatem. ibi delicijs affluens. Quarto honorē. ibi. innixa sup di. su. ¶ Dignitatē āmirātes ꝓponūt angeli questionē ꝫ āmiratiōis Que est ista. Huic questioni rñdere nō sufficit lingua hūana. ꝫ nec angelica. ꝫ respondeat diuina in ꝑsona eius. Ego ex ore altissimi ꝓdij. primogenita ante oēm creaturā nō tpe ꝫ dignitate. Dignitate em̄ multiplici p̄eminet oīi creature. Ipsa em̄ est vt ait aug. mater dei. regina celi. dña mundi porta paradisi.

Mater dei quia genuit ipsum Luc. s. Nō em̄ ex te nascet sanctū. vocabit filius dei. Hinc q̄ q̄ sup ipm̄ hz gđ āmodo materne auctoritatis impiū nulli alij

quenit creatura. Aug⁹. Hoc singulariē illa femina habuit vt videret sibi nascēdi hūilitate subditū. quē nō solū humana veneratā angelica venerat creatura t adorat altissimū. Regina vo celi est qz de inferni spoliis repauit ruinā angeloz t iplcuit celū. Ber. Per te celū impletū est. infernus spoliatus. A principio creationis celi regē habuerūt. regināondū hēbant. ꝙ hodie regina saba ingressa est hierlm cū magno comitatu Re. xuij. Dña vo mūdi est qz repauit mundū. Vñ aug. Que singkari tuo mōo succurristi pdito. Jō t dña interpatā. Porta vo paradisi est qz p ipsam solam patz aditus paradisi. Vñ añ ei⁹ ortū nullus intrauit paradisum. Paradisi eñ porta p cuā cūctis clausa ē. ꝙ ipsa facta ē regis alti ianua. Si g̃ intrare volum⁹ pulsem⁹ instanter ad hanc ianuā manu deuotiōis cōpacta g̃si ex q̃nq̃ digitis. s. in eā sperādo. amādo. laudādo. orando. imitando. Sic pulsanti apiet. iō nō intrāt pagani. iudei hereticī. qz ad hāc ianuā nō pulsant. Clauis huj⁹ ianue ē ipsius mſa q̃ mox vt pulsat apit. qz misericordie viscera nulli claudit hoīz. vñ t mr mīe dr. K Scdo eius miranē scītatē cū dicūt. q̃ ascendit de deserto. Desertū eñ mundū istū vocant. Quid eñ desertū nisi locus aridus incultus. horridus. inhabitabilis. teste moyse q̃ diu habitauerat in deserto. Inuenit inquit eū in tra deserta in loco horroris t va. so. Sic mōs iste est locus aridus. qz nō pōt sedare sitim se diligentiū. qz ſm aug. aſa solius dei capax est. Vñ nil qō minus est ipsam replere pōt. Incultus est. ppt paucitatē vtutū. pō. Declinauerūt simul inutiles facti sunt. Horridus ppt mltitudinē bestiax. i. vicioz. Odiosus est. Maledictū t mendaciū t furtuz t adulteriū inundauerūt. Inhabitabilis qz in eo nō est manendū ꝙ trāseundum Hebre. xj. Confitētes qz pegrini sunt. In hō deserto multi sibi pfituūt paradisū pcurātes sibi delicias t voluptates. Tales sūt de nūero illoz q̃ citra iordanē se possessionē accepisse pfitent nihil vltra q̃rentes. t iō nō ascendūt aſe eoz de deserto in celū. qz de deserto fecerunt sibi celū. Sz btā vgo mundū p deserto habuit. iō nolebat in eo manere. ꝙ quotidie pēnis vtutū cōscendebat de deserto in celū. Duplex eñ vita. s. actiua t ptēplatiua sc̄ ḡsi due colūbe nre. de q̃ cantamus. Vidi speciosam sic colūbā ascēdentē. Jō hodie legit euāgeliū de martha t maria. De sunt due puelle comitantes hester ad assuex intrantē. quarū marta. i. actiua corpus sustentat. altera maria. s. ptēplatiua vestimenta eleuat.

L Tercio miranē eius felicitatē ibi delicijs affluēs. Affluebat eñ delicijs gre dū adhuc erat in deserto. qz erat ortus deliciax. paradisus malorū punicoz. ortus pfit⁹ regina manu t cultu. in quo assueri regis ꝓuiuiū celebratū ē. M Quarto t vltimo miranē ei⁹ honorē quē hodie pfecuta est. Ascēdit ei⁹ innixa sup dilectū suū. s. filiū. Unde bern Quis cogitare sufficiat q̃gliose mundi dña hodie pcesserit. q̃to deuotiōis affectu tota in ei⁹ occursū pdierat celestiuz legionū multitudo. q̃ placido vultu. q̃ serena facie. q̃ letis aplexibus suscepta a filio. t sup oēz exaltata creaturā. Et hiero. Ipse p se saluator festinus t let⁹ tot⁹ occurrit. t eā secū in solio collocauit. Et qz ē nra aduocata. rogem⁹ ipsā vt apud filium p nobis intercedat.

De eodem festo.

Sermo. CCLXIIII.

Que est ista que ascendit de deserto delicijs affluens. innixa sup dilectū suū. Cant. viij. H Angeloz questio est. tria circa assumptionē virginis āmirantiū. Primo admiranē dignitatem ascendentis. cū dicūt. Que est ista q̃ ascendit. glosa. q̃digna Scdo plenitudinē venientis ibi. delicijs affluens. Tercio nouū modū ascēsiōis cū dr. innixa sup dilectū suum. Dignitas ascendētis in tribus est āmirabilis

fez in ꝟginali fecūditate.in filij de pturitione.in hodierna exaltatione. ¶ Prima ḡ dignitas fuit ꝟginalis fecunditas.,pter quā dr̄ bñdicta in mlierib⁹. Multe cñ filie congregauerūt diuitias.q̄dam ꝟginitatis vt ꝟgines.q̄dam fecūditatis vt mres.hec aūt supgressa ē vniuersas qz t fecunditatem habuit t ꝟginalem pudicitiā non amisit. Vñ de ipsa dr̄ in Cant.vij. Venter tuus sicē acerruus tritici.,pter fecūditatē.vallatus lilijs ,pter multiplicē ꝟginitatē.fuit cñ virgo mente.fuit ꝟgo corpe.t ꝟgo ꝓfessione. De hac dignitate dicit Bern̄. Marie priuilegiū est nō dabitē alteri. ¶ Scōa dignitas est in filij dei enixione. Magnū cñ est ꝟginitatē cū fecunditate hre ꝫ maius deū parere. Ber. Magnū est angelo vt sit minister dei.maius maria merit vt esset materē dei. Vnō ipsa dicit Ex ꝫ beatā me dicēt oēs generatiōes ¶ Tercia dignitas ipsi⁹ fuit in hodierna ipsius exaltatiōe. Ipse em̄ verus salomon in occursum matris festinus de throno suo exiliens prexit.t eā ad suaz dextrā collocauit. Hanc triplicē dignitatē angeli āmirantes dicebant. Que est ista q̄ ascēdit de deserto. ¶ Sz plenitudinē āmirant̄ venientis .cum dr̄ Delicijs affluens. Triplicē em̄ plenitudinē legimus fuisse in maria. ¶ Prima fuit grē q̄ spūssanctus eius repleuit mētem. Vñ Luc.j. Aue gratia plena. Vñ exponens Iero.dicit. Vere plena.qz ceteris p ptes grā dar̄.in mariā se totā infudit grē plenitudo. Ista plenitudo fecit eā affluere delicijs vtutū. ¶ Scōa plenitudo fuit deitatis.q̄ eius vtez inhabitauit. De hac plenitudie. ad Col. j.q̄ ois plenitudo habitauit in xp̄o corporaliter.s.p ynionem.ex quo sequit̄ q̄ fuit in vtero ꝟginis p susceptionē.t iō fecit eā affluere delicijs spūalū carismatū. Bern̄. Intuere q̄to honore voluerit eā deus honorari.qz totī bem plenitudinē effudit in mariaz. vnde si q̄d i nobis salutis.si q̄d spei.si q̄d grē. totū nouerimus redundare ab illa q̄ delicijs affluebat.ortus plane deliciaz quē diuinus ille auster pflauit.vt fluerēt aromatha.s.carisma gratiarum. ¶ Tercia plenitudo fuit glorie in quam ipsa hodie intrauit.que ipsam facit affluere delicijs celestium gaudioz. De his delicijs Bern̄. Qui replet in bonis desiderium aie. erit em̄ rōm plenitudo lucis. volūtati multitudo pacis .memorie cōtinuatio eternitatis. Istis delicijs affluit beata ꝟgo gaudens de lucis plenitudine. de pacis multitudine.de eternitatis ꝟtinuatiōe. ¶ Tercio āmirant̄ nouū modū ascensiōis.cū dicūt.innixa sup di.t hoc q̄tum ad modū q̄tuz ad locum. Non imerito aūt modum āmirant̄.viderūt em̄ xp̄m ascendere in virtute ꝓpria.sm q̄ scriptum ē. Exaltare dñe in virtute tua. Vnde āmirantes in Esa.lxij. dixerūt. Iste formosus gradiens in multitudine ꝟtutis sue. Viderūt etiam alios sanctos ascendere quasi tractos virtute diuina.sm q̄ scriptū est in Osee.xj. Trahā te in vinculis charitatis. Hec aūt ꝟgo nec ꝓpria virtute ascēdit.cū nō esset deus nec tracta ꝟtute diuina sicut alij sancti.cū esset oībus superioz.ꝫ ascendit innixa sup dilectum suū. Miranē etiaz ascensionē q̄tum ad locū. Transcendit em̄ oēs choros angeloz.t ad dexterā filij ē locata. Ber. Nec etiā in celis est locus dignioz regali solio in quo filius matrem hodie sublimauit.

¶ De eodem festo.

Sermo. CCLXV.

Quid t ois israel deducebant archam in ubilo.ij Re.vj. ¶ In hac deductione tria sunt notanda.vicz q̄d deduxerūt.qz archā.Qui deduxerūt.qz dauid t ois isrl. Quālr deduxerūt.qz cū gaudio. In primo.s.in archa quā deduxerūt btā ꝟgo designat. In dauid t filijs israel q̄ deduxerūt obsequentiū pluralitas in assumptione innuit. Sz in gaudio deductois

gaudiū assūptiōis exprimit. Bñ aūt p archā btā vgo desigt, ppt triaq; ornebat olim arca. f. māna. p qō dr sapia. vga, p quā disciplina. tabule pq̄s scia. Primū significat xp̄m regē. Scōz ꝫcat xp̄m pastorē. Tercū xp̄m p̄dicatorē. vñ qr xp̄s hñtez tria p̄dicta ornuit in se tanq̄ archa ad honorē virginis cantat ecclesia Ventris sub archa clausus est. R/ Secūdo in dauid r in filijs israel q̄ deduxerūt archam obsequiū xp̄i r sanctorū in beate virginis assumptione designatur. Dauid em̄ q̄ interp̄tat manu fortis r vultu desiderabilis. xp̄m designat. q̄ vere fuit manu fortis in passione. qñ iuxta apl̄m debellauit aereas potestates. qr vere tunc fuit dñs fortis. dñs potēs in plio. Item est modo sanctis in pria ꝯstitutis vultu desiderabilis. qr sicut dicit Petrus. Ipse est in quē r angeli ⁊ delectant̄ ꝓspicere. In iudicio autem erit vtrūq; r manu fortis reprobis. r vultu desiderabilis bonis. Hic dauid in arce id est in matris deductione ꝓpinquiorē oībus fuit vt possit beata vgo illud ps̄. dicere. Tenuisti manū dexteram meam r in volūtate tua deduxisti me. qr sicut voluit ita deduxit. qr in nullo sua impedit̄ voluntas. r cū gl̄ia suscepisti me de quo Ber. Hodie maria a filio suo sapitur. cū quanta gloria. cū quāto putas honore. Et post dicit. Nec in celis locus dignior regali solio in quo filius matrem hodie collocauit. Nec solum dauid. id est xp̄us. ꝫ etiam oēs israel. id est vniuersitas sanctorū que in celis videt deum. deduxerūt archam. Unde hildefonsus. Non fuit angelus. nō archangelus. nō potestas. nec virtus. sed nec ꝓceps siue dñs. nullus thronū diuini q̄ nō matri dñi festinarent occurrere Unde dicit in Re. vj. q̄ fuerūt cum dauid in deductione arce septem chorī. scz angelorū. patriarcharum. ꝓphetarum. apostolorū. martyrum. confessorū. virginum. quorū ꝓcessionem in deductiōe arce hodie mater ecclia sua ꝓcessione repr̄sentat. quia in illa ꝓcessio. possibile ē q̄ fuit ad modū nostre p̄cessionis. Angeli p̄cedebant quasi aquā portātes benedictam. r hoc. tum quia est officium p̄cedentis. r ipsi p̄cesserūt animas sanctorū in celo. tum quia aqua benedicta vi sua reprimit potestatem dyaboli. sic dicit Grego. r ipsi sunt q̄ reprimūt demones ne hominibus noceāt. Patriarche ꝓpter fidem portant crucem. Et em̄ crux signum fidei nostre. Unde crucem extollere est fidem in publico manifestare. De fide patriarcharum satis habet Hebre. xj. Prophete ꝓpter donum intelligentie portant cereos. sunt em̄ ceroferarij. Per lumen em̄ significatur intelligentia vtriusq; testamenti. Apostoli quos dñs binos r binos misit. ratione mutue charitatis. tenent p̄cessionem. Unde de ipsis cantat ecclia Vidi cōiunctos viros. Martyres ratione fortitudinis sue portant vexillum Fortes em̄ in exercitibus solent portare vexillū. r martyres portant vestigia xp̄i. Ñ vnus ipsorū dicit. Stigmata ie su in corpe meo porto. Confessores rone sue misericordie que est orare ꝓ peccatoribus portant thuribula. thus vō est oro. ignis thus accendēs est feruor oronis. quē habet ꝓ peroribus orādo Ñ Apo. v. Hñtes cytharas r phialas aureas plenas odoramentis. que sunt orationes sanctorū. Virgines ratione sue puritatis sunt cantatrices incipiūt em̄ cantus. Apoc. v. Cantabant canticum nouū quod nemo poterat dicere nisi illa centum quadragintaq̄tuor milia. hi sunt qui cū mulieribus r̄c. S/ Tercio ostendit qualiter deduxerūt. qr omnes cum iubilo quod est gaudiū inexpressibile. Unde Anshelmus. Cum filius matrē assumeret cuiusmodi p̄cor apparatu? intēdebat tota curia angelorū. ḡbusue vocibus salutis resonabāt nūerosa tabernacula antiquorū patrū. Et. j. O dies tāti occursus gl̄iosa. r felix dies tā p̄clare exultatōis. Ad quā.

In festo scti Barthol omei.

Ebtis ciues sctõꝝ ꝛ domestici. Require in festo sãcti Jacobi.

De sancto Bartholomeo. Sermo. CCLXVI.

Hoc ẽ pceptũ meũ vt diligatis inuicẽ sicẽ dilexi vos Jn his vbis dñs sicut apl̃os ita nos hortaꝛ ad ꝓximi dilectionẽ ex triplici debito. vicz ex debito pceptí. nature. ꝛ exempli. Debitũ pceptí innuit. cũ dicit. Hoc est pceptũ. Debitum nature. cũ dicit. vt diligatis inuicẽ. Hz debitũ exempli. cũ dicit. sicut dilexi vos. Dat ꝯ dñs q rarissime pceptũ nosauit. de ꝓximi dilectione pceptũ. ꝛ b qz necessariũ. vtile. ꝛ facile. Vere necessariũ. qz sicut sine fundamento pietes. sic nullũ meritoꝛium opus sine charitate. Nõ oñdit apl̃s ad Coꝛ. xiij. vbi innuit ꝙ nec bonũ coꝛdis. s. fides. ꝓdest dicens. si fidez habeã ita vt transferã. nec bonũ oꝛis. qõ est laus dicẽs. si linguis hoim loq̃r ꝛ angeloꝝ. nec bonũ opis dicens. si distribuero oẽs facultates meas. ꝛ coꝛp meũ tradidero ita vt ardeã. Nõ totum ostendit nõ valere sine charitate. Unde subdit. Charitatẽ aũt non habeã nihil mihi ꝓdest. Unde ꝛ aug⁹. dicit. Sicut coꝛpus sine aĩa moꝛtuũ est. ita aĩa sine charitate. Itẽ est pceptũ vtile. ꝛ b triplicater. Primo qz omne malũ expellit. Prouer. x. Uniuersa delicta operit charitas. sicut ignis operit nigredinẽ carbonis. Scõo vtilis est qz omne bonũ inducit. Coꝛ. xiij. Charitas patiens est. benigna est ꝛc. Tercio vtilis est. qz ad sũmũ s. glie ꝓducit. Un in Can. Jo. iij. Nos scim⁹ qz trãslati sum⁹ de moꝛte in vitã qz diligim⁹ frẽs. Itẽ est pceptũ facile. Qsistit enim in hois voluntate. q nihil ẽ in hoie liberius. Un Deut. xx. xiij. Mãdatũ qõ ego pcipio tibi. Et. j. Hz iuꝛ ꝛc ẽ sermo dñi in oꝛe tuo ꝛ in coꝛde tuo. Un qz in coꝛde hois est nemo põt se excusare de pcepti adimpletiõe. B Scõo tenem̃ ad dilectionẽ ꝓximi ex debito nature. ꝛ b innuit. cũ dicit. vt diligatis inuicẽ. nõ aliud ex vos. q. d. Ad hoc ipm monet nos natura. vt. s. hõ hoiem diligat. Nemo enim aĩal diligit sicẽ sibi. Eccl. xiij. Un si alia aĩalia ꝓpter sui q̃uenientiã diligũt se. multo plus dz hõ hoiem diligere. Plus enim hõ hoi assimilat̃ ꝙ aliꝯ creatura alteri. Plus enim hõ q̃uenit cũ hoie ꝙ angelus cũ angelo. qz angelus cũ agelo tm̃ q̃uenit rõnali. ꝛ sic hõ cuz hoie. ꝛ insup q̃uenit in coꝛporeitate sensibilitate ꝛ vegetatione q̃bus caret ãgelus. Et in his tribus hõ q̃uenicẽs cum aliis aĩalibus discõuenit. ab his in rõe Et sic hõ cũ hoie magis aliis cõueniũt ꝛ in rõne maioꝛis q̃uenicẽtie plus tenẽt se diligere ꝙ altã creaturã. Quanti sunt q hãc q̃uenientiã pax attendũt. q res ꝓ xpo añponũt. cũ ipm ꝓpter illas pseq̃ũt vel occidũt. Ad b debitum nãe monet nos apl̃s. Ro. xiij. Nemi q̃q̃ debeatis nisi vt inuicẽ diligatis. Et Tercio tenet diligere ꝓximũ ex debito exẽpli. qõ tãgit dñs. cũ dicẽ. sicẽ dilexi vos. Exẽplũ em̃ dedit nobis vt quẽadmodũ ipe dilexit nos ꝛ nos mutuo diligam⁹. Dilexit aũt ipse nos. dulciꝛ. sapienꝛ. ꝛ foꝛtiter. Dulciꝛ qm̃ melius qõ habuit b'ẽ seipm nobis cõicauit nr̃e. s. nature se copulando. Un Hiere. xxxj. In charitate ppetua dilexi te. ideo attraxi te. mihi. s. copulando. Jẽ dilexit sapienꝛ. qz culpã cauit. pctm̃ em̃ non fe. nec inuentus est dolus in oꝛe ei⁹. Itẽ dilexit foꝛtiꝛ. qz p nobis vsq; ad moꝛtẽ decertauit. Unde ipse dicit. Maioꝛẽ dilectionẽ nemo hz vt aĩam suã po. q̃s ꝛc. Et sic nos exemplo suo ꝓximũ diligam⁹. Quõ dulciꝛ in ipsi⁹ necessitate sibi nr̃a cõicando. qz sicẽ dicit Jo. j. Joh. iij. Si q̃s viderit fratrẽ suũ necessitatẽ patientẽ ꝛ clauserit viscera sua ab eo quõ charitas dei manet in illo. Dulciꝛ diligebat q̃ dicebat. Dimidiũ bonoꝝ meoꝝ dñe do paupib⁹. Itẽ diligã⁹ sapiẽꝛ in dulcõe pctm̃ declinãdo nõ hz adã. q ꝑm aug. ne ꝓtristaret vxo-

rē euam.in petīm ꝓsensit ⁊ ipm ꝓmisit Tales heu mlti inueniunt hodie.q̄ ob dilectionē suoꝝ amicoꝝ pctis suoluuntur.qđ nō est diligere sapiēter. Itez debem? diligere fortiter.s.in aduersis,prīmū nō deserendo.sed potius si necesse est vitā ꝓ ipso exponēdo. Unde.j. Jo.iij In hoc cognouim? caritatē dei qm̄ ille aiaz suā ꝓ nobis posuit ⁊ nos debemus ꝓ fratrib? anias ponere. Hec est vera caritas q̄ nunq̄ excidet.qz hic incohaꝫ ⁊ in futura vita cōsummaꝫ. Ad quā nos pducat.

De eodem.

Sermo. CCLXVII.

Arta ē uia que ducit ad vitā ⁊ pauci inueniunt eā. Matth.vij. ℣ Hec ꝑba dñi hodierne in q̄ agit festū bti bartholomei ꝓpetūt solenitati. in qbus tria a dño innuunt.vicz supme hitatōis felicitas.cū dr vita. Scdo itinerī illuc tendentis difficultas.cū dr.arta. Tercio p ueniētiū ꝓpter vie difficultatē raritas. cū dr.⁊ pauci inueniūt eā. ℣ Supmaz q̄ habitationē dñs dicit vitā. Un̄ dico supmā ad differentiā aliaꝝ hitationū. Est em̄ habitatio.infima.media.⁊ supma. Infima infernī.media mūdi.ꝫ supma celi. ℣ Infima infernī.s.est miserabilis ꝓpt penaꝝ imēsitatē.de q̄ dr ysa. xxxiij. Quis ex vobis poterit hitare cū igne deuorāte aut ḥs ex vobis hitabit cū ardoribꝫ sempiternis. Vere miserabile ē habitare cū igne deuorāte ⁊ ardoribꝫ sempiternis. Pro tanto illa hitatio licz et sp comes vita sit. nō tn̄ vita sed mors a dño vocaī.cū dic. Lata ē via q̄ ducit ad mortē. Nec mir. Si em̄ ardores febriū ꝓtinue p annū vl pluries habiti affectare faciūt mortē. q̄ntomagis ardores ifernales sempiternī.vbi nō solū ardore cruciaīt ꝫ mltis alijs. q̄ his vsib? ꝓmenī. Igne.gelu.verme.fame fetore.flagello. Horror cū tenebris. et flāmea vincla membris. ℣ Propt̄ q̄ osa mors q̄ mō amara est dulc̄ esset. si ibi veniret.optabūt mortez ⁊ mors fugiet ab eis. De hac morte Hiero. ad augustinū. Horreo mortez viuacem vermē mordacē. Horreo incidere in manus mortis viuacis ⁊ vite mortētis. Nō ḡ infima habitatio dr vita sed mors. ℣ Itē habitatio media.s.mōi. non dr ꝓ prie vita ꝫ media vita ꝓpter vite breuitatē. Est em̄ vita nra vapor ad modicū parēs.sicut dr Jacobi.iij. Un̄ dicit Sap̄.v. Nos nati ꝓtinuo desiuim? eē. Et post subdit. Spes impi q̄si lanugo que a vēto tollit̄. Hec spes est vita ꝑsens.q̄ cito sic̄ lanugo a vēto tollit̄.⁊ sicut spuma q̄ a vento dissipaī.et sicut fumus cito diffunditur.et sicut hospes vnius diei cito obliuioni tradit̄. Hoc attēdens Job dicit. Memēto mei deꝰ qz vētus ē vita mea. ℣ Propterea ecclesia habitationē mūdi nō vitā.ꝫ mediam vitā dicit exclamādo Media vita in morte sumus. ℣ Habitatio aūt supma ꝓprie vita dr ꝓpter ipsius eternitatem.q̄ caret mūdus. ⁊ felicitatem q̄ caret infernus. Un̄ ps. Beati q̄ habitāt in domo tua dñe.in secula seculoꝝ. ecce eternitas.laudabūt te.ecce felicitas. Hāc vitā beat? bartholomeus ⁊ q̄libet sanct? petijt a te ⁊ tribuisti ei dñe. Hec vita licet in multis cōsistat.sicut in corporis et aīe glorificatōe.in loci amenitate.⁊ in sanctoꝝ iocūditate.tn̄ sup osa complet̄ in dei visiōe siue fruitōe. Un̄ dns in Jo.xvij. Hec est vita etna vt cognoscāt te dñm ⁊ quē misisti ihesuz christū. De hac vita Aug?. O vita vitalis dulc̄ ⁊ amabilis.sp memorabilis.vbi nō est hostis impugnās. vbi nulla illecebra.ꝫ summa ⁊ certa securitas.⁊ secura trāquillitas.et tranq̄lla iocunditas et iocūda felicitas.et felix eternitas. et etna beatitudo.et beata tui sine fine visio deꝰ. ℣ Ez ad hāc supme habitationis felicitatez itineris innuit difficultas.cū dicit dns. Arta est via. Uia arta nō est aliud q̄ vita dura ⁊ laboriosa. Un̄ vsus. Ad vitā ducūt.iciunia.pe

propteria contendite intrare per angustā portam Luce xiij

na.labores.esuries.macies.t macerata caro. Vere arta ē via p quā christus nō trāsiuit nisi post ꝙdraginta dierū ieiuniū t tandē p crucis extensionē attenuatus. vbi intantū extēsus fuit t sanguine minut⁹ ꝙ dinumerauerūt oīa ossa eius. Oportebat eñ christuz pati. et sic intrare i gloriā suā. Et certe christus passus est ꝓ nobis vobis reliqns exēplū vt sequmini vestigia ei⁹. Unde ps. Hec porta dñi.s.passio. iusti intrabūt p eā. sequētes.s. vestigia sui saluatoris Ñ btūs bartholome⁹ cui⁹ hodie festi uitate letamur ꝓpē portē artitudinem pelle ꝓpria depositā intrauit ad vitam Legit eñ pelle excoriat⁹. Itē btūs laurētius nō trāsiuit nisi prius pēnis tpalib deplumat⁹. t tandem p ignis decoctionē attenuat⁹. Ñ iacobo t iohāni ꝙ vitā illā eternā affectabāt. ß p portā intrare nolebāt sed aliūde. dictum fuit. Nescitis ꝙd petatis. Unde ad portaz reduxit eos vt intrarēt dicēs. Calicē ꝙ dem bibetis tc. ¶ ¶ Et qz via ē arta t difficilis ad vitā. ideo tercio innuit p uementiū raritas. cū dic. t pauci inuenīt eā. Vere pauci. qz mlti vocati. pauci vo electi. et quare. qz lata est via q̄ ducit ad mortē. s. inferni. t multi heu vadūt p eā. sicut dic dñs. Uia lata ē ꝙ cupiscētia. quā ꝙ sequit tēdit ad mortem. Versus. Ad mortē ducūt. mundana cupido libido. Carnis amoꝛ ꝙ gule. neq; ecq; nota. O quot tq̄nti p hāc viā gradiunt. Hec est via q̄ iuxta salomonē videt hoī recta. nouissima aūt ei⁹ ducunt ad mortē. Et vtinā ad mortē tpalē sed ad mortē eternā. Et vt hāc mortē btūs bartholome⁹ vitaret. lata viā q̄ ducit ad eā vitās. p arta viā cū paucis ꝙ inueniunt eā pueniat ad vitā. s. supnā. quā oculus nō vidit. nec auris audiuit. nec i cor hoīs ascendit. Ad quā nos pducat.

¶ De sancto Augustino.

Sermo. CCLXVIII.

Non est inuentus similis illi. ꝙ conseruaret legē ex. ß ¶ Hec ꝙ ba scripta Ecc. xliij. ad ꝓmendationē abrae ꝓcinūt btō augustino et merito. qz statu suo statū abrae exꝑsit. ¶ In statu laicoꝝ p̄cepta seruando oblationes reddēdo. hospitalitatez exhibendo. Hec ad literam vera sunt de abraam. t patent de beato Augustino Hec tria sunt substantialia laicorum. ¶ Itē in statu religioso⁹ oīb⁹ abrenūtiādo. Gen. xij. Egredere de terra tua t cognatōe tua. Itē a carnalib⁹ desideriis ꝓ votū ꝓtinēte circūcidēdo. Gen. xvij. Itē ꝓpriū filiū īmolādo. i. ꝓpriaz volūtatē abnegādo. Hec sunt tria substātialia religionis. ¶ Itē in statu ꝓlatoꝝ se hūliando. Gen. xviij. postq̄ audiuit se prēm mltaz gentum futurū se puluerē t cinerē esse recognouit. Etc. xxvij. Rectoꝛē te posuerūt noli extolli Eccl. iij. Quāto maior es hūlia te in oībus. Itē ꝓ peccatoꝝ intercedendo Gen. xviij. Item munera ꝓmendo Gen. xiij. Hec tria sunt substātialia p latoꝝ. Et qz btūs augustinus hec cum abrāā fideliter adimpleuit. merito illō qō ad laudē abrae p̄missuꝫ ē ad laudē augustini etiā ꝓferam⁹. vt dicam⁹. non est inuentus similis illi qui cōseruaret legē excelsi. ß ¶ Et notādum triplicē esse legē excelsi quā beatus augustinus ꝓseruauit viz legē amoris. veritatis t pietatis. De prima Leui. xviij. In dextra eius ignea lex. Hāc ꝓseruauit ei firmiter adherēdo. scies illō Ro. xiij. Qui diligit ꝓximū legē adimpleuit Et illud Jo. Qui nō diligit manet in morte. ¶ Itē ꝓseruauit legē scripture t euāgelice veritatis. de q̄ Ja. j. Qui ꝙs ꝓspexerit in lege pfecte libertatis. Hanc ꝓseruauit corde. ore t ope. ¶ Corde. s. in ea iugiē meditādo t scrutādo. Unde de eo cātat illud ps. Lex dei ei⁹ in corde ipsi⁹. Et certe btūs vir q̄ i lege dñi med. ac noc. Ñ vt hoc posset facere David. diuinū petebat auxiliuz. Da mihi intellectū t scrutaboꝛ legē tuaz in toto corde meo. ¶ Itē ꝓseruauit ore. fa

delict exponendo. Vñ de ipo cantat eccia fidel' su⁹ que ꝓsti.do supfa.tē. Item vi rilit defendendo. puer. xxix. Qui custodit legē dnūs ē. Vñ dnūs bern̄. malleū he reticoꝝ eū vocat. Item ꝓsuauit ope eā integliter adiplendo. t bn̄. Nā ꝙ tota le gē ꝓ. offendat aūt i vno fact⁹ ē oim re us. Item i scriptis mltiplr redigendo. Vñ ꝑ bn̄ illō puer. xxij. dicere. Ecce deseri psi eā. i. legē triplr vicz exponendo. Mo ralit. anagogice. t allegorice. Item ꝓ uauit legē pietatis miseris cōpatiendo. t subueniendo. de q̄ Bal. vj. Alit alteri us onera portate. t sic adiplebitis legē chsti. Sed heu modo pauci inuenit unt̄ qui has tres leges ꝓseruent. Unde ysa. xxiij. cōqueritur dn̄s. Transgressi sunt legem meā: Sed certe in leges di uinas impie agere impune nō cedit.

De eodem.

Quasi stella matutina in medio nebule. De hoc si placet loqui Require in dic bn̄ dnīa confessoris.

De eod̄. Ser. CCLXIX.

Sint lūbi vestri p cincti t lucerne ardentes i ma ni b⁹ vris t vos sikes hoīb⁹ expe etātib⁹ dn̄m fun̄ qn̄ reuertat a nuptijs Lu. xij. In his vbis dn̄s hortat nos ad oē bonū qd̄ sm triplicez statū attēdit. s. scipiētiū. pficiētiū t pfectoꝝ Nā ad bonū scipiētiū qd̄ ꝓsistit i ꝓcu piscētiaz restrictōe hortat. cū dic Sint lūbi vri pcincti. Ad bonū pficiētiū qd̄ ꝓsistit in ȳtutū sue bonoꝝ aggregatōe hortat. cū dic. t lu. ar. i ma. vris. Ad bo nū vo pfectoꝝ qd̄ ꝓsistit in desiderio fu ture vite hortat. cū subdit. t vos si. ho. expe. dn̄m. tē. Bonū ḡ inapietiū est restringere ꝓcupiaz. ad quā restringen dā vt dixi hortat dicēs. Sint lū. vri p. In lūbis ei sūt sordes ꝓcupie. Est aūt tripler ꝓcupia quā inapientes si bonū volūt aggredi debēt restringere. vicz ꝓcupia carnal'. ꝓcupia ocl'oꝝ. t ꝓcupia honoꝝ siue supbia vite. De q̄b⁹ trib⁹ te ste Jo. i. ca. ij. oē petn̄ ꝓcedit. Ex supbia em̄ t auaricia t luxuria ois pctā pul lulat cū ꝓcupia coꝝ nō restringit. Vñ incipientes triplex cingulu⁹ dn̄t acīcte p pctoꝝ restrictiōe. Primū cingulū est ptinētie ꝙ ꝓcupiaz carnis. Vñ greg. Lū bos pcingim⁹ cū carnis luxuria p cōti nentiā coartam⁹. Talit se pcinxerat. de q̄ puer. xxxj. Accinxit fortitudie lūbos suos. Secm̄ cingulū ē iustitie ꝙ ꝓcupi scētiā ocl'oꝝ. Justitia em̄ reddit vnicui q̄ qd̄ suū ē. qd̄ auaricia tollit. Vñ de vi ro iusto dr ysa. xj. Et erit iustitia cīgu lū lūboꝝ ei⁹. Tercū cingulū est fidei ꝙ supbiā vite. Fides ei q̄ facit credere ce lestes honores restringit ꝓcupiaz terre noꝝ honorū. Vñ de tali dr ysa. xj. Et erit fides cinctoriū renū ei⁹. Quatr āt b tripler cingulū incipientes debēt acīcte re instruunt a christo. helya t angelo. Christ⁹ em̄ vt ad cādorē castitatis in formaret n̄ alio q̄ linteo se pcinxit Jo. xj. Linū ei mlti⁹ tusiōib⁹ ad cādorē pu cunt. Sic ptinētia carnis p vigilias et ieunia t alios labores acq̄rit Hoc ē lū bare lineū qd̄ iubet Hier. posside. xiij. qd̄ tū ꝓputruit i aq̄s cuspatis. qd̄ iterp tat frugifer. qz in abūdantia t deliciis mortua est Item helyas vt ad ptemptū ꝓcupie tpalū rex ꝓuocaret. pelliceo ci gulo utebat. i. quo notat memoria nre mortalitatis. Pelles ei a mortuis aīali b⁹ detrahunt. Idē ē q̄ dn̄s ade t vxori e⁹ cū essent mortales fec tūicas pellicias in signū mortalitatis sue. Hoc mirabi lit restringit ꝓcupiaz ocl'oꝝ. i. auaricia. qz facile contēnit ois q̄ se cogitat mori turi. Exēplū de quodā iuuene filio pri cipis q̄ post q̄ clausū intrauerat. t pri lud destruere vellet nisi exiret, qz adhuc iuuenis esset. ille pri rndit q̄ libēter exi ret. dūmodo vnā cōsuetudinē in terra sua deleret, scilicet q̄ iuuenes non sic cito morerent vt senes. tē. Item āgel⁹ vt ad celestia inflāmaret aureo cinglo cin ctus adparuit. Dan. x. In auro amor

sapiētie.i.sapide scīē q̄ est eternoꝝ desi/gnat p illā cū fides acuit ⁊ pūs vite superbia.q̄ est in bonoꝝ ꝓcupiscētia con tēnit.qz ānto plus ds sapit celestia.tan to minus inferioribus delectat. ¶ Post restrictiōez ꝓcupiscētiaꝝ debet in cipiēs ꝓcedere ad bonum ꝓficientium qō ꝓsistit in vtutū aggregatione.qō in nuit dns cū dicit.⁊ lucerne ardētes. Et nō sine cā dicit pluraliter lucerne.qz tri plex est lucerna quā ꝓficiēs debet hre. scz cordis q̄ est recta intētio.de q̄ Lu.xj. Lucerna corpis tui ē oculꝰ tuus. Item oris q̄ est sacroꝝ vboꝝ ꝓnūciatio.de q̄ ps. Lucerna pedib⁹ meis vbū tuū. Itē opis q̄ est bonoꝝ opum multiplicatio de q̄ hic.⁊ lucerne ardē.in ma. Et bene dic̄ ardentes. Multi em̄ has hnt lucer nas extinctas. Pro tāto q̄ vult ꝓficere dz has accēdere triplici igne vt sint ar dētes. Nā lucerna intentōis dz accēdi igne deuotōis. De quo Leui.vj. Ignis in altari meo.i.in corde sp ardebit.quē nutriet sacerdos.i.rō subijciēs ligna.i. exēpla scoꝝ vl bñficia christi.q̄ recogi tata multū accendūt deuotionē. Itē lu cerna sermonis dz accēdi igne zeli siue emulatōis.de quo Ecc.xlvj. Surrexit helyas q̄si ignis ⁊ vba eius q̄si facula. Itē lucerna operatōis dz accēdi igne di lectiōis vt sint opa caritate inflāmata. de quo igne Math.x. Ignē veni mit tere in terrā ⁊ qd volo nisi vt ardeat. ¶ Post q̄ aūt ꝓfecerit in vtutū aggre gatiōe dz transire ad bonū ꝓfectoꝝ qō ꝓsistit in future bitudinis expectatiōe qō innuit dns cū ꝓsequēt adūgit.⁊ vos simles ho.ex do.suū qñ reuer.a nup. In q̄ expectatōe tria dns tāgit pfectis ne cessaria.s.tps.modū.⁊ cām. Tēpus in nuit vt scz expectēt lōganimes. Qñ dic̄ vos simles ho.ex do.s.q.re.hoc ē vsq̄ ad mortis terminū.sic exponit greg. Itez expectatōis modū tāgit.vt.s.expectent sollicati.cū dicat.vt cū venerit ⁊ pulsaue rit ꝓfestiꝫ aptent ei. Qñ pfecti sp debēt esse vigiles. Itē ponit expectatōis cāz vt.s.pfecti expectēt leti.intuitu p̄mij.p quo dicit. Amē dico vobis sup oīa bo na sua ꝓstituet eū. Tuꝰ auctatis expo sitionē Regre in sequēti sermone.

De eodem.

Sermo. CCLXX.

Verue bone ⁊ fide lis.qz in pauca fuisti fidelis. sup̄ mīta te cōstituā. Hec vba Math.xxv scripta ꝓueniūt btō Augu stino. In q̄b⁹ duo exprimunt.vicz ⁊ me ritū vie.⁊ pmiū p̄rie. Meritū cū dicit. Serue bo.⁊ fi. Premiū vo cū subdit. sup̄ mlt.te ꝓsti. ¶ Meritū aūt vie btī augustini ꝓpendit in triplici statu suo in quo vixit.vicz in statu generali quē.s.baptizat⁹ munē habuit cū oīb⁹ fidelib⁹. In statu regl'ari.quē post mo nasticā vitā agēs.ꝰ munē habuit cū re gularib⁹. Itē in pastorali statu.quē p⁹ cp̄us fact⁹ ꝓmunē habuit cū eccīe pa storib⁹. Scōm statū generalē dz seru⁹. fm statū regularē dz bon⁹. Sed fm sta tū pastoralē dz fidelis. ¶ Qñ aūt fm statū generalē dz seru⁹. Qñ em̄ q̄ sim⁹ in statu generali eccīe quē nō itramus nisi per ianuā baptismi deo meritorie seruire nō possumus. Est em̄ seruīēdū deo sīc dz in Luc.in scitate oīb⁹ diebus Dz in sanctitate nō sum⁹ q̄diu sumus in statu culpe.⁊ filij ire. In quo statu fuit augustin⁹ mltis annis. Qñ ipse cō q̄rit dicēs. Defluxi ab sq̄ te.⁊ errauī oe us me⁹ nimis deuias a stabilitate tua in adolescētia mea.⁊ factus sum mihi regio egestatis. Hoc ideo dicit.qz tunc nil mereri potuit qz tūc nō fuit seruus dei.sed seruꝰ pcī.et p cōsequēs seruus diaboli. Sed hanc volens mutare cō ditionē vt essz seruus christi.ad baptis mū veniens.morte omniū fideliū remū ciauit pristine seruituti.videlicet diabo lo et omnibus pompis eius. et bapti zatus.factus est christi seruꝰ. Et b̄ est quod cantat ecclesia. Liuē fidelissimū de seruitute babilonis sibi redemit au gustinū.vt.s.sibi fuiret factꝰ christian⁹.

In ꝟ statu generali ꝓsit? meruit vigl liys ꝛ ieiuniys ꝛ orōib? vacās. scribēs li bros. ꝛ docēs indoctos. sic em̄ de ipso legit ꝛ cātat ꝙ tūc fecerit. ¶ Bñ etiā dr bonus sm̄ statū regularē. Triplex em̄ bonū ē in quo cū aliqs cōsistit merito bon? dr. vicz bonū delectabile. vtile et honestū. quo triplici bono marīe regu lares exercent. ¶ Nā bonū delectabile ē castitas. bonū vtile obedīētia. bonum honestū pauptas. ¶ Bene castitas dr bonū delectabile. qr q̄ pulcra sunt dele ctabilia sunt. Et o q̄ pulcra ē casta ge neratio cū claritate Sap. iiij. Est autē castitas pulcra ꝛ delectabilis deo. ange lis ꝛ hoīb?. Adapta. ¶ Bonū aūt vti le ē obedīētia. Nā ipsa ē q̄ facit regnū dei possidere. Unde et lucifer de celo ꝛ adā de paradiso ꝓpt̄ inobedīētiā expulsi sunt. ꝛ christ? dr illud ꝙ obedientia pos sedisse. ¶ Phi. ij. Factꝰ obediēs. Et seq̄ tur. ¶ Propt̄ qđ de? illū exaltauit. Bo nū aūt honestū ē pauptas. hāc em̄ con ditor oīm sectat? fuit. ¶ Nā sic dīc apo. cū diues esset oīm factꝰ ē egen? ꝛ paup qñ. s. de paupe mr̄e natus. pannis vili bus inuolut?. in loco hūili ē repositus ¶ glorioſus ꝛ honest? est ex ꝟ titul? pauptatis. Hāc em̄ hō sectādo similis efficit suo creatori. ¶ Hoc aūt triplex bonū beat? Aug?. nō solū in se habuit sed etiā alios regularib? disciplinis in struēs habere voluit ꝛ statuit. Un̄ in sua regula fere ꝙ oīa de his tribus tra tat. Quia g̃ ꝟ triplex bonū in se habu it. merito bon? dr. ¶ Quātū aūt ad sta tū pastoralē bñ fideꝫ dr. fideliꝫ em̄ sibi gregē ꝺmissum ꝺseruauit. Primo exē pla bone ꝺuersatōis oñendo. qr sicut Greg. dīc. cū pastor ꝙ abrupta gradiꝫ necesse ē vt grex in p̄cipitū ferat. Itē fidelis fuit pascua vberrime p̄dicatōis impēdēdo. Dic ē em̄ fidelis fu? ꝛ pru dens quē ꝺstituit dñs sup fa. sū. vt det illi tritici. nō ordei vel cuiuscūq; vilio ris mēsurā. Itē fidelis fuit a lupis. i. ab hereticis viriliter defendēdo. Unde beat? Bern. ipm̄ malleū hereticoꝝ vo cat. Sic g̃ ꝙ p̄dicta meritū vie exprimi tur. cū dīc. Serue bone ꝛ fidel. ¶ Cōsequēter p̄mū subdit. cū dicit. sup mul. te ꝺsti. ¶ Nō p̄mū oñdit ꝺmēdabi le tripliciꝫ. vicz qr sublime. cū dicit supra. multiformē. ꝙ quo dīc. multa. ꝛ qr sta bile. ꝙ quo dicit. ꝺstituā. ¶ Ostēdens g̃ p̄ mū sublime dicit sup̄. qr p̄mū non est tpale ꝟ celeste. q̄ em̄ vident tpalia sunt Itē dicit multa. qr in paucis vexati in mltis bñ disponent. Magna em̄ mul titudo dulcedinis quā abscondit deꝰ ti mentib? se. Itē dicit ꝺstituā. qr p̄miuz est eternū ꝛ stabile. sic̄ ꝛ ipse dñs ē sta bilis ꝛ etern?. Un̄ dicet ei. Intra i gau diū dñi tui. De quo gaudio ꝛ eternitate ipsi? dicit Aug?. Quāta erit illa felici tas in q̄ nullū erit malū. nulluz latebit bonū. vacabit dei laudibus. q̄ erit oīa in oīb?. ipe finis ꝺsideriox nroz q̄ sine fine videbit. sine fastidio amabit. sine fatigatione laudabit. vacabim? ꝛ vide bimus. videbimus ꝛ amabim?. amabi mus ꝛ laudabim?. nā quis altus noster finis. nisi puenire ad regnū cuius non est finis. Ad quod nos.

¶ De eodem.

Sermo. CCLXXI.

Qui fecerit et do cuerit ꝛc. Mathei. v. ¶ Propter ꝟ doctor iste sāctus Aug? cuius hodie festū celebram?. ma gnus est. qr fecit ꝛ docuit. vicz mādata diuina. fecit ope et docuit ore. Fecit bñ viuendo quod docuit bene loquendo. Fecit vtiq; ꝛ docuit exemplo summi do ctoris. de quo dr Act. j. Cepit iesus fa cere ꝛ docere. Magn? inquā vocatus est sanctus Aug? in celesti glia. qr ma gnus fuit in opatione virtuosa ꝛ in do ctrina sana. ¶ Primo g̃ magnus fuit in opatione virtuosa. Et sm̄ hanc ma gnitudinez potest ꝺpari illi magne ar bori. De qua legit Danielis. iiij. Vide bā ꝛ ecce arbor in medio terre ꝛ altitu do eius nimia ꝛ pceritas ei? ꝺtingens

celū. aspectus illius erat vsq; ad termi/nos vniuerse terre. folia ei⁹ pulcerrima et fructus ei⁹ nimius. ⁊ esca vniuersoꝝ in ea. Subter eā hītabāt alialia ⁊ bestie. et in ramis eius cōuersabant volucres celi. ⁊ ex ea vescebat omnis caro. Magnitudo huius arboris attēdit in altitudine. ⁊ pceritas eius ptingebat celū. ⁊ in latitudine q; aspect⁹ eius vsq; ad terminos vniuerse terre. et etiā in ꝓfunditate. q; oporteret eā ꝓfunde radicatā esse q̄ talē molem sustinere posset. Sic magnitudo bti augustini ꝓsiderat in ꝓfunda soliditate hūilitatis. in ampla latitudīe caritatis ⁊ in sublimi altitudine desiderij celestis. Primo magnitudo ipsius quā in ꝓfundū habuit. cōsiderat in ꝓfunda soliditate hūilitatis. in q̄ ita radicat⁹ ⁊ fundat⁹ fuit q̄ omnia dona sibi a dño affluēter data sine delectōe venti superbie fortiter portare potuit. Vñ de ipso dici potest illō ps. Et erit tanq̄ lignū qđ plātatū. est. vel qđ radicauit secus decursus aq̄ꝝ. tē. vsq; ꝓsperabunt. q; oīa opa sua in hūilitate fecit. Non sic est de quibusdam qui dona dei in hūilitate portare nescūt. sed statim superbie vēto dejciunt. De q̄bus subditur. Nō sic impij nō sic sed tanq̄ pul. tē. Sed sanct⁹ augustinus oīa dona dei hūiliter portauit. ⁊ ideo semp recipe paratus fuit. q; magnus in hūilitate fuit. Sc̄o magnitudo ipsius quā in latitudine habuit ꝓsiderat in amplitudine caritatis. quā in opib⁹ miscōie multū extendit. sicut scriptū est. Latū mādatū tuū nimis. Nā quantū potest hō alijs ꝓdesse. tantū debet mandata caritatis ampliare. Sic tobias filiū suum docuit. Si multū tibi fuerit. tē. Sic beatus Augustinus ꝓpaupeꝝ sp memor erat. eisq; ex his q̄ habere poterat liberaliter exhibebat. Nā et de vasis dīcis ꝓpter paupes et captiuos aliq̄n vi debat frangi et conflari et indigentib⁹ dispēsari. Thesauꝝ aūt sapīe. qui etiā distributus in ptes recipit incrementa in quo ipse nimiū locuples fuit. tam lō ge diffudit q̄ de eo digne ⁊ ꝓprie cant. Iste est q̄ ante deū m. tē. Unde dicit de ipso beatus Remigius. Iste tanta scripsit vt nō solū diebus ac noctibus scribere libros eius quis nō posset sed nec legere q̄dem occurrit. Unde ipse de sapientia loquens dicere potuit. Quā sine fictione didici et sine inuidia cōmunico ⁊ homine⁹ illā non abs. In fi. enim est tō. homīibus. quo qui vsi sunt pti. facti sunt a. ōi. Et hoc vez est. quia sicut dicit in codē libro. Neminē diligit dominus nisi q̄ cum sapientia inhabitat. Vñ beato Augustino ⁊ oīb⁹ doctorib⁹ grates referre debemus. q; docuerunt nos discernere inter bonū ⁊ malum. ⁊ malo ꝓpto eligere bonuz. q; sine hac sapientia nemine⁹ diligit de⁹. Tertio cōsiderat magnitudo ipsi⁹ in sublimi altitudine desiderij celestis. Vñ displicebat ei quicq̄d ag. in se pred. d. ⁊ de. d. tē. Unde etiam possessionez nunq̄ emere et multas hereditates sibi dimissas respuit. In possessionibus quoq; ecclesie intentus amore. vel implicatus animo non erat. Fabricaꝝ q̄ nouaꝝ nunq̄ studiū habuit. volēs animū suū semp habere libez ab oīi molestia cōpati. vt libere posset vacare continue lectioni ⁊ assidue meditationi. Unde ⁊ dicere potuit. Nostra cōuersatio in celis ē. Unō etiā aliq̄n ad secreta dei prompt⁹ fuit. Hic dic de muliere que a q̄busdaz iniuriā patiens ad eū accessit vt super hoc eius consiliū implorare. Vides q̄ quō fuit magnus in oratione virtuosa.

℣ Secundo magnus fuit in doctrina sana. intantū etiā q̄ oīes doctores excellit. Vñ beatus Remigius Hieronimū et quosdam alios doctores ꝓmemoratās sic cōcludit. Hos oēs Aug⁹ ingenio ⁊ scientia sua vicit. Verū. q̄ sic de eo scribit. Augustinus hic est validissimus malleus hereticoꝝ. Item alius. s. volusianus dicit. Hoc legi deo dignū est. quicquid augustinū cōtigerit ignorare. Imo inter q̄tuor excellentiores ipe excellit. Nā si q̄tuor istos. Augustinū.

Gregoriū. Ambrosiū. Hieronimum. q̃tuor alios vt sanctos euāgelistas cōpare vellemus. Aug⁹. similitudinez aquile, ppter excellentiā obtineret. sicut ipsoz vnus scz hieronimus in libro de duodecim doctoribus cōfitetur dicens Aug⁹ eps volās p montiū cacumina q̃si aquila. ⁊ ea que sunt in montiū radicib⁹ non considerans. multa eclorum spacia. terrarūq; situs ⁊ aquaz circulū claro sermone pnūciat. Videsne nunc q̃ ad similitudinē aquile q̃s alios trāsce dit sicut ipsem et pfitent. Dicit nāq; ambrosius. Magnificentiā tuā in mortificatione augustini adoramus. tua in oīb⁹ vtute opante. vt nullis promissis blandimentoz fallaciū vir tuo ignitus spū vinceret. q; eū ita oī genere pietatis imbuerat. vt ipse tibi ara ⁊ sacrificiū ⁊ sacerdos esset ⁊ templū. Greg. q̃ in epistola ad innocētiū affrice pfectus de eius libris sic ait. Q⁹ expositionem sancti iob vobis trāsmitti voluistis vestro studio ꝓgaudemus. sed si delicioso cupitis pabulo saginari. bti Augustini ꝓpatriote vr̃i opuscula legite. ⁊ ad similitudinē illi⁹ similagines nr̃m furfurē nō queratis. Denicq; in q̃nta eū reuerentia ⁊ dilectione hieronim⁹ habuerit patet in eplis. In q̃z vna sic dicit. Dño sancto ⁊ bīssimo pr̃i augustino. Hiero⁹. Oīm q̃dē tpe btitudinē tuā eo quo decet honore venerat⁹ sū. et habitantē i te dilexi dñm saluatorē. q̃ si nūc fieri cumulo aliq̃d addim⁹ et plena cōplemus. vt absq; nois tui mētione nec vnā q̃dē horā p̃terire patiamur. Itē in q̃dā epla scribens augustino ait. Quo bus libellis tuis eruditissimis ⁊ oī elo quētie splēdore fulgētib⁹ rñdere ñ potui. Certe q̃cq̃d dici potat vl assumi ingenio ⁊ scripturaz hauriri fontib⁹. a te positū atq; diserti est. Dz q̃so reuerētia tua parūp patiaris me tuū laudare ingeniū. Ecce quō oēs ipm maiorē se cōfitent. Itē etiā remigi⁹ q̃ iste excellit oēs doctores sic sol stellas. Vñ alij cōpant stellis Dan. xij. Qui ad iusticiam eru. mul. q̃ st. hic aūt ꝓpat soli. sic patz in epla q̃ de eo legit. q̃i sol refulsit. sic ille refulsit. dei. Tercio magn⁹ e in celesti glia. Vñ dic dñs. Qui fecerit et docuerit h̄ m. vo. tē. Et sic possz dicere in ꝓpatiuo. q̃ magis fecerit ⁊ docuerit maior vocabit. ⁊ in suplatiuo q̃ maxime fecerit ⁊ maxime docuerit maxim⁹ vocabit. Nō tñ pferē vel equat aplis in doctrīa vel in glia. q; illi sūt primitiui ⁊ veri riui. veri fontes ꝑ post eos in secunda grā vbi dei dispēdi prim⁹ refulsit. Et ꝑm hāc magnitudinē doctrinaz ⁊ etiā opationū in mōdo. accepit cumulū glie in celo Rogemus dñm.

In decollatione. b. Johannis bap. Ser. CCLXXII.

Iustus ineternū

nō cōmouebit. impij aūt non inhabitabūt terrā. puer. x.

In his ȳbis hodierne eple exprimitur stat⁹ iohānis p̃cursoris. ⁊ status ei⁹ pfectoz. Status iohannis duplex vicz grē. cū dicit. Justus. ⁊ glorie. cum subdit ineternū nō cōmouebit. Perfectoz etiā duplex culpe. s. cū dicunt impij. et pene. cum dicit non inhabitabūt terrā. Ratione ergo status gratie iustus dicitur Johannes. et bene. Habebat enim ea que hominē faciūt iustuz. q̃ sunt virginitas. Vñ ps. Justus germinabit sicut lilium. Quod ei bene cōuenit qui in se candorem lilij habuit. q; ꝓpositum habuit ppetuo cōtinendi. Itez fides. Vñ Ro. iij. Credidit abraam et reputatū est illi ad iusticiam. Et abac. ij. Justus meus ex fide viuit. Dz hs magis credidit q̃ Johānes qui digito saluatorē demōstrauit. Item fortitudo p̃rouer. xxiij. Justus quasi leo confidit. Nullum em̃ terrorez habuit regē herodē increpādo. Vñ rhelye cōpat. Iu. j. q̃ reges dure increpare cōsueuerat. Et hic iustus ineternuz nō cōmouebitur. vbi innuitur status gloie quem nunc est assecutus. ineternuz em̃

non cōmouebit.qđ non contingit nisi in statu glorie. Hic em̄ cūcti dies doloribꝫ pleni sunt.ꝑ ibi ē reḡes pacifica.reḡes opulēta.ꝛ reḡes etna. Hanc triplicē requiē ꝓmisit dñs fidelibꝫ suis.ysa. xxxij. Sedebit in ąt pplus me⁹ in pulcritudine pacis.qz sine ꝑturbatione.in reḡe opulēta.qz sine defectōe.in tabernaculis fiducie qz sine amissiōe. Hanc qz iohānes ē assecut⁹ meritū non ꝓmouebit. ¶ Stat⁹ aūt pſecutoꝝ exprimit et prīo culpe cū dicunt impij. Tres em̄ pſone ꝛcurrūt ad ipsi⁹ pſecutionē. scz herodis.vxoris ꝛ filie.q̄ bñ dicunt impij.qz oēs impietatē in iohānē exercuerūt ꝛ multiplicē. ¶ Prima fuit celebritas natalicij diei.q̄ fuit i culpa ad miscēdiaz cū potius deberet esse memor dicimortis.iuxta illō Eccl.vij. Memorare nouissima t.ꝛc. Vñ Hiero. dicit nullū alium celebrasse diem natiuitatis sue nisi pharaonē ꝛ herodē.vt quoꝝ vna erat impietas vna esset solēnitas. ꝑ talis solennitas cito defecit. qz ipsis mortuis nunq̄ celebrata ē.ps. ¶ Periit memoria eoꝝ cū sonitu. Itē alia herodis ſpietas q̄ cū quē sanctū sciebat tenuit in carcerem vinxit.caput amputari p̄cepit. De hac impietate puer.xij. Nō roborabit hō ex impietate. Multi em̄ faciūt occidi inimicos vt ḡcti⁹ viuāt. Vꝫ sanguis abel clamauit ad dñm.vindictā postulans. Tales homicide vix vnq̄ sunt securi. Ad qđ signanduz posuit dñs tres morē in capite cayn. Filie impietas fuit captatio beniuolētie ex saltatione.de q̄ Crisꝫ. Vbi est saltatio ibi est diabol⁹ necꝫ em̄ deus dedit nobis pedes vt cū camelis saltem⁹ ꝑ cū angelis choꝝ faciam⁹. Vñ hiere.xx. Docete filias vras lamentū. Itē matris et filie impietas fuit.qz mr̄ ꝓ decollatōne capitis iobis cōsuluit ꝛ filia ꝺ poposcit.et reddit rōnē. Hiero. Quia optabat linguā habere i potestate q̄ eos arguebat. De hac ſpietate Sap.ij. Dixerunt impij oppri mamus vir iustū qm̄ ꝛtrari⁹ est opib⁹ nostris. ¶ Sed pena coꝝ subdit.qz nō inhabitabunt terrā.terrā vtiq̄ viuentium.de q̄ ps. Credo videre bona dñi in terra viuentiū. Sed inhabitabūt terrā miserie et tenebraꝝ.vbi vmbra mortis ꝛ nullus ordo. De qua materia si placet loqui quere in ascensione.

¶ De eodem.

Sermo. CCLXXIII.

Misit herodes ac tenuit iohānē. Mar.vj. Quatuor in hoc euāgelio pr̄cipaliter tanguntꝫ. Primo iniuria iohānis ab herode illata tangitur.cum dicit Misit herodes. Secōo sanctitas iohānis maxima.ibi Herodes metuebat iohannē scīm̄ eū virū sanctū Tercio herodis ꝺ iohannē machinatio puersa. ibi.cū dies optim⁹ ꝛc. Quarto iohannis passio gl̄iosa.ibi.misso spiculatore ꝛc. ¶ Primo q̄ tangit iniuria iohānis. et hec tripler.prīa captiuatio. scōa vinculatio.tercia incarceratio. Ex captiuatiōe sequit ꝺfusio.ex vinculatōe afflictio ex incarceratiōe desolatio. Okta ei cōfusio potat eē iohāni cū ab herodiāis capt⁹ duceret vilit. Vñ de ipo illō Eccl. xlix pōt exponi. Male tractauerūt euz q̄ ab vtō scificat⁹ ē ppha. Nō notat cū dicit euāgelista. Misit hodes ꝛ tenuit iohānē.nec solū tenuit ꝑ etiā vinxit ad maiorē afflictionē.ꝛnō solū vinxit sed etiā posuit in carcerē ad maiorez desolationē.vt ibi hūano solatio p̄uaret. Et licet herodes intēderet iniuriā tn ferret.hāc tn iohānes non reputabat. Nō em̄ ꝺfundebat ex captiōe.nō afflgebat ex vinculatiōe.nō desolabat ex incarceratiōe. Moze scoꝝ q̄ talia appetūt. Desiderant em̄ esse inē honores sine honore.inē voluptates sine iocunditate.inter seculi gaudia sine ꝺsolatōne fugiūt em̄ honores ne p̄ superbiā ruāt. respuūt voluptates ne effluāt.oditt se culi gaudia ne euanescāt. Vñ de moyse Heb.xj. Grandis effect⁹ negauit se filiū filie pharaonis.ecce ꝓpt⁹ hono

ris magis eligēs affligi cū ppō dei.ecce ꝓtēpus voluptatis.maiores estimās diuitias thesauris egypti ꝓperiū xpō ecce ꝓtēptus ꝙsolatiois. Timebat fortemo yses ne sicut frequnter ꝓingit honores eor eius minis extollerent.voluptates eneruarent.vana gaudia allicerent. Propter hoc ipse ⁊ oēs scī eligunt abiici.gaudēt affligi.renuūt ꝓ pūtia cōsolari. Eligūt abiici pō. Elegi abiect⁹ esse in domo. Hiero. Verus hūilis nō vult hūilis p̄dicari.sed reputari. Gaudent etiā affligi Job. Hec ꝙsolatio sit mihi vt af.nō.p. Aū ysido. Que seculi amatoribus cara sūt.scī velut aduersa refugiūt.plus ꝙ aduersitatibus mundi gaudēt.ꝙ ꝓsperitatibus delectāt. Idē Uri sancti plus formidant ꝓspa ꝙ aduersa.qz scīt ex aduersis multa bona puenire. Adapta. Ysido. Durius ī hac vita dīs circa electos suos agit.vt duz fortioribus flagellis feriunt nullis oblectamētis hui⁹ vite delectent. ꝗ celestē p̄riam certa expectatiōe indesinent expectent. Propter hoc nō est mirū si sancti gaudent ꝙfundi.volūt affligi.renuunt consolari.pō. Renuit ꝙsolari aīa mea. memor fui dei ⁊ delectatus. Ac si diceret Istā ꝙsolationē renuo.qz diuinam desidero.nolo istā ne pdā illā. delicata est eī diuisa ꝙsolatio.nec ꝙcedit admittentibus alienā sicut dic Bern. Propter hec tria predicta ab herode iobes patiēt sustinuit. B Scdo sanctitas marīa notat cū dr. Metuebat herodes iobem sciens eū virū iustū ⁊ sanctū. Ubi sanctitas eius describit.qz fuit terribilis aduersario.grata deo.vtilis ꝓrīo. Terribilē eī fuit herodi. Aū. Metuebat eū. ⁊ h ꝓpter ostantiā p̄dicatois quā audiebat.⁊ sanctitatē quā videbat. Hec duo nccia sunt p̄dicatori vt ex ostantia malos arguendo terreat. ⁊ excellentia vite alliciat. Itē grata fuit deo.qz fuit hūilis corde. pur⁹ carne. ꝗ virtuosus ope Propter hūilitatē dr iustus. ꝓ quo dr. sciens eū virū iustū. Justicia eī idem ē ꝙ hūilitas. sicut dic glosa sup illō Matheī.iij. Sic decet nos implere iusticiā. Nam sicut dicit hugo. pfecta iusticia ē oblatam gliam vbiq; declinare. Hanc hūilitatis iusticiā iobes ostēdit.qz cū a turbis xps crederet nō solū se xpm ēe negauit. ꝗ etiam ꝓpha.cuz esset plus ꝙ ꝓpha. Fuit etiā purus carne. Aū dic ꝙ sciebat eū virū iustum ⁊ sanctū.i.mūdum. Sic sanctus accipit. Re.xxj. Dauid ad abymelech.cū quesiuisset ab eo si mūdi essent a mlieribus.rīdit.fuerūt vasa puerox sancta. Sic fuit iobes sanctus. Unde Crisо. Jobes virginitatis speculū. Item fuit virtuosus ope.qz p̄cus in victu. Esca eī eius erat locuste ⁊ mel siluestre Matth.iij. Fuit sobrius in potu.qm̄ vinum ⁊ siceram nō bibit. Luc.j. Fuit austerus in vestitu.qz habebat vestitū de pilis cameloz Matth.iij Fuit etiam sanctitas ipsius vtilis ꝓrīo sicut herodi.qz audito eo multa faciebat.⁊ alijs vtilis fuit multis.qz ad p̄dicationē suā ꝙuersi sunt multi ⁊ baptizati. E Tercio tangit herodis machinatio puersa.qz cū dies oportunus accidisset. Ubi notandū ꝙ sub specie ꝓbitatis querit occidendi occasionem.sub palio largitatis occasionem sub zelo veritatis ꝓpetrauit homicidiū impietatē. Sub specie ꝗ ꝓbitatis q̄rebat occasionē.qz tanq̄ ꝓbus rex fecit cenam principibus ⁊ tribunis ⁊ alijs. ⁊ h forte vt hr̄et occasionē ꝓmittendi.⁊ corax tantis nō retractandi.⁊ sic oportunitatē querebat. ⁊ h est qđ dicit euāgelista Cū dies oportunus accidisset. Oportunus inq̄ excogitate malicie. Item sub pallio largitatis occasionē q̄rebat Aū que admodū solent reges large dare hystrionibus. ita ipse puelle saltanti largiter ꝓmisit. liez dimidiū regni sui. nō solū ꝓmisit ꝗ etiam iurauit. ⁊ dicat glosa. ꝙ forte ad hoc fecit vt videret explere inuitus qđ faciebat spontaneus. Et sub zelo veritatis ꝓpetrauit homicidiū impietatē.qz ꝓpter iusiurandū noluit eam ꝓtristare ꝗ misso speculatore p̄cepit amputari caput. D Ubi tan-

glē ꝝrtū. s. passio gl̄osa. Et nōndū ꝙ ḡn ꝙ induxerūt hodē ad occidendū iobez Primū fuit amor libidinosus. Un vin xit eū in carcerē ꝓpter herodiadē vxo rem fratris sui. Secundū fuit odiū cor reptiōis. Lu. iij. Herodes cū coripere de herodiade fratris sui. ⁊ sequit inclu sit iobem in carcerē. Tertiū fuit crapu la. qr fecit cenam principibus. qñ forte incaluerat mero. tunc ꝓmisit puelle. ⁊ dicit glosa ꝙ tunc solennitatē sanguīe violauit ⁊ fedauit. Quartū fuit inepta letencia. qr cum saltasset filia herodiadis placuit ei. ⁊ sicut dicit glo. ꝓ voto salta tricis caput occisi ante ꝙuias inferri ꝓ cepit. Quintū fuit falsa iusticia. qr ꝓpt iusurandū ne. s. esset periurus. Glosa. Dissilator sceleus iuramento excusat. vt sub occasione pietatis impius feriret.

In natitate beate marie virginis. Hermo. CCLXXIIII

Ego mater pulcre dilectionis ⁊ timoris ⁊ agnitionis ⁊ sctē spei. Ecc. xxiij. ℣ Quia sero in vesperis ecclia a beata virgine postulauit dicens. Monstra te esse matrē. beata virgo ꝙsi petitiōi satisfaciēs cum ecclia hodierna rñdens dicit. Ego mater. Et cuius mater subdit. Pulcre dilectionis ⁊ ti. ⁊ ag. ⁊ sancte spei. Et innuit btā virgo duplicē genituraz. scz gratie ⁊ glie. ¶ Genitura gr̄e ꝙ attendit ꝑm statū vie. hec ꝙsistit in multipli ci vtute. hanc tangit. cū dicit. Ego matr̄ pul. dil. ⁊ ti. ⁊ ag. ⁊ sancte spei. Ecce ꝙ tuor vtutes enumerat qz mater exstitit. Genitura glorie ꝙ attendit ꝑm statum patrie. hec ꝙsistit in multiplici beatitudine. quā tangit cū dicit. Trāsite ad me omēs ꝙ ꝙcupi. me ⁊ a generationibus meis. i. eternis gaudijs a me genitis. adimplemini. Et post enumerat multiplicem beatitudinē eternoz gaudioz. cū dicit. Spūs meus sup mel dulcis. ⁊ hereditas mea sup mel ⁊ fauum. Qui edunt me adhuc esurient ⁊ ꝙ bibūt me adhuc sitient. Et nota ꝙ btā vgo ꝓponit genituraꝫ gr̄e ꝙ ꝙsistit in mltiplici vtute ꝙ genituraꝫ glie ꝙ ꝙsistit in multiplici btitudīe. qr ad genituraꝫ glie nō ꝑuenit nisi ꝑ genituraꝫ gr̄e ꝙ ꝙsistit in mltiplici vtute. Sic cñ scriptū ē. Ibūt de vtute in vtutē. ⁊ sic videbit deus deoz in syon. Ostendens ꝙ genituraꝫ gr̄e btā vgo dicit. Ego mr̄ pul. dil. ⁊ ti. ⁊ ag. ⁊ sctē spei. Ubi ꝙtuor vtutes enūerat ꝙrū matrē se esse dicit. ꝙs ꝙtuor vtutes ꝙsi ꝙ tuor filias in hodierna ecl̄a expōit nubendas. oībus ipsas ducētibus multa bona repromittēs. Hz pensate frēs ꝙ in exponēdo filias suas ipsas nō distinctim exponit vt dicat sic. Ego mr̄ pul. di. ⁊ ti. ⁊ ag. ⁊ sancte spei. ꝙ oēs colligatas copulatiua ꝙiunctiōe. Unde dicit. Ego mr̄ pu. di. ⁊ ti. ⁊ ag. ⁊ sancte spei. Non vult btā vgo vt filie ipsius distinctim ducanť. sed ḡcūcꝙ vnā duxerit vult ꝙ oīs ducat. ꝙiuncte eñ sunt ne ꝑnt se pari. qr hec est regula in theologia ꝙ vtutes sic ꝙiuncte sunt ꝙ ꝙ hz vnā habet oēs. Hz qr vxores ducētes tria p̄cipue solent attendere. s. ꝙditionē. dispositionē. ⁊ vtilitatē. btā vgo vt ad suas filias ducēdas magis alliciat. oñdit hec tria in ipsis esse excellenť. Nā oñdit ipsam ꝙditionē nobilē. cū dic. Ego mr̄. Ego inꝙ ꝙ genui illū ꝙ est rex regum ⁊ dns dñantiū. s. iesum. Un sunt soroꝛes dñi nr̄i icsu xp̄i. qr eandē matrē hz xp̄s ⁊ p̄ dicte ꝙtuor filie. s. beatā vginē ꝙ in premissis verbis dicit. Ego mr̄. Sed ipaz dispositionē innuit delectabilē. cū dicit. pulcre ⁊ sancte. Hz vtilitatē ineffabilē cū dicit. Transite ad me oīs ꝙ cō. me. ⁊ a ge. meis implemī. ¶ Oñdens filiaz dispositionē. primo incipit a dilectione tanꝙ a dignioꝛi. cū dicit. pulcre dilectiōis. qr ipsa est radix vtutū. Cui? filie nimis pulcra ē dispositio. Tunc ei pulcre dilectio est dispositā qñ res diligitur ꝓpter se. nō ꝓpter aliud. Multa ꝙdem sunt mouentia ad dei dilectionē sicut bñficia spūalia. coꝛpalia. ⁊ tpalia de ꝙbus dicit beatus Aug. Celū ⁊ ter-

ra ⁊ oīa q̄ in eis sūt mihi dicūt. vt amē te ds meus. ꝑ hec oīa sunt q̄si incitamēta ad pulcrā dilectionē. Causa em̄ diligendi deū ds ē. sic dic̄ Ber. Iste em̄ est pulcer amor. Un ipe als dicit. Purus amor mercenari? nō ē. nō em̄ aliq̄ respicit vt ppē illa diligat. Un q̄ tñ dilectiōe ds ꝓiungūt. nec ferro. nec aq̄. nec igne ab ipo auelli pñt. q⁹ sic coadherēt ꝙvn? spūs effecti sūt cū eo. Talit̄ se ꝓiunctus ds apls oñdebat cū dicebat. Certus sū q̄ nec̄ vita nec̄ mors. ⁊ enūerat oīa q̄ pñt separe a ds. ⁊ post subdit. nec̄ aliq̄ alia creatura poterit nos separe a charitate dei. Nec mir. q⁹ nō mediāte aliq̄ creatura sibi ꝓiūctus fuit. sic illi q̄ medi antib⁹ bñficijs ꝓiūgunt. q⁹ cessante vinculo. s. bñficio. cessat dilectio. De q̄bus ps. Cōfitebit tibi cū bñfeceris ei. Hec ñ est bñ dispōsita dilectio. ꝑ turpis ⁊ fusca obfuscata bñficijs. ꝑ illa que est sine ali quo medio est pulcra dilectio. hec ē delectabilis. q⁹ tali dilectōe nihil iocūdi? sic dic̄ Aug. ℣ Secūde filie ē etiā dispositio delectabilis. s. timoris. Timoris mḡ nō cuiuslibet ꝑ timoris reuerentie. Jē filialis q̄ idē est ꝑz quosdā. Sūt em̄ q̄dā timores male dispositōis. sic ē timor mūdanus. timor hūan⁹. ⁊ timor fatuus. ℣ Mūdanus timor est qñ aliqs timore admittēdi tpalia peccat mortaliť. Sic peccauit hodes. occidēs pueros ĩnocentes. q̄rens xp̄m occidere. timēs ne ei regnū surripet. Sic peccauerūt iudei in xp̄m insurgēdo dicētes. Ne forte veniāt romani ⁊ tol. lo. no. ⁊ gentez O quotiens hoīes p̄ timore peccant. q̄ quotidie ꝑpē tpalia mentiūť. ꝓiuri efficiūť ⁊ multis malis illaq̄nť. ℣z hūanus timor est qñ aliqs nimis timet cor pori suo. q̄ tūc est petm̄ mortale. qñ pena corpis plus timet q̄ deus. ꝑ timore peccauit petr⁹ qñ timore pellis sue terrefactus negauit dñm. ⁊ alij apli timentes pelli sue. relicto eo oēs fugerūt. Timor filis est sic dic̄ Aug. qñ aliqs timore gehēne nō peccat. ñ hns respectū ad amorē iusticie vel offense dei. De quo timore dic̄ aug. Jnanit̄ putat se victorē petī q̄ timore pene nō peccat q⁹ penā quam timet nō euadit. Hi timores oēs male sē dispositi. ℣z est timor bñ dispositus. s. timor reuerētie vl filialis. q̄ idē est ꝑm quosdā. q̄ est talis dispositiōis q̄ etiā si nulla pena seq̄rer ob solā dei reuerētiā a malo q̄escūt. Talis fuit susāna q̄ dixit Melius ē mihi incidere in manꝰ vr̄as q̄ peccare s̄ ꝓspectu dei mei. Hic timor est pfector ⁊ btōr. q⁹ ipse xp̄s ip̄m hūit Un etiā ipsi? vsus nō euacuabit̄ in p̄ria Unō ps. Timor dñi sctūs pmanens in seculū secli. ℣ Tercia filia. s. agnitio est pulcre dispositionis. nō illa vtiq̄ agnitio de q̄ dr̄ sapientes sunt vt faciāt mala. bene aūt facere nesciērūt. Hec est feda ⁊ turpis agnitio. ℣z agnitio veritatis cuius mr̄ btā v̄go. est pulcre dispositiōis. Est em̄ ornata triplici dono spiritusscti. s. dono sapie. dono scie. ⁊ intellectus. Nam sapia est lumē quo agnoscunť superiora. scia est lumen quo agnoscunť inferiora siue exteriora. ꝑ intellectus est lumen quo agnoscunť interiora. Vere agnitio supior sapia dirigit̄. q⁹ sicut dic̄ ysido. Sapia tñmodo eterna ꝓtemplat̄. Un dicit Aug⁹. Sapia ē rer̄ diuinar̄ cognitio. Un sapia dr̄ q̄si sapida scia. q⁹ p eam sapimus celestia quasi p gustū. Ad hanc agnitiōē hortabat̄ apls cū dicebat. Que sursum sunt sapite. Ad agnitionē vero exterior vel inferior dirigimur p lumen scie. vt sc̄z sciamus ꝓuersari in medio p̄ue natiōis ⁊ puerse. Ad agnitionē v̄o interior illuminam̄ p lumē intellectus q̄ est sicut dicit Aug. cū ab oīi falsitate carnalis delectatiōis cor mundat̄. vt pura intentio dirigat̄ in finē. Ecce q̄ delectabilis huius filie dispositio. q⁹ sup̄ ⁊ infra. et ex̄ ⁊ intra. pulcre dispōsita est. ℣ Quarte filie dispositio cōmendat̄ cū dr̄. sancte spei. Sanctā v̄o spem tria reddūt pulcrā. q⁹ in pulcro fūdamēto. i. in solo ds figit̄. Hester. xiij. Exaudi dñe vocē eor q̄ in nullo hūt spē p̄ter te dñe Scdo q⁹ ex̄ meritis. Un spes sic diffinit̄

Spes est ex meritis & gratia puenies. Vñ q̄ nō est ex meritis male disposita est. q̄ est falsa & vana. De qua Esa. xxviij. Posuimus mendaciū spem nostrā Tercio est sancta q̄ in tribulationibus firma & depurata. Vñ Job. xiij. Etiā si occiderit me in ipo sperabo. Ecce btā vgo oñdit filiay suay & ꝺditionē nobilem & dispositionē delectabilem. R

Ostendit etiaz & vtilitatē inestimabilē & ꝺ in genitura gñe. cū subdit. Trāsite ad me oēs q̄ ꝺcupiscitis tē. Et ꝓmittit duplicē cū filiabus suis vtilitatez. viz ꝺmensam nuptiay solennitatē. & inestimabilem hereditatē. Primū innuit. cū dicit. Transite ad me. vbi innuit solennem nuptiay locuz. Mos em̄ est vt cū inferioz superioris ducit filiam apud superiorem celebrari nuptias ꝓpter maiorem honorē. sic beata virgo filiay suay nuptias nō alias q̄ in domo gñe. vbi nunc regnat vult celebrare Unde dicit Transite ad me. vbi nunc habito. & ibi a generationibus meis. i. eternis gaudijs a me genitis adimplemini. Ipsa em̄ eterna gaudia genuit. q̄ eternoz gaudioz ꝺditorem & collatorē genuit. ꝑ quo & porta celi esse cantat. Et ostēdit illud nuptiay ꝺuiuū esse ꝺmensum. quia copiosum. delicioſum. & non fastidiosum. Copiosum sine defectu. Unꝺ dicit adimplemini. Charissimi plenum est ſm pbm cui nō potest fieri additio. Et beata virgo nō solum dicit implemini sed etiam si possibilis est additio adimplemini. Mensuram em̄ bonam & coagitatam & sup effluentez da. in si. vestr̄. Sed posset quis dicere. q̄ñ q̄m plenē homies de minus bonis & insipidis. ideo beata virgo ostendit cōuiuū suum delicioſum ꝓpter fercula delicata. Et tacens de multis ferculis que ibi erunt. illud quod p̄cipuū est & substantiale q̄ delicatū sit ostendit. cum dicit. Spiritus meus sup mel sez ꝺcreatus De quo Job. v. Spiritus ē deus. Dic spūs licz oīm sit p creationem. q̄ oīa creauit. est tñ specialiter beate virginis ꝓpter eius carnis assumptionē & vnionem. Propter quod ipsa dicit. Spūs meus. i. visio spūs mei. siue agnitio. sup mel dulcis. Visio em̄ dei adeo est ferculum delicatū q̄ si nullū aliud esset sufficeret. Unde inquit philippus in iohanne ostende nobis patrem & sufficit nobis Carissimi ꝺ ferculū ē adeo delectabile q̄ si gutta ipsi' caderet in ꝓfundū tartari siue inferni. tota amaritudo illius dulcoraret. Unde Bern̄. Illud verum & summū gaudium est quod de creatore nō de creatura pcipitur. cui compatum oīe amay dulce efficitur. Sed ne quis diceret. talia ꝺuiuia q̄ sunt delicata & copiosa seqñt̄ tedia & fastidia. illō nuptiay ꝺuiuiū ostendit sine fastidio. cū dicit. Qui edūt me adhuc esurient. Mira res. semp comedunt & semp bibunt. & tñ semp esurīūt. fruunt̄ em̄ nec deficiūt quo frui magis sitiūt. Quia g̃ illud ꝺuiuiū copiosum. delicioſum. & nō fastidioſum. ostendit illud cōuiuiū esse ꝺmensum. L

Sed q̄ nō sufficit solum nuptiay ꝺuiuium. beata virgo cū filiabus suis ꝓmittit etiam ineffabilez hereditatē. cum dicit. & hereditas mea sup mel & fauū. Charissimi illa hereditas nō pay sed multū tenet. q̄ est lōga & spacioſa. est em̄ illa quā ipse filius beate virginis cū soꝛoꝛib' suis ꝓmisit dicens Luc. xxij. Dispono vobis sez generis meis sicut disposuit mihi pater meus regnū. Ecce charissimi q̄ beata virgo hereditatē hoc filius eius regnum dicit. q̄ nobis disposuit plene. Unde subdit. sicut disposuit mihi pater meus regnū. quem sez ꝺstituit hered̄ vniuersoy. Sed quia nō tñ regni sed etiā puꝺñj gubernacula multam turbationez generant. ne tale quid ibi credamus. oñdit in quo cōsistit illius regni officiū cū dicit. disponovobis regnū. nō vt pugnetis. vel alias angustias habeatis. ſ vt edatis & bibatis. & addit. sup mensā meam. nō aliaz. q̄ est magni honoris sez in eadem mensa cū imperatoꝛe comedere. Et q̄ illud regnum est sine angu

stis ⁊ tanti honoris ⁊ in oīmibus delicijs. ideo beata virgo dicit q̄ hereditas illa est sup mel ⁊ fauū. ¶ Charissimi ex quo filie btē v̄ginis sunt nobiles ꝓdito ne. delectabiles dispositiōe. inestimabiles vtilitate. bonū est q̄ in ipsis ducendis audiamus ꝓsiliū beate v̄ginis. Uñ ipsa dicit. Qui audit me nō ꝓfundetur imo q̄ plus est. sicut illis q̄ nuptias annūciant p plateas discurrētes dant tunice. sic beata v̄go annūciatoribus istarū nuptiarū ꝑmittit inestimabilē mercedem. Qui mānt elucidant me. s. p̄dicando, vitā eternā hēbunt. Ad quā nos.

¶ De eodem festo.

Sermo. CCLXXV.

Liber generatiōis iesu xp̄i filij dauid. fi. abzoam. Matḃ. j. ¶ Quia Matḃ. genealogiam describit virginis marie. ideo in natiuitate ipsius v̄ginis legit ꝟ cuāgelium vt in natiuitate ipsius genus ō quo nata est intimaret. In cuius euangelij mitio tripl̄r beata v̄go cōmendat vicz ꝑ ꝓpationē. cū dr. Liber. p gnātōez q̄ generationis nō alterius ꝟ iesu xp̄i. p ꝓpagationē. q̄ filij dauid. filij abzaā ab his em̄ descendit p ꝓpagationē. In ꝓpatione ḡ beate v̄ginis vtus. in generatione partus. ꝟ in ꝓpagatione gen⁹ exprimit. ¶ Pensate itaq̄ frēs charissimi ⁊ videte q̄nta sit ꝓgruitas in libri ꝓpatione ad virtutis eius oīsionē. Est em̄ liber ꝓsiderare tripl̄r. q̄tū ad facturam. q̄tū ad scripturā. ⁊ q̄tū ad clausuram. ¶ Circa primū. s. circa facturā huius libri. est ꝓsiderare materiā de q̄ factus ē. q̄ nobilis. formā ꝑm quā factus est. q̄ singularis. cām ꝓpter quā factus est. q̄ vtilis. ¶ Uere materia hui⁹ libri est nobilis. q̄ de pellibus regū ⁊ ducū. q̄ in hodierno euāgelio enarrant. a quibus ꝑm legē traducta est. he sunt pelles verī salomonis de q̄bus ipsa gl̄iatur in Cant. j. Quia regali ex ꝓgenie maria exorta refulget. Uñ de ipsa pōt illud dici Ben. v. Hic est liber gnātiōis ade. i. transducti de adā. Huius libri materia a p̄ribus tanq̄ pellis ab oue est sepata in ꝓceptione. mūdificata in sctificatiōe p disciplinā extensa. p abstinentiā desiccata. p pauptatē abrasa. p v̄ginitatē dealbata. ¶ Et q̄ materia nobilitatur p formā. ideo habito ō materia pensandū est de huius libri forma. Forma autē ꝑm quā factus est fuit singularis. Est em̄ singulariter p̄grandis. Unde Esa. vij. Sume tibi liby grandē. Uere grandem. Grandis q̄dem ꝓtentio. q̄ quem totus nō capit orbis in sua se clausit viscera factus homo. Grandis p̄cio rōne v̄ginitatis. quia nō est digna ponderatio aīe conti. Sap. Preciosior est cūctis opibus ⁊ oīa que desi. nō. v. h. cō. Grandis p̄uilegio. q̄ multe filie ꝓgre. di. ipa v̄o supgressa est vniuer. Quia sicut dicit sup illud optimā ptem elegit sibi maria. exprimens spūales diuitias mulieꝝ. Bona est inḡt fecunditas ꝓiugalis. melior castitas v̄ginalis. p̄sus optima est virginea fecunditas. marie p̄uilegiū est. non auferet ab ea. nec dabit alteri. Uñ in hoc supgressa ē vniuersas. Uere nō solū in p̄uilegio singl̄aris. imo mirabilis. Quis em̄ nō miret rubū ardere sine consumptione. Exo. iij. v̄gam germinare sine humoꝝ attractione. Numeri. xvij. vellus ꝓpluī areā nō irrigari. Iud. vj. lapidē de mōte p̄scidi manū nō adhiberi. Dañ. ij. In his em̄ quatuor beate virginis singularia ⁊ mirabilia eluceſcūt. Ipa em̄ fuit rubus p infirmitatē carnis. Uellus p lenitatē mentis. Uirga p rigorem disc̄pline. q̄tum ad actiuam. Ex mons p altitudinē celestis sapiē. q̄tum ad cō templatiuā. Et ecce rubus ardet ꝟ nō cōburit. q̄ in ea fuit fomitis essentia. ꝟ nō efficacia. De monte lapis excidit et manus nō adhibet. cum corpus xp̄i de purissimis sanguinibus eius sine opere virili ꝓcipitur. Uellus irrorat̄. ꝟ arca nō irrigat. cū v̄bū carni ipsi⁹ vnit. v̄ginitas nō tollitur. pudicicia nō violatur

Virga sine hūore floruit cū virgo mat sine corruptione concipiscentie verbuz dei edidit. Hic ḡ p̄dictus liber ꝑtū ad formā est grandis. ¶ Hz ꝑtuz ad cām. s. ḡre fact⁹ est qz vtilis. Utilis inꝙ ob monimentū recordatiōis gre diuīe Uñ Exo. xvij. dr. Scribe h̄ monimentum in libro. Ipsa est em liber monimenti. i. monens mentē. Monet enim mentē. filij ad pietatē. Uñ Bern. O hō secuz habes accessuz ad deū vbi mr filio vbera. filius vero pri vulnera exhibet. diuidūt inter se mater t filius pietatis officia. Itē alibi dicit. Per te habemus accessum ad filiū o bñdicta. vt p te suscipiat nos q̄p te datus est nobis Itē est vtilis ob testamentū possessiōis eterne glie. Hiere. xxxij. Accepi libruz possessiōis. Ipsam em in vltima voluntate cōstitutus hūano generi in testamēto tāq̄ libz eterne glie reliqt. In signū cui⁹ discipl'o dixit. Ecce mr tua. Uñ ipa dicēs in epla. Ego mr. o nōdit suis filijs nō aliter peipere q̄ p ipsam eternā possessionē. Uñ dicit. In me oīs spes vite vel vite t virtutis. Itē est vtilis ob documentū informatiōis doctrine. Unde ad hūc libz remittit nos. Esa. vt vitaz nraz. corrigamus. xxxiij. Require diligenter in libro dñi t legite. qz vere ibi inueniemus p qō informem. s. hūilitatē. fidei plenitudinē. patientiā. pietatez. t virginitatē. Licet em t pleriq̄ sancti ista habuerūt. in beata tn virgie incōparabilr fuerūt. Fuit em incōparabilis in hūilitate angelis. t fidei plenitudine aplis. in patia martyribus. in pietate ꝓfessoribus. in ẏginitate virginib⁹. De ḡbus sic placet loqui rehre in simone. Et sic in ẏon fir. in die assūptiōis. Si in h̄ libro legerimus in oībus his ꝓficiemus hūc libz optabat Job. xxxj. dicēs. Libz scribat ipse vt in hūero meo ponte eū p imitationē. t circūdem illū q̄si coronaz mihi. s. p veneratione. p singlos ḡdus meos ꝓnūciabo illū. s. p̄dicationem.

¶ Quantū aūt ad scripturā hic liber est delectabilis si cōsideret a quo est scriptus. qz a deo. Qō petebat Job. xxxj. Libz scribat ipse. Itē si ꝙsideret quo inscriptus. qz verbo illo abbreuiato qō fecit dñs sup terrā. Itē si ꝙsideret cum quo inscriptus. qz stilo hoīs. i. stemate hoīs. qz filius dei assumens creaturam in vtero virgis scripsit ibi n̄ stemate angeli ꝫ hoīs. qz nusq̄ angelos apprehēdit. ꝫ semen abrae apprehēdit. Hebre. ij. Uñ ad Gal. iiij. Misit deus filiū suū factū ex muliere. R ¶ Quātū aūt ad clausurā est hic liber venerabilis. Venerabat em hic liber a ꝓbis clausis in figuris. Uñ Ezech. ij. liber inuolutus dicit Venerabat ab aplis. qz clausus siue signatus priuilegijs. Uñ Jo. in Apo. v. Vidi in dextra sedētis libz sigtū sigillis septē. i. septiformis spūs gra q̄p ceteris aplis pollebat. Veneram t nos hunc libz clausum in pmio felicitatis. iam em dūdū ds dixit angelis illud. Deut. xxxj. Tollite libz. s. mariā t ponite in latere arce. i. xpi. Hic ḡ in libri ꝓpatione virtus beate virgis imensa innuit. S ¶ Sed in generatione sublimis oñdit. qz generationis iesu xpi. glo. i. saluatoris geniti. O q̄tum est cōmendabilis ex tā sublimi generatione. qz illud ineffabile verbū caro factū ex ea ꝓdijt. illud inꝙ verbū qō iuxta Jo. subsistit eternitate. In principio inquit erat verbū. Illud verbū qō gliosum est dignitate. qz verbū erat apud deū. Illud verbū qō pfectū est diuinitate. qz deus erat verbum qō opatiuū est potestate. qz oīa p ipsuz facta sunt. O q̄te marie sublimitas. scz cū descendit eternitas ad mortalitatem gl'ia ad ignobilitatē. maiestas ad hūilitatē. virtus oīa faciens ad infirmitatē.

¶ Quanta aūt fuerit ꝓpagatiōis nobilitas subdit. qz filij dauid. filij abrā am. Est em de stirpe dauid filij abrae. Cuius genealogiā distinguit Math. sm tres generatiōes. in quo signat triplex generatio hūani generis. nature. culpe t gre. ꝫ in tercia nata est benedicta in mulieribus t bñdictus fructus ventris eius. qz in gra t plena gra na-

ta est btā virgō maria. ita vt ab ipsa ex uberaret in alios tanq̄ stillicidia stillā tia sup terrā. Ipsa est em̄ illa nubecula Reg. xviij. de q̄ dicit q̄ ascendente nubecula de mari facta est pluuia. t curre bant ante nubeculam helyas t achab. Mare designat hūanā naturā q̄ respersa amaritudine originalis culpe. a quo mari ascēdit tpe natiuitatis maria tāq̄ nubecula. i. leuissima. ppt̄ peccati īmunitatē post cuius ascensum secuta ē pluuia gr̄e. ita vt añ eā currerent helyas t achab. i. iusti q̄ p helyam. t peccatores q̄ p achab designant. Quia t petr̄o ub' est in venīā. t iustis in gr̄am in p̄nti t in futuro in gl̄iam. Ad quā nos p.

De eodem festo.

Sermo. CCLXXVI.

Ecce rebecca egrediebat filia bathuelis. filij melche vxoris nachor fratris abraam hūs patrīā. in scapula sua puella decora nimis virgoq̄ pulcerrima t incognita viro. Gen. xxiij. Circa p̄tem solennitatē ānq̄ possunt de beata virgīe notari. Primo eius de vtero egressio. ibi. Ecce rebecca egrediebat. Secūdo eius genealogie cōtextio. ibi. filia bathuelis t̄c. Tercio ei' in vtero sanctificatio. ibi hūs hyd. in scapula. Quarto virtutis cōmendatio. ibi. puella decora t̄c. Quinto singularitas in p̄uilegio. ibi. incognita viro. Dicamus g̃ de ipsa. Ecce rebecca t̄c. Rebecca aūt bene dr̄ beata virgo. q. rebecca interp̄tat patiens. vel multū accipiens. q̄ vtrūq̄ beate virgini q̄uenit. Q' patiens fuerit Luc. ij. oñdit vbi dicit symeon. Tuā ipsius aīam ptransibit t̄c. Ex q̄ auctate innuit q̄ beata virgo nobilius t acrius fuit passa q̄ aliquis martyrum in tribus. scz in tpe passionis. subiecto. t forma. In tpe q̄dem. q. alij martyres vel ante vl' post xp̄i passionē passi sunt. Sed beata virgo eodem tpe. Vñ symeon postq̄ dicit de xp̄o. erit in ruinā multor̄. s. demonū t hoc in passione. mox adiecit. t tuā ipsius aīam ptransibit gladius. Itē in forma martyris. q. alij martyres passi sūt ignes. aquas. t hmōi. ꝑ beata virgo eodem mō quo xp̄s q̄ innuit p eundē gladium. cū dicit. tuā aīam ipsius ptransibit gla. Item in subiecto. q. alij martyres passi sunt in corpe. ipsa vo in aīa. q̄ passio vehemētior est. Itē dr̄ rebecca multū accipiens. accepit em̄ q̄tuor sup oīs hoīes. s. in vtero sanctificationez. plus em̄ q̄ hieremias vl' iob̄es. sicut dicit Bern̄. Secūdo gr̄e plenitudinem. plus em̄ q̄ stephanus. de quo legit̄ q̄ plenus fuit spūsancto. Item virginalē t deificam ꝑcreationem q̄ nulli vnq̄ ꝓtigit. Quarto sup angelor̄ choros exaltationem. Hec g̃ rebecca hodie egrediebat p natiuitatē. Sed ne de genere dubitemus mox genealogie subdit̄ ordo. cū dicit. filia bathuelis t̄c. q. ad litteram de his sm carnem fuit ꝑcreata. Sed pensandū q̄ hec genealogie cōtextio. incipit ab inferiori ascendendo ad superius. scz a laban vsq̄ ad abraam. vt ostenderet̄ q̄ ipsa que in hūana natura humillima fuerit in tantū ascendere debuit q̄ deū generaret. t merito ipsius genealogia incipit ab inferiori t terminatur in abraam. quia hoc p̄m q̄ ipsa generare deū debuit. Primū oīm abrae ꝑmissum fuit. scz q̄ in semine ei' scz in beata virgine benedicentur oīs gentes. Sed ne crederemus ipsam de eis more cōmuni natam. scz in peccato mox eius sanctificatio in vtero innuit̄. cum subditur. habens hydriam in sca. su. Hydor grece aqua dicitur latine. t certe nos a peccato per aquā baptismi sanctificamur. Sed beata virgo hanc aquā. id est aque sanctificationē egrediendo per natiuitatem habuit in scapula sua. id est in seipsa. q. egredīdo sctificationem secum apportauit. B Sed q̄lis hec virgo interius exteriusq̄ fuerit q̄tū ad vtutē oñditur. cū dr̄. puella decora nimis vgoq̄ pul. Nam q̄tuz

ad interiorez ornatū dr decora.qz dicit glo.sup illud ps. Dñe dilexi decorez.q decor est interior.in mali absentia b est culpe.t in boni pntia b est vtutū. Sed in ipsa culpa latere nō potuit q gra plena fuit.t vtutibus abūdauit.qz supergressa est vniuersas. Quantū vo ad exteriorē ornatū.s.corpis dr virgo pulcerrima.pulcritudo em est in debita pportione t in ꝙuenienti dispositiōe.iuxta b btā vgo dr pulcerrima.qz ad lram ipsa vgo adeo pulcra fuit.q dicit glo.sup illud Math. Joseph nō cognoscebat eā Joseph facie ad faciem martā nō poterat videre.quā spūssctūs replcuerat.nec mir.si b mr ꝙtulit in q nouē mensibus reꝯcuit.cū tale moysi ppe familiarē locutionē ꝙtulit q filij isrl in ipm intendē nō poterāt. Et qz hec vgo t dcū pepit t vgo pmansit.qđ nulli vnq femine cōtigit.io singularis in p̄uilegio oñdit. cū subdit.t incognita viro. De b reqre in ꝓmonib⁹ in assūptiōe t in alijs festis

De eodem festo.

Egredief virga de radice yesse tc. Hunc ymonē require in annūciatione beate virginis.

De eodem festo.

Sermo. CCLXXVII.

Virgam uirtutis sue emittet dñs ex syon. Dauid ppheta longe ante p̄uidens beate vgis ntitatē.p̄missa vba eā designātia ptulit. In qb⁹ ab ipso qtuor oñdit vicz p dei dispositionē btē virgis ortus cū dicit.emittet dñs. Sco ppagationis genus.cū dicit ex syon. Tercio conuersatiōis mod⁹.cū dicit.virgā. Quarto ptās virtus.cum dicit.virtutis sue. Primo g ppheta ortū ipsius ostendit deū dispositisse.cum dicit.emittet dñs. Emisit em eā in ortu ꝙceptiōis t in ortu ntitatis.qz vtrūq ortū inuenit deus ꝓmouisse. Promouit em q̄tū ad naturā ꝙceptionē.ꝓmouit q̄tū ad grām natiuitatē. Scribit em hiero.q anna mr ipsius t ioachim pr.sterilis fuert.adeo q de ple desperantes vltra ꝙuenire nō ꝓposuerūt. Ñ cū ioachim ab anna recessisz.ab angelo redire iubet.ples nascitura do iuuāte naturā intimat. Promouit etiā ds t ortū ntitatis p sanctificationē.nō em sm legez cōmunē nata est cū culpa originali.g sctificata in vtero.nata e cū gra abūdanti. Hec duplex ꝓmotio nāe t gre designata est in Heñ. vbi dixit dñs. Germinet tra herbā virentē t facientē semen iux genus suuz. Terra.i.hūana nā germinet in ꝙceptione herbā.i.beatā virginē. virentem in ntitate p sctificatiōez.facientem semen filiū dei ꝙapiendo.iux genus suū.qz talis decz ptus deum.vt virgo ꝙcipiat.t virgo post ptū pmaneat. Hoc designatuz fuit Exo.xxxvj.vbi dr. Fecit beseleel archam de lignis sethim Beseleel q intp̄tat vmbraculū diuinū.designat ꝙditorē oīm.qz sic dicit Esa.vere ds absconditus est. Quia nec sensu pcipit. Job.j. Deū nemo vidit vnq.nec rōne ꝙphendit Job.xj.Forsitan vestigia dei ꝙphendes. Nec intellectu capit Job.xxxvj. Memento q ignores tps ei⁹. Hic g verus beseleel fecit disponendo arcam.i. btām virginez de lignis sethim. q sunt albe spine sitia.incōbustibilia.incōputribili.qđ totū ꝙuenit beate marie virgini. Spina em fuit ppter originale in ꝙceptiōe.alba p sctificatiōez in ntitate incōbustibilis ppe extinctiōez fomitis incōputribil⁹ ppe obseruantiā vginitatis. Hāc g ꝓmotiōez ortus designans ppha dixit.emittet dñs. Sz ppagatiōis genus ꝙsequent oñdit.cū dicit.ex syon.i.ex ppło iudeoꝝ. Syon em q fuit mons in terminis iudeoꝝ interp̄tat specula.t b sm illud tps bñ iudeis ꝙueniebat.ipsi em tunc nō solū dcū in specko creature cū alijs gentib⁹ speculabant.sm illō apli. Inuisibilia dei p ea q fca sūt intellecta ꝙspiciūt. g in specla scripture p ceteri gentib⁹.qz nō fec tale

dñi natiõi ꝛ iudicia sua nõ manifesta uit eis.sic.s.iudeis. Vñ ipsis Deut.iij. dr. Que est alia gẽs sic inclita vt habe at cerimonias.iustaq; iudicia.ꝛ vniuer sam legẽ. Ex hac g̃ syon spẽs decoris eius ꝓcessit.qñ btã vgo q̃ totũ pplm in uaricũ decorauit nata fuit.p quã de⁹ ma nifeste venit.qm̃ ipsi⁹ carne assumpta. hunc mõo visibilis apꝑuit. ¶ Ter cio ꝓuersatiõis ei⁹ modus exprimitur cũ virge ꝓparat. Fuit em̃ tanq̃ virga plana p pcti immunitatem.nullus em̃ in ea fruter peccati extitit. Nõ predixe rat ysa.xvij. Procident ramusculi ei⁹. id est btẽ virginis.falcibus .i.septẽ do nis spũssancti.qõ factũ credim⁹ in ven tre matris.plenissime tñ in filij dei ꝺce ptiõe.qz post nec ventaliter credit pec casse. Vnõ Aug⁹. Cũ de peccatis agit de matre dñi nullaz prorsus volo fieri qstionẽ. ¶ Itẽ fuit tanq̃ virga sursum tendens p ꝺtẽplationem. Vñ Lu.ij. dr. Maria ꝓseruabat osa verba hec cõfe rens in corde suo. Et in Actib⁹ dr. q̃ erãt omẽs discipuli orãtes in cenaculo mõtis syon cũ maria mre tesu. Nec mi rũ. Jã em̃ fili⁹ eius dilect⁹ in celũ ascẽ derat.et vbi erat thesaurus su⁹ ibi erat ꝛ cor eius. ¶ Itẽ fuit tanq̃ virga flexi bilis p ꝓpassionẽ. In signũ huj⁹ in nu ptijs vino deficiẽte cõpatiens cõfusiõi nuptiaꝝ.filũ ad pietatem ꝓuocauit di cẽs. Vinũ nõ habẽt. Que sic flexibilis ad modicũ aure impulsum.i. oziõis vs q̃ hodie pseuerat. Vnõ Berñ. Dileat miseriordiã tuã virgo btã q̃te in suis necessitatib⁹ meminit defuisse. ¶ Item fuit tanq̃ virga in sũmo gracillima p hũilitate. In psenti em̃ vita pl⁹ in sũ mo esse nõ potuit. nec plus ascẽdere q̃ in filij dei ꝺceptiõe.ꝛ ibi fuit gracillima id est hũillima. Vñ dixit. Ecce ancilla dñi fiat mihi sm̃ vbũ tuũ. Et tũc fron duit.floruit ꝛ fructum fecit.sicut virga aaron Numeri.xx. Frondit.qz ꝓtulit ex se vmbraculũ hũano generi ꝺ estũ vi ciorẽ. Vñ ysa.xviij. Et vmbraculũ diei ab estu. Itẽ floruit qz attulit odoramẽ tũ cõtra infectionẽ nostri odoraꝝ⁹. Vñ Eccl.xxiij.dicit. Fructificaui suauitatẽ odoris. Itẽ fructũ fecit.qz ꝓtulit cibuz q̃ de celo descẽdit cõtra esuriem nostri gust⁹. Pro quo dicit Eccl.xxiij. Trãsi te ad me oẽs q̃ ꝺcupiscatis me ꝛ a gene ratiõib⁹ meis implemini. ¶ Quar to ꝛ vltimo innuit huius virge ptãs virt⁹.cũ dic.virtutis sue.i.ipsi⁹ dei oĩpo tẽtis.et em̃ plus ꝓtulit de virtute q̃ ali cui creature.qz etiã sup ipm̃ deũ quo dãmõ hz virtutẽ p matrne auctoritatis imperiũ.qõ nulli alij cõuenit creature. Vñ Aug⁹. Singulariter illa femina ha buit vt videret sibi hũilitate subditum quẽ nõ solum hũana.verũtiã angelica creatura venerat et adorat altissimũ. ¶ Hec est virga aurea angelis ꝛ boĩb⁹ acceptabilis.quã verus assuer⁹ signũ clemẽtie porrigit asẽ peccatrici blandi endo intantum vt dicat. Quid habes hester.noli timere ego sum frat tu⁹.nõ tm̃ dñs.accede g̃ ꝛ tange virgã.i.Ma riã.et nõ morieris. ¶ Hec vga deuorat serpẽtes pharaonis.i.tentatiões crim̃ guit demonis. Exo.vij. Nec mirũ.hec em̃ virga demõib⁹ ẽ terribilis.ps̃. Re ges eos in virga ferrea. Vnõ ysa.xxx. dr. Paucbit assur virga ꝓcussus. Vñ ꝓdicatoꝝib⁹ quibus maxime demones cõtrariant̃ dat in solatium Marc.vj. Nihil tuleritis in via nisi virgam id est mariã. Hec ẽ virga q̃ oĩb⁹ filijs isra el.i.christifidelib⁹.facit viã p mare hu ius mõi ad terram ꝓmissiõis. Vñ ps̃. Virga directionis virga regni tui. Vñ ꝛ maris stella q̃ nauigantes dirigit dr. Mire g̃ est ptãs huj⁹ virge vt⁹. q̃ sic deũ flectit.demones reprimit.mare di uidit.ꝛ ad terram ꝓmissionis deducit. Quo nos ꝓducat Qui viuit.

¶ Autor huius libri supius dicit Maria spina fuit ꝓpter originale in conce ptiõe. Sed huj⁹ oppositũ nũc tenẽt

¶ De eodem festo. Sermo.CCLXXVIII.

Auser rubiginem de argēto ⁊ egrediet vas purissimū. Prouer. xxv. In his verbis ſm q̄ ꝓ̄ beate virgini adaptari duo tangunt. vicz btē virgis in pctō ꝯceptio. cū dicit. Auser rubiginē de argēto et ciusdez in vtero ſcīficatio. cū dicit. ⁊ egrediet vas purissimū. Dicit aūt btā virgo argentū. qz alba sicut argentū p virginitatem. p quo dixit Au. ij. Quia vix nō ognosco. Item ductilis sicut argentū. p obedientiā. cū dixit. Ecce ancilla dñi. Itē sonora sic argentū. p eloquentiā. ⁊ b̄ cū dixit. Fiat mihi ſm v̄bū tuū. Dicit g̃ primo argentū btā virgo, ꝓpter albedinē castitatis. qz licet alique alie v̄gines inuēte sint dño scrutētes. nō tm̄ sic albe fuerūt p puritatē vt btā v̄go. Vñ ps. Adducētur regi virgines post eā. Et btūs bernā dicit. Que puritas vel etiā castitas angelica illi puritati valeat ꝯpari. Vñ p excellentiā virgo virginū dr. Itē dr argentū. qz ductilis sicut argēm p obedientiā. ⁊ b̄ patuit cū dixit. Ecce ancilla dñi. In b̄ q̄ dixit Ecce, pmptitudinez obedientie innuit. q̄si diceret. Non differo obedire. nō ꝓcrastino. ſ ecce ancilla dñi. Vñ de ipsa p̄t dicere dñs illō ps. In auditu auris obediuit mihi. Et qz sic ductilis fuit p obedientiam. ideo de ipsa tanq̄ de argēto ductili fabricatus est denarius diurnus a docto artifice. ſ. a spūsco. q̄ est merces laborantiū i vinea ecclie. q̄ dixit abrac. Gen. xv. Ego ero merces tua magnanimis. qz ipse deus erit nobis osa in oib⁹. Itē dr argentū btā virgo ꝓpter dulce tinnitū ⁊ sonorū. Sicut cīm inter cetera metalla nihil argēto dulci⁹ sonat. sic inter osa eloqa eloquiū btē virginis dulci⁹ ⁊ sonorius sonuit. cū dixit. Fiat mihi ſm v̄bū tuū. Hoc cīm eloquium adeo dulciter sonuit q̄ nō solū celestis curia. non tm̄ milytans ecclia. ſ etiā inferiora habitacula recreata sūt. Vñ Cañ. v. Que habitas in ortis amici ausculta te. fac me audire voce tua. Verba sunt dñi a btā v̄gine ꝓsensum de incarnatiōe rep̄rētis. Vñ glosa. Amici auscultāt te. i. angeli quos amatores tibi dedi. Declamici. i. electi. q̄ vt ad celestē patriā reuiuiscant v̄bum vite audire desiderāt. Vñ bern. dicit. O dña expectat angelus rōsum tuū. expectam⁹ ⁊ nos v̄bū miserationis quos miserabiliē p̄mit sn̄ia dānationis et ecce tibi offrē p̄mū nr̄e salutis. statim liberabimur si ꝓsentis. B̄ supplicat a te flebilis adā cū misera sobole exul de paradiso. hoc abrahā. B̄ dauid. hoc ceteri p̄res nr̄i q̄ habitāt in regione vmbre mortis. hoc ⁊ angelor̄ chori auscultāt ipse q̄ rex omniū q̄ cōcupiuit decorem tuū. expectat respōsionis assensum dicens. fac me audire voce tuā. Ad q̄ domina respōsum. q̄ terra. quod inferi. q̄ et expectant superi. Totuz sunt v̄ba Bern. Q ſm dulce tinnitū btā v̄go velut argentū his oīb⁹ fecit. cū dixit. Fiat mihi ſm v̄bum tuū. Quia mox v̄bo ꝓlato q̄ desiderabat fact⁹ est in ea deus hō. Sz b̄ argentū erat aliq̄n respersum rubigine originalis culpe. ſ. in cōceptione. qz in pctō originali q̄ ꝓpter vetustā cōsumptionē b̄nane nature rubigo dr ꝯcepta fuit. Vñ ꝯceptio ipsi⁹ sic nec alior̄ sanctor̄ q̄ oēs in peccato ꝯceptī sūt minime celebrat. ꝓter iesu christi ꝯceptionē q̄ sine pctō fuit. Videns g̃ culpe originalis ꝯceptionē p̄sens ꝓ futuro ponēs morte ꝓphetay dicit. Auser rubiginē de argēto. Et ꝓ Et post innuit ipsius sanctificationē. cū dicit. ⁊ egredietur vas purissimū. Vas aūt dicit ꝓpter gratie plenitudinē. quod vas in natiuitate egressum est purissimū. qz aīa natiuitatē in vtero spūsco fuit purificatū. Nec dicit purū vel purus ſ purissimū. ad differētiā alior̄ scīficator̄. Hieremias cīm ꝓpter scīficationē in natiuitate sua fuit vas pur̄. sed Johānes baptista purus. btā aūt virgo purissimā nec immerito. qz ille in ea q̄escere debuit q̄ alios purificat. Vñ qz nō solū cōcipimur verūetiā nascimur filij ire. eccīa

nullius sancti natiuitatez celebrat nisi in vtero sctificati. Ñ qz sctificatio btē ỹginis nō poterat ꝓbari p textuz, sicut hieremie ⁊ iohānis baptiste. ideo eius ntitas nō fuit antiqt celebrata. ꝑ diuino nutu q̄dam sctissimus q̄dam nocte oriās audiuit in celis armoniā angelorū. ⁊ idē ꝓtigit eadē nocte reuoluto anno ⁊ nō alijs. ⁊ b̄ p plures annos. Ñ toto nisu cū oraasset ꝑ tali cā dictū ē ei. angelos celebrare btē virgis natiuitatē. Ñ cū b̄ platis supioribus retulisset qrīm sanctū scicbāt. institutū est festū p vniuersum mōm celebrari. ⁊ merito. qz sicut p̄dixerat salomō ablata rubigine peccati egressuz fuerat in natiuitate vas purissimū. hoc est vas de quo ver medic sine debilitate ipsius pitidē corporis sui sumpsit. in q̄ medicinā totius secli attulit. Hoc vas verus helyse sic replcuit q nunq̄ deficiet oleū misēdie in ipso Ñ tm̄ misēdie dr. Nisi em̄ b̄ vas plenū essz nequaq̄ ad plenitudinē nos hodie vocaret dicens. Transite ad me oēs q̄ ꝓcu. me. ⁊ a generatōib meis implemi. ꝑēsanda sunt ỹba. Transite sic scz ego trāsiui. spīā auaricie. luxuz luxurie. paleā superbie. ⁊ quo. ad me inqt nō em̄ est fastuosa illis cōsiliis q̄ dicunt ysa. Recede a me nō a. p. qz īmūdus es sed quos vocat. oēs inqt q̄ ꝓcupiscitis nō em̄ est psonay acceptrix. Ipsa est ciuitas refugij. ad quā si cōfugerit hoīes da saluaī. sic patz ī theophilo. ꝑ ad q̄d. trāsite, vt a generatōib meis īplemi.

¶ In ſmone īmediate p̄cedēte dic̄ autor huius libri mariā ꝓceptā in origīali pctō ⁊ ꝓceptōez ei ñ celebrari. Hz nūc in eccla oppositū p̄dicaī ⁊ celebraī.

De eodem festo.

Sermo. CCLXXIX.

Reuertere reuertere sunamitis. reuertere reuertere. ⁊c. Cañ. vj. Hec ē allocutio adolescētule ad sponsaz, in q̄ ostēdunt triplic̄iter affectuz suū ad ipsam. Et eo q̄ ipsam vocant. ipsam inuocat ipsaz desiderāt. Felix g̃ hec allocutio in q̄ maria sic nōiaī vocaī cū dicunt. sunamitis. sic instāter inuocaī cū dicūt. reuertere reuertere. ⁊c. sic ardenter desideraī. cū dicūt. vt intuecamur te. Vocatio ē ex notitia quō em̄ nōiarent nisi ꝓnouissent Inuocatio est ex angustia. quō em̄ tot tiens repeterent nisi indigerēt. Optatio est ex amicicia. quō em̄ desiderarent videre nisi diligerēt. Felices g̃ adolescentule q̄ sic sunt familiares ⁊ note vt mariā vocēt sunamitē. Hoc em̄ nomē bñ ꝓuenit virgini ꝓpter multa q̄ de sunamite legunt. Quoꝝ q̄daz ptinēt ad electionē virginis. Et ad b̄ est illa tam studiosa sunamitis inquisitio. iij. Re. j. Queram inquūt seruī dauid dño nostro regi iuuenculā speciosam in oīb finibus israel ⁊ foueat eū dormiatq̄ in sinu suo ⁊ calefaciat dñm nostrū regē ⁊ inuenerūt abysac sunamitem. Dauid em̄ noster manu fortis ⁊ vultu desiderabilis. quasi in antiquis tpibus infrigidatus fuerat circa genus hūanū in misericordia. Ñ dicebāt patres. Dñe in celo misericordia tua. sed btā virgo suis meritis calefecit cū. misēdias renouando. Ñ ipsa dicit in cāt̄ico. Et misericordia ei a p. in p. Quedā ptinēt ad ỹginis fecunditatē. Et ad b̄ est illa miraculosa letificatio sunamitis de filio hñdo. iij. Re. iij. Voca inqt helyseus sunamitē hāc. ecce in oīb sedule ministrasti mihi. Quid vis vt faciā tibi. Adapta. Et ait gyezi. Ne queras. filiū em̄ nō hz. Quia b̄ solū ad ꝓplemētū oīs pfectionis munus hre debuit. vt fecūditas suā exornaret virginitatem. Quedā ptinent ad ỹginis assumptōez Et ad hoc est illa gloriosa ammiratio sunamitis. Cañ. iij. Quid videbis in sunamite nisi choros castroy. i. angelorū assistentiū. ministrantiū. laudantiū. Adapta de alijs sermonibus. Quedam pertinent ad virginis significationez. Et ad hoc est varia interpretatio

ſunamittis. Interptat aũt mortificata. qõ ei ꝯuenit reſpectu filij. iuxta illõ Lu. ij. Tuã ipſius aĩaz. Vel mortificãs. qõ cõuenit ei reſpectu inimici. iuxta illud Beñ. iij. Ipſa ꝯteret ca. t. Vl deſpecta ꝑm Berñ. qõ ꝯpetit ei reſpectu populi ſui. q̃ t matrẽ t filium deſpexit. yſa. liij. Nec reputauimus eũ. t in euãgelio dr cũt. Nõne ille ẽ filij fabri. t mr eius t ſororꝫ apud nos ſunt. ¶ Jtẽ felices amplj q̃ iã notã mariã inuocare ſciunt. reuertere inq̃unt re. tẽ. Nõ q̃ter repetũt ꝓpt q̃ttuor mala q̃b se inuoluntas agnoſcũt. ſic dicũt ſci: viz malũ in firmitatis. ignorantie. malicie. ꝯcupiſe. Et rõ eſt. qz cũ petĩ ſit auerſio ab incõmutabili bono. t ꝯuerſio ad ꝯmutabile. ex pte auerſiõis ſumunt tria. Ex eo q̃ auerſus eſt hõ a ſũma potẽtia. t ſic cecidit i malũ infirmitatis. Jtẽ a ſũma ſcia t ſic in malũ ignorãtie. Jtẽ a ſũma bonitate. et ſic in malũ malicie. Ex pte ꝯuerſiõis cecidit in malũ ꝯcupiſe. Hoc q̃druplex malũ deplorat ps. Coꝛ meũ ꝯturbatũ eſt. ſ. ꝓpt malicĩa. derelict me virt⁹ mea. ꝓpter ipotentiã. t lume oculoꝛ meoꝛ ꝓpt ignorantiã. tq̃ lumbi mei ſpleni ſũt illuſiõib⁹. ꝓpter ꝯcupiſaz Ex ipotẽtia o quot ſunt fragilitates ſiue q̃tũ ad debilitatẽ reſiſtẽdi. ſiue q̃tũ ad facilitatẽ cadẽdi. ſiue q̃tuz ad difficultatẽ ſtãdi. Ex ignorãtia quot ſũt ceitates. ſiue in ꝯgnoſcẽdis. ſiue i diſcernẽdis. ſiue i eligẽdis. Ex malicia quot ſunt mitates. ſiue in oꝛde. ſiue in oꝛe ſiue i ope Ex ꝯcupiſa ſunt tot ꝑua deſideria q̃ mergũt in infitũ. ſiue q̃tum ad ꝯcupiſaz diuitiaꝝ. ſiue delicioꝝ carnaliũ ſiue bonoꝝ. De his ſatis potes loq̃. Reuertere ḡ ſuffragatriꝛ impotẽtie. reuertere illũinatriꝛ ignorãtie. reuertere expiatriꝛ malicie. reuertere refrigeratriꝛ ꝯcupiſe. De his q̃ttuoꝛ Ecc. xxiij. Ego mr pulcre dilcõis ꝯ ꝯcupiſaz. t timoris ꝯ malicĩa. t agnitõis ꝯ ignorãtĩa. t ſcẽ ſpei. i. firme ꝯ infirmitate. ¶ Jtẽ felices amplj q̃ poſt marie inuocatõez ſciunt eã deſiderare reuertẽ inq̃unt. ad q̃d vt intueamur te. Sũma inq̃t Berñ. ẽ glia p⁹ deũ te videre. te frui. tibi adherere. t in tue ꝓtectiõis munimĩe demorari. iuxta illõ yſa. lx. Tũc videbis mãi feſta ꝯgnitiõe. t affluet ꝯſũmata dilectiõe. t mirabit noua t inſpata delectatione. t dilatabit coꝛ tuũ ex plena laudatione. Reuertere ḡ vt intueamur te. q̃ magnũ. qz viderũt eã filie ſyon t beatã dix. Item vt intuendo amemus te q̃ maius. qz adoleſcẽtule dilexerũt te nimis. Can. j. Jtẽ vt amãdo fruamur te. q̃ maximũ. qz in odoꝛe vngẽtoꝝ tuoꝛũ curremus. Jtẽ fruẽdo laudem⁹ te. qz ſurrexerũt filij ei⁹ t bñſſimã ꝑdicauerũt. ꝓuer. vlti. Nõ ẽ ſup maximũ.

In exaltatiõe ſancte crucis. Sermo. CCLXXX.

Ego dñs exaltaui lignũ hũile Ezech. xvij. Hoc ỹbũ ꝓphetĩcũ tãgit materiã hodierne ſolẽnitatis. in q̃ agit eccleſia exaltatõez ſcẽ cruc. t in ꝑmiſſis ỹbis innuunt duo. viz cruc hũilitas. cũ dicẽ. lignũ hũile. t eiuſdẽ ſublimitas cũ dicẽ. Ego dñs exalta. ¶ Et bñ dñs adiũgit ſublimitati crucis hũilitatẽ. vt ꝯſiderata hũilitate magis ipſius ſublimitas eluceſcat. Dicit nãq̃ lignũ hũile crux chriſti ꝓpt tria. Primo qz de humili elemẽto. ſ. terra. q̃ aliis elemẽtis ẽ hũilioꝛ fuit creatuz. Vñ dr in Beñ. ij. Produxit de⁹ de humo oẽ lignũ. ḡ et iſtud lignũ. Jtẽ hũile. qz deſpecto t humili officio deputatũ. i. ſpatibulo. nam hmõi ligna vſq̃ hodie magis abiecta t hũilia iudicant. Vñ t in lege. maledict⁹ oĩs q̃ pendet in ligno dr. Jtẽ hũile dr. qz poſt mortẽ chriſti hũiliter cõſeruat. nam iudei ne illud lignuz chriſtiani venerarent profunde terra operuerunt. Vnde poteſt cruci dici illud yſaie. xxx. Humiliaberis. ſ. in cõſeruatiõe. de tra loqueris. ſ. p terremotũ in reſurrectiõe. q̃ſi de humo muſitabit eloquiũ tuũ. i. odoris mira fragratõne. ¶ Sed eccc

De exaltatõe s. crucis

lignũ hoc hũile sublimauit dñs triplr
ses in passione. in inuentiõe. ⁊ in exalta
tione. In passiõe p suppliciũ. in inuen
tione p miraculũ. ℔ in exaltatõe p triũ
phũ. Exaltauit em̃ crucẽ tpe passiõis
qñ sicut dr Joh. xij. Baiulãs sibi cru
cẽ ꝓcessit ad locũ passionis. Multũ q̃
dẽ p hoc sublimata fuit q̃ creator oim̃
sup humeros suos cã tãlit. ℔ multo pl9
in ℔ q̃ in ipsa suspẽdi voluit et p ipsi9
supplicii de morte triumphauit. Pro
quo ⁊ ecclesia cantat de ipsa. Sup oĩa
ligna siluaꝝ tu sola excelsior in q̃ chri
stus pepẽdit ⁊ moꝛs moꝛtem supauit.
Propter cuius moꝛtis deuictionẽ ipsa
uiuifica cruꝛ ⁊ uitale lignũ in collectis
dr. Est em̃ ipsa arboꝛ uite de q̃ huma
nũ genꝰ tpe passionis triplicẽ uitã car
pſit. uicz nature. Unõ tũc multa coꝛpa
sanctoꝝ surrexerũt. Itẽ uitã gr̃e. qꝛ tũc
culpa deleta fuit. sicut dicit Petrus q̃
peccata nr̃a ptulit sup lignuz. ⁊ gratia
restituta. Itẽ uitã gl̃ie. Uñ latroni tũc
dictũ est. Hodie mecũ eris in paradiſo. i.
in delectabili fruitione deitatis. sicut ex
ponit augꝰ. Sic g̃ dñs exaltauit lignũ
crucis p supplicii. ℣ Scdo exalta
uit in inuentiõe p miraculũ. Hoc ẽ em̃
lignũ de quo dr iob. xiij. Lignũ habet
spem si pcisum fuerit rursum̃ uiresc̃it.
⁊ rami eius pullulãt. si senuerit in terra
radix eiꝰ ⁊ in puluere emoꝛtuus fuerit
trũcus illiꝰ ad odoꝛẽ aque germinabit ⁊
faciet comã q̃si cum primũ plãtatũ est.
Uere lignũ hoc cruꝛ bñdicta q̃ fuit li
gnũ bñdictũ. p q̃ fit iusticia sicut dicit
Sap. xiij. hoc spem hz. s. floꝛẽdi iterũ p
miracula. si pcisuz fuerit. s. a tudeis foꝛ
mando in instrumentũ supplicij. rursũ
viresc̃et q̃n. s. in eo flos campi q̃ de se di
xit. si in viridi ℔ faciũt. alligatꝰ fuit. se
nuit in terra radix eiꝰ. ⁊ q̃si moꝛtuꝰ trũ
cus eiꝰ. q̃n. s. in terra defossum p multos
annos latuit. ℔ ad odoꝛẽ aq̃. s. lacrimo
se oꝛõis iude. germinauit odoꝛe. ⁊ comã
fecit p multiplex miraculũ. q̃si cũ primũ
plãtatũ fuit. s. in mõte caluarie. qꝛ tunc
terra mota est. ⁊ coꝛpa sc̃oꝝ surrexerũt
Math. xxvij. Sic ⁊ in inuentiõe in eis
dem miraculis reflоꝛuit. Nã terra mo
ta est. ⁊ q̃ fuerat moꝛtuꝰ cũ sup crucem
dñi ab helena posit9 fuisset resurrexit.
Et ꝓ tãto tũc dr in collecta. Deꝰ q̃ in p
clara salutifere crucis inuentiõe passi
onis tue mira. sus. Sic g̃ dñs exaltauit
lignũ crucis in inuentiõe p miraculũ. qꝛ
tũc etiã infirmi curati sunt. ℣ Ter
cio exaltauit eã in exaltatõe p triũphũ
Legit em̃ i ecclesiastica hystoria q̃ cosdꝛoe
rex pſaꝝ cũ orientales ptes subiugasset. ⁊ ecclesias destruxisset. ad sepul
crũ veniens dñi crucez secũ asportauit
Cõtra quẽ eraclꝰ impatoꝛ veniens ⁊
in discrimiñe posit9 adiutoꝛiũ sãcte cruꝛ
inuocãs. vicit cosdroe ⁊ in turri aurea
sedentem occidit. ⁊ cruce recepta totaz
terrã oꝛientalez vtute eius recupauit. et
hec est eã hodierne festiuitatis. s. gloꝛi
osus chriſtianoꝝ p ipsaz triũphꝰ. Nec
miꝛ si ipsa cruꝛ tantũ triũphũ effecit.
cũ etiã ipsi9 crucis figura siue signũ ad
uersas ptes supet ⁊ deuincat. Uñ legit
in ecclesiastica hystoria. q̃ cũ ꝯstantinꝰ
ō marentiũ tyrannũ pugnare debuisset
cogitãs q̃d ageret. aspiciens in celũ vi
dit signũ cruc̃. ⁊ angelos sibi dicentes.
In hoc vinces dũmõ ℔ signuz habes
in vexillo impiali. Qõ ⁊ fecit. Nã se in
fronte signãs ⁊ in manu dextra signũ
cruc̃ gestãs. aduersariũ supauit. Unde
Augꝰ. Magna cruc̃ sublimitas q̃ de
patibulis latronũ trãsit ad frõtes ſpa
toꝝ. Et nõ solũ ℔ signũ de visibilibus
aduersarijs. ℔ etiã de inuisibilibꝰ. s. de
monibꝰ triũphat. vñ Cassiodorus inq̃
rens q̃re chriſtꝰ moꝛtez cruc̃ elegerit di
cit. Si ferro trucatꝰ aut ignibus ꝯsum
ptus aut lapidibꝰ obrutꝰ. aut fluctibꝰ
demersus fuisset. quo signo pelleret diа
bolus. quo vexillo chriſtianoꝝ frõs tu
ta mansisset. In huius figura dictũ est
Ezech. ix. Sup quez inueneritis thau
ne occidatis eũ. Et in Apoc̃ ꝓcipit lo
custis q̃ hñt sup se regez angelũ abyssi
vt nõ ledãt nisi illos q̃ nõ hñt signum
dei. vñ btus Greg. in dial. refert de iu

deo. q̃ dormiens in domo deserta. post q̃ euigilãs vidit domũ plenã demonibus. ꝯpulsus cruce se signauit. ꝛ p hoc nõ solũ demones euasit. ꝫ etiã baptizat ad vitã eternã puenit. Ad quã nos pduc.

De eodem festo.

Mihi absit gloria ri nisi in cruce dñi nostri iesu christi. De hoc require sermonẽ in inuentione sancte crucis.

De eodem festo.

Sermo. CCLXXXI.

Nunc iudiciuz est mundi. nunc princeps huius mũdi ejciet foras. ꝛ ego si exaltatus fuero a terra oĩa trahã ad me ipsum Joh. xij. In verbis istis ostẽdit dñs virtutẽ passiõis quã in cruce sustinuit. Ostẽdit aũt eã triplicit. videlicet respectu mũdi. respectu diaboli. ꝛ respectu hoĩs iusti. Respectu mundi ostẽdit virtutẽ ex ipsius cõdemnatiõe cũ dicit. Nunc iudiciũ est mũdi. Respectu diaboli ostẽdit virtutẽ ex ipsius debellatione. cũ dicit. Nũc princeps mũdi huius ejciet foras. Respectu hoĩs iusti ostẽdit virtutẽ ex ipsius ad salutez attractiõe. cũ dicit. Ego si exalta. fuero a terra oĩa tra. ad meipm. Referendo ergo nũc ad tẽpus passiõis dicẽ christus. Nũc iudiciũ est mundi. Et quale iudiciũ ostẽdit Joh. iij. dicẽs. Hoc est aũt iudiciũ. q̃ lux venit in mundũ. ꝛ dilexerũt hoĩes. s. mũdani tenebras magis q̃ lucẽ. erãt eñ illoꝝ mala opa. Et q̃ sint mũdanoꝝ mala opa q̃ diligunt oñdit Joh. in cañ. ij. dicẽs Oñe q̃d est in mũdo. aut est concupiscẽtia carnis. aut cõcupiscẽtia oculoꝝ. aut superbia vite. Sed certe lux. i. christus veniens in mundũ. nõ solũ ꝛbo sed etiã facto hec tria tpe passiõis in cruce dãnauit. Nã la secundã carnis. asperitate. cõcupiscẽtiã rer. pauptate. superbiam ꝛo vite. humilitate damnauit. Et hec tria oĩa in excessu ppessus est. Nã asperitas doloris nunq̃ similis fuit. Unde Tre. j. O vos oẽs q̃ transitis p viã attendite ꝛ videte si est dolor similis sicut dolor meus. Et Hiere. viij. Nõ est dolor sup dolorem meũ. Hũc excessum doloris pdixit etiã sibilla dicẽs. Cõuenient sacerdotes hebreoꝝ ꝺ illũ q̃ multa signa fecit. ꝛ ꝓprehendẽt eũ. dabũt aũt alapas deo manibus incestis. ꝛ in vultu sacro expuent venenata sputa. Dabit ꝛo ad verbera dorsum sanctũ ac colaphos accipiens tacebit. ad cibũ aũt fel. ꝛ ad sitim acetũ dabũt. ꝛ suspendẽt eũ in ligno. ꝛ nihil valebit eis. q̃ tercia die resurget. De hẽ etiã excessu doloris quẽ christus in cruce sustinuit dicit Bern. Caput tremẽdũ celestib9 spiritib9 spinaꝝ densitate cõfigit. oculi nitidioꝛes sole velo obfuscantur. aures audiẽtes cant9 angelicos audiũt peccatoꝝ insult9 dicentiũ. crucifige crucifige eũ. Os q̃ docet angelos felle ꝛ aceto potat. ꝛ facies speciosa ꝑ filijs hominũ sputis indeoꝝ deturpat. manus que fundauerũt celos cruci clauis affixe extẽdunt. pedes quoꝝ scabellũ adoꝛandũ est. q̃ sanctũ est. cruci clauis astringunt. Itẽ pauptatẽ etiã artissimã sustinuit. et hoc patet in sex. In pecunie nõ possessiõe. q̃ nõ habuit vñ vitã redimeret. Itẽ in amicoꝝ amissione. q̃ non habuit q̃ ꝑ eo coram iudice staret. Itẽ in vestiũ nudatiõe. q̃ non habuit in cruce vñ carnẽ opiret. Item in terre subtractione. q̃ non habuit de ea vbi pedẽ figeret. Itẽ in cibi ꝛ pot9 subtractiõe. q̃ non habuit q̃d biberet aut comederet. Itẽ paup fuit a mẽbroꝝ incolumitate ꝛ libertate. quia nõ habuit membrũ a passiõe liberꝝ de quo se iuuare posset. nisi linguã acero ꝛ felle vltiõ impeditã. Et vt artissimã in ipso pauptatẽ ꝯcludã. in cruce suspẽsus nõ habuit vbi caput suũ reclinaret. Ñ inclinato9 capite tradidit spũm. Itẽ hũilitatẽ etiã immẽsam oñdit. q̃m altissim9 altissimi filius fit viroꝝ nouissim9. q̃a angeloꝝ fit ludibriũ pcoꝝ. De cui9 hu

militate. Phil. iij. Hūiliauit semetipm. Ubi dicit glo. vsq; ad incarnationē. vsq; ad diaboli tentationē. vsq; ad popu li derisionē. vsq; ad sputa. vincula. ala pas. ꝛ flagella. ꝛ si parū est b. aliq̄d de genere mortis addendū est. nō cuiuscū q; ꝑ crucis. q̄ ceteris ignominiosior est Et q; christ⁹ p tria ꝓdicta vicz ꝑ aspe ritatē carnis lasciuiā. p pauptatē cōcu piscentiā. p humilitatē superbiā in cruce dānauit. ꝓpter b dicit dns. Nūc iudici um est mūdi. iudiciū vtiq; ꝓdēnatiōis.

¶ Scōo ondit vtutē passiōis chri sti in cruce q̄tuz ad diaboli debellatio nē. cū dicit. Hūc princeps mūdi huius ejciet foras. Hoc dixit ꝑ tpe passiōis q̄ imminebat. tūc em̄ princeps mūdi id est amatorum mūdi. vel princeps ꝑ vsurpationē. eject⁹ est. Ejecti⁹ est autez triplicit. ¶ Primo q̄tuz ad ptātez tra hentē. q̄ bñ ablata est. q; nō potest san ctos trahere ad limbū sic ꝑi⁹. imo añ tractos tunc amisit. sicut dz zach. ix. Tu aūt in sanguine testamenti tui eduxisti vinctos de lacu. Et Colo ceñ. j. Expoli ans ꝑ sanguinē ei⁹ principat⁹ ꝙ ptātes ¶ Jtē ejecti⁹ ē q̄tum ad ptātem impellē tē. q̄ a passiōe christi multū est diminu ta intantū q; nō pōt vincere nisi volen tē. sic dic Greg. Nō etiā ondit Ezech. xxx. in figura vbi dr. Brachiū pharao nis regis egypti ꝓfregi. ꝙ ecce nō est ob ligatū vt restitueret ei sanitas. ¶ Item ejecti⁹ ē q̄tū ad ptātez obsidentē. expul sus ē em̄ tūc a cordib⁹ hominū. ꝙ quo tidie expellit vtute cruc. Ipse em̄ erat ille fortis de quo legit Luce. xj. Qui cu stodiebat atriū suū. ꝑ fortiorē. i. christo supueniēte ablata sūt oīa vasa q̄ occu pauerat. Un̄ puer. xx. Dissipat impios rex sapiēs ꝙ incuruat sup eos fornicez id est arcū triūphalē. s. crucē. Intantū aūt triūphat in demonib⁹ arcus cruc q; vbicūq; incuruat etiaz ꝑ cruc signa tionē. fugat demones. sicut dicit Hiero. Un̄ legit de btā margareta q; cum dia bolus in specie draconis ipsaz deglutis set. ꝙ ipsa signū cruc fecisset. draco me dius crepuit. ¶ Tercio tangit vtu tē passiōis in cruce in h oīm ad salutez attractiōe. cū dicit. Ego si exaltat⁹ fue ro oīa trahā ad meipm. In b q; dicit oīa trahā. nō est intelligendū nisi de il lis q̄ sunt trahibilia. sicut ē hō. Sūt ei intellectualia angeli boni. ꝑ non sunt tra hibiles. q; nō hūt necessitatē vt trahan tur q; ꝑpetuo sunt confirmati in gratia. Sūt etiā angeli mali. ꝑ nec isti trahibi les. q; nō hūt possibilitatē ad tractōez sic em̄ ceciderūt q; nō adiecit vt resur gāt. Sunt ꝙ corpalia vt lapis ꝙ ligna equus ꝙ bos. ꝙ alia asalia. ꝑ nec hec tra hibilia. q; non sunt creata ad fruendū deo. Sol⁹ trahibilē ē hō. q; ꝙ necessita tē ex culpa. ꝙ idoneitatez ex natura. et possibilitatē ex gra hz. Sic g̃ dr hic oīa homo. sicut in marco dr. oīs creatura. q; cōicat cū oī creatura. Uel dicit. oīa trahā. i. de oī genere hoīm. scz de gene re diuitū ꝙ paupez. senū ꝙ iuuenū. pa ganoz siue iudeoz. Act. x. In veritate cōperi q; nō est ꝓsonaz acceptor deus sed in oī gēte q̄ timet deū accept⁹ ē illi Trahā inqt ad meipm. s. vt vbi ego sū illic sit ꝙ minister meus. Quo nos ꝓduc at q̄ trahit illuc omnia.

De eodem festo.

Oportet exaltari fi lium hoīs vt oīs q̄ credat in ipm̄ nō pcat. ꝑ habeat vitā eter nā. Hūc ꝓmonē reqre in inuētōe truc

De sancto Matthęo apostolo et euangelista.

Sermo. CCLXXXII.

Surgens secut⁹ ē eū Math. ix. ¶ Circa hāc seqlā notādū. q; btūs matthe⁹ secut⁹ est christū celeriter. Un̄ q̄cito di xit. seqre me. surgēs secut⁹ est eū. Jtez secut⁹ est eū ꝓuenient. q; christū paupe rem paup secut⁹ est. Un̄ Lu. v. dicitur

Relictis oībus surgens secutus est eū. Itē secutus est gaudēter. In signuz hui⁹ fecit et magnū cōuiuium. sicut dr Lu.v. In primo scz q̄ statim surgēs secutus est eū. innuit q̄ ad sequendum christum nulla debet esse ꝓcrastinatio. Eccī.v. Ne tardas cōuerti ad dñm. et ne differas de die in diē. Itez nulla debet cē deliberatio. Post magni cōsilij deliberatio nō debet sequi Vñ Luc.ix. illi q̄ antecēp vellet secū christū volebat prius renunciare domi. dixit ihesus q̄nō erat aptus regno dei. Itē nulla debet esse excusatio. qz etiā ille q̄ ꝓ opa pietatis in parētes suos se de se q̄la christi excusare voluit dicēs Mat. viij. Dñe permitte me prius sepelire patrē t mortuos sepelire mortuos. Sequere ḡ celeriter ꝓpter tria. videlicz ꝓpter mortis accelerationem. Eccl. xvij. Memēto q̄m mors nō tardat. Seneca. Nescis quo loco mors te expectat. ideo tu cā in oī loco expecta. Job.xiv. Si venerit ad me nō videbo cū scz q̄n veniet p̄iudicium mortis. hoc cōm̄ p timore nō possumus Item sequere celeriter ꝓpter iamitatoris expectationē. q̄ dicit math. vij. Cōtendite intrare p angustā portā ne scz cū fatuis virginibus excludamini. Vñ aug⁹. Hec vox cozuina cras cras. multos decipit. t subito claudit eis hostiū t manēt foris cū voce cozuina q̄ nolūt habere gemitū columbinū. Itē sequere celeriter ꝓpter facilioꝛē satisfactionē Mitius cōm̄ hic t breuioꝛ tpe quantūcūq̄ sustinemus satisfacimus q̄ in futuro. Propter qō in figura dictum est Ezech. xij. Diē ꝓ anno dedi tibi. Vel In secundo scz in hoc q̄ relictis oībus secutus est eū. innuit q̄ debemus cū scā cōuenienter. quia paupem christū paupes scā debemus. Tpalia enim sunt onus. Unde nudū christū qui exultauit vt gygas ad currendā viā cū tpalibus sequi non possumus. Propter q̄ Math. xix. primo dixit Petrus. Ecce nos reliquimus oīa. t subdit. t secuti sumus te. Et btūs Math. relictis oīmbus surgēs secut⁹ est eū. Relinquenda aūt sunt tpalia ꝓpter tria. Primo quia penosa. nā tpalia acq̄runt cum labore. possident cū timore. amittunt cū dolore. Unde t a dño in euangelio. qz pungūt spinis ꝓparant. Itē relinquenda sunt quia periculosa. Sunt cōm̄ laqueus diaboli. Unde. Job. xvij. de auaro Tenebit planta eius. scz auari laqō. et exardescet cōtra eū sitis. Iste est laqueus cū quo venatur diabolus auaros. Vñ j. ad Thi. vj. Qui volūt diuites fieri incidūt in tentationē t in laqueum diaboli. q̄ durus laqueus sint diuitie. patet Math. xix. in adolescēte. cui⁹ pedem. i. affectū cum saluator noster verbis salutaribus q̄si quibusdā instrumētis euellere voluisset nō ꝓfecit. abiit cōm̄ ille post ꝙba saluatoris tristis. erat cōm̄ multas habens possessiones. Vñ pēsate carissimi in quāto periculo sunt q̄ multis tpalibus sunt irretiti. Item relinquenda sunt tpalia. quia fraudulenta. Quēcunq̄ cōm̄ mūdus cū ipsis deosculat decipit sicut iudas. Vñ illa est vox mūdi ad demones. Quēcunq̄ osculat⁹ fuero ipse est tenete eum t ducite. Nō cōm̄ pmittit mūdus ipsa tpalia a diuitibus deportari. sed tm̄ deosculat eos cū eis vt ipsos decipiat. Vñ Exo. x. dicē diuitibus mūdus. Oues vestre t armenta remaneāt scz mihi. puuli vr̄i eāt vobiscū. Imo accidit q̄ parentes t amici statim oīa diripiūt. sicut dicit Ezechie. xxij. Suscitabo oīes amatoꝛes tuos contra te. t denudabūt te vestimentis tuis. et tollent vasa glozie tue. Q

In tercio scz q̄ statim fecit christo cōuiuiū. innuit q̄ debemus ipm scā gaudenter. et hoc ꝓpter tria. Primo ꝓpter spūalis infirmitatis euasionē. ꝓpter qō in hoc euāgelio vocat se medicū. cū dicit. Nō est opus valētib⁹ medicus. Nulla est cōm̄ infirmitas quā hic medic⁹ nō curet. dūmō sibi p ofessionē oñdat. Esa. xlij. Narra si quid habes vt iustificeris Math. viij. Ego veniā t

curabo eũ. Itẽ debemus gaudẽter seq̃ ꝓpt̃ ipsius ꝓmptã subuentionẽ. qz cũ magni medici nõ libenter nisi ꝓpt̃ pecuniã curãt. vt gaudent̃ ipm seq̃mur oñdit q talia a nobis nõ req̃rit dicẽs. Misericordiã volo z nõ sacrificium. Ꝓuer. xj. Facere misericordiã z iudicium magis placz deo q̃ victime. Item tercio debemus sequi gaudent̃. ꝓpt̃ alioz edificatiõem. Unde sequit̃ q̃ multi publicani z peccatores venientes discumbebant cũ eo. Veniebant cũ ꝓuocati ex penitentia matthei. aut ꝓfisi de misericordia xp̃i. Et certe oportet nos gaudere cũ frater noster q̃ mortuus fuerat ꝑ culpam. ꝑ penitentiã reuiuiscit. Et si angelis dei est gaudiũ sup̃ vno peccatore. q̃romagis nobis dz esse vbi mlti publicani z pctores, ꝓpt̃ nos ꝙuertunt.

De eodem.

Sermo. CCLXXXIII.

Non egent qui sani sunt medico ꝧ qui male hñt. Luc. v. Homo ignotus in aliena regione ꝓstitutus ipse testimoniũ ꝑhibet de vtilitate sui officij. z cui competat suũ officiũ ostẽdit. sic dei filius quẽ nemo nouit nisi pater. positus in hẽ exilio. sicut ptz in p̃missis vbis fecit. Tria cũ in ipsis ponũt a dño. vicz sui officij ostensio. Ipius officij circa humiles exercitio. Et a suo officio supboz exclusio. Officij sui insinuatio est. cũ dicit se medicum. Supboz ab eo ex officio exclusio tangit̃. cũ dicit. Non egent qui sani sunt medico zc̃. Circa hũiles officij exercitio innuit̃. cũ dicit. ꝧ q̃ male habent Primo igit̃ ostendit officiũ. cuz dicit se medicũ. qz vere ad hoc venerat sicut dr in Esa. vt mederet̃ ꝓtritos corde. i. totũ genus humanũ ꝓtritũ. Vñ aug. Magnus venit medicus. qz magnus vbiq̃ iacebat egrotus. Sciens aũt magnum egrotũ velut vnguentarius ꝓfecit ex oĩbus speciebus paradisi pigmenta suauitatis. qñ hũanam naturã assumpsit. Tunc cũ vnctionibus suauitatis p̃tis dem corꝑis sui repleuit vt eas in hunc mundũ apportaret. De qua plenitudine post apertionẽ p̃tidis nos oĩes accepimus. vt dicit Job. Sicut cũ virtus medicine nõ sentit̃ nisi in apertione p̃tidis. sic in apertione huius p̃tidis ex virtute medicine totus mundus curatus fuit. ita q̃ ille q̃ p̃tidẽ aperuit virtutem sensit. scz longinus. Traditt̃ cũ añ cecus fuisse. z tũc illũinatus. Hanc medicinã ꝓfecerat medicus q̃ seipm curauit tercia die a mortuis resurgẽdo. Hic est medicus q̃ est honorandus, ꝓpt̃ ipius magnã benignitatẽ quã ostendit ꝓpter nostram multimodã infirmitatez. Quis cũ medicoꝝ est tante intelligentie vt guiter infirmũ sine infirmi ꝓpssione curaret. aut si hoc nõ posset illõ qõ infirmus pati deberet ꝓ infirmo sustineret. Ecce noster benignus medicus vtrũq̃ fecit. Voluẽm cũ infirmũ sine ipsius ꝓpssione sanauit. imo q̃tuoꝝ ꝑcipua que infirmis a medicis imponũt̃ ipse infirmo cõpatiẽdo in se ꝓ infirmo tulit. vicz longã dietã ꝙando. xl. eñ diebus ieiunauit. Sudoꝛẽ sanguinis per totũ coꝛpus sufferendo ita q̃ eriã in terrã ꝓfluxit. Potionẽ amarã sumendo. s. vinũ myratũ z accetum. Ultimo minutionẽ durã patiendo. z hoc nõ in vna vena ꝧ in manibus z in pedibus. z nõ solũ in illis ꝧ eriã in latere. Vere bñ dura minutio. qz duo flebotomo. s. lancea z clauis cũ q̃bus impij minutozes. non ex ignoꝛãtia ꝧ ex scuicia. ꝓius foderũt q̃ pcusserũt. iuxta illud. Foderũt manꝰ meas z pedes meos zc̃. Ex hac sanguinis minutione infirmus primo curatꝰ fuit. qõ ipse medicus sub quadã sititudine oñdit dicẽs. Silis factus sum pelicano zc̃. Adapta. Et ꝑ talẽ minutionẽ z mirabilẽ curationẽ nõ imerito se medicũ dixit. Ꝓ Secũdo q̃ suũ officiũ supbis nõ cõpetat insinuat. cũ dicẽ Non egent q̃ sani sunt. i. q̃ se sanos esti mant. Vñ glo. Ideo vos vito. qz putatis vos nõ indigere. Est em̃ spes sup̃

bie cū ꝯs sibi attribuit ꝫ qđ nō habet. Sic phariſei ſibi iuſticiā attribuebant quā minime habebant. imo grauī infirmitate depſſi medicū reſpuebant. Ñdit em̄ eis medicus p ipſoꝝ opa tanꝯ p vnā ipſoꝝ grauē infirmitatē dicens. Ve vobis ſcribe t phariſei ꝙ ſiles eſtis ſepulcris dealbatis. q̄ extrinſecus parēt hoībus ſpecioſa. intus autē ſunt plena ſpurcicia. Sic t vos afforis q̄dem paretis hoīibus iuſti. intus autez plem eſtis hypocriſi t iniq̄tate. Phariſei em̄ ad inferiores ſe compando. qz quod āmodo inferioribus meliores videbant. ſe iuſtos credebant. ſic t ille phariſeus ꝙ compando ſe ad inferius. qz nō erat ſicut ceteri raptores iniuſti adulteri. t vel ut publicanus iuſtū ſe reputans gr̄as agebat. Sed ſi hic phariſeus cum alijs phariſeis ſe ad ſuptus cōparaſſet. ſ. pr̄i archis ꝑphis tunc comꝑhendiſſet ꝙ in compatione illoꝝ nullius iuſticie fuiſſz Prima em̄ compatio dat p̄ſumptionē. Secūda hūilitatē. Prima hēbant phariſei ſe iuſtos preſumentes. t ideo a curatione medici excludunt. cū dicit. Nō egent ꝙ ſani ſunt t̄c. Secā hñt boni. ꝙ poſtꝯ ad ſuptus compationē facīt. t nihil cū ſanctis cōmune ſibi inueniunt humiliter infirmitatē ſuā recognoſcūt t ideo a vero medico curari merentur.

Q Q aūt ad humiles extendatur eius curatio oñdit medicus. cū dicit. ſed ꝙ male hñt. i. ꝙ recognoſcūt ſe male hr̄e egent medico. Ñ glo. Nos iuuo qz penitendo dant locū gr̄e. Et hoc patz hodie in matb. ꝙ hūiliter infirmitatē ipſius recognoſcens. mox a medico ſalutis eſt curatus. nō eſt em̄ dubiū ꝙn cū mag hūilitate tunc medico infirmitatē aperuit. cū vſq; in p̄ntē diē oībus in euāgelio ſuo notā faciat ſp̄m infirmitatis ſue. cū ſe dicit teloneariū t publicanū. Nam cū alij euangeliſte ſicut lucas t marcus de ipſo ſcribentes. ad honorez euangeliſte infirmitatē ſuam ſubticent ipſe in principio deſcribens accuſatoꝝ ē ſui dicens ſe publicanū t peccatorē. vt oſtenderet nullū de venia debere deſperare. vt oſtenderet ꝙ de facili cōſequit̄ curationē a medico ꝙ cognoſcit t oſtēdit ſuā infirmitatē. qz non egent ꝙ ſani ſunt medico. ꝫ q̄ male habent.

De eodem feſto.

Fidelis ꝓmo t oī acceptione dignus. qz chriſtus ieſus venit in hunc mundū pctōres ſaluos facere. Hunc ꝓmonē require in cōuerſione ſancti pauli.

De ſcto Mauricio t ſocioꝝ eius. Ser. CCLXXXIIII.

Sancti per fidem vicerūt regna opati ſunt iuſticiā adepti ſunt repromiſſiones. R Hec verba apli ſcripta ſunt ad Hebr. xj. q̄ eccliа ad cōmendationē beati mauricij ſociorūq; eius in hodierna legit epla. In q̄bus vbis ad cōmendationē ipoꝝ tria tanguñt. ſ. mali debellatio. boni executio. t ꝑ vtroq; mercedis aſſecutio. Primū ſcz mali debellatio tangit̄. cuz dr̄. Sancti p fidem vicerūt regna. Secundū. ſ. boni executio cuz addit̄. opati ſunt iuſticiā. Terciū vo cum ſubdit̄. adepti ſunt repromiſſiones. Prima duo p tinent ad ſtatū vie. Sed terciū ad ſtatū patrie. Dz penſandū nobis. qz vbi ex primitur coꝝ meritū quo meruerunt in ſtatu vie. primo ponit̄ mali debellatio. ſcđo boni executio. qz teſte beato greg. bonū meritorie nō agit̄ niſi pus malū deſerat̄. Unde dñs dans pplo iudaico monita ſalutis p ꝓphām primo dicit. Quieſcite agere puerſe. poſt ſubdit. diſcite benefacere. Idem g ordo ſuat in p̄miſſis verbis. cū primo dicit. Sancti p fidē vicerūt regna. t poſt ſubdit. operati ſunt iuſticiam. S In debellatione aūt mali q̄ primo ponit̄ tria oſtenduñt. Primo q̄ vicerūt. qz ſancti. Secundo quid. qz regna. Tercio p q̄d. qz p fidem. In primo innuit̄ beatoꝝ in fidei feruoꝛe firmitas. ſiue ſolicitas. quia

sancti idem est qđ firmi. sicut ĩnuit glo. sup illud. Sanctificet nomen tuum. In secūdo ostendit malox que vicerūt mltiplicitas. qz nō regnū ꝫ regna vicerūt In tercio ꝓpendit xp̄iane fidei ꝫ quaz vicerūt vtuositas siue vigoz ositas tante cū vtutis est fides vt queq; mala valeat superare. Intuens g̃ eccl̃ie martyrū in fidei feruoze firmitatē siue soliditatē dicit. Sancti. i. firmi. Firma cū t solida dr̃ illa materia que abūdanti aqua mollificari nō pōt. vel que oīi genere metallox ꝓteri nō pōt. Ecce g̃ hoc ꝑdicto mō firmi inuenīt martyres. Aduersarij cū xp̄iane fidei in qua crāt fundati t firmissimo charitatis cemento astrict. vt auellerent eos. multa mollificare aqua attēptabant. Unde alios in flumina. alios in stagna. alios etiaz in maria merserūt. vt ptz in clemente t in mltis alijs. Dz vt de ipsis cantat eccl̃ia In aquis validis in sua soliditate illesi inuenti sunt. Cū em̃ flumen illesuz essz domui cox p̃ soliditate moueri nō poterat. fundata em̃ erat sup firmā petraz s. xp̃m. in firmo cemento diuini amoris cōpaginata. t etiā vnita qz sm̃ aplm̃. q̃ adheret deo vnus spūs est cū eo. ita vt audacter dicerēt illud aplī. Quis nos sepabit a charitate dei. q̃si nullus. Ecce archa noe validis aq̃s vndiq; circūdat t tñ verus noe. i. xp̃us in ea nō suffocatur. q̃ vtiq; tūc dicit suffocari cū ipsius fides t amoz extinguit. qđ nō ꝓtigit in martyribus. ita vt possent dicere. aque multe nō poterant extinguere charitatem. Itē aduersarij vt soliditatē eoz resoluerent ignē adhibuerūt. Unde alios igni assauerunt. vt laurentiū. alios in feruenti oleo decoxerunt. vt iobem euangelistam. alios feruentissimo plūbo pfuderunt. vt de multis legit̃ in kalendario. Sed q̃libet martyrū in ignē nō resolutus ꝫ potius resolidatus poterat illud ps. dicere. Ingne me exa. t nō est inuenta in me iniq̃tas. vt cōtempto creatoze adorarēt creatura. q̃ est iniquitas maxia. t negatio ꝓtra deū altissimū

Ut dicit Jo. Ecce rub9 moysi ardens ex̃. intus nō depascit. qz martyres exterius cūbusti. interius in fide nō debilitabant. vt q̃libet cox diceret illud Ecc. In medio ignis nō sum estuatus. Itē aduersarij vt soliditatē martyrū infrin gerent diuerso genere malleox eos attemptauerūt. q̃ diuersa genera malleorū oñdit apl's. cū dicit. Lapidati sūt vt stephanus. secti sunt securibus. vt d̃ yonisius. in occisione gladij mortui sunt. vt btūs mauricius cū socijs suis. Dz beati martyres malleox ictus sufferentes tanq̃ nobile aux nō sunt ꝓtriti. ꝫ potiꝰ in fidei feruoze dilatati. ita vt q̃sq; eox diceret. In tribulatiōe dilatasti me. Ecce templū veri salomonis intra qđ malleus t securis t oñe ferx nō audiebat licz em̃ martyres tanq̃ templū extra diuersis tūderent. intus tñ nullo sono terroris ꝓcutiebant. quo meticulosi ꝓcuti unt. De quo Job. Sonitus terroris sp̃ in auribus eius. Quia g̃ martyres tam firmi in fide sunt. merito dicunt sancti.

¶ Et hi ꝑ firmitatē suā regna vicerūt. Illa inq̃ regna de quibus in ps̃. Seon regē amorreox t og regem basan. t oīa regna chanaan. Seon interp tat calens. t signat dyabolū q̃ adeo calens est qđ teste Job. alitus eius p̃unas ardere facit. alitus inq̃ suggestiōnū eius ardere fac̃ fomitis p̃unas. Et aplī suggestiones eius ignea tela vocat dicens. vt possitis ignea tela neq̃ssimi extinguere. Hic est rex amorreox. i. pctōx. qz ipse est rex sup oīs filios superbie. Og. interp tat ꝓgregās. t basan cōfusio. t significat mundū t mūdanos. q̃ nō aliō q̃ terrena sapiūt t palcas cōgregant tpaliū. Un̄ Exo. Dispsus est ppls ꝑ totā terrā egypti vt ꝓgregarent paleas. Quibus ꝓfusio ꝓuenit. qz teste apl'o. gl̃ia eox in ꝓfusione q̃ terrena sapiūt. Chanaan interp tat hūilis vl' motus. t sigt carnē q̃ de hūili mā. i. de terra facta est. t dr̃ motus qz semp̃ mouet̃ spūi aduersando. Hui9 regna sūt q̃nq; sensus corpis. ¶ Hec est g̃ regna q̃

vicerūt.mundi.carnis.ꝛ dyaboli.q̄ dicunt regna respectu coꝛ in q̄b⁹ regnāt. Et q̄ mūdus caro ꝛ demon in bonis regnare cupiūt.ꝓtra eos mouent diuersa ꝓlia. Ān apls. Non est nobis colluctatio aduersus carnē ꝛ sanguinē. ecce ꝓmus.ꝑ aduersus mūdi rectoꝛes tenebraꝝ.ecce secūdus.ꝓtra spūalia neq̄cie in celestibus.ecce tercius. ¶ Prim⁹ scz caro pugnat voluptate vt vincat sobrietatē ꝓpter q̄ caro ꝓcupiscit aduersus spm̄.spūs em̄ ꝓmptus est ad salutē caro aūt infirma. Aug⁹. Nullū peioꝛē socīū habeo q̄ carnē quā inhabito.me cū vult coꝛonari.ꝑ mecū nō vult decertare.ꝓrauus est socius q̄ impedit cōmune negociū Unde idem subdit. O caro quare grauas animā q̄ tibi molesta nō est.nec tu effugies penā cū ipa patietur gehennā. Cōtra hūc hostē hoꝛtaꝛ nos petr⁹ dicens. Obsecro vos vt abstineatis a carnalibus desideriis que militāt aduersus aīaz. Militat aūt coꝛpus aduersus spm̄ quadrupliciter. Impugnādo p cogitationes.vulnerando p delectationes.suffocando p consensum.ꝛ q̄si mēbratim lacerando p diuersas actiones. De quibus Job. Circūdedit me lanceis suis.id est cogitationibus.vulnerauit lumbos p delectatiōes.effudit in terram viscera p consensum. cōcidit me vulnere sup vulnus p diuersas operationes. Et hec loquit in persona carnalium hoīm. Hec est dalida que foꝛtitudinē samsonis supauit. Et certe turpe est mulierē debilem foꝛti viro dñari ¶ Nullum em̄ vicium est vt dicit beatus augustī.q̄ ita absoꝛbet rōem ꝛ hoīem infatuat sicut voluptas carnis. ¶ Quod signatur Esdre.ij. vbi dicit zoꝛobabel. Vidi ꝓcubinam regis sedentem a dexꝛis eius.ꝛ auferentē dyadema de capite eius.ꝛ sibi imponi ꝛ palmis cedebat regem de sinistra manu. In ꝟ q⁹ ꝓcubina sedit a dexꝛis regis.primū inconueniens.q̄ locus iste nō concubine sed regine cōuenit.pō. Astitit regina a dexꝛis ꝛc. Et matri salomonis ad dexꝛam ipsius est thꝛonus positus. Sed in hoc q⁹ dyadema sibi imponebat malus inconueniēs.q̄ dehonestato rege sibi regnū vsurpabat. Q⁹ aūt regem palmis cedebat sinistra manu hoc est maximum in cōuenies.quia nō solum afflictio exprimitur in hoc q⁹ palmis cedebat.ꝑ etiaz contemptus.quia sinistra manu hoc faciebat. Hec oꝛa cōtingunt spiritui vbi caro dñatur. ¶ Pro tanto sancti castigabant coꝛpus ꝛ in seruitutem redigebāt.

¶ Secūdus hostis scz mūdus qui in maligno positus ē pugnat malignitate vt fidei frāgat firmitatē. ¶ Pugnat aūt duabus manibus.scz dexꝛa ꝓsperitatis.ꝛ sinistra aduersitatis. ꝓsperis scz allicies.aduersis terres. Sic ē ioab qui amasementū dexꝛa manu tenebat quasi deosculans eū.ꝛ sinistra mortem intulit. Hoc modo mundus pugnauit cū beato mauricio ꝛ socijs eius. Quantā em̄ ꝓsperitatem credimus ꝓmouisse diocleciānū imperatoꝛem.tam magno ꝛ tam nobili exercitui qui ꝓpter sui strenuitatē de remotis partibus oꝛientis ꝑ defensione romani imperij fuerūt vocati.sed ipsi oīa sꝛeuerūt ꝓspera memoꝛes illius quod dicit dñs. Qui reliquerit ꝓpter me agros ꝛc. centuplum accipiet. Ān vt saltem terreret eos aduersitate nō oīs simul.ꝑ decimādo occidebaṅ. Sed ipsi aduersitati foꝛtiter restiterūt.nō vtiq̄ se defendendo quod facere poterant.ꝑ patienter sustinendo exemplo sui saluatoꝛis sequentes eius vestigia.depositis armis vt de ipsis legitur ad martyriū currebant. Si enim passio xp̄i ad memoꝛiā reuocaꝛ vt dicit Gꝛego.nihil adeo graue est quod nō equo animo toleꝛet. Unde ꝛ dñs apostolis in tribulatione existētibus passionem suam ad memoꝛiā reuocabat.latus ꝛ manus eisdem ostendendo. ¶ Y ¶ Tercius aūt hostis pugnat callidita te. Unde ꝛ serpenti cōpaꝛat. Ipse em̄ ꝓtendit pulcꝝ caput.sed venenosum. Bonū em̄ principium sepe ꝓponit vt malū finē inferat. De hoc serpente ꝛ ca

pite eius dr Ecc. xxv. Nō est caput nequius sup caput colubri. Dz nos huic serpenti caput debemus pcidere. qō facimus qñ principiū suggestiōis sue cōterimus. Lubricus est em hostis ⁊ nisi in capite cōprimat totus illabit. Sed hos oīs hostes sancti sumētes scutuz fidei deuicerūt. Respiciebant em in auctorē fidei dñm iesum xp̄m. ⁊ exemplo ipsius hostes hos deuicerūt. Christus em ꝓtra carnē pugnare docuit. qñ quadraginta diebus ieiunauit. ꝓtra mundi pncipes psecutiones a pplo iudaico sustinendo. ꝓtra demones qñ temptatus fuit in deserto. Martires g̃ docti p magistz carnē vicerūt p tpantiā. domātes ipsam p abstinentiā. mundū vo p fortitudinē. psecutiones patienter sustinendo. ⁊ serpentē p prudentiā. Debilis est iste hostis. ⁊ nō pōt vincere nisi volentem. Ecce pz martyres in tribus cardinalibus virtutibus q̄ dirigūt a mali declinatiōe. scz tpantia. fortitudine. ⁊ prudentia viguisse. ℣ Sed ne putet eos q̄rta scz iusticia q̄ est in opatione boni caruisse. mox addit. Opati sunt iusticiā Merito aūt p iusticiā intelligit oīs boni opatio. qz ipsa est mater oīm virtutū ⁊ bonoz opez. Unō dicit glo. Fructus iusticie sunt opa. Uñ dicit Aug. Dec ē virtus q̄ circuit oēs alias virtutes designata p quartū fluuiū q̄ circuit omnez terrā. ⁊ sic merito exprimit p eam boni opatio. ℣ Et qz oīs merces puenit ex declinatione mali ⁊ opatione boni. ideo post vtrūq; de martyribus dicitur. adepti sunt repromissiones. Ad qs repromissiones pducat nos qui tē.

De eodem festo.

Sermo. CCLXXXV.

Sancti per fidē vi cerūt regna Hebre. xi. Hec verba pñt exponi ſaliter de sctis pribus. ꝫ moraliter de xp̄i martyribus spāliter aūt de sanctis pribus. quoz festum hodie celebramus. In qbus vbis magister mūdi legatus xp̄i. egregius p dicatoz ad hoz martyz laudē tria ꝓponit nobis. Primo exemplū in victoria pugne ibi. Sancti p fidē vicerūt regna Secūdo subiūgit coz meritū in opatione iusticie. ibi. opati sūt iusticiā. Tercio dicit coz pmiū in repromissiōis adeptione. ibi. adepti sunt repromissiones. Exemplū q̄dem imitabile. meritū laudabile. pmiū desiderabile. Imitem igit exemplū victorie. laudemus meritū iusticie. desideremus pmiū glie. ℣ Circa exemplum victorie q̄tuor nobis ꝓponit exempla. Primo exemplū sāctitatis in huius nois qō est sancti interptatione Secūdo fidelitatis in fidei vtute. ibi. p fidem. Tercio strennuitatis in inimicorū supatione. ibi. vicerūt. Quarto fortitudinis in aduersarioz deiectoz multitudine. ibi. regna. De his q̄tuor habet in epla hodierna. De sctitate ibi. Quibus dignus nō erat mūdus. glo. quoz ouersatione mūdus nō erat dignus. i. mūdi amatores. De coz fidelitate. ibi. Hi oīs testimonio fidei pbati inuenti sūt. glo. qz fides de eis psonat. De strenuitate. ibi. Effugarunt aciem gladij. glo. exercitū accinctum gladio. De fortitudine. ibi. fortes facti sunt in bello. Sanctitas q̄ dez venerabilis. fidelitas ꝫmendabilis. strenuitas imitabilis. fortitudo insupabilis. Uñ g̃ in hui⁹ nois interptatione ꝓponit nobis exemplum sanctitatis. cū dicit. Sancti. Sanct⁹ ei idē est qō mūdus. qz sine terra. nā latine sanctus. grece dr agyos. Itē sanctus idē est qō firmus. Itē sctūs idez est qō sanguine tinctus. q̄ tria bene conueniūt militibus xp̄i. ⁊ in certamine exñtibus vt magis sint ꝓmpti ⁊ expediti ad pugnā. Gloriosi g̃ martires fuerūt sancti i. mūdi. qz sine terra p abiectiōe q̄drupplicis frenitatis siue carnalitatis. Itē sancti. i. firmi. p tolerantiā aduersitatis Itē sancti. i. sanguiē tincti. quilibet coz p passionē corporis. ꝓpriz ⁊ memoriam passionis xp̄i. Abiectio q̄dem terrenitatis siue carnalitatis fuit in ipsis qua

De sancto mauricio.

druplici respectu. Primo respectu cōsanguinitatis separando se a ꝓsanguineis ꝛ pentibus ſm ꝓfilium dñi Luc. xiij Si quis venit ad me ꝛ nō odit patrem suū ꝛ matrē ꝛc. Ibi glo. Diligamus ꝓpinquos q̄ nobis in via dei assistunt. ꝛ odio habeamus eos qui nobis in timore dei obsistunt. Hiero. Licz puulus ex collo pendeat nepos. licet sparso crine ꝛ scissis vestibus vbera quibus te nutrierit mater ostendat. licz pater in limine iaceat. per calcatum perge patrem. per calcatam perge matrem. solum enim genus pietatis est in tali re esse crudelem. Secūdo respectu affinitatis. separando se ab affinib⁹. sicut dicit dñs Math̄ x. Venit em̄ separe ho. aduersus pa. suū ꝛ fi. aduersus matrē suā. ꝛ nurū aduersus socꝛ suam. Tercio respectu familiaritatis. separando se ab amicis ꝛ familiaribus. sicut docet dñs Math̄. x. Nolite arbitrari ꝛc. ꝛ inimici hoīs domestici eius. Hec est rō separationis. Quarto respectu possessionis. separando se a rerū tpaliū curis. sicut oñdit dñs Lu. xiij Qui nō renūciat oīnibus que possidet ꝛc. Vñ dicit oībus. qz sicut dicit aug⁹. de ꝓcordia euāgelistaꝝ talibus implicati nostri nō sumus. Propter hec q̄tuor dicit apl's. ij. Thi. ij. Nemo militās ðo implicat se negotiis secularibus vt placeat ei cui se probauit. Si bonus miles esse vis non te implices secularibus negocijs. Fuerūt etiā sancti. i. firmi p tolerantiā aduersitatis Sustinuerūt em̄ q̄druplicez aduersitatē. primo q̄tum ad vestitū. secūdo q̄tū ad victum. tercio q̄tum ad effectum. q̄rto q̄tum ad laborē exteriorem. Quātū ad vestitū dupliciter. In aspritate. Vñ. Circuierunt in melotis. Nam melota est vestis de pilis camelorꝛ. Item in vilitate. Vñ In pellibus caprinis. Egentes necessarijs quo ad secundū. angustiati interiori affectu. quo ad tercium. afflicti laboribus. quo ad quartū. Hec tanguntur etiā ad Ro. viij. Quis nos separabit a charitate xp̄i. nuditas. Glo. penuria vestis. quo ad primū. fames. i. penuria cibi. quo ad secundū. angustia. i. mentis anxietas. quo ad tercīū. tribulatio. i. corꝛpis afflictio. quo ad quartum. Patet igit̄ q̄ sancti. i. sine terra p abiectionē quadruplicis terrenitatis. ꝛ sancti. i. firmi p tolerantiā multiplicis aduersitatis. Fuerūt nihilominus scī. i. sanguine tincti q̄libet eorꝛ p passionez ꝓprij corꝛpis. Fuerunt em̄ primo attriti flagellis. Vñ. Alij ludibria ꝛ verbera expti. Secūdo mancipati vinculis. Vñ Insuper ꝛ vincula ꝛ carceres. Tercio distenti in eculeis. Unde. Alij distenti. glo. in eculeo. Quarto occisi gladijs. Unde In occisione gladij mortui sunt Hec quatuor tangit Hern̄. loquēs de beato paulo sup illud. ij. Eorꝛ. iij. Id q̄ in p̄nti est momētaneū ꝛ leue tribulationis nostre ꝛc. Quid dicis o beatissime paule. video te flagellis atteri. lapidibus obrui. vinculis mancipari. periculis exponi. ꝛtumcljs affici. ꝛ tanto rū tribulationū pondus leue estimas. tanti tpis agones ꝛ sudorez. nescio q̄d momentaneū appellas. quid q̄ ponderosum vidisti in cuius compatione hec leuia. quid diuturnū in cuius compatione hec momentanea. Ad quā diuturnitatē nos pducat qui viuit ꝛc.

Iste sermo nō est de opere Sancti per fidē vicerūt regna. Hebre. xj. A

In his verbis notant̄ tria de sanctis. Primū inimicorꝛ supatio. ibi. vicerunt regna. Secūdū sancta opatio. ibi. operati sūt. Tercīū p̄mij p victoria adeptio ibi. adepti sunt repromissiones. Circa primū sciendū q̄ sancti vicerūt q̄tuor res que signata sunt p quatuor regna mundi. q̄ pcant q̄tuor bestie in Dañ. Primū est demonioꝛ. Secūdū hereticorꝛ. Tercīū tyrannorꝛ. Quartū falsorū xp̄ianorū. De his q̄tuor Eph̄. vj. Non ē colluctatio ꝛc. Primū est regnuz chaldeorꝛ i. ferocium ß est demonū. ꝛ signaf̄ leone. j. Pe. v. Aduersarius vester d yabolus

tanq̄ leo rugiens circuit querēs quem deuoret tē. Secundū temptationū. ⁊ē tyrannoꝝ qui tēptant patiam sanctoꝝ qō signat p vsum crudelem. Prouer. Leoꝝ vsus prin.cu.sup pplm tuū. Ter cū grecoꝝ.i.ruminantiū.i. hereticoꝝ q̄ scripturas rumināt in ore. ⁊ nūq̄ ad intellectū trāsmittūt.ij. Thi.iij. Semper discentes ⁊ nunq̄ ad scīam vītatis pue nientes tē. Hi sunt pdi.tē. Hiere.xij. Si pōt pdus mu.pel.tē. qz vir hereticus p̄uertitur. ℣ Circa secūdū notandū q̄ sancti opant quadruplicez iu sticiam q̄ colligit ex hoc verbo sancti. Prima ē a malo recedere. Esa.j. Quie scite agere puerse. Secōa est oīa munda na ꝑtenere. Job.j. Qui vult esse amic⁹ hui⁹ seculi. Apls. Oīa repu.vt ster. Tercia est seipos crucifigere p̄ christo. Col.v. Qui eī sunt xpi tē. Quarta in his vsq̄ ad finem pseuerare. Matb.xij. Non qui incepit tē. Per primū est hō sctūs.i.mundus.p secundū est sanct⁹.i. sine ira.p terciū est sctūs.i.sanguine tin ctus.p q̄rtū est sanctus.i.firmus. ℣ Circa terciū sciendū q̄ sancti ꝑsequūt septē p̄mia vincentiū. Primū ab oīi malo liberatio. Apo.iij. Qui vicerit nō ledet a morte secūda. Secūdū corpoꝝ glificatio. Apo.iij. Qui vicerit vestiet vestibus.i.dotibus corpis. Tertiū ē regni celestis possessio. Apoc.iij. Qui vicerit dabo ei sedere mecū i throno meo tē. Quartū de oīibus pfecta cognitio Apoc.ij. Qui vicerit dabo illi stellam matutinā.i. cognitionē oīs bonoꝝ. Quintū in plena visiōe xpi delectatio Apoc j. Qui vicerit dabo illi tē. p q̄ intelligit xps. Sextū est perfecta diuinitatis fruitio. Septimū in istis eternitas. Apo.iij. Qui vicerit faciā illū colūnā in tem plo dei mei.⁊ foras nō egredietur āplius

De.s.mauricio ⁊ socijs eius Sermo. CCLXXXVI.

Beati eritis cū vos oderūt hoīes ⁊ cum seꝑauerint vos ⁊ exprobrauerit ⁊ eiecerint nomē vrm tanq̄ malū ꝓpt filiū hoīs. gaudete ⁊ exultate. ecce eī merces vra multa est in celis Luc.vj. ℣ In verbis istis dns innuit duplicē statū suoꝝ fideliū. vicz statū vie. statū pfie. Statū vie innuit esse in tribulatiōe. cū dicit. Beati eritis tē. vsq̄ filiū hoīs. Iz statū pfie oñdit esse in ꝑsolatiōe. cū subdit. Gaudete ecce merces vra multa est in celo. Oñdit aūt dns in p̄missis vbis in statu vie q̄druplicē tribulatiōz vl aduersitatē. p̄ꝑo esse sufferēdā. vicz odiū hoīm in corde. cū dic. Beati eritis cū vos od. ho. Itē despectiōz exteri⁹ in ope. cū dic ⁊ seꝑauerint vos. Itē odiū in ꝑmōe. cū dic. ⁊ exprobrauerint. Itez infamiā in nose. cū dic. ⁊ eiecerint nomē vrm tāq̄ malū. Iz q̄uis ꝓria faciāt scis hoīes mali. tn dns instruit qō ꝑfectius ē. Instruit eos q̄ sctī ꝑsecutoꝝes suos. Primo diligant corde ꝓ odiū. Luc.vj. Diligite. ini. ves. Secō ꝓ despectū bñfaciāt ope Un ibidē dic. Bñfacite his q̄ vos oderunt. Tercio vt ꝓ opprobriū bñdicant ore. vñ dic. Bñ dicite maledicentibus. Quarto monet vt ꝓ infamiā illatam ꝑ eis apud dnm ⁊ hoīes debeant intercedere. ꝑ quo dic. Orate ꝑ calūniātibus vos. Nec mir. si dns p̄dicta p̄mittat. aduersarij eī nr̄i in tribulatiōbus q̄s nobis inferūt plus nobis q̄ sibi ꝓficiunt Ipsi eos ꝑ p̄dicta nobis coronā fabricāt in cel. ℣ Un ꝓsequēter subdit dns. nr̄az ex hac ꝑsolatiōz. cū dic. gaudete ⁊ exultate qm̄ merces vra multa est in celis Glo. int odiū corduū int̄ pbra linguaꝝ sūt manus ꝑsequntiū. gaudete ⁊ exultate ecce eī merces vra mlta ē in cel. Cōsideratio eī p̄mij minuit vim flagelli. Sic dic greg. qz nō sūt ꝺigne passiōes hui⁹ seculi ad futurā glriaz q̄ reuelabit in nobis. De glia ⁊ ꝑsolatiōe recēre in ꝑmōe In paucis veratī in multis bñ disponent.in festo Symonis ⁊ iude.

De sancto michaele. Sermo. CCLXXXVII.

De sancto michaele.

Angeli eoꝝ semp vident faciē patris mei ¶ Math. xviij. ¶ In his verbis notant duo s.nra vtilitas.ꝛ angeloꝝ felicitas. ¶ Nostra vtilitas in angeloꝝ circa nos āministratione.cū dic̄. Angeli eoꝝ Hebre. j. Oēs sunt administratorij spūs in ministeriū missi ꝓpter eos qui hereditatē capiunt salutis. Ex ipsoꝝ notaf felicitas in dei cōtinua ꝓtemplatione. cum dicit.semp vident fa.pa. ¶ Quantū ad primū nota. q nostri dicunf q̄druplici causa. ¶ Quia nostri eruditores in accipiēda scīa.nostri intercessores in impetrāda gr̄a.nostri coadiutores in facienda iusticia.nostri ꝓpugnatores in obtinenda victoria vt sic vnusq̄sq; p scīam ordinef ad seip̄m.p gratiā erga deū.p iusticiā ad ꝓximū.p victoriā ad aduersariū. ¶ De primo Apoc̄.x. Vade ꝛ accipe libꝝ apertū de manu angeli Liber iste est scīa totius trinitatis q̄ scz iubef de manu angeli accipi.qm̄ ipsi nos ad veritatis doctrinā manu ducūt.q; enim nos tanq̄ pueli ꝛ aīales supna mysteria nō possumus attingere p nosipsos. ipsi nobis ꝓfunda mysteriorꝝ aperiunt Sic daniel p angelos eruditf.sic zacharias p virū inter mirteta ꝓstitutū.sic ioseph̄ in somnis de iesu edocef.ꝛ de multis alijs ¶ Secūdo sunt nostri intercessores in impetrāda gratia. Unde zach̄. j. Angelus dic̄. Dñe exercituū vsq̄quo nō misereberis hierl'm ꝛ vrbium iuda. Et rñdit dñs angelo verba ꝛsolatoria ẏba bona. Per hierl'm pōt intelligi generalis eccl'ia.p vrbes iuda singule aīe q; angeli ꝓ nobis intercedūt. nō solum gnāl'r ꝫ etiā pticularif. Uñ cū zacharias pf̄ iobis offerret incensū in ꝓspectu dei apparuit ei angelus gabriel stans a dextris altaris tāq̄ suā deuotionē deo offerendo. Tho. xij. Uñ orabas ego obtuli oronem tuā dño. ¶ Tercio sunt nri coadiutores in facienda iusticia.qđ ptz in angelo tobie qui iuuenē tobiā p viā iustam deduxit.ad statū matrimonij iuuit qualiter in ipso iuste viueret edocuit asmodeū demonē ne mrimoniū impediret coercuit.suo adiutorio tobias patri multiplicē ꝛsolationē intulit. Exod̄. Ecce ego mitto angelū qui p̄cedat te. ꝛ custod̄.in via ꝛ introducat ad locum tē. ¶ Quarto etiā sunt nostri ꝓpugnatores in obtinenda victoria. ẏm illud Apoc̄.xij. Factū est pliū magnū in celo michael ꝛ angeli eius pliabanf cū draconе. Quia sicut dr̄ Eph̄.vj. Non est nobis colluctatio aduersus carnē ꝛ sāguinē. ꝫ aduersus principes ꝛ ptātes ꝛtra spiritalia neq̄cie in celestibus. Et ipsi fortes nos autē debiles. ¶ Preuidit ād̄s nobis fortes ꝓpugnatores q̄ nos defenderent ꝛ nr̄os aduersarios cōculcarent. Hoc sig̃tū fuit in ꝓstratiōe egyptioꝝ. Exo. xiij. vbi dr̄. Tollens se angelus q̄ p̄cedebat castra isr̄l' abijt post eos. ꝛ sequit q̄ submersus est pharao ꝛ exercitus eius. Nō totū ꝛtingit spūaliter in ppl'o xp̄iano. Uñ nō oportet nos formidare minas demonū ꝓpt̄ ꝛtinuā ꝓtectionē angeloꝝ. Et ꝫ signatuꝫ fuit in heliseo.iij. Re. vj. Ubi cū puer suus timeret syroꝝ exercitū dixit illi helise?: noli timere q; plures nobiscū sunt q̄ cū eis.ꝛ sequit ibi q ad p̄ces helisei aperuit dñs oculos pueri ꝛ vidit.ꝛ ecce mōs plenus equoꝝ ꝛ curruū igneoꝝ.i.angeloꝝ.pati ad adiutoriū heliseī. Ubi ꝫ deo de tanto bñficio. Hoc bñficiū figurabat dñs petro. Math.xvj. An putas q; nō possum rogare p̄rem ꝛ dabit mihi plus q̄.xij.legiones angeloꝝ. His igitur q̄tuoꝝ modis p̄missis nostri sunt beatissimi angeli. ¶ Propter qđ Chryso. dicit sup epl'am ad Hebre. Intelligentie q̄ntus honoꝝ nobis existit vt ad nos sicut ad amicos mīstros angelos suos destinet deus. Quāuis enī multū interesset inter angelos ꝛ hoīes.ꝓpinquos tñ eos nobis fecit.q; nostre saluti studentꝓpt̄ nos discurrūt.ꝓ nobis suo fungūf officio. ℞ ¶ Et licet sint oīm nostrū p ministeriū vtilitatē.nō tamen nisi per meritoꝝ exigentiam. Nam p meritoꝝ

exigentiā quibusdā assistūt. ꝙbusdaz resistūt. Sunt aūt ꝙtuoz genera hoīm ꝙ bus angeli efficaciter assistūt. Assistūt nanq; vigilantib⁹ ex ꝓuidentia. suppli cantib⁹ ex reuerētia. laborātib⁹ ex obe dientia. sustinētib⁹ ex ꝓstantia. ¶ Vigi lantibus nanq; ex ꝓuidētia assistūt an geli. Vñ Lu. ij. Pastores erāt vigilan tes sup gregē suū. ⁊ eccē angelus iuxta illos astitit. ⁊ sequit ꝙ annunciauit eis mysteriū incarnatōis. ⁊ docuit ꝙliter in uenirent. Ideo ipsis angel⁹ astitit. qz eos vigilātes sup gregē suum inuenit. Diez iste est varietas intentionū. affe ctionū. sensuū. ꝟboz. ⁊ opez. Circa hu ius gregis regimē cū mīta diligētia ē vigilandū. Et bñ dicit sup gregē suuz nō alienū. Nō em̄ debem⁹ esse vigiles circa scrutādas cōscias alioz ⁊ ꝓprias negligere. Tali vigilie dedignat ange lus interesse. sicut patet i Ioseph q vigil erat circa mariā male de ea sentiendo. et circa sedormiebat. Añ angel⁹ nō vi gilanti sed dormienti apparet. Unde Math. j. ōz. Hec eo cogitante ecce an gelus dñi apparuit in somnis ioseph. ¶ Itē assistūt supplicātib⁹ ex reuerentia. pē. Preuenerūt principes conūcti psallentib⁹. Et alibi In ꝓspectu ange loz psallā tibi Tho. xij. Añ orabas ego obtuli oratiōnē tuam dño. Berñ. Cū statis ad orandū ⁊ psallendū. state cū disciplina ⁊ reuerētia. qz angeli vri sp vident faciē pris. ¶ Itē assistunt la borātibus ex obedientia. Vñ Reg. xix. Postq̄ helias labore fessus ꝓiecerat se subter vnā iunipez. angel⁹ tetigit eū dicēs. Surge comede. Et ambulauit in fortitudie cibi illi⁹ xl. dieb⁹ ⁊ xl. no ctibus vsq; ad montē dei oreb. Et ē no tabile valde ꝙ cū helias comedisset pa nes ⁊ carnes mīsterio corꝛuoz ⁊ hoīm. oportuit eū oī die comedere. § qñ mīni sterio angeloz comedit panē subcine riciū ambulauit in fortitudīe cibi illi⁹ xl. dieb⁹ ⁊ totidē noctib⁹ vsq; ad mon tē dei oreb. i. vsq; ad eminētiā ꝓfecte im pletōis legis. q̄ quidē est in deserto re ligiōis. in quo fortificant hoīes. quia maducāt panē angeloz. ¶ Itē assistūt sustinētib⁹ ex ꝓstātia. Vñ Act. xij. Cū petrus esset dormiēs vinct⁹ cathenis in ter milites angel⁹ dñi astitit. Huic an gelo nec porte ferree nec cathene pote rant resistere. nec etiā bestie. quod fuit magnū Dan. xiij. Angelus cōclusit ora leonū. Sed nec ꝓualet virt⁹ nature q̄ maxime viget in igne. Dan. xiij. Angel⁹ dñi descēdit cū azaria in fornacē. ¶ Ex angeloz felicitas notat cū ōz. sp vident faciē patris. Et nota ꝙtuoz cir ca hāc felicē visionē angeloz visiōi hu ius vite ꝓtraria. q̄ est p ꝓtemplationez ¶ Est em̄ visio pñs discōtinuata. ibi cō tinua. qz angeli sp vident Luce. j. Ego sum gabriel q̄ assisto añ deum ⁊c. Ibi Beda. Cū ad nos angeli veniunt. sic exteri⁹ explent mīsteriū vt tñ interi⁹ añ deū sp assistāt. ¶ Itē visio pñs obscu ra. angeloz manifesta. qz facie vident p quā hō ꝓgnoscit. Coz. xiij. Videm⁹ nūc p speculū in enigmate. tunc aūt fa cie ad faciē ¶ Itē pñs visio semiplena sed angeloz pfecta. qz vident faciez pa tris q̄ est principiū filij et spūssc̄i. Joh. xiij. Dñe oñde nobis patrez ⁊ sufficit nobis. ¶ Itez pñs visio est mītis ꝙpe dita. scz p loci incōmoditatem. carnis infirmitatē. inimicoz puersitatē. sed an geloz in nullo necessaria. qz videt i celis. vbi ñ accedet malū nec flagellū ap ꝓpinq̄bit tabernaculo. Ad quā nos pō.

De angelis.

Sermo. CCLXXXVIII.

Ego sum raphael angelus vnus ex septez q̄ asta mus añ deū. Tho. xij. A

In angelo thobie quatuor officia prīcipalia angeloz colligunt. vicz ꝙ assi stūt. sub sistūt. resistūt. ⁊ insistunt. ¶ Assistunt deo. ꝓ quo dicit Qui astam⁹ añ deū. Sub sistūt aūt sibi hierarchie. qs tangit. cū dicit. vn⁹ ex septē. i. ex vniuer sis. sicut dic glosa. Resistūt aūt demo,

nibus: sicut patet in asmodeo quez cō pescunt. Sed insistunt seruitijs. sicut patet in itinere thobie vbi multa seruitia exhibuit. ¶ Assistūt aūt deo q̄druplicat p̄ter plando. diligēdo. fruēdo. ammirā do. Quia incognita diligere nō possumus. ideo ex cōtemplatiōe surgit dilectio. ex dilectōe oīt fruitio. ⁊ ex fruitione ammiratio. Hec notantur Esa. lx. Tūc videbis. ecce p̄templatio. ⁊ affluues. ecce fruitio. et dilatabit. ecce dilectio. et mirabit cor tuū. ecce āmiratio. Math. xiij. Angeli cor semp vidēt faciē p̄tis mei ⁊c. B ¶ Scdō subsistūt sibi inuicē hierarchie. ⁊ b̄ q̄druplr. ¶ Primo in pulcritudine. q: prima hierarchia ē pulrior alijs. Ezech. xxviij. Omnis lapis p̄ciosus opimentū tuum. Et infra Perdidisti sapiaz tuā in decore tuo.

¶ Scdō in reuelatiōe. q: q̄dam reuelā tur prime hierarchie que non reuelant alijs. Vñ inferior hierarchie non fuit reuelatū mysteriū incarnationis. Esa. lxij. Quis est iste q̄ venit de edom. ⁊c. C Tercio in missione q: supior hierarchia nō semp mittit. sed inferior frequēter mittit. Dionisi⁹. Illa supiora agmina ab intimis nunq̄ discedūt. et si concedat q̄ oēs mittant mīores tñ frequētius mittunt. Esa. vj. Volauit ad me vn⁹ de seraphin. Et Lu. j. Missus est gabriel q̄ creditū fuisse de supiori hierarchia. zach. j. Et rñdit angelus dñi ⁊ dixit zach. ij. Et ecce alius angelus egrediebat in occursū ei⁹. ¶ Quarto i munere q: seraphin supior est q̄ cherubin q: charitas maior est q̄ scia. Vñ dionisius dicit q̄ vnusquisq; ordo illi⁹ rei censetur noīe q̄pleni⁹ accepit in munere.

C ¶ Tercio resistūt demonib⁹ thoc q̄druplicater. ¶ Primo restiterūt eis in celo. nō p̄sentiēdo supbis Apoc. xij. Factū est p̄liū magnū i celo ⁊c. Lu. x. Videbā sathanā ⁊c. ¶ Scdō restiterūt eis in passione christi. q̄n merito christi et ministerio angelor̄ est religat⁹ sathanas ⁊ nō soluet vsq; ad tps antixpi sic ⁊ apoc. xx. Iob. xxxx. Cōterebā molas inīq; ⁊c. Math. xxvj. An putas q: non possum rogare patrē meū ⁊ dabit mihi plus q̄ duodecim legiones angelor̄. ¶ Tercio resistunt in morte cuiuslibet q̄n altercant nō solū p̄ sa. ꝑ etiā p̄ corpe. Iud. j. Cū michael archāgelus cū diabolo disputās altercaret p̄ moysi corpore ⁊c. ¶ Quarto resistent eis in iudicio. Dan. vij. In tpe illo surget michael princeps magnus. q̄ stat p filijs ⁊c. Hec q̄tuor nota Esa. xiij. Quō cecidisti lucifer de celo. q̄tum ad primū. corruisti in terrā q̄tum ad scōm. veruntamen in infernū detraheris q̄tuz ad tercū. in p fundū laci. q̄tū ad q̄rtuz. D ¶ Quarto insistunt seruitijs hoīm. ⁊ hoc q̄druplicater. ¶ Primo orōes nras deo porrigēdo Thob. xij. Quū orabas cum lacrimis ego obtuli oratiōnē tuā dño. Scdō volūtatē diuinā nobis reuelando. Lu. j. Ego sum gabriel angelus et missus sum loq̄ ad te. Actu. xvij. Ut accepistis legē in dispositōe angelorū ¶ Tercio aereas ptātes a nobis repellēdo. ps. Angelis suis de⁹ mādauit de te ⁊c. Ecc. xiij. Ne dicas coram angelo nō ē p̄ni. ⁊c. ¶ Quarto ānas nostras ad sedes suas portando. Luce. xvj. Factū est vt moreret mendicus et portaretur ab angelis in sinū abrae.

¶ De angelis.

Sermo. CCLXXXIX.

Omnes sunt administratorij spūs i mīsterū missi. ppt̄ eos q̄ hereditatē capiūt salutis Heb. j. A Circa hāc missionē angelor̄ q̄ fit ppt̄ nr̄am salutē in p̄missis vbis tāḡt ab apl̄o triplex laudabile. ¶ Primū ex pte mittentis. vicz ipsius largitas. q: suos mīstros oēs mittit. p quo dicit Oēs sūt administratorij spūs. ⁊c. Scdō q: pax esset multos hr̄e mīstros ⁊ pigros. ꝛō scōm laudabile ostēdit ex pte missorū vicz ipor agilitas. cū dic. eos spūs. ¶ Hz q: adhuc nō magnū essz ⁊ multos hr̄e mini

stros ⁊ agiles: si essent infructuosi ⁊ inutiles. Ideo tertiū laudabile subdit respectu nr̄i ab ipsis ingens vtilitas. pro quo dicit. missi ppter eos q̄ hereditatē capiūt salutis. ¶ Ostendendo q̄ primo mittēdis largitatē dicit apl's. Oēs sūt administratorij spūs. ps̄. Qui facit angelos suos spūs ⁊ mīstros suos flammā ignis. i. seraphin q̄ intēp̄tātē ardentes. Hi sūt de supmo ordine. Vñ Esa. vj. Volauit ad me vnus de seraphim. O de⁹ inta dei largitas. q̄nta est⁹ circa nos bonitas. q̄ nullū adeo excellēte ministrū habet q̄n p nr̄a salute ipm mittat Pro quo dic btūs aug⁹. i solil. Confiteor laudās te de⁹. q̄m b̄ficia tua magna sunt q̄b⁹ nos honorasti. dederas cū q̄cquid celi ambitu cōtinet. ⁊ quasi pua hec q̄ sub cedo sunt. nisi adderes etiā ea q̄ sup sūt. dās angelos tuos in ministeriū nostrum. Itē sup illud. oēs sūt administratorij spūs. Chrysō. Intelige quātus honor nobis exhibit vt ad nos sicut ad amicos mīstros angelos suos destinet de⁹. Quis cū multū intersit inter angelos ⁊ homines. ppinquos tñ eos nobis fecit. q⁹ nr̄e saluti studēt ppter nos discurrunt. p nobis suo fungunt officio. q⁹ oēs mittunt ppter eos q̄ hereditatē capiūt salutis. ¶ Secūdo innuit mīstroꝝ agilitatē. cū dicit eos spūs. Corp⁹ cū q̄ corrūpit aggrauat. ß spūs carnē ⁊ ossa nō habet. Vñ spūs ꝓmpt⁹ est ad opa. maxīe spūs angelicus. Cui⁹ vel quoꝝ agilitas expedit nobis maxīe. ppter tria. ¶ Primo vt agilibus ⁊ indefessis nr̄is aduersarijs id est demonib⁹ resistere q̄ant. Pe. vlt. Aduersari⁹ vr̄ diabolus tanq̄ leo rugiēs circuit q̄rens quē deuoret. Hier. xvj. Seruietis dijs q̄ nō dabūt vobis requiē die ac nocte. Vñ q̄n nos ḡuitate carnis depssi q̄scim⁹. ipsi impugnare nunq̄ cessant. Contra quos etiā erāt nobis mīstri agiles ⁊ assidui necessarij sc̄z angeli. Unde Esa. lxij. Sup muros tuos hierl'm ostituti custodes tota die tota nocte. Quia angel' suis de⁹ māduit de te vt custodiāt te in oīb⁹ vijs tuis. Vñ ⁊ angel⁹ thobie religauit demonē asmodeū in deserto ne obesset thobie Vñ Aug⁹ de angelis loq̄ns dic. Hi sūt custodes sup muros tuos ⁊ montes in circuitu vigilantes vigilias noctis sup gregē suū. ne q̄n rapiat vt leo animas nostras dū nō est q̄ eripiat. ¶ Secō agilitas ipsoꝝ nobis expedit vt cito nr̄a bona deo offerāt ⁊ ppiciatōez reportēt Vñ thob. xij. dixit angelus q̄n orabas nō dixit. q̄n oraueras. sed dicit q̄n orabas ego obtuli orationē. Aug. Obscurūt inter nos et deū gemitus nostros ⁊ suspiria referētes ad te. vt impetrēt nobis facilē tue benignitatis ꝓpiciatōez ⁊ referant ad nos desiderata tue gratie b̄dictionē. ¶ Tercio ipsoꝝ agilitas nobis expedit vt de hoc miserabili exilio citi⁹ nos ad patriā trāsferāt. Luce. xvj. Mortu⁹ est mēdicus ⁊ portat⁹ est ab angelis in sinū abrae Vñ glosa sup Prouer. xxv. Quotidie angeli ō terra longinqua. i. de supna pria descendentes in mūdo iustos vel inter tentatōes spe celestiū roborāt. vel finito certamine ad palmā retributionis inducūt.

¶ Tercio ostendit apl's respectu nostri ministroꝝ p̄dictoꝝ vtilitatē cū dicit Missi ppter eos q̄ capiunt hereditatē salutis. Et pensandū q⁹ ipsoꝝ ministeriū vtile est ppter salutē capiendā q̄tuor generibus hoīm. videlicet peccatoribus. penitentibus siue incipientibus ꝓficientibus et perfectis. ¶ Ministerium eoꝝ circa peccatores q̄druplex ē ¶ Primo ne peccent quantum velint impediendo. quod innuit Numeri. xxij: in balaā. qui cū in asina iret ad maledicendū populo dei ab angelo triplici ter est ꝓpeditus. Primo euaginato gladio stetit in via. q̄ cernēs asina diuertit ab itinere. Secūdo occurrit ei in angustijs duaꝝ macerarū. quod videns asina tunxit se parieti et attriuit pedem sedentis. ¶ Tercio occurrit ei in angustissimo loco. vbi nec ad dexteraz nec ad sinistram declinare poterat.

et asina dñi angelū cum gladio ꝓtra se cerneret. illo ꝙberante vt ꝓcederet. cecidit sub ipō. Nec adhuc ꝫ suffecit angelo. q̄n apparens ei diceret. Peruersa ē via tua. mihiq; ꝓtraria. ¶ Scō ministeriū angelor̄ est circa pctōres de peccato increpare. qđ innuit Judi. ij. vbi dr̄ q; angelus descēdit ad locū flentiū increpans iudeos de p̄cepti diuini transgressiōe. replicās eis ingratitudinē triplicē t dicēs. Eduxi vos de egypto. in quo tangit ingratitudo liberatōis a peccato. t introduxi vos in terrā. i. in ecclesiā militantē. p q̄ iuraui patrib⁹ vr̄is. in quo innuit ingratitudo collati bñficij. et pollicit⁹ sum vt nō facerē irritū pactū meū in sempiternū. in quo innuitur ingratitudo boni ꝓmissi q̄tum ad gloriā sempiternā. ¶ Tercio ministeriuz angelor̄ ē circa peccatores coercere ac reas ptātes. ne possint in ipsos dñari tantū quantū velint. Hñ Apoc. xx. dr̄. Vidi angelū descendentē de celo. t apphendit draconē qui est diabolus. t ligauit eū vt nō seducat gētes. ¶ Quarto ministeriū angelor̄ circa pctōres ē obstinatos in pctō affligere. vel p penaz vt resipiscāt. vel p mortē q̄n resipiscere cōtemnunt. ne ex accumulatione peccator̄ grauiꝰ puniant in inferno. Exemplū de sodoma quā duo angeli subuerterūt. Gen. xix. Exemplū de exercitu senacherib. de quo dr̄ Esa. xxxvij. Egressus ē angelus in castra assyriorꝫ t occidit. clxxv. milia. Sic herodē cū ppls acclamaret sibi voces dei t non hoim ꝓfestim pcussit cū angelus dñi. t ꝓsumptus a vermib⁹ expirauit. ¶ Ministeriū etiā angelor̄ circa penitētes q̄druplex ē. Primuz est a societate peccator̄ separe. Hñ Gen. xix. dr̄ de Loth dissimulante aūt eo apphenderūt manus ei⁹. posuerūtq; extra ciuitatē dicentes. Salua aiaz tuā. Quia difficulē q̄s in medio malor̄ pōt se a malo custodire. ps. Cū puerso pverteris. ¶ Scōm est ministeriū angelor̄ circa penitentem ad cōtritionem cordis monere. Unde Math. j. dixit angelus ad ioseph. Noli timere accipe mariā. i. amaritudinez cōiugē tuā. pariet aūt tibi ihesum. i. salutem. Tercium ministeriū est circa penitentē vt pure confiteat informare. Hñ Esa. vj. Volauit vnus de seraphim et dixit mihi. Ecce tetigi labia tua t auferetur iniquitas tua. ¶ Quartū ministeriuz est circa penitentē ipm ad sacerdotem vt ꝑm arbitriū suū satisfaciat mittere. Hñ Actuū. x. dixit angelus cornelio. mitte t accersi simonē qui cognominat Petrus. hic dicet tibi qđ te oporteat facere.

E ¶ Itē circa ꝓficientes ministeriū triplex est. ¶ Primū est estū tentatiōis in eis refrigerare. Hñ Gen. xxij. Angel⁹ tetigit neruū iacob t statim emarcuit. In quo significat refrigeratio tētationis. Et Dan. ij. Angelus dñi descēdit cū azaria et socijs eius in fornace t excussit flāmā ignis de fornace. ¶ Scōm ministeriū est ipsos p opa iusticie deducere. qđ signat Thob. xij. vbi angelus iuuenē thobiā vt in bono ꝓficeret associauit. Hñ ipm p viā iustam deduxit. ad statū mrimonij innuit. q̄liter in ipso viueret instruxit. ipsius adiutorio thobias patri t mri multas ꝓsolatiōes fecit. et post multa thobias subintulit q̄ per ipm bonis oibus repleti sumus. q̄ in oibus opibus iusticie sunt nostri coadiutores. ¶ Tercium ministeriū est circa ꝓficientes ipsos in tribulatiōib⁹ confortare. Actuū. xxvij. Dixit angelus. Ne timeas paule cesari oportet te assistere.

F ¶ Itē ministeriū angelor̄ est circa pfectos multiplex. ¶ Primū est ipsos in oratione ꝓfortare. Hñ Lu. xxij. cū ihesus ꝓlixius oraret apparuit ei angel⁹ ꝓfortans eū. ¶ Scōm est ministeriū circa pfectos ipsis mysteria revelare. Hñ Lu. primo. Apparuit angelus dñi zacharie stans a dextris altaris. ¶ Tercium ministeriū est circa pfectos vt cū leticia exeant in morte assistere. Hñ Malach. iij. Ecce ego mitto angelū meum qui pparabit viam ante faciem meaz. Exemplū in vitis patrū. ¶ Quartum

miſterū eſt laudes in trāſitu decanta re. yſa. In letitia egrediemini. Nā et mōtes ⁊ colles cātabūt laudē. i. angeli maiores ⁊ mīores. Et ēplū de btō martino. Quintū miſterū eſt circa pfectos ipſos celeſti pīi pītare. Lu. xvj. Mortuus ē mēdic⁹ ⁊ portat⁹ ab angel⁹ in sinū abrae. Ad quē ſtatū pfectōis ⁊ p̄ſentatiōis aduuet nos deus. Amen.

Symonis ⁊ Jude.

Sermo. CCXC.

In paucis vexati in multis bñ diſponent. ℟ In his verbis Sap. q̄ leguntur in vigilia sy. et iu. duo tāguntur. ſtat⁹ vie q̄ eſt in tribulatione. cū dic. In pauc vexati. Stat⁹ p̄rie. q̄ erit in ꝓſolatōe. cū dicit. in multis bñ diſpo. Vexant aūt ſci in ſtatu vie tripliciter vt dicit Ambro. Aliqñ em̄ vexant ab his q̄ a deo ſuſtinemus. vt sūt flagella. ſicut thobias. Aliqñ ab his q̄ a diabolo. vt ſunt tentamēta. Hoc mō vexat⁹ fuit Job. Aliqñ vexant ab his q̄ a primo ſuſtinem⁹. vt sūt dāna. cōtumelie. pſecutiōes. ſic vexati ſunt symō⁹ ⁊ iudas ⁊ alij martires. Prima vexatio pōt dici flagellatio. Scō a tētatio. Tercia pſecutio. Et licz hec triplex vexatio multiplr̄ gueat. tñ in pauc dicunt vexati ſci ꝓpter tria. Primo ꝓpter vexatōis pensionē. vñ quātecūq̄ ſint vident eſſe pauce. Vñ glo. ſup illō Ro. Ez in his oīb⁹ ſupamus. i. pſecutoris⁹ ſuptores ſum⁹. Vñ vincent⁹ dixit. Videbis me plus poſſe dū tor q̄ ipſe q̄ tor q̄s. Itē in paucis dicunt vexari ꝓpt vexatiōis breuitatē. q̄ ſicut dic greg. q̄ tpaneū eſt breue ⁊ momētaneū eſt. Vñ. j. Pe. j. Modicū nūc ſi oportet ⁊triſtari ⁊c. Itē dicunt in pauc vexari ꝓpter remuneratiōis excellentiā. Vñ ſubdit. in multis bñ diſpo. ℟ Vbi innuit ſecundū. ſ. ꝓſolationē. non em̄ ſūt condigne paſſiōes ad fu. glo. q̄ re. ⁊c. Vere nō ſūt ꝓdigne paſſiōes ꝓpt tria. Primo q̄tum ad ꝓportionē. nulla em̄ ē ꝓportio illi⁹ gaudij ad p̄ſentes labores. ꝙr illud ē q̄ oculꝰ nō vidit. ⁊c. Itē q̄tum ad durationē. tribulatio cū eſt cū fine gaudiuz ſine fine. Vñ. ij. Cor. vij. Tribulatiōis nre pōdus momentaneū ⁊ leue operat in ſublimitate pōd⁹ eternū glie. Itē q̄tuz ad intenſionē. Nulla em̄ pena tātū intēdi pōt q̄ntū ibi gaudiū intendit. ꝓpt q̄ ſci q̄ntūcūq̄ hic vexant in pauc dicunt vexari. q̄ in miſtis ibi bñ diſponent. ps. q̄ magna multitudo dul. ⁊c. ℟ Et licet ſci nō ꝓmercant vt ſic remunerent eterna ꝓ tpali ſeruitio recipiēdo. tñ digne eos dñs ſic remūerat ꝓpter tria. Primo ꝓpter ꝓuentionē. fecit em̄ ꝓuctionē nobiſcū ex denario diurno q̄ eſt vita eterna. Vñ dignū eſt vt ꝓ miſſum impleat pactū. Itē ꝓpter ſeruitij voluntatē. Voluntas em̄ ſcōz ad ſeruiendū deo infinita ē. plus em̄ cupiūt ſcī facere q̄ poſſint adiplere. Vnde dignū eſt vt ſic volūtas ē infinita ſic tp̄mū ſit infinitū. Itē dignum eſt ꝓpter dantis liberalitatē. q̄ em̄ remūerator eternꝰ ē. dignū ē vt ꝓuentib⁹ ſibi eterna det nō tpalia. Nā licet raſor in raſura barbe regis nō ꝓmereat niſi cōe p̄ciū ſez denariū. iuxta tñ liberalitatē regiaz maior p̄cio remūerari debet. Vñ rex alerāder cū cuidā aliud ab eo petēti ciuitatē ꝓtuliſſet. ⁊ ille dixiſſet. q̄ nō eſſet dign⁹ tāto mūere. rñdit. Licz tu indign⁹ ſis talia accipe me tñ ex regia munificētia ꝓuenit talia dare. Sic ⁊ ditor nr̄ dicit. Primo querite regnuz dei. ⁊ hec oīa. ſ. tpalia. adijcient vobis. oſtēdens q̄ regnū eſt principaliꝰ ſuū donū.

De eodem feſto.

Sermo. CCXCI.

Si mundus uos odit ſcitote q̄ priorē me vobis odio habuit Johā. xv. ℟ Dñs oñdit in hodierno euāgelio tres cās q̄re bonos odit mōs. Primo ꝓpt dñi ipsoz detestationez. Scō ꝓpt vite diſſimilitudinez. Tercio ꝓpt ipsi⁹ mōi a

sanctis vilipēsionē. ¶Prima cāz.s.dñi ipsoz detestatiōez tāgit.cū dic̄. Scitote q̄ p̄.me.v.o.ha. Ubi aug⁹. dic̄. Mag̃ solatio mēbris ex capite. Uñ in Jo. xv. ¶Nō est ꝑuus maioz dño suo.si me ꝑ secuti sunt ⁊ vos ꝑsequent̄.⁊q̄ gūius solet eē mōs sine cā christū odio habu it.iuxta illō qō dr i Jo. Ut ipleat ꝑmo q̄ script⁹ ē.qz odio habuer̄t me gr̄tis. Imo odio habuerūt eū vñ amare debuerūt. iuxt illō. Opta bona opa feci vobis. ꝑ pt̄ qō hoz vultis me lapidare. ꝗ ipleť il lud ꝓpbē. ¶Posuerūt aduersū me mala ꝑ bonis.⁊ odiū ꝑ dilcōem mea. ¶Nō mi rent̄ g̃ fideles si eos mali odiāt cū dñm oduīt.q̄ ipm amare debuerūt. O deus q̃nta cecitas.quanta demētia illos ꝑse quunt̄ quoz bñficijs sustētant̄. Mūda ni ci⁹ ⁊ pctōres sic dicit aug⁹. vita sūt in digni.ꝗ ꝑ bonoz merita sustētant̄. O quot mulib⁹ hoīm in sodomis dñs pep cisz si decē iusti in ipsa fuissent. Sic ci dixit ad abraā. ¶Nō delebo ꝓpt̄ decem Ben̄ xviij. Non tm̄ ꝑ decē iusts.imo q̃ꝫ vn⁹ bon⁹ hō vnā malā ciuitatem meritis suis sustētat. Uñ in Ben̄.xix. dr.de segoz.quā ꝓpt̄ malicīā dñs sub uertere voluit.dic̄ ad loth. ¶Nō subuer tā vrbē.ꝑ q̄ locut⁹ es. Sz min⁹ mirū si eos detestent̄.qz dñm eoz creatoz̄ oī um detestant̄. ¶Pro quo dic̄ aplis. Si mōs vos odit scitote q̄ priorē me vo bis odio ha. ¶Secōaz cām q̄re ꝑse quunt̄ mali bonos oñdit dñs esse vite dissilitudinē.cū dic̄. Si de mōdo essetis id est si silēs mūdanis essetis mōs qō suū erat ꝑ qō.s.silēs sibi essetis dilige ret. Dissilitudo enī solet esse cā odij.sic silitudo amoris. Uñ Ecc̄.xiij. Oē aīal diligit sile sibi. Hoc dr de amoze. Sed de odio dr Sap̄.vj. Hrauis ē nobis ad videndū.qz dissilis ē alijs vita illi⁹. In b̄ mūdani silēs sūt cozuis q̄ pullos su os nō diligūt.nec pascūt eos q̄dm nō assilant̄ eis i nigredie. ¶Terao ꝑ sequunt̄ mūdani bonos ꝓpt̄ ipsi⁹ mōi ab ipsis vilipēsionē.quā tāgit cū dicit Sz q: de mōdo ñ estis.qz ip̄m despiacen tes reliq̄rāt Mat.xix. Ecce nos reliq̄ m⁹ oīa. ¶Phil. Oīa arbitrat⁹ sū vt ster coza. Relinquūt aūt cū vt illusoz̄.p̄stigiatoz̄.⁊ tanq̄ꝑditoz̄. ¶Illusoz enī ē mōs suoz.sic enī ꝓtīgit eis sic in ludo scacario.ali⁹ rex.ali⁹ miles. alij mīores alij in albo cāpo ꝑspitatis.alij i nigro aduersitatis.⁊ tandē collecti singillatiz rex cū milite.sacerdos cū mīoz̄ib⁹ sine honoris differētia oēs eq̄lit̄ in saccū.s. terre traduntˇ. Coz.vij. ¶Preterit figu ra h⁹ mōi. ¶Itē est tanq̄ p̄stigiatoz̄ q̄ vi det hoī in manū dare denariuz ⁊ facit fortit̄ claudere.⁊ cū manū aptt nihil in uenit.sic ꝓtingit mūdanis.ps̄. Dormie rūt somnū suū ⁊ nihil inuenerūt oēs vi ri diuitiaz i manib⁹ suis. ¶Itē ē tāq̄ꝑ ditoz̄ Lu.xvij. Quē osculat⁹ fuero ipse ē tenete eū. Hoc est mōi ad demones q̄n mūdus alīquē amplectit̄.ꝑmouēdo ad honoz̄es. Nō signat̄ Re.xx.vbi Joab interfecit amasam osculādo. Et q: scīt b̄ de mōdo pēsantes se ab eo alienaueŕt ideo sicut canes domestici extraneos di lacerāt.sic mūdus bonos. ¶Phil. Uide te canes videte cōciues.

¶De omnibus sanctis. Sermo.CCXCXII.

Beati qui hītant i domo tua dñe in secla seculoz̄ laudabūt te. ¶In his vbis ꝓpha innuit tria de scīs. Bītudi nē.hītationē.⁊ actionē. Et q̃dē bītu dinē ineffabilē.cū dic̄. Beati. Hītatōz delectabilē.cū dic̄.q̄ hītāt in domo tua d. Sz actionē mirabilē.cū subdit. i secula seculoz̄ laudabunt. ¶Uere ineffabilis eoz bītudo.nō ei ē tpalis ꝗ etna. Quā in effabilē esse scī oñderūt cū de ea locuti sunt nō explicādo.ꝗ potiꝰ ammirando ⁊ gaudēdo. Hinc ps̄.cū dic̄.q̄ mag̃ mul titudo dulcedinis tue dñe.quā abs.ti.t. Et alibi Quā dilecta tabernacula tua dñe v̄tutuz ꝑcupiſ.⁊ defecit anīa mea. Ubi recognoscit ineōpzehēsibilitatez.

Et apls. Nō oculꝰ ñ vidit nec au. ⁊c. Vere oculus nō vidit. qz excedit visuz. nec auꝛs audiuit. qz trāscēdit auditum. nec in coꝛ hoīs ascēdit qz capiat intellectū. Phi. iij. Et pax dei q̄ exuperat oēz sensuz. Ex quo oñdit q̄ sit ineffabilis. Ñ vt aliq̄d de illa sūma bēatitudine q̄si balbutiēdo loq̄mur. notandū q̄ diuersi diuersimode de sūma bēatitudine vl̄ō sūma felicitate locuti fuerunt. Nā tres secte fuerūt pbox. epicuri. stoici. ⁊ peripatetici. Epycuri dicunt ab epy. qđ ē sup ⁊ cutis vel cura q̄si sup moduz cutā cutis. i. carnis hntes. Et isti dicebāt summā felicitatē siue bēatitudinē. carnis voluptatē. Stoyci dicebant a stoga qđ est q̄dam porta athenis. vbi morabant. Et isti dicebant sūmū bonū siue bēatitudinē diuitias ⁊ honoꝛes. Peripatetici dicunt a peri qđ est circa ⁊ pathos qđ ē calcās q̄si circa calcātes Circuibāt enim diuersas scolas vt plures sūas audirēt ⁊ melꝰ memoꝛie recōmēdarēt. Et isti q̄si meliozes q̄ primi posuerūt sūmū bonū siue bēatitudinē actuz vtutis sic sūt cardinales vtutes. q̄z actibus pbi delectabant. Fideles aut pbi tanq̄ p spūm sctm illūmati qđ sit sūma bēatitudo oñderūt. De q̄bus vnus Boecius sic dicē. Beatitudo est status oīm bonox gregatōe pfectus. Ubi tria tanguit de bēatitudine. vicz qz est statꝰ. ⁊ qz ē pfectus statꝰ. ⁊ qz gregatiōe oīm bonox pfectꝰ. Dicēdo statū tria removet q̄ statui q̄uant. s. casū. motū. ⁊ sessionem. Casū vtiq̄ duplicē. s. p veniale. de quo puer. xxiij. Septies cadit iustꝰ. qz exceptos iesu christo ⁊ btā virgīe. si diceremꝰ qz pcm̄ nō habem̄ ipos. nos seducimꝰ Et casū p mortale. De quo apo. Coz. x. Qui stat videat ne cadat. Primꝰ q̄dē casus oīm. Hz scōs mltoz etiā heu pfectoz. pō. Cadent a latere tuo mille et decē milia a dex. tuis. De ꝫ duplici casu adapta. In hac g̃ vita casus. sed ibi statꝰ. qz ibi pcm̄ nobis nō dñabit Erūt em̄ oēs sic angeli dei. Matth. xij. Zach. xij. Erit qui offenderit ex eis q̄si domus dauid. et domꝰ dauid q̄si deus. sic angelus dñi. Item non erit motꝰ sed statꝰ. Nō em̄ mouemur tam intra. s. in aīa p q̄uoz affectōes. de q̄bus Boecius. iij. Baudia pelle. pelle timoꝛem spemq̄ fugato. nec doloꝛ assit ꝫ ibi fugiet doloꝛ ⁊ ge. Item monemur ex p laboꝛez diuersum ad quem nascimur. sed ibi req̄escūt a laboꝛib. Itez est status omnū bonox. qz si voluptas quaꝛ quā epycuri summuz bonū dixerūt dixerunt. ibi est superabundanter. Psal. Torrente voluptatis potabis eos Nō dicit calice. ꝫ torrente. Adapta. Itez si diuitie ⁊ honoꝛes qđ stoyci summū bonū dixerūt. ibi sunt veraciter ⁊ excellenter. puer. iij. Longitudo diex in dextra illius ⁊in sinistra illius diuitie ⁊ gloria. puer. xvj. Mecum sunt diuitie et gloria opes supne. Et ī hīs oīmbus pfectus status. pfectum em̄ est cui nihil deficit Augꝰ. In celo nihil deest nihil abest. Non sic in hoc mūdo. vbi si vnuz bonū habeꝛ multa desunt Adapta. Hec cūdo innuit habitatoꝛez eoꝛū delectabilem. cū dicit. q̄ habitāt ī do. ⁊ dñe. Hec em̄ domus nō est terrestris sed celestis exaltata sup omnes colles. iuxta illud ysa. ij. Erit mons domꝰ dñi in vertice montiuz. Et ex hoc plura delectabilia innuit in illa domo. Illa em̄ q̄ in vtice mōtū sunt. pulcra sūt ex solꝰ plustratōe Apoc. xxj. Ciuitas illa ñ eget sole sed agnꝰ ⁊c. Et ñ solū fulgebit claritate ꝺi ꝫ ex oīm scōx qz fulgebūt iusti sic sol. ñ sic hic. Itē ea q̄ sūt in vtice mōtū sana sūt p aerē subtilitatez. Apo. xxi. Moꝛs nō erit vltra. Aer em̄ malꝰ nō poterit ibi naturā coꝛrūpe. ꝫ hic. Augꝰ. Libenter deberet hō ibi moꝛari vbi nō posset moꝛi. Itē amena sunt ex remota visione. qz nō est qđ ipsos lateat q̄ oīa videntē vident. sic dicit greg. Itē secura ⁊ pacifica sūt. s. qz in alto. pō. Nō accedet ad te malū ⁊ fla. nō appꝛo. ⁊c. ysa. xxxij. Sedebit pplus meꝰ ī pulcritudīe pacis. Aūt ñ ē pax. Quō ei hō hz pacē ī domo vbi hz malā mlierē. i. carnē q̄ sp re

bellat spiritus. Bal. vl. ⁊ ānēc filios q̄rulos q̄ nunc̄ satiant. i. quinc̄ sensus. Ecc. j. Nō satiat oculꝰ visu. nec auris auditu. ⁊c. Adapta de oībꝰ sensibꝰ.

¶ Tercio tāgit ipsoꝝ actionē mirabilē. cū dic. In secta se. lauda. Adapta quō laudāt ad differētiā eoꝝ q̄ sūt in inferno q̄ yllulāt ꝓpter fletū ⁊ stridorem dentiū. Itē quō in secta seꝝ ad differentiā illoꝝ q̄ in b̄ mōdo sūt. q̄ ⁊ si aliqñ laudāt. nō tñ in secta seꝝ. ꝫ ibi ytrūq̄. ps. Btūs pplus qui scit iubilationē.

¶ De eodem festo.

Sermo. CCXCIII.

DEscendens iesus de mōte. ⁊c. Lu. vj. ¶ Primo dicam. q̄s ē mons de quo descēdit. Scōo q̄liter descēdit. Tercio ad q̄d descendit. ¶ Mons triplex. Primus altitudo deitatis. Scōs celū empyreū. vbi ē h̄itatio angeloꝝ. Terci. ē ꝯgregatio scōꝝ. ¶ De primo mōte dicit ps. Quis ascēdet in montē dñi. ⁊c. Ad illū em̄ mōtem tēdere dz q̄libet fidelis aīa. Vñ dic̄ Aug. Inq̄etū est dñe cor meū donec veniat ad te. Et ponit ps. ātuor ḡdus ascendēdi in p̄missis vbis. Primus est puritas opis. ꝓ quo dicat Innocēs manib. q. ꝓ man. opa designant. Scōs ē mūdicia cordis. ꝓ quo dicit. ⁊ mūdo corde. Tercius ē veritas oris. ꝓ quo dic̄. nec iurauit in dolo ꝓximo suo. Quart. est pseuerātia in istis. q. tūc i vano nō accepit aīaz suā. Ascēdamus ḡ p hos ḡdus ad mōtez dñi. et ibi moriamur cū moyse ⁊ etiā cū aarō q̄ in mōte mortuꝰ sūt. Deꝰ em̄ ⁊ locꝰ est ⁊ reqes aīaꝝ. Et sic̄ nihil extra locū suum q̄escere pōt. sic nec aīa extra deum. Aug. in li. ꝯfō. Fecisti nos dñe ad te. ⁊ inq̄etū ē cor meū donec req̄escat in te. Et b̄ innuit dñs in iob̄. xvj. dicēs. In mōo p̄ssurā in me aūt pacē habebitis Nec ē rō q̄re in inferno nulla ē req̄es ꝫ labor. q. extra locū suū sūt q̄ ibi sūt. ps Laborabit metuū ⁊ vl. ⁊c. ¶ Scōs mōs est celū empyreū. habitatio. s. angeloꝝ et scāꝝ aīaꝝ. Vñ sup illud Gen. j. In principio creauit deus celū. dic̄ glosa. celum empyreū. ⁊ angelos natura celestes in illo collocauit. O q̄ felix est hec h̄itatio angeloꝝ ⁊ aīaꝝ. Baruch. iij. O israel q̄ magna ē dom. dei ⁊ ingēs locus possessionis ei. magn. ⁊ excelsus. Celū em̄ empyreū ꝓtinet ītra se firmamentū. qō ē aueo magnū ⁊ īmēsuz q̄ fm pb̄um ⁊ damas. tota fra ē respectu ei. ꝑuctus. Itē adeo. excelsuz pb̄i iudicāt q̄ si nascēte aliquo puero vn. mōs inde cadere incipet. pri. puer senescēret antēq̄ mōs ad terrā ꝑueniret. Quo fit mamēto celū empyreū ⁊ mlto īmēsius ⁊ multo excelsi. ē. De b̄ mōte ysa. xxv. Faciet dñs i mōte b̄. i. in celo empyreo oībus pplis. vt fiat diffinitio. ꝓ generibus singuloꝝ. nō ꝓ singulis genez. qz de oī pplo ⁊ natiōe erūt ibi alīq. Vnō in epla hodie legit. Post hec vidi turbā magnā quā dinūerare nemo potat ex oībus gētibus ⁊ tribub. ⁊c. In quo mōte erit quiuiū pinguiū medullatoꝝ et b̄ q̄tum ad p̄sentiā oīs delectabilis. et vindemie defecate. q̄tuz ad sepatōez oīs ꝓtrarietatis. ¶ Terci. mons ē congregatio sctōꝝ. q̄libet em̄ sanct. ꝓpter eminentiā vite mōs dr. ps. Leuaui oculos meos in mōtes. i. ad sanctos. Et b̄ facim. q̄n dicamus. Q̄cte petre ora ꝓ nobis. ⁊ sic de alijs q̄n auxiliū eoꝝ inuocam. Dz mons montiū christus ē. Vertex montiū mr̄ ei. q̄ post filiū cetteris scīs excelsior. Ecc. xxiiij. In oī gēte et in oī pplo primatū te. ysa. v. In nouissimis diebꝰ ꝑparabit mōs dom. dñi in verti. mon. q̄n iuxta Dañ. lapis p̄cisus ē de mōte. i. de btā ỹgine sine manibus. i. sine ope virili. ¶ Scōo dicendū q̄liter descēderit de quolibet istoꝝ montiū. ¶ Certe de primo descēdit mirabiliter. qz descēdit ab altitudiē diuinitatis in vallē nr̄e hūanitatis. Itez a magnitudine ptātis in vallē infirmitatis. Itē a multitudine gl̄e sue in vallē multe miserie. Et descēdit mirabiliē

q; descendēdo nec relict altitudinē di-
uinitatis.nec magnitudinē ptātis.nec
multitudinē glie multā miseriā assumē
do.hō em̄ natus de mlīere replet̄ mul-
tis miseriis.q̄s vnic; oīs suscepit in se.
& nō p se & p nobis. Oīs dico defect?
t miserias q̄s assumere potuit.t ipsuz
assumere decuit.t nobis expediēs fuit.
Ipse ei sicut dic̄ apl's dei virtus est t dei
sapīa.q; virtus peccare nō potuit. posse
em̄ peccare nō ē potētie & ipotentie.sic
dicat Boe. Itē q; sapīa ignorantiā as
sumere nō potuit.nec b̄ nobis quos in
struere debuit expediens fuit. Defectus
etiā oēs naturales sic famē.sitim.calo
rē.t hmōi assūpsit. Nō psonales.sicut
lepriā.gyposita tē.t hmōi assumpsit.
q; nō decuit. ¶ De scō etiā monte.s.de
celo empyreo descēdit mirabilr. q; illō
nō relict cū ad terrā descēdit. Quippe
nō plus est in celo q̄ in terra. q; vbic;
est p̄ntialr t potentialr.t essentialr. Dr
tm̄ spāliter in celo.q; ibi magis relucet
sua bonitas.sua sapīa.sua ptās. Unde
aug.de spū t aīa. Sicut aīa tota est in
corpe q̄si in suo mōo. spāliter tm̄ dr esse in
corde vl in cerebro.q; ibi magis appa
ret sua potentia.sic ds vbic; eq̄liter. dr
tm̄ spāliter in celo.q; ibi magis relucz sua
virtus. De b̄ celo descendit in vtez vgis
p incarnationē. ¶ Tercio descendit de
tercio monte.i.de congregatione sctōz sa
tis mirabilr. Cañ.ij. Ecce iste venit sa
liens in montibus.i.in sctis.transilies
colles.i.angelos.quos nusq̄ appēhen-
dit & semē abrae. Hebre.j. Dz quō sali
ens in montib?. Abraā inquit genuit
ysaac. Ecce saltus vnus. Ysaac genuit
iacob. Ecce salt? scōs.t sic de alijs vsq̄
ad ioseph viz marie de q̄ natus est xp̄s
¶ Dz ad q̄t descendit. Primo ad
pegrinandū Geñ.xij. Descendit abraā
in egyptū vt pegrinaret ibi. Abraā p̄
excelsus.deus est.egytus merox vel te-
nebre.mōs iste in quē tanq̄ pegrinus
descendit. Dz q̄liter rñdet Job.q; in p
pria venit t sui eū nō receperūt. Unde
ipse dicit Mathei.viij. Vulpes foueas
hñt t volucres celi nidos.fili? aūt hoīs
nō hz vbi caput suū reclinet. Uñ.incli-
nato capite tradidit spīm. Ber. Defuit
terra pedi.amictus corpi.t lignū capi-
ti. Peregrinus q̄ in terra p te factus ē
vt te moneret esse pegrinū. Pet.ij. Ob
secro vos tanq̄ aduenas t pegri. Ps.
Aduena sum t pegrinus sic oīes pa.
Peregrinus nō edificat palacia in pe-
grinatione sua. Hebre.xiij. Non hem?
hic manentē ciuitatē & futurā inq̄rim?
¶ Scō descendit ad sanandū. Aug?.
Magnus venit medicus.q; magn? ia
cebat vbic; egrotus.s.totū genus hūa-
nū. A planta em̄ pedis vsq̄ ad vticem
nō erat in eo sanitas. Hz deus p̄ misit
verbū suū t sa. Uñ cū lepr̄osus q̄reret.
Dñe si vis potes me mundare. Rñdit.
Volo mūdare. Et q; idē pcessus in il-
lo euangelio. Descendens ies? de mōte
t de lepr̄oso.si vis de ipso loqui. Nota
q; multiplex est lepra.s.domus.t hec ē
īmunda familia vel criminosa pictura
quā vidit Ezech'.in tēplo octo mulier
bestiaz tē.nō sanctoz volucz.nō ange
loz. Itē est lepra vestis q̄n est nimis cu
riosa t inordinate nimis dispositā. Itē
lepra cutis facies pictura. Itē lepra ca-
pilloz.longa t curiosa capillatura. Hz
lepr̄osus ad xp̄m venit q̄n penitēdo pec
catū deserit. Sed quō curauit.extendit
manū t tetigit.vel in possessionib?.vel
in ple.vel in pprio corpe.sicut fecē Job
t sic mūdauit eū. ¶ Tercio descendit ad
liberandū captiuū. Exo.iij. Uidi afflic.
t descendi Quarto descendit ad colli
gendū bonos. Cañ.vj. Dilectus meus
descendit in ortū vt lylia colligat. Ada
pta de f̄mone in annūciatione.

De omnibus sanctis.

Sermo. CCXCIIII.

Mentote operū patrū vroz q̄ fecerūt in generationib? suis.t accipietis gl̄iam magnā
Mach'.ij. Ad faciendam oīm sctōz hodie festiuitatē.in p̄missis vbis

dupl̃r ꝓuocam̃.vicz ꝑ ām̃onitionē. ⁊ ꝑ ām̃onitionis rōem. Ammonitio tangit.cū dicit. Memētote. Hz ām̃onitōis triplex subdit̃ rō. Prima est ꝓpter ipsorū laudabile meritū. qō tangit in opibus eoꝝ q̄ in gr̃ationibus suis fecerūt Scōa ꝓpter ipsoꝝ felicitatis p̄miū.qō notat̃ in gl̃ia mag̃ quā acceperūt. Tercia est ꝓpter vtilitatis fructū.qz.s.eand̄ gl̃am cū ipsis possidebimus qō innuit̃ in hoc qō dicit.⁊ accipietis gl̃iam.quā s.ipsi acceperūt. Quantū ad primū nota ꝙ multa sunt ꝓpt̃ q̄ nos inducimur ad memoriā oīm sctōꝝ faciendā hodie Primū est de sanctis ignoratia. nō em̄ scimus oīm scōꝝ numerꝝ.⁊ ideo nō possumus cuilibet sctō spāle facere festum Vñ dr̃ Job. Nunq̄d est n̄merus militū ei⁹. Vñ sepla hodierna dr̃. Vidi turbā magnā quā dinūerare nemo poterat.⁊ ē Jtē ꝓpter nr̄am indigentiā. qz ipossibile est ꝙ oroes tā multoꝝ sctōꝝ nō exaudiant̃.qñ em̄ facimus festuz vnius vel duoꝝ sctōꝝ.paucoꝝ hem̄us suffragiuz. ℔ in festo oīm sctōꝝ qz omēs sunt aduocati nr̄i.impossibile est eos nō exaudiri Pro quo dicit dominus Osee.ij. Exaudiā celos.ꝫnens ponit ꝑ ꝫtento.⁊ illi exaudiēt terrā. Propter qō dicebat dauid. Leuaui oculos meos in montes.i. sanctos.vnde veniet auxiliuz mihi. Et eccha hodie in collecta dicit. Multiplicatis intercessoribus largiaris. Jtē inducimur ꝓpter negligentiā nr̄am.multas em̄ negligētias.⁊ vtinā nō culpas ꝫmittimus in festis sctōꝝ. Propter qō dicit dñs Esa.ij. Solēnitates vestras odiuit aīa mea. Et Jreñ.j. Viderūt eā hostes ⁊ derisērūt sabbata ei⁹. Qz tūc heu maxime hoīes luxurianť ⁊ inebriant̃. Pro quo dr̃ Malach̃.ij. Dispergam stercus solennitatū vr̄aruz. Cū ℊ ℔ festū deuote celebrat̃.purgant̃ negligentie aliꝝ festorū. Propter qō dicit Ecc̃.vij. Ne negligentia purga te cum brachijs.i.cū bonis opibus.vl̃ fm aliā lr̄am.purga te cū pauc̄.qz vno die purgas te ꝑ multis. Jtē monemur ꝓpter cōmunē offensam. qz q̄ offendit vnum de familia alicuius tota occurrit familia.reputans sibi factū. Sic est de sctis iuxta illud Ja.ij. Qui aūt offenderit in vno factus est oīm reus. Vñ ꝓuenies est vt satisfactio fiat in cōmuni.⁊ ℔ fit hodie festū oīm deuote celebrando. Et ad ℔ monem̄.cū dicit. Mementote operū patꝝ vr̄oꝝ.⁊ ℔ Ratio aūt ꝙre de ipsis festiuemus sicut dixi in p̄missis vbis.subdit̃ triplex. Prime em̄ rōnes inducebant ꝙ die festiuare tenebam̄. Hz tres q̄ sequūt oñdunt ꝙre ipsos sctōs festiuare debemus. Et prima ē ꝓpt̃ ipsorū laudabile meritū.⁊ ℔ innuit in operibus q̄ fecerūt. Mementote inq̄t operū patrū vr̄oꝝ que fecerūt in generationibus suis. Et qz difficile.imo impossibile est opa siue ipsoꝝ merita enarrare ideo ecclia in vigilia ⁊ in die legit euāgeliū de brūtudinibus oīm sctōꝝ vtutes in genere tangendo. Fuerūt em̄ ve pauptatis amatores. Pro tanto dr̃ eis. Beati paupes spū.nō rebus. Nam sic dic̃ Bern̄. Pauptas simpliciter nō est virtus. ℔ pauptatis amor.⁊ hec vera pauptas.que sine rebus ⁊ cū rebus pōt hr̃i Hanc spūs pauptatē innuit dauid.cuz dicit. Diuitie si affluant nolite cor apponere. Taliter fecerūt sancti pr̃es. Vñ ⁊ ipse cū diues rex esset dicebat. Inclina dñe aurē tuā mihi qm̄ inops ⁊ pauper sum ego. Et hoc fuit signū ꝙ diuitie in cordibus patꝝ nō fuerūt radicate qz qui ipsas habebāt libenter eas alijs cōmunicabant. Propter hoc abraam ⁊ loth hospitales erant.⁊ ostiū iob viatoꝝ patuit.⁊ zacheus dimidiū bonorū dedit pauperibus.⁊ btūs laurentius oīa dispersit dedit pauperibus.⁊ sic de alijs Item fuerūt māsuetudinis ostensores Pro tanto dr̃ eis. Beati mites. Vbi dicit glo. Mitis est quē mentis asperitas seu amaritudo nō afficit. ℔ simplicitas fidei ad oēm inuriā patiendā instruit. Et alia glo. Mansuetus nō irritat vel irritat̃.nō nocz vel nocere cogitat. Tales fuerūt sancti. Vñ cū cedebant̃ non murmur resonabat.nō querimonia. ℔

corde tacito ꝓseruabant patientiā. Sic mo yses dī mansuetissimus inter omēs filios israel. qz cū apostolo lapidaretur ꝓ populo depcabat. Sic stephanus et alij sancti plerīq; mansuetudinē in actu ostenderūt. ¶ Itē de malo quod accidit vel de bono qđ debuit lugentes. ¶ Pro tanto dī eis. Beati qui lugēt. Ubi glo sa distinguit duos luctus quos tetigi. Unus est ꝓ peccatis suis vel alienis. Secundus est ex desiderio patrie celestis. Sic sancti ibant ꝛ flebant mittentes semina sua. ¶ Non em̄ deflebant malum pene quod medicinale est. ꝫ malu culpe ꝛ in se ꝛ in alijs. De peccatis ergo ꝓprijs lugebat dauid dicens. Lauabo p singulas noctes lectū meū lachrymis meis stratum meum rigabo. Sic maria magdalena Luc. vij. Sic petrus ꝓ peccato negationis. Lu. xxij. De peccatis eius lugebat Hiere. Treñ. ij. Defecerūt p lachrymis oculi mei sup ꝓtritione ppli mei. ¶ Pro desiderio patrie celestis flebat dauid dicens. Sitiuit aīa mea ad deū fontem viuū. Et post. Fuerunt mihi lachrymę mee panes die ac nocte. ¶ Item fuerūt sancti iusticiā esurientes. ¶ Pro quo dicit eis. Beati qui esurūt ꝛ sitiūt iusticiam. i. bone vite rectitudinem. Unde dicit glosa. Amatoribus veri boni nō satis est ꝙ iusti sunt ꝫ semp sitiunt opus iusticie. ¶ Nunq̄ em̄ tantū de bono faciūt quin plus vellent facere si possent. ꝛ hec est esuries ꝛ sitis eoꝝ. ꝛ qz ad hoc spm̄ ꝓmptū inueniūt. carnem aūt infirmā. ideo ex dolore clamant. Illud apli. Infelix ego hō quis me deliberabit de corpe mortis huius. velle em̄ adiacet eis. pficere aūt nō inueniūt. ꝛ qz ad illam iusticiam quā sitiunt puenire sicut vellent nō possunt. iō ipsam semp esuriūt. ¶ Item fuerūt sancti operibus misericordie insudantes. ¶ Pro quo dicit eis. Beati misericordes Attendebāt em̄ illud dñi Luc. vj. Estote misericordes. Et illud zach. vij. Misericordiā ꝛ miserationes facite vnusq̄s ꝙ cū fratre suo. ¶ Propter hoc septē operibus misericordie insudabant. que hoc versu continent. Visito. poto. cibo. redimo. tego. colligo. condo. Sepelio. ponūt in euangelio. septimū in Thobi. Et de his ꝙtum placet potes loqui. ¶ Item erant sancti puritatē cordis sectantes. ¶ Propter quod dicit eis. Beati mūdo corde. Mundicia hec est puritas animi ocīm abhorrens turpitudinē. Unđ dicit glosa. Mūdo corde sunt quos nō arguit ꝛscientia peccatoꝝ. Tales fuerunt sancti. De quibus vnus coꝝ ꝓ oībus dicit Epł̄. j. Elegit nos vt essem⁹ sancti ꝛ īmaculati in conspectu eius. Item erant sancti se ꝛ alios pacificantes. ¶ Propter quod dī eis. Beati pacifici. Ubi glosa dicit. Vera pax est vbi nihil repugāt. De qua dicit apostolus Epł̄. iij. Sollicti seruare vnitatē spīritus in vinculo pacis. sez respectu sui ꝛ respectu ꝓximi. Quod fecerūt sancti Unde dicit glosa sup illud. Beati pacifici. Pax a vobis incipit. qua dū lex carnis repugnat legi mentis. nō modo alteri. sed nec nobis possumus esse pacifici. sed post ꝙ intus impat. tūc pax ad alios deriuatur. vt pacem cū omnibus habeamus. ꝛ etiā pacē faciamus. Sic ꝫ p p̄dicta innuit ipsoꝝ multiplex meritum. ꝛ hoc tangit in p̄missis verbis. cū dicit. Memento te opeꝝ patrę vr̄oꝝ.

¶ Secūdo innuit ipsoꝝ felicitatis ꝓmiū. ꝓpter qđ sanctos festiuare debemus. cū sequit. ꝛ accipietis gl̄am magnā. Hec gl̄a est regnū celoꝝ. qđ regnū post tale meritū ꝓmisit eis dñs dicens Beati pauperes spū qm̄ ipsoꝝ est regnū celorū. Et dicit magna gloria ratione dantis. ratione accipientis. ꝛ ratione dati. De q̄bus require in sermone. Homo quidam fecit cenam magnā. Dñica secunda post pentecostes. ¶ Tercio monemur festiuare sanctos ꝓpter vtilitatis nostre fructū. cū dī. ꝛ accipietis gloriā magnā quam. sez ipsi acceperūt Memorādo em̄ opeꝝ eoꝝ que fecerūt tripliciter ꝓuocamur ad ipsam gloriaꝫ magnā. Quia vtiq̄ eoꝝ opera que fe-

cerūt, dant informationē. deprimūt p̄sumptionē. ꝛ sublcuant desperationez Memētote ḡ opeꝝ q̄ fecerūt ꝓpter informationē. Ipsi em̄ sunt vex exēplar ad qō vitā nr̄am corrigere possumus. Ad hoc exēplar remittebat dñs iudeos dicens Esa.lj. Attendite ad abraā patrē vr̄m. Et Mach.iij.dr̄. Memores estote quō salui facti sunt p̄res nr̄i. Hic potes replicare septem btūdines in q̄bus viguerūt. vt ad easdē informemur Itē memētote opeꝝ patrū vr̄oꝝ vt deprimāt p̄sumptioz. Hū em̄ cōmemoramus opa ipsoꝝ ꝛ illa imitari nō possumus hūliam̄ ꝛ ꝛfundimur. In cui⁹ figura dictū est Ezech.xlvij. Ostende domui isrl templū ꝛ cōfundant. qz.s.tale nō fecerāt. Q ānte fuerunt asperitates apl'oꝝ. passiones martyꝝ tolerantie cōfessoꝝ in vigilijs ꝛ oroibus. sic in vitis patrū scribit. ad quā qz venire nō possumus hūliamur. Itē memētote opeꝝ patꝝ vr̄oꝝ vt subleuent despationē. dū em̄ ad mēoriā reducimus q̄ plerisq; eoꝝ quoꝝ festū agimus magni peccatores fuerūt vt vbi abūdauit delictū supabūdauit ꝛ gr̄a. imo ꝛ gr̄a. sicut ptz in mariamagdalena. btō petro ꝛ btō paulo. certe in nobis spes erigit. ne desperem⁹ Hñ Ecc.ij.dr̄. Respicite filij hoim̄ nationes. q̄.s.ante vos fuerūt. q̄m̄ nullus q̄tūcunq;.s. magnus peccator sperauit in illū ꝛ ꝛfusus est. Et sic memorando opa eoꝝ accipiemus gloriā quā ipsi acceperūt. Ad quā nos pdu.

De eodem festo.

Sermo. CCXCV.

Beati paupes spū q̄m̄ ipsoꝝ ē regnū celoꝝ. Matth̄ v. A In his vbis oñdit oim̄ sctoꝝ vie cursus ꝛ p̄fectus status. Vie cursus fuit in pauptate. Hñ de oibus. Beati paupes spū. Sed p̄fectus in diuitijs ꝛ honore. q̄m̄ ipsoꝝ est re.cc. Jō aūt hec verba hodie legūt vt diuitias ꝛ honorē sctoꝝ quē in prima cōsecuti sunt adquertamus. qz.s. ipsoꝝ tanq̄ regū est regnū celoꝝ. vt viā pauptatis p̄ quā oēs illuc transierūt si illuc venire volumus teneamus. Et ne possim⁹ errare in via credentes quālibet pauptatez illuc esse viā. Nota q̄ multiplex est paupertas. Prima ē census. Scōa sensus. Tercia est spūs. De prima q̄ est census dic̄ dñs Paupes sp habebitis. Mat.xxvj. De scōa q̄ est sensus dr̄ in Apoc.iij. Tu dicis. qz diues sum cū sis miser ꝛ pauper De tercia q̄ est spūs dr̄ hic. Beati pauperes spū. Prima q̄ est census quam hñt medici ḡuiter necessaria medicātes est p̄ patientiā sustinenda. qz non caret merito. Non em̄ punit deus bis in idip̄m. Hñ si patienē tolerar̄ est ꝑ purgatorio. si aūt paupes murmurāt ꝛ detrahunt ꝛ minuident meritū pauptatis euacuant. B Secūda pauptas que ē sensus. q̄ bona opa ignorat. de q̄ ꝓpba infirmata est in pauptate vtus mea. est cuadenda. Hñ ps. vt citius eā cuadat. ipsoꝝ det auxiliū dicens. Cito anticipent nos mīe tue qz paupes facti sum⁹ nimis. s. in meritis. Hanc pauptatē socrates ꝛ thebanus ꝛ alij p̄bi habuerūt qz lz fuerūt ꝓptoꝝ diuitiaꝝ ꝛ amatoꝝ pauptatis. tm̄ paupes fuerūt sensu. qz cuanuerūt in cogitationibus suis ꝛ dati sunt in reprobū sensū. ꝓptereꝝ a regno celoꝝ sunt elongati. C Tercia aūt pauptas q̄ est spūs q̄ ducit ad beatitudinē est amplectenda. Hāc sequūt religiosi. q̄bus dr̄. Nolite possidere aurū ꝛ argentū. Et hec pauptas ꝛ cū rebus ꝛ sine rebus hñ pōt. qz eam sancti p̄res habuerūt. oīa possidentes. ꝛ tāq̄ nihil hñtes. illud dauiticū attendentes Diuitie si affluant nolite cor apponere Pauptas em̄ spūs siue diuitias habeat siue nō hēat. cor nō apponit ad illas Hñ paup spū est q̄ se totū abnegans nihil hz in cognitione aut mēoria. nihil in delectatione aut desiderio nisi xp̄m. Talis pōt dicere cū dauid. Memor fui dei ꝛ delectatus sum ꝛ exercitatus sum ꝛ defe. spūs m Qui ḡ mundū ꝛtēnit ꝛ

seipsos abdicāt. sub potenti manu dei ꝛ sub obseruātia sui ordis se hūiliant. hi spū dei agunt nō alta sapientes. sed humilibus cōsentientes. Talū portio xps est. Juxta illō ppl'e. Deus cordis mei ꝛ ps mea de⁹. Nonne possidet oīa q̄ hz cū qui hz oīa. Ūñ cui xps sufficit nihil ei deficit. Timētibus ei dēū nihil deest. Tales sunt paupes spū quoꝝ est regnū celoꝝ. Diuites cū onerati sunt sarcinis huius mūdi. vñ ꝛ a regno celoꝝ sunt remoti. Facilius est cām camelū intrare foramen acus q̄ diuitem intrare in regnū celoꝝ. Nec mīꝝ. pauperū cēm. nec dabit gentī a pauptate alliene. O q̄pciosus. o q̄gnosus est titul⁹ pauptatis apud deū. Nam cū ds esset oīm diues. factus est oīm paup. vt paupes trāsferret ad diuitias gr̄e sue. Ideo iusti q̄tūcunq; sint in pñti diuites plus apud deū gl'iant in pauptate q̄ in diuitijs. Quis em̄ auderet ei dicere. Miserere mihi dñe. adiuua me dñe. qm̄ dives sum. potius ꝟ esset tracundia ꝙuocare q̄ miām ip̄etrare. Jō dauid scīes q̄ ds esset amator paupeꝝ. lz dñaret in solio regali. tñ paupē dicebat se ibi. Inclina aurē tuam ad me qm̄ inops ꝛ paup sum ego. Sciebat em̄ q̄ p̄ceret paupi ꝛ inopi ꝛ aīas pauperū saluas fa. qñ pducet eos ad statū p̄tie. qm̄ ipoꝝ est regnū celoꝝ. Et notandū q̄ int' oīs btitudines tm̄ paupes ꝛ q̄ pscutionē patiunt. i. martires q̄tū ad p̄mū ad paria inducant. qz de vtrisq; dr. qm̄ ipsoꝝ est regnū celoꝝ. Quare aūt non esset par p̄mū paupeꝝ ꝛ martyꝝ. cum pauptas sit martyrū. ꝛ esse paupē sit esse martyrē. Ūñ tā istis q̄ illis de pñti regnū p̄mittit. cū dr. qm̄ ipsoꝝ ē regnū celoꝝ. Ūñ notādū q̄ oīs mites. s. ꝛ pacifici ꝛ misericordes ꝛ ceteri q̄ mēorant in cathalogo btitudinē licz sint bti. tñ nullis de pñti p̄mittit regnū celorū. qz sepe tales deferūt fenū. lingua. ꝛ stipulam. vñ oportet trāsire p ignē. Itē alii q̄ purgati sunt alter in camino pauptatis. alter in sanguīe suo nil deferūt secū qō opteat trāsire p ignē. sed statim euolant. qm̄ ipsoꝝ est regnū celoꝝ. Hactenus qō.

De mortuis.

Sermo. CCXCVI.

Nolum⁹ vos ignorare de dormientibus. Thess. iij. Quinq; sūt q̄ nō vult apl's nos ignorare de dormiētib⁹? Primo coꝝ in purgatorio afflictionē. ꝛ hoc ꝓpter tria. Primo vt eis orando cōpatiam̄. Scōo vt p eis elemosinā largiam̄. De his Job. xix. Miserem̄ mei orādo. miseremini mei elemosinaꝝ faciendo. Et Mach. x. Sācta ꝛ salubris est cogitatio. quo ad primū. misit. xij. mille dragmas argenti. quo ad secūdū. Tercio vt illa caucamus ps̄. Dñe ne in furore tuo arguas me. Furor est pena inferni. ira purgatorij. dicit glo. Secūdo coꝝ resurrectionē. vbi debemus scire tria. s. cineꝝ ꝙgregationē. ꝛ carniū ꝛ ossiū ꝙsolidationē. ꝛ spūs ingressionē. In p̄mo apparebit dei potentia. In scōo sapīa. In tercio bonitas. Ezech. xxxvij. Et iduxit me in campū vbi erāt ossa arida siccaq; vehemēt ꝛc. Tercio iudicij districtionē. Ubi nota sīliter tria. Erit eī ibi iudiciū cogitationū. ps̄. Cogitatio hoīs cōfitebit. Reg. ij. Testimoniū phibentē ꝙscīa ꝛc. Locutionū. Matth. xij. De oī vbo ocioso reddent rōnem. Operationū. Apoc. xij. Ecce ego venio cito reddere vnicuiq; p̄m opa. Omissionū. Mat. xxv. Esurui ꝛ nō dedistis mihi mādu. Itē hec oportuit facere ꝛ illa nō omittere. Quarto maloꝝ dānationē. Ubi ctiā nota tria. Primo q̄ est amare ꝓpē penaꝝ acerbitatē. Scōo qz magꝫ ꝓpter penaꝝ multiplicitatē. Tercio qz longa ꝓpē eaꝝ eternitatē. De his Esa. xxxiij. Quis ex vobis poterit habitare cū ardoribus⁹ sempiternis ꝛ cū igne deuorāte Quinto secōꝝ gl'ificationē. Ubi sīlit nō tria. Primo qz est pura ꝓpē maloꝝ oīm remotiōez. Scōo delectabilis ꝓpē oīs boni susceptionē. De his aug. in li

bꝛo de eiusdē dei ibi nullū erit malū. nullū latebit bonū. ℣Prouer. j. Bonoꝝ abūdātia pfruet. Ite secura ppē etnitatis assecutionē Mat. xix. Centuplū accipietis ⁊ vi. eter. pos. Est ḡ scienda pena purgatorij vt eis subueniat. resurrectio vt credat. iudicij districtio vt timeatur. impioꝝ damnatio vt caueat. sanctoꝝ glorificatio vt cupiatur.

℣De mortuis.

Sermo. CCXCVII.

IN momento in ictu oculi in nouissima tuba. canet cū tuba ⁊ mortui resurgēt incorrupti. ℣ In his vbis apls futurā generalē resurrectionē describit. Describēs aūt eā q̄tuor oñdit resurrectiōis modū. tp̄us. cām. ⁊ integritatē. Modū. cū dic. In momento in ictu oculi. Tp̄s. cū dicit. in nouiss. tu. Causam. cū dicit. Canet cū tu. Resurrectōis integritatē. cū dic. Et mortui resur. incor. ℣Primo ḡ modus resurrectiōis est. qz nō morose ꝑ in breui tp̄is spacio oīs resurgent. qđ innuit apls cū dic. In momēto. glo. i. i breuissimo tp̄is spacio. Dr̄ cū momētū a breuissimo vl modico motu sideꝝ. Et ad maiorē exp̄sionē addit. in ictu oculi. glo. i. q̄cito p cutit oculus. q̄ pcutit in sūma celeritate Et exb̄ ptz q̄ resurrectio nō est nālis ꝑ miraculosa qz nā nō opaī subito ꝑ successiue. miraculosa aūt subito ⁊ cū summa celeritate. Vñso mō resurrectiōis subdit tp̄s. cū dic. In nouissima tuba. i. resurgēt oīs ad illud vltimū signū. qđ dr̄ tuba rōne euidentie. Vñde q̄ dicit btūs hiero. Siue comedo siue bibo siue aliquid aliud faciā sp videt mihi resonare illa tuba in auribus meis. q̄ dicit. Surgite mortui. venite ad iudiciū. Et dr̄ nouissima tuba. qz eā nō seq̄t alia. ℣ Vñso tp̄e resurrectiōis subdit cām cū dic. Canet cū tuba. i. vox xp̄i. Et nota q̄ illa vox xp̄i q̄ faciet resurrectiōez q̄tuor modis vocab. ℣Primo vocab vox filij dei ppē auctatē Jo. v. Mortui q̄ in monumētis sūt audiēt vocē filij dei. Secōo vocab vox archangeli ppē mysteriū. qz mysterio angelorꝝ fiet collectio illa pulueꝝ. j. Thi. iij. In voce archāgeli. Tercio dr̄ tuba ppē terribilitatē. vt b. Canet cī tuba. Quarto vocab clamor ppē euidentiā. qz ab oīb audiet. Matb. xxv. Media nocte clamor factus ē. Et dicit Canet. qz licz terribilis sit malis. bonis tñ erit optabil. q̄ optant illā gl'az dicētes. Adueniat regnū tuū. ℣Ad clamorē aūt hui⁹ tube seq̄t q̄rtū. s. resurrectiōis integritas. quā oñdit. cū dic. Et mortui resur. incor. glo. i. sine aliq̄ diminutiōe mēbroꝝ. ⁊ ita q̄ nunc carent aliquo mēbro tunc nō carebūt. Vz posset aliqs dicere. Multi sūt mō q̄ q̄busdam carent mēbris. vñ qz in ipsis nō peccauerūt nec puniendi sunt in ipsis. vel potius nō deberent resurgere in illis. Vz nō erit ita. Tales cī ⁊ si nō peccauerē nec puniēdi sūt in ipsis vel potius non deberent resurgere in illis. si nō peccauerūt in illis mēbris. tñ voluntatē peccandi habuerūt. Sic ⁊ q̄dā scī ḡ licz cū q̄busdam mēbris ꝓpter defectū coꝝ in ipsis nō meruerūt. tñ qz in ipsis meruerūt. tñ voluntatē h̄uerūt. iō remunerabūt in ipsis. Et sic oēs resurgēt incorrupti. i. integri. ⁊ ecta si placēt adapta his ꝓsilia.

De mor. Ser. CCXCVIII.

BEati mortui qui in dño moriuntur. amodo ia dicit spūs. ꝛ requescant a laboribꝰ suis. opa cī illoꝝ sequūt illos. Apo. xiij. ℣ In his vbis btūs Jo. duo facit. ℣Primo btōs mortuos oñdit q̄. s. in dño moriunt. Secōo cām brītudinis coꝝ oñdit cū subdit. vt requescant a laboribus suis ℣Propterea aūt btūs iobs btōs mortuos nobis oñdit. qz pla sūt genera mortuoꝝ. Quidā cī moriunt ꝑ dño. Quidā in dño. Quidā ex dñm. ℣Pro dño moriūt. vt sc̄ti martyres q̄ ꝑ xp̄o mortui sc̄. De quib⁹ ad pñs. qz de ipsis hec egit eccla. Extra dñm moriunt qui ex corpus suū mysticū qđ est eccla cui⁹ caput ipse est moriūt. qui nūq̄ in dño fue

rũt.i.in corpe mystico ei⁹.vt sũt iudei ⁊ pagani ⁊ alij q̃ p ianuã baptisati nõ intrauerũt. Quidã aũt baptisati in corpe xp̃i q̃dẽ fuerũt.ꝫ p mortale pctm̃ a corpore ceciderũt.vt sẽ mali xp̃iani.q̃ oẽs in morte sua nõ sũt btī ꝫ potius miseri. imo miserrimi. Moꝛs ei⁹ pctoꝝ pessima Amara q̃dẽ moꝛs ẽ pctoꝝ⁹ in reb⁹.⁊ amicoꝝ dimissiõe. Hz marioꝛ in aĩe ꝺ corpe egressiõe.qñ.s.demões aĩam agitãtes dicũt ad alt̃ut̃z. Perseqũmi ⁊ ꝓhẽdite eũ.qz nõ est q̃ liberet eũ. Sed amarissima ẽ in penaꝝ pceptione.qui ei nõ manserit in vite.i.in xp̃o mittet⁹ in ignẽ ⁊ ardet.pñs ponit ꝓ futuꝛo.nõ em̃ dicẽ ardebit.qz in eẽnts nõ ẽ inueire futuꝛũ ꝫ sp̃ pñs. Nõ aũt in ignẽ eternũ mittunt⁹ ex dñm moꝛiẽtes.pz in vitis patꝝ. vbi legit⁹ q̃ quidã p̃ sctũs ãbulans p deserta inuenit q̃dã caput sacerdotis gẽtilis ⁊ illo interrogãte vbi esꝛ mõ. Rñdit se esse in ꝓfũdo inferni.⁊ adiecit xp̃ianos q̃de corpe xp̃i p pctm̃ ceciderũt esse sub paganis ⁊ in maioꝛi pena. Necmirũ. q̃ em̃ vncta sẽ oleo magis ardent q̃ nõ vncta. Hz xp̃iani vncti sẽ oleo ⁊ crisimate.nõ pagani.⁊ tõ maius detrimentuz ignis sentiũt. Vñ dicẽ btũs petr⁹. Melius ẽ viã vitatis nõ agn̄oscere ⁊c. Vñ nec de his moꝛtuis agit eccl̃a hodie.agit eĩ tm̃ de his qui p suffragia p̃nt adiuuari. qõ nõ sũt q̃ in inferno sunt ꝓstituti. In inferno em̃ nulla est redẽptio.

Quatuoꝛ em̃ sũt sic dicẽ greg̃.quib⁹ aĩe defũctoꝝ adiuuãt. aut oblationib⁹ sacerdotũ.aut pcib⁹ sctoꝝ.aut caroꝝ elemosinis.aut ieuunijs cogn̄atoꝝ. Que oĩa nõ ꝓsũt dãnatis.⁊ b̃ pz a maioꝛi in oblatiõe sacerdotũ q̃ ꝓ dãnatis nõ offert. Diuisio em̃ ꝺsecrate hostie in tres ptes oñdit ꝓ q̃b⁹ offeraẽ. Una ps attribuit̃ his q̃ regnãt in celo.alia ps his q̃ sũt in purgatoꝛio.tercia ps his qui pegrinãt in b̃ mõdo. Pro quib⁹ ⁊ ter sctus dr̃. Et sic oñdit̃ q̃ hostia ꝓ his q̃ sunt in inferno nõ offert. Vñ ⁊ eccl̃a tm̃ oꝛat ꝓ fidelib⁹ defunctis.qui.s.decesserũt in fide formata opante.s. p dilectionẽ. Qz dicẽ aug. Si scirẽ patrẽ meũ in inferno. tantũ oꝛarẽ ꝓ eo q̃tũ ꝓ dyabolo. Et q̃ nulla suffragia ꝓsũt dãnatis exꝑsse ꝺfirmat quedã glo. ad Thes. sup illũ locũ. Nolumus vos ign̄orare de dormiẽtibus Ubi dicẽ glo. Nã qui sine fide opante p dilectionẽ.eiusq̃ sacramentis de corpe exierũt frustra illis a suis pietatis impẽdunt bñficia. In dño aũt moꝛiũt⁹ qui in corpe xp̃i mystico exñtes decedunt. Tãta est em̃ vnio xp̃i ad eccl̃iaz q̃ oẽs fideles eccl̃e nõ aliud sũt q̃ sua mẽbra ⁊ qui offendit fidelẽ eccl̃e offendit ipm xp̃m. Vñ paul⁹ cũ fideles eccl̃e pseq̃ret in ipsis se dñs ostendit psecutũ dicens. Quid me pseq̃ris. Qui es in corpe mystico moꝛiũt⁹ in dño moꝛiũt⁹.⁊ hi sẽ btī De quib⁹ Jo.dicẽ. Et q̃ pleriq̃ ex his veste ĩnocentie q̃ mediante corpus xp̃i mysticũ intrauerũt.grossis venialibus vel certe moꝛtalibus pctis post pnĩam effectis venialibus in pñti maculauerũt nec pñt sordida veste intrare palacium veri assueri.destinaẽ eis locus purgatoꝛij.vbi tãdiu quelibet optet esse quousq̃ vestis nõ habeat vllam maculã siue rugã. Et vt citius valeant purgatoꝛiũ euadere.oĩm hodie eccl̃ia agit mẽoꝛiã. adiuuans eos in q̃uoꝛ ꝓdictis. Et licet salubus sit cogitatio cuilibet sp̃ ꝓ defũctis exoꝛare. Hodie tñ maxĩe cũ vniuersali eccl̃ia.qz oĩis pugna cõiter aggressa victoriã parit. Et parũ alio tpe amicis subuenit.qui b̃ tpe subuenire negligit. Et q̃ tales sẽ in dño moꝛtui sunt ꝛz sint in pena.tñ tõ btī dicũt̃.qz securi sẽ de pñia quã post q̃ ingressi fuerint recẽscent a laboꝛibus suis. Ad quã nos.

De moꝛtuis. Ser. CCXCIX

Beati moꝛtui q̃ in dño moꝛiũt̃.amodo iã dicit spũs vt req̃escant a laboꝛib⁹ suis.opa em̃ illoꝝ sequũtur illos. Apoc.xiiij.

Maxime ꝺsolationis reuelatio est hic vniuersis filijs ade quibus ex snĩa dñi imminet iudiciũ moꝛtis,⁊ b̃ ꝓcipaliꝛ ꝓpẽ

De aiabus defūctoꝝ.

tria hic posita. Prio ꝓpt̄ mortē. Scdo ꝓpt̄ q̄etē. Tercio ꝓpt̄ mercedē. Quādē mors būficat. Vñ beati mortui. Quies laborē termīat. Vñ. requescant. Qz merces opa remunerat. Vñ. opa coꝝ se. il. Nōlibet hz duplicē ꝯsideratione. Nā circa primū attendēda sunt duo. Vnū de mortuoꝝ differentia. Aliud de ipoꝝ beata gl̄ia. ¶ Differentia aūt mortuorū sumit̄ sex modis. Nā aliq̄ moriūt̄ ꝓtra dñm sicut pctōres. ps. Mors peccatorū pessima. Aliqui p̄ter dñm. vt puuli nō baptisati. q̄ exsnia Jo. iij. mittūt̄ ad limbū qui a psalmista appellat̄ porta mortis. Jo. Nisi q̄s renatus fuerit ex aqua t spū nō pōt intrare in regnū dei Aliqui cū dño vt puuli baptisati. q̄ nō ex suis meritis. ꝫ bñficio passionis x̄pi saluant̄. Ro. vj. Si mortui sumus cuz x̄po. credimus qz viuemus cū illo. Aliqui ꝓ dño vt martyres. Vñ. Ipsi vero mortui sunt ꝓ x̄po t viuūt inꝫternum. Aliqui in dño. vt ceteri sctī q̄ ex bonis opibus saluant̄. de q̄bus h̄. Beati mortui q̄ in dño moriunt̄. Aliqui sub dño. i. sub manu dñi. s. q̄ mortui in fide t caritate portāt sectū. ligna. fenū. stipulā. j. Coꝝ. iij. Qui tñ sentiūt manū dei durā sup se in purgatorio. De q̄ māu clamāt mortui Job. xix. Miseremini mei t̄ Qz qz nō est q̄ de manu eius hodie possit eruere. Jō eccl̄ia quotidie orat ꝓ eis ij. Mach. xij. Sancta t salubris est cogitatio ꝓ defunctis exorare. Beatitudo vō gl̄ie mortuoꝝ sil̄r sumit̄ sex modis. Primo beati. qz ab oī miseria expediti. Tho. iij. Precipe in pace recipi spm̄ meū expedit eñ mihi magis mori q̄ viuere. Seneca. Moriar t desinam egrotari posse. t desinā alligari. Jtē qz ab oī pugna securi. ps. Mīt cōfortauit seras portas. t. Item qz ab oī sarcina exonerati. Esa. xvij. Et erit cū requiē dederit tibi dñs a labore tuo t̄ē. Jtez qz ab oñi carceris laqueo liberi. ps. Laqueꝰ ꝯtritus est. Jtez qz ab oī penuria eruti. ps. Cū dederit dilectis suis somnū ecce hereditas. Jtē qz a vie huꝰ exilio ad pñam deducti. ps. Exibit spūs eius t reuertent̄ in terrā suā. ij. Coꝝ. v. Dum sumus in corpe pegrinamur. Sed tūc sic dr̄ Eccs vlt̄. Redibit spūs ad dñm q̄ dedit illū. ¶ Circa secundū sil̄r notanda sunt duo. Primū est de differētia laboris. Secundū de differentia q̄etis. Nam est labor nature Job. v. Hō nascit̄ ad laborē. Item indigentie. ps. Labores manuū tuaꝝ qz mā. Jtē pnīe ps. Laborauī in ge. Jtē patientia. Esa. j. Laborauī sustinēs. Apo. ij. Scio opera tua t laborem t patientiā. Item doctrine. ps. Laborauī clamās. Item misericordie ad ꝓximū. Sap̄. viij. Et si iusticiā q̄s diligit labores magnos. Promittit̄ āt labori. primo merces retributionis. Sap̄. x. Reddet deus mercedē j. Coꝝ. iij. Unusq̄sq; ꝓpriam mercedez accipiet sm̄ suū laborē. Scdo refectio cōsolationis. Math. xj. Venite ad me oēs q̄ laboratis t onerati estis t ego reficiā vos. Tercio quies exultationis. Esa. xvij. Et erit cū requiē tibi dederit dñs. tunc assumes pabolā dicens quō t̄ē. Quarto fructus gl̄ificatiōis Sap̄. iij. Bonoꝝ laboꝝ gl̄iosus est fructus. ¶ Quies vō mortuoꝝ est simil̄r in differentia multiplici. qz informidabilis. vñ Quiescens t nō erit q̄ exterreat. Item delectabilis. Prouer. iij. Quiescet t suauis erit secū. Jtē indefectibilis Ecc. xxx. Melior est requies t̄ē. Esa. xxxj. In req̄ opulēta. Jtē intermīabilis. ps. Nec reqes mea in seculū seculi. Jtē satiabilis. Job. xxxvj. Erit reqes mense tue plena pinguedīe. Jtē venerabilis. Job iij. Reqescerē cū regibus t ꝯsulibus. i. cū angelis t sctīs. ¶ Est aūt q̄druplex q̄es. Prima delectatiōis carnalis Luc. xij. Alia mea habes multa bōa t̄ē. Secunda ꝺtēplationis spūalis. ps. Quis dabit mihi pen. sic eo. t̄ē. Tercia ꝙuersionis penitētialis. Esa. j. Quiescite agere puerse. Quarta btitudīs eternalis de q̄ sup̄ dictū est. Prima est falsa. scda vera. tercia aspera. q̄rta beata. ¶ Circa terciū simil̄r notanda sūt duo. Primū

est de differẽtia operꝝ: Vñ.opa eñ illo rũ. Scõm de seqla opm abi sequunt illos. Juxta primũ sciẽdũ q̃ sex sũt opa muscõie q̃ sequunt̃ uistos que ponunt̃ Math.xxv. Esurui tc̃. Primũ est pascere famelicũ. Greg. Pasce fame morientẽ. tc̃. Scõm potare sitibũdũ. ysa. xxj. Occurrẽtes sitiẽti ferte aquã. Ter cũ hospitari vagabundum. Heb. xiij. Hospitalitatẽ sectamĩ. Quartuꝫ vestire nudũ. Luc. vj. Qui hꝫ duas tunicas det nõ habenti. Quintũ ꝓdolere infirmo. Ecc. vij. Nõ te pigreat visitare infirmũ. ij. Coꝝ. xj. Quis infirmat̃ & ego nõ infirmor. Sextũ ꝓsolari icarceratũ Ecc. vij. Nõ desis plorãtib⁹ ĩ ꝓsolatõe lugẽtes marie sũt incarcerati. De taltibus opibus loquiẽ Job. xxx. Si negaui qõ volebant paupib⁹ tc̃. Septimũ ponit̃ Thob. f. sepelire mortuos. Ecc. vij. Mortuo non ꝓhib. gratiam.

De mortuis.

Sermo. CCC.

Scio q̃ redẽptor me⁹ viuit et in nouissimo die de terra surrect⁹ sum. & rur. circũdabor pelle mea. & in carne m. vi debo deum. Job. xix. ℣ Hodie ecclesia agit memoriã mortuoꝝ qz credit & sperat resurrectionẽ coꝝ. Et ad maiorẽ fidei & spei sue ꝓfirmationẽ quam hꝫ circa coꝝ resurrectionẽ introducit bt̃ Job ỹba. quo null⁹ cuidẽti⁹ & cauti⁹ scripsit de resurrectione. cantãs & legẽs ea hodie dicẽs. Scio q̃ redẽptor me⁹ viuit tc̃. In q̃b⁹ ỹbis btũs Iob circa resurrectionẽ q̃nq̃ facit. Primo futurã resurrectionẽ asserit cũ dic̃. Scio q̃ de terra surrect⁹ sum. Secõ cãz resurrectiõis oñdit. cũ dicit. Redemptor me⁹ viuit. Redẽptor eñ nr̃ est cã resurrectionis nr̃e. sicut postea patebit. Tercio tp̃s resurrectiõis. cum dicit. In nouissimo die. Quarto modũ. cũ dic̃. Et rursum circũdabor pelle mea. Quinto fructũ resurrectionis exprimit. cũ subdit. Et in carne mea videbo deũ. Ad sexcõdo q̃ futurã resurrectõez dic̃. Scio q̃ de terra surrecturus sũ. Ego mq̃t de terra surrecturus sũ. q̃ de terra factus sum. iuxta illud. Fecit de⁹ hoiem de limo terre. Itẽ de terra surrect⁹ sũ. q̃. s. in terrã redigẽdus sũ. iuꝝ illud. Terra es & in traz reuerter̃. Et q̃ ego talis de terra surrect⁹ sum. h̃ scio triplr̃. Primo fide reuelãte q̃ est certior oñi arte Dĩa eñ possibilia sũt credẽti. Vñ etiã alia lra ꝓ scio ꝓ dicit credo. Hic etiaz ecclesia cãtat dicẽs. Credo q̃ redemptor me⁹ viuit. Itẽ scio scriptura reuelante. ysa. xxvij. Viuẽt mortui tui dñe. interfecti mei resurgẽt. Et in Dañ. xij. Multi de hĩs q̃ dormiũt ĩ terre pulucre euigilãt. tc̃. Et in multis alijs locꝝ. Itẽ scio naturali rõne h̃ dictante. Nã si mortuoꝝ resurrectio nõ esset multa incõueniẽtia seq̃rent̃. Inter q̃ h̃ ꝑcipuũ esset q̃ labores sctõꝝ ianes essent. Nõ incõuenies apl's ponit scribẽs ad Coꝝ. xv. Si in epheso aduersus bestias. i. aduersus bestiales hoies pugnaui. q̃d mihi prodest si mortui nõ resurgunt. q. d. nihil. Nõ magnũ incõueniẽs esset de deo q̃ ipse laborꝝ scõꝝ non remuneraret. cũ q̃sq̃ dñs mortalis remũeret mercedez laborantib⁹. Hoc q̃ triplici mõ scio q̃ de terra surrect⁹ sum. ℣ Huius aũt resurrectiõis cãz subdit. cũ dic̃. Redẽptor me⁹ viuit. Redẽptor eñ noster cã est resurrectõnis nr̃e. vt in oĩ genere cãꝝ. Est eñ vt cã materialis. q̃ exquo ipse caput resurrexit cui⁹ nos mẽbra sum⁹. & nos resurgem⁹. Itẽ ipse est vt cã formal'. q̃ ipse forma nr̃e resurrectionis. Phi. iij. Qui reformabit corpus hũilitatis nr̃e ꝓfigur. cor. cla. sue. Itez ipse est vt cã finalis. q̃ ipse ẽ finis nr̃e resurrectõis. ppter eñ resurrectionem ipsi⁹ erit resurrectio scõꝝ. Itẽ ipse ẽ vt cã efficiẽs. q̃ ipse in ẽptuz de⁹ efficit nostrã resurrectiõez. Et hãc cãz tãgit Iob cũ dic̃. Redẽptor meus vi. In eo q̃ viuit potẽs & nr̃a corpa mortalia viuificare. sic̃ dic̃ apl's. Et sic ex tali cã resur

rectoꝝ corpm poti⁹ ē miraculosa ꝙ̄ naturalis. et hoc patz ex multis. Primo qz natura nō pōt in idē nūero subito. Scdo qz natura nō pōt in īmortale t incorruptibile. Tercio qz natura nō pt in etatē hoīs pfecti subito. Quarto qz natura nō pt ex ñ semib⁹ mīs aliqd p ducere. Hec oīa in hoīs resurrectōe cō currūt. Uñ simplr loqndo. natura non ē cā resurrectōis, ꝑ de⁹. quā cāz si q̄daz aduerterēt de resurrectōe nō dubitarēt Quia em̄ credunt naturā cām resurrectōis t videt eā ꝑ potētē ad resurrectōez ꝑpt̄ q̄tuoꝝ supdicta. t alia plura. ꝑpter ea dubitāt. Sz resurrectiōis cā est de⁹. sic dic̄ aug⁹. Facile ē facere qđ vult ex aliquo q̄ oīa fecit ex nihilo. Et hāc cāz resurrectōis sue tāgit Job cū dic̄. Redēptor meus viuit. Ps aūt resurrectōnis subdit. cum dic̄. In nouissimo die. Qđ tpus q̄tuoꝝ modis dr in sacra scriptura. Qñq; dr nox ꝑpt̄ ipsi⁹ occultationē Uñ Math. Media nocte clamor factus ē. De illa ei hora nemo scit. neq; angeli t̄. Qñq; dr sero. ꝑpt̄ tpis topm termīationē t remūeratiōez. Sero em̄ finis dieī t a diurnis pausatio. t labor rātū recōpēsatio. ita t tūc. Uñ Mat. xx. Cū sero factus esset dicit dñs vineepuratori suo. Voca operarios. Itē qñq; dr mane ꝑpter initiū et̄nitatis. sicut mane initiū ē dieī. ps. Mane astabo tibi. Itē qñq; dr dies sic hic dic̄. In nouissimo die. Dicit aūt illō tpus dies ꝑpt̄ tria. Primo ꝑpt̄ iudiq̄ claritatē. In cōpatiōne ei⁹ sue claritatis t stelle dicunt tūc cadere. s. a sua claritate. qz eaꝝ claritas tūc minime appebit. Itē dr dies ꝑpt̄ liboꝝ. i. oscīaꝝ aptionē t lectiōez tūc em̄ lucide appebit vnuscuiusq; cōscīa. Tūc adiplebit illō dñs. Nihil opertū ē qđ nō reueleť. neq; occultū qđ nō sciať. Itē dr dies ꝑpt̄ aptā vltionē Tūc em̄ reuelabūt celi iniq̄tatez hoīs. t tra aduersus eum oꝝsurget. t mānifestū erit pctm̄. Q qđ doloris erit hoī pctōr in illo die. cū ō illū lucide loquet oscīa. ac cusabūt elemēta. ō ipm crux portabit christi vulnera allegabūt. clauī oq̄rent cicatrices loq̄nt̄. Hec dies erit pctōr dies ire. dies calamitatis t miserie. Sz bonis in illa die stillabūt mōtes dulcedinē. t colles fluēt lac t mel. Hec dies dr nouissima. qz meternū voluet t nocte nunq̄ incidet. Ibi ei ordiātōe dñi pseuerāt dies. Qđ Modū aūt resurrectōis insinuat subdēdo. Rursuz circūdabor pelle mea tē. Nō tm̄ in ossib⁹ sicut dic̄ Ezech. ꝑ etiā in carne. t in carne mea nō aliena. t nō tm̄ ī carne mea sed rursū circundabor pelle mea. q. d. Quicqđ ē de esse t veritate nature ī h̄ resurgā. Qđ Quīto subdit resurrectōnis fructū. cū dic̄. Et ī carne mea videbo deū. Videbo inq̄ carnis oculi ipi⁹ hūanitatē. ꝑ spūalib⁹ oculis ipsi⁹ diuinitatē. Qui fruct⁹ q̄ delectabit sit. Re q̄re in ꝑmone. Preciosa ī ospectu dñi.

De sancto Martino.

Sermo. CCCI.

Ecce sacerdos magnus q̄ in dieb⁹ suis placuit deo t inuēt⁹ ē iust⁹. et in temira. factus est reconciliatio. Hec verba sumpta ex ecclesiastico. ꝙuiq; cōueniūt generaliter cuilibet scō pōtifici t spāliter videnť conuenire btō martīo. Cōmendať em̄ in ipsis ꝑm q̄druplicē statū suū. vicz. Pōtificalē. Monachalē. Militarē. Cathecuminalē. In primo statu ꝓmēdať ex dignitate. cum dr Sacerdos magnus. In scdo. s. monachali ꝓmēdať ex scītate. cū dr. in dieb⁹ suis placuit deo. In tercio. s. militari cōmendať ex eqtate. ibi. Inuēt⁹ ē iust⁹ In quarto. s. cathecumīali ꝓmēdať ex pietate. cū dr. in tpe ire. fact⁹ est reconci. Et licet eccl̄ia ꝓmendatōez btī martini incipiat a statu pōtificali tanq̄ a digniori. tm̄ qz btūs martinus cepit in statu cathecumīali et termīauit in pōtificali. ꝙ grū videť vt nos ꝑmonē incipiētes a statu cathecumīali. terminemus in pōtificali. Cōmēdať ꝙ btūs

De sancto martino.

martinus sm illū statū ex pietate.cum ōr.in tpe tracūdie fact⁹ est recō. Tēpus tracūdie ē tps originalis culpe. Propt originale em iuxta aplm oēs nascmur filij ire.ꝛ tādiu sum⁹ in tpe tracūdie ꝙ diu ñ liberabimur p baptismū ab originali. Sz ecce btūs martin⁹ añ baptismū tpe tracūdie fact⁹ ē recōciliatio sui cū deo.ꝛb ex pietate. Elemosinas em et⁹ illius tpis tanꝙ recōciliati saluator accepauit.ꝛ p tria fecerūt.s.ctas.cōditio ꝛ mod⁹.de qb⁹ habes in sequenti smone. In signū h⁹ ad angelos dixit Martin⁹ adhuc catħecumin⁹ hac me veste ꝓtexit. Per pietatē aūt ad plenā puenit recōciliationē q̄ fit p baptismū In quo dat forma pcōrib⁹ in tpe tracūdie cristēb⁹, vt tūc a bonis opib⁹ ñ debeāt cessare.sed p elemosinas ꝛ alia bona ad recōliationē dei laborare.sm ꝙ greg.dic Interim fac q̄d potes vt de⁹ illustret cor tuū ad pnsaz. Ad plura em bona valēt īmortali facta. Añ ōsus. Que cū mortali bona fiūt. dant bona tre. Cor facūt habile. minuunt tormenta gehēne. Ad bona ꝓficit.ꝛ culpa mīor sua crescit. K Scdo cō mendat in statu militari in quo fuit tā baptizat⁹ ex cōtate.cū ōr. Inuēt⁹ est iustus. Justicia em est cingulū militare.de quo ysa.xj.ōr. Et erit iusticia cingulus lūboꝝ ei⁹. Quā iusticiā iob⁹ determīauit militib⁹ Lu.iij. Cū em q̄rerēt ab ipso q̄d facere deberēt.rñdit. Neminem ꝓcutiatis neq̄ calū.facietis ꝯtote ꝓtēti stipēdijs ve. Et phibet hic ipsis tria violētia inferre.p quo dicit. Neminez ꝓcutiatis. Scdo p calūniā opprimere cū dic.neq̄ calumniaz fa. Tercio vltra posse expēdere.cū dic.ꝓtēti estote stipēdijs vris. V vos ḡ milites si vultis iusti inueniri neminē ꝓcutiatis.et b̄ triplicit. Indebite terrēdo.solēt em mina vt placent muneri⁹. Añ Dich.iij. Si qs nō dederit in ore eoꝝ q̄ppiā scīst cāt sup eos plīū. Itē neminē ꝓcutiatis p violentiā auferēdo.ysa.ij. Populum meū exactores sui spoliauerūt. Itē neminē ꝓcutiatis corpaliter affligendo⁹ ysa. Facies paupeꝝ ꝓmolitis. Item neq̄ calūniā faciatis.s.falsuz crimē imponēdo. Ad b̄ em vt paupes spolient de nō cā facūt cāz.puer.xuij. Dux indigens prudentia multos opprimet p calūniā. Exemplū de lupo qui imposuit agno q̄ turbaret ei aquā.cū tñ agn⁹ in inferiori pte flux⁹ biberet. Itē ꝓtēti estote stipēdijs vris.vt.s.vltra stipēdia non expēdatis. Quia sicut dicit q̄dam abyssus expēsay.abyssuz inuocat rapina. Merito ḡ beatus martin⁹ in statu militari muētus ē iustus.qz nem lez cōcussit.neq̄ calūniā fecit.nō supra sed infra stipendiū vixit.vno em seruo cōtentus.nil sibi ex militie stipēdijs p̄ter quotidianū victū reseruauit.reliquum totū indigentib⁹ erogauit. L Tercio ꝓmēdat in statu monachali.cū ōr. In dieb⁹ suis placuit deo. Dies sui p̄ prie fuerūt quos expedit in claustro.qz tūc sibi potuit intēdere. Añ monach⁹ ōr.q̄si vni⁹ custos.s.suuipsius Alij vo dies nō ita fuerūt p̄prie sui sed potius gregis.cui p̄fuit tpe pōtificali.ꝛ principis cui seruuit tpe militari.ꝛ mūdi in quo vixit tpe catħecumīali. In illis ḡ diebus tanꝙ suus placuit deo. Sūt em tria q̄ placēt deo. Ecc.xxv.q̄ maxīe in ueniunt in claustro.s.moruz vniformitas. Añ concordia fratrū. Añ vt ꝓcordent dirigunt. Itē mutua caritas. Añ amoꝝ p̄primoꝝ. Unde nullus dicit ibi meum tanꝙ p̄priū vel singulare.sed nostrum.quia omnia cōmunia. Item status sinceritas. Unde vir et mulier sibi bene consentientes.i. simul sentientes.quando vterq̄ ad status puritatez tendit. Sz male sunt ꝓsentiētes ex opposito. V Quarto ꝓmēdat in statu pontificali.cū dicit. Sacerdos magnus. Nō enim tñ dicit sacerdos sed magnus.quia vere magn⁹ tunc fuit triplicit̄er. In exemplis. In doctrinis.in miraculis. Vere magnus in exēplis ēpis in duobus.s.in elemosinaꝝ largitione. Añ cū ad missam celebrandam

ret. ꝛ petenti paupi cū aliud non habe ret qđ daret. tunicam suā exuens dedit. Ūñ cū missam nudis brachijs celebra ret. globus igne⁹ apparuit sup caput eius. Et in ꝓtēplatione. Ūñ. oculis ac manibus in celū sp intētus fuit. ¶ Itē magnus in doctrinis. qz cū apl'o nihil iudicabat se scire nisi iesum christuz et hūc crucifixū. Ūñ eius ore nunq̄ christus defuit su⁹. ꝛc. ¶ Item magnus in miraculis. sicut patet tūc q̄ñ impositus fuit sibi crimē q̄ genuisset filiū. At ille puerū quinq̄ dieꝝ in brachijs tenens in noīe iesu christi p̄cepit vt diceret ꝗs esset p̄s eius. Qui respōdit. q̄ iohānes mercator. Et alia mlta miracula fecit De quibus q̄ntum placet adapta.

De eodem.

Sint lūbi uestri p̄cincti. Hunc sermonē reḡre in die btī augustini. Et de eodez euangelio reḡre p̄mones plures in die btī nicolai. Itez Thesaurizate vobis the. ī celo. ꝛc. reḡre ī capite ieiunij. Itē Cōuersatio nr̄a ī cel'. reḡre int̄ dñicas.

De eodem.

Sermo. CCCII.

Euge serue bone et fidelis quia in pauca fuisti fidelis sup̄ multa te ꝓstituam.

¶ Licet hec ꝟba generaliter de cōfessorib⁹ legant̄. specialiter tñ btō martino p̄nt adaptari. In q̄bus ꝟbis duo innuunt̄. s. dñi ꝓgratulatio ꝛ ꝓgtulationis rō. Dñi ꝓgratulatio cū dicit. Euge. Est cñ in b̄ loco euge interiectio ꝓgratulātis. Sed cōgratulātis rō duplex subdit̄. Una de multiplici vie merito. alia de excellēti p̄fie p̄mio. Multiplex vie meritū innuit̄. cū dic̄ in ipsius ꝓmēdatione Serue bone ꝛ fidelis. Ex excellēs p̄fie p̄mū in ipsi⁹ exhibitōe. cū subdit Sup̄ mlta te ꝓstituā. In primo ꝛz ī gratulatiōe saluatoris innuit̄ bonitas. In scōo. s. in multiplici merito btī martini notat̄ scitas. In tercio. s. ī p̄fie p̄mio ipsi⁹ innuit̄ felicitas. ¶ Cōsiderādo ḡ primū. s. saluatoris nr̄i bonitatē q̄ resultat ex ꝓgtulatiōe. habem⁹ vñ ꝓsolemur. Cōsiderādo scōm. s. btī martini scitatē q̄ resultat ex mltiplici merito. habem⁹ vñ reformemur. Cōsiderādo ipsi⁹ felicitatē q̄ elucescit ex p̄fie p̄mio. habem⁹ ad qđ inflāmemur. ¶ Videam⁹ ḡ primo dei bonitatē q̄ resultat ex ꝓgtulatiōe vt ꝓsolemur. Vere mag̃ dei bomtas in b̄ ppēdit̄. qz cū bonoꝝ nr̄oꝝ nō egeat. sic dicit ps. nr̄is tñ bonis ꝓgtulat̄. qđ manifeste ī p̄missis oñdit cū ꝓgratulādo dicit. Euge. subdēs duplex nostr̄ bonū. s. p̄sens ꝛ futurū vñ ꝓgtulat̄. et ex hoc habem⁹ vñ cōsolemur. Certe multū seru⁹ cōsolat̄ cū dñs de ope ipsi⁹ ꝓgratulat̄ ℔ ¶ Cō gratulat̄ ḡ primo de mltiplici merito cū dic̄. Serue bone ꝛ fidel'. ꝑm cñ diuersus statū diuersimode meruit btūs martin⁹. Meruit cñ in statu militari. et q̄tuz ad b̄ dz seru⁹. Meruit in statu monachali. ꝛ q̄tuz ad b̄ dz bon⁹. Meruit in statu pōtificali. ꝛ q̄tū ad b̄ dz fidelis. ¶ Cōueniēter aūt q̄tuz ad statū primū dz seru⁹. Dicit cñ ꝗs suus ꝓpē tria. ¶ Propter abdicatiōez ꝓprietatis. qz seru⁹ nil hz ꝓprū sed oīa acq̄rit dño suo. Sic ipse oīa q̄ p militie stipendia acq̄rebat pauplb⁹ christi dabat. Item ꝓpter ꝺditionē h̄ūilitatis. h̄milis cñ est conditio seruoꝝ. Talis ipse fuit ita vt calceos serui detraheret. Itē qz assi due dz esse in dñi seruitijs. Sic ipse fuit sicut legit̄ in legēda. qz tot⁹ labor su⁹ erat assistere labozātib⁹. alere egenos. vestire nudos. ¶ Seruitium aūt btī martini illi⁹ tpis multū iuenit̄ laudabile si tria p̄scit̄. etas. ꝺditio. ꝛ modus. Etas qz iuuenis. Cōditio qz nobilis. Modus qz miri feruoris. ¶ Nā de eo legit̄ q̄tum ad primū q̄ a primis annis inceptis totū florē iuuētutis in dei seruitio occupauit. sciēs tale fruitū deo esse gratū. Ūñ dic̄ Mat. ꝛ. Simite

pulos venire ad me. timebat eā a mū di voluptatib⁹ p̄occupari. Adolescentia em̄ t voluptas vana sunt. sicut dicit Eccēs. xi. Parū mediū iter voluptatē et adolescentiā posuit. q̄ soluz t q̄si nullū mediū est. facile em̄ se ꝺsequunt̄ qō manifeste videmus de filio p̄digo. Lu. xix. q̄ adolescētioꝛ fratre suo totaz substantiā suā expendit viuēdo luxuri ose. Sic heu multi ad instar ipsi⁹ floꝛē iuuētutis sue libētius expendūt in voluptatibus mūdi q̄ cum btō martino in seruitio dei. Et cū impleuerint ossa sua cū vicijs adolescētie sue. sicut ꝺꝛ Job. xx. tūc fecē senectutis deo ꝓponūt offerre. t tūc volūt deo seruire q̄n nimis habent ꝓ peccatis suis penitere. imo etiā tūc totū onus pn̄ie volunt poꝛtare. q̄n vix p̄nt sebaculo sustētare. Non sic fecit btūs martin⁹ q̄ a iuuentute incepit.

¶ Itē laudabile fecit seruitiū suū cōditio. q̄ nobilis. Fuit em̄ fili⁹ tribuni militū. hoc seruitū deo tanto cari⁹ quāto rari⁹. Quā raritatē innuit apl's dicēs Coꝛ. j. Videte fratres vocationē vr̄az q̄ nō multi nobiles. Nobilitas est plerūq̄ retrahit a dei seruitio. Vñ cum reges iuda mlti fuerint. tñ ꝺꝛ i Ecē. xlix. q̄ exceptis tribus oēs peccatum ꝓmiserūt. t timoꝛē dn̄i ꝓtēpserunt. Rationē oñdit ps. q̄ diuites trāseūt in affectuz coꝛdis t honoꝛis. ideo tenuit eos superbia opti sūtimi q̄tatē. t impi. s. Et ibi dē addit. In laboꝛe hoīm non sunt. q̄ nec p̄nt ieiunare. nec alia bona facere. Sed btūs martin⁹ affluētie nec coꝛ apposuit. In signū hui⁹ honoꝛes militie ꝓtēpsit. t res p̄ter quotidianū victum paupib⁹ erogauit. ¶ Itē laudabile fecit seruiciuz modus. q̄ fuit miri ꝛuoris. Qui si feruoꝛē querim⁹ fidei. quis maiꝛ potuit esse q̄ q̄ coꝛaz impatoꝛe christianoꝝ psecutoꝛe. tantā christi vtutē p̄dicauit. vt exercitū hostiuz quē impatoꝛ cū sua virtute timebat aggredi. solo signo crucis nō clipeo ꝓtect⁹ aut galea penetrare volebat. Vere cū apl'o p̄dicabat christū dei vtutē. Itē si feruoꝛē spei q̄rimus ḡs maiꝛ q̄ eius q̄ oculis ac manib⁹ sp in celū intēt⁹ fuit. Vere q̄ sursum sunt sapiebat nō que sup terrā. Itē si caritatis feruoꝛē querim⁹ t hūc maxime habuit. q̄ in media hyeme nec hyemis asp̄itate nec ꝓmilitonū derisione terrebat quin clamidē quaz solā habebat pauperi diuideret. Caritas christi vrgebat eum. et vere dilexit p̄imū sicut seipsuz q̄n dimidiā clamidē ei dedit t sibi dimidiā retinuit. Propter tale ḡ seruitij meritū ꝓgratulādo. dicit ei dn̄s. Euge serue. ¶ Et q̄ scriptū est q̄ sanctus est sanctificet adhuc. licz mallo statu esset tñ ad pfectionē ascēdit. s. monachalē. ßm quē statuz ꝺꝛ bonus. q̄ in tali statu bonitas multū reluceat. Distinguit̄ em̄ triplex bonū scz bonū delectabile. vtile t honestum. Bonū delectabile est castitas. Bonū vtile pauptas. Sed bonū honestuz est obedientia. De castitatis bono apl's dicit. j. Coꝛ. vij. Bonū est illis si sic permanserint. Et ꝺ bonuz est delectabile. Sap̄. viij. O q̄ pulcra est casta generatio. Hoc bonū credimus beatū martinū añ habuisse. ß in monasterio tanq̄ bonū delectabile cō seruasse. ¶ Est etiā in monasterio bonum vtile. s. pauptas Vnō in Math. bone terre q̄ spinis diuitiaꝝ caret ꝓpāt. Et ßm p̄bum ꝺꝛ q̄ pauptas est odibile bonū. Hoc bonuz ꝺꝛ vtile q̄ pauptas est vtilis in remouendo malū. in ꝓmouendo ad bonuz et pducēdo ad optimū. Est dico vtilis remouendo malū. i. multas angustias q̄ sequunt̄ diuitias. q̄ sunt laboꝛ in acquirendo. timoꝛ in possidēdo. et doloꝛ in amittēdo. De oīsta angustia eripit dn̄s paupez. Est etiā vtilis in ꝓmouēdo ad bonū. i. ad cōtemplationē. Oculus em̄ qui aliquid habet de terra in se male pōt cōtemplari. In signū huius zacheus in terra positus ihesum videre non potuit. clauatus aūt a terra vidit. In quo ostendit̄ q̄ segregatio a terrenis ꝓmouet ad contemplationē. Item pducit ad optimū. s. sūmū bonuz. Vñ

De sctō Martino.

Lu.xvj. Mortuus est mendicus ⁊ portatus ab angelis in sinū abrae. Beati eīm paupes qm̄ ipsoꝝ ē re.ce. Hoc bonū quia est tam vtile.est substātiale cuiuslibet religiōis. ¶ Est etiā bonū honestū.s.obedictia de quo Trēn. Bonū est viro cū portauerit iugū.s.obedictie dicit bonū honestū.facit eīm de honesta et nobili cognatiōe.facit eīm fratrē dñi Math.xij. Quīs m̄ǫt quicunq; fecerit volūtatē patris mei q̄ in celis ē ipse meus frater.⁊c. Item constituit in futuro in honesto loco. Ubi in vitis patruz inter q̄tuor ordines-quos q̄dam pater in celo vidit.sup̄mū illoꝝ vidit qui patribus subiecti fuerāt. Et de christo dicit q̄ factus est obediēs ꝓpter qd̄ exaltauit illū deus. Et qz btūs Martinus p̄dictū triplex bonum in se in monasterio habuit.⁊ alios habere monuit.merito bonus ōr.⁊ ideo ꝓgratulādo dicat sibi dñs. Euge serue bone. ℣ ¶ Dicit etiā fidelis q̄tum ad statū pastorale.⁊bñ qz fideliter intrauit.fideliter vixit.⁊ fideliter rexit. ¶ Intrauit eīm per hostiū.i.p cōmunē electionē sicut ver? pastor ouiū.nō sicut fur ⁊ latro q̄ ascēdit aliunde.i.p simoniacā p̄auitatem Hec est fidelitas de q̄ ꝓmedat samuel Post cuius trinā vocationē ⁊ dñi electionē sequit̄ q̄ cognouerūt oēs a dan vsq; bersa.q̄ fidelis ꝓpheta esset.b eīm cognouerūt q̄ se in officium nō ingesserat sed a dño electus fuerat. ¶ Item fidelis ōr qz fidelit̄ vixit. Vixit eīm sicut epūs nō sicut rustic?.vixit sicut pastor non sicut pecus.humilis.pudicus. sobrius.castus. talis pscuerās epūs q̄lis fuerat monachus. De tali fidelitate cōmendat̄ daniel de quo legit̄.q̄ cū emuli sui quererent vñ eū infamarēt.nihil inuenerunt.eo q̄ esset fidelis in oībus. ¶ Itez fidelis dicitur qz fideliter rexit vicia extirpādo.virtutes inserēdo. ꝓpplo orādo.adhuc ⁊ animā suā ꝓ ouibus ponēdo.sicut patet qm̄ se morti exposuit vt cuiusdā arboris culturā dereret. Et breuiter hic est ille fidelis seruꝰ quē ꝓstituit dñs sup̄ familiā suā vt det illis cibū.s.tpaliter ⁊ spūaliter pascēdo Quia ḡ beatus martinus seruus fuit in statu militari.bonus in statu monachali.fidelis in statu pastorali. et ex b̄ sua resultat sanctitas.ideo ꝓgratulando dicit sibi dñs. Euge serue bone ⁊ fidelis. ¶ ℣ Congratulat̄ etiā sue felicitati quā innuit in p̄mij exhibitiōe.cū subdit. Sup̄ multa te ꝓstituā. Innuit aūt p̄miū excellēs duplr. In sublimitate.cū dicit. Supra. In q̄ntitate.cū dicit Vlta. Vere sup̄ est.qz ibi vbi dies sine nocte. non infra vbi dies succedit nocti.⁊ luci tenebre. Sup̄ est.vbi securitas sine timore.nō infra vbi sonitus terroꝝ in auriꝫ nris.⁊ cū pax sit inf die suspicant. Job.xv. Itē supra ē.vbi tranquillitas sine labore.nō infra vbi hō ad laborē nascit. Job.v. Itē supra est.vbi vita sine morte.nō infra vbi q̄s est homo qui viuet et nō videbit mortē.imo oīes morimur.⁊c. Itez supra est.vbi iuuentus sine senectute.non infra.vbi ex nobis senescūt. Itē supra ē vbi tocūditas sine dolore.nō infra.vbi cūcti dies doloribus ⁊ erūnis pleni sūt Eccles.ij. Itē supra est.vbi pulcritudo sine deformitate.nō infra.vbi ꝓparat? sum luto ⁊ assimilatus sum fauille et cineri. Job.xxx. Itē supra ē.vbi fortitudo sine debilitate.nō infra.vbi qui stat videat ne cadat. Itē supra est.vbi caritas sine malicia.nō infra.vbi sufficit dici malicia sua. Math.v. Vere supra.qz est supra cogitatū. supra speratū.supra desideratuz. Vñ ad Ephe.iij. Potēs est deus supabundanter facere q̄ petimus aut intelligimus. Et sunt illa multa.excedunt eīm numerum.ps. Quā magna m̄titudo dulcedinis tue dñe quā abscondisti timētibus te. In hac hodie dominus constituit beatum martinū. Ad quā nos pducat.

¶ De sancta Elisabeth. Sermo. CCCIII.

De sctā elisabeth.

Que vere vidua est speret in deū et instet obsecrationibus et oratiōibus die ac nocte. nā que in delicijs est viuens mortua est.j. Thi.v. ¶ Hic aplus duplicē statū ostendit viduaꝝ. ¶ Pestiferū.cū dicit. Nam q̄ in de.ē vi.mor.est. Salutifeꝝ cū dicit. Que vere vidua ē speret in deū. ¶ Primas viduas docz aplus esse fugiendas.ostēdens eas esse pestiferas ꝑm oēm modū.scz in eaꝝ cogitatione.cum dicit. Cū enī luxuriate fuerint ī christo nubere volūt. In ope cū dicit. Simul aūt et ociose discūt circuire domos. Item in locutione.cū dicit. Nō solū aūt ociose.sed et verbose loquentes qō nō oportet. ¶ Veras autē viduas docet esse honorādas dicēs. Uiduas que vere vidue sunt honora. Veras autē viduas describit triplr.videlicet a deuotione mentis.cū dicit.speret in deū ꝛ instet obsecrationibus. A castitate corpis.cū dicit. vnī? viri vxor Ab impēsione necessitatis.cum subdit si hospicio recepit si sanctoꝝ pedes lauit. ¶ Per primū.s.deuotionē mētis ordinat ad deū. ¶ Per scōm.s.castitatē corporis ordinat ad seipsam. ¶ Per terciuꝫ scz impensionē necessitatis ordinat ad ꝓximū. ¶ Bene aūt deuotionē mētis in hoc innuit ꝙ dicat. Speret in deum qz nil mēti deuotius ꝙ ꝑ fundamento deū habere quē sperat. Sperādo aūt in eum feruorē habet deuotōis. quem mēs cohibere nō valēs certis manifestat indicijs.s.orationib? ꝛ obsecratōibus instādo.qz sicut dicit Aug?. Oratio est pius affectus in deū ꝓtendens. Un ꝛaplus postꝙ dixerat speret in deum mox subdit.instet obsecratōibus ꝛorationibus. Merito ḡ beatā Elizabeth tanꝙ verā viduā honoramus. q̄ sperādo deuotoꝝ mētis habuit. Quia sicut de ipsa cātaꝫ postꝙ virī destituta fuit solatio.dño firmiter adhesit. Ꝫ cui quis vera vidua facere dz. Un aplus dicit. Speret in deū nō in mām. Dei cui spes magna.mōi parua. Nulla enī cō patio celestiū ad terrena. Un Grego. Si consideremus q̄ ꝛ ānta sunt q̄ nobis ꝓmittunt in celis.oīa vilescūt que sunt in terris. Item mūdi spes est dubia qz pōt nō fieri qō speras. christi autē spes certa. Quis cui sperauit in dño et derelictus ē ab eo. Et ps. Spera in dño et pasceris in diuitijs ei?. Item mūdi spes ē mometanea. qz est vapor ad modicum parēs. dei aūt eterna. Unde Sap.vj. Spes illoꝝ imortalitate plena est. Bonū ḡ est spare in dño. Hec aūt spes ꝓpendit exteri? ꝑ effectū. Nō enī de re sperata sepe loquit. Sic vera vidua sperās in deo plus de ipso ꝙ de alio loquit. Un aplus postꝙ dixit speret in deo.subdit.instet orōibus ꝛ obsecrationib?. Cū enī oram? vt dic Aug. cū deo loq̄mur. Instet ḡ obsecrationibus ꝑ malis amouendis.ꝛ orōib? pro bonis adipiscēdis. et hoc nō tm̄ die ꝫ etiā nocte. Nō enī sufficit dies ad depcandū dñm. Un ꝛ dns exemplū nobis relinquēs in oratiōe pnoctauit. Et dauid non suffecit septies in die laudē dicere.nisi ꝛ media nocte surgeret ad confitēdū. Nec dicit media nox noctis meditullū.ꝫ noctis medū quicq̄d est ī ter crepusculū et diluculū. Un ecclesia statuit non tm̄ die sed etiam nocte orādū Nocte orat matutinas dicendo.qz tūc christus natus est.qz tunc a iuda traditus est.tunc ad iudicū ventur? est.ꝑm Aug. In die aūt orat diluculo laudes matutinas celebrādo.qz laudes pertinent ad officiū diei. Un in ipsis cantatur. Ecce tā noctis ꝛc̄. Et hoc qz tunc mūdus creatus est.et angeli creati ꝓrumpuerunt in laudē dei. Un dns ad Job Ubi eras qñ me laudabāt astra matutina. Item qz tūc notificata resurrectiōe ꝑ aplos reddita est discipulis letitia. Un tūc in cātico dr. Et erexit cornu salutis.ꝛc̄. Item orat hora prima.qz tunc christus vinctus pylato pnītat? ē. Item orat hora tcia qz tūc liguis iudeoꝝ crucifix? ē.ꝑm illō. Filij hoīm dentes eorū spes magna.mōi parua. Nulla enī cō patio celestiū ad terrena. Un Grego. Si consideremus q̄ ꝛ ānta sunt q̄ nobis ꝓmittunt in celis.oīa vilescūt que sunt in terris. Item mūdi spes est dubia qz pōt nō fieri qō speras. christi autē spes certa. Quis cui sperauit in dño et derelictus ē ab eo. Et ps. Spera in dño et pasceris in diuitijs ei?. Item mūdi spes ē mometanea. qz est vapor ad modicum parēs. dei aūt eterna. Unde Sap.vj. Spes illoꝝ imortalitate plena est. Bonū ḡ est spare in dño. Hec aūt spes ꝓpendit exteri? ꝑ effectū. Nō enī de re sperata sepe loquit. Sic vera vidua sperās in deo plus de ipso ꝙ de alio loquit. Un aplus postꝙ dixit speret in deo.subdit.instet orōibus ꝛ obsecrationib?. Cū enī oram? vt dic Aug. cū deo loq̄mur. Instet ḡ obsecrationibus ꝑ malis amouendis.ꝛ orōib? pro bonis adipiscēdis. et hoc nō tm̄ die ꝫ etiā nocte. Nō enī sufficit dies ad depcandū dñm. Un ꝛ dns exemplū nobis relinquēs in oratiōe pnoctauit. Et dauid non suffecit septies in die laudē dicere.nisi ꝛ media nocte surgeret ad confitēdū. Nec dicit media nox noctis meditullū.ꝫ noctis medū quicq̄d est ī ter crepusculū et diluculū. Un ecclesia statuit non tm̄ die sed etiam nocte orādū Nocte orat matutinas dicendo.qz tūc christus natus est.qz tunc a iuda traditus est.tunc ad iudicū ventur? est.ꝑm Aug. In die aūt orat diluculo laudes matutinas celebrādo.qz laudes pertinent ad officiū diei. Un in ipsis cantatur. Ecce tā noctis ꝛc̄. Et hoc qz tunc mūdus creatus est.et angeli creati ꝓrumpuerunt in laudē dei. Un dns ad Job Ubi eras qñ me laudabāt astra matutina. Item qz tūc notificata resurrectiōe ꝑ aplos reddita est discipulis letitia. Un tūc in cātico dr. Et erexit cornu salutis.ꝛc̄. Item orat hora prima.qz tunc christus vinctus pylato pnītat? ē. Item orat hora tcia qz tūc liguis iudeoꝝ crucifix? ē.ꝑm illō. Filij hoīm dentes eorū

arma et sagit.lin.eorum.gla.acu. Tūc etiā spūssanct⁹ missus ē. Ūñ ad terciaz ōr. Nūc sancte nobis spūs ⁊c. Itē hora sexta qz tūc sup crucē appēsus est.⁊ aceto potatus est. Itē hora nona orat qz tūc orās ꝓ crucifixorib⁹ tradidit spiritū.lancea pforat⁹ ē.monumētis apt̄is multa corpa sanctorū surrexerunt. Itē hora vesptina orat.qz tūc corpus suum discipulis dedit.et vt a nobis fieret institutit.tūc etiā sepult⁹ est.⁊ in fractione panis a discipulis cognitus est. Circa crepusculū.qz tūc iesus ꝓlixius orauit cū sudore sanguineo ⁊c.etiam a custodib⁹ vallatus est. Juxta has horas orat ecclesia die ac nocte. Ad has aūt horas maxīe vidue tenent̄.⁊ cum has explēt nocte ac die obsecratiōib⁹ instant.et his sicut fecit sctā elizabeth exercēt mentē deuotiōe.

¶ De cōm f.castitatē corpis habuit btā elizabeth qz vni⁹ viri vxor fuit. Et talis debet ee vera vidua. Licet em̄ bonus sit stat⁹ cōiugalis.expeditior est status vidualis. ibi em̄ ꝓstituit vxor sub ptāte viri violenta. O vidua ad castitatez te inuitat turturis fidei viduitas.qz viduat⁹ patri nec amari appetit nec amare.nec ramo viridi.nec herbe virenti insidet.in quo te monet vt florē mūdi despicias viz alterꝝ nō appetas. Si marito tpali nūgeris deo minus libere seruis. Nemo em̄ pōt duob⁹ dñis seruire. Et nota ꝙ vidua q̄ castitatē vult seruare debet occasiōes petī declinare.⁊ b̄ triplr ¶Primū est non euagari.ꝑ in ꝓpria domo manere vel in tēplo orare. De quo ꝓmendat⁹ anna vidua q̄ nō discedebat de tēplo ieunijs ⁊ obsecratiōib⁹ seruiens nocte ac die. Cōm est eoꝝ aspitas. Ūñ apl's. Vidua in delicijs viues mortua ē. Tercū est vestū humilitas. Ūñ in Ezech.de thamar legit̄ ꝙ deposita veste viduitatis assumpsit aliuz habitum qñ voluit carnali ope intendere ornat⁹ em̄ q̄ tolerabilis ē in ea q̄ necesse hz placere viro.non ē tolerabilis in vidua q̄ ad b̄ solum studere dz quō placeat deo. Que ofa btā elizabeth habuit in se ꝑ ꝓseruatiōe viduitatis.

¶ Tercū.s.impēsiones necessitatis habuit.qz vere ipsa ē q̄ hospicio recepit. pedes lauit.necessitatē patiētib⁹ ministrauit.⁊ ī his opib⁹ btā fela vitā finiuit. Quelicz opa ois hō teneat explere maxīe tñ vidua. Ūñ dñs helyā pascēdum non ad milites vel ad alios misit sed ad viduam.dicens. ¶Precepi em̄ vi due vt pascat te.

¶ De eodem festo. Sermo.CCCIIII.

Exibunt angeli et sepabūt malos de medio iusto⁊ mittent eos in caminū ignis ibi erit⁹ flet⁹⁊ stridor dentiū. Mat.xiij.

Dicit in ecclesiastico. Memora re nouissima tua ⁊ inetnū nō peccabis Vere si hoies sp in memoria haberent q̄ pctōrib⁹ in nouissimis tpib⁹ euenīēt nō peccarēt ineternū. Que aūt sint nouissima q̄ pctōrib⁹ in ꝓsūmatōib⁹ euenient.in p̄missis verbis ipe q̄ solus est p̄sci⁹ futuroꝝ oñdit.cū dic. Exibūt angeli ⁊ sepabūt malos de medio iustoꝝ ⁊c. In q̄b⁹ ꝝbis dñs triplex malū pctorib⁹ euenīēs oñdit. ¶Primū maluz est bonoꝝ angeloꝝ ab ipsoꝝ collegio egressio.cū dic. Exibūt angeli. Scōm malū est ipsoꝝ a sanctis hoīb⁹ segregatio.⁊ hoc cū dic. Et sepabūt malos de medio iustoꝝ. Tercū malū est ipoꝝ in vehemēt̄ penā missio.⁊ b̄ cū dicit Et mittēt eos ī caminū ignis. ¶Primo g̃ exibūt angeli nō tm̄ ō celo.ꝑ etiā de collegio maloꝝ. In p̄nti em̄ vita angeli sunt in collegio hoīm. non tm̄ bonoꝝ ꝑ malorū.qz vnicuiq; hoī q̄ntūcunq; malo bon⁹ angelus in custodiā ⁊ in auxiliū est deputat⁹. Et hec deputatio angeloꝝ durabit q̄diu durat seculū. ꝑ in ꝓsummatiōe seculi exibūt angeli de collegio eoꝝ.nō ad mīstrandū eis.sed poti⁹ ad aduersandū. O q̄ntū tūc erit pctōribus malū.qñ videbunt angelos

aduersores

qui multo tpe fuerūt audiores ⁊ mīstri in illo mometo qñ maxīe essent necessarij aduersarios ⁊ accusatores. Accusabāt eī tūc malos de trib⁹. Pro quo ipos magno gaudio puiauerūt qō hñt sup vno peccatore pnīam agente. qz ipsi penitentiā nō egerūt. Un Ber. Putas q̄ eos in iudicio inuenies placidos quos tanto puare vis gaudio. Secūdo accusabāt qz frustrati sunt fructu laboris sui. cū in pcō pmanserunt q̄bus ipsi ad salutez deputati fuerūt. Tercio accusabāt qz eis debitā reuerentiā nō exhibuerūt. dū ante ꝓspectū eoz abominationes facere nō erubuerūt. Unde Ber ñ Quouis loco reuerentiā habeas angelo tuo. nec audeas eo pñte qō me pñte nō auderes. B Hz ante q̄ eos sic accusent. sepabāt eos de medio iustoz. vt acrius insurgant in eos. qō secundū malū erit pcōribus. qz illi q̄ in h̄ seculo semp erant eis ꝓfuturi. tunc in ꝓsūmatione seculi qñ ipsis maxīe essent necessarij in nullo erūt eis ꝓfuturi. Modo eī mali eo q̄ īmixti sūt bonis ꝓpē bonos tolerant. Un in Ben. Si decē hoīes iusti fuissent in sodomis. multis milibus dñs pepcisset. Quādiu eī solus loth in sodomis fuit ⁊ segoz. tādiu ipsos nō deleuit. zizania eī mixta triti coloerant. § sepata ꝓtemnunt. Hz ecce licz mali beneficio bonoz in h̄ sec̄lo sustentent. tñ bonos psequunt ⁊ delere nituntur. Hz fatuus est q̄ bonū ⁊ robur sue habitatiōis delere molit. Quātū eī bonū mali ex ꝓiunctione bonoz habeant in ꝓsūmatiōe seculi in sepatione ipsoz aduertent. qz sepati mox mittent in caminū ignis. vbi erit frig⁹. fletus. ⁊ stridoz dentiū. Hic tangit tercū malū qō pcōribus eueniet. B Ptū est h̄ malū in igne esse. ⁊ tñ frigus ⁊ calorē hre. Nam fletus causat ex caloze. stridoz dentium ex frigoze. De quo igne ⁊ frigoze. Reqre in ymō. Beati mortui

De sctā Cecilia vl alia vgie Sermo. CCCV.

Virgo cogitat que dei sūt. vt sit sancta coꝛpe ⁊ spū j. Coꝛ. vij. C In his verbis apls describit verā vginitatē. Describit aūt duplicit. a deuotiōe. ⁊ a castitate. A deuotione. cū dicit cogitat q̄ dei sūt. A castitate cū subdit. vt sit sctā coꝛpe ⁊ spū. Primo dicit de deuotione. post subdit de castitate. qz deuotio est fundamentū vginitatis. Nisi eī castitas surgat de fundameto deuotiōis. nō est meritoꝛia nec deo accepta. Sūt eī multe vgines nō ꝓpter deuotionē § ꝓpē pene vitationē. vt. s. vitent doloꝛē quē hñt in ꝓcreādo pueros. ⁊ vt vitent angustias ex viri dñatione. Sed vera vgo nō talia cogitat in sua vginitate. § cogitat que dei sunt. Cogitat eī ꝓpter deū suā vginitatem ꝑuare. vt. s. sit sancta coꝛpe ⁊ spū Hec est vera virginitas vbi est mētis ⁊ coꝛpis integritas. Est eī triplex virginitas. s. mentis ⁊ nō carnis. virginitas carnis ⁊ nō mentis. vginitas ⁊ mentis ⁊ carnis. Prima scz mētis ⁊ nō carnis est q̄ñ quis oībus modis cauere intendit coꝛruptionē carnis ⁊ ꝓtra voluntatē coꝛrumpit. Hec vginitas felix quidē qz nō amittit aureolā. Unde lucia dixit Si inuitā me violaueris castitas mihi duplicabit ad coꝛonā. Sed impfecta. amittit eī insignia vginalia que dant spūalibus sponsus xp̄i in eccl̄ia militāte. sic anulū ⁊ hmōi. Virginitas carnis ⁊ nō mentis est q̄ñ quis integritatem hñs. q̄ carnis sunt cogitat. ⁊ hec vituperabilis. nec ꝓsequit aureolā nisi p̄ penitiā repet. Hiero. Nihil ꝑdest hre carnē virgineā si mente q̄s nupserit. Aug. Felicioꝛ mihi videt nupta mlier. q̄ innupta virgo. Jam hz illa q̄ ista cupit. Illa vni studet placere cui tradita est. hec multis. Illa incerta cui danda est. hec vno est ꝓtenta. hec pudicā defendēdo cogitationem a turba ne adulteret. ista maritū querit in turba. Hz hec coꝛruptio mentis si p̄ pnīam repata fuerit ⁊ finale ꝓpositū ꝑuandi carnis integri

tatē assumit. nō p̄suaſ anulo aureo in p̄ñti. ⁊ aureola in futuro. Virginitas aūt carnis ⁊ mentis est sine vtriusq; corruptione. ⁊ hec ꝓpie dr̄ v̄ginitas q̄ sic describit. Virginitas est in carne corruptibili ꝑpetua incorruptionis meditatio. Et huj? v̄ginitatis in p̄missis v̄bis innuit cōmendatio. cū dr̄. Virgo cogitat q̄ dei sūt vt sit sancta. ℣ Scōm ḡ oīa supdicta inuenimus beatā ceciliā verā fuisse v̄ginē. Habuit em̄ deuotionē. ⁊ ex deuotiōe castitatē integrā. Nā ex deuotione cogitabat que dei sunt. qr gliosa sp̄ cu āgelū x̄pi gerebat in pectore suo. ℟ ante deuotōis hec v̄go fuit. q̄ nō diebus nec̄ noctib? a colloquijs diuinis ⁊ oīone cessa. Et ex tali deuotiōe integritas eius v̄ginalis ꝓcedebat. qr cantātibus organis cecilia soli dño decantabat dicens. ⁊ orans vt ei? v̄ginitatē integrā ꝓseruaret. vt. s. essz sancta corpore ⁊ spū. Unde dicebat. fiat dñe cor meū ⁊ corpus meū imaculatū ⁊c. Nec mir. si tantū hec beata virgo integritatem v̄ginalē ꝓseruare affectabat. Sciebat em̄ q̄ helyas v̄go ⁊ castitatis zelator igneo curru ad celos subuectus ē. Quis celos clausit. q̄s mortuos suscitauit. q̄s iordanē intercidit. Nonne helyas virgo. Helyseus etiā magistri sortitus v̄tutez. ampliorē in duplo ꝓmeruit gr̄am. Itē ⁊ in danielē huj? elegantissime virginitatis amatorē ferax dentes infigi neq̄uerūt. cui cibaria p̄ angelū de iudea in babyloneē delata sūt. Cui etiā futura in nouissimis tp̄ibus delata sūt. Nōne v̄gini danieli. Itē sciebat q̄ v̄ginitas int oīs status ecclīasticos q̄ sunt tres. s. coniugatoz. viduaz. ⁊ virginū excellit. Uñ signaſ p fructū centesimū in Math. Itē sciebat. qr in virginitate ē silitudo angelice nature nō h̄uane. sic dicit hiero. Itez sciebat qr maior est victoria virginū q̄ angeloz. Angeli em̄ sine carne viuūt. virgines v̄o in carne triūphāt. sic dic Ambro. Si vis plus Require in sermone. Petrus ad se reuersus.

De eodem festo. Sermo. CCCVI

Simile est regnū celoz̄ thesauro abscondito in agro. quē qui inuenit homo abscondit Math. xiij. ℣ In verbis p̄missis primo ponit̄ virginitatis cōmendatio. cū dicit. Simile est re. ce. thesau. Scōo innuit̄ ipsius ꝓseruatio. ibi. quē inuest hō ab. ℣ Cōmendaſ aūt virginitas in primo p cōpationē dupliceē. s. inferioz̄ ⁊ supioz̄. ℣ Per compationē inferioz cōmendaſ a p̄ciositate. cū dr̄. silis thesau. ℣ Per cōpationē v̄o supioz cōmendaſ a sc̄itate. cū dr̄. silis regno celoz. Uñ aut tē respectu thesauri a p̄ciositate cōmendaſ. Thesaurus em̄ dr̄ rex p̄ciosaz cōpositio. Et certe nō est digna ponderatio alē ꝓmentis. Ecc̄. xxvj. De hoc thesauro Job. xxviij. Nunq̄d ingressus es thesauros niuis. Dicit̄ em̄ v̄ginitas thesaurus ꝓpt̄ p̄ciositatē. niuis ꝓpt̄ puritatē. Uñ Can. ij. Lylio cōpaſ. Qui pascit̄ inter lylia. ℣ Per cōpationē v̄o supioz̄. s. celi cōmendaſ a sc̄itate. cū dr̄ silis regno celoz. Assilaſ em̄ virgitas celo triplr. s. respectu dei rōne inhabitatōis respectu sui rōne ꝓuersationis. respectu totius ecclie triūphantis rōne repñtationis. Primo ḡ dr̄ v̄ginitas re. ce. respectu dei. Rex em̄ celoz sic in celis ita habitat ⁊ regnat i eis. Ultra res. cū terra celo includi debeat. celū terre includit. Sic ipleť Esa. vaticinū. s. Induā celos tenebris. ⁊ ponā saccū operimentū eoz. Lu. xij. Regnū celoz intra vos est. ℟ ante sanctitatis ē asa in q̄ sanct? sanctoz regnat. Bern. Candor lucis eterne est sapia. ⁊ candidā oportet esse aiam in qua ipse sedere elegerit. v̄ginitas est thronus eburneus veri salomonis. Re. x. ℣ Itē respectu sui virginitas celo. cōpaſ rōne ꝓuersationis. Uita em̄ virginū celesti vite multū assilaſ. Unō Math. x. Silē est reg. ce. decē v̄gi. Uirginitas em̄ ponit̄ in statu celesti q̄tum

ad incorruptionē. Ūñ matt. xxij. Non nubent neq; nubent. ꝙ erūt sicut angeli Ūñ virgines desiderate sunt p pelles incinctinas q̄ celestis coloris sunt. q̄ in tabernaculo supiores fuerūt. In q̄bus sic dicit Beda. beate virgines designantur q̄ inter hoīes angelicā puritatē imitantur. Itē hiero. In carne p̄ter carnē viuere nō terrena vita est ꝙ celestis. Itē respectu totius ecclie triūphantis virginitas celoꝝ regnū dr̄ rōne repñtationis. Virgines em̄ figurā tenent eccle triūphantis. q̄ hanc repñtant. Ūñ nō ꝺsecratur q̄ virgo nō est. Sanctitas em̄ virginū sanctitatē eccle triūphantis repñtat. Ūñ aug. Virgines q̄ corrupte sunt semel se nō audeant sacris virginibus coequare. Et rō hec est. q̄ in triūphanti eccīa opa fiūt p̄m iudiciū diuinū. Deus aūt solus intuetur cor. Ūñ q̄ nō apparet hoīibus q̄ multa sit corrupta nō defert inf hoīes signa virginalia Sic ḡ dñs cōmendans virginitatē a p̄ciositate et sctitate dicit. Sile est regnū celoꝝ thes. ¶ Sed q̄ thesaur̄ hunc habemus in vasis fictilibus q̄ sunt fragilia ideo solicite est custodiēdus. q̄ si semel amittitur recuperari nō p̄t. Hic est enī thesaur⁹ q̄ amissus nō redit. Hiero. Cū ds oīa possit. ꝺginē corruptā incorruptā nō p̄t facere. Ꝺ ē dei donū q̄ amissum minime recōp̄ciatur. Ūñ q̄ bonū q̄ recuperari nō p̄t diligentius est custodiendū. ō de eo post̄q̄ virginitatem cōmendauit dicens. Sile est regnū celoꝝ thesauro. mox de ipsi⁹ custodia subiungit dicens. quē q̄ inuenit hō ab. Inuenit aūt tūc hō qñ p̄ciositatē hui⁹ thesauri aduertit. Abscōdit aūt vel in claustro vel in siluis. i. vel monasticā vl heremiticā vitā ducēdo. sic fecit eufrosina et alij multi de q̄bus in vitis patr̄. q̄ p̄ gaudio illius vendiderūt oīa. p xp̄o relinquentes. et possederūt agrū virginitatis. Ꝺ ¶ Sed q̄ nō oēs p̄nt ppē ꝺseruationem virginitatis claustrū intrare vel heremū. Ꝺ notāda sūt sex ad ꝺseruationē ipsius. vbiq; monentibus

¶ Primū est sobrietas. q̄ excelsus in cibo et in potu via est ad luxuriā. Unde loth inebriatus ppetrauit incestū cū filia. ¶ Prouer. xx. Luxuriosa res est vinū. ¶ Secōm ē occupatio circa bonū. q̄ ociositas ē via ad luxuriā. Ezech. xvj. Hec fuit iniquitas sodome saturitas et abūdantia et ocium. ¶ Tertium est habitus asper et hūilis. Bern̄. Memēto q̄ carduus asperior facit habitū leniorez. sic ꝙuersio ꝺscīam. Habitus em̄ mollis et supbus via est ad luxuriā. Nūeri. xxv filij israel fornicati sunt cū mulieribus moabitar̄. q̄ se ornauerant. Et in Beñ thamar vestes viduitatis ꝺposuit. alijs se ornans. cū carnali ope intendere voluit. Unde ad Thi. ij. Non in tortis crinibus vel auro vel margaritis vel veste p̄ciosa. ꝙ decet mulieres p̄mittentes pietatē. ¶ Quartū est custodia sensum. p̄cipue illoꝝ qui nobis remota oīdunt. vt est auditus vel visus. Curiositas em̄ audiendi nouar̄ videndi vana est via ad luxuriā vt patet in dina filia iacob. que egressa vt videret mulieres religionis corrupta est. Beñ. xxxiij.

¶ Quintū est modestia sermonis. Seneca. A verbis turpibus abstinete. q̄ ex his impudentia nutritur. j. Cor. xv Corrumpūt bonos mores colloquia praua. Hiero. Sit sermo virginis. prudens. modestus. et rarus. nec tā eloquētia p̄ciosus ꝙ pudore ¶ Sextū est fuga occasionis peccandi. Virgo em̄ debet aliquantulū esse siluestris. Siluestria asalia habent pulcriorem pellem ꝙ domestica. Opportunitas em̄ peccandi est via ad luxuriā. vt patet in thamar corrupta a fratre suo amon. q̄ sola cū solo fuit. ij. Re. xiij. Ber. Solent virgines que vere virgines sunt pauide esse et nūq̄ secure. etiā in tutis locis p̄mescunt. Qui ergo inuenerit thesaurū hunc virginitatis in agro corpis sui q̄ simil̄ est regno celoꝝ et absconderit cū istis sex modis ꝺseruādo. hic in vita eterna canticū nouū cantans sequetur agnū quocūq; ierit. Qđ nobis p̄stet dñs.

De sancto clemente.

OE sancto clemẽte

Require ꝑmones in festo beati gregorij. Itẽ in festo sancti vincentij. Item in festo beati laurentij.

De sancta katherina. Sermo. CCCVII.

Hortitudo⁊ decor indumentũ eius⁊ ridebit in die nouissimo. ℙrouer. vlẽ. ℙ Hec ꝟba ad cõmendationẽ laudabilis ꝓsone sexus femineꝰ a salomone ꝓlata optĩe videnẽ beate katherine queĩre. In quibus duo. s. meritũ vie⁊ ꝑmiũ ꝑrie declaranẽ. Nam meritũ vie oñdit ex ꝟtutũ aggregatione. cũ dr̃. Fortitudo⁊ decor indu. eius. Sz ꝑmiũ ꝑrie exprimit ex eterna iocunditate. cũ subdit. ⁊ ridebit in die nouissimo. Nouissimus em̃ dies t̃ dies eternitatis. cui nox nũq̃ succedit. in quo die iustus ridebit. qꝫ eternaliter gaudebit. ℙ q̃tũ meritũ in statu vie beata katherina ꝙquisiuit q̃ ꝟtutibus q̃ quodã vestimento induta fuit ℙFortitudo⁊ decor inquit indu. eiꝰ. Dr̃ aũt ꝟtutũ ꝙgeries indumentũ. ꝓpt̃ duplicẽ vsum indumenti. Nam est ad tegendũ. ad ornãdũ⁊ calefaciendũ. Sic⁊ ꝟtutũ ꝙgeries est ad tegumẽtũ turpitudinis. Vñ ps̃. Beati quoꝝ tecta sũt peccata. ℙPeccata em̃ tunc dicunt tecta cũ peccatis abolitis ꝟtutes supponunt Sic caritas ꝑm ℙe. operit multitudinẽ peccatoꝝ. Itẽ ꝟtutes sũt in ornamẽtũ pulcritudiñ. Vñ ps̃. ℙOmnis glia eiꝰ filie regis abintꝰ in fimbrijs aureis circũamicta varietatibus. s. ꝟtutũ. Itẽ virtutes sunt in munimentũ eterni frigoꝛ ℙrouer. vlẽ. Non timebit domui sue a frigoribus niuis. De quibꝰ Job. xxiij Transibũt ab aquis niuiũ ad caloꝛẽ nimiũ. Et subdit cãm. Omnes em̃ domestici. i. fideles ecclie vestiti sũt duplicibus Sz q̃liter vestiti duplicibus. vna de domesticis ecclia. s. b tã. Kath. adducaẽ in mediũ. De q̃ dr̃. Fortitudo⁊ decor indu. eiꝰ. Ecce duplici ꝟtute induta dr̃. Naz indumentũ ipsius fuit fortitudo⁊ hoc in tolerantia passionis. ꝫ decoꝛ in floꝛe ṽginitatis. Non aũt nõ fortis ipa. ꝫ fortitudo intolerantia ꝑ excellentiã de ipa ꝓdicaẽ ꝓpt̃ multa q̃ sustinuit. qꝫ nec ꝑ vincla. nec ꝑ ṽbera. nec ꝑ diuersa supplicia. nec tandẽ ꝑ machinamẽta rotarũ flecti potuit. Nec miꝝ. innixa eĩ fuit sup dilectũ suũ. de quo dauid. Dñs fortitudo plebis sue. Vñ quisquis fidelis firmabiẽ in illo⁊ nõ flectet. sic dicit Ecco. Vñ qꝫ b tã Katherina in ipso firmata fuit. certamẽ forte dedit illi vt dedit illi vt vinceret. Nam ex dono suo t̃⁊ pugnare⁊ vincere. ⁊ ad coꝛonã puenire. ℙ ℙ Ut ꝫ vinceret in forti certamine dedit ei tria. vicz ꝙstantiã in aĩo. copiã in ṽbo. patiam in supplicio. ℙPrimũ patebat Judith dicẽs. Da mihi cõstantiã in aĩo vt ꝙtemnã illũ. Loquitur de principe holoferne. Hanc aũt ꝙstantiã dedit dñs beate Kath. qñ maxentiũ impatoꝛem ꝓpt̃ idola ipsius ꝙtempsit; ⁊ sacrificantes idolis publice arguit.

ℙ Copiã ṽo in ṽbo quã ꝓmisit dñs discipulis suis dicens. dabiẽ vobis in illa hoꝛa quid loq̃mini. Hanc dedit dñs beate Katherie q̃ quinq̃genos oratoꝛes in verboꝝ doctrina ꝙfutauit⁊ ad fidez xp̃i ꝙuertit. Nec miꝝ. Nõ em̃ poterat resistere sapiẽ⁊ spũi qui loq̃bat. ℙ Dedit ei etiã patiam in supplicio. De q̃ datione apls. ℙPhi. j. Vobis datũ est non solũ vt in illũ credatis. ꝫ vt etiaz ꝑ illo pattamini. ℙ q̃ innũera beata Katherina ꝓ xp̃i passa fuit. Sz certe qꝫ in oĩbus supauit ꝓpt̃ eũ qui dilexit nos. merito fortitudo indumentũ eius dr̃. ℙ Dicit etiã decoꝛ indumentũ eiꝰ ꝓpt̃ floꝛem ṽginitatis. q̃ ṽginitas ꝓpt̃ pulcritudinẽ decoꝛ dr̃. Vñ Sap̃. iij. ℙ q̃ pul. est casta ge. cũ claritate. Est em̃ mẽ ṽtutes pulcrioꝛ. Vñ dr̃ flos⁊ lyliũ. sic dic̃ ciprianus martyr. ⁊ ꝓpterea ꝙtem plationi aptioꝛ. qꝫ beati mundo coꝛde.

qñ ipsi deū videbunt. Virgo em̄ cogitat q̄ dei sunt sicut dicit apls Eoz.vij. Item q̄tū ad statum dr̄ decoz.qz inter status q̄ sūt tres.s.viugatoz.ꝑtinentiū. t virginū.virginitas est honorabilioz. ꝑ quo t angelis est familiarioz.qz nec nubent nec nubent.ꝫ erunt sic angeli. Luc.xx In carne em̄ ꝓter carnē viuere nō est hūanū ꝫ angelicū.sic dicit hiero. Item q̄tū ad dona est decoz.qz inter dona magis est ꝓuilegiatū.qz deū genuit t oīa restaurauit. Vñ nec recipit dispensationē. Non ei ē digna ꝑderatio aīe ꝑtinentis.sic dr̄ in Ecclo.xxvj. Item q̄tum ad ꝑmia dr̄ decoz.qz inter ꝑmia magis est remuneratū.qz vestitūr albis in corpe.t soli cantant canticū nouum. Apo.ij. Vñ aug.de virginibus. Pergite scti dei pueri t puelle.ꝑgite ꝑseueranter in finē.laudate deū dulcib⁹. quē cogitatis vberibus.sperate felicius.cui suitis instantius.amate ardentius.cui placetis fortius. vos affertis ad agni nuptias canticū nouū.nō quale cantat vniuersalis eccla ꝫ q̄le nemo pōt ꝑdicere nisi vos. Ecce frēs charissimi q̄li vestimento vtrtutū bta Katherina in statu vie ornata fuit. qz fortitudo q̄tū ad patiam.t decoz q̄tū ad virginitatē indumentū ei⁹. Et iō ridebit in die nouissimo. Ꝑmiū ꝫmensum pauc̄ q̄dem verbis cōprehēsum.cū dic̄.ridebit in die nouissimo. Innuitur em̄ totalis eterna iocūditas in ꝑmissis verbis. Dies nouissimus est dies eternitatis.q̄ nouissimus dr̄.qz et amplius nor nō succedet. De quo die ps̄. Melioz ē dies vna in atrijs tuis sup milia. In illo die ridebit.qz leticia mentarrabili exultabit. Risus em̄ est ꝑm diffinitiōz.dilatio cordis ꝑ gaudiū facta. Que dilatatio cordis vere erit in die eternitatis. Juxta illud Esa. Tunc videbis t affluces t mirabit t dilatabit cor t. Vñ dicit primo.tunc videbis . t post subdit. t dilatabit cor tuū.qz ex visione dilatatio cordis ꝑ gaudiū orīet. Nec mirū.videbis em̄ sup te speculū diuīe maiestatis in quo cognoscā.q̄ visiōe nihil felici⁹.vñ dns in Joh Hec ē vita eterna vt cognoscāt te deū. Jē videbis iuxt̄ te aggregationē angelice t sctoz̄ societatis.q̄ societate nihil iocundius. Exultabūt em̄ sancti in gl̄ia.leta. in cu.suis. Item videbis intra te corpis t aīe glificationē.q̄ glificatiōe nihil lucidius. Fulgebūt em̄ iusti sic sol. Mat. xiij. Item videbis circa te celestis loci amenitatē.q̄ amenitate nihil delectabilius. Unde dns in Esa.xxxij. Sedebit ppls meus in pulcritudine pacis t in tabernaculis fiducie t in requie opulēta. Vere tūc delectabit̄ i crassitudie aīa nr̄a. Hec est bta visio q̄ ꝑ gaudio dilatationē cordis opat̄.t ꝑ ꝓsequens risum eterne iocunditatis. Ad quā nos ꝑ.

De eodem festo.

Sermo. CCCVIII.

Simile est regnū celoz̄ thesauro abscondito in agro. Math.xiij. Tres similitudines ponūt̄ in b̄ euangelio.q̄ rñdent tribus generibus hoīm. Nam thesaurus rñdet virginitati. Margarita viduis Sagena nuptis. Thesaurus virginibus rñdet ꝓpter tria. Primo ꝓp̄ ꝑciositatē.qz votū v̄ginitatis adeo ē ꝑciosū q̄ nō recipit cōmutationem Ecc.xxvj. Non est digna ponderatio aīe ꝑtinentis. Secūdo ꝓpter impugnationē. qz sic thesaurus multos hz latrones.sic v̄ginitas multos hz īpugnatores. Ecc. ix. Virginē ne ꝓspicias ne forte scandalizeris in decore eius. Tercio ꝓp̄ occultationē.qz sicut thesaurus pdit̄ nisi occultet̄.sic virginitas. Vñ Hcñ.xxxiij. Egressa est dyna.vt vide.mul.re.ll.t̄c.

Vidua aūt dr̄ margarita ꝑ ꝓp̄ tribulationē.qz sic magarita inuenit̄ in mari.sic vidua in tribulatione.j. Thi.v. Que vere vidua est t desolata Sc̄o ꝓp̄ defensionē.qz sicut margarita hz vnū piscem q̄ eā defendit t aliū q̄ ꝓsequit̄.sic vidua hz ꝓsecutores ꝓsanguineos viri.defensores dei t consan

guineos,pprios.ſ.Ti.v. Sperent in deū Ecc̄.xxxv. Nōne lacrime vidue deſcē dunt vſq; ad maxillā, t exclamatio ſup deducentē eas. Tercio ꝓpter vtutē.qz ſicut margarita valet ꝺtra caducū mor bū.ſic vidua vera ꝺſolat vt itex nub do non cadat. Coz.vij. Solutus es ab vxore noz.quer.vt. B Mrimoniuz vo ꝓpat sagene. Primo ꝓpt vniuerſi tatē.qz ꝺgregat exoī genere piſcū. Nā iudei t saraceni t xpiani approbāt ma trimoniū. Scōo ꝓpter colligationē.qz ſicut sagena colligat adinuicē. ſic mri moniū nō pōt ſolui niſi p mortē. Mat. xix. Aut dimiſſā duxerit mechat. Coz vij. Alligatus es vxori noli querere ſo lutionē. Tercio ſicut rhete putreſcit niſi laueť.ſic mrimoniū lauandū eſt freque ter p trītionē t ꝓfeſſionē.qz frequēter deturpat p vicia carnalia. Luc.v. Pi ſcatores aūt deſcenderant t lauabant rhetia. Sz in fine cognoſceť q bñ cuſto dierūt legē mrimonij.t tō ſequit. Exi būt angeli t ſepabūt malos de medio iuſtoz.vbi tangit triplex pena. Prima eſt ſperatio a bonis.q notat ibi ſepara būt. Scōa eſt ignis q notat ibi. t mit tent eos in caminū ignis. Tercia eſt pe na frigoris.q notat ibi.t ſtridoz dentiū Tranſibunt em̄ ab aquis niuiū ad calo rem nimiū. Plura adapta de ꝑmone in quo idem t thema.ſ. exibūt angeli. in die elizabeth.

De virginibus.
Sermo. CCCIX.

Inuenta vna pre cioſa margarita abijt t vēdidit vniuerſa q habuit t emit eam. Matb xiij. A Hec ẏba legit ecclia de pfectis t ſctis ẏginibus in ḡbus duo tangūť. Primo em̄ pfecta ẏginitas demō ſtrať.cū dicit. Inuenta vna p̄cioſa margarita. Scōo innuiť q̄liter eadē ẏginitas acquirať.ibi.abijt t vendidit vniuerſa q habuit t emit eā. In primo ſ.in demōſtratione pfecte virginitatis tria innuiť. Et primo qz pfecta ẏginitas eſt rara.cū dicit.vna. Scōo qz ē cara.ꝑ quo dicit p̄cioſa. Tercio qz eſt clara.ꝑ quo dicat eā margaritā.qz illa c̄p cioſa margarita q eſt clara t candida. ſic̄ dicat Jſiō. Ergo in ꝑmiſſis ẏbis oñ dit dñs pfectam virginitatē eſſe raram in emptione.t clarā in ꝺuerſatione.

B Vere inuiť vna.i.rara pfecta ẏgi nitas. Eſt em̄ triplex virgitas.vicz mē tis t nō carnis. Itē carnis t nō mētis Jt̄mentis t carnis. Prima.ſ.mentis t nō carnis eſt.qñ quis oībus modū in tendit cauere coꝛruptionē carnis t cō tra voluntatē coꝛrūpiť. Hec virginitas felix q̄dez qz nō amittit aureolā. Uñ lu cia dixit. Si inuitā me violaueris caſti tas mihi duplicabiť ad coꝛonā.ß ē im pfecta. amittit em̄ inſignia ẏginalia q̄ danť ſpūalibus ſponſis xp̄i eccl̄ia mil tante. Virginitas carnis t nō mētis eſt.qñ integritatē hñs carnis. mente q̄ carnis ſunt cogitat. t hec eſt vitupabi lis.nec ꝺſequiť aureolā niſi p pniam re pareť. Virginitas aūt carnis t mētis eſt ſine vtriuſq; coꝛruptione. Et hec eſt pfecta ẏginitas.que ſic deſcribiť. Virgi nitas eſt in carne coꝛruptibili perpetua incoꝛruptionis meditatio. De tali ẏgie dicat apls. Coꝛ.vij. Virgo cogitat que dñi ſunt quō placz deo.vt ſit ſctā coꝛpe t ſpū. Sup quo verbo dicit hiero. Uir go cogitet que ſunt dñi.nō que ſeculi.ß quecūq; ſunt vā quecūq; pudica. quecū q; iuſta.quecūq; ſancta. quecūq; hone ſta.cogitet quō placeat deo nō hōibus vt ſit ſancta coꝛpe t ſpū. Vere rara auis in terris.qz raro inuiť ẏgo talis.quā raritatē innuit dñs cū dicit in ꝑmiſſis verbis. Inuenta vna.i.rara. E Uñ qñ inueniť oñdit dñs q talis ẏgo ſiue virginitas eſt cara.cū dicit.p̄cioſa. Inuenta inq̄t vna p̄cioſa. Perpendiť aūt p̄cioſa tripliciter. Ex rex ſupatiōe. Eſt em̄ p̄cioſior cūctis opibus t oīa que deſiderank huic nō valent cōparari. Uñ Ecc̄.xxvj.ꝺr. Non ē digna ponderatio aīe ẏtinentis. Item ex p̄cij compatio

ne. Nam xps tanq̃ verus mercator licz sanguinē suū p̃ciosissimū ꝓ toto mūdo redimendo effuderit. specialissime tñ ꝓ virginibus tanq̃ ꝓ maxie dilectis. Unde Apo. xiij. dr̃ de virginibus. Hi empti sunt ex oīibus primitie. i. primo t p̃cipaliter. In signū cuius xps moriens in cruce. duo brachia sua sup duos virgines. scz mariā t iob̃em extendit. t nō dubium quin aliquid de sanguine sup ipsos de brachijs suis stillauerit. in q̃ ipsos ostendens p̃capue esse p̃cium sue passionis. Item ostendit p̃ciosa ex p̃mij perceptione. nam p̃miū virginū excellit oīe p̃miū. Unde Sap̃. iij. dr̃ de spadone. id est de ꝓtinente. q̃ nō est operatus iniquitatem. nec cogitauit aduersus deū nequissima. id est nec mente nec corpe corruptus. ꝙ dabitur ei donum electum. t quale donū subditur. sorte inquit in templo dñi acceptissima. Continugate quidem habebūt in templo glie sortem acceptam. vidue acceptiorē. sed virgines acceptissimā. Unde aug. Gaudia virginū. ppria. nō sunt eadem non virginū. nam sunt alijs alia. sed nullis talia. virgines eñ sole sunt que sequūt agnū. sicut dicit. Apo. xiij. he sole cantant canticū. Unde dicitur ibi ꝙ nemo poterat dicere canticū. nisi illi qui cum mulieribus nō sunt coīnq̃nati. virgines eñ sunt. quia q̃n virgines cantando dicent. gratias agimus tibi dñe. quia virginitatem seruauimus. alij sancti b̃ habere nō possunt. sed de alijs virtutibus deū collaudabunt. Item ostendit dñs ꝙ virginitas est clara t candida. cum dicit ipsam margaritā. Inuenta inquit vna preciosa margarita. Illa eñ sola est margarita preciosa que est clara t candida. sicut dicit Isiō. Et certe virginitas est ita clara t candida ꝙ ettam ipsa dei sapia eam mirat̃ dicens. Sap̃. xiij. O ꝙ pulcra est casta generatio cū claritate. qz virginitas est clara t pulcra. Unde in ipsa sicut in vitro claro t perlucido clarius relucet dei imago. Propter hoc ab ipo xpo qui est speciosus forma p̃ filijs hoim. in quē desiderant t angeli ꝓspicere. cuius pulcritudinē sol t luna mirantur. sicut dixit agnes. ꝓpter pulcritudinē virgo candida ꝙcupiscit̃. Unde dicit ppb̃a. Audi filia t vide. t post subdit. t concupiscet rex decorem tuū. Pro tanto t virginitas quatuor rebus intra candidissimis t pulcerrimis comꝑatur. vtcz bysso. lylio. nuꝭ. t margarite. De primo scz bysso legit̃ Apo. xix. Datū est illi scz virgini que est sponsa xpi vt cooptiat se byssо splendent t candido. De niue dr̃ Sap̃ xvj. Nix t glacies sustinebant vim ignis t nō tabescebant. quia ardorem tē ptatiōis superat frigida t candida pulcritudo virginitatis. De lylio dr̃ Cant. ij. Sicut lylium inter spinas sic amica mea inter filias. id est virgo inter cōiugatas t viduas. quia virginitas splendet t redolet inter ꝙiugatas t viduas que spinis tribulationū carnaliū punguntur. De margarita patet in themate. quia inter bonas margaritas. scz viduaꝝ t cōiugataꝝ vna p̃ciosa margarita. scilicet virginitas inuenitur. qz clara est castitas cōiugatoꝝ. clarior viduarum. sed clarissima virginum. Et breuiter sicut nulla creatura pulcrior est angelis in celo. ita nulla ỽtus pulcrior est virginitate in terra. Uere p̃ciosa margarita est virginitas que sua mirabili virtute sanat omnes febres luxurie.

Secundo ostendit dñs qualiter virginitas perfecta aquiratur. cū dicit Uendidit vniuersa que habuit t emit eam. Digne dantur ꝓ virginitate vniuersa que suo valore trāscendit vniuersa. Uendit ergo vniuersa ꝓ margarita quis q̃n ꝓ virginitate conseruanda cōtemnit sua. suos. t seipm. Hec sunt eñ vniuersa. quia nil amplius remanet qō possit homo dare extra ista. Ut autem sua t suos debeat quis ꝓ virginitate cōtemnere ostendit ppeta. cum dicit. Obliuiscere populū tuuꝫ ẽtum ad suos. t domū patris tui ẽtum ad sua. Et subdit causam. Quia inquit concupiuit

rex spēm tuā.t. virginitatē. Jē dz etiam dare vel ꝓtēnere scipm carnalia desideria subjciendo. Tunc cm̄ scipm ꝗs dat qñ desideria carnis sibūpi resecat. Qđ facit qlibet pfecta virgo. Cñ sibi p ꝓphetā dr̄. Accingere gladio tuo sup femur tuū potentissime. Cōiugati siqdē accingunt gladio castitatis potenter. qz multū optet eos luctari t pugnare qui ꝓtinue t quotidie sunt in ardore. Sed ꝓtinētes in viduitate qz ḡuius ex p̄terita voluptate tēptant. debent potentius accingi. Virgines vo oportet accingi potentissime. qz tēptant ḡuissime. qz. s. sic dicit Hiero. Inter illecebras voluptatū etiā ferreas mentes libido domat. q̄ maiorē in virgine famē patit. dū dulcius putat esse qđ nescit. Hec tria scz sua suos. t seipsas. dederūt sancte virgines q̄ mō regnāt in celo p virginitate ꝓseruanda. Exemplū hēmus de btō iohe baptista. q̄ teneris sub annis vniuersa ꝓtēnens. antra deserti petijt. ne leui sal tē maculare vitā femine posset. Jtez de sancto allexio q̄ zelo virgitatis ductus. dū p̄r suus sponsam sibi tradidisset. nō solū ab ipa ꝫ etiā a pentibus t a p̄rimonio fugit. vitā suā finiēs in maxia pauptate. Jtē de sancta eufrosina. de q̄ vt legit in vitis patū. cū essz vnica patris magni principis filia. t p̄ ipsam viro dare voluisset. zelo virginitatis ducta. t p̄rimoniū t patrē relinquēs. seipsaz sibi subjciens in monasterio in habitu monachali vitā finiuit. Et certe mō p̄dictoꝝ sctōꝝ t aliorꝝ exēplis t diuinis ꝓsilijs multa milia virginū sua t suos relinq̄ntes p p̄ciosa virginitate ꝓseruāda monasterijs se includūt. vt seipas sibi subjciāt. cibos aridos. t lectos duros. vestes aspas. t longas vigilias. ḡues disciplinas. diuersas obedientias t ꝓtinuū silentiū assūpserūt. Et felices sūt virgines q̄ p p̄dicta sic se exercent q̄ pfectam virginitatē valent ꝓseruare. qz ipse in vita eterna gloriosissime. scz fructu centesimo remunerabunt. Quem nobis p̄stare dignet.

De virginibus. Sermo. CCCX.

De virginibus preceptū nō habeo ꝓsilū aūt do. i. Cor. vij. Apls veteris legis doctor ꝓtra ꝓsuetudinē legis p reuelationē ihesu xp̄i instructus de virginitate hanc ꝓsilū dedit. Nec mirū. est enim virginitas q̄tū ad statum vie felicior t q̄tū ad statū patrie gloriosior. Q̄ autē q̄tū ad statū vie sit ceteris felicior ostēdit apls q̄druplici rōne. Et primo qz remouet angustiaꝝ necessitatē. t b̄ tangit. cū dicit. existimo hoc bonū esse ꝓpt instantem necessitatē. Scō qz remouet ꝓiugatoꝝ tribulationē. ꝓpt qđ dic. Tribulatiōem aūt carnis hēbūt hmōi Tercio, ꝓpt status honestatē. ꝓpt qđ dicit. Porro ad vtilitatem vestrā dico nō vt laqueū vobis injiciam. sed ad id quod honestū est. Quarto ꝓpter maiorem seruiendi deo facilitatem. p quo subdit. t qđ facultatem p̄beat sine impedimento dño obsecrandi. Primo ergo consulit virginitatez. qz remouet angustiaꝝ necessitatē dicens. Existimo hoc bonū esse ꝓpter instantem necessi. Cuptam em̄ necesse est occupari misere rabiliter t angustiari. cogitando que sunt mūdi. quo placeat viro. sicut ibidē dicit apls. Et hiero. dicit. ad heliudū. Quotidie ad speculū pingit t in cōtumeliā artificis conat pulcrior esse q̄ nata est. t ad aduetū mariti expolit faciez gressus frangit. simula blandicias. inde infantes garriūt. familia pstrepit. liberi ab ore dependent. t computantur sumptus. impendia p̄parant. nunciat mariti aduentus cū socijs. illa ad yrundinis modū lustrat vniuersa penetralia. si thorus rideat. si pauimenta splendeant. si ordinata sunt pocula. si p̄andium p̄paratum. Respondē queso vbi sit inter ista dei cogitatio. Propter hāc ergo instantem necessitatē. ꝓsulit apls dicens. q̄ bonū est virgini sic ꝑmanere

et nō nubere. qz sm hoc vgo felicioz ē
q̄ nupta. qz melius est ei a tātis angu-
stijs nō ligari. ¶ Scdō p̄sulit apl's vir
ginitatē qz virginitas cauet plugatoz
tribulationē. cū dicit. tribulationē car.
ha. hmōi. Et q̄ sit tribulatio carnis tā
git dñs Gen. iij. Multiplicabo inquit
erūnas tuas ⁊ cōceptus tuos. in dolo-
re paries filios ⁊ sub viri ptāte eris.
Un sci martures nereus ⁊ achilleus di
xerūt domicille virgini. que fuit neptis
domiciani impatoris. volenti nubere.
Tu qz talib⁹ cogitatōib⁹ inclinaris. de
lectationes vnius p̄cti vides. sed q̄ se
quunt̄ p totū annū nō vides tribula
tiones. Nā primo integritatē ⁊ floz
gloriose vginitatis cū pudore ⁊ dolo-
re pdis. quā nullo mō recupare potis
qz cū oia pdita recupari possint. sola
vginitas semel pdita recupari nō pōt.
statim cōmuni noie mulier appellata.
dñationez viri extranei vilissimā ⁊ du
rissimā patieris. vt nulli loq̄. nulluz re
spicere vl' audire audeas sine piculo li
tis aut verberis. ⁊ q̄cq̄d simplr feceris
malis suspicionib⁹ subiacebis. ⁊ q̄ pri
us pie mris verbera sufficere nō potas
pugnoz ⁊ calcāū ict⁹ duriss̄imi ingerē-
tur. Preterea inquit corruptor virgi-
nis mānat mūdaz. captiuā liberā. ⁊ in
domo q̄si in carcere tenet clausaz. non
pmittit eā saluari. nec etiā a parētibus
videri. et sic inuriat vxori q̄ pri⁹ vgini
fallacissime solebat blādiri. Exēplum
de ignobili q̄ duxit nobilē. Et si accipis
pōd⁹ in vtero die noctuq̄ portabis in
uita. quo pōdere egra tumēs ⁊ pallida
vix poteris pedib⁹ sustētari. ⁊ cibos vti
les fastidiēs. cibis noxijs delectaberis
ppter tot q̄ ⁊ tātas carnis tribulatōes
bonū est virgini sic pmanere. qz felici-
oz est. ¶ Tercio bonū est. ppt̄ ho-
nestatē. Propter qđ dicit. Hoc autē di
co non vt laq̄. vobis inf. sed ad illud qđ
honestū est supple magis. Est em̄ inf
alios status. q̄ sunt tres. s. coniugatoz
cōtinentiū. et virginū honorabilioz. p
quo angelis est familiarioz. qz Mat.
xxij. oz. neq̄ nubēt neq̄ nubent̄. ß erūt
sicut angeli dei. In carne em̄ p̄ter car-
nē viuere nō est humanū sed angelicū
sicut dicit Hiero. Et sic nulla creatu
ra pulcrioz est angelis in celo. ita nulla
virtus pulcrioz ⁊ honorablioz est vir
ginitate in terra. qz ad literā hoc vide
mus quotidie. q̄ si alijs credit virgo
esse non solum honorat̄ sed etiā tan q̄
sanctus reputat̄. Necmirū. cōdē enim
vestimēto induit̄. quo induit̄ summus
impator. Nam de ipso legit̄ q̄ dñs re
gnauit decorē induit. Hoc idē dicit sa
lomon de virgine q̄ fortitudo ⁊ decoz
indumentū eius. Et ideo ppter bone
statē bonum est virgini sic pmanere.

¶ Quarto bonuz est ppter maio
rē seruiendi deo facilitatē. Prebet em̄
facilitatē sicut dicit apl's sine impedi
mēto dñm obsecrādi. Un ibidem dicit
apl's. Mulier innupta ⁊ virgo cogi
tat q̄ dñi sunt vt sit sancta corpe et spū
que aūt nupta est cogitat que sunt mū
di. quō placeat viro. Unde talis qz di-
uisa est soli deo intendere non potest.
turbat̄ em̄ erga plurima. ppter qđ im
pedimentū habet dñm obsecrādi. quia
sicut structo non potest fouere ouū su
um vt inde pullus fiat nisi stabili cor-
pore sine motu defixis in ouū oculis.
qz vbi visus eius discōtinuat̄ ibi vt oz
pullus impfect⁹ remanet. ita p vagas
cogitatiōes ⁊ diuersos mot⁹ corpis im
pedit̄ fructus oratiōis ⁊ ytēplatiōis. ⁊
ideo forte vt moneamur sepe pendent
ova structionū sup altaria. Propt̄ hoc
dicit dñs p ypheta Vacate ⁊ videte
q̄m ego sum de⁹. Exemplū de trib⁹ fra
trib⁹. Un Seneca. Omia impedimenta
dimitte et vaca bone menti. ad hāc em̄
nō pueniet occupat⁹. Bonū est q̄ virgi
ni ppter facilitatem obsecrādi sic pma
nere. Ex p̄dictis q̄ quattuoz ostendit
apl's q̄ in statu vie stat⁹ virginū felici
oz est q̄ nuptaꝝ. ℟ Est etiā q̄tuz
ad statū patrie glorioſioz. qz triplicem
hz gloriā in celis p̄ ceteris ¶ Prima ē
dignitatis. q̄ significat̄ p coronā aureo

lam quã soli virgines ⁊ martires ⁊ p̃ dicatores assequunt. Vñ triplex corona aureola erat in tabernaculo dñi. s. sup mẽsaz. Exo. xxv. vbi ponebant panes ꝓpositõis. q̃ quod designat p̃dicatio. Itẽ sup altare incensi. Exo. xxx. in quo signat martiriũ. Itẽ sup arcã federis. Exo. xxv. q̃ erat de lignis imputribilibus ⁊ incõbustibilib⁹. in quo notatur virginitas. In ỽgine eñ sicut in arca continẽt deuteronomiũ. i. noua lex viuendi. s. in carne p̃ter carnez viuere. Lex vetus cõiugiũ. lex noua ỽginitas. Et vrna aurea plena mãna. i. pura cõscia plena gra. Et ỽga aaron q̃ frõduerat. i. assidua corpis disciplia. Ibi etiã erãt tabule testamẽti. i. memoria mandatoz dei. q̃ debẽt esse in corde virgis

¶ Secũda gloria est fertilitatis. qz pcipiũt fructũ centesimũ quẽ fructũ ꝓmittit eis dñs Ysa. lvj. vbi dicit. Hec dicit dñs eunuchis. i. ꝓtinẽtib⁹ sicut exponit glosa. qz custodierũt sublata mea. i. festa vacãdo oratiõi. non sicut fatue ỽgines q̃ in festis vadũt ad choreas. ⁊ elegerũt q̃ ego volui. s. ꝓtinẽtiã sicut dicit glo. ⁊ tenuerũt fedus meũ qđ. s. pepigerũt mecum in baptismo abrenũciãdo diabolo ⁊ oib⁹ pompis eius. i. ludis ⁊ choreis. vbi seruit diabolo. dabo eis in domo mea vbi mãsiões multe sunt et in muris meis locũ. vt. s. sint in premio p̃dicatoz ⁊ martiz. ⁊ nomẽ melius a filijs ⁊ filiab⁹. i. excellenti⁹ q̃ si filios ⁊ filias generassent. vñ Aug. Nulla fecũditas carnis sancte ỽginitati ꝓparipõt. cedat huic ois fecunditas ois pudicicia cõiugalis. qz plus gaudet ỽgo de gloria sue ỽginitatis q̃ sancta elizabeth de scõ iohãne baptista.

¶ Tercia gloria est iocũditatis. qz sole virgines cantãt canticũ sequentes agnum. Vñ Piere. xxxj. dr. Tũc letabit ỽgo in choro. s. angelorum. Dõ eñ nõ est tps nec locus cantandi virginib⁹. qz adhuc sũt in via vbi msidiant eis latrones. s. demones ⁊ lenones q̃ depcabunt eas si eas audierint, et fatue sunt ille q̃ inẽla trones cantãt ⁊ambulãt. qz ad ynũ stabilũ pñt pdere incõpabilẽ ⁊ irrecupabilẽ thesauz. sed tunc secure ⁊iocunde cantabunt ante sedem dei. ⁊ añ q̃ttuor animalia ⁊ semiores. qz ipse christus ⁊ q̃ttuor euãgeliste ⁊ apli ⁊ ꝓphete ipsarũ canticũ auscultabũt libentissime. qz delectabiliores sunt voces virginuz q̃ aliorum. et omnes tacebũt q̃n ipse cantabũt. Vñ in Apoc. xiij. dr. q̃ nemo poterat dicere canticũ nisi illi qui cũ mulieribus nõ sunt coinq̃nati. Ad quod canticum nos pducat.

In dedicatione ecclesie. Sermo. CCCXI.

Templum dei sanctũ est qđ estis vos. Si q̃s autẽ templũ dei violauerit disperdet illũ deus. j. Coz. iij. A ¶ In verbis istis aplus duo facit. Ostendit eñ fidelis anime sanctitatẽ. et execrat sanctitatis violatoꝛẽ. Sanctitatez innuit sub sacrati templi ꝓpatione. cũ dic. Templũ dei sanctũ est qđ estis vos. Et execrat violatoꝛẽ cũ seua ꝓminatione. cũ dicit. Si q̃s aũt templũ dei inuiolatum disper. al. de⁹.

¶ Dicit aũt fidelis aĩa templũ. quia ad modũ templi est dispositacuius fundamentũ fides. qz sicut dicit aplus Hebre. xj. fides est substantia. i. fundamentũ. sicut dicit glosa. rerũ sperandaz. partes sursum tendẽs est spes de supnis q̃ ex gratia ⁊meritis ꝓuenit ⁊ sursum asceꝺit. tectũ est caritas que oia cooꝑit. altare est coz. In hoc templo tanq̃ in sacrato figurat intus tex crux pnie. ⁊ pingunt imagines. i. exempla sanctoz. ibi luminaria accensa qz ibi viget doctrina sanctorum aplorum ⁊ aliorum doctorum. ibi in altari cordis offertur sacrificiũ cõtritionis de peccatis. ⁊ deuotõnis de bñficijs. Cõsecrat aũt ꝺ templũ ad modũ tẽpli materialis. Dõ eñ eps agit visibiliter in tẽplo materiali. hoc christus q̃ est pontifex futurorum bonoz agit in aĩa fideli. Septẽ aũt sa

eiteps in templo materiali. Que sunt Circuitio. aspersio. inscriptio. inuctio cereor accessio. thurificatio. reliquiarū depositio. ¶ Sed anteq̄ ista incipiant rorpa mortuor de tēplo ejciunt. qr ni si puus de aia pcā mortalia p̄fessione ejciant sanctificari nō pōt. Un vsalm. Narra si qd habes vt iustificeris. Circuit post hoc eps frequēt templū pulsat ad hostiū clausum qō ei tercia pulsatione apit. qr christ cozda hoim añ legē p patriarchas. in lege p ppheas pulsauit. t pene nullus ei tamuam cordis aputt. Sed in tpe gratie pulsauit t clamauit vsq; ad sanguinis effusionē. et sic a christianis receptus fuit. Un egrediens eps dicat pax huic domui. qr christ p natiuitatē t passionez suā pacē reconciliationis fecit. Sic heu et hodie christus quotidā corda circuit et pulsat ad hostiū cordis. qō ppria voluntate seratū ē. vt ei apiat. Apoc. iij. Ecce ego sto ad hostiū et pulso. Pulsat aūt minis et promissis. bñficijs t flagellis. et tū durū cor sibi nō aprit. Uere magna rusticitas tāto principi stāti añ hostiū ipsor t pulsanti tot annis quot sunt in peccatis nō apire. ¶ Deīo ab eo aspgit templuz siue eccia exterius simplici aqua. et ter interius ex aq̄ cōposita. et hoc ex quatuor. vicz sale. cinere. aqua. t vino. Prima aspsio fit in figura p̄ petā carnalia. gule. s. t luxurie. Secūa aspsio fit cōtra spūalia. s. superbie inuidie. ire. et hmōi. q̄ difficili purgantur. Aque sine sale sūt lacrime sine sapore t discretiōe. dū quis flet p affectu carnali. vl dāno tpali. Aque siue vino lacrime sine ꝓsolatione. q̄les fuerūt ille de quib ps. Fuerūt mihi lacrime mee panes die ac nocte. dū dr mihi p singulos dies vbi ē deus tu. Aq̄ sine cinere sunt lacrime sine hūlitate. q̄les fuerūt esau. Heb. xij vbi dr. Nō inuenit pnie locū q̄q̄ cū lacrimis inq̄sisset eā. Ergo in signū q lacrime debēt esse p carnalibus t spūalibus peccatis delēdis. fit aspsio interius t exteri tēpli materialis. ¶ Tercio inscribit alphabetuz baculo pastorali in pauimēto. literis grecis t latinis. in signū q greca t latina receperūt fidē christi. Sed lingua tercia multos cōmouit. Ecc. xxviij. s. iudt qui nō laudāt fidē christi sed blasphemāt. Qr aūt in cinere scribunt litere innuit q christ scribit legem in corde hūli. Et ille lre fiunt in modū crucis. qr p̄dicatio ecclie t fidelis aie est in p̄dicatione crucis christi. Et hāc p̄dicauerunt duodecim apli. quorum imagines in signū huius pingunt cum cruce in parietibus ecclesie. ¶ Quarto ille cruces inunguntur crismate. et decorant lumine. et thurificant odore. in signū vt crucez christi portemus hylarit. et b designat in vnctione. apte t b designat in lumie feruenti t b designat in thuris incensi odore. ¶ Quinto duodecim cādelabra accendunt añ cruces. qr apli p̄dicauerunt christū deū t hominē crucifixū. et p hanc fidem illuminant oēs q sunt in ecclesia ad cognitionē. t inflāmantur ad deuotōez. ¶ Sexto thurificant cruces qñ ex passione christi deuota puocat oratio. ¶ Septio reliq̄e recondunt in altari. in signū vt in corde firmit teneant exempla sanctor. Sic templuz veri salomonis dedicat ad modū tēpli materialis. ℣ ¶ Sed quāta est gloria sanctificatōis. tanta est ignominia t iniuria violatōis. Unde de tāte sanctitatis violatore addit aplus cū cōminatiōe. Si quis aūt templū dei violadi. il. deus. t merito. Sicut em sacrilegus est t multū peccat qui adulterat in ecclesia. vl q̄ inde facit stabulū equorū. vel harā porcor vel spelunca latronū. Sic homo quē deus sanctificauit magnā facit ꝓtumeliā deo t oīb sanctis. quādo se exponit peccato. qr de se petus facit q̄ stabulū equor vel porcorū. quia facit spelunca latronū. l demonū. Un Ezech. viij. ostēdit dns ezechieli in spū abominationes tēpli p tria genera hoim. Quidaz em pingebant imagines abominabilium reptilium

et bestiaꝝ quoddã genus mulieꝝ plan tabãt adonidẽ q̃ fuerat amasi⁹ cuiusdã meretricis cantãdo cantiones luxurie tanꝯ ꝓ ipso mortuo. alias cantiões tã ꝯ ꝓ ipso suscitato. Quos dã etiaꝫ vidit q̃ in ꝓtemptũ dei vertebant dorsuꝫ ad altare. ℣ Illi q̃ hñt imagines bestiarũ in tẽplo cordis sui. sunt hoies opa bestiaꝝ oñdẽtes. Alii⁹ eñ est leo ꝑ supbi am. alii⁹ vrsus ꝑ irã. alii⁹ vulpes ꝑ frau dulentiã. alius lup⁹ rapax ꝑ auariciã. alii⁹ porcus ꝑ gulã. alii⁹ equ⁹ ꝑ luxuriã vnusquisq̃ qlẽ imaginẽ picta hz in tẽ plo cordis. talẽ exhibet se in ope. Sed abominabili⁹ mõstꝝ ẽ q̃ vn⁹ hõ hz oia p̃dicta pctã t naturã oĩm bestiaꝝ. De quo dic̃ ps. Cõpat⁹ ẽ iumẽtis insipiẽ tib⁹ t sibis fact⁹ ẽ illis. Et ista maxime exercent tpe dedicatõis martialis tẽpli ℣ Ibi etiã sũt mlieres t ỽgies plãgẽ tes adonidẽ mortuũ resuscitãdo ipm. q̃ ibi maxie ꝙuenũt mulieres ducẽtes choreas sorbidas t luxuriosas cãtões cantãtes. t noiañ ibi ribaldi ꝙiu mor tui q̃ feda opa ꝓpetrauerũt. t resuscitãt ipsos ipsoꝝ opa laudãdo. ℣ Ibi mlti vertũt tergũ ad altare. q̃ dñ cã dedica tiõis tẽpli asserũt se venisse. paꝫ curãt de eccl̃a vel altari. ꝑ tergum vertũt ad choreas vl̃ tabernas se ꝙuertẽdo. De talib⁹ dic̃ dñs Hiere. ij. Vertũt ad me tergũ t nõ facie. Talũ cordã tanꝯ tẽ pla sunt violata. t indigent recõcilia tione sũmi pontificis. vt purgentur ꝑ aquam benedictã. i. p verã t lacrimo sã pniaꝫ. Quã nobis ꝑstare dignet. t̃ẽ

℣ In dedicatione. Sermo. CCCXII.

℣ Idi ciuitatẽ san ctã hierusalẽ nouã descẽdẽtẽ de celo a deo pataꝫ t̃ẽ. Apoc. xxj. ℣ Sicut dicit btus Aug⁹ du plex ẽ ciuitas ꝑm duplicẽ differentiã ci uiũ. vna reproboꝝ t alia iustoꝝ. ℣ Prima est detestabilis. de q̃ ps. Vidi iniq̃ta tẽ t contradictiones in ciuitate die ac nocte circũda. eã sup. m. et⁹ iniq̃. t la. in m. ei⁹ t iniustitia t nõ defecit de pla. ei⁹ vs. t do. Scõa. s. iustoꝝ laudabilis. de q̃ hic dicit Jo. Vidi ciuitatẽ scãz hieru salẽ nouã. ℣ Prima. s. reproboꝝ ciuita tẽ oñdit ps. detestabilẽ ex septẽ q̃ vidit in ea. Et primo q̃ est sine regimie. cũ dicit. vidi iniq̃tatẽ. i. nõ eq̃tatẽ. Jnt̃ eñ reprobos eq̃tas siue equalitas esse nõ pot. vbi vn⁹ alteri sp̃ esse nititr. ꝙuer. Inter supbos semp̃ iurgia sunt. Item vidit eã sine pace. ꝑ quo dicit. t p̃dictõ nẽ. ysa. lvij. ℣ Nõ est paꝫ impijs dic̃ dñs Jtẽ vidit eã sine securitate. ꝑ quo dicit die ac nocte circũ. eã sup. m. ei⁹ iniqui. ℣ Nã sp̃ a demonib⁹ infestat vt de pecc̃ato ruat in peccatũ. Vñ Job. Obsc̃derũt in gyro tabernaculũ meũ. Jtẽ vi dit eã sine q̃ete. ꝑ quo dic̃. et labor in m. ei⁹ t qualis labor. vtiq̃ ille de quo Hiere. xx. vt iniq̃ agerẽt labo. Item vi dit eã sine lege. ꝑ quo dicit. t iniustitia Osee. viij. ℣ Nõ est veritas in terra. ℣ Jtẽ vidit eã sine fraterna ꝓpassione. ꝑ quo dicit. t nõ defecit de pla. ei⁹ vsura. ℣ Nul li eñ aliq̃d volũt dare nisi cũ lucro. De q̃bus Hiere. vj. ℣ Oẽs auaricie stu. Jtẽ vidit eã sine fide. ꝑ quo dic̃. t dol⁹. ℣ Do lus eñ est cũ aliud fingit̃ t aliud agit̃ Hiere. vj. ℣ Oẽs faciunt dolũ. Jsta ciui tas cũ ciuib⁹ suis nõ tẽdit sursum sed poti⁹ deorsum. Vñ christ⁹ q̃busdã hui⁹ ciuitatis ciuib⁹ dixit Joh. viij. Vos de orsum estis. ℣ Sz alia ciuitas est iustorũ. De q̃ ps. Gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei. Et que sint illa glorio sa t laudabilia iohãnes oñdit in hodi erna epl̃a. dicẽs. Vidi ciuitatẽ sanctaꝫ hierl̃m nouã descen. de ce. a deo pa. t̃ẽ. Ostendit aũt ciuitatẽ iustoꝝ laudabilẽ duplici respectu. vtiq̃ ꝙtum ad statum vie. cũ dicit. Vidi ciuitatẽ sanctaꝫ hie. no. t̃ẽ. Et ꝙtum ad statũ pñe. cũ dicit Ecce taber. dei cum hoibus. t ha. cum eis t̃ẽ. ℣ Quantũ ad statũ vie ostẽdit ciuitatẽ iustoꝝ. i. ꝙgregationẽ laudabi lẽ in q̃nq̃. ℣ Primo q̃a ꝑmis subleua ta. ꝑ quo dicit ipsam sanctã. Sanctus

enim dr grece agyos. qsi sine terra. Justi em in hac pegrinatoe solo corpe constituti. cogitatioe t auditate in illa celesti pria cōuersanť. q surſum sūt qrentes nō q sup terrā. dicentes cum apl'o. Nra cōuersatio in celis est. Dicentes etiā illō Treñ. iij. Leuem? corda nra cū manib? ad deū. ℣ Jtē est laudabilis qr pacifica. p quo dicit eā hierlm. i. visio paq. Justi em qui sunt ciues eius habent iugiter triplicē pacē. vicz pacē pectoris. pacē tpis. t pacem eternitatis. Pacē pectoris q est trāquillitas mentis hñt. motus carnis cōpescēdo. De q pace dic̄ ps̄. Pax multa diligentib? legē tuā. Pacē tpis q est cōcordia cū pximis hñt. bellor cōflictui cedendo. de q Ro. xij. Cū oib? pacez hñtes. Pacem eternitatis q est absentia oīs mali t p sentia toti? boni t est in vita eterna. habēt in desiderio. de qua Phi. iij. Pax dei q exupat omez sensum. ℣ Jtē est laudabilis ciuitas. qr laudabiliter innouata. p quo dic̄ nouā. Nam iusti qui sunt ciues ei?. in christo sunt omēs renouati. iuxta illō apl'i Ephe. iij. Renouami spū mentis vre t induite nouū hoiem qui ꝑm deū creat? est. i. christū. Dicit aūt christus nou? hō triplr. vicz qr noua fecit. s. de virgine nascendo. Jñ hiere. xxxj. Nouū fecit dñs sup terrā femia circūdedit vir. Scōo qr noua docuit. Jñ Joh. xiij. Mandatū nouum do vobis vt diligatis inuicem Tercio qr noua sustinuit. Qui em felle potat?. q spinis coronat?. q clauis cōfixi?. q lācea pforat?. hec noue tormenta admonitiones fuerūt Can. vj. Dia poma nova t vetera seruaui tibi. In pomis q sūt alba t rubicūda. intelliguntť passiones christi qs innocenť sustinuit. iuxta qō ibidem dicit spōsa. Dilectus meus candidus t rubicūdus. Poma q vetera sūt tormenta q passus ē christus alijs similia. Poma vo noua fuerunt tormenta nouiter exquisita. Hūc q nouū hoiez ciues huius ciuitatis vt innouarenť induerūt. t b triplr. videlicet in corde p fidem t dilectionez. In ore p laudem t cōfessionez. In ope p exemplū t imitationez. Et hec triplex indutio innuiť in vbis seqntib? apli. cū dicit. In iusticia t sctitate t vitate. vt iusticia referať ad op?. sanctitas ad cor. veritas ad os. Ib ℣ Jtem lauda bilis est ciuitas pñs. qr ad instar trium phātis ciuitatis est regulata. p quo dicit eā descendentez de celo. Qui iusti p̄sentis ciuitatis regulenť ad instar ciuium celestis ciuitatis in trib? ppendiť vicz qr eadem lege cū sctis stringunť. eodem rege quo sancti reguntť. eundez vsū quez sancti sequuntť. Ler q vtros q ligat est caritas. De q lege dic̄ Ja. ij. Si legem pficitis regalem. diliges pximū tuū sicut teipm. bñ facitis. Et dicit caritatem legem regalem. qr ipse christus qui est rex regū t dñs dñantium. ipsa ligatus fuit. sicut dic̄ apl's Ephe. v. Dilexit nos t tradidit semetipm p nobis. Un dicit Aug?. Ampli? homi nem pudeat resistere caritati. cū eādez videat i deo triūphasse. vulnerauit impassibilem. ligauit insupabilem. traxit imutabilez. eternū fecit mortalem. hec est vinculū pfectonis. qr hic ligare incipit. et in futuro stringere nunq̄ desinit qr alijs cessantibus caritas nunq̄ exci det. ℣ Item iusti cū sctis eodez rege regunť. Idem rex est deus. Ro. x. Idem dñs oim diues in omēs qui inuocāt illū. Hoc recognouit ps̄. dicēs. Dñs regit me. ℣ Jtē iusti eundez vsum quem t sancti sequuntť. Scōr vsus est dei cōtemplatio. Quem vsum seqns dicebat apl's. Nra cōuersatio in celis est. Licet nō adeo cōtemplenť hic lucide sicut illi. Hic ei est cōtemplatio in enigmate ibi aūt facie ad faciez. Propť q tria p dicta dr ciuitas iustorum descendere de celo. In figura cuius dictum est moysi Exo. xxv. Vide t fac iuxť exemplar qd tibi mōstratū est in mōte. ℣ Quin to t vltio laudabilis est ciuitas. qr intus t exteri? est vtutib? exornata. pro quo dicit. Ad deo paratā tanq̄ spōsam

ornatam viro suo. Et bene anteq̄ dicat paratam ⁊ ornatam scilicet virtutibus p̄mittit a deo. Quia quicquid habes meriti. p̄uentrix gr̄a donat. Nil deus in nobis p̄ter sua dona coronat. Propter qđ aplus totū attribuēs gr̄e dei dicebat. Gratia dei sum id qđ sum De hac paratura ⁊ ornatura vtutū dr apoc. xxj. Venerūt nuptie agni ⁊ vxor eius parauit se. id est oīs fidelis anima. qr nisi pata ⁊ ornata vtutibus ad agni nuptias nō intrabis. Vñ math. xxv. dr q̄ q̄ p̄parate erāt intrauerūt cū eo ad nuptias. Sic g̃ q̄tum ad statuz vie oñdit ciuitatē. i. congregationē iustorū p̄ p̄missa laudabile

R Sz q̄tuz ad statū p̄ie oñdit laudabilitorē. ⁊ b̄ ex duob⁹. vicz ex remōtōe ois mali. cum dicit. Absterget de⁹ oēm lacrimā. i. oēz cām lacrimadi ab oculis scōr. ⁊ iā non erit ampli⁹ neq̄ luct⁹ neq̄ clamor sed nec vllus dolor. Itē in ꝓphētiōe boni cū dicit. Ecce tabernaculū dei cū hoīb⁹. Q quāta felicitas ē esse in vno tabernaculo cū deo. Et modū essendi determiat. qr erit nō ad horā ꝑ inſepabilis quiet⁹. cū dicit. et habitabit cū illis. Itē obediēs ⁊ sine offensiōe pplus. cū dicit. Et ipsi pplus eius erunt. Tercio ipse deus erit eis oīa in oīb⁹. Pro quo dicit. Et ipse de⁹ cū eis erit eor deus. Quia sicut dicit Aug⁹. Deus tot⁹ erit tuus. eū manducabis ne esurias. ab illo illuminaberis ne ccc⁹fias. ab eo fulcieris ne deficias. possidebit te totū integrū totus integer. Et nos fratres cū sim⁹ in statu vie ⁊nō habeam⁹ hic manentē ciuitatē festinemus ingredi in futurā ciuitatē. Ad quā nos pduc.

In dedicatione.

Absterget de⁹ oēz lacrimam ao oculis sanctor. In his vbis btus Joh̄. facit duo. Ostendit em̄ sanctor in statu vie lacrimationē. cū dicit. oēz lacrimā. Et consunde i statu p̄ie solationē. cū dic. Absterget de⁹ ab oculis sanctorum.

Circa primū notandū q̄ in b̄ qđ dicit. omnē lacrimā. ponēdo oēm. innuit multiplicē cām lacrimationis sanctor in statu vie. Quia vere multe sunt cause quare boni plorāt. Quas causas require in prima dñica post epiph̄. i sermone q̄ incipit. Erant ibi ser hydrie. Et i festo sancte marie magdalene in sermone q̄ incipit. Conuertisti planctū meū in gaudiū mihi. In eisdē etiā sermonibus inuenies de consolatiōe sanctor in statu patrie.

In dedicatione. Sermo. CCCXIII.

Zachee festinans descēde. qr hodie in domo tua oportet me manere. Lu. xix.

Sicut dñs noster q̄rens saluū facere qđ pierat. p̄dictis verbis allocut⁹ est zacheū peccatorez in sychomoro q̄ fatua ficus dr residentē. sic ⁊ eisdē verbis alloquit̄ vsq̄ hodie quēlibet peccatorē mundi delectationi tanq̄ fatue ficui innitentē dicens. zachee festinās descēde. In quibus verbis duo tanguntur Primo salubris peccator ammonitio Scō delectabilis p̄missio. Salubris ammonitio fit peccatori de periculosi status desertione. cū dicit. festinans descende. Delectabilis vo p̄missio fit in suipsius exhibitione. cum dicit. hodie oportet me in domo tua manere.

Vere periculosus est stat⁹ in quo non aliud q̄ casus expectat. Talis est homis status q̄ ad honores ⁊ diuitias mūdi in peccato ascendit. Talis fuit stat⁹ zachei q̄ in honorib⁹ mūdi fuit sublimat⁹ Vñ fuit princeps publicanor. Itē in diuitijs dilatatus. Vñ dr. Et ipse diues Et qr ad hec in pctō ⁊ cū peccato pue nerat murmurabāt oēs qr ad homiez peccatorē diuertissima. Quia sicut dic aplus. Quicū q̄ volūt diuites fieri. incidūt in tentationē ⁊ in laqueū diabolu. Et qr in talib⁹ delectant̄ fatue ficus

Innitunt. Hoc dñs piculosum sentiēs casum. monet quēlibet ipsoꝝ dicēs. Za chee festinās descēde. q. d. Diu remane re in fatuis delectatoīb⁹ honoꝝ t diu tiaꝝ nō potes ḡs ascēdisti. Uñ nisi vo luntarie descēdas ḡuissime cades. Pre cauēs ḡ casum fac tibi scalā vel gradū pnie p quē voluntarie descēdas. Pri mo ḡsi pedē figendo in vera cōtritiōe Scdo in pura ꝯfessione. Tercio in ple na satisfactiōe. De his trib⁹ si placz lo qui. Reḡre in dñica infra octaua epiph̄. dñi in sermone. Post triduū. Et p pdi cta descēde festinās. Primo ppt̄ moꝝ tis acceleratione. Ecē. xaij. Memento qm̄ moꝝ nō tardat. Scdo ppter iani toꝝ expectationē. q dicē. Math. vij. et Lu. xij. Contēdite intrare p angustaz portā. ne. s. cū fatuis vginibus excluda mini. Aug⁹. Hec voꝝ cras cras miltos decipit t subito claudit eis hostiuz. et remanent foris cū voce cozuina q̄ no lunt habere gemitū colūbinū. Tercio ppter facilioꝝ satisfactionē. Uiti⁹ em̄ et breuioꝝ tpe ḡntumcūq; accelerem⁹ satisfacam⁹ hic q̄ in futuro. Multi em̄ quibus vtꝝ supest vnus ann⁹ ad vitaz t forte centū anni in purgatorio p sa tisfactiōe. in eodem anno si satisfacere incipiūt de maioꝝ pte. vl̄ de toto tmul tomitus satisfacere pñt si volūt. Uñ dictū est ezechiel. diē p anno dedi tibi Et est magna miscōia dei q̄ p penis futuris recipit pñtes. Tale em̄ est ac si ille cui debent marce auri. recipet pro eis fabas. Uñ bonū est hic accelerare satisfactionē. ℣ Et vt facili⁹ pec cator acq̄escat. p dicte ammonitiōi sub dit delectabile ꝓmissionē seip̄m peccta toꝝ exhibēdo. cum dicit q̄ hodie i do mo tua oportet me manere. O q̄lis p missio in sui exhibitiōe. Plus em̄ dare nō potuit q̄ seip̄m exhibere. Magna em̄ dignatio q̄ auctoꝝ puritatis exhi bet se ad domuz peccatoꝝ. cum dicit in domo tua. Sed maioꝝ qꝝ non exhi bet se ad trāseundū ꝫ ad manendum. oportet me mq̄t in domo tua manere. Sed maria qꝝ manere nō ꝓcrastinat. sed festinat. p quo dicit. hodie oportet me ma. ℣ Vere magna dignatio q̄ can doꝝ lucis eterne non spnit domū. i. coꝝ pctoꝝis. nō em̄ fastuosus t illi similis de quo dicit in amos. Uiā hūltū decli nauit. dicendo illud ysa. lxv. Recede a me nō appꝛopinq̄s mihi qꝝ immūdus es. Sed saluatoꝝ noster diuertit ad do mū illius. de quo murmurabāt oēs q̄ ad hominē peccatorē diuertisset. ℣ Itez maioꝝ dignatio q̄ exhibuit se ad tanti peccatoꝝis domū ad manenduz non ad transeundū. cum dicit. oportet me manere. Quicūq; em̄ descēdit p ḡ dus pnie de fatua delectatiōe mūdi. et intrēdit p̄ceptis dei. in domo coꝝdis il lius eligit de⁹ māsionē. iuxta illō Jo. xiiij. Veniemus t māsionem apud eum faciem⁹. Uñ Jo. xij. Qui seruat māda ta eius in deo manet t de⁹ in eo. Hꝫ maria dignatio est q̄ accelerat māsio nē. Hodie mq̄t i domo tua oportz me manere. Preoccupat em̄ qui se ꝓcupi scūt vt illis priꝰ se oñdat. vt ꝺr Sap. vj. Et hoc patuit in zacheo q̄ concupi scebat ieſum videre. et ipse priꝰ se ex hibuit. nō solū ad videndū ꝫ etiaz sine moza ad manendū. Uñ dicit Aug⁹ in libro de spū t aīa. Tardius videt illi s. deo oī peccatoꝝ veniaz dare. q̄ oñi peccatoꝝ accipere. Hic em̄ festinat ab soluere reū a tormēto ꝓscie sue. ḡsi pl⁹ cruciet cum cōpassio miseri. q̄ ipm mi serū passio sui. Propter qđ dixit. Ho die in domo tua oportet me manere. Et nos fratres rogem⁹ eū vt si q̄ nr̄m ascendim⁹ fatuā delectationez in ꝑ mū do. moneat nos p gr̄az vt descendam⁹ p pniaz. vt in domo coꝝdis nr̄i mane re nō dedigneť. Qđ nobis p̄stare.

In dedicatione.

Sermo. CCCXIIII.

Et ille festinās ꝺ
scēdit t excepit illū gaudens
xp̄ē. Lu. xix. ℣ In his vbis

et in sequētibus hui⁹ euāgelij tria notanť. vicz āmirāda saluatoris dignatio imitāda pctōris conuersio. ⁊ laudāda eiusdē iustificatio. ℣ Primū. s. āmiranda saluatoris dignatio ppēdiť extrib⁹ vicz q⁹ ad peccatorē diuertit. Uñ murmurabāt oēs q⁹ ad hoiem pctōrē diuertisset. Itē q⁹ seipm anteq̄ inuitareť inuitauit. cū dixit zachee festinās descende q⁹ hodie in domo tua optz me manere. Tercio q⁹ pctōres quē alij ꝺdēnabāt ipse ꝺmēdabat dicēs ipm eē filiū abrae. Uere⁊ primo inuiť admirāda saluatoris dignatio. q⁹ cū ipse nullam corpalē feditatē adeo abomieť sic fediatē pcti. sicut ipse oñdit Math⁹. dicēs illa q̄ de corde exeūt. sicut fornicatiōes odia. rixas. ⁊ hmōi. illa dixit coiq̄nare hoiem. nō lotis aūt manib⁹ mādu care ⁊ aliā corpalē imūditiā dñs nō reputauit. ⁊ tñ ad hominē pctōrem quē maxie abomiať. diuertere nō fuit dedignat⁹. ℣ Nec mirū. pctā em̄ tollere venerat. ppē q̄ benignū pctōrib⁹ se exhibebat. Uñ ⁊ ꝓpter benignitatē quā habuit ad pctores agn⁹ dict⁹ ē. Jo. j. Ecce agn⁹ dei q̄ tollit pctā mūdi. Uñ quia erat op⁹ medico male hñtib⁹. ppē murmur non dimittebat q̄n ad tales declinaret. Uñ hic ōr. q̄ murmurabāt oēs q̄ ad hoiem peccatorē diuertisset. Et Lu. xv. q̄ murmurabāt pharisei q⁹ hic pctōres recipit ⁊ manducat cū illis.

℣ Itez magna notať dignatio. q⁹ seipm ad pctōrez inuitauit cū dixit. zachee festinās descende q⁹ hodie in domo tua oportet me manere. Ipse ē em̄ illa sapiētia de q̄ ōr Sap. vj. Preoccupat q̄ se ꝺcupiscūt vt illis prior se oñdat. Et ℔ patuit in zacheo q̄ ꝺcupiscebat ieſuz videre. ⁊ ipse prior se exhibuit nō solū ad videndū ꝑ etiā inuitauit ad manendū dicēs. Hodie in domo tua oportet me manere. ℣ Nō solū aūt iuuat se vbis ꝑ etiā factis. Uñ dic apo. iij. Ecce ego sto ad hostiuz ⁊ pulso. Si q̄s apuerit mihi intrabo ad illū. ℣ Itē magna dignatio saluatoris. q⁹ quē alij pctōrem ꝺdēnabāt ipse ꝺmēdauit dicēs ipm filiū abrae. Et certe necessariū fuit ℔ zacheo. vt q⁹ oīes ꝺ ipm murmurabāt tanq̄ ꝺ maximū pctōrem. ne desparet dñm hꝛet subleuantē. Propē q̄ dixit Hodie huic domui sal⁹ facta ē. eo q̄ ⁊ ipse sit filiꝰ abrae. Dixit aūt ipm filiuz abrae q⁹ filius ipsi fuit q̄ fuit scissim⁹ prī archaꝛ cito credēdo. ppē q̄ festinans ꝺscēdit hospicio hilariť recipiēdo. Uñ excepit illū gaudens in domū suā. sed ille angelos. iste vo angelo⁊ dñm recipe meruit. ppē q̄ sal⁹ domui sue facta est. ℣ Secōo imitāda ē zachei peccatoris ꝓuersio. ⁊ ℔ in trib⁹. vicz in feruida ꝓtritiōe. ppē q̄ festinās descēdit Itē in pcti ꝓfessiōe cū dixit. Si q̄d alīquē defraudaui reddo q̄druplū. Item in opis satisfactōe cū dixit. dimidiū bonoꝛ meoꝛ do paupib⁹. ℣ Feruidā ꝓtritionē habuit cui dictū ē Treñ. ij. Magna ē velut mare ꝓtritio tua. Per mare q̄ sp feruet ⁊ amaꝛ ē designať feruens ⁊ amara cōtritio pctōris. Et est signū talis ꝓtritiōis q̄n coꝛ pctōris velut olla feruens in se aquā lacrimaꝛ retinere nō pōt. ꝑ ebullit p oculos. Talez ꝓtritionē habuit maria magdalena q̄ ex feruēti ꝓtritōe coꝛdis lacrimis ebulliēt⁹ pedes lauit saluatoris ⁊ omnia pctā deleuit. Exēplū de quoꝺā scolare parisi⁹ apud scm̄ victorē. Talē zachey ꝓfitētez ppēdiť habuisse. cui eodē die quo festinās descēdit. salus facta ē teste saluatore. ℣ Imitādus ē etiā i cōfessione. q⁹ se defraudatoꝛez fuisse sine palliatiōe cōfessus ē. dicēs. Si quē defraudaui. si. ꝑ q⁹. Et i ℔ pctōrib⁹ ē imitādus. Quidā em̄ circa turpe lucꝝ palliare solēt cōfiteri ⁊ excusando. Sz caue ne te de⁹ peutiat pies dealbate. Sz vide q̄ cōfitēdo sūmo pōtifici facit restitutoꝛ sine dilatōe. cū dic. reddo. Nō dixit reddā q̄si i futuro. sic heu mlti faciūt. q̄ nō solū tpe cōfessiōis ꝑ etiā tpe vite sue ñ curāt turpe lucꝝ reddere. sed postq̄ pl⁹ viuere nō pñt tūc restōem filijs studēt cōmittere, ⁊ si reddūt. ñ dico

quadruplū reddūt. ℔ nec tantū vt tenē tur. imo vix dimidiū reddūt. sicut dicit Ecc. xxix. Solidi vix reddet dimidiū ⁊ cōputabit illud q̄si inuentionē. ¶ Item imitandus est in satisfactiōe. Nam ele mosina est maxima ps satisfactionis. Vñ dixit dñs. Date elemosynā ⁊ oīa mūda sunt vobis. Hoc ꝟsiliū dñi adim plcuit zacheus dicens. Ecce dimidiuz bonoꝝ meoꝝ dñe do paupibus. In q̄ bus vbis nota sex circūstantias necessa rias in elemosyna. ¶ Primum est vt sit ꝓmpta ⁊ voluntaria qđ notat̄ p hoc q̄ dicit. Ecce. Coꝝ. ix. Nō ex tristicia aut ex necessitate. hylarem em̄ datorē dili git deus. ¶ Secundū est q̄ sit larga. qđ ostendit in hoc q̄ dicit. dimidiū. Tho. xiij. Si multū tibi fuerit abūdanter tri bue. Si exiguū tibi fuerit hocip̄m imp ti studе. ¶ Tercuz est vt sit de bonis nō de vilibus. Sicut q̄dam panē ⁊ vi nū putridū dant pauperibus. qđ nota tur in hoc q̄ dicit. bonoꝝ nō malorum. Malach. j. Si offeratis cecū ad imo landū nōne malū est. Talis oblatio dī fuisse ca yn. q̄ obtulit manipulos attri tos. ad quā deus nō respexit. ¶ Quar tū est q̄ debet fieri de ꝓpꝛio nō de alie no. qđ oñdit in hoc q̄ dicit. meoꝝ. ¶ Pro uer. iij. Honora dñm de tua substantia Que tua est tripliciē aut patrimonio. aut laboze ꝓꝛio aut ad dispensanduz cōmissione. Sed de furto ⁊ rapina. de vsura ⁊ simonia nō fit elemosyna. Vñ ysus. Cū furto raptus. cū fenoze symo nis actus. De sic possessis. elemosyna ñ fit ab istis. ¶ Quintū est q̄ debet fieri gratis nō intuitu hūane laudis. vel cō modi tpalis. qđ oñdit in hoc q̄ dicē. do. nō vendo. Math. x. Gratis accepistis gr̄is date. ¶ Sextū est q̄ debet fieri ege nis. nō diuitibus vel cōsanguineis. vel hystriombus. ⁊ hoc oñdit cū dicit pau peribus Luc. xiij. Cū facis ꝓuiuū voca paupes. debiles. cecos. ⁊ claudos. ⁊ be atus eris. qz nō habent retribuere tibi.

℣ ¶ Post talem zachei ꝓuersionem sequit laudāda eius iustificatio cū sub dit. Hodie salus huic domui facta ē. eo q̄ ipse sit filius abrae. Est aūt laudabi lis ꝓpter tria. ¶ Primo qz sine dilatio ne. ꝓ quo dicit. Hodie facta ē. nescit em̄ tarda molimina spūs sancti gr̄a. Unde Act. ij. ℔factus est repente de celo sonus tan q̄ aduenientis spūs. Item facta est iustificatio sine diminutione. Unde nō tm̄ soli zacheo ē fctā. ℔ etiaz toti domui eius. ꝓ quo dr̄. Salus domui huic fa cta est. Dei em̄ pfecta sunt opa. Vñ to tū hoiem sanū fecit in sabbato. Unde ỹ sus. Sūma dei pietas ventā nō dimi diabit. Aut nihil aut totuz ꝓpiciando dabit. ¶ Item laudabilis est iustificatio ex sanctoꝝ patrū aggregatione. quā in nuit cum dicit. eo q̄ ipse filius sit abrae nunc quidem merito ⁊ tandem p̄mio. De qua aggregatiōe dicit dñs Math. viij. Multi venient ab oriente ⁊ occi dente. ⁊ recūbent cū abraam. Ysaac. ⁊ iacob in regno celoꝝ. Ad quā aggrega tionē nos perdu.

℣ In dedicatione.

Sermo. CCCXV.

Hodie salus huic domui facta est. Luc. xix. ℣ Triplex domus dei tangit in hodierno euāgelio ⁊ officio. cui salus facta ē. vicz domus singularis. q̄ est virgo maria. Domus spūalis q̄ ē fidelis aia. Et do mus materialis que est eccl̄ia. ¶ Prime domui. s. beate ỹgin. facta est salus in filij dei ꝛceptione. qñ. s. in ea ⁊ ex ea ver bum caro factū est. Et hoc tangit dñs in euangelio. cū dicit. Uenit filiꝰ hois q̄rere ⁊ saluū facere. Filius hois est fi lius beate virginis. q̄ venit qñ ex ea na tus fuit. ⁊ tūc triplex salus ē facta. vicz sibi nobis ⁊ angelis. Sibi ad exultati onē. Vñ dixit. Exultauit spūs meus in deo sa. meo. Quia fecit mihi magna. ⁊ ita magna q̄ ex ꝑ beatā me dicent oīs generatiōes. Nobis facta est salus ad redemptionē. Vñ Gal. v. Factū ex mu liere vt eos q̄ sub lege erant redimeret.

℔

Unde angelus in die ntitatis dixit pastoribus. Natus ē vobis saluator. Angelis facta est salus ad restauratiōem. quā multū desiderauerūt dicentes. Fac benigne in bona voluntate tua vt edificent muri hierlm. vñ scz angeli cecide rūt. Locūpm em̄ p̄dixerat idem ꝓpha dicens. Implebit ruinas. s. angelor.

Secūde domui. s. spūali hoc ē aie fideli facta est salus in ipsius iustificatione. Unde de zacheo iustificato dixit dñs. Hodie salus huic domui facta est Facta est aūt salus triplicater. Et p̄mo qz p̄ditus recuperatur. p quo dixit dñs. Venit filius hois quere re. t saluū facere qđ p̄erat. Secūdo qz vacuus a saluatore inhabitat. p quo dr̄ q̄ excepit illū gaudens in domū suam. Non tm̄ in domū exteriorē ꝫ etiam interiorem. p quo dr̄ Jo. xiij. Veniemus t māsionē apud eū faciemus. Tercio qz exclusus sanctis aggregat. p quo dicit. eo q̄ t ipse filius sit abrae. Hunc quidem spectandē re. Unde Luc. xvj. Lazarus est mendicus t portat' ab angelis in sinū abrae. vbi ꝓpetuā salutem ꝓsecutus est

Tercie domui. s. materiali q̄ est eccl̄ia. salus facta est in ipius dedicatione. t p̄z ex tribus ꝓpter q̄ instituta ē. q̄ tanguntur in ꝓphetia iacob. que tali festo frequenter repetit. Primo qz demon inde fugatur. ꝓpter quod dicitur. Terribilis est locus iste. s. demonibus Secundo quia saluatori domus ibi p̄parat. t q̄tū ad hoc dr̄. nō est hic aliud nisi domus dei. Tercio qz vtilitas hoīs ibi exercetur. p quo dr̄ ibi. t porta celi Vere terribilis est locus eccl̄ie demonibus ꝓpter plura. Et primo ꝓpt̄ crucem que in dedicatione ibi linit. hoc est signū sanguinis veri agni. qđ limitū insuperliminari nō sinit ingredi angelū percussorē. Unde Exo. xj. Erit vobis in signum sanguinis ne sit in vobis plaga disp̄dens. Exemplū de iudeo. Exēplus de dyocesi therrechasiensi. Itē de monali. Itē terribilis est demonibus ꝓpter frequentiā angelor. Un̄ Esa. lxij. dicit Sup muros tuos hierlm ꝓstitui custodes. i. angelos. In figura huj⁹ vidit iacob scalam t angelos ascendētes t descendētes. Un̄ qz angelor chorus astat in eccl̄ia sic cantat'. ideo cū mag reuerētia debz ibi hō stare. Itē terribilis ē de montibus ꝓpter verbū dei qđ ibi p̄nūciat'. Pro tanto dr̄. Hebre. xij. Quis viu⁹ est p̄mo dei t efficax t penetrabilior oi gladio ācipiti. Hoc gladio repulit dñs dyabolū Math. vj. Vade retro sathanas scriptū est cm̄. Dñm deū tuū adorabis. Item terribilis est demonibus ꝓpt̄ feruentem fidelium oīoem. Plus em̄ q̄ ignis fugat demones feruor oīonis. Unde ps. Ignis. s. deuotionis aī ipm̄ s. orantem p̄cedz. t inflamabit in circuitu inimicos eius. i. demeōs. Sic em̄ canes calida aqua fugant de coquina. sic demones lacrimis deuotionis fugant de eccl̄ia. Apoc. xxij. Foris canes t venefici. Secūdo domus deo ꝓparat' cū eccl̄ia dedicat'. p tāto cantat'. Hic dom⁹ dei est. Nec mir si domus dei ē. qz ipse deus sibi eā facit. Unde cantat' in missa. Locus iste a deo factus est inestimabile sacramentū irrep̄hensibilis est. Loc cū em̄ deo dignū non posset facere aliq̄ creatura nisi ipse deus. ideo spāliter dr̄ q̄ locus iste a deo factus ē. t b̄ ꝓpt̄ sui sacratissimi corpis t sctōr corpor depositionē. Propter b̄ debemus dicere cuz ps. Adorabo ad templū sctm̄ tuū in timore tuo. Et si saraceni nō intrant tēpla sua nisi prius discalciati t in pauimento prostrati. vbi nec corpus xp̄i nec sctōr corpa sunt locata. o q̄tū tunc nos xp̄iani locū dei t sctōr debemus venerari. Et qđ p̄t dñs dicere illis q̄ sacrilega manu domus dei frangunt hostia sicut predones t fures. t quod est peius incendūt igni sactuariū dei. t qđ ē execratissimū. polluūt templū sctm̄ dei t faciūt scelera execrabilia. sic fornicationes. adulteria t alia multa cōa corpe xp̄i. t cōa angelis t sctis dei. Vere nisi amare peniteāt nō restat aliud eis q̄ ſnia illa. Qđiu aplus ꝓtulit dicens. Si

ꝺs violauerit templū ꝺ disꝑdet illū ꝺs. ſ. an corꝑe ⁊ aīa ꝑdet. Tercio ſal'ꝙ hoīm in dedicata eccl'ia exerceꝛ. ꝓpter qꝺ porta celi dr̄. Dr̄ aūt porta celi ꝓpter ſacramentoꝝ q̄ ibi ꝙferūt efficacia. ſic̄ eſt baptiſmus ⁊ pnia. Itē dr̄ porta celi qꝛ ꝑ eā venit ad nos manna ⁊ panis angeloꝝ. Vñ ꝑs. Portas celi aperuit ill' ⁊ pluit illis māna vt ederent panē angeloꝝ mād ucauit hō. Itē dr̄ porta celi qꝛ per eā intramus in celū. Cū allatis funeribus in eccleſiam dr̄. Modo reddo tibi creatoꝛi aīam meā. Et qñ inferunt dr̄. Aperite portas iuſticie ⁊ ingreſſus in eas ꝙfitebor dño. hec porta ōnī iuſti intrabūt in eā. Rogemus dñm vt iuſti inueniamur ꝙ ꝑ eā intrare poſſimus.

In dedicatione.

Sermo. CCCXVI.

Venit filius hoīs querere ⁊ ſaluū facere qꝺ perierat. Luc. xix. ℣ Duos aductus ſaluatoris noſtri legimus coꝛreſpondēteꝝ ſibi. Primus fuit in carne. de quo ℣ dr̄. Venit filius hoīs querere ⁊ ſaluū facere qꝺ perierat. Secūdus erit ad iudiciū de quo Luc. xij. Qua hora non putatis filius hoīs veniet. Primū aduentū repſentat eccleſia in prima dñica aduentus. Secūdū in ſecūda. De primo aduentu legit Geñ. xlix. Non auferetur ſceptrū de iuda ⁊ dux de femoꝛe eius. donec veniat qui mittendus eſt. Sed iudei ſceptrū amiſerūt. nec habent regem nec vltra mare. nec citra. nec alibi. ergo ille venit q̄ mittendus erat. Huic argumento iudei neſciūt rñdere. Venit ergo filius hoīs. i. xp̄us. quē ipſi adhuc ſe aſſerūt expectare. querere ⁊ ſaluū facere qꝺ perierat. Et nota ꝙ tria dicit de xp̄o in pmiſſis verbis. vicz ꝙ venit. ꝙ q̄ſiuit ⁊ ꝙ ſaluū fecit. Venit vtiq; ꝑ natiuitatē. queſiuit ꝑ ꝓdicationē. ſed ſaluū fecit ꝑ paſſionem. Fidelis ſermo ⁊ oīm acceptione dignus. qꝛ xp̄us ieſus venit in hunc mundū peccatoꝝ ſaluos facere

℣ In hoc primo aduentu multa fecit ꝙ nobis de q̄bus in ſecūdo exiget rationem. Et quidem in hoc aduentu eccleſiam ſibi tanq̄ ſponſam copulauit Juxta illud Oſee ij. Sponſabo te mihi in fide ⁊ in iudicio. ſcz diſcretionis. Sic em̄ ſibi vniuit naturam hūanam. vt tamen peccatū vitaret. In ſecūdo vero aduentu tranſducet in domū eternitatis ſue copulatā. Unde Prouer. vij dicit eccl'ia. Non eſt vir i. xp̄s in domo via longiſſima abijt. ſcz in celum. ſacculum pecunie ſecum tulit. id eſt quatuoꝛ dotes coꝛporis. que ſunt luminoſitas. agilitas. ſubtilitas. ⁊ impaſſibilitas. O q̄ excellens eſt hec pecunia. certe nec vnam caꝛ poſſet quis impatoꝛ vel rex in hoc mūdo cū oīm thеſauris ſuis compare. ſicut impaſſibilitatez. ⁊ quālibet earū. Sed in die plene lune reuertetur. hoc eſt in ſecundo aduentu. tunc em̄ erit pleniluniū. quia tunc implebit numerus electoꝝ. de quo plenilunio dicitur ſanctis Apoc. vj. Adhuc ſuſticte modicū tp̄us donec impleat numerus fratrum veſtroꝝ. Item in primo aduē tu quia perteramus nos queſiuit. nobis ſuſtuit. nos paſſione ſua ſaluos fecit. ſicut hic dicit. Venit filius hoīs querere ⁊ ſaluū facere. In ſecundo venit mercedē ꝙ ſuſtio petiturus. id eſt noſipſos. Unde dicet illud zach. xj. Si bonū eſt in oculis veſtris afferte mihi mercedem meā. id eſt aīam veſtram. Anima em̄ noſtra eſt illa p̄ciоſa margarita ꝓ qua ipſe celeſtis negociatoꝛ dedit oīa ſua ⁊ cōparauit eam. ſicut dicit Math xiij. Dedit em̄ carnē ſuā ꝙ ea. ſ. ad lacerandum. vt de eius vulneribus curaretur. Sanguinē ad effudendū. vt ꝙ illū mundificaret. Uitam ad occidendum. vt ꝙ hoc vuificaret. aīam ad educendā in infernū. vt ꝙ hoc aīa inde liberaret. Et qꝛ ita amare eā emit. nō mirū ſi amare eā repetat. O q̄felix erit ille qui tunc dicet. Modo reddo tibi creatoꝛi animā meam. Bern̄. Ue mihi ſi talentum mihi traditū negligenter ſuauero

ꝑcioso sanguine agni incõtaminati apꝓciatũ. Propter hoc bene cõsulebat apl̃us discipulo suo. Thi. vj. Depositũ tuũ custodi. Item in primo aduentu cõduxit oparios in vineã suã ipsos mittẽdo Math. xx. In scõo aduentu cũ operarijs disceptabit laborẽ retribuendo. de quo ibidẽ in math. dr. Cũ sero factũ esset dicit dñs vinee ꝓcuratori suo. Voca oparios ⁊ redde illis mercedẽ. Vinea xpi est pñs ecclia in qua est ꝓ denario vite eterne laborandum. Extra eñ ipsam nullũ opus meritorie agit. Sed pensandũ q̃ in hac quentione illis qui circa horã primã ꝺducunt certũ ꝑcium s. denarius diurnus ꝓmittit. Illis vo q̃ circa horam terciã sextã ⁊ nonã ꝺducũtur nõ certũ q̃d ꝙ tustũ fuerit ꝓmittitur. Illis vo q̃ circa horam vndecimaz in vineã mittũt nihil ꝓmittit. Hora ꝓma est puericia. hora tercia est iuuent⁹ siue adolescentia. hora sexta est etas virilis. hora nona ẽ senectus. hora vndecima est decrepitus. Qui ꝙ primo mane. i. in in pucricia deo seruire incipiũt eo q̃ totũ tps vite sue in seruitio dei posuerũt. de mercede laboris certificantur. Illis vo q̃ in adolescentia vel in etate virili. vel in senio deo ſuire incipiũt. qz in differenti tpe deo ſuire inceperũt. ſm exigentiã tpis qõ tustum fuerit ꝓmittit. Illis vo q̃ in hora vndecima. i. in decrepita etate ꝙuertunt nihil ꝓmittitur. vt ostendat q̃ quicq̃d cũ talibus agit nõ ex tusticia ꝙsi ꝓ meritis. ꝙ ⁊ misericordia totũ agit. Item in primo aduentu pecuniã suã tradidit ſuis suis. ⁊ alicui dedit vnam mnam. alteri dedit decem mnas vel talenta. q̃ designat diuersas grãs. ꝙs qñq̃ vni tradit. qñq̃ ꝓticulariter distribuit. Una mna vel talentũ est est excellenter imaginari discernere ⁊ memoriter retinere. Itẽ alia mna facunde ꝓponere. Item alia bene cantare vel legere. Item alia scie. Itẽ alia in corpis fortitudine. Alia in nobilitate. Alia seculares potẽtie. Alia pecunie. Alia isti⁹ vl illius artis noticia. Itẽ alia mna nullam gratiã hñe. ⁊ hoc ꝑm est gra. qz dicit aug. q̃ magna est gra nõ hñe graz qz ex hoc magis hũiliatur. In scõo aduentu hanc mnam vel talentoꝝ lucrũ exiget cũ vsura. Itẽ in primo aduentu posuit villicos in villis suis. ⁊ vni dedit vnã villaz. alteri vnũ regnũ. alicui vnã prebendam. alij archidyaconatũ. alteri epatum. In scõo aduẽtu vnicuiq̃ de ꝓdictis dicet. redde rõnem villicatiõis tue. Unde Eccs. vj. dr de omnibus q̃ in futuro iudicio fient. Cuncta q̃ fiũt aducet deus in iudiciũ ⁊ ꝙ omñ errato siue bonũ siue malũ sit. Rogemus dñm vt det nobis ilꝛa q̃ cõtulit in primo aduentu ita ꝓtractare vt secũdũ aduentũ securi valeamus expectare. Amen.

In dedicatione altaris. Sermo. CCCXVII.

Altaria tua dñe virtutũ. Inuenimus in antiquis tpibus ⁊ quasi ab initio mundi altaria instituta fuisse ⁊ etiam dedicata. Altaria cũ fuerunt instituta ad offerendum deo. Et certe primi duo filij adam. abel ⁊ cayn. ceperũt oblationem facere deo de laboze suo. Abel obtulit de ꝓgenitis ouiũ suarũ ⁊ ponebat sup lapidem tanq̃ sup altare ⁊ linguis suppositis orabat q̃ ds acceptaret illud sacrificiũ. ⁊ statim ignis descẽdens de celo comburebat totũ. Uñ ibi dicitur q̃ respexit dñs ad abel ⁊ ad munera eius. Alia littera habet. in flamauit dñs munera eius. quia ex inflamatione perpendebat q̃ deus ad munera respexisset ipsa acceptando. Cayn qui erat auarus agricola offerebat de peioribus agri sui. reputans q̃ totum perditum esset q̃ ignis cõbureret. Et videns q̃ dñs nõ mittebat ignem sup oblationem suã ex inuidia occidit fratrem suũ Abel. uij. Noe cũ euasisset diluuiũ pro gratiarũactiõe fecit altare ⁊ sacrificauit de cunctis generibus pecudũ ⁊ auiũ que

pulcriores ⁊ mūdiores erant. ⁊ statim dñs misit ignē sup altare in signū ppiciationis. Un ꝑmisit noe ꝙ tale diluuiū nō veniret vltra sup terrā. Et h̄ ē qđ tā gr̄ē Gen. viij. Dorotus est dñs odore suauitatis. Abraam primus p̄riarcha quotiens apparebat ei dñs. totiens altare ꝑ grāz actiōe ꝟstruebat. Sic ysaac filiꝰ eius faciebat. ⁊ spāliter iacob filiꝰ ysaac cū fugeret frēm suū iacens nocte in campo suppositō lapide capiti suo in somnis vidit scalā de illo ꝉloco celos tangentē ⁊ angelos dei descendentes ⁊ ascendentes ⁊ dñm innixū scale multa sibi ꝑmittentē. Un mox euigilans dixit Vere locus ille a deo factus est. hic est domus dei ⁊ porta celi. Et tollēs lapidē quē suppositerat capiti suo fecit inde altare. fundens oleū desup. Et ex illo facto venit altaris ꝟsecratio. Un illa verba cantant̄ qñcūq altare ꝟsecrat̄ ⁊ oleo ꝑfundit̄ ad oñendū ꝙ ꝗuis vbiq; sit deus tñ ibi specialiter ꝟficit̄ in sacramento. Unde ⁊ sacramentū altaris vocat̄. qz nō debet confici nisi in altari ꝟsecrato. B Et licz a multis multa altaria in veteri testamento facta legamus. illis tñ omissis ad altaria xp̄ianoꝝ veniamus q̄ vere sunt altaria virtutū. de ꝟbus dicit ps̄. Altaria tua dñe vtutū. Sūt em̄ altaria paganoꝝ. ⁊ sūt altaria iudeoꝝ. ⁊ sunt altaria xp̄ianoꝝ Altaria paganoꝝ sunt altaria peccatorū ꝑpter idola q̄ ibi adorant̄. Altaria iudeoꝝ sunt altaria laboꝝ. qz ibi hostie cū labore offerebant̄ ⁊ imolabantur. Sz altaria xp̄ianoꝝ sunt altaria vtutū ꝑpt̄ virtuosa q̄ ibi fiūt. Ibi em̄ ipe xps sub sacro ptractatur. Pro tanto cantatur in ipsius ꝟsecratione. Vere dñs est in loco isto. Item dicunt̄ altaria vtutū qz ibi sanctoꝝ q̄ multis virtutibus claruerūt reliquie recondunt̄. quoꝝ veneratio impetrat sanitatē corpibus. ꝑspicuitatem tpalibus. gratiam peccatorib? Item dicunt̄ altaria virtutū ꝑpter virtuosa ⁊ sacra verba que ibi ꝑferuntur ⁊ maxime in missa. vicz deprecatoria. in oꝟone laudatoria. in cantus iubilatiōe. sacramentalia in ꝟsecratione. regratiatoria in ipsius cōmunione. Et hec oia vere sunt vtuosa. qz virtute eoꝝ anie a purgatorio liberant̄. venia penitentibus datur. iustis gratia augmentatur. perfectis celestis gloria cōfertur. Quā nobis ꝑstare dignetur.

Sermo Visitatoris CCCXVIII.

Descendi in ortum nucū vt viderem poma ꝗualiū ⁊ inspicerem si floruissent vinee ⁊ germinassent mala punica. Cañ. vj. A Sicut summo ꝑlato ad est xpo visitanti ecclesiam suā in incarnatione conuenit hec verba. sicut exponunt sancti sic etiaz ꝗuenit cuilibet vicario suo visitanti collegium sibi cōmissum. ⁊ circa hoc in ꝑmissis vbis pensanda sunt triaviczꝙ descendere cōuenit ꝑlato. Ortū esse conuenit subdito. Sed causa descēsus conuenit officio. vt viderem inquit poma conual. Debet autem ꝑlatus descendere tribus modis. videlicz per humiliationē. ⁊ sic descendit vt ministret. Unde Lu. xxij. dixit dñs. Ego aūt sum inter vos sicut ministrator. Ecc. iij Quanto maior es humilia te in omnibus. Et beatus augustinus dicit de ꝑlato. Timore coraz deo substrat? sit pedibus vestris. Item descendit per compassionem. ⁊ sic descendit vt medicus Exo. x. Vidi afflictionem populi mei ⁊ descendi liberare eū. Sic descenderat apostolus ad discipulos suos dicēs Lo. xij. Quis infirmatur ⁊ ego nō infirmor. Item descēdit per inquisitionē ⁊ sic descendit vt iudex Gen. xviij. Descendam ⁊ videbo verum clamorē opē cōplcuerint. Ubi dicit glosa qui omnia nouit hoc nobis i exemplū reliquit. q. d. dñs maxime iudicibus. Mala nō ante credere debetis ꝙ ꝑbetis. Judex em̄ nō debet ꝑm dispositionem vel opinionem iudicare sed ꝑm ꝑbatam veritatē

ps. Juste iudicate filij hoīm. B
Bcōm. s. ortū ꝙuenit eē collegio. Felix collegiū qō digne pōt dici ortus. Talis eñ ortus tria hz cōmendabilia. Et pmo est ꝯclusus p̄ sensuū custodiā Cañ. iij. Ortus ꝯclusus soror mea. Item ē irriguus p̄ lacrimarū frequentiā Esa. lviij. Eris quasi ortus irriguus. ps. Lacrimis meis stratū meū rigabo. Item fructiferus p̄ bonoꝝ opeꝝ abundantiā Cañ. v. Veniat dilectus meus in ortū suū vt comedat fructum pomoꝝ suoꝝ. Sed heu triplicem differentiā ortoꝝ legimus. vicz ortū olerum respectu tpalium Re. xxj. Item ortū spinaꝝ respectu viciorū. Prouer. Per agrū. Itē ortū plantationū respectu virtutuꝫ Eccē. xxiiij. Rigabo ortū plantationū. Tale debet esse collegiū bonū. Sed infelix illud collegiū qō cū debz esse ortus plantationū virtutū cū naboth vineam spū alis ꝯsolationis ꝙuertit in ortū oleruꝫ qz cū ꝓpter spiritualia intrauerūt religionem plus curant de tpalibus tanꝯ de oleribus. Et certe iuxta ps. tāꝯ olera herbaꝝ cito decident. Et qō pcius ē de ortu plantationū factū ortū spinarū. qz cum deberent de virtute in virtutem in collegio vel claustro ꝓficere. cadunt de peccato in peccatū. E Et certe p̄latus vel visitator ad hoc debet intēdere cū Hieremia. ppha. vt euellat destruat. edificz. t plantet. Euellat olera. destruat vicia. edificet vtutes. t plāntet bona opa. Hoc ꝙuenit p̄lato ex officio. Unde moꝝ subdit de ipsius officio vt viderem poma ꝙualiū. t inspicerez si floruissent vinee t germinassent mala punica. Et ranguñ in pmissis tria que p̄latus vel visitator debet videre t inquirere. vicz vitam. famā. t fructum. Primo g̃ videat que vita vel opa. ꝓ quo dicit. vt viderem po. ꝙual. Poma eñ bona opa ꝓpter sapoꝛē. nō solū eñ homim ꝓ ipsi deo sapiūt. Unde dicit. fidelis aia Cañ. v. Veniat dilectus me? in ortum suū vt comedat fructū pomorū suoꝝ. Sed pensandum q̄ bona opa dicūt in pmissis verbis poma ꝙualiū. qz q̄ sine humilitate ceteras vtutes cōgregat q̄si qui puluerē in ventū portat. Unde notandū q̄ laudant poma ꝙualium. sicut hic. Itē lylia ꝙualiū. Cañ. ij. Ego flos campi t lylia ꝙualiū. Itē fontes ꝙuallium. ps. Qui emittis fontes in cōuallib? Necessaria ē eñ hūilitas t strenuis in operando. t castis in viuendo. t deuotis in orando. Secūdo debet videre que fama. t sequitur t inspicerē si floruissent vinee. Vinee sūt patres antiqui. flores vineaꝝ sunt statuta t exempla patꝝ. quoꝝ odor infirmos recreat sanos delecta. ꝑ serpentes id est emulos fugat Eccē. xxiiij. dicit fidelis aia. Ego quasi vitis fructificaui suauitatem odoris. Tercio debet videre q̄s fructus. Uñ sequit. Si germinassent mala punica. Felix germen ex quo ꝙuenit laudabilis fructus. aut in successione filioꝝ Eccē. xxv. Beatus hō qui iocundat in filijs. Aut in ꝙuersiōe peccatoꝝ Jac. vlt. Qui conuerti fecerit peccatorem ab errore vie sue saluabit aiam suam. Aut in extirpatione hereticoꝝ. Hiere. j. Ut euellas t destruas et disperdas t dissipes.

De eodem.

Dilectus meus descendit in ortum suum ad areolam aromatum vt pascat in ortis t lylia colligat. Hunc ꝓmonē require in annūciatione sancte marie.

De eodem.

Simon iohannis diligis me plus his. De hoc require in festo beati petri apli.

De eodem.

Sint lūbi vestri p̄cincti. De hoc require sermonem in festo sancti augustini.

De eodem.

Uge serue bone et fidelis. De hoc reḡre sermonē in festo sancti martini.

Sermo i sinodo. CCCXIX

Vos estis genꝰ electū. regale sacerdotiū. gēs sancta. ppl'us acq̄sitionis. j. Pe. ij.

Beatus petrꝰ princeps apl'orꝫ ꝓplatoꝫ. vicariꝫ suis ip̄m imitantibꝰ scripsit p̄missa v̄ba ipsos cōmēdabiles ostendens in trib⁹. vicz in officij dignitate. cū dicit. Regale sacerdotiū. In vite puritate. cū subdit. gens sancta. In subditorū vtilitate. cū addit. ppl'us acq̄sitionis. Et quia p̄sens ꝯgregatio ex pastoribus ouiū t̄ plātis ecclesiaꝫ quī sunt vicarij beati petri ꝯsistit. merito t̄ p̄missa v̄ba de vobis dici p̄nt. Vos estis genꝰ electū. regale sacerdotiū. gēs scā. ppl'us acquisitionis. Predicta enim tria q̄ illos plātos cōmēdabiles reddūt sunt t̄ modernis plātis necessaria. vt vicz sit in eis officij dignitas. vite puritas t̄ subditoꝫ vtilitas. Magnum est primū p̄ se. s. officij dignitas. cū secundo. s. cū vite puritate maiꝰ. sed maximū cum tercio. s. cū p̄morū vtilitate. Hec tria si rite habeāt. tota vita clericalis habeāt. et vnū si sine altero habeāt certa dānatio incurrit. Bꝫ pēsandū q̄ elegāter primū. s. officiū dignitatē innuit. Vos inquid regale sacerdotium. non em̄ soiū dicit sacerdotiū. sed addit regale. qz carissimi olim in veteri testamēto sacerdotes regibꝰ subiacebāt. sicut patet tpe dauid t̄ salomonis sed postq̄ christus fecit nos regnū t̄ sacerdotes. dicit modernuꝫ regale sacerdotium. qz reges t̄ principes modo sacerdotali dignitati nō dedignant̄ subiacere. Nec mirum. esse em̄ sacerdotes modernos sup oēs hoīes. ipsa noīs ethimologia oñdit. Sacerdos em̄ ꝺr quasi sacra dans. Dat em̄ sacruꝫ sacerdos p̄ deo. s. bone vite exemplū. dat sacrū de deo. s. p̄dicationē. dat sacꝝ deo. scz oratione. dat sacrū dei. s. eucharistiam. hoc est corpus dñi. qz tacitis alijs ꝓpter hoc vltimū. s. eucharistiā maiꝰ videt angelis. qz ꝓficere corpus dñi nō est cōcessum angelis sed solis sacerdotibus. Magna g̃ officij dignitas regale sacerdotiū. Sed videte carissimi qz anteq̄ dicat regale sacerdotiū p̄mittit genus electum vt ostendat. q̄ ad tā tam officij dignitatez nemo debet accedere nisi p diuinā electionē vt sit de illis de quibus dñs in Jo. Ego vos elegi. Et Quales aūt ab ipso eligant̄ subsequent̄ ostēdit petrꝰ. cū dicit. gens scā. ppl'us acq̄sitionis. Tales em̄ eligit de us ad officij dignitatē q̄ habeant vite puritatē t̄ querāt subditorū vtilitatez. Tantū em̄ est primū qō nisi duobꝰ subsequētibꝰ q̄si duobꝰ pedibus sustentet demergit in p̄fundum. Vñ pleriq̄ sanctoꝫ quantūcūq̄ puritatē vite habuerunt et p̄morꝫ vtilitatē quesierūt. ad primū. s. ad officij dignitatē expauescebant accedere. sicut legimus inter ceteros de beato Marco. q̄ fuit in vita purissimus et in p̄morū vtilitate p̄ p̄dicationē euāgelij feruentissimꝰ. cū ad officij dignitatē indignū se reputans. ne ad sacerdotiū p̄mouerē policem sibi amputauit. Ecce q̄ tum modo a talibꝰ patristꝰ discrepam⁹. Ipsi em̄ duo vltima bñtes. s. vite puritatē. t̄ p̄morꝫ vtilitatē. ad primū. s. ad officij dignitatem timebāt accedere. Vō vo pleriq̄ a duobꝰ vltimis. s. a vite puritate t̄ p̄morꝫ vtilitate lōge distātes. ad primuꝫ hoc est ad officij dignitatē pene oēs anhelamus. alij vellemꝰ esse epi. alij sacerdotes. alij p̄positi. alij decani. alij quelescunq̄ parrochiani. Et qz tales indignos se sciūt vt sint genus electū a domino. hoc est vt eligant̄ a domino ad regale sacerdotiū ceca cupiditate seducti. nō curant qualiter officij dignitatē siue in ordinibꝰ. siue in bñficijs intrāt

diabolica simonia ipsos iuuãte. Qui dã cũ intrant in officij dignitatẽ sicut petrus in atriuz sacerdotis p ancillã. i. p carnẽ ⁊ sanguinez. quibus ysa. He qui edificatis syõ in sanguinib⁹. Qui dam vo vsurpãt potestate vt rex ozias in paral'. Quidam vo emũt sicut yaso ab antiocho Mach. Et si placet pseq̃ re de triplici munere. scz. a manu. a lingua. ⁊ ab obsequio. q̃bus trib⁹ modis modo frequẽter simonia' ꝑmittit. Bo ni vo qui sunt genus electũ. tanq̃ sol p vitrum. et tanq̃ dñs tanuis clausis intrant officij dignitatẽ. q; sine oĩi lesione et corruptiõe violẽta siue fraudulẽta intrant ad regale sacerdotium. Nec mirũ. Sunt cũ gens sancta. i. munda q̃tum ad vite puritatẽ quã exercent in castitate ⁊ sobrietate. que duo maxime vitã hoĩs purã reddũt. Cũ q; plati nostri ꝓpter officij dignitatẽ puriozes debent esse alijs. ad castitatẽ ⁊ sobrietatẽ maxime stringit ecclesia ipsos. intantũ vt ẽm decreta sanctoz̃. presbiter si semel fornicatus fuerit debet deponi. vl' si penitere vult decẽm pnia debet artari in hũc modũ. Primis duob⁹ annis debet ieunare in pane et aqua ꝓtinue ꝓter dñicaz diẽ. deinde tres dies in pane ⁊ aqua ꝓtinue vsq̃ ad septimuz annũ. ⁊ tũc primo ad officiũ debet reuocari. Post vsq̃ ad decimũ annũ in pane ⁊ aqua sexta feria sine remedio. ẽm hoc plerisq̃ sacerdotes si penitereẽt vix vnq̃ de carnibus gustareẽt. Et si tanta est pena ꝓ vna fornicatione. o q̃ pauci sunt q̃ non dico vna fornicatõe vl' vna mulierc sunt cõtenti. imo quot etates in plerisq̃ tot vxores. Prima cũ repudiata. secũda mortua ⁊ tercia. quartaz supducũt ⁊ q̃ntã. ⁊ sic a iuuẽtute ⁊ vsq̃ in senectã ⁊ senium petiozes sunt laicis Cõputruerũt cũ ẽm ꝓpbam iumẽta in stercore suo. Jumenta dicunt quasi iuuamenta ⁊ denotant sacerdotes qui alios debcrent iuuare vt exirẽt de fecibus suis. Sed heu ipsa iumenta, cõputruerunt in fecib⁹ suis. habẽtes q̃sdam allegationes dicẽtes zacharĩ patrem iohannis baptiste fuisse sacerdotẽ et cũ deo acceptũ. Verũ quidẽ dicũt. quia sacerdotibus veteris legis fuit pmissum nobis ex statuto ecclesie, phibitum. nec mirũ. q; quantũ distat ortus ab occidẽte tantũ distat sacerdotiuz nostrũ ab illo. Ipsi cũ fuerunt vmbra. nos veritas. ipsoz officiũ fuit iugulare capras occidere hircos. ⁊ ẽm hoc potius possent dici carnifices q̃ sacerdotes. hoc cũ nostri faciũt carnifices. Sed nũ sacerdotes tam non cum capris circuunt vel hyrcis. sed cũ filio dei quẽ oficiũt. quod q̃ magnũ sit testat' iohannes baptista. Qui in vtero sanctificat⁹. in deserto nutritus. non audet sanctum dei verticẽ tãgere. sed clamabat cũ tremore. san. m. sal. Nos vo qui nõ semel eũ tangimus sed frequenter cõficimus ⁊ tractamus ad quantã puritatẽ debere mus laborare ⁊ vt melius simus castꝰ necesse est vt simus sobrij. Dicit cũ salomõ. luxuriosa res est vinũ ⁊ tumultuosa ebrietas. Et Hiero. dicit. vbi ebrietas ibi libido dominat ⁊ feruoz ⁊ mẽtis alienationẽ inducit. vnde q; sacerdotes nostri debẽt esse casti ⁊ puigiles ex p̃cepto ecclesie tenenť esse sobrij. alioquin. si ammoniti nolunt resipiscere. debẽt deponi. O quot essent si sententia seruaretur deponendi. hic quãtum placet loquere de ebrietate. ✠ Et non solum debent esse gens sancta q̃tum ad vite puritatem. sed etiaz populus acquisitionis q̃tum ad subditoruz vtilitatem. Non enim sufficit officij dignitas cum sanctitate. nisi assit et subditorum vtilitas. Unde Ezech. xxxiij. malis prelatis dicitur. Ue pastoribus israel. et post. quod perierat requiram Sed notandum. q̃ licet magna sit dignitas prelatorum. tamen dominus frequenter ipsos pastores vocat. quia ad modum pastorum se debent habere. Pastor enim nitorem et superfluitatem vestium contemnit. sic prelatus debet facere, Adapta de decretalibus.

Sermo in sinodo.

Pascua vberrima pro ouibus qrit. canes. i. pdicatores ppter lupos secū assumit. nec estu. nec gelu deficit. Adapta. Talis pastor est de pplo acqsitōis. vtilis est cm gregi suo explū honeste cōuersatōis ostendēdo. Pabulū pdicatōis impendēdo. suffragia deuote orationis exhibēdo. tpalis sustentationis subsidiū nō negādo. Sed mal⁹ pastor qnō est de pplo acquisitōis. sed de populo pditionis his omnibus facit contrariū. debilibus cm ouib⁹. i. paupib⁹ tpale subsidiū nō impendit. sed totum cū turpib⁹ psonis expendit. non attendēs miser q de primordio crucifixi redderet rationē vsq ad nouissimū qdrantē Suffragia etiā orationis modica sunt quia totū furando et sincopando psallit. Exemplo etiam male cōuersatōis multos puertit. Pabulū etiaz predicationis gregi suo nō infundit. t hoc qz ipse parū sciat. nec mirū. tales cm plus circuūt in curijs regū. q cū libris legū Plus intendūt salmonī q salomoni. plus placet ludere cū scaco t matto. q cū matthēo. plus loquunt demarca q de marco. plus fabulant de lucro q de luca. pl⁹ amplectunt iohannā q iohannē. Mercenarij sunt qz merces tpales tm tractare sunt instructi. Mercenarij dico qz mercede terrena ad bona q faciunt sunt inducti. Sed tales pastores quid faciēt cū visitare ceperit de⁹. Tpe cm visitatōis pm tria pmissa triplices dns faciet questionē. tunc cm quereť a quolibet plato Quō intrasti. fuisti genus electū ad regale sacerdotiū. Quō vixisti. fuisti gens sancta. Quō rexisti. fuisti ne pplus acquisitōis. Prima erit amice quō huc intrasti in officij dignitatem. Math. xxj. Et quis te huc itroduxit nūmus vel christus. Ad quid venisti ad onus vel ad honores. p quam intrasti portā. intrasti p portam caritatis vel cupiditatis. Egō cm sum hostium Jo. x. Si p me intrasses ego te scirem. sed tu nō habes vestē nuptialem. scz caritatē. qz nō amor dei vel pximi te introduxit. At ille obmutuit. nec sequitur aliud nisi. ejcite eū in tenebras exteriores. Secūda questio erit quō vixisti. sicut christus aut sicut rustic⁹. sicut hō aut sicut equus. sicut pastor aut sic pecus. zach. xj. O pastor t idolū. Tercia erit questio. quō rexisti. in quib⁹ pascuis gregē meuz pauisti. quō a lupis t a latronibus custodisti. male. qz ipse lupus t latro fuisti. vbi est grex qui dat⁹ est tibi. pecus inclitū tuum Hiere. xiij. Et respondet ipse dns. l. ciusdē. Grex pditus factus est pplus meus. pastores seduxerūt eū. Tales pastores non sunt pplus acquisitionis sed pditionis. O q durū erit qn verus ioseph. i. christus dicet illud Gen. xlij. Nō videbitis faciē meā nisi adduxeritis fratrē vestrū minimū. vsq cm ad minimū oportz respondere qn greges trāsibūt ad manū numerantis. Hiere. xxxiij. Qn Greg. Ponam⁹ añ oculos cordis tāte discretionis diē in quo iudex veniet et rationē cum seruis suis ponet. In illo tanto examine electoz pariter t reproboz multitudo videbit. qn op⁹ vnuscuiusq q bō opatus est. ostendet. Ibi petrus cū iudea quā post se traxit apparebit. Ibi paulus apparebit quersum mundū. vt ita dicam. ducēs. Ibi Andreas achayam. Ibi iohannes asyam. Thomas indiā in cōspectu sui iudicis quersam adducet. Ibi oēs dñici gregis pastores cū animaz lucris apparebunt. Cū q tot pastores cū gregib⁹ suis añ eterni pastoris oculos venerint. quid nos dicturi sum⁹ qui ad dñm nīm post negociationē vacui redim⁹. qui pastoris nomē habuim⁹ t oues qs oīdere debebamus nō habebim⁹. Vbi est diē dns grex tu⁹. pec⁹ inclitū. Proinde fratres mō pparemur vt meli⁹ ad pdictas tres qstiones respōdeam⁹. vt. s. rite ad officij dignitatē veniamus. in puritate sancte vite vtuamus. t subditoz vtilitati intendamus.

De eodem.

Sermo. CCCXX.

Legit Judas sacerdotes sine macula ⁊ mundauerūt sancta. Math. Quales debeant esse plati ⁊ pastores aiax in pmissis verbis ostēdit. vbi a tribus pmendant. vicz ab officij dignitate. cū dicuntur sacerdotes. a vite sanctitate. cum dicit sine macula. ab officij vtilitate. cum dicit. et mūdauerunt sancta. Et postea ꝓcedas sup his tribus sicut habes in precedenti sermone qui incipit. Vos estis genus electum.

¶ In synodo.

Sermo. CCCXXI.

Pastor bonus animā suā dat p ouib⁹ suis. Joh. x. Verus pastor scilicet christ⁹ fecit ꝯ docuit. Posuit em̄ animā suā p ouibus suis. ad idez vicarios suos. qz omnes platos imitans per pmissa verba. In quibus tria tangit. vt delicet prelatoꝝ officiū. statū. ⁊ fructuz. Et ꝯdem officiū innuit in designatōne humilitatis. cum dicit ¶ Pastor. Statū in designatione sanctitatis. cū dicit. bonus. Sed fructū in designatione vtilitatis. cū dicit. dat animā suā p ouibus suis. ¶ Quantū ꝯ ad primū notandū ꝙ licet platoꝝ officiū sit maxime dignitatis. tm illud noīe pastoris ⁊ in se ⁊ in alijs designauit. In se dicens Joh. x. Ego sum pastor bon⁹. In vicarijs suis cum in pmissis verbis dicit. ¶ Pastor bonus animā suā dat p ouibus suis. Sūma em̄ humilitas fuit ꝙ rex regum ⁊ dñs dñantū non dixit. Ego sum impator omniū sed pastor ouiū. Sed et pastores fuerūt ceteris antiquiores vt abel. Sanctiores vt patriarche. Sapientiores vt moyses et pphete. Excellētiores vt dauid. Christus vō cum esset princeps pastoꝝ. sicut dicit ¶ Petrus. v. quia omnibus sanctior. sapiētior ⁊ excellētior. ad modū tm̄ boni pastoris humilitatē ostendit in sufferentia paupertatis ⁊ asperitatis. ⁊ in diligētia oues q̄rendi. nō solū in hoc mūdo sed etiā in inferno. vbi a lupis infernalib⁹ deportate fuerant. et sicut dicit in Jo. xij. Nemo ex eis periit nisi filius pditiōis qui volūtarie lupū in se intromisit. quādo intrauit sathanas in cor iude. ꝙ ipsum ad alios lupos infernales irrecupabiliter deportauit. ¶ Imitandus ꝯ est princeps pastoꝝ in officio pastoris. a vicarijs suis ꝗbus curam animaruz cōmisit. vt sez sint veri pastores. Et ponit ꝙtuor in euangelio dñs que ad verū pastorē ptinent. Ad verū quidē pastorē ptinet p hostiū intrare. i. p christū qui dicit Jo. x. Ego sum hostiū. p me si quis introierit saluabit. Huic em̄ hostiarius. i. spūssanctus aperit. Sed heu multi sunt qui p hostiariā intrāt. i. per carnē ⁊ sanguinē. vel p potentiā vel p simoniā. Sed certe p hostiariā petrus intrauit in atriū sacerdotis. quod designat ecclesiaz. ⁊ dñm negauit. qz talis nunq̄ bñ faciet in ecclesia quā male intrauit. Quod etiā ostēdit dñs Joh. x. Qui inq̄t nō intrat p hostiū. sed ascendit aliūde. ille fur est et latro. Quia talis non est pastor sed raptor. Fur non venit nisi vt furet̄ et mactet ⁊ perdat. sicut ibidem dicit dñs. ¶ Secundū est ꝙ debet oues cognoscere. Hū dicit dominus. Vocat eas nomiatim. Hoc est signū magne et diligentis cognitiōis. Sic et cognoscebat christus. qui dixit. Et cognosco meas. s. oues. Ad hāc cognitionē monet salomō ¶ Prouer. xxvij. Diligenter agnosce vultū pecoris tui Sed heu multos ꝗdem inuenimus ꝙ cognoscūt diligentius vultū pecoꝝ bestiaꝝ ꝙ vultum hominū ouiū suarum. Gaudet ꝗdem de magna cura animarū. sed minus curant de multis milib⁹ animaꝝ quas christ⁹ pretioso sanguie suo emit. quaz de paucis bestijs ⁊ grege capiaꝝ. ¶ Tercio debet eas p bone cōuersatiōis exemplū ꝓcedere. Hū dicit

ibidem dñs. Ante eas vadit ꝛ oues cū sequunt. Unde ꝛp̄s biter dr quasi alijs p̄bens iter. et certe si male vadit. male ipm oues sequunt. Quia sicut dic̄ gregorius in pastorali. Cum pastor per abrupta gradit. necesse est vt grex in p̄cipitium ferat. Impune cm̄ credunt se subditi peccare cū suos p̄latos vident consimilia facere. Unde coꝑqrit dñs Hiere. Brexpditus factus est ppl̄us meus. pastores eoꝝ seduxerūt eos. ꝛ fecerunt eos vagari in mōtib⁹. In eodem. vij. Propter iniquitates sacerdotū errauerunt ceci in plateis. Quarto debet eas spūaliter et coꝝaliter si necesse fuerit pascere. Pro tanto dñs dicit ibidem. Et pascua inueniet. Uñ ꝛ primo vicario suo dixit Joh. xxj. Pasce oues meas. Sed ecce mō videmus quod cū dolore referimus. p̄latos pax paupib⁹ ministrare. sed p suis delicijs totuz expendere. Quib⁹ dicit dñs Eze. xxxiij. De pastoribus q̄ pascebāt semetipsos Nonne greges pascunt a pastoribus Lac comedebatis ꝛ lanis operiebamini. ꝛ subdit. gregē aūt meū non pascebatis. Sic g̃ primo debet esse pastor ꝑtum ad officiū. Secō dz esse bonus ꝑtum ad statū. Justū em̄ est vt debeat esse imaculatus p quē ꝓficētes ꝛ penitētes scificari sperant ꝛ querūt. Sicut em̄ nō debet eligi rex nisi iustus. sic nec sacerdos nisi sanctus. Quē scitatis statū imuit dñs. cū dicit. Pastor bonus. Bon⁹ em̄ ē sicut dicit ysidorus. cui nō p̄ualet malū. Et certe p̄lato si bonus vult esse nō dz p̄ualere malū. nec malū pene nec malū culpe. qz p fide vel pro grege si necesse fuerit debet se exaduerso tanq̄ murus opponere nec aliquod malū pene ptimescere. Sic non p̄ualebat malū pene illi bono pastori paulo q̄ postq̄ enūcrauit tribulationē. famē. nuditatē. gladiū. ꝛ diuersas penas. subdidit. sed in his oīb⁹ supam⁹. i. supiores penis efficimur.. Talis etiam erat dauid q̄ dicebat. Si consistant aduersum me mala non timebit coꝝ meū. Debet etiam p̄ualere malo culpe quod triplex est. videlicz luxuria. superbia. ꝛ auaricia. ex quo triplici malo oīa alia peccata p̄cedūt. sicut dicit Jo. in canonica Omne qđ est in mūdo. aut est cōcupiscētia carnis. aut cōcupiscētia oculorū. aut superbia vite. Et licet huic triplici malo oēs hoīes debeant p̄ualere. maxime tñ p̄lati ꝛ sacerdotes. Q⁹ sicut dicit beatus petrus ipsi p ceteris sunt ge nus electū. Qā de⁹ eligit iudeos ex gētibus. ꝛ christianos de iudeis. clericos de christianis. ꝛ sacerdotes de clericis. Sed quos sic elegit ꝛ p̄elegit vt cēnt sancti ꝛ imaculati in cōspectu ei⁹. p ceteris p̄dicto triplici malo inueniunt cōtaminari. scz luxuria. auaricia. et superbia. Quod bñ ostendit. j. Regū. ij. i filijs hely. qui erāt sacerdotes. Dicit em̄ de ipsis inter oēs alios q̄ erāt filij belial. i. sine iugo. Quia nulli patiuntur subesse ꝛ qđ peius ē nec ipsi deo. Unō sequit. Nescientes dñm. i. nō curātes rapiebāt ꝛ tollebāt vi alioꝝ hominū oblationes. Ubi notat auaricia. quod multū hodierna die viget in sacerdotibus quod patz in pluralitate missaꝝ q̄s cāntant ꝓpter oblatiōes. Jtē in mercationibus coꝝ. Item in fictionibus relicq̄rū ꝛ nouoꝝ sanctoꝝ. et in plurib⁹ aliis Et sequitur ibi q̄ dormiebant cū mulieribus ad hostiū tabernaculi Ubi innuit luxuria. Quod heu vsq; hodie videmus. Non enim sufficit ipsis in domibus peccare. nisi etiā peccent ad hostiū tabernaculi inclusas q̄ sunt circa hostia ecclesie coꝝrūpendo. Et q̄d dicemus de illis sceleratissimis q̄ non solū ad hostia ecclesie sed intra ipsaz eccle siā vbi coꝝp⁹ christi p̄sens ē faciūt scelera multa. O quantū ꝓqrit dñs de tali facto. Hiere. xj. dicēs. Quid est q̄ dilectus meus in domo mea facit scelera multa. Sed certe sicut dr ysa. xxvj. Q⁹ in terra sanctoꝝ iniq̄ gessit. nō videbit gloriam domini. Certe si aduerit magnū incurrit damnum. Ad Tercio ostendit dominus vtilitatis fructum.

cū dicit. Dat aiam suā p ouibus suis. id est vitā suā. Bonus em̄ pastor totā vitā suā ponit in fructu ouiū suaꝝ vicz docēdo. obstetricādo. medēdo. aduersitatibus ꝛ etiā morti exp̄nēdo. ¶ Primo g̃ sit vtilis docēdo. vt postm̄ a subditis tanq̄ grauis infirmitas ꝓgnoscatur. Un̄ dr Leui. xv. de sacerdotib⁹. q̄ ipsi debent docere filios israel vt caueant imundicias. ꝛ nō moriant̄ in sordibus suis. De doctori q̄ nihil scit. et curā aiaꝝ suscipiens. spondet ipsas informare. et semp infatuant̄ ꝛ peiores fiūt in scolis suis. Et quō p̄t docere de arte artiū que est cura aniaꝝ q̄ nec nouit nomina libroꝝ. q̄ nunq̄ legit bibliam nec scripta sanctoꝝ. nec etiā vitas corū Et quidam primo curā recipiūt. post ad scolas vadunt. Tales sunt illi sīles q̄ postq̄ promisisset aliquos vltra mare ducere. ꝛ in naui posuisset. diceret eis. expectate ego volo prius pisius ire. et ibi discere q̄liter vos trāsducā. ¶ Item postq̄ docuit morbū cognoscere. vtilis deb⁹ esse obstetricādo. q̄ obstetricāte manu educit̄ coluber tortuosus. sic dr Job. xxvj. Sed certe dr Exod. j. q̄ hebree mulieres obstetricādi. hñt scientiā De mulieres sunt sacerdotes ꝓpter familiaritatē. q̄ ipsis in ꝓfessione sic̄ obstetricabus secretissima reuelant̄. Secō ꝓpter lenitatē ꝓtractādi et educēdi ptū tenellū. Tercio ꝓpter ꝓpassiōis dulcedinē. Cautissime g̃ ꝛ familiarissime et lenissime educere debet p cōfessionem mōstra petōꝝ. ¶ Itē post eductionem debet esse vtilis medēdo. Debet em̄ tanq̄ medicus diuersitatē noscere pulsuū id ē motuū cordis. vtq̄ s. penitēs habeat validū et fortē ꝓpositū cauere a peccato. Si fortis est in eo calor caritatis an debilis Si sudor lacrimaꝝ multus aut paucus. Si vniuersalis. i. oia mēbra rigans. vt s. p oim mēbroꝝ peccatis lugeat. Debet etiam inuitare egrū ad spūalē cibū vt cū appetitu recipiat De medicis impiis q̄ multas in curaꝝ sias recipiūt ꝛ ipsas nō viuificant sed occidūt. Talib⁹ dicit dñs Ezech. xxxiiij Quod infirmū fuit nō ꝓsolidastis. quod egrotum nō sanastis ꝛc. ¶ Itē post sanationē debet esse vtilis se aduersitatibus ꝛ etiā morti exponēdo. Ꝓpter quo dicit hic. Dat aiam suā p ouibus suis O deus iacob p gregib⁹ pecudū tantis aduersitatibus se exposuit sicut ipe ꝓquerit Ben. xxxj. dicēs. Die noctuq̄ estu vrebar ꝛ gelu. fugiebatq̄ somnus ab oculis meis. quanto magis ꝑlatus debet se exponere ꝓ gregibus animarū suaꝝ. Felices pastores q̄ sic sunt vigilātes sup gregē suū. q̄ eo q̄ bñ p̄sūt duplici honore digni sūt. q̄d innuit in p̄dictis pastoribus. q̄ nō solum angelos. vez etiā ip̄m deū videre meruerūt. Ad cui⁹ visionē pducamur. Amen.

De eodem.

Erat puer un⁹ hic hñs q̄nq̄ panes ordeaceos et duos pisces. De hoc inuenies sermonez in media. xl. dñica ōrta.

Beatus es Simō bariona. De hoc reqre sermonē in festo bti Petri apli.

Dolem in potestatē dici. lunā et stellas in potestatē noctis. De hoc reqre sermonē in festo apl̄oꝝ petri ꝛ pauli.

Christus assistēs pontifex futuroꝝ bonoꝝ. De hoc require in dominica passionis.

Expliciunt sermones

de sanctis. fratris Martini ordinis p̄dicatoꝝ penitētiarij dñi pape.

Incipit promptuariū exemplorū.

Exempla de timore dñi.

Capm̄. I.

QUidam pater familias bñ se torquebat. de quo in vitis patrū dr. q cū seruare nō moriturus circa mediū noctē surgens terruit dōs q aderant vadens ad ecclīaz dco gr̄as agēs res suas in tres ptes diuidens. vnā vxori relinquēs. aliam filijs. tertiā p dco dī stribuens. Hic fugit ad heremū. cellam faciens iuxta fluuiū gelatū. t vestitus se balneabat. t egrediens vestimenta sinebat gelari ad carnē. postea in balneū calidissimū intrabat. t hoc sustinebat successiue q̄tū poterat vsq; ad mortem. Et cū de his t de alijs a spectantibus argueret dicebat. si didicissetis q̄ vidi. eadē vl̄ ampliora mecū faceretis Et referebat q in exitu suo a cope. vir lucidus duxit eū gtra ortū solis. vsq; ad vallē infinite magnitudinis. cuius vnū latus plenū erat flāmis feruentibus. aliud gelu t furenti grandine. t erant ipsa latera plena aīabus. q̄ cū nō possent sustinere ignis vehementiā. transibant ad gelu. vel ecōuerso. Post durit eū ad tenebras densissimas. post dispariit ibi. t vidit globos ignīū de barathro ascendentiū. vñ ascendentes t remanentes hoies ignitos ad modū faville. t fetorē sensit inde exalantē intolerabilem. t fletū audiuit t eiulatū incōparabilē. t terribilēs. demōes. forcipes igneos t fuscinulas tenentes t eū capere volentes. t pjcere in fornacē. Tūc is q eū dimiserat apparuit ei in medijs tenebris q̄si stella. inhibens demonibus ne eū tangerent. q; iuder p̄ceperit eum reduci ad corpus. vbi si vellet penitentiā ageret. quē postq̄ durit ad loca rec̄ ei. reduxit eū ad corp̄. Quidā sctūs abbas cū esset exercitatus dicebat. Gr̄as ago deo q vindicauit me de aduersario meo. q tot mihi mala solebat facere p istos duos pditores t raptores s. oculos quos destruxit. Treñ. Oculus meus depdatus est aiam meā. Et cū q̄dam rex cōminaret cuidā pbo. respondit. O rex ptātem tuā nō oportet me timere. nō pteritā. q; illa tā nō est. nec erit. nō p̄sentem. q; momentanea si ē statim nō est. nō futurā. q; illa nō dū est t dubiū est vtr̄ erit. Vnde btūs hylarius pictauien. rīdens leoni pape arriano. rome in gcilio. cōmanti ei p hoc q stabat p fide. sic. Cū veneno gtundā supbiā tuā. rīdit. Et si nō veneri. Qui secedēs ad priuatā camerā subito mortuus est. Dicit q tres milites cōdixerūt adiuicē q q̄rerent fortunā. que dr fortune auenture. Et cū ingrederent ciuitatē q̄ndam. dictū est eis q nō erat ibi nisi tria hospicia. in vno equi bñ p̄curabant. t equites fame morieban. In alio erat ecōuerso. In tercio autez equi t equites bñ. ß vir erat q̄n in exitu eques bñ ȳberare. Tres g̃ tria hospicia acceperūt. t inuenerūt vt eis dictū fuerat. tercio excepto q nō fuit ȳberatus. Et cū quereret cām g̃re nō fuerat ȳberatus. dictū est ei q dño domus bñ obediens in oīibus fuerat. Ciuitas ē mūdus. in quo sunt tres hospites. q̄dā sunt q nimiā curā gerunt de equo pcurando. neglecto milite. equus corpus. miles aīa siue spūs. De his Job. xxxij Obliuiscat eius mia dei. q sterilem scz carnē pauit. t vidue. i. anie nō bñ fecit. Alij sunt q indiscrete oīno corpus attendūt. t spūs vel spūalium curā tantū gerūt. Tercij sūt q vtriq; discrete intendūt t vtr̄ oīa deo obediūt. hi sine flagello cum recedūt a mūdo ptranseūt. Et legit in vitis patrū. q cū q̄dam monachus penetrasset interiorē heremū. inuenit paruū tugurīū. t intus hoiez nudū orantez. q post plura ȳba dixit ei q fuerat ep̄s t tpe pscutiōis timore mortis sacrificaucrat ydolis p̄ dolore tortū

tor. ⁊ q̄ fugerat ad solitudinē illam in qua fuerat solus p̄ octuaginta annos. viuens de fructu palme cuiusdā. que ferebat fructus p̄ menses singulos. ⁊ de aqua fontis p̄ iuncti bibens. Et cum p̄ seuerasset ibi tanto tempe in penitentia ⁊ oīone non receperat consolationem a dño sue salutis. nisi anno illo vltimo Quo orante facies ei⁹ fit vt ignis. Alium timentē consolat. rogans vt eū sepeliat. Quo mortuo ⁊ sepulto. tugurū statim cecidit. fons defecit. palma aruit

¶ Cum q̄dam scolaris videret parisius mori valde penitēs ⁊ cōpunctus apparuit post mortē magistro suo habens capam de cedulis p̄scriptā diuersis sophismatibus. Et cū quereret magister eius qualiter ei esset. respondit q̄ capa ista pulsponderaret ei q̄ aliqua turris de mundo. ⁊ q̄ intus incompabiliter ureret. Et dū alius diceret quō hoc. cū ita cōpunctus mori visus esset. ait q̄ ille lachryme plus ex timore mortis ⁊ gehenne p̄cesserant. q̄ ex amore dei vel ex amissione eius. Et cū diceret magister q̄ non videret sic pati. extendit ille manū suā. ⁊ vnam guttam sudoris sui p̄iecit sup manū eius. que statim perforata est. ⁊ ipse euanuit. Tunc iste dicens. Vsquo coarctaris. cra coruis. vanaq̄ vanis. Ad logicam pergo qui mortis nō timet ergo. apud claraz vallem vadens. vt audiui. ibi habitū religionis sumpsit. ⁊ arta pnia se ibi afflixit. ¶ Quidam bruto cū duceret vt audiui ad montē sancti michaelis ad foz vaccam ⁊ vitulū vt eam venderet ibi. videns fluctus maris refluere. ⁊ timens vouit vitulū btō michaeli si euaderet. Post recedēte fluctu dixit michaeli. q̄ fatuus essz si crederet q̄ ei vitulū suū daret. Post redeunte fluctu magis deprope magis timens vouit vtrūq̄ dicens. O michael totū vis totū habebis Retrocedente iterū fluctu. cū nō crederet decetero fluctus posse eū attingere clamauit. O michael neq̄ vaccam neq̄ vitulū decetero habebis. Sic est de his q̄ seruiliter timētes in periculis mortis vouent primo aliena restituere. postea religionē intrare vel aliquid simile. Qz cum crederet esse in tuto loco. venit fluctus subito. ⁊ eū ⁊ vaccam ⁊ vitulū inuoluit. Similiter mors subita aufert talibus pecuniā. corpus. ⁊ animā. quia dum dicunt pax ⁊ securitas. tunc repētinus superuenit interitus.

¶ In vitis patrum. ex libro legitur. q̄ cū quidam pater desideraret videre quō aia iusti de corpore egrediatur. transiens p̄ quandam villam vidit quendam peregrinū solum in platea tacentem ⁊ quasi in extremis laborantem. ⁊ michaelē ⁊ gabrielem de celo descendentes. ⁊ ei assistentes. vnus ad dexteram. alter vō ad sinistram. ⁊ rogabat aiam de p̄cepto dñi vt a corpore egrederetur. Que timens nolebat corpus relinquere. Et dixit michael ad gabrielē. Sume hanc animā vt egrediamur. Respondit gabriel. Missi sumus a dño vt sine dolore ⁊ violentia eiciatur. Cū q̄ hoc clamarent ad dñm misit dñs citharistam dauid cū cantoribus celestis hierusalē Quorum cantus audiens anima peregrini inter manus angelorum exiuit. ⁊ cum gaudio in celum deducta fuit.

¶ Dī in vitis pat̄z q̄ erat speciosissima meretrix in q̄dā ciuitate p̄pter quā multi se occidebāt multi se depauperabāt. Et audiens abbas pannutius mala q̄ fiebant. assumpto seculari habitu venit ad eam. ⁊ dato ei solido p̄ scorti p̄cio. petiuit locum obscurū vbi nō posset videri. ⁊ sine verecundia peccaret. Et cū duxisset eum per plura loca. ⁊ iste semp diceret q̄ timebat videri. duxit eum ad obscurissimū locum. dicens q̄ nō posset cū aliquis ibi videre nisi deus aut diabolus. De quo verbo facto ei sermone ⁊ ostenso quō deberet aspectuz dei formidare. conuertit eam. Huc conuocauit omnes amatores suos fecit omnia que lucrata fuerat ab eis per peccatum cōburi in medio vbis ad valorem. ccc. librax auri dicens. q̄ magis volebat hec

hic comburi. q̄ in futuro combureret ab eis. ¶Post ad desertuz venit. ibiq; dimisit pater in parua cellula eam inclusit. vbi erat sola fenestra parua. p quaz ppinabat ei parum panis t aque singulis diebus. in qua vtnam iuxta se t alia necessaria faciebat. ¶Que nō audebat nomen dei noiare. vel manus vel oculos ad celum leuare. quasi polluta. sed versa ad orientē dicebat. ¶Qui plasmasti me miserere mei. ¶Post tres autē annos compassus ei dictus abbas iuit ad beatum anthonium querens si adhuc posset eā emittere. t esset ei dimissum peccatum suū. qui fecit p hoc orare. ¶Tūc paulus maior discipulus athonij in extasi vidit lectum speciosissimuz in celo. a tribus puellis speciosissimis seruatum t paratum. t cū quereret si esset locus beati anthonij. ¶Responsuz est ei. nō. sed taidis. ¶Cumq; esset exclusa dixit. q in dicto triennio hūit peccata sua semper ante oculos. q̄si q̄ndā sarcinam. flens super illa quotidie largiter ¶Et dixerūt patres q nō ppter penitentiam quam sustinuerat. sed ppter peccatorum memoriam t confusionem fuerant ei hec dimissa. ¶Transactis autez post hoc quindecim diebus quieuit in pace. ¶Legitur in hystoria tripartita libro. vj. ¶Dos solebat esse romanorum q in magnis festiuitatibus imperatores facerent ante se poni p honore imperiali arulam. t thus apponi. t dabantur apponentibus munera. ¶Julianus apostata impator volens quosdam christianos fieri ydolatras. occultatis ydolis. ibi iussit christianis thus igni apponere. ¶Illi autē nō aduertens ydola thus apposuerūt igni p honore imperiali. t aurum datum receperunt. ¶Cum autem in conuiuijs christum benedicerent t inuocarent. dixerunt ydolatre quō cum modo inuocatis. quem pauloante negastis. ¶Tunc dolum aduertentes. aurum reiecerunt imperatori. t clammauerunt. dexteras sibi amputari debere. quibus thus in igne posuerant. t aurum. receperant. licet nesarent ydolo. nec in honore eoz hoc fecissent. sed ignoranter. cum essent veri christiani. ¶Timotem bene habebat ille pater beatissimus sisoi. de quo dicitur in vitis patrum. ¶Cum instare migratio beatissimo sisoi. conuenerunt multi patres. t subito facta est facies eius quasi quodam fulgore radians. ¶Et dixit. ¶Consolamini fratres. ecce abraā venit ad nos. t post. ecce chorus pphetarum. t post. ecce sancti apostoli. t post. ecce angeli. ¶Et cum videretur loqui t quererent quid loqueretur. respondit. ¶Venerunt sancti angeli tollere animā meam a corpore. t supplicio vt paululū ppter penitentiam agendam sustineant. ¶Et cum dicerent. abba. tu nō indiges penitentia. ait. ¶In veritate dico vobis q necdum principium penitentie fecisse me memini. ¶Et cognouerūt q perfectus esset in timore domini. in suam resiliens paruitatem. ¶Quo migrante totus locus odore mirabili est repletus. ¶Exemplus in dyalogo. xl. de theodoro. qui cum in religione necessitate compulsus secuz esset fratrem suuz. iuramento firmabat q nunq; assumeret habitum. sed dissolute viuens infirmitate arripitur. in extremis laborans clamauit fratribus p̄sentibus t orantibus. recedite quia datus sum draconi ad deuorandū. qui iā me absorbet. sed impeditur orationib' vestris. ¶Qui cum magis orarent. clamauit deo gras. quia vris orationib' liberatus sum. t ex hoc vitam suā em̄ dauit. ¶In vitis patrum interrogabant patres abbatem macharij. quare ita siccus esset eque quando comedebat. q quando ieiunabat respondit. ¶Sicut lignum cum quo carbones ardentes versantur t reuersantur. semper ysumitur ab igne. ita si homo mentem suam tenuerit in timore domini. ipse timor ossa eius consumet. ¶

Greg. in dyal. lib. iiij. xxxiij. dicit q aliquā do sancti timent in morte. vt pauor ille purget si aliquid est in eis purganduz. Et ponit inde duo exempla. Unuz est de quodam sancto qui mirabilr in mor te timuit. qui post apparuit cuipam in stola splendidissima. t respondit querē ti quare sic timuerat q pauor ille eum oīno purgauerat.

Exempla de penis inferni t de tortoribus

LEgitur i vitis pa trū. q dū abbas Macharius ambularet p heremū iuenit ca put quoddā hois. Dō cū tangeret vga sua. locutū est dicens interrogāti. q fu erat sacerdos gentiliū q manserant in loco isto. Et inter alia dixit. q tum di stabat celum a terra tantū habebant ō igne inferni sup capita sua. t sub ped bus suis. t q tantū sub eis erant hoies xp̄ian vel qui deum negauerāt. ve mā datis eius nō obedierant. Beda dici tur q quidam magister singulis annis ꝓsueuerat magnuz festum facere in die sancti bartholomei patroni sui. mltos inuitando celebrādo. p̄dicando. Cūq p̄dicaret intrauit dyabolus in specie cu iusdā speciosissime t ornatissime dñe. t sedit ante oculos dicti magr̄i. qui in eā oculos iniecit. t finito sermone eā vo cari fecit t inuitauit. Et dum essent in mēsa t illa multū videret allicere ma gistrum in amorē suū beatus bartho lomeus stans in porta in specie pegrini rogabat vt amore sancti intromitteret Dō cum nō fieret dña dissuadente. sed cū panis ei mitteret. panē renuit. t ro gauit q magister diceret ei saltē p nun ciū quid esset maxime ꝓpriū hois. Re spondit magister. q risibile. Dicit dña q nō. imo peccatū cū quo hō ꝓcipitur. nascitur t viuit. Rñdit btūs bartholo meus q bene dixerat magister. sed me lius dña. Ad questionē secundā. scz ḳs esset locus vnius pedis vbi dñs in ter ra plura fecisset mirabilia. Rñdit mgr̄ q locus in quo posita fuit crux xp̄i. qn do dñs opatus est salutez in medio ter re. Sed dña dixit q nō sed caput hois in quo quasi minor mūdus est. Appro bat beatus bartholomeus dñe sniam. sed tertiā questionē. s. q̄tum esset a sum mo celi vsq ad fundū inferni. Tunc cū magister hesitaret dicēs se nescire. Re spondit dña. Ego modo bene video q p̄cipitor. t ego bene hoc noui. qui de al tero ad alterū descendi. t hoc oportet q tibi nunc ostendam. Tunc dyabolus cū maximo sonitu t ciulatu p̄cipitauit se in abyssum. Et cū quererent peregri nū nō inuenerūt. Greg. in dyal. xxxj. dicit q quidam sanctus solitarius retulit quibusdam romanis nauiganti bus ad insulam in qua erat mortē the odorici regis pessimi. t q viderat eum duci discinctū t discalciatū vinctis ma nibus t p̄ici in ollam vulcani a iohan ne papa quē in custodia carceris affli gēdo occiderat. t simaco patricio quē iniuste ferro trucidauit. In vi tis patrum. Quidam quesiuit a quo dā sene quid faceret quia p̄ accidia nō poterat morari in cella sua. Iste rñdit. q si cogitaret de vermibus t penis in ferni. si haberet ibi vermes vsq ad col sum pacifice sustineret. Quidaz vidit in inferno quendā vsurarium se pultum in flāmis. t cū aia filij mortui deportaret ibi. pater hoc vidēs eiulan do clamabat. Maledicta sit hora fili i qua te genui. t tu sis maledictus. quia ꝓpter te feci mala. ꝓpē que hic crucior Econtra filius rñdebat cū maledictus esse t horam maledictā in qua fuerat factus pater su⁹. quia ipm decuerat fe nerari t alienū ei reliquerat ꝓpter q̄ impetuum torquerer. In vitis patrū dicit. q congregati patres rogaue rūt btm̄ arsenū. vt diceret verbū edifi cationis. Qui fleuit dicens. Producant oculi nostri lachrymas. t cōburant cor pora nostra hic. ne cōburant in futuro Item ibidē. Quidā senex migrauerat

post redijt. qui ꝛ sleuit inconsolabiliter dicens se audiuisse voces innumeras dicentes frequenter. Ue mihi. ve mihi. quia nō sleui. ¶ Cum quidam rusticus diceret cuidam fratri predicanti de penis inferni ꝙ maledictus esset ꝙ crederet ei. cum ipe nō fuisset ibi. respondit frater. O rustice si aliqs inde egrederetur etiam vnicus qui denunciaret tibi penas inferni. tu nūq̄ deceteres. vt timeres. vel in deū crederes. vel a malo cessares. quia semp crederes. ꝙ sicut ille exiuisset ꝙ tu posses egredi inde. ꝑ modo debes timere baratrū ita profundum ꝛ artum ꝙ nullus possit inde ascēdere. artum ꝙ nullus possit egredi. clausum ꝙ nullus potest exire. custoditum ꝙ nullus potest euadere. debes ne ibi venias sup oīa timere ꝛ cauere. male crederes de hoc alij qui de hoc non credis deo ꝛ pphetis. ¶ Item aliud exemplū legitur in libro petri cluniacēn. Ait enī ꝙ in pago pictauie apud lizmiacum fuit quidā sacerdos multorū vicioꝝ seruus. q̄ familiar erat prioꝛ bone vallis cistercien. ordinis. qui frequenter eum monebat vt vitam corrigeret. ꝛ secō abrenūciaret. Qui promittebat se hoc aliquando factuꝝ. Qui subito grauiter egrotans mittit p dicto priore. Qui admonitus ab eo nolebat complere promissum. sed differebat. Qui subito clamauit. Pater ora p me. quia ecce duo vsi veniūt ad deuorandū me Qui ad orationē dicti prioris ꝛ sociorū dixit se esse liberatū. Nec sic liberatus ꝛ admonitus statim mutauit. Et tunc subito fortiꝰ iccpit clamare. Ecce ignis occupat me ad deuorandum. ꝛ petebat orari p se. ꝛ opponebat coopertoꝛium suū igni. Similiter ꝛ tunc liberatus ē p oīonē nec tunc se correxit. nec promissū complere voluit. Tunc factus ac si expirasset rapitur ad dei iudiciū. audit ibi sententiam cōtra se de malis suis. redit refert visa ꝛ audito. ꝛ spem salutis iaz ab eo pcioſam. ꝛ ecce ait duo demōes affuerunt. portantes vnam maximam sartaginem vt frigar in ea ineternū. et sciatis inquit ꝙ nō insanio quia hec ē cuculla ꝛ hec linthеamina. Quod dū diceret gutta vna fixure cecidit sup manū egri ꝛ deuoꝛauit eam vsq̄ ossa oībus vendentibus. ꝛ ait. Ecce nunc credite. ecce nunc demones pijciūt me in sartaginem. Et hec dicens expirauit. Uulnus autem patebat etiam post sepulturam. ¶ Legitur in vita beati Nicolai. ꝙ cū quidam peregrini visitarent p mare ecclesiam beati nicolai. apparuit dyabolus in littoꝛe maris in specie magne dñe dicens. ꝙ volebat facere illam peregrinationē. ꝛ limire sepulcrum ꝛ ecclesiam beati nicolai quodaz speciosissimo ꝛ fragrantissimo vguento. quod emerat ꝛ secum in pixide ferebat. que rogauit eos vt ipsi vnguentuz ferrent. ꝛ hoc p ipsa facerent. quia habebat impedimentum. nec poterat vltra ire. Qui cū acquieuissent apparuit beatus nicolaus dicens illud esse oleū inferni. ꝛ ꝙ aperta pixide p̄cepit in mare. Quod p̄iectū omnes aquas maris quas tangebat succendebat. ¶ In vitis patꝝ. Quidam venientes ad profundum heremū. inuenientesq̄ quēdam senem ibi asperrimā vitam gerentem vel agentem. cū quererent ab eo q̄re ibi moꝛaret tantū laboꝛem sustinēs respondit. Totus labor vite mee quem hic sustineo nō est idoneus comparari ad vnam diem toꝛmentoꝝ que peccatoribus in futuro seculo pparant. ¶ Item ad hoc pertinet ꝙ Greg. dicit dyal. xxxiij. de petro heremita cuz esset seculari mortuo vidit iferni supplicia ꝛ innumerabilia flāmarum loca. ꝛ multos huius seculi potentes vidit ibi supensos. Et cuz deberet ibi mergi inflammas quidam chorus habitus apparens subito hoc prohibuit dicens. Egredere et qualiter tibi post hūc viuendū sit cautissime attende. Qui resurgēs hec narrauit ꝛ tanta postmodū se afflixit penitētia. vt si lingua taceret penitentia eius hec clamaret ꝛ quersatio. ¶ In vitis

parum legit q quidaz iuuenes miserūt meretricem quādam ad quendā solita rū. que asserebat. eis q faceret cū pec care secū. Que venit ad cellam eius dicens se errabundā. supplicans vt intro mitteret eā in domū suā ne extra more ret frigore. vl occideret a bestijs. Ō fecit ad vltimū motus pietate. Et cum illa multū sollicitaret cū se nudans ad ignē. ⁊ verbis similiter ⁊ signis. ⁊ ille fugeret ad interiora celle ad ofonem. sentiēs motus digitos cōburebat suos ad lucernā dicens intra se. Miser si cū ista peccauero. ignem inferni quō sustinere potero. qui hunc sustinere nō possum. Et hoc fecit toties in nocte quotiens insurgebat tēptatio. vsq; quo manū quasi totā combussit. Iuuenes autē ruentes inuenerūt illam miserā mortuā. ⁊ heremitam habentem manus cōbustas. Ad cuius p̄ces eam dñs suscitauit. Que dicebat q videbat flāmā a sūmo celo vsq; ad terram durantē in qua debebat ⁊ pici. ℟ Fuit quidam fenerator qui cū moneret suus sacerdos ad penitentiā semp dicebat. Bene adhuc faciam. quia satis est adhuc de tpe Similiter in infirmitate. bñ adhuc faciam dicebat. Et cum improbe instaret sacerdos videns periculum ille subito rapit quasi mortuus. Et cū rediret. statim. ⁊ adhuc instaret sacerdos. clamauit eger. O penitentia vbi es. decetero penitere nō valeo. hoc iudicāte q iuste iudicat. quia dū facere penitentiam potui. nolui. Et hec dicens mortuus est.

℣ In passione beati bartholomei legit. q angelus volens ostendere dyabolū illis quibus beatus bartholomeus p̄dicauerat. p̄cepit eis in frontibus fieri signū crucis. ⁊ tunc ostendit eis ingentē maurū nigriorem fuligine. facie acuta. barba ꝓlixa. crinibus vsq; ad pedes p̄tēsis. de oculis igneas scintillas emittentē. ex ore ⁊ naribus sulphureū ignem spirantē. vinctis retro manib⁹.

℣ Item greg. dyal. pl. dicit de crisaurio. q cū infirmaret vidit multitudinē demonū horribilitū. ⁊ cum clamaret inductas vsq; mane. ⁊ se huc illucq; verteret. ne eos videret. nec posset eos nō videre. in terrore illo mortuus ē. ℟

℣ In dyal. pl. exemplū de theodoro et de monacho guloso. q videbat valde religiosus ⁊ abstinens. sed comedebat in occulto quū in fine hoc clamauit. ⁊ q dyabolus absorberet aiam eius vt draco. ⁊ pedes et⁹ ꝑ genua tā ligauerat. et aiam eius absorbebat. os suum bñs in ore suo. Hoc dicens mortuus est. ℟

℣ Exemplū in dyalogo de stephano p̄sbytero. Qui cū diceret mancipio suo. veni dyabole discalcia me. statim affuit dyabol⁹ discalciās eū. ℟

℣ Cū admiraret q̄dam sanctus demonē qui mirabiliter affligebat quendā arreptū. vt diceret quō vocaret. dixit. q mille artifex eo q habet infinitos modos fallēdi ⁊ nocendi. Job. xx. Pluet sup eos bellum tē. Ideo in Apoc. xij. draco dicit habere septem capita ⁊ decem cornua Ideo in vitis patrum sub specie diuersaꝝ ferarū btō anthonio apparebat. vñ aliqñ fingebat dyabolus leonū rugit⁹ aliqñ sibilos serpentū. vt sic eū ab heremo fugaret. ℟

℣ Item dyal. iij. Greg. dicit. q cū dacius mediol. epūs chorintū aduenisset intrauit domū quā multis annis demones inhabitantes inhabitabilē reddiderant. Et cū vellet ibidē nocte quiescere. cepit audire magnis clamorib⁹ rugitus leonū. balatus pecorū sibilos serpentū. ruditus asinorū pecorū ⁊ sonitū. ⁊ hmōi. Tunc eps ait. Bene tibi otigit miser. tu es ille q dixisti. Ponā tē. ero similis altissimo. ecce per superbiam tuā his bestijs similis factus es. Ad b̄ dñi erubescens diabolus recessit.

℣ In dyal. lxij. de valerio cui eps beryē. p̄cio accepto in ecclia sua locum sepulture dedit. q vsq; ad decrepitā etatē fuerat leuis ⁊ lubricus. Nocte eadē q̄ sepultus est beatus faustinus martyr apparuit custodi dicēs. q diceret epo vt carnes fetidas quas in ecclia posuerat inde remoueret. qō nisi faceret die tri-

tesima moreret. ℣ custos bis amonitus t mutt ep̃o dicere. Ep̃s die tricesimo incolumis ad lectũ rediens. subita t improuisa morte defunctus est. ✠

℣ Item dyal. iv. De valentino mediolanen̄. occupato cunctis lenitatibus t lubrico apud ianuam in ecclesia beati syri martyris sepulto in qua custodes ecclesie ipsius voces audierũt. ac si aliquis violenter ab ecclesia repelleretur. Qui surgentes viderũt duos termios spũs dictum valentinũ ligatũ p pedes ab ecclesia ejiciẽtes clamantẽ nimis ac vociferantẽ. Mane aũt facto in sepulcro suo nõ est inuẽtus. sed extra in alio ligatis adhuc pedibus vt fuerat ejectꝰ Ibi greg. dixit. Hi quos peccata ḡuia depumũt. si in sacro loco sepeliri faciũt restat vt etiã de sua ꝓsumptõe iudicent ℣ Itẽ dyal. lvj. de tinctuario sepulto in ecclesia ianuarij martyr̃ rome iuxt̃ portam beati laurentij. a cuius sepultura audiunt media nocte voces exire. ardeo ardeo. Cũ vxor eius h̄ audiens fecisset sepulcrũ aperiri. vestimenta intacta repererũt. corpus aũt oino nõ inuenerũt ac si nõ fuisset ibi sepultũ. ✠ ℣ Dicit̃ q cũ ḋam magnus fenerator instãtia amicoꝝ t spe cõmodi tpalis in claustro quorũdam mõachoꝝ sepultus esset. nocte sepulcro exiens. clamãdo t eiulando domũ discoopiebat monachos patiebat. t in mane extra cimiterũ inuentus est. t adhuc in sepulcro suo corpus eius repositũ est. Cũq̃ pluries h̄ fecisset induratus est a quodã bono viro q̃ diceret ei quõ t monachi t ipse quietem ꝓhent. ait. Ego t si alij quiescere possẽt in inferno ḋescere nõ possum. q̄ exercui pecũ vsure. a quo nullo die ac nocte ḋeui. t vos si ḋescere vultis a loco reḋitionis t sepulture me ꝓcite. Nõ cum factũ est nõ est postea auditus. 15 ℣ Dr̃ q ḋã nigromãticus habebat discipulum qui ꝓmittebat ei multa bona cũq̃ vellet experiri vtrũ ita faceret. fecit ei p̃ carnatiuoꝝ videri q̃ eligeret in ipatorẽ ꝯstantinopol. t q̃ ad eũ venirent ꝓmo nũcij. post milites eũ rapientes t impatorẽ faciẽtes eũ. t homagia fray suay Cũq̃ multe terre obuenirẽt ei q̃ nõ habebant dños. vt videbaꝫ ei. rogauit eũ magister suus vt recordaretur ꝓmissi dans ei aliquã terray illay. Cumq̃ ille diceret se nescire quis esset. intulit. Ego sum ille qui vobis dedi hec oñia. t vobis hec aufero. Et exufflata incantatione ipse manent se pauperes. Sic facit xp̃s diuitibus. Job. xxvij. Diues apiet oculos suos t nihil inuenet. ps. Dormierũt somnũ suũ t nihil inuenerunt.

℣ ℣ In vitis patrũ legit̃ q̃ multũ duo fratres temptati ad seculũ euntes ꝓtraxerũt. t post admodicẽ diuerunt Q; ꝓ modica illa delectatiõe haberẽt tormenta eterna. qui vitam dimiserant angelicã. t sic redierũt ad heremũ veniam petentes. t ꝓfitentes peccatum: quos equalis corpulentie patres inclusert in equalibus locis. t equales eis dabant victus portionẽ. Post annum eos cõsiderantes viderunt alterũ macilentissimũ t pallidum. t alium econuerso se habentẽ. Primus req̃situs dixit. q̃ hoc ideo erat q; semp cogitauerat de penis eternis quas meruerat ꝓpt̃ peccata sua. rogans vt dimitterent̃ ei. Alius q̃ cogitauerat de misericordia dei. t delectabaꝫ in h̄. Et iudicauerũt pres eq̃lem eoꝝ penitentiã apud deũ. Item cũ parisius quidam diues pinguis obuiũ haberet quendam scolarem pallidum t macilentũ. dixit ei. Oñe clerice vos videmini venire de inferno. Qui rñdit. Et vos videmini habere facie cunctis illuc. ℣ ℣ In vitis patr̃ dr̃ q̃ ḋam iuuenis temptatus querebat cõsilium a sene quõ euaderet temptationem. cui ille dixit. q̃ faceret sicut nutrix que eũ vult separe puerũ ab vbere. ponit desup aliquod amarꝫ. q̄ sentiens puer. refugit. sic tu tẽptationẽ amaritudine inferni. ✠ ℣ Dicit̃ in vitis patrũ de eo qui temptatus ad solẽ nudus

se ponebat. querens quō sustinere pos
set inferni tgnez. qui nō poterat solem
sustinere. ¶ Greg. dyal. xxxvj.
dicit. q̄ stephanus illustris roman⁹ apō
cōstantinopolim defunctus est. In ma
ne cum deberet findi t condiri surrexit
multa se vidisse retulit de inferni locis.
que prius nō crediderat. sed iudex cum
esset ei oblatus dixit. nō hūc sed stepha
nū ferrariū voluisse qui erat iuxta eū q̄
isto reducto mortuus est. prior autē ste
phanus vixit diu. sed vt opus ei fuisset
vitam nō coxerit. Hic aūt in peste vi
bis in qua visibiliter sagitte vise sūt de
celo venire occisus est. quē quidam mi
les mortuus. t resuscitatus vidit labi a
ponte. t a demōibus trahi inferius. vt
supra dictum est. ¶ In legenda
beati iohānis cuāgeliste legitur q̄ cuz
quidam mundū cōtemnentes ad p̄dica
trionē beati iohānis. aurum t gēmas
vendidissent. t paupibus dedissent. vi
dētes postmodū se paupes t abiectos
t seruos suos magnos effectos in hoc
mūdo de⁹ q̄ fecerūt peniterēt. beatus
iohānes quēdam iuuenē qui mortuus
efferebatur suscitasset. t ille eis referret
que p̄mia amiserant t gaudia. t q̄ sup
plicia eis parata erant. ex eo q̄ ad vo
mitū redissent. t quō beatos angelos
ō sua ruina flere faciebāt. t malos gau
dere. illi redditis gēmis t auro. se t mū
dum postmodū ꝓpter dīm ꝓtempserit

¶ Legitur in vitis patꝝ q̄ quedā
puella patrē habuit religiosum valde
t timentē. t amantē deū t matrem lu
xuriosam t inhonestaz. Ista aūt bone
idolis patrē imitabat. Pater aūt eius
graui languore t cū multa miseria vi
tā finiuit. in cuius morte ita cōmotus
est acr. t tanta facta est intemperies q̄
vix potuit sepeliri. Matre autem mor
tua in magna ꝓsperitate. magna facta
est serenitas. ita q̄ viderent̄ pure ei cle
menta. t cū maxio honore est sepulta.
Et cū filia cogitaret cuius vita magis
esset eligenda. t videret̄ q̄ matris cui
ta ꝓspere semp̄ successerat in pctō suo;
t videbat habuisse ita pulcerrimū finē
visum fuit ei q̄ ipa duceret ad loca tor
mentoꝝ. t q̄ videret ibi matrē suā mi
rabilr torqueri a demonibus t cū alijs
pctōribuus. ¶ Postea ducta est ad locuz
inestimabilis claritatis. in quo vidit pa
trem suū cū alijs multis speciosissimū
t ineffabiliter exultantē. q̄ cū ipsa ro
garet vt posset ibi morari t remānere cū
eo. dixit ille q̄ si vellet ibi cū eo morari
vitā duceret illā t pniam p que ipse ad
illa bona deuenerat. aliter si matrē imi
taret cū matre puniret. Illa aūt redi⁹
a visione in bona vita perseuerans pa
trem imitata.

¶ Exempla de purgatorio.
Caplm. III.

In vitis patrū di
cit. q̄ cū quidam malus ꝓpos
tus esset qui nec deum timebat nec ho
mines reuerebat. deus misertus eius de
dit ei grauē ādam infirmitatē. in qua
expendit oia q̄ habebat in medicinis t
alijs t nihil valuit ei. Ūñ cū p ānquē
nū sustinuisset ita grauē infirmitatem.
cū nō posset surgere nec haberet aliq̄d
vnde necessaria posset habere. t ab oi
bus destitutus esset. t ꝓpter paupertatez.
t vilitatē languoris. t doloxē. cepit de
sperans murmurare ꝓtra deū. t hoc q̄
istis miserijs tādiu viueret. Mittitur ei
angelus increpās eū de murmure. mo
nens ad patiam. t vt per duos annos
alios sustineret p quos plene purgatus
statim euolaret. Qui cū diceret se ō fa
cere nō posse. se potius velle occidi. di
xit angel⁹. q̄ aut duos āños opteret eū
sustinere. aut p duos dies in purgato
rio. Iste autē pene acerbitatē sentiens
credidit ibi fuisse p infinitos dies añ q̄
dimidtā diē cōpleuisset. clamans t eu
lans t ꝙquerens angelū mendacē. nec
angelū esse ꝫ dyabolū. Affuit angelus
ad patiam monēs eū t arguēs de mur
mure. t dicens q̄ꝑ nū fuisset ibi. Tunc
rogauit angelū q̄ reduceret eū ad pri

rem statū. et si vellet ipse paratus esset non solum sustinere patienter vsq; ad duos annos imo vsq; ad diem iudicij. Quod fecit angelus. et vsq; ad cōplementū duox annox oia patienter sustinuit. ¶ Petrus cluniacēn. dic̄ q; cuidam sancto viro ꝓstrato in oratione in die sancto veneris rapto in fletu vsq; ad diem pasce. fuit facta hec reuelatio. Vidit in purgatorio q̄ndaz grauissime puniri. qui fuerat magne gulositatis. quia frequenter consueuerat nimis bibere. Qui cū aliq̄n excessisset in potu. diabolus ingurgitatū suffocauit eum. ascendens sup os eius. et dum eū traheret ad infernum beatus nicolaus quem multū dilexerat et honorauerat occurrit eis et traxit eos ad iudicium dei qui grauissime pene purgatorij adiudicauit eum. ¶ Item vidit aliū ibi q̄ fuerat miles largus. curialis. hospitalis et continens in suo cōiugio. et multas bonas gr̄as habuerat. tamen multum semp amauerat ludum auium. et aucipium semper fuerat secut⁹. hic ab alijs penis fuerat liberatus. excepto eo q̄ auiculaz in manu tenebat. que cum rostro et vnguibus manū eius dilacerabat. et maximū dolorē ei inferebat.

¶ Item vidit ibi quendam militem iuuenem. qui fuerat vanus et vicios⁹ et crucem acceperat et obierat. qui p totam diem a demonibus torquebat mirabiliter in medio rogo. de nocte faciebat pegrinationē trāsmarinam. sed parū ꝓficiebat propter tenebras et noctis intemperiē. et vie et aeris incōmoditatē. quē facto die demones reducebant ad tormentū affligendum. facta nocte vbi primo acceperant eum reponebāt et sic postea. ¶ Vidit idem qui supra alium militē qui cum haberet ius patronatus in quadaz ecclesia accipiens a quodam clerico .xv. marcas p̄sentauit eum ad curam. Qui de b̄ penitens mandauit vxori reddi pecuniā dictam a peregrinatione transmarina in qua mortuus est. et q̄ missas faceret p̄ eo celebrari. hic dicte pecunie denarios accensos singulis diebus ministrantibus sibi demonibus accipiebat et reddebat. et dicebat se liberari posse omnino vt credebat. si adhuc p̄ eo reddita pecunia quinq; tricenalia celebrarent. multam em̄ accepat pene alleuiationē per missas p̄o eo celebratas. ¶

¶ In dyal. dicit q; quidam abbas moriens cum interrogaret a monachis suis quem ei substituerent in abbatē. motus carnaliter monuit et consuluit q̄ndam nepotem suum sibi substitui. Qđ et ipsi fecerunt. Cum aūt dictus nepos factus abbas iret solus ad fontem q̄ erat in ortu suo. audiunt de fonte exire quasi vocem auunculi sui mirabiliter plāgentis. Quem cū adiuraret abbas vt ei diceret quis esset. dixit se esse auunculum suum. qui mestimabiliter ibi vexaret. quia motus carnaliter cū eligi fuerat. Et cum diceret nepos q̄ibi non multum posset affligi in fonte temperato. rogat vt deferat candelabrū cupreū quod erat retro altare et ꝓiceret in fontem. Quod ille fecit. et statim in aqua quasi cera candelabrū in igne. et butirum in olla bullienti liquefactum est. et tunc abbas resignauit nec eum vltra audiuit. ¶ Audiui a quodaz fratre apulo. q; cum quidam in quodam monte iuxta vulcanum vbi dicit locus purgatorij prope ciuitatez cathen. q̄reret equum domini sui. inuenit vt sibi visum est ciuitatē q̄ndā cuius erat ostiolum ferreum. et quesiuit a portitore de equo quem querebat. Qui respondit. q; iret vsq; ad aulam dñi sui qui redderet eum vel doceret. Et aduratur⁹ ab eo portitor ꝓ deum q; diceret ei quid ageret. dixit ei portitor. q; caueret ne comederet de aliquo ferculo quod ei daret. Videbat ei q; videbat p vicos illi⁹ ciuitatis tot homines quot sunt in mūdo de omni gēte. et artificio. trāsire per multas aulas venit in quandaz vbi vidit principē suis circūuallatū offerunt ei multa fercula nō vult de eis gustare

ostendunt ei quattuor lecti ⁊ dicitur ei
q̄ vnus eoꝝ erat dño suo paratus. et
alij tres triū feneratorū. et dicit ei prin
ceps ille. q̄ assignabat diez dño suo ta
lem pemptoriā. ⁊ tribus dictis fenerato
ribus. alioquin venirent inutti. ⁊ dedit
ei ciphū aureū coopertum operculo aureo
dicit ei ne illū discooperiret. sed illum in
huius rei intersignū p̄sentaret domi
no suo. vt biberet de potu suo. equus su⁹
ei redditt. implet tussa. ciphus aperitur
flāma ebullit. in mari cū cipho p̄icit.
mare inflāmat. ¶ Cum quidā ca
pellanus apud nouū castruz in dioceſi
lausañ. guilhelmus nomine. qui etiam
sanctus mō dicit p̄ter miracula mul
ta q̄ dñs dicit p eū fecisse. esset in domo
sua sup lacum maximū et q̄dam miles
q̄ erat cum eo quereret ab eo. cur se af
fligeret. imo q̄si occideret. ieiunijs. cili
cijs. ⁊ lacrimis. cum assertione dixit. q̄
vellet esse vsq̄ ad diem iudicij in tanto
igne q̄ntus erat lacus. ⁊ esset securus q̄
posset euadere cum omni penitētia sua
vel ign⁹ inferni vl̄ purgatorij. Et refe
rebat quoddā exemplū. Q⁹ cum q̄dā
latro fugaret ab hostibus suis. videns
se nō posse euadere p̄ostrauit se in cru
ce ⁊ dixit. q̄ bene mortem p̄mcruerat.
q⁹ deū offenderat. flebat. p hoc. confite
batt se peccatorē. et rogabat eos vt eū
de eo vindicarent. exponēdo membra
martirio. Quidā aūt erat heremita p̄
pe qui multis annis maximā penitēn
tiaz egerat. cui reuelatū est q̄ angelus
cum laudibus in celū illi⁹ latronis ani
mam deportaret. Qui nō egit deo gra
tias. sed indignat hoc dicens apud se.
q̄ postq̄ se exposuisset oībus flagicijs
similiter in fine peniteret. et sic ei fieret
vt latroni. Et cum ad seculum rediret
transiens aquam de ponte cadēs sub
mergitur. ⁊ a demonibus in infernuz
p̄icit. ¶ Jté cū beat⁹ Marcialis
vnus de. lxxij. discipulis gentē lemoni
cen sū conuertisset cum duce eoꝝ. ⁊. xv.
milib⁹ militū vna die baptizatoꝝ. cum
redissent de roma vbi beatum petrum
visitauerant. ⁊ iogiassent iuxta quendā
fluuiū cū filius cuiusdaz comitis pisca
uien. in flumine se balnearet. a diabo
lo opprimitur et extinguit. Et cum in
uenire non posset. beatus marcialis ro
gatus venit ad fluuiū adiurans demo
nes qui hoc fecerant. vt visibiliter ap
pareant et defunctū reddant. Tunc exi
erunt de flumine tres demones q̄si ethi
opes fuligine nigriores. manibus ⁊ pe
dibus terribilibus. oculis cruentis. ca
pilli totū coꝝpus tegētes. pos ⁊ per na
res ignē sulphureū emittentes. loquen
do vocem coꝝuinaz emittentes. Et cū
tussi dixissent nomina sua ⁊ officia sua
p̄cepit ne alicui nocerēt. sed deserta pe
terent. Suscitauit iuuenem qui narra
uit quō eū demones suffocauerūt. Cū
q̄ raperent eum ⁊ vellent catenis con
stringere. angelus dñi eripuit eū ostē
dens ei ignem purgatorij. ⁊ penā mul
plicē eius. Et cum duxisset eū ad por
tam paradisi ⁊ demones p̄ eo multipli
citer litigarent. venit vox de celo p̄cipi
ens vt ad coꝝpus rediret. ⁊ resurgeret
et adhuc sederet annis viueret. Quib⁹
dictis se totondit. et sicut cum angelus
docuerat. in mirabili abstinētia remā
sit. et bt̄ō marciali postea adhesit. Jtez
de horroꝝe demonū de quo supra. ¶
¶ Audiuit a fratre remeto viro perito
et religioso. qui aliquando fuit prior. p
uincialis fratrū predicatoꝝ. in puincia
puincie. q̄ cum beatus dñic⁹. illas no
biles dominas quas ab hereticis ma
nicheis rapuerat. in monasterio fan
ctouis congregasset et sciret deo reuelā
te multas eaꝝ tentari de hoc q̄ dimise
rant hereticoꝝū consortiū cum ipe p̄di
casset eis in ecclesia de seruitio dei ⁊ di
aboli. et quō seruierant diabolo in er
roꝝe illo. aliquas eaꝝ nō bñ firmatas
in p̄posito persistendi in fide ait. et ego
rogo dominū. vt vobis ostēdat cui do
mino seruuistis. Tunc de cāpanili sub
quo erant. p foramen coꝝde exiuit ca
tus/teterrim⁹ excedens magnitudinez
aliorum. Quod foramen ita artū erat

et lapideum vt vix corda inde descēderet. ⁊ subito ꝓsilijt in medio corū. Cui⁹ aspectu et horrore ita fuerunt pterrite ꝙ vix viuerent. Tunc beatus dñe⁹ adiurauit eum ꝙ ab eis omnino recederet nec eas super hoc de cetero infestaret. Quo dicto catus dictus saltās ad cordam redijt eo mō quo descenderat per idem foramen eis videntibus p quod vix aer modicus cum dicta corda videret intrare. ¶ Q⁹ aūt missa ⁊ sacre eucharistie oblatio proficiat cristentibus in purgatorio patet multis exemplis. Greg. dyal. xxiij. dicit ꝙ cum due sanctimoniales seruum dei q̄ sibi ministrabat exteriora. tumide ꝓ nobilitate carnis. multis contumelijs afficerent. beatus benedictus hoc audiens mandauit eis. Corrigite linguā vestrā aliquin exēplico vos. Quam sententiā vt dicit Grego. non intulit ꝓferendo sed intentando. Quibus nō correctis. sed defunctis. cum dyaconus clamaret. q̄ non cōmunicat det locum. nutrix earū de sepulcris suis videbat eas sp egredi. Quod audiens beatus benedictus eas absoluens oblationem dedit ꝓ eis eam p̄cipiens immolari. qua immolata non sunt vlterius vise egredi. quas ex hoc patet cōmunionē recepisse p seruum dei vt dicit Grego. ¶ Item dicebat Petrus cluniacēn. abbas ꝙ q̄dam sacerdos cōsueuerat singulis diebus anni celebrare. Requiē eternā ꝓ mortuis. Qui cum accusatus essz apd̄ suum epm̄ suspendit eū ab officio. Cū autē eps in quadaz magna festiuitate iret ad matutinas trāsiens per cimiterium visum est ei ꝙ omnes mortui qui erant in cimiterio surgerent cōtra illū sub illo scemate cuius officij fuerāt in mundo dicentes. Iste eps nullas missas nobis dat. nisi sacerdotem nostr̄. abstulit nobis. sed certe nisi emendauerit morieē. Qui non solū sacerdotē absoluit imo ꝓ mortuis celebrauit. ¶ Item dyal. xxiij. dr. ꝙ dum q̄dā parulus monachus sine licentia visitassz parentes ⁊ sine bñdictione. mox defunctus est ibi ⁊ sepultus. sed sequenti die eum extra inuenerūt. ⁊ hoc quotiēscūq̄ eum sepeliebant inuenichant eū sequenti die extra. Parentes eius recurrentes ad beatum benedictuz acciptē ab eo sacraz cōmunionē. vt eam cum omni reuerentia ponāt super pect⁹ defuncti. ⁊ sic sepeliebant. qđ factum nec vltra reijcit. ¶ Item dr ꝙ cū quidā eps gebeñ. faceret piscari i lacu. extraxerunt piscatores maximū aceruū glacici in estate. de quo audierūt exire vocem plangentis. Post aduratione respondit vox. ꝙ erat aia cuiusdaz piscatoris. in purgatorio grauiter afflicta: et rogauit epm ꝙ ꝓ ea celebraret. hñs glaciem sub pedibus vsq̄quo esset resoluta. ⁊ tunc sciret eam liberatam esse. Quod ⁊ ipse fecit. ¶ Item dyal. lvij. dicit Grego. ꝙ dū felix p̄sbiter ad lauandū ad balnea veniret. iuenit ibi ignotum hoiez ad eius obsequiū p̄paratū. qui eum discalceabat. ⁊ vestes ab eo accipiebat. ⁊ āministrabat. Cū autē hoc pluries fecisz veniēs ad balnea duas coronas panum ei detulit. quas cum balneat⁹ ei offerret. dixit se illo pane non indigere. quia fuerat dñs illius loci ibi ꝓ culpis suis grauiter torquerētur. sed rogauit eū ꝙ ꝓ eo in altari oīpotenti deo offerret. ⁊ sciret se erauditū si eū rediens nō iueniret. ⁊ ꝫ dicto disparuit. Dictus autē p̄sbit̄ p septimanam integram pro eo se affligēs. ⁊ singulis diebus sacrificium offerens. cum dē rediens ad balnea non inuenit.

¶ Item dyal. lvij. In monasterio beti Grego. fuit quidaz monachus iustus nosc. qui grauit infirmus tres aureos quos absconderat fratri suo carnali tradidit. Nō sciēs b. Grego. p̄cepit ne aliq̄s fratrū morieti assisteret. ꝙ ff suus et cām h⁹ rei diceret. vt in morte dolor ei⁹ animū transuerberaret. qđ cū frater eius ei dixisset grauiter ꝓ cōmisso dolēs ⁊ gemēs i ipso dolore quē habuit ꝓ ꝓmisso mortuus ē. quez fecit

beatus gregorius in sterquilinio sepelirī tres aureos cū eo ꝓficia fratribus dicentibus. pecunia tua tecū sit in pditionez. triginta diebus elapsis ꝑcepit btūs gregorius defuncto ꝯpatiēs. vt in singulis diebus vsq; ad tricesimā ꝑ eo celebrarēt. Nō factū est. et die tricesima apparuit defunctus fratri suo carnali. Qui cum quereret quō esset ei ait. Usq; modo male fuit mihi. sed mō bene. qz hodie receptus sum ad cōmunionē. Nō referens fratribus iste ignorans quid egissent. cōputantes dies inuenerunt ꝙ dies esset in qua tricesima oblatio ꝑ eo fuerat immolata. R

Item in vita marie digne quā scripsit magr iacobus de vitria cotusculanen. epūs dicit ꝙ cum dicta maria deuotissime oraret. vidit infinitā multitudinez manuū ad eam directam z cōuncta ad inuicē. Sequenti die cum transisz p cimeriū vidit easdem manꝰ ab imo conscendere. quasi vellent eam detinere. Ad quaz visionez perterrita fugit ad ecclesiam rogans dñm. vt intimaret ei quid hoc sibi vellet. Tunc dictum ē ei ꝙ erant aīe existentes in purgatorio q̄ orationes eius petebant. in q̄bus multū bñficiū recipiebant. S Item in plogo eiusdē vite dr ꝙ quedam mulier defuncta ad pces aliquorum de pena purgatoria reuocata ad vitam vt penitentiam hic compleret ita affligebat se ꝙ in sepulcris habitabat. in niue z glacie et igne se inuoluebat. que cum hic penitentiā fecisset. hoc donum habuit vt frequenter extra se raperet z aias in purgatorio conduceret. et p purgatorium sine aliqua lesione transiret. E

Item dr ꝙ cum quidam guilhelmus archidiaconus parisien. esset legatus in terra albigen. et q̄daz miles strenuus pfecisset ibi strenuissime quadragesimam. et terra remaneret in periculo. nec vellet pro aliquo stipendio ibi remanere. dixit ei legatus ꝙ auctoritate dei z pape et ecclesie concedebat patri suo defuncto indulgentiam z ipse pro eo p aliam quadragenaz sustineret laborem ibi. quod fecit miles. quibus cōpletis pater eius apparuit ei luce clariori. gratias ei agens pro sua liberatiōe

Legitur in vita sancti Severini colonien. archiepi. de quo fit mēto in vita sancti martini. ꝙ post mortem apparuit illi archidiacono suo. qui audiuit in transitu sancti beati Martini voces cum eo indutus pontificalibus. habens nubem super caput eius stillantē et guttas igneas super caput. Qui cū quereret quare hoc pateretur cum sanctus crederet. respondit eo ꝙ horas suas negligēter dicebat. quia cum familiis fuit inter horas secularia negocia ingerebant eis intendebat. nec horas cū suis clericis tunc dicebat. Et cum quereret si esset illa pena magna. cecidit vna gutta sup brachiū eius cōburens et carnem vsq; ad ossa. Qui cum eiularet pre vehementia doloris ait sanctꝰ. Noli timere. nunc videbis quāta possum apud deum. et eleuauit manum z in signo crucis statim curauit eum.

Narrauit frater Petrus dictꝰ remen. epūs post agen. Qꝰ quidaz frater religiosus valde dictus frater matheus hispanus apparuit cuidam fratri post mortem in clara facie dicens. ꝙ post mortem detentus fuerat per q̄tuordecim dies in purgatorio. z cum qre et causam huius frater dixit. ꝙ hoc fecerat negligentia illorum fratrum qui missas et ea que ipsi debebant non ita cito soluerāt vt debuissent. z monebat fratres super hoc ammonendos. vt cito soluerent. Y Item dicit in hystoria Karoli magni. ꝙ quidaz miles moriens in exitu hyspanie de rōceuat dimisit equum suum cuidam nepoti suo vendendum. et pauperibus erogandum. Quem nepos videns bonum sibi retinuit. Cum aūt ille pegisset penitentiaz suam in purgatorio apparuit nepoti suo valde pulcer dicens. ꝙ non impune ferret. ꝙ pro retentione eius legati cum tantum in purgatorio dimisisset.

In trastino cū ipse iret sup equū multis videntibus ⁊ mirantibus infiniti corui et fere cum lacerauerūt ⁊ occiderūt ⁊ Dicit ꝙ q̄dam miles fuit raptor ⁊ flagitiosus. q̄ ad instātiaz vxoris sue que valde deuota erat venit ad ꝓfitendū ep̄o suo. Qui cū reus esset multorū homicidiorū ⁊ aliorū sceleꝝ. nec vellet ire romā vel aliā penitentiā facere condignā. ait ep̄s ꝓfitens de dño ꝙm facto suo aliquod cōsiliū deberet apponere Tu inquit q̄ tot noctes in seruitio diaboli vigilasti. velles tu saltē hoc modi cū facere. ꝙ p noctē integrā in dei seruitio i ecclesia vigilares. nulli alij loq̄ns vel intendens nisi deo ⁊ sanctis ei⁹. rogando eos ꝓ tua salute. et hoc soluz tibi iniungimus ꝓ remissione oīm pecc̄ōrū tuoꝝ. Ille cogitās de bono ꝓposito qđ sibi ficbat et de leuitate ⁊ breuitate dicte penitentie. hanc gratanter accepit. Quē ep̄us in ecclesiam introduxit. firmans hostiū. ⁊ p̄cepit ne oīno vsq̄ in mane alicui loqueret. nisi vt dictuz est vsq̄ quo ipse ad eum rediret facto mane. Cum aūt circa mediā noctē miles corā crucifixo in pace vigilādo orasset ecce quedam claritas incepit per ecclesiā fulgere quasi si diescerct diabolo ꝓcurante et visa est porta apta. et homines et mulieres quasi ingredientes ad orandum. Incepit audire quasi strepitus quadrigaꝝ multaꝝ. et visuz fuit ꝙ intrarent ecclesiam mercatores qui dixerunt ei ꝙmissi essent ab vxore sua. qz mercatores erant ducentes multas q̄drigas et volebant eum habere ꝓ guidato ⁊ conductore p terrā vicinam. et dare sibi de pecunia sua ad bñplacitum suum. Cum autē videret ei ꝙ dies nō ita cito deberet esse. ⁊ ꝙ nec episcopus ad eū venerat. cogitauit apud se ꝙ nullo modo suā penitentiā frangeret. Cū autem illi sollicitarent cum qualit̄ eis responderet. et ipse immobilis oraret. indignantes recesserūt. et quasi ad domum eius exeuntes adducunt ei vnum diabolum in specie vxoris transfiguratum. et aliū in specie ꝑueri sui paruuli quē maxime diligebat quez portabat inter brachia mater. ⁊ dixit ei vxor. Domine quid respondebitis istis mercatoribus. mō iuste potestis lucrari qui solebatis aliena rapere. Similiter puer pomū ei porrigebat et ei applaudebat. et loquebat balbutiendo. Cum autē nec per hoc stupens se moueret aut loqueretur eis. incepit vxor flere ⁊ se miserā dicere. ꝓ viro suo qui loquelā amiserat et sensum. Et cum nec sic loqueret. mutant se demones in similitudinem epi scopi et clericorū ⁊ veniunt ad militez. Ille fictus ep̄s cum clero suo dicens. Benedicate fili. bñdicat tibi dñs. quō fuit tibi. ⁊ huiusmodi. obstupuit miles et hesitans diu si responderet. quia nō videbatur ei nox transisse. rogabat intra se dominum. ne deciperetur. et deliberauit se primo signare ꝙ loqui. Qđ cum faceret confusi demones mucrūt se in horribiles species. militem verberātes vsq̄ ad mortem. ⁊ cum acerrime torquētes. Cum aūt ad crucifixū oculos leuaret. et iesum crucifixū ⁊ matrē eius in suum adiutorium inuocaret. cōfusi cum maximo sonitu fugerūt. Mane autem facto aperiens portas ep̄us venit ⁊ inuenit eū q̄si mortuū. Qui reuersus ad vires retulit q̄t̄ sibi fuerat. Et cū ep̄s diceret ei ꝙ ei aliā penitētiā non iniūgeret. ille in artissima penitentia ꝑmansit dicens ꝙ magis vellet mori q̄ demonib⁹ tā crudelibus seruire de cetero. vel in manus eorum cadere.

In vitis patrū ꝺr ꝙ q̄dam migrans rediit ⁊ flebat dicēs se audiuisse infinitas voces flētium ⁊ dicentiū. Ue nobis qz nō fleuimus. Et dicebat idē. si possibile esset. ꝙ homines viderēt aduentum iudicis. celos scissos. deum iratum ⁊ ea etiā q̄ p̄cedēt iudiciū. totus mūdus moreretur. quod patet in hoc ꝙ oēs homines ad aduentum morientur.

Exempla de iudicio et accusatione sanctorum.

Capitulum IIII. A

QUidam scolaris cum adamasset quandam anteq̃ iuisset ad scolas. cedens de eis. cum illa sollicitaret eū venī mecum aīt. et duxit illam in medio foro. t dixit ei. Hic para te vt agā qđ vis. Illa dixit. non hic vbi videret nos homines. sed in domo. Respōdit. Si tu nō vis hic ꝓpter homines. nec ego in domo ꝓpter deum. t celestem curiā. q̃ me videret. Item ad illud ptinet exemplū de thaide meretrice. t pānicio supra de speciebus timoris. B Dicitur ꝙ cum qđam barbitonsor singulis annis festum faceret beati nicolai. reficiens clericos aliq̃s cum deficerēt ei carnes ad hoc necessarie. furatus est porcū cuiusdam vicini sui. cogitans cum diues esset ꝙ non esset peccatus. Quē cū nollet deus sic decipi. venit ad eum in specie cuiusdam hominis. quasi ꝓ raden da barba sua. qui cū vellet ei collū primo madidare. inuenit collū plenū oculis. Et cū resiliret p̄ stupore. t quereret quid hoc esset. aīt illi dñs. Ego sum ille qui video ante. t retro. t vndiq̃ qui bene vidi quando in tali hora. t in tali loco furatus es porcū talis hois. sed restitue ne damneris. quia immolātis er iniquo oblatio est maculosa. Eccli. xxxiij. c. Et hoc dicto disparuit dñs

E Item in passione beati ypoliti legit ꝙ decius t valerianus p̄fect⁹ traditi sunt beato laurentio t ypolito cruciandi. q̃ eos torserant et occiderāt. Dicitur aūt ibi. ꝙ cū Decⁱ⁹ imperator t valerianus p̄fectus de curru aureo descēderent in theatrū post passionez beati Laurentij t ypoliti. vt christianos iudicarent t supplicijs interficerent. subito arreptus a diabolo Decius clamauit. Ypolite catenis asperis ducis me. Valerianus clamauit. O laurenti catenis igneis me trahis. Qui statiz presente decio expirauit. Decius autem per triduū grauiter afflictus t vexatus a dīa bolo mortuus est. Ad idem est qđ dicit Grego. dyal. xxxj. de hoc ꝙ quidā heremita vidit iohannē papam. t Symmacum patricium. quos scz Johannē in carcere theodoricus rex affligendo occiderat. t alium ferro trucidauerat. scz Symacum. ducentes dictum theodoricum regem vinctum catenis proijci in vulcanum. De hoc habetur etiam supra. ij. C. D Item in passione sancti Georgij. cum dacian⁹ rediret de martirio beati Georgij cū socijs suis. igne de celo missō sunt consumpti. Et notā dum ꝙ mali virga sunt t baculus quo dominus flagellat bonos. iuxta illud ysa. x. a. Ve assur. Virga furoris mei assur. t baculus me⁹ est ipse. Sicut pater postq̃ virga verberauit filium suū ad placandū eum dat ei virgam qua verberatus est in manu vt de ea faciat voluntatem suam. et se de ea vindicet. frangendo et in ignem ꝓiciendo. Ita deus in manus sanctorū ponit malos per quos ipse tanq̃ virga flagellauit bonos. vt eos in ignem inferni ꝓiciāt et eos ad voluntatem suam flagellent Dal. vlt. Salietis sicut vituli t calcabitis impios t̄. Unde de hoc elegās ponit exemplum Grego. dyal. j. de rege vandalorū. cui visum fuit de nocte ꝙ rapetur ad iudicium. t ꝙ videret iudices sedentes in tribunali cōtra se iudicantes t flagellum qđ acceperat repetentes. inter quos vidit paulinū epūm qui cum dedisset pro captiuis quicquid habuerat. dedit se captum pro filio vt due liberando. et factus est ortulanus generi regis vandalorū. cui mortem dicti regis p̄dixit. et ille regi. Qui mortuus est vt paulinus epūs predixit. t flagellum potentie per quam multos bonos flagellauerat reddidit. et potens potenter tormēta passus est. et ipse datus est sanctis quos torserat ad torqn dum. E Item nota ꝙ si tam sancti hoies. t innocentes t virgines vt fuit iohānes. Apoc. j. t Daniel eiusdē. viij

et.x.viso vnico angelo ꝙi mortui ecci derunt.cum mitterenꝫ ad eos consolationē.quid facturi sunt peccatores in iudicio videtes tot sanctos et angelos missos ad eos desolationē ⁊ ꝺemnationē ¶ Iudicabit dñs ꝑm intētiones ad exemplū cuiusdā iudicis.cuius quo venerūt duc mulieres de vno globo filii.quibet dicebat ꝙ globus suꝰ erat.Tūc iudex quesiuit a qualibet cū quo inchoauerat globuz.Altera dixit ꝙ cum carbone nigro.altera ꝙ cū panno albo.Tunc iudex dixit.Revoluite globum quale fuerit initium.⁊ reddite filum illi cuius patebit inicium.In initium boni operis est munda intentio. que lucrabitur boni operis globum.si autem male intentionis carbo inueniatur ibi.iudicabitur opꝰ malū.Matth. vij.Arbor mala.i.intētio mala fructꝰ malos facit et bona bonos.id est opera bona.Eccl.x).In fine hominis denudatio operum eius. ¶ Legitur in vitis patrum ꝙ quidam rex bonus habuit quendā militē in armis ꝓbum sed in moribus ⁊ vita corruptū ⁊ reprobū.Frequēter ammonitus in sanitate tenebat se corrigere.Cū aūt imperatoria infirmitate ferirēt a rege visitatur ad penitendū ⁊ ꝓfitendū moneꝫ.Qui hoc renuit dicēs.ꝙ hoc videreꝫ facere extimiditate cordis ⁊ restabat ei satis de tpe ad hoc faciendū.Cum aūt grauior infirmitas succresceret.et iudicare tur esse in periculo mortis.adhuc eū rex visitauit monens ad penitendū.Qui dixit.O domine mi rex.nimis tarde ē cum iam sum iudicatus ⁊ damnatus non possum penitere.quia ante paruz anteꝙ huc ingrederemini.intrauerūt domū istam duo clarissimi ⁊ speciosissimi.quorum vnus sedit ad pedes lecti mei.et alius ad caput.⁊ dixerunt.Iste adiudicatus est morti.videamus si aliquod ius habeamus in eo.Et vnus extraxit librū de sinu speciosissimuz.et valde paruulū litis aureis ⁊ fulgētib⁹ conscriptum.in quo ꝙ ante lras nescie bā oīa legi ⁊ sciui.et vidi cōscripta aliqua bona licet pua que fecerā in iuuētute mea anteꝙ mortaliter peccassem. Sed cū miro mō exultarē in visiōe horū.ecce duo maximi et teterrimi demones intrauerunt.vnus portauit vnū librum magnū ad modū turris.scriptuz teterrimis litteris.in quo vidi scripta omnia peccata ⁊ flagicia mea.⁊ dixerunt demones angelis qui astabant. Quid hic facitis cum in eo nullū ius habeatis.cū liber vester iam ex annis multis nihil valeat sed noster ꝓualeat Tunc angeli respondērūt.ꝙ verum dicebant.recedamus ⁊ sibi adiudicatum dimittamus.quod fecerūt.Extūc duo demones hītes gladios mortis scindunt me.vnus ex pte capitis.alius ex pte pedum.ecce pcutiunt sup oculos ⁊ pedes.⁊ amisi visum ⁊ pedes.et sic accedentes vsqꝫ ad cor.subito cuz occiderunt.animā rapuerūt.⁊ in infernū deportauerunt. ¶ Cū quidā paꝰ secans tabernas filiū puulum duceret ibi secum.factus grandis ita assuetus ludis est ⁊ tabernis.quod nō poterat retrahi.⁊ furabaꝰ primo pri.post vicinis q̄ ibi expenderent.Nec pr̄ suus primo corrigebat eū.Et cum factus essz magnꝰ fur et iudicatus duceret ad suspendiū.rogauit ꝓ deo vt aduocareꝫ ei pr̄ suus.Qui cum venisset ⁊ fleret.rogauit eum filius vt oscularetur eum ⁊ remitteret ei iniurias.Quod cum faceret pater ita momordit illū filiꝰ vt amputaret ei nasum cū labio.Et cū de hoc arguereꝫ ait.ꝙ melius debuisset eū occidere si potuisset.quia non ipsi baiuli sed ipse pater eū ad suspēdiū ducebat q̄ eū nō corripuerat.sed potius exemplo suo corrupat.Et dicit ꝙ dimissus ob hoc vitam suā correxit. ¶ Audiui de quodā cpo quem aliquādo ego vidi.ꝙ cum egrotaret apparuit ei diabolus dicens.ꝙ citabat cum summus papa p eū.⁊ assignabat ei diē quā ei nosauit.in qua dicebat oportebat eū rōem reddere de amministratōe sua Cui die

assignata visum est q̄ ipse traheret in cām cōtā papa. et q̄ diabolus q̄ ei apparuerat cōtra eum de eo petebat ius a papa. de amministratiōibus suis q̄liter amministrauerat in officio prioratus quē ante habuerat. et qualiter in officio abbatis. tercio in officio episcopi fuerat cūm niger prior. abbas albus. et tandem erat epūs. Cū autē requireret de officio prioratus. et nesciret de qua tionē reddere querit̄ ratio de abbatis officio. in qua rōne magis deficiebat. et maxime post in rōne epatus. Cū autem in ea oīno deficeret. et peteret aliā diem sibi assignari. allegans q̄ non fuerat in ratione dicta p̄meditat⁹. assignatur ei alia dies pemptoria. illi valde p̄xima in q̄ debebat iudex procedere ad sententiā diffinitiuā. Cū aūt p̄ hoc eiularet fortiter ad clamorē eius conuenit familia eius. Cum hec dicta suo cōfessori indicass̄ et pluribus aliis. die seq̄nti apparuit ei diabolus qui p̄i⁹ ei apparuerat vrgens eum ad reddendā rationē veniendū coram summo iudice. Qui cum se nondū paratus clamaret. et eius aspectū horreret. et diabol⁹ cū magis purgeret. multis oīnibus astantibus surrexit de lecto in quo iacebat. volens fugere et demonē effugere. Cū aūt fugeret cum impetu impegit in columnas petens inducias. et elisō in ea capite cecidit et expirauit ℟ Audiui q̄ cum q̄dam frater noster p̄dicasset in quadā ciuitate tuscie. et cum q̄ affuerant recitarent verba eius. et omendarent p̄dicationē eius. audiēs hoc q̄das demoniacus qui ligatus tenebatur ibi ait. imo potius diabolus p̄ eum loquebat. Q hoies iste frater nihil dixit populo ad p̄pationē huius q̄ ego p̄dicarem. si p̄ppō mihi loqui p̄mitteret. Si aūt ppīm quo caueritis p̄mitto vobis q̄ veritatē p̄dicabo. et in nullo mēt̄iar et q̄ in pace me habebo nullū oīno ledens. Cū aūt suasu aliquor ppīus ad uocatus venisset. incepit retexere hystorias multas et de casu suo. et homīs. et quō multos miserat deus in mundum p̄dicatores. ppetas. filiū suum. apostolos. martires. p̄fessores. p̄dicatores. et minores. et ne aliq̄d omittat de⁹ de contingentibus noueritis ait me esse diabolū. q̄ vobis p̄cipuor veritatē predicare. vt deus magis habeat in die iudicij q̄d vobis imp̄opet. et vñ vos ego magis accusem. et vobis obiciat p̄ ipsos diabolos veritatē vobis p̄dicatam fuisse Et vt vere diabolum me sciatis. ecce egredior. Et exiuit cum magno sonitu ab obsesso parte domus secū ferens

℣ Dicit q̄ accidit in theutonia q̄ q̄dam archidiaconus ambiens epatū insidiabat epō suo bono viro et senq̄ quō cū occideret Et cū p̄sueuisset dict⁹ eps venire ad matutinas. et uenire alios ad salutandā btām vginez. et intrare p̄ quandā portā veterem. collocauit archidiaconus lapidē sup portā dictā et veniens eps vt p̄sueuerat. et apiens portā lapide cadēte excerebrat et mouit Archidiaconus cū multo labore obtinet epatum. Cunq̄ p̄firmatus gaudēs obtineret et faceret conuiuiū receptōnis sue. q̄dam p̄inceps seruiens in mensa cora eo flexis genib⁹ subito rapit̄ ante tribunal summi iudicis. et videt ibi beatam virginē cū innumera multitudine sanctor et angelor adducentem dictum epm portantē cerebrū suū in manibus suis. Et dixit btā virgo. fili ad huc recente sanguine et vulneribus et cerebro. huius mei militis cui⁹ hec sūt vulnera hic sanguis. hoc cerebrum. crudelis et p̄ditor homicida gaudet se obtinere pontificalē eius dignitatez. Respōdit dñs. Quē mittā et quis ibit nobis. Tūc beata virgo ait. Ecce hic seruitor suus. Cui dñs p̄cepit sub pena mortis. vt citet dñm suū p̄emptorie vt cito veniat coram eo de tā nefando crimine respon surus. et ei causam coram oīnibus exprimat. Qui statim rediens turbat⁹ infremuit. tremuitq̄. et cultellū quē tenebat ad seruiendum p̄cepit amarissime flens. Rogatus ab oib⁹. et cū

ab ipso epō cām pandit. Qua audita eps subita morte ptussus ibi cozā oīb⁹ mortuus est. ¶ Item q̄ angeli accusant pctozes oīdit in visione cuiusdā heremite. de quo dī in vitis patz. Q cū aliq̄n venisset de heremo ad q̄ndam ciuitatē primā ad vendendū cophinos quos fecerat nec inueniret hospiciū in ciuitate p̄dicta, collegit se in angulo quodā iux̄ viā vbi orabat. Facta nocte pfunda venit hō ad eū cū laterna q̄rens quid ibi faceret. Qđ ab eo audiens ducit eū ad hospiciū cū maxima hilaritate z charitate eū suscipiens z tractans. z ei largiter ministrans. Qui admirans charitatē dicti hois adiurauit eū vt ei diceret vitā suā. Qui refert se esse latomū. z q̄ lucrū suū diuideret in tres ptes. De vna ipse z familia sua viuebat. Secundā in oblationes z alias elemosinas erogabat. Terciā ad hospitalitatē viroz religiosoz reseruabat Cū aūt redisset ad cellā suaz cogitans q̄ bonus esset dispensatoz hospes suus aiebat apud se. q̄ magnū damnū esset. q2 nō habebat magnā pecuniā ad dispēsandū. rogauit dīm vt eius pecuniā multiplicaret. Cū in b̄ pseueraret mittitur ei angelus dicens. q̄ fortasitan melioz esset ei mediocris substātia q̄ nimie diuitie. Cū heremita nō acq̄escceret. q̄rit angelus si vellet fideiubere p eo q̄ bene vteret datis diuitijs. Fideiubet heremita. Cū aūt in mane latom⁹ iuisset ad quendā muz antiquū diruendū. inuenit caueā plenā aureis denarijs. portat ad domū suā. fugit cū auro cōstantinopolim. acquirit cū muneribus grām imperatoris. fit baliuus eius. Et post q̄si dñs terre factus opprimebat pauperes terre. Rapit heremita ad iudiciū videt z audit angelos q̄rimonias offerentes dño de dicto latomo. a diuersis angelis z p diuersis malicijs accusat. Dicit iudex vt p eo fideiussoz rñdeat. Cū autē ille stupens ac tremens nō audiretur a quo q̄ z nesciret quo se verteret. audit angelos clamātes. Occurrite auguste venit. Intelligens hanc esse beatā virginem psternit se ad pedes eius. Qui pcibus eius obtinet. vt mittat cōstantinopolim ad eū reuocandū. Qui cū vadens ibi multotiens attemptans et loqui. z se ingerens verberatus fuisset a seruis eius quasi ad mortē. cū nō posset ei loqui redit ad cellam suā. affligens se z rogans beatam virginem. Qui rapitur vt prius. z audit que z prius. z etiā plures z grauiozes accusationes. Venit beata virgo vt prius. impetrat et allegando p eo apud iudicem. q̄ liberet a fide iussione. Moritur imperator. alius substituit. Qui cū vellz capere dictū balliuū. fugit in barga. pauper redit ad locum suū z officiū. z ad penitentiam. z assueta opa pietatis. Cum aūt dictus heremita veniret ad ciuitatē cū quodā discipło suo in quo prius latitans orabat. tunc dictus latomus cuz laterna veniens recepit eum vt prius. Ipse autem incompabiliter gaudens refert oīa facta discipulo suo q̄ prius dicta sunt. ¶ Item q̄ sancti accusant. audiui a quodam epō q̄ quidam homo in ciuitate turonen. consueuerat venire ad matutinas maioris ecclie. z cū visum fuisset ei q̄ fuisset pulsatum. venit ante horam. inueniens portas apertas intrat z orat retro colūnam. videt lumen maximū intrare p ecclīam. angelos asportantes thronū lucidū. z iudicem sūmū sedentē in illo throno. z angelos assistētes ei. Tunc venit beatus martinus cū multitudine socioz accusantiū quendā archiepm illius ecclesie de mltis flagitijs. z q̄ tā indignus auderet occupare cathedrā beati martini Citatur. adest indutus pontificalibus sedens in cathedra accusat de oīb⁹ malicijs suis. nescit quid rñdeat. Tunc dñs quasi indignatus pede suo ad accusationē beati martini z alioz illum percussit. z cum cum sede euertit. z post visio recessit. Ille autem qui hoc viderat ad domū episcopi currit. familiam excitat. rogans vt videret quid circa dīm

suū ageret. Qui ingrentes eum subito mortuū inuenerūt. Ecc. x. Sedes ducū superbox destruxit dñs. ⁊ sedere fecit mites ꝓ eis. ¶ Ad hoc facit exemplū beati hiero. qđ refert de scipso in epla ad custochiū. dicit cū ꝙ dū aliqñ ꝓtemneret libros ꝓphax ꝓpter ꝓmonē inultū. ⁊ totis viribus insisteret in studio ⁊ lectione librox pphox gentilium. arripitur febre gravissima. ⁊ dū crederet mortuus. ⁊ eius exequie pararent. subito ad tribunal iudicis rapit. Et cū quereret iudex cuius esset ꝺitionis. ait. xp̄ianus sum. Cui iudex. Mentiris. nō es xp̄ianus. ꝑ ciceronianus. qz vbi est thesaurus tuus ibi est cor tuū. Tradit flagellādus ministris. Qui cū inter flagella ventā peteret. sancti angeli añ iudicē ꝓuoluti ventā ei impetrant. tali ꝺitiōe ꝙ si decetero libros gentiliū legeret grauissime puniret. Et cū ipse ad hoc ꝓ iuramentū se ꝓstringeret. subito reuixit. ⁊ cū lacrimis visa retulit ⁊ liuētes scapulas ex plagis oñdit ⁊ in sacrī libris post ea ardētissime studuit. ¶ Dicit ꝙ qđam comes pictauiēn. fuit q̄ voluit experiri oīa officia. ⁊ ad vltimū dixit. ꝙ ipse oībus alijs ꝓponeret officiū mercatox in nundis. q̄bus tradit qđ ipsi volunt. ⁊ valde splendide viuūt. Sed hoc solū in illo officio erat odibile ꝙ in fine oīa eis cōputabant ibi minima. que q̄ nō solueret captus detinebat ꝓ solutione. sic fiet in iudicio. ¶ Refert tobes elemosynarius. ꝙ cū paupes essent in quadā ciuitate ad solem. incepe rūt dicere q̄ essent boni elemosinarij. ⁊ qui non. Et cū dicerent ꝙ qđam diues erat ibi petrus noie cuius elemosinam nullus cox vnq̄ recepat. vnus cox firmauit ꝙ ab eo extorqueret elemosynā. Qui vadens ad ostiū eius tā sepe ⁊ importune petiuit. ꝙ ille tedio affectus ꝓiecit ei panē siligineū. sumptū de massa q̄ de furno apportabat. Quē paup gaudens defert alijs. ⁊ lucratus ē qđ firmauerat. Hemū diues dictus egrotās rapit ad iudiciū. in quo videt oīa facta sua appēdi in vna lance statere. ⁊ teterrimos spūs oia facta sua ei ꝓperantes. ⁊ eū accusantes. ex opposito vidit quosdā albos ⁊ lucidos dolentes q̄ nichil inuenichant boni in factis suis. qđ in alia pte libre poneret. Tunc quidam apportauit siligineū panē quē pauperi dederat. ⁊ posuit in alia pte libre. ⁊ cōponderauit mala. Tūc dictū est ei. Reuertere ⁊ aug̃ ad siliquā istā. alioquin nō cuades manus hox. Qui extunc factus est abstinēs. pius ⁊ misericors. Et cū iret ad teloneū. occurrit ei q̄dā nauta. naufragus. nudus. rogans cuz vt ei vestē daret. Qui exuta veste sua dedit ei quā ille vendidit. nō audens eā portare. ꝓpter p̄ciositatē. Nō audiens petrus flebat se indignū vt veste sua vestiretur paup. Cui in nocte apparuit dñs gras agens indutus veste sua de hoc ꝙ sic afflictū miseria ⁊ frigore vestiuerat. Post hꝫ cepit anhelare ad pauptatē. dicēs btōs esse paupes. vēdidit cūcta sua deditq̄ pauꝑibus. exceptovno suo quē emerat q̄draginta aureis. Quē vocans iuramentū ei⁹ accepit. ꝙ eius p̄ceptis obediret. Tūc p̄cepit ei ꝙ cum ad nūdinas duceret. ⁊ vēderet. ⁊ p̄cū pauꝑibus daret. iurās ꝙ si hꝫ nō faceret eux ipse barbaris venderet. ⁊ si eū vēderet eū libex faciebat. Ob hꝫ cōpulsus suus duxit eū in hierm̄ vendidit eū cuidam argentario. cui fuit in coquina multis annis. a suis eius sepe vberatus. ⁊ vituperatus. ⁊ afflictus. ⁊ ipe in oibus gras agebat ofoni insistens ⁊ labori. Dñs aūt eius videns eius pniam ⁊ deuotionem. dicebat ei ꝙ abiret liber qñ vellet. Qui hꝫ nolebat. Cū aūt affligeretur a suis dñi sui. q̄dā argentarij ꝓstantinopolitani agnouerūt eū. Qui videns se nō posse latere venit ad portitorē domus surdū ⁊ mutū. p̄cipiens vt apiat ⁊ curareꝫ. Nō ita factū est. Ille aūt fugiens nō inuenit. ꝑ viso miracło penituerūt fuit de iuria illata. ¶ In vitis patx legit ꝙ abbas siluanus raptus in extasi. ⁊ reuersus amarissime flebat ⁊

dixit fratribus adiuratus se raptū fuisse ad iudicū. vbi viderat multos mōachos & canōicos regulares ire ad supplicū. multosq; seculares ire ad dei regnū

¶ Item de yak. xlviij. de quodā fratre anthonio noie marie cōpunctionis & deuotōis. cui nocte dictū est. patus esto dñs iussit. migra. Qui cū timens diceret se nō hre sūptus audiuit. si de petis agitur. dimissa sunt tibi. Et ita adhuc trepidaret. nocte seqnti est āmonitus eisdez vbis. die qnta defunctus est. ¶ Item in vitis patr. cū ad obitū beati Hysoi multi patres ꝓuenissent viderūt faciem eius fulgore quodā radiantē. Qui dixit eis. Cōsolamini frēs ecce venit abbas anthoni⁹. & post paululū. ecce chorus ppbar. & post. ecce beati apli. & p⁹ visus est cū qbusdā loqui. & cū qrerent cū qbus ait. venit ūt sancti angeli tollere aiam meā. & suplico eis vt paululū sustineant ꝓpter pniam. Et cum diceret pater tu nō indiges pnia ait. In veritate dico vobis q; nec principium pnie mee adhuc arripuisse recolo. ex quo cognouerūt q; in timore dñi esset ꝓfectus. Aia exeūte totus loc⁹ odore replet⁹ ē.

¶ Exempla de morte.

Capi. V.

HEtuū. v. de saphyra & anania q; credebāt diu viuere & recentē pecuniā possidere. Ad idem facit qđ dicit btūs Greg. Eps bonifacius cū comederet in domo cuiusdā diuitis. venit ad ostiū qdam hystrio ludens cū symia & cymbala pcutiens. Clamauit ille sanctus. Heu. heu. heu. mortu⁹ ē miser ille. mortuus est. & ego nondū aperui os ad laudandū deū. date ei comedere ait. & dum egrederet domū lapis sup eū cecidit & exp̄irauit. ¶ Ypocras rediens a scolis sciens matrē suā nimis desiderare aduentū eius. cuius tantā famam audierat. misit ei nunciū de aduētu suo & ne p̄ nimio gaudio p̄focaretur. dixit nūcio. vt diceret eī aliquantulū infirmari. vt dolor gaudium tparet. ¶ Item accidit vt audiui nup in dyocesi remensi. q; tres pueri iacebāt in vno lecto. cū aūt maxia fierēt tonitrua. & coruscationes. ille q; iacebat in medio surrexit. sedendo inter alios duos ad oſonē Quē cū alij irriderent vocantes eū begumū.. & arguerēt. subito fulgur descēdens. vtrūq; hinc inde occidens. medū orātē nec tetigit nec lesit. ¶ Ut audiui qdam vsurarius dum in extremis laboraret. fecit apportari ante se vasa aurea & argentea. ꝓmittens anime sue illa. & multo ampliora. vt agros & domos & alia. si adhuc cū eo remaneret. & cū magis vrgeret eū dolor infirmitatis ait. Ex quo nō vis mecum morari reddo te dyabolo. Et hec dicēs exp̄ira uit. ¶ Saladinus magnus inter saracenos fecit sibi deportari sudariuz suū cū videret se ꝓpinquū morti. & fecit illud clamādo deportari. Tantū deportabit secū princeps magnus saladinus de oībus rebus suis. Bern. Angustuz est foramen mortis & de oībus bonis tuis nihil tecū deportare poteris. Item mundus exorabilem cōstituit tamorē sibi. s. mortē. qui de oībus q; mūdi sunt nihil sinit asportari ¶ Item in vitis patr. cum qdam solitarius rogaret dñm vt ostenderet ei quō egreditur aia a corpore. adest lupus trahens eum p vestes ad ciuitatem. vbi videns cercos parari. & hoīes plangentes pro morte cuiusdam solitarij famosi. assunt demones quibus vox dicit. q; extraherent cū tridente a corpore animā. quod factū & deportant. Item postea dicit de diuite ad quem venit multitudo demonum violenter extrahentū animā eius dicētis. dñe adiuua me. imꝓperantū ei b quod tunc primo dei adiutoriū inuocabat. cū dies ei deficeret. Bern. Quantus erit tibi pauor o aia misera cum dimissis oībus quoz tibi fuit tā iocunda p̄sentia. tam gratus aspectus. tā familiaris cohabitatio. alienā penitus regionem

ingrediens.cateruatim tibi infinita de
monia exire videbis. ¶ Audiui
q̄ q̄dam iuuenis dux lotoringie cū essz
in extremis respiciens in domos suas
t castra dicebat. dñe deus q̄tum cō
temnendus est mundus iste. quia ego
qui tot habeo castra t palacia t in tot
potui hospitari. nescio vbi adhuc in no
cte hac debeo ire. aut quis me debet ho
spitari. ¶ Vidi ego nobilissimum
hoiem. cuius cum mihi sepulcrū p̄cio
sum euolutum ostenderetur subito insi
liit de sepulcro illius bufo rufus t maxi
mus sup marmoreū paumentū eccle.
quē aliunde habuisse originem nō ex
timo nisi a carne illius nobilissimi ibi
sepulti. Et ista vermiū generatione de
bent humiliari nobiles t potentes. de
quibus dicit beatus bernā. ¶ Quid
fetidius hūano cadauere. quid horribi
lius mortuo hoie. cuius erat invita gra
tissimus amplexus. fit in morte horribi
lis aspectus. q̄d ergo p̄sunt diuitie. q̄d
delicie. quid honores. Diuitie nō libe
rant hoiem a morte. delicie nō liberāt
hoiem a verme. honores nō liberāt eū
a fetore. quia q̄modo sedebat diues t
gloriosus in throno. modo iacet paup
in tumulo. q̄modo delicijs vescebatur.
nunc a vermibus in sepulcro consumi
tur. q̄ paulo ante in aula sua gloriosus
astabat. modo in tumba ignominiosus
sepultus iacet. Memorare ḡ nouissima
tua t in eternū nō peccabis. ¶ Itē
in mato in passione sancti alexandri pa
pe dr. q̄ cū vellet insurgere contra mar
tyres mortuos aurelius. vīga ignea de
celo missa cecidit ante eū. t vox ad eū
dixit. Accipe p̄miū meritoz. t in infer
no scias te mittendū. qui furendo t p̄
doloribus linguā suam manducando
mortuus est. ¶ Item in augusto
in passione timothei t appollinaris dr
q̄ cum lampadius decapitasset eos. ia
culus igneus de celo descendens dextr
eius humez perforauit. t statim a dya
bolo est turpit occisus. ¶ In pas
sione sancti vrbani pape dicit q̄ cū car
pasinus rediret a cede martyriū. idolis
gras ageret. arreptus a dyabolo idola
blasphemabat t inuitus inuitos predi
cans a dyabolo sucat. ¶ Item in augu
sto in passione sancti timothei t appol
linaris. t in passiōe beati bartholomei
t in septēbri in passione cuphie vginis
t in martio in passione iuliane vginis.
t in multis locis legitur quō ipsi demo
nes tormētauerūt t occiderūt tortores
bonoz. ¶ Item in miraculis assū
ptiōis beate marie. t in triptita hysto
ria legitur. q̄ sicut vidit sanctus basili?
qui pplm cōuocauerat ad ecclesiā bea
te virginis vt orarent contra minas iu
liani apostate. beata virgo multitudi
ni sanctoz cōquesta est de iuliano apo
stata. querens quis eam de blaphemo
illo vindicaret. Tunc surrexit mercuri?
martyr nouus t miles de sepulcro. t as
sumptis armis suis t equo que adhuc
in ecclesia dicti basilij seruabant. cū ect
dictus iulianus cum exercitu suo cōmi
nans xp̄ianis. dictus mercurius. p̄ me
diū exercitū transcurrens lancea trans
uerberauit illum. Qui blasphemando
t sanguinē suū contra deū ad celos p̄ij
ciendo t dicendo. vicisti galilee vicisti.
mortuus ē. ¶ Audiui q̄ cū aristo
teles esset p̄pinquus morti quasi labo
rans in extremis. cogitās de morte. req̄
situs a discipulis suis. quos multa alia
docuerat. q̄ doceret eos sentētia bonā
quā retinerent. ait. Humiliatus intraui
in hunc mundū. anxius vixi turbatus
ex eo insc̄ius t ignarus ¶ Audiui
q̄ cū alexander nauigaret p̄ quendam
fluuiū paradisi. vt ventret ad ortū eius
q̄dam senex de rupe apparens ei. suasit
ei regressum. t dedit ei lapidē p̄ciosum
pulcerrimū dicens ei. q̄ in eius ponde
re cognosceret valorē suū. Lapis ḡ ille
positus in statera nudus oia p̄ponde
rabat quecūq; in alia lance ponebant.
cooptus puluere. nihil ponderabat sed
ei p̄ponderabat festuca vna. Jn h̄ da
bat ei q̄ vnus alijs oīb̄ p̄ponderā
bat. mortu? a ūt t optus sepulcro nihil

Item legitur in vita Johannis elemosynarij patriarche ꝓstantinopol. ꝙ consuetudo imperatoꝝ erat ꝙ cuꝝ essent electi prima die coronationis sue veniebat latomus ferens in manu tres aut quatuor petras marmoris diuersoꝝ colorꝝ dicens. Jubeat imperator de quo genere marmoris velit sibi fieri monumentū. eo ꝙ homo mortalis est ⁊ habeat mortem in memoria vt humilietur.

Idem iohes elemosynarius factus patriarcha fecit fieri sibi sepulcrū imperfectū. ⁊ in ꝑcipuis solēnitatibus statuit quendam qui ei diceret cum essꝫ in loco honoris sui. Dñe impfectum sepulcrū tuū. iube illō perfici. quia nescis qua hora fur veniat. Item dicitur cū papa consecraꝛ. ⁊ in sūmū honorem extollitur. stupa comburīt in eius oculis ⁊ ei dicit. sic transit gloria mundi. quasi cogita te cinerē ⁊ mortalē. ℟ Item audiui ꝙ cum quedam ecclesia cōsecraretur in dyocesi siluanacēsi in qua erat comes sepultus. ⁊ deberet inde extrahi ꝓpter consecrationem. patefacto eꝰ sepulcro apparuit imanissimus bufo sup facies eius eam corrodens. ⁊ alij vermes ⁊ serpentes. Ad quoꝝ aspectū ⁊ horroꝛē omnes resilierūt. Filius aūt dicti comitis iuuenis hoc audiens accessit. ⁊ visa carnis paterne sanie ⁊ vermium diuersitate ⁊ horroꝛe. incepit mestus cogitare de morte. ⁊ ꝙ vana sunt mundi diuitie. delicie ⁊ honores. Unde relictis oīb⁹ fugit cogitans se fore beatuꝫ. si paup fieret ꝓ christo. Quidam aūt domicelli. cum sequētes. ⁊ inuenientes. nec cum reuocare valentes. venditis equis ⁊ rebus ⁊ ꝓ deo erogatis ad monitionē eius cum pauperem pauperes sequebanꝰ. multa cōuicia ꝓpter deum ⁊ eum cum eo ab hominibꝰ sustinentes. ⁊ cum elemosynas peteret quicquid melius inueniebant. ei dabāt quod noluit sed dixit. ꝙ quilibet haberet quod deus daret. Et cum in introitu cuiusdaꝫ ville duxisset eos per vicos ⁊ ipse paupem eligeret. nihil in eo potuit inuenire nisi durissimā crustā ⁊ nigerrimā. quā in domo cuiusdam pauperculi vidēs petiuit. ⁊ fragmen teste vbi galline eiꝰ bibebant. Que agendo gratias ad socios suos deportauit. nec aliquid voluit comedere nisi crustaꝫ dictā in aqua teste tempatam. Cū aūt crustā illam comederet ⁊ sanguis de ore eius exiret. flebant eius socij. Quos ipse licentiauit ⁊ ab eis aufugit. ne emollirēt coꝛ eius. romā venit vbi factus est carbonarius. ⁊ secretū suū cuidaꝫ cardinali cui ꝓfessus est. ⁊ statum suū reuelauit Cum aūt post plures annos semel vrbem intrasset ad vendendū carbones. ⁊ in domū dicti cardinalis confessoris sui carbones deportasset. arreptus infirmitate post susceptā oīa sacramenta oīa. paup iacens sub gradu ad dñm migrauit. Quo facto omnes campane vrbis p se sonuerūt. Ꝺō cū papa miraret ⁊ cardinales. ꝓfessoꝛ eius reuelauit causam. Hoies aūt terre sue existentes in curia. audiētes hoc quē vtuū querebant mortuū inuenerūt.

De timore peccati. Caplm. VI.

In vitis patrum dicit ꝙ cum quidam senex ambularet p heremū. vidit duos angelos concomitantes se. vnū ad dextram ⁊ alium ad sinistram. Et cum inuenissent cadauer hois fetidum senex obturauit nares suas. nō valens fetoꝛē sustinere. Angeli aūt viso iuuene ornato nares obturauerūt. Et cum senex q̄reret causam aiunt angeli. Tu cū sis caro sentis fetoꝛem carnis. nos autē cū simus spūs sentimus solū spūalem fetorem. Ait Anshelmus. Tolerabilius fetet canis putridus hoībus. ꝙ aīa peccatrix deo ⁊ angelis eius. Dicit ꝙ cū dyabolus p quendam demoniacū diceret ꝙ peccatum ei fereret. ⁊ ille quereret. quare ḡ illud cum tanta diligētia puraret. respondit. ꝙ ꝓpter lucrum.

Sicut dyacarius intrat latrinam ꝓp̃ lucrum licz ei fetear. ¶ Item in vitis patrum. titulo de fornicatione dixit quidam senex ꝙ cum esset puer filius sacerdotis idoloꝝ in eoꝝ templo intrauit cum patre suo. vbi vidit de nocte excitatus ꝓncipē demonū in solio sedentem ⁊ exercitum eius assistentem ei. quē vnus aduenies adorauit. requisitus vnde venisset. aut quid egisset. dixit ꝙ in illa ꝓuincia multas guerras suscitasset ⁊ multam sanguinis effusionem ꝓcurauerat. Requisitus in quanto spacio tēporis. respondit in triginta diebus. Et iussus est multum flagellari. Post hūc alius veniens ⁊ idem faciens ⁊ dicens ꝙ multas naues in mari submerserat et ducentos hoies occiderat in spacio viginti dierum. similiter iussus est flagellari. Tercius similiter veniens. ⁊ similiter faciens ⁊ dicēs. ꝙ fuerat in nuptijs vbi in spacio decem dierū multa prelia excitauerat ⁊ multos occiderat cū ipso sponso. iussus est similiter flagellari. Veniens quartus postea quem cum adoratus requisisset de factis suis. respondit se venire de heremo vbi ꝑ quadraginta annos monachum quēdam temptauerat. ⁊ vix tandem tantū fecerat ꝙ in vnam fornicationem ecciderat. Hic ꝓ ceteris honoratur. corona regia ei imponitur. in cathedratur ⁊ ab alijs honoratur ⁊ adoratur. Dicentibus omnibus ꝙ maximū quid fecisset. ℗

¶ Item simile hebetur dyalogo. iij. vij capitulo. de iudeo qui vidit in templo ydoloꝝ demonem assistere in modum regis. vt supra. ⁊ illum demonē cōmendantem ⁊ honorantem. ⁊ vt inceptum perficeret suadentem. qui ꝓcurauerat multis tēporibus ꝙ andreas fundane ecclesie episcopus sanctimonialē quandam per posteriora percuteret manu. quod audientes demones gaudebant. ⁊ vt perficeret inceptū rogabant. ℗

¶ In vita beati andree legitur ꝙ cum suscitasset quadraginta iuuenes submersos in mari a dyabolo ꝙ veniebant ad sermonem eius cum solo breui verbo. quidam senex nicolaus noīe audito ꝑmone eius qui per septuaginta annos fuerat in imundicia luxurie obduratus venit ad eum hoc confitens. cui dedit euangelium in sinu suo portandū vt dum ardore suo assueto stimularet. eius memoria ⁊ virtute a peccato suo reuocaretur. Qui dum inflamaretur libidine cōsueta. uit ad scortum. Cui clamauit meretrix. Egredere senex. quia sup te video mirabilia. Qui aduertens euangelium in sinu suo cōfusus rediit ad apostolum. dicens ꝙ nō poterat cōtinere nisi hoc ꝑ suis orationibus impetraret. Tunc andreas ei compassus diu contra illud peccatum predicans. a tercia vsq; ad nonam ieiunauit. flenit ⁊ orauit. ⁊ cum nō sentiret se esse exauditum. dixit dño ꝙ nō comederet nisi exaudiretur. Et cum ieiunasset per quinq; dies ⁊ orasset. nec exaudiretur dixit. Dñe ꝓ mortuis suscitandis tuam obtinemus misericordiam. quare non ꝑ isto qui vult saluari. Tunc ad eius afflictionem vox de celo ait. Non est parū andrea quia exauditus es ꝓ sene. sed oportebat ꝙ ante per sex menses ieiunio ⁊ oratione fatigaretur. Qui cum b̄ fecisset ⁊ venditis oibus bonis suis ea ꝙ deo pauperibus erogasset. migrauit ad dñm. ⁊ vox ad apostolum. Andrea lucratus es senem. ℗ ¶ Item legitur in vitis patrum. ꝙ cum quidā sanctus episcopus in die paschę deberet cōmunicare suos prochianos rogauit dñm ꝙ ostenderet ei quales essent. Qui vidit diuina illūinatione quosdam vt picem nigros. alios habentes facies ignitas vt ferrum ardens. alios habentes facies sanguineas. alios lucidas vt sol. inter quos vidit duas mulieres lucidissimas vt sol. Apparuit ei angelus dicēs Q; nigri erant luxuriosi. ignei auari. sanguinei iracūdi ⁊ malicioſi. lucidi q̄ hab̄ebāt gr̄am dei. Et ait ei. ꝙ due mulieres de q̄bus audierat ꝙ erant peccatrices ꝑ penitentiā quā acceꝑant sic fue

rant illuminate. ¶ Item paulus simplex cum videret intrantes ecclesiā inter alios vidit hominē nebulosum ⁊ nigrū ductū a demonibus gaudentib⁹ et letantibus incatenatū et vinctū ⁊ angelos remotos ⁊ tristes. Cumq; cōuerteret se ad oratione ⁊ fletum ꝓ eo q; viderat. surgēs inde vidit quē prius viderat clarum et pulcrum ⁊ solutus. ⁊ angelos circa eum letātes. ⁊ demones remotos confusos ⁊ tristes. Cumq; eum et alios conuocaret vt viderent ⁊ audirent mirabilia domini. ille aduratⁿ dixit se esse peccatorez. Sed audito in ecclesia verbo ysa. j. Lauamini mūdi estote. ⁊c. cōpunctus fuerat. ¶ Legit in vitis patrū. q; angelus ostendit cuidam patri tres homines triplici fatutate laborātes. Primus fasciculū de lignis faciebat. et cū prē grauedine nō posset portare. adhuc ligna semp et adiungebat. Secundus aquā de puteo ꝓfundo cum multo labore hauriebat. ⁊ hausta in momēto inutiliter fundebat Tercius trabē portās et volens intrare domū in hostio cuius extrāsuerso ponebat et sibi obicem ne intraret de ea faciebat. Sic peccator fatuus peccatū peccato adijcit. gratiā dei ꝓ qua acq̄renda diu laborauerat effundit. regnū celorū p̄ inobedientie rigorem sibi p̄cludit. ¶ In vitis patrum dicitur q; cum q̄dam fecisset iniuriā fratri cuidam. venit ille cui facta est iniuria ad senem ꝙquerendo de eo qui fecerat. respondit senex. Nō hoc fecit frater sed peccata tua. Nam in omni tpe que cōtingunt tibi per hominē non arguas eū sed dic q; peccata tua hoc tibi ꝓmeruerunt et hoc fecerunt. et sic dic in oibus aduersis. sed si quid tibi boni contingat. hoc impone diuine dispensationi. Quia vt dicit Grego. Nulla nocebit aduersitas si nulla dominet iniquitas. ¶ Duo pegrini venientes ad locum biuij. quesierunt a quodaz sapiente de via sua. Qui respondit. Si tuetitis ad sinistram ibitis per quandam ciuitatē vbi consuetudo est q; pegrini cum gaudio recipiunt. ⁊ triduū optata eis large exhibent. sed post viliter ejciuntur. ⁊ spoliatis oibus suis suspēduntur ⁊ occidunt. Si ad dextera per triduum inuenietis viaz difficilem. sed postea pulcerrimā ciuitatē vbi recipiemini cum gaudio. coronabimini ⁊ dotabimini. Peregrinatio vita presens ē ciuitas prima est mundus. vbi post q; per tres dies diuitiarum. deliciarum. ⁊ honoꝝ. que sola lucent mundanis. qui post q; voluntates suas compleuerint ducunt homines rei et nudi ad suspendium ⁊ mortem eternaz. Via difficilis penitentia est vel religio. triduū est cōtritio. confessio. satisfactio. vel obedientia. continentia. paupertas volūtaria. In his autē pseuerantes coronant in celesti hierusalē. Ve illi qui p̄legit priorem viā timendo modicam vie asperitatem. Berñ. Via peccati ingredientes ꝓaminat. progredientes obstinat. egredientes exterminat.

Exempla de mala societate. Capi. VII.

Malorum societas maxime est declināda hominī desiderāti suam salutē exēplo beati Johānis baptiste. qui post q; venit ad vltimam etatem magis elegit habitare inter feras q; inter homines. Ben. Quoties inter homines fui minus homo redij. Item exemplo machabeorū. qui magis elegerunt habitare in desertis et cum feris q; cū gētilibus. Mach. v. ¶ Item in vitis patrum legitur. q; cum arsenius ad huc moraretur in seculo et palacio et rogaret pro salute sua. vox ad eum ait Fuge homines et saluaberis. Quod intelligit de malis ⁊ mūdanis. Et quia multa mala facit mala societas de alī quibus eoz aliqua ostendamus. ¶ Refert Petrus alfunsus multa exēpla. Unus est tale. Dicat enī Cū q̄daz

vellet ire apud mechā p deserta egipti cōmēdauit cuidā bone fame pecuniā. quāredeūti negauit. qui ꝓsilio cuiusdā sapiētis fecit fieri decem cophinos plenos fabulo. ⁊ pulcerrimos extra. vnus ꝓcessit cū muliere et seruo. alij nouē sequebant alonge. Et dixit mulier illi q̄ negauerat depositū. ꝙ q̄dam magnus diues de ꝓsilio suo volebat bone fidei eius ꝓmittere illos decē cophinos plenos pecunia. Cui occurrit. Et perpendens eū cui esse negauerat depositum ait. Amīs amice diu dimisisti pecuniam tuā apud me. Quos cū recepisset cū cophinis ⁊ pecunia recessit. ℔

Quidam diues habēs sacū plenū aureis. amisit. in quo erat serpens aureꝰ. Et cum faceret clamari ꝙ q̄ redderet amissum ꝙ inde haberet decē aureos Paup q̄ eam pecuniā inuenerat multa vrore reddidit eā. Diues aūt dolēs p decem aureis quos paup habebat. accusauit paupem corā iudice dicēs. ꝙ in sacco dicto erāt duo serpētes aurei. Ad hoc consultus pbus dixit. Diues probet. homo videt ꝙ non debeat mēteri. paup. qui cum posset retinere reddidit. videt fidelis ⁊ veridicus. Dcōm dictū diuitis nō est iste saccus suus. retine hūc et fac clamari ꝙ qui inuenerit saccū in quo sunt duo serpētes aurei. reddat diuiti. ⁊ istū reddes cum inuenēris cuius esse debeat. Quod audiēs diues deterit dolū suū. ℣ Item quidam volētes decipe sic decepti sunt cū irent ad desertū ⁊ nō haberēt nisi modicam farinā. duo coꝛ astuti cōdixerūt quō decipent tercū. qui simplex videbat. ⁊ dixerūt ꝙ de farina facerēt libū et cum coqueret in ygne dixerunt duo tercio. ꝙ dormiret. et qui mirabilius somniaret panem comederet supradictū Tunc simplex fingebat se dormire ⁊ tendo. et alij duo dixerunt ad inuicem. tu dices ꝙ somniasti te mortuū ⁊ ꝙ angeli portarent te in paradisum. et ego ꝙ eram mortuus. ⁊ demones volebāt me portare in infernuꝫ. Alius post attendens ꝙ duo dormirent surrexit. et comedit libū. Duo excitati dixerūt ad inuicem. ꝙ sic somniauerāt excitantes tercū. querūt somniū ei⁹. Ego somniaui ait ꝙ te mortuuꝫ angeli ferrent in in paradisum. demones te in infernū. ideo surrexi et libū comedi. ℣ Item in vitis patrū legit ꝙ cū quidā petens locū solitudinis rogans dñm vt ostenderet sibi locuꝫ aptū. videt aquilā quā sequit quasi angelū sibi missum. precedit eū vsq; ad locū in quo erat palma et fons in pede. in quo loco māsit pluribus annis orationi instans. de fructibus palme comedens. ⁊ de folijs vestiens. Tūc diabolus in forma cursoris accedēs cepit eum admirando inspicere dicens. ꝙ cum quesierat p heremum multo tpe. qz pater suus mortuus erat in seculo. et ei hereditas ꝓpetebat. pro qua multi parati erant pugnare. Qui ei acḡescēs cum secutꝰ est. cum ea intentione vt res distribueret. et post rediret. Ubi cū veniret diabolus disparuit. ⁊ ille parētes vivos inuenit. et societate illoꝝ electus ibi remanens. ⁊ multis flagicijs se immiscēs in eis miserabiliter mortuus est.

Exempla de verbo dei. Capi. VIII.

In vitis patrum dicit quidaꝫ senex quem dum fratres conuenissent dicentes verba edificationis. cuidam fratri apparuerunt angeli manus eleuantes. et laudantes deum. et eos. Cum erat locutio de secularibus venebāt porci fetidissimi. ⁊ eos fedabant. Cū aūt iterū esset locutio edificatoria recedebāt porci. ⁊ aduenieb̄at angeli letātes. ⁊ eos leuantes. ⁊ eadem que prius facientes.

℣ In vitis patrum legitur titulo. vij. de tentatione. de sene habitante in heremo. cuius cella distabat a fonte p xxij. miliaria. ita ꝙ cum vellet aquam

totum diē expēdebat.ꝛ cū vellet laborī suo ꝓcere ꝛ cellā suā iuxta fontē trāsferre videt angelū specioſum ſequentē eū.ꝛ cū quereret q̄d ageret dixit q̄ angelus dei eſſet.ꝛ numerare paſſus eius venerat.vt ſm̄ laborē ſuū p̄miū ei redderet a dño.quo audito magis ſe a fōte elōgauit. ¶ Scribit btūs Hieronimus.q̄ cū ꝓtēneret ſermones ꝓphetic̄.ꝛ alioꝝ ſacroꝝ libroꝝ.q̄ſi inculcū.ꝛ ſtuderet in libris philoſophoꝝ maxīe ciceronis arreptus ſubito febre ꝛ deficiente calore naturali.cū iam ei⁹ exequie ꝛ ſepultura pararent.ꝛ raperet añ ſummū iudicē.vbi cum quereretur ab eo cuius conditiōis eſſet.ait.q̄ chriſtianus eſſet.ꝛ reſponſum eſt ei q̄ mēti̊ret.q; erat potius ciceronian⁹ q̄ chriſtianus.Et dum fletu ꝛ iuramento ſe aſtrigeret q̄ deceter⁹ nō legeret libros gentiliū.angeli aſtātes pedib⁹ iudicis ꝓuoluti.vix ei veniaz impetrarūt.q̄ cū ei venia indulgeret.tanto ſtudio inardebat i libris ſacris.q̄nto nunq̄ antea in libris gentiliū. ¶ Itez in vitis patrū.ꝛ.titulo de diſcretione.q̄dam dixit pater.Prophete ſcripſerūt libros. patres noſtri venerūt poſt eos. et opa ti ſunt in eis plurima.et iterū ſucceſſores eoꝝ ꝓmendauerunt eos memorie. generatio añt q̄ nunc eſt ſcripſit ea in cartis.et repoſuit ea in feneſtris ociosa ¶ In vitis patruz legitur q̄ cū q̄dam ſenex ſtuduiſſet in intellectu cuiuſdam verbi dubij.et ieiunaſſet p.lxx. duas ebdomadas ꝛ q̄ reuelaret ei.ſemel in ebdomada comedens ſolum.nec ſic poſſet intelligere.cū iret ad alū fratrē vt doceret eū.angel⁹ ei in via apparēs reuelauit et ꝓpter hūilitatē ſua. ¶ Itē quidā p̄ impetrauit oratiōne vt ibi dē ōz.q̄ nunq̄ dormiret in p̄dicatione vel cū dicerent verba edificatiōis.Cū añt diceret verbū ociosū. vel aliud nō ptinens ad edificationē ſtatim dormiebat.Cū añt aliq̄n fratrib⁹ loqueret de diuniſ omnes dormierūt. Nō aduertens inſeruit de induſtria verbum ociosuz.ꝛ oēs excitati ſunt.quos arguit oſtendens deceptionē diabolicā. ¶ Item ōz ibi.q̄ cū quidaz fratres conuenirent ad audiendum verbuz. vel orandū.vel pſallendū.quidaz pater vidit puulos ethiopes eoꝝ oculos claudentes ꝛ ad dormiendū eos incitātes ¶ Itē in paſſione ꝛ miracl̄ beati andree legit.q̄ cū p̄dicaret in q̄dā ciuitate ex fama ei⁹ cōmoti.xl.iuuenes venientes de macedonia ad eū cum nauigio.a diabolo ſubmerguntur.ꝛ cum p̄dicaret in litore maris.vnda maris vnū ex eis emiſit.quē verbo ſuſcitauit beatus Andreas.Qui cū referret q̄ facta ſunt.alij.xxxix.a mari ad litus ejiciuntur.ꝛ ab eo ſuſcitant⁹ oēs. ¶ Refert magiſter Ja.ſe audiuiſſe q̄ cum q̄dam abbas ciſterciēſis rediret a capitulo cum quodā monacho literato. et eſſent in medio cuiuſdam ſilue in britannia errātes.occurrerunt eis q̄dam q̄ videbant valde religioſi.rogātes eos vt declinarent ad abbatiā ſuā. Nō cū facerent videbant eis ornatiſſimā et ordinatiſſimā abbatia illa in omnibus officijs.ꝛ cū viderent iacere in lectis pulcerrimis garcōnes ꝛ monachi horrore ꝓcuſſi.nō poterāt q̄eſcere.ſed et eq̄ nitebant capiſtra ſua rūpe ꝛ fugere.nec de auena ſibi appoſita guſtabāt. Cū añt facto mane vellent recedere. venit abbas illius abbatie rogans vt loquerētur aliq̄s eoꝝ in capitulo. Quod cū intraſſent videntes maximū capitulū. et monachoꝝ maximā ſocietatē miratī ſunt de apparētia maxima religionis et de ſpūalitate maxima apparēte monachoꝝ dictoꝝ. Cum autē ad p̄ceptū abbatis p̄dicaret dictus monachus. eſtimans eos ſpūaliſſimos vt apparebant.incepit loqui de gerarchijs ꝛ ordinibus angeloꝝ. Cū autē primo loq̄retur de inferioꝝ ordine angeloꝝ.ꝛ de deiectione maloꝝ qui non ſteterūt exiuit de capitulo maxima multitudo. Similiter cum de ſecūdo ordine loqueretur,iterum maxima multitudo exiuit,

similiter ⁊ de tercio ordine et alijs loq̃ret. Cum aũt ad vltimũ pauciſſimi remãſiſſent queſiuit indignat⁹ monach⁹ quid hoc eſſet. Tunc abbas ait. Nos fuimus de illis angelis de q̃b⁹ loq̃ris Illi aũt de quor⁹ ordine loquebaris ⁊ et ruina cũ de hoc loq̃baris recedebãt nõ valentes ferre v̊ba ſue detectionis. nos q̃ remãſimus ſumus de ſuperioribus de quibus nondũ locutus es. nec volumus vltra audire verba tua. Et hoc dicto cũ oĩ abbatia illa cũ maximo ſonitu euanuerũt. Dicti aũt monachi ſe inuenientes inter ramos ⁊ paludes. vix ad viã redire potuerunt. ¶ In vitis patrũ ꝛ̃ cũ paraſſent refectionez poſt tertiũ. inceperũt loq̃ de deo. ⁊ vſq̃ in craſtinũ ita loquendo de deo aſſidue. ⁊ pſeuerauerũt q̃ cibũ corpis oblati accipe fuerũt. ſed mirabãt ſi ꝺme diſſent. ¶ Cũ quidã argueret quẽdã ribaldũ de hoc q̃ frequẽtabat ſ̃mones. rñdit Et ſi mõ ſtatim nõ immutet ſ̃ ſemen modo recipto q̃ aliq̃n calesset in fructũ. et erit mihi deo dãte verbũ q̃ nõ audio ſalutis cã et emendationis. ¶ Exemplũ ꝟ̃re illos q̃ fugiũt ſermones ſimiles ſũt cuidã cõtracto. de quo ꝺr q̃ beatus martin⁹ cũ iret de villa in villã p̃dicãdo ⁊ miracula faciẽdo. iſte ſp aũ eũ fugiebat de villa in villam. timens ne ſi curaret cum amitteret queſtũ. et ita victũ. Sic vſurarij ſermonẽ timent ne vſuras dimittant. Itẽ qui dolẽt de curatione ⁊ q̃uerſiõc peccator⁹. ſimiles ſunt illis q̃ dolebant ⁊ q̃ pſequebaṅ paulũ ꝑ curatione puelle a ſpũ phitonico cauſa queſt⁹ Actu. xvj. d. ¶ In ciuitate cuiuſdã regis magni erãt nundine vt ꝺr. Filius aũt regis cũ ſuis ſocijs tuit p̃ nundinas. videre diuerſitatẽ mercũ. ſi forte aliquid ibi videret q̃ ei placeret. Et cũ ptranſiret vidit domuz mirabiliẽ ornatã ⁊ paratã ſericeis ⁊ deauratis. tñ intus vacuam. Admiratus intrauit nichil vidit intra niſi ſenem in cathedra ſedentẽ. ⁊ in manu libr̃ legentem ⁊ tenentem. a quo queſiuit quid ſibi vellet hoc. rñdit. q̃ domus iſta erat in q̃ vendebaṅ p̃cioſiora etiã vtiliora q̃ eſſent in nundinis. maxie hoĩb⁹ qui alios habent regere. ⁊ ſi ipſe vellet emere vẽderet ei. c. libratas. vel pl⁹. ⁊ dicit q̃ merces eius erant ſapia ⁊ prudentia. Iſte emit centum libratas. ſcribit in cedula hoc in oĩbus factis tuis attẽdas antẽq̃ facias ad quẽ finẽ inde venire valeas. aſſerẽs q̃ ſi hoc ſemp haberet p̃ oculis. plus poſſet ei valere q̃ vnũ regnuz Iuuenis mortuo patre rex factus fuit verba illa ſcripſit in menſis. ⁊ in nappis ⁊ in mapulis. ⁊ in alijs rebus vbi poterat. Cũ aũt barones eius ꝺſpiraſſent cõtra eũ. fecerũt pactũ cum barbitõſore eius q̃ cum occideret. Cũ autez hoc vellet facere. et vellet faciendo barbã eius guttur amputare. legit ſcriptũ q̃ erat in mapula. et incepit ſtupere. fremere. ⁊ tremere. Qñ rex aduertens fecit cum teneri ⁊ vigere vſq̃ dũ veritatẽ diceret. Qui proditores ſuos fecit capi. ⁊ ipſe a morte liberatus eſt. Ideo merito dicit̃ Prouer. xij. c. Melior negociatio eius eſt acquiſitione auri ⁊ argenti. ¶ Prouer. xvj. f. fau⁹ melis. verba cõpoſita. ſ. cũ gratia poſita ibi ſupra dicit Aug⁹. Hanc dulcedinẽ nõ ſentiũt qui hñt palatũ infectũ a febre iniq̃tatis. Sũt cñ multi vt ruſtici purgator latrinaz q̃ tranſijt apud apothecas. apud montem peſſulan. nõ valens ferre bonũ odorẽ corruit vt mortuus. Cũ aũt medici apportaret ei electuaria ꝑfortatiua nõ guſtauit. nec ſurrexit. Vnde cũ ad cõſiliũ cuiuſdã dicẽtis q̃ cõfortaret in aſſuetiſſimis deportaſſent naribus ei⁹ ſtercus q̃ aſſueuerat ſurrexit ꝑfortatus. Sic eſt de peccatoribus ⁊ verbis dei. Qñ. eze. ij. g. iij. a. Volumẽ ezechielꝰ traditũ factum eſt in ore eius tanq̃ mel dulce. Dicit q̃ bufo nõ poteſt ſuſtinere bonũ odorem vinee florẽtis. ſic nec peccator verbũ dei ſimiliter. ¶ In vitis patrũ legit̃ q̃ quidã pater cuidã dicenti q̃ nolebat

tius audire verbū dei. quia licet libenter audiret illud ato oblivioni tradebat, q̄ audiebat. tradidit ei calatū imū dū. ⁊ fumo nigrū. ⁊ fuligine plenuz. dicēs vt in fonte emergeret ⁊ plenum ei deferret. Qō cū attētaret facere semp a pleno cū extraheret a fonte aq̄ exibat. Quē cū videret nō posse aquam in eo deferre redijt tristis. q̄ inutiliē laborasset. Dixit ei pater. Et ſ aquā nō detulisti tñ calatū hunc mundasti. Sic est de corde qđ ptrāsit v̄bū. qz p illud mūdatur. ¶ Item in miraculis btē virginis in assumptiōe ei⁹ dr. q̄ cū q̄daz puer vndēnis curatus fuisset sueſioñ. i ecclesia btē marie ab igne q̄ dr sacer. ⁊ p misisset q̄ annis singulis locum visitaret ⁊ mr nō p̄mitteret. cū custos essz pecoz. rogauit deū vt redeūte infirmitate votū ꝓpleret. Quod ita fit. Et dum essent in ecclesia supradicta pristina tabefactus egritudine rapiē añ deū. ⁊ vidit beatā mariā supplicantē p hmōi infirmis. ⁊ filiū rñdentē sibi. tu es maris stella. fiat volūtas tua. Redit curat⁹. refert visa ⁊ multa futura. ⁊ sc̄to moriturū. vt factū est qz nō vixit nisi p mēsem. ¶ Item in vitis patz dicit q̄dam pater. q̄ docet nō sit similis pueo q̄ alios ⁊ nō se purgat. sed sordes retinet. ¶ In vitis patruz dicit. q̄ abbas nachoz in heremo mediocriter gubernabat vitā suā. Qui fact⁹ epūs artissimo ieunio se affligebat. Et discipulo querēti cām respōdit. q̄ b agebat ne sibi subtraheret p̄dicādi occasionē qz habebat officiū p̄dicandi. ⁊ qz in seculo habebat officiuz predicādi. i secło hēbat maiozē copiā sibi subueniēdi.

De pietate dei ad pctōres. Capi. IX.

Tē dicitur q̄ cū quidam miles habens castz in alta rupe supra mare inuenisset in camera adulterum cum vroze volebat eum extracto gladio occidere. sed ille prostratus veniam petijt. p̄mittēs q̄ talia decetero nō attentaret. Dies aūt eū p. x. passus extra suā cameram deportauit. ⁊ p̄misit ei q̄ si decetero ei⁹ similia faceret semp decem passus vlterius elongaret. Ad vltimū autē videns q̄ tam leuiter trāsisset ⁊ tam misericordem maritum inuenisset. redijt. et eum vir consimili facto inuenit. et p. xx. passus consimilia vt prius p̄mittēti elongauit. Cum aūt tercio iterum redijsset per triginta passus a camera sua eum elongās. in tricesimo fuit in fine rupis supra mare. p̄minentis. ⁊ dimittens cū cadere in mare p̄cipitauit. Sic dominus parcit frequenter homini emēdā p̄mittenti. elōgans eum a peccato suo per adimpletionis decalogi p̄missiōez ⁊ transgressionis eius promissam emēdationē. sed ad vltimū cum nō se emēdat in infernum p̄cipitat. Sic dominus tercio anno veniens ad ficulneā ⁊ fructum non inueniēs in ea. et expectasset p duos ānos tercio ei maledixit. Que statim aruit Math. xxj. Marci. xj.

¶ In vitis patrū dicit. q̄ q̄daz frater manens in heremo suasu seniorum iuit in egiptum. vbi habebat sororem carnalem que multis erat causa pditionis. Que cum audiret eum aduenire occurrit ei relictis amatoribus suis nudato capite. et discalciata volens eum amplecti. Qui cum eam argueret. que sunt ipa si adhuc spes supesset ei. Qui ait q̄ sic. Ille petit q̄ permittat eam secum ire in desertū. Ille ait. q̄ p̄ua dat calciare et operire caput. Illa dic̄ q̄ non rediret decetero ad officiuz peccati sui. Illa cum sequitur ad desertuz Cum autem viderēt homines. ne modo ludificarentur. dicit ei. q̄ per aliam viam vadat. Cum autez rediret ad cā inuenit eam mortuaz habentē pedes plenos spinis ⁊ sanguine. Et reuelatū est patribus q̄ deus acceptasset ei⁹ penitentiam. maxime p feruoze suo. quia non fuit reuersa. et quasi non sentiens dolorem iter arreptum non dimiserat

¶ Item ad hoc facit exemplū marie egiptiace. de q̄ refert zozimas sanctus. q̄ cū iret p secretissima et remotissima heremi. vidit figuram hois. t sequit̄. Et co fatigato sistit rogat eū vt ei mulieri p̄iciat medietatez pallij sui. quo senudam opiat. qđ facit. t orauit diu eleuata a terra spacio vnius cubiti. refert q̄ fuit egiptiaca. p̄riaz t parentes duodēnis relinq̄ns. alexandriā venit. vbi oi voluptati se dedit lenocinio iocis t ebrietati. ita q̄ p̄ sola libidine lenonib⁹ se exponeret. t hincinde lenocinijs p̄uēs aias diabolo venabat̄. et hoc fecit p. xvij. annos. vel ampli⁹. Cū aūt aliq̄n videret homies currētes ad portū q̄ ibāt hierusalē cā cruc adorande. ingerit se cū eis iuuenes t senes trahens ad p̄ditionē oīb⁹ se dās sordib⁹ nō solū hierlīm § p circūstacētes vrbes animas diabolo acquirebat. Aduenīente die sancte crucis cā curiositatis ducta voluit īrare cū alijs ad crucē adorandā. freq̄nter nitentē intrare repellebat eā vis diuina. q̄ secessit ad angulū t recogitans pctā sua amarissime flebat. t vidēs imaginē btē v̄ginis sponsi ei. q̄ si fideiubeat postea oīb⁹ pctis et seculo abrenūciabit. Tūc sūpta fiducia sine difficultate intrat. crucem adorat. officiū audit. orās corā imagie audit q̄ vltra iordanē esset ei sal⁹. De tribus minutis sibi datis p deo emit tres panes i iordane abluta. penetrat desertā. duos panes t dimidiū portās. nec alīū cibū materiale habuit p. xvij. annos. nisi illos. t radices. t herbas. in q̄bus mīras ipugnatōes habuit. marie ō ferinas cogitatōes. § p̄sternēs se in orōne die integro t nocte vincebat aut̄ilio btē virgis. quā ducatricē suā sibi adiutricē inuocabat. Per q̄ autē tp̄us mīras molestias sustinuit. h̄ yēmis. est⁹ t tp̄is. tē. vestib⁹ ei⁹ putrefactis. t p alios. xvij. annos verbuz dei fuit ei vestimentū. alimentū. documentū. Rogatu eius redit zozimas. t āno reuoluto affert corp⁹ christi qđ suscepit t ad rogatū eius redit ad p̄p̄ria. Jtē anno reuoluto alio redit t corp⁹ eius exanime inuenit. t lras de die mortis t noīe. Et cū nō haberet nisi stipitē quo ad sepeliendū foueā faceret adfuit leo q̄ fouea m fecit. Ille gaudēs redijt t gesta fratrib⁹ enarrauit. t quasdā negligētias eoz de q̄bus eos arguēdos dixit. ¶ Item in vitis patruz ōr. q̄ cū q̄dam heremita ipugnat⁹ a fornicatiōe veniss̄et in quandā ciuitatē egipti. t videret ibi filiaz sacerdotis idoloz̄ adamauit eā. et petiuit a patre q̄ daret eā sibi in vxorē. Qui de cōsilio diaboli in idolo loquētis dixit q̄ nō daret ei eā sibi nisi baptismū t deū negaret. t ppositū monachi. qđ vt fecit vidit colūbam de ore suo egredientē t in celū ascendentem. nec sic adhuc voluit dare ei nisi consulto deo suo. Qui ait. nō dabis ei. q⁹ de⁹ christianoz t si ipsi negent eū. non negat eos sed adiuuat. Qđ cū referret sacerdos illi. alle cōpunct⁹ t reuersus ad coz redijt ad heremū. et ad magnū q̄ndam senē cui hoc ostendit. Qui cū sibi data penitentia p̄sisteret p ebdomadā in ieiunio t orationē. in fine redijt ad senē. Qui cū orarent. vident in celuz colūnam sup caput ei⁹. sed nondū descēdentē. in fine secūde ebdomade vident eā appropinq̄ntē. in fine tercie os eius intrantē. ¶ Jtē in vitis patruz cū beatus frontonius esset in quadaz ciuitate vbi habebat in conuentu triginta monachos. suasit eis vt irent ad heremū ad penitentiā faciendaz relictis delicijs ciuitatis. Qđ faciūt secū ferētes sarculos t semina. Cū autē socij murmurarent. p defectu cibi. verbis eos cōsolabat̄. Angel⁹ dñi appuit cuidaz diuitī arguēs eū q̄ delicate viueret. t dei seruos fame mori p̄mitteret. Jterū apparuit p̄minādo. tercio eū grauiter flagellauit mortem mīnās nisi dictis monachis p̄uideret. Qui cū nesciret quo essent. et cōsoluerūt amici eius ei q̄bus vulnera sua ostēdebat. q. lxx. camelos suos victualib⁹ oneraret. t ēp̄ ciuitatem

conduceret. ⁊ in custodia angeli cōmit
teret. ¶ Hō fec̄. ¶ Cū aut̄ monachi afflicti
fame deū laudarent. audiūt campanu-
las camelor. camelos recipiūt. lauant
pedes ⁊ reficiūt. medietatem onez eor
retinent. ⁊ aliam remittūt cū camelis.
¶ Cū aūt die q̄rto diues ille lugeret cre-
dens amisisse camelos recepit eos. que
reportauerūt dedi ꝓpauperibus. ¶ Hoc faci
ebant singulis annis. quousq; mōachi
sunt reperti. ¶ Item cū quidā fra-
ter essz in heremo ⁊ comederet herbas
licz essent dulces. ita dissoluebant cū ꝙ
moriebar. ⁊ cū ieiunasset ꝓ septem dies
timens offis herbas. quedam bestia di
cta dorcas apportauit ei vasculum de
nō noctuis. vtꝝ eas cognosceret quib⁹
vesci haberet. ¶ Cum beatus hi-
larius festinaret ꝓtra hereticos ꝓ fidei
defensione pedes. adiūxit se dyabolus
ei in specie cuiusdam seruentis. portās
ei capam. ⁊ alia. multū se ingerens in
eius obsequiū. quasi ei cōpatiendo. ro-
gat eū primo vt vinū minus limpha-
ret. vt laborem vie meli⁹ sustineret. qō
cum ad eius instantiā fecisset. post vt sī
ne aqua biberet. post vt carnes come-
deret. ⁊ sic eius penitētia paulatim mi
nuta. cū venissent ad q̄ndam villam di
cit ei dyabolus. ꝙ ibi erat q̄dam religi
osa mulier que multū affectabat ei loq̄
ꝓcurante ergo dyabolo ita pluries lo-
cuta est. ⁊ ita vt ille ei sanctū virū ỹbis
⁊ factis allexit. ꝙ cōmot⁹ fuisset ad ca-
sum nisi deus hoc opus dyaboli beato
martino reuelasset. q̄ occurrens subito
demonē fugauit. ⁊ ꝓpalauit ⁊ hilariū
liberauit. ¶ Item cū paſunti⁹ ar-
tius se affligeret responsum est ei. ꝙ si-
milis foret primario vici illius. vadit
ad eū. suscipit honorifice. Adiuratus
refert ꝙ ꝓ triginta annos cū vxore sua
manens ꝓtinuerat. nec eaz ante cogno
uerat nisi cā ꝓlis. ⁊ ꝙ nunq̄ ab hospi-
talitate cessauit. Aduenīente pegrino
ꝓtor occurrit. ⁊ ꝙ viaticum in recessu
suo semp dedit. ⁊ ꝙ pauperem nullū de-
speraverat. sed necessaria ꝓ posse suo eis
dederat. psonam in iudicio nō accepat.
alienę fruges in domū suam nō intro ie
rant. litem videns non ꝓterierit. sed ad
pacem ꝓ viribus reduxerat. famulos
suos nemo in fero facto inuenerat. gre
ges sui alienas fruges nō leserant. ꝙtū
potuerat infertorē oppimere nō sustī
nuerat. semp studuerat neminē ꝓtristā
re. ⁊ a nemine cōtristari. in iudicio ne-
minē ꝓdemnauit. sed pacificauit. Ad
hec pafūtius ait. hoc vnū tibi deest. vt
abneges temetipm. tollens crucem tuā
⁊ sequaris xp̄m. ¶ Qui statim obediuit
factus monachus. Quadā aūt die duz
in cella sua resideret. pafuntius vidit
aiam dicti primarij recipi a multitudie
angelor. psallentiū. Beatus quē elegi
sti ⁊ assumpsisti dñe inha. in atrijs tuis

¶ Item post hec artius se affligēs
quis sibi adhuc foret similis. audiuit ꝙ
talis negociator alexandrinus viginti
milū solidor. ouas naues plenas mer
cibus deducens hic decem saccos ple-
nos leguminū deferebat. que dabat vi
ris religiosis. quos visitabat. quorum
orationibus se cōmittebat. huic occur-
rit pafuntius amplexans eū ⁊ dicens.
Quid tibi cū his negocijs o ō digna
⁊ p̄ciosa margarita. Ille aūt statim eū
sequit̄. iubens omnia que ducebat dari
ꝓ deo. Qui post breue tp̄s est ad dñm
assumptus. ¶ Postea aūt ait angelus pa
fūcio oranti. Eras venies in eterna ta-
bernacula. Tunc vocato sacerdote reue-
lauit ei ante dicta. ⁊ suscipit sacramenta.
Tunc emisso spū qui aderant viderunt
aiam eius suscipi ab angelis ⁊ sanctis
hymnū canentibus. ¶ Item dī ꝙ
q̄dam rex habens in terra sua quendā
diuitē sapientē nō inueniens occasiōez
quō eius pecunia extorqueret. quesiuit
ab eo tres questiōes. quas nisi eas sol-
ueret multā pecuniā ei daret. que vide-
bant̄ insolubiles. ¶ Prima fuit. Vbi erat
mediū terre. q̄si centrū. Alia quot mo-
dij aque erūt in mari. Tercia q̄ magna
erat misericordia dei. Cū aūt die assig̃
ta coram regis curia a carcere duceret. in

quo detinebat vt se redimeret. nisi dictas questiones solueret. assūpto baculo in terra infixit dicens. Hic est centr terre. t medium. improba si potes. Si vis vt mensurē modios marī retine flumina t aquas alias. ne subintrent illud quousq; mensurauerim. t tibi dicā nūer modior. Tercia solue potero si tradideris mihi vestes tuas regias. t solū ad hoc iudiciū faciendū. quo facto cū esset in sublimi solio. in apparatu regio ait. Audite t videte sublimitatem mie dei. qz pauz añ erā suus mō subito factus sum rex. ante paup modo diues. ante in imo. mō. in alto. añ in cathenis t carcere. modo in libertate tē. Sic centr mie dei est vbiq; t mensure eius nō est nūerus. sublimitas t imensitas eius ē q; de carcere t vinculis peccatoz p pniam modicā venit pctōr ad regnū celoz. Ecēs. iij. De carcere t cathenis egredit quis ad regnū.

¶ Exempla de incarnatione christi. Caplm. x.

¶ Avitis patrū legit. q; cū q̄dam mulier veniss ad beatū hylarionē p sterilitate tollenda. t ille fugeret eam. clamauit mulier hunc sexū nō esse ptemnendū. qz genuit t pepit saluatorē. t expectauit eaz. t ei obtinuit fecunditatē. ¶ Item cū quidaz sctūs mozeret ridendo. adiuratus q̄re rideret dixit. q; hoc ideo qz̄ passo gaudiū suū transcenderet gaudiū angeloz. qz videret deū in natura sua. Bern. Magnū quippe gaudium t oīm suauitatis dulcedine plenissimū videre hoiem hoim pditorē. ¶ Jē dr̄ q; cū fames maxima esset in egypto t quidam cōpatiens afflictioni pauperū. euacuasset horrea sua dando eis. q̄dam dña q̄ videbat honestissima baiulans puer gr̄iosissimū t speciosissimū. venit ad eū rogans vt benefaceret ei. Et cū ille assereret horrea sua eē oīno euacuata. adiurauit eū p illam dñm q̄ vgo pepererat saluatorē mūdi q; faceret videri si adhuc ibi aliquid inueniretur. Cū añt ipse motus pietate curreret ad horreū. inuenit oīa horrea plena. nec vltra dictam dñam potuit inuenire Hoc viso miraculo. t motus gr̄a. visti pueri baptizatus est cū oīi domo sua.

¶ Quidā clericus secularis in q̄dā necessitate positus vt audiui vouit deo t beate virgini q; seruiret ei in religione. Cū añt intrasset ordinē p̄dicatoz t grauiter tēptaret. qsuecuerat venire coram imagine beate vginis ad oronem t ad memoriā infantie saluatoris qsuerat recipe qsolatiōr ē. aliq̄n cum victus tēptatione occulte recederet t fugeret cogitauit q; nō accepat licentiā ab illa imagine. Cū reuersus flexis gembus dicebat q; nō poterat vltra morari ibi. t vadens cepit oscularī pedes imagis t pueri t beate vginis. accipiendo licē tiam tantis lachrymis fuit perfusus t gratia q; ita oīno post recessit illa tēptatio q; p toto mūdo nō exiret.

¶ Legit in libro petri cluniacēn. q; abbas hugo cluñ. retulit de se quasi de alio q; in vigilia natalis beata vgo apparuit cuidam monacho tenens puer suū in gremio t ludens cū eo. qui dicebat ei. Nosti mater q; eccl'ia tota celebrat diē natalis mei cum maximo tripudio laudis. t q̄d potest nunc dyabolus dicere. aut facere. t vbi est virtus eius mō. tūc videbat quasi de antro surgere t q̄rere. Ego in eccl'ia tua nō possum intrare quia fiunt ibi laudes tue. sed in capitulo t dormitorio bene intrabo t refectorio. hoc attemptans inuenit ostium capituli sibi nimis grosso. nimis artū. hostium dormitorij nimis bassum sibi elato. refectorij nimis repagulatū impedimentis charitate sibi ministrantiū t seruientiū. t auiditate audiendi lectiones t cibi t potus t sic confusus recessit.

¶ Item legit de sancto haymone cantuariensi. q; cum legeret t vigilaret ad studium. t deberet in crastinū disputare de incarnatione apparuit ei dyab-

sus.⁊ cuz eleuaret manū vt se signaret tenuit eam dyabolus.⁊ cū vellet se sig- de alia tenuit eam similiter.⁊ cū diceret ego signo me corde in noīe patris ⁊ filij ⁊ spūssancti.dyabolus dimisit eum. ⁊ cū quereret ad quid venerat. repson- dit dyabol⁹.q ad impediēdū eū ne ha- beret qō eleganē diceret de eo q marie timebat.q tantā virtutē ⁊ potentiā de monū attriuerat ⁊ ꝺfiderat.s. incarna tio dei.p ea q̄ deus gessit in carne. ¶ Refert thimotheus hystoriogūus se in antiquis romanoz hystoriis inuenisse q tercius orbis monarcha octauia- nus.xxxv.regni sui āno capitoltū adijt q̄rens q̄ post se rēpublicā gubernaret. Et audiuit q puer hebreus ex deo viuē ti in celo genitus.q̄ tpe suo nasciturus esset sine macula ex virgine intemerata ipse ꝺ audito edificauit ibi aram ⁊ titu lū talem.Hec ara est filij dei viuentis. Ibi post edificata est basilica beate ma rie honestissime decorata.

De passione xpi.Ca.xi.

Sibilla in prophe tia sua sic scribit.Conuenient sa cerdotes hebreoz post ꝺ ꝺcta illuz qui multa signa faciet.⁊ cōprehendent eum debūt aūt alapas deo mānibus incestis. ⁊ in vultu sacro expuent venenata spu ta.Dabit q̄ ad verbera simplr dorsum sctm̄.ad colaphos accipiēs tacebit.ad cibum aūt fel.⁊ ad sitim acetū dabunt ⁊ suspendent eū in ligno.⁊ nihil vale bit eis.q̄ tercia die resurget a mortuis

¶ Legit in barl.q̄ scripsit dama scenus.q̄ dixit ad iosaphat.q q̄dam ha buerat q̄tuoz amicos quoz tres plusq̄ se dilexerat ⁊ negocia sua p eis dimise rat.p q̄rto valde pauca facere volebat Cū aūt in terribilibus sui regis caperē p decem milibus talentoz q̄ debebat sibi.inducē vt amicos rogaret.p dicti debiti solutione.vt sic a suspendio libe rarē.Primus rogatus ab eo respon dit.q exquo in illo discrimine ceciderat nō daret ei nisi linteolū quo ductus ad suspendiū inuolueretur. Secūs dixit q̄ hanc gr̄am solam ei faceret.q cū duce reē.eū ꝺduceret vt honorabilius ad su spendiū ducereē. Tercius dixit idem q̄ p seruitio qō ei fecerat eū ad supendiū duceret ⁊ eū suspēderet. Quartus aūt hoc audiens p quo pax fecerat dixit ei licz p me nō feciſti.q̄ tñ ad me recur ris in necessitate ⁊ me diligere de cete ro ꝓponis.p te ne suspendaris venalē me exhibeo ⁊ suspendi volo. Primus amicus falsus est mūdus.a quo hō in morte nō recipit nisi sudarium. Secūs sunt amici mōi q̄ ꝺducūt vsq̄ ad sepul crū.Tercius est dyabolus q̄ hoiem su spendit si ad eū recurrit.Quartus xp̄s q̄ p hoie suspendi voluit. ¶ Pe trus alfunsus dicit.q arabs pb̄us mo riens quesiuit a filio suo quot amicos sibi acquisierat.Qui cū diceret q mul tos.rñdit q ip̄e iam senex vix potuit ac quisisse vnū. Et subiunxit.Non sit tibi pax vnū habere inimicū. nō multum. mille habere amicos. quia in mille vix vnus verus inuenit. Eccs.vj.g. Vix de mille vnū repi.Et q nō reputes ami cū nisi p baueris.q̄ ille solus amic⁹ tu⁹ est q̄ tibi nō defuit in necessitate. Tunc p̄cepit filio vt vitulū lantaret ⁊ in sac co poneret.⁊ amicos suos circuiret di cēs.q homicidiū cōmiserat.⁊ debebat domus ei⁹ scrutari.⁊ q ptineret occisū apud se sepeliri ⁊ se abscondere. Tunc oēs repulerūt eū q ꝺ fecisset. Et cū re disset ad p̄rem suū misit eū ad suū ami cū idē rogās ex parte p̄ris.recipit ami cus ille exclusa familia sua ⁊ vxore sua foueā fecit.⁊ illū abscondit dicēs.Hec nō est res q̄ debeat ꝓpalari. Sic xp̄s est verus amicus q̄ piculū nr̄m recipit ⁊ in necessitate amici sui non desistit. Eccl.xij.b. Nō agnoscē in bonis ami cus ⁊c. ¶ Item in dyoc.tharen tasiensi supra quoddaz castrū quod ōz chyz est quoddā sax̄ eminentissimū al titudine.quod non videt ascendibile. adeo est altum ⁊ arduū. vbi vt audiui

cōmuniter ab incolis terre q̄ tāta ⁊ tā frequens videbaꝝ ibi ꝯgregatio demonū ⁊ ludificatio. aliqñ videbaꝝ succendere hoīes loci. Habito ꝯsilio q̄d ⁊tra hoc facere possent laborauerūt. aliqui montē illum ascenderūt. ⁊ crucē ligneā in cacumine posuerūt. ⁊ extunc nūq̄ postea ibi demones aut illa incendia ⁊ ludificatones cōparuerūt. ¶ Item in vita bti bartholomei dr̄ q̄ cū ipe tēplū in quo fuerat cultus idolatrie consecraret. apparuit angelus p quatuor ptes circūuolans. ⁊ p quatuor partetes templi digito signū crucis impssit. ⁊ dixit. Sicut me misit deus vt vos á credidistis curemini a varijs lāguoribus. ita me misit hoc templū purgare ab idolatria ⁊ ipsis demonibus. oñes infirmi ibi curati sunt. angelus postq̄ oñibus demonē in sua deformitate ostendit dimisit cum etulantē ad loca deserta vbi nulli noceret. ¶ Item christus in passione sua similis fuit caladrio q̄ applicatus infirmo ad mortem egrotanti li alis extensis in eū oculos ꝓiicit ⁊ infirmitatē eius bibit egrotat. p infirmo ⁊ eger liberaꝝ. Tamen vt dicit p istum modū auis dicta curaꝝ. qr ad ardorem solis elevaꝝ. alas extendit. ⁊ cū sudore emisso infirmitatē emittit. Sic christus quos respicit de cruce oculis misericordie curat sudore suo sanguineo. Esa. liij. Vere languores nostros ipse tulit. ⁊ do. no. ipe por. De hoc dr̄ Ecc. vj. B Amicus fidelis medicamentū vite.

B ¶ Legitur in triptita hystoria libro. v. q̄ quedam imago fuit in cesaria philippi vbi erat imago mulieris tangentis fimbriam vestimenti imaginis christi. vbi crescebat q̄dam herba a medicis incognita. que qñ creuerat adeo q̄ tangebat vestimenti imaginis fimbriam habebat vim curandi de ista infirmitate. aliter nō. Hāc imaginē cum iulian⁹ apostata fecisset remouert. ⁊ suam vt honorareꝝ loco eius apponi. fulgur cadens caput illius imaginis iuliani amputauit. B ¶ Item in exaltatione sancte crucis cū reduxisset eraclī crucem in hierlm. fuit vnus mortuus suscitatus. paletici curati. leprosi decem mundati. ceci illūinati. infirmi multi curati. ¶ Item ibidem legit̄. q̄ cum q̄dam xp̄ianus mansisset ibi iuxta iudeoꝝ synagogā transferens mansionē suam alibi. imaginē crucifixi. quā iuxta lectū suū infixerat vt coꝝ ea oꝝarat. que erat mirabiliter bene cōposita ibi reliquit. Cū aūt q̄dam iudeus domū illaꝝ ꝓduxisset. ⁊ quendā suū cōtribulē mutasset. aduertit imaginē ibi esse. ⁊ significauit hoc alijs iudeis. Qui cū dictuꝝ iudeū qui ibi habitabat verberassent. ⁊ de synagoga eiecissent. licz se assereret imaginem dictam ignorare. crucifixuꝝ illum clauis ꝓfixerūt. ⁊ alia passionis dñi facta innouauerunt. Cū aūt latus eius lancea aperirent. exiuit inde sanguis ⁊ aqua. Qui recipientes in vase stupefacti infirmos suos de illo liquore tetigerūt. ⁊ omnes curati sunt. Quo viso miraculo factuꝝ epō loca retulerūt ⁊ baptisati sunt oñs. ⁊ coꝝ synagoge in ecclesias dedicate sunt. Inquisitus ⁊ requisitus xp̄ianus cui⁹ fuerat imago. vbi eaꝝ acceperat ⁊ quis cā sepulcre cōposuerat. respondit hoc ei fuisse traditū ab antecessoribus suis q̄ cā cōposuit nichodemus. qui mortis reliquit eam gamalieli. gamaliel zacheo. ⁊ ita p diuersas successiones ad eū venerat

¶ De signo crucis. Caplm. XII.

LEgitur in ecclesiastica hystoria. xj. lib. xxvij. cap. q̄ ante q̄ xp̄iani facti essent egyptij gētiles oñs p alexandriā pinxerat arma siue toraces serapis in parietibus ⁊ fenestris suis. p̄cipiēte aūt theodosio oia phana idoloꝝ destructa sūt. ⁊ loco coꝝ in eis ꝓstructe sunt eccle martꝝ in honore. ⁊ deletis dicti serapis toracibus loco illoꝝ positū est ⁊ depictū signum crucis. quo viso obstupuerunt gentiles

ꝛ matre sacerdotes idolorū ꝛ baptisati sunt ꝛ uersi sunt dicentes. ꝙ erat eis ab antiquis traditū ꝙ ea que tunc colebant tamdiu starent usq; quo uideret signū illud uenisse in quo est uita. ꝛ q̄dā littera erat apud eos quā sacrā uocabant formā habens signi crucis. quā dicebant interp̄tari uitam uenturam. ē siquidem in cruce salus uita ꝛ resurrectio nostra. ꝺd sit autē serapis ostendit in eadem hystoria ꝛ scolastica. hūc colebant egyptij. ℣ Dicit in libro de gestis saluatoris. ꝙ cū adam senuisset guttam patiebat. missum filū suum seth. uersus orientē ad portā paradisi terreni ut ibi si posset obtineret ab angelo custode. ꝙ daret ei de oleo misericordie. qō fluebat de q̄dam arbore que dicebat arbor misericordie. q; liquoris illius inunctio ualebat ad miseriaꝝ p̄sentiū mitigationem. ℣ Quo ueniente ꝛ flente ad portā paradisi apparuit ei michael angelus dicens ut ad patrem rediret ꝛ seret ꝙ xp̄s ueniret q̄ suos iungeret oleo misericordie ꝛ gratie quo ipse esset inunctus p̄ principibus suis. q̄ etaꝝ in iordane baptisaret. ꝛ baptizatis celestem daret unctionē. Et dr ꝙ dedit illi illius arboris cuius unctionem querebat. unū ramū ut illū plantaret. ℣ Qñ eū fecisset erexit in arborē pulcerrimā. q̄ tpe salomonis fuit inuenta ꝛ amputata ad edificiū templi. Sed cū lignuꝝ esset pulcerrimū nec ꝓgrueret opi alteri fecit inde fieri reclinatoriū ad orandū sup illud. ꝛ auro tegi. ꝛ in templo in loco in quo orabat reponi. Sed cū mandaret ei regina saba ꝙ uiderat in templo lignū auro textū. ſ. illud sup quod orabat. in quo suspenderet rex iudeoꝝ quo suspenso regnū cessaret eoꝝ. salomon fecit illud sub terra abscondi. ℣ñ cū sibi facta esset ꝓbatica piscina illud lignum supenatauit tpe xp̄i de quo erecta est planta ad lutū cuadendū facta. ꝛ de ea crux dñica fuit ꝓ magna pte.

De ista materia magister iohs beleth aliquid tangit in sūma sua. ℣ Magister p. co. aliq̄d in hystoria scolastica. ꝛ alij hystoriographi. ut q̄dam gerlandus ꝛ lāfredus. Item in passione beati mathei dicit ꝙ duo magi zaroen ꝛ arpharat qui se p ethiopiā adorari faciebant tanq̄ dij. q; hoies usu mēbroꝝ priuabant p incantationes. ꝛ cū uolebat eundem usum eis reddebāt. Adduxerūt ad beatū matheum duos draconeꝫ flāmino mos qui flatu suo hoies occidebāt ut eū deuorarent. q; eoꝝ maleficia detegebat. Sed cū opposuisset draconibus signū crucis. q̄si mortui ad pedes ei⁹ ceciderūt. Qui aduenientē pp̄lo eos excitauit. ꝛ ad loca deserta misit ubi nulli nocerent. Et ℣ Legit in passionibus cipriani ꝛ iustine uirginis ꝙ cum claudius quidam magnus homo adamaret iustinam uirginem. nec p̄cibus nec p̄missis. nec minis uellet ei consentire uel eius cōuugio. ꝛ cū uiolenter uellet eā rapere ꝛ interea signo crucis se munire. ꝛ ille uires amitteret. dedit cipriano incantatori duo talenta auri ꝛ totidem argenti. ut p maleficia sua eā haberet. ꝺ yabolus adiurat⁹ dedit cipriano unguētū quo dictus claudius tectū domus iustine ꝓspergeret. Tūc media nocte cum temptaret eam dyabolus ꝛ eam inflāmaret. illum repulit se signā/do ꝛ orando ꝓfusus rediit dicens ꝙ eā adduci nō potuit. q; quoddam signū ei fecerat p quod ꝓtabuerat Qui adiurauit alium demonē fortiorem qui fortius medicamentū dedit. ꝛ eam fortius temptans similiter ab ea ut prior est expulsus ꝛ cōfusus. Tunc ipse adiurauit principem ꝛ patrem oīm demonū. qui trāsfigurauit se in speciē ūginis intrās domū eius. ꝛ sedens sup lectū eius dixit. ꝙ uenerat ad eā ut cū ea posset honeste ꝛ religiose uiuere ꝛ xp̄o uiuere. Qui post multa ūba dei ad amorē dei incitantia cepit tractare de statu ꝓuga litatis int̄ alia interserens. quō nuptie repleant paradisum. ꝛ quō deus p̄cepat primis pentibus. crescite ꝛ multiplicate. ꝛ. ꝛ quō b ꝓcūcuentes iudicarent a ꝺo

inobedientes.ita inflāmauit iustinam
q̄ fere volut ꝓrugio ꝓsentire.sed tñ ad
cor reuersa se signando dyabolū exuf-
flauit. Legi alibi q̄ primo sollicitauit
cā in specie nutricis sue.post sub forma
sororis.post matris.dicens q̄ si ꝓtrahe
ret cū claudio tota eius ꝑgenies exalta
ret.sinaūt tota destrueret. Que cū cō-
mota ad matris lachrymas fieret t cō-
sentire vellet se signando dyabolū ad-
uertit t exufflauit. Cū aūt cipianus q̄
reret a demonū principe qō esset illud
signum qō ita eos ꝓtabescere faciebat.
dixit aduiratus q̄ iuraret ei ꝑ magnas
virtutes suas quas nō erat fas deiera-
re q̄ ab eo nūq̄ discederet. Dixit ei q̄
ex quo xp̄s in cruce pependerat ꝑ signū
crucis tabefacti fugiebant.qz ibi attri-
ta erat eoz fortitudo ꝑ crucifixi passiōz
Dixit cipian⁹.Ergo crucifixus maior
est. Dicit dyabolus. Nec ē. Dicit cipria
nus. Ergo ego cognoscens virtutē cru
cis signo me hoc signo.t vado ad ami
cos eius. Quo signo facto dyabol⁹ cō
fusus exclamās aufugit. Hic cipian⁹
currens ad ep̄m flagicia sua ꝓfitens ba
ptizatus es.t post p̄sbyter ordinatus.
t post.xvj.annos in ep̄atum baptisato
ri suo successit.miraculis claruit multis
post ipse t iustina v̄go in dyaconissam
ab eo ꝓsecrata gloriosa martyrio coro-
nati sunt. ¶ In vitis patr̄ legitur
q̄ cū btūs anthonius solus in heremo
habitaret.t demones sub diuersar̄ spe
ciez̄ similitudine in eū irruerent signo cru
cis eos abigebat. ¶ Item cū ad
ea venirent hoīes ꝑterriti ꝑ solitudinē
a diuersis horroribus t illusionib⁹ de
monū.dicebat eis. Signate vos t ab-
ite securi. ¶ Item dr q̄ cū quidam
dyabolus inesset corpus cuiusdā iuue
nis mortui.factus est cuiusdā epi seru⁹.
t cū strenuissime seruiret factus est eius
camerarius.intendens semp quō eum
posset decipere.Cū aūt iret ad cameras
t ille lumē portaret.forte quesiuit eps
quota est luna.respōdit ille statim.xuij
Et eps dixit ei.Tu quō ita cito sciuisti,
qui nec litteras nosti.rñdit.qz ego vidi
qñ facta fuit.t postea semp ꝓtinuū ei⁹
cursum. Tunc stupens eps horrens sig
uit se signo crucis.tūc demon statim fu
git.t cadauer cecidit. Hic vt dicebat fa
milia.nec ecclīam intrabat.nec aliqñ se
sigbat. ¶ Ite dr cū apud tholetuz
hyspanie esset qdam maximus nigro-
māticus dictus magister melchita.no-
bilis qdaz scutifer genere pulcer corpe
ꝑ paup rebus.erubescens paupt̄ suā
am inter suos. accessit ad cū dicens et.
q̄ si vellet et benefacere libenter fuiret
ei. Que cū ille retineret secū multa ꝓ-
mittēs ei si bñ fuiz̄t ei.t acquieseceret
eius ꝓsilio.t diceret q̄ hoc faceret ipse
ꝑ oīa.cū haberet eum familiarē sibi di
xit ei magister melchita.q̄ accipet auē
venaticā in manu t irent soli ad aucu-
piū in silua. Ubi dū diu stetissent facto
vespere.visum fuit scutifero q̄ coram
eis maximus fluuius transiret.t q̄ ca-
strum quoddā mirabilis structure esset
vltra loge.cuius similis pulcritudinis
nō viderat. Et cum stupens quereret a
magistro suo quid hoc esset. qz nec an-
te viderat que videbat. nec audiuerat
de illis.ait magister iste. q̄ castruz erat
dñi sui qui multa bona fecerat ei.t fa-
cicbat oibus volentibus ei seruire.t di
xit ei q̄ ad illud castrū declinaret t ibi
pnoctarent.t ꝓfuluit ei q̄ paratus esz̄
facere homagiū regi q̄ morabat in illo
castro.qui amore ipsius multa faceret
ei bona. Ille respondit q̄ ad consiliuz
suum faceret. Et cum ille non auderet
transire flumen.quia ꝓfundissimū t ra
pidissimū videbatur.magistro transeū
te t ille sequit. Tunc speculator castri
clamauit quis esset qui transiret. Cla
mauit magister melchita.sum amicus
dñi regis. Tunc statim aperiunt porte.
pons tornatilis inclinat.bene quadra-
ginta iuuenes pulcerrimi t ornatissimi
cū torticiis occurrūt.t eos in castrū in-
troducūt.occurrūt milites.infantes. t
dñe.t principes dicentes. beneuenerit
magnus amicus dñi nostri regis. Ip-

troducūt eos vsq; ad palacium regis. q̄ descendit de thalamo aureo. facit magistrum sedere iuxta se. querit causā vie sue. Qui cum diceret q̄ ꝓpter socium suū qui paup erat sed nobilis. vt eū reciperet ad homagiū ⁊ magnū eum faceret. dixit q̄ hoc libēter amore eius faceret. Cūq; ꝓ homagio suo vt rex ille petebat iuuenis accessisset flexis genibus ⁊ manus inter manus eius posuisset. ait rex q̄ hoc debebat dicere homagium faciendo. Ego abnego patrem ⁊ filium ⁊ spūm sanctum. ille obstupuit. ⁊ dextra retrahit se signans ⁊ dicens. Ego reddo me patri ⁊ filio ⁊ spiritui sancto. Quo facto cū maximo sonitu tota illa curia cū rege ⁊ magistro ⁊ oia menia illa p̄cipitata in abyssum descenderūt ibi solo iuuene remanēte perterrito. ¶ Item dicit q̄ cū q̄dam hō bonus diu in magna pace ⁊ sanctitate moratus fuisset cū vxore sua. ⁊ illa similiter cū eo. simulsit vtriq; dyabolus inuidens temptationē vt se suspenderent. ⁊ sic p̄sentes miserias euaderent. Cum aūt vterq; in hac temptatiōe ex improba ⁊ oportuna hac cogitatione tristis efficeretur vt nec somnū caperēt nec comedere possent. quesiuit alter ab altero causas sue tristicie. respondit vir q̄ sup oīa magnaz voluntatē habebat se suspendendi. Mulier respondit illō esse suū consimile desiderū. Cōsentientes ambo in ipm laqueos aptant. vt se suspendant. Tunc mulier dixit viro. O dñe ꝙsulerem q̄ nos prius biberemus de illo bono vino nostro qō valde pretiosum fecimus de vinea illa nostra de quo nondū gustauimus nec scimus q̄le sit adhuc. vt potati leti⁹ ⁊ suauiꝰ moriamur. cōsulo vt bibamus de eo. Placet hoc viro. vinū defert. quod cū vellet bibere sicut ꝙsueuerat signauit illud. bibit ⁊ dedit vxori sue. Cū aūt bibissent vinū cruce signatū. ita statim fugit dyabolus ⁊ temptatio q̄ ꝓ toto mūdo b quod facere cogitauerant perpetrasse nō ꝓsiissent. ⁊ confusi ad confessionē cōfugiunt. ¶ In miraculis Iohānis euangeliste dicitur q̄ cum datum fuisset ei venenū mortiferum. de cuius potu duo mortui fuerant. facto signo crucis bibit illesus. ¶ Item in vita beati benedicti dicitur q̄ cum quidaz monachi eum in abbatez elegissent ⁊ artaret eos ad regule obseruationem. dū quidam eorum venenuz ꝓpinaret ei facto signo crucis virtute eius vitrum frangitur ⁊ venenum effundit. ¶ Item dyak. v. dicitur q̄ cū Sabinus episcopus tā p̄ sensu lumen oculoz amisisset. quidam archidyaconus eius ambiens episcopatū fecit ei per puerū poculum dari venenatū. Qui cum diceret puero b quod mihi das bibe tu. ⁊ puer pre verecūdia magis vellet mori q̄ nō bibere. cum haberet poculum ad os ꝓhibuit dicens. Ego venenū quod mihi das bibam. sed dñs tuus episcopus nō erit. Qui accepto calice facto signo crucis bibit. quod nihil ei nocuit. sed statim archidyaconus ille mortuus est. ac si per os epi venenū bibisset. ¶ Item dicit dyak. vij. q̄ q̄dam iudeus de campania romam veniens nocte adueniente necessitate cogente intrauit templuz appollinis vbi ptimescens loci sacrilegia signauit se signo crucis licet in eum nō crederet. Qui circa mediam noctez vidit malignos spūs quasi obsequiū p̄ stare cuidam p̄sidenti protestati. ⁊ facta singuloz disquirenti. ⁊ quid singuli dicerent quid contra bonos perfecissent. Vnus ꝓsiliit in mediū qui dixit q̄ vsq; ad hoc pfecerat licz multis annis laborasset ⁊ nihil pfecisset. q̄ die ancedenti andreas eps fundane ciuitatis dorsuz sanctimonialis quā ꝓpter religionem suam secū plurimis annis habitare cōsenserat. palma percusserat blandiendo. Tunc malignus spūs qui p̄erat exhortatus est eū quā diligentius potuit vt quod ceperat consūmaret. vt p̄ cetteris singularem gḥam obtineret. Cū aūt iudeus b videns tremeret ⁊ palpitaret. ille ꝓceps demonū dixit alijs q̄ inḥre

rent quis nā esset qui eos insidiari auderet. Quod facientes insignitū crucis mysterio inuenientes demones iudeū nō valentes cū remouere clamauerunt ve ve. vas vacuū sed signatum est aiūt. Hō audiētes cuncta agmina illa diffugiunt. Judeus aūt virtute crucis liberatus. visa et audita ēpo primo negantis factum suū omnia retulit baptizatus abbo. qui templum illud in honore beati andree dedicauit. et monialē illam a domo sua et oēm mulierem expulit.

¶ Item primo dyal. iiij. ponitur exemplū de moniali que intrans ortū vidit lactucam. quā cupiens signo crucis oblito momordit. et arrepta est a demone qui ab equitio patre expulsus clamauit dicens. Ego quid feci sedebam sup lactucā et me momordit.

¶ Cum beatus dñicus de roma veniret cū fratre bertrādo. et irrueret sup eos tēpestas aque signū crucis sctūs dñicus apposuit. qđ eos qsi sub papilione ab illa aluuiōe pterit intactos. cū vndiq; circūq; pluuia inūdaret.

¶ Exēplū đ quodā religioso qui cū tēptaret de duricia ordinū maxime cibi et potus. cum vellet exire ordinē cogitauit q; de ptione posset merito argui si redderet castrū p aliqua indigētia nisi prius ea exposita. et petito adiutorio a dño principali. a quo castrum tenet. Hñ venit ad crucifixū coram quo orare cōsueuerat. exponens necessitates suas. et petens eius adiutorū. qr nō poterat cibor duriciā sustinere. qr fuerat in secko delicatus. Tunc visum fuit ei q; diceret ei crucifix⁹. Intinge buccellam tuā in accto passionis mee. et fac tuū de meis vulneribus salsamentū. Qui extunc recepit tantā ꝓsolationem q; oia dura cibaria visa sunt ei dulcia.

¶ Item cum beatus remigius circūiret prochias p̄dicādo et venisset ad domū cognate sue quā videbat ꝓfundi. qr vinū nō habebat qđ et apponeret. ipse orauit retro toncillum. qđ facto signo crucis ita fuit optimo vino repletū q; desup exibat.

¶ Item dicit q; cū miles gallicus cruce signatus visitaret oīa loca sancta in terra sancta. sequēs vestigia dñi postremo venit ad montē oliueti vbi ascendit dñs expansis manibus et eleuatis ad celū cū oculis ait. Dñe q; tum valui vestigia tua secutus fui. mō qr volui volare ad te vt auis nequeo. qr alas nō habeo nec scalam habeo. rogo te in pace suscipe spm̄ meū. trahēs me post te. Hoc dicto statim euolauit.

¶ Crux est sigillū et merellū qđ ꝙ ostendent introducent ad celeste cōuiuiū. et regnū. In libro de gestis saluatoris dr q; cum latro dexter cui dixit dñs hodie mecū eris in paradiso. venisset ad portam paradisi. que a tribus ade fuerat clausa. instabat vt ei angelus aperiret. Et cū quereret qs esset. et responderet se fuisse latronē. et angelus dixit q; maxime tales hoies nō intrabāt ibi. dixit ei de ꝓmissione quam fecerat ei dñs in cruce. et de eius passione et exhibuit ei signū crucis qsi merellū. qđ ei ꝓceperat dñs offerēdū. Quo viso statim cū gaudio introductus est. Et dr in illo libro q; dictus latro in paradiso sez terrestri expectauit cū sanctis quos dñs eduxit de inferno dñi ascensionē ibi. et cum eo in celū ascendit. Ille aūt liber est epla de miraculis et passione xp̄i. que scripsit nicodemus et pylatus misit imperatori et senatoribus. et theodosius inuenit eam in gestis publicis pylati. De q; epla loquunt tam eusebius q; hieronymus. Breg. et hugo in cronicis suis in qua multa explanāt. et alia aliqua q; habemus circa passionem et resurrectionem christi.

¶ Exempla de beate virginis cōceptione. Capl. XIIII.

Dicta q; sctūs ioachim de ciuitate nazareth duxit in vxorem sanctā annā de ciuitate bethleem. qui iuste et pie sm̄ deū viuentes et hoies. vnam partez bonor⁹ suor

pegrinis et paupibus erogãtes. scdam scrutoribus templi ⁊ templo. terciam ad vsus ꝓpios ⁊ familie reseruabant p̃ viginti annos simul cohabitantes ꝓ lẽ non habentes vouerunt vt si eis daret deus ꝓlem eam diuino seruitio mãciparent. cum aũt huius rei gratia in tribus precipue festiuitatib⁹ singulis annis frequenter hierusalem visitarẽt accidit vt in die enẽmoꝝ offerret ioachim et ab abyatar pontifice cum sua oblatione repulsus est. tanq̃ infecũd⁹ a lege maledictus. Vnde erubescens p̃sentiam ꝓtribulũ suoꝝ noluit domuꝫ redire. sed cũ suis ꝓ̃storib⁹ p dies aliquot remansit. Vbi cũ aliq̃n solus essꝫ angelus dñi apparuit ei cum mlto lumine dicens oratiões eius esse exaudi tas. ⁊ elemosinas eius ascendisse in cõspectu domini. ⁊ vidisse dñm opprobrium eius qui peccatoꝝ peccati vltor est non nature. qñ aliq̃n alicuius vteruꝫ claudit vt mirabiliter aperiat vt diuini muneris esse nõ libidinis qđ nascitur cognoscat. ⁊ ꝓposuit ei exemplũ de sara nonagenaria q̃ pepit ysaac. ⁊ de rachel que ioseph. de sampsone fortissimo. ⁊ samuele sanctissimo. qui matres diu steriles habuerũt. ⁊ ait dilatos diu ꝓceptus ⁊ sterilituꝫ ꝓtus mirabiliores solere esse. Adiunxit etiã q̃ anna vxor sua pareret filiã que vocaret Maria. hec erit sancta. et ab vtero matris dño consecrata. ⁊ spũsancto repleta. hec nõ inter populares. sed in tẽplo dñi pmanebit. ne de ea aliquod sinistrũ valeat suspicari q̃ sicut mirabiliẽ de sterili cõcipiet. ita singulariter virgo pariet saluatorem. et hoc erit tibi signuꝫ. Cũ veneris ad aureã portaꝫ que est in hierusalẽ. anna vxor tua obuiabit tibi sollicita de tua tardatione. ⁊ te viso gaudebit. Et his dictis angelus disparuit ⁊ anne similiter apparuit dicẽs. Ego sũ angelus ille q̃ pces vestras obtuli añ deum. et ait illi. de ea nasciturã filiaꝫ que post tercium ablactationis sue annum in templo deo seruiens virgo sancta et munda dei filium generabit. et nunc surge et ascende in hierusalẽ vbi in porta aurea vocata quia deaurata erat obuiabis viro tuo. et ẽ tibi sit ꝓ signo. Igitur iurta angeli p̃ceptuꝫ hierusalem venientes et se vt dictũ eis fuerat inuenientes gratias agentes ⁊ dominũ in templo adorantes. domuꝫ regressi filiam genuerunt quã mariã vocauerunt. quã ablactatiõis impleto tẽpore. ad templuꝫ dei cum oblationib⁹ obtulerunt. que quindecim gradus sine aliquo iuuante in tam tenera etate ascendit. vbi eam cum aliis virginib⁹ dimittentes domũ redierunt. ipsa autẽ ibi in summa sanctitate ꝓficiens ⁊ sue crescens sepe diuina et angelica apparitione consolabat.

Exempla de natiuitate beate virginis. Capi. XIIII.

Notandum autẽ sicut dicit Johannes beleth in summa sua q̃ institutum fuit festum natiuitatis beate virginis hoc modo. Quidam sanctus heremita multe contemplationis singulis annis multo tpe consueuerat audire laudes celestes i die natiuitatis beate marie. qui diẽ pluribus annis annotatis inuenit diem esse in qua armoniam celestem audiebat semp anno reuoluto. qui cum deum rogaret instãtissime vt ei reuelaret que esset causa illi⁹ celestis exultationis. et reuelatuꝫ est ꝓ illa die esset natiuitas beate virginis ꝓ q̃ in celis gaudebant angeli ⁊ collaudabãt filium dei. Qui heremita hoc populo reuelauit comptis indicijs. qui festum hoc faciendũ singulis annis ipso die quo dictus heremita docuerat faciẽdũ instituit. papa innocentius quartus in concilio nup lugdonen̄. octauas eius instituit faciendas vbiq̃.

Exempla de annunciatiõe. Capi. XV.

Item dicit hiero
nimus in libro de ortu eius
quem trāstulit de hebreo. Cū
btā vgo enutrita fuisset i tēplo i oi san
ctitate. cum esset quattuordecim anno
rum. dixit ei pontifex vt iuxta morē gē
tis iudeorum cum alijs virginibus nu
beret. Alijs aūt sponte obedientibus.
aut ipsa se non posse facere hoc q; ipsa
esset a parentibus suis diuinis officijs
mancipata. ⁊ insup ipsa domino voue
rat immobilē virginitatem. Pontifex
aūt timens nouum morez genti sue in
ducere et contra votum aliquid attēta
re. consilio seniorū quid in re tam du
bia fieret dominus consuluit. ⁊ vox fa
cta est ad eū de loco oratorij cūctis au
dientibus. vt quicūq; essent apti ad nu
ptias de domo dauid virgas singlas
singuli deferrent et offerrent ⁊ cuiuscū
q; post oblationez virgula germinaret
et in summitate spūssanctus sicut p̄dix
erat ysa. in columbe specie sicut p̄dixe
rat ysa. xj. requiesceret. vt ei deberet vir
go regia despōsari. Eū aūt singuli ha
biles cū virgis suis ad pontificē venis
sent et obtulissent. ioseph solus p̄ sene
ctute verecundās cū alijs accedere vir
gam suā retraxit. Unde cum nihil mi
raculi fieret consulenti pontifici iteruz
dñm dictum est. q; ille solus virgaz su
am retraxerat. nec accesserat cui sol
virgo debebaṫ. Cum aūt ꝑdit? ioseph
virgā suam obtulisset in ipsa statim ger
minante columba de celo descendit. et
virgo statum est ei desponsata. Eū au
tem in bethleē rediisz domui sue dispo
siturus. ⁊ de nuptijs sibi ꝑuisurus. bea
ta virgo cum septē virginibus sibi co
etaneis a pōtifice traditis. ob honorez
generis et miraculi reuersa est in naza
reth in domo parentum. In diebus il
lis cum secreto in oclaū oraret. missus
est gabriel angelus a deo in ciuitatez
nazareth ⁊c. sicut dicitur Lu. j.

Quidam multis petentibus filiaz ei?
promisit eam illi qui haberet pulcrio
res manus. Et cum multi simul offer
derent manus pulcras. dixit cuidaz fa
bro qui erubescebat ostendere manus
suas nigras et curuas exigne et mar
tello. Extrahe manus tuas. ⁊ cū extra
xisset dixit pater. Iste manus sunt pul
criores. quia bene lucrabunt panez fi
lie mee et filijs eius. ⁊ dedit eam illi. q;
manus inquit delicate nesciunt nisi de
cios tenere. Alius auarissimus
nihil omnino dare ꝑ deo poterat. sic ta
men operante deo cepit vt diceret suo
seruienti. q; aliquid sed minimum toc
culte daret. cōminans ei q; si hoc sciret
sicut furem eū puniret. Post annuz cō
putatis expensis. bona sua duplicata
cognouit. et cognito quantū seruiens
dedisset iussit ei vt occulte pauperibus
duplū daret. Quo facto sequenti āno
bona sua quadruplicata inueniens di
xit ei. furare mihi et isto anno quadru
plum eius q; soles. et occulte da pau
peribus q; non possem videre. Sic per
multos multiplicans rebus eius ex fi
deli fraude seruientis. ⁊ dei misēcōia lar
gientis ita deuicta est auaricia eius vt
diceret seruienti. furare mihi quicquid
de cetero poteris ⁊ rape etiam de manī
bus meis. et da pauperibus. Sic et q̄daz
nobilis volens transfretare. viso tumo
re et horrore maris extimuit. ⁊ nutu dī
p̄cepit seruis suis. vt eū pedibus ⁊ ma
nibus fortiter ligarent. et violenter in
nauem mitterent. nec aliquo modo de
naui emitterent donec transfretasset.
Quo facto gaudius est q; deus virtutē
eius tam debilem sic adiuuit.

Alius miles ꝑ multis peccatis vix ac
cepit in penitentiā vt vnam missaz au
diret. Cum ergo esset in ecclesia venit
nuncius dicens ei q; hostes sui obside
bant castrū eius. Et cū nollet exire. ec
ce alius dixit ei flendo q; castruz captū
erat. Et cum fortiter staret ꝓpter pe
nitentiā. ecce vxor eius cū filijs clama
re cepit et flere. q; totum castrū ꝓbustū
erat. ⁊ q; alijs occisis ipsa vix euaserat.
Inter istas angustias stans miles vn

mobilis totam missam audiuit.et qua si pditis oibus se cōmendans. inuenit castrū suum vt pri⁹. et ingressus vidit vxorem et filios ⁊ famulos.qui parata mensa expectabant eum.et stupefactus quesiuit a singulis quid ē hoc.nōne ves et vos isto modo mihi dixistis et illis negantibus cognouit tentationem diaboli q̄ volebat impedire pentēciam eius. ℣ Clamauit beatus Bernardus cū adhuc esset iuuenis.sco laris quando mulier occulte venit ad lectum suum. Cū ēm in mane culparetur a socijs suis cur tercio latrones clamasset.cum tota nocte p totam domū inueniri non possent. Respondit. veraciter aderat latro quia castitatē hospita nostra mihi nitebat auferre irrecuperabilem thesaurum. ℣ Cum q̄dam episcopus frequēt videret quandam puellā orantem in angulo ecclesie ⁊ columbam niueam lacrimas eius bibentem ⁊ in celum volantem.cum audisset ab ea q̄ nihil omnino diceret nisi orationem dominicam dedit et psalterium Quod cum illa didicisset.et in ecclesia quotidie totum legeret.et epūs cōsiderās eam.nihil sicut solebat videret dixit ei. Filia mi puto q̄ paruam deuotionem habes in legendo. Certe inquit dñe quotidie totum lego et nihil ibi saporis habeo. Tūc epiſcop⁹ recepit psalterium.iubēs ei q̄ sicut solebat oraret Et illa sic fecit ⁊ gratiam quam pdiderat recuperauit ℣ Exemplum de tribus fratribus quorum vnus elegit facere opera misericordie. ꝓpter illud beati misericordes ⁊c. Alius elegit cōcordare discordes. ꝓpter illō beati pacifici ⁊c. Tercius elegit vitam solitariā vt deo et sibi vacaret. ꝓpter illud beati mundo corde. ⁊c. Math. v. Videtes ḡ illi duo q̄ necessitatibus pauperū ⁊ litibus discordantiū. sufficere nō valerēt preterunt ad fratrem suum in heremū et dixerunt ei q̄ pacem habere non poterant. Tunc ille frater misit aquaz in situlam.et cum turbasset eam dixit eis vt se ibi intuerentur. id est specularentur. ⁊ dixerunt q̄ non poterant.q̄ aq̄ turbata erat. Postea stante aqua viderunt ibi clare facies suas. Et dixit eis frater. Quia sic est de homine.qui implicat se negocijs seculi quia nō potest vacare deo nec sibi. Ideo dicit dominus. Vacate ⁊ videte. ℣ Beatus pacomius occidente sole extensas manus tenebat in oratione donec sol oriens in mane radiaret ei in facie. Sic beatus antonius in excessu mētis frequēter orans.oriente sole feruore spūs ꝓclamabat. Quid me impedis sol qui ad hoc tam oriris. vt me ab huius veri luminis abstrahas claritate. Ideo vt dicit ysaac abbas.infatigabiliter est domino supplicandū etiam si nos tardius senserim⁹ exaudiri.ne forte exauditi omnis gratia dispensatiōe domini vtiliter differatur.

Exempla de gloria eterna. Capi. XVI

℣ Am quidam scolaris canonicus intrasset ordinē cister. post obitū suū apparuit in pontificalibus.vestimētis et claritate maxima cuidam olim cōcanonico.et amico suo. dicēs quia fugi dignitatem et gloriam seculi.ne essem epūs cum ad hoc viderer idoneus.deus celi me fecē epm padisi. ℣ Quidaz religiosus rogauit deū vt ostēderet ei minimū gaudiū padisi.⁊ statim qua auicula cepit cantare mirabiliter cozaz eo. et cum vellet eam cape secutus est eam vsq̄ in ortū abbatie.et auscultando eā stetit sub arboze.cccl.xv. annis. et tunc audiēs cāpanaz ꝓperauit ad portā et videns totam abbatiam mutataz. vix pmissus est intrare.q̄ nō poterat ꝓgnosci ab aliquo fratre.et cū oēs de illo et ille de oībus miraret. quesiuit abbas ab illo q̄d fecisz.⁊ quo abisz.et q̄s erat abbas ⁊ prior qñ exiuit.⁊ aliatis cronicis inuenerūt tot annos trāsisse a

tpe illo. et ille dixit q̄ nō putabat vltra vnam horā fuisse in orto. ¶ Quidam paterfamilias senex totā hereditatē suā dimisit filio suo. Filius vō ille primo benigne se habuit erga patrem sed post expulit eū a thalamo suo volens thalamū habere sibi et vxori sue. Et ad vltimū fecit sibi lectum fieri p̄ hostiū. et cum hyems esset. et pater senex frigore grauaret. quia filius abstulerat sibi bona optoria. ipse rogauit filium filij vt rogaret patrē p̄ eo. vt daret et aliquid ad tegendū se. Puer autem vix obtinuit duas vlnas burelli a patre suo ad op̄ aut sui. Et cum alie due remanerent patri pueri. puer flendo rogauit cū vt sibi eas daret. Qui fletibus illius victus dedit querēs q̄d inde faceret. Qui respōdit. Seruabo eas quousq̄ sis talis qualis est pater tuus. nec dabo amplius sicut tu non vis dare modo patri tuo. Qui em̄ sine pietate est erga parētes suos nō videtur pietatē habere erga alios. Unde simpliciter vidit sine pietate esse. et ideo vix misericordiam cōsequet. ¶ Cum quidam miles rogaret quendam virū sanctum vt a morbo liberaret eum p̄cibus suis. vir sanctus audito ab eo q̄ melior esset in egritudine et deuotior q̄ in sanitate dixit. Oro dñm vt seruet te in statu in quo melior es. ¶ Et quidam pater discipulo suo dixit. Ne cōtristeris ex infirmitate vel plaga corporis. Si enim ferrum es eruginē p lima amittis. Si vō aurum es p ignē p̄bat̄ a magnis ad maiora p̄ueneris.

¶ Exempla de virginibus Capitulū. xvii.

¶ Sancta Juliana eadem catena qua ipsa tenebat in carcere verberauit et alligauit diabolū. et traxit p̄ medias ciuitatē. et piecit in latrinam. quādo totores ducebāt eam ad penam. sic supatur diabolus ab ancillis christi. ¶ Itē scribit beatus ambrosius in libro de virginitate. ¶ Puella q̄dam nobilis cū a parentibus vrgeret ad nuptias. ad sanctum altare confugit. et sacerdotis dextrā capiti imponens et p̄cē poscēs velamē altaris p̄ sacro velo imposuit et retrahentib̄ amicis respondit. Sponsum offertis meliorem reperi. potentez impio. nobilē in celo. Et cū quidaz diceret. quid si pater tuus vixeret. nūquid te innuptam p̄mitteret. Ait illa. Ideo fortasse defecit ne me impediret. Statim illo mortuo ceteri similia metuentes fauere ceperunt qui impedire venerant. ¶ Simile narrat Hieronymus q̄ cū matertera sancte eustochiū retraheret eam a p̄posito virginitatis. Et studiose cā ornaret. dixit ei vox de celo. Tu virginem deo dicataz sceleratis manibus p̄ngere et retrahere p̄sumpsisti. Ecce manus tue dei iudicio cōburent̄ et maritus tuus hoc anno morietur. Quod et factum est. Et sic ego liberata libere christo seruiui. ¶ O qualis virgo erat illa que semp in cella latitans etiam sanctum martinū videre nolebat. Sed sancto viro eam desideranti videre et esset ad ianuam illa mandauit ei vt oraret p̄ ipsa. quia nullum virum videre volebat. ¶ Quidam habens fidelem seruū et benignum vt melius ipm retineret circa se tradidit sibi filiā suam. et habita ipsa incepit ipsam multum verberare. et nunq̄ bñ viuere cū ipsa. Tandem rogatus a dño cur ita crudelis esset. cū prius mansuetus fuisset. tūc ille dixit semp se talem fuisse. et duxit illum in stabulū et oñdit illi trabes magnas et ligna que p̄ tra coroscerat quotiēs iratus fuerat. Modo vō inquit cū dño sim vroris in ipsa extinguo irā meā. Tale q̄d frequenter solet p̄ngere viduis q̄ suos suos ducunt in maritos. ¶ Item supra inuenies in ca. rij. C. de bta iustina virgine quanta passa est a demonibus et ab illusionibus magicay artiuz quas omnes virtute christi superauit.

Exempla.

Legitur in vitis patrū. q̄ cū beat⁹ martirius de heremo ad quoddā mo nasteriū pgeret. christus ei in specie le prosi ⁊ multum infirmi in cadē via ta cens apparuit rogans quatinus ipsi⁹ auxilio ad monasteriuz posset pcenire. Quē beatus martirius letanter super se accipiens: cum ad monasteriū defer ret. monachi in spū ꝓtidentes clama re ceperunt. Decurrite martirio q̄ chri stum portat. Interim christ⁹ disparēs dixit martirio. Quia nō erubuisti me cum sic vilis apparerē non erubescam te coram patre meo in celis. Cūq̄ mo nachi martirio dicerent vbi est christ⁹ quē portabas rndit. Si christuz sciuis sem ipm ne tā cito discederet p pedes tenuissem. Quidam comes pc tauiensis vt ꝓbaret hominū cōditio nes ⁊ affectiones sub vili habitu mul ta loca circuiuit. Tandē a quodam sa cerdote humanissime receptus in eo re cognouit esse humanitatis obsequiuz Unde post multos circūitus ad sua re diens. illū fecit ad se vocari sacerdotē ⁊ dixit ei. Tu me incognitū sub vili ha bitu honorifice suscepisti. et ego ꝓmo neo te ad honoreꝫ episcopatus Picta uiensis.

Exempla q̄ bonū sit missaz audire. Capi. XVIII.

Quidam nobilis cum diu fideliter regi suo seruis uisset in morte sua recommen dauit filiuz suū gilhelmū nomine regi vt ipm in suum seruitiū reciperet. Qō cum rex annuissz. ille filio in secreto di xit. Fili tria tibi consulo. ⁊ illa si tenue ris bene tibi erit. Primū vt nunq̄ sis in societate inuidi et detractoris. Se cundū est vt quotiēscunq̄ videris do minum vel dñam turbatos vel tristes ipsis te condolere ostendas. Tertiū est vt ꝓ nulla necessitate missaz obmittas audire. Cum ḡ gilhelmus mortuo pa tre in seruitio regis prudēter ageret. et omnibus placeret. quidam baliuus re gis videns q̄ gilhelm⁹ ab eo caueret tā q̄ a detractore motus inuidia accusa uit gilhelmū apud regem q̄ reginam adamaret. ⁊ si inquit vultis ꝓbare ꝛ uocate reginam p verbū cōtumelie ad fletū ⁊ videbitis gilhelmū ipsa flente flere. Qō et factū est. Cūq̄ rex nimis iratus cogitaret q̄liter gilhelmum pde ret. occulte tamen alle inuidus cōsuluit regi vt mandaret mgro calcis. q̄ q̄cun q̄ cras mane prim⁹ ex pte regis ad for nacem iret. ipm sine mora in fornacez calcis iactaret. Rex ergo in sero dixit gilhelmo vt nullo mō dimitteret quin summo mane pgeret ad fornacem. ⁊ di ceret magistro vt faceret qō rex sero si bi p̄ceperat. Gilhelmus ergo tota no cte sollicitus quō mandatum regis ex pleret. cito mane surgens cum iter age ret audiuit in nemore missam pulsari et recordat⁹ ꝓsilij patris illuc diuertit. Cunq̄ sacerdos moram ꝓtraheret. et diu expectans missam de beata virgie solenniter inchoaret ille multū timēs impium regis negligere vigebat exire et tñ ꝓpter deū ⁊ pris consiliū nolebat missam dimittere. Dū sic p missam de tineret. alle inuidus impetrato a rege vt ad fornacē vadens sciret vtrū Gil helmus iam crematus esset. querente ipso a magistro vtrū iussum regis im plesset. audiuit q̄ non. sed ꝓtinus inq̄t faciemus. ⁊ ipsum rapiēs ꝓcit in for nacez. Tandē finita missa gilhelmus veniēs ad fornacē. ⁊ q̄rens a fornario si mandatum regis impleret. rndit ille Dicite dño regi q̄ fecimus q̄cq̄d dixit Cū ergo ad regem venisset. ⁊ rex ipm quē ꝓbustū credebat vidisset. quesiuit vbi fuisset q̄ tam diu morā fecisset. Il le timens regem qō factū fuerat igno rans. ꝓpter missam detentū se fuisse re spondit. quā de consilio patris sui nul lo mō dimittere ausus fuit. Tūc rex in ueniens illū inuidū diuino iudicio cō bustum fuisse. gilhelmū quem plus oī bus fidelē inuenit extūc plus omnib⁹

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

honorauit. ¶ Aug⁹ in quodam sermone. Quotiens in dominica vel aliis solēnitatib⁹ misse fiunt. nullus de ecclesia discedat. donec diuina misteria ꝓpleant. nec tunc est missa q̄n lectiōes in ecclesia recitant. sed quādo corpus et sanguis domini nostri consecratur. Nam lectiones ꝓpheticas vel apostolicas vel euangelicas in domibus cantare vel legere vel audire potestis. consecratione v̄o corpis christi nullaten⁹ q̄ in domo dei videre poteritis. ¶ Quidam clericus parisius iuit ad sanctum victorē vt ibi peccata sua alicui ꝓfiteret fratri. Et cum esset coram cōfessore ⁊ cōfiteri voluisset ex nimia contritione expirauit. ¶ Duo clerici multum inuicē dilecti adiurauerunt se vt q̄ prius decederet alterū de statu suo certificaret. Cum ergo vnus eorum mortuus fuisset. alteri post mensē apparuit in eadem forma ⁊ habitu quam prius habuit. Et interrogatus damnatū se esse respōdit. Sunt ergo ait ille multi qui damnātur. ⁊ qualē penam sustinetis. Et ille exprimens manū iniecit tres guttas sudoris in faciem eius. Et cum ille quasi mortuus cecidisset. ne timeas ait. deꝰ non morieris. Et extrahens vnam litteram de sinu suo dedit illi. huius tenoris principes inferni et rectores tenebraꝝ vniuersis ecclesie p̄latis. tartaream salutem. Cū optime q̄ nostra sunt sentitis nobiscum. et tot animas transmittitis in infernū q̄ vlata et spaciosa vix eos capiat. sciatis vos dignam habituros retributionē in tempore opportuno. Cum ille cū stupore legisset. et quesisset si ei aliquid ꝓdesse posset. dicēte illo q̄ nō. ordinatis rebus suis intrauit religionem ꝺ ¶ Legit in miraculis beati Bern̄. de heremita q̄ fuerat decanus lingonensis q̄ cum fuisset p̄ quindecim annos in nemore ardanensi. post mortē suaz apparuit lingonēsi episcopo in maxima gloria. et dixit ei q̄ in hora mortis ei⁹ triginta milia decesserunt e q̄bus ip̄e ⁊ beatus Bernardus statim in celum ascenderunt. et tres in purgatorium. reliqui omnes in infernū. ¶ Nuper maximus magister parisius in scientia famosus in hora mortis fuerat ꝓmonitus ab episcopo vt saltem in fine resignaret pluribus beneficijs. et vnum retineret. Et ille ꝓmanēs in obstinatione sua. tentabo inquit si potest aliquis cum pluribus p̄bēdis saluari Post mortez suam apparuit eodē modo suo ep̄o oranti hora tercia. Qui interrogatus quomodo se haberet. ego sum ait in eternum damnatus. Cum q̄reret causam respondit. Superbia inquit eleuatum me occidit me. Et cū doceret episcopus de constitutione plurium prebendarum respōdit. Nihil oī no adiuuabit. Et addidit. Dic mihi episcope si est aliquis adhuc viuēs in seculo. Et dixit episcopus. Quomodo tu tantus clericus ista queris. vt tam cito mundū finitum esse credas. cū defunctis non desunt ⁊ bona saltem naturalia vt memoria ⁊ ingenū nō amittitur. Ille ait. Certe quia ex quo mortuus fui. tam infinita multitudo animarum corruit in infernū q̄ tot hominez non credidi viuere in mōdo. Preterea tantus est dolor et anxietas in damnatis q̄ nihil penitus retinent in memoria nisi sensū doloris. Et ꝓ vna die videt nobis q̄ arserimus mille annis.

¶ Expliciunt Sermones de tpe et de sanctis sup epistolas et euangelia fratris Martini ordinis predicatorū Penitentiarij dñi Pape cum promptuario exemplorum. Impressi Argentine Anno domini. M. cccclxxxvij.

TIFFEN Gray Scale
© The Tiffen Company, 2007
R
G
B
W
G
K
C
Y
M
A 1 2 3 4 5 6 M 8 9 10 11 12 13 14 15 B 17 18 19

Inches
Centimetres
TIFFEN Color Control Patches
© The Tiffen Company, 2007
Blue
Cyan
Green
Yellow
Red
Magenta
White
3/Color
Black